

ΚΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΒΕΡΟΙΑΣ

000
113.
Αριθ. ελ.

3773/63

Εξ αγοράς

Χωρίς

188/564 km

BRVER-00451

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

~~Κ. Μ. 1~~

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
N. TZAKA & S. TZAKA
81 Παρισίων
ΑΘΗΝΑΙ

WÖRTERBUCH
DER DEUTSCHEN UND GRIECHISCHEN
SPRACHE

NEBST ANLEITUNG ZUR AUSSPRACHE DES DEUTSCHEN
UND VOLLSTÄNDIGER TABELLE DER UNREGELMÄSSIGEN
ZEITWÖRTER

NACH DER NEUEN RECHTSCHREIBUNG BEARBEITET

VON

A. N. JANNARIS

ATHEN
DRUCK UND VERLAG VON P. D. SAKELLARIOS
1888

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

8.I.1918.

ΕΠΙΤΟΜΟΝ

ΛΕΞΙΚΟΝ ΓΕΡΜΑΝΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ΜΕΤΑ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ ΠΕΡΙ ΠΡΟΦΟΡΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΙΝΑΚΟΥ ΤΩΝ ΑΝΩΜΑΛΩΝ
ΡΗΜΑΤΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΝ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΝ

ΥΠΟ

Α. Ν. ΓΙΑΝΝΑΡΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΛΩΜΑΣΙ Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ
1888

Αρ. Εισ. 3773.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ὁ ἐν τοῖς τελευταίοις χρόνοις θρίαμβος τῶν Γερμανικῶν ὅπλων καὶ ἡ καταπληκτικὴ πρόοδος τῶν γραμμάτων καὶ ἐπιστημῶν ἐν Γερμανίᾳ συνεπήγαγον ἀναγκαίως καὶ τὴν διάδοσιν τῆς Γερμανικῆς γλώσσης ἀνὰ πᾶσαν πεπολιτισμένην χώραν, δύναται τις δὲ νὰ εἴπῃ ὅτι αὕτη κατέστη ἤδη χρήσιμος μὲν ἐν τῷ καθ' ἡμέραν βίῳ ἀπαραίτητος δ' ἐν τῇ μελέτῃ τῶν ἐπιστημῶν. Παρὰ πᾶσαν ὁμῶς τὴν ἀναγκαιότητα καὶ διάδοσιν τῆς γλώσσης ταύτης οὐδὲν σχεδὸν γλωσσικὸν βοήθημα ἄξιον λόγου ὑπῆρχε μέχρι τοῦδε διὰ τοὺς Ἕλληνας, δι' ὃ καὶ ἡ γνῶσις αὐτῆς περιωρίζετο εἰς ὅσους μόνον εὐτύχησαν νὰ φοιτήσωσιν εἰς τὰς ἐν Γερμανίᾳ Σχολὰς χάριν ἀνωτέρων ἐπιστημονικῶν μελετῶν.

Οἱ ἀνωτέρω λόγοι δικαιολογοῦσι, νομίζομεν, ἱκανῶς τὴν ἐμφάνισιν τοῦ παρόντος ἐπιτόμου λεξικοῦ καὶ καθιστῶσι περιττὴν πᾶσαν περαιτέρω μακρηγορίαν περὶ τῆς χρησιμότητος αὐτοῦ.

Περὶ δὲ τοῦ συστήματος καὶ τῆς ἐσωτερικῆς οἰκονομίας τοῦ ἔργου παρατηροῦμεν ὅτι βάσιν ἔσχομεν τὸ ἡμέτερον δίτουν Γερμανοελληνικὸν Λεξικὸν (Deutsch-Neugriechisches Handwörterbuch, 1883. von Dr. Antonios Jannarakis) καὶ τὴν ἑκατοστὴν ἐνάτην ἔκδοσιν τοῦ γνωστοτάτου Wörterbuch der Französischen und Deutschen Sprache τοῦ M. A.

Thibaut, ὅπερ πρὸ πάντε ἐτῶν ἔτυχε ριζικῆς μεταρρυθμίσεως καὶ ἀναπλάσεως.

Δι' ὅλης τῆς ἐργασίας ἡμῶν ἐπεδιώξαμεν περιεκτικότητα, συντομίαν, ἀκρίβειαν καὶ σαφήνειαν. Ἐκάστη λέξις ὀρίζεται γραμματικῶς, ὑποδηλουμένης διὰ συντομογραφίας τῆς κλίσεως καὶ ἀνωμαλίας αὐτῆς, εἴτα ἐρμηνεύεται συντόμως καὶ κυριολεκτικῶς ἐν καθαρευούσῃ καὶ κοινῇ γλώσσῃ. Μετὰ ταῦτα ἐπιφέρονται παραδείγματα, μεταφορικὰ ἐκφράσεις, ῥητὰ καὶ παροιμίαι ἐρμηνευόμεναι δι' ἀντιστοίχου Ἑλληνικῆς φράσεως εἰλειμμένης ἐκ τε τῆς καθαρευούσης καὶ χυδαίας ἡμῶν γλώσσης, οὕτως ὥστε πᾶς ἀναγνώστης οὐ μόνον νὰ ἐννοῇ ἀλλὰ καὶ νὰ αἰσθάνηται τὴν ἀκριβῆ σημάσιαν τῆς ἐκάστοτε λέξεως.

Κατ' αἵτησιν τοῦ ἐκδότου προσετέθησαν ἐν ἀρχῇ μὲν εἰσαγωγικοὶ κανόνες περὶ προφορᾶς καὶ τόνισμοῦ ὡς καὶ περὶ τῶν διαχωριστῶν ἢ διαιρετῶν ῥημάτων, ἰδιοκλίτων παρὰ Γερμανοῖς ὄντων, ἐν τέλει δὲ πλήρης πίναξ τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων· ἀμφότερα ταῦτα ἐλήφθησαν ἐκ τῆς ἡμετέρας «Γερμανικῆς Μεθόδου» καὶ τοῦ εἰρημένου Γερμανοελληνικοῦ Λεξικοῦ ἡμῶν.

Ἐν Ἀθήναις μηνὶ Ἀπριλίῳ 1888.

A. N. ΓΙΑΝΝΑΡΗΣ

ΠΕΡΙ ΠΡΟΦΟΡΑΣ

Γράμματα τῆς Γερμανικῆς ἀλφαβήτου.

§ 1. Ἡ Γερμανικὴ γλῶσσα ἔχει τὰ ἐξῆς 26 γράμματα·

Χαρα- κτηρὶς	Προφορά	*Όνομα	Χαρα- κτηρὶς	Προφορά	*Όνομα	Χαρα- κτηρὶς	Προφορά	*Όνομα
A, a	α	ἄ	J, j	γι	γιότ	S, s	ζ, (σ)	ἔς
B, b	-	μπέ	K, k	κ	κά	T, t	τ	τέ
C, c	τσ, (κ)	τσέ	L, l	λ	ἔλ	U, u	ου	οὔ
D, d	-	ντέ	M, m	μ	ἐμ	V, v	β, (β)	φάου
E, e	ε	ἔ	N, n	ν	ἐν	W, w	β	βέ
F, f	φ	ἔφ	O, o	ο	ὀ	X, x	ξ	χς
G, g	-	γκέ	P, p	π	πέ	Y, y	ι	ϋ φιλόν
H, h	-	χά	Q, q	κ	κοῦ	Z, z	τσ	τσέτ
I, i	ι	ί	R, r	ρ	ἔρ			

ΣΗΜ. 1. Οἱ Γοτθικοὶ χαρακτηρὲς, οἱ μόνοι ἄλλοτε ἐν χρήσει, παραγκωνίζονται ὁσημέραι ὑπὸ τῶν Λατινικῶν, εἰσχωρησάντων ἤδη εἰς τὰ πλεῖστα ἐπιστημονικὰ καὶ πολλὰ ἄλλα συγγράμματα.

ΣΗΜ. 2. Διὰ κεφαλαίου γράμματος γράφουσιν οἱ Γερμανοὶ πᾶν οὐσιαστικὸν ἢ πᾶσαν λέξιν οὐσιαστικῶς λαμβανομένην.

ΦΩΝΗΕΝΤΑ

§ 2. 1) Ἀπλᾶ φωνήεντα: a, e, i, o, u, y. 2) Παρ-
ηλλαγήμενα φωνήεντα: Ä, ä, Ö, ö, Ü, ü.

ΣΗΜ. Αἱ ἐπὶ τῶν κεφαλαίων A, O, U δύο στιγ-
μαὶ παριστάνουσιν ἀρχαῖον e ἐνίοτε καὶ νῦν ἔτι πικρατι-
θεμενον, οἷον Ae, Oe, Ue, ἀντὶ Ἀ, Ö, Ü, ἢ κη Βέρνισ

§ 3. 2) Διφθογγοί. Ai, ai. Au, au. Äu, äu. Ei, ei. Iu, eu. 5) Διπλᾶ καὶ σύνθετα σύμφωνα. ch = χ, ck = κ, th = τ, ss = σσ, qu = κβ, tz = τσ, ph = φ, sch = χ (Γαλλ.) ἢ sh (Ἀγγλ.).

Προφορὰ τῶν φωνηέντων.

1. Ἀπλᾶ καὶ διπλᾶ φωνήεντα.

§ 4. Καθ' ὅλου εἰπεῖν, πᾶν φωνῆεν πρὸ μὲν ἑνὸς μόνου συμφώνου εἶναι μακρὸν (-) καὶ προφέρεται σχεδὸν ὡς διπλῶν, πρὸ δὲ δύο ἢ πλειόνων συμφώνων εἶναι βραχὺ (˘) καὶ προφέρεται τροχάδην σχεδὸν ὡς ἡμῖς.

§ 5. A, a, προφέρεται ὡς τὸ Ἑλληνικὸν α: -
Māl μάλ, Fäll φᾶλλ, Rāt ράατ, Rätte ράττε.

§ 6. E, e, προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον ε μετὰ τινων παραλλαγῶν ἐν τῇ Γαλλικῇ γλώσσῃ ἀπαντωσῶν (e, é, ê): -
Ehre ἔερε, wēr βέερ, wēn βέεν, wēnn βένν.

ΣΗΜ. 1. Τὸ τελικὸν e εἶναι πάντοτε βραχύ: - Ellē ἔλλε, Rattē ράττε. Ὡσαύτως τὸ e τῆς καταλήξεως -el, -en, -er, οἷον kommiēn κόμ-ν, Esēl ἐς-λ, immēr ἱμ-ρ, Futtēr φούτ-ρ, gulēn Morgēn γούτ-ν μόργ-ν.

ΣΗΜ. 2. Τὸ e εἶναι ἄφωνον ὡςάκις μετὰ προηγούμενου i ἀποτελεῖ μίαν καὶ μόνην συλλαβήν, ἀλλ' ἡ συλλαβὴ αὕτη εἶναι μακρά: - Miene μίνε, Wiese βύζε, rief ρίφ.

§ 7. I, i, προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον ι ἢ δὲ συλλαβὴ ie ὡς ι: - (§ 6 Σημ. 2.)

Līppe λίππε, Riff ρίφ, rief ρίφ, Liebe λύβε, bietēn βιτ-ν.

ΣΗΜ. Εἰς τὰς ἐκ τῆς Λατινικῆς παρειλημμένας λέξεις τὸ ie προφέρεται κεχωρισμένως, οἷον Spanien σπά-ν-εν, Fafiliē φαμίλι-ε, Liliē λίλι-ε· ἀλλ' ἡ τονιζομένη κατάληξις ie προφέρεται ὡς ιι οἷον Melodie μελο-δί, Acaemīē ἀκαδεμῖ, Chemie χημῖ, κτλ.

§ 8. O, o, προφέρεται ὡς τὸ παρ' ἡμῶν ο: -

Ofen ὄφ-ν, offen ὄφ-ν, Rōse ρόζε, Rosse ρόσσε.

§ 9. *U, u*, προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον ου. : -

Lūpe λούουπε, Pūppe ποῦπε, Ufer οὔουφ-ρ, Lūft λοῦφτ, Nūll νοῦλ, mūrren μουρ-ν.

§ 10. *Y, y*, εὔρηται μόνον ἐν ξέναις (ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον Ἑλληνικαῖς) λέξεσι καὶ προφέρεται ὡς ι. : -

Mythologie μυτολογία, Cypresse τριπρέσσε.

2. Παρηλλαγήματα γωνήετα.

§ 11. *Ä, ä* ἤχει ὡς τὸ Λατινικὸν æ (Kæsar) ἢ τὸ Γαλλικὸν *ai* (jamais), ὁμοιάζει δὲ πῶς πρὸς τὸν ἤχον τοῦ ἡμετέρου *ai* ἢ *e* προφερομένου δι' ὅλως ἀνοικτοῦ στόματος, οἷον εἰ *ä* : -

Käse καῖέζε, Fässer φαῖέσ-ρ, Lärm λαῖέρμ.

§ 12. *Ö, ö* ἤχει ὡς τὸ Λατινικὸν œ (mœnia) ἢ τὸ Γαλλικὸν *eu* (feu, peu), ὁμοιάζει δὲ πῶς πρὸς βραχὺ ὡς προφερόμενον διὰ στόματος ὡς πρὸς συριγμὸν στοργγυλωθέντος : -

Öl ὡέλ, Römer ρῶέμ-ρ, Löwe λῶέβε, lönen πῶέν-εν, können κοῶέν-εν, Löffel κοῶέφ-λ.

§ 13. *Ü, ü** προφέρεται ὡς τὸ Γαλλικὸν *u* (dur, une, voiture), ἤχει δὲ σχεδὸν ὡς τὸ ἡμέτερον *i* προφερόμενον διὰ στοργγυλωθέντος μικροῦ στόματος : -

für, prüfen, Nüsse, Mütter.

3. Διφθογγαί.

§ 14. *Ai, ei* προφέρονται μονοσυλλάβως ὡς αἰ. ἀλλὰ τὸ *ai* εἶνε σπάνιον, οἷον Laib = Leib λάιβ, Main = mein μάιν, Waise = weise βάιζε, Kaiser καίτζ-ρ, ein, αἰν, zwei τσῶαἰ, frei φράἰ.

§ 15. *Au, au* προφέρεται ὡς ζου μορσυλλάβως, οἷον aus ζους, Aue ἄουε, Raum ράουμ, kaufen κάουφ-ν,

§ 16. *Äu, äu* καὶ *Eu, eu* προφέρονται ἀμφότερα

σχεδὸν ὡς ὁ αἰ μοροσυ. λ. λάδωσ, οἷον Häute=heute ἡσάιτε, Leute ἡσάιτε, Fräulin φροάιλαϊν.

ΣΥΜΦΩΝΑ

§ 17. *B, b* προφέρεται ὡς τὸ Λατινικὸν καὶ Γαλλικὸν *b*, ὃ ἐστὶν ἡχεὶ σχεδὸν ὡς τὸ ἡμέτερον *π* προηγουμένου *μ* (κάμπος, ἔμπορος), οἷον Ball μπάλλ, breit μπράϊτ, beben μπέεμπ-εν, Bube μπούμπι.

§ 18. *C, c* ἀπαντᾷ μόνον ἐν ξέναις λέξεσι καὶ προφέρεται ὡς τὸ λατινικὸν *c*, ὃ ἐστὶ πρὸ μὲν τῶν φωνηέντων *e, a, i, y*, ὃ ἡχεὶ ὡς *τσ* οἷον Cypern τσίπερν, Cen'ner τσένντερ, Cytrone τσιτρόνε· πρὸ δὲ τῶν λοιπῶν φωνηέντων καὶ πάντων τῶν συμφώνων προφέρεται ὡς *κ*, οἷον Carl=Karl κάρλ, Curt=Kurt κούρτ, Conrad=Konrad, Creole=Kreole, Classe=Klasse, Concert=Konzert (πρὸβλ. § 24).

§ 19. *D, d* προφέρεται ὡς τὸ Λατ. καὶ Γαλλ. *d*, ὃ ἐστὶ σχεδὸν ὡς τὸ ἡμέτερον *τ* προηγουμένου *ν* (ἀντί, πέντε, πάντα), οἷον Damm ντάμ, dumm ντούμ, Dach ντάχ, Bude μπούουντε, du ντού.

§ 20. *F, f* προφέρεται ὡς τὸ Ἑλληνικὸν *φ*, οἷον Fall φάλλ, fiel φίλ, faul φάουλ, Frau φράου.

§ 21. *G, g* προφέρεται ὡς τὸ Λατ. καὶ Γαλλ. *g* (*gravis gloire*), ὃ ἐστὶ σχεδὸν ὡς τὸ ἡμέτερον *κ* προηγουμένου *ν* (ἀγκών, γκαρύζω) ἀλλὰ πάντοτε δι' ἀνοικτοῦ λάρυγγος, οἷον jagen, Gang, gar, Gaul, Gnade, gegessen, gegangen*.

ΣΗΜ. Ἡ κατάληξις *-ig* ἡχεὶ ὡς *ich* ἢ σχεδὸν ὡς *ιχί*, ὃ ἐστὶ προφέρεται οὐχὶ διὰ τοῦ λάρυγγος, ἀλλὰ διὰ συμπλησιασάντων ὀδόντων, οἷον artig ἀρτιγι, richtig ρίχτιγι.

§ 22. *H, h* ἐν μὲν ἀρχῇ συλλαβῆς (καὶ λέξεως) προ-

* Χυδαίως προφέρεται τὸ *g* ἐν μὲν Βερολίνοις ὡς *j* = γι, οἷον *gegangen* γιεγιάνγκ-ν, ἐν δὲ Σαξον'α ὡς *κ*, οἷον *ganz gut* καντς κούουτ, ἐν δὲ Οὐστροφάλοις ὡς *χ*, οἷον *ganz gut* χάντς χούουτ.

φέρεται ὡς τὸ Λατ. *h* (*habeo, homo*) ἤτοι πολὺ δασύ-
τερον μὲν τοῦ Γαλλ. *h* (*hache hâte*), οὐδέποτε ὅμως ὡς
καθαρὸν *χ*. Ὅθεν προφέρομεν αὐτὸ οἶονεἰ ἀσθμαίνοντες,
οἶον Haus, Herr, hier, aus-halten haus-halten,
Hans-herr, hier-her.

H, h κατόπιν φωνήεντος ἢ τοῦ *l* εἶνε παντελῶς ἄφω-
νον, ἀλλ' ἐκτείνει τὴν συλλαβὴν τοῦ φωνήεντος εἰς μα-
κράν, οἶον rauh ράου, nahe νάε, stehen στέεν, näher
νάεερ, höher χοέερ, Sohn ζόον, Thor τόορ.

§ 23. *J, j* προφέρεται ὡς τὸ Λατ. *j* ἢ τὸ ἡμέτερον
γ ἐπομένου *i* ἢ *e*, ἤτοι ὡς *j* ὡς οἶον Ja γιά, Jahr γιάαρ,
Jung γούνγκ, Joch γιόχ, jeder γεδερ, Jude γιουδε.

§ 24. *K, k* προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον *κ* ἐπομένου *a*,
o, *ou* ἢ συμφώνου (κάτω, κρίνω) * ἤτοι πάντοτε δι' ἀνοι-
κτοῦ λάρυγγος, οἶον kaum κάουμ, Klee κλέε, Ank-er
ἄνκ-ερ, kennen κένν-εν, Kalte κ-ἄέλτε, Kirche κ-ίρχε.

§ 25. *M, m* καὶ *P, p* προφέρεται μὲν ἐκάτερον ὡς τὸ
Ἑλληνικὸν *μ* καὶ *π*, οἶον Mann μαν, mir μιρ, passen
πάσσ-ν, Preis πράιζ. ἀλλὰ καὶ τὰ δύο ὁμοῦ *mp* προ-
φέρονται οὐχὶ ὡς τὸ Ἑλληνικὸν *μπ* (ἐμπορος, κάμπος),
ἀλλὰ κεχωρισμένως ὡς ἐν τῷ παρ' ἡμῖν κοινολεκτούμένῳ
λάμ-πα, οἶον Lampe λάμπε, Gimpel γίμ-π-λ.

§ 26. *N, n* ἡγεῖ ὡς τὸ ἡμέτερον *ν* οἶον Nacht ναχτ,
nun νουν, ἀλλὰ μετὰ τοῦ *t* προφέρεται οὐχὶ ὡς τὸ Ἑλ-
ληνικὸν *ντ* (ἀντί, ἔντομον), ἀλλ' ἐκάτερον προφέρεται κε-
χωρισμένως ὡς τὸ Γαλλ. *nt* (*contenter*), οἶον ent-laufen
ἐν-τλάουφ-ν, unter οὐν-τερ, Mentor μέν-τορ.

§ 27. *Q, q* ἀπαντᾷ μόνον μετὰ τοῦ *x* ὡς *Qu qu*
καὶ προφέρεται ὡς *κβ*, οἶον Qual κβάαλ, Quelle κβέλλε,
Quinte κβίν-τε, bequem μπεκβέμ.

§ 28. *S, s* εἰάν μὲν εὐρίσκεται μετ' ἄλλου συμφώνου
προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον *σ*, εἰάν δὲ μόνον ὡς *ζ*, οἶον Stand
ετανδ, Nase νάαζε, sausen ζάουζ-ν, Saus ζάουζ.

ΣΗΜ διπλοῦν *ss* προφέρεται πάντοτε ὡς *σ*.

§ 29. *T, t* προφέρεται ὡς τὸ Ἑλλην. *τ*, οἷον *Taut* τάουφ, *trennen* τρεν-εν, *etwas* ἔτθας, *titel* τίτ-λ, *tiel* τίφ, *Tier* τίρ, *profitieren* προφίτιρεν· ἀλλ' ἡ ἄτονος συλλαβὴ *ti* ἐπομένου φωνήεντος ἡρουντος προφέρεται ὡς *τπ*, οἷον *Nation* νατσιόν, *Portion* πορτσιόν, *Lektion* λεκτσιόν, *Actie* ἄκτσια.

ΣΗΜ. 1. Ἡ τσνιζομένη κατὰ τῆς *ti* προσέεται μὲν *τ*, ἀλλὰ προσλαβοῦσα *n* (*tienn*) ἤχει ὡς *τίεν*, οἷον *Partie* παρτί, ἀλλὰ *Partien* παρτίεν.

ΣΗΜ. 2. Το *t* προσηκουμένου *n* δὲν προσέεται· ἢ ὡς τὸ παρ' ἡμῖν *ντ*, ἀλλὰ διατηρεῖ τὴν φυσικὴν τοῦ προσορᾶν.

§ 30. *V, v* ἐν μὲν ταῖς Γερμανικαῖς λέξεσι προφέρεται πάντοτε ὡς *φ*, οἷον *vor* φορ, *viel* φιλ, *Verse* = *Ferse* φέρζε, *verfallen* φερφάλλ-ν, *vervollkommen* φερφόλ-κόμν-εν. Ἐν δὲ ταῖς ξέναις λέξεσι προφέρεται ὑπὸ μὲν τῶν λογίων ὡς *β*, οἷον *Vakanz* βακάντς, *Vase* βάζε, *Violine* βιολίνε, *motivieren* μοτιβίρεν· ὑπὸ δὲ τῶν ἀμαθῶν συνήθως ὡς *φ*, οἷον *Vakanz* φακάντς, *Vase* φάζε κτλ.

Διπλᾶ καὶ σύνθετα σύμφωνα.

§ 31. *Ch, ch* εὐρισκόμενον μετὰ τὰς φωνὰς *a, o, u, au* προφέρεται ὡς λαρυγγόφωνον *χ* (ἄρ, γάσμα, χρῶμα), οἷον *krach* κράχ, *machen* μάχ-ν, *kochen* κόχ-ν, *Kuchen* κούχ-ν, *auch* ἄουχ, *Rauch* ράουχ. Εὐρισκόμενον δὲ μετὰ τὰς φωνὰς *e, ä, i, ie, ö, ü, äu, eu*, ἢ κατόπιν συμφώνου προφέρεται δι' ὁδόντων συμπλησιαζόντων ὡς *χί* (γέρι, χύνω), οἷον *recht* ρέχίτ, *ich* ἰχί, *nicht* νίχίτ, *Licht* λίχίτ, *reich* ράιχί, *Fäher* φᾶέχιερ, *Löcher* λοέχιερ, *räuchern* ροᾶέχερν, *heucheln* χοᾶέχιελν, *welche* βέλχιε, *Tierchen* τιερχίεν, *richtig* ρίχίτιχι *sprachlich* σπράχλιχι.

Τὸ *ch* ἐν ἀρχῇ λέξεως ἐὰν μὲν ἀκολουθῇ *e* ἢ *i* προφέρεται ὡς ἀνωτέρω ἦται *χί*, οἷον *Chemie* χιμί, *China* χίνα· εἰ δὲ μὴ προφέρεται ὡς *κ*, οἷον *Chor* κορ, *Charakter* καράκ-τερ, *Christ* χριστ. Αἱ Γαλλικαὶ ὁμῶς λέξεις

διατηροῦσι τὴν Γαλλικὴν αὐτῶν προφορὰν, οἷον Charlatan, Charade.

Ch ἐπομένου *s* τῆς αὐτῆς συλλαβῆς ἐννοεῖται ὅτι προφέρεται ὡς *ξ* ($\chi s = \xi$), οἷον Lachs λάξ, Fuchs φούξ, Aehsel ἄξελ' ἄλλ' ὁμῶς Lach-sucht λάχ-ζουχτ, nach sehen νάχ-ζέεν, nach-suchen νάχ-ζούχ-ν.

§ 32. -*ck* εὐρίσκεται πάντοτε κατόπιν φωνήεντος καὶ προφέρεται ὡς τὸ ἀπλοῦν *x*, οἷον Stock στόκ, Acker ἄκ-ρ, stecken στέκ-ν.

§ 33. *Ph, ph* προφέρεται ὡς *φ* Philosoph φιλοζάφ.

§ 34. *Sch, sch* προφέρεται ὡς τὸ Γαλλικὸν *ch* ἢ τὸ Ἀγγλικὸν *sh*, καὶ δὲν δύναται νὰ παρασταθῇ εἰ μὴ διὰ ζώσης φωνῆς. Ὁ ἦχος ὁ μάλιστα προσεγγίζων εἰς τὴν προφορὰν αὐτοῦ ἐκφέρεται διὰ (στρογγυλοῦν στόματος καὶ) συνεσφιγμένων ὀδόντων οἷονεῖ συριττόντων, οἷον Schiff, Schaf, schlafen, Tisch. Schraube, schwer.

§ 35. *Sp, sp* καὶ *St, st*, ὀρθῶς προφερόμενα, ἤχουσιν ὡς *σπ* καὶ *στ*, ἄλλ' ὡς ἀρκτικὰ λέξεως ἢ συλλαβῆς προφέρονται γενικώτερον σχεδὸν ὡς *schp* καὶ *scht*, οἷον Stein οἷονεῖ Schtein, Spull οἷονεῖ schpull, still οἷονεῖ sehtill Gespenst οἷονεῖ geschpenst, Gestein οἷονεῖ geschtein

§ 36. *Th, th* προφέρεται ὡς τὸ ἀπλοῦν *t* ἥτοι *τ*, οἷον Thal τάατ, Thor τόορ, thun τούουν, Apotheke ἀποτέκ-ε, Thema τέμα (= θέμα), Theater τεάτερ (= θέατρον).

Περὶ τονισμοῦ.

Ἐπειδὴ ἐν τῇ Γερμανικῇ γλώσσῃ οἱ τόνοι δὲν σημειοῦνται, παρατηρητέον πρὸς ὀρθὴν προφορὰν καὶ ἀναγνώσιν τοὺς ἐξῆς δύο γενικοὺς κανόνας.

§ 37. 1. Ἀπλαῖ λέξεις, εἴτε μονοσύλλαβοι εἴτε πολυσύλλαβοι, ἔρουναι ἓνα καὶ μόνον τόνον.

ΣΗΜ. Αἱ ἀπλαῖ Γερμανικαὶ λέξεις εἶνε συνήθως μονοσύλλαβοι αἵτινες αὐξάνονται διὰ προσακτικῶν καὶ ἐπιτακτικῶν συλλαβῶν προλεπ. των καὶ ἐπιθεμάτων ἥτοι καταλήξεων) οὐδέποτε τονισμέναι, οἷον Rúl, Be-rúl, Be-rúl-ung, Be-rúl-ung-eñ, Fäng, Em-rung, am-rung-επ.

§ 38. 2. *Σύνθετοι λέξεις* ἔχουσι τόσους τόρους ὅσα εἰς τὰ συνθετικά μέρη, ἀλλὰ τὸ πρῶτον συνθετικὸν τονίζεται ἰσχυρότερον: — Häus, Rät-häus, Rät-häus-thür, märken, anf-märksam, ün-anf-märksam, Blumen-garten, Garten-blüme.

Τορισμὸς ξένων λέξεων.

§ 39. 1. Ὅσαι τῶν ξένων λέξεων διетήρησαν τὸν ἰδίον αὐτῶν τύπον διетήρησαν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ τὸν προτὸς τῶν αὐτῶν τονισμόν: — Cato, Cicero, Platon, Konon, Racine, Ariosto, Shakespear, Doctör, Professor, Fämulus, Octöher.

§ 40. 2. Ὅσαι ξέναι λέξεις ἐξεγερμανίσθησαν τὸν ἰδίον τονισμόν ἐπὶ τῆς ληγούσης: — Homér, Vergil, Prophet, Soldat Student, Präsident, Metall, August', General', Offizier', Major', Religion', Nation', Lokution', Spinat'.

§ 41. 3. Πάντα τὰ ἐκ τοιούτων ξένων λέξεων ἐσχηματισμένα ῥήματα εἰς -ieren, τονίζονται ἐπὶ τῆς παρὰ ληγούσης: — probie'ren, studie'ren, profitie'ren.

Ῥήματα ἀδιαχώριστα καὶ διαχωριστά.

I. Ἀδιαχώριστα ῥήματα.

§ 42. Τὰ πλείστα τῶν Γερμανικῶν ῥημάτων δύναται νὰ προσλάβωσιν ἐν ἀρχῇ προθετικὰς τινὰς συλλαβὰς ἢ προθέματα μεθ' ὧν ἀποτελοῦσιν ἐν ἀδιάσπαστον σύμπλεγμα bil-zah en τίней ich bez ahl e τίνω, ich beza h l e τίνον (ἐπίτιμι)

Προθέματα ἀναπόσπαστά εἰσι τὰ ἐξῆς ἑνδεκά:

be-, emp-, er-, ent-, ver-, zer-,
ge-, miss-, voll-, wider-, καὶ hinder-.

§ 43. Ῥήματα συγκείμενα ἐκ τοιούτων ἀναποσπαστῶν προθεμάτων καλοῦνται ἀδιαχώριστα, ἐν οἷς παρατηρητέα τὰ ἐξῆς:

1. Τὰ ἀναπόσπαστα προθέματα (προθετικαὶ συλλαβὴ ἢ προθέσεις) εἶνε πάντοτε ἅτομα καὶ μένουσιν ἀναποχώριστα ἀπὸ τοῦ ῥήματος καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν κλίτην

2. Τὰ ἀδιαχώριστα ῥήματα κλίνονται ὡς τὰ πρωτό-
τυπα αὐτῶν, οὐδέποτε ὁμῶς δέχονται τὴν ἀναδιπλασί-
ωσιν *ge-* ἐν τῇ μετοχῇ τοῦ παθ. παρακειμένου:—
be-zahlt τετισμένος (οὐχὶ *gebezahlt*)

II. Διαχωριστὰ ῥήματα.

§ 44. Διαχωριστὰ ῥήματα καλοῦνται τὰ συγκείμενα ἐκ
ῥίζης καὶ τορονυμένου προθέματος, ὅπερ ἐν τῷ ἐνεστώτι καὶ
παρατατικῷ τῆς ὀριστικῆς καὶ ἐν τῇ προστακτικῇ ἀποσπᾶται
ἀπὸ τοῦ ῥήματος καὶ παραπέμπεται εἰς τὸ τέλος τῆς προ-
τάσεως:—

aus-gēhen ἐξέρχεσθαι, *weg*-gēhen ἀπέρχεσθαι, *an*-fängen
ἀρχεσθαι, *herab*-steigen καταβαίνειν.

Ἐνεστώτ. *ich gehe diesen Abend aus.*

Παρατατ. *ich ging gestern nicht aus*

Προστακτ. *gehen Sie mit mir aus.*—*fangen Sie jetzt an.*

§ 45. Τὰ τοιαῦτα προθέματα ὁμῶς μένουσιν ἀναπό-
σπαστα ἀπὸ τοῦ ῥήματος ἐν τῇ ἀπαρεμφάτῳ (καὶ τοῖς ἐξ
αὐτῆς συνθέτοις χρόνοις) καὶ ἐν τῇ ἐνεργ. μετοχῇ τοῦ
ἐνεστώτος:—

an-fängen ἀρχεσθαι μέλλ. *ich werde an-fängen*, ὑποτακτ.
ἐνεστ. *ich wurde an-fängen*, μετ. ἐνεστ. *an-fängend* ἀρ-
χόμενος.

§ 46. Ἡ ἀναδιπλασίωσις *ge-* τῆς μετοχῆς τοῦ παθ.
παρακειμένου ὡς καὶ τὸ τελικὸν *zu* τῆς ἀπαρεμφάτου τί-
θεται μετὰ τοῦ προθέματος καὶ τῆς ῥίζης:—

an-*ge*-fängen ἡργμένος, *an*-*zu*-fängen πρὸς τὸ ἀρχεσθαι,
πρὸς ἑαρξιν, *aus*-*zu*-gēhen πρὸς τὸ ἐξελθεῖν, πρὸς ἔξοδον.

§ 47. Ῥήματα σύνθετα ἐκ τῶν *durch*, *um*, *unter*
καὶ *über* εἶνε ἄλλοτε μὲν διαχωριστὰ ἄλλοτε δὲ ἀδια-
χώριστα ἀναλόγως τῆς ἑαυτῶν σημασίας:—

an-*her*-setzen διαπεραιοῦν, *über*-*set*-zen μεταφράζειν

ich setze über διαπεραιῶ.—*ich übersetze* μεταφράζω.

§ 48. (2) Ὑπάρχουσι δὲ καὶ σύνθετα προθέματα οἷον,
hinauf, *herauf*, *herab*, *herein*, *hinein*, *heraus*,
orbei, *zurück*, *zusammen*:—

hinauf-gehen ἀναβαίνειν. *herein*-kommen εἰσέρχεσθαι.

hinein-gehen ἐμβαίνειν. *vorher*-sagen προλέγειν.

vorbei-fahren παρελαύνειν *zurück*-kommen ἐπανερχεσθαι.

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΑΙ

	ἐπαναλαμβάνεται τὸ αὐτὸ ῥῆμα ἀλλ' ὑπὸ διάφορον διάθεσιν.
•	ἀνώμαλον ῥῆμα.
(*)	ὁμαλὸν καὶ ἀνώμαλον ῥῆμα.
—	ἐπαναλαμβάνεται τὸ πρῶτον μέρος τῆς κυρίας λέξεως. Ἐντός ὅμως ῥημάτων εὐρισκόμενον δηλοῖ ὅτι τὸ ῥῆμα εἶνε διαχωριστὸν καὶ κλίνεται κατὰ τὸ τελευταῖον συνθετικὸν μέρος (§ 44).
—	ἐπαναλαμβάνεται ὅλη ἡ κυρία λέξις.
[]	περιττὸν στοιχεῖον ἢ χυδαία ἔκφρασις.
« »	σόλοικος ἔκφρασις.
+ Γ' ρ	Ἀγία Γραφή.
αἷτ	αἰτιατική.
ἀμῆ	ῥῆμα ἀμετάθετον κλινόμενα διὰ τοῦ haben.
ἀμς	» » » » » sein.
ἀντ	ἀντωνυμία.
ἀρσ	ἀρσενικόν.
ἀρθ	ἀριθμητική.
γεν	γενική.
γρμ	γραμματική.
ὁτ	δοτική.
ἐπθ	ἐπίθετον.
ἐπρ	ἐπίρρημα.
ἐφ	ἐπιφώνημα.
ζλ	ζωολογία.
θλ	θηλυκόν.
ιατρ	ιατρική.
ιχθ	ιχθύς.
μῆ	ῥῆμα μεταθετικόν κλινόμενον διὰ τοῦ haben.
μθμ	μαθηματικὸς ὅρος.
νμ	νομικὸς ὅρος.
ντ	ναυτικὸς ὅρος.
οἰκ	ἔκφρασις οἰκειότητος.
ὀρκτ	ὀρκετόν.
πλ	πληθυντικός.
πρθ	πρόθεσις.
πρμ	παροιμία.
πτ	πτηνόν.
ανδ	σύνδεσμος.
συγκρ	συγκριτικόν.
ὑπερθ	ὑπερθετικόν.
φυσ	φυσική.

Πᾶσα λέξις μὴ παρακολουθουμένη ὑπὸ συντομογραφίας εἶνε ἐπίθετον. Κενὸν διάστημα ἐντός συνθέτων οὐσιαστικῶν καὶ ῥημάτων χωρίζει τὸ τελευταῖον συνθετικὸν μέρος, καθ' ὃ κλίνεται ἡ λέξις.

Εἰς πάντα τὰ ἀπλᾶ οὐσιαστικά ἔπεται ἡ ἐνική γενική καὶ ἡ πληθυντική ὀνομαστική ἐὰν ὑπάρχῃ, πάντα δὲ τὰ σὺ ν θ ε τ α κλίνονται κατὰ τὸ τελευταῖον συνθετικὸν αὐτῶν μέρος.

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΓΕΡΜΑΝΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ΕΠΙΤΟΜΟΝ

A

A, a, das, τὸ ἄλφα. A. er kennt noch nicht einmal das grosse A δὲν γνωρίζει οὐδὲ τὸ ἄλφα, εἶνε ἀναλφάβητος. (+Γρ) ich bin das A und das O, der Anfang und das Ende ἐγὼ εἰμι τὸ A καὶ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. (πρμ. wer A sagt, muss auch B sagen ὅστις ἀρχίζει ὀφείλει νὰ τελειώσῃ).

a ἢ ἄ πρὸς· zwei Banknoten — 100 Drachmen δύο τραπεζικά γραμμάτια πρὸς 100 δραχμάς. — 12 prozent πρὸς 12 τοὶς ἑκατόν.

Aal, der, -[e]s, πλ. -e, ἡ ἔγχελυς. τὸ ἔγγλειον [τὸ χέλυ]. [er is glatt wie ein — γλιστρᾷ σὰν τὸ χέλυ].

Aal angel, die, τὸ ἀγκίστρον ἐγγελύων.

aalartig, ὁμοιος ἐγγέλεσιν, ἐγγελυοειδής.

Aal baum, der, ὁ ἀγριοκέρασος [ἡ ἀγριοκερασιά].

Aal behälter, der, ὁ ἐγγελεύων.

aalen μὴ θηρεύω (ἐγγελεῖα).

Aal fang, der, ἡ θήρα ἐγγέλεων.

Aal quappe ἢ -**raupe**, die, ἡ μύραινα, ὁ κωδύς.

Aar, der, -[e]s ἢ -en, πλ. -e ἢ -en, ὁ ἀετός.

Aas, das, -es, πλ. Aeser, τὸ πτωμαζώον, τὸ θνησιμαίον [τὸ φορῆμα].

aasen μὴ δελεάζω [δολώνω]. // — ἀμὴ ἐκλεπίζω, ἐκδέρω [γδέρνω].

βιβρώσκω, τρώγω, θνησιμαία.

Aas fliege, die, ἡ στρεπτιώτις μυτα, ἡ κρεατόμυια.

Aas geier, der, ὁ περηνόπτερος ἀετός, ὁ ὀρειπλάγος.

aasig πτωματοειδής, θνησιματος.

Aas geruch, der, ἡ δυσωδία θνησιμαίου.

Aas vogel, der, τὸ σαρκοφάγον ὄρνεον.

aassen ἴδε aasen.

ab ἐπὶ μακράν, ἐν ἀποστάσει. er geht — ἀπέρχεται. — und zu ἐδῶθεν καὶ ἐκεῖθεν [πέρα πῶδε]. ἐνδοτε, κάποτε. — und zu gehen περιέρ-

χουαι, περιπαρεῖσθαι [περιδιαβά-
ζω], auf und—ἐπάνω (καὶ κάτω.
—sein εἶναι ἀπὸν, λείπω, den
Hut—! ἀπόθετε τὸν πῖλον [κάτω τὸ
καπέλο]! fünf Schritte vom We-
ge— πέντε βήματα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ.
vom 1 Juli—ἀπὸ 1 Ἰουλίου. (ἐμπ.)
frei—Athen ἐλευθερον ἐξέδων ἐν
Ἀθήναις. —Σημ. Ὡς συνθετικὸν
μορίον τὸ ab—σημαίνει κυρίως χω-
ρισμόν καὶ ἀπομάκρυνσιν : ἀπο—, ἀπεκ—: Ab schnitt,
Ab stoss, ab wärts, ab seits.—
Μετὰ βημάτων συντιθέμενον τὸ ab
εἶναι προθέμα κινητὸν καὶ σημαί-
νει ἀπομάκρυνσιν, ἀφαίρε-
σιν καὶ ἀποτελεῖσθαι : ἀπό—,
ἐκ—, [εξ—], κατά—: abgeben,
ab lassen, ab fahren. Πλὴν τοῦτου
εἰς τὰ ἀντωνυμικὰ βήματα ση-
μαίνει καὶ κάματον καὶ παντελῆ
ἐξασθένεσθαι τοῦ ὑποκειμένου :
sich ab arbeiten, sich ab jagen,
sich ab singen.

siehl. **ab-ächzen**, ἀποτίχομαι
στενάζων.

Ab alienation, die, —, πλ.
-en, ἀπολλοτριώσις, ἀποξένωσις.

ab alienieren μὴ ἀπαλλοτριῶ,
ἀποξενῶ.

abänderlich μεταβλητός, (γρμ)
κλιτός.

Abänderlichkeit, die, —, τὸ
εὐμεταβλητόν, ἡ εὐτρεφία.

ab-ändern μὴ μεταβάλλω, με-
ταλλάσσω (γρμ) κλίνω.

Ab änderung, die, ἡ μετα-
βολή, ἡ ἀλλαγὴ. (γρμ) ἡ κλί-
σις.

Abandon, der, —s, (νμ) ἡ ἐγ-
κατάλειψις.

abandonieren μὴ (νμ) ἐγκα-
ταλείπω.

ab-ängstigen μὴ ἐκφοβῶ, πτο-
ῶ, τρομάζω. **sich**— ἀγωνιῶ, τρέ-
μω, περιφοβός εἰμι.

Ab ängstigung, die, —, πλ.
-en, ἡ ἀγωνία, ὁ τρόμος.

ab-arbeiten μὴ ἐξαλείφω δι'
ἐργασίας· καταπονῶ ἐργαζόμενος,
κατατρίβω. **sich**— ἀποκάμνω ἐρ-
γαζόμενος, καταβάλλομαι ὑπὸ τῆς
ἐργασίας.

ab-ärgern μὴ κατατρύχειν δυ-
σαρεστών [κάνω νὰ σκάση, χο-
λοποιῶ]. **sich**— κατατρυχῶμαι
ὑπ' ἀγανακτήσεως [χολοσκάνω].

Ab art, die, τὸ ἐξηλλαγμένον
εἶδος, τὸ παράλλαγμα, ἡ παραλ-
λαγή.

ab-arten ἀπὸ παραλλάσσω, ἐξ-
αλλάσσω, νοθεύομαι.

abartig, ἐξηλλαγμένος, παρ-
ηλλαγμένος, νόθος.

Ab artung, die, —, πλ. -en, ἡ
ἐξαλλαγή, ἡ παραλλαγή.

ab-äschern μὴ καθάίρω διὰ
σποδοῦ [παστρέφω μὲ τὴ στάκτη]
sich— ἀποκάμνω, ἀπαυδῶ.

ab-äsen ἢ **ab-ässen**, μὴ περι-
τρώγω τοὺς κλάδους, βλαστολογῶ.

ab-ästen μὴ κλαδεύω, κλαδο
κοπῶ.

ab-ätzen μὴ ἀφαιρῶ καυτηριᾶ
ζων, ἐξαλείφω δι' ἐγκαύσεως.

ab-baden μὴ ἀπολούω.

ab-balgen μὴ ἐκθέρω [γθέρ-
νω]. θέρω, ῥαδδίζω, φυλίζω [ἐυ-
λοφροτάνω, σπάνω 'ς τὸ ξύλο]
sich— καταβάλλομαι διαπληκτι-
ζόμενος, ἀποκάμνω παλαιών.

ab-barbieren μὴ ἀφαιρῶ διὰ
ξυραφίου, ξυρίζω, ξυραφίζω.

Abbé, der, —s, πλ. —s, ὁ ἀδελ-
φός.

ab-beeren μὴ ἀφαιρῶ τὰς βε-
γας, βεγολογῶ.

ab-befehlen* μὴ ἀντιδιατάτ-
τω, ἀντιπαραγγέλλω, ἀναγκάω τι
διαταγῇ [ἐξεδιτάσσω].

ab-be halten* μὴ κρατῶ κα-
τῶ. den Hut— κρατῶ τὸν πῖλον ἐ-
τῇ χειρὶ.

ab-beissen* μη ἀποκόπτω διὰ τῶν ὀδόντων, ἀποδάσσω.

ab-beizen μη ἀφαίρω διὰ νιτρι-
κού ὀξέος, ἐξαλείφω διαδιθρώσκων.

ab-be kommen* μη ἀποσπῶ, ἀποκομίζω· λαμβάνω.

ab-bersten* ἄμς διαρρηγνύομαι, ἐκρηγνύομαι ἀποτόμως [ξεσπᾶναι].

ab be rufen* μη ἀνακαλῶ, με-
τακαλῶ.

Ab berufung, die.—, πλ. —en, ἡ ἀνάκλησις.

Abberufungs schreiben, das, τὸ ἀνακλητήριον γράμμα, τὸ ἐγγράφον τῆς ἀνακλήσεως.

ab-be stellen μη ἀντιπαρ-
γέλλω, ἀνακαλῶ τὴν παραγγελίαν [ἐξεπαραγγέλλω].

Ab be stellung, die, ἡ ἀντιπα-
ραγγελία, ἡ ἀνάκλησις παραγγελίας.

ab-beten μη διεξέρχομαι προ-
σευχόμενος, ἀποσπῶ διὰ προσευ-
χῶν.

ab-betteln μη ἐπιτυγχάνω δι' ἐπαίτησεις, συνάγω ἐπαίτων.

ab-be zahlen μη ἀποτίνω ὁ-
λοσχερῶς, ἀποπληρώνω.

Ab be zahlung, die, ἡ ὁλο-
σχερὴ ἀπότισις, ἡ ἀποπληρωμή.

ab-biegen* μη ἀπομακρύνω λυ-
γίζων, μετακλίνω, μοσχεύω [κατα-
βολεύω]. //—ἄμς ἀποκλίνω, παρεκ-
κλίνω, ἐκτρέπομαι [παραμερίζω].

Ab biegun g, die, ἡ ἀπόκλισις, ἡ παρεκκλισις [τὸ παραμέρισμα]. ἡ μόσχευσις [τὸ καταβόλεμα].

Ab bild, das, τὸ ἀπεικόνισμα, ἀπεικάσμα, ἀποτύπωμα, ἄρομοίω-
μα, ἡ εἰκὼν.

ab-bilden μη ἀπεικονίζω, ἀπει-
κάω, ἀποτυπῶ.

Ab bildner, der, ὁ ἀπεικαστής, ἀπεικονστής, πλαστοουργός.

Ab bildung, die, ἡ ἀπεικόνι-
σις, ἡ ἀποτύπωσις· τὸ ἀπεικόνισμα, τὸ ἄρομοίωμα, ἡ εἰκὼν.

ab-binden* μη λύω.

Ab bindung, die, ἡ λύσις [τὸ λύσιμον].

Ab biss, der, τὸ δῆγμα [τὸ δάγ-
καμα]· τὸ ἀπονεκοιμῆν διὰ δῆ-
ξεως τεμάχιον, τὸ ἀπόκομμα.

Ab bitte, die, ἡ αἰτησις συγ-
γνώμης, ἡ ἀπολογία. —thum ἐξαι-
τούμαι συγγνώμην. schriftliche—
ἡ ἔγγραφος αἰτησις συγγνώμης.

ab-bitten* μη αἰτοῦμαι συγ-
γνώμην, ζητῶ συγγώρησιν.

ab-blasen* μη ἀπομακρύνω
βυσπῶν, παραμερίζω διὰ φυσήμα-
τος. //—ἄμῃ ἀποφυσῶ, παύω φυ-
σπῶν σκαπίζω πρὸς ἀποχώρησιν.

ab-blatten μη ἐκφυλλίζω, φυλλομαδῶ.

ab-blättern μη ἀποφυλλίζω, φυλλομαδῶ. sich—φυλλορροῶ.

Ab blätterung, die.—, πλ. —en, ἡ ἐκφυλλισις, ἡ φυλλορροία τὸ φυλλομάδημα, ἡ φυλλόρροια.

ab-bläuen μη καθιστῶ κυ-
ανοῦν [μπλαβίζω]· δέσσω ἀνθελῶς [σαπίζω τὸ τῆ βύλο]. //—μς ἀποβάλλω τὸ κυανοῦν χρώμα [ξεμπλαβίζω].

ab-bleichen μη ἀπολευκαίνει [ἀπασπρίζω] //—μς ἀποβάλλω τὸ χρώμα, ἀμαυροῦμαι [ξεθωρίζω, ξεβάσσω].

ab-blühen ἀμῃς ἀπενθῶ, πα-
ρανθῶ, μακραίνομαι.

ab-blüten μη ἀνθολογῶ, ἀπαν-
θίζω, μαδῶ.

ab-bohren μη ἀποτρύπῃ.

ab-borgen μη θανείζομαι [ei-
nem etwas παρά τινός τι].

ab-bosseln μη ἀποπλάττω, ἀ-
ποπλαστοργῶ.

Ab brändler, der, —s, πλ.—, ὁ ἐκ πυρκαϊᾶς παθὼν, τὸ θύμα πυρ-
καϊᾶς.

ab-braten* μη ἐξοπτῶ [ἀπο-
φῆνω].

ab-braunen ἀμῃ ἀποβάλλω τὸ

μελανωπον χρωμα [ξεμελαχροίνωζω].

ab-brausen ἀμὴ ἀποβράζω [ξεβράζω].

ab-brechen* μὴ ἀποκόπτω. ἀποτέμνω. ἀποβράω· περικόπτω, ἀποδρέπω· ἀποσπῶ. eine Arbeit, eine Rede— διακόπτω ἐργασίαν, ἐπίλταν. etwas vom Preise— ὑφαίρω τι τῆς τιμῆς. (μτφ) einen Handel— κόπτω τὸ νῆμα ||—ἀμὲς βράομαι [σπάνω]. ||—ἀμὴ διακόπτω, σταματῶ. kurz—παύω αἰφνης. wir wollen davon—ἀς ἀλλάξωμεν ἐπιλταν, ἄλλα λόγια.

Ab brechung, die, —, πλ. -en, ἡ ἀπόθραυσις, ἡ ἀποκοπή, ἡ ἀπόσπασις.

ab-brennen* μὴ κατακαίω, ἀποκαίω, ὀλοκνύω, πυροπολῶ· ἐκπυροβολῶ. ||—ἀμὲς καίομαι, πυροπολοῦμαι. die Abgebrannten, τὰ θύματα τῆς πυρκαϊᾶς. (μτφ) abgebrannt sein δὲν ἐχὼ ὀδύλον [εἶμαι ξεπαραδιασμένους].

Abbreviation ἢ **Abreviation**, die, —, πλ. -en, ἡ συγκαταμνή λέξις.

abbreviieren μὴ συγκόπτω, συντέμνω.

ab-bringen* μὴ ἐκτοπίζω, παρμέρξω ἀπομακρύνω. μεταπέλθω. ἐκποδῶν ποιῶ, καταλύω, καταργῶ. vom rechten Wege—ἀποπλανῶ, παραπλανῶ.

ab-bröckeln μὴ μεταβάλλω εἰς ψιχία, θρύπτω [θρύβω]. —ἀμὴ ἡ sich—ἀποφῶμαι, θρύπτομαι, μεταβάλλομαι εἰς ψιχία [θρούλλω].

Abbruch, der, ἡ κρήνισις, ἡ κατεδάφισις. (μτφ) ζημία, βλάβη. ἀδικία—thun προξενῶ βλάβην, ζημῶν. sich—thun ὑστεροῦμαι, ἀποστερῶ ἑαυτὸν (an etwas τινός).

abbrüchig ἀποσπασίματος. (νμ) ἐπιδαθείς, ἐπιζήμιος.

ab-brühen μὴ ἐκπλύνω διὰ ζέοντος ὕδατος, ξεματίζω. (μτφ) gegen alles abgebrüht sein, εἶμαι χαλκοπρόσωπος, ἀφιλότιμος.

ab-brüten ἀμὴ παύω ἐπορίζω [ξεκλωσσῶ].

ab-bügeln μὴ ἀφαίρω διὰ τοῦ σιδήρου, σιδηρώνω.

ab-bürsten μὴ ἀποκαθαίρω διὰ ψήκτρας [ξεδουρτίζω].

ab-büssen μὴ ἀντιπάσχω, πληρώνω, λομδάνω τὰ ἀντίποινα.

Ab büssung, die, —, πλ. -en, ἡ ἀνταπόδοσις δίκης, τὰ ἀντίποινα.

Abc, das, -s, τὸ ἄλφα βῆτα, ἡ ἀλφάβητος, τὸ ἀλφάβητον. nicht einmal das—κῶπην εἶμαι ἀναλφάβητος. nach dem—κατ' ἀλφάβητικὴν τάξιν, ἀλφαβητικῶς.

Abc buch, das, τὸ ἀλφάβητάριον [ἡ φυλλίδα].

Abc lehrer, der, ὁ γραμματοδιδάσκαλος, ὁ δημοδιδάσκαλος.

Abc schüler, -schütz, der, ὁ ἀρχάριος μαθητής.

Abc tafel, die, ὁ πέναις τῆς ἀλφάβητου.

ab-dachen μὴ ἀποστεγάζω [ξεσκεπάζω], προσκλινῶ ποιῶ, ὀδῶ κλίσιν. sich—ἐγκλινόμεαι λαμβάνω κλίσιν.

abdachig ἢ **abdächig** προσκλινής, καταφερής [κατηφορικός].

Ab dachung, die, —, πλ. -en, ἡ κατωφέρεια, ἡ κλίσις.

ab-dämmen μὴ ἀποφράσσω δι' ἀνγκώματος, σταματῶ διὰ προχώματος.

Ab dämmung, die, —, πλ. -en, ἡ ἀπόχωσις, ἡ ἀποφραγίς.

ab-dampfen μὴ ἐξατμίζω. ||—ἀμὲς ἐξατμίζομαι, ἀναθυμῶμαι. (οἶκ) ἀναχωρῶ.—lassen ἐξατμίζω.

ab-dampfen μὴ ἐξατμίζω.

Ab dampfung, die, —, πλ. -en, ἡ ἐξατμισις.

ab-danken ρη ἀπολύω, ἀποπέμπω, παύω. || — ἀμὴ παραιτούμαι, δίδω τὴν παραίτησίν μου.

Ab dankung, die, —, πλ -en, ἡ ἀπόλυσις, παύσις ἢ παραίτησις.

ab-darben ρη ἀποστερέω, στερεῶ, ich etwas — δατεροῦμαι τινός.

ab-decken ρη ἀποκαλύπτω [ἐκσκεπάζω], ἀποδέρω, ἐκδέρω [γυδέρνω], den Tisch — ἀπαίρω τὴν τραπεζάν [ἐστραίνω τὸ τραπέζι].

Ab decker, der, ὁ ἐκδορεὺς, ὁ σφαγεύς.

Ab deckerei, die, —, πλ -en, τὸ σφαγεῖον, τὸ μακελλεῖον.

ab-dielen ρη στανιδώματι, χωρίζω διὰ στανιδώματος, διατειγίζω.

ab-dienen ρη ἐξουλώ δια τῆς ὑπηρεσίας μου, συμπληρῶ ὑπηρεσιῶν, ἀποδουλεύω.

ab-dingen* ρη ὑφαίρω, κόπτω [ἐκπέρω].

ad-donnern ρη καταδροντῶ, κεραυνοῦσθαι, —, ἀμὴ ἀποδροντῶ, παύω βροντιῶν.

ab-dorren ἀμς ἀπομαραίνομαι, πίπτω ὑπὸ μαράνσεως.

ab-dörren ρη ἀπομαραίνω, ἀποξηραίνω.

ab-drängen ρη ἀπωθῶ.

ab-drechseln ρη ἀποτορνέω, ἀποσμιλεύω, (μτφ) abg. drechsel tetarneuμένος, ἐπιτηθευτός.

ab-drehen ρη ἀποσπῶ στρέφων, ἀπεκστρέφω, ἀποσπῶ, ἀποτορνέω.

ab-dreschen* ρη παύω ἀλῶν, « ἀπαλωνεύω ». ἐξοφλῶ ἀλωνεύων, (μτφ οἶκ. δέρω, ξυλίζω, abgedroschen πολυκάπτιτος, τετριμμένος).

ab-dringen* ρη ἐκδιάζω, ἀποσπῶ διὰ τῆς βίας.

Ab dring, die, —, πλ -en, ἡ ἐκδίσις, ἡ ἀπόσπασις.

ab-drohen ρη ἀποσπῶ δι' ἀπειλῶν.

Ab druck, der, τὸ ἀποτόπωμα, ἡ ἀνατόπωσις τὸ ἀντίτυπον.

ab-drucken ρη ἐκτυπῶν, ἀνατυπῶν.

ab-drücken ρη ἀποσπῶ διὰ πίεσεως, ἐκθλίβω, ἐκδιάζω, ἐκτυροδολῶ, ἐκτοξεύω. (μτφ) das Drückte mir das Herz ab τούτο ἔλθει τὴν καρδίαν μου.

ab-dunsten ἀμὴ ἐξατμίζομαι, **ab-dünsten** ρη ἐξατμίζω.

Ab dünstung, die, —, πλ -en, ἡ ἐξάτμισις.

ab-ebenen ρη διομαλλίζω, ἱσοπεδῶ, ἱσάζω.

Abecé etc ἴδε Abc κτλ.

ab-eggen ρη ἀφαιρῶ διὰ τοῦ βωλονόπου.

sich ab-eifern ἀπαυθῶ ἀγωνίζομαι, ἀποκάμνω προθυμούμενος.

ab-ellen ἀμς ἐξορῶ, ἐξορμῶμαι.

Abend, der, -[v]s, πλ -e, ἡ ἑσπέρα (τὸ βράδυ, ἡ βροδεία), ἡ δόσις, αἱ δυσμαί, am — zu — s, ἑσπέρας, καθ' ἑσπέρας, « τὸ ἑσπέρας » diesen —, heute — ἀπόψε, ταύτην τὴν ἑσπέραν gestern — χθὲς ἑσπέρας, ἀπόψε, morgen — αὔριον ἑσπέρας [αὔριο βράδυ] alle — e καθ' ἑκάστην ἑσπέραν [κάθε βράδυ], gegen — πρὸς ἑσπέραν [καταβράδυ], am späten — ὄψι τῆς ἑσπέρας (τὸ σουρούπωμα), es wird — ἑσπέρα γίνεται [βραδειαίει], der — des Lebens ἡ τοῦ βίου ἑσπέρα, αἱ δυσμαί τοῦ βίου, der heilige — ἡ παραμονὴ ἑορτῆς ἡ παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων. (πρμ) es ist noch nicht aller Tage — ἢ man soll den Tag nicht vor dem — loben μηδὲνα πρὸ τοῦ τέλους μακαρίζει.

Abend andacht, die, ὁ ἑσπερινός.

Abend-blatt, das, τὸ ἑσπερινόν φύλλον, ἡ ἑσπερινὴ ἐφημερίς.

Abend brot, das, τὸ δείπνον.
Abend dämmerung, die, τὸ κνέφας, τὸ ἀχρῆσπερον [τὸ σουρού-
 πωμα].

Abend essen, das, τὸ δείπνον.
Abend gebet, das, ἡ ἑσπερινὴ
 προσευχή.

Abend gegend, die, τὰ δυτικὰ
 μέρη, αἱ δυσμαί.

Abend gesellschaft, die, ἡ
 ἑσπερινὴ συναναστροφή, ἡ ἐφειπε-
 ρίς, ἡ ἑσπερίς.

Abendgottes dienst, der, ὁ
 ἑσπερινός.

Abend land, das, ἡ πρὸς δυ-
 σμας χώρα, ἡ δύσις.

Abendländer, der, -s, πλ—,
 ὁ κάτοικος τῆς δύσεως.

abendländisch δυτικός, δυ-
 σμικός.

abendlich ἑσπερινός, δειλινός.
 ἑσπεριος, δυτικός.

Abend luft, die, ἡ ἑσπερινὴ
 αἰθρα.

Abend mahl, das, τὸ δείπνον.
 das heilige — ἡ ἁγία μετέληψις.
 das heilige — reichen, empfan-
 gen μεταδίδω, μεταλαμβάνω τῶν
 αγράντων μυστηρίων.

Abend messe, ἡ -mette, die,
 ὁ ἑσπερινός.

Abend rot, das, ἡ **Abend**
röte, die, ἡ ἑσπερινὴ ἐρυθρότης
 τοῦ οὐρανοῦ.

Abend seite, die, τὰ δυτικὰ
 μέρη.

Abend sonne, die, ὁ ἥλιος
 δύσμενος [τὰ λυθοσιλέματα].

abends ἐπρ ἑσπέρας, ἀφ' ἑσπέ-
 ρας [τὸ βράδυ].

Abend ständchen, das, τὸ
 ἑσπερινόν παρακλαυσιθυρον, ὁ ἑσπε-
 ρινός κῶμος [ἡ χαντάδα].

Abend stern, der, ὁ ἑσπερος
 [ὁ ἀποσπερίτης].

Abend tisch, der, τὸ δείπνον.

abendwärts ἐπρ πρὸς ὀμπρός.
Abend zeit, die, ἡ ἑσπέρα [ἡ
 βραδεία].

Abend zeitung, die, ἡ ἑσπε-
 ρινὴ ἐφημερίς.

Abenteuer, das, -s, πλ—,
 τὸ ἀλλόκοτον σύμβαμα, τὸ παρά-
 ξενον συντύχημα. auf—ausgehen
 κυνηγῶ παρὰδουλα πράγματα.

abenteuerlich ἀλλόκοτος, πα-
 ράξενος· παρὰτολμος, βίφοκίνδυνος.

Abenteuerlichkeit, die, —,
 πλ—en, τὸ βίφοκίνδυνον, τὸ παρά-
 δολον, ἡ βίφοκίνδυνευσία.

Abenteurer, der, -s, πλ—,
 ὁ βίφοκίνδυνος, ὁ φιλοκίνδυνος, ὁ
 κινδυνευτής· ὁ τυχοδιώκτης.

aber οὐδ ἀλλά, δε, ὅμως, πλὴν.
 nun—ἀλλ' ὅμως, ἐν τοσούτῳ, oder
 —, εἰ δ' ἄλλως, εἰ δὲ μή. — den-
 noch ἀλλ' ὅμως, ὅμως δε, tausend
 und —tausend χιλιάδες χιλιάδων.
 glücklich und —glücklich εὐτυ-
 χῆς καὶ πάλιν εὐτυχῆς, τρισευδαί-
 μων, es ist kein Mensch ohne
 ein A—οὐδεὶς ἀναμάρτητος.

ab-erben μὴ κληρονομῶ (einen
 τινα, einem etwas παρά τινός τι).

Aber glaube, der, ἡ δεισιδαι-
 μονία.

abergläu big, ἡ -bisch, δει-
 σιδαίμων. —sein δεισιδαιμονῶ.

ab-er kennen μὴ ἀποστέρῳ δι'
 ἀποφάσεως.

Ab erkennung, die, ἡ δι' ἀπο-
 φάσεως ἀποστέρησις.

abermal[s] ἐπρ πάλιν, αὖθις,
 ἐκ νέου.

abermalig ἐπανειλημμένος, ἑ-
 τερος, νέος.

ab-ernten μὴ θερίζω, ἐκθερίζω,
 ἀποθερίζω, ||—, ἀμὴ ἀποθερίζω.

Aber witz, der, ὁ παραλογι-
 σμός, ἡ παραφροσύνη ἢ [τρέλα].

aberwitzig παράφρων, παρά-
 πληκτος [τρέλός].

ab-eschern ἔδε abäschern.

ab-essen* μὴ κατεσθίω, κατατρώγω.—, ἀμὴ ἀποτρώγω.

ab-fahren* μὴ ἀποσπῶ παρελκύνων. ἀποκομίζω δι' ὀχήματος. ρθίζω ὀχοῦμενος. **eine Schuld**—ἐξαλείφω χρέος ἀμαρτυρίων. **einen Weg**—καθαμαξίδω ὁδόν.//—, ἀμὴ ἀπελαύνω, ἀποπλέω, ἀνοχωρῶ (ἐφ' ἀμάξης ἢ πλοίου). ἀποτινάσσομαι, ἀποπιθῶ, ἐκτινάσσομαι. ἀπολισθάνω, ἐξολισθάνω. (μτφ)—lassen ἀποπέμψω, ἐξαποστέλλω. **fahr ab!** ἄπερρε! [τράδ' ἀπ' ἐδῶ!]

Ab fahrt, die, ἡ ἀναχώρησις (ἐφ' ἀμάξης ἢ πλοίου). ὁ ἀπόπλους.

Ab fall, der, ἡ κατάπτωσις (τὸ πείσιμον). ἡ ἀπώλεια βάρους, [ἡ φύρα]. ἡ ἀποστασία, ἡ ἀποσκήρτησις. τὸ ἀπότριμμα, τὸ ἀπύξισμα· τὰ θρύμματα. (μτφ) ἡ παρακμή. **in**—kommen παρακμαῖω, περιπίπτω εἰς ἀχρηστίαν.

ab-fallen* ἀμὴ ἀποκίπτω, καταπίπτω· ἐκπίπτω [ξεπέφτω]. ἀποσταίω, ἀποσκήρτῶ. ἐλαττοῦμαι, ὀλιγοστεύω [φυρνώ].

Ab fallen, das, ἡ κατάπτωσις· ἐκπτώσις· ἡ ἀπώλεια βάρους [ἡ φύρα]. ἡ ἀποστασία, ἀποσκήρτησις. παρακμή.

abfällig ἀποστατικός· ἐγθρικός, δυσμενής. ἀποφατικός, ἀρνητικός, ἀποποιητικός. -er **Bescheid** ἀρνητικὴ ἀπάντησις.—**bescheiden** ἀπαντῶ ἀρνητικῶς.

Abfälligkeit, die, —, ἡ ἀποστασία, ἡ ἀπόκρουσις, ἡ ἄρνησις.

Abfalls röhre, die, ὁ ὀχετός.

ab-fangen* μὴ συλλαμβάνω, ἀρπάζω [τσακύνω].

ab-färben μὴ ἀποβάφω, ἀποχρωματίζω//—, ἀμὴ ἀποχραίνομαι, ἀμαυροῦμαι [ξεβάφω, ξευαρῖζω].

ab-fassen μὴ συντάσσω, συν-

θέτω. συλλαμβάνω [τσακύνω]. μετρώ, σταθμίζω.

Ab fasser, der, -s, πλ —, ὁ συνθέτης, ὁ συντάκτης.

Ab fassung, die, ἡ σύνταξις, ἡ σύνθεσις.

ab-fasten μὴ πληρώνω διὰ νηστείας. **sich**—καταβάλλομαι ὑπὸ τῆς νηστείας [ξενηστικῶνομαι, ξεπνεύω].

ab-faulen ἀμὴ ἀποσκήπομαι, ἀποπίπτω σεσηπῶς.

ab-fechten* μὴ ἀποκερδαίνω μαχόμενος. **sich**—ἀποκίμνω μαχόμενος, ἀπαυδῶ ἀγωνιζόμενος.

ab-fegen μὴ ἀποσαρῶναι, ἀποκαθαίρω σαράναι [ξεκαυπίζω].

ab-feilen μὴ ἀπορρίνω, ἀραιρῶ διὰ ῥινόλου. ἐξομαλίζω ξιγῶν.

ab-feilschen μὴ δυσωνῶ [ποζαρεύω].

ab-feimen μὴ ἀπαρρίζω, ἐξαφρίζω [ξαφρίζω]. (μτφ) **abgefemt** ἐπίτριπτος, πανούργος, πολυμύχανος [τετραπερασμένος].

ab-fertigen μὴ ἐξαποστέλλω ἀποπέμψω. (μτφ) **kurz**—φιμῶ, ἐπιστομίζω, ἀποστομώνω· κόπτω τὸ νῆμα ἀνευ πολυλογίας, κόπτω τὸν αἶερα.

Ab fertigung, die, —, πλ -en, ἡ ἀποστολή, ἐξαποστολή· ἡ ἀπερίστροφος φιμωσις, ἡ ἀποστόμωσις.

ab-feuern μὴ ἐκκυροβολῶ [κινεῶ, τραβῶ].

ab-filtrieren μὴ διυλλίζω, διηθεῶ [στραγγίζω].

ab-finden* μὴ ἱκανοποιῶ, εὐχαριστῶ. **sich**—συμβάλλομαι, συμβιβάσσομαι, συμφωνῶ.

Ab findung, die, —, πλ -en, ἡ ἱκανοποίησις, εὐαρέστησις· ὁ συμφωνισμός, ἡ συμφωνησις.

Ab findungs geld, ἡ -**quantum**, das, ἡ -**summe**, die, τὸ ἀντίτιμον ἐκχωρήσεως δικαιοματίων.

ab-fingern μη περιπάζω, λογαριάζω εἰς τὰ δάκτυλα.

ab-fischen μη ἰχθυολογῶ. (μτφ) ἀραιρῶ, ὑπεξαιρῶ. (μτφ bas Beste — ἀφαιρῶ τὸ ἀνθος // —, ἀμὴ παύω ἀλιεύων [ἀποψαρεύω]).

ab-flachen μη ὑμαλλίζω, ἰσοπεδῶ, ἰσοῶ.

ab-flattern ἀμὲς ἀρπταμαι πτερυγίζων. **sich** — ἀποκάμνω πτερυγίζων.

ab-fleischern, μη ἐκσαρκίζω [ξεψαγνίζω].

ab-fliegen* ἀμὲς ἀποπέτομαι, ἀφρίπταμαι [ξεπέτο].

ab-fliesen* ἀμὲς καταρρέω.

ab-flößen, μη ψυλλίζω [ξεψυλλίζω].

Abflug, der, ἀπόπτησις, πτήσις.

Abfluss, der, ἡ κατάρρευσις, ἀπορροή, ἡ ἔκροή, ἡ ὀξέζοχος ὕδατος [ἡ καταδύθρα].

ab-folgen ἀφ. — lassen παραδίδω, ἐγχειρίζω.

ab-foltern μη ἐκδιάζω διὰ βασάνων. ἀποσπῶ βασανίζων.

ab-fordern μη ἀπαιτῶ, ἀξιῶ, ζητῶ μετακαλῶ, καλῶ. — lassen στέλλω νὰ ζητήσω.

Abforderung, die, ἡ ἀπαίτησις ἢ μετάκλησις.

Abform, die, ὁ τύπος [τὸ καλοῦπι].

ab-formen μη ἀνοτυπῶ, σχεδιάζω. ἀφαιρῶ ἐκ τοῦ τύπου [ξεκαλουπώνω].

ab-fragen μη διερωτῶ, ἐξετάζω (einem etwas τινὰ τι).

ab-fressen* μη κατατρῶγω, καταδύθρῶσκω, καταδροχθίζω.

ab-frieren* ἀμὲς ἀποκαίομαι ὑπὸ τοῦ κρύους [ξεπαγιάζω].

Abfuhr, die, —, πλ. -en, ἡ καρραγωγία, ἡ ἀμαξοφορία.

ab-führen μη ἀπάγω, ἀποκο-

μίζω· ἐξάγω, ἐκφέρω, ἐκκομίζω· ἀπάγω, ἀποτρέπω [γυρρίζω]. VOM Wege — ἀποπλανῶ, ἐκτρέπω τῇ ὁδοῦ, ins Gefängnis — ἀπάγω εἰς τὰς φυλάκας· eine Schuld — ἐξαφλῶ γράας.

abführend ἐπιγλωττός, καθαρτικός, καθάρσιος. — es Mittel τὸ καθάρσιον.

Abfuhrmittel, das, τὸ καθάρσιον.

Abführung, die, ἡ ἀποκόμισις, ἐκκομιδὴ μεταφορᾶ ἢ ἐκτροπῇ, παραπλανησις, ἡ καθάρσις.

Abführungsmittel, das, τὸ καθάρσιον.

ab-füllen, μη ἀπογέει, κενῶ μεταγέω, μεταγγίζω. in Flaschen φιαλλίζω [μυποτιλιάρω].

Abfüllung, die, ἡ κένωσις ἢ μεταγγισις, ὁ μεταγγισμός.

ab-füttern μη ἀποσταγίζω, ἀποσιτίζω.

Abgabe, die, ἡ παράδοσις ἐγγείρισις, ὁ φόρος, δασμός, τὰ τέλη [τὸ δόσιμον].

ab-gabeln μη πηρουνίζω, ἀφαιρῶ διὰ τοῦ πηρουνίου.

abgabenfrei ἀτελής, ἀσούδος.

Abgabenfreiheit, die, ἡ ἀτέλεια, ἀσυνδοσία.

Abgang, der, ἡ ἀποχώρησις, ἀναχώρησις, ἀπέλευσις. ἡ κατανώλωνσις, πώλησις. ἡ ἀπώλεια βάρους [ἡ φύρα]. ἡ ἀποστάθμισις [ἡ τάρα]. τὸ ἀπόρριμμα, τὰ περιτρίμματα. — der Leibesfrucht ἀποβολή, ἐκτρωσις. — einer Waare κατανώλωνσις ἐμπορεύματος. in — kommen περιπίπτω εἰς ἀχρηστίαν, ἀπαχαιοῦμαι.

abgängig ἀπών. (ἐμπ) πωλούμενος, ἐπιζήτητος. — werden παρέρχομαι, παρακμάζω.

ab-geben* μη παραδίδω, ἐγχειρίζω, παρέχω, δίδω· τελεῶ, ἐκ-

φέρω. παραιτώ, ἀρίνω, εγκαταλείπω. καθίσταμαι. γίνομαι. er würde einen tüchtigen Soldaten — θα ἔγινετο ἄξιος στρατιώτης. einen Wechsel — ἐκδίδω συναλλαγματικὴν. heute wird es Regen — σήμερον θὰ βρέξῃ sich — καταγίνομαι, ἀσχολοῦμαι συναναστρέφομαι. er giebt sich mit Sprachen ab ἀσχολεῖται περὶ τὰς γλώσσας.

abgebrannt (ἴδε abbrennen) — ἐκ πυρκαϊᾶς παθών. die — en τὰ θύματα πυρκαϊᾶς.

abgedroschen (ἴδε abdreschen) — παλινπατήτος, καθημαφευμένος, τετριμμένος, χυδαίος.

Abgedroschenheit, die, —, πλ — en, τὸ παλινπατήτον, τὸ τετριμμένον, ἡ χυδαίότης.

abgefeimt (ἴδε abfeimen) — ἐπιτριπτός, πανοῦργος [τετραπέρατος].

ab-gehen* ρη φθείρω βαδίζων μεθρῶ βαδίζων // —, ἀμσ ἀπέρχομαι ἀναχωρῶ [φεύγω], ἀποχωρῶ, ἀποσύρομαι, ἀπομακρύνομαι. ἐκκλίνω, ἐκτρέπομαι. (ἐμπ) ἐξοθεύομαι, πωλοῦμαι mit Tode — τελευτῶ, ἀπαλλάττομαι τοῦ ζῆν. vom rechten Wege — ἐκκλίνω τῆς εὐθείας δόξ. von seiner Meinung — μεταλλάσσω γνώμην. einen Brief — lassen ἐξαποστέλλω ἐπιστολήν. von seinen Forderungen — ἀμύνω συγκατάτασιν. die Färle geht ab το χρῶμα ἀμαυροῦται [ξθωρῶνται]. es geht mir etwas ab ἔλλειπει, ἀπολείπει μέ τι, λείπεται μοι τι. er lässt sich nichts — χαρ ζεται πᾶντα ἑαυτοῦ. ἐν ἀφθόνοις βιοτεύει [καλοῦσθ].

abgelebt (ἴδε ableben) — ἀπογεγηρακώς [ἀπογερασμένος] — er Greis ὁ ισχυατογέρων [τὸ κοῦφταλο].

abgelegen ἀπόκεντρος, παράμερος [ἐκποστός].

Abgelegenheit, die, τὸ ἀπόκεντρον, ἡ ἐρημία.

abgemacht τετελεσμένος.

abgemessen μεματρημένος.

Ab gemessenheit, die, — ἡ ἀκρίβεια, ἡ περιστομὴ.

abgeneigt ἀπρόθυμος, δυσμενής.

Ab geneigtheit, die, ἡ ἀπροθυμία, ἡ ὑστέρεια.

Abgeordnete der, -n, πλ -n, ὁ βουλευτής. ὁ ἀπεσταλμένος.

Abgeordneten haus, das, ἡ βουλὴ, τὸ βουλευτήριον.

ab-gerben γυνάπτω καλῶς [μτρ] κοπανίζω, ξυλίζω [ξυλοφορτοῖναι].

Ab gesandte, der, ὁ πρεσβευτής. ὁ ἀπεσταλμένος.

abgeschieden κειχωρισμένος, ἀπομακρυσμένος. ἀποδιώσας, ἀποθανών.

Ab geschiedenheit, die, —, ἡ ἀπομόνωσις. ἐρημία, μοναξία.

abgeschliffen ἡκουημένος, ἐξισμένος, ἐστίλβωμένος.

Ab geschliffenheit, die, ἡ λειότης, ἡ στιλπνότης.

abgeschlossen (ἴδε abschliessen) — ἀποκεχωρισμένος, αὐτοτελής.

Ab geschlossenheit, die, —, τὸ αὐτοτελές, ἡ αὐτοτελειότης.

abgeschmackt (μτφ ἀηδής, ἀχαρίς, ἀνόουτος, ἀνοσταός) [σαχλός]. — es Zeug ἀηδία [ἀνοσταίς].

Ab geschmacktheit, die, —, πλ — en, ἡ ἀηδία, τὸ ἀχαρί [ἡ ἀνοστιά, ἡ σαχλαμάρα].

abgesehen (ἴδε absehen) — ἐκτός, hiervon — ἐκτός τούτου. — davon, dass ἐκτός τοῦ ὅτι.

abgesondert (ἴδε absondern) — ἀποκεχωρισμένος, μεμωμένος.

Ab gesondertheit, die, —, πλ — en, ἡ ἀπομόνωσις, ἡ μονότης.

ab gespannt (ἴδε abspannen) — ἄτονος, ἐκνευρισμένος [κοιμένος, ξενεφρισμένος].

Ab gespanntheit, die, ἡ ἀτονία, ὁ ἐκνευρισμός, [ἡ κομάρα].

abgestanden (ἴδε abstehen)·
ἔωλος [μαρτυρικός].

abgestorben (ἴδε absterben)·
ἀπαίης, ἀναίσθητος.

Ab gestorbenheit, die, —, ἡ
ἀπάθεια, ἀναισθησία.

abgestumpft (ἴδε abstum-
pfen)· ἀπηδωλυσμένος, ἀναισθητός.

Abgestumpftheit, die, —, ἡ
ἀμβλύτης, ἡ ἀναισθησία.

abgetragen (ἴδε abtragen).

ab-gewinnen* μὴ ἀπολαμβάνω, ἐξάγω, κερδαίνω (einem etwas ἐκ τινός τι), den Vorzug — πλεονεκτῶ τινος, υπερβαίνω τινά, einer Sache keinen Geschmack — οὐκ εὐρεσκαὶ οὐσίαν εἰς τι.

ab-gewöhnen μὴ ἀπεθίζω [ξε-
συνθίζω] (einem etwas τινά τι-
νος), sich etwas — ἀπομανθάνω τι
[τὸ ξεμαθάνω], ein Kind — ἀπο-
γαλακτίζω παιδίον.

Ab gewöhnung, die, ὁ ἀπε-
θισμός [τὸ ξεσυνθισμα], ὁ ἀπογα-
λακτισμός [τὸ ἀπόκομμα].

ab-giessen* μὴ ἀποχέω, χέω,
μετεγγέω, μεταγγίζω, διωλίζω.

Ab giesser, der, ὁ γότης· ὁ
γωνευτής.

ab-gittern μὴ ἀποχωρίζω διὰ
νεκλίδων.

Ab glanz, der, τὸ ἀπαύγασμα,
ἡ ἀντλινύς, ἀντανακλωμένη εἰκών.

ab-glätten μὴ ἀπολεαίνω, ἐκ-
λεαίνω, ἀποξέω.

ab-gleichen* μὴ ἐξισώνω, πα-
ρಿಸώνω, ὁμολλίζω.

Ab gleichung, die, ἡ περίστω-
σις, ἐξίσωσις, ἰσοπέδωσις.

ab-gleiten* ἄμς ἐξολισθάνω,
παρολισθάνω [ἐγγλιστῶ], (μτφ) ἀ-
ποπλανώμαι· παραμερίζω.

ab-glühen μὴ πυρακτῶ, πυ-
ρῶνω. Wein — ἀφέψω (ζέω) οἶνον.

Ab gott, der, τὸ εἰδωλόν· τὸ
ἀντικείμενον λατρείας, ὁ θεός.

Abgötterei, die, —, ἡ εἰδω-
λολατρεία. — treiben εἰδωλολατρεῖν.

abgöttisch εἰδωλολατρικός. —
verehren λατρεῖν ὡς θεόν, θεοποιῶ.

ab-graben* μὴ ἀπορύπτω, ἐκ-
σκάπτω, ἐξομαλίζω σκάπτων, ἀπο-
χωρίζω διὰ τάρρου, ἀποχετεύω,
παροχετεύω.

sich **ab-grämen** ἀποτήκομαι
ὅπο λύπης [χολοσκάνω].

ab-grasen μὴ ἀπονέμομαι, τρώ-
γω [χλόην]· θερίζω, κόπτω.

ab-grenzen μὴ καθορίζω, ὁρο-
θεῖω.

Abgrenzung, die, —, πλ -en.
ὁ καθορισμός, ἡ ὁροθεσία.

Ab grund, der, ὁ κρημνός, τὸ
βάραθρον, ἡ ἄβυσσος.

ab-gucken μὴ μαυθάνω παρα-
τηρῶν, βλέπων διδασκαμαί (einem
etwas παρά τινός τι), sich — ἀπο-
κάμνω παρατηρῶν.

Ab gunst, die, ἡ δυσμένεια· ὁ
φθόνος, τὸ μίσος.

abgünstig δυσμενής, βάσκανος,
κακοθελής.

ab-gürten ἀποζωννύω [ξεζώνω].

Ab guss, der, ἡ γύσις, γωνεῖα
[τὸ γύσιμον]. ὁ ἀπαγωγός σωλὴν·
τὸ ἀπόχυμα, γώνευμα· τὸ ἐκμα-
γεῖον, τὸ χυτὸν ἐκτόπωμα.

ab-haaren μὴ & ἀμὴ μαδῶ.

ab-hacken μὴ ἀποκόπτω, ἐκ-
κόπτω, ἐκκραδῶ.

ab-hageln ἀπὸρ παύω χα-
λαζῶν.

ab-hagern ἄμς ἰσχυαίνομαι,
κατασκελετεύομαι [γίνομαι πετὰ καὶ
κύκκαλο].

ab-häkeln ἢ -haken μὴ ἀπο-
χωρίζω διὰ περόνης· ἀποσπῶ ἐκ
τοῦ ἀγκίστρου.

ab-halten* μὴ ἀποκωλύω, ἐμ-
ποδίζω, κωλύω· ἀπασχολῶ, τελῶ,
κάμνω, ἔχω. eine Versammlung
— ἐκκλησίαν ποιοῦμαι, ἐκκλησιάζω.

eine Sitzung — ἔχω συνεδρίαν.
ein Fest — ἄγω ἑορτήν.

Abhaltung, die, ἡ κώλυσις, ὁ ἐμποδισμός· ἡ ἀπασχολία. — eines Festes, ἡ τέλεσις ἑορτῆς.

ab-hämmern μὴ ἀποκόπτω διὰ σφύρας ἐκκρούω, ἐκκόπτω.

ab-handeln μὴ ἀγοράζω πραγματούμενος· einem etwas παρά τινος τι· ὑφαίρω, ἐκπύτω, πραγματεύομαι, ἐξετάζω, διεξέρχομαι.

abhanden (ἐπρ.) — kommen γίνονται ἄφρατος· παραπίπτω, ἀπολλύομαι.

Ab handlung, die, ἡ πραγματεία, ἡ διατριβή.

Ab hang, der, -s, πλ. -hänge, τὰ κάτωθεν, ἡ κατωφέρεια, jüher ἢ steiler — ὁ κρηνός.

ab-hängen* ἐκκρεμῶ [ἐκκρεμῶν], —, ἀμὴ κρέμαμαι ἐν ἀποστάσει· ἀποκρέμαμαι, προσκλίνω, κλίνω, ἐξηρτημα· ἐξαρτῶμαι // — μὴ.

ab-hängen* μὴ ἐκκρεμῶ [ἐκκρεμῶν] // — ἀμὴ, ἐξαρτῶμαι.

abhängig ἐξηρτημένος, ἐξαρτούμενος, ὑπεξούσιος ἐπικληνός, προσκλινής [κατηφορικός].

Abhängigkeit, die, —, ἡ κλίσις, κατωφέρεια, ἡ ἐξάρτησις, ὑπεξουσιότης.

ab-harken μὴ ὀμαλίζω διὰ τῆς ἐγχείρησις [τσουγγράνας], διακρανίζω.

sich **ab-härmen** ἀποτήκομαι ὑπὸ λύτης [χαλοσάνης].

ab-härten μὴ ἀποσκληρύνω· σκλητραγωγῶ. **sich** — σκλητραγωγῶμαι.

Abhärtung, die, —, ἡ ἀποσκληρυνσις, ἡ σκλητραγωγία.

ab-haschen μὴ ἐξαρθάζω.

ab-haspeln μὴ ἐκτολυπεύω, ἐξελίσσω [ἐκκουβαρίζω].

ab-hauen* μὴ ἀποκόπτω κτυπών, ἀποτέμνω βιάως, ἐκκόπτω.

ab-häuten μὴ ἐκδέρω, ἀποδερματῶ [γδέρνω].

ab-heben* μὴ ἀφαίρω. καταδιβάω. die Karten — κόπτει τὰ χαρτιά.

ab-hegen μὴ ἀποχωρίζω διὰ φραγμοῦ· περιφράσσω.

ab-bellen μὴ ἐξαλείφω θεραπεύων. // —, ἀμὴ ἐξαλείφωμαι διὰ θεραπείας, ἐξυγιάζομαι.

ab-helfen* ἀμὴ ἀπαλλάττω (einem von etwas τινὰ τινος), einer Sache — θεραπεύω τι.

ab-heulen μὴ προσφέρω κλυθμιρίζων, ἀπαγγέλλω θρηνηδῶς.

ab-hetzen μὴ καταπονῶ διώκων, κατακουράζω. **sich** — ἀπηκῶνω, καταδάλλομαι.

ab-hexen μὴ διαρπαζῶ δια μαγείας.

Ab hilfe, die, ἡ θεραπεία.

ab-hinken ἀμὴ ἀπέρχομαι χωλαίνων.

ab-hobeln μὴ ἀποξέω διὰ βουκάνης, βουκανίζω [πλανίζω], τροχίζω.

abhold δυσμενής, ἐγθρικός.

ab-holen μὴ κορρίζω, φέρω.

ab-holzen μὴ ὀλοτομῶ, ξυλοκοπῶ.

ab-horchen μὴ ἀκροῶμαι, ὠτακουστώ (einem etwas παρά τινος τι).

ab-hören μὴ ἀκούω· μανθάνω, ἀκούω, ἀκροῶμαι (einem etwas παρά τινος τι), ἐξετάζω, ἀναγνίνω.

abhorrescieren μὴ ἀποδιοπομποῦμαι, ἀπιστρέφωμαι, σιγκαλνυμαι.

Ab hülfe, die, ἡ θεραπεία.

ab-hülsen μὴ ἀπολεπίζω, ἐκλεπίζω [ἐξφλουδίζω].

ab-humpeln ἀμὴ ἀπέρχομαι χωλαίνων.

sich ab-hungern, ἐντρούγομαι ὑπὸ τῆς πείνης, λιμῶντω [ἐνγαστικῶνται].

ab-huschen ἀμς ἀπέρχομαι ἀ-
θορύβως, ὑπολέπτω ἑμαυτόν.

ab-husten μὴ ἐκβάλλω βήχων,
ἀποχρέμπτομαι.

ab-irren ἀμς ἀποπλανῶμαι.

Abirrung, die, —, πλ -en,
ἢ ἀποπλάνησις.

Abiturient, der, -en, πλ -en,
ὁ ἀπόροιτος γυμνασίου.

ab-jagen μὴ ἐξαρπάξω κυνη-
γῶν, ἀποσπῶ διώκων, καταπονῶ,
κυνηγῶν, καταβάλλω ἐλαύνων.

ab-jäten μὴ (ἀπο)δοτανίζω

ab-jochen μὴ ἀποξευγνύω, λῶω
[ξείζωω].

Abjuration, die, —, πλ -en,
ἡ ἀπώμοσις, ἡ ἀπωμοσία.

ab-jurieren μὴ ἀρνοῦμαι ἐνόρ-
χως, ἀπομνύω.

ab-kälten μὴ ἀποψύχω ψυ-
χραίνω.

ab-kanzeln μὴ ἀπαγγέλλω ἀπὸ
τῆς ἑδρᾶς· καταδικάζω· ἐπιπλήττω.

ab-kämmen μὴ ἀφαιρῶ κτενί-
ζω [βγάζω μετὰ τὸ κτένι].

ab-kappen μὴ ἀποκεφαλίζω·
ἀποτομῶ, περικόπτω.

ab-karten μὴ συνομολογῶ κρύ-
φα, γαλκεύω [τὰ ψήνω].

ab-kaufen μὴ ἔξαγοράζω.

Ab käufer, der, ὁ ἀγοραστής.
abkäufllich πωλησιμος, ἀγο-
ραστήμος.

Abkaufung, die, —, ὁ ἔξαγο-
ραστής, ἡ ἀγορά.

ab-kehlen μὴ λαρυγγιστομῶ,
λαιμοτομῶ.

ab-kehren μὴ ἀποστρέφω ἀ-
πομακρύνω· ἀπισθεῶ, ἀποσείρω
[ἔσχευσιζω].

ab-keltern μὴ ἀποπατῶ.

ab-ketten μὴ ἀπολύω τῶν ἀ-
λύσεων [ἐλευθεριῶν].

ab-klären μὴ διωλίζω, διηθεῶ,
ἀποστραγγίζω [ἀγαρρίζω]. **sich**
—καθαρίζω, κατασταλάττω.

Ab klatsch, der, -es, πλ -en,
τὸ ἔκτραγμα, ἐκτραγεῖον, ἐκτύπωμα.
ab-klatschen μὴ ἐκμάσσω, ἐκ-
τυπῶ.

ab-klemmen μὴ ἀποσπῶ συν-
ῆλθων, ἀποχωρίζω συμπίεζω.

ab-klopfen μὴ ἀποσειῶ, ἐκτι-
νάσσω [ἔστινάσσω]. ἐκτυπῶ κρούω
μτρ) κοπανίζω, ζυλίζω.

ab-knallen μὴ ἐκτινάσσω, ἐκ-
σπενδονῶ // —, ἀμς ἐκκρυτῶ, ἐκκρυ-
γνομαι [ἔσπῶ].

ab-knausern μὴ ὑφαιρῶ γινώ-
σκειν, περικόπτω φειδοῦμαι.

ab-kneifen* ἢ -kneipen μὴ
ἀποκνίζω, περικνίζω [ἔστικνίπῶ].

ab-knicken μὴ θραύω λογιζώ.

ab-knöpfen μὴ ἐκπορπῶ [ἐκ-
κορδώνω]· διαλύω.

ab-knüpffen μὴ λῶω, διαλύω.

ab-kochen μὴ ἀρέφω, βράζω.

Ab kochung, die, —, πλ -en,
ἡ ἀρέφσις, τὸ βράσμα· τὰ ἀρέφματα.

ab-kommen* ἀμς ἐκτρέπομαι
ἀποπλανῶμαι, παραμερίζω, ἀπο-
χαισῶμαι, παρέργομαι, — κόπη·

εὐκαιρῶ νὰ λείπω, (οἶκ) der kann-
αὐτὸς δύναται νὰ μὴ λείψῃ.

Ab kommen, das, ὁ συμβεβη-
κός, ἡ συμφωνία.

ab kömmllich διαβέσιμος.

Ab kömmling, der, -s, πλ -en,
ὁ ἀπάγονς, ὁ γόνος.

ab-köpfen μὴ κλαδεύω, ἀκμυ-
τομῶ.

ab-kopieren μὴ ἀντιγράφω.

ab-koppeln μὴ διαξευγνύω, ἀ-
χωρίζω [ἔξευγαρώνω].

ab-kramen μὴ ἐκκαθαίρω, ἀ-
καθαίρω [ἔξασπαστῶ].

ab-kratzen μὴ ἀποξέω, ἀπο-
ξέω. // —, ἀμς (οἶκ) ἀπέρρω, ἀπ-
γρομαι [ἔξασπαστεύομαι].

ab-kräuten μὴ βοτανίζω.

ab-kriegen μὴ ἀρπάζω, ἁρ-
πάζω [τρίφρω, τσακώνω].

ab-krümmen ρη καμπυλῶ, κυρτῶ.

ab-kühlen ρη ἀποψύχω, καταψύχω, ψύχω, θροσίζω. **sich**—θροσίζομαι, ἀποψύχομαι.

abkühlend ἀναψυχτικός, θροσιστικός.

Abkühl fass, das, ὁ ψυχτήρ.

Ab kühlung, die, ἡ ἀνάψυξις, ἡ ψύξις, ὁ θροσισμός· ἡ ἀναψυχή.

ab-kümmern ἀρῶ & **sich**—ἀπρηγνάνομαι λυπούμενος [λυώνω ἀπὸ τῆ λύπῃ μου].

Ab kunft, die, —, ἡ καταγωγὴ, τὸ γένος· ἡ οἰκογένεια, ὁ συγγενισμός, ἡ συγγένεια.

ab-kürzen ρη συντέμνω, συντομέω· ἐλαττώνω, συντερνύω.

Ab kürzung, die, ἡ συντομία· ἡ συγχοπή· ἡ συγκεκομμένη λέξις.

ab-küssen ρη τεύχω καταφιλῶν. **sich ab-lachen** (οἶκ) ἀποκείμεν γελῶν.

ab-laden* ἐκφορτῶν [ἐξφορτῶν].

Ab lader, ἡ **lader**, der, -s, πλ.—, ὁ ἐκφορτωτής.

Ab ladung, die, ἡ ἐκφόρτωσις.

Ab lage, die, ἡ ἀποθήκη.—einer Rechnung ὁ ἀπολογισμός.

Ab lager, das, ἡ κοίτη, τὸ ἀναχωρητήριον.

ab-lagern ρη ἀποθηκεύω. (στρ) διαταβῶμαι, ἀβελαιγῶν πεπαλαιωμένος. **sich**—κατασκηνῶ χωριστά, καθόδω, κατακαίω.

Ablass, der, -es, πλ -lässe, ἡ ὑπόγυσις· ἡ κατάρρευσις· ἡ ἐκροή· ἡ ἐκπίπτεισις· ἡ ἀφῆσις ἀμαρτιῶν, συγγνώμη. ohne — ἀδιαλείπτως.

Ablass brief, der, τὸ συγγνωστήριον [τὸ συγγνωστήριον].

ab-lassen* ρη ἀφίνω, παραιτῶ, ὑποχέω, καταγέω, ἐξάγω κάτωθεν· ἐκκενῶ ὀχετεύων, ἐξοχετεύω, ὑφαίρω, ἐκπίπτω // —, ἀμῶ

παραιτοῦμαι, ἀποσύρομαι· παύω.

Ablativ, der, -s, (γρμ) ἡ ἀφαιρετική (πιτῶσις).

ab-lauben ρη ἐκφυλλίζω, μαδῶ.

ab-lauern ρη καιροφυλακῶ, καιροσκοπῶ· ὑποκλέπτω προσέχων einem etwas παρὰ τινός τι.

Ab lauf, der, ἡ ἀπορροή, κατάρρευσις, ἡ παρέλευσις, ποροδός· ἡ λήξις, τὸ αὐτόμιον. nach — eines Monats μετὰ παρέλευσιν ἑνός μηνός.— eines Termins, Wechsels λήξις προθεσμίας, συναλλαγματοκῆς.

ab-laufen* ρη φθείρω τρέχων, κερδάνω τρέχων. einem den Rang

—ὑπερτερῶ, ὑπερβάλλω τινά [ταῦ βάξω τὰ γυαλιά]. einem etwas —

προλαμβάνω τινά εἰς τι, ποικ. **sich die Hörner**—συνερίζομαι, σωρρο-

νίζομαι [βάνω γυνῶ]. // —, ἀμῶ ἀπομακρύνομαι τρέχων, ἀπορρέω,

καταρρέω, λήγω, τελειώνω· ἀπολήγω, ἀποδάνω, gut (übel, schlimm)

—λαμβάνω καλὴν (κακὴν) ἐκδοσιν, wie wird das—? ποῦ θὰ κατα-

ῆξη τοῦτο; —lassen ἀποπέμπω· ein Schiff—lassen καθέλκω πλοτον εἰς τὴν θάλασσαν. **sich**—ἀποκά-

μνω τρέχων.

Ab laufen, das, ἡ κατάρρευσις, ἡ παρέλευσις.

Ablaufs zeit, die, ἡ προθεσμία, ἡ διορία.

ab-lauschen ρη μανθάνω ἀτακουστῶν, ὑποκλέπτω ἀκροάμενος.

ab-läutern ρη ἀποκαθαίρω, διωλίζω, σφραγγίζω [λαγρρίζω].

ab-leben ἀμῶ τελειῶ, ἀποβίω. **sich**—παλαιεῖσθαι, φθείρομαι.

Ab leben, das, ἡ ἀποβίωσις, ἡ τελευτή.

ab-lecken ρη ἀπολείγω, περιλείγω [γλείφω].

ab-ledern ρη ἐκδέρω [δέν παίρ· οἶκ] ἐξολοκοῦ.

ab-legen μὴ ἀποθέτω καταθέτω. ἀποβάλλω· παραιτῶ, ἀφίνω, δίδω· einen Eid —, ὀρκίζομαι. Rechnung — δίδω λογαριασμόν. eine Probe—δίδω δείγμα, ein Zeugnis — καταθέτω μαρτυρίαν. eine gute Gewohnheit—ἀποβάλλω κακή συνήθειαν.

Ableger, der, -s, πλ.—, τὸ μέσγειμα ἢ παραφυάς, καταβολάς.

Ablegung, die, —, ἡ ἀπόθεσις, καταθέσις, παραίτησις, — eines Eides ὀρκοδοσία. — einer Schuld ἐξόφλησις χρέους.

ab-lehnen μὴ ἀποκρούω, ἀποποιούμαι.

Ab lehnung, die —, πλ -en, ἡ ἀποποιήσις, ἡ ἀρνήσις.

ab-leiern μὴ λυρίζω, βαρβιτίζω, προσφέρω μονοτονίως.

ab-leihen* μὴ δανείζομαι.

ab-leiten μὴ ἀποστρέφω, παραμερίζω, ἐκτροπίζω· ἀποτρέπω, παραροχεύω, ἀπογετεύω, παράγω, ἐτυμολογῶ· abgeleitete Wörter παράγωγοι λέξεις.

Ab leitung, die, —, πλ -en, ἡ ὁγετεία, ὁγεταγωγία, ἡ παραγωγή, ἐτυμολογία· ὁ περισπασμός.

Ableitungs kanal, der, ὁ ὁγετός.

Ableitungs röhre, die, ὁ ἀγωγὸς σωλήν.

ab-lenken μὴ ἀποστρέφω, μεταστρέφω, ἀπομακρύνω· ἀποτρέπω, μεταπέλω, ἀποκρούω, ἀποποιούμαι.

Ab lenkung, die, ἡ ἀπόκλισις, ἡ ἐκτροπή. ὁ ἀντιπερισπασμός.

ab-lernen μὴ μανθάνω (einem etwas παρά τινός τι).

ab-lesen* μὴ ἀπολέγω, συλλέγω, δρέπω· ἀναγινώσκω.

Ab lesung, die, ἡ σύναξις, ἡ ἀποστραγή.

—καθαρζῶ· gnen μὴ ἄρνούμαι.

znung, die, ἡ ἄρνησις.

ab-liefern μὴ παραδίδω, δίδω, **Ab lieferung**, die, ἡ παράδοσις.

ab-liegen* ἄμς ἀπέχω, ἀφίσταμαι, κείμαι ἐν ἀποστάσει. **sich** — σθείρομαι κείμενος.

ab-listen μὴ ἀποσπῶ διὰ δόλου.

ab-locken μὴ ἐξέλκω διὰ πανουργίας, ἀποσπῶ ἐπιτηδεύως.

ab-lohnen μὴ ἀποτίνω τελείως, ἀποπληρώνω· ἀποπέμπω.

ab-löschen μὴ ἀποσβεννύω.

ab-lösen μὴ ἀποχωρίζω· ἀποσπῶ, ἀπαλλάττω· ἀλλάσσω, ἀντικαθιστῶ, διαδέχομαι. **sich** — ἀποσπῶμαι, ἀποχωρίζομαι· ἀλλάσσω, ἀντικαθίσταμαι, ἀναπληροῦμαι.

Ab lösung, die, ὁ ἀποχωρισμός, ἡ ἀπόσπασσις, ἀπακοπή· ἡ ἀλλαγὴ, διαδοχή, ἀντικατάστασις.

ab-lügen* μὴ ἐξέγω διὰ ψεύδους, ἀποσπῶ ψευδολογῶν.

ab-lugsen μὴ (oik) ὑπεξαιρῶ. ἐξαργάζω διὰ πανουργίας.

ab-machen μὴ λύω, ἀραιῶ· κανονίζω, τακτοποιῶ, περαινῶ. abgemacht κεκανονισμένος, συμφωνημένος.

Abmachung, die, —, πλ -en, ἡ συμφωνία.

ab-magern μὴ ἰσχναίνω, ἀδυνατίζω. || —, ἄμς κατισχνανῶμαι, κατασκευατεύομαι, ἐφασθένω.

ab-mähen μὴ θερίζω, ἀποκόπτω.

ab-mahlen* μὴ περαινῶ ἀλίθων, ἀπαλέθω.

ab-mahnen μὴ ἀποτρέπω.

Ab mahnung, die, ἡ ἀποτροπή.

Abmähung, die, —, ὁ περισμός.

ab-malen μὴ ἀπεικονίζω,

ab-märgeln μὴ καταπονῶ, ἀπισχνάω [κατασκοτώνω].

ab-marken μὴ ἀνυρίζω, ἀνυγρίζω δι' ὀρίων, ὀροθεῖω.

Becherstürzer, der. (οἶκ) ὁ κωθωνιστής [ὁ κρασοπατέρας].

Becken, das, -s, πλ —, ἡ λεκάνη, τὸ κύμαλον.

beckenförmig λεκανοειδής.

bedachen μὴ στεγάζω, ἐπιστεγάζω.

1 **bedacht** κατάστεγος, ὁροσώτος.

2 **Bedacht**, der, -s, ἡ περίσκεψις, σύνεσις. mit — ἐσκεπμένος. mit gutem — σκοπῶς. ohne — ἀσκεπτός.

3 **bedacht** προσεκτικός. auf etwas — sein διανοοῦμαι τι, ἀποβλέπω εἰς τι.

bedächtig περισσευμένος, ἐσκεπμένος, προσεκτικός [μετρημένος]. βραδύς.

Bedächtigkeit, die, —, ἡ περίσκεψις, σύνεσις, προσοχή.

bedachtsam περισσευμένος, συνετός.

Bedachtsamkeit, die, —, ἡ περίσκεψις, ἡ σύνεσις.

Bedachung, die, πλ -en, ἡ ὁρόφωσις, τὸ στέγασμα.

sich **be danken** ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας μου (bei einem πρὸς τινά) ἀποποιούμεαι (für etwas τι) ich bedanke mich dafür ὅς μου λείπει.

Bedarf, der, -s, ἡ χρεία, αἱ ἀνάγκαι· τὰ ἀναγκαῖα, τὰ χρειώδη. nach — κατὰ τὴν χρείαν.

bedauerlich ἄξιος λύπης, ἀξιολύπητος· λυπηρὸς.

bedauern μὴ οἰκτεῖρω, λυποῦμαι.

Bedauern, das, -s, ἡ λύπη· ὁ οἰκτός.

bedauerns wert, ἡ -würdig, ἄξιος λύπης, ἀξιολύπητος.

bedecken μὴ καλύπτω, σκεπάζω. sich — καλύπτομαι.

bedeckt ἐπισκεπής, κεκαλυμμένος· κατάστεγος.

Bedeckung, die, ἡ ἐπικάλυψις· τὸ κάλυμμα, ἡ σκέπη, ἡ συνοδευτική φρουρά.

be denken* μὴ διαλογίζομαι, ἀναλογίζομαι, στοχάζομαι· ἐνθυμούμαι. ich gebe Ihnen zu — σὰς ἀφίνω νὰ σκευθῇ· einem etwas zu — gehen ἀφίνω τινά νὰ ἀναλογισθῇ τι bei sich — στοχάζομαι κατ' ἐμαυτόν. die Folgen — ἀναλογίζομαι τὰ ἐπακόλουθα. einen mit etwas — ἐφοδιάζω τινά διά τινος· sich — σκέπτομαι, ἀναλογίζομαι ἐνδοιάζω, διστάζω, ταλαντεύομαι· sich anders — μεταβάλλω γνώμην.

Bedenken, das, —, ἡ σκέψις, ὁ ἀναλογισμός, ὁ ἐνδοιασμός, ἡ ἀπορία, ἡ ἀμηχανία. — tragen ἐνδοιάζω, οἰστᾶμαι. sich ein — machen ἐνδοιάζω, διστάζω. ohne — ἀνεγδοιάστως. nach langem — μετὰ μακρὰν σκέψιν.

bedenklich ἐνδοιαστικός, ἀμφιβολός, ἀναποφάσιτος· ἀκροσφαλής, κρισιμὸς.

Bedenklichkeit, die, —, ἡ ἀπορία, ὁ δισταγμός, ὁ ἐνδοιασμός, τὸ ἀναποφάσιτον, ἡ ἔλλειψις ἀποφάσεως, τὸ ἀκροσφαλές, ἡ κρισιμότης.

Bedenkzeit, die, ὁ καιρὸς· πρὸς ἀποφασιν — geben, an-bitten δίδω, ζητῶ καιρὸν πρὸς σκέψιν. gib mir — δός μοι καιρὸν νὰ σκευθῶ.

be deuten μὴ δηλῶ· υποδηλῶ, υποδεικνύω· σημαίνω, δηλῶ, ἐμφανίζω. es hat nichts zu — δὲν σημαίνει τίποτε, δὲν πειράζει. was soll es — ? τι τοῦτο σημαίνει; τί δηλοῖ τοῦτο; was hat es zu — ? τι πρὸς τοῦτο; das hat viel zu — αὐτὸ ἔχει μεγάλην σημασίαν. sich nicht — lassen δὲν εἰσακούω [δὲν παίρνει ἀπὸ λόγον].

be- πρόημα ἀχώριστον με-
ταδίδον εἰς τὰ ἐξ αὐτοῦ σύνθετον
συνήθως ἐνεργητικῆν σημασίαν, ὡς
be-achten, be-arbeiten, bewa-
chen κτλ. — Σημ. Πρῆματα ἀργό-
μενα διὰ τοῦ be- δὲν λαμβάνουσι
τὴν ἀναδόπλουν ge- ἐν τῇ παρωχ.
μετοχῇ.

be absichtigen μὴ διανοοῦ-
μαι, προτίθεμαι. ἔχω κατὰ νοῦν
σκοπῶ, σκοπεύω.

be achten μὴ παρατηρῶ σπου-
δαίως, λαμβάνω ὑπὸ σπουδαίαν ἐ-
ποψιν.

beachtenswert ἄξιος προσο-
χῆς, αξιοπαρατήρητος.

Be achtung, die, ἡ παρατήρη-
σις· ἡ προσέξις, προσοχὴ.

beachtungswert, ἡ -wür-
dig ἄξιος προσοχῆς, αξιοπαρατή-
ρητος.

be ackern μὴ ἀροτρίω, γεωργῶ.
Beamte, der, -u, πλ -n, ὁ
ὑπάλληλος.

Beamten herrschaft, die, ἡ
γραφειοκρατία, ἡ δυναστεία τῶν ὑ-
παλλήλων.

Beamten stand, der, ἡ -tum,
das, -s, ἡ ὑπαλληλία, οἱ ὑπάλληλοι.

be ängstigen μὴ ἐκφοβῶ, τρο-
μάζω, φοβερίζω.

Be ängstigung, die, —, ἡ
ἐκφοβήσις· ἡ αγωνία.

be ansprechen μὴ ἀξιῶ, ἀ-
παίτῶ.

Beanspruchung, die, —,
πλ -en, ἡ ἀξίωσις, ἀπαίτησις.

be anstanden μὴ ἀναβάλλω·
καταπολεμῶ, πολεμῶ.

be antragen μὴ προτείνω.

be antworten μὴ ἀποκρίνο-
μαι, ἀπαντῶ (einen Brief εἰς ἐπι-
στολὴν).

Be antwortung, die, — πλ
-en, ἡ ἀπόκρισις, ἀπάντησις (eines
Briefes εἰς ἐπιστολὴν).

be arbeiten μὴ κατεργάζομαι,
ἐξεργάζομαι· ἐπεξεργάζομαι, δια-
σκευάζω.

Be arbeiter, der, ὁ ἐπεξεργα-
στής.

Be arbeitung, die, —, πλ
-en, ἡ κατεργασία, ἐξεργασία· ἡ
ἐπεξεργασία.

be argwohnen μὴ ὑποπτεύω.
ἔχω δι' ὑποψίας, ὑποψιάζομαι.

be aufsichtigen μὴ ἐφυρῶ,
ἐποπτεύω, ἐπιτηρῶ.

Be aufsichtigung, die, —.
πλ -en, ἡ ἐπιστάσις, ἐπιτήρησις,
ἐποπτεία.

be auftragen μὴ παραγγέλλω,
ἐπιφορτίζω.

Be auftragte der, -n, πλ -n,
ὁ ἐπιτετραμμένος.

be äugeln μὴ κατὰλλίωπτω, ἐ-
ποσθαλμίζω, προσδίδπω καμύων.

be augenscheinigen μὴ θε-
ωρῶ, παρατηρῶ, ἐπισκοπῶ.

be bändern μὴ ταινιῶ, κοσμῶ
διὰ ταινιῶν.

be bauen μὴ κατοικοδομῶ, κα-
λύπτω δι' οἰκοδομῶν. γεωργῶ,
καλλιεργῶ.

Bebauung, die, —, πλ -en,
ἡ κατοικοδόμησις· ἡ γεωργία, καλ-
λιεργία.

beben μὴ τρέμω.—nd ἔντρομος.

Beben, das, -s, ὁ τρόμος· ἡ
σεισις, τὸ σεισμός.

be binden* μὴ περιδένω.

be blättert φυλλοφόρος.

be blümen μὴ διανθίζω, κο-
σμῶ δι' ἀνθῶν.

be brüten μὴ ἐπωάζω, κλώζω
[χλωσάζω].

bebuscht θαμνώδης.

Becher, der, -s, πλ —, ἡ κύ-
λιξ, τὸ πλατύστομον ποτήριον.

becherförmig σκυφοειδής.

bechern μὴ (οἶκ) κρατηρίζω,
κυαθίζω, πίνω [σθανάρω].

baulustig φιλοκόδομος.

Baum, der, -[e]s, πλ. Bäume, τὸ δένδρον. (πρὶν) wie der —, so die Frucht τὸ δένδρον ἐκ τοῦ καρπὸς του γνωρίζεται.

baum ähnlich, ἡ -artig δένδρῳσιν.

Bau material, das, ἡ οἰκοδομική ὕλη.

Baum bast, der, ὁ φλοιὸς δένδρου.

Baum blüte, die, ἡ ἀνθή, ἡ ἀντίστροφα.

Bäumchen, das, -s, πλ. —, τὸ δένδριον, τὸ δενδρόφιον [τὸ δενδρὸν λαλῶν].

Bau meister, der, ὁ ἀρχιτέκτων.

baumeln ἀρτὴ αἰωροῦμαι, κραδαίνομαι.

baumförmig δένδρῳσιν.

Baum frucht, die, ὁ καρπὸς δένδρου.

Baum gang, der, ἡ δένδρῳσιν, ὁ δόρυς.

Baum garten, der, ὁ δένδρων, ὁ κήπος.

Baum hacker, der, (πτ) ὁ δένδρῳσιν [τὸ τρυποκάρυδον].

Baum harz, das, ἡ ῥητίνη.

baumhoch δένδρῳσιν.

baumlang δένδρῳσιν.

Baum läufer, der, (πτ) ὁ κνιπολόγος [ἡ τοιμηλὴ τρεχάρα].

Baum nympe, die, ἡ δρυάς, αἰκάρυξ.

Baum öl, das, τὸ εἰλαιόλαδον.

baumreich πολὺ δένδρῳσιν.

Baum rinde, die, ὁ φλοιὸς δένδρου.

Baum schere, die, τὸ κλαδευτήριον.

Baum schlag, der, τὸ φυλλογράφημα, ἡ φυλλογραφία.

Baum schlüpfer, der, (πτ) ὁ τροχιλος.

Baum schwamm, der, τὸ ὑδαρικόν, αἱ ἴσκα, ἡ ἴσκα.

baumstark γυνθρός ὡς δένδρον. (μτφ) εὐρωστός, βωμολέος.

Baum wanze, die, (ζλ) ἡ σιλοφ [ἡ βρωμοῦσα].

Baum wolle, die, ὁ βάρυξ, τὸ βαμβάκιον.

baumwollen βαμβάκιος, βαμβάκερος.

Baumwollen stande, die, τὸ ἐριδύλον, ἡ βαμβάκιά.

Baumwollen waren, die πλ., τὰ βαμβάκινα ὑφάσματα.

Baum zucht, die, ἡ φυττοζωμία, φυτοτροφία.

Bau platz, der, τὸ οἰκόπεδον.

Bau riss, der, τὸ σχέδιον οἰκοδομῆς.

Bausch, der, -es, πλ. Bausche, ἡ τύλη, ἡ σωρεῖα, ὁ ὄγκος, in — und Kugen ὁλοσχερῶς, ὁλομερῶς [σῶμα καντάρι].

bauschen μὴ διαγκῶ [πρὸς κωνω] —, ἀρτὴ ὀγκοῦμαι, κολποῦμαι [πρὸς κωνω].

bauschig ὀγκώδης, κολπωδής [πρὸς κωνω].

Bausch kauf, der, ἡ ὁλοσχερῆς ἀγόρασις, ἡ ὁλομερῆς ἀγορά.

Bau schule, die, ἡ ἀρχιτεκτονική σχολή.

Bau stätte, die, τὸ οἰκόπεδον.

Bau stein, der, ὁ οἰκοδομικὸς λίθος.

Bau stelle, die, τὸ οἰκόπεδον.

Bau stil, der, ὁ ἀρχιτεκτονικὸς ῥυθμός.

Bauten, die πλ., τὰ οἰκοδομήματα, αἱ οἰκοδομαί.

bauverständig εἰδῶμων τῆς τεκτονικῆς, ἐμπειροτέκτων.

Bau wesen, das, τὰ ἀφωρῶντα τὴν οἰκοδομίαν, ἡ ἀρχιτεκτονική.

Bazar, der, -s, πλ. -e, ἡ ἀγορά, ἡ ἐμπορικὴ σταθ.

bauchförmig γαστροειδής.

Bauch grimmen, das, ὁ στρόφος. ὁ κοιλιοπόνος [τὰ κοφύματα].

Bauch gurt, der, ὁ κοιλιοδέσμος.

bauchig ἢ **bäuchig** γαστροειδής, κοιλιοειδής.

Bauch kneipen, das, ὁ κοιλιοκόπνος.

Bauch krankheit, die, ἡ γαστρικὴ πάθησις.

Bauch redner, der, ὁ ἐγγαστρίμυθος, ἐγγαστρίτης, Εὐρυκλής.

Bauch schmerz, der, ἡ κοιλιαλγία, ὁ κοιλιοκόπος.

Bauch sorge, die, ἡ κοιλιομανία, γαστρομαργία.

Bauch tier, das, τὸ γαστερόζοιον.

Bauchwasser sucht, die, ὁ ἀσκίτης, ὁ κοιλιακὸς ὕδρωψ.

Bauch weh, das, ἡ κοιλικὴ νόσος.

Bauch wurm, der, ὁ ἐλμινς [ὁ ὄρμιγκας, τὸ ὄρμιγκι].

bauen μὴ οἰκοδομῶ, κτίζω. καλλιεργῶ. auf etwas — βασίζομαι, ἐπαναπαύομαι ἐπ' αὐτό. auf Sand — οἰκοδομῶ ἐπὶ τῆς ἄμμου. schön gebaut καλλιφυής [καλοκαμωμένος].

Bauen, das, -s, ἡ οἰκοδομία, κτίσις, ἡ καλλιεργία.

Bauer, der, -n & -s, πλ -n, ὁ χωρὶτης, χωρικός [ὁ χωριάτης]. ὁ γεωργός. (μὴ ὁ ἀγροίκος, βάνουσος [ὁ χωριάτης]. ὁ πεζὸς στρατιώτης (κατρικίου) [τὸ πῖονι].

Bauer bengel, der, ὁ βάνουσος παῖς [τὸ παληόπαιδον, ὁ μάγκας].

Bauer bursche, der, ὁ χωρίτης, ὁ χωρικός.

Bauer dirne, die, ἡ χωρίτις, ἡ χωρική νεάνις.

Bauer flegel, der, ὁ ἀγνιδπαις [τὸ παληόπαιδον, ἡ μάγκα].

Bauer frau, die, ἡ χωρίτις, χωρική.

Bauer gut, das, τὸ κτήμα χωρικοῦ, τὸ ὑποστατικὸν χωρίτου.

bauerhaft ἀγροίκος, ἀπολίτευτος, ἄξεστος [χωριάτικος].

Bauer haus, das, ἡ οἰκία χωρικοῦ.

Bauer hof, der, τὸ ζευγηλατεῖον, ὑποστατικόν, μετόχιον.

Bauer hütte, die, ἡ καλύβη χωρίτου.

Bäuerin, die, —, πλ -nen, ἡ χωρίτις, χωρική [ἡ χωριάτισσα].

bäuerisch ἀγροίκος, βάνουσος, ἄξεστος, χονδρός, χονδροειδής.

bäuerlich ἀγροτικός, γεωργικός, ἀγροίκος, βάνουσος.

Bauern stolz, der, ἡ μετ' ἀγροίκας ὑπερηφάνια.

Bauerschaft, die, —, πλ -en, τὸ σωματεῖον χωρικῶν.

Bauer tölpel, der, ὁ μαστιγίας, ὁ βάνουσος [ὁ παληάνθρωπος].

Bauer volk, das, οἱ χωρίται, ἀγρόται, χωρικοί.

Bauer wesen, das, ἡ ἀγροικία, χωρικεία.

Bau fach, das, ἡ ἀρχιτεκτονική.

baufällig ἐτοιμόπτετος, ἐτοιμόρροπος, σθερὸς.

Baufälligkeit, die, —, ἡ σθερότης.

Bau herr, der, ὁ οἰκοδόμος.

Bau holz, das, ἡ ξυλεία, ἡ ξυλική.

Bau kunst, die, ἡ ἀρχιτεκτονική.

Bau leute, die πλ, οἱ τέκτονες, οἱ ἐργάται.

baulich οἰκοδομικός, καλῶς διατηρούμενος.

Baulichkeit, die, —, πλ -en, ἡ οἰκοδομία, ἡ κατασκευή, τὸ οἰκοδόμημα, τὸ κτίριον. ἡ καλὴ διατήρησις.

Bau lust, die, τὸ φιλοοικοδομον.

aus-streiten* μη περᾶν, καταπαύω, διαλύω (φιλονικίαν). // — ἀρῇ παύω φιλονικῶν.

aus-streuen μη διασπείρω. κατασπείρω, σπείρω.

aus-strömen μη διαχέω, ἐκγέω. // — αὖς ἐκρέω.

Ausströmung, die, ἡ ἐκροή, ὁ ἐκρους· αἱ ἐκβολαί.

aus-studieren μη ἐξευρίσχω, διαφροντίζω. διακριθῶ, ἐξακριβῶ ἐκμανθάνω, ἀποσπουδάζω. // — ἀμὴ ἀποροιστῶ, ἀποσπουδάζω [ἐξεκολλῶ].

aus-stürmen ἀμὴ ἀποχειμαζώ. παύω χειμαζών, κοπάζω, καταπαύομαι.

aus-suchen μη ἐκλέγω, διαλέγω. διαζητῶ, διερευνῶ. ausgesucht ἐξεζητημένος, ἐκλεκτός.

Aussuchung, die, —, πλ -en. ἡ ἐκλογή, διαλογή· ἡ ἐρευνα.

aus-tanzen μη & ἀμὴ ἀποχορεύω.

aus-tapezieren μη ἐπιστρώνω διὰ ταπίδων, ταπίδων ἐντελῶς [ταπισάρω ὀλότελα].

Austausch, der, ἡ ἀνταλλαγή, ἀντικαταλλαγή.

aus-tauschen μη ἀνταλλάσσω, ἀντικαταλλάσσω. seine Gedanken — ἐκυστήρεύομαι τὰς ἰδέας μου.

Austauschung, die, —, πλ -en, ἡ ἀνταλλαγή, ἡ ἀντικαταλλαγή.

aus-teilen μη διανέμω, διαμοιράζω, διαμερίζω.

Aus teiler, der, ὁ διαμοιραστής.

Aus teilung, die, ἡ διανομή· ὁ διαμερισμός.

Auster, die, —, πλ -n, τὸ ὄστρεον [τὸ στρείδι].

aus*erartig ὀστρεώδης.

Auster fang, der, ἡ θήρα τῶν ὀστρέων.

Auster händler, der, ὁ ὀστρεοπώλης.

Auster schale, die, τὸ ὄστρακον ὀστρέου.

aus-thun* μη ἐκδάλλω, ἐκδίδω, δίδω ἔξω· ἐκδανείζω. σθενύω, στήννι, ἐξαλείφω. Geld auf Zinsen — τοκίζω χρήματα.

aus-tiefen μη ἐκκοιλάνω.

aus-tilgen μη ἐξαφανίζω, ἐξαλείφω, ἐξολοθρεύω.

Austilgung, die, ἡ ἀφάνισις, ἐξαλείψις· ἡ ἀπόσβεσις, ἐξολοθρευσις.

aus-toben μη, seinen Zorn an einen — ἀποσκῆπτω τὴν ὀργὴν μου εἰς τινα. // —, ἀμὴ ἀπομαίνομαι, καταπροδύομαι [ἐθευμαίνω].

aus-tollen ἀμὴ παύω ἀνοήτως.

aus-tönen ἀμὴ παύω ἡχῶν.

aus-traben αὖς διατροχάζω, ἐξελάνω τροχάζων. // —, ἀμὴ παύω τροχάζων.

Antrag, der, -[e]s, πλ -träge, ἡ ἐκδοσις, τὸ τέλος· ἡ ἀπόφασις· ἡ ἐξομάλισις, διάλυσις. zum -e bringen ἐξομαλίζω. einen Streit zum -e bringen διαλύω διαφοράν.

austragen* μη ἐκφέρω, ἐκκομίζω, ἐξάγω. φέρω μέχρι τέλους, κυφορῶ πληρῶ τὸν χρόνον, διανέμω· παραδίδω, (πρὸ) εξαγγέλλω, διαδίδω, ἀποτελῶ, καμνω, συμπράσσω. Briefe — διακομίζω ἐπιστολάς. ein austragenes Kind βρέφος ἐνεαίμνητον.

Aus tragen, das, ἡ -tragung, die, —, πλ -en, ἡ ἐκκομίζῃ· ἡ διανομή· ἡ διάδοσις· ἡ ἀπόφασις· ἡ ἐξομάλισις, ὁ ἐξομαλισμός.

Aus träger, der, ὁ διακομιστής, διαδοστής· ὁ σπερματολόγος.

aus-trauern ἀμὴ πενθῶ μέχρι τέλους· ἀποπενθῶ.

aus-träufeln αὖς ἀποστάζω, ἀποσταλάζω.

aus-träumen μη & ἀμὴ παύω ὀνειρεύομενος.

aus-treiben* μη ἐξελάυνω, ἐκδιώκω, ἐκβάλλω. den Schweiss— ἐξάγω τὸν ἰδρώτα. den Teufel— ἐξορκίζω τὸν διάβολον. das Vieh— ἐξάγω τὰ κτήνη.

Austreibung, die, —, πλ—en, ἡ ἐξέλασις, ἐκδιώξις. — des Teufels ὁ ἐξορκισμὸς τοῦ διαβόλου.

aus-trennen μη διαλύω [ἐκπαρλύω, ξηλώνω].

aus-treten* μη καταπατῶ· καταπατῶ πατῶν· πλατύνω ποδοπατῶν, ἀνοίγω πορῶν. //—, ἄμς ἐκβαίνω, ὑπερεκχεύομαι, ὑπερχέομαι, ὑπερπλημμυρῶ, πλημμυρῶ [ἑχειλλίζω, ἑχειλάω]. ἀποχωρῶ ἀποσύρομαι.

Aus treten, das, ἡ πάτησις. ἡ ἀποχώρησις. ἡ ἐπέκλυσις, ὑπερχέλιξις, πλημμυρία.

aus-triefen* ἄμς ἀποσταῶ, ἀποσταλάζω.

aus-trinken* μη ἐκπίνω, ἀποπίνω.

Aus tritt, der, ἡ ἐξοδος· ἡ ἐκβασίς. ἡ ἀποχώρησις, παραίτησις. ὁ ἐξώστης· τὸ πρόθυρον.

aus-trocknen μη ξηραίνω, ἀποξηραίνω· ἐξαναίνω [στεγνώνω]. ἀπομαραίνω. //—, ἄμς ἀποξηραίνομαι, ἐκμαραίνομαι.

austrocknend ἀναξηραντικός.

Aus trocknung, die, —, πλ—en, ἡ ἀποξηρανσις.

aus-trommeln μη κηρύττω ὑπὸ τυμπάνων· διακωδωνίζω, ἐκδιώκω θορυβῶν, ἐκσυρρίζω, ἐπιθορυβῶ. //—, ἄμς παύω τυμπανίζων.

aus-trompeten μη κηρύττω ὑπὸ σάλπιγγος· διακωδωνίζω, ἐκωδωνίζω.

aus-tröpfeln, ἡ-tropfen ἄμς ἀποσταῶ.

aus-tünchen ἄμς κονιά, ἀσβεστούνω.

aus-tunken μη ἀπορροφῶ.

aus-üben μη ἀσκῶ, ἐξασκῶ· ἐπιτηδεύω, ἐπαγγέλλομαι, μετέρχομαι, διαπραττώ. Rache an einem — ἐκδικουμαι τινα, λαμβάνω ἐκδίκησιν παρὰ τινος.

ausübend ἐκτελεστικός. -e Gewalt ἐκτελεστικὴ ἐξουσία. -er Arzt πρακτικός· ἱατρός.

Aus übung, die, ἡ ἀσκήσις, ἐπιτηδεύσις, ἐξάσκησις, ἡ ἐκτέλεισις. in — bringen ἐκτελῶ.

Aus verkauf, der, ἡ ἐκπώλησις [τὸ ἑμπούλημα].

aus-verkaufen μη ἀπεμπολῶ, ἐκπωλῶ [ἑπουλῶ].

aus-wachsen* ἄμς ἀναπτύσσομαι σωματικῶς, λαμβάνω τὴν φυσικὴν ἀνάπτυξιν· ἐκφύομαι, ἐκπλαστάνω. κυρῶμαι, κυρτοῦμαι [καμπουριάζω].

Aus wachsen das, ἡ τελεία ἀνάπτυξις. ἡ κύρσις, κύρτωσις.

aus-wägen* μη σταθμίζω, σταθμῶ, ζυγοστατῶ, ζυγίζω. παραθίβω διὰ σταθμῆσεως [θίβω μὲ τὸ ζυγί].

sich aus-wagen τολμῶ νὰ ἐξέλθω.

Aus wägung, die, ἡ ζυγοστασία, στάθμησις [τὸ ζύγισμα].

Aus wahl, die, ἡ ἐκλογή. ohne — ἀδιακρίτως. eine — treffen κάμνω ἐκλογὴν.

aus-wählen μη ἐκλέγω.

Aus wanderer, der, ὁ ἀποικὸς, μετανάστης.

aus-wandern ἄμς ἀποικίζομαι, ἀποικῶ, μεταναστεύω.

Aus wanderung, die, ἡ ἀποικησις, μετανάστασις.

aus-wärmen μη ἐκθερμαίνω, διαθερμαίνω, ἐκθαλπῶ.

aus-warten μη περιμένω μέχρι τέλους.

auswärtig ἐξωτερικός· ἄλλοδαπός, ξενικός, ξένος. Minister

der -en Angelegenheiten ὑπουργός τῶν ἐξωτερικῶν.

auswärts ἐπρ. ἔξω, ἔξωθεν πρὸς τὰ ἔξω. — gehen αποδημῶ, ἐκδημῶ, μεταβαίνω εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν [ξενιτεύομαι].

aus-waschen* μὴ ἐκπλύνω, αποπλύνω [ξεπλύνω], ἐκκοιλῶ τὸ πλύνω.

Aus waschung, die, —, πλ. -en, ἡ ἐκπλύσις [τὸ ξεπλύμα].

aus-wässern μὴ ἐκβρέχω, ἐκπλύνω [νεροπλύνω, ξεβράνω].

aus-wechseln μὴ ἀνταλλάσσω, ἀντικαταλλάσσω.

Aus wechselung, die, ἡ ἀντικαταλλαγὴ, ἀνταλλαγὴ.

Aus weg, der, ἡ ἔξοδος· ἡ διαέξοδος. -e finden εὕρισκα διαέξοδον.

aus-wehen μὴ διαφυσῶ· σθῆναι φυσῶν. // —, ἀμὴ παύω φυσῶν.

1 **aus-weichen** μὴ μαλακύνω, ἀπαλύνω. // —, ἀμὴ μαλακύνομαι, ἀπαλύνομαι.

2 **aus-weichen*** ἀμὴ ὑπεκχωρῶ, ὑπεκκλίνω, παρεκκλίνω, ἐκτρέπομαι, παραμερίζω, ὑπεκφεύγω, ἀποφεύγω. einem ἢ etwas — αποφεύγω τινὰ ἢ τι.

ausweichend διαχρυστικός.

Ausweichung, die, —, πλ. -en, ἡ ἐκκλίσις· ἡ ὑπεκφυγή.

aus-weiden μὴ ἐκκοιλιάζω, ἐξεντερίζω [ξεκοιλιάζω, ξεντερίζω].

aus-weinen μὴ ἀποκλαίω. **sich** — κλαίω ἀφθότως, **sich** die Augen — φθείρω τοὺς ὀφθαλμούς μου κλαίω.

Ausweis, der, -es, πλ. -e, ἡ μαρτυρία, τὸ πειστήριον, τὸ μαρτόριον.

aus-weisen* μὴ ἀποδεικνύω. τεκμηριῶ, ἐξελαύνω, ἐκδιώκω, ἐξορίζω, die Zeit wird es — ὁ καιρὸς θά το δείξῃ, die That wei-

set es aus αὐτὸ τὸ πρᾶγμα θώσει τὸν ἔλεγχον. **sich** — ἀποδεικνύομαι, τεκμηριόομαι, das wird sich — θα φανῇ ἐπὶ τέλους.

Aus weisung, die, ἡ ἐξελάσις, ἡ ἀπέλασις, ὁ ἐξορισμός, ἡ ἐξορία.

aus-weissen μὴ καταλευκῶ, καταλευκαίνω [ἀσπρίζω].

Ausweissung, die, —, πλ. -en, ἡ κονιάσις [τὸ ἀσπρίσμα].

aus-weiten μὴ εὐρύνω, διευρύνω, πλατύνω [μαρδύνω].

Aus weitung, die, —, πλ. -en, ἡ εὐρυσις, πλατυσις.

auswendig ἐξωτερικός. // —, ἐπρ. ἐκτός, ἔξωθεν. ἀπὸ στόματος, ἀπὸ μνήμης, ἐκ στήθους — lernen ἐκστηθίζω, ἀποστηθίζω.

Auswendig lernen, das, ἡ ἀπαμνημονεύσις, ἀποστήθισις.

aus-werfen* μὴ ῥίπτω ἔξω, ἐκρίπτω, διαρρίπτω, ῥίπτω. ἐκσπενδονῶ, ἀναπέμπω, den Anker — ἀγκυροῦσθαι, Feuer — ἀναδίδω πῦρ, das Feuer — σθῆναι τὸ πῦρ διὰ χωμάτων, einem ein Auge, einen Zahn — ἐξορύσσω τινὶ σφβαλόν, ὀδόντα, einen Hasen — ἐξεντερίζω λαγόν, Blut — πτύω αἷμα. // —, ἀμὴ ῥίπτω πρῶτος, πτύω, χρεμπτομαι.

aus-wetzen μὴ ἀποτριβῶ. (μτρ) eine Scharte — ἐπανορθῶ σφάλμα, einen Schimpf — ἀποτριβομαι αἰσχύνῃ, λαμβάνω ἐκανοποίησιν προσδόλης.

Auswetzung, die, —, πλ. -en, ἡ ἀποτριβή. (μτρ) ἡ ἐπανορθώσις.

aus-wickeln μὴ ἐξελίσσω, ἐκτυλίσσω [ξετυλίσσω, ξεφασκινῶν].

aus-wiegen* μὴ ζυγίζω.

aus-windeln μὴ ἐκτυλίσσω.

aus-winden* μὴ ἐκστρέφω, ἐξαρθρῶ συστρέφων τὰς χεῖρας· ἀποσπῶ

aus-wintern μὴ διατηρῶ διὰ τοῦ χειμῶνος. // — ἀμὲν φθείρομαι ὑπὸ τοῦ χειμῶνος. es hat ausgewintert παρήλθεν ὁ χειμῶν.

aus-wirken μὴ ἐξυφάνω· ἀποπλέκω. διαφυρῶ, ἀποζυρώνω. (μτφ) ἐνεργῶ, διενεργῶ, κατορθύνω (einem etwas ὑπὲρ τινὸς τι). // — ἀμὲν παύω ἐνεργῶν.

aus-wirren μὴ διαλύω.

aus-wischen μὴ διασμηγῶ, ἐκσπογγίζω [σπογγίζω]· ἐξαλείφω. (οἷκ) einem eins — δίδω τινὶ βᾶπτισμα.

aus-wittern μὴ ἐκρινίζω, βινηλατῶ [παίρνω μυρωδιά]· ἐξιχνεύω, ἐξιχνιάζω, διαλύω, ἀποσυνθέτω. // — ἀμὲν ἀποχειμάζω, διαλύομαι, ἀποσυντίθεται.

aus-wölben μὴ καμπαρῶ, κυρτῶ.

Aus wuchs, der, ἡ ἔκφυσις, τὸ ἔκφυμα· ὁ γόγγρος· τὸ ὑπερσάρκωμα, ἡ ὑπερσάρκωσις. τὸ κύρτωμα, τὸ κύρωμα.

aus-wühlen μὴ ἀνασκάπτω, ἀνασκαλεύω, ἐκσκάπτω.

Auswurf, der, ἡ πρώτη βολή, τὸ ἀπόχρεμμα, τὸ ἀπόπτυσμα· τὸ κάθαρμα.

aus-würfeln μὴ κυδεύω.

aus-wurzeln μὴ ἐκρίζωνω.

Aus wurzelung, die, ἡ ἐκρίζωσις.

aus-wüten ἀμὲν ἀπομαίνομαι, παύω ραινόμενος [ξέθυμῶν].

aus-zacken μὴ κόπτω ὀδοντωδῶς, ὀδοντίζω.

aus-zahlen μὴ ἀποτίνω, ἀποπληρώνω.

aus-zählen μὴ ἐξαριθμῶ, ἀπαριθμῶ, διαριθμῶ. πάλω κατ' ἀριθμὸν. // — ἀμὲν παύω ἀριθμῶν, ἀπαριθμῶ.

Aus zahlung, die, ἡ ἀπότισις, ἡ ἀποπληρωμή.

Aus zählung, die, ἡ ἐξαριθμῆσις, ἡ ἀπαριθμῆσις.

aus-zahnen μὴ ὀδοντίζω, κόπτω ὀδοντωδῶς.

aus-zanken μὴ ἐπιπληττω [μαλοῖνω].

aus-zapfen μὴ ἐξάγω διὰ στρόφιγγος· καπηλεύω· πωλῶ μικρομερῶς.

aus-zehren μὴ ἀπομαραίνω, κατατῆκω, ἀπισχναίνω, κατασκειλεῖν. sich — ἀπομαραίνομαι, κατατρώχομαι [λυώνω].

auszehend φθινώδης, μαραντικός, μαρασμώδης.

Aus zehrung, die, ὁ μαρasmus, ἡ ἀτροφία. die — haben, εἶμαι φθισικός, φθισαῖν.

aus-zeichnen μὴ σημειώνω, σημαδεύω, ἀποσημειώνω. τιμῶ διαφέροντως, γεραιῶν. sich — διατρέπω, ἐκτρέπω, διακρίνομαι.

Auszeichnung, die, ἡ σημεῖωσις, ἡ διασημότης, ἡ ἐκτρέπεια, ἡ ὑπεροχή.

aus-ziehen* μὴ ἐξέλκω, ἐκσπῶ, ἀποσπῶ· ἐξάγω. ἐκβάλλω· ἐκδύω [γδύνω]. kurz — συνοψίζω. (μτφ) den allen Adam — ἀπεκδύομαι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον. // — ἀμὲν ἐξέρχομαι, μετακίζομαι, μετακινῶ, ἀπέρχομαι. in den Krieg — ἐκστρατεύω εἰς πόλεμον. sich — ἐκδύομαι, ἀποδύομαι.

Aus ziehen, das, ἡ ἔξοδος, ἡ ἐξόρμησις, ἡ ἀπόδωσις, ἡ ἐκδωσις, ἡ μετακίνησις.

Aus ziehung, die, ἡ ἐξέλκωσις, ἡ ἐξαγωγή.

aus-zieren μὴ ἐκπνέω, κόσμω, καλλωπίζω, στολίζω.

aus-zirkeln μὴ μετρώ διὰ τοῦ διαστήτου.

aus-zischen μὴ ἐξάγω διὰ συριγμῶν, ἐκσυρίττω, διασυρίττω [σφυρίζω].

Aus zug, der, ἡ ἐξοδος, ἡ ἐξέλευσις· ἡ ἐξαγωγή. τὸ ἐκκύλισμα. ἡ ἐπιτομή, περίληψις. ἡ μεταίχθισις.
ein-en—machen κάμνει περίληψιν.
auszugsweise ἐπρ' ἐν ἐπιτομῇ, περίληπτικῶς.

aus-zupfen μὴ ἀποτίλλω, ἐκτίλλω, μαδῶ.

Authenticität, die, —, πλ -en ἡ ἀξιοπιστία, αὐθεντία, τὸ κύρος.
authentisch αὐθεντικός, ἀξιοπιστός, ἔγκυρος.

Autodidakt, der, -en, πλ en, ὁ αὐτοδιδάκτος, ὁ αὐτομαθής.

Autograph, das, -en, πλ -en, τὸ αὐτόγραφον, τὸ ἰδιόχειρον γράμμα.

autographisch αὐτογραφικός, αὐτόγραφος, ἰδιόχειρος.

Automat, der, -en, πλ -en, τὸ αὐτόματον, τὸ αὐτοκίνητον.

automatisch αὐτόματος, αὐτοκίνητος.

Autonomie, die, —, πλ -[e]n, ἡ αὐτονομία, αὐτοδιοίκησις.

Autor, der, -s, πλ -toren, ὁ αὐτογράφος, ὁ συγγραφεύς.

Autorisation, die, —, πλ -en, ἡ ἐξουσιοδότησις.

autorisieren μὴ καθιστῶ πληρεξούσιον, ἐξουσιοδοτῶ.

Autorität, die, —, πλ -en, ἡ αὐθεντία, τὸ ἀπώλυτον κύρος.

Auxiliar truppen, die πλ, τὰ ἐπικουρικά στρατεύματα.

Aval, der, -s, πλ -s, ἡ ἔγγυδοσία (συναλλάγματος).

avalieren μὴ ἐγγυδοτῶ, ἐγγυῶμαι (συναλλάττω).

Avancement, das, -s, πλ -s, ἡ προαγωγή, ὁ προδιδασμός.

avancieren ἀμς προάγωμαι, προδιδάσσομαι· προκίπτω, προχωρῶ.

Avantage, die, —, πλ -n, τὸ πλεονέκτημα, προτέρημα.

Avantageur, der, -s, πλ -e, ὁ δόκιμος στρατιωτικός· ὁ εὐέλπις.

Avant garde, die, —, πλ -n, ἡ ἐμπροσθοφυλακή, οἱ πρόσκοποι.

Avarie, die, —, πλ -[e]n, ἡ ναυσιδράβεια, ἀβάρια.

Avers, der, -es, πλ -e, τὸ πρόσωπον, ἡ ὄψις (νομίσματος).

Aversion, die, —, πλ -en, ἡ ἀποστροφή.

avertieren ρηϊδοποιῶ, ἰδεῖν.

Avis, der, -es, πλ -e, ἡ εἰδοποίησις, γνωστοποίησις.

avisieren μὴ γνωστοποιῶ, δηλοποιῶ.

Axiom, die, -s, πλ -e, τὸ ἀξίωμα.

Axt, die, —, πλ Äxte, ἡ ἀξίνη, ὁ πέλεκυς [τὸ τοικοῦρι].

Azur, der, -s, τὸ κυαναυγές χρώμα. (ἀρκ) ὁ κύανος, ὁ κυανίθεος.

Azur blau, das, -es, τὸ κυαναυγές χρώμα.

azurblau ἢ **azur[e]n** κυαναυγές.

B

Babeln ἀμηνωρολογῶ, φλυαρῶ

Babel, das, -s, ἡ Βαβυλωνία.

Babiole, die, —, πλ -n, τὸ ἄθρημα, τὸ πατριδιάκιον.

Baccalaureat, das, -s, τὸ ἀξίωμα προλότου.

Baccalaureus, der, —, πλ -rei, ὁ προλότης.

Bacchanalien, die πλ, τὰ Διονύσια· τὰ βακχεύματα.

Bacchant, der, -en, πλ -en, ὁ Βάκχος, ὁ βακχεύων.

Bacchantin, die, —, πλ -nen, ἡ βάκχη, βαχίς, βακχιάς, μαινάς.
bacchantisch βακχειός, βακχικός.

Bach, der, -es, πλ Bäche, ὁ ῥόαξ, τὸ ῥεῦμα.

Bache die, —, πλ -n, ἡ ἄγρια ὄς, ἡ ῥόμφος [ἡ ἀγριογαουρούνα].

Bacher, der, -s, πλ —, ὁ (διετίας) ἀγριοχοίρας· ὁ ἄγριος κάπρος.

Bächlein, das, -s, πλ —, τὸ ῥεῦμα, τὸ μικρὸν ῥεῖθρον.

Bach stelze, die, ἡ σεισπογίς [ιουσουρήθρα].

Bach weide, die, ἡ ἱτιά [ἡ λογαριά].

Back das, -s, πλ -e, ἡ —, die, —, πλ -en, τὸ προπύργιον ἡ θοπὰς [ἡ γαδάρια].

back ἐπρ (ντ) ὀπίσω, ὀπισθεν.

Backbord, der, -s, ἡ ἀριστερά πλευρά πλοίου, τὰ λαία.

Backe, die, —, πλ -n, ἡ —, der, -s, πλ —, ἡ παρειά [τὸ μάγουλον].

backen* μὴ ὀπῶ, φένω [ἐπαρῶ, φένω]. gebacken ὀπτός.

Backen, das, -s, ἡ ὀπίσσω.

Backen bart, der, ἡ ὑπὲρ, ἡ γενειάς.

Backen drüse, die πλ, τὸ παρὰ σπλιν, ὁ γναθικός ἄδην.

Backengrübchen, das, ὁ γελασίνος.

Backen streich, der, ὁ κόνδυλος, ὁ κολαφος, ἡ παλαμιά [ὁ πάτσος, ἡ πάτσα].

Backen zahn, der, ὁ γομφίος, μυλόδους, μυλίτης.

Bäcker, der, -s, πλ ὁ ἀρτοποιός [ὁ φουρνάρης]· ὁ ἀρτοποιῶλης [ὁ φωμάς].

Bäckerei, die, —, πλ -en, τὸ ἀρτοποιεῖον, τὸ ἀρτοποιεῖον [τὸ φωμάδικο]. ἡ ἀρτοποιία.

Bäckerin, die, —, πλ -nen, ἡ ἀρτοποιίς, ἡ ἀρτοποιίς.

Bäcker laden, der, τὸ ἀρτοποιεῖν.

Back fisch, der, ὁ ἐλκτός ἐλκτός, ἡ ἀνθρακίς, ἐπανθρακίς [ἡ μαρίδα] ἡ δωδεκαετής κορίσκη, τὸ κορίδιον.

Back haus, das τὸ ἀρτοποιεῖον.

Back mulde, die, —, πλ -n, ἡ κάρδος, σάκος.

Back ofen, der, ὁ ἱπνός [ὁ φούρνος].

Back pfanne, die, τὸ τήγανον, τὸ τηγάνιον.

Back stein, der, ἡ πλῖθος [τὸ τοῦβλον].

Back trog, der, ἡ μίτρα, ἡ σκίαση.

Back werk, das, τὸ πέμμα, τὸ πλακοῦντιον [ἡ πῆτα].

Back zahn, der, ὁ μυλίτης ὀδούς, ὁ μυλόδους [ὁ τραπέζιτης].

Bad, das, -es, πλ Bader, τὸ λουτρόν. Bäder liebend φιλόλουτρος. (πρμ) das Kind mit dem -e ausschütten χάνει τὸ πολὺ γάριν τοῦ ὀλίγου, διὰ τὸν φύλλον καίει τὸ πᾶν.

Bade anstalt, die, τὸ κατάστημα λουτρῶν, τὰ λουτρά [ὁ λουτρός].

Bade frau, die, ἡ λουτρογός.

Bade gast, der, ὁ φιλόλουτρος, ὁ λούστης.

Bade geld, das, τὸ ἐπὶ λουτρον.

Bade gürtel, der, ἡ λουτρίδα [τὸ λουτρικό].

Bade haus, das, τὰ λουτρά, ὁ λουτρῶν [ὁ λουτρός].

Bade kur, die, ἡ χρῆσις τῶν λουτρῶν.

Bade meister, der, ὁ βαλανεύς [ὁ λουτράρης].

baden μὴ λούω. // —, ἀμὴ & sich — λούομαι.

Bade ort, ἡ -platz, der, τὰ λουτρά.

Bader, der, -s, πλ —, ὁ βα-

λανεύς [ὁ λουτράρης]. ὁ κουρεύς (χοίρου).

Bade reise, die, τὸ ταξίδιον εἰς λουτρά.

Bade schwamm, der, ὁ σπόγγος λουτρῶν.

Bade stube, die, ὁ λουτρῶν.

Bade wanne, die, ὁ λουτήρ.

Bade zeit, die, ἡ ἐποχὴ τῶν λουτρῶν.

Bade zimmer, das, ὁ λουτρῶν.

Bagage, die, —, πλ -n, ἡ ἀποσκευή, τὸ ἐφόδιον.

Bagage wagen, der, ἡ σκευοφόρος ἀμαξα.

Bagatelle, die, —, πλ -n, τὸ παραμικρὸν (οὐτιδανόν) πρᾶγμα, ἡ μικρολογία.

bagatellmässig μικρολόγως, οὐτιδανός [τιποτένιος].

Bagger, der, -s, πλ —, ἡ βυθοκύρος, ἡ βορβοροπάχος [ἡ φαγὰνα].

baggern μὴ ἐκκαθαίρω, βυθοκορεῖ.

bähen μὴ θερμαίνω, πυρίω.

Bähen, das, -s, ἡ πυρίσις.

Bahn, die, —, πλ -en, ἡ ὁδός, ὁ δρόμος, ἡ τροχιά· τὸ στάδιον. ὁ σιδηρόδρομος. — brechen προσοδοποιῶ, ἀνοίγω δρόμον. — machen ὁδοποιῶ. auf der — des Verderbens εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀπωλείας. (μτφ) sich — brechen κατορθώνω νὰ ἀναδεγῶ.

Bahnaufseher, der, ὁ ὁδοτηρητής.

Bahnbrücke, die, ἡ ὁδογεφυρά.

bahnen μὴ ὁδοποιῶ, ἐξαμαλίζω.

bahnend ὁδοποιός.

Bahn hof, der, ὁ σιδηδρομικός σταθμός.

Bahnhofsinspektor, ἡ -vorsteher, der, ὁ σταθμάρχης.

Bahnwärter, der, ὁ φύλαξ σιδηροδρόμου· ὁ σταθμοφύλαξ.

Bahre, die, —, πλ -n, τὸ πρέτρον, ὁ κρᾶδβατος.

Bahr tuch, das, τὸ ἐντάριον σιτοῦρα, τὸ σάβανον.

Bähung, die, —, πλ -en, ἡ θερμανσις, πυρίσις.

Bai, die, —, πλ -en, ὁ κώλορ.

Baisse, die, —, πλ -n, ἡ ὑποτίμησις (ἐκπτώσις) χρεωγράφων.

Bajazzo, der, -s, πλ -s, ὁ βιομολυγός [ὁ καρναχιοῦς].

Bajonnett, das, -[e]s, πλ -e, ἡ λόγχη.

Bake, die, —, πλ -n, (ντ) ὁ σημαντήρ [ἡ σαρμαδοῦρα].

Bakel, der, -s, πλ —, ἡ βᾶβας (μαλ'ητοῦ).

Balance, die, —, ἡ ἰσοσταθμία.

balancieren ἀμὴ ἰσορροπῶ.

bald ἐπὶ ταχέως, μετ' οὐ πολὺ, ὅσον οὐπω, ἐντὸς ὀλίγου, μετ' ὀλίγον.

παρ' ὀλίγον, σχεδόν. — nachher ὀλίγω ὕστερον. bald . . . bald . . . ὅτε μὲν . . . ὅτε δέ, νῦν μὲν . . . νῦν δέ. — so — anders ἄλλοτε ἄλλως. — da — dort ἄλλοτε ἄλλοις.

— dieser — jener ἄλλοτε ἄλλος, möglichst — ὅτι τάχιστα. — darauf εὐθὺς μετ' ὀλίγον.

das ist — gesagt αὐτὸ εὐκόλῃ λέγεται, εὐκόλῃ φαίνεται.

das ist nicht so — geschehen αὐτὸ οὕτως γίνεσθαι.

er wäre — gefallen παρ' ὀλίγον ἔπιπτε, μικροῦ δὲν ἔπιπτε.

Baldachin, der, -s, πλ -e, ὁ ο.ρανίσκος, ὁ οὐρανός, ὁ ὁλός.

Bälde, in — ὅσον οὐπω, ἐντὸς ὀλίγου.

baldig ταχύς· προσεχής. // —, ἐπὶ ταχέως, ὅσον οὐπω. — sei ὅτι τάχιστα.

baldmöglichst ἐπὶ ὅτι τάχιστα, τὴν ταχίστην.

Baldrian, der, -s, πλ -e,

(φτ) ἡ ὀρεινὴ νάρδος, ἡ βαλεριάννα.
Balg, der, -s, πλ Bälge, τὸ δέρμα, ἡ δορά. ἡ ρύσα, τὸ φουσητήριον [τὸ φυσερόν]. (οἰκ) τὸ καλόπαιδον
sich balgen χειρο- αλῶ, ἀπρο- γειρίζομαι, διαπληκτίζομαι.

Balger, der, -s, πλ —, ὁ ψί- λειρις, ὁ πλῆκτης [ὁ καυγατζής].

Balgerei, die, —, πλ -en, ἡ γειρομαχία, ὁ διαπληκτισμός. ἡ διαπάλη [ὁ καυγᾶς].

Balken, der, -s, πλ —, ἡ δο- κός [τὸ δοκάρι]. ὁ θυμός ἀμάξης [τὸ τιμόνι]. dünner — ἡ δοκίς, — an der Wage ὁ ζυγός πλάστιγγος (πρμ) das Wasser hat keine — ἀπίσκει εἰς τὰ ὕδατα.

Balken decke, die, ἡ -werk, das, ἡ δοκωσίς [ἡ δοκαρωσά].

Balken wage, die, ὁ ζυγό- σταμος, ἡ πλάστιγγ [ἡ ζυγαριά].

Balkon, der, -s, πλ -s, ὁ ἐξώστης [τὸ μπαλκόνι].

Ball, der, -s πλ Bälle, ἡ σφαῖρα [ἡ μπάλλα τὸ τόπι]. ὁ χο- ρός. Königin des -s ἡ βασι- λίσσα τοῦ χοροῦ.

Ballade, die, —, πλ -n, τὸ ῥωμαντικὸν ἔπος, ἡ λυρική ῥαψωδία

Ballan zug, der, ἡ ἐνδυμασία χοροῦ.

Ballast, der, -es, τὸ ἔρμα [ἡ σαβοῦρα].

Bällchen, das, -s, πλ —, τὸ σφαίριον, τὸ σφαίριδιον.

Ballen, der, -s, πλ —, τὸ δε- μα, ἡ δέσμη, ἡ δεσμός. τὸ φορτό- δεμα. τὸ θέναρ, ἡ παλάμη.

ballen μὴ σφαίρῳ, σφαίριδῳ. die Faust — σφίγγω τὸν γρόνθον **sich** — σφαιροῦμαι, συσφαιροῦμαι.

ballenweise ἐπρ κατὰ δέματα
Ballett, das, -s, πλ -e, τὸ σκη- νικὸν ὄρχημα.

Ballett meister, der, ὁ ὀρχη- στοδιδάσκαλος.

Ballett tänzer, der, ὁ ὀρχηστὴς
Ballett tänzerin, die, ἡ ὀρ- χηστρίς, ἡ σκηνικὴ χορεύτρια.

Ball gast, der, ὁ ἐν χορῷ προ- κεκλημένος.

Ball gesellschaft, die, ἡ συ- ναναστροφή χοροῦ.

Ball haus, das, τὸ σφαιριστήριον, ἡ αἴθουσα χοροῦ, τὸ χορευτήριον.

Balliste, die, —, πλ -n, ὁ κα- ταπέλτης, ἡ βαλλίστρα.

Ball kelle, die, τὸ κόπανον σφαι- ροβολίας.

Ball königin, die, ἡ βασιλίσσα τοῦ χοροῦ.

Ball meister, der, ὁ διευθυ- ντὴς χοροῦ ἡ σφαιροβολίας.

Ballon, der, -s, πλ -s, τὸ ἀε- ρόστατον.

Ballotage, die, —, πλ -n, ἡ διὰ σφαιριδίων ψηφοφορία.

ballotieren ἀμὴ ψηφοφορῶ διὰ σφαιριδίων.

Ballotieren, das, -s, ἡ διὰ σφαιριδίων ψηφοφορία.

Ball spiel, das, ὁ σφαιρισμός, ἡ σφαιροβουλία [τὸ τόπι].

Ball spieler, der, ὁ σφαιριστής.

Balsam, der, -s, πλ -e, τὸ βάλαμνον, τὸ μέρον.

Balsam blume, die, τὸ βαλσα- μώδες ἄνθος.

Balsam büchse, die, τὸ λη- κύθιον, ἡ μυρίς.

Balsam duft, der, ἡ βαλσα- μώδης εὐωδία.

Balsam frucht, die, τὸ καρ- ποδύλλισμον.

Balsam geruch, der, ἡ βαλ- σαμώδης ὀσμή.

Balsamine, die, —, πλ -n, (φτλ) ἡ βαλσαμίνη.

balsamieren μὴ ἀρωματίζω. ταριχεύω.

Balsamierung, die, —, πλ -en, ἡ ταριχεύσις.

balsamisch βαλσαμώδης.
Balsam öl, das, τὸ βαλσαμώ-
 λειον.

Balustrade, die, —, πλ -n,
 ὁ θραιχός, τὸ θρύφακτον, τὸ κά-
 κelson.

balzen ἀμὴ ὀργῶ, σφριγῶ.

Bambus, der, -[ses], πλ -[se],
 ἡ -rohr, das, ὁ Ἰνδικός καλάμος.

1 Bammel, die, —, πλ -n, (οἶκ)
 τὸ ἐξάρτημα [τὸ κρεμασιδί].

2 Bammel, der, -s, ὁ φόβος,
 τρόμος.

bammeln ἀμὴ (οἶκ) αἰωροῦμαι,
 κρέμαμαι.

Ban, der, -s, πλ -s, ἡ ἐξορία.

banal καθημαφευμένος, ἀγυρτός,
 τετριμμένος, χυδατός.

Banane, die, —, πλ -n, (φτλ)
 ἡ βανάνα.

1 Band, der, -es, πλ Bände,
 ὁ τόμος. ἡ δέσις, τὸ δεσμον.

2 Band, das, -es, πλ Bänder,
 ὁ δεσμός, τὸ δέμα. ἡ ταινία ἡ ἀνα-
 δέσμη, τὰ δεσμά.

3 Band, das, -es, πλ -e, ὁ
 δεσμός, in -e schlagen βάλλω εἰς
 τὰ δεσμά, -e der Freundschaft δε-
 σμοὶ φίλας.

Bandage, die, —, πλ -n, ὁ
 ἐπιδέσμος.

bandartig ταινιοειδής.

Bändchen, das, -s, πλ —, τὸ
 ταινίδιον [ἡ κορδέλτσα], τὸ τομίδιον.

Bande, die, —, πλ -n, ἡ συμ-
 μύρια, τὸ στίφος, ἡ σπείρα [ἡ φάρα].

Bandelier, das, -s, πλ -e, ὁ
 τελαρών (δῆλου).

bändereich πολύτομος.

bandförmig ταινιοειδής.

Band händler, der, ὁ ταινιο-
 πώλης.

Band händlerin, die, ἡ ται-
 νιόπωλις.

händigen μὴ θαμάζω, τιθα-
 σιδύω [τιμαρεῶν].

Bändiger, der, -s, πλ —, ὁ
 θαμαστήρ, τιθασειτής.

Bändigung, die, —, πλ -en,
 ἡ τιθάσεισις, τιθασειά.

Bandit, der, -en, πλ -en, ὁ
 ληστής.

Bandmacher, der, -s, πλ —,
 ὁ ταινιοπλόκος.

Bandreif, der, ὁ περίδεσμος
 βαρελίου.

Band weide, die, (φτλ) ἡ ἱτέα
 [ἡ λυγαριά].

Band weber, ἡ -wirker, der,
 ὁ ταινιοπλόκος.

Bandwurm, der, ἡ ταινία,
 ἡ πλατεία ἑλμινς [ἡ κορδέλα].

bang[e] ἐπθ & ἐπρ (bänger, am
 bangsten) ἀνησυχαστικός, φοβού-
 μενος, περίφοβος, ἐντρομος, δειλός.

mir ist — φοβοῦμαι. **es wird mir**
 — φόβος με καταλαμβάνει. **es ist**
 mir angst und — φόβος καὶ τρό-
 μος με κατέχει. **er ist bang von**
 Natur εἶνε φύσει δειλός. -e Seh-
 sucht ἐναγωνίως πόθος.

bangen ἀμὴ & ἀπρῃ **es bangt**
 mir φόβος με κατέχει, ἀδημονῶ (vor
 etwas περί τινος).

Bangigkeit, die, —, πλ -en,
 ἡ ἀδημονία, ἀγωνία, ὁ φόβος.

bänglich ἀνησυχος, φοβούμενος.

Bank, die, —, πλ Banko, τὸ
 θρανίον, τὸ ἐδωλίον, τὸ τάγμα,
 durch die — ἀδιακρίτως, auf die
 lange — schieben ἀναβάλλω ἐπ'
 ἀπειρον, geistliche, weltliche —
 τάγμα ἐκκλησιαστικόν, λαϊκόν.

Bank, die, —, πλ -en, ἡ τράπεζα.

Bank aktie, die, ἡ μετοχὴ
 τραπεζῆς.

Bank aktionär, der, ὁ μέτο-
 χος τραπεζῆς.

Bank anweisung, die, τὸ
 τραπεζικόν ἑνταλμα, ἡ ἐπιταγή.

Bank billet, das, τὸ τραπεζι-
 κὸν γραμματίον.

Bankbruch, der, ἡ χρεωκοπία.

bankbrüchig χρεωκόπος.

Bänkchen, das, -s, πλ —, τὸ μικρὸν θρανίον.

Bänkelei, die, —, π en. ἡ πλάνος βαψωδία.

Bänkel gesang, der, τὸ ἀγοραῖον βαψωδήμα.

bänkelisch βαψωδικός.

Bänkel sänger, der, ὁ πλάνης βαψωδός.

bank[e]rott, der, -[e]s, πλ -e, ἡ χρεωκοπία.—machen χρεωκοπῶ

bank[e]rott χρεωκόπος.

bank[e]rottieren ἀμὴ χρεωκοπῶ.

Bank[e]rottierer, der, -s, πλ —, ὁ χρεωκοπίτης, χρεωκόπος.

Bankert -s, πλ -e, ὁ νόθος παῖς.

Bankett, das, -[e]s, πλ -e, τὸ συμπόσιον, ἡ εὐωχία.

bankettieren ἀμὴ εὐωχοῦμαι, συμποσιάζω.

Bank halter, der, ὁ τραπεζίτης.

Bank lehne, die, τὸ πρὸς κλιντρον θρανίου.

Bank note, die, & -schein, ἡ-zettel, der, τὸ τραπεζικὸν γραμματίον.

Bann, der, -[e]s, ὁ ἀναθεματισμός, ὁ ἀφορισμός. ἡ γοητεία, μαγεία [τὰ μάγια]. ἡ περιφροσύνη, δικαιοδοσία. in den — thun ἀναθεματίζω, ἀφορίζω.

bannen μὴ προγράφω, ἐφορίζω ἀναθεματίζω, ἀφορίζω. ἐφορίζω γοητεύω, μαγνύω. δεσμεύω, αἰγματοῦν. Geister — ἐφορίζω δαιμονία.

1 **Banner**, der, -s, πλ —, ὁ ἐξορκιστής.

2 **Banner**, das, -s, πλ —, ἡ σημαία.

Bann fluch, der, τὸ ἀνάθεμα, ὁ ἀναθεματισμός, ἀφορισμός.

Banquier, der, -s, πλ -s, ὁ τραπεζίτης.

Banquier geschäft, das, ἡ τραπεζικὴ ἢ τράπεζα.

bar γυμνός, ἀσκεπτός. ἀμειγής, καθαρός.—metretós, -es Geld μετρητά χρήματα.—bezahlen πληρώω τοῖς μετρητοῖς.—er Ertrag καθαρὸν εἰσόδημα.—er Unsinn καθαρὰ ἀνοησία. (μτφ) etwas für -e Münze nehmen ἀγοράζω τι ὡς ἀληθινόν, er ist aller Ehre — ἀπέβαλε τὸ προσωπεῖον τῆς τιμῆς.

Bär, der, -en, πλ -en, ἡ ἀρκτος [ἡ ἀρκουδα]. (μτφ) einen -en anbinden υποτίπτω εἰς χρέος, einem einen -en aufbinden πωλῶ τινι ψεύδος.

Baracke, die, —, πλ -n, ἡ καλύβη, τὸ παράπηγμα, σκηνοπήγιον [τὸ καλυδύσπιτον].

Barbar, der, -en, πλ -en, ὁ βάρβαρος.

Barbarei, die, —, πλ -en, τὸ βαρβαρικόν, ἡ βαρβαρότης.

barbarisch βάρβαρος, βαρβαρικός. höchst — τρ σάβαρος.

Barbarismus, der, —, πλ -men, ὁ βαρβαρισμός.

Barbe, die, —, πλ -n, ἡ τρίγλη [τὸ μαρποῦν].

bärbeissig (οὐκ) δούστρπος, διεστραμμένος.

Bärbeissigkeit die, —, ἡ δυστροπία, ὁ διεστραμμένος χαρακτήρ.

Barbier, der, -s, πλ -e, ὁ κουρεύς [ὁ μαρπέρης].

Barbier becken, das, ἡ κουρική λεκάνη.

barbieren μὴ ξυρίζω, ξυραρίζω.

Barbier messer, das, τὸ ξυράριον.

Barbier stube, die, τὸ κουρείον.

Barbier zeug, das, τὰ κουρικά σκεύη.

Barde, der, -n, πλ -n, ὁ βάρδος (ἱερεὺς καὶ αἰοιδός).

Bären fang, der, ἡ θήρα τῶν ἄρκτων.

Bären fell, das, ἡ -haut, die, ἡ ἀρκτῆ, τὸ δέρμα ἀρκτου [ἡ ἀρκουρίδα].

Bären häuter, der, -s, πλ —, (μτρ οἶκ) ὁ φυγόπονος, μισόπονος [ὁ τευπέλης].

Bären häuterei, die, —, ἡ φυγόπονη, ἀκνηρία [ἡ τευπελία].

Bären jagd, die, ἡ θήρα τῶν ἄρκτων.

Bären klau, die, —, πλ -en, (φτλ) ὁ ἀκανθός, τὸ μελάμφυλλον, τὸ χορδόανον.

barfuss ἢ **barfüssig** ἀνυπόδητος, γυμνόπους [ἐυπόλυτος].

Barfusser, der, -s, πλ —, ὁ γυμνοπόδης.

bar haupt, ἢ **häuptig** ἄσκητος τὴν κεφαλὴν [ἐσχαυφώτος].

Bärin, die, —, πλ -nen, ἡ θήλεια ἄρκτος.

Bariton der, -s, πλ -e, ὁ βαρύτονος· ἡ φωνὴ βαρυτόνου.

Baritonist, der, -en, πλ -en, ὁ βαρύτονος.

Bark die, —, πλ -en, ἡ ἀκατος, τὸ τρικάρτον πλοῖον.

Barkarole, die, —, πλ -n, τὸ ἐπιλέμβιον ἄσμα ἡ πόδη λεμβούχων.

Bar kauf, der, ἡ ἀγορά τοῖς μετρηταῖς.

Barke, die, —, πλ -n, ὁ λέμβος [ἡ βάρκα].

Bärlapp, der, -s, (φτλ) τὸ λυκοπόδιον.

Bärme, die, —, ὁ ἄφρός (ζύθου), τὸ ἐξάρημα.

barmherzig οἰκτιρῶν, φιλοκτιρῶν, εὐσπλαγχνός.

Barmherzigkeit, die, —, πλ -en, τὸ ἔλεος, ὁ οἰκτιρμός, ἡ εὐσπλαγχνία.

barock ἀσυνήθης, ἀλλόκοτος, παράξενος.

Barometer, das & der, -s, πλ —, τὸ βαρομετρον.

Barometer stand, der, τὸ ὕψος τῆς βαρομετρικῆς στήλης.

barometrisch βαρομετρικός.

Baron, der, -s, πλ -e, ὁ βαρώνος.

Baronesse, die, —, πλ -n, ἡ βαρώνη, βαρωνίς.

Baronie, die, —, πλ -[e]n, ἡ βαρωνία.

Baronin, die, —, πλ -nen, ἡ βαρώνη, βαρωνίς.

baronisieren μὴ ἐγγράζω εἰς τοὺς βαρώνους, ἀναγορεύω βαρώνον.

Barre, die, —, πλ -n, ἡ μεταλλινὴ δοκός.

Barren, der, -s, πλ —, τὸ θρύφακτον, τὸ διάφραγμα, ὁ σκαγμός.

Barriere, die, —, πλ -n, τὸ διάφραγμα, τὸ διαζυγιον.

Barrikade, die, —, πλ -n, τὸ ὁδόφραγμα, τὸ διάφραγμα.

barrikadieren μὴ ἀπουρᾶσαι, διαφράσσω.

Barsch, der, -es, πλ -e, (ιχθ) ἡ πέρκα, [ἡ πέρκα].

barsch τραχύς, ἀπότομος.

Barschaft, die, —, πλ -en, τὰ μετρητά (γρήματα).

Barschheit, die, —, πλ -en, ἡ τραχύτης, τὸ ἀπότομον ἡ ἀγροικία.

Bart, der, -[e]s, —, πλ Bärte, τὸ γένειον, ἡ γενειάς ὁ μύσταξ [τὸ μουστάκι]. (πρὸς um des Kaisers — steilen μάχεται περὶ οὐνοῦ σκιάς.

Bärtchen, das, -s, πλ —, τὸ μικρόν γένειον.

bärtig πωγωνιάτης, γενειάτης.

Bart kratzer, der, -s, πλ —, (οἶκ) ὁ ἀθλιός κουρέας.

bartlos ἀγενειός, σπανός.

Bart mann, der, ὁ μακροπώ-

γαιν. ὁ μακρογένεος, ὁ γενεαίτης.

Bart scherer, der, ὁ κουρεύς.

Baryt, der, -[e]s, πλ -e, (χμ) ἡ βαρύτις.

Bar zahlung, die, ἡ πληρωμή τοῖς μετρητοῖς.

Basanit, der, -[e]s, πλ -e, ὁ βασανίτης λίθος, ὁ μελανόλιθος.

Bäschen, das, -s, πλ —, ἡ μικρά ἐξαδέλφη.

Base, die, —, πλ -n, ἡ ἐξαδέλφη, ἡ βάσις, κρηπίς.

basieren μὴ ἐδράζω, βασίζω, στηρίζω. // —, ἀμὴ ἐδράζομαι, στηρίζομαι, βασίζομαι.

Basilika, die, —, πλ -ken, ἡ βασιλική (οἰκοδομή).

Basilikum, das, -[s], πλ -s, (φτλ) τὸ ὠκίμον, ὁ βασιλικός.

Basilisk, der, -en, πλ -en, ὁ βασιλίσκος (ὄφις).

Basis, die, —, πλ Basen, ἡ βάσις.

Bas relief, das, ἡ ἀναγλυφή, τὸ ἀνάγλυφον.

Bass, der, -es, πλ Basse, ὁ βαθὺς τόνος [τὸ μπάσο] τὸ βαρυβάριτον [τὸ μπάσο].

Bassin, das, -s, πλ -s, τὸ λουτήριον ἡ δεξαμενή, τὸ λεκανοπέδιον.

Bassist, der, -en, πλ -en, ἡ **Bass sänger**, der, ὁ βαρύφωνος (βαθύφωνος) ἀοιδός.

Bass stimme, die, ὁ βαρὺς φθόγγος, ὁ βαθὺς τόνος.

Bast, der, -es, πλ -e & Bäste, ὁ φλοιός, ἡ φιλόρα.

basta! ἀρκεῖ! φθάνει!

Bastard, der, -[e]s, πλ -e, ὁ νόθος [ὁ μούλος].

Bastei, die, —, πλ -en, ἡ ὑπαλξίς, τὸ προτείχιμα.

basten φλόινος, φιλόριμος.

Bastille, die, —, πλ -n, τὸ πυργωτὸν φρούριον.

Bastion, die, —, πλ -en, ἡ ὑπαλξίς.

Bastonnade, die, —, πλ -n, τὸ ξυλοκόπημα, τὸ ξύλον.

Bataillon, das, -s, πλ -e, (στρ) τὸ τάγμα.

Batist, der, -s, πλ -e, ἡ βατίστα.

Batterie, die, —, πλ -en, ἡ πυροβολοστοιχία, κανονοστοιχία. elektrische—ἡ ηλεκτρικὴ συστοιχία.

Batzen, der, -s, πλ —, τὸ εἰκοσαλέκτον. [αἶκ] er hat—ἔχει τὸν ἀργύρον, τὸν ἔχει τὸν παρᾶν.

Bau, der, -s, πλ -e & Bauen, ἡ οἰκοδόμησις, κτίσις, κατασκευή· τὸ οἰκοδόμημα, ἡ οἰκοδομή, τὸ κτίριον. ἡ καλλιέργεια. ὁ ἀρχιτεκτονικός ῥυθμός, ὁ φωλεός.

Bau akademie, die, ἡ ἀρχιτεκτονικὴ σχολή.

Bauan schlag, der, τὰ ὑπολογιζόμενα ἔξοδα οἰκοδομῆς.

Bau art, die, ὁ ἀρχιτεκτονικός ῥυθμός, ἡ ἀρχιτεκτονική.

Bauf auf seher, der, ὁ ἐπιστάτης οἰκοδομίας.

Bauch, der, -s, πλ Bauche, ἡ γαστήρ, ἡ κοιλία.

Bauch binde, die, ὁ κοιλίωδεσμος.

Bauch diener, der, ὁ γαστρίδουλος, κοιλίωδουλος.

Bauch dienst, der, ἡ κοιλίωδουλία, γαστριμαργία.

Bauche ἢ **Bäuche**, die, —, πλ -n, ἡ στακτὴ κονία [ἡ θολοστακτὴ].

bäuchen μὴ, πλύνω διάστακτῆς κονίας, ῥύπτω [μπουγαδιάζω].

Bauch fell, das, τὸ περιτόναιον.

Bauchfell entzündung, die, (ιατρ) ἡ περιτονίτις.

Bauch fluss, der, ἡ λιμνεντρία, δυσεντερία, διάρροια

aus-statten ἢ προικίζω, προικοδοτῶ, καταρτίζω, παρασκευάζω, διακοσμῶ, χορηγῶ, ἐφοδιάζω.

Ausstattung, die, — πλ -en, ὁ προικισμός, ἡ προικοδοτήσις, ἡ παρασκευασία, διακόσμησις, ὁ καταρτισμός, ὁ ἐφοδιασμός, ἡ χορηγία, χορηγήσις.

aus-stäuben ἢ ἐκκονίζω [ἐκσκονίζω].

aus-stäupen ἢ ἐξολοκοπῶ, βαθεύω.

Ausstäubung, die, —, πλ -en, ἡ μαεσίτισις.

aus-stechen* ἢ ἐκκεντῶ, ἐκκόπτω, ἐξορύττω, ἐκβάλλω, ὑπερεβάλλω, ὑπερτερῶ, ὑπερακοντίζω, ὑποσκελίζω, παραγκωνίζω. eine Flasche — ἐκπίνω φιάλην.

aus-stecken ἢ ἐμπηγνύω, ἔξω, ἐξάγω, ἐκβάλλω* ἐκθέτω, ὁρῶ, διαγαράσσω. eine Fahne — ἀναπεταννύω σημαίαν, ein Ziel — προθέτω σημάδιον, Bolmen — φωτεῖον κυρίου, ein Lager — σκηνοπηγῶ, κατακτινῶ.

aus-steinen* ὑπομύω, ἀνέχομαι, ὑποφέρω, διακαρτερῶ, διέρχομαι [τραδῶ, βαστῶ]. grosse Angst — δοκιμάζω μεγάλην ἀγωνίαν, // —, ἀπὸ στίχου ἔξω, καθυστεροῦμαι, ἀφείλομαι. mit Waren — κρατῶ μαγαζέτον, die Predigt — διακούω ὁμιλίαν, τό κήρυγμα, ich kann ihn nicht — δὲν τον ὑποφέρω, δὲν τον χωνεύω. — haben ἔχω νὰ λάβω.

ausstehend ὑφειλόμενος, καθυστερούμενος. -e Schuld ἐνεργητικόν χρέος.

aus-steigen* ἀνὰ ἀποβαίνω, καταβαίνω, ἀποβιβάζομαι, — lassen ἀποβιβάζω.

Aus steigen, das, ἡ ἀπόβας, ἡ ἀποβίσις.

aus-stellen ἢ ἐκθέτω, ἐπι-

δείκνυμι, τάττω, καθιστῶ, ὀρίζω* στήνω, τοποθετῶ, ὀδῶ, παρέγω. ἐκθίδω, eine Schildwache — τάττω φρουράν, ein Netz — στήνω ἐκκτύον, ein Zeugnis — δίδω πιστοποιήσιν, einen Wechsel — ἐκθίδω συναλλαγματικήν, etwas an einem — μέφομαι τινας τι, ἐπικρίνω τι τινα.

Aussteller, der, -s, πλ —, ὁ ἐκθέτης, ὁ ἐκδοτής.

Ausstellung, die, ἡ ἐκθεσις, ἡ τοποθέσις, ἡ μέριψις, ὁ κακισμός. -en zu machen haben εὐρίσκει ἐλαττώματα.

aus-sterben* ἀνὰ ἐξερρηγῶμαι, ἐξολοθρευομαι, ἐξαφανίζομαι [σθῆναι].

Aus steuer, die, ἡ προῆξις.

aus-steuern ἢ προικίζω, προικοδοτῶ.

Aussteuerung, die, —, πλ -en, ἡ προικοδοτήσις, προίκισις.

aus-stopfen ἢ ἐμβάω, διασταδαίω, παραγεμίζω.

aus-stossen* ἢ ἐξωθῶ, ἐκκρούω, ἐκβάλλω* ἐκδιώκω, ἐκθλίβω, ἐκκόπτω, Seufzen — ἐκπέμπω στεναγμούς, Fläche — καταρῶμαι, βλασφημῶ, Schimpfreden — ἐκφέρω ὕβρις, ein Fenster — θραύω παράθυρον.

Aus stossung, die, ἡ ἐξώσις, ἐκβολή, ἐκδιώξις, ἡ ἐκκοπή, ἀποκοπή, ἡ ἐκθλίψις, ἡ ἐκπορά, ἐκπορεύσις.

aus-strahlen ἢ ἐκβάλλω, ἀκτινοβολῶ, ἐκλάμπω, ἀπυρρῶ.

Aus strahlung, die, ἡ ἀκτινοβολήσις, ἐκπομπή.

aus-strecken ἢ ἐκτείνω, διατείνω [τεντώνω], ὀρέγω, προβάλλω.

Ausstreckung, die, —, πλ -en, ἡ ἐκτασις, προεκτασις.

aus-streichen* ἢ ἐξομαίω, ἐξισάζω, ἐξαλείφω, διαγράφω, ἐπιχρίω.

aus-spielen* μι εκπύω* ἐξ-
μω [ἐξεναι]· ἀναπέμπω.

Aus spielen das, ἡ πύσις, ὁ
πυσμός.

aus-spenden μι διακίμω, δια-
μοιράω.

Aus spendung, die, ἡ διανομή.

aus-sperren μι ἀποκλείω.
κλείω ἔξω, διανοίγω, διατείνω, die
Beine—διανοίγω τὰ σκέλη.

Aus-sperrung, die, —, πλ-
-en, ἡ ἀποκλείσις, ἡ διάστασις, διά-
νοσις.

aus-spielen μι παίζω, eine
Karte—ἐπιπώ χαρτίν, ein Spiel-
—ἀποπαίζω παγινίδιον, eine Uhr
—ἐκρυβένω ὁρολόγιον. // —, ἀμὲν
παίζω πρώτος, ἀποπαίζω.

Aus spielen, das, τὸ παίζειν,
das—haben παίζω πρώτος [ἔχω
τὴν πρωτείαν].

aus-spinnen* μι & ἀμὲν ἀπο-
κλώω κλώω (μτφ) μηχανώω, ἐπι-
κτείνω μηχανώμαι, τέγγαζομαι,
πλάσσω.

aus-spionieren μι κατασκο-
πεῖω, κατοπτεῖω, κατασκοπεύω.

aus-spotten μι καταγελῶ,
γληισάζω, ἐμπαίζω.

Aus sprache, die, ἡ προφορά.

aus-sprechen* μι προφέρω,
ἐκφωνῶ, ἀπαγγέλλω· ἐκφράζω, ἐξ-
ελέλλω· περαινῶ τὴν ὁμιλίαν μου.
sich — ἐκφράζομαι, ἀποφαίνομαι
γνωμὴν, ἀποκάνω ὀμιλῶν.

Aus sprechen, da, ἡ ἐκφρα-
σις· ἡ ἀπαγγελία· ἡ ἐκδήλωσις.

aus-spreiten, ἡ -spreizen
μι διαπλίσσω, διατείνω, die Beine—
διαμηρίζω, διασκελίζω.

Aus spreizung, die, —, πλ-
-en, ὁ διαμηρισμός, ὁ διασκε-
λισμός.

aus-sprengen μι ἀνατινάσσω·
διαρηγνύω, ἐκράνω, θαντίζω, (μτφ)
διαδίδω, διασπείρω, διαθρυλῶ.

aus-spr-essen* αὐς ἐκδλα-
στάνω.

aus-springen* αὐς ἐκπ, δῶ.
ἀνατινάσσομαι, ἀποσπένωμαι [ἐκπ-
τῶ, ἐκπνέω]. παύω πνέων, sich
die Füße — πνέων ἐξαρθρῶ τοῦς
πόδας.

aus-spritzen μι ἐκράνω, ἀπορ-
ροίνω, θαντίζω, ἐπιχέω, das Feuer
— σβένω τὸ πῦρ δι' ὕδραντλίας. //
—, αὐς ἀνοδύζω, ἀναδύω.

aus-sprossen αὐς ἐκδλαστάνω,
ἀναδλαστάνω [ἐκδλασταρῶναι].

Aus spruch, der, ἡ ῥῆσις, ὁ ἐξ-
αγγελθεὶς λόγος· τὸ λόγιον, τὸ γνω-
μικόν, ἡ ἀπόφασις—eines Weisen
τὸ γνωμικόν σοφοῦ, einen—thun
γνωματεύω, γνωμοδοτῶ· ἀποφασίζω.

aus-sprudeln μι ἀναπέμπω,
ἀναπτύω, ἀναδύζω // —, αὐς ἀνα-
δύζω, ἀναδύω.

aus-sprühen μι ἀναπέμπω,
ἐκπιμπω.

aus-spucken μι ἐκπτύω, ἀπο-
πτύω, πτύω.

aus-spülen μι ἐκπλύνω, ἐκ-
κλύζω [ἐκπλύνω, ξεογάνω], den
Mund—ἐκπλύνω τὸ στόμα μου, die
Kehle—ἀνακαργαρίζομαι.

aus-spüren μι ἐξίχνεύω, ἐνι-
χνεύω, ἐξερευνῶ, ἐξίχνιζω· ἐκτι-
νίζω, ἐνιηλατῶ [παίρω μυρωδιά].

Ausspürung, die, —, πλ-
-en, ἡ ἐξίχνυσις, ὁ ἐξίχνισμός, ἡ ἐνι-
ηλασία.

aus-staffieren μι ἐκκοσμῶ,
διακοσμῶ, ἐξαρτῶ πολυτελῶς.

Aus staffierung, die, ἡ δια-
κόσμησις, ἡ πολυτελής ἐξάρτυσις.

aus-stallen μι ἐξάγω ἐκ τοῦ
σταύλου.

Aus stand, der, τὸ καθυστέ-
ρημα, τὸ ἐνεργητικόν (χρέος), ἡ
προθεσμία.

ausständig καθυστέρων, ὁ-
ρεϊζόμενος.

τω. η — geraten ἐκπληττομαι. zum — καταπληκτικός.

erstaunens wert, η -würdig ἐκπληκτικός, καταπληκτικός.

erstaunlich ἐκπληκτικός, καταπληκτικός. —, ἐπὶ ἐκπληκτικῶς, καταπληκτικῶς, ὑπερφῶς.

erste (der, die, das) πρῶτος, der — Μαί η πρώτη Μαίου. fürs — κατὰ πρῶτον, ἐν πρῶτοις ἐπὶ τοῦ παρόντος. πρὸς τὸ παρόν. zum — η πρώτη πρῶτος, am — η weggehen ἀπέρχομαι πρῶτος, das ist das — was ich höre πρῶτην φοράν το ἀκούω. die — η der Stadt οὐ τὰ πρῶτα φέροντες τῆς πόλεως. der — beste ὁ τυχών, ὁ προστυχών. das — Mal πρῶτην φοράν, τὰ πρῶτον, im — η Stocke εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα.

er stechen * μη μαχαίρωναι, ἀφάζω.

er stehen * μη ἀγοράζω ἐν δημοπρασίᾳ. —, ἀμς, von den Toten ἀνίσταμαι ἐκ νεκρῶν [ἀνασταίνωμαι].

er steigen * μη ἀναβαίνω, ἀνέρχομαι.

Er steigung, die, η ἀνάβασις. **erstens** ἐπὶ πρῶτον, πρῶτα, ἐν πρῶτοις, κατὰ πρῶτον.

er sterben * ἀμς ἀποθνήσκω, ἐκπνέω, τελευτῶ. ich ersterbe in tiefster Ehrfurcht μένω δια βίου ἐν βαθύτατῳ σεβασμῷ, διατελῶ ἔσσει μετὰ βαθύτατο σεβασμοῦ.

erstere (der, die, das) πρότερος, ἐκείνους, ὁ μὲν, ἐκείνους μὲν.

erstgeboren πρωτογενής, πρωτότοκος.

Erst geburt, die, η πρεσβυγένεια, πρωτοτοκία.

Erstgeburt s recht, das, τὰ πρωτοτόκια, τὰ πρεσβεῖα.

erst gemeldet, η -genannt προειρημένος, προκηνηθείς.

ersticken μη πνίγω, ἀποπνίγω // —, ἀμς ἀποπνίγομαι, πνίγομαι [πλάντασσω].

Ersticken, das, ὁ πνιγμός, τὸ πνίγος ἢ πνιγμονή. es ist zum — heiss εἶνε πνιγρὸς καύσων.

erstickend πνιγρὸς, πνιγῶδης, — e Hitze τὸ πνίγος, ὁ πνιγρὸς καύσων.

Erstickung, die, —, η πνίξις, ὁ πνιγμός, τὸ πνίγος, ἢ πνιγμονή.

Erstickungs tod, der, ὁ ἐξ ἀσφυξίας θάνατος.

erstlich ἐπὶ πρῶτον, πρῶτα, ἐν πρῶτοις.

Erstling, der, — s, πλ — e, ὁ πρῶτος (ὁ πρωτοφανής) καρπός, die — e al ἀπαρχαί, τὰ πρωτολεία.

erstorben ἀποθανών, ἀπεσθήμενος.

er streben μη ἐπιδιώκω, ἐπιζητῶ κτῶμα μετὰ κόπου.

er strecken μη ἐκτείνω, sich ἐκτείνομαι.

er streiten * μη κτῶμαι ἐρίζων.

erstunken (οἶν) das ist — und erlügen αὐτὸ εἶνε ψεῦδος κακοηθέστατον.

er s ürmen μη ἀλεῶ ἐξ ἐπιδρομῆς, κυριεύω ἐξ ἐρῶδου.

Erstürmung, die —, πλ — en, η ἐξ ἐπιδρομῆς ἀλώσις, η ἐξ ἐρῶδου κυριεύσις.

er suchen μη παρακαλῶ.

Er suchen, das, η παρακλήσις, αἰτησις.

ertappen μη καταλαμβάνω, επικαταλαμβάνω, ἐγκαταλαμβάνω, καταφθάνω [τσακώνω], auf frischer That — καταλαμβάνω ἐπ' αὐτοφώρῳ [πιάνω ἔς τὰ πράσα].

Ertappung, die, —, πλ — en, η φώρασις, η ἐπ' αὐτοφώρῳ κατάληψις.

er teilen μη δίδω, παρέγω. Unterricht — παραδίδω μαθή-

erschwingen* μη δύλεις ἐκ-
πορίζομαι, ἐξοικονομῶ. ich kann
diese Ausgaben nicht — ὅν δὲ
ναῖα νὰ ἀπαντήσω αὐτὰ τὰ ἐξόδα.
erschwinglich ποριστός, ἐξ-
οικονομήσιμος.

er sehen* μη βλέπω αἰφνιδίως,
ἀνακαλύπτω [παίρνει τὸ μάτι σου].
καταβλέπω, βλέπω, ἐκλέγω. hieraus
ersieht man ἐκ τούτου βλέπει τις.
so viel ich daraus — kann καθ'
ὅσον δύναμαι νὰ κρίνω ἐκ τούτου.
den Augenblick — ἐκλέγω τὴν
κατάλληλον στιγμήν.

er sehenen μη ποθῶ διακαῶς
[λειτουργῶμαι].

erseht ποθεῖνός, περιπόθητος.

ersetzbar δυνάμενος νὰ ἀνα-
πληρωθῇ, εὐαναπλήρωτος.

er setzen μη ἀντικαθίστην, ἀνα-
πληρῶ. ἀνταποδίδω. den Schaden
— ἐπανορθῶ τὴν ζημίαν. einem
etwas — ἀναπληρῶ τινί τι.

ersetzlich ἀναπληρωτός· εὐε-
πανόρθωτος.

Ersetzung, die, —, ἡ ἀντι-
κατάστασις, ἀναπληρωσις· ἡ ἐπα-
νορθωσις.

ersichtlich ὁφλόν, φανερός, κατα-
φανής. daraus ist — ἐκ τούτου
ὁφλόν.

er singen* μη πορίζομαι ᾄδων,
πολιμαρῶν ψάλλον.

er sinnen* μη ἐπινοῶ· ἐξευρί-
σκω, ἐφευρίσκω σοφίζομαι, μηχαν-
νῶμαι.

ersinnlich φανταστός.

er spähen μη κατασκοπεῶ, ἀνα-
καλύπτω, κατασκοπεῶν.

er sparen μη οἰκονομῶ· ἐξοικονο-
μῶ. (μτφ) ἀφίνω, χαρίζω. Sie
können sich die Mühe — δύνα-
σθε νὰ ἀποσυγγετε τὸν κόπον.

Ersparnis, die, —, πλ -se, ἡ

Erspargung, die, —, πλ -en,
ἡ οἰκονομία.

erspriessen αὖς προκύπτω,
γεννώμαι.

erspriesslich σύμφυτος, λυσι-
τέλης, συμφέρων, ἐπωφελής.

Erspriesslichkeit, die, —,
τὸ σύμφυτον, ἡ λυσιτέλεια, ὠφέ-
λιμότης.

erst ἐπρ πρῶτον, πρῶτα· ἐν
πρώτοις, κατὰ πρῶτον· κατ' ἀρχάς,
ἐν ἀρχῇ. μόλις, μόνον [ὅτι, ὅτι
ποῦ]. — muss ich ihn fragen
πρῶτα πρέπει νὰ τὸν ἐρωτήσω. —
gestern μόλις χθές. es ist — drei
Uhr μόλις εἶνε τρεῖς ἡ ὥρα. ich bin
eben — gekommen τώρα μόλις ἐ-
φθάσα. jetzt — recht τώρα δὲ, τώρα
μάλιστα. Sie können — ausru-
hen δύνασθε νὰ ἀναπαυθῆτε πρώτοι.
wäre ich nur — da! ἂς ἦμην
τώρα ἐκεῖ! (ἐπερ) — das Geschäft
und dann das Vergnügen ἡ ἐρ-
γασία πρό παντός ἄλλου· ἴσως καὶ
erste.

erstarken αὖς κρατύνομαι, κρα-
ταιοῦμαι, ἐνισχύομαι.

er starren αὖς ἀποπλήγνομαι,
καταναρκῶμαι, σκληρύνομαι [κοκ-
καλίζω, ξυλίζω]. das Blut er-
starrte in meinen Adern ἐκόπη
τὸ αἷμά μου.

erstarrt ναρκώδης, νεναρκωμέ-
νος [κοκκαλισμένος]. (μτφ) ἐμ-
δρόνητος, ἐνός.

Erstarrung, die, —, ἡ ἀπο-
πλήγνυσις [τὸ κοκκαλισμα]. (μτφ)
ἡ κατάπληξις.

er staten μη ἀποδίδω, ἀντα-
ποδίδω· δίδω. Bericht — ἐκθέτω,
κάμνω ἐκθέτω.

Erstattung, die, —, πλ -en,
ἡ ἀπόδοσις, ἀνταπόδοσις. — eines
Berichts ἡ ἐκθέσις.

er staunen αὖς ἐκπλήττομαι
über etwas. ἐπὶ τινί, διὰ τι.

Er staunen das, ἡ ἐκπλήξις. in
— setzen ἐκπλήττω, καταπλήτ-
τω.

angenehm εὐάρεστος, εὐχάριστος. Sie sind uns immer — παντοῦτέ μας εὐχάριστοι τῇ παρουσίᾳ σας.

angenommen (ἴδε ἀνnehmen) ὑποθετικός. — (dass) ὑποθετεύσθω οὕτω.

Anger, der, -s, πλ —, ὁ λειμῶν, τὸ λιβάδιον.

angerissen (ἴδε aufreißen) ὀσχισμένος. (μτφ οἶκ) ἀκρωμέθυσος [πικωμένος].

angeschossen (ἴδε anschieszen) (μτφ) ἐρωτοῦσθ' ἡτος, ἐρωτευμένος [ἐρωτοκυπημένος].

angesehen (ἴδε ansehen) περιόλεπτος, ἐπιφανής, εὐπολίπτος.

Angesehenheit, die, —, ἡ περιόλεπτότης, ἐπιστημότης.

angesessen ἐγκαθεσταμένος, ἐγκαιεστημένος, ἀποκατεστημένος.

An gesicht, das, τὸ πρόσωπον. ἡ ὄψις. (μτφ) ἡ παρουσία. im —, ἐνώπιον, ἐπὶ παρουσίᾳ. von — εἰς ὄψεως. von — zu — κατὰ πρόσωπον, ἀντιμετώπως. (μτφ) dem Tode ins — sehen ἀφ' ὧν τὸν θάνατον. einem ins — lachen περιγελῶ τινα κατὰ πρόσωπον.

angesichts ἐπρ ἐνώπιον, ἔμπροσθεν ἀπέναντι. — der Gefahr ἀπέναντι τοῦ κινδύνου. — seiner Verdienste ἀναλόγως τῶν ὑπηρεσιῶν του.

angestammt κληρονομικός, πατρογονικός.

angestellt (ἴδε anstellen) ὑπάλληλος.

angestrengt (ἴδε anstrengen) κοπιώδης, ἐπιμοχθός.

Angestrengtheit, die, —, ὁ κόπος, ἡ προσπάθεια.

angethan (ἴδε anthun) φύσει πεπλασμένος [καρωμένος].

angetrunk (ἴδε antrinken) ἀκρωμέθυσος, ἀκρωθώρας [πικωμένος].

Angetrunkenheit, —, die ἡ ἐλαφρὰ μέθη.

angewiesen (ἴδε anweisen) περιωρισμένος, ἀδεσμευμένος, auf — sein εἶναι ἡ ἀγκασμένος νὰ περιορισθῶ εἰς τι.

an-gewöhnen μὴ συνεθίζω, ἐθίζω (einem etwas τινα εἰς τι) sich — συνεθίζομαι.

Angewohnheit, die, ἡ συνήθεια, τὸ ἔθος.

An gewöhnung, die, ἡ συνήθεια, ὁ ἔθισμος.

an-giessen μὴ ἐπιγίω, προσχέω, συνάπτω διὰ χύσεως, συκολλῶ. wie angegossen ὥσπερ προσεκολλημένος, χυτός, στρωτός.

Angler, der, -s, πλ —, ὁ ἀγκιστρευτής, ὁ ἁλιεύς.

Anglicismus, der, —, πλ. -μια ο Ἀγγλισμός, ὁ Ἀγγλικὸς ἰδιωτισμός.

anglikanisch Ἀγγλικανικός.

an-glimmen ἀμὴ ὑπεκκαίνομαι, ἀνακαίνομαι, ἀναπτύω.

anglisieren μὴ ἐξαγγλίζω, κολαύω, κολοδύνω (ἐπών).

an-glutzen μὴ προσδλέπω ἀσκαρδαμυκτῇ χασκωρῶ, χασκαίνω.

an-glühen ἀπρ πυρακτοῦμαι ἀγγεγλυθὶ πεπυρακτωμένος.

angreifbar εὐπρόσβλητος, ἐπίμαχος.

an-greifen μὴ ἐπιλαμβάνομαι, ἄπτομαι [πιάνω]. προσβάλλω καταπολέμω, καταπονῶ, ἐκασθενίω, καταβάλλω, den Feind — προσβάλλω τὸν ἐχθρόν, einen an seiner Ehre — προσβάλλω τὴν τιμὴν τινος. ich fühle mich sehr angegriffen αἰσθάνομαι μεγάλην κόπον. (πρμ) wer Pech angreift, besudelt sich δστις ἰγγίζει τὴν κόπρον μολύνεται. sich — ἀγωνίζομαι, κοπιῶ, προσπαθῶ.

angreifend ἐπιθετικός, κατα-
πονητικός, κοπιώδης.

Angreifer, der, -α, πλ —, ὁ
ἀρχόμενος χειρῶν ἀδ' ἑαυτοῦ, ὁ πρω-
ταίτιος.

an-grenzen ἀπὸ εἶμαι ὁμορος,
γειτνῶ, συνορῶ (an etwas πρὸς τι·
angrenzend ὁμορος, μεθόριος,
γειτονικός [πληγινός]).

An griff, der, ἡ προσβολή, ἡ
ἐφορμή, ἐφόρμησις, ἐφοδος· einen
— machen κάμνω ἐφοδόν, zum—
übergehen γίνομαι ἐπιθετικός· (μτφ)
einen—auf eines Ehre machen
προσβάλλω τὴν τιμὴν τινος· in —
nehmen ἐπιλαυδάνομαι, ἐπιχειροῦ.

Angriffs krieg, der, ὁ ἐπιθε-
τικός πόλεμος.

Angriffs waffen, die πλ, τὰ
ἐπιθετικὰ ὄπλα.

angriffsweise ἐπὶ ἐπιθετικῶς.

an-grinsen μὴ προσβλέπω γλευ-
αστικῶς, παρατηρῶ σκωπτικῶς.

Angst, die, —, πλ Ängste, ἡ
ἀγωνία, ἡ ἀδύμνησις, in — sein
ἀδύμνητος, ἀγωνιῶ. in — geraten
τρομάζω, mir ist — und bange
ἀδύμνητος καὶ ἀνθυγῶν, τρέμω, ei-
nem — machen ἐμβάλλω τρόμον
τινί.

ängsten τὸς ἀνγίστην.

angsterfüllt περιτρωμος.

Angst gefühl, das, τὸ αἶσθη-
μα τρωμου.

Angst geschrei, das, ἡ κραυ-
γὴ ἀγωνίας.

ängstigen μὴ ἐμβάλλω εἰς ἀ-
γωνίαν, ἐκτρέφω, τρομάζω. sich—
ἀνησυγῶ, στενοχωροῦμαι. sich zu
Tode—ἀποθνήσκειν—τοῦ τρώμου.

Ängstigung, die, —, πλ -en,
ἡ ἐκτρέφεισι· ἡ ἀγωνία, ἀνησυγία.

Angst kind, das, τὸ μαμμοδρε-
πτον τέκνον [τὸ κανακάρι].

ängstlich ἐντρωμος, ἐναγώνιος,
ἀνθυγῶς, τεταραγμένος [ῥοδισαύ-

νος]. ἀνησυγητικός, τρομακτικός,
ὕπερακριδής, ὑπεράγαν ἀκριβολόγος.

Ängstlichkeit, die, —, πλ
-en, ἡ ἀδύμνησις, ἀγωνία, ὁ τρω-
μος, φόβος, ἡ ἀνησυγία, ἡ ὑπερβο-
λικὴ ἀκρίβεια, ἡ ἀγαν ἀκριβολογία.

Angst röhre, die, (οἶκ) ὁ ὑψι-
λὸς πῖλος.

Angst schweiss, der, ὁ ἰδρώς
ἀγωνίας.

angstvoll περιδεής, ἐντρωμος,
ἐναγώνιος.

an-gucken μὴ προσβλέπω, βλέ-
πω [καταβῶ].

an-gürten μὴ περιζωννύνω, ζώνω.

Anguss, der, τὸ ἐπίχυμα, τὸ
χυτὸν πρόσθερα.

an haben* μὴ σορῶ, (μτφ) ei-
nem etwas — wollen ζητῶ λα-
θεῖν τινος· θέλω τὴν ζημίαν τινός·
man kann ihm nichts — den ὁ δεῖ
οὐδεμίαν λαβεῖν· diese Dinge kön-
nen mir nichts — τὸ πρόσωπόν μου
εἶναι καθαρὸν.

an-hacken μὴ σκαλεῖω, σκα-
λεῖω.

an-haften ἀπὸ εἶμαι προσκε-
κολλημένος, προσπέρακα.

an-häkeln μὴ προσπλέκω, ἐπι-
πλέκω.

an-haken μὴ ἀγκιστρεύω, ἐμ-
πλέκω [ἐμπερδεύω, σκαλώνω]. sich
— ἀγκιστρεύομαι, ἐμπλέκομαι [πι-
ννομαι, ἐμπερδεύομαι, σκαλίζω].

An halt, der, τὸ στήριγμα, ἐρεί-
σμα, ὑποστήριγμα· ἡ ἀνάπαυσις, ἡ
στάσις, ἡ σταμάτης· ὁ σταθμός.

an-halten* μὴ ἐπέχω, ἀνασπλ-
ίζω, σταματῶ, ἀνακατέχω, συλ-
λαμβάνω [πιάνω]. zu etwas—ώσθι
παροτρύνω, παρορμῶ εἰς τι||—ἀντὶ
ἐπέχω, κάμνω στασιν, σταματῶ
παραμένω, ἐξακολουθεῖ, διαρκῶ. um
etwas — ἐπιδιώκω, θηρεύω, ζητῶ
τι. um ein Mädchen—ζητῶ κό-
ρην εἰς γάμον. um eine Stelle—

ζητώ θεσιν. sich — ἀγιστρεῦμαι, ἐμπλέκεται [πιάνομαι]. sich an etwas ἔχει τινας, κρατῶ τι.

An halten das, ἡ ἐπίσχεσις, ἡ στοματισμός ἡ αἰτησις, ἡ παράκλησις ἡ διαρκεία, ἐξακολουθήσις.

anhaltend συνεχής, διαρκής, μόνιμος, ἐξακολουθητικός. // —, ἐπεὶ διαρκῶς, ἐξακολουθητικῶς.

Anhalts punkt, der, τὸ στήριγμα, ἔρ ισμα ἡ λαβή, ὅ στα μὲς.

Anhang der, -s, πλ -hänge, τὸ παράρτημα, ἡ προσθήκη, ὁ ὅπατος, τὸ κόμμα. — zu einem Testamente ὁ κωδικολλῶς διαθήκης, ἡ ἐπιδιαθήκη.

an-hängen* ἀμὴ κρεῖσθαι, προσεῖσθαι, προσκείσθαι, προσπέσειν, einer Partei — ἀνέχει εἰς κόμμα.

an-hängen ph ἀναρτῶ, ἀνακρεμῶ, προσαρτῶ [κρεμνῶ] προσάπτω, κολλῶ. (mit) einem etwas — μηχανῶμαι τι κατὰ τινας, einem einen Schimpf — προσάπτω ὀνειδίζω τι. der Katze die Schelle — ἀναλαβάνω ἐπικίνδυνον ἔργον // —, ἀμὴ τὸς anhängen, sich —, ἀναρτῶμαι, προσαρτῶμαι, προσκολλῶμαι.

anhangend προσπερικῶς, προσεκακλήτιμος.

Anhänger, der, -s, πλ —, ὁ ὁπαδός, ἀκολούθος, συναπαδός, θιασώτης.

Anhängerin, die, —, πλ -nen, ἡ ὁπαδὸς, ἀκολούθος, θιασώτης.

Anhängerschaft, die, —, πλ -en, οἱ ὁπαδοί, τὸ κόμμα, ἡ μερίς.

anhängig προσεπιρριπένος σχετιάζει, παρεπόμενος, ἐκκερμής, μετέωρος, einen Prozess — machen κινῶ δίκην, ἐγείρω ἀγωγὴν.

anhänglich ἀφωτισμένος πιστός.

Anhänglichkeit, —, πλ -en, ἡ ἀφυσίωσις.

An hängsel, das, -s, πλ —, τὸ προσάρτημα, τὸ περίσχημα [τὸ κρεμίσθι]. τὸ παράρτημα, ἡ προσθήκη.

An hauch, der, ἡ πρὸςπνευσις, ἡ πνοή.

an-hauchen ph ἐπιπνεῖν, προσπνεῖν, ἐμψυσῶν ἐμπνεῖν, angehaucht ἐπιπνευστός.

an-häufen ph (ἐπι)συναρῶν, συναρῶμαι sich — ἐπισυναρῶμαι.

An häufung, die, ἡ ἐπισώρευσις, ἡ ἐπισωρεύσις.

an-heben* ph πλησιάζω δι' ἀνωψώσεως, τρυφώσω, // —, ἀμὴ ἔρχομαι τοῦ λόγου, λαμβάνω τὸν λόγον.

an-heften ph προσκολλῶ, προσάπτω, ἐπιστερεῶ, ans Kreuz — σταυρώνω.

an-heilen ph συνάπτω θεραπεύω, // —, ἀμὴ συνάπτομαι διὰ θεραπείας, κλείω θεραπευόμενος.

an-heimeln ph ἐνθυμίζω περὶ τῆς πατρίδος, ἀναμνησκῶ τὴν πατρίδα.

anheim-fallen* ἀμὴ περιέργομαι, πέπτω διὰ κληροῦ.

anheim-geben* ph -stellen ph ἀναθεῖναι, σφίνω, ἐπαρίνω, ich stelle es Ihnen anheim τὸ ἀφίνω εἰς τὴν διάθεσίν σας.

an-beiraten ph προσεχτῶμαι συμβουλεύομαι.

anheischig, sich — machen ὑποχρεῶμαι, ἀναλαμβάνω, ἀναδέχομαι, ὑποσχεῶμαι.

an-hetzen ph ἐπαρίνω, παρορμῶ, ὑποκινῶ, κιντῶ, διώκω.

An hetzer, der, ὁ ὑποκινητής.

An hetzung, die, —, πλ -en, ἡ παρορμίσσις, πορότρυνσις, ὑποκινήσις.

an-heulen ph, einen — ὠρῶμαι πρὸς τινα // —, ἀμὴ, anheult kommen ἔρχομαι ὠρῶμενος.

an-hexen μη, φορτώνω δια μαγείας, κολλῶ δια μαγείων.

An hieb, der, τὸ πρῶτον κτύπημα.

An höhe, die, τὸ ὕψωμα· ὁ λόφος, ὁ γήλοφος.

an-hören μη, ἀκροῶμαι ἐπακούω, ἀκούω. **sich** — ἡχῶ εἰς τὰ ὦτα.

Anhör en, das, -s, ἡ -ung, **die, —, πλ. -en, ἡ ἀκρόασις.**

Anilin, das, -s, (χμ) ἡ ἀνιλίνη.

animalisch ζωικός.

animalisieren μη, μετουσιῶ, ζωοποιῶ.

animieren μη ἐμψυχώνω, ζωορῶ, ζωογονῶ.

Animosität, die, —, ἡ ἐχθροπάθεια.

Anis, der, es, πλ. -e, (φτλ) τὸ ἀνηθον, τὸ ἀνισον [τὸ γλυκάνισον].

Anishrannt wein, der, τὸ ἀνισῶτον.

an-jagen μη κυνηγῶ, διώκω ἐπαφίνω. // —, ἀμς, angejagt kommen ἐρχομαι δραματός.

an-jochen μη ζευγνύω.

an-kämpfen μη μάχομαι, παταίω.

an-karren μη κομίζω διὰ κάρου, καρραγωγῶ.

An kauf, der, ἡ ἀγοράσις, ἡ αγορά.

an-kaufen μη ἀγοράζω. **sich** — ἐγκαθίσταμαι ἀγοράσας (κτῆμα).

An käufer, der, ὁ ἀγοραστής.

Anker, der, -s, πλ. —, ἡ ἀγκυρα [ἡ ἀγκυρά]. kleiner — τὸ ἀγκύριον. **vor** — **gehen, ἡ den** — **auswerfen, ἡ sich vor** — **legen** ἀγκυροβολῶ. **den** — **lichten** ἀνασπῶ τὴν ἀγκυραν. **vor** — **liegen** ὀρμῶ ἐπ' ἀγκυρῶν.

ankerförmig ἀγκυροειδής.

Anker grund, der, τὸ ἀγκυροβόλιον, ὁ ναύλοχος, ὁ ὅρμος.

ankerlos ἀνευ ἀγκύρας.

ankern ἀμη ἀγκυροβολῶ.

Anker platz, der, τὸ ἀγκυροβόλιον, ὁ ὅρμος, ὁ ναύλοχος.

Anker tau, das, τὸ ἀγκύριον σχοινίον.

Anker uhr, die, τὸ ἀγκυροφόρον ὠρολόγιον ἡ ἀγκυρα.

an-ketten μη ἀλυσίδωνω, δένω δι' ἀλύσειας.

Ankettung, die, —, πλ. -en, ἡ ἀλυσίδωσις.

an-kitten μη συκαλλῶ, προσκαλλῶ.

An klage, die, ἡ κατηγορία, ἡ ἐγκλησις· ἡ καταγγελία, ἡ μήνυσις.

Anklage akte, die, τὸ κατηγορητήριον, ἡ μήνυσις.

an-klagen μη κατηγορεῶ, ἐγκαλῶ καταμηνύω, καταγγέλλω· αἰτιῶμαι. **vor Gericht** — **ἐνάγω, μηνύω, des Diebstahls** — **κατηγορεῶ ἐπὶ κλοπῇ.**

Anklage punkt, der, τὸ ἐγκλημα, τὸ κατηγορήμα.

An kläger, der, ὁ κατήγορος, ὁ μινυτής, ὁ ἐνάγων.

An klägerin, die, ἡ κατήγορος ἡ ἐναγούσα.

anklägerisch κατηγορητήριοις.

Anklage schrift, die, τὸ κατηγορητήριον.

Anklage zu stand, der, ἡ ὑπόδικος κατάστασις. in — **versetzen** βέτω ὑπὸ δίκην.

an-klammern μη σιερεῖν ὡς δι' ἀγκίστρων, ἀγκιστρῶ [γατίζωνω] **sich** — **προσπλέκομαι, ἀντέχομαι [πιάνομαι].**

An klang, der, ἡ συνήχησις, ἡ συγκρουσις· ἡ ἀρμονία· ἡ παρήχησις (μῦθ) ἡ ὑποδοχή· ἡ ἐπιτυγία — **finden συγγάνω ὑποδοχῆς.**

an kleben μη προσκαλλῶ, ἐπικαλλῶ, κολλῶ. // —, ἀμς εἶμαι

προσσεκολλημένος, προσέφυκα, πρόσκειμαι.

An kleben, das, ή επικόλλησις, ή συνοχή.

ankle bend προσπεφικώς συμφοής.

An kleber, der, ο κολλητής
an-kleksen μη σπιδω, μολύνω [πιταλλω].

an-kleiden μη ενδύω, sich— ενδύσθαι.

Ankleide zimmer, das, τό ενδυτήριον [δοιματίον].

An kleidung, die, ό ενδυασμός, ή ενδυμασία.

an-kleistern μη κολλω ή αλευροκόλλη.

an-klingen* μη συνηγώ, συκρούω* παρηγώ.

an-klopfen μη & άρη κρούω, (μτφ) bei einem — κρούω την θύραν τινός· διεξετάζω, βολεύομαι· τίνα.

An klopfen, der, ο κρούτης· τό κρόταλον της θύρας.

an-knöpfen μη προσπερνών, πορτω, άμρα· ζω, κομδώνω.

an-knüpffen μη συνάπτω (μτφ) ein Gespräch — άνοίγω όμιλίαν, einen Briefwechsel — άνοίγω ελλητογραφίαν.

An knüpfung, die, πλ -en, ή συναφή, ουνδεσις.

an-knurren μη γογγύζω.

ad-ködern μη δελεάζω [δολεύω].

An-köderung, die, ο δελεασμός [τό δόλωμα].

an-kommen* μη καταλαμβάνω, λαμβάνω, der Schlaf kam mich an ό ύπνος με κατέλαβε, was kommt euch an? τί σας ήλθε; τί έχετε; // —, άμς άφικνούμαι, φθάνω, (μτφ) άποβαίνω, λαμβάνω έκδοσιν, auf etwas — έναπόκειμαι εις τι, εξήρτημαι έκ τινος, gut ή

schön — έπιτυγχάνω, schlecht ή ή übel — άποτυγχάνω [τήν παθαινω], es kommt auf Sie an εξ ύμων εξαρτάται, es auf etwas—lassen, άφ'εμαι, έρπουγάζω εις τι, es auf den Zufall—lassen άστερα εις την τύχην, es kommt viel auf Glück an έχει να κάμει πολύ ή τύχη, ich will es darauf—lassen θα το άρήςω εις την τύχην, es kommt darauf an μένει να ίδωμεν κατά τας περιστάσεις, es kommt alles darauf an ό πάν εξαρτάται έκ το· του, darauf kommt es gerade an περί αύτου θα πρόκειται, es kommt nur viel darauf an μέ μείλει πολύ, es kommt hauptsächlich darauf an ό σπουδής θα είναι.

An kömmling, der, -s, πλ -e, ο έπουλος, ο νεήλυς [ό νεοφερμένος].

an-kreiden μη σημειώνω δια χιμαλίας.

an-kreischen μη πλησιάζω κράζων (einen τινα).

an-kriechen* άμς προσέρπω, angekrochen kommen πλησιάζω έρπον.

an-kündigen μη γνωστοποιώ, κοινοποιώ, öffentlich — ένα, ηρύττω, άγγέλλω, προμηνύω, den Krieg — κηρύττω πόλεμον.

An kündiger, der, ο προκηρυξ, ό κη· υξ.

An kündigung, die, ή γνωστοποιήσις, κοινοποίησις, δηλώσις, ή προαγγελία, προειδοποίησις.

An kunft, die, —, ή άφίξις, ή έλευσις [ό εργομής].

an-kuppeln μη συνδυάζω, συντευγνύω [τευγαριδύω], [αίτι] προμηθεύω, μαστοροποιώ.

an-lächeln μη προσμεριδιώ, προσβλέπω μειδιών.

an-lachen μη προσγελώ.

An lage, die, τό σχέδιον, τό σχεδίασμα, ή έδρασις, τό θεμελιωμα,

τό ἴδιον. ἡ παρενθήκη, τὸ πρῶτον. ἡ δεινροφυτεία περιπάτου, ὁ κηπάτος περιπάτος. (μτφ) τὸ φυσικὸν δῶρον, ἡ εὐφυΐα. — des Geldes ἡ τοποθέσις χρημάτων.

an-lallen μὴ προσφελίζω, βατταρίζω einen πρός τινα)

an-landen μὴ προσορμίζω. // — αὖς προσορμίζομαι.

An landung, die, ἡ προσόρμησις.

an-langen μὴ ἀπορῶ, ἀποδλέπω. // — αὖς ἀπικνούμαι, φθάνω.

An lass, der, -es, πλ -lasse, ἡ ἀφορμή· τὸ ἐνδύσιμον. ohne allen — ἀνευ οὐδεμιᾶς αἰτίας, ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε [εἰς τὰ καλὰ καθοόμενα].

an-lassen* μὴ δὲν ἐκδύσμαι, φορῶ. ἐπαφίνοι, παροτρύνω, παρορμῶ. die Hunde — ἐπαφίνοι τοῦ κύνας. (μτφ) hart ἢ übel — ἐπιπλήττω ἀπτόμῳ; [ἀποπαίρνω]. sich — φαίνονται, παρέχω φαινόμενα sich gut — παρέχω χρηστά, ἐλπίζω. die Sache lässt sich gut an τὸ πρᾶγμα προσηνύεται καλόν.

anlässlich πρὸ (μετὰ γιν) ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ.

An lauf, der, -[e]s, πλ -laufe, ἡ ὁρμή, ἡ ἐφορμή· ἡ ἐφορμήσις.

an-laufen* μὴ κυνηγῶ μετὰ παρκαλήσεων, παρκαλῶ ἀκολουθῶν einen Hafen — προσορμίζομαι εἰς ἁ μένα. // — αὖς ἄρχομαι τρέχων, ἀφορμῶμαι [ξενικῶ] ἐπιτρέχω, ἐπιτρέβομαι, προστρέχω προσκρούω τρέχων. ὁ γούμαι, αὐξάνομαι [φουσιῶν]. ἀπαρτίζομαι, ἀποπλύνω τὴν χάρψιν [θαμπῶν]. blau — lassen βάφω κυανόν (μτφ) übel ἢ schlimm — πίπτω εἰς κακὸν μένος; [κακοπέρω]. einen — lassen πίπτω εἰς τὴν παγίδα.

An laut, der, ὁ πρῶτος φθόγγος; τὸ ἀρχικὸν στοιχεῖον.

an-lauten μὴ (γρμ) ἀρχομαι.

an-legen μὴ προτερεῖδω· ἐπιθέτω, βάλλω τοποθετῶ ἱδρύω, θεμελιῶν, θέτω τὰς βάσεις· σιγ- διαζω. ἐνδύσμαι, περιβάλλομαι. δαπανῶ, καταναλίσκω, ἐξοδεύω. das Siegel — ἐπιθέτω τὴν σφραγίδα Holz — μβάλλω ξύλα εἰς τὸ πῦρ. Feuer — ὑποβάλλω πῦρ. Hand — ἄπτομαι, ἐπιλαμβάνομαι τὸ ἔργον [θάνω χέρι, χερικῶν]. ein Kleid — περιβάλλομαι φόρεμα. die Waffen δ- πλίζομαι. Trauer — ἐνδύομαι πένθος; Fesseln ἢ Ketten ἐμβάλλω εἰς τὰ δεσμά. sein Geld nützlich — χρησιμοποιοῦ τὰ χρήματά μου. verzinslich — τοκίζω. eine Fabrik ἱδρύω ἐργαστήσιον. einen Garten — φυτεύω κήπον. ein Magazin — ἀνοίγω μαγαζέτιον. Zeit — δαπανῶ χρόνον. es auf etwas — ἀποδλέπω εἰς τι, ἐπιδιώκω τι. // — αὖς προσορμίζομαι. sich — ἐπηρεζομαι, στηρίζομαι.

Anlege schloss, das, τὸ κλειμαστὸν κλειθρον [τὸ λουκετον].

An legung, die, ἡ ἐμβολή, ἡ ἐπιθήκη· ἡ τοποθέσις (χρημάτων) ἡ ἱδρύσις, κατασκευή, κτίσις.

An lehen, das, τὸ δάνειον.

an-lehnen μὴ ἀνακλίνω, ἐπικλίνω, προσκλίνω. προσερίβω [ἀκουμπίζω]. sich — ἐπικλίνομαι, ἐπηρεζομαι, προσερίδομαι, ἐρείδομαι, στηρίζομαι [ἀκουμπῶ].

Anlehne punkt, der, τὸ στήριγμα.

An lehnung, die, —, πλ -en, ἡ ἐπιστήριξις, ὁ ἐπηρεισμός; [τὸ ἀκούμπημα].

An leihe, die, —, πλ -n, τὸ δάνειον, eine — machen, vermitteln κάμνω, διαπραγματεύομαι δάνειον.

an-leimen μὴ ἐπικαλλῶ, προσκαλλῶ, κολλῶ.

an-leiten μὴ καθοδηγῶ, ποδηγῶ, ὁδηγῶ χειραγωγῶ.

An leiter, der, ὁ ὁδηγός, χειραγωγός· ὁ εισηγητής, ὑποβολεὺς.

An leitung, die, ἡ ὁδήγία, ἡ εἰσηγήσις· ἡ διδασκαλία, ἡ μέθοδος, ὁ ὁδηγός, τὸ ἐγχειρίδιον.

an-lernen μὴ κατηγῶ, μὴ.

an-liegen* ἀμὴ προσκείμαι, παράκειμαι· guī—ἀρουῶ, ἐπαρμύω, fest—κολλῶ, εἶμαι στρωτός.

An liegen, das, ἡ δέησις, ἡ παράκλησις, αἰτίσις· sein—vorbringen ἐκθέτω τὴν ὑπόθεσιν μου.

anliegend προσκείμενος· στρωτός, κολλητός. schön—χυτός. // —, ἐπὶρ. συνημμένως ὡδε.

an-locken μὴ δελεάζω, προσελκύνω, σαγηνεύω.

an lockend ἐπαγωγός, δελεαστικός.

An locker, der, -s, πλ. —, ὁ σαγηνευτής, ὁ δελεαστρεύς.

An lockung, die, ἡ σαγηνεία, ὁ δελεασμός.

Anlockungs mittel, das, τὸ δέλεαρ [τὸ δόλωμα].

an-löten μὴ συγκολλῶ (μέταλλα).

An lötung, die, ἡ συγκόλλησις.

an-lügen* μὴ ἀπατῶ διὰ ψεύδους, ἀπατῶ, παρακρούω.

an-machen μὴ ἐπιθίω, προσθέτω, προσαρτῶ, προσκολλῶ, παρασκευάζω, κατασκευάζω, κάμνω· ἀρτῶ, ἀφαρτῶ. Feuer—ἀνάπτω πῦρ.

an-malen μὴ ζωγραφῶ.

An marsch, der, ἡ προσέλασις, ἡ ἐπιπορεία, ἡ προσέλευσις. im -e sein προσελαύνω.

an-marschieren ἀμὴ προβαίω, προσελαύνω, ἐπιπορεύομαι. tsich an-massen μὴ δυσχυρίζομαι, ἀξιώ· ἀντιποιούμαι, ἰδιοποιούμαι, σφετερίζομαι.

anmassend: ἀλαζών, ἰλαζονικός, αὐθάδης· ἀπαιτητικός.

anmasslich ἐσφετερισμένος.

An massung, die, πλ. —, -en, ἡ ἀξίωσις, ἡ ἀλαζονία, ἡ προπέτεια, ἡ αὐθάδεια, ὁ σφετερισμός, ἡ ἰδιοποίησις, οἰκαιοποίησις.

an-mauern μὴ, συνάπτω τειχιζών. (μετφ.) die angemauert stehen ἵσταμαι ὡς ἀγάλμα.

an-melden μὴ εἰσαγγέλλω, ἀγγέλλω, δηλῶ.

An meldung, die, ἡ δηλώσις.

an-mengen μὴ ἐγκαταμιγνύω.

an-merken μὴ σημειῶνω, παρατηρῶ, διαβλέπω, διαγινώσκω (einem etwas εἰς τινὰ τι).

An merkung, die, —, πλ. -en, ἡ παρατήρησις· ἡ σημείωσις, ἐκκλῆρο—τὸ σχολίον. -en zu einem Buche machen σχολάζω βιβλίον.

an-messen* μὴ λαμβάνω τὸ μέτρον. (μετφ.) μετρῶ, συμμετρῶ.

An mut, die, —, ἡ χάρις, τὸ ἐπίχαρι, ἡ γλυκύτης.

an-muten μὴ ἀπατῶ παραλόγως, ζητῶ ἀλόγως. einem etwas—ζητῶ ἀδικῶν τι παρὰ τινος.

anmutig χαρίεις, ἐπίχαρις.

anmutsvoll πλήρης χάριτος.

an-nageln μὴ καθηλῶ, καρπώνω.

an-nagen μὴ περιτρώνω, περιδάκνω.

an-nahen ἀμὴ πλησιάζω, προσεγγίζω.

an-nähen μὴ ἐπιρραπτῶ, προσράπτω, συνάπτω ῥάπτω.

an-nähern μὴ & sich —, προσεγγίζω, πλησιάζω.

annähernd προσεγγίζων. // —, ἐπὶρ. κατὰ προσέγγισιν ὡς ἐγγιστα.

An näherung, die, ὁ πλησιασμός, ἡ προσέγγισις, ὁ συμπλησιασμός.

Annäherungskraft, die, ἡ κεντρομόλος δύναμις.

annäherungsweise ἐπὶ ὧς ἔγγιστα, κατὰ προσέγγισιν.

Annahme, die, —, πλ -η, ἡ ἀποδοχή, ἡ παραδοχή, ἡ εἰκασία, ἡ ὑπόθεσις. — eines Kindes ἡ υἱοθεσία, υἱοθέτησις.

Annalen, die πλ, τὰ χρονικά.

Annalist, der, -en πλ -en ὁ χρονογράφος.

annehmbar ἀποδεκτός, παραρδεκτός.

an-nehmen* μὴ δεῖσθαι, ἀποδεῖσθαι, παραδεῖσθαι, ἐκλαμβάνω, ὑπολαμβάνω, εἰσάγω, ὑποθέτω Ver-nunft — πειθόμαι εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον. keine Besuche — δὲν δεῖσθαι ἐπισκεψέαι. ein Kind — υἱοθετῶ τέκνον. das Christentum — ἀσπάζομαι τὸν Χριστιανισμόν. einen Namen, Titel — λαμβάνω ὄνομα, τίτλον. eine wichtige Miene — λαμβάνω σοβαρὸν ἥθος, σοβαρεύομαι. einen Fall — παραδεῖσθαι ὑποθετικῶς. wir wollen — ἄς ὑποθέσωμεν ἀngenommen, er habe Recht ὑποτιθέσθω, ὅτι ἔχει δίκαιον. es lässt sich — δύναται τις νὰ ὑποθέσῃ. man nimmt allgemein an ὑποτίθεται γενικῶς sich einer Sache — ἐπιλαμβάνομαι τινος. sich eines — λαμβάνω ἰδιαιτέρον, κηδομαι, φροντίζω περὶ τινος.

An nehmer, der, ὁ ἀποδέκτης **annehmlich** ἀποδεκτός, παρδεκτός, ἀσπαστός, εὐλόγος, ἀρεστός, εὐάρεστος χάρις, γλυκός.

Annehmlichkeit, die, —, πλ -ει, τὸ ἀποδεκτόν, τὸ ἀρεστόν, τὸ ἀσπαστόν, τὸ ἐπὶ χάρι, ἡ χάρις.

an-neigen ἀρῆ προσκλίνω, συγ-κλίνω.

annektieren μὴ προσαρτῶ.

Anex, der ἡ das, es, πλ -e, τὸ παράρτημα.

Annexion, die, πλ -en, ἡ προσάρτησις, ἡ ἐνωσις.

Anniversarien, die πλ, ἡ ἐπιτελής, ἡ ἐπέτειος ἑορτή.

Anno ἐν ἔτει.

annoch ἐπὶ καὶ νῦν ἔτι [καὶ τὴν ἀκόρην].

Announce, die, —, πλ -η, ἡ ἀγγελία, ἀναγ. εἰς, γνωστοποίησις.

annoncieren μὴ ἀγγέλλω, ἀναγγέλλω.

Annu ät, die, —, πλ -en, τὸ τοκογρεωλύσιον.

annullieren μὴ ἀκυρῶ, καταργῶ.

Annullierung, die, —, πλ -en, ἡ ἀκύρωσις, κατάργησις.

Anomalie, die, —, πλ -[e]n, ἡ ἀνωμαλία.

anonym ἀνώνυμος, ἀνυπόγραφος.

Anonymität, die, —, πλ -en, ἡ ἀνωνυμία, τὸ ἀνώνυμον.

an-ordnen μὴ νατατάσσω, διαθετω, διευθετῶ, τακτοποιῶ διατάσσω, ὁρῶ, κελεύω.

An ordner, der, ὁ τακτοποιητής, ὁ διοργανωτής.

An ordnung, die, ἡ διάταξις, κατὰταξις, διευθέτησις, τακτοποίησις, ὁ προσδιορισμός.

anorganisch ἀνόργανος.

anormal ἀκανόνιστος, ἑκφυθρος.

an-packen μὴ δράττομαι, συγ-λαμβάνω [τοακνύω].

an-passen μὴ & ἀρῆ προσαρμόζω, συναρμόζω [φιλάζω] συμμορφώνω, ρυθμίζω. einen Rock — δοκιμάζω φόρεμα.

anpassend προσαρμοζών, ὁρμμετρος, σύμφωνος.

Anpassung, die, —, πλ -en, ἡ ἐφαρμογή, ἡ προτάρμοσις, προσαρμογή.

An pflanzer, der, ὁ φυτεύτης, ὁ ἀποικιστής.

an-pflanzen μὴ φυτεύω, sich — ἐποικῶ, ἐγκαθίσταμαι ὡς ἐποικος.

An pflanzung, die, ἡ φύτευσις, φυτεία. ὁ ἀποικισμός· ἡ ἀποικία.

an-pflöcken μὴ προσπασαιλῶν, ἐπιστερεῖν διὰ πασσάλων.

an-pfropfen μὴ ἐγκεντρῶ, ἐμβολιάζω.

an-pichen μὴ προσκαλλῶ διὰ πίση., συνάπτω πισσαλιφθῶν.

an-pinseln μὴ ἐπιχρωματίζω.

Anprall, der, -s, ὁ ἀντίκτυπος.

an-prallen ἀπὸ ἀνακλῶμαι, ἀναπηδῶ, ἀντίκτυπῶ.

an-preisen* μὴ συνιστῶ εὐσημῶς, ἐπαινῶ. ἐγκωμιάζω (einem etwas τιμῶ τι).

An preisung, die, ὁ ἔπαινος, ὁ ἐγκωμιασμός.

an-pressen μὴ προσπιέζω.

an-proben, ἡ -probieren μὴ δοκιμάζω.

An putz, der, ὁ στολισμός, ὁ καλλωπισμός.

an-putzen μὴ στολίζω, sich — στολίζομαι.

an-ranzen μὴ ἐπιπλήττω.

an-raten* μὴ υποβάλλω, υποδεικνύω συμβουλευόμενος, συνιστῶ.

An raten, das, ἡ -raturg, die, —, πλ. -en, ἡ εἰσήγησις, συμβουλή, auf mein—τῇ συμβουλῇ μου.

an-rauchen μὴ καπνίζω, μελαινῶ διὰ καπνισμοῦ, eine Cigarre — ἀνάπτω σιγάρον.

an-räuchern μὴ θυμῶ, καπνίζω.

an-rechnen μὴ καταλογίζω.

γράφω εἰς λογαριασμόν· προσάπτω, αποδίδω, einem etwas als Schande—θεωρῶ τι αἰσχρὸς τινος. hoch—περὶ πολλοῦ ποιούμεαι, ὑπερεκτιμῶ.

An rechnung, die, ὁ καταλογισμός, in—bringen καταλογίζω.

An recht, das, τὸ δίκαιωμα.

An rede die, ἡ προσαγόρευσις, ἡ προσελαλιά, προσφωνήσις.

An rede die, ἡ προσαγόρευσις, ἡ προσελαλιά, προσφωνήσις.

An rede die, ἡ προσαγόρευσις, ἡ προσελαλιά, προσφωνήσις.

An rede die, ἡ προσαγόρευσις, ἡ προσελαλιά, προσφωνήσις.

An rede die, ἡ προσαγόρευσις, ἡ προσελαλιά, προσφωνήσις.

An rede die, ἡ προσαγόρευσις, ἡ προσελαλιά, προσφωνήσις.

An rede die, ἡ προσαγόρευσις, ἡ προσελαλιά, προσφωνήσις.

An rede die, ἡ προσαγόρευσις, ἡ προσελαλιά, προσφωνήσις.

An rede die, ἡ προσαγόρευσις, ἡ προσελαλιά, προσφωνήσις.

An rede die, ἡ προσαγόρευσις, ἡ προσελαλιά, προσφωνήσις.

Anrede fall, der, (γρμ) ἡ κλητική (πίσωσι).

an-reden μὴ προσαγορεύειν, προσφωνῶ hant—ἐπιπλήττω.

an regen μὴ υποκινῶ, υποβάλλω, ἀνακινῶ παρορμῶ, ἀναζωπυρῶ, ἐξεγείρω.

anregend ἀναζωτικὸς, ἐγερτικὸς.

Anreger, der, -s, πλ. —, ὁ υποκινήτης.

An regung, die, ἡ υποκίνησις.

in — bringen υποκινῶ, ἀνακινῶ.

an-reiben* μὴ προστριβῶ, ἐπιτριβῶ.

An reibung, die, ἡ πρόστριψις, προστριβή.

an-reihen μὴ ἐκείρω, συνείρω, ὁρμαθίζω [ἀραδιάζω], sich — συντάσσομαι.

an-reissen* μὴ ἀργομαι σγίλων, ἐγγαράσσω, διαγαράσσω, γαράσσω· αποκόπτω, ἀποτεμνω, σὺν|

angerissen sein υποβῆθαι, εἶμαι ἀκροθώραξ [εἶμαι πτωμένος].

an-reiten* μὴ πλησιάζω ἐφ' ἵππου.// —, ἀμὲν ἔρχομαι ἐφ' ἵππου.

προσκαρύνω ἐμπροσθ.

An reiz, der, ἡ υποκίνησις, ἡ παρόρμησις, παρακίνησις, ὥθησις.

an-reizen μὴ ἐξερπνίζω, ἐξάπτω, παροξύνω, παροτρύνω, παρορμῶ, υποκινῶ, ὥθω.

An reizung, die, ἡ παρόρμησις, ἡ υποκίνησις, ὥθησις.

an-rennen* μὴ πλησιάζω δογματίζω· προσβάλλω.// —, ἀμὲν προσκαρύνω τρέγων, προσπατῶ.

angerannt kommen ἐρχομαι ἀνὰ κράτος.

an-richten μὴ παρασκευάζω· καταρτίζω, ὀψαρτῶ, προξενῶ, παρτάγω.

Speisen—παρασκευάζω ἰσίσματα, es ist angerichtet τὸ τραπέzion εἶναι ἑτοίμον.

Schaden—προξενῶ ζημίαν.

An richter, der, ὁ παρασκευαστής.

An richter, der, ὁ παρασκευαστής.

An richter, der, ὁ παρασκευαστής.

An richter, der, ὁ παρασκευαστής.

An richter, der, ὁ παρασκευαστής.

Anricht tisch, der, τὸ ἐλεόν, ὁ ἐλεός, ἡ μαγειρικὴ τράπεζα.

an-riechen* μὴ ὁσφραίνονται, μυρίζω (einem etwas παρά τινός τι).

an-rollen μὴ προσκυλίω, ἐπι-κυλίω, // —, αὐτὸς προσκυλίωμαι, ἐπικυλίωμαι. angerollt kommen πλησιάζει κυλιόμενος.

anrühig δυσσημος, δυσώυν-μος, κακώτερος, im hohen Grade — περιθύστος.

Anrühigkeit, die, —, ἡ κατὰ φίμην, ἡ κακοφροσύνη, τὸ κακὸν ὄνομα.

an-rücken μὴ & αὐτὸς προσ-εγγίζω, πλησιάζω.

An rücken, das, ἡ προσέγγις.

Anruf, der, ἡ ἐπικλησις, ἡ προσφωνήσις.

an-rufen* μὴ προσφωνῶ, καλῶ, ἐπικαλοῦμαι.

Anrufung, die, —, πλ. -en, ἡ ἐπικλησις, ἡ προσφωνήσις, ἡ ἐκ-κλησις, ἡ παράκλησις.

an-rühren μὴ ἐπιφάω, θιγ-γάνω, ἐγγίζω, ἀνακυκῶ, ταράσσω, διατρέχω, διαλύω εἰς ὑγρὸν, (μτφ) μνημονεύω, αἰτομαι, ἐγγίζω, οἰώω.

ans = an das : εἰς τὸ, πρὸς τὸ.

An sage, die, ἡ δόλωσις, ἡ προ-ειδοποίησις, τὸ μήνυμα, ἡ πρόσκλησις.

an-sagen μὴ διαγγέλλω, κοινο-ποιῶ, ἀγγέλλω [μηνῶ], gerichtlich — κλητεύω.

An sagung, die, —, πλ. -en, ἡ διαγγελία, ἡ δόλωσις, ἡ κοινο-ποίησις, gerichtliche — ἡ κλη-τεύσις.

an-sammeln μὴ συναθροίζω, συλλέγω, sich — συναθροίζομαι.

ansässig ἐγκαθισταμένος, ἐγ-κάτοικος, ἐγκατεστημένος.

Ansässigkeit, die, —, ἡ ἐγ-κατόστασις, ἡ διαμονή.

An satz, der, ἡ ὁρμή, ἡ ἐπιθυμία, τὸ

στόμιον (ὄργανον), ἡ ἐπιστομὴ, ἡ προσθήκη, τὸ πρόσθεμα [τὸ ματι-σίδι], ἡ διάταξις, ἡ τακτοποίησις.

an-säuern μὴ καταρτύνω διὰ προζυμίου, ὑποξίζω δι' ὀξέος.

an-saugen* μὴ μύζω, μυζῶ, θηλάζω [βουζάνω], sich — ἐμψύο-μαι, προσκολλώμαι μυζῶν.

an-sausen αὐτὸς ἐπιφυσῶ σφυ-δρῶς, angesaut kommen ἐρχο-μαι βομβῶν.

an-schaffen μὴ πορίζω, προ-μηθεύω sich etwas — πορίζομαι τι.

Anschafter, der, -s πλ. —, ὁ προμηθευτής.

An schaffung, die, ὁ πορισμός, ἡ προμηθευσις, τὸ ἀποκτήμα.

an-schauen μὴ θεῶμαι, θεωρῶ, περιεβλέπω, ἀποθαυμάζω [καυο-ρῶναι].

Anschauper, der, -s, πλ. —, ὁ θεατής.

anschaulich θεατός, καταφα-νής, πρόδηλος, ἐναγής, τραγής.

Anschaulichkeit, die, —, πλ. -en, ἡ ἐμφάνεια, ἡ ἀράγεια, προ-νότης.

Anschaung, die, —, πλ. -en, ἡ θεᾶ, θεώρησις, ἡ θεωρία, ἡ σκέ-ψις, ἡ ἰδέα.

Anschaunungs lehre, die, ἡ ἐποπτικὴ, πραγματογνωσία, ἀντι-ληπτικὴ.

Anschaunungs vermögen, das, ἡ θεωρητικὴ δύναμις, τὸ θεω-ρητικόν, τὸ ἀντιληπτικόν.

Anschein, der, ἡ ἐμφάνεια, ἡ ὄψις, ἡ φάσις, τὰ φαινόμενα, dem — nach κατὰ τὰ φαινόμενα, allem — nach κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, es hat den — als ob φαίνεται τρόπον τινὰ ὅτι, sich den — geben λαμβά-ναι ὕψος.

an-scheinen* μὴ φωτίζω, // —, ἀμφ. φαίνομαι.

anschein end, ἡ -lich φαί-

νομενος. // —, ἐπὶ ὧς φαίνεται, κατὰ τὰ φαινόμενα, καθ' ὃ φαίνεται.

sich an-schicken παρασκευάζομαι, ἐτοιμάζομαι.

An schickung, die, ἡ προετοιμασία, προπαρασκευή.

an-schieben* μὴ προσωθῆναι, πλησθῆναι δι' ὀνήσεως. // —, ἀρῇ βίπτω πρῶτος, προπορεύω.

Anschiebe stück, das, τὸ πρόσθετον τεμάχιον, τὸ πρόσθεμα, ἡ πρόσθλη.

an-schieten μὴ προσβλέπει λαξά [στοραδοκαστάζω].

an-schiessen* μὴ κτυπῶ δια πυροβολήσεως, eine Flinte — δοκιμάζω ὄπλον, ein Fest — ἀγγέλλω ἑορτὴν διὰ πυροβολήσεων. // —, μὴ πυροβολῶ πρῶτος, angeschossen ἐρωτόδλητος, ἐρωτευμένος· οἰνόληπτος [πιωμένος]· ἐλαφρός, ἐλαφρόνους, angeschossen kommen ἐρχομαι ἀνὰ κράτος.

An schlag, der, τὸ κρούμα, κτύπημα, ὁ κτύπος, ἡ τοιχοκόλλησις, τὸ τοιχοκόλλημα, ἡ ἐκτίγσις· ὁ ὑπολογισμός· τὸ τιμῆμα, τὸ σκέπτον, ὁ σκοπός· ἡ ἐπιβουλή, μηχανορραφία, σκευωρία. — der Glocke ἡ καὶ δωνοκρουσία, heimlicher — ἡ συνωμοσία, in — bringen ὑπολογίζω, das kommt nicht mit in — αὐτὸ δὲν ἐμβαίνει εἰς τὸν λογαριασμόν.

an-schlagen* ἡ κρούει, κτυπῶ τοιχοκόλλω προσπηγνύω, ἐπιτερεῶ, ὑπολογίζω, ἐκτιμῶ. (μτφ) einen anderen Ton — ἀλλάσσω τόνον. // —, μὴ προσκρούω, βλαπτῶ, βαλῶ. ᾄδω, κελαδῶ, bei einem qui — ἀποβαίνω χρησμός τι.

An schlagen, das, ἡ ἀρθεὶς ἡ τοιχοκόλλησις. (μτφ) ἡ εὐδοκίμησης, ἐπιτυχία.

anschlágig πολυμήχανος, εὐμήχανος, ἐφευρετικός.

Anschlag zettel, der, ἡ στογολογραφία, τὸ τοιχοκόλλημα, ἡ τοιχοκόλλησις, προκήρυξις.

an-schlâmmen μὴ χρίω διὰ πηλοῦ, πληρῶ βορβορόν.

an-schleichen* ἀμὲς προσέρπω λεληθῶς, ὑπεισέρχομαι, angeschlichen kommen ὑπεισέρχομαι.

an-schleudern ἀμὲς, angeschleudert kommen ἐρχομαι ἄκνός.

an-schliessen* μὴ προσθῆναι, προσαρτῶ, συνάπτω· δένω. // —, μὴ προσαρμύζω, ἀρμύζω καλῶς· ανταποκρίνομαι, ἀντιστοιγῶ. sich — προσκολλῶμαι, συντάσσομαι, προσχωρῶ, προστίθεμαι.

An schluss, der, ἡ προσάρτησις, προσσύντησις· τὸ προσάρτημα, — der Züge ἡ διαδοχὴ τῶν ἀμαξοστοιγιῶν.

Anschluss zug, der, ἡ διαδοχὴ ἀμαξοστοιγίας.

sich an-schmeicheln ὑπεισέρχομαι δια καλῶσεως.

an-schmeissen* μὴ ἐκσπένδων, τινάσσω, ἐπιρρίπτω.

an-schmelzen* μὴ πυγνύνω· προσκολλῶ διὰ τήξεως, συγκολλῶ. // —, ἀμὲς συγκολλῶμαι, συνάπτομαι τήκόμενος.

an-schmieden μὴ συνάπτω διὰ σφυρακοπίας, ὑσπερῶ, ἀλυσίδων.

an-schmiegen μὴ προσκολλῶ, προσαρμύζω. sich — προσκολλῶμαι. (μτφ) πακισθῆναι, ὑπεισέρχομαι [χώνουμαι].

anschmiegend, ἡ -sam εὐστροφος, εὐλόγιστος, εὐστροφος.

an-schmieren μὴ ἐπιχρῶ, ἐπαλείφω. (μτφ) ἐξαπτῶ, γαλῶ.

an-schnallen μὴ ἐμπαρπῶ, συνάπτω δια περόνης, ἀρματίζω.

an-schauen μὴ ἐπιπλήττω ἀποτόμως. // —, ἀμὲς, aufge-

schnaubt kommen ἔρχομαι φρυ-
άτων.

an-schnauzen μὴ ἐπιπλήττω
ἀποτάμει.

an-schneiden* μὴ ἐπιτέμνω,
ἐγγράσσω, ἐπιστρεώνω.

an-schnüren μὴ ἐπισφίγγω,
περισφίγγω, συσφίγγω· συνείρω,
δρμαύζω [ἀροδιάζω].

An schnüren, das, ἡ τομή, ἡ
ἐντομή· ἡ κόψις.

Anschove, die, —, πλ -π, ἡ
ἀρύη, ἡ τριχίς [τὸ γὰρψ].

an-schrauben μὴ ἐπιστερεῶ
διὰ κοχλίου, κοχλιῶ [βιδιώνω].

an-schreiben* μὴ ἀναγράφω.
(μτφ) bei einem gut (übel) ange-
schrieben stehen καλῆν (κακῆν)
ἰδέαν ἔχει τις περὶ τμού.

An schreiben, das, ἡ ἀνα-
γραφή, ἡ ἐγκύκλιος.

Anschreibe tafel, die, ὁ πί-
ναξ ἀναγραφῆς.

an-schreien* μὴ πλησιάζω
φωνάζων, ἀνακράζω, ἐπισθῶ

an-schreiten* ἀμς, ἀνε-
schritten kommen ἔρχομαι βάδην.

Anschrote, die, —, πλ -π, ἡ
παρουφή, τὸ κράσπεδον, ἡ ὄα [ἡ
ὄβγια].

an-schroten μὴ προσκυλίω
κράσπεδον, στολίζω δι' ὄας [ὄβγας]

an-schuhen μὴ υποδύω sich
— υποδύομαι.

an-schuldigen μὴ αἰτιῶμαι.
einem etwas — προσάπτω τινί τι.

An schuldigung, die, —, πλ
-en, ἡ αἰτιάσις· ἡ ἀποδοσις.

an-schüren μὴ υποσκαλεῖω,
σκαλεύω, σκαλλίζω. (μτφ) υποδαυ-
λίζω, ἐξαπτω, κεντῶ.

An schürer, der, -s, πλ —
ὁ σκαλευτής· ὁ υποδαυλιστής.

An schuss, der, ἡ πρώτη βο-
λή, ἡ πρωτοβουλία· (χμ) ἡ κρυ-
πτάλληλος.

An schutt, der, τὸ πρόσχωμα
τὸ ἐπίχωμα, ἡ ἐπισωρευσις χω-
μάτων.

an-schütten μὴ προσχέω, ἐπι-
χέω, ἐπισωρεύω, ἐπιχωματίζω.

an-schwärzen μὴ μελαίνω
ἀμαυρῶ· (μτφ) διαβάλλω, διασύρω,
συκοφαντῶ.

An schwärzer, der, ὁ συκο-
φάντης.

An schwärzung, die, ἡ δια-
βολή, ἡ συκοφαντία, ἡ κακολογία.

an-schweißen μὴ συγκαλλῶ

an-schwellen μὴ ὀγκύνω
πληρῶ [φουσκύνω]. // —, ἀμς ἐξ
ογκοῦμαι, ἐξοιδῶ, πληροῦμαι [=ρῆ-
σκομαι, φουσκύνω].

An schwellung, die, ἡ ὀγκυ-
σις, ἡ πλήρωσις, τὸ οἶδημα, τὸ
πρήσμα [τὸ πρήξιμον]. — des Was-
sers ἡ πλημμύρησις τοῦ ὕδατος.

an-schwemmen μὴ προσ-
κλύζω, προσχύνω, angeschwemm-
tes Land τὸ πρόσχωμα.

An schwemmung, die,
πρόσχωσις· τὸ πρόσχωμα.

an-schwimmen* ἀμς ἀρχομαι
κολυμβῶν, angeschwommen kommen
πλησιάζω κολυμβῶν.

an-segeln ἀμς προσπλέω, an-
gesegelt kommen ἔρχομαι ἰστίω
δρομῶν.

an-sehen* μὴ προσβλέπω, θε-
μαί, παροτιρῶ [κυτάζω], verstoh-
len — βλέπω λάθρα, schief —
βλέπω λοξῶς, von allen Seiten
— ἐξετάζω πανταχόθεν, unver-
wandt ἡ starr — προσβλέπω ἀσκα-
δαμυκτί, etwas mit — μένω θεα-
τῆς τινος· ἀνέχομαι τι, ich kann
das nicht länger mit — θέν δύνα-
μαι νὰ ἀνεγθῶ πλέον τοῦτο, du
etwas — ἀποβλέπω εἰς τι, einm
etwas — διαβλέπω τι εἰς τινα, ei-
nen für (ἢ als) etwas — θεωρῶ
νομίζω τινά τι.

Αν **σ**ε**η**ν, **α**ς, **η** **δ**φ**ι**ς, **τ**ο **υ**-
σα; [**η** **δ**ω**ρ**ι**ά**]; **η** **θ**ε**ω**ρ**η**σ**ι**ς, **η** **θ**ε**ω**-
ρι**α**; **η** **θ**ε**α**. **η** **τ**ι**μ**ή, **η** **υ**πό**λ**η**ψ**ι**ς**; **η**
βα**ρ**ύ**τ**η**ς**, **η** **π**ε**ρ**ι**ω**π**ή**. **ν**ο**ν** — **ε**ξ
ηφ**ω**ς. **δ**ο**μ** — **ν**α**χ** **κ**α**θ**ώ**ς** **φ**α**ι**-
νε**α**ι. **α**lle**m** — **ν**α**χ** **κ**α**τ**ά **π**ά**σ**α**n** **π**ι-
νό**ν**ο**ν**το**ς**. **ε**in **M**ann **v**on **g**ros**s**en —
αν**ή**ρ **β**η**λ**ή**ς** **π**ε**ρ**ι**ω**π**ή**ς. **s**ich **e**in —
γε**ν**ο**ν** **λ**α**μ**βάν**ο** **υ**σ**ς**. **s**ein — **ν**ε**ρ**-
ιο**ν** **γ**ά**ν**ω **τ**ή**n** **υ**πό**λ**η**ψ**ι**n** **μ**ου. **o**h**n**e —
δε**ρ** **τ**ο**ς** **π**ρ**ο**σ**ώ**π**ο**υ. **i**n — **σ**τ**η**ν **γ**α**ί**ω **υ**πό**λ**η**ψ**ιν.
sein — **β**ε**ρ**α**ι**ο**υ** **τ**ή**ν** **υ**πό**λ**η**ψ**ιν **μ**ου. **β**ασ**τ**ώ **τ**ή**n** **δ**ό**ξ**ιν **μ**ου.

ansehnlich εὐπόλητος, ἐν-
τιμος, σπουδαῖος, σημαντικός.

Ansehnlichkeit, die, —, πλ-
-ον, ἡ τιμή, ἡ ὑπόληψις ἡ βαρύ-
της, σπουδαιότης ἢ σημαντικότης.

Ansehung, die, in — ἀναλό-
γοις, in — dieses Umstandes
ὅτι πρὸς τὴν περίστασιν ταύτην.

an-setzen μὴ ἐπιτίθω· βάλλω, θέτω, ἄρξω, τίττω· ἐκτιμῶ, υπολογίζω. ἄπτομαι, ἐπιλαμβάνομαι. ein Stück — προσθετο τεμάχιον. die Feder — λαμβάνω τὸν κάλαμον, ἄρχομαι γράφω. den Spaten — ἄρχομαι σκάπτων. zum öffentlichen Verkauf — ἐκτίθω εἰς δημοπράσιαν. Rost — ἰσθῆμι [σχορδαίνω]. Fleisch — κτῶμαι σάρκα, σαρκώνω [πιάνω κρέας]. // —, ἀμὴ θεῖται πρότερος. λαμβάνω ὁρμήν. τρενὺς, συλλαβάνω [πιάνω]. sich προσφύομαι, προσκαλῶμαι.

Ansetz stück. das, τὸ ἐπέθεμα, τὸ πρόσθεμα, ἡ προσθήκη [τὸ ματίσμα, ματίσ(θ)ι].

Ansetzung. die, πλ -en, ἡ ἐπίθεσις, ἐκ καλλήσις. ὁ προσδιορισμός· ὁ ὑπολογισμός.

An sicht, die, ἡ θέα, ἡ ἀποψη
 ἡ γνώμη, ἡ λόξα. nach meiner—
 κατὰ τὴν γνώμην μου. ich theile
 bre—συμμερίζομαι τὴν γνώμην

ααζ. verschiedener—über etwas
sein διαφωνῶ περὶ τινος.

ansichtig θεωρώμενος — werden βλέπω εξαίρως [παρνει το υάτι μου].

Ansiedelei, die, —, πλ -en,
ἡ ἀγορὰ καὶ ἀποικία.

sich an-siedeln ἐνοικίζωμαι,
ἐγκαθίσταμαι.

Ansiedelung, die, —, πλ-en,
 ἡ ἐποίκησις, ὁ ἀποικισμὸς ἡ ἐγκα-
 τίστασις ἡ ἀποικία, ἐποίχις

An siedler, der, -s, πλ —, ὁ
ἐποίκος, μετανάστης.

an-singen* μι πρῶτα γινώσκω,
ἀλλήλων.

an-sinnen* μη ἀξιώ παραλογως, ἀπαιτώ ἀδίκως (ei nem eiwas παρά τινός τι).

An sinnen, das, ἡ ἀδίκος ἀφίσταται, ἡ παράλογος ἀπαίρειται.

an-sitzen* ἀνῆ προσκαθῆμαι,
ἐπιθῆμαι ἱστάθῆμαι.

an-spannen *ῥηζυγώνω ἐντείνω*, τανύω [*τεντώνω*]. (μτφ) alle seine Kräfte—*ἐντείνω πάσας μου τὰς δυνάμεις*.

An spannung, die, ἡ ζεύξις, ἡ ἐντασις, ἡ διάτασις.

an-speien* (μη ἐμπτύω, προσ-
πτύω, ἐπιπτύω, καταπτύω).

an-spielen ἢ παίζω πρῶτος.
//—, ἀπὸ ἀρχῆς παίζων. auf
etwas — ἀνέκτομαι τι.

anspielend αἰνιττόμενος, παρα-
βολικός, μεταφορικός [ἀναγυριστι-
κός].//—, ἐπρ αἰνιγματωδῶς, πλο-
γῶς, μεταφορικῶς [ἀναγυριστικά].

Anspieler, der, ὁ παίζων πρῶτος;
Anspielung, die, —, πλ. -en

ὁ αἰνιγμός, ὁ ὑπαινιγμός.
anspielungsweise ἐπρ αἰνιγ-

ματωδῶς, μεταφορικῶς, παραβολικῶς [ἀναγυριστικῶς].

an-spiessen μη ἀναπνεύω [σου·
ἐλξω].

an-spinnen* μη συννέθω, συγ-
κλώθω. (μετ) μηχανώμαι, τεκτα-
νομαι, γαλκεύω. eine Unterhal-
tung — συνάπτω ἐμύλιον.

an-spitzen μη ἀξύνω, ἐποξύνω.

an-spornen μη κεντώ, κεν-
τρῶν ὑποκινῶ, παρακινῶ.

An spornung, die, ἡ κέντησις
ἢ παρόρμησις.

An sprache, die, ἡ προσώ-
νησις, ἡ προσάφρευσις ἢ προσ-
λαλή, τὸ λογίζεσθαι.

an-sprechen* μη προσαγο-
ρεῖν, προσφωνῶ. ζητῶ μετὰ πα-
ρακλήσεως· ἀξίω. ἐνδιαφέρω, ἀρε-
σκοί. eine Erbschaft διεκδικῶ
κληρονομίαν. // —, ἀμὴ ἀρέσκω, εὐα-
ρεστῶ. bei einem — κάμνω ἐπι-
σκεψιν εἰς τινα.

ansprechend ἐνδιαφέρων· ἀ-
ρεστός, ἐπαγωγός.

an-sprengen μη καταρραίνειν,
καταρραντίζω, ραντίζω. // —, ὅμῃ
προσελαύνω ἀνα κράτος, προστρέ-
χω καλπάζων, ἐρασμῶ. ange-
sprengt kommen ἐπιφέρομαι καλ-
πάζων.

an-springen* ὅμῃ ἐπιπηδῶ,
ἐσάλλομαι. angesprungen kom-
men ἐρχομαι πηδῶν.

an-spritzen μη προσραίνειν,
ραντίζω, ἐπιρρανεῖν, ἐπιτρέγω.

An spruch, der, ἡ ἀξιῶσις, ἡ
ἀπαίτησις. auf etwas Ansprüche
machen ἐγείρω ἀξιῶσεις ἐπὶ τι-
νος, ἀντιποιεῖσθαι τινος er ist vol-
ler Ansprüche εἶναι πολὺ ἀπαίτη-
τικός. seine Ansprüche geltend
machen ἐπιβάλλω τὰς ἀξιῶσεις
μου. in — nehmen καταναλίσκω,
δαπανῶ ἀσασχολῶ. eines Auf-
merksamkeit in — nehmen ἐπισπῶ
(ἐφέλκω) τὴν προσοχὴν τινος. einen
in — nehmen ἀσασχολῶ τινα.

anspruchslos μετριώφρων, ἀ-
νευ ἀποιτήσεων, ἀφιλαυτός, σεμνός.

Anspruchslosigkeit, die.
—, πλ. -en, ἡ μετριωφροσύνη, ἡ
φιλαυτία, σεμνότης.

anspruchsvoll ἀπαιτητικός.

an-spucken μη ἐμπτύω, προσ-
πτύω, καταπτύω.

an-stacheln μη κεντῶ.

Anstalt, die, —, πλ. -en, ἡ
ἐτοιμασία, προπαρασκευή· ἡ διατα-
ξις, ὁ διοργανισμός. τὸ κατὰστημα·
τὸ ἐκπαιδευτήριον. -en treffen πα-
ρασκευάζομαι, προετοιμαζομαι (zu
etwas εἰς τι). lithographische
— τὸ λιθογραφεῖον.

an stammen μη κληροδοτῶ,
καταλείπω.

An stand, der, ὁ ἐνδοκισμός,
διαταγμός, ὄκνος· ἡ ἀναβολή, βρα-
δύτης. ἡ εὐπρέπεια, εὐσχημοσύνη,
κοσμιότης. ἡ ἐνέδρα [τὸ καρτέρι].
ohne allen — ἀνυπερθέτως. —
nehmen διατάζω, das hat gar kei-
nen — αὐτὸ δὲ ἀγνοεῖται. das leide
keinen — οὐκ ἔστιν ἄλλως γενέσθαι.
auf den — sein ἐνεδρεῖν, λοχῶ.

anständig εὐπρεπής, πρέπων,
ἐμπρέπων· ἀξιοπρεπής. // —, ἐπὶ
πρεπόντως, δεόντως.

Anständigkeit, die, —, πλ.
-en, ἡ εὐπρέπεια· ἡ ἀξιοπρέπεια.

anstandshalber ἐπερ χάριν
εὐπρεπείας, πλ. τὸ εὐσχημότερον.

anstandswidrig ἀπρεπής, ἀ-
σχήμων.

an-starren μη προσδλέπω ἀ-
τινές, βλέπω ἀσχορδαμοκτῆ.

anstatt πρὸ (μετὰ γ. εν.) ἀντὶ.
— meiner ἀντ' ἐμοῦ.

an-staunen μη προσδλέπω μετὰ
θαυμασμοῦ, ἀποθαυμάζω [καθα-
ρῶν].

anstaunens wert, ἡ -wür-
dig ἀξιοθαύμαστος.

an-stechen* μη κεντῶ, τρυπῶ.

an-stecken μη ἐπιστερεῶ,
προσσεμνῶ στερεῶς. ἀνάπτω, ἐ-

ναύω, νοσοποιῶ, μολύνω, μείνω δι' ἀσθενείας, τρυπῶ, προσπερονῶ. ein Fass—ἀνοίγω βαρέλιον, sich den Degen—περιζώννυμαι τὸ ξίφος, sich den Ring—περιτίθενται τὸν δακτύλιον [βαζῶ τὸ δακτυλίδι].

ansteckend μολυσματικός, κολλητικός.

Ansteckung, die, πλ -en, ὁ μiasμός, ἡ κόλλησις.

Ansteckungs stoff, der, τὸ μiasμα, τὸ μόλυσμα.

an-stehen* ἀμὲν προσίσταμαι, ἵσταμαι πλησίον, ἐμπρέπω, ἀρμόζω [οἰκέω, πηγαίνω], διατάζω, ἐνδοιᾶζω, ὀκνῶ, ἀναβάλλομαι, παρτενομαι.—lassen ἀναβάλλω παρτείνειν.

an-steigen* ἀμὲν ἀνυψοῦμαι, ὑψοῦμαι, ἀνέρχομαι, angestiegen kommen ἔρχομαι διασκελίζων, steil -d ἀπόκρημος.

an-stellen μὴ θέτω, τοποθετῶ, βάλλω, βάλλω εἰς θέσιν, διορίζω, διαλέτω, διευθετῶ, τακτοποιῶ, ἐταίμαζω, angestellt sein εἶμαι διωρισμένος, ἔγω θέσιν, Betrachtungen über etwas—κάμνω σκέψεις, κρίσεις περὶ τινος, falsche Zengen—προσάγω ψευδομάρτυρας **sich**—τοποθετοῦμαι, λαμβάνω στάσιν, φαίνομαι, δεικνύομαι, παρέγω ἑμαυτόν, ἀπτομαι, ἐπιλαμβάνομαι, ἀρχομαι (zu etwas τινός).

Ansteller, der, -s, πλ —, ὁ διορίζων, ὁ διευθετῶν.

anstellig ἐπιτήδειος, ἐπιδεξίος.

Anstelligkeit, die, —, ἡ δεξιότης, ἐπιτηδεότης, ἐπιδεξιότης.

An stellung, die, ἡ, τοποθετήσις, ἡ θέσις, τὸ ὑποῦργημα.

an-stemmen μὴ ἀντρεῖδω, ἐπερεῖδω, προσερεῖδω, ἐπιστηρίζω, **sich**—ἐπερεῖδομαι, ἐπιστηρίζομαι, στηρίζομαι [ἀκουμπῶ].

an-sticheln ἀμὲν αἰνίττομαι, ὑπαινίττομαι (auf etwas τι).

an-stiefeln ἀμὲν, angestieft kommen ἔρχομαι αἰεγᾶλοις βήμασι.

an-stieren μὴ προσδίδωμι ταυρηδόν, βύππω ασκαρδαμυκτῇ.

an-stiften μὴ προξενῶ, κινῶ, ὑπαινικῶ, ὡθῶ, παροτρύνω.

An stifter, der, ὁ ὑποκινήτης, ὁ πρωτοουργός.

An stiftung, die, ἡ προξένησις, ἡ ὑποκίνησις, παρονήσις.

an-stimmen μὴ ἀνακρούομαι, ἐξάργω, ἐνδοῖω (ὡδὲν, μιτρί, Klagen—ἐγείρω παρὰ πόνον).

An stimmung, die, ἡ ἀνάκρουσις, τὸ ἐνδοσίμον φωνῆς.

An stoss, der, ἡ πρόσκρουσις τὸ πρόσκομμα, τὸ σκανδαλόν, ὁ σκανδαλισμός, τὸ σκανδαλισμα, ohne—ἀπροσκόπως, ἀπταιστος.—geben σκανδαλίζω, den ersten—geben λαμβάνω τὴν πρωτοδοσίαν.—nehmen σκανδαλίζομαι, πειράζομαι.—erregen προσκρούω, ἀπάδω (εἰς τὰ ἔθνη), Stein des-es ἡ πέτρα τοῦ σκανδαλίου.

an-stossen* μὴ παρῶ, προσθῶ, ὠθῶ [σκανταῶ], κρούω, συναφίω, προσαρτῶ, συνενῶ, die Glaser—συνκρούω τα ποτήρια. //—, ἐμὴ προσκρούω πρόσκοπτι [σκανταπτι], γειτνιῶ, συνορῶ, παρέκειμαι, σκανδαλίζω, mit den Gläsern—συνκρούω τα ποτήρια, mit einem—συμπίνω μετὰ τινος, auf eines Wohl—προπίνω ὑπὲρ τινος, bei einem—σκανδαλίζω τινά.

An stossen, das, ἡ πρόσκρουσις, τὸ σκανδαλισμα ἡ γειτονία.

anstossend ὄμορος, παρακείμενος, γειτονικός [ἐλαγινός].

anstössig ἀπάδων, ἀπρεπής, σκανδαλώδης.

Anstössigkeit, die, —, πλ -en, ἡ ἀρέπεια, τὸ ἀπάδον.

an-stoßern μη προσαγορεύω τραυλίζων.

an-strahlen μη ακτινοβολῶ, ἐπιλάμπω.

an-streben μη ἐπιδιώκω, ἐπιζητῶ, κυνηγῶ // —, ἀμὴ τελῶ, ἐπὶ οφθαλμῷ (gegen etwas πρὸς τι).

an-streichen* μη ἐπιχρίω. χρίω, ἀλείφω χρωματίζω σημειῖναι, einem etwas — τιμωρῶ τινα διά τι. (olx) ich will es dir — θά σε διορθώσω // —, ἀμὴ ἐπιφάω, ἐγγίξω παρέρχομαι.

An streicher, der, ὁ χρωματιστής, ὁ χρίστης.

an-streifen μη παραφάω, πατάσσω, ἐπιφάω.

an-strengen μη ἐντείνω, βιάζω καταπονῶ [κουράζω], einen Process — κινῶ ἀγωγῇ, sich — ἐντείνωμαι, αγωνίζομαι, προσπαθῶ κοπιῶ καθ' ὑπερβολήν, μοχθῶ [κακοπαθῶ].

anstrengend ἐπιμοχθός.

Anstrengung, die, —, πλ -en, ἡ προσπάθεια, ὁ κόπος, ὁ κάματος.

An strich, der, ὁ χρωματισμός, ἡ χροιά, ἡ ἐπαλοιφή.

an-stricken μη ἐκπλέκω, συνάπτω πλέκω.

an-strömen ἀμὴ ἐπιρρέω, προσκλύζω, ἐπιπλημμυρῶ.

An strömung, die, ἡ ἐπίρροια, ἡ ἐκίφορα βεύματος. — des Blutes ἡ πληθώρα αἵματος.

an-stücke[]n μη συμπληρῶ διά τεμαγίων, συρράπτω [ματίζω, ἀναμπαλύνω].

An sturm, der, ἡ ἐφορμή, ἡ ἐρῶς, ἡ ἐφόρμησις.

an-stürmen μη ἐφορμῶ, ἐπιπίπτω, ἐπιφέρωμαι.

An sturz, der, ἡ ἐφορμή.

an-stürzen ἀμὴ ἐπιπίπτω, ῥίπτομαι, angestürzt kommen ἐρχομαι ἀνὰ κράτος.

an-stützen μη ἐπερῖδω, sich — ἐπερῖδομαι [ἀκουμπῶ].

an-suchen μη παρακαλῶ.

An suchen, das, ἡ αἴτησις, ἡ παράκλησις.

Ansucher, der, —s, πλ —, ὁ αἰτῶν.

Ansucherin, die, —, πλ -nen, ἡ αἰτούσα.

Ansuchung, die, —, πλ -en, ἡ αἴτησις.

Antagonismus, die, —, πλ -men, ὁ ἀνταγωνισμός.

Antagonist, der, -en, πλ -en, ὁ ἀνταγωνιστής, ὁ ἀντίπαλος.

antagonistisch ἀντίπαλος.

an-takeln μη ἐξαρτῶ, ἐξοπλίζω [ἀρματώνω].

an-tanzen ἀμὴ ἄρχομαι χορεύων, angetanzt kommen ἐρχομαι χορεύων.

an-tasten μη ἐπιψηλαφῶ, ψηλαφῶ, καθάπτομαι, προσθάλλω.

Antecedenzen, die πλ, τὰ προηγούμενα.

antedatieren μη προχρονολογῶ.

antediluvianisch προκατακλυσματικός, προωγύιος.

An teil, der, τὸ μέρος, ἡ μερίς, τὸ μερίδιον, ἡ συμμετοχή, τὸ τοκομερίδιον, τὸ ἐνδιαφέρον, ἡ συμπάθεια. — an etwas haben μετέχω, συμμετέχω τινός. — an etwas nehmen μεταλαμβάνω τινός, λαμβάνω μέρος εἰς τι ἐνδιαφέρομαι περὶ τινός.

Anteilhaber, der, -s, πλ —, ὁ μεριδιοῦχος, ὁ μέτοχος.

Anthologie, die, —, πλ -[e]n, ἡ ἀνθολογία.

Anthropolog, der, -en, πλ -en, ὁ ἀνθρωπολόγος.

Anthropologie, die, —, πλ -[e]n, ἡ ἀνθρωπολογία.

an-thun* μη ἐνδύομαι, περιβάλλομαι, φορῶ, παρέχω, προ-

ἐνὶ περιποιῶ, περιάπτω. Gewalt
— γράμαι βία Ehre, Schande
— περιάπτω τιμὴν, αἰσχύνην. Strafe
— ἐπιβάλλω τιμωρίαν, sich Zwang
— βιάζω ἑμαυτὸν, γράμαι βία κατ'
ἑμαυτοῦ. angethan mit etwas ἐν-
δεδυμένος τι.

Antichrist, der, ὁ ἀντίχριστος.
antichristlich ἀντιχριστιανικός
Anticipation, die, —, πλ -en,
ἡ προκαταληψις.

anticipieren μὴ προλαμβά-
νω, προκαταλαμβάνω.

antik ἀρχαίος, ἀρχαϊκός.

Antike, die, —, πλ -n, ἡ ἀρ-
χαιότης, τὸ ἀρχαῖον κειμήλιον.

Antiken händler, der, ὁ ἀρ-
χαιοκάπηλος.

Antiken sammlung, die, ἡ
συνταγή ἀρχαιοτήτων.

Antilope, die, —, πλ -n, (ζλ)
ἡ δορυάς, ἀντιλόπη.

Antimon, das, -s, (γμ) τὸ ἀν-
τιμόνιον.

Antipathie, die, —, πλ -[e]n,
ἡ ἀντιπάθεια, ἡ ἀποστρέφ.

antipathisch ἀντιπαθτικός.

Antiqua, die, —, ἡ -schrift,
ἡ ἀρχαῖα γραφή.

Antiquar, der, -s, πλ -e, ὁ
ἀρχαιοκάπηλος· ὁ παλαιοπώλης· ὁ
βιβλιοκάπηλος, ὁ βιβλιοπράτης.

Antiquariat, das -[e]s, πλ
-u τὸ παλαιοπωλεῖον.

antiquarisch παλαιός, μετα-
γερτισμένος· παλαιοπωλικός.

antiquieren ἀμς παλαιοῦμαι
[παληνέω].

Antiquität, die, —, πλ -en,
ἡ ἀρχαιότης, τὸ ἀρχαῖον κειμήλιον.

Antisemit, der, -en, πλ -en,
ὁ Ἀντισημιτικός.

antisemitisch ἀντισημιτικός.

antiseptisch ἀντισηπτικός.

Antlitz, das, -es, πλ -e, τὸ
πρόσωπον, ἡ ὄψις.

an-toben ἀμς, angelobt kom-
men ἐρχομαι παταγωδῶς.

an-traben ἀμς, angetrabt
kommen ἐρχομαι τριποδίζων.

Antrag, der, -[e]s, πλ -träge,
ἡ πρότασις· ἡ εἰσγγήσις. einen—
stellen υποβάλλω πρότασιν.

an-tragen* μὴ & ἀμς προτείνω,
υποβάλλω (etwas ἢ auf etwas το).

Antragsteller, der, -s, πλ
—, ὁ εἰσγγητής· ὁ προτείνων.

an-trauen μὴ ὑπανόρεῖω. θίξω
ὡς γυναῖκα sich ein Mädchen—
lassen νομφεῖσθαι κόρη.

an-treffen* μὴ συναντῶ, ἐ-
παντῶ, εὐρίσκω κατὰ τύχην.

an-treiben* μὴ κεντῶ, ὠθῶ·
παρορμῶ, παροτρύνω ἐπισπεύδω, ||
—, ἀμς κατάγομαι, καταπλέω,
φέρομαι.

antreibend παρορμητικός· ὠ-
τικός.

An treiber, der, ὁ κυναγωγός.
(μτς) ὁ ὑποκινητής, ὁ παρακίνητος.

An treibung, die, ἡ ὠθησις·
ἡ παρόρμησις, ἡ προτροπή.

an-treten* μὴ ἀρχομαι. ἀρ-
χίζω ἀναλαμβάνω. das neue Jahr

— ἀρχομαι τὸ νέον ἔτος. eine Reise
— ἀρχίζω ταξίδιον. einen um et-
was — παρακαλῶ τινα περί τινας

im Amt — ἀναλαμβάνω, ὑποὶρ-
γανν. die Regierung — ἀνλαμ-
βάνω τὴν διοίκησιν. eine Erb-
schaft — παραλαμβάνω κληρονο-
μίαν. den Beweis — παρέχω δεῖ-
γμα. || —, ἀμς ἀρχομαι βαδίζων

πατατάσσομαι. angestreten! εἰς
γραμμὴν!

An tretung, die, —, πλ -en,
ἡ ἀρχή, ἐναρξίς· ἡ ἀναδοχή, ἀνέ-
ληψις.

An trieb, der, ὁ ὠθημός, ἡ ὠ-
θησις, παρόρμησις· ἡ ὁρμή. aus
eigenem -e αὐθαρησίᾳ. der
natürliche — τὸ ὁρμαίνον, τὸ

ἐνστικτον. aus natürlichen — ἀρ-
μερφότως, ἐξ ἐνστικτου.

an-trinken* μὴ πίνω πρῶτος·
sich (einen Rausch) — ὑποπίνω.
μεθύω. angetrunken ὑποθεβρεγμέ-
νος [πλωμενος].

An tritt, der, ἡ ἀρχή, ἡ ἐναρξίς.
— der Regierung ἡ ἀνάληψις τῆς
διοικήσεως.

Antritts rede, die, ὁ ἐναρξή-
ριος λόγος.

An twort, die, —, πλ -en, ἡ
ἀπόκρισις, ἀπάντησις. treffende
εὐστοργος ἀπάντησις. keine — schul-
dig bleiben ἀποκρίνομαι εἰς δ' α.
um — wird gebeten παρακαλεῖσθε
νὰ ἀπαντήσητε. (πρμ) keine — ist
auch eine — ὁ σιωπῶν συναίνει' ἡ
σιωπή μου εἰς ἀπάντησίν σου.
antworten μὴ & ἀμὴ ἀποκρί-
νῃμαι, ἀποντῶ.

Antwort schreiben, das, ἡ
(ἐγγράφος) ἀπάντησις.

an-vertrauen μὴ διαπιστεῦναι,
ἐμπιστεῦναι, ἐμπιστεῖσθαι (einem)
etwas τινὶ τι. anvertrautes Gut
ἡ παρακαταθήκη.

anverwandt συγγενής.

An verwandschaft, die, ἡ
συγγένεια.

Anwachs, der, -es, ἡ αὕξη· ἡ
ἐπαύξη, ἡ ἐπαύξησις, προσαύξησις.

an-wachsen* αὖς προσφύο-
μαι· ῥιζοβολῶ, ἐνρίζομαι. αὖξαν-
μαι, ἐπαυξάνομαι.

Anwalt, der, [-e]s, πλ -wälle,
ὁ δικηγόρος.

Anwaltschaft, die, —, πλ
-en, ἡ δικηγορία. οἱ δικηγόροι.

an-walzen μὴ ἱσπεδῶ διὰ
κυλινδρου. // — αὖς, angewalzt
kommen ἔργον στροβιλίζων.

an-wälzen μὴ προσκυλλω, ἐπι-
κυλλῶ.

a-nwandeln μὴ ἐπέρχομαι,
καταλαμβάνω, κυριεύω. die Lust

wandelt ihn an τῷ ἐπέρχεται ὄρε-
ξις. was wandelt dich an? τί σοι
ἐπῆλθε; τί ἐπαθε;

Anwandlung, die, —, πλ -en,
ἡ ἐλαφρα προσδολή· ἡ πάθησις, τὸ
πάθημα. (μτφ) ὁ στιγμιαίος οἰστρος.

An wärter, der, ὁ ἐπίδοξος, ὁ
ὑποψήριος.

An wartschaft, die, —, πλ
-en, ἡ ἀπειθογῆ, ἡ προσδοκία· ἡ
ὑποψήριότης.

an-weben μὴ προσσφαινῶ.

an-wehen μὴ προσπνέω, ἐπι-
πνέω, προσφυσῶ. Schnee — συσ-
σπαιρεῖα χιόνα.

an-weisen* μὴ ὑποδεικνύω·
προσδιορίζω, τάσσω, ἀπευθύνω,
παραπέμπω. καθοδηγῶ, ὁδηγῶ,
κατηγῶ. διατάσσω, παραγγέλλω
ῥητῶς. auf etwas angewiesen sein
ἐξαρτῶμαι ἐκ τινος.

An weiser, der, ὁ ὁδηγός, ὁ
εἰσηγητής· ὁ ἐνδείκτης.

An-weisung, die, ἡ διατα-
γή, ἡ εἰσηγήσις, ἡ ὁδηγία. (ἐμπ) ἡ
ἐπιταγή, τὸ ἐντάλμα (πρὸς πλε-
ρωμὴν).

anwendbar εὐμεταχειρίστος·
ἐφαρμόσιμος.

An wendbarkeit, die, —, τὸ
ἐφαρμόσιμον· ἡ εὐχρηστία.

an-wenden* μὴ μεταχειρίζο-
μαι· ἐφαρμόζω. viele Mühe bei
etwas — καταβάλλω πολλοὺς κόπους
εἰς τι. übel — κακῶς ἐφαρμόζω.
angewandt ἐφηρμοσμένος, πρα-
κτικὸς.

An wendung, die, ἡ γρησις·
ἡ ἐφαρμογή. — finden ἐφαρμόζομαι.

an-werben* μὴ συλλέγω ἐπὶ
μισθῷ στρατολογῶ // —, ἀμὴ θη-
ρεῖω (um etwas τι).

An werbung, die, ἡ στρατο-
λογία.

an-werfen* μὴ ἐπιρρίπτω. //
—, μὴ ῥίπτω πρῶτος.

anwesend παρών, παρεστώς, παριστώς, die A-en oi παρόντες.

Anwesenheit, die, —, ἡ παρουσία, in meiner — ἐνώπιόν μου.

an-widern μὴ ἀπρόξω, einem — ἐμπαύω τινὶ ἀπρόξω.

anwiedernd ἀπρόξω.

an-wirken μὴ προσπλέω, προσβέτω πλέων.

an-wohnen μὴ προσοικῶ, παροικῶ, κατοικῶ πλεσίον.

Anwohner, der, —s, πλ —, ὁ πρόσοικος, ὁ γείτων. — am Meere ὁ παραλιώτης. — eines Flusses ὁ παραποτάμιος.

Anwuchs, der, —es, πλ —wüchse, ἡ ἐπαύξη, ἐπαύξεις, ἡ πρόσφυσις, τὸ πρόσφυμα.

an-wünschen μὴ ἐπεύχομαι.

Anwünschung, die, —, πλ —en, ἡ ἐπευχή.

Anwurf, der, ἡ ἐπίρριψις, ἡ πρώτη βολή, τὸ κονίαμα, τὸ ἀσέσωμα.

an-wurzeln ἀπὸ καταρριζοῦμαι, ἐνριζοῦμαι [πιάνω, ριζώνω].

Anzahl, die, ὁ ἀόριστος ἀριθμός, τὸ ἀόριστον πλῆθος ἡ πισότης, eine grosse — μέγα πλῆθος.

an-zahlen μὴ πληροῖν ἀπέναντι **an-zapfen** μὴ διατρύω, ἀνείγω (βαρελίον). (μτφ) ἀργυρολογῶ, μαδῶ.

sich **an-zechen** μεθύσκομαι.

Anzeichen, das, τὸ σημεῖον, ὁ οἶκός, τὸ σύμπτωμα.

an-zeichnen μὴ σημειῶνω.

Anzeige, die, —, πλ —n, ἡ δῆλωσις ἡ ἀγγελία, κοινοποιήσις, ἡ ἐνδείξις, τὸ σημεῖον. ἡ καταμήνυσις, καταγγελία.

Anzeigeamt, das, τὸ γραφεῖον τῶν διευθύνσεων.

Anzeigeblatt, das, ἡ ἐφημερίς τῶν ἀγγελιῶν.

an-zeigen μὴ δηλῶ κοινο-

ποιῶ, γνωστοποιῶ καταμήνῳ, καταγγέλλω, das zeigt nichts Gutes an, αὐτὸ δὲν προσηνίζεται καλόν τι.

anzeigend δηλωτικός.

Anzeiger, der, ὁ δηλωτής ὁ μηνυτήρ, ὁ μηνύτωρ ὁ ἀγγελιαφόρος.

Anzeigung, die, —, πλ —en, ἡ κοινοποίησις, γνωστοποίησις.

an-zetteln μὴ διάζωμαι, στημονίζωμαι. (μτφ) μηχανορραφῶ, χαλκεύω, τεκταίνωμαι.

Anzettlung, die, —, πλ —en, (μτφ) ἡ μηχανορραφία, τεκταλποκία, σκευωρία.

Anzettler, der, —s, πλ —, (μτφ) ὁ δολο-λόχος, μηχανορραφός.

an-ziehen μὴ ἐφέλω, προσέλω, ἐπισπῶ, ἀπορροφῶ, πίνω, ἐνδύω, περιβάλλω, περιβάλλομαι, ἐνδύομαι, βάλλω ἐπιπλέω, ἀναφέρω, παραθέτω, ἐπιτείνω, ἐντείνω, ἐπισύρω, προσέλωμαι ἐνδιαφέρω, Wasser — ἀπορροφῶ ὕδωρ, den Atem — κατεγῶ τὴν ἀναπνοήν μου, Kleider — βάλλω φορέματα, einen — ἐνδύω

τινά, gut angezogen — εὐσταλής, καλῶς ἐνδεδυμένος. // —, ἀμὴ συνέλκομαι, συσφίγγομαι, ἐφαρμύζομαι, κολλῶ, die Waren ziehen an, τα ἐμπορεύματα ζητούνται. // —, ἀμὴ ἀναλαμβάνω ὑποβρῆγμα, sich — ἐνδύομαι.

anziehend ἐλκυστικός, ἐπαγωγός.

Anziehung, die, ἡ ἔλξις, ἡ παράθεσις (χωρῶν).

Anziehungskraft, die, ἡ δύναμις τῆς ἔλξεως.

Anziehungspunkt, der, τὸ κέντρον τῆς ἔλξεως. (μτφ) ὁ μαγνήτης.

an-zischen μὴ συρρίπτω, συρῶ [σφυρίζω].

Anzug, der, ὁ πλησιασμός, ἡ προσέγγισις, ἡ ἐνδύσασα, ἡ φο-

ρεαλα, ὁ ἱματισμός. im -e sein ἐπικειμαι, προσεγγίζω, in vollem -e sein εἶμαι ἐν μεγάλῃ στολῇ.

ανζüglich εἰρων, εἰρωνικός. καθαρτικός, προσδλητικός, σκωπτικός.

Anzüglichkeit, die, —, πλ -en, ἡ εἰρωνεία· τὸ καθαρτικόν, τὸ προσδλητικόν.

an-zünden μὴ ἀνάπτω, ἐνάω.

Anzündung, die, ἡ ἐναψις, ἡ ἐναυσις [τὸ ἀναμμα].

an-zwängen μὴ εἰσβάλλω, εἰσαναγκάζω, προσαναγκάζω.

an-zweifeln μὴ διαμφισθεῖν, διαφιλονικῶ.

Aorist, der, -en, πλ -en, (γρμ) ὁ ἄοριστος.

Aorta, die, —, ἡ ἀορτή.

Apanage, die, —, πλ -n, ἡ ἐπιχορήγησις (ἡγεμόνας).

apart ἰδιαιτέρας. // —, ἐπρ κατ' ἰδίαν, ἰδιαιτέρως.

Appartement ἴδε Appartement.

Apathie, die, —, ἡ ἀπάθεια.

apathisch ἀπαθής.

Apfel, der, -s, πλ Äpfel, τὸ μήλον. (μτφ) in einen sauren — heissen müssen κάμναι τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν, καταπίνω προσβολήν. (πρμ) der — fällt nicht weit vom Stamme τὸ μήλον πίπτει πάντοτε ὑπὸ τὴν μηλέαν.

Apfelbaum, der, ἡ μηλέα.

Apfelbrei, der, ἡ παλάθη, τὸ παλάθιον, ὁ μήλινος χυλός.

Apfelsäure, die, (χμ) τὸ μηλικόν ὄξύ.

Äpfelchen, das, -s, πλ —, τὸ μικρόν μήλον.

apfelförmig μηλοειδής.

Apfelgarten, der, ὁ μηλών, ὁ μηλόκηπος.

apfelgrün μηλόχρους.

Apfelkuchen, der, ὁ μηλίτης πλακοῦς.

Apfelmus, das, ὁ μυλίτης χυλός.

Apfelschimmel, der, ὁ ψαρός ἵππος.

Apfelsine, die, —, πλ -n, τὸ πορτοκάλιον.

Apfelsinenbaum, der, ἡ πορτοκαλέα.

Apfelstiel, der, τὸ πέλμα (ὁ μίσχος) μήλου.

Apfelwein, der, ὁ μηλίτης οἶνος.

Aphorismus, der, —, πλ -men, ὁ ἀφορισμός.

aphoristisch ἀφοριστικός.

Apologie, die, —, πλ -[e]n, ἡ ἀπολογία.

Apoplexie, die, —, πλ -[e]n, ἡ ἀποπληξία, ἡ ἀπόπληξις.

Apostat, der, -en, πλ -en, ὁ ἀποστάτης.

Apostel, der, -s πλ —, ὁ ἀπόστολος.

Apostelgeschichte, die, αἱ πράξεις τῶν ἀποστόλων.

apostolisch ἀποστολικός.

Apostroph, der, -[e]s, πλ -e, (γρμ) ἡ ἀπόστροφος.

Apostrophe, die, —, πλ -n, ἡ ἀποστροφή, ἡ ἀπ' εὐθείας προσφώνησις.

apostrophieren μὴ προσφωνᾷ ἀπ' εὐθείας.

Apotheke, die, —, πλ -n, τὸ φαρμακεῖον.

Apotheker, der, -s πλ —, ὁ φαρμακοποιός.

Apothekerbuch, das, ἡ φαρμακοποιία, ἡ φαρμακολογία.

Apothekerkunst, die, ἡ φαρμακοποιία.

Apothekerwaren, die πλ, τὰ φάρμακα.

Apparat, der, -[e]s, πλ -e, ἡ σκευή, ἡ συσκευή.

Appartement, das, -s, πλ

-s, τό οἶκημα. (οἶκι δ' ἀπόπατος.

Appell, der, -s, (νμ) ἡ κλήσις, ἡ πρόσκλησις. (στρ) τό ἀνακλητήριον σάλλισμα.

Appellant, der, -en, πλ -en, (νμ) ὁ ἐφεστίων, ὁ ἐκκαλῶν, ὁ ἐφεστιάων.

Appellat, der, -en, πλ -en, (νμ) ὁ ἐφεστιάτης, ὁ ἐκκαλούμενος.

Appellation, die, —, πλ -en, (νμ) ἡ ἐρεσις.

Appellations gericht, das, τό ἐφετεῖον.

Appellations rat, der, ὁ ἐφετής.

Appellativ, das, -s, πλ -e, ἡ -um, das, -s, πλ -va, τό προσηγορικόν ὄνομα.

Appell hof, der, τό ἐφετεῖον.

appellieren ἀμὴ ἐκκαλῶ τὴν δίκην ποιῶμαι ἐκκλησίαν.

Appendix, der, -es, πλ -e & -dices, τό παράρτημα.

Appetit, der, -[e]s, ἡ ὄρεξις. guten—! καλὴν ὄρεξιν! (πρμ) der —kommt beim Essen ἡ ὄρεξις ἐργεῖται εἰς τὸ τραπέzion.

appetitlich ὀρεκτός, ὀρεκτικός.

appetitlos ἀνὀρεκτος.

Appetitlosigkeit, die, —, ἡ ἀνὀρεξία.

appetitreizend ὀρεκτός, ὀρεκτικός.

applaudieren ἀμὴ ἐπικροτῶ. ἐπευφημῶ, χειροκροτῶ.

Applaus, der, -es, πλ -e, ἡ ἐπικρότησις, ἡ ἐπευφημία, τό χειροκρότημα.

Applikatur, die, —, πλ -en, ἡ θακτυλοθεσία, χειροθεσία (ἐπὶ ὀργάνου).

applizieren μὴ χειροθετῶ ἐπὶ βέτω.

apportieren μὴ φέρω, κομίζω.

appretieren μὴ ἐξαρτῶ, κατάρτῶ [ἄρματων] παρασκευάζω.

approximativ προσεγγίζων.// —, ἐπρ κατὰ προσέγγισιν, ὡς ἐγγιστα.

Aprikose, die, —, πλ -n, τό βερύκοκκον.

Aprikosen baum, der, ἡ βερύκοκκός.

April, der, -s, ὁ Ἀπρίλιος der erste— ἡ πρώτη Ἀπριλίου [ἡ πρωταπριλιά]. in den —schicken ἐξαπατῶ τῇ πρώτῃ Ἀπριλίου.

April narr, der, τό θῦμα τῆς πρώτης Ἀπριλίου.

apriorisch ἐκ τῶν προτέρων.

Aquädukt, der, -[e]s, πλ -e, τό ὑδραγωγεῖον.

Aquamarin, der, -s, ὁ λευκοσμάραγδος, ὁ βήρυλλος (λίθος).

Aquarell, das, -[e]s, πλ -e, τό ὑδρογράφημα ἡ ὑδρογραφία.

Aquarell malerei, die, ἡ ὑδρογραφία τὸ ὑδρογράφημα.

Aquarium, das, -[s], πλ -rien, τό ὑδροτροφεῖον, ἡ δεξαμενὴ ὑδατίων.

Äquator, der, -s, ὁ ἰσημερινός.

äquatorial ἰσημερινός.

Aquavit, der, -[e]s, πλ -e, τό οἶνονπνευμα.

äquinoktial ἰσημερινός.

Aquinoktium, das, -s, πλ -tien, ἡ ἰσημερία.

äquivalent ἰσότημος, ἰσάξιος.

Äquivalent, das, -s, πλ -e, τό ἀντίτιμον, τὸ ἰσότημον.

Äquivalenz, die, —, ἡ ἰσότημια.

Ära, die, —, πλ Ären, ἡ χρονολογία, ἡ ἐποχή.

Arabeske, die, —, πλ -n, τό ἀραβικόν κόσμημα, τὸ ἀραβούργημα.

Aräo meter, der, τό ἀραιόμετρον.

Arbeit, die, —, πλ -en, ἡ ἐργασία, τὸ ἔργον. in— stehen ἔχω ὑπηρεσίαν. die— verweigern ἡ

einstellen κάμνω ἀπεργίαν. auf-
gehen πηγαίνω εἰς ἡμερονκάματον.
ohne—sein μένω ἀργός. Ihr Kleid
ist in der—ἐργάζονται τὸ φόρεμά
σας. be—stellte—ἐργασία παρηγγελ-
μένη. unter der—erliegen κατα-
βάλλομαι ὑπὸ τῆς ἐργασίας. erha-
bene—τὸ ἐκτύπωμα, ἡ ἐκτοπος προ-
τομή. halb erhabene—ἡ ἀναγλυ-
φή, τὸ ἀνέγλυφον. getriebene—
τὸ ἐγγλυφον. (πρμ) nach gethaner
—ist gut ruhen μετὰ τὴν ἐργασίαν
χρειάζεται ἀνάπαυσις. wie die—so
der Lohn κατὰ τὴν ἐργασίαν καὶ
ἡ ἀμοιβή.

arbeiten μι & ἀμὴ ἐργάζομαι.
ἐξεργάζομαι. λειτουργῶ. δουλεύω.
die arbeitende Klasse ἡ ἐργατικὴ
τάξις. gearbeitetes Gold, Eisen
ἐξεργασμένος χρυσός, σίδηρος. ei-
nem in die Hand — ἐργάζομαι
πρὸς ὄφελός τινος. der Telegraph
arbeitet ὁ τηλεγράφος ἐργάζεται.
δουλεύει. **sich** —, **sich krank**—
ἀσθενῶ ἐκ τῆς πολλῆς ἐργασίας.
sich durch den Schnee—ἀναίγω
δρόμον διὰ τῆς γιόνος.

Arbeiter, der, -s, πλ —, ὁ
ἐργάτης. (†Γρ) ein — ist seines
Lohnes wert ἄξιός ἐστιν ὁ ἐργάτης τοῦ
μισθοῦ αὐτοῦ ἐστίν.

Arbeiterin, die, —, πλ -nen,
ἡ ἐργάτις.

Arbeit geber, der, ὁ ἐργοδότης.
arbeitsam φιλεργός, φιλόπο-
νος, ἐργατικός.

Arbeitsamkeit, die, ἡ φιλερ-
γία, ἡ φιλοπονία, ἡ ἐθελοπονία.

Arbeits biene, die, ἡ ἐργάτις
μέλισσα.

Arbeits eifer, der, ἡ φιλερ-
γία, ἡ ἐθελοπονία.

arbeitsfähig ἱκανός πρὸς ἐρ-
γασίαν.

Arbeits haus, das, τὸ ἐργα-
στήριον. τὸ σιωφρονιστήριον.

Arbeits kra
τὴ δύναμις.

Arbeits leu
γάται.

Arbeits loh
ἐργομισθία, τὸ

arbeitslos

Arbeitslosi
ἐργία.

Arbeits ma
leute, ὁ ἐργάτης.

arbeitssche
σεργός, μισόπωνος.

Arbeits sch
νία, ἡ μισοπονία.

Arbeits stu
τιον ἐργασίας· τὸ

Arbeits stu
δαστήριον.

Arbeits tag
ἐργασίας.

Arbeits tag
ἡμέρα [ἡ καμὰ]

Arbeits tisc
ξιον τῆς ἐργασίας.

arbeitsunfä
ἐργασίαν.

Arbeits zeu
λαίον· τὰ ἐργαλ.

Arbeits zin
μάτιον ἐργασίας.

Arbitrage,
ὁλοτα, αἰρετοκ.

Arbuse, die
πόνιον.

Archaismu
-men, ὁ ἀρχαί.

Archäolog
ὁ ἀρχαιολόγος.

Arhaologie
χαιολογία.

archäologi
γικός.

Arche, die
βωτός.

Architekt,
ὁ ἀρχιτέκτων.

architektonisch ἀρχιτεκτονικός.

Architektur, die, —, ἡ ἀρχιτεκτονική.

Architrav, der, —s, πλ -en, το ἐπιστύλιον.

Archiv, das, —s, πλ -e, τὸ ἀρχεῖον.

Archivar, der, —s, πλ -e, ὁ ἀρχεὺς φύλαξ.

Areal, das, —s, πλ -e, τὸ ἐμβαδόν, ἡ ἐκτασις.

Arena, die, —, πλ -nen, ἡ παλαιστρά, ἡ κονίστρα.

Areopag, der, —s, πλ -e, ὁ Ἀρεῖος παγός.

arg (ärger, der ärgste) πολύ κακός, κακότροπος, κακόδουλος. A-es im Schilde führen κακὸν τι διανοῦμαι, ἔχω κακοῦς σκοπούς. -er Fehler χονδρὸν σφάλμα. er macht es zu — μά δὲν ὑποφέρεται, ὑπερβαίνει πᾶν ὅριον. ich sehe nichts A-es dabei δὲν βλέπω κακὸν τι. im -en liegen κακῶς ἔχω, κακῆν τὴν ἔχω. das ist zu—αὐτὸ δὲν ὑποφέρεται: πλέον.

Arg, das, —en, τὸ κακόν, ohne —ἄδολος, ἄνευ δόλου, kein—dabei haben δὲν ἔχω κακὸν εἰς τὸν νοῦν μου.

argdenkend καχύποπτος.

Ärger, der, —s, ἡ ἀγανάκτησις, ἡ ὀργή [ἡ φουρία]. ἡ λύπη.

ärgerlich ἀγανακτικὸς, ὀργίλος, λυπηρὸς, ἀνιαρὸς, δυσάρεστος. —machen ἐρεθίζω, παροργίζω [φουρκίζω].

Ärgerlichkeit, die, —, ἡ ἀγανάκτησις.

ärgern μὴ λυπῶ, παροργίζω, δυσχεστεῖω [φουρκίζω]. **sich**—ἀγανακτῶ, παροργίζομαι, δυσχεστεῖσθαι [φουρκίζομαι].

Ärgernis, das, —es, πλ -e, ἡ ἀγανάκτησις, ἡ δυσχεστεῖσις τὸ σκάν-

δαλόν. —nehmen αὐ εἰς τὸ αὐ σκανδαλίζομαι διὰ τι.

Arg list, die, ἡ κακοτεχνία, ὁ δόλος, ἡ ἐπιβουλὴ [ἡ κατεργαρία].

arglistig ἐπιβουλὸς, δόλιος, ὑπνυλὸς, καχύποτος.

arglos ἀπειροκακός, ἄδολος, ἄ-πληρης, ἀκακός.

Arglosigkeit, die, ἡ ἀκακία, ἀπειροκακία, τὸ ἀπειροκακόν.

Argument, das, —[e]s, πλ -u, τὸ ἐπιχείρημα, τὸ ἐργχείρημα ἡ ἐπόδειξις.

Argumentation, die, —, πλ -en, τὰ ἐπιχειρήματα, ὁ συλλογισμός.

argwillig κακόδουλος, ἐνέλο-κακός, ἐπι/αιρέκακος.

Argwilligkeit, die, ἡ κακούδουλεια ἡ ἐπι/αιρεκακία.

Arg wohn, der, —s, ἡ ὑπόψια, ὑπόνοια.

argwöhnen μὴ ὑποπτεύω.

argwöhnisch ὑποπτος, καχύποπτος, πλόποπτος.

Arie, die, —, πλ -n, τὸ μέλος, ἡ μελωδία.

Aristokrat, der, —en, πλ -en, ὁ ἀριστοκρατικός, ὁ ἀριστοκράτης.

Aristokratie, die, —, πλ -[e]n, ἡ ἀριστοκρατία.

aristokratisch ἀριστοκρατικός.

Arithmetik, die, —, πλ -en, ἡ ἀριθμητική.

Arithmetiker, der, —s, πλ —, ὁ ἀριθμητικός.

arithmetisch ἀριθμητικός.

arm (ärmer, der ärmste) πένης, ἄπορος, πτωχός, ταλαίπωρος, τάλας, δύστηνος [καυμένος]. -er Sün-der ὁ πταίστης, ὁ καταδικός. -er Ritter ὁ τηγανίτης [ὁ στίλβας]. —werden πτωχεῖω, geistig—πτωχός τῷ πνεύματι. der A-e ὁ πτωχός, die verschämten A-e οἱ κρύφα ἐλθιμονούμενοι. — wie eine

Kirchenmaus ἐπὶ ξύλου κρεμάμενος, σῶσον ἑλῆξον.

Arm, der, -[e]s, πλ -e, ὁ βραχίον· ἡ ἀγκάλη. ein—voll μία ἀγκάλῃς, mit offenem—en empfahen ὑποδέχομαι με ἀνοικτὰς ἀγκάλας, sich einem in die -e werfen ῥίπτομαι εἰς τὰς ἀγκάλας τινός. einem unter die -e greifen ὑποβορῶ, ὑποβάλλω τινα. einen unter die—fassen ὑποσάσάζω τινα.

Armadill, das, -[e]s, πλ -e, ἡ ναυτική μίτρα.

Arm band, das, τὸ ψέλιον, τὸ βραχιόλιον.

Arm binde, die, ὁ ἀγκωνόδεσμος· ὁ ἐπιβίσιμος.

Arm brust, die, τὸ σταυρότοξον, ἡ βαλλιστρίς.

Armbrust schütze, der, ὁ τοξότης.

Armee, die, —, πλ -n, ὁ στρατός.

Armee lieferant, der, ὁ τροφодότης, σιτάρης, προμηθευτής τοῦ στρατοῦ.

Ärmel, der, -s, πλ —, ἡ χεὶρὶς [ἡ μανίκια, τὸ μανίκι]. (μτφ) aus dem—schütteln αὐτοσχέδιάζω.

Armen anstalt, die, τὸ πτωχοκομειον.

Armen büchse, die, τὸ κιβώτιον ἐλεημοσυνῶν.

Armen geld, das, ἡ ἐλεημοσύνη.

Armen haus, das, τὸ πτωχοκομειον.

Armen kasten, der, τὸ κιβώτιον ἐλεημοσυνῶν.

Armen pflege, die, ἡ πτωχοκομία.

Armen steuer, die, ὁ ὑπὲρ τῶν πτωχῶν ἔρανος.

Armen stock, der, τὸ κιβώτιον ἐλεημοσυνῶν.

Armen vater, der, ὁ φιλόπτωχος, ὁ ἐλεήμων.

armieren μὴ ἐξοπλίζω, ὀπλίζω [ἀρματώνω].

Armierung, die, —, πλ -en, ὁ ἐξοπλισμός [τὸ ἀρμάτωμα].

Arm kissen, das, τὸ ὑπαγκώνιον προσκευαλαίου.

Arm lehne, die, τὸ ὑποβραχιόνιον [τὸ ἀκινυμπιστήρι].

Arm leuchter, der, ὁ λυχνόσχος, ἡ πολύστροφος λυχνία.

ärmlich πενιχρός, ἐλεεινός.

Ärmlichkeit, die, —, πλ -en, ἡ πενιχρότης, ἡ ἐλεεινότης.

Arm schiene, die, ὁ βραχιονιστήρ, τὸ περιβραχιόνιον.

armselig ἐνδεής, πτωχός· δυστυχής, ταλαίπωρος, ἀθλίος· πενιχρός.

Armseligkeit, die, —, πλ -en, ἡ ἀθλιότης, ἐλεεινότης, πενιχρότης.

Arm sessel, ἡ -stuhl, der, τὸ κλινοκαθέδριον, ἡ κλινοκαθέδρα [ἡ πολυθρόνα].

Armut, die, —, ἡ πενία, ἡ πτωχεία, ἡ ἐνδεια.

Armuts zeugnis, das, τὸ πιστοποιτικὸν πενίας.

Armvoll, der, —, ἡ ἀγκάλῃς [ἡ ἀγκάλια].

Arnika, die, —, (φτλ) ἡ ἀρνίκη, τὸ ἀρνόγλωσσον [ἡ ἀρνίκα].

Arom[a], das, -s, πλ -ta, τὸ ἄρωμα, ἡ εὐωδία.

aromatisch ἀρωματικός, εὐώδης.

Arrak, der, -s, τὸ ἐξ ὀρύζης οἶνονπνευμα.

Arrangement, das, -s, πλ -s, ἡ διάταξις, ἡ διακόσμησις. ὁ συμβιβασμός.

arrangieren μὴ διευθετῶ, διακοσμῶ, τακτοποιῶ, συμβιβάζω.

Arrest, der, -[e]s, πλ -e, ἡ (προσωπικὴ) κράτησις, ἡ προφυλάκισις. ἡ κατάσχεσις, im—se n εἰμι ὑπὸ κράτησιν, — auf etwas

legen ή etwas mit—belegen καμνω κατάσχαιν τινας. einen mit—bestrafen θέτω τινά υπό κράτησιν.

Arrestant, der, -en, πλ -en, ὁ κατασχέτης· ὁ πεφυλακισμένος.

Arrestat, der, -en, πλ -en, ὁ πεφυλακισμένος, ὁ κατάσχεσιν φυλάττειν, κατισχύμενος.

Arrestation, die, —, πλ -en, ἡ φυλάξις, προσωπική κράτησις.

Arrest stube, die, ή -zimmer, das, ἡ αστυνομική φυλακή, τὸ κρατητήριον.

arretieren μη συλλαμβάνω, θέτω υπό κράτησιν. κατίσχω.

Arrière garde, die, (στρ) ἡ ὀπισθοφυλακή.

arrogant αὐθάδης, ἄλαζών.

Arroganz, die, —, ἡ ἄλαζονεία, ἡ αὐθάδεια.

Arsch, der, -es, πλ Ärsche, ἡ πυγή, ὁ πρωκτός, ὁ ἀρχός [ὁ καλός].

Arsch backe, die, ἡ πυγή, ὁ γαστήρ [τὸ κωλομέρι].

Arsen, das, -s, (χημ) τὸ ἀρσενικόν.

Arsenal, das, -s, πλ -e, τὸ ὀπλοστάσιον, τὸ ὀπλοφυλάκιον.

arsenig (χημ) ἀρσενικώδης.

Arsenik, der, -s, (χημ) τὸ ἀρσενικόν [τὸ ποικιλοφάρμακον].

arsenikalisch ἀρσενικώδης.

Arsenik saure, die, (χημ) τὸ ἀρσενικόν ὄξύ.

Art, die, πλ -en, τὸ εἶδος· ὁ τρόπος. ἡ φύσις, τὸ φυσικόν, ὁ γαρυφαλίτης, auf diese — ταιούτω τρόπῳ, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον. ein Kind von guter — εὐτακτον παιδίον. aus der — schlagen ἐξαλλάσσω, ἐκπίπτω ἐκ τοῦ εἶδους μου. er hat keine — δὲν ἔχει τρόπους. in seiner — εἰς τὸ εἶδος του. einzig in seiner — μοναδικός εἰς τὸ εἶδος του. (πρμ) — lässt nicht von — τὸ αἶμα νερόν δὲν γίνεται.

arten μη μορφώνω, διαπλάσσω wohlgeartet εὐήγημένος [καλοαναθρεφμένος]. so geartet ταιούτως τὴν φύσιν. // —, aus εὐδοκίᾳ, γίνονται. εἶμαι ὁμοίος, ἔχω ὁμοιοτητα, ὁμοιάζω, er artet nach seinem Vater ὁμοιάζει πρὸς τὸν πατέρα του. der Weinstock artet hier nicht τὸ κλήμα δὲν εὐδοκίμει ἔδω.

Arterie, die, —, πλ -n, ἡ ἀρτηρία.

artesisch Ἀρτεσιανός. -er Brunnen τὸ Ἀρτεσιανόν φρέας.

artig εὐσχήμων· εὐτακτός, πρόνιμος· χρηστοθήης. φιλοφρονητικός, εὐγενής, περιποιητικός.

Artigkeit, die, —, πλ -en, ἡ εὐαγρημοσύνη· ἡ χρηστοθήεια, ἡ εὐταξία, ἡ φιλοφροσύνη, ἡ εὐγένεια.

Artikel, der, -s, πλ -n, τὸ άρθρον, τὸ εἶδος· τὸ ἐμπόρευμα.

Artikulation, die, —, πλ -en, ἡ διάρθρωσις, ἡ κλειδώσις.

artikulieren μη συναρθεῶ, διαρθεῶ.

Artillerie, die, —, πλ -[e]n, τὸ πυροβολικόν.

Artillerist, der, -en, πλ -en, ὁ πυροβολητής, πυροβολιστής.

Artischoke, die, —, πλ -n, ἡ κινάρα [ἡ ἀγκινάρα].

Artist, der, -en, πλ -en, ὁ καλλιτέχνης.

artistisch καλλιτεχνικός.

Arz[e]nei, die, —, πλ -en, τὸ φάρμακον, τὸ ἰατρικόν.

Arz[e]nei buch, das, ἡ φαρμακοποιία, φαρμακολογία.

Arz[e]nei formel, die, ἡ συνταγή.

Arz[e]nei glas, das, τὸ φιάλιον, ἡ φιάλις.

Arz[e]nei kunde, ἡ -lehre, die, ἡ φαρμακευτική, φαρμακοποιία.

arz[e]neilich θεραπευτικός, ἰαματικός.

Arz[e]nei mittel, das, τὸ φάρμακον, τὸ ἱατρικόν.

Arz[e]nei trunk, der, τὸ ποτὸν φάρμακον.

Arz[e]nei verschreibung, ἢ -vorschrift, die, ἡ συνταγή.

Arz[e]nei waren, die πλ., τὰ φάρμακα.

Arz[e]nei wissenschaft, die, ἡ ἱατρική.

Arz[e]nei zettel, der, ἡ συνταγή, ἡ ἐπιγραφή φαρμάκου.

Arzt, der, -es, πλ. **Ärzte**, ὁ ἱατρός, (πρμ) —, hilf dir selber, ἱατρέ, θεράπειςον πρῶτον σεαυτὸν, ἄλλων ἱατρός αὐτός ἐλκεσι βρῦει.

Ärztin, die, —, πλ. -nen, ἡ ἱατρίστρα, ἡ ἱατρίστis.

As, das, -ses, πλ. -se, ὁ ἄσσος, τὸ ἄσσάριον (νόμισμα).

Asbest, der, -es, πλ. -e, (φτλ) ἡ ἄσβεστος, ὁ ἀμίαντος.

Ascendent, der, -en, πλ. -en, ὁ ἀνιὼν συγγενής.

Ascendenz, die, —, ἡ ἀνιούσα συγγένεια.

Ascet, der, -en, πλ. -en, ὁ ἀσκητής.

Ascetiker, der, -s, πλ. —, ὁ ἀσκητικός.

ascetisch ἀσκητικός.

Ash, der, -es, πλ. **Äsche**, τὸ ἄγγειον, τὸ δοχεῖον.

Ash becher, der, ἡ τερροδόχη.

Asche, die, —, πλ. -n, ἡ τέφρα, ἡ σποδός [ἡ στάκτη], heisse — ἡ θερμοσποδία. zu — brennen αποτεφρῶ, καταθαλῶ. sanft ruhe deine —! εἴη σοι κατὰ γῆς; κόψη κόμην ἐγὼ ἡσέλασθαι! (+Γρ) im Sack und — Busse thun ἐν σάκκῳ καὶ σποδῶ μετανοῶ.

Aschen becher, ἡ -behälter, der, ἡ τερροδόχη [ἡ στακτοδόχη].

Aschenbrödel, das -s, πλ. —, ὁ σποδοῦνης [ἡ στακτοποῦστis, τὸ αἰσκάτσουλον].

Aschen kasten, ἡ -krug, der, ἡ ὑδρία, ἡ τερροδόχη.

Aschen salz, das, τὸ νιτρικόν ἄλας.

Ascher mittwoch, der, ἡ κατὰ τετάρτη.

äschericht ἢ äscherig σποδοειδής, τερροειδής.

äschern μὴ αποτεφρῶναι
aschfarben τερροειδής, σποδοειδής, τερρωδής, στακτώδης.

aschgran σποδοειδής, τερρός, τερρωτός, στακτώδης [στακτός]. (οἶκ) das geht ins A-e αὐτὸ κατατεφρῶν.

aschicht ἢ aschig τερρωδής, σποδωδής.

Asch kuchen, der, ὁ σποδῖτης πλακοῦς ὁ ἐγκρυφίας [ἡ στακτοπῆτα, ἡ ἀλόπητα].

äsen μὴ δελεᾶν [δολῶναι].

Asiat, der, -en, πλ. -en, ὁ Ἀσιάτης, ὁ Ἀσιανός.

asiatisch Ἀσιατικός, Ἀσιανός.

Asphalt, der, -[e]s, πλ. -e, ἡ ἄσφαλτος.

asphaltieren μὴ ἀσφαλτῶ.

asphaltisch ἀσφαλτώδης.

Asphodill, die, —, πλ. -en, (φτλ) ὁ ἀσφῶδελος [τὸ σπερδοῦκλι].

Aspirant, der, -en, πλ. -en, ὁ υποψήφιος, ὁ μνηστήρ.

Aspirata, die, —, πλ. -ten, (γρμ) τὸ δασύ γράμμα.

aspirieren μὴ (γρμ) δασύναι. // —, ἀρῆ ἐποφθαλμιῶ, θηρεῖω.

Ass ἴδε As.

Assekurant, der, -en, πλ. -en, ὁ ἀσφαλιστής.

Assekuranz, die, —, πλ. -en, ἡ ἀσφάλεια.

Assekurat, der, -en, πλ. -en, ὁ ἀσφαλιζόμενος.

assekurieren μη ασφαλίξω, εξασφαλίξω.

Assel, die, —, πλ -n, (ζλ) ὁ ὄντισκος, ὁ πολύπους [ή κουβαρίδα].

Assemblee, die, —, πλ -[e]n, ή συνέλευσις.

assertorisch καταφατικός.

Assessor, der, -s, πλ -ören, ὁ πρίξερρος.

Assimilation, die, —, πλ -en, ή ἀφομοίωσις.

assimilatorisch ἀφομοιωτικός.

assimilieren μη ἀφομοιώ

Assisen, die πλ, ή σύνθεσις κακούργιστικῶν.

Assistent, der, -en, πλ -en, ὁ βοηθός.

assistieren μη παραστατώ, παρευρίσκομαι, βοηθῶ.

Association, die, —, πλ -en, ή εταιρεία.

Associé, der, -[s], πλ -s, ὁ συνεταιρὸς.

associiieren μη συνεταιρίζω, συνδέω, sich— συνεταιρίζομαι.

Assonanz, die, πλ -en, ή παρήχησις.

assonieren ἀμη παρηγῶ.

assortieren μη (ἐμπ) καταρτίζω, συναπαρτίζω, ἐφοδιάζω.

Assortiment, das, -s, πλ -e, (ἐμπ) τὸ κατηγορησθέντα κατάστημα.

Äst, der, -es, πλ Äste, ὁ κλάδος.

Ästchen, das, -s, πλ -, ὁ κλάδος, τὸ κλαδάκιον.

sich Ästen διακλαδοῦμαι.

Ästhetik, die, —, ή αἰσθητική.

Ästhetiker, der, -s, πλ —, ὁ αἰσθητικός.

ästhetisch αἰσθητικός.

Asthma, das, -s, τὸ ἄσθμα.

asthmatisch ἀσθματικός.

ästig κλαδῶδες, πολυκλάδος.

astlos ἀκλάδος.

Astrolog, der, -en, πλ -en, ὁ ἀστρολόγος.

Astrologie, die, —, ή ἀστρολογία.

astrologisch ἀστρολογικός.

Astronom, der, -en, πλ -en, ὁ ἀστρονόμος.

Astronomie, die, —, ή ἀστρονομία.

astronomisch ἀστρονομικός.

Asyl, das, -s, πλ -e τὸ ἄσυλον.

Atavismus, der, —, ή ὁμοιότης πρὸς τὸν πάππον ὁ παππισμός.

Atelier, das, -s, πλ -s, τὸ ἐργαστήριον καλλιτέχων, τὸ καλλιτεχνεῖον.

photographisches — τὸ φωτογραφεῖον.

Atem, der, -s, ή ἀναπνοή, — holen ή schöpfen ἀναπνέω, ausser — ἀσθμαίνων [ἐξαγανισμένος].

der schwere — ή δύσπνοια.

den — an sich halten κρατῶ τὴν ἀναπνοήν μου.

Atem holen, das, ή ἀνάπνευσις, ή ἀναπνοή.

atemlos ἀσθμαίνων, ἄπνοος, πνευστικῶν [ἐξαγανισμένος].

Atemlosigkeit, die, —, ή ἀπνευστία, ή ἄπνοια [τὸ λαχάνισμα].

Atem zug, der, ή πνοή, letzter ή τελευταία πνοή.

Atheismus, der, —, ή ἀθεότης, ή ἀθεΐα.

Atheist, der, -en, πλ -en, ὁ ἄθεος, ὁ ἀρνησιθεός.

atheisch ἄθεος, ἀρνησιθεός.

Äther, der, -s, ὁ αἰθήρ.

ätherisch αἰθέριος.

ätherisieren μη αἰθεροποιῶ, ἐξαθεροῶ.

Athlet, der, -en, πλ -en, ὁ ἀθλητής.

athletisch ἀθλητικός.

Äthyl, das, -s, πλ -e, (χμ) τὸ αἰθύλλον.

Atlas, der, -ses, πλ -anten, ὁ ἄτλας, ὁ γεωγραφικὸς χάρτης.

2 **Atlas**, der, -ses, πλ -se, τὸ ἀτλάζιον.

atlasartig ἀτλαζοειδής· ἀτλαζιώτης.

Atlas band, das, ἡ ἀτλαζιώτη ταινία.

atlassen ἀτλάζινος, ἀτλαζιώτης.

Atlaszeug, das, τὸ ἀτλάζιον ὕψωμα.

atmen μὴ & ἀμὴ ἀναπνέω. schwer — δυσπνοῶ, πνευστιῶ. ohne zu — ἀπνευστί.

Atmosphäre, die, —, πλ -η, ὁ ἀτμοσφαιρικός ἀήρ, ἡ ἀτμόσφαιρα.

atmosphärisch ἀτμοσφαιρικός.

Atom, das, -s, πλ -e, (γμ) τὸ ἄτομον.

Atomen lehre, die, ἡ περὶ ἁτόμων θεωρία, ὁ ἁτομισμός.

Atomist, der, -en, πλ -en, ὁ ἁτομιστής.

Atout, das, -[s], τὸ ἐπικρατοῦν χαρτίον, τὸ κλέϊον.

Atrement stein, der, ἡ χαλκίτις (στρυπτηρία).

ätschen μὴ μορφαῶω σκωπτίζω (einen πρὸς τινα).

Attaché, der, -s, πλ -s, ὁ διπλωματικός ἀκόλουθος.

attachieren μὴ προσκολλῶ.

attaquieren μὴ προσβάλλω.

Attentat, das, -[e]s, πλ -e, ἡ βία· ἀπόπειρα, ἡ ἐπιβουλὴ· ἡ ἀπόπειρα φόνου.

Attentäter, der, -s, πλ —, ὁ δράστης ἀποπειρας· ὁ ἐπιδρομεύς.

Attest[at], das, -[e]s, πλ -e, τὸ πιστοποιητικόν.

attestieren μὴ πιστοποιῶ.

Attrape, die, —, πλ -η, ἡ παγίς.

Attribut, das, -[e]s, πλ -e, τὸ ἐπιθεμα, τὸ ἐπιθετον· τὸ σύμβολον.

attributiv (γμ) ἐπιθετικός.

ätzbar διαβρώσιμος· καυτηριάζσιμος, ἐπικαύσιμος.

ätzen μὴ ἐπικαίω, καυτηριάζω· διαβιβρώσκω.

ätzend καυστικός, διαβρωτικός.

Ätz kraft, die, ἡ καυστικὴ δύναμις, τὸ καυστικόν.

Ätz mittel, das, τὸ καυτηριον.

Ätz stein, der, ἡ πέτρα τῆς καλῆσεως.

Ätzung, die, —, πλ -en, ἡ διὰ τοῦ νιτρικοῦ ὀξέος διάβρωσις, ἡ καυτηρίασις.

Ätz wasser, das, τὸ νιτρικόν ὄξύ.

auf ἐπὶ ὦ! ὦγ!

auch σὺ καί, ὡσαύτως· ἔτι δέ, πρὸς δέ, προσέτι, πρὸς τούτοις. — nicht οὐδέ, μηδέ, οὔτε, μήτε, ich — nicht οὐδ' ἐγώ, οὐτ' ἐγώ, oder — ἢ μᾶλλον. — nur, ἢ — immer δὴ πτε, wer — nur ὅστις δὴ ποτε, ὅστις καὶ ἄν, was — nur ὅ, τι δὴ ποτε, ὅ, τι καὶ ἄν, sondern — nicht ἄλλ' οὐδέ, wenn — ἄν καί.

Audienz, die, —, πλ -en, ἡ ἀκρόασις.

Audienz zimmer, das, ἡ ἀκροαθουσα τῶν ἀκροάσεων.

Auditeur, der, -s, πλ -e, ὁ ἀκροατής.

Auditor, der, -s, πλ τὸ ren, ὁ ἀναπληρωματικός δικαστής.

Auditorium, das, -[s], πλ -rien, τὸ ἀκροατήριον.

Aue, die, —, πλ -η, ὁ λειμῶν, τὸ λιβάδιον.

Auer hahn, der, (ζλ) ὁ τέτραξ [ὁ ἀγριοπετινός].

Auer henne, die, (ζλ) ἡ τέτραξ [ἡ ἀγριοκότα].

Auer ochs, der, (ζλ) ὁ βόνασος, ὁ οὐρὸς βοῦς, ὁ ἀγριόταυρος.

auf πρὸ — I (Me: αἶτ. ἐπὶ κινήσει, ὡς ἀπόκρισις εἰς τὴν ἐρώτησιν: ποῦ ἐπάνω; ἐπὶ τῇ) ἐπὶ, εἰς, ἀνά. — den Tisch legen θέτω ἐπὶ τῇ τρα-

πέζης, ἐπὶ τὴν ταπεινάν. — den

Markt, — die Post gehen πηγαίνω εἰς τὴν ἀγοράν, εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. das kommt — euch an τοῦτο ἐξήρηται ἐξ ὑμῶν. — alle Fülle παντός, ἐξ ἁπαντός. — kurze Zeit ἐπὶ τινα χρόνον. — immer διὰ παντός. — Ehre λόγῳ τιμῆς. — Befehl des Königs κατὰ διαταγὴν τοῦ βασιλέως. — die Art οὕτως, τοιοῦτω τρόπῳ. Ich hoffe — euch ἔγωγ τὰς ἐλπίδας μου εἰς ὑμᾶς. es geht — zweī πλησιάζει εἰς τὰς δύο. — s beziehe δσον οἶόν τε καλλίτερον. — s neue ἐκ νέου. — einmal ἑξαφονίς, διὰ μιᾶς. alle bis — einen πάντες μέχρις ἑνός. — deutsch γερμανιστί. — II (Μετά δοτ. ἐπὶ στάσεως, ὡς ἀποκρίσις εἰς τὴν ἐρώτησιν ἐπὶ τίνας; ποῦ ἐπᾶνω; ποῦ;) ἐπὶ, ἀνά, εἰς, ἐν. das Buch liegt — dem Tische τὸ βιβλίον κεῖται ἐπὶ τῆς τραπέζης. der Brief liegt — der Post ἡ ἐπιστολή μένει εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. — der Sirasse καὶ ὁ δὸν — dem Balle εἰς τὸν γορδόν. — dem Lande εἰς τὴν ἐξοχήν. — der Reise εἰς τὸ ταξίδιον. — dem Meere κατὰ θάλασσαν, διὰ θαλάσσης. — einem Instrument spielen παίζω ὄργανον es ist drei Viertel — neun εἰς ἐννέα παρὰ τέταρτον. das beruht — mir τοῦτο ἐναπύκεται εἰς ἐμέ, αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐμέ. — seiner Meinung bestehen ἐπιμένω εἰς τὴν γνώμην μου. // —, ἐπρὶ ἐπᾶνω, ἄνω, von Jugend — νεπιόθεν. — und ob ἄνω καὶ κάτω. // — dass αὐτὸ ἵνα, ὅπως, διὰ τὰ. — I ἑπάνω! ἐγέρθητι! — denn! ἑπάνω! λοιπόν! — sein εἶμαι ἐξηγηρμένος.

auf- πρόθεμα κινήτόν: ἐπι-
ἀνα-, πρό: τὰ ἄνω.

auf-ai-beiten μὴ ἐνακουίζω· ἀπεργάζομαι, κατεργάζομαι, καταναλίσκω, διαπνῶ.

auf-atmen ἀμὴ ἐξανανέω.

auf-bahren μὴ βαλλῶ ἐπὶ φορέου, ἐπιφορτώνω.

Auf bau, der, ἡ οἰκοδομία, ἐπισκοδομή.

auf-bauen μὴ ἐπισκοδοῦν, ἀνικοδομεῖν, οἰκοδομεῖν.

auf-bauschen μὴ ἐξογκῶν (φυσῶ) τὰς παρειάς. // —, ἀμὴ ἐξογκοῦμαι, τυροῦμα [φουσκῶναι].

sich **auf-be finden*** εὐρίσκομαι ὄρθως.

auf-be halten* μὴ διαφυλάττω· ἀφίνω ἐπᾶνω μου.

Aufbe halten, das, ἡ διαφύλαξις, τήρησις.

auf-beissen* μὴ καταδάνω, θραύω διὰ τῶν ὀδόντων, ἀνοίγω δάκνυν.

auf-bekommen* μὴ κατορθῶναι να ἀνυῖθω, er hat ein Exercitium — ἔλαβε θέμα.

auf-bersten* ἀμὴ ἀναρρηγνύομαι, σπλίζομαι [σκάζω].

auf-be wahren μὴ διαφυλάττω, διαφύζω.

Auf bewahrung, die, ἡ διαφύλαξις, διατήρησις.

auf-biegen* μὴ κάμπτω εἰς τὰ ἄνω, ἀνακάμπτω, ἀνοίγω ἀνακάμπτων.

auf-bieten* μὴ καλῶ, εἰς τὰ ὅπλα, προκηρύττω, δημοσιεύω, συλλέγω, alles — κινῶ πάντα λλοῦν, προσπαλῶ παντὶ σθεναί.

Aufbietung, die, —, πλ — en, ἡ προσκλησις εἰς τὰ ὅπλα, ἡ προκήρυξις.

auf-binden* μὴ ἐπιδέω, ἐπιθένω, ἀναδέω. λῦω, διαγαλῶ ἀνοίγω, καλλῶ, πωλῶ (ψεύδη).

auf-blähen μὴ φυσῶ, διογκῶ [φουσκῶναι]. sich — αναφυσῶν.

μαι ἐπαίρομαι, ὑπερσηφανῶ, ὑπερσηφανεύομαι

Aufblähung, die. ἡ ὄγκωσις [το φουσκώμα]. (μτφ) ἡ ἐπαρσις, ὁ τυρός, ἡ ὑπερσηφανία.

anfblasen* μὴ φυσῶ, ἀναφυσῶ, διαγλῶ [φουσκώνω]. ἀνοίγω διὰ φουσκώματος. ἐξεγείρω, σάλλειν. || —, ἀνὴ προσκαλῶ ἡ γῶν. **sich** — διαγλῶμα ἀναφυσῶμαι [φουσκώνομαι]· τυφῶμαι, ὑπερσηφανεύομαι, ἐπαίρομαι.

aufblättern μὴ ἀναδιφῶ, φυλλομετρῶ, φυλλολογῶ, φυλλοκοπῶ.

aufbleiben* ὅς μὲν ἐξυπνας, ἐγρυπνῶ, μένω ἀναικτός.

Aufblick, der, τὸ ἀνάδλερμα.

aufblicken ἀμὴ ἀναδλέπω.

aufblitzen ἀμὴ ἐξαστράπτω, ἀποστράπτω, ἀστράπτω.

aufblühen ἀμὴ ἐξανθῶ, ἀνθίζω.

Aufblühen, das, ἡ ἐξάνθησις, ἡ ἀνθη.

aufbohren μὴ διατρύγω.

aufborgen μὴ ἀανείζομαι.

aufbrauchen μὴ καταναλίσκω.

aufbrausen ὅς μὲ ἀναζέω, ἀνάβραζω. (μτφ) ἀσorpάζομαι, ἐξάπτομαι.

Aufbrausen, das, ὁ παρλασμός, ἀναβρασμός. (μτφ) ἡ ἐξαψις, παραφορά.

aufbrausend ἀκράχολος, ὀξύθυμος, ὀργίλος.

aufbrechen* μὴ ἐκρηγνύω, διαρρηγνύω, ἀνοίγω βιαίως. || —, ὅς μὲ διαρρηγνύομαι, ἐκρηγνύομαι· ἀνέγομαι, ἀνοίγω. ὀρμῶμαι, ἀφορμῶμαι, ἐκπορεύομαι [ἐκινῶ].

Aufbrechen, das, ἡ διάρρηξις· τὸ ἀνοιγμα. ἡ ἀναχώρησις.

aufbreiten μὴ ἐπεκτείνω, ἐφαπλώνω.

aufbrennen* μὴ κατακαίω· ἐπικαίω, ἐγκαίω. || —, ὅς μὲ κατακαίομαι· ἀναφλέγομαι.

auf-
γείρω
ζω,
θίζω,
ein S
γον,
μαι ἐξ
μαι γ
στρατ
συρμό
brach
Auf
ληψις
στρατ
Auf
ἀναγο
auf
[ξανα
auf
θετω
auf
auf
μαι, ἐ
auf
στρών
[ξεσκε
auf
πλάτ
auf
ὠθήσε
sich
auf
των.
ἐκστ
auf
sich
auf
χθής.
Au
ἐπαγ
an
auf
θλίβο
ἀνοίγ
Au
ἐναπ

auf-dunsen αὖς & sich — διαγρῶμαι, φουσι [φουσιώνω].

aufeinander ἐπ' ἐπ' ἀλλήλου, ἐπ' ἀλλήλων, ἄλλος ἐπ' ἄλλον ἐπέστη, καθέστη, ἀλληλοδιαδόνως.

Aufeinander folge, die, τὸ ἐπ' ἀλλήλων, ἡ ἐπαλληλία, ἀλλεπαλληλία, ἡ ἀλλεπαλληλίας διαδοχή.

Aufenthalt, der, -s, ἡ διατριβή, ἡ διαμονή, ἡ διαδουρία, ἡ ἀργοπορία ohne — ἀμελλητί.

Aufenthalts karte, die, ἡ ἀδεία διαμονῆς.

Aufenthalts ort, der, ἡ διατριβή, ἡ διαμονή, τὸ διαμονητήριον.

auf-er legen μὴ ἐπιβάλλω.

Auf-erlegung, die, ἡ ἐπιβολή, ἡ ἐπίταξις.

auf-er stehen* αὖς ἀναδιδῶμαι, ἀνίσταμαι [ανασταίνωμαι].

Anferstehung, die, —, ἡ ἀνάστασις ἡ νεκροανάστασις.

auf-er wecken μὴ ἐγείρω, ἀρτυνίζω, ἀνεγείρω, ἀνιστῶ [ἀνασταίνω].

Auf-erweckung, die, —, ἡ ἀνάστασις ἡ νεκροανάστασις.

auf-er ziehen* μὴ ἐκτρέφω, ἀνατρέφω.

auf-essen* μὴ κατεσθίω, κατατρώγω.

auf-fahren* μὴ ἐκδιᾶμι δι' ἀμαθίης, διαοργήνυν ἀγούμενος, einen Weg — ρεῖρω, ὁδοῖον.

Steine — μεταφέρειν διὰ κόρον λίθους, // —, αὖς ἀνεγείρομαι, ἀνυψοῦμαι ὁρητικῶς, ἀνοίγομαι βλάβως, vor Freude — ἀναστρεφῶ ὑπο χαρᾶς, leicht — ἀραρπάζομαι.

auffahrend ἀκράχλος, ὁργίλος, θυμώδης.

Auf-fahrt, die, ἡ ἀνάβασις, ἡ ἀνοδος.

auf-fallen* αὖς ἐπιπίπτω, ἐμπίπτω, (μτφ) παρέγω ἐκπληξιν, ἐκ-

πλήττω, ἐπισύρω τὴν πρὸς αὐτὸν, προξενῶ ἐντύπωσιν.

auf fallend, ἡ -fällig παράξενος, ἀσυνήθης, ἀλλόκοτος [φανταχτερός], sich auffällig machen ἐπισύρω ταβλήματα τῶν ἀνθρώπων.

Auffälligkeit, die, —, τὸ ἀλλόκοτον, τὸ παράξενον.

auf-fangen* μὴ συλλέγω, συλῶ, ὑσαρπάζω, συλλαμβάνω.

Auf-fangung, die, —, ἡ σύλληψις, ἀρπάζη.

auf-färben μὴ ἀναρῶμαι, ἀναρῶμαι.

auf-fassen μὴ συναρπάζω, συλῶ, (μτφ) ἀνταλαμβάνω, ἐνιστῶ.

Auf-fassung, die, ἡ ἀντίληψις ἡ ἐκδοχή.

Auffassungs-gabe ἡ-kraft, die, ἡ -vermögen, das, τὸ ἀντιληπτικόν, ἡ ἀντίληψις.

auf-finden* μὴ ἀνεύρισκω.

Auf-findung, die, —, πλ -elle, ἡ ἀνέυρεσις.

auf-fischen μὴ ἀνευρίσκω, εὐρίσκω [εὐρεσθῆναι].

auf-flackern, ἡ -flammen αὖς φλογίζομαι, ἀναφλεσθῆναι.

auf-flattern αὖς ἀναπέτομαι, ἀναπτέωμαι.

auf-flechten* μὴ ἀναπλέω, ἀναπλέω, διαπλέω, ἐκπλέω [ἐκπλέω].

auf-fliegen* αὖς ἀναπέτομαι, ἀνιπταμαι, ἐκπέτομαι [ἐκπετῶ], ἀνοίγομαι βιαιῶς.

Auf-fliegen, das, ἡ πτήσις, ἡ φυγή [τὸ ἐκπέταμα]* ἡ ἐκσφενδύνησις.

Auf-flug, der, ἡ διὰ πτήσεως φυγή, ἐκφυγή [τὸ ἐκπέταμα].

auf fordern μὴ προσκαλῶ, ἐντέλλομαι, παραγγέλλω.

Auf-forderung, die, ἡ πρόσκλησις, ἡ παρακλήσις, παρακλήνησις, ἐντολή.

auf-fressen* μὴ καταβροχθίζω, καταδιβρώσκω, κατατρώγω.

auf-frischen μη ἀναψύχω· ἀνακαίνιζω, ἀνανεῶ.

Auffrischung, die, —, πλ-en, ἡ ἀνάψυξις· ἡ ἀνανέωσις.

aufführbar παραστατός· ἐκτελεστός.

auf-führen μη ἀναδιδάτω· ἀνεγείρω, κτίζω, περιστάνω, ἐκτελῶ δημοσίᾳ· διδάσκω ἀπὸ σχολῆς· ἐπάγω, φέρω, καταλέγω, καταριθμῶ, ἀναφέρω. **sich** — φέρομαι, ἔγω συμπεριφορᾶν.

Aufführung, die, ἡ ἀνέγερσις, οἰκοδόμησις· ἡ παράστασις· ἡ ἐκτέλεσις, ἡ συμπεριφορά, διαγωγή. — der Zeugen ἡ προσαγωγή τῶν μαρτύρων.

auf-füllen μη (συμ)πληρῶ, ἀπονεμίζω. πληρῶ αὐτίς, γεμίζω πάλιν [ξαναγεμίζω]. die Suppe κενώνω τὸν ζωμόν.

auf-füttern μη σιτίζω, τρέφω, ἐκτρέφω.

Aufgabe, die, τὸ πρόβλημα, τὸ ζήτημα, τὸ ἔργον, ἡ ὑπόθεσις· τὸ θέμα, τὸ μέλημα, ἡ παραίτησις, ἡ ἐγκατάλειψις· ἡ παράδοσις, ἐγχειρίσις.

auf-gabeln μη λαμβάνω διὰ τοῦ πηρουρίου. (μτφ) εὐρίσκω κατὰ τύχην, ἀρπάζω [τσακώνω].

Aufgang, der, ἡ ἀνοδος, ἀνάθεσις, ἡ ἀνατολή.

auf-gattern μη εὐρίσκω τυχαίως.

auf-geben* μη ἐπιτάσσω παραγγέλλω· ἐπισημαίνω, ἀναθέτω, προτείνω, ὑποβάλλω. παραιτῶ, ἀφίνω· παραδίδω, einen Brief—, παραδίδω ἐπιστολὴν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. den Geist— παραδίδω τὸ πνεῦμα, sein Gepäck— παραδίδω τὴν ἀποσκευὴν μου, ein Telegramm— ἐξαποστέλλω τηλεγράφημα. eine Aufgabe — δίδω πρόβλημα. einen Auftrag — δίδω παραγ-

γελίαν, ein Recht — παρδικαίωμα, die Hoffnung βάλλω τὴν ἐλπίδα, einen — ἀπελπίζω περὶ ἀποθνήσκειν. **aufgeblasen** ἀναπεφυσισμένος, πεφυσισμένος· μένος [ἐπιπασμένος].

Aufgeblasenheit, d τύπος, ὁ ὄγκος, ἡ οἰησις, νεία, ἔπαρσις.

Aufgebot, das, ἡ πρόκλησις, ἡ σύλλησις, ἡ προκήρυξις, τοιοῦτα.

aufgebracht (ἴδε auf (μτφ) ἐξωρισμένος, ἔξηρα.

Aufgebung, die, —, ἡ πρότασις, ἀνάθεσις, ἡ σις, ἐγκατάλειψις.

aufgedunsen ἀναπεφυσισμένος, ἐπηρμένος.

Aufgedunsenheit, d ὄγκος, ἡ ἔπαρσις, οἰησις.

auf-gehen* ὁμοῦ ἀνέρ, ναδάνω· ἀνατέλλω, ἀναφύομαι [ἐξοφτρώνω], ἀνοίνομαι, καταναλίσκομαι, ὅτι die Sonne geht auf ὁ ἥλιος τέλει. (μτφ) es geht mir auf ἀρχίζω νὰ καταλαμύσγωμαι ἐκ τῆς ἀπάτης, di gehen mir auf ἀνοίγω φθαλμούς μου, das Eis geht πάχος διαλύεται, in Raum λύομαι ὡς κενός, in seilheit — ἀπορροφῶμαι ὑπὸ γασίας μου.

Aufgehen, das, ἡ τὸ ἀνοίγμα, ἡ ἀνοίγη.

aufgeklärt (ἴδε auf (μτφ) πεφωτισμένος, πεπα-

Aufgeklärtheit, die

Aufgeld, das, ὁ κό ἐπικαταλλαγή [το ἄτζις].

aufgelegt (ἴδε auf διατεθειμένος· εὐδιδόχ-

Aufgelegtheit, die, —, ἡ διαθεσις, ε. διαθεσις.

aufgeräumt (δε: aufräumen) (μτφ) διαταξιμενός· εὐθυρός, φαιδρός.

Aufgeräumtheit, die, —, ἡ εὐθεσις, εὐδιαθεσις.

aufgeregt (δε: aufregen) (μτφ) μετασχημένος, ἐξηγμένος.

Aufgeregtheit, die, ἡ παραή, ἐξαψις.

aufgeschaut! ἐπφ προσοχή!

aufgewärmt (δε: aufwärmen) (μτφ) πολυπάτης, ἀγρυπτός, τετριμμένος.

aufgeweckt (δε: aufwecken)· ἐγυπνός, ζυπρός.

Aufgewecktheit, die, ἡ ζωηρότης.

aufgeworfen προδεδλημένος, προίγων, σιμός, ἀνάσμος. -e Nase σμή ρίς.

-e Lippen παρέα χειλῆ.

auf giessen* μὴ ἐπιχέω, ἐγγέω.

auf-glätten μὴ λαάνω ἐκ νέου.

auf-graben* μὴ ἀναρύττω, ἀνασκαπτο.

auf-greifen* μὴ ἀναρπάζω. συλλαύανω.

auf-grünen ἀναπρασινίζω. (μτφ) ἀναθάλλω, ἀναγεννώμαι.

Aufguss, der, ἡ ἐγγυσις, τὸ ἐγγυσα.

Aufguss tierchen, das, τὸ ἐγγυρατικόν ζωύριον.

auf-haben* μὴ φέρω, φορῶ. ἔχω ἀνοιχτόν. ἔχω να ἐργασθῶ.

auf-hacken μὴ ἀνοίγω διὰ τῆς σκαλῆς, ἀνασκαπτο.

Aufhalt, der, ἡ στάσις, ἡ ἐπισχεσις, ἡ σταματήσις. ἡ βραδύτης, ἡ ἀργον ρίς.

auf-halten* μὴ παύω ἀνοιχτόν. ἀναστέλλω, καλύω, ἐμποδίζω, παρεμποδίζω. **sich** — σταματῶ, διατρίβω, διαμένω, ἐνδιατρίβω, δια-

τρίβω. διάγω, sich vorübergehend — παρεπιδηρῶ, sich über einen — καταγελῶ, ἐρπαίζω, σκώπτω τινά.

Aufhaltung, die, ἡ καλύσις, ὁ ἐμποδισμός.

auf-hängen μὴ ἀναρτῶ, ἀνακρεμμῶ (μτφ) πωλῶ διὰ τῆς βίας, φορτίζω.

auf-haschen μὴ ἀρπάζω.

auf-haseln μὴ ἀναπηνίζω, [συλλογάζω].

auf-hauen* μὴ ἀνοίγω διὰ τυπματικῶν διαρρηγνύω. || —, ἀμὴ πατάστω, κτυπῶ.

auf-häufeln μὴ σωρεύω, περισωρεύω [σωρευάζω].

auf-häufen μὴ ἐπισωρεύω, ἀνασωρεύω. **sich** — ἐπισωρεύομαι, ἀνασωρεύομαι.

Aufhäufung, die, ἡ ἐπισώρευσις, ἡ σωρεία.

auf-heben* μὴ ἀναίρω, αἶρω, σηκώνω· ἀνασηκῶν· ὑψώνω, ἀνυψῶ· ἀναδαστάζω, παρακαταλέτω.

ναποθέτω· διαφυλάττω, διακτεράινω, τελειώνω, φέρω εἰς πέρας. καθαιρῶ, καταργῶ, ἀκυρῶ, ἀθετῶ, διαλύω den Kopf — ἐγείρω τὴν κεφαλὴν, eine Belagerung — αἶρω πολιορκίαν, eine Sitzung — διαλύω συνδράσιν, ein Gesetz — καταρῶ νόμον, einen Urteils-

spruch — ἐκκαλῶ ἀνταρῶν ἀπόφασιν, einen Kontrakt — ἀκυρῶ συμβόλαιον, das eine hebt das andere nicht auf τὸ ἐν δὲν ἀναιρεῖ τὸ ἄλλο, (μτφ) einen Handschuh — ἀποδέχομαι προκλησιν, ἀντιπε-

ξεργομαι. (πρμ) aufgeschoben ist nicht aufgehoben — ἡ ἀναβολὴ δὲν εἶνε καὶ ἀναστολή, **sich** — ἐξου-

βετεροῦμαι, ἀφρομαι.

Aufheben, das, ἡ ἀροις, ἀνύ-

ψωσις, ἡ διαρύλασις, ἡ διατήρησις, ἡ ἀναίρεσις ἡ κατάρησις, ἀροις,

ἡ διάλυσις. viel -s von etwas machen διαλυμπανίζω. διακηρύττω τι ohne -s zu machen ἀνευ πολλοῦ πατάγου.

Aufhebung, die, ἡ ἄρσις, ἡ κατάργησις.

auf-heften μὴ ἐπιρράπτω, προσράπτω, δεχίζω.

auf-heitern μὴ αἰθριάζω, ἀπαιθριάζω, ραιδρύνω, χαροποιῶ [καλοκαρδίζω]. **sich** — ἀπαιθριάζω, διαθριάζω, ραδύνομαι, ραιδρῶμαι [καλοκαρδίζω].

Auf-heitern, die, ἡ αἰθρίασις, ἡ αἰθρία, ἡ χαροποιήσις.

auf-helfen* μὴ ἀναδαστάζω, ἀποδαστάζω, ἀνασηκώνω, ὑποβοηθῶ.

auf-hellen μὴ αἰθριάζω, ἀπαιθριάζω, καθαρίζω, (μτφ) eine Frage — διαλευκάνω ζήτημα. **sich** — αἰθριάζω, ἀπαιθριάζω, καθαρίζω.

auf-henken μὴ ἀναρτῶ, ἀνακρεμῶ, κρεμῶ.

auf-heizen μὴ ἐξεγείρω, σηκώνω. παροξύνω, ἀνερθίζω, ὑποδακνίζω.

Aufhetzer, der, -s, πλ. — ὁ ἐρεθιστής, ὑποδαυσιστής.

Aufhetzung, die, —, πλ. -en, ὁ ἐρεθισμός, ἡ ὑποδαύσις.

au-hissen μὴ ὑψώνω, ἀνασέρω, ἀναπταννύω, ἀνέλκω.

auf-hocken μὴ ἀναλαμβάνω ἐπὶ τῶν νῶτων, νωτοφορῶ, νωταγωγῶ. ἐπισωρεύω.

Auf hocken, das, ἡ νωτοφορία.

auf-höhen μὴ ὑψώνω, σηκώνω.

auf-horchen μὴ ἀκροῶμαι, ἀκούω μετὰ προσυχῆς, προσέχω.

auf-hören μὴ παύομαι, παύω, καταπαύω. — lassen καταπαύω, (σικ) da hört alles auf ἐδὼ πλέον δὲν εὐρίσκει τις λογαριασμόν.

Auf hören, das, ἡ παῦσις, τὸ τέλος, ohne — ἀκαταπαύστως, ἀπαύστως.

auf-hüllen μὴ
auf-hüpfen μὴ
ναπηδῶ.

auf-husten μὴ
ναχρέμτομαι, ἐξά
εγείλω βήχων.

Aufhusten, das

auf-jagen μὴ
ρῶ, ἐξίγνυμι, ἐξίγν

auf-jauchzen,
ἀγαλλίω, ἀναρῶζω
ναδωχεύω.

Auf-kauf, der,
ρασις, ἡ συνωνή,
[τὸ προστολίσμα]

auf-kaufen μὴ
ὀλιζῶς, συνεξαγοράζω
[προστοιχίζω, κατα

Aufkäufer, der
ραστής, ὁ προαγορά

anf-kitten μὴ
κολλῶ,

auf-keimen ἀμ
ἀναδλαστάνω [ξεφ

στάνω.

Aufkeimen, d
στησις, ἡ ἀναδλαστ

auf klaffen ἀμ
διαγάζω.

auf-klappen μ
νοίγω (μα/κιριον, τ

auf-klären μὴ
διαλευκάνω, διαφω

τηνίζω, διεκρινῶ.
θαίρωμα ἀπαιθριάζω

διαφωτισίνομαι, φωτίζ

Aufklärer, der
φωτιστής, ὁ ἀναμορ

Aufklärung, ὁ
ρισίς, ἡ διασαφήσις,

σις, ἡ διαφώτισις, τ

auf-klanben μὴ
συλλέγω.

auf-kleben, ἡ
μὴ προσκολλῶ, ἐπι

auf-klettern ἀμ

auf-klopfen ρη ἀναίγω κρούων θρούω, συντρίβω [σπάνω], ἐγείρω κρούων.

auf-knacken ρη συντρίβω, θρούω δια τῶν ὀδόντων [τσακίζω].

auf-knüpfen ρη ἐκπορῶ [ἐκποπώνω] (μ:φ) die Ohren—ἐπορῶ ἰδίῳ τα ὅτα.

auf-knüpfen ρη ἀναρτῶ, κρεμῶ, λύνω, διαλύω.

auf-kochen ρη & ἀρε ἀναεράζω, ἀναξέω.

auf-kommen ἀρε ἀνίσταμαι, ἐγείρομαι, ἀνεγείρομαι, ἀναύπτω, ἀναλαμβάνω, ἀναρπάζω, ἀναρρύνωμαι [παίρνω ἀπάνω μου]. keinen Zweifel—lassen οὐδεμὴν ἀμφιβολίαν καταλείπω, niemand neben sich—lassen δὲν ἀνέχομαι ἰσάπαλόν μου, gegen ihn kommt man nicht auf οὐδεὶς δύναται νὰ σταθῇ ἔ. προσθέν του.

Auf kommen, das, ἡ ἀνάρρωσις, ἡ εὐδοκίμια, προκοπή, ἡ καθέρισις, ἐπιπρόσθησις.

Aufkömmling, der -s, πλ -e, ὁ τὸν ἀρπάζων, νεόπλουτος.

auf-können* ἀρη δύναμαι νὰ ἐγερθῶ ἢ ἀνορθῶ.

auf-kratzen ρη ἀναξέω, ἀναξέω, ἀναξάνω.

auf-kräuseln ρη βοστρογίλλω.

auf-kreischen ρη ἐξεγείρω κράζων. //—ἀρη κράζω κρουέζω.

auf-krempen ρη ἀνὰ στήφω.

auf-künden ἢ -kündigen ρη ὁλοῦ εἰδῆσθαι περὶ τῆς λήξεως ἢ διαλύσεως, προηλθὶν τι ὡς διαλυμένον, einem Mieter—προὐδεάξω ἐνοικιστὴν νὰ μοι κενώσῃ τὴν οἰκίαν, einem Diener—προὐδεάξω ὑπηρετὴν περὶ τῆς ἀπολύσεως του, einem die Freundschaft—κηρύττω διαλελυμένην τὴν περαιτέρω πρὸς τινα φιλίαν μου, einem den Gehorsam—ἀνοβ-

μαι περαιτέρω ὑπακοήν πρὸς τινα, ein Kapital—ἀπαιτῶ χρέος, einen Kontrakt—ἀρνούμαι τὸ περαιτέρω κύρος συνθήκῃ σου.

Aufkündigung die, ἡ προδήλυνσις προειδοποίησις (περὶ ἀποπομπῆς ἢ διαλύσεως) ἡ ἀνάρρωσις, διαλύσις.

auf-lachen ἀρη ἐκγελῶ, laut—ἀνακαγγάζω.

Auf lachen das, ὁ καγγασμός.

auf laden* ρη φορτῶνω (einem etwas τι τι), si h—φορτιόνομαι.

Auflader, der. -s, πλ —, ὁ φορτωτής.

Auf ladung, die, ἡ φάρτωσις.

Auf lage, die, ὁ φόρος, ὁ ὁσασμός, ἡ ἡκίσις, πῦρε—νέα ἔκδοσις, vermehrte und verbesserte—ἐπισημασμένη καὶ ἐπιδωρομένη ἔκδοσις.

auf-lassen* ρη ἀφίνω ἀνοίπτον, ἐγκαταλείπω, ἐκχωρῶ, den Hut—δὲν ἀφαιρῶ τὸν πῖλον.

Auflauerer der, ὁ κατὰ σκοπὸς.

auf-lauern ἀρη κατοπτίζω, κατασκοπεῶ [παραμονεύω].

Auf lauerung, de, —, πλ -en, ἡ κατασκοπήσις.

Auflauf, der, ἡ συνάθροισις, ἡ συρροή, ὁ ὄχλος, ἡ ὄχλογαγία, ἡ τύρβη, τὰ κτυπητὰ ὡς [τὸ σφυγγάτων].

auf-laufen* ἀρε ἐπαυθῆναι, ὀγκυθῆναι.

Auf laufen das, ἡ ἐξόγκωσις, ἡ ἐπαύθησις.

auf-lauschen ἀρη ὠτακουστῶ.

auf-leben ἀρε, wieder—ἀναεῖωσθαι, ἀναξέω [ἀναξανταυεύω].

auf-lecken ρη ἀναλείγω [ἀναγλείψω].

auf-legen ρη ἐπιθεῖν, ἐπιβάλλω, ἐπιτάσσω, ein Buch—ἐκδίδω ἰδίᾳ θάπνην βιβλίον, ein Schiff—

ἀποπλέω πλοῖον. **sich** — ἐπερείδομαι, ἐπιτρέβομαι [ἀκουμπάω]. **aufgelegt** ἐνδιάθετος.

Auflegung, die, —, πλ -en, ἡ ἐπιθεσις ἢ ἐπιβολή, ἐπιταγή.

auf-lehnen μὴ ἐπερείδω, **sich** — ἐπερείδομαι, ἀνακλίνομαι. (μτρ ἐπανίσταμαι, στασιάζω).

Auflehnung, die, —, πλ -en, ὁ ἀνακλισμός, ἡ ἐπέρεσις [τὸ ἀκούμπημα] ἢ ἐξέγερσις, στάσις.

auf-leimen μὴ προσκολλῶ, ἐπικολῶ.

auf-lesen* μὴ συλλέγω.

auf-liegen* ἀμὴ ἐπίκειμαι, ἐπανακίμαι. χεῖρα ἀνοικτός κάθηναι ἀργός, μένω ἀνευ ἀσχολίας. **sich** — παρατρέβομαι κατακείμενος.

auf-lockern μὴ ἀραιῶ, διαλύω ἀποσυνθίσκω.

Auflockerung, die, —, πλ -en, ἡ ἀραιώσις ἢ γαλάρωσις.

auf lodern ἀνααυλέγομαι.

auf-lös-bar, ἢ **auf-lös-lich** διαλυτός, ἀναλυτός.

auf-lösen μὴ ἀναλύω διαλύω. ein Heer, eine Versammlung διαλύω στρατόν, συνέλευσιν. eine Aufgabe, ein Rätsel — λύω πρόβλημα, ἀίνιγμα. mit aufgelöstem Haar λυσίκομος, λυσίτριξ. **sich** — ἀναλύομαι, διαλύομαι.

Auf lösung, die, ἡ λύσις, ἡ ἀνάλυσις, ἡ διάλυσις.

Auflösungsdekret, das, τὸ διατάγμα διαλύσεως.

Auflösungsmittel, das, τὸ διαλυτικὸν μέσον.

auf-lösen μὴ ἐπικολῶ διαλύω [ἐκκολῶ]. τοῦ πυρός διαλύω [ἐκκολῶ].

auf-machen μὴ ἀνοίγω λύω, χαλαροῦ. **sich** — ἐγείρομαι [σηκώνομαι], ὀρμῶμαι, ἐκπορεύομαι [ἐκινῶ].

auf-malen μὴ ἀναζωγραφῶ ἀ-

νακινῶ, καταναλίσκω ζωγραφῶν. **Aufmarsch**, der, ἡ συντεταγμένη πορεία ἢ παράταξις.

auf-marschieren ἀμὲς προελαύνω. προάγω ἐν ταξει.

auf-mauern μὴ ἀνατερίζω.

auf-merken μὴ σηκείνω. // —, ἀμὲς προσίγω **auf** etwas εἰς τι).

aufmerksam προσεχτικός.

Aufmerksamkeit, die, —, ἡ προσοχή. (μτρ ἡ περιποίησις).

auf-muntern μὴ ἐξεγείρω, ἐξοπνίζω (μτρ) ἀναζωογονῶ, παίδυνομ, παραθαρρύνω, παρορμῶ, παροτρύνω.

Aufmunterung, die, —, πλ -en, ἡ παρόρμησις, παραθάρρυνσις.

auf-müssen ἀμὲς πρέπει νόσσησθαι ὅρμῃ νὰ ἀναδῶ.

auf nageln μὴ προσπασσάλλω, ἐπικαρσῶν.

auf-nähen μὴ ἐπιρράπτω, προσράπτω.

Aufnahme, die, —, πλ -n, ἡ ὑποδοχή, δεξιῶσις ἢ εἰσδοχή, ἀποδοχή, παραδοχή, ἡ ἀπ' ἑκόντις, τὰ διάγραμμα [τὸ σήκωμα], eine freundsliche — finden τυγχάνω καλῆς ὑποδοχῆς in — sein εἰσεδοκίμῶ, ἔχω πέρασιν. in — bringen εἰσάγω, προσάγω in — kommen εἰσάγομαι, διαδίδομαι.

Aufnahmeprüfung, die, αἱ εἰσιτήριαι ἐξετάσεις.

Aufnahme schein, der, τὸ μητρώον.

aufnahmefähig ἀποδεκτός.

auf nehmen μὴ ἀναλαμβάνω, αἶρω, ὑποδέχομαι ἀποδέχομαι, δεύχομαι, ἐκλαμβάνω, ἐξηγῶ σχεδιάζω, διαγράφω, δανείζομαι, es mit ein-nem — ἀντιπαρεβάλλομαι, ἀμιλλῶμαι πρὸς τινα, in seinem Hause — ξενίζω, οἰλοῦμαι, das Gespräch wieder — ἀναλαμβάνω τὸ νῆμα τοῦ λόγου, übel — ἐκλαμβάνω ἐπὶ κα-

κοῦ, πορεύητο. einen Plan σι-
κῶν σ/έδιον. Geld — δανείζομαι
χρήματα. in sich — ἀπορροφῶ.

αυφντίγην μὴ ἐπιβάλλω.
αυφopfern μὴ θυσιάζω. **sich**
— θυσιάζομαι.

Aufopferung, die. ἡ θυσία.
αυf-packen μὴ φο τῶντο. συ-
σκευάζω· ἐπισφραγίζω. || —, ἀμὴ
(μὲν οἶκ) ἀποσκευάζομαι, ἀπέρχο-
μαι ὁρμαίως [ἀδειάζω τῇ γωνίᾳ].

αυf-passen μὴ προσαρμόζω.
|| —, ἀμὴ προσέχω· παρατυλάσσω,
κατοπτρεύω, [παραμονεύω].

Aufpasser, der, -s, πλ —, ὁ
κατόπτρης, ὁ κατὰσκοπος.

αυf-pflanzen μὴ ἐμπιπνύω ὄρ-
θιον· ἱστανῶ, ἀνιστῶ, ἀνεγείρω
[στήνω].

αυf-pflügen μὴ ἀνγκυλῶ δια
τοῦ ἀρότρου· ἐρύσσω ἀροτριῶν.

αυf-pichen μὴ ἐπικολῶ δια
πίσης.

αυf-picken μὴ ἐκκολάπτω, ἀ-
νοίγω δια τοῦ βάρους.

αυf-platzen ἀμὲν ἀναρρηγνύο-
μαι, διαρρηγνύομαι [εκτάζω].

αυf-plump[s]en ἀμὲν ἐπιπί-
πτω ἀνέξως.

αυf-poehen μὴ ἀνοίγω δια
κρούσεως, ἀκρυπνίζω κρούων, ἐξυ-
πνίζω ὁ ἀ κρούσεως.

αυf-prägen μὴ ἐπιτυπώνω, ἐν-
τυπώνω, ἐναποτυπώνω.

αυf-prallen ἀμὲν ἀντανακλώ-
μαι, ἀναπτίδω.

αυf-pressen μὴ ἐπιθλίβω, ἐπι-
πίζω, ἐνθλίβω. ἀνοίγω πιέζων.

αυf-probieren μὴ δοκιμάζω
ἐπιθέτων. ἐπιμετρώ.

Aufputz, der, ὁ καλλωπισμός.

αυf-putzen μὴ καλλωπίζω·
στολίζω, διακ. σμῶν· ἀκαθάρτω **sich**
— κ. λωπ. ζ. μ. σ. τολ. ζομαι.

αυf-quellen μὴ διογκῶ, ἐξυγ-
κῶ [φουσκῶν]. || —*, ἀμὲν α-

ναδύζω. ὀγκοῦμαι [φουσκῶν].

αυf-raffen μὴ ἀνδραγαθῶ, συ-
αργάζω· συναθροίζω. **sich** — ἀν-
εγείρομαι, ἀναστεινόμεναι· ἀναρραί-
ζω, ἀναλαμβάνω.

αυf-ranken ἀμὲν ἀναρρηγνύομαι.

αυf-rasseln ἀμὲν ἀνοίγω πα-
ταγῶδες.

αυf-rauchen μὴ καταναλίσκω
καπνίζων, ἀποκαπνίζω.

αυf-räumen μὴ διαθεῖτω ἐν τῇ-
ξῃ, διαθεῖτω, τ. κ. τοποθεῖ [συγυρίζω].
|| —, ἀμὴ ἐκποδῶν ποιοῦμαι, ἐκ-
καθαίρω [ἐξαπαστρέω, ἐκκάνω].

Aufräumung, die. ἡ δια-
θέτησις, τακτοποίησις.

αυf-rechnen μὴ καταλογίζω.
eine Summe gegen die andere
— συμψηφίζω παρὸν.

Aufrechnung, die, ὁ συμψη-
φισμός.

aufrecht ὀρθῶς, ὁρθός — gehen
ὀρθοβατῶ, ὀρθοποδῶ. — stellen
ἀνορθῶ, στήνω ὀρθῶν. — erhalten
ὑποστηρίζω· διατηρῶ, τηρῶ.

Aufrecht erhaltung, die, ἡ
διατήρησις.

αυf-reden μὴ ἐπιβάλλω ἐὰ
φλαριῶν, φορτίζω.

αυf-regen μὴ ἀνακινῶ ἐξά-
πτω, ἀνερελίζω.

aufregend ἐρεθιστικός.

Aufreger, der, ὁ ἐρεθιστής.

Aufregung, die, ἡ ἀνάκλη-
σις· ἡ ἐξάψις. ὁ ἐρεθισμός. in-
bringen ἐρεθίζω, in-geraten
ἐξερεθίζομαι, ἐξάπτομαι.

αυf-reiben* μὴ ἀνοίγω δια
τρίψεως. ἀποτριβῶ, παρὰτριβῶ, κα-
τατριβῶ· φθείρω, κατατρίβω, κα-
ταστρέφω. **sich** — κατατριβομαι,
παρὰτριβομαι, φθίρηνται.

Aufreibung, die, ἡ κατὰτρι-
ψις ἡ φθορά.

αυf-reihen μὴ συνείρω, ὁρμα-
ύζω [ἀραδιάζω].

auf-reissen* μη ἀνοίγω παταγωδῶς, διασπρηγνύω· ἀνασπῶ, σγεδιάζω, σγεδιογράφω. die Augen—ἀνοίγω μεγάλους τοὺς ὀφθαλμούς· das Maul—ἀνοίγω πλατὺ τὸ στόμα.//—, ἀπὸ διασπρηγνύομαι, σγίζομαι.

Aufreissung, die, —, πλ-en, ἡ βία ἀνοίξε· ἡ σγεδίασις.

auf-reiten* μη παρατρέδω ἢ πληγνύω ἵππεύων.//—, ἀπὸ παρατάσσομαι ἐπ' ἵππου, παρελαύνω. **sich** — παρατρέδομαι ἵππεύων, πληγνύομαι ἐκ τῆς ἵππασίας.

auf-reizen μη παροξύνω, ἀνερεθίζω, κεντῶ, ἐξερεθίζω.

Aufreizer, der, -s, πλ —, ὁ ἐξερεθιστής, ὑποκινητής, ταραχοποιός.

Aufreizung, die, ὁ ἐρεθισμός, ἡ ἐξαφίς, ὑποκίνησις.

auf-richten μη ἀνορθῶ, ἀνεγείρω· ἀνιδρύω. (μτφ) παρηγορῶ, παραθαρρύνω. **sich** — ἀνορθοῦμαι, ἀνεγείρομαι (μτφ) ἀναλαμβάνω θάρρος, ἀναθαρρῶ.

aufrechtig εὐλικρινής· ἀνυπόκριτος· ἀνύλεστος, εὐθύς.—gesagt εὐλικρινῶς· ὁμιλῶν.

Aufrichtigkeit, die, ἡ εὐλικρινεία, εὐθύτης.

Aufrichtung, die, ἡ ἀόρθωσις, ἀνεγερσις ἢ ἀνιδρύσις. (μτφ) ἡ παραμυθία, παρηγορία.

auf-riegeln μη ἀναζυγῶ (ἀσπαιρῶ) τὸν μοχλόν [ξεραιταλώνω].

Aufriss, der, τὸ διάγραμμα προσόψεως ἢ προδίοψις· ἡ σκιαγραφία.

auf-ritzen μη καταμύσσω, κατασχάζω, ἀποστρίπτω [τσουγκρανίζω].

Aufritzung, die, —, πλ-en, ἡ ἀμυχή [τὸ τσουγγράνισμα].

auf-rollen μη συναλίττω, τυλίσσω, ἀναλίττω, ἐκτυλίσσω, ἀνακλινῶ [ἐκτυλίττω].

auf-rücken διδάζω· προάγω.//μαι, προδιδάσκομαι.

Auf rücken, αὐτός, ἡ προαγωγή.
Auf ruf, der κλήσις.

auf-rufen* καλῶ die Namen ὀνόματα.

Auf ruhr, die ἐπανάστασις, ἀντιστάσις.
in — bringen ἐξ-

auf-rühren ταρακτῶ ἀναθολῶ· μνημονεύω αὐτίς.

Auf rührer, ὁ στασιώτης· ἀν· ἀρτοστασιώτης.

auf rührerisch στασιαστικός, στασιώτικος· ταραχοποιός.

Auf ruhr stif ξίλος, ταραχοποιός.

Auf rührung ραξίς· συντάραξις.

auf-rütteln κινῶ ἐγείρω αἰεταίνω.

auf-sagen μαρτυροῦμαι, ἀποστοματίζω· προλέγω τὴν λήπην τὴν ὑπηρεσίαν.

Auf sagung, ἀπαγγελία· ἡ ἀγγελία.

auf-sammel θροίζω.

aufsässig ὅδε.

auf-satteln ἐπιθελίμα· ὁ κερταπέζωμα, τὸ ρουνομάχαιρον.

Auf satz, der ἡ ἐκθεσις, διατριβή.

aufsätzig ἐχέναντος, ἀνυπό-

auf-schneiden* μη ἀνοίγω διατομήν· διατένω. (οἷα) διασχίζω, κόπτω. // —, ἀρῆ (μτφ) ἀλαζονεύομαι, μεγαλαυγῶ, κομπάζω.

Aufschneider, der. ὁ κομπαστής, καυχητής, κομπορημων.

Aufschneiderei, die, —, πλ -en, ἡ μεγαλαυγία, κομπορημοσύνη.

aufschneiderisch ἀλαζονικός, μεγαληγός, καυχηματίας.

Aufschneidung, die, —, πλ -en, τὸ διὰ τομῆς ἀνοίγμα.

auf-schnellen μη ἀναπάλλω, ἀνατινάσσω. // —, αὖς ἀναπηδῶ, ἀναπάλλομαι.

Aufschnitt, der, ἡ ἐπικοπή, ἡ τομή, τὸ στίγμα.

auf-schnüffeln μη ὀσφραίνω, ἀνακαλύπτω διὰ τῆς ὀσμῆς.

auf-schnüren μη ἐπισφίγγω, ἀνακαλῶ, χαλαρῶ, λύω [ξεσφίγγω].

auf-schobern μη στοιβάζω, ἐπισωρεύω.

auf-schöpfen μη ἄρῶ, ἀπαυλῶ, ἀντλῶ.

auf-schrauben μη ἐπιστερεῶ διὰ κοχλίου, ἐπικοχλῶ [βιδῶναι] ἀνακαλῶ, ἐνστήφω [ξεδιδῶναι].

auf-schrecken μη ἐκφοβῶ, ἀναπτοῖ, ἐκπτοῖ, κατατρομάζω. // —*, αὖς ἀνεγείρομαι ἐντρομός, ἀναπτοῖ ἐπτοημένος.

Aufschrei, der, ἡ ἐκτόσις, ἡ κραυγή.

auf-schreiben* μη ἀναγράφω.

auf-schreien* μη ἐξυπνίζω διὰ κραυγῶν. // —, ἀρῆ ἀναβοῶ, ἐκβοῶ, ἀνακραυγάζω.

Aufschrift, die, ἡ ἐπιγραφή.

Aufschub, der, ἡ ἀναβολή, ἡ παράτασις.

auf-schüren μη ἀνασκαλεῖω, σκαλίζω.

auf-schürzen μη περιζωννύω, ἀνακολπῶ [αἰσσομπνῶναι].

auf-schütteln μη ἀνακαταναεῖω, διασεῖω.

auf-schütten μη ἐπιχέω, νασιμρεῖω, ἐπισωρεύω.

Aufschüttung, die, ἡ ἐπιρροή, τὸ ἐπισωρεῖμα.

auf-schwätzen μη φορῶ διὰ φλυαριῶν, πολλῶ φλυαρῶν.

auf-schweben αὖς μετερίζομαι, ἀναιωρούμαι, αἰροῦμαι, τέωρος.

auf-schwellen μη διοχεύω [ἐξογκῶ] // —*, αὖς διογκοῦμαι, ἐκδοῦμαι [φουσκῶναι].

Aufschwellung, die, ἡ διοχέσις, τὸ ὄγκωμα.

auf-schwingen* μη ἀναλῶ, ἀνατῶ, ἀνατίσσω. **sich — anheben** ἀνατομαι, μετεωρίζομαι, ἀνυψοῦμαι.

Aufschwung, der, ἡ ὀρμητικὴ ἀνύψωσις, ἡ ἀναπηδήσις, μετεώρισις, ἡ ἀνύψωσις.

auf-sehen* μη ἀναδιδέω.

Aufsehen, das, τὸ ἀνάβλεπτον, ὁ κρότος· ἡ φήμη — **machen** ἡ ὀρμητικὴ ἀνύψωσις, ἡ ἀναπηδήσις, μετεώρισις, ἡ ἀνύψωσις.

Aufseher, der, ὁ ἐπόπτης, θεωρητής· ὁ ἐπιτηρητής, ἐπίσκοπος.

auf-sein* αὖς εἶμαι ὄν· ἐγγεγεμένος [σηκωμένος].

auf-setzen μη ἐπιθετοῖ, ἀνατίστω, ἐγείρω, συντίστω, συντάσσω.

Speisen — παραθετοῖ φαγητά, εἰς τὴν

Sache die Krone — ἐπιστερεῖται ein Gesicht ἡ eine Miene —

ἐπὶ τῷ ἔργῳ, ἐν τῷ ἔργῳ, ἐν τῷ ἔργῳ.

Stockwerk — ἐπὶ τῷ ἔργῳ, ἐν τῷ ἔργῳ, ἐν τῷ ἔργῳ.

Segel — πετανύω τὰ ἱστία, einen Krieger — συντάσσω συρτάδιον.

Hörner — βάλλω κέρατα, sich gegen einen Feind — ἐπικαθεζομαι, sich gegen einen Feind — ἐπικαθεζομαι, sich gegen einen Feind.

Auf-sicht, die, ἡ ἐπιστολή, ἐπιστολή, ἐπιτήρησις, ἐπιβλεψή.

aufsieden* μη & αὖς βράζω, ἀναζέω.

auf-sitzen* ἀμὴ & s ἀνακάθημαι ἐπικάθημαι κάθημαι ἄγρυπνος· ἀναβαίνειν, ἐπιβαίνειν ἱππεύω, sich — πληγώνομαι ἐπικαθήμενος·

auf-spalten* μὴ ἀνασχίζω, σχίζω, || —, ἄμς (ἀνα)σχίζομαι.

auf-spannen μὴ ἐπεντείνω, ἐπεντείνω, die Segel — ἀναπεταίνω τὰ ἱστία, einen Bogen — ἐντείνω τόξον, den Hahn — ἀνέλκω τὸν λόκον [σχηκύνω τὸν πετεινόν]. Saiten — ἐπεντείνω χορδὰς. (μτφ) gelindere Saiten — παραλέπω, ὑποχωρῶ. (πρμ) alle Segel — ἐντείνω πάντα κάλων, κινῶ πάντα λίθον [χαλῶ τὸν κόσμον].

auf-sparen μὴ οἰκονομῶ, ἐπιφυλάττω, ἀποταμιεύω.

auf-speichern μὴ θησαυρίζω, ἀποταμιεύω, ἐναποθηκεύω.

Aufspeicherung, die, —, πλ-εῖν, ἡ ἀποταμίευσις, ὁ θησαυρισμός.

auf-speisen μὴ ἀποτρέφω, κατεσθίω.

auf-sperren μὴ ἀνοίγω ὅλοσχερῶς, den Mund — ἀνασχω.

auf-spielen ἀμὴ παίζω, zum Tanzen — παίζω χορόν.

auf-spiessen μὴ ἀναπείρω, τροπῶ δι' αἰ/μῆς, ὀδελίζω [παλουκύνω, σουδλίζω].

auf-spinnen* μὴ ἀποκλάθω.

auf-spitzen μὴ στήνω ὄρθιον, die Ohren — ἐπορθιάζω, τὰ ὦτα.

auf-spreizen μὴ διατείνειν, die Beine — διασκελίζω, διαπλίσσομαι [χαλαλύνω], sich — τυφοῦμαι, ὀγκοῦμαι [φουσκύνω].

auf-sprengen μὴ διαρρηγνύω, ἀνοίγω βιαίως.

auf-spriessen* ἄμς ἀναβλάσκειν

auf-springen* ὄμς ἀναπηδῶ, ἀνασκαρτῶ, ἀνοίγομαι βιαίως διαρρηγνύομαι, σχίζομαι, σχάζομαι.

auf-sprossen ἄμς ἀναβλαστάνω.

auf-sprudeln ἄμς ἀναβλύζω, ἀναβλύω, er sprudelt leicht auf bräzci εύκόλως τὸ αἷμά του, ἀφασπάζεται.

Aufsprung, der, ἡ ἀναπήδησις τὸ πῦμα, τὸ πῦμα [δὲ πῦμας].

auf-spüren μὴ ἀνιχνεύω, ἱχνυλατῶ, βρηνυλατῶ, ἱχθυοσκοπῶ.

auf-stacheln μὴ κεντῶ.

auf-stampfen μὴ καταπατοῦ, || —, ἄμς πιδουκτοῦ, πιδουκροῦ.

Aufstand, der, ἡ ἐπανάστασις.

aufständisch στασιαστικός, στασιαστικός, ἐπανάστατικός.

auf-stapeln μὴ στοιβάζω, ἐπιστοιβεύω.

auf-starren ὄμς ἀναβλέπω ἀτενές.

auf-stäubern μὴ ἐξερευνῶ, ἀνέρευνῶ, ἀνιχνεύω.

auf-stechen* μὴ ἀνοίγω διὰ κεντήσεως, παρεκέντω.

auf-stecken μὴ προσπερνῶ, ἐπιστερεῶ διὰ καρφυβελόνων, πι-καρπῶν ἀναστρέφω, ἀνακαπῶ [ἀνασκαρπῶν]. (οἰκ) ἀποποιούμαι.

auf- stehen* ἄμς ἀνίσταμαι, σηκώνομαι ἵσταμαι ἀνεγερμένος, στέκω ἀνοιτός. (μτφ) ἐπανάσταμαι, ἐξανίσταμαι, er ist mit dem linken Fuss aufgestanden ἐσηκώθη μετ' τὸν ἀριστερὸν πόδα.

Aufstehen, das, ἡ ἀνάστασις [δὲ σηκωτός], beim — ἐγερόμενος.

auf-steigen* ἄμς ἀναβαίνειν, ἐπιβαίνειν. — lassen ἀναβιβάζω.

auf- und absteigen ἀναβαίνειν καὶ καταβαίνειν [ἀνεβόκατεβαίνειν], es steigt mir ein Gedanke auf τόξα τίς μοι ἐπέρχεται.

Aufsteigen, das, ἡ ἀνάβασις

aufsteigend ἀνερχόμενος, ἀναβαίνων, ἀνιόν. -e Linie ἀνιούσα γραμμή, ein Verwandter der -en Linie ἀνιὼν συγγενής.

Aufsteigung, die, ἡ ἀνάβασις.

aufstellen μὴ ἀνιστῶ, στήνω, ἀνορθῶ τάρτω, παρατάσσω. παρέρχω, φέρω. ein Beispiel—φέρω παράδειγμα. eine Behauptung—ἐπάγω ἰσχυρισμὸν, einen Grund—θετῶ ἀρχήν, einen Zeugen—παρουσιάζω μάρτυρα.

Aufstellung, die, ἡ τοποθέτησις, ἡ ἰδρυσις [τὸ σκῆνωμα]. ἡ παρουσίαισις, προσάγωγή· ὁ ἀπορισμός.—der Zeugen ἡ προσάγωγή τῶν μαρτύρων.

aufstemmen μὴ ἐπιστηρίζω, ἐπεριβῶ.

aufstempeln μὴ ἐπισφραγίζω· ἐπιθῆτω.

aufstöbern μὴ ἐξίχνεύω, ἀναρτύνω.

aufstöpseln μὴ ἐκπωμάζω [ἑστουρμπώνω].

aufstören μὴ ταραύσσει, ἀνακινῶ.

aufstossen* μὴ ἐξωθῶ, ἐκχρούω, ἐκβάλλω· ἐκδιᾶζω· ἐξελαύνω, ἐκπέμπω, ἐκτινάσσω sich den Kopf—προσάρῳ τὴν κεφαλὴν.

//—, ἀπὸ ἐκτινύω, προσάρῳ συντογγάνω, συναντῶ αἴφνης. ἀναπέμπω ἄερα, προξυνῶ ἐρυγμούς.

Aufstossen, das, ἡ συνάντησις, ὁ ἐρυγμός, αἱ ἐρυγαί [τὸ βέψιμον].—haben ἐρεύγομαι [ρέδομαι].

aufstreben ἀμὴ τεινώ πρὸς τὰ ἄνω.

aufstreichen* μὴ ἐπιγρίω, ἐπαλειφῶ //—, ἀπὸ ἐπιφάω.

aufstreifen μὴ ἀναστῆλλω, ἀναστρέφω [ανασχυμπώνω].

aufstreuen μὴ ἐπιπάσσει, καταπάσσει.

aufstülpen μὴ ἀναστρέφω· ἀνασιμῶ ἐπιρρίπτω, ἐπιθῆται.

aufstützen μὴ ἐπεριβῶ, ἐπιστηρίζω sich—ἐπεριβόμαι, ἐπιστηρίζομαι, στηρίζομαι.

auf-suchen μὴ ἀναζητῶ [ψάχνω].

Aufsuchung, die, —, πλ-α ἡ ἀναζήτησις.

sich auf-summen ἐπισυμμεῖμαι.

auf-tafeln μὴ παραθεῖται ἐστράπεζῃς.

auf-takeln μὴ ἐξοπλίζω, ἐξαρτύνω [ἀρματώνω].

Auftakt, der, ἡ ἄρσις, ἡ ἀνὰ κρουσις.

auf-tauchen ἀπὸ ἀναδύομαι ἀναφαίνομαι, παρουσιάζομαι.

auf-tauen μὴ ἀνατήκω τήκω //—, ἀπὸ ἀνατήκαμαι, τήκω.

Auftauen, das, ἡ τήξις.

auf-thon* μὴ ἀνοίγω, die Augen—ἀνοίγω τοὺς ὀφθαλμούς· [ἑκαυνῶ]. sich—ἀνοίγομαι ἀναγινώσκω.

auf-tischen μὴ παραθεῖται ἐστράπεζῃς· ἰσθῶ, φιλοξενῶ.

Auftrag, der, πλ -trag ἡ παραγγελία, ἡ ἐντολή. im -κατ' ἐντολήν, κατὰ παραγγελίαν.

auf-tragen* μὴ παραθεῖται ἐστράπεζῃς ἐπιγρωννύω, ἐπιγρυννύω, παραγγέλλω, ἐντέλλομαι. e Kleid—φθεῖρω φόρεμα.

Auftrag geber, der, ὁ ἐπιτολεύς, ἐπιτολοδοτής.

auf-träufeln μὴ & ἀπὸ ἐπισταζῶ, σταλάσσω.

auf-treiben* μὴ ὠθῶ πρὸς ἄνω· ἀνεγείρω, ἐγείρω, σηκώνω ἐξυρρίσσω, πορίζομαι, προμηθεύομαι. Geld—συνάγω χρήματα. Vc—στρατολογῶ.

auf-trennen μὴ διαλύω, ἐκπαρῶ [ξηλώνω, ξεπαραλύω].

auf-treten* μὴ ἀνοίγω πατεῖν //—, ἀπὸ ἐπιβάτω, ἐπιπατῶ, παύομαι εἰς τὸ μέσον, ἐμφανίζομαι, παρουσιάζομαι. (μτφ) laise—πρὸς βαίνω ἰσχυμένως, προφυλακτικῶς.

plunp — προβαίνω σκαίως, ἐνεργῶ ἀδεύτως

Auftreten, das. ἡ πάροδος, ἡ ἑμφάνσις, οἱ τρόποι.

Auftritt, der, ἡ πάροδος, ἡ ἑμφάνσις, τὰ παρουστατικόν, τὰ παραστατικόν, ἡ ῥαλλίς, ἀνάβαθμῆς, τὸ ἀνάβαθρον [τὸ σκαλί], ἡ σκηνὴ, der dritte — im zweiten Akt ἡ τρίτη σκηνή, τῆς δευτέρας πράξεως.

auf-trocknen μὴ ξηραίνω, στεγνώνω. || —, ἀμὲν ξηραίνονται, στεγνώνω.

auf-wachen οὐς ἐξεγείρομαι, ἀρυπνίζομαι, ἐξυπνῶ.

auf-wachsen* ἀμὲν αὐξάνομαι [μεγαλύνω].

auf-wägen* ὅδε ἀφωίγειν

auf-wallen ἀμὲν ἀναίξω, παρλάξω, ἀναδραῖω, κυμαίνω, κυμαίνωμαι. (μτφ) ἀραρυάσσομαι.

Aufwallung, die, ἡ ἀνάδρασις, ὁ ἀναδρασμός, ὁ σάλλος. (μτφ) ἡ παραφορά, ἔξασψις.

auf-wälzen μὴ κυλίω πρὸς τὰ ἄνω. (μτφ) προσάπτω, ἀποδίδω.

Auf-wand, der, ἡ δαπάνη, τὰ ἀναλώματα, τὰ ἐξόδα, ἡ πολυτέλεια, grossen — machen ζῶ μεγαλοπρεπῶς. (μτφ) — von Gelehrsamkeit ἐπιδείξεις πολυπραγείας

auf-wärmen μὴ ἀναθερμαίνω, ἀναβάλλω. (μτφ) ἀνακινῶ, ἀνακινῶμαι, ἀνασκαλεύω.

Aufwarte geld, das. ἡ ἰσχύς, der, οἱ μισθοὶ ὑπηρετοῦ.

auf-warten μὴ ὑπηρετῶν περιποιεῖσθαι bei Tisch — παραστατῶ εἰς τὸ τραπέζιον, womit kann ich Ihnen —? εἰς τί δύναμαι νά σοι χρησιμεύσω; aufzuwarten! εἰς τὰς διατάγας σας.

Aufwärter, der, ὁ ὑπηρετής

Aufwärterin, die, ἡ ὑπηρετίς

auf-wärts ἐπὶ εἰς τὰ ἄνω, πρὸς τὰ ἄνω.

Aufwartung, die —, πλ -en, ἡ ὑπηρεσία, ἡ ἐπισκεψίς, einem seine — machen ἐπισκέπτομαι τινα.

auf-waschen* μὴ ἀποπλύνω, ἐκπλύνω sich die Hände — πλύνωμαι τὰς χεῖρας νιπτόμενος.

Auf waschen, das, ἡ πλύσις.

Auf wäscherin, die, ἡ πλύντρια, πλυντρίς [ἡ πλύστρα].

auf-wecken μὴ ἐξυπνίζω, ἀρυπνίζω, ἐξεγείρω ἐκ τοῦ ὕπνου.

Auf wecker, der, ὁ ἐξυπνητής.

auf-weichen μὴ ἀναδραῖω [μουσκαίω]. || —, ἀμὲν τήκωμαι, μαλακύνωμαι [μουσκαίω, μαλακύνω].

Aufweichung, die, —, πλ -en, ἡ διαστροφή, μαλάκυνσις [τὸ τούσκειν].

auf-weisen* μὴ δεικνύω, ἐπιδεικνύω, παρεῖναι, παρουσιάζω.

auf-wenden* μὴ δαπανῶ, καταναλίσκω.

Auf wendung, die, ἡ ἀνάλωσις, καταναλώσις.

auf-werfen* μὴ ἀναρρίπτω, ἐγείρω, ὀψώνω (πρόχωμα). ἀντίχω ρίπτω, ἀνοίγω μεθ' ὀρμῆς, ἀνορύττω ταφρεύω, προβάλλω, προτείνω, einen Damm — ἐγείρω ἀνάχωμα, eine Frage — προβάλλω ζήτημα, einen Zweifel — ἐγείρω δισταγμόν.

Schlamm — ἀφρίξω, Blasen — πομφολυγῶ, einen Graben — ὀρύσσω τέφρον, Staub — ἐγείρω κονιορτόν.

(μτφ) viel Staub — προσενῶ αἰσθητήν, aufgeworfene Nase εἰς στήν, aufgeworfene Lippen παχέα γέλη.

sich — ἐπιρρίπτομαι, παρουσιάζομαι ἀναρροῦντως, αὐτοχειροτονοῦμαι, sich als Richter — αὐτοχειροτονοῦμαι δικαστής.

Aufwerfung, die, —, πλ -en, ἡ ἀνάρριψις, ἡ ἀνέγερσις, ἡ ἀνοίξις, τὸ ἀνοίγμα.

auf-wickeln μὴ περιβάλλω,

περιτυλίσσω, ἀνελίσσω, ἐξελίσσω, ἐκτυλίσσω [ἐκτυλίττω].

Aufwicklung, die, —, πλ -en, ἡ περιτύλιξις. ἡ ἐξέλιξις.

auf-wiegen μὴ ἀνεγείρω, ἐξ-ανιστῶ, στασιάζω, ἐγείρω εἰς στάσιν.

Aufwiegelung, die, —, πλ -en, ἡ ἐξέγερσις, ὁ στασιασμός.

auf-wiegen* μὴ ἀνασύρω, ἀνελίω, ὀνεύω. ἀντισταθῶ, ἰσοζυγῶ, ἰσοσταθῶ, ἰσοσταθμῶ.

Aufwiegler, der, -s, πλ —, ὁ παραγοποιός, παραξίας, στασιώτης, ἀντάρτης.

aufwieglerisch στασιωτικός, στασιαστικός, παραγοποιός.

auf-winden* μὴ ἀνελίω, ἀνασύρω διὰ τροχαλίας, ὀνεύω, τολυπεύω [λουθαρίαζω]. ἐξελίσσω, ἐκτυλίττω [ἐκτυλίττω].

auf-wirbeln μὴ ἀναδιδῶ, ἀνυψῶ στροβιλοειδῶς. || —, ἄμψ ἀναδιδῶμαι, ἀνέργωμαι συστρεφόμενος.

auf-wischen μὴ ἀπομάσσω, ἀποσμήγω, σπογγίζω.

Aufwisch lappen, der, τὸ ἀπομακτρον [ἡ ποταμοδούρα].

auf-wollen* ἄμψ ἡδέω νά σηκῶ.

auf-wählen μὴ ἀνασκαλεύω, σκαλίζω ἀνορύττω, ἀνασκάπτω.

Aufwurf, der, τὸ ἀνάχωμα. ἡ ἀμβολία, τὸ ἐπίχωμα, ἀνάχωμα.

auf-zählen μὴ ἀπαριθμῶ, καταριθμῶ, καταλέγω, μετρῶ.

Aufzähler, der, ὁ μετρητής.

Aufzählung, die, ἡ ἀπαριθμῆσις, ἡ καταριθμῆσις.

auf-zaubern μὴ ἀνοίγω διὰ μαγείας.

auf-zäumen μὴ ἐγγαλινῶ, χαλινῶ [χαλινώνω].

auf-zehren μὴ κατεσθίω, καταβιβρώσκω. (μτφ) καταναλίσκω.

Aufzehrung, die, ἡ κατανάλωσις.

auf-zeichnen μὴ ἐπιστημεύων ἀναγράφω.

Aufzeichnung, die, ἡ ἐπιστημείωσις, σημειώσις, ἀναγραφή.

Aufziehe brücke, die, ἡ κρεμαστή (κινητή) γεφυρά.

auf-ziehen* μὴ ἀνελίω, ἀνασύρω, ἀνοίγω δι' ἔλξεως, ἀναπινύω.

ἐκτείνω, ἐφαπλύνω. τανύω, ἐντείνω, χορδίζω. ἀνατρέφω, ἐκτρέφω. ἐπισκώπτω, χλευάζω, κοιμῶ.

den Anker—ἀνασπῶ τὴν ἄγκυραν. Kinder, Vieh—ἐκτρέφω τέκνα, ζῶα. eine Uhr—χορδίζω ὥρολόγιον. einen Bogen—ἐντεννύω.

den Riegel—ἀπικνύω τὸν μάνδαλον [ἐξαναδελώνω].

den Vorhang—ἀνασύρω τὸ παραπέτασμα. eine Schublade—ἀνοίγω.

surstärkion Saiten—ἐντείνω χορδάς. (μτφ) gelindere Saiten—ἐνδῶ.

παρὰλεῖπω, μετριάζομαι. || —, ἄμψ παρὰλεῖνω, πορεύομαι ἐν παρατάξει.

μεταλλάσσω τοὺς φρουρούς. ein Gewitter zieht auf κακοκαιρία ἐπίκειται.

Aufziehen, das, ἡ -ung, die, ἡ ἀνελκυσίς, ἡ ἐντασίς, ὁ χορδοσμός, ἡ σκώψις, ὁ χλευασμός.

Aufzieher, der, ὁ σκώπτης.

Aufzieherei, die, —, πλ -en, ὁ χλευασμός, τὰ σκώμματα.

Aufzug, der, ἡ πομπή, ἡ παραταξίς, ὁ στήμων, τὸ στημόνιον, ἡ πράξις (δράματος).

auf-zwängen μὴ διαμολγῶ, ἐμολγῶ, ἀνοίγω διὰ τῆς βίας, ἐπιβάλλω, φερτῶ.

auf-zwingen* μὴ ἐπιβάλλω, φερτῶ.

Aug'apfel, der, ἡ κόρη, ἡ γλῆνη. (μτφ) wie seinen—lieben ἀγαπῶ ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ.

Auge, das, -s, πλ -n, ὁ ὀφθαλμός, τὸ ὄμμα [τὸ μάτι]. ἡ αἰτιμότης [ἡ βουλή, ὁ πόνητος]. auf ein—blind

τις οὐδὲν τὸ ἕτερον ὀφθαλμὸν. ein scharfes—haben ὀφθαλμῶ, ὀφθαλμῶ. ein blödes—haben ἀνὸφθαλμῶ, ἀνὸφθαλμῶ hervorste-
hende, tiefliegende -n ὀφθαλμοὶ ἐξέχοντες; ἔχοντες mit hervorste-
henden, tiefliegenden -n ἐξοφθαλ-
μος, καλοφθαλμος. mit starren -n σκληρόφθαλμος. mit blossen—διὰ
γυμνῶν ὀφθαλμοῦ. mit eigenen -n ἰδίῳ ὀφθαλμῶ. die -n aufthun ἀ-
νοίγω τοῦ ὀφθαλμοῦ μου. ἐξυπνῶ.
im—haben ἔγω πρόφθαλμων. ins—
lassen λαμβάνω πρόφθαλμων.
in die -n springen εἶμαι κατανα-
νής. ein—auf etwas haben ἐπο-
φθαλμῶ τι. so weit man mit den
-n sehen kann ἐφ' ὅσον ἐκινεῖται
ἡ ὄρασις. vor meinen -n ἐνώπιόν
μου [εἰς τὰ μάτια μου ἐμπρός].
unter vier -n ἰδιαιτέρως, κατ' ἰδίαν.
das liegt vor -n τοῦτο εἶνε πρό-
σθλον. ich mag ihn in meinen
-n nicht sehen δὲν θέλω νὰ τον
ἴδω. die -n zudrücken κλείω τὸ
ὄμμα, ἀδελπτοῦ, παραδελπτοῦ. einem
wie aus den -n geschritten sein
εἶναι ὅπως καὶ ἀπαρῆλθας τινί.
geh mir aus den -n! φύγε ἀπὸ τὰ
βλέμματά μου [χάσου ἀπὸ τὰ μά-
τια μου]! μτφ) einem Sand in
die -n streuen ῥίπτω κόκκιν εἰς
τοὺς ὀφθαλμούς τινος [τοῦ ῥίγναι
κόκκιν 'εἰς τὰ μάτια]. (πρμ) aus den
-n aus dem Sinn τὰ μὴ βλέπομενα
λησμονοῦνται [τὰ μάτια ποῦ δὲν
βλέπονται γλήγορα λησμονοῦνται].
—um—, Zahn um Zahn ὀφθαλμὸν
ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀ-
δόντος.

augeln μὴ ἐνοφθαλμιῶ, ἐγκεν-
τρίκω.

Augen arzt, der, ὁ ὀφθαλμα-
τρος. ἐποφθαλμιῶ, κατελλώπτω.

Augen blick, der, ἡ στιγμὴ.
in einem—ἐν ἁπαρ. I. im—als

καθ' ἣν στιγμὴν. er muss jeden—
kommen περιμένεται ἀπὸ στιγμῆς
εἰς στιγμὴν.

augenblicklich ἀκαριαίως, στι-
γμαίως. //—ἐπρ παραλήρημα, ἀ-
μέσως.

Augen braue, die, ἡ ὄφρυς
[τὸ φρύδι].

Augen butter, die, ἡ λίχη [ἡ
τσίμπω].

Augen diener, der, ὁ ὀφθαλ-
μοδόουλος. ὁ κολαξ.

Augendienerei, die, —, πλ-
-ειν, ἡ ὀφθαλμοδόουλειά, κολλοκαία.

Augen entzündung, die, ἡ
φλόγισις τῶν ὀφθαλμῶν, ἡ ὀφθαλ-
μίτις.

augenfällig ὀφθαλμοφανής, κα-
τάδηλος [βλεποφανερὸς].

Augen glas, das, τὸ δίοπτρον,
ὁ φεγγίτης [τὸ ματογυάλι]. ἡ διό-
πτρα [τὸ κιάλι].

Augen leder, das, ἡ παρα-
φθαλμία, τὸ παρώπιον.

Augen leiden, das, ἡ ὀφθαλ-
μία [ὁ ματόπονος, πονόματος].

Augen licht, das, τὸ φῶς τῶν
ὀφθαλμῶν.

Augen lid, das, τὸ βλέφαρον.

Augen lust, die, ἡ τέρψις τῶν
ὀφθαλμῶν.

Augen mass, das, ἡ ἀπ' ὀψέως
εἰκασία, ὁ δια τοῦ ὀφθαλμοῦ ὑπο-
λογισμός. nach dem—urteilen
ὑπολογίζω διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Augen merk, das, τὸ πρὸ ὀ-
φθαλμῶν σημεῖον. ὁ σκοπός. sein
—auf etwas haben ἔχω τὸ βλέμ-
μά μου ἐπὶ τι. ἐποφθαλμιῶ τι.

Augen mittel, das, τὸ ὀφθαλ-
μικὸν φάρμακον.

Augen nerv, der, τὸ ὀπτικόν
νεῦρον.

Augen pulver, das, (μτφ) das
ist—αὐτὸ εἶνε κόκκιν εἰς τοὺς ὀ-
φθαλμούς.

Augen ring, der, ἡ ῥίσις (τοῦ ὀφθαλμοῦ).

Augen schein, der, ἡ ὁφθαλμοφάνεια, ἡ ὄψις, ὁρασις, ἡ ἐπισκοπήσις. in — nehmen λαμβάνω ἐν ὄψει, ἐξετάζω.

augenscheinlich ὀφθαλμοφανής, ἐναργής [βλέπομενος].

Augenscheinlichkeit, die, —, πλ -en, ἡ ἐναργεία, τρανότης, τὸ ἐναργές.

Augen schirm, der, τὸ παρωπίον, ἡ παρωπία.

Augen schmerz, der, ἡ ὀφθαλμία [ὁ πονόμαστος].

Augen schwäche, die, ἡ ἀσθενωπία, ἡ ἀμβλυωπία, ὁ ἀμβλυωγμός an — leiden ἀμβλυώττω, ἀμβλυώπῳ.

Augen star, der, ὁ καταρράκτης, τὸ γλαύκωμα.

Augen täuschung, die, ἡ ὀπτική ἀπάτη.

Augen triefen, das, ἡ λήμη [ἡ τσίμπλα].

Augen wasser, das, τὸ κολύσιον.

Augen weh, das, ἡ ὀφθαλμία [ὁ πονόμαστος].

Augen weide, die, ἡ τέρψις (ψυχαγωγία) τῶν ὀφθαλμῶν.

Augen weite, die, τὸ διάστημα ἐπ' ὅσον ἐξικνεῖται ἡ ὄρασις, ἡ ὁρατὴ ἀπόστασις, ὁ ὄρξων.

Augen wimper, die, ἡ βλεφαρίς [τὸ ματόκλαδον, ματοτσινοῦρον].

Augen wink, der, τὸ νεύμα.

Augen zahn, der, ὁ κονόδους, [τὸ σκυλίζοντιον].

Augen zeuge, der, ὁ αὐτόπτης μάρτυς.

Auglein, das, -s, πλ —, τὸ ὀφθαλμιδίον, ὀμματίδιον [τόματάκι].

Augment, das, -[e]s, πλ -e, (γρμ) ἡ αὐξησις.

Augur, der, -s, πλ -en, ὁ αἰνόςκοπος.

August, der, -[e]s, ὁ Αὐγουστος.

Auktion, die, πλ -en, ἡ δημοπρασία.

Auktionator, der, -s, πλ -toren, ὁ κήρυξ [ὁ τελέτης].

auktionieren μὴ πωλῶ εἰς δημοπρασίαν.

Auktorität ἴσθις Autorität.

Aula, die —, ἡ μεγάλη αἴθουσα (σολής).

Aurin, der, -[e]s, (φτλ) ἡ γαντιανή.

Auripigment, das, -[e]s, ἡ σανδαράνη.

aus πρὸ (μετὰ θ ο τ.) ἐκ, ἀπὸ ὀπίσθ. — Aithen ἐξ Ἀθηνῶν. — Holz ἐκ ξύλου, ἀπὸ ξύλου. ein Kranz — Gold στέφανος (ἐκ) χρυσοῦ. — Furcht ἐκ φόβου, ἐκ φόβου. Erfahrung ἐκ πείρας. — diesem Grunde τούτου ἕνεκα, διὰ τοῦτο. — vielen Ursachen διὰ πολλὰς αἰτίας.

— Achtung ὑπὸ σεβασμοῦ, ἀπόσεβας. — Mangel an Geld ἔλλειψις χρημάτων. — allen Kräften πιάσαι, δοῦναι. — dem Kopfe ἀπὸ νύμφης, ἐκ στήθους. von Grund — ἐκ βάθρων, ἐκ θεμελίων. von Haus — νηπιόθεν, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύγων. — einer Sache etwas machen ἀποδοῖν σπουδαίοντα εἰς τι. nichts — twas machen ἀδιαφορῶν περί τινος. ich weiss weder — noch ein δὲν ἤξεῖράν τι νῆ κάμω. // —, ἐπὶ τετελεσμένον, παρελθόν. — sein παρηλθόν, ἐτελείωσα. die Stunde ist — ἡ ὥρα παρηλθῆς. es ist — mit ihm ἀπόλωλε [εἶνε χαμένος].

aus- πρόθεμα κινητικόν: ἐκ-, ἀπο-· ἐντελῶς, παντελῶς.

aus-ackern μὴ ἐκβάλλω διὰ τοῦ ἀρότρου.

aus-antworten μὴ παραδίδωμι.

aus- πρόθεμα κινητικόν: ἐκ-, ἀπο-· ἐντελῶς, παντελῶς.

aus-ackern μὴ ἐκβάλλω διὰ τοῦ ἀρότρου.

aus-antworten μὴ παραδίδωμι.

aus- πρόθεμα κινητικόν: ἐκ-, ἀπο-· ἐντελῶς, παντελῶς.

aus-ackern μὴ ἐκβάλλω διὰ τοῦ ἀρότρου.

aus-antworten μὴ παραδίδωμι.

aus- πρόθεμα κινητικόν: ἐκ-, ἀπο-· ἐντελῶς, παντελῶς.

aus-ackern μὴ ἐκβάλλω διὰ τοῦ ἀρότρου.

aus-antworten μὴ παραδίδωμι.

aus- πρόθεμα κινητικόν: ἐκ-, ἀπο-· ἐντελῶς, παντελῶς.

aus-ackern μὴ ἐκβάλλω διὰ τοῦ ἀρότρου.

aus-antworten μὴ παραδίδωμι.

aus-arbeiten ρη ἐξεργάζομαι, ἀπεργάζομαι, ἐκπινῶ. schriftlich — συντάσσω, συγγράφω.

Ausarbeitung, die, —, πλ -en, ἡ ἐπεξεργασία, ἐξεργασία ἐκπινῶνται. schriftliche — ἡ συγγραφή.
aus-arten ἀρσ μεταπίπτω εἰς ἕτερον εἶδος, παραλλῶμαι τὸ εἶδος, νοθεύομαι [ξεφυλίζω, μπασταρεύω]. ausgeartet ἐξηλλαγμένος, πασιλλαγμένος.

Ausartung, die, —, πλ -en, ἡ μετέστασις, παραλλαγή, ἐξ-αλλαγή.

aus-atmen ρη ἐκφυσῶ. //—, αὐτὴ ἐκπνέω.

Aus atmen, das, ἡ ἐκπνοή.

aus-ätschen ρη μορφαῶ σιωπητικῶς (keinen πρὸς τινά).

aus-backen* ρη ἐκπείτω, ἐξοπτῶ [ἀποψήνω ἢ τὸ φούρνον].

aus-baden ρη (μτφ οἶν) ὑποφέρω δι' ἄλλον, πληρώνω διὰ τὰς ἀμαρτίας ἄλλον.

aus-balgen ρη ἐκδέρω, παραγυρίζω.

Aus bau, der, ἡ ἐξοικοδόμησις, ἡ ἀπόκτισις.

aus-bauen ρη ἐξοικοδομῶ, ἀποκτιζῶ, ἀνακτιστῶ, ἐπισκευάζω.

aus-bedingen* ρη συνομολογῶ, συνομολογῶ. θέτω ὡς ὄρον.

aus-beissen* ρη ὑροῦν διαδίσσας, ἐκδάλω δάκτυλον. (μτφ ὑποσκέλλω).

Aus besserer, der, -s, πλ—, ὁ ἐπιδιορθωτής.

aus-bessern ρη ἐπισκευάζω, ἐπιδιορθώνω.

Aus besserung, die, ἡ ἐπισκευή, ἐπιδιδρωσις.

aus-beugen ρη ἐκκλίνω, ὑπεκλίνω, ὑπερφεύγω.

Aus beute, die, ἡ ἀπολαβή, τὸ κέρδος, τὸ ὄφελος, τὸ ἐκμετάλλευμα.

aus-beuteln ρη ἐκσείω, ἐκσφ-

ύω, κωσινίζω. (μτφ) τρυγῶ, ἐκμύζω, ἐκμετάλλεύομαι, ἀφαιρούσω.

aus-beuten ρη ἐκμετάλλεύομαι, ἐκμυζέωμαι.

Ausbeuter, der, -s, πλ —, ὁ ἐκμετάλλευτής.

Aus beutung, die, —, πλ -en, ἡ ἐκμετάλλευσις, ἡ κάρπωσις.

aus-be zahlen ρη ἀποτίνω τελῶς, ἀποπληρώνω.

aus-biegen* ρη ἀνακλῖναι, ἐπικλῖναι, ἀστρέφω. //—, ἀρσ παραμερίζω.

aus-bieten* ρη ἐκθέτω εἰς πώλησιν, δημοπρατῶ, διακηρύττω.

aus bilden ρη ἀναπτύσσω ἐκπαιδεύω, ἐκχυμαζῶ, sich— ἀναπτύσσονται, ἐκπαδεύομαι.

Ausbilder, der, -s, πλ —, ὁ ἐκπαιδευτής, ἐκχυμαστής.

Aus bildung, die, ἡ ἀνάπτυξις ἡ ἐκπαίδευσις.

aus-bitten* ἀρσ, sich etwas— ζητῶ τι παρακλήτικῶς, αἰτούμαι τι. das bitte ich mir aus εὐτήν τῇ ἀπαίτησιν ἔγω, ausgebeten sein εἶμαι ποικιλοχρημένως ἔγω.

aus-blasen* ρη διαφυσῶ, σφενύω, σφύνοι, διασπίνω.

aus-bleiben* ἀρσ μένω ἔστι, λείπω, καλντερεύω, ὑστερῶ, δὲν ἔργον παραλείπομαι. ἢ εἰπω er ist kühnen Tag ausgeblieben οὐδενίον ἡμέραν ἔκειτο.

Aus bleiben, das, ἡ ἀπουσία, ἡ ἔλλειψις, ἡ καθυστέρησις.

aus-bleichen ρη ἐλευκαίνω, καταλευκαίνω. //—*, αὐτὸ ὀχραίνωμαι, ἀναυροῦμαι [ξηραίνω].

Aus blick, der, ἡ ἀπόψις.

aus-blühen ἀρσ ἀπανθῶ, μαραινῶμαι.

aus-bluten ἀρσ ἐχέω πᾶν τὸ αἷμα, λειπαυῶ παῖδα ἀμαρτανῶν.

aus-bohren ρη διατρύω, τρυπῶ,

aus-borgen μὴ ἐκλανεῖζω, δα-
νείζω.

aus-braten* μὴ ἐξοπτῶ [ἀπο-
ψήνω].

aus-brauchen μὴ παύω μετα-
χειριζόμενος, ἀπομεταχειρίζομαι.

aus-brauen μὴ & ἀμὴ ἀπο-
δράζω.

aus-brausen ἀμὴ παύω πα-
ρλάζων, ἀποδράζω [ξεδράζω]* κα-
ταπραύνομαι [ξεθουαίνω].

aus-brechen* μὴ ἐκρηγνύω,
ἐκσπῶ· ἐξερῶ, ἐξαιρῶ [ξερνάω].

||—, ὡς ὁραπετεύω, φεύγω ἐκ τῆς
τυλαχῆς, ἐκρηγνύομαι ἐκπαίνομαι.

προφαίνομαι. in ein Gelächter—
ἐκρήγνυμαι εἰς γέλωτα, ἀνακαγχά-
ζω. in Thränen—ἐκρήγνυμαι εἰς

δάκρυα, in Zorn—ἀφαρπάζομαι.
ἐξοργίζομαι. der Fluss ist aus-

gebrochen ὁ ποταμὸς ἐπλημύρη-
σεν, ἐξεγείλισεν.

Aus brechen, das, ἡ, ἐξελκυ-
σις, ὁ ἔμετος [τὸ ξέραςμα]. ἡ ἐκ-
γείλισις [τὸ ξεγείλισμα].

aus-breiten μὴ ἐκτείνω, ἐξα-
πλώνω· διαδίδω, διασπείρω, δια-
θρυλῶ. sich—ἐκτείνομαι· διαδί-
δομαι, διαθρυλῶμαι. sich über

etwas—μηκύνω τὸν λόγον περὶ
τινος.

Aus breitung, die, —, πλ-
-σις, ἡ ἐκτασις, ἐπέκτασις· ἡ
ἐξαπλώσις· ἡ διαδοσις.

aus-brennen* μὴ ἐκκαίω, καίω·
καυτηρίαζω ||—, ὡς ἐκκαίομαι·
καίομαι παύω καίόμενος, σβέννυμαι.

Aus brennen, das, ἡ καυτηρία-
σις· ἡ ἀπύσσεις.

aus-bringen* μὴ ἐκφέρω ἐξά-
γω, φέρω εἰς ὧς. Junge—γεννῶ

νεογνῶ· einen Toast ἢ ein Hoch
—προπίνω τινὶ φιλοτισίαν, ποιῶ

πρόποσιν εἰς τινα.

Aus bringung, die, ἡ πρό-
ποσις.

Aus bruch

aus-brüte
πουλιάζω]. (μ

χανορραφῶ, γ.

aus-büße
Aus bund

aus-bürste
τῆς ψήκτρας [

aus-büsse
χω δίκην, τι

aus-damp
μαι. παύω αὐ

aus-dämp
καταπνέζω, α

Aus damp
ἡ ἐξάτμισις.

Aus daue
διακαρτέροισις

aus-daue
ἐγκαρτερῶ· ὡ

ausdauer
μανετικός.

ausdehn
aus-dehn
—ἐκτείνομαι

Aus dehn
ἡ διεκτασις, ὁ

zens ἡ διαστ

ausdenk
aus-denk
ἐπίνοσις· σοφί

Aus denk
aus-deut
ἐξηγῶ.

Aus deut
νεῖα, ἡ ἐξηγη

aus-dien
τῆς ὑπηρεσίας

καιρὸν μου·
τεύομαι.

aus-donn
τῶν.

aus-dorr
aus-dörr
ἀποφρύγω

aus-drän

aus-drechseln μὴ ἀποτορνεύω, ἐκγλύφω διὰ τοῦ τόνου.

aus-drehen μὴ ἐκστρέφω. σβύνω στρέφω.

aus-dreschen* μὴ ἀπαλοῦ, καταλοῦ, «ἀπὸ λανθίζω».

Ausdruck, der, ἡ ἐκφρασις. imil—ἐμμαντικῶς.

aus-drucken μὴ ἐκτυπῶν.

aus drücken μὴ ἐκπιέζω, ἐκβάλλω. σβύνω πιέζων. (μτφ) ἐκφράζω, sich—ἐκφράζομαι.

ausdrücklich ῥητὸς ||—, ἐπερ ῥητὸς, διαρρηθὴν.

ausdruckslos ἀνεκφράσεως, ἀνέμματος, ψυχρὸς, νεκρὸς.

ausdrucksvoll ἐμφαντικὸς, ἐκπραστικὸς, νευρωδὴς.

Aus drucks weise, die, ὁ τρόπος τῆς ἐκφράσεως, ἡ ἐκφρασις, τὸ ἐκπραστικόν.

aus-düften μὴ ἀναθυμῶ, ἐξατμῶ, διαγίω· ἀρωματίζω, εὐωδιάζω.

aus-dulden μὴ διακαρτερῶ. ὑπομένω μέχρι τέλους. ||—, ἀμὴ παύω ὑποφέρων.

aus dunstbar ἢ -dunstbar ἐξατμιστὸς.

aus-dunsten, ἢ -dünsten μὴ ἐξατμίζω, ἐξατμῶ, ἐξατμιδῶ. ||—, ἀμὴ ἐξατμίζομαι, ἀναθυμιῶμαι.

Aus dunstung, ἢ -dünstung, die, ἡ ἐξάτμισις, ἡ ἀναθυμίασις.

Ausdünstungs apparat, das, ἡ -maschine, die, τὸ ἐξατμιστήριον.

auseinander ἐπερ (μακρὰν) ἀπ' ἄλλων· κενωρισμένως, δι' ἅ (χωριστά).

auseinander bringen* μὴ διαχωρίζω.

auseinander fahren* ἀμὲς διαχωρίζομαι, ἀποχωρίζομαι.

auseinander gehen* ἀμὲς ἀποχωρίζομαι, διαλύομαι, διχάζομαι· διαιροῦμαι.

auseinander kommen* ἀμὲς διαλύομαι, διοσπεύρομαι.

auseinander legen μὴ ἀποχωρίζω· διαλύω, διαχαλῶ, ἀποσυνθέτω. (μτφ) ἐξηγῶ, διασαφῶ, ἀναπτύσσω.

Auseinanderlegung, die, —, πλ -ει, ἡ διαχώρισις· ἡ διάλυσις, διαχαλῆσις. (μτφ) ἡ ἀνάπτυξις, διασαφήσις, ἐξηγήσις.

auseinander setzen μὴ διαχωρίζω· ἀποσυνθέτω. (μτφ) διεξηγῶ, ἐξακριβῶνω, ἀναπτύσσω.

Auseinandersetzung —, πλ -ει, ἡ δια·ώρισις· ἡ διευκρίνησις, ἡ ἐξηγήσις.

auseinander spalten μὴ διασχίζω.

auseinander stehen* ἀμὴ διίσταμαι.

auseinander treiben* μὴ διασκορπίζω.

auseinander treten* μὴ διαπατώ, διαχωρίζω πατών. ||—, ἀμὲς διίσταμαι, διαχωρίζομαι. ἀποχωρίζομαι.

auseinander ziehen* μὴ διασπῶ, διαχωρίζω σπῶν. ||—, ἀμὲς διαχωρίζομαι.

auserkoren ἐκλεκτῶν, ἐπιλεκτός, ἐκλεκτός.

auserlesen μὴ ἐκλεκτός, ἐξαιρετός, ἐπιλεκτός.

aus-er sehen* μὴ ἐκλέγω· προορίζω.

aus-er wählen μὴ ἐκλέγω. († Γρ) viele sind berufen, aber wenig sind auserwählt πολλοί εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Auserwählung, die, ἡ ἐκλογή, αἱ ἀρχαιρεσίαι.

aus-er zählen μὴ ἀφηγοῦμαι μέχρι τέλους, ἀποδιηγοῦμαι.

aus-essen* μὴ κατεσθῆναι, ἀποτρώγει.

aus-fahren* μὴ καθεσθῆναι,

ἐκπορίζω. // —, ἄμς ἐξέρχομαι ἐφ' ἑμαυτοῦ.

Ausfahrt, die, ἡ ἐξέλασις, ὁ ἐφ' ἑμαυτοῦ περιπάτος· ὁ ἐκπλους ὁ πύλων, ἡ ἀνέλευσις [ἡ ἀνέλευσις].

Ausfall, der, ἡ ἐκπτώσις· ἡ ἀποβολή, ἐκθλίψις· ἡ ἀπώλεια. ἡ ἐξοδος, ἐπέξοδος, ἐπιδρομή, ἡ ἐξοδος, λήξις, τὸ τέλος.

aus-fallen* ἄμς ἐκπίπτω, πίπτω· παραλείπομαι, ἐξορῶ, ἐπεξέρχομαι, ποιοῦμαι ἐξοδόν, ἀποβαίνω, καταλήγω, μαθῶ, πίπτω, gut—εὐδοκίμῶ, ἐπιτυγχάνω, schlecht—ἀποτυγχάνω, ἀστοχῶ, die Haare fallen mir aus τὰ μαλλία μου πίπτουν, die Stunde fällt heute aus σχῆμα δὲν γίνεται μάθημα, wie ist es ausgefallen? ποῦ κατέληξε τὸ πρᾶγμα;

Aus fallen, das, ἡ ἐκπτώσις· ἡ ἀποβολή. — der Haare ἡ μᾶθσις τῶν τριχῶν, ἡ τριχορροία.

aus-fasern ἐκτίλλω, κροκνύδω [ξερῶ]. **sich**—μὴ ἐκτίλλομαι, κροκνύδωμαι [ξερῶ].

aus-fechten* μὴ κτῶμαι μάχόμενος, ἀπακτῶ διὰ μάχης. // —, ἀπὸ πᾶν μαχόμενος, ἀπομάχομαι.

aus-fegen μὴ ἐκκορῶ, ἐκσαρῶ [σκούπίζω ἐξω]. (μτφ) ἐκκαθαίρω.

Aus fegsel, das, τὸ σάρωμα [τὸ σκούπισμα].

Aus fegung, die, —, πλ -en, ἡ σάρωσις [τὸ σκούπισμα].

aus-feilen μὴ ἐκρινῶ, ἀπορρύνω [λικάζω]· ἀποτορνεύω.

aus-fertigen μὴ ἀποστέλλω, ἐξαποστέλλω, συντάσσω, συνθέτω, καταστρώνω.

Ausfertigung, die, —, πλ -en, ἡ ἀποστολή, ἡ σύνθεσις, σύνταξις.

ausfindig machen μὴ ἐξευρίσκειν, ἀνακαλύπτω,

aus-fischen μὴ ἐξάγω ἀλιεύω, ἐκκινῶ ἀλιεύων. // —, ἀπὸ πᾶν ἀλιεύων [ἀποφάρεω].

aus-fleischen μὴ ἐκσαρκίζω, ἀπεκθέρω [ξεψαχνίζω].

aus-flicken μὴ ἀναρράπτω [μπαλώνω].

aus-fliegen* ἄμς ἐκπέτομαι ἀποπέτομαι [ξεπετάω].

aus-fliesen* ἄμς ἐκρέω, ἐβάλλω.

Aus fliesen, das, ἡ ἐκροή· ἐκπόμεναι, ἐκρομή.

Aus flucht, die, ἡ ἐκφυγή· ἡ ἐκφυγή, διεξέδω, πρόφασις.

Aus flug, der, ἡ ἐκδρομή.

Aus fluss, der, ἡ ἐκροή· αἵματι, τὸ στόμιον.

Ausfluss rohr, das, ὁ ἀπαγωγὸς σωλήν.

aus-folgen lassen μὴ παρῶ, ἐγγχειρίζω.

aus-forschen μὴ ἐξερευνῶ, ἐκτενέω.

Aus forscher, der, ὁ ἐξερευνήτης, ἐξερευνητής.

Aus forschung, die, ἡ ἐξερευνήσις.

aus-fragen μὴ διερωτῶ, ἀρωτῶ, ἐρωτηματίζω.

Aus frager, der, -s, πλ — ἐξεταστής.

aus-fressen* μὴ ἐκτρώγω κινδύνως, καταδιβρώσκω· ἐξάντρώγων, ἀποτρώγων. (οἶκ) εἴπας σφάλω εἰς τι, διαπραττω σφάλω.

aus-frieren* ἄμς ἐκπηγνύω [ἀποπαγώνω].

Ausfuhr, die, —, πλ -en, ἐξαγωγή.

ausführbar ἐξαγωγίμος· ἐκλεστός, καταρθωτός.

Ausführbarkeit, die, —, δυνατόν, τὸ ἐκτελεστόν.

aus-führen μὴ ἐξάγω, ἐκκορῶ, διεξάγω, ἐκτελῶ, διεκπεραίω,

παίνω. διεξέρχομαι, πραγματεύομαι λεπτομερώς.

ausführlich λεπτομερής, διεξοδικός, έκτενής.

Ausführlichkeit, die. —, πλ. -ειν, ή λεπτομέρεια, διεξοδικότης. πηλ.— διεξοδικώς.

Ausführung, die, ή εξαγωγή ή διεξαγωγή. έκτελεσις, έκπληρωσις. zur—bringen έκτελώ. zur—kommen έκτελοῦμαι.

Ausführungs röhre, die, ό απαγωγή σωλήν.

Ausfuhr verbot, das, ή απαγόρευσις εξαγωγής.

Ausfuhr zoll, der, ό φόρος εξαγωγής, τό εξαγωγίον.

aus-füllen μη άποπληρώ [άπογεμίζω] άναπληρώ, συμπληρώ. επαναπληρώ. eine Lücke—πληρώ κενόν. eine Stellung würdig—κατεχω επαξίως θέσιν. seine Zeit gut—διαθέτω καλώς όλον τόν χρόνον μου.

Ausfüllung, die, ή άποπληρώσις, ή πληρώσις.

aus-füttern μη ύποτρέφω [υποδράρω]. έκτρέφω, τρέφω, παχύνω.

Ausgabe, die, ή έκδοσις. ή διατίμη (έπιστολών). ή δαπάνη, τό έξοδον.

Ausgabe buch, das, τό κατάστιχον των έξόδων.

Ausgang, der, ή έξοδος ή έξοδος, ή απόβασις. τό πέρας, τέλος. Gasse ohne — όδός άδιέξοδος. dem Wasser einen — geben δίδω διεξόδον εις τά ύδατα. — eines Wortes τό τέλος λέξεως. zum — bringen φέρω εις πέρας. einen schliessen — nehmen λαμβάνω καλόν τέλος. einen günstigen — nehmen άπολήγω καλώς, λαμβάνω αίσιον πέρας.

Ausgangspunkt, der, ή άφετηρία, τό όρμητήριον, ή βάσις.

Ausgangs zoll, der, ό φόρος εξαγωγής, τό εξαγωγίον.

aus-gattern μη έξιχνεύω.

aus-geben* μη έκδίδω. διανέμω. δαπανώ, έξοδεύω. die Parole—δίδω τό σύνθημα. ein Buch, Aktien—έκδίδω βιβλίον, μετοχές. für etwas—λέγω ή παριστώ ώς τι. sich — κατεξοδεύομαι. sich für etwas — επαγγέλλομαι, διατίνομαι. ότι. ήμιαί τι.

Ausgeber, der, ό τομίας, ό έξοδευτής.

ausgebeten (ήθε ausbitten)* προσκεκλημένος έξω.

Ausgebot, das, ή πρώτη προσφορά.

ausgebreitet έκτεταμένος, έκτενης, έξηπλωμένος, εύρύς.

Ausgebung, die, —, πλ. -ειν, ή διανομή. ή περάδοσις. ή δαπάνησις.

Ausgebur, die, τό γέννημα, τό άποκύημα.

ausgedient άπόμαχος, άπόστρατος.

aus-gehen* άμς έξέρχομαι, έκβαίνω, έκπορεύομαι. προσέρχομαι. έκπίπτω, άποκίπτω. μαζώ. εξαλείφωμαι. έξαφανίζομαι. σβέννυμαι, σβύνω. έκλείπω. τελειώνω. (κατα)λήγω, τελειτώ. ein- und — είσιργωμαι και έξέρχομαι [μπαίνοεξαίνομαι]. von etwas — έκπορεύομαι, προσέρχομαι εκ τινος. auf etwas — έξέρχομαι εις αναζητησίν τινος. — επιδιώκω τι. frei — απαλλάττομαι των έξόδων. ungestraft — απαλλάττομαι χαίρων [τή γλυτώνω φτηνά]. leer — μένω με κενάς χείρας. — lassen έκδίδω, δημοσιεύω. dieses Wort geht auf r aus ή λέξις αύτη τελειώει εις r. das Geld geht mir aus τά χρήματά μοι έπιλείπουσι. die Geduld geht mir aus — ή ύπομονή μου εξαντλείται.

Ausgehen, das, ἡ ἐξοδος, ἡ σῶσις, ἡ μάθησις, ἐξάλειψις, ἡ ἐκλείψις, ἔλλειψις.

ausgelassen (ἴδε auslassen) (μτφ) ἀρετος, ἀνειμένος, ἐκλυτο· ἀγαλλιώτης, ἀκοάτης.

Ausgelassenheit, die, —, πλ-en, τὸ ἀγαλλιωτὸν· ἡ ἀκολασία, παραλυσία.

ausgelernt (ἴδε auslernen) (μτφ) πανούργος, ἐπίτριπτος [ἐξ-σκολισμένος, ἐξονηρεμένος].

ausgemacht (ἴδε ausmachen) (μτφ) συμπεφωνημένος, συνωμολογημένος, τετελεσμένος· ἀποφασισμένος.

aus-geniessen* μὴ ἀπολαύω πλήρως.

ausgenommen ἐξηρημένος. // —, ἐπὶ ἔκτος, πλ-ην.

ausgesucht (ἴδε aussuchen)· ἐξετητημένος, ἐκλεκτός.

ausgewachsen (ἴδε auswachsen) (μτφ) κυρτός, κυφός.

ausgewählt (ἴδε auswählen)· ἐκλεγμένος, ἐκλογεύς.

ausgezackt (ἴδε auszacken)· χαρκτός, ὀδοντωτός.

ausgezeichnet (ἴδε auszeichnen)· διακεκριμένος, διαπρεπής, διάσημος, ἐξάρετος.

ausgiebig πλουσιοπάροχος, βαφίλης· εὐφορος.

aus-giessen* μὴ ἐκχέω κατα-χέω, κενώνω, πληρῶ, γεμίζω.

Ausgiessung, die, —, πλ-en, ἡ ἐκχυσις, ἡ πρόχυσις· ἡ κατάχυσις.

aus-glätten μὴ ἐκλεάνω, ἀπολεάνω, ὁμαλίζω [γυαλίζω].

aus-gleichen* μὴ ἐξίσωνω, ὁμαλίζω, ἰσάω· συμφιζέω. διαλλάσσει, συνδιαλλάττω, συμβιδάζω.

einen **Zwist** — διαλύω διαφοράν. **sich** — συμβιδάζομαι, διαλάσσομαι· συμφιζέομαι.

Ausgleichung, die, ἡ ἀνίσωσις, ἡ ἐξίσωσις, ὁ ἐξισασμός· ὁ συμφιτισμός, ἡ διαλλαγή, ὁ συμβιβασμός.

aus-gleiten* ἀνίσω, ἐξολισθάνω· ἀπολισθάνω [ἐγλιστρῶ].

Ausgleiten, das, ἡ ὀλισθησις, τὸ ὀλισθημα [τὸ ἐγλιστρημα].

aus-glimmen* ἀμὴ ἀποσβέν-νυμαι βαθυχθόν.

aus-glühen μὴ ἐκπυρῶ, πυρακτῶ, διαπυρῶ, ausgeglüht διαπυρῶς, ἐκπυρῶς. // —, ἀντὶ πάσῃ πυρακτούμενος.

aus-graben* μὴ ἐξορύττω· ἀνασκάπτω [ἐσχύνω].

Ausgrabung, die, —, πλ-en, ἡ ἀνασκαφή [τὸ ἐσχύμα].

aus-grübeln μὴ ἐκφροντίζω· διαλογίζομαι, ἐξευρίσκω.

aus-gurgeln μὴ ἀναγαργαρίζω· **sich** — ἀναγαργαρίζομαι.

Ausguss, der, ἡ ἐκχυσις· προγοή· τὸ ἐχχυμα, τὸ ἐκμαγμα· ἐκμαγετον.

Ausguss röhre, die, ὁ ἀπαγωγός σωλήν.

aus-haben* μὴ ἔχω τελειώσῃ· ἐτελείωσα· ἔχω ἀφαίρεση.

aus-hacken μὴ ἐκκαρῶ, ἐκβάλλω, ἐκκόπτω.

aus-haken μὴ ἐκπορπῶ [ἐκκομπώνω].

aus-hallen ἀμὴ ἀπηχῶ.

aus-halten* μὴ υπομένω, ἀνέχομαι, ὑποσταίω [βαστῶ]. das ist nicht auszuhalten αὐτὸ εἶναι ἀνυπόφορον, es ist mit ihm nicht auszuhalten εἶναι ἀνυπόφορος. // — ἀμὴ ἀντέχω [βαστῶ].

Aus halten, das, ἡ κράτησις, τὸ κρατεῖν, ἡ ἀνοχή, ἡ διάρκεια.

aus-händigen μὴ ἐγχειρίζω· παραδίδω.

Aushändigung, die, —, πλ-en, ἡ ἐγχειρισις, ἡ παράδοσις.

Aushang, der, -s, πλ -hän-ge, τό ἐκθετήριον [ἡ μούστρα].

aus-hängen* ἀμὴ προκρέμαμαι, κρέμαμαι ἔξω.

aus-hängen μὴ κρεμῶ ἔξω ἐκθέτω.

aus-harren ἀμὴ παραμένω, μένω ἐρμένω, ἐγκαρτερῶ, διακαρτερῶ, προσκαρτερῶ.

aus-harrend καρτερικός, ἐπίμυτος.

Aus hauch, der, ἡ ἐκπνοή.

aus-hauchen ἐκπνέω, ἀποπνέω, ἐκφυσῶ. den Geist—παράδω το πνεῦμα.

Aushanchen, das, ἡ **Aushauchung**, die, —, ἡ ἐκπνοή. ἡ ἐκπνευσίς.

aus-hauen* μὴ ἐκκόπτω, ἐκγλύφω. (μτφ) δέρω, ξυλοκοπῶ, κοτάνω.

aus-häuten μὴ ἐκδέρω, ἀποδερματῶ [γδέρνω].

aus-heben* μὴ ἀνέλω, ἐξέλκω, ἀποσπῶ, ἐκβάλλω ἐκμογλεύω. (μτφ) ἐκλέγω, λαμβάνω κατ' ἐκλογὴν, συλλέγω, καταγράφω. Wein — σιρώνω οἶνον. Rekruten — στρατολογῶ.

Aus hebung, die, ἡ ἀφαίρεσις. ἡ καταγραφὴ, ἡ στρατολογία.

aus-hecken μὴ ἐκκολάπτω, ἐκνεοστεύω [ἐπουλιδῶ]. ἐκτεγνώμαι, μηχανεύομαι χαλκεύω [μαγειρεύω, ψήνω].

aus-heilen μὴ θεραπεύω ἐντελῶς, ἐξυγιάζω. // —, ἀμὴ ἐξυγαίνω, ἐξυγιάζομαι, θεραπεύομαι ἐντελῶς.

Aus heilung, die, ἡ ἐντελής θεραπεία.

aus-heizen μὴ διαθερμαίνω.

Aus heizen, das, ἡ διαθερμασία.

aus-helfen* ἀμὴ παραστατῶ, συντρέχω, ὑποδοθῶ (einem mit etwas τινα διὰ τινος).

Aus helfer, der, ὁ βοηθός.

Aus hilfe, ἡ Aushülfe.

aus-höhlen μὴ ἐκκοιλίω, ἐκγλύφω, ἐκσκάπτω.

Aus höhlung, die, ἡ κοίλανσις, ἐκγλυφὴ.

aus-höhlen μὴ καταγελῶ, γλευάζω, μυκτηρίζω.

Aushöhnung, die, —, πλ -en, ὁ γλευατμός, ἡ γλευασία, ὁ κατάγελως.

aus-höken μὴ ἐκκαπηλεύω, μικροπωλῶ [λιανοπουλῶ].

aus-holen μὴ ἐξερευνῶ, ἀνακρίνω, // —, ἀμὴ αἶρω (ἐγείρω) χεῖρα. (μτφ) weit—ἀρχομαι ἀνωθέν παθὲν, ἀφηγοῦμαι ἐξ ἀρχῆς.

aus-holzen μὴ ἐξυλοκοπῶ, ἐκλεῖομαι [ἐξυλοκόφω].

aus-horchen μὴ ἀκροῶμαι, ἀκούω ἀκροώμενος.

aus-hören μὴ διακούω, ἀκούω μέχρι τέλους.

Aus hub, der, (μτφ) τὸ ἄνθος, ὁ αἰθήρ.

Aus hülfe, die, ἡ συνδρομή, βοήθεια.

aus-hülsen μὴ ἐκλέπω, ἐκλεπίζω.

aus-hungern μὴ λιμοκτονῶ, καταβάλλω διὰ λιμοῦ, κυριεύω διὰ λιμοῦ.

Aus hungern, das, ἡ λιμοκτονία.

aus-husten μὴ ἐκβήσσω, ἐκχρέμπτομαι, ἀποχρέμπτομαι, πτύω.

Aus husten, das, ἡ ἀπόχρεμψις.

aus-jagen μὴ φυγαδεύω. // —, ἀμὴ παύω κυνηγῶν, ἀποκυνηγῶ.

aus-jäten μὴ ἐκρίζων*, βοτανίζω, ποάζω.

aus-jochen μὴ λύω ἐκ τοῦ ζυγοῦ, ἀποζευγνύω [ἐξεύρω].

aus-kämmen μὴ ἀφαιρῶ διὰ τοῦ κτενέου διαλύω, κτενίζω.

aus-kämpfen μὴ φέροι εἰς πέ-

ρας διαγωνιζόμενος. //—, μη παύω πολεμῶν. (μτφ) τελευταῖω, ἀποθνήσκω.

aus-kauen μη καταρασθῶ.

aus-kaufen μη ἐξαγοράζω. die Zeit— φειδομαι τοῦ /ρόνου.

aus-kehren μη ἐκκορῶ, ἐκ-σπαρώνω.

Auskehrer, der, -s, πλ —, ὁ σαρωτής.

Auskehricht, das, τὰ σαρῶ-ματα [τὰ σκουπ[θ]ια].

aus-kelten μη πατῶ, ληνο-βατῶ. //—, ἀμή παύω πατῶν.

aus kerben μη χαράσσω, ὁ-δοιτίζω.

aus-kernen μη ἐκκοκκίζω, ἐκ-τυτταρίζω, ἐκπυρηνίζω [ἐξεκου-κουδίζω].

aus-klagen μη ἐπιτυγχάνω δικαστικοῖς. δικάω δικαστικῶς. //—, ἀμή παύω δεινολιγούμενος.

aus-klären μη ἐκκαθαίρω, κα-θαρίζω [ἐκκαθαρίζω].

aus-klatschen μη διαδίδω φλυαρίας, διαλαλῶ, ἐκλαλῶ, ἐκδι-ώκω χειροκροτῶν, ἐκσυρίζω.

aus-klauen μη ἐκκοκκίζω, ἐκκαθαίρω. (μτφ) ἐπινοῶ, ἐξευρίσκω.

aus-kleben μη ἐπιστρεφῶν δια-γάρτου, ἐπικολλῶ.

aus-kleiden μη ἀποδύω, ἐκ-δύω sich — ἀποδύομαι, ἐκδύομαι.

Aus kleiden, das, ἡ ἐκδυσίς.

Auskleide zimmer, das, τὸ ἀποδυτήριον.

aus-kleistern μη κολλῶ δι' ἀλευροκόλλης.

aus-klinglein μη προνηρύττω δια τοῦ κινδυνος, δακνυδωνίζω.

aus-klingen* ἀμή παύω ἡχῶν.

aus-klopfen μη ἐκκονίζω κο-πανίζω [ἐσκακονίζω]. καθαίρω κυ-πῶν. (μτφ) einem das Fell—βαδύ-ζω. τὴν βῆχιν τινός [τοῦ τινάσω τὴν προβεία].

aus-klügeln μη σφριζομαι,

μηχανεύομαι, ἐπινοῶ λεπτολόγως.

aus-kneten μη διαμάσσω, ἀ-ποψυμάζω.

aus-kochen μη διαβράζω [κα-λοβράζω]. //—, ἀμή ἀποξέω, ἀπο-βράζω [ἐξεβράζω].

aus-kommen* ἀμή ἐκβαίνω, ἐξέρχομαι· ἐκρήγνυμαι. (μτφ) δια-δίδομαι, διαβρυλοῦμαι. ἐξοικονομοῦ-μαι, ἐξαρκούμαι [περνῶ, τὰ βγάδω πέρα]. συμφωνῶ, συμβιβάζομαι. es ist mit ihm nicht auszukommen εἶνε ἀνοικονόμητος.

Aus kommen, das, τὰ πρὸς τὸ ἔξην ἀνάγκαια. οἱ πόροι ἡ συμ-φωνία, συμφωνίαις, sein sicheres — haben ἔχω ἐξησφαλισμένον τὸ καθημερινόν μου. es ist kein — mit ihm εἶνε ἀνοικονόμητος.

auskömmlich ἐπαρκής, ἐξερ-κῶν.

aus-körnen μη ἐκκοκκίζω [ἐξ-κουκκίζω].

aus-kramen μη ἐκθέτω, ἐπι-δεικνύω.

aus-kratzen μη ἀποξέω, ἀ-ποκνῶ, ἐξαίρω, ἐξορύττω.

aus-kriechen* ἀμή ἐκλεπίζο-μαι, ἐξέρπω, ἐκδύομαι [ἐστρυφῶν].

aus-kriegen μη κατορθύνω καὶ ἐξαγάγω.

Auskultant, der -en, πλ -en, ὁ δόκιμος δικαστής.

Aus kultation, die, πλ -en, [ιατρ] ἡ στηθοσκοπία.

Aus kultator, der, -s, πλ -lören, ὁ δόκιμος, δικαστής* ὁ πά-ριδρος.

auskultieren μη ἀκροῦμαι· παρεδρεῖω.

aus-kundschaften μη μαν-θάνω δια κατασκοπῶν, κατασκοπῶ, κατοπτεύω.

Aus kundschafter, der, ὁ κατάσκοπος.

Auskundschaftung, die,

—, πλ -en, ἡ κατασκοπή, κατασκοπήσις.

Auskunft, die, —, πλ -künftig, τὸ μέσον, ὁ τρόπος. ἡ πληροφορία.—über etwas geben ή teilen δίδω πληροφορία, περὶ τινος.

Auskunft geber, der, ὁ πληροφοροποιός.

Auskunfts bureau, das, τὸ γραφεῖον πληροφοριῶν.

Auskunfts mittel, das, τὸ μέσον, ὁ τρόπος.

aus-künsteln μὴ τεχνῶμαι, σοφίζομαι, εξεπρίσκειν.

aus-kurieren μὴ θεραπεύω, ἰντελῶς, ἔξυμῶ.

aus-lachen μὴ καταγελῶ, sich —lassen γίνομαι καταγέλαστος.

auslachenswert καταγέλαστος —sein ὀφλισκάνω γέλωτα.

aus-laden* μὴ ἐκφορτῶναι [ἐκφορτῶναι].

Auslader -s, πλ —, ὁ ἐκφορτωτής.

Ausladung, die, ἡ ἐκφορτικὴ.

Auslage, die, τὸ ἐνθεμα, τὸ ἀνάλωμα, ἡ δαπάνη, τὰ ἐξήδα.

Aus land, das, ἡ ἀλλοδαπή, τὸ ἐξωτερικόν.

Ausländer, der, -s, πλ —, ὁ ξένος, ὁ ἀλλοδαπός.

Ausländerin, die, —, πλ -nen, ἡ ἀλλοδαπή, ἡ ξένη.

ausländisch ἀλλοδαπός, ξένος, ἀλλοεθνής.

aus-langen ὀρέγω, ἐκτείνω, // —, ἀμὲν ἔξαρκῶ.

aus-lärmen ἀμὲν παύω θορυβῶν.

aus-lassen* μὴ ἀφίνω ἔξω, παραλείπω, ἐκδίδω, ἐκφράζω.

Butler — διαλύω βούτυρον seinen Zorn an einem —ἀποσκήπτω τὴν ὀργὴν μου εἰς τινά [ἐξομαλίνω ἀπάνω του].

seine Freude —ἐκδίδω τὴν χαρὰν μου. sich —ἐκφράζομαι.

Auslassung, die, —, πλ -en, ἡ ἐκδότησις, ἡ παραλείψις.

Auslassungs zeichen, das [γρμ] ἡ ἀπόστροφος.

aus-lauern μὴ κατεσιτεύω, κατασκοπῶ.

Auslauf, der, ἡ ἐκροή, ἡ ἐξορμησις ὁ ἐκπλῆυς.

aus-laufen ἀμὲν ἐκτρέχω ἐκρέω, ἐξορμῶ, ἐξορμῶμαι ἐκπλῶ.

ἀπολίσσω, λίσσω, τελευτῶ, der Topf läuft aus τὸ ἀγγεῖον διασπάζεται.

Auslaufen, das, ἡ ἐκροή, ὁ ἐκπλῆυς.

Ausläufer, der, ἡ παραφυάς, παρασπός, τὸ παρακλιάνανον, —

eines Gebirges ἀποσχιζόμενος ὄρος.

aus-laugen μὴ ἀποπλύνω, τὰ τῆς σποδοῦ, βύπτω [μπουραδιάζω].

Auslaut, der, ὁ ληκτικός ἤχος ἡ κατάληξις.

aus-lauten ἀμὲν καταλίσσω, τελευτῶ, λίσσω.

aus-leben ἀμὲν ἀποθίω.

aus-lecken μὴ ἐκλείγω, περιλείγω [ἀπογλείφω].

aus-leeren μὴ ἐκκενῶ [ἀδειάζω].

Ausleerung, die, ἡ ἐκκένωσις.

aus-legen μὴ ἐκθέτω, στρώνω ἔξω: διαποικίλλω, διαστίζω, διαπαινῶ, καταναλίσκω, ἐρμηνεύω, ἐξηγῶ.

Waren —ἐκθέτω ἐμπορεύματα.

ausgelegte Arbeit ποικίλμα, φερδωμα.

mit Diamanten ausgelegt ἀδαμαντοκόλλητος.

für etwas —ἐκλαμβάνω ὡς τι. übel —παραξήγῶ [χαροπιάνω].

Ausleger, der, -s, πλ —, ὁ ἐξηγητής, ὁ ἐρμηνευτής. —der Traume ὁ ὀνειροκρίτης.

Auslegung, die, —, πλ -en, ἡ ἐξηγίσις, ἐρμηνεία, ἡ ἀνάλωσις, τὸ δαπάνημα.

Auslegungskunst, die, ἡ ἐρμηνευτική.

aus leiden* ἀμὲν παύω υποφέρειν

aus-leihen* μὴ δανείζω, ἐκδανείζω. auf Zinsen — τοκίζω.

Aus leiher, der, ὁ δανειστής.

Ausleihung, die, —, πλ -en, ὁ δανεισμός, ἡ ἐκδάνεσις. — auf Zinsen ὁ τοκισμός.

aus-lernen μὴ ἐμμανθάνω, μανθάνω κατὰ βιβλίον // —, ἀμὴ ἀποσπουδάζω, ἀποροπιδῶ [ἐπισκολλίζω]. man lernt nie aus ὁ ἀνθρώπος γράσκει διδασκόμενος.

Auslese, die, —, πλ -n, ἡ ἀποσπείρις (αἶνος).

aus-lesen* μὴ ἐκλέγω, διαλέγω, ἐξαγαγινώσκω, διαναγινώσκω [ἀποδιαβάζω].

Aus lesung, die, ἡ ἐκλέξις, ἐκλογή.

aus-lichten μὴ διακαθαίρω [ἐκαθαρίζω]. ξυλοτομῶ (δάσος).

Auslieferer, der, -s, πλ —, ὁ παραδότης.

aus-liefern μὴ παραδίδω.

Aus lieferung, die, ἡ παράδοσις.

auslöschen, — (ἀπο)σβένναι, σβύνω· ἐξαλείφω // —, ἀρσ σβέννυμαι· ἐξαλείφομαι.

Auslöscher, der, -s, πλ —, ὁ σβέστης.

Aus lösung, die, ἡ ἀπόσβεσις.

aus-losen μὴ διακλῆρῶ.

aus-lösen μὴ ἀπολύω, ἐκλύω. ἀπολυτρώω, ἐξαγοράζω διὰ λύτρον.

Aus losung, die, ἡ διακλήρωσις, κλήρωσις.

Aus lösung, die, ἡ ἀπολύσις, λύσις, ἀπολύτρωσις.

Auslösungs summe, die, τὰ λύτρα.

aus-lüften μὴ ἐκθέτω εἰς τὸν αἶρα, διαφύγω, ἀερίζω.

aus-machen μὴ ἐκβάλλω [βγάζω], ἐκκολλίζω, ἐκλεπίζω [παστρέω]. (μτρ) συνομολογῶ, συμφωνῶ· κανο-

νίζω, ἀποφασίζω τελειώνω. ἐξευρίσκω, ἐκπορίζω, προμηθεύω. ἀποτελῶ, συνιστῶ, σημαίνω. einen Streit — διαλύω διαφοράν. es ist noch nicht ausgemacht δὲν εἶνε ἀκόμη ὠρισμένον. es ist eine ausgemachte Sache εἶνε πράγμα τετελειωμένον. es macht nichts aus δὲν πειράζει. was macht das aus? τί πειράζει;

Aus machen, das, —, —ma-
chung, die, —, πλ -en, ἡ ἐξαγωγή, ἡ ἀπόσβεσις. ἡ συνομολόγησις, συμφωνία.

aus-mahlen* μὴ ἐξαλέθω, ἀπαλέθω.

aus-malen μὴ διαζωγραφῶ, ἀποζωγραφῶ· ζωγραφῶ· εἰκονίζω, παριστῶ, ἐξεικονίζω. sich — φαντάσμαι.

Aus marsch, der, ἡ ἐξέλασις, ἐξοδός, ἐκστρατεία.

aus-marschieren ἀρσ ἐκπορεύομαι, ἐκστρατεύω.

aus-mauern μὴ ἐκταίχίζω, ἐξοικοδομῶ, ἀποκτιζώ.

aus-meisseln μὴ ἐκγλύφω, διασμίλειν.

aus-melken* μὴ ἐξαμελγω.

aus-mergeln μὴ ἀπισγναινω, κατισγναινω, κατασχελετεύω.

Ausmergelung, die, —, πλ -en, ἡ ἐξασθένεισις.

aus-merzen μὴ ἀποχωρεῖν, ἐκκρίνω ἀπορρίπτω, ἀποδοκιμαζῶ.

Ausmerzung, die, —, πλ -en, ἡ ἐκβολή, ἐκκρίσις ὁ ὀδελισμός.

ausmessbar καταμετρητός.

aus-messen* μὴ μετρώ, ἐκμετρώ, διαμετρώ, πωλῶ διὰ τοῦ μέτρον.

Aus messer, der, ὁ μετρονήτης.

Aus messung, die, ἡ ἀναμετρησις, ἐκμετρησις.

aus-mieten μὴ δίδω ὑπ' ἐνοίκιον, ἐνοικιάζω. einen — ἐνοικιάζω ὑπερβαματίζων τινα.

aus-misten μη ἐκκοπρίζω.
aus-mitteln μη ἐξευρίσκω, ἐν-
 πορίζω.

Ausmittlung, die, —, πλ
 -en, ἡ ἐξευρέσεις.

aus-möb'lieren μη ἐξαρτίζω
 δι' ἐπιπλῶν, ἐπιπλύνω.

aus-münden ἀπὸ ἐκβάλλω,
 ἐκρέω, auf zwei Strassen — διδῶ
 (βλέπω) εἰς δύο δρόμους.

Aus-mündung, die, αἱ ἐκδο-
 λαί, τὸ σιόμον.

aus-münzen μη ἀργυροκοπεῖω.

aus-mustern μη ἀποδοκιμά-
 ζω, ἀπορρίπτω, καλλωπίζω, στο-
 λίζω.

Aus-musterung, die, ἡ ἀπο-
 δοκιμασία, ἀπορρίψις.

aus-nähen μη διακενῶ, δια-
 ποικίλλω, διαστίζω.

Ausnahme, die, —, πλ -n, ἡ
 ἐξαιρέσις, mit — τῇ ἐξαιρέσει, πλὴν,
 ἐκτός, ohne — ἀνεξαιρέτως, keine
 Regel ohne — οὐδεὶς κανὼν ἄνευ
 ἐξαιρέσεως.

ausnahmslos ἀνεξαιρέτος, // —,
 ἐπερ ἀνεξαιρέτως.

ausnahmsweise ἐπερ κατ' ἐ-
 ξαιρέσιν, ἐξαιρετικῶς.

aus-nehmen* μη ἀφαιρῶ, ἐκ-
 βάλλω, ἐξάγω, θανατοῖμαι. (μτφ)
 ἐξαιρῶ, sich — ἔχω ὄψιν, φαίνομαι.

ausnehmend ἐξαιρετικὸς, μο-
 ναδικός.

aus-nutzen ἢ -nützen μη
 ἐπωφελοῦμαι, ἐκμεταλλεύομαι, καρ-
 ποῦμαι.

Aus-nutzung ἢ -nützung,
 die, ἡ ἐκμετάλλευσις, κάρπωσις.

aus-ölen μη ἐγγρίω δι' ἐλαίου.

aus-packen, μη ἐξάγω ἐκ κι-
 τῶντος, ἀποσκευάζω, ἐκτυλίσσω
 [ἑμπλάρω].

Auspacker, der, -s, πλ — ὁ
 ἀποσκευαστής.

Auspackung, die, —, πλ

-en, ἡ ἀποσκευασία [τὸ ἑμπλα-
 ρισμα].

aus-pauken μη διατομπανίζω,
 einen Streit — διαλύω διὰ τῆς βομ-
 βαλαῖς διαφοράν. // — ἀμὴ παύω
 τομπανίζων.

aus-peitschen μη (δια)μα-
 στιῶ, μαστίζω, ἐξελάνω μαστίζων.

Aus peitschung, die, ἡ μα-
 στίγσις.

aus-pfänden μη ἐγγράφοι ὑπο-
 θέλκω, κατίσχω, βυσιάζω, einen
 Schuldner — κατίσχω τὰ κτήματα
 ὀφειλέτου.

Aus pfändung, die, ἡ ἐνεχυ-
 ρασία, ὁ ἐνεχυρασμός, ἡ κατώχρησις.

aus-pfarren μη ἀποσπῶ ἐκ
 τῆς ἐνορίας.

aus-pfeifen* μη διασυρτίτω,
 ἐκσυρτίτω [συρρίζω], ἀποδοκιμάζω.
 // —, ἀμὴ παύω συρρίζων.

Aus pfeifen, das, ὁ συρριγμός.

aus-pflücken μη ἐκτίλλω,
 μαῖω.

aus-pichen μη καταπιστῶ,
 πιστώνω, πισσαλοῖσθαι.

Auspicien, die πλ, οἱ οἰωνοί,
 günstige — αἱ σπουδαῖαι, unter
 jemandes — ὑπὸ τὴν ἀγίδα τινός.

aus-picken μη ἐκκολάπτω
 [βγάνω τομπώνοντας].

aus-plappern μη ἐκλαλῶ, δια-
 λαλῶ.

aus-platten μη στρώνω διὰ
 πλατῶν, πλακοστρώνω.

aus-plätten μη σιδηρώνω.

Aus plauderer, der, ὁ ἀκρι-
 τόμυθος, ὁ φλύαρος, ὁ λαλῶς.

aus-plaudern μη ἐκλαλῶ, δια-
 δίδω φλυτῶς, ἐκφερομυθῶ, ἀκρι-
 τομυθῶ.

Aus plünderer, der, ὁ λεη-
 στῆς, ὁ λεηλάτης.

aus-plündern μη διαρπαζῶ,
 λεηλοῦμαι, ληστεύειν, σὺλῶ [ἑγγυ-
 ρώνω].

Ausplünderung, die, ἡ διαρπὰγὴ, ληκασία, ἡρπότελα, σὺλησις [τὸ βεγώνωμαι].

aus-pochen μὴ ἐκτινάσσω, τι νάσω [ξετινάσσω], ξυλίζω, βράδδίζω, πτερυνοκοπῶ, ποδοκροτῶ, σπρίττω.

aus-polieren μὴ ἐκλειάνω, γαλῶ [γυαλίζω].

aus-polstern μὴ διαστοιδάζω, παραρμηίζω.

aus-posaunen μὴ διασαλπίζω, διακωτῶννῶ, διαλαλῶ.

aus-prägen μὴ ἐκτυπῶναι (μτφ) ἐκράζω χαρακτηριστικῶς.

Ausprägung, die, ἡ ἐκτύπωσις.

aus-pressen μὴ ἐκπιέζω, ἐκθλίβω, ἀποσφίγγω, ἀποσπῶ, ἐκδιώζω, ἐξάγω διὰ πειθανάγκης.

Auspressung, die, ἡ ἐκπίεσις ἢ ἐκδιώξις.

aus-prügeln μὴ διαμαστιγῶ, βράδδίζω, ξυλίζω.

aus-pumpen μὴ ἀντλῶ, ἀπαντῶ, ἐξάγω δι' ἀντλίας.

Ausputz, der, ὁ στολισμός, ὁ καλλωπισμός.

aus putzen μὴ ἐκκαθαίρω, καθαίρω, κυσπῶ, καλλωπίζω, κομμῶ.

κλῆδεύω περικόπτω. (μτφ) ἐπιπλήττω [μαλλώνω].

Ausputzer, der, -s, πλ —, ὁ καθαριστής ὁ κομμωτής.

aus-quartieren μὴ μετοικίζω, μετασταθμεύω.

Ausquartierung, die, — πλ -en, ἡ μεταστάθμευσις.

aus-quetschen μὴ ἐκθλίβω, ἐκπιέζω, ἐκχυλίζω, ἀποσφίγγω.

aus-radieren μὴ ἀποξέω, ἐξαλείφω.

aus-rasen μὴ ἀπομαίνωμαι, παύω μαίνεσθαι [ξερμανίζω].

aus-rauchen μὴ & ἀρμὴ παύω καπνίζω, ἀποκαπνίζω.

aus-räuchern μὴ διακαπνίζω, ἀποκαπνίζω.

aus-raufen μὴ ἐκτίλλω, ἀποτίλλω, μαδῶ.

aus-räumen μὴ ἐκκενῶ [ἀδειάζω], ἀποσκευάζω, ἀποκινῶ (σχεύω).

Ausräumung, die, — πλ -en, ἡ ἐκκένωσις ἢ διακαθάρισις.

aus-rechnen μὴ λογαριάζω.

Ausrechnung, die, ὁ ὑπολογισμός, λογαριασμός.

aus-recken μὴ ἐκτείνω, διατείνω [τενώνω], **sich** — σκαρδινῶμαι [τενώνομαι].

Aus rede, die, ἡ πρόφασις, ὑπεκφυγή.

aus-reden μὴ περάναι λέγων.

ἀποσυμβουλεύω, ἀποτρέπω. **etwas** — ἀποτρέπω τινά τινα.

das lass ich mir nicht — δὲν θά με μεταπείσῃ τις τούτου. // —, ἀνὴρ τελειῶναι τὴν ὀμιλίαν, παύω ὀμιλῶν, lassen Sie mich — ἀφήσατέ με νὰ τελειώσω (τὴν ὀμιλίαν μου).

sich — αἰτιολογοῦμαι πρὸς φασίζομαι, ἀπαυδῶ ὀμιλῶν, περὶ τὸν λόγον.

aus-regnen ἀρμὴ παύω βρέχων.

ausgeregnete Wege ὁδοί ἐκπεπλυμένοι.

aus-reiben* μὴ ἐκρίβω, ἀποκρίβω.

aus-reichen ἀρμὴ ἐξαρκῶ, ἀρκῶ [πράνω], mit etwas — ἱστακονορῶμαι διὰ τινος.

aus-reissen* μὴ ἀνασπῶ, ἐξελκῶ, mit der Wurzel — ἐκρίζω.

—, ἀρμὴ διαρρηγνύομαι, διασπίζομαι. (μτφ) ἀποδιδαύσκω, δραπέτευω die Geduld reißt mit aus γὰν πλεον τὴν ὑπομονήν μου.

Aus reissen, das, ἡ ἀνα-

reissung.

Ausreisser, der, -s, πλ —, ὁ δραπέτης, λιποτάτης.

Ausreissung, die, — πλ -en, ἡ ἀνάσπασις, ἐκρίζωσις ἢ ἀπώδρασις, λιποταξία.

aus-reiten* ἀντ' ἐξέρχομαι ἐφ' ἵππου, ἐξίππεύω.

aus-renken μὴ ἐξαρθρῶ [στραμπουλίζω].

Ausrenkung, die, —, πλ -en, ἢ ἐξάρθρωσις [τὸ στραμπούλισμα].

aus-rennen* ἀντ' ἐκτρέγω, ἐξορρῶ. // —, ἀμὴ παύω τρέχων.

aus-reuten μὴ ἐκριζώνω [ἐξερρίζω].

Ausreutung, die, —, πλ -en, ἢ ἐκρίζωσις.

aus-richten μὴ διοργανῶ, διοργανίζω, ὀργανίζω. ἐπιτελῶ, διαπράττω, ἐκτελῶ, κατορθύνω. εἰν Gasimahl — διοργανῶ συμπόσιον. einen Auftrag — ἐκτελῶ παραγγελίαν. einen Gruss — μεταδίδω χαιρετισμόν. eine Hochzeit — παρέχω τὰ ἐξοδα γάμου. viel — κατορθύνω πολλά. nichts — μένω ἄπρακτος. viel bei einem — κόπην μέγα δύναμαι παρά τινι.

Ausrichter, der, ὁ ἐκτελεστής.

Ausrichtung, die, ἡ κατόρθωσις ἢ ἐκτέλεσις.

aus-ringen* μὴ συστρέφω. // —, ἀμὴ παύω παλαίων.

aus-rinnen* ἀντ' ἐκρίω.

Ausritt, der, ὁ περίπατος ἐφ' ἵππου, ἢ ἐφ' ἵππου ἐκδρομή, ἢ ἐξίππευσις.

aus-roden μὴ ἐκπρεμνίζω, ἐκριζώνω.

aus-rotten μὴ ἐκριζώνω. ἐξολεθρεῖν, ἐξαφανίζω. ἐξοντώνω.

Ausrottung, die, —, πλ -en, ἢ ἐκριζώσις, ἐξόντωσις, ἐξαφάνισις, ἐξολόθρευσις.

Ausrottungs krieg, der, ὁ πανώλεθρος πόλεμος, ὁ πόλεμος ἐξοντώσεως.

aus-rücken ἀντ' ἐκπορεύομαι, ἐξορμῶ, ἐκστρατεύω.

Ausruf, der, ἡ ἐκφώνησις, ἀναβόησις ἢ ἐκροήρις, τὸ ἐπιφώνημα.

aus-rufen* μὴ ἀναφωνῶ, ἀναβιβῶ. ἀνακηρύττω, ἀναγορεύω. // —, ἀμὴ βοῶ.

Ausrufer, der, ὁ κήρυξ.

Ausrufung, die, —, πλ -en, ἢ ἀναφωνήσις, ἀναβόησις ἢ ἀναγόρευσις, ἀνακήρυξις.

Ausrufungs wort, das, (γρμ) τὸ ἐπιφώνημα.

Ausrufungs zeichen, das, (γρμ) τὸ ἐπιφώνηματικόν (σημεῖον).

aus-ruhen ἀμὴ ἀναπαύομαι [ἐκκουράζομαι].

Ausruhen, das, ἡ ἀνάπαυσις [ὁ ἐκκουρασμός].

aus-rupfen μὴ ἐκτίλλω, ἀποτίλλω, μαδῶ.

Ausrupfung, die, —, πλ -en, ἢ τίλλσις, παράτίλλσις, μαδῆσις.

aus-rüsten μὴ ἐξαρτῶ, παρασκευάζω, ἐξοπλίζω. mit etwas — ἐφοδιάζω διὰ τινος.

Ausrüster, der, -s, πλ —, ὁ ἐξοπλιστής, ἐφοπλιστής.

Ausrüstung, die, ἡ παρασκευή, ἐξοπλισμός, ὁ ἐξοπλισμός.

aus-rutschen ἀντ' ἐξολίσσιν, ἐξολίσσιν. [ἐξολίσσιν].

Ausfaat, die, ἡ σπορά. ὁ σπόρος.

aus-säen μὴ σπείρω.

Aus sage, die, τὰ λεγόμενα, ἡ ὁμολογία, μαρτυρία. (γρμ) τὸ κατηγορήμα. nach seiner — καθ' ἃ λέγει, κατὰ τὸ λέγειν του.

aus-sagen μὴ λέγειν, ἀναφέρειν, μαρτυρῶ, ὁμολογῶ, καταθέτω, περαινῶ λέγων.

aus-sägen μὴ ἀποσπείρω, ἐκπρίω, πριονίζω.

Aussage wort, das, (γρμ) τὸ ῥῆμα.

Aus satz, der, ἡ λέξις, λῶξις. τὸ κατάθεμα [ἡ μίξα].

aussätzig λεπρός [λοιδοήρης]. Spital für A -e λεπροκομεῖον.

aus-säubern μὴ ἐκκαθαίρω, διακαθαίρω [ξεπαστραύω].

aus-saufen* μὴ ἐκπίνω κτηνωδῶς. // —, ἀμὲν παύων πίνων.

aus-saugen* μὴ ἐκθιπλάζω, ἐκμυζῶ, ἐκμύζω, ἐκπίνω [βυζαίνω]. ἐξάντλῶ [ξεζουμίζω].

Aus sauger, der, ὁ δυνάστης, ὁ καταπιεστής.

Aussaugung, die, —, πλ —en, ἡ ἐκμύζησις, ὁ ἐκμύζηθμός, ἡ ἐξάντλησις.

aus-schaben μὴ ἀποξέω.

aus-schälen μὴ ἐκλέπω, ἐκλεπίζω, φλοτζῶ [ξεφλουδίζω]. (μτφ) σκυλεύω, διαρπάζω, γυμναίνω.

Aus schank, der, ἡ καπηλεία· τὸ καπηλεῖον.

aus-scharren μὴ ἐκακαλεύω, ἀνασκάπτω [ξεσκαλίζω].

aus-schauen ἀμὲν βλέπω ἔξω. ἔγω ὄψιν, φαίνομαι. nach etwas — ζιτῶ τι διὰ τῶν ὁφθαλμῶν.

aus-schaukeln μὴ ἐκβάλλω διὰ πτωσίου.

aus-schäumen μὴ ἐξαφρίζω.

aus-scheiden* μὴ ἀποκρίνω, ἐκκρίνω, ἀποχωρίζω· ἀπομακρύνω. // —, ἀμὲν ἐκκρίνομαι· ἀποχωρίζομαι, ἀπομακρύνομαι.

Aus scheidung, die, ἡ ἐκκρίσις, ἀποχωρίσις.

aus-schellen μὴ διακωδωνίζω.

aus-schelten* μὴ ἐπιπλήττω, λοιδορῶ [μαλίνω].

aus-schenken μὴ ἐκτέω, καπνιεύω, οἰνοπωλῶ.

aus-scheren* μὴ ἀποκείρω [ἀποκουρεύω].

aus-schuern μὴ ἐκκαθαίρω, διακαθαίρω, ἐκπύνω.

aus-schicken μὴ ἐκπέμψω, ἐξαποστέλλω.

aus-schieben* μὴ ἐξωθῶ, ἐκβάλλω· προσεκβάλλω.

Ausschieber, der, πλ —, τὸ

πρόσθεμα, ἐπίθεμα, τὸ πρόσθετον τεμυχιον.

aus-schiessen* μὴ ἐκपुरο-
βάλω, ἐκτοξεύω· ἐκβάλλω διὰ βολῆς. ἀποκρίνω, ἐκκρίνω, διαλέγω, ἀποχωρίζω [ξεκαθαρίζω]. // —, ἀμὲν ἀναβλαστάνω, ἐκβλαστάνω.

aus-schiffen μὴ ἀποθιβάζω, ἐκπορτώνω [ξεβαρκάρω]. // —, ἀμὲν ἐκπλέω.

Ausschiffung, die, —, πλ —en, ἡ ἀπόδοσις· ὁ ἀποθιβάσμός· ἡ ἐκφόρτωσις.

aus-schimpfen μὴ ἐξουδίζω, ὀδρίζω.

aus-schinden* μὴ ἐκδέρω [γδέρνω]. (μτφ) καταδυναστεύω, φορολογῶ, ἐκμυζῶ.

aus-schirren μὴ ἀποξευγνύω, λύω [ξελεῖναι].

aus-schlachten μὴ κατακρεομεγνῶ, κρεαυρῶ.

aus-schlafen* μὴ κοιμῶμαι ἱκανῶς, κοιμῶμαι τὸν ἀπαιτούμενον ὕπνον· ἐξυπνῶ εὐχαριστημένος.

Aus schlag, der, τὸ πρῶτον κτύπημα, ἡ ἐκκρουσις· ἡ ῥοπή κλίσις· ἡ ἔκδοσις, τὸ ἀποτελεσματὸ ἐξάνθημα. den — thun κτυπᾷ πρῶτος. den — geben κλίνω (παρὰδιδόνω) τὴν πλάστιγγα, ἀπο-
ρασιζῶ περὶ τῆς ἐκδόσεως. — der Kinder ὁ πυσσότης, ψυροφύτης.

aus-schlagen* ἀμὲν ἐκκρούω, ἐκκόπτω, ἐκβάλλω διὰ κρούσεως ἐκτείνω κτυπῶν, εὐρύνω κρούων ἐπιστρωννύω, ἐνδύω ἐκκοσμῶ, διακοσμοῦ, ἀποποιεῖμαι, ἀποκρούω. Mit Tapeten, Papier — ἐπιστρώνω ταπίδας, χάρτιν. einen Stoss — ἀποκρούω κτύπημα ein Geschenk — ἀποποιεῖμαι δῶρον. // —, ἀμὲν κτυπῶ πρῶτος. λακτιζῶ, ἐκλακτιζῶ [κλωτῶ]. βέπω, κλίνω, παρὰκλίνω. // —, ἀμὲν ἐκβλαστάνω ἐξάνθω, πάσχω ἐξάνθησιν. ἀπο-

βαίνω, καταλήγω. in Flammen — αναρλέγομαι. gut — αποδάνω επί καλού. die Kälte schlägt an der Mauer aus τὸ κρύος καλύπτει δι' ὑγρασίας τὸν τοίχον.

Aus schlagen, das, ἡ ἐκκρουσις ἢ ἀπόκρουσις, ἀποπνοή. ὁ λακτισμός, τὸ λάκτισμα. ἡ ἀναδύσασθαι. ἡ ἐξάνθησις.

Aus schläger, der, ὁ λακτιστής (ἵππος).

Ausschlag fieber, das, ὁ ἐξανθηματικός πυρετός.

aus-schlännen μὴ καθαίρω ἐκ τοῦ βορβορίου [ζελασπώνω].

aus-schleifen* μὴ ἱκτρίδω δι' ἀκόντης, ἀφαιρῶ ἀκονῶν. **sich** — ἱκτρίδωμαι ἀκονοῦμενος.

aus-schleudern μὴ ἐκσφενδονῶ, ἀποσφενδονῶ, ἐκτινάσσω ἀναπέμπον.

aus-schliessen* μὴ ἀποκλείω ἐξαιρῶ, ἀπολύω.

ausschliess end ἢ -lich ἀποκλειστικός.

Aus schliessung, die, ἡ ἀποκλεισις ἢ ἐξαιρέσις. **mit** — ἐξαιρέσει, ἐκτός, χωρίς, πλὴν.

aus-schlammern ἀμὴ παύω ὑπνοῦντων.

aus-schlüpfen ἀμὴ ἐξολισθάνω ἐκλεπίζομαι [ξετροπώνω].

aus-schlürfen μὴ ἐκροῶ, καταρροῶ, ἀπορροῶ.

Aus schluss, der, ἡ ἀποκλεισις ἢ ἐξαιρέσις. **mit** — τῇ ἐξαιρέσει.

ausschlussweise ἐπὶ ἐξαιρητικῶς.

aus-schmähen μὴ ὑβρίζω, προπηλακίζω.

aus-schmanchen μὴ ἐξάγω καπνίζων // —, ἀμὴ ἀποκαπνίζω, παύω κατ' ἔξιν.

aus schmelzen* μὴ ἐκτίκω. // —, ἀμὴ ἐκτίκωμαι.

aus-schmieren μὴ διαχέω.

περχρίζω, περιαλείφω. (πικ) ἀντιγράφω βυπαρῶς.

Aus schmierer, der, ὁ λογοκόπος.

Aus schmiererel, die, ἡ λογοκολοπία.

aus-schmücken μὴ διακοσμοῦ, ἐκοσμοῦ, στολίζω.

Aus schmücker, der, ὁ κοσμητής, κοσμητής.

Aus-schmückung, die, —, πλ. -en, ἡ κόσμησις, ὁ καλλωπισμός, τὸ κόσμημα, καλλωπισμα.

ausschnappen ἀμὴ ἐκτινάσσωμαι, ἀναπηδῶ.

aus-schnarchen ἀμὴ ἀπορέγω, παύω βογγαλίζων.

aus-schnauben μὴ ἐκφυσῶ, ἀνφυσῶ. **sich** — ἀπομόντομαι [ξεμυτίζομαι].

aus-schnaufen ἀμὴ ἐξαναπνέω, ἀναπνέω [ἀνασπώνω].

aus-schneiden* μὴ ἐκτέμνω, ἐκκόπτω, εὐνογχίζω, περικόπτω, κλαδεύω. πωλῶ μὲ τὸν πῆχυν, μικροπωλῶ. Bäume — κλαδεύω δένδρα. ausgeschnittenes Kleid φόρεμα ἐξωμισμένον.

Aus schneider, der, ὁ κόπτης ὁ κρεανόμος.

Ausschneidung, die, —, πλ. -en, ἡ ἐκτομή ἢ ἀποκοπή ἢ κλάδωσις. ἡ διὰ τοῦ πῆχεως πώλησις.

aus-schneiteln μὴ κλαδεύω, ἀποκλαδεύω.

Aus schnitt, der, ἡ ἐκτομή ἢ ἀποτομή, τὸ ἐκτμήμα, ἀπόκομμα ἢ μικρεμπορία ὑφασμάτων, ὁ τομεύς (κύκλου).

Ausschnitt handel, der, ἡ μικρεμπορία ὑφασμάτων.

Ausschnitt händler, der, ὁ πραγματευτής, ὁ μικρεμπορὸς.

Ausschnitt waren, die πλ. αἱ μικραὶ πραγματεῖαι.

aus-schnitze[l]n μὴ ἐκγλύφω, ἀναγλύφω, διασμιλεύω.

aus-schnüffeln μὴ ἀνακαλύπτω διὰ τῆς ὀσμῆς, ὀσφραίνομαι [μυρίζω].

aus-schnüren μὴ λύω.

aus-schöpfen μὴ ἐξαντλῶ, διαντλῶ, ἐκκενῶ [ἀδειάζω].

aus-schrauben μὴ ἐκκοχλίω [ξεδιδῶνω].

aus-schreiben* μὴ ἀπογράφω, περαινῶ γράφον· ὀλογραφῶ, μεταγράφω, ἀντιγράφω [σχημαίνω], προκηρύττω, ἐπιτάσσω, ἐπιβάλλω, ein Musikstück—ἀντιγράφω μουσικόν τεμάχιον, eine Rechnung—ναταστραίνω λογαριασμόν, einen Landtag—συγκαλῶ βουλὴν, Steuern—ἐπιτάσσω φόρους. ||—, ἀμὴ παῦω γράφων, ἀπογράφω, **sich**—ἀποκάμνω γράφον.

Ausschreiben, das, ἡ προκήρυξις, ἐγκύκλιος, ἡ ἐπιτάξις, ἐπιταγή.

Aus-schreiber, der, ὁ ἀντιγραφεὺς.

Ausschreibung, die, —, πλ-en, ἡ ἀντιγραφή, ἡ προκήρυξις, ἐγκύκλιος.

aus-schreien* μὴ διαβοῶ, διακηρύττω μεγαλοφῶνως. ||—, ἀμὴ παῦω κραυγάζων.

Ausschrei, der, ὁ δημόσιος κήρυξ.

aus-schreiten* μὴ & ἀμειδι-σκελλίζω. (μτφ) ἐκτρέπομαι.

Ausschuss, der, τὸ ἐκκαθάρισμα, τὸ νάθημα, τὸ ἀπόρριμμα, ἡ ἐπιτροπεία, ἡ ἐπιτροπή.

Ausschussmit glied, das, τὸ μέλος ἐπιτροπείας, ὁ ἐπιτροπός.

aus-schütteln μὴ ἐκσειῶ, ἀποσειῶ, ἀνασειῶ, ἐκτινάσσω.

aus-schütten μὴ ἐκχέω, χύνω ἔξω· ἐκκενῶ, einen Graben—πλητ-ρῶ τάφρον. (μτφ) sein Herz—α-

νοίγω τὴν καρδίαν μου, ἐκμυστη-ρεύομαι. **sich**—, sich vor La ben—παραινέομαι γέλωτι [σχαίνω ἀπὸ τὰ γέλια]. (πρμ) das Kind mit dem Bade—χάριν τοῦ ὀλίγου γίνω τὸ πολὺ [διὰ τὸν ψόλλον καί το τὸ πάπλωμα].

aus-schwänken μὴ ἐκπλύνω (ποτήριον) [ξεπλύνω].

aus-schwärmen ἀμὴ παῦω βομβῶν, παῦω ὄνειροπολῶν, συνέρ-χομαι εἰς ἑαυτὸν, συνετίζομαι. ||—, ἀμὴ βομβῶ· ἐξαπλοῦμαι σμη-νθῶν.

aus-schwatzen μὴ ἐκλαλῶ, ἐκφλυαρῶ, διαλαλῶ.

aus-schweifen ἀμὴ ἐκκόπτω τοξοειδῶς· τοξοποιῶ. ||—, ἀμὴ παρακλίνω, ἐξοκέλλω, ἀκρατεύο-μαι, ἀστυτεύομαι ἀκολασταίνω.

aus-schweifend ἀκρατῆς, ἀκόλαστος, ἀσωτος.

Aus-schweifung, die, ἡ ἀκράτεια, ἀκολασία, ἀσωτία, παρα-λυσία.

aus-schwenken μὴ ἐκτινάσ-σω, ἐκπλύνω [ξεπλύνω, ξεδγάνω].

aus-schwingen* μὴ τινάσσω, ἐκσειῶ, λικνῶ, ἀνικμῶ [λιχνίζω].

aus-schwitzen μὴ ἀφιδρῶ, διιδρῶ, ἐξικμάζω δι' ἀφιδρώσεως· ἐκδακρύω, ἀπολειβῶ, ἀποσταζῶ. ||—, ἀμὴ ἀποσταζῶν, ἐξιδρώνων.

Aus-schwitzen, das, ἡ ἀφιδρώσις· ἡ ἐξιδρώσις.

aus-segeln ἀμὴ ἐκπλέω, ἀπεί-ρω, ἀνάγομαι.

aus-sehen* μὴ βλέπω μέχρι πέραςτος, βλέπω ὁλόκληρον, κατα-πονῶ βλέπων· ein Schauspiel—παραινέω εἰς δρᾶμα μέχρι τέλους, eine nicht aussehende Allee· δειδροστοχία ἀτελεύτητος, sich die Augen—βλέπων κουράζω τοὺς ὀφθαλμοὺς μου. ||—, ἀμὴ ἔχω ὕψιν, φαίνομαι, nach etwas—παραινέω.

να εὖρω τι. gut, schlecht! — ἔχω καλὴν, κακὴν ὄψιν. blass, traurig — φαίνομαι ὠχρὸς, κατηφής. er ist nicht so dumm wie er aussieht δὲν ἵνα τόσοον βλάξ ὅσον φαίνεται. es sieht nach Regen aus φαίνεται ὅτι θά βρέξῃ. wie sieht es damit aus? πῶς εἶνε τὰ πράγματα; es sieht schlecht ἢ faul mit ihm aus ὡς φαίνεται κακὴν τὴν ἔχει.

Aussehen, das, ἡ ὄψις, ἡ ἐξωτερικὴ μορφή, ἡ θεωρία [ἡ ἡωριότης] τὰ φαινόμενα.

aussehend, weit — μακρὰν ἀποβλέπων, ἀπώτατος.

aus-seihen μὴ διηθῶ, ἀπηθῶ, στραγγίζω.

Aus seihen, das, ἡ διήθησις, τὸ στραγγισμα.

aus-sein* ἀρς εἶμαι ἔξω· εἶμαι ἄπὼν, λείπω. es ist aus mit ihm ἀπόλαυε [εἶνε χαμένος]. es ist — damit τετέλειται. (Vide aus.)

aussen ἐπρ ἔξω, ἐκτός. von — ἔξωθεν. nach — (hin) πρὸς τὰ ἔξω.

aus-senden* μὴ ἐκπέμπω.

Aussen ding, das, τὸ ἐξωτερικὸν ἀντικείμενον.

Aussendung, die, ἡ ἐκπεμψις, ἐκπομπή, ἀποστολή.

Aussen seite, die, τὰ ἔξωθεν, τὸ ἐξωτερικόν.

Aussen stand, der, τὸ καθυστήρημα.

Aussen welt, die, ὁ ἐξωτερικὸς κόσμος.

Aussen werk, das, τὸ προτελεχισμα.

ausser πρὸ (μετὰ ὁ οὐκ) ἔξω· ἐκτός, πλὴν, παρεκτός. — dem Hause ἔξω τῆς οἰκίας, ἔξω. — Dienst ἐκτός ὑπηρεσίας. — der Zeit ἐκτάτως· παρὰ τὸν καιρὸν. — Gefahr ἐκτός κινδύνου. — Landes gehen ἀποδημῶ, ἐκδημῶ. — mir (dir)

ἐμοῦ (σοῦ) ἐξαιρουμένου. — sich sein εἶμαι ἔξω ἑαυτοῦ. ἔξω ὁρενῶν. — sich werden γίνομαι ἔξω φρενῶν. — acht lassen παραλείπω· παραλείπω. — Stande sein ἀδυνατῶ. — Atem ἀσθμαίνων. — Sorgen sein ἀφροντιστῶ, ἀμεριμανῶ. — dass πλὴν ὅτι, ἐκτός ὅτι. — wenn ἐκτός εἰν.

ausseramtlich ἀνεπίσημος.

ausserdem ἐπρ ἐκτός τούτου, πλὴν τούτου — dass ἐκτός τοῦ ὅτι.

äussere (der, die, das) ἔξω-τερικός.

Äussere, das, -n, τὸ ἐξωτερικόν [ἡ θεωρία]. Minister des -n ὑπουργός τῶν ἐξωτερικῶν. (πρμ) wie das -e, so das Innere κατὰ τὸ ἐξωτερικόν εἶνε κατὰ τὸ ἐσωτερικόν.

ausserhehlich μὴ, συζυγικός, ἀθέμιτος, νόθος.

aussergerichtlich ἐξῴδικος.

aussergesetzlich ἔκνομος.

aussergewöhnlich ἀσυνήθης, ἔκτατος.

ausserhalb ἐπρ (μετὰ γ' εἰν) ἐκτός. // — ἐπρ ἐξωτερικῶς.

äusserlich ἐξωτερικός. // — ἐπρ ἐξωτερικῶς.

Äusserlichkeit, die, —, πλ -en, ἡ ἐξωτερικότης, ἡ ἐπιφάνεια.

äussern μὴ δηλῶ, ἐκδηλῶ, δεικνύω, sich — ἐκδηλοῦμαι· ἀποφαίνομαι, ἐκφράζομαι.

ausserordentlich ἐκτάτως. // — ἐπρ ἐκτάτως.

äusserst ἐξώτατος· ἔσχατος, ἄκρος; [ἀκρινός]. das -e Ende τὸ ἄκρον, ἡ ἐσχάτη. der -e Preis ἡ τελευταία τιμή. die -e Vollkommenheit ἡ ἄκρα τελειότης. im -en Falle ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ. in die -e Not geraten περιπίπτω εἰς τὴν ἐσχάτην ἀνάγκην. aufs -e εἰς τὰ ἐσχάτα, εἰς τὰ ἄκρα. im -en ἐσχά-

τως, εἰς ἄκρον. zum -en treiben
 ὡθῆναι εἰς τὰ ἄκρα. aufs -e bringen
 φέρω εἰς τὴν ἐσχάτην ἀνάγκην. sein
 -es thun κινῶ πάντα λόγον, προσ-
 παθὼ παντὶ σφίεναι. das -e wagen
 κινδυνεύω περὶ τῶν ὧλων. // — ἐπρ
 κατ' ὑπερβολήν, εἰς ἄκρον, ἄκρως.

Ausserste, das, -n, τὸ ἄκρον.
 ἡ ἄκρα, ἡ ἐσχάτη: (Vds ausserst).

Ausserung, die, —, πλ -en,
 ἡ ἐκδήλωσις, ἔκφρασις: ἡ ἀφ-
 ῳσις.

ausserwesentlich ἐπουσιώ-
 δης: τυχαῖος.

aus-setzen μὴ ἐκθέτω, ὀρίζω,
 τάττω, προσδιορίζω, ἀναβάλλω,
 ὑπερβέτω· παραλείπω, διακόπτω.
 ἐπικρίνω, ψέγω, κακίζω. Truppen
 — ἀποβιβάζω στρατὸν zum Verkauf
 — ἐκθέτω εἰς πώλησιν. Wachen
 — τάσσω φρουροὺς. Bäume — μετα-
 ρυτεύω δένδρα, der Gefahr — ἐκ-
 θέτω εἰς κίνδυνον. einen Preis —
 τάσσω (θετῶ) βραβεῖον, τιμὴν. eine
 Belohnung — ὀρίζω ἀμοιβήν. über-
 all etwas auszusetzen haben
 κακίζω (ἐπικρίνω) τὰ πάντα. etwas
 an einem — μέμφομαι (ἐπικρίνω) τί
 τινος. ein Geschäft — ἀναβάλλω
 ὑπόθεσιν. eine Zahlung — ἀναστέλλω
 πληρωμήν. auf morgen — ἀνα-
 βάλλω ἐς αὐριον. // —, αὐτὴ πᾶν,
 διακόπτομαι. — des Fiebers διαλει-
 πων πυρετός. sich — ἐκτιθεμαι.

Aussetzung, die, —, πλ -en,
 ἡ ἐκθεσις: ἡ ἀποθέσις, ὁ ὀρισμός,
 ὁ προσδιορισμός (τιμῆς) ἡ ἀνα-
 βολή: ἡ παρατασις.

Aussicht, die, —, πλ -en, ἡ
 ἀποψις, ὅσα, ἡ προσδοκία, ἐλπίς, τὸ
 μέλλον. er hat gute — en ἔχει μέλ-
 λον. er hat nicht die geringste
 — auf Erfolg ὡς ἐμὴν ἐλπίδα ἐπι-
 τυχᾶς ἔχει. in — stellen παρέχω
 ἐλπίδας. in — stehen προσδοκῶμαι.
 in — nehmen σκοπῶ, μέλειω.

aussichtslos ἀνευ ἐλπίδας, ἄ-
 πελπις.

Aussichtspunkt, der, ἡ σκο-
 πιά.

aus-sieben μὴ γ' ἰκνεύω, κο-
 σκινίζω.

aus-sieden* μὴ διαδράζω, ἀπο-
 δράζω. // —, ἀμὴ ἀποξέω, ἀποδοράζω·
 ἐξατμίζομαι βράζων.

aus-singen* μὴ ἐξάδω, ἐκφέρω
 ᾄδων· περαίνω ᾄδων, ᾄδω μέχρι
 τέλους, ἀποφάλλω. sich — ἀπο-
 κάμνω ᾄδων.

aus-sinnen* μὴ ἐπινῶ, φαν-
 τάζομαι, ἰξευροῦμαι.

aus-sitzen* μὴ ἐπιτρέπω καθί-
 μενος. διατρέβω, διανύω. seine
 Zeit — διέρχομαι τὸν τεταγμένον
 χρόνον. // — αὐτὴ ἐκκλῆθαι, καθῆμαι
 ἐξω. mit Waren — κρατῶ ἐμπο-
 ρικόν.

aussöhnbar εὐδιαλλακτὴς, δι-
 αλλακτικὸς.

aus-söhnen μὴ ἐξίλεω, ἰξευ-
 μενίζω, διαλλάττω [τελευτῶ].

Aussöhnung, die, —, πλ
 -en, ὁ ἐξίλασμός: ἡ ἐξίλεωσις, δι-
 αλλαγή, συνδιαλλαγή.

aus-sondern μὴ ἐκκρίνω, ἀπο-
 κρίνω, ἀποχωρίζω [ἐχωρίζω].

Aussonderung, die, ἡ ἐκκρι-
 σις [τὸ ξεχωρίσμα].

aus-spähen μὴ κατοπτεύω, κα-
 τασκοπῶ.

Aus späher, der, ὁ κατόπτης,
 ὁ κατάσκοπος.

Ausspähung, die, —, πλ -en,
 ἡ κατασκοπήσις, κατασκοπή.

Aus spann, der, ὁ ταχυδρομι-
 κὸς σταθμός: τὸ κατάλυμα ἀγω-
 γιῶν.

aus-spannen μὴ ἀποξευγνύω,
 λύω [ξεξεύγω]. ἐκτείνω, διατείνω
 [τεντώνω].

aus-spazieren ἀμὲν ἐξέρχομαι
 εἰς περίπατον.

bedeutend σημαντικὸς· σπουδαῖος.

bedeutsam σημαντικός, δηλωτικός.

Bedeutsamkeit, die. —, ἡ σπουδαιότης, ἡ σημαντικότητα.

Be deutung, die, ἡ σημασία, ἡ ἔννοια, τὸ νόημα. ὁ ὁλὸν, τὸ σημείον ἢ σπουδαιότης, σημαντικότης.

bedeutungs leer, ἡ -los ἀσήμαντος, ἀσημῶς, ἀνευ σημασίας.

Bedeutungslosigkeit, die, —, τὸ ἀσήμαντον, ἡ ἀσημείωσις.

bedeutungs schwer, ἡ -voll πλήρης σημασίας, βαρυσήμαντος.

bedienen μὴ ὑπηρετῶ. sich — ποιῶμαι χρήση, μεταχειρίζομαι· παύομαι φανερῶν ὁ ἴδιος. — Sie sich πᾶσι ὁ ἴδιος, ὁρίσας.

Bediente, der, -n, πλ -n, ὁ ὑπηρετής.

bedientenhaft ὑπηρετικὸς, δουλοκρατής.

Bedientenhaftigkeit, die. —, ἡ δουλοπρέπεια.

Bedienten pack, ἡ -volk, das, οἱ ὑπηρεταί, ἡ ὑπηρεσία, τὰ δουλικά.

Bedienung, die, —, πλ -en, ἡ ὑπηρεσία· οἱ ὑπηρεταί [τὰ δουλικά].

Beding, der, -[u]s, ὁ ὅρος.

be dingen* μὴ ὀρέζω, προσδύω· συνορολογῶ, συμφωνῶ den Preis — συμφωνῶ εἰς τὴν τιμὴν, ein Schiff — ναυκλῶναι πλοῦτον.

bedingt ὑποκειμένος εἰς ὅρους· ἐπὶ ὅροις γινόμενος· ἐξητημένος.

Bedingtheit, die, —, πλ -en, ἡ ὑποκεινότητα, ἐξαρτησις.

Bedingung, die, —, πλ -en, ὁ ὅρος, unter der — ἐπὶ τῷ ὅρῳ, unter jeder — ἐκ παντός τρόπου, διὰ πάσης οὐσίας.

bedingungslos ἀπερίοριστος.

Bedingungs satz, der, ἡ ὑπόθεσις. (γερμ) ἡ ὑποθετικὴ πρότασις.

bedingungsweise ἐπὶ ἐπὶ ὅροις, ἐπὶ συμφωνίᾳ.

be drängen μὴ πιέζω, στενωρῶ. be drängte Umstände ἡ στενωρῶντα, ἀνέχοντα.

Bedrängnis, die, —, πλ -se, ἡ στενωρῶντα, ἀνέχοντα, ἀνέχοντα. in -sein εἶναι ἐν ἀνέχοντα [ἔχω σφίξι].

bedrängt ἐστενωρῶμενος.

bedrohen μὴ ἀπειλῶ, ἐπαπειλῶ, φοβερίζω.

bedrohlich ἀπειλητικός.

Be drohung, die, ἡ ἀπειλή.

be drucken μὴ ἐπιτοπῶναι.

be drücken μὴ πιέζω, καταπιέζω, κατατρύγω.

Be drücker, der, ὁ καταπιεστής.

Be drückung, die, —, πλ -en, ἡ πίεσις, στενωρῶσις.

bedungen ὁρίσας· ἴδε bedingen.

be dünken ἀπὸ, es will mich — μοι φαίνεται.

Be dünken, das, ἡ γνώμη, ἴδεα meines -s, ἡ nach meinem — κατ' ἐμὲ κρίνῃ, τὸ κατ' ἐμὲ.

be dürfen* μὴ χρῆζω, ἔχω χρᾶναι, χραισῶμαι.

Be dürfen, das, -ses, πλ -se, ἡ /ρεία, ἀνάγκη.

bedürftig ἰπιδεής, ἐνδεής, χρᾶναι ἔχων.

Be dürftigkeit, die, ἡ ἀνάγκη, ἡ ἐνδεΐα.

be ehren μὴ τιμῶ.

be eiden, ἡ be eidigen μὴ βαδῶναι ἐνὸρκως, ὀρκῶναι, ὀρκίζω.

be eidigt ἐνορκος.

Be eidigung, die, —, πλ -en, ἡ ἐνορκος, διαδόδαΐσις· ὁ ὀρκισμός, ἡ ὀρκισις.

sich be eifern φιλοτιμοῦμαι, προσθυμοῦμαι.

Beeiferung, die, —, ὁ ζήλος, ἡ προθυμία.

sich **be eilen** ἐπιτεγομαι, σπεύδω [βιάζομαι].

be einflussen μὴ ἐπηρεάζω, ἐπιδρῶ.

be einträchtigen μὴ παραβλάπτω.

Beeinträchtigung, die, —, πλ. -en, ἡ παράβλαψις.

be eisen μὴ καλύπτω διὰ πάγου.

be enden, ἢ **be endigen** μὴ φέρω εἰς πέρας, περαίνω, περατώνω, τελειώνω.

Beendigung, die, —, ἡ ἀποπεράτωσις, τὸ τέλος [ὁ τελειωμός].

be engen μὴ στενῶ, συστέλλω, στενεύω.

Be engung, die, —, πλ. -en, ἡ στένωσις, τὸ στενώμα.

be erben μὴ κληρονομῶ.

be erdigen μὴ θάπτω, ἐνταφιάζω, τυμβεύω.

Beerdigung, die, —, πλ. -en, ἡ ταφή, κηδεύα, τόμβευσις.

Beerdigungs feierlichkeit, die, ἡ ἐπικηδείος τελετή.

Beere, die, —, πλ. -n, ὁ κόκκος, ἡ βῆξ [ἡ βῶγα].

beerenartig βαγώδης, βαγοειδής.

Beet, das, -es, πλ. -e, ἡ πρασιὰ.

be fähigen μὴ καθιστῶ ἱκανόν· ἐξουσιοποιῶ, ἐξουσιοδοτῶ.

befähigt ἱκανός, ἀρμόδιος.

Befähigung, die, —, πλ. -en, ἡ ἱκανότης, τὰ προσόντα, ἡ ἐξουσιοποίησις.

befahrbar ἀμαχίτος, πλώσιμος.

be fahren* μὴ καθαμαξεύω, διαπλέω.

Befahrung, die, —, πλ. -en, ἡ καθαμαξεύσις, ἡ διαπορεία, ὁ διάπλους.

be fallen* μὴ προσβάλλω, ἐνσκήπτω, καταλαμβάνω. von einer Krankheit — werden περιπίπτω εἰς νόσον.

befangen ἀμύχανος, τεταραγμένος, προκατειλημένος· προσωποληπτικός, μεροληπτικός. ein -er Kopf στενή κεφαλή.

Be fangeneit, die, —, ἡ ἀμύχανία· ἡ σύγχυσις, ταραχή [ὁ σαστισμός].

sich **be fassen** καταγίνομαι, ἀσχολεῖσθαι (mit etwas περί τι).

be feinden μὴ πολεμῶ.

Befehl, der, -s, πλ. -e, ἡ προσταγή, διαταγή, τὸ πρόσταγμα.

befehlen* (befehle, befiehlt, befiehlt befahl· befohlen) μὴ προστάσσω, κελεύω, διατάσσω. über etwas — ἀρχω, ἐξουσιάζω τι. wie Sie — ὅπως διατάξτε, ὡς ὀρίζεσθε, εἰς τοὺς ὁρίσμούς σας. wie — Sie? was — Sie? τί ὀρίζεσθε; Gott befohlen! εἰς τὴν εὐχὴν τοῦ Θεοῦ! εἰς ὁδὸν εἰρήνης!

befehlerisch ἐπιτακτικός, προστακτικός.

be fähigen μὴ διοικῶ, κυβερνῶ.

Befehlshaber, der, -s, πλ. —, ὁ ἀρχηγός· ὁ διοικητής.

Befehlshaber stelle, die, ἡ ἀρχηγία, ἐξουσιάρχια, διοίκησις.

be feilen μὴ βινῶ, καταβρινῶ, βινίζω [κλιμάρω].

be feinden μὴ ἐχθαίρω, ἐχθρεύομαι.

be festigen μὴ στερεώνω· ὁχυρώνω.

Befestigung, die, —, πλ. -en, ἡ στερέωσις· ἡ ὁχύρωσις.

Befestigungs kunst, die, ἡ ὁχυρωτική τέχνη.

Befestigungs werk, das, τὸ τεύχος, ὁχύρωμα.

be feuchten μὴ ὑγραίνειν, καθυγραίνειν, διαβρέχειν.

Befeuchtung, die, —, πλ. -en, ἡ ὑγρασις, βρέξις, διαβρέξις.

be fiedern μὴ πτεροίνω, πτελῶ.

sich — πτεροσπύω.

befiedert πτερωτός, πτελωτός.

Befiederung, die, —, πλ -en, η πτέρωσις ή πτεροφυία.

be finden* μη εύρίσκειν, νομίζω, θεωρώ. **sich** — εύρίσκομαι, δια-
τρίβω, είμαι. έχω, διάκειμαι, διάγω.
wie—**Sie sich?** πώς έχετε;

Be finden, das, ή κατάστασις, διάθεσις· ή κατάστασις τής υγείας.

befindlich ών, εύρισκόμενος. —
kein εύρίσκομαι, είμαι.

be flechten* μη περιπλέκω.

be flecken μη βυπαίνω, μα-
λύνω, κηλιδώ [λερώνω]. κατάρω
[έμβαλλώνω]. **mit Blut befleckt**
καθημαγμένος. **sich** — μαλύνομαι,
μυαίνομαι. **sich selbst** — βέβω έ-
μαυτόν, μαλακίζομαι.

Befleckung, die, —, πλ -en,
ό μολυσμός, ή κηλιδώσις, μόλυν-
σις, ό μiasμός.

sich be fleissen* (befleisse be-
fließe befließen) & **sich be-
fleissigen** έπιμελούμαι· καταγι-
νομαι, σπουδάζω (είναι Sache
περί τι).

Befleissigung, die, —, ή έπι-
μέλεια, ό ζήλος.

beflissen έπιθεδομένος, άφιε-
ρευμένος· έντριβής. — sein einer
Sache έπιμελούμαι τινος, καταγι-
νομαι ες τι.

Beflissenheit, die, —, ό ζή-
λος, ή σπουδή, έπιμέλεια.

beflissentlich έπρ έπιμελώς.

be flügeln μη πτερώνω, πτε-
ρυγώνω. (μτρ) έπισπεύδω, έπι-
ταχύνω.

be flügelt πτερωτός, πτερυγωτός.

be folgen μη ακολουθώ· πελ-
νομαι· ύπακούω.

Befolgung, die, —, ή έκτέλε-
σις, έκπλήρωσις.

befolgungs wert, ή -wür-
dig άξιωματικός.

Be förderer, der, ό προάγων,

ύποστηρικτής, πάτρων. ό άποστο-
λέας.

beförderlich συντελεστικός,
βοηθητικός.

be fördern μη προάγω, προ-
βιάζω. έπισπεύδω, έπιταχύνω.
έκπέμπω, άποστέλλω.

Be förderung, die, ή προα-
γωγή. ή άποστολή.

be frachten μη φορτώνω.

Befrachter, der, -s, πλ -, ό
φορτωτής.

Befrachtung, die, —, πλ
-en, ή φόρτωσις· τό φορτίον.

be fragen μη έρωτώ, έπερωτώ.
sich — ζητώ πληροφορίας. **sich**
bei einem — συμβουλευόμαι τινά
(über etwas περί τινος).

Be fragung, die, —, πλ -en,
ή έπερωτήσις· ή εξέτασις.

be freien μη έλευθερώνω, άπε-
λευθερώνω. **sich** — έλευθερώνο-
μαι, απαλλάττομαι.

Be freier, der, ό έλευθερωτής·
ό λυτρωτής.

Befreiung, die, —, πλ -en,
ή έλευθέρωσις, άπελευθέρωσις· ή
απολύτρωσις· ή απαλλαγή.

Befreiungskrieg, der, ό όπέρ
έλευθερίας άγών.

be fremden μη έκπλήττω, πα-
ραξενίζω, es befremdet mich πα-
ράξενόν μοι φαίνεται, παραξενύ-
ομαι.

Befremden, das, -s, ή έκπλήξις.
befremd end ή -lich παράξε-
νος, άλλόκοτος.

Befremdung, die, —, πλ -en,
ή έκπλήξις.

be fressen* μη περιτρώγω.

be freunden μιγνύμιμον ποιώ,
γνωρίζω, σχετίζω· συνoικισιώ, ίξου-
κειώ.

befreundet γνώριμος, οικείος,
φίλος.

Befreundung, die, —, πλ

-en, ἡ οἰκείωσις, ἐξοικείωσις, γνω-
ριμοποίησις. ἡ οἰκείότης, φιλία

be friedigen μὴ εὐαρεστῶ, εὐ-
χαριστῶ, ἱκανοποιῶ καταπραῖναι,
καθησυχάζω. (αἰκ) ein Bedürfnis
— ἀποπατῶ, κάμνω τὸ νερόν μου,

befriedigend ἀποχρῶν, ἱκα-
νοποιῶν, ἱκανοποιητικός.

Befriedigung, die, —, ἡ εὐα-
ρίστησις, ἱκανοποίησις.

be fruchten γονοποιῶ, γονιμο-
ποιῶ, πληρῶ διὰ σπέρματος.

befruchtend γονοποιῶν.

Befruchtung, die, —, πλ -en,
ἡ γονοποιεῖα, ἡ σπερματισμός.

be fügen μὴ ἐξουσιοποιῶ, ἐξου-
σιοδοτῶ.

Befugnis, die, —, πλ -se, ἡ
ἐξουσία, ἡ ἀρμοδιότης.

befugt ἀρμοδιός, πληρεξούσιος.

be fühlen μὴ ἐπιψηλαφῶ, ψη-
λαφῶ.

Be fühlung, die, ἡ ψηλάφη-
σις, ἡ ἐπαφή.

be fürchten μὴ φοδοῦμαι, ὑπο-
πτεύω.

Befürchtung, die, —, πλ -en,
ὁ φόβος, ἡ ὑποψία.

be fürworten μὴ ὑποστηρίζω,
συγιστῶ.

Befürwortung, die, —, ἡ
συστάσις, ἡ ὑποστήριξις.

be geben μὴ δαῖρῶ, προικίζω.
begabt πεπρωικισμένος, εὐφυής.

Begabung, die, —, πλ -en, ἡ
προίκισις, τὸ δῶρον, ἡ εὐφυΐα, ἱκα-
νότης.

be gaffen μὴ βλέπω κατηνώς,
γασκωρῶ.

Be gaffer, der, ὁ χάσκαξ [ὁ
χάσκαξ].

sich be gatten ὀχεύομαι, συ-
ζυγνύομαι.

Begattung, die, —, πλ -en,
ἡ μιξις, ὀχενσις, συνουσία.

be gehen* κυκλοφορῶ, θέτω εἰς

κυκλοφορίαν. **sich** — μεταβαίνω, πο-
ρεύομαι συμβαίνειν, γίνεσθαι, τελοῦμαι,

λαμβάνω χώραν, παρατιθέμαι, ἀπο-
σύρομαι. **sich nach Hause** — πο-
ρεύομαι εἰς οἶκον.

**sich in die Ein-
samkeit** — ἀποσύρομαι εἰς τὴν ἐρη-
μίαν. **sich auf den Weg** — ὀρμώ-
μαι εἰς πορείαν [ἐξενῶ].

sich auf die Flucht — τρέπομαι εἰς φυγὴν.

sich zur Ruhe — πηγαίνω νὰ ἀνα-
παύω. **sich in Sicherheit** — τί-
θεμαι ἐν ἀσφαλείᾳ. **sich in Gefahr** — ἐκτίθεμαι εἰς κίνδυνον.

sich in den Ehestand — ἐρχομαι εἰς γάμον.

sich eines Rechtes — παρατιθέ-
μαι δικαίωμα.

Begebenheit, die, —, πλ -en,
τὸ συμβάν, τὸ συμβεβηκός, τὸ πε-
ριστατικόν.

Begebnis, das, -ses, πλ -se,
τὸ συμβάν.

Begehung, die, —, πλ -en,
ἡ κυκλοφορήσις, ἡ παραίτησις.

be gegen ἀντὶ ἀπαγνῶ, συν-
αντῶ, παρατυγχάνω. ἀντιτάσσο-
μαι, ἀντικρούω ἀποσοδῶ, προσφ-
ρομαι, συμπεριφέρομαι, φέρομαι.

Begegnis, das, -ses, πλ -se,
τὸ συμβάν, τὸ σύμβαμα.

Begegnung, die, —, πλ -en,
ἡ συνάντησις, ἡ προὑπάντησις. ὁ
τρόπος, οἱ τρόποι, ἡ συμπεριφορά.

be gehen* μὴ περιοδεύω, περι-
έρχομαι διαπράττω, τελῶ, ἄγω.

ein Fest — ἐορτάζω, πανηγυρίζω
ἐορτήν.

Begehr, das, -s, ὁ πόθος, ἡ ἐπι-
θυμία, τὸ αἶτημα, ἡ αἵτησις.

be gehren μὴ ἐπιθυμῶ, ποθῶ
ὀρέγομαι, γλίσγωμαι [λαχταρῶ].

(+Γρ.) du sollst nicht — deines
Nächsten Weib οὐκ ἐπιθυμήσεις

τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου.

begehrens wert, ἡ -würdig
ἐπιθυμητός.

begehrlich ἐπιθυμητικός, πλεονεκτητικός, γλιγόμενος.

Begehrlichkeit, die. —, πλ -en, ἡ ἀνομος ἐπιθυμία· ἡ πλεονεξία, ἀπληστία.

Begehrung, die. —, πλ -en, ἡ ἐπιθυμία, πλεονεξία.

Begehrungs trieb, der, τὸ ἐπιθυμητικόν, ἡ ἀπληστία.

Begehrungs vermögen, das τὸ ἀρετικόν.

Begehung, die. —, πλ -en, ἡ διαπραξίς· ἡ τέλεσις.

be geifern μὴ μολύνω διὰ σφάλου, πληρῶ σιάλου. (μτφ) διακίλλω, διασώρω.

be geistern μὴ ἐνθουσιάζω. sich—ἐνθουσιᾶσθαι, ἐνθουσιάζομαι.

begeistert ἐνθουσιαστικός.

begeistert ἐνθους, ἐνθουσιώδης.

Begeisterung, die. —, πλ -en, ὁ ἐνθουσιασμός, ἡ ἐνθουσίασις.

Begierde, die. —, πλ -n, ἡ ἐπιθυμία, ὁ πόθος, ἡ ὄρεξις, ὁρμή. —nach Ruhm δοξομανία.

begierig ἐπιέμενος, διψαλός, ἐμμανής· ἐκδοτός — nach Ruhm δοξομανής. —nach Gold φιλοχρηματος. ich bin sehr — zu hören εἶμαι πολὺ περίεργος νὰ ἀκούσω // —, ἐπὶ ἐμμανῶς, ἀπλήστως.

be giessen* μὴ περιχέω, καταβρέχω, ἀρδεύω, ποτίζω.

Begießen, das. -s, & **Be giessung**, die. —, πλ -en, ἡ ἀρδεύσις, ὁ ποτισμός.

Beginn, der. -s, ἡ ἀρχή, ἔναρξις.

beginnen* (beginne· begann· begonnen) μὴ ἀρχομαι, ἀρχίζω. (μτφ) ἐπιχειρῶ. er weiss nicht was er—soll εἰν ἡξεύρει τί νὰ πράξῃ.

Beginnen, das. -s, ἡ ἀρχή, ἔναρξις. (μτφ) ἡ ἐπιχειρήσις.

be glauben, ἡ **be glaubigen** πρ πιστοποιῶ, ἐπικυρῶ.

Beg

-en, ἡ πρ.

Beglaubig

τὸ πιστοποιητικόν.

Beglaubigungs schreiben, das. τὰ διαπιστευτήρια.

begleiten μὴ συνοδεύω παρακολούθω. προπομπῇ, συμπαραπέμπω [ἑκπροδοδίζω]. ἀντιφωνῶ, ὑπηγῶ, ἐπιμουσιῶ [ἀκκομπανέρω].

Begleiter, der. -s, πλ —, ὁ ἀκόλουθος, συνοπαδός, ὁ συνοδεύων.

Begleiterin, die. —, πλ -nen, ἡ ἀκόλουθος, ἡ συνοδεύουσα.

Begleitschaft, die. —, ἡ συνοδευτική φρουρά.

Begleitung, die. —, πλ -en, ἡ συνοδεία, ἀκολουθία, συνοδείασις· ἡ προπομπή, ἡ ἀντιφωνία, ἀντιφωνήσις, ὁ ἐπιμουσιμός. III — seines Bruders συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ του.

Begleitungs mannschaft, die. ἡ προπομπὸς φρουρά.

begleitungsweise ἐπὶ ὁδῳ ἀκολουθῶ.

be glücken μὴ καθίστῶ εὐτυχῇ.

beglückend εὐδαιμονικός.

beglückt εὐτυχής, εὐδαιμόν.

be glückwünschen μὴ συγχαίρω (einen τινί).

Beglückwünschung, die. —, πλ -en, ἡ συγχαρητήριος πρόσφησις, τὰ συγχαρητήρια.

be gnadigen μὴ ἀπονέμω χάριν (einen τινί)· χαρίζω (τινί).

Begnädigung, die. —, πλ -en, ἡ χάρις, ἡ ἀπονομή χάριτος.

Begnädigungsgesuch, das. ἡ αἴτησις χάριτος.

sich **be gnügen** ἀρκαῶμαι, στέργω.

be graben* μὴ θάπτω, κηδεύω, ἐνταφιάζω.

Begräbnis das. -ses, πλ -se, ἡ ταφή, ἐφορός, κηδεία, ὁ τάφος, τὸ μνημα.

Begräbnis kosten, die πλ, τὰ ἐπιτάφια, αἱ δαπάναι τῆς κηδείας.

Begräbnis platz, der, ὁ τάφος, öffentlicher—τὸ νεκροταφεῖον.

Begräbnis rede, die, ὁ ἐπι- κήδειος λόγος.

Begrabung, die, —, πλ -en, ἡ ταφή.

be grasen μὴ καλύπτω διὰ γλῶσς. **sich** — καλύπτομαι διὰ γλῶσς

be greifen* μὴ ψηλαφῶ, ψάω. χωρῶ, (ἐμ)περιλα, δάνω. (μτρ) ἀντιλαμβάνομαι, καταλαμβάνω, ἐννοῶ, κατανοῶ. **begriffen sein** διατελῶ, εὐρίσκομαι. **er begreift** schwer ἀντιλαμβάνεται δυσκόλως. **es ist schwer zu** — εἶναι δυσνοη- τον **sich** — ἐννοοῦμαι.

Be greifen, das, ἡ ψηλάφησις. ἡ κατανόησις, γήρησις, ἀντίληψις.

begreiflich νοητός, καταλη- πτός.

begreiflicherwise ἐπρ ὧς εἰκός, ἐννοεῖται.

Begreiflichkeit, die, ἡ κατα- λεπτότης, εὐκαταληψία.

be grenzen μὴ ὀρίζω, ὁροθετῶ, καθορίζω, περατώνω.

begrenzt καθωρισμένος, περί- γραπτος.

Begrenzung, die, —, πλ -en, ἡ ὁροθεσία, ὁ καθορισμός· τὰ ὁρο- θέσια, τὰ ὅρια.

Be griff, der, ἡ ἰδέα, ἡ ἐννοια. ἡ ἀντίληψις, deutlicher, klar· r— ἰδέα σαφής, εὐκρινής; im -e sein ἡ stehen μέλλω. schwer von -en sein ἀντιλαμβάνομαι δυσκόλως. **sich einen**—von etwas machen σχηματίζω ἰδέω περὶ τινος.

begriffend διατελῶν, ὢν, ὑπάρχων. **begrifflich** ιδεώδης, ἀφηρη- μένος.

Begiffsbe stimmung, die, ὁ ὀρισμός.

Begriffs fähigkeit, die, ἀντίληψις.

be gründen θεμελιῶ, κτίζω, δικαιολογῶ, αἰτιολογῶ.

Be gründer, der, ὁ θεμελιωτής.

Be gründung, die, ἡ θεμελίω- σις· ἡ ἐμπέδωσις. (μτρ) ἡ αἰτιολογία, δικαιολόγησις.

be grüssen μὴ χαιρετίζω [χα- ρετῶ]

Begrüssung, die, —, πλ -en, ὁ χαιρετισμός, ἡ πρόσχεσις.

be gucken μὴ (οἶα) παρατηρῶ [κυττάζω].

be günstigen μὴ εὐνοῶ· χα- ρίζομαι, ὑποστηρίζω.

Begünstigung, die, —, πλ -en, ἡ εὐνοια, χάρις, ἡ ὑποστήριξις.

be gutachten μὴ γνωματεύω, γνωμοδοτῶ (etwas περὶ τινος).

Begutachtung, die, —, πλ -en, ἡ γνωμοδότησις.

begütert εὐπορος, εὐκατάστατος.

be gütigen μὴ καταπραΰνω, καθησυχάζω.

be haaren μὴ τριχώνω. **sich** — τριχοφυῶ, φύω τρίχας.

behaart τριχωτός.

sich be haben φέρομαι, διαγυ- ρῶ.

behäbig ἀναπαυτικός.

Behähigkeit, die, —, ἡ ἀνα- παύσις, βραστήνη [τὸ χουζούρι].

be hacken μὴ σκάπτω, σκα- λεύω.

behaftet ἐπιβεβαρημένος· ὑπο- κείμενος (mit etwas εἰς τι)

be hagen ἀφῆ & ἀφῆ ἀρέσκει.

Behagen, das, -s, ἡ εὐαρε- στήσις, βραστήνη, εὐεστοί.

behaglich εὐάρεστος, εὐχάρ- στος, ἀναπαυτικός, εὐμαρής.

Behaglichkeit, die, —, πλ -en, ἡ βραστήνη, ἀναπαυτικότης ἡ εὐμαρεία, εὐεστοί.

be halten* μὴ κρατῶ, διατηρῶ, φυλάττω, im Gedächtnisse—δια-

τησιῶ ἐν τῇ μνήρῃ. das Leben — διασωζῶ τὸν βίον. die Oberhand — ὑπερισχύω. recht — καρδαίνω (δικήν). im Auge — ἔγω πάντοτε πρό ὀφθαλμῶν. das Feld — μένω λυσιος τοῦ πεδίου.

Behälter, der, -s, πλ —, τὸ δοχεῖον, τὸ ὑποδοχεῖον ἢ ὄχημα.

Behältnis, das -ses, πλ -se. ἢ ἀπαθήχη· τὸ ὑποδοχεῖον. τὸ δοχεῖον.

be handeln ἡ μεταχειρίζομαι· πραγματεύομαι. einen als Freund — μεταχειρίζομαι τινα ὡς φίλον. einen schonend — ψελλομαι· τινας· einen Gegenstand — πραγματεύομαι· θέμα· welcher Arzt behandelt ihn? ποῖος ἱατρός τον περιποιεῖται;

be händigen μὴ ἐγγεῖρῶ.

Be handlung, die, ἡ μεταχειρίσις. ἢ πραγματεία.

Behang, der, -s, πλ -hänge. τὸ περιπέτασμα, τὰ κρεμαστά (ὡς τὰ κανὼς).

be hängen μὴ περιπεταννύω, περικρεμῶ· περιβάλλω, ἀναδέω, περιάπτω.

be harren ἀμὴ ἐγκατερῶ, ἐμμένω, ἐπιμένω (bei ἢ auf σίωσις εἰς τι).

beharrlich ἐμμένης, καρτερικὸς ἐπιμονος.

Beharrlichkeit, die, —, ἡ καρτερία, ἐπιμονή.

Beharrung, die, —, ἡ ἐπιμονή.

Beharrungs vermögen, das, (φύσις) ἢ ἀδράνεια.

be hauen* μὴ περικόπτω, περικύω, σκεπαρῶ. behauen πελειητός.

be haupten μὴ διαφυλάττω, διασώζω, διατηρῶ· κατέχω, δοξάζω, φρονῶ, λέγω, ἰσχυρίζομαι. fest — δυσχυρίζομαι, διατείνομαι.

Beha-

ἢ διασωσις, ν.

σία, γνώμη· ὁ δίσχυρις.

Behausung, die, —, πλ -en, ἢ κατοικία.

Behelf, der, -s, πλ -e, τὸ βοηθημα, ὁ πόρος.

sich **be helfen*** οἰκονομεῖναι, ἐφοικννομεῖναι [περνῶ]. sich kümmerlich — ἥδω πενυρῶς. sich mit wenigem — εἶναι ὀλιγαρκής. sich mit Lügen — ἐφοικννομεῖναι ψευδόμενος [περνῶ μὲ τὰ ψέματα].

be helligen μὴ ἐνοχλῶ.

Behelligung, die, —, πλ -en, ἢ ἐνόχλησις.

behelmt φέρω·ν περικεφαλαίον.

behend[e] εὐκίνητος, εὐστρατος [σβέλτος].

Behendigkeit, die, —, πλ -en, ἢ εὐκίνησις, εὐστροφία, ἐλαφρότης [ἢ σβέλτοσύνη].

be herbergen μὴ ὑποδέχομαι εἰς τὴν οἰκίαν μου, ξενίζω, ξενοδογῶ.

Beherbergung, die, —, πλ -en, ἢ ξενισμός, ξενοδογία, ὁ ξενισμός.

be herrschen μὴ ἄρχω, ἐξουσιάζω, δεσποζῶ· κατέχω.

Be herrscher, der, ὁ ἐξουσιαστής, ὁ ἄρχος.

Be herrschung, die, —, πλ -en, ἢ δεσποτεία, ἡ κυριαρχία, τὸ κράτος.

be herzig μὴ ἐνστυφίζω, ἐνστερνίζομαι· λαμβάνω ὑπ' ὄψει, ἀναλογίζομαι.

Beherzigung, die, —, πλ -en, ὁ ἐνστερνισμός· ὁ ἀναλογισμός.

beherzt θαρραλὲς, εὐτολμός.

Beherztheit, die, —, ἡ εὐτολμία, θαρραλότης, εὐψυχία.

be hexen μὴ βασκαίνειν, μαγεύω.

Be hexung, die, —, πλ -en, ἢ βασκανία, μαγευσις.

behilflich βοηθητικός, επίκουρος. — sein παραστατός, βοηθός.
be hobeln μὴ περιξέω, βυκανίζω.

be hohnlächeln μὴ ἐμπαίζω, περιπαίζω.

be holzen μὴ θατώνω, δεινδρουνώ. **sich** — θατώνομαι.

be horchen μὴ ὠτακουστέω.

Behörde, die, —, πλ -n, ἡ ἀρχή, ἡ ἐξουσία, die höchste — ἡ ἐξουσιώτατη ἀνωτάτη ἀρχή.

Behuf, der, -s, ἡ ὥσπερ, ἡ χρησιμότης. **zum** — ἐπὶ σκοπῷ. **zu diesem** -ε πρὸς τοῦτο.

behufs πρὸ (μετὰ γεν.) πρὸς, ἐπὶ σκοπῷ, γάρ.

behilflich βοηθητικός, επίκουρος. — sein βοηθός.

be hüten μὴ φυλάττω, διαφυλάττω. **Gott behüte!** ὁ θεὸς νὰ φυλάξῃ! **behüte!** ἄπαγε!

Be hüter, der, ὁ φύλαξ ὁ σωτήρ.

behutsam φυλακτικός, προσεαυτικός, προσφυλακτικός.

Behutsamkeit, die, —, ἡ προσφυλακτικότης, προσοχή.

Behütung, die, —, ἡ προσφύλαξις.

bei πρὸ (μετὰ θατ) παρὰ πλησίον, ἐγγύς, παραπλεύρως. **ἐν**, εἰς πρὸς. **μά**, — mir παρ' ἐμοῦ. — seinem Onkel εἰς τοῦ θείου του **ich** habe kein Geld — mir δὲν ἔχω χρήματα. — offenen Fenstern με ἀνοικτὰ παράθυρα, die Schlacht — Leipzig ἡ ἐν Λειψίᾳ μάχη. — Tage (κατὰ) τὴν ἡμέραν. — der Hand ἐκ τῆς χειρός [ἐκ τοῦ χέρι]. — der Hand sein εἶμαι πρόχειρος. — der Hand führen χειραγωγῶ. — der Nase διὰ τῆς ὀφθῆς [ἀπὸ τῆς μύτης]. — Gott πρὸς θεόν, μά τὸν θεόν. — meiner Lihre εἰς τὴν τιμὴν μου. — Strafe ἐπὶ πονῇ. — guter Zeit ἐν καιρῷ εὐθέτω. — m Eintreten,

Herausgehen εἰσερχόμενος, ἐξερχόμενος. — Gelde sein ἔχω χρήματα. — Verstande — ἔχω νοῦν.

— Seite κατὰ μέρος; — weiten κατὰ πολὺ, πολλῶ. — den Griechen παρ' Ἑλλήνων **ich** sagte mir selbst ἔλεγον κατ' ἐμαυτὸν. — dieser Nachricht ἐπὶ τῷ ἀκούματι τούτῳ. — diesen Worten ταῦτα λέγων. — dieser Gelegenheit ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ. — seinen Lebzeiten ζῶν. — Lichte μὲ τὸ φῶς; — Jahren sein ἔχω χιλίαν, εἰς ἄνθρωποις — tausend Menschen ἦσαν περὶ τοὺς χιλίους ἄνδρας. — alledem μετ' ὅλα ταῦτα.

bei-be halten* μὴ διαφυλάττω, διασωφίζω, διατηρῶ.

Beibe haltung, die, ἡ διατήρησις.

Bei blatt, das, τὸ παράρτημα ἡμερησίου.

bei-bringen* μὴ ἐπιφέρειν, πάγω, προσάγω, ἐμποιῶ, ἐμβάλλω, υποδηλῶ, υποδεικνύω, υποβάλλω, ἐντυπώνω, διδάσκω. **Gift** — ὑποβάλλω δηλητήριον. **einen Schla** — κατάγω κτύπημα. **einen Bewei** — ἐπάγω (φέρω) ἀπόδειξιν.

Beibringung, die, —, π -en, ἡ ἐπαγωγή ἡ παράθεσις, υποδήλωσις.

Beichte, die, —, πλ -n, ἡ ἐξομολόγησις, ἐξαγόρευσις. **zur** — gehen ἐξομολογεῖσθαι — hören ἐξομολογῶ, ἐξαγορεύω.

beichten μὴ ἐξομολογῶ // — αὐτὴ ἐξομολογεῖσθαι.

Beicht formel, die, τὸ ἐξομολογητῆριον.

Beicht geld, das, τὰ ἐξομολογητικά.

Beicht kind, das, ὁ ἐξομολογούμενος.

Beicht vater, der, ὁ πνευματικός (πατήρ).

beide ἀμφότεροι, καὶ οἱ δύο ἑκάτεροι. jeder von -n ἑκάτερος, welcher von -n πότερος, einer von -n ὁ ἕτερος, keiner von -n οὐδέτερος, eins von -n οὐσὶν ὁ ἕτερον. — zusammen συναμφότεροι, καὶ οἱ δύο ὁμοῦ, von -n Seiten ἀμφότερῶθεν, ἑκατέρῳθεν, nach -n Seiten hin ἐπ' ἀμφοτέρω, ἐπ' ἑκατέρω, auf — Arten ἀμφοτέρως, ἑκατέρως.

beide ἑκατ' ἀμφότερον ἑκάτερον. auf — Art ἀμφοτέρως, κατ' ἀμφοτέρους τοὺς τρόπους.

beiderseitig ἑκατέρῳθεν ἑκατέρων, ἀμφοτέρων· ἀλλήλων· ἀμοιβαίως.

beiderseits ἐπρ' ἑκατέρῳθεν ἑκατέρων ἑκάτερον ἀμοιβαίως.

beidseitig ἀμφίθως.

bei-drucken μὴ προστυπῶναι, συντυπῶναι.

bei-drücken μὴ ἐπιτυπῶναι. sein Siegel—ἐπιτίθω τὴν σφραγίδα μου.

beieinander ἐπρ' ἀλλήλοισι, ἄλλος παρ' ἄλλω.

Bei erbe, der, ὁ παρακληρόνυμος.

Bei essen, das, ἡ προσφίτι, τὸ παράφθημα [τὸ παραφαγιτόν].

Bei fall, der, ἡ ἐπιδοκιμασία. lauter — ἡ ἐπυσφημία. ἡ ἐπικροτήσις. einem—geben ἢ zollen ἢ schenken ἐπιδοκιμαζῶ τινά, ἐπικροτῶ, ἐπυσφημῶ τινι.—ernsten ἢ finden εὐδοκιμῶ, τυγχάνω ἐπιδοκιμασίας.

bei-fallen* ἀπὸς ἐπέρχουμαι εἰς (τὸν ναῦν) εἰς τὴν μνήμην· ἴδε einfallen.

beifällig εὐνοϊκός, ἐπιδοκιμαζών.

Beifall klatschen, das, ἡ ἐπικροτήσις, αἱ χειροκροτήσεις, τὰ χειροκροτήματα.

bei-folgen ἀπὸς συνακολουθεῖν,

συναθεῖν· εἶναι ἐπισυνημμένος, -der Brief ἡ ἐπισυνημμένη ἐπιστολή, -d συνημμένως ὡς.

bei-fügen μὴ προσθέτω, ἐπισυνάπτω, προσαρτῶ.

Bei fügen, die, ἡ προσθήκη, προσάρτησις.

Bei fuss, der, (στλ) ἡ ἔρτεμια.

Bei gabe, die, τὸ ἐκ περισσοῦ δωρον· τὸ ἐπιπλεον, εἰς τὸ ἄλλο ἔλκεται λαμβάνω τι ὡς ἐκ περισσοῦ.

Bei-geben* μὴ προσαρτῶ, προσκολλῶ, συμπέμπω, συναποστέλλω. (bix) klein — μετρίδιον.

bei-gehen* ἀπὸς συναποστέλλωμαι, συμπέμπωμαι. (μτ) sich — lassen λαμβάνω τὴν τὸλμην.

beigehend ἐπισυνημμένος, ἐγκλειστός.

beigenannt ἐπωνομαζόμενος.

beigeordnet ἀνδλουθός, βοηθός.

Bei gericht, das, τὸ παράφθημα, ἴδε Beissen.

Bei geschmack, der, ἡ ἰδιόζουσα γεῦσις.

bei-gesellen μὴ προσκολλῶ, δίδωμι σύντροπον. sich — προσκολλῶμαι, προστίθεμαι.

beiher ἐπρ' ἀπαραπλεύρως, παρέρωις.

Bei hülfe ἴδε Beihülfe.

bei-holen μερυστέλλω [μαζεύω].

Bei hülfe, die, ἡ συνεργία, σύμπραξις· ἡ συνεισφορά.

Bei koch, der, ὁ παραμάγειρος.

bei-kommen* ἀπὸς προσέρχουμαι, πλησιάζω, ἐπιτίθεμαι, ἐπιπίπτω, ἐξιστάμαι, συγκρίνουμαι, παραβάλλωμαι [παραβάλλω]. seinem Schaden — ἐπανορθῶ τὴν ἡμίαν μου [βγάνω τὸ ἥρακρ], nicht beizukommen ἀπροσπέλαιτος, ἀπρόσμαχος.

Beil, das, -s, πλ -e, ὁ πέλεκυς [τὸ τσηκούρι]· τὸ σκέπαινον.

Beilage, die, ἡ προσθήκη· τὸ παράρτημα.

Beilager, das, ἡ γαμήλιος τελευτή, ὁ θνέματος (ἡγεμόνων καὶ πρέσβων).

Beiläufer, der, ὁ πεζὺς ἀκόλουθος.

beiläufig πάρεργος. // —, ἐπὶ παρέργως, ἐν παρόδῳ, περιίπου. — gesagt εἰρήσθω ἐν παρόδῳ.

Beil brief, der, τὸ συμβόλαιον ναυπηγίας, τὸ πιστοποιητικὸν πλοίου.

Beilichen, das, —s, πλ —, τὸ πελέκιον, τὸ σκαπάρνιον.

bei-legen μὴ προσθέτω, προσκολλῶ, προσάρτω. προσάπτω, ἀπονέμω, ἀποδίδω, διαλύω, ἐξομαλίζω.

Beilegung, die, —, πλ -en, ἡ προσθήκη, ἡ ἀπονομή, ἀπόδοσις, ἡ διάλυσις, ἐξομαλίστις.

beileibe ἐπερ, —nicht κατ' οὐδένα τρόπον, πολλοῦ γε καὶ δεῖ.

Bei leid, das, ὁ συμμερισμός, ἡ ἀντισημία, εἰναι εἶναι — bezeigen συλλυποῦμαι τινι.

Bei leids bezeigung, die, ἡ ἐκφράσις συλλυπητηρίων.

Beileids schreiben, das, τὸ συλλυπητήριον (γράμμα).

beilförmig πελεκουίδης.

bei-liegen* ἀμὴ παράκειμαι, πρόσκειμαι.

beiliegend ἐπισυννημένος.

heim = bei dem.

bei-mengen μὴ ἐγκαταμιγνύω.

bei-messen* μὴ ἀποδίδω, ἀπονέμω· προσάπτω. Glauben — δίδω πίστιν, πιστεύω.

Bei messung, die, ἡ ἀπόδοσις, ἡ ἀπονομή.

bei-mischen μὴ ἐγκαταμιγνύω, συγκαταμιγνύω.

Bei Mischung, die, ἡ πρόσμιξις, ἀνάμιξις, ἐγκαταμίξις.

Bein, das, —[e]s, πλ -e, ἡ κνήμη· ὁ ποῦς. τὸ ὅστω (τὸ κοκαλον). auf die -e bringen ἀνορθῶ, ἐγείρω· ἀνατρέφω. sich auf die -e machen ὁρμῶμαι εἰς πορείαν, ἀναχωρῶ [[ἐκινῶ]· φεύγω. gut ἢ flink auf den -en sein εἶμαι καλὸς πεζοπόρος. einem -e machen ἢ unterschlagen ὑποσκελίζω τινά. auf einem -e gehen ἐφ' ἐνὸς σκέλους βαδίζω. auf vier -e gehen τετραποδίζω, βαδίζω τετραποδητέ. Stein und — schwören ὁμνῶ ὄρκον ἱερὸν καὶ ἐπίσημον. die Kälte dringt durch Mark und — τὸ ψυχρὸς εἰσδύει μέχρη τοῦ μυελοῦ τῶν ὀστέων. (μτφ) es geht mir durch Mark und — τοῦτό μοι ἐμποιεῖ βαθυτάτην αἰσθησιν.

beinahe ἐπερ σχεδόν· παρ' ὀλίγον, μικροῦ δεῖν. ich wäre — gefallen μικροῦ δεῖν ἔπιπτον, ὀλίγον ἔλειψε να πέσω.

Bei name, der, ἡ ἐπωνυμία, τὸ παρωνύμιον, τὸ ἐπώνυμον (τὸ παρανόμι).

Bein bruch, der, τὸ κάτγμα ὀστοῦ, ἡ σκελετοκοπία.

Beinchen, das, —s, πλ —, τὸ ὀστέριον (τὸ κοκαλάκι). τὸ κνημίδιον, ἡ μικρὰ κνήμη.

beinern ὀστεῖνος [κοκαλίνος].

Bein frass, der, ὁ σάκελος, ἡ τερηδὼν (τὸ σάρακι).

Bein geschwulst, die, ἡ ἐξοστωσις.

Bein haus, das, ἡ ὀστοθήκη, τὸ ὀστοφυλάκιον.

beinicht ὀστεώδης· σκληρὸς.

Bein kleider, die πλ, αἱ σκελεταί, περισκελίδες (τὸ πανταλόνι).

beinlos ἀνόστος.

Bein schiene, die, ἡ κνήμη· ὁ ἄρθρος.

bei-ordnen μὴ προσκολλῶ

προσάρτιω παραθέτω ὁμοταγῶς, παρατάσσω. beigeordnet ὁμοταγῆς.

Beiordnung, die, ἡ ὁμοταγῆς παραθεσις, ἡ παρατάξις, ὁμοταξία.

Bei pferd, das, ὁ παράσειρος (σειραφόρος) ἵππος.

bei-pflichten ἀμὴ συναινῶ, συγκατατίθεμαι.

Beipflichtung, die, —, πλ -ση, ἡ συνάφαισις, συγκατάθεσις.

Bei rat, der, ὁ σύμβουλος, συμβουλευτής, ἡ συμβουλή.

beirätig συμβουλευτικός. ein-nehmen sein παρέχω συμβουλήν τινα.

beirren μὴ ἀποπλανῶ, παραπλανῶ.

beisammen ἐπὶ ὁμοῦ [μαζί]. —sitzen συμπαρακἀθῆναι.

Beisass, der, -en, πλ -en, ὁ παροικος.

Bei satz, der, ἡ παράθεσις ἡ προσθήκη.

bei-schiessen * μὴ παρέχω, γορηγῶ.

Bei schiff, das, τὸ ὑπηρετικὸν πλοῖον.

Bei schlaf, der, ἡ συγκομῆσις, ἡ συνουσία, den — üben συγκαμῶμαι, συνουσιάζω.

Bei schläfer, der, ὁ σύνεινος.

Bei schläferin, die, ἡ σύγκουσις, παλλακή, παλλακίς, ἑταίρα.

bei-schliessen * μὴ ἐγκλείω, ἐπισυνάπτω. beigeschlossen ἐγκλειστος, ἐπισυνημμένος.

Bei schlus, der, τὸ ἐγκλειστον.

Bei schlüssel, der, τὸ παρακλειδῖον, τὸ ἀντικλειδῖον.

bei-schreiben * μὴ προσεγγράφω, παρεγγράφω, παρασημειῶναι.

Bei schrift, die, ἡ παρασημείωσις, τὰ πρόσθετα γράμματα.

Bei sein, das, ἡ παρουσία. in — ἐπὶ παρουσίᾳ.

beiseite ἐπὶ κατ' ἰδίαν, κατὰ μέρος. —legen ἡ setzen θέτω κατὰ μέρος. —treten ὑποσύρομαι, παρραμερῶ. Scherz — ἔνευ ἀστειολογίᾳ [χωρίς χωρατά].

Beiseitsetzung, die, —, πλ -ση, ἡ παράλειψις, ἡ κατὰ μέρος ἄρσις. mit — μὴ λαμβανομένου ὅπ' ὅψαι.

bei-senden * μὴ συμπέμπω, συνεξαποστέλλω.

bei-setzen μὴ θέτω πλήσιον, παραθέτω. θέτω, βάλλω. eine Leiche — ἡάπτω νεκρόν.

Bei setzung, die, —, πλ -en, ἡ παράθεσις, ἡ ταφή, ὁ ἐνταφιασμός.

Bei sitz, der, παρεδρία.

bei-sitzen * ἀμὴ παραδερεύω.

Bei sitzer, der, -s, πλ —, ὁ πάρεδρος.

Bei spiel, das, τὸ παράδειγμα. zum — παραδείγματος χάριν, φέρειν, λόγου χάριν. ein — geben φέρω παράδειγμα. zum — dienen γρησιμύω ὡς παράδειγμα. ein — an einem statuieren παραδειγματίζω τινά. ein — an einem (etwas) nehmen λαμβάνω ὡς παράδειγμα τινά (τι). (περὶ) böse -e verderben gute Sitten ἡ κακὴ συναναστροφή φθείρει τὰ γρηστά ἤθη.

beispiellos ἀπαράδειγματιστος. **beispielsweise** ἐπὶ ὡς ἐν παραδείγματι, ἐπὶ παραδείγματος.

bei-springen * ἀμὴ προστρέχω, ἐπικουρῶ, τρέχω εἰς βοήθειαν.

heissen * (beisse, biss gebissen) μὴ δάκνω [δαγκάνω]. καίω, κνίζω, κνίθω φθίω. in etwas — ἐν δάκνω τι. auf etwas — ἐπὶ δάκνω τι. die Zähne zusammen — συσφίγω τοὺς ὀδόντας. (mit) nichts zu — und zu brechen haben ὅτε ἔχω τὸν ἐπιούσιον ἄρτον. in einen sauren Apfel — καταπίνω προσβολήν. ins Gras — τινάσσω τὰ πέταλα.

sich — δάκνω ἑμαυτόν, sich auf die Lippen — δάκνω τὰ χεῖλη μου.

Beissen, das, ἡ δάκνις, ὁ δαγμός [τὸ δάγκμα], ἡ δαιμότης.

beissend δακτικὸς* δριμύς* πικρὸς.

beissig δακτικὸς [δαγκανιδής].

Beisskorb, der, ὁ φιδός, ἡδὲ Maulkorb.

Bei stand, der, -es, ἡ ἀντίληψις, συμβολήσια, βοηθία. (πλ -stände) ὁ βοηθός, ἀντιλήπτωρ, rechtlicher ὁ συνήγορος.

bei- stehen* ἀμὴ παραστατῶ, συμβολῶ, συμπράττω, βοηθῶ. Gott stehe dir bei ὁ θεός βοηθός σου.

Beistehet, der, -s, πλ —, ὁ παραστατῶν, βοηθός.

Bei steuer, die, ἡ συμβολή, ὁ ἔρανος, ἡ συνεισφορά.

bei- steuern μὴ συνεισφέρειν, συνεισφέρειν.

bei- stimmen ἀμὴ συναίνω, συγκατανεύω, συγκατατίθεμαι* συμφωνῶ.

Bei stimmung, die, ἡ συναίνεσις, ἡ συγκατάθεσις.

Bei strich, der, (γρμ) τὸ κόμμα.

Beitrag, der, -[e]s, πλ -träge, ἡ συμβολή, ὁ ἔρανος, ἡ εισφορά, συνεισφορά.

bei- tragen* μὴ συνεισφέρειν, συνεισφέρειν, συνεργῶ, συντελῶ.

bei- treiben* μὴ εἰσπράττω, συνάγω. Steuern, ausstehende Schulden — εἰσπράττω φόρους, καθυστερήματα.

Beitreibung, die, —, πλ -en, ἡ εἰσπραξις.

bei- treten* ἀμὴ προσχωρῶ, προσκόλλωμαι, συντάσσομαι* συμπετέχω.

Bei tritt, der, ἡ προσχώρησις, προσόλλησις.

Bei urteil, das, ἡ προδικαστική ἀπόφασις.

Bei vormund, der, ὁ παρὲντροπος.

Bei wagen, der, ἡ ἀναπληρωτική ἀλαξία.

bei weitem ἐπακατὰ πολὺ, πολλῷ. — nicht πολλοῦ γε καὶ διὰ πάνα.

bei- werfen* μὴ προσάπτειν, προσάρτω.

Bei werk, das, τὸ πάρεργον.

bei- wohnen ἀμὴ παρευρίσκομαι, παρατυγχάνω, εἶμαι παρὼν συνδικῶ, συνευρίσκομαι.

Bei wohnung, die, ἡ παρουσία ἡ συνοίκησις, συνουσία.

Bei wort, das, (γρμ) τὸ ἐπιθετικὸν ἐπὶ ἐπιθετικῶς.

bei- zählen μὴ προσαριθμῶ, συγκαταριθμῶ.

Beize, die, —, πλ -n, ἡ βαφή τὸ στύμμα.

beizen μὴ βάφω, στύρω.

Beizen, das, ἡ βαφή, ἡ στύψις.

beizend καυστικὸς, δριμύς.

Beiz mittel, das, τὸ πρόστυμμα, τὸ στύμμα, τὸ καυστήριον.

bejahren μὴ καταφάσκειν, ὁμολογῶ καταφατικῶς.

bejahend καταφατικῶς.

bejahrt προδεδηκῶς τὴν ἡλικίαν, ἡλικιωμένος* γηραιός, γέρων.

Bejahung, die, —, πλ -en ἡ κατέφασις, κατένευσις.

bejahungsweise ἐπὶ καταφατικῶς.

bejammern μὴ ὀλοφύρομαι, θρηνῶ, κλαίω.

bejammerns wert, ἡ -würdig ἀξιθρήνος, ἀξιθρήνητος.

be kalkan μὴ τιτανῶ, ἀσβεστοῶ.

be kämpfen μὴ καταπολεμῶ, καταπαλαίω.

Be kämpfer, der, ὁ ἀντ/μαχος.

Be kämpfung, die, —, ἡ καταπολέμησις.

bekannt γνωστός· γνώριμος· ἐδημιώ, ἐμπειρός (mit etwas τινός). — **machen** γνωρίζω, γνωστοποιῶ, καθιστῶ γνωστόν· καθιστῶ γνώριμον, σχετίζω, συνιστῶ. — **werden** γίνομαι γνωστός [μαθητεύουσαι].

Bekannte, der & die, -n, πλ. -n, ὁ ἡ γνώριμος.

Bekannttheit, der, —, ἡ γνωριμότης.

bekanntlich ἐπὶ ὧς, γνωστόν.

Bekanntmachung, die, —, πλ. -en, ἡ γνωστοποίησις.

Bekantschaft, die, —, πλ. -en, ἡ γνώρισις· ἡ γνωριμότης, γνωριμία· ὁ γνώριμος, vertraute — ἡ οἰκείωτης.

be kappen μὴ κλαδεύω.

be kehren μὴ προστεταρξῶ· προσηλυτεύω, προσηλυτίζω.

Bekehrer, der, -s, πλ. —, ὁ προσηλυτιστής, ἱεραπόστολος.

Bekehrte, der & die, -n, πλ. -n, ὁ ἡ προσηλυτός.

Bekehrung, die, —, πλ. -en, ἡ προσηλυτίσις, ὁ προσηλυτισμός.

Bekehrungsbote, der, ὁ ἱεραπόστολος.

Bekehrungs eifer, der, ἡ -s iucht, die, ὁ προσηλυτισμός.

be kennen* μὴ ἀναγνωρίζω, ὁμολογῶ, ἀνομολογῶ. δοξάζω, πρεσβεύω. Farbe — παῖς ἐκ τοῦ αὐτοῦ χρώματος· (μτφ) χρωματίζομαι **sich** — πρεσβεύω, δοξάζω (zu etwas τι). **sich** zu einer That — ὁμολογῶ ὅτι ἐπραξα τι. **sich** zu einer Religion — πρεσβεύω θρησκεία.

Be kenner, der, ὁ ὁπαδός, θι-σώτης.

Bekennnis, das, -ses, πλ. -se, ἡ ὁμολογία, ἀνομολόγησις. τό δόγμα, θρησκεία.

be klagen μὴ οἰκτιρῶ, οἰκτιζῶ,

λυποῦμαι. **sich** — μετψηνεύω, δεινολογοῦμαι, παραπονέομαι.

beklagens wert, ἡ -würdig ἀξιοθρήνος, ἀξιοθρήνητος.

Beklagte, der, -n, πλ. -n, ὁ κατηγορούμενος, ἐνχόμενος.

be klatschen μὴ ἐπικροτῶ, χειρικροτῶ. διαπύρω, διαβάλλω.

be kleben μὴ ἐπικολλῶ.

be kleck[s]en μὴ μαινώ, θυπαίνω [λερώνω, μουτζουρώνω]. **sich** — θυπαίνομαι, μολύνομαι [λερώνομαι].

be kleiden μὴ ἐνδύω, περιβάλλω, περικοσμοῦμαι. εἶμαι περιεβλημένος, κατέχω, ἔχω (eine Stelle θέσιν), ein Amt — κατέχω ἀξίωμα. **sich** — περιβάλλομαι, περικοσμοῦμαι.

Bekleidung, die, ἡ ἐνδυσις, ἐνδυμασία· ἡ περιβολή.

be kleistern μὴ κολλῶ, ἐπι-κολλῶ, περικολλῶ.

be klemmen* μὴ στενοχωρῶ, ἔγχω, πνέω.

Beklemmung, die, —, πλ. -en, ὁ πνιγμός, ἡ στενοχωρία, ἀγωνία.

bekommen ἐστενοχωρημένος, πνιγμένος.

Bekommenheit, die, —, ἡ στενοχωρία, ὁ πνιγμός.

be kommen* μὴ λαμβάνω. κτώμαι, ἀποκτῶ· εὐρίσκω. zu sein υπέρχω, εὐρίσκομαι. einen zu sehen — κατορθώνω νῆ ἴδω τινα. eine Krankheit — περιπύτω εἰς νόσον. zu Gesichte — βλέπω. Zähne — ὀδοντοφυῶ. Kin-der — ἀποκτῶ τέκνα. // —, ὁ & ἀπὸς ἀποβαίνω. gut — ὡρελῶ, ἀποβαίνω ὡρελώς. schlecht — βλάπτω, ἀποβαίνω βλαβερός. wohl bekom's dir! εὖ σοι γένοιτο [καλὸν νά σου κάμῃ, μὴ τὰς ὑγείαις σου]!

be köstigen μη τρέφω, διατρέφω, σιτίζω, σιτηρεσιάζω.

Beköstigung, die, —, πλ -en, ή σίτησις, διατροφή, ό σιτισμός.

be kräftigen μη επιδιδαιώ, επικυρώ.

Bekräftigung, die, —, πλ -en, ή επιδιδαιωσις, επικύρωσις.

be kränzen μη στέφω, στεφανώ. **sich** — στεφανοῦμαι.

bekränzt έστεμμένος, έστεφανωμένος.

Bekränzung, die, —, πλ -en, ή στεφανωσις.

be kratzen μη ξέω, αναξέω.

be kreuzen μη σταυρώνω. **sich** — κάρνω τον σταυρόν μου.

sich eifrig σταυροκοποῦμαι.

be kriegen μη πολεμῶ, καταπολεμῶ.

be kritteln μη επικρίνω μικρολόγως.

be kümmern μη λυπῶ, θλίβω, πικραίνω. **sich** — λυποῦμαι, στενοχωροῦμαι, θλ βομαι (über etwas επί τινι).

sich um etwas — φροντίζω, ενδιαφερόμαι περί τινος.

sich um alles — πολυπραγματῶ.

bekummere dich um dich selbst τὰ σεαυτοῦ πράττει [κύτταξέ τή δουλειά σου].

Be kümmernis, die, —, πλ -is, ή λύπη, δυσθυμία, ή φροντίς.

be kunden μη μαρτυρῶ, δηλώ, αποδεικνύω.

be lachen μη καταγελῶ, γελῶ, περιγελῶ.

belachenswert καταγέλαστον.

be laden * μη φορτώνω. (μτφ επιβαρύνω. **sich** — φορτώνομαι.

Be ladung, die, ή φόρτωσις, τό φορτίον.

Belagerer, der, -s, πλ —, ό πολιορκητής.

belagern μη πολιορκῶ.

Belagerung, die, —, πλ -en, ή πολιορκία.

Belagerungs armee, die, -heer, das, ό στρατός τής πολιορκίας.

Belagerungskunst, die, πολιορκητική τέχνη.

Belagerungs maschine, die, ή πολιορκητική μηχανή.

Belagerungszu stand, der, ή κατάστασις πολιορκίας.

Belang, der, -s, ή σημαντικότητα, σπουδαιότης, βαρύτης.

be langen μη αποβλέπω, ἀφωρῶ. έγκαλῶ, καταμηνύω.

belangreich σημαντικός, σπουδαίος.

be lassen * μη άφίνω, παραιτοῦμαι.

be lasten μη φορτώνω * επιβαρύνω * χρεώνω.

be lästigen μη ενοχλῶ.

belästigend φορτικός, όχληρός, έπαχθής.

Belästigung, die, —, πλ -en, ή ενόχλησις, τό βάρος.

Belastung, die, —, πλ -en, ή φόρτωσις, επιδιδαιωσις.

Belastungs zeuge, der, μαρτυς τής κατηγορίας.

belauben μη φυλλῶ, καλύπτω διά φύλλων. **sich** — καλύπτομαι διά φύλλων.

belaubt φυλλώδης.

Belaubung, die, —, πλ -en, τό φύλλωμα.

be lauern μη ένεδρεύω, παροφύλαττω, καιροφυλακῶ.

Belauf, der, -s, ή ποσότης, ποσόν.

be laufen * μη διατρέχω. βατεύω. **sich** — άνέρχομαι, συμπεσθῶμαι.

belauschen μη περισκοπεῖν, κατασκοπεῖν ἀκροῶμαι.

be leben μη ζωογονῶ, ζωοποιῶ, έμφυχώνω, αναζωοπυρῶ.

belebend ζωτικός, ζωογονός.
belebt ἐμφυγός· ζωτικός, ζωο-
 γός, -ος. **Orl** τόπος συρραζόμενος.
Belebtheit, die, —, ἡ ζωήρια,
 ζωρότης.

Belegung, die, —, πλ -en,
 ἡ ζωτοποίησις, ἐμφυγώσεις.

be lecken μὴ περιλείχω [γλείφω]

Beleg, der, -s, πλ -e, τὸ τεκ-
 μήριον, τὸ μαρτύριον, ἡ ἀπόδειξις.

be legen μὴ ἐπιστεῖν, ἐπι-
 καλύπτω, τεκμηριῶ, ἀποδεικνύω.
 ὄχειν, βατεῖν, mit Brettern —

σανιδῶ, mit Abgaben — ἐπιτασσῶ
 φόρους, mit Arrest — θέτω ὑπὸ
 κράτησιν, προσωποκρατῶ, mit

Beschlag — κατέχω, mit Strafe
 τιμωρῶ, mit einem Namen —
 ὀνοματίζω, mit Fluch — ἀναεμα-
 τίζω, belegte Stimme φωνὴ βραγ-
 χυδής.

belegen καίμενος.

Beleg stelle, die, τὸ ἀποδει-
 κτικόν χωρίον.

Belegung, die, —, πλ -en,
 ἡ ἐπιστεώσεις, ἡ ὄγεια, — mit Ab-
 gaben, mit Strafe ἐπιβολὴ φόρων,
 ποινῆς.

be lehren μὴ σιλοδωρῶ διὰ τι-
 μάρια, τιμαριοδοῦν.

Belehner, der, -s, πλ —, ὁ
 τιμαριοδότης.

be lehren μὴ διδάσκω, νοουθε-
 τῶ, ὁδηγῶ, eines Bessern — ἀ-
 νολῶ τοὺς ὀφθαλμούς· τιμῶ.

belehrend διδακτικός· νοουθε-
 τητικός.

Be lehrung, die, —, πλ -en,
 ἡ διδασχὴ· ἡ ὁδηγία.

beleibt εὐσώματος, εὐσαρκος,
 σωματώδης.

Beleibtheit, die, —, ἡ εὐσω-
 ματία, εὐσαρκία.

be leidigen μὴ προσβάλλω.

beleidigend προσβλητικός, πει-
 ρακτικός.

Beleidiger, der, -s, πλ —, ὁ
 προσβάλλων.

Beleidigung, die, —, πλ -en,
 ἡ προσβολή.

belesen ὁ πολλὰ ἀναγνούς,
 πολυγράμματος [διαδασμένος].

Belesenheit, die, —, ἡ πο-
 λυαναγνισία.

Bel-Etage, die, —, πλ -n,
 τὸ πρῶτον πάτωμα.

be leuchten μὴ φωτίζω· διαφω-
 τίζω. (μτφ) näher — ἐξετάζω ἐκ τοῦ
 σύνεγγυς· διαλευκνίω, ἐξακριβῶ.

Beleuchtung, die, —, πλ -en,
 ὁ φωτισμός, ἡ ἐξέτασις, ἐξακριβω-
 σις, διαλευκνάσις.

belfern ἀμὴ ὑλακτῶ, βαύζω,
 ὑπο νίκῃ γογγύζω.

Belfern, das, -s, ὁ ὑλαγμός,
 αἱ ὑλααί. (οἶκ) ὁ γογγυτός.

be lieben μὴ προαἰροῦμαι, ἀγα-
 πῶ. // —, ἀμὴ ἀρέσκειμαι, εὐαρε-
 στοῦμαι. // —, ἀμὴ ἀρέσκω, was
 beliebt Ihnen? τί ἀγαπάτε, τί
 ὀρῆζετε; wie beliebt? πῶς εἰπάτε;
 wie es Ihnen beliebt ὅπως ἀγα-
 πᾶτε, ὅπως ὀρῆζετε.

Be lieben, das, ἡ προαίρεσις,
 βούλησις, ἀρέσκεια, τὸ δοκοῦν.
 nach — κατὰ τὸ δοκοῦν, nach
 Ihrem — ὅπως ἀγαπάτε.

beliebig δοκῶν, αὐτοπροαίρε-
 τος, οὗτος δὴ ποτε. // —, ἐπὶ κατὰ τὸ
 δοκοῦν, κατὰ βούλησιν, κατὰ προ-
 αἰρεσιν.

beliebt ἀγαπητός, ἀρεστός, πε-
 ριζήτης.

Beliebtheit, die, —, ἡ ἀρε-
 σιότης· ἡ δημοτικότης.

be listen μὴ ἐξαπατῶ.

Belladonna, die, —, (φτ' ἡ
 εὐβάλεια).

bellien ἀμὴ ὑλακτῶ, βαύζω
 [γαυγίζω].

Belletrist, der, -en, πλ -en,
 ὁ λογοτέχνης, τεχνογράφος.

Belletristik, die, ἡ λογοτεχνία, τεχνογραφία.

belletristisch λογοτεχνικός, τεχνογραφικός.

be lob[ig]en μὴ ἐπαινῶ.

Belob[ig]ung, die, —, πλ -en, ὁ ἐπαινος.

be lohnēn μὴ ἀνταπείδω.

Be lohnung, die, —, πλ -en, ἡ ἀνταμοιβή.

be lügen* μὴ ἐξαπατῶ ψευδομενος, ψεύδω.

be lügen μὴ (οἶκ) ἀπατῶ, ἐξαπατῶ.

be lustigen μὴ εὐθυμῶ, τέρπω, διασκεδάζω, sich — εὐθυμοῦμαι, διασκεδάζω.

belustigend διασκεδαστικός.

Belustiger, der, -s, πλ —, ὁ διασκεδαστής.

Belustigung, die, —, πλ -en, ἡ τέρψις, διασκεδασίς, ψυχαγωγία.

Belvedere, das, -[s], πλ -s, ἡ καλλιθέα, τερψιθέα.

sich bemächtigen γίνομαι κύριος.

Bemächtigung, die, —, πλ -en, ἡ κατάληψις, κυρίευσις.

be makeln μὴ βυπαίνω, μολύνω.

be mäkeln μὴ κατακρίνω, ἐπικρίνω, κακίζω.

be malen μὴ ζωγραφῶ, χρωματίζω, sich — χρωματίζομαι.

be mannen μὴ ἐξαρτίζω διὰ πληρώματος, ἐξοπλίζω.

Bemannung, die, —, πλ -en, ἡ διὰ πληρώματος ἐξάρτισις, ὁ ἐξοπλισμός, τὸ πλήρωμα.

be mänteln μὴ παρακαλύπτω, καλύπτω, ἀποκρύπτω, ἀποσκεπάζω.

Bemäntelung, die, —, πλ -en, ἡ παρακάλυψις, τὸ παρακάλυμμα.

be masten μὴ ἐξαρτίζω δι' ἱστίων.

be mauern μὴ ταίχζω, περιταίχζω.

be mausen μὴ (οἶκ) κατακλέπτω, ὑπεκκλέπτω.

be meisten μὴ δασπάζω, ἐξουσιάζω, καταξουσιάζω, sich

γίνομαι κύριος.

bemeldet εἰρημένος.

bemerkbar αἰσθητός, ἱκανοσθητός.

Bemerkbarkeit, die, —, ἡ αἰσθητότης.

be merken μὴ παρατηρῶ, ἐπισθάνομαι, διακρίνω, ἐννοῶ, es ist zu — παρατηρητέον.

bemerkenswert αξιοπαρατηρήτος.

bemerklich ἐπαισθητός.

Bemerkung, die, —, πλ -en, ἡ παρατήρησις.

be messen* μὴ ἐκμετρῶ, διαμετρῶ.

be mitleiden μὴ οἰκτείρω, κακοικτείρω, λυποῦμαι [πονῶ, ψυχοπονῶ].

bemittelte εὐπορος, εὐκατάστατος.

bemoost βρυώδης, (οἶκ) -e Haupt γέρων φοιτητής.

be mühen μὴ βαρύνω, ἐπιβαρύνω, ἐνοχλῶ, sich — κοπιάζω, προσπαθῶ [πασχίζω], sich umsonst — ματαιοπονῶ.

Bemühung, die, —, πλ -en, ἡ προσπάθεια, ὁ κόπος.

be muttern μὴ περιποιοῦμαι μητρικῶς.

benachbart ὁμορος, γειτόστροφος, γειτονικός, πλησιόχωρος.

be nachrichtigen μὴ πληροφοροῦ, ἰδεάζω, εἰδοποιῶ.

Benachrichtiger, der, —, πλ —, ὁ εἰδοποιητής.

Benachrichtigung, die, —, πλ -en, ἡ εἰδοποίησις.

be nachteiligen μὴ παραδίδω, βλάπτω.

Benachteiligung, die, —, -en ἡ βλάστη, ζημία.

be nageln μὴ καθηλῶ, κατακαρρύνω.

be nagen μὴ περιδάκνω, περιτρώγω.

be nähen μὴ καταρράπτω, περιράπτω.

be nam[s]en μὴ ὀνομάζω, ὀνοματίζω.

benannt ὀνομαζόμενος, -e Zahl συγκατεριθμένος ἀριθμός.

benarbt πλήρης οὐλῶν, οὐλωμένος.

be naschen μὴ περιλιχνεύω, λαβράραγω ἐκ λαβραργίας.

be nebeln μὴ ἐπισκοπῶ δι' ὀμίχλης, ἀποκαρῶ, χαλίζω. **sich** — μεθύσκωμαι, μεθύω.

Benebelung, die, —, ἡ κάρσις: ἡ μέθυσις, ἡ μέθη.

benedelen μὴ εὐλόγω.

Benefiz, das, -es, πλ -e, ἡ ἐγκληρία, εὐεργεσία.

Benefizvorstellung, die, ἡ εὐεργετικὴ παράστασις.

be nehmen* μὴ ἀφαιρῶ, ἀποκόπτω (einem etwas τι ἀπὸ τινος), die Aussicht — ἐμπροσθεῖν τὴν θέαν, einem die Furcht — ἀπαλλάττω τινὰ τοῦ φόβου, einem alle Hoffnung — ἀπελπίζω τινὰ παντελῶς, den Irrtum — ἐξάγω ἐκ τῆς πλάνης.

sich — φέρομαι, συμπεριφέρομαι, παρέρχω ἑμαυτὸν.

Be nehmen, das, ἡ συμπεριφορά, ὁ τρόπος.

be neiden μὴ ζηλῶ, ζηλεύω.

beneidenswert ζηλωτός, ἀξιοζήλωτος, ἀξιοζήλος, ἐπιζήλος.

beneidet ἐπιζήλος, ἐπιφθονός.

be nennen* μὴ ὀνομάζω, ὀνοματίζω ὀνομαζώ.

Be nennung, die, —, πλ -en, ἡ ὀνόμασις, ὀνομασία, ἐπικλησις, κρησγγορία.

be netzen μὴ βάλω, βαντίζω, ὑγραίνω, βρέχω.

Benetzung, die, —, πλ -en, ἡ βρέξις, βάντισις, ὑγρανσις.

Bengel, der, -s, πλ —, τὸ βόσκλον, ὁ βάνναυσος, ὁ ἀγροίκος παῖς, ὁ ἀγροῖκος [τὸ παληοπαῖδον, ἡ μάχη].

Bengelei, die, —, πλ. -en, ἡ ἀγροικία, ἡ βανναυσία.

bengelhaft ἀγροίκος, φορτικός, βάνναυσος.

be niesen μὴ ἐπιδοκιμάζω διὰ πταρμού.

Benommenheit, die, —, ἡ νάρκη, τὸ [μούδιασμα].

benötigt ἐνδεής, χρεῖαν ἔχων, χρειάζομενος, das B-e τὰ χρειώδη, τὰ χρειάζομενα.

benutzen μὴ μεταχειρίζομαι, ἐπωφεύομαι, χρησιμοποιοῦ.

Benutzung, die, —, πλ -en, ἡ χρῆσις, μεταχειρίσις, ὁ μεταχειρισμός, ἡ χρησιμοποίησις.

Benzin, das, -s, ἡ βενζίνη.

be beobachten μὴ ἐπισκοπῶ, θεωρῶ παρατηρῶ, τηρῶ, φυλάττω, seine Schuldigkeit — πράττω τὸ καθήκον μου, Stillschweigen — τηρῶ σιωπὴν.

Beobachter, der, -s, πλ —, ὁ παρατηρητής, ὁ θεωτής.

Beobachtung, die, —, πλ -en, ἡ παρατήρησις, ἡ τηρησις.

Beobachtungs gabe, die, τὸ παρατηρητικὸν πνεῦμα.

be ordern μὴ κελεύω, παραγγέλλω ἀποστέλλω.

Beorderung, die, —, πλ -en, ἡ διαταγή, ἡ ἀποστολή.

be packen μὴ φορτεῖν.

be panzern μὴ θωρακίζω.

Be panzerung, die, —, πλ -en, ὁ θωρακισμός.

be pflanzen μὴ καταφυτεύω.

be pflanzt κατέφυτοι.

Bepflanzung, die, ἡ καταφύτευσις.

be pflastern μὴ λιθοστρωτῶ, στρωτῶ διὰ λίθων. καταπλάσσω.

be pflügen μὴ ἀροτριῶ, γεωργῶ.

be pichen μὴ (κατα)πισπώνω.

be picken μὴ περικολάπτω, γολάπτω [τόνω].

be plänken μὴ σανιδώνω.

be polstern μὴ διαστοιδάζω. παραγεμίζω.

be pudern μὴ καταπάσσω διὰ κόσμεως.

bequem ἀναπαυτικός, εὐρύχωρος· κατάλληλος, ἀρμόζων. es sich — machen στρώνομαι [ξαπλώνομαι]. wenn es Ihnen — ist εἰάν σας ἔρχεται.

sich **be quemem** συμμορφοῦμαι. ρυθμίζομαι. sich nach der Zeit — συμμορφοῦμαι πρὸς τὰς περιστάσεις.

Bequemlichkeit, die, —, πλ -en, ἡ ἀνάπαυσις, ἀναπαυτικότητα, εὐμάρεια, βραδύνη· ἡ εὐαρμοστία· ἡ εὐρυχωρία· ὁ ἀπόπατος.

be rasen μὴ καλύπτω διὰ χλόης.

be raspeln μὴ ῥινῶ, ῥυκανίζω.

be raten* μὴ ταμβουλεύω. sich — βουλευομαι, συσκέπτομαι, διασκέπτομαι.

Berater, der, -s, πλ —, ὁ σύμβουλος.

be ratschlagen ἀμὴ διασκέπτομαι, συσκέπτομαι. sich — συνεδριάζω.

Beratschlagung, die, — πλ -en, ἡ διάσκεψις, συνεδρίασις.

Beratung, die, —, πλ -en, ἡ διάσκεψις· τὸ διαβούλιον.

be rauben μὴ διαρπάζω· ἀποστερῶ.

Beraubung, die, —, πλ -en, ἡ διαρπαγή· ἡ ἀποστερήσις.

be räuchern μὴ καπνίζω, ὑποθυμῶ.

Be räucherung, die, —, πλ -en, ἡ κάπνισις, ὑποθυμίασις.

be rauschen μὴ καταμεθύσκαω. sich — μεθύσκομαι, μεθύω.

berauschend μεθυστικός.

berauscht ἡμεμεθής, ἀκροθυρᾶς [πιωμένος].

Berauschung, die, —, πλ -en, ἡ μέθυσις· ἡ μέθη.

berechenbar ὑπολογιστός.

be rechnen μὴ υπολογίζω, λογαριάζω. sich — λογαριάζομαι.

Be rechnung, die, ὁ ὑπολογισμός.

be rechtigen μὴ δικαιώνω· δικαιοδοτῶ, ἐξουσιοδοτῶ. die Berechtigten οἱ δικαιούχοι.

Berechtigung, die, —, πλ -en, ἡ ἐξουσιοδότησις· τὸ δικαίωμα.

be reden μὴ πεῖθω. συζητῶ. sich — διασκέπτομαι, συνεδριάζω.

beredsam εὐγλωττος, εὐσπράδης.

Beredsamkeit, die, —, ἡ εὐγλωτία, ἡ εὐσπράδεια.

beredt εὐσπράδης, εὐγλωττος.

Beredung, die, —, πλ -en, ἡ κατάπεισις, ἡ σύσκεψις, διάσκεψις.

Bereich, [-e]s, πλ -e, ἡ δικαιοδοσία, ὁ κύκλος, ἡ σφαῖρα.

be reichern μὴ πλουτίζω, καταπλουτίζω. sich — πλουτίζομαι.

Bereicherung, die, —, πλ -en, ὁ πλουτισμός.

be reisen μὴ περιοδεύω, περιηγοῦμαι, περιέρχομαι (Messen, Ländern πανηγύρεις, χώρας).

Bereisung, die, —, πλ -en, ἡ περιήγησις.

bereit ἑτοιμός· πρόθυμος.

1 **be reiten** μὴ παρασκευάζω, ἐτοιμάζω. προξενῶ, ἱμποιῶ.

2 **be reiten*** μὴ θαμάζω, πωλοθαινῶ. περιπνέω, περιέρχομαι ἐπ' ἱπποῦ.

1 Bereiter, der, -s, πλ —, ὁ παρασκευαστής, ὁ αἰτίας.

2 Bereiter, der, ὁ πωλοδιδάμνης, ὁ πωλευτής.

bereits ἐπρ ἤδη.

Bereitschaft, die, —, πλ -en, ἡ ἐτοιμότης· ἡ προαερότης. in — haben ἔχει πρόχειρον, ἐτοιμον. in — stehen εἶμαι κατὰ πάντα ἐτοιμος.

Bereitung, die, —, πλ -en, ἡ παρασκευή, ἐτοιμασία. ἡ πώλησις, πωλοδαμνία.

bereitwillig πρόθυμος, εὐπρόθυμος, ἀπροσάσιστος.

Bereitwilligkeit, die, —, ἡ προθυμία, ἐτοιμότης.

be rennen* μὴ προσβάλλω· τειρομαχῶ, πολιορκῶ.

Berennung, die, —, πλ -en, ἡ προσβολή, ἐφοδός· ἡ πολιορκία.

be reuen μὴ μεταγινώσκω, μετατρέπω, μετανοῶ.

Bereung, die, —, πλ -en, ἡ μεταμείλεια, μετάνοια.

Berg, der, -[e]s, πλ -e, τὸ ὄρος, τὸ βουνόν. (μετ) ἡ δυσκολία. über — und Thal ἀνὰ τὰ ὄρη καὶ τὰς κοιλάδας. (μετ) er ist über alle -e ἐξέφυγε, ἀπεμακρύνθη πολύ. die Haare standen ihm zu -e ἀνωρθώθησαν αἱ τρίχες του, ἀνέτριχλασε. goldene -e versprechen ἐπαγγελίαι χρυσοῦ πόντον [τάξω λαγοὺς μετὰ πετραχήλια]. hinter dem -e halten εἶμαι κρυφίνους, ἀποκρύπτομαι. da stehen die Ochsen am -e ἐνταῦθα δὴ τὸ χωλῶν, ἐδῶ εἶνε ὁ κόμβος.

bergab ἐπρ κάτω τοῦ ὄρους, πρὸς τὰ κάτω, καταφερώς [ἴσια κάτω]. —gehend καταφερέης, κατωφερέης [κατηφορικὸς].

bergabwärts ἐπρ πρὸς τὰ κάτω, καταφερώς.

Bergader, die, ἡ σιστερή, ἡ μεταλλικὴ φλέψ.

Berg akademie, die, ἡ ὀρυκτολογικὴ σχολή.

bergan ἢ **bergauf** ἐπρ ἄνω τοῦ ὄρους, πρὸς τὰ ἄνω, [τὸν ἀνήφορον].

Berg bau, der, ἡ μεταλλεία, μεταλλουργία.

Bergbau kunde, die, ἡ μεταλλευτική, μεταλλουργία.

Berg beschreibung, die, ἡ ὁρογραφία.

Berg bewohner, der, ὁ ὄρεινός, ὄρεσιδης.

bergen* (berge, birget, birgit· barg· geborgen) μὴ κρύπτω· ἀσφαλίζω. er ist geborgen ἐσώθη [τὴν ἐγγλύτωσε] ἔχει τὸ ἰδιόν του.

Berg festung, die, τὸ ὄρεινόν προὔριον.

Berg flachs der, ὁ ἀμίαντος.

Berg fuchs, der, ἡ ἀλώπηξ τῶν Ἀλπίων.

Berg gegend, die, τὸ ὄρεινόν μέρος.

Berg gipfel, der, ἡ κορυφή ὄρους, ἡ ἀκρόρεια [τὸ κορυφοῦν].

Berg gut, das, τὰ ὀρυκτά.

Berg halde, die, ἡ κλίτης, κατωφέρεια.

Berg höhle, die, τὸ σπήλαιον ὄρους.

bergicht βουνώδης.

bergig ὄρεινός, ὄρεινός [βουνήσις].

Berg karren, der, ἡ χειράμαξα μεταλλουργῶν.

Berg kette, die, ἡ θείρας.

Berg knappe, der, ὁ μεταλλευτής, μεταλλουργός.

Berg krystall, der, ὁ ὄρεινός κρύσταλλος.

Berg land, das, ἡ ὄρεινὴ χώρα.

Berg leute, die (ἀρσ πλ), οἱ μεταλλουργοί.

Berg mann, der, -s, πλ — leute, ὁ μεταλλευτής, μεταλλουργός.

Berg männchen das, τὸ ὀρεινὸν φάντασμα.

bergmännisch μεταλλευτικός.

Berg nymphe, die, ἡ ὀρειάς.

Berg pech, das, ἡ ἄσφαλτος.

Berg rücken, der, ἡ ὀχλὶς ὄρους, ἡ ἀκρόρεια [ἡ ῥίνα].

Berg sache, die, ἡ μεταλλικὴ ὑπόθεσις.

Berg schloss, das, τὸ ὀρεινὸν μέγαρον.

Berg schlucht, die, ἡ φάραγξ.

Berg schule, die, ἡ μεταλλουργικὴ σχολή.

Berg seite, die, ἡ κλίτύς [ἡ πλαγιάδα].

Berg spitze, die, ἡ ἀκρόρεια, κορυφὴ ὄρους [τὸ κορυφοδοῦνι].

Berg stadt, die, ἡ ὀρεινὴ πόλις.

Berg steiger, der, ὁ ὀρειβάτης.

Berg strasse, die, ἡ ὀρεινὴ ὁδός.

Berg strom, der, ὁ χειμάρρος.

Berg teer, der, ἡ πίσσασφαλτός, τὸ πηκασφάλτον.

Berg tell, der, τὸ τοκομερῖδιον μεταλλείου.

Bergung, die, —, πλ -en, ἡ διάσωσις, σωτηρία.

bergunter ἴδε bergab.

Berg volk, das, ὁ ὀρεινὸς λαός.

Berg weg, der, ἡ ὀρεινὴ ὁδός.

Berg werk, das, τὸ μεταλλουργεῖν.

Bergwerks wissenschaft, die, ἡ ὀρυκτολογία.

Berg wesen, das, ἡ μεταλλουργία· τὰ μέταλλα.

Berg zinner, der, τὸ φυσικὸν κιννάβαρι, τὸ ὄρειον.

Bericht, der, -s, πλ -e, ἡ ἐκθεσις, διήγησις, ἐξιστόρησις.

be richten μὴ ἀναφέρειν, διηγούμεναι, ἱστορεῖν.

Berichterstatte, der, -s, πλ —, ὁ διηγητής, ὁ ἀναφέρων.

Bericht estat

διήγησις, ἐκθεσις, ἐξ

be richtigen μὴ

κατοποιᾶν.

Berichtuung

-en, ἡ διωρθωσις. ἡ

be riechen* μὴ

μυρίζω.

beritten ἔριππος.

Berlocke, die,

ἄρτημα, τὸ ἐξάρτημα

σίδι].

Bern stein, der,

bernsteinartig

ἡλεκτροειδής.

Bernstein dreo

ἡλεκτροουργός.

bernsteinern ἡ

Bernstein sch

(ἡλεκτροινον) κομβολ

be rohren μὴ κ

Berserker, der,

πολεμομανής, ραγιά

bersten* (berst

borsten ἄμς ἀναρ

ζω, σκάνω].

berüchtigt δια

ητός.

be rücken μὴ

νεύω, γοητεύω, ἐξα

be rücksichtig

ὑπ' ὄψει, λαμβάνω

Berücksichtig

πλ -en, ἡ πρὸ ὀφθ

αναλογισμός, ὑπε

sünde ὑπ' ὄψει λα

περιστάσεων. — fi

μαι ὑπ' ὄψει. — v

ἄξιος προσοχῆς.

Berückung, d

ὁ θεληματός, ἡ ἐξαπ

Be ruf, der, ὁ

ἀποστολή, τὸ ἔργον

τὸ ἐπιτήδευμα. ich

keinen—etwas zu

νομαι ὀρεῖν vā pr

-e nahgehen καταγίνομαι εἰς τό ἔργον μου.

be rufen* μὴ καλῶ, προσκαλῶ, συγκαλῶ. (+ Γρ.) viele sind —, aber wenige sind auserwählet πολλοὶ εἰσι κλητοὶ ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. sich—fühlen αἰσθάνομαι κλίσιν (zu etwas πρός τι). sich—ἐπικαλοῦμαι τι, στηρίζομαι, βασίζομαι (auf etwas ἐπὶ τινος).

Berufs geschäfte, die οὐδὲ πλὴν τὰ καθήκοντα, τὰ χρέη.

berufsmässig ἐπαγγελματικός. // —, ἐπὶ ἐξ ἐπαγγέλματος.

Berufs wahl, die, ἡ ἐκλογὴ ἐπαγγέλματος.

Berufung, die, —, πλ -en, ἡ πρὸς κλησίᾳ ἢ σύγκλησις, ἡ ἔρεσις.

beruhen ἀμὴ ἀπόκειμαι, ἐναπόκειμαι μένω. es dabei — lassen ἀφίνοι τι ἐν ᾧ σημείῳ εὐρίσκεται. lassen wir das auf sich — ἄς τ' ἀρήσωμεν ἕως ἰδῶ, ἄλλα λόγια.

be ruhigen μὴ & sich — ἡσυχᾶω, καθισχυᾶω.

Beruhigung, die, —, πλ -en, ἡ πρᾶνσις, καθυστάσις.

berühmt περίσημος, διάσημος, ὀνομαστός, sich—machen δοξάζομαι.

Berühmtheit, die, —, πλ -en, ἡ εὐκλεία, περιφημία, ἐνδοξότης.

be rühren μὴ ἀπτομαι, ψάω, θιγγάνω, ἐπιψάω. μνημονεύω, ἀναφέρω ἀκροθιγώς. sich—συνεράπτομαι, (πρμ) die Extreme—sich ταναντία φιλοῦσιν ἀλλήλα.

Be rührung, die, —, πλ -en, ἡ ψᾶσις, θίξις ἡ ἐπαφή, συνάφεια, ἡ μνεία, μνημονεύσις.

Berührungs linie, die, ἡ ἐφαπτομένη (γραμμὴ).

Be rührungs punkt, der, τὸ σημεῖον τῆς ἐπαφῆς, ἡ συνάφή.

be rufen μὴ τιλλω, περιτιλλω, μαδῶ.

Beryll, der, -s, πλ -α, λίθος ὁ, ἡ βήρυλλος, τὸ βηρύλλιον.

be säen μὴ σπείρω, κατασπείρω.

Be säen, das, ἡ σπορά, ἡ κατασπορά.

be sagen μὴ λέγω, ἀναφέρω, besagt εἰρημένως.

besagtermassen ἐπὶ ὧς εἰρήνηται.

be saiten μὴ χορδοτονῶ, ἐκάρτιζω διὰ χορδῶν.

Besaiten, das, -s, ἡ χορδοτονία.

besaitet ἐγχορδοί, χορδοτόνος.

Besan, der, -s, πλ -ε, ὁ ὀπίσθιος ἱστός, ὁ ἀρτέριον.

be sänftigen μὴ καταπραύνω, πραύνω, κατευναζῶ.

Besänftigung, die, —, ἡ πρᾶνσις, ὁ κατευνασμός.

Be satz, der, ἡ παρουσία, τὸ παρὸν φασμα [ἡ ταρνιτούρα].

Besatzung, die, —, πλ -en, ἡ φρουρά, τὸ πληρωμα.

sich **be saufen*** καταμεθύσκομαι, μεθύσκομαι, ἐξουνοῦμαι.

be schaben μὴ περιξέω.

be schabt περιξέστος.

be schädigen μὴ βλάπτω.

Beschädigung, die, —, πλ -en, ἡ βλάβη, βλαψίς, ζημιάσις.

be schaffen μὴ ἐκπορίζω, πορίζω, προσηθεύω.

beschaffen ἔχων πεφυκώς, κατασκευασμένος [κατωμένος]. so — τοιοῦτος. anders — ἄλλοις.

ich bin von Natur so — εἶμαι φύσει τοιοῦτος. so war die Sache — οὕτως εἶχε τὸ πρᾶγμα.

Beschaffenheit, die, —, πλ -en, ἡ ποιότης, κατασκευή ἡ φύσις.

die—des Körpers ἡ κρᾶσις, ἰδιοσυγκρασία.

be beschäftigen μὴ ἀσχολῶ, ἐν-ασχολῶ, ἀπασχολῶ. sich—ἀσχολοῦμαι, καταγίνομαι.

Beschäftigung, die, —, πλ -en, ἡ ἀσχολία, ἐνασχόλησις.

be schälen μὴ περιλῆπω, περιλεπίσω, περιολοίω [ξεφλουδίω]. ὀρεῖω, βατεύω, βιδάζω.

Be schäler, der, -s, πλ —. **ῥ-hengst**, der, τὸ ὄχειον, ὁ ἀγέλιον [τῆ ἀγέλης]

Beschälung, die, —, πλ -en, ὁ περιφολισμός [τὸ ξεφλουδίσμα]. ἡ ὀρεία, ἡ ἐπίδρασις (προσάδου)

be schämen μὴ ἐντροπιάζω, καταισχύνω — ὑβριζῶ, συγχύζω, ταράσσω. (μτρ) ὑπερτιζῶ, ἐπισκιάζω. ganz — κατεντροπιάζω.

beschämend αἰσχυντικός, ἐντροπιαστικός.

beschämt κατησχυμένος [ἐντροπιασμένος]. τεταραγμένος, τεθροβημένος [σαστισμένος].

Beschämung, die, —, πλ -en, ἡ προσγινόμενη ἐντροπή [τὸ ντροπιασμά].

be Schatten μὴ συσκιάζω κατὰσκιάζω.

beschattet σύσκιος, ἐπίσκιος, κατὰσκιος.

Beschattung, die, —, πλ -en, ὁ σκιωμός, ἡ ἐπίσκιαισις, ὁ συσκιασμός.

be schauen μὴ θεωρῶ, ἐπισκοπῶ, καταβέβημαι.

Beschauer, der, -s, πλ —, ὁ θεωτής, θεωρός.

beschaulich θεωρητικός.

Beschauung, die, —, πλ -en, ἡ θεωρήσις, ἐπισκόπησις.

Bescheid der, -[e]s, πλ -e, ἡ ἀπόκρισις, ἀπάντησις. ἡ ἀπόκρισις ἡ πληροφορία, εἰδήσις. — wissen ἐγὼ πεῖραν, εἰδημοσύνην, γνωρίζω.

be scheiden * μὴ ἀπονέμω, χωρῶ, προσανέμω. καλῶ, προσκαλῶ, ἀποσπέννωμι, ἀπαντῶ. abschläglicb δίδω ἀννητικὴν ἀπάντησιν. sich — περισφίζομαι, μετρίζομαι, ἀρκοῦμαι. ich bescheide

mich dessen ἀρκοῦμαι εἰς ταῦτα. **bescheiden** κόσμιος, σεμνός, μετρίσφρων, ὀλιγαρκής.

Bescheidenheit, die, —, πλ -en, ἡ κοσμιότης, σεμνότης, μετρίσφροσύνη ἡ ὀλιγαρκεία.

bescheidenlich ἐπὶ κοσμίως, σεμνῶς, εὐσχημῶς.

be scheinen * μὴ φωτίζω, ἐπιλάμπω.

be scheinen μὴ πιστοποιῶ.

Bescheinigung, die, —, πλ -en, ἡ πιστοποιήσις.

be scheissen * μὴ καταγέζω.

Be schenken μὴ φιλοδορεῖω, δωροδορεῖω, τιμῶ διὰ δωρῶν, φιλεύω.

Be schenkung, die, ἡ φιλοδορία, τὸ δώρημα, δῶρον.

1 **be scheren** μὴ κουρεύω.

2 **be scheren** μὴ δωρῶ, χαρίζω, φιλοδορεῖω.

Be scherung, die, —, πλ -en, ἡ φιλοδορήσις, φιλοδορία, ἡ δωρεὰ τὸ δώρημα. da haben wir eine schöne —! νὰ τα δᾶ!

be schicken μὴ περιποιοῦμαι, ἐπιμελοῦμαι, τακτοποιῶ. den Landtag — πέμπω ἀπεσταλμένον (στὴν ἐκκλησίαν ἀντιπροσώπων) εἰς τὴν βουλὴν.

Be schickung, die, —, πλ -en, ἡ περιποίησις ἡ τακτοποίησις. ἀποστολὴ ἀντιπροσώπου εἰς.

be schiessen * μὴ καταποροῦμαι, κανονοβολῶ.

Beschiessung, die, —, πλ -en, ἡ καταποροβολήσις, κανονοβολήσις.

be schiffen μὴ διαπλεῖω, ἐπιπλέω, πλέω.

Beschiffung, die, —, πλ -en, ἡ ἐπιπλευσις.

beschilt καλ καυώδης.

be schimpfen μὴ ὀνειδίζω, ὀνειδίζω, αἰσχύνω, ἀτιμάζω. sich — ἀτιμάζομαι.

Beschimpfung, die, —, πλ -en, ἡ λοιδορήσις, ὁ ὀνειδισμός.

ἄριστος· ἢ κατασχώνη, ἀτίμια, τὸ ὀνειδός.

be schirmen μὴ ὑπερασπίζω, προστατεύω, προστατεύω.

Beschirmer, der, -s, πλ —, ὁ ὑπερασπιστής, πρόμαχος.

Beschirmung, die, —, πλ —en, ἡ ὑπεράσπις, προστασία.

be schlafen* μὴ συγκαθίπτω (eine Frau γυναίκα), eine Sache — ἀναβάλλω τι ὅπως το σκεπθῶ καὶ ὅπῃ.

Be schlafen, das, ἡ συγκαθίπτω, συνουσία, ἡ ἀναβολή.

Be schlag, der, τὸ ἐπιβλήμα, ἐπίστρομα, ἐπιβλήμα· τὸ πετάλωμα, ἡ κατάσχεσις. — auf etwas legen ἢ etwas mit — belegen ἢ etwas in — nehmen κατέσχω, κατέσχω τι, κάμνω κατάσχεσιν τινα.

be schlagen* μὴ ἐπιστροφῶ, περιβάλλω, πεταλώνω, mit Eisen — ἐπιστροφῶν δια σιδήρου, καταστροφῶν ein Pferd — πεταλώνω ἵππον, mit Arrest — κατέσχω, κατέσχω. (μτφ) in etwas gut — sein εἶμαι κατὰ μέρος τινα, ἐνερπίζω εἰς τι. || —, ἀπὸ καλῶς ποιεῖται ὑπὸ ὑγρῶν· εὐρωτῶ, ἀμυροῦμαι.

Beschlag nahme, die, —, πλ —n, ἡ κατάσχεσις, Ermächtigung zur — τὸ κατασχετήριον.

be schleichen* μὴ ὑπερχομαι, ὑφέρω, ὑποτρέχω, καταλαμῶν κρυφίως.

Beschleichung, die, —, πλ —en, ἡ δολία ἐκπλήξις, ἡ κρυφία κατάληψις.

be schleunigen μὴ ἐπιταχύνω, ἐπισπεύδω.

Beschleunigung, die, —, πλ —en, ἡ ἐπιτάχυνσις, ἐπισπευσις.

be schliessen* μὴ περαίνω, τελειώνω, ἀποραρίζω.

Be schliesser, der, ὁ κλειδοῦχος· ὁ ταμίης.

Be schliesserin, die, ἡ ταμία.

Be schluss, der, ἡ ἀπόφασις, το τέλος, εἶναι — lassen ἀποραρίζω, λαμβάνω ἀπόφασιν.

beschlussfähig ἀποτελῶν ἀπαρτίαν, ἐν ἀπαρτίᾳ ὄν.

Beschluss fähigkeit, die, ἡ ἀπαρτία.

Beschluss fassung, die, ἡ -nahme, die, —, πλ —n, ἡ ἀπόφασις.

be schneiden* μὴ περικόπτω, κλαδεύω, περιτέμνω.

be schmieren μὴ περιχρίω, περιχρίω, μολύνω, καταρρυπαίνω, δυσπαίνο (μουτζουρώνω).

be schminken μὴ ψευθίζω, ψευθίζω (χρυσίζω).

be schmutzen μὴ ἀναμολύνω, καταρρυπαίνω (λερώνω).

beschmutzt δυσπαρής, ἀκκαρής (λερωμένος).

Beschneidung, die, —, πλ —en, ἡ περιτομή, κόψις· ἡ κλάδεμα, κλάδεσις, ἡ περιτομή.

be sneien μὴ χιονοβολῶ, χιονίζω, καλύπτω δια χιόνος.

beschnitten κολοβός· περιτετμημένος.

be schnüffeln, ἢ **be schnup-pen** μὴ ὑσφαίνωμαι, βινηλατῶ (μυρίζω, μυρίζομαι).

be schnüren μὴ βάλλω σπάγγους (etwas εἰς τι).

be schönigen μὴ παρακαλύπτω, καλύπτω, μετριάζω, δικαιολογῶ.

Beschönigung, die, —, πλ —en, τὸ παρακαλύμμα· ἀκολασμός· ἡ δικαιολόγησις.

be schränken μὴ περιορίζω, περιστέλλω, sich — περιορίζομαι.

beschränkend περιοριστικός.

beschränkt περιορισμένος.

Beschränktheit, die, —, πλ —en, ὁ περιορισμός· ἡ ἀλιγότης.

Beschränkung, die, —, πλ —n, ἡ ἐπιβλῆσις, ἡ ἐπιβλῆσις.

-en, ἡ περιόρισις, ὁ περιορισμός.

be schreiben* μὴ καλύπτω διὰ γραφῆς, γράφω. περιγράφω· ἐξιστορῶ. näher — ὁρίζω ἀκριδέστερον.

beschreibend περιγραφικός.

Be schreiber, der, ὁ περιγραφεὺς, ὁ περιγράφων.

Beschreibung, die, —, πλ -en, ἡ περιγραφή, τὰ χαρακτηριστικά. — eines Ortes τοπογραφία. — der Erde γεωγραφία. — der Welt κοσμογραφία.

be schreien* μὴ διαβοῶ, κατακραυγάζω· διασύρω. βασκαίνω.

be schreiten* μὴ πατῶ. den Rechtsweg — τρέπομαι τὴν δικαστικὴν ὁδόν.

Be schreitung, die, —, πλ -en, ἡ πάτησις.

Beschreiung, die, —, πλ -en, ἡ διαβολή, ὁ διασυρμός, ἡ βασκανία.

beschrien διαδόχτος, περιδοχτός.

be schuhen μὴ ὑποδέω [παπουτσίνω].

Be schuhung, die, —, πλ -en, ἡ ὑπόδεσις.

be schuldigen μὴ αἰτιῶμαι, ἐπαιτιῶμαι, κατηγορῶ, ἐνοχοποιῶ (einen einer Sache τινὰ διὰ τι).

Beschuldiger, der, -s, πλ —, ὁ κατηγορῶς.

Beschuldigung, die, —, πλ -en, ἡ αἰτίασις, ἐνοχοποίησις, κατηγορία.

be schuppen μὴ λεπιῶ. (μτφ) ἐξαπατῶ.

be schuppt λεπιδωτός, φολιδωτός.

sich be schürzen περιβάλλομαι περικύσματι [βάζω ποδιάν].

be schützen μὴ χυματίζω· ἐπιχέω, καταχέω. mit Wasser — καταδρέχω.

be schützen μὴ ὑπερασπίζω προστατεύω.

Be schützer, der, ὁ ὑπερασπιστής, προστατής.

Be schützerin, die, ἡ ὑπερασπίστρια, προστατίς.

Be schützung, die, —, πλ -en, ὁ ὑπερασπισμός, ἡ ὑπεράσπισις, ἡ προστασία.

be schwätzen μὴ πεῖθω διὰ πολυλογίας, καταπειθῶ πλουσιῶς.

Beschwerde, die, —, πλ -en, ὁ κόπος· ἡ ἐνόχλησις. τὰ παράπονον, ἡ μεμψιμοιρία· ἡ καταγγελία. — führen κάμνω παράπονον εἰς — anbringen κάμνω καταγγελίαν, ἐνάγω.

be schweren μὴ βαρύνω· ἐπιβαρύνω· ἐνοχλῶ. **sich** — δεινολογοῦμαι, μεμψιμοιρῶ, παραπονοῦμαι.

beschwerlich βαρύς· ἐπαχθής, ὀχληρός.

Beschwerlichkeit, die — πλ -en, τὸ βάρος· ἡ ὁ κόπος· δυσχέρεια· ἡ ὀχληρία.

Be schwichtigen μὴ καταπραύνω, κατευνάζω, καθησυχάζω.

Beschwichtigung, die, — πλ -en, ἡ καθησυχασίς.

be schwindeln μὴ ἐξαπατῶ ἀγυρτικῶς.

beschwingt πτέρωτός, πτερύγωτός.

be schwören* μὴ ὁμνῶ, ὀρκίζομαι· διαβεβαίω ἐνὸρκως. ἐξορκίζω.

Be schwörer, der, -s, πλ —, ὁ ἐξορκιστής.

Be schwörung, die, —, πλ -en, ὁ ὀρκος· ἡ ἐνὸρκος διαβεβαίωσις, ὁ ἐξορκισμός.

be seelen μὴ ψυχώνω, ἐμψυχώνω. von einem Wunsche be seelt sein ἐμφοροῦμαι τῆς ἐπιθυμίας.

Beseelung, die, —, πλ -en, ἡ ψύχωση, ἐμφύχωση.

be segeln μὴ ἐπιπλέω, διαπλέω, ἐξαρτίζω δι' ἰστίων.

be sehen* μὴ ἐπισκοπῶ, παρατηρῶ [καταβάζω]· ἐξετάζω. etwas bei Lichte—ἐξετάζω τι ἐκ τοῦ συν-εργου.

besehens wert, ἡ -würdig ἀξιόθεατος.

be seitigen μὴ ἐκτοπίζω, παραμερίζω, ἀφαιρῶ ἐκ τοῦ μέσου. Schwierigkeiten—αἴρω δυσκολίας, διαλύω διαφοράς.

Beseitigung, die, —, πλ -en, ὁ ἐκτοπισμός, ὁ παραμερισμός· ἡ ἄρσις.

be seligen μὴ καθιστῶ εὐδαίμονα.

beseligend εὐδαιμονικός.

Beseligung, die, —, πλ -en, ὁ εὐδαιμονισμός.

Besen, der, -s, πλ —, τὸ σάβηρον, ἡ παρὰσούρα [ἡ σκούπα].

besessen κατεχόμενος, δαιμονιόληπτος [δαιμονισμένος]. wie ein Besessener schreien φωνάζω ὡς παρὰφρων.

Besessenheit, die, —, ἡ κατοχή· ἡ δαιμονοβλάβεια, ὁ δαιμονισμός, τὸ δαιμόνιον.

be setzen μὴ στρώνω, ἐπιστρώνω, περιβάλλω, ἐξαρτίζω, ἐποδιάζω καταλαμβάνω, κατέγω, εἰς αὐτήν· eine Stadt—καταλαμβάνω πόλιν, besetzt ἐστρωμένος· κατεληγμένος.

Besetzung, die, —, πλ -en, ἡ ἐπιστρωσις· ἡ κατάληψις.

be seufzen μὴ στενάζω, θρηνῶ, **be sichtigen** μὴ ἐπισκοπῶ, ἐπι-σμερῶ.

Besichtiger, der, -s, πλ —, ὁ ἐρευνητής, ὁ ἐξεταστής, sachverständiger —, πραγματογνώμων, ἐμπειροπράγμων.

Besichtigung, die, —, πλ

-en, ἡ ἐπιθεώρησις, ἐπισκοπήσις· ἡ αὐτοψία. sachverständige—πραγματογνώμων· einer Leiche νεκροψία.

besiegbar ἐγκαταγωνίατος, ἐυνίκητος.

be siegeln μὴ σφραγίζω, ἐπισφραγίζω.

besiegelt ἐπισφραγισμένος.

Besiegelung, die, —, πλ -en, ἡ ἐπισφραγισις.

be siegen μὴ νικῶ, κατανικῶ.

Be sieger, der, ὁ νικητής.

Besiegung, die, —, πλ -en, ἡ ἐνίκησις, ἡ καταβολή.

be singen* μὴ ᾄδω, ψάλλω, ὕμνω.

sich be sinnen* ἀμὴ ἀναμνησκομαι, ἀναπολῶ, ἐνθυμίζομαι· ἐνθυμοῦμαι, ἀναλογίζομαι, σκέπτομαι.

sich über etwas—ἀναλογίζομαι, συλλογίζομαι τι. **sich auf etwas—ἀναμνησκουαί** τι. **ohne sich zu—ἀνευ πολλῆς σκέψεως.**

sich eines Andern—ἐάνω βελτέραν σκέψιν. **sich eines Bessern—ἐάνω καλλίτερα τοῦς λογαριασμούς μου, wenn ich mich recht besinne** ἐάν ἐνθυμῶμαι καλῶς.

Be sinnen, das, ἡ ἀναπόλησις, ἡ ἀνάμνησις, ἡ σκέψις· ὁ ἐνδοιασμός.

Besinnung, die, —, πλ -en, ἡ συναίσθησις, ἡ συνείδησις· ὁ νοῦς, αἱ φρένες. **die—verlieren ἀπολῶ** τὰς αἰσθήσεις μου. **wieder zur—kommen συνέρχομαι** (εἰς ἐμαυτόν).

Besinnungskraft, die, ἡ μνήμη.

besinnungslos ἀναίσθητος, νεκρωμένος.

Besinnungslosigkeit, die, —, ἡ ἀναισθησία, νάρκη, ζάλη.

Be sitz, der, ἡ κτήσις· ἡ κατοχή, κυριότης. **im -e sein εἶμαι** κάτοχος. **in den—kommen γίνομαι** κάτοχος. **in—nehmen λαμβάνω** εἰς τὴν κατοχὴν μου, κατα-

λαμβάνω, im -e bleiben μένω κύριος.

besitzanzeigend (γρμ) κτητικός.

be sitzen * μὴ κέκτημαι, κατέγω, ἔχω (εἰς τὴν κατοχὴν μου).

Besitzer, der, -s, πλ —, ὁ κτήτωρ, κάτοχος, κύριος. — eines Hauses οἰκοδεσπότης. unrechtmässiger — σφετεριστής.

Besitz ergreifung, die, —, πλ -en, ἢ -nahme, die, —, πλ -n, ἢ κατάληψις, κατοχή.

Besitzerin, die, —, πλ -nen, ἡ κάτοχος.

besitzlos ἀκτύνων.

Besitzlosigkeit, die, —, ἡ ἀκτημοσύνη.

Besitz stand, der, ἡ κυριότης.

Besitz titel, der, ὁ τίτλος κυριότητος.

Besitztum, das, -s, πλ -tümer, ἢ **Be sitzung**, die, ἡ κτήσις, τὸ κτήμα, ἡ ιδιοκτησία.

besoffen (οἶκ) ἔξοικος, οἶνοβαρής, (κατα)μεθυσμένος.

Besoffenheit, die, —, ἡ βαρεῖα μέθη.

be sohlen μὴ κατῶν, (κατα)πελματῶ [σολάρω].

be solden μὴ μισθοδοτῶ.

besoldet ἑμισθοός, μισθοφόρος.

Besoldung, die, —, πλ -en, ἡ μισθοδοσία, μισθοφορὰ.

besonder ἰδίος, ἰδιάζων, ἰδιαίτερος. im -en ἰδιαίτερος. die -en ὑμῶν ἡ κατάσταση καθ' ἑκάστον, αἱ λεπτομέρειαι.

Besonnenheit, die, —, πλ -en, τὸ ἰδιαίτερον, τὸ ἰδιάζον.

besonders ἐπὶ ἰδίᾳ, κατ' ἰδίαν, ἰδίως, ἰδιαίτερος, ἐξαιρέτως [ἐχωριστά]. nicht — ὅχι καὶ τόσον.

besonnen ἑμψρων, φρόνιμος, συνειτός, περισκεμμένος.

Besonnenheit, die, —, πλ

-en, ἡ φρόνησις, συνείσις, περίσκεψις.

be sorgen μὴ φροντίζω, προνοῶ (etwas περί τινος)· πορίζω, προμηθεύω, ὑποπτεύω, φοβοῦμαι. die Krai ken — νοσηλεύω τοὺς ασθενεῖς. die Wirtschaft — διαφροντίζω τὰ τῆς οἰκίας. die nöthigen Bücher προμηθεύω τὰ ἀνάγκαι βιβλία.

Besorger, der, -s, πλ —, ὁ φροντιστής, ἐπιμελητής.

besorglich ἀνησυχαστικός· ἐπισηφαλής, ἀρροσηφαλής. ὑποπτος, ἀνησυχος.

Besorglichkeit, die, —, ἡ ἀνησυχία, ὑπάλβια, ὁ φόβος.

Besorgnis, die, —, πλ -se, ὁ φόβος, ἡ ὑπόφρα.

besorgt ὑποπτος, ἀνησυχος, προνοητικός, φροντιστικός.

Besorgung, die, —, πλ -en, ἡ φροντίς, φρόντισις· τὸ ἀντικειμενον φροντίδος· ἡ προμηθευσις.

be spannen μὴ ζευγνύω [ζεύγω]. ἐντάτω, χαρδοτονώ.

be speien * μὴ καταπιύω· ἐξέρμω [ξερνώ].

sich be spiegeln ἀμὴ κατοπτρίζομαι.

be spötteln μὴ υποσκάπτω, εἰρωνεύομαι.

be spotten μὴ σκάπτω, χλευάζω, ἐμπαίζω.

be sprechen * μὴ συζητῶ, πραγματεύομαι, διαπραγματεύομαι. ἐσφαλίζω· μαγεύω, γοητεύω (νόσον).

Besprechung, die, —, πλ -en, ἡ συζήτησις, διαπραγματεύσις· ἡ μαγεία, ἐπωδή [τὰ μάγια].

be sprengen μὴ βαίνω, βανρίζω, ἐπιδρέγω.

Besprengung, die, —, πλ -en, ἡ περίρρασις, ὁ βαντισμός.

be springen * μὴ ὀχεύω, βιδάζω, βατεύω, πηδῶ.

be spritzen μὴ ἐπιρραίνω, ραντίζω· περιχύνω.

Bespritzung, die, —, πλ -en, ἡ περιρρανσις, ὁ ραντισμός, τὸ ραντισμα.

be spucken μὴ πτύω, καταπτύω.

be spülen μὴ περικλύζω, ἐκπλύνω.

besser καλλίτερος (ἴδε gut). desto—τόσω καλλίτερα. Sie hätten—geschwiegen προτιμότερον ἢ ἦτο ἂν ἐσωπᾶτε. es geht ihm—εἰς καλλίτερα.—machen βελτιώνω· κάμνω καλλίτερα· sich eines B-en besinnen κάμνω καλλίτερα τοὺς λογαριασμούς μου. eines B-en belehren ἐξάγω ἐκ τῆς πλάνης, in Ermangelung eines B-en ἐν ἐλλείψει καλλίτερου.

bessern μὴ βελτιώνω· διορθώνω, ἐπιδιορθώνω. sich—βελτιώνομαι, διορθώνομαι καλλιτέρεσθαι.

Besserung, die, —, πλ -en, ἡ βελτιωσις, ἡ ἀνάρρωσις, καλλιτέρεσις. gute—! περαστικά!

Besserungsanstalt, die, ἡ -haus, das, τὸ σωφρονιστήριον, τὸ φρενοκομεῖον.

be stallen μὴ διορίζω.

Bestallung, die, —, πλ -en, ὁ διορισμός.

Bestallungsbrief, der, ἡ -urkunde, die, τὸ ἔγγραφον διορισμοῦ, ὁ διορισμός.

Be stand, der, ἡ διάρκεια, μονιμότης, τὸ καθαρὸν περίσσευμα.—haben διατηροῦμαι, διαρκῶ.

beständig συνεχής, ἀδιάλειπτος· μόνιμος, σταθερός, εὐσταθής.

Beständigkeit, die, —, πλ -en, ἡ ἐνδεδέχεια, διάρκεια, μονιμότης· ἡ εὐστάθεια, σταθερότης.

Bestand teil, der, τὸ συστατικὸν μέρος.

be stärken μὴ ἐνδυναμῶναι, στερεῶναι. sich—στερεῶνομαι.

Be stärkung, die, ἡ ἐνίσχυσις.

be stätigen μὴ ἐπικυρῶ, ἐπιβεβαιῶ. sich—ἐπιβεβαιοῦμαι.

Bestätigung, die, —, πλ -en, ἡ ἐπικυρωσις, ἐπιβεβαιώσις.

be statten μὴ θάπτω, κηδεύω.

Bestattung, die, —, πλ -en, ἡ ταφή, κηδεα.

be stauben ἀμὲς καλύπτομαι ὑπὸ κονιορτοῦ.

be stäuben μὴ κονίω, κονιορτῶ [σκονίζω].

beste (der, die, das) ἀριστος, καλλιστος. der erste—ὁ ταχὺν, dem ersten—n εἰς τὸν ταχύντα, in seinen—n Jahren εἰς τὸ ἀνθος τῆς ἡλικίας του. im—n Schläfe ἐπάνω εἰς τὸν βαθὺν ὕπνον, nach meinem—n Wissen καθ' ὅσον ἤξεύρω. nicht zum—u ὄχι ἱερέτα. am—n το καλλίτερον. -er Freund! am—n, aufs—, ἀρίστα, τὸ καλλίστον πάντων [τὸ καλλίτερον ἀπὸ ὅλα].//—, das B—τὸ ἀριστον, καλλίστον, τὸ καλλίτερον, τὸ ὄφελος, συμφέρον. τὰ δυνατά zum—n ἐπ' ἀγαθῷ, πρὸς ὄφελος. das gemeine B—τὸ κοινὸν ἀγαθόν. sein B—s thun πάντα ποιῶ, προσπαθῶ παντὶ σθένει [κάμνω τὰ δυνατά μου], zum—n haben έχω ὡς παίγνιον, ἐμπαίζω [παίρνω ἕως τὸ μεῖζ]. zum—n geben θυσιάζω πρὸς διασκέδασιν. jeder sucht sein B—s ἑαυτοῦ ζητεῖ τὸ συμφέρον του.

bestechbar δωροδοκῆσιμος.

be stechen μὴ βελονίζω, τρυπῶ. (μτφ) διαφθείρω, δωροδοκῶ. sich—lassen δεκάζομαι, δωροδοκοῦμαι.

Be stecher, der, ὁ δωροδότης, δωροδόκος.

bestechlich δεικσίμος, δωροδοκῆτός.

Bestechlichkeit, die, —, πλ -ει, τὸ δωροδοκῆτον, δωροδοκήσιμον.

Be steckung, die, —, πλ -ει, ὁ δειασμός· ἡ δωροδοκία.

Besteck, das, -s, πλ -ε, ἡ θήκη, τὸ ἐπιτραπέζιον, τὸ πηρονομάχαιρον.

be stecken μὴ διακοσμῶ, ἐγκατασπείρω, mit Blumen — διανθῶ.

be stehen* μὴ & ἀμὴ ὑφίσταμαι· παραμένω, διαρκῶ, ἀντέχω [βαστῶ]* ἐπιμένω, ἐμμένω, συνίσταμαι, σύγκειμαι, er kann — ἔχει τὸ ἰδικόν του.

Be stehen, das, ἡ ὑπαρξίς· ἡ διάρχεια· ἡ καρτερία, ἐπιμονή.

be stehend συγκείμενος, συνιστάμενος, ὑφιστάμενος, ὑπάρχων für sich — αὐτόπαρκτος.

be stehlen* μὴ κλέπτω, κατακλέπτω.

be steigen* μὴ ἀναβαίνω, ἀνέρχομαι — lassen ἀναστρέφω.

Be steigung, die, ἡ ἀνάβασις, ἀνάρσις εἰς.

be stellen μὴ παραγγέλλω, ὁρίζω, τάσσω, προστάσσω, καθιστῶ, ἀναδεικνύω, προνέμω, ἐκτελῶ, γεωργῶ, ἀροτριῶ, einen Brief — παραδίδω ἐπιστολήν, einen Wagen — παραγγέλλω ἄμαξαν, einen Auftrag — ἐκτελῶ παραγγελίαν, einen Acker — γεωργῶ ἀγρόν, ein Haus — διευθύνω οἶκον, es ist schlecht bestellt κακῶς ἔχουσι τὰ πράγματα, ist es so bestellt? εἰς τοιαύτην κατάστασιν εὐρίσκονται τὰ πράγματα; bestellt παραγγελτός [παραγγελσιος].

Be stellung, die, ἡ παραγγελία, auf — ἐπὶ παραγγελίᾳ, — eines Briefes ἡ παράδοσις ἐπιστολῆς, — eines Wagens ἡ παραγγελία ἄμαξης, — eines Ackers ἡ καλλιέργεια ἀγροῦ.

Bestell zeit, die, ὁ

bestens ἐπὶ ἀρίστα, πολύ, ich danke —

πολύ, ich empfehle m — δοῦλός σας ταπεινός.

be steuern μὴ φορολογῶ.

Besteuerung, die, —ει, ἡ φορολογία, ἐπι

bestialisch ζωώδης.

Bestialität, die, — ἡ κτηνωδία, ζωωδία, θ.

Bestie, die, —, κτήνος, τὸ ζῶον.

bestimmbar ὁρίστο

be stimmen μὴ ὁρί

προσδιωρίζω, προστύνω, es ist bestimmt von

εἶνε πεπωμένον ἐκ θε

mir bestimmt μοι ἦτ

νον [μοῦ ἐμέλλετο].

bestimmend προσ

ὁριστικός.

bestimmt ὁρισμέν

ρήτος, ἀκριτῆς, // —, ἐπ

ρήτως.

Bestimmtheit, die,

στικότης· ἡ ἀκρίβεια, θε

— ὁρισμένως, ἀκριτῶς.

Be stimmung, die,

ὁ προσδιωρισμός, (μτφ)

σμός, τὸ πεπωμένον.

Bestimmungs ort

ὄντορ, zum — εἰς τὸν π

bestmöglichst ὁ

ἀρίστος κατὰ τὸ δυνατό

ως ἀρίστα, ἀρίστα κατὰ

be stöpseln μὴ πυ

ματίζω [στουμπώνω].

be strafen μὴ τιμ

Bestrafer, der, —

τιμωρὸς, τιμωρητής.

Bestrafung, die,

ἡ τιμώρησις, τιμωρία,

bestrahlen μὴ

ἀκτινοβολῶ.

stich **be streben** προσθυμῶμαι, σπουδάζω, φιλοτιμοῦμαι, προθυμοποιῶμαι, προσπαθῶ.

Be streben, das, & **Bestre-
hung**, die, —, πλ -en, ἡ προσ-
πάθεια.

be streichen * μὴ ἀλείφω, γράω ἐπιφαύω.

Be streichen, das, & **Be-
streichung**, die, ἡ ἀλείψις, ἐπί-
χρσις ἢ ἐπιφαυσίς.

bestreitbar ἀμφοισθητός.

be streiten * μὴ διαμφοσθῆναι, διαφιλονικῶ, παρέγω, χορηγῶ.

Be streiter, der, ὁ φιλεριστής, ὁ χορηγός, ὁ καταβάλλων.

Bestreitung, die, —, πλ -en, ἡ διαμφοσθήσις, διαφιλονικίσις, ἡ χορηγία, καταβολή.

be streuen μὴ πᾶσσω, διαπάσ-
σω, καταπάσσω, ἐπισπεύω [κονυ-
νῶ].

bestreut κατάπαστος.

Bestreuung, die, —, πλ -en, ἡ ἐπισπορά [το κοῦκισμα].

be stricken μὴ ἐμπλέκω, πε-
ριπλέκει (μτφ) δελεάζω, γοητεύω.

Bestrickung, die, —, πλ -en, ἡ περιπλοκή. (μτφ) ὁ δελεα-
σμός, ἡ γοητεία.

be stürmen μὴ προσβάλλω ἀνάκράτος. (μτφ) ἐνοχλῶ ἐπιμόνως.

Bestürmer, der, -s, πλ —, ὁ ἀρμητίας, ἐπιδρομεύς.

Bestürmung, die, —, πλ -en, ἡ προσβολή, ἐφορμή. (μτφ) ἡ ἐπι-
μόνος ἐνόχλησις.

be stürzen μὴ καταπλήττω, συνταράσσω, καταταράσσω.

bestürzt ἐκπληκτός, ἐκθαμβός, ἐμβρόντητος.

Bestürzung, die, —, πλ -en, ἡ καταπληξίς, πτόσις, ἐμβρόν-
τησις.

Besuch, der, -[e]s κλ -e, ἡ ἐπί-
σκεψις.

be suchen μὴ ἐπισκεπτομαι, die Schule—πορεύω εἰς τὸ σχολεῖον, das Theater—συναγάζω εἰς τὸ θε-
ατρον.

Besucher, der, ὁ ἐπισκέπτης, ὁ θαμνός.

Besucherin, die, —, πλ -nen, ἡ ἐπισκέπτρια.

be sudeln μὴ ἀνακυλύνω, βο-
παινώ, καταμαίνω [μαγαρίζω, βοωμίζω].

Be sudelung, die, —, πλ -en, ἡ μόλυνσις, μίανσις.

betagt γεγηρακώς, γέρων.

be tasten μὴ ἐπιψηλαφῶ, ψάω [πασπατεύω].

Betastung, die, —, πλ -en, ἡ ψηλάφησις [το πασπάτευμα].

be täuben μὴ ἐκκοσῶ [κουρα-
νῶ]· καρώνω, ἀποναρκῶνω [ζα-
λλῶ].

betäubend καρωτικός, ναρκω-
τικός.

betäubt καρωδής, ἀναίσθητος.

Betäubung, die, —, πλ -en, ἡ καρωσις, ναρκωσις, νάρκη, κώ-
φωσις, ἡ ἀναίσθησις.

Bet bruder, der, ὁ προσποιή-
τος εὐχέτης, ὁ ψευδευλαβής.

beteeren μὴ (κατα)πισθῶναι.

be teiligen μὴ καθιστῶ συμ-
μέτοχον, κοινωνόν (bei etwas τι-
νός)· sich — μεταλαμβάνω, λαμ-
βάνω μέρος.

beteiligt μέτοχος, κοινωνός, συμμετοχος. — sein μετέχω, συμ-
μετέχω (an ἢ bei etwas τινός).

Beteiligung, die, —, ἡ συμ-
μετοχή, μέθεξις.

Betel, der, -s, (φτλ) τὸ μάλα-
θρον, τὸ ἰνδοπέπερι.

beten μὴ & ἀμὴ προσεύχουαι, (πρμ) Not lehrt — ἡ ἀνάγκη γί-
νεται καὶ φιλοτιμία.

Beten, das, -s, ἡ προσευχή.

Beter, der, -s, πλ —, ὁ εὐχέτης.

be teuern μὴ βεβαιῶναι ἱερουργίας, διαβεβαιῶ ἐπιστήμης

Beteuerung, die, —, πλ -en, ἡ ἐπιστήμη βεβαιώσεως.

Bet fahrt, die, τὸ πρὸς προσκύνησιν ταξίδιον.

Bet gang, der, ἡ λιτανεία.

be thätigen μὴ ἀποδεικνύομαι ἐμπράκτως. **sich** — ἀποδεικνύομαι ἐμπράκτως, πιστεύω.

Bethätigung, die, —, πλ -en, ἡ ἐμπράκτος ἀπόδειξις, ἡ πιστώσις.

Bethaus, das, ὁ προσευκτήριος οἶκος.

be thören μὴ καταβαλεῖν, σκοπεῖν. φανακίζω, ἐξαπατῶ.

bethörend γοητευτικός, φανακιστικός, ἐξαπατητικός.

Bethörung, die, —, πλ -en, ἡ θάλασσα· ὁ φανακισμός, ἡ γοητεία, ἐξαπάτη, ἐξαπάτης.

be titeln μὴ ἐπιγράφων· τιτλῶ, τιτλοποροῦμαι. **sich** — τιτλοποροῦμαι.

betitelt ἐπιγεγραμμένος, τίτλου φέρων.

Betitelung, die, —, πλ -en, ἡ ἐπιγραφή· τὸ τίτλωμα, ἡ τιτλοφορία.

be tölpeln μὴ ἐξαπατῶ.

be tonen μὴ τολῶ.

Betonie, die, —, πλ -n, τὴν τὴν κέστρον.

Betönung, die, —, πλ -en, ὁ τονισμός, ἡ τόνωσις, ὁ τόνος.

Betracht, der, -s, ἡ ἐποψίς, σκόπησις, ὁ λογαριασμός. **ausser** — lassen ἀφῆναι κατὰ μέρος, ὅν λογαριάζω, in gewissem — υπό τινα ἐποψίν. in keinem — κατ' οὐδένα λόγον. in — ziehen ἢ nehmen λαμβάνω πρὸ ὀφθαλμῶν. in — kommen ἐμβαίνει εἰς τὸν λογαριασμόν, λαμβάνομαι ὑπ' ὄψει.

be trachten μὴ θεωρῶ, θεωρῶμαι, παρατηρῶ, ἀναλογίζομαι, διασκαπῶ.

Be trachten, das, ἡ θεωρία, θεωρησις.

betrachtens wert, ἡ -würdig αξιοθέατος· αξιο λόγου.

Betrachter, der, -s, πλ —, ὁ θεωρῶς, θεωρῆς.

beträchtlich αξιο λόγου, σημαντικός, σπουδαῖος.

Beträchtlichkeit, die, —, πλ -en, ἡ σημαντικότητα, σπουδαιότης.

Betrachtung, die, —, πλ -en, ἡ θεωρία, θεωρησις, ἀνασκοπή, ἡ σκεπτοσύνη, σκέψις. in -en versunken βεβυθισμένος εἰς σκέψεις.

Betrag, der, -[e]s, πλ -trage, ἡ ποσότης, τὸ ποσόν· τὸ ὄψοισμα.

be tragen* μὴ ἀποτελεῖν συμποσοῦμαι εἰς, ἀνέρχομαι εἰς, **sich** — φέρομαι, παρέγω ἑμαυτὸν.

Be tragen, das, ἡ συμπεριφορά, διαγωγή [τὸ φέρισμον].

be tragen μὴ ἐπιφορεῖν ἑμπιστευτικός.

be trauern μὴ πένθω, θρηνῶ.

Be trauern, das, τὸ πένθος, ἡ πένθησις.

betrauerns wert, ἡ -würdig αξιοπενθήης, αξιοθρήνητος.

be träufeln μὴ καταψακίζω, σταλάσσω, στάζω.

Betreff, der, -s, ἡ ἐποψίς. in — dassen πρὸς, ὅσον ἀφορᾷ, ὡς πρὸς. in — dieses Buches ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ βιβλίον τοῦτου. in dem — ὅπ' αὐτὴν τὴν ἐποψίν.

be treffen* μὴ ἐγκαταλαμβάνω, κατασφωρῶ [πιάνω, τσάκωνω]. ἐγγίζω, προσβάλλω. ἀφωρῶ, ἀποβλέπω. es betriff πρόκειται περί, was mich betrifft τὸ κατ' ἐμέ, τὸ γ' ἐπ' ἐμοί, ὅσον ἀφορᾷ ἐμέ.

betreffend ἀφωρῶν, ἀποβλέπων· σχετικός, ἀναφορικός. -der -e Herr ὁ περί· οὐ ὁ λόγος κύριος. die -e Behörde ἡ σικέα (ἀρμοδία) ἀρχή.

betreff's πρὸς (μετὰ γιν.) ὡς
αὐτός, ὅσον ἀπὸρᾶ — seiner τὸ
αὐτόν.

be treiben* μὴ ἐπιδιδῶμαι δι-
αγρῆς, ἐπαγγέλλομαι, μετέρχομαι.
be Wissensschaffen — καταγ-
ρῶμαι εἰς τὰ γράμματα, εἰπὴν
τοῦτος — ἐπισπεύδω δίκην.

Be treiber, der. ὁ ἐπισπεύδων.
ἐκμεταλλευτής.

Betreibung, die. —, πλ. -en,
ἐπιτάξεις, ἡ ἐπιτήδευσις, ἀκτι-
νὸς τὸ ἐπιτήδευμα, ἡ ἐκμεταλλευσις.

be treten* μὴ παύω, ἐγκατα-
αμβάνω, καταφωρῶ [σπακύνω].

betreten πεπατημένος, πατού-
μενος, ἐκπληκτος, τεταραγμένος,
μὴ γανός [σαστισμένος].

Betretung, die. —, πλ. -en,
πάτησις.

Be trieb, der. ἡ νομή, τὸ δι-
αίωμα βουκής, ἡ ἐξάσκησις, ἡ ἐπι-
λώξις, im -e sein εἶμαι ἐν ἐνε-
ργείᾳ, λειτουργῶ.

betriebsam ἐργατικός, φιλερ-
γός, αἰσπύνης, βιομηχανός.

Betriebsamkeit, die. —, ἡ
ἐργασία, αἰσπανία.

Betriebskapital, das. τὸ κε-
αἶμα τῆς ἐπιχειρήσεως.

Betriebskosten, die πλ. αἱ
ἀπάναι τῆς ἐπιχειρήσεως.

sich be trinken* μεθύσκειμαι,
εὐφραίνωμαι.

betreffen ἐκπληκτος, ἐμβρυ-
ντος.

Betroffenheit, die. —, ἡ κα-
τὰ πληγὴν, πτόχαις, ἐμβρυνησία.

be tröpfeln μὴ ἐπισταλάω
be trüben μὴ λυπῶ, θλίβω, πι-
ραίνω, sich — λυποῦμαι, θλιβο-
μαι, πικραίνωμαι.

betrübend λυπηρός.

Betrübnis, die. —, πλ. -se,
λύπη, δυσθυμία, θλίψις.

betrübt περιλυπός, δόσθιμος,

τεθλιμμένος, λυπηρός, δυσάρεστος,
θλιβερός.

Be trug, der. ἡ ἀπάτη, ἐξαπάτη.

be trügen* μὴ ἀπατῶ, ἐξα-
πατῶ, ποναρίζω.

Betrüger, der. -s, πλ. —, ὁ
ἀπατῶν, ὁ φοναξίς.

Betrügerei, die. —, πλ. -en,
ἡ ἀπάτη, ὁ φοναξισμός.

betrügerisch, ἡ -lich ἀπα-
τητικός, ἐξαπατητικός, ἀπατηλός.

betrunken μεθύστος, ἀνοδοκρής,
[μεθύσμενος], total — καταμεθυ-
σμένος [στυπουπῆ]. — machen με-
θύσκω.

Be trunkenheit, die. ἡ μέθη.

Betsaal, der. τὸ προσευατή-
ριον, τὸ ἱερόν.

Betschwester, die. ἡ ψευ-
δευ/αδής, ἡ ψευδὴς εὐχέτις.

Betstuhl, der. τὸ προσκυνητά-
ριον, τὸ προσευχάδιον.

Betstunde, die. ἡ ὥρα τῆς
προσευχῆς.

Bett, das. -es, πλ. -en, ἡ κλίνη
[τὸ κρεβάτι], ἡ κοίτη, zweischläf-
riges κλίνη διπλῇ, διὰ δύο ἄτομα.

ein — aufschlagen στήνω κλίνην.

sie sind von Tisch und — ge-
schieden ζῶσιν ἐν διαστάσει, zu -e

bringen ἢ ins—legen κατακλίνω,
κατακοιμίζω, zu -e gehen ἢ sich

zu -e legen κατακλινόμεναι, κατα-
κοιμῶμαι [πηγαίνω εἰς τὸ κρεβάτι].

das—machen στεαίνω τὴν κλίνην,
das—hüten εἶμαι κλινῆσης [μένω

εἰς τὰ βούγα].

Bet tag, der. ἡ ἡμέρα προσ-
ευχῆς Buss- und—ἡμέρα νηστείας
καὶ προσευχῆς.

Bettchen, das. -s, τὸ κλινί-
διον, τὸ κλινάριον [τὸ κρεβατάκι].

Bettdecke, die. τὸ ἐπίστρω-
μα κλίνης, gesteppte — τὸ ἐρά-
πλωμα [τὸ πάπλωμα].

Bettel, der. -s, (οἶα) τὸ οὐδαμ-

νόν πρῶγμα, τὸ τίποτε. (οἶκ) das ist der ganze — αὐτὸ εἶνε ὅλον κι' ὅλον.

bettelarm πάμπτωχος, ἐπὶ ἑδ-
λου κρεμάμενος, ὥσων ἐλήσων.

Bettel armut, die, ἡ ἐσχάτη
πτωχεία.

Bettel brief, der, τὸ συστατι-
κὸν ἔγγραφον ἐπαίτου.

Bettel bruder, der, ὁ ἐπαί-
της [ὁ ζητιᾶνος].

Bettelei, die, —, πλ -en, ἡ
ἐπαίτης [ἡ ζήτησις, ζητιανοσύνη].

Bettel frau, die, ἡ ἐπαίτις.

Bettel gesindel, das, οἱ ἐπαί-
ταις [τὸ ζητιανολόγι].

bettelhaft ἐπαίτης, ἐλεεινός
[ψωρεάκης].

Bettel herberge, die, (μτρ)
τὸ καταγώγιον.

Bettel mann, der, -s, πλ
-leute, ὁ ἐπαίτης [ὁ ζητιᾶνος].

betteln ἀμὴ ἐπαίτω [ζητιανεύω,
διακονοῦμαι]. — gehen περίερχο-
μαι ἐπαίτων. (πρμ) die Kunst
geht nicht — ἡ ἱκανότης δὲν φο-
ρεῖται πτωχείαν.

Bettel stab, der, ἡ βακτηρία
ἐπαίτου. (μτρ) an den — geraten
καταντῶ ἐπαίτης.

Bettel stand, der, ἡ ἐπαίτησις
[ἡ ζητιανοσύνη].

Bettel stolz, der, ἡ μετὰ πε-
νίας μεγαλοφροσύνη [ἡ ψωροῦπε-
ρηφάνεια].

bettelstolz ψωροῦπερηφανος.

Bettel volk, das, οἱ ἐπαίταις
[τὸ ζητιανολόγι].

Bettel weib, das, ἡ ἐπαίτις
γυνή [ἡ ζητιᾶνα].

betten μὴ, einen — στρώνω (τὴν
κλίνην) εἰς τινα, κατακλίνω, κατα-
κοιμίζω τινά. sich — κατακλίνω-
μαι. (πρμ) wie man sich bettet,
so schläft man ὅπως στρώσῃ τις
κοιμάται.

Bett feder, die, τὸ πτῖλον
στρωμνῆς.

Bett fuss, der, ὁ κλινόπους
[τὸ στρίποδον].

Bett genoss, der, ὁ σύνευνος,
ὁ συγκοιμώμενος.

Bett genossin, die, ἡ σύνευ-
νος, ἡ παράκοιτις.

Bett gestell, das, ὁ σκελετός
κλίνης.

Bett himmel, der, ὁ οὐρανός
κλίνης.

Bett kissen, das, τὸ προσκε-
φάλαιον κλίνης.

bettlägerig κλινήρης, κλινο-
πετής.

Bettler, der, -s, πλ —, ὁ ἐ-
παίτης [ὁ ζητιᾶνος].

Bettlerin, die, —, πλ -nen,
ἡ ἐπαίτις [ἡ ζητιᾶνα].

Bettler leben, das, ὁ βίος
ἐπαίτου.

Bett sack, der, τὸ στρωματό-
δεσμον, ὁ στρωματόδεσμος.

Bett stelle, die, τὸ κλινο-
στάσιον.

Bett stollen, der, ὁ κλινόπους
[τὸ στρίποδον].

Bett tuch, das, ἡ σινδών, τὸ
σινδόνιον [τὸ σεντόνι].

Bettüber zug, der, τὸ ἐπικά-
λυμμα κλίνης [τὸ μακάτι, ἡ σένια].

Bett vorhang, der, τὸ περιπέ-
τασμα κλίνης.

Bett wärmer, der, ἡ κλινεῖα
θερμαστρίς, ὁ θερμαστήρ κλίνης.

Bett zeug, das, τὰ στρωσίδια
[ἡ κρεβάτοστρωσις].

be tüchen μὴ κονιῶ, κατα-
λευκαίνω [ἀσπρίζω].

Be zimmer, das, τὸ εὐκτή-
ριον, προσευκτήριον, ἱερὸν.

Beuche, die, —, ἡ στακτή κονία
[ἡ ἀλυσίδα, ἀλουσιά].

Beuge, die, —, πλ -n, ἡ καμπή.

beugen μὴ κλίνω· ἐπικλίνω.

κάμπω. sich — κάμω, κάμ-
πομαι.

beugsam εύκαμπτος, εύλό-
γιστος.

Beugung, die, —, πλ -ου, ή
κλίσις, κάμψις· ή καμπή.

Beule, die, —, πλ -η, ό μώ-
λωψ, τό οίδημα, πρήγμα.

beulig οίδηματώδης.

be unruhigen μη άνησυχώ,

ταράσσω, διαταράσσω.

Beunruhigung, die, —, πλ
-ου, ή διατάραξις, ανησυχησις.

be urkunden μη τεκμηριώ,
αποδεικνύω δι' επιστημων έγγραφων.

be urlauben μη άφίνω επ' ά-
δεία, δίδω άδειαν άπουσίας.

sich — άποχαιρετέζω (von einem

τινά).

be urteilen μη κρίνω, γνωμα-
τεύω. die anderen nach sich —

κρίνω τούς άλλους εκ τών ιδίων.

ein Buch — (επι)κρίνω βιβλίον.

Beurteiler, der, -s, πλ —,

ό κριτής, επικριτής.

Be urteilung, die, —, πλ

-ου, ή κρίσις, επίκρισις.

Beurteilungskraft, die, τό

διαγνωστικόν, ή κρίσις.

Beute, die, —, πλ -η, ή λεία,

τά λάφυρα, τά σκύλα· ή βορά.

Beutel, der, -s, πλ —, τό

βαλλάντιον· τό σακκίον· τό θυλά-
κιον· ή κρησέρα [ή κνησάρα].

den — ziehen λύω τό βαλλάντιον, die

Schwindelsucht im — haben έχω

άναπαράδιαν, den — spiken πλη-

ρω τό βαλλάντιον.

beutelförmig θυλακοειδής.

beuteln μη διασπείρω, κρησαρεύω.

Beutel schneider, der, ό

βαλλαντιοτόμος.

Beutelschneiderei, die, —, ή

βαλλαντιοτομία.

Beutel sieb, das, ή κρησέρα

[ή κνησάρα].

Beutler, der, -s, πλ —, ό ζω-
νιοπλάκος, βαλλαντιουργός.

be völkern μη κατοικίζω, συν-
οικίζω.

Bevölkerung, die, —, πλ
-ου, ή κατοίκισις, ό συνοικισμός·

ό πληθυσμός, οι κάτοικοι.

be vollmächtigen μη καθιστώ

πληρεξούσιον, εξουσιοποιώ, εξου-

σιοδοτώ.

Bevollmächtiger, der, -s,

πλ —, ό έντολοδότης, εξουσιοποιός.

Bevollmächtigte, der & die,

-η, πλ -η, ό, ή πληρεξούσιος, ό

ή έντολοδόχος.

Bevollmächtigung, die, —,

πλ -ου, ή εξουσιοδότησις, durch

— δια πληρεξουσίου (έγγραφου).

bevor έπρ πριν, προ του, πριν

ή, πριν να.

be vormunden μη θέτω υπό

κηδεμόνων· επιτροπεύω, κηδεμο-

νεύω.

Bevormundung, die, —, πλ

-ου, ή επιτροπεία, επιτροπείαις,

ή κηδεμονία.

be vorrechten μη καθιστώ

προνομισχόν.

bevorrechtet προνομισχός.

bevor-stehen* μη επικειμαι,

μέλλω.

bevorstehend μέλλων, επι-

κειμενος.

be vorteilen μη άπατώ [γελώ]·

άδικώ.

Bevorteilung, die, —, πλ

-ου, ή άπάτησις, άπάτη· ή άδι-

κησις.

be vorworten μη προσιμάζω·

προεισάγω.

be vorzugen μη προτιμώ, προ-

κρίνω, bevorzugt προτιμώμενος.

Bevorzugung, die, —, ή προ-

τίμησις.

be wachen μη φυλάττω,

φρουρώ.

be wachsen* μη καλύπτω διὰ φυτῶν. // —, ἄμς εἶμαι κατάρυτος.

bewachsen κατάρυτος.

Bewachung, die, —, πλ -en, ἡ προσήρησις.

be waffnen μη ὀπλιζῶ, ἐξοπλιζῶ [ἀρματώνω].

bewaffnet ἐνοπλος, ὀπλοφόρος.

Bewaffnung, die, —, πλ -en, ὁ ὀπλισμός, ἡ ἐξοπλισίς. ὁ ἐξοπλισμός.

be wahren μη φυλάττω, διαφυλάττω, διατηρῶ· διασώζω, προφυλάττω. Gott bewahre! ὁ θεὸς φυλάξαι! ὁ θεὸς νὰ φυλάξῃ! sich — προφυλάττομαι (vor etwas ἀπό τινος).

be wahren μη ἀποδεικνύω, καταδεικνύω, τεκμηριῶ· δοκιμάζω.

Bewahrer, der, -s, πλ —, ὁ φύλαξ.

be wahrheiten μη ἐπαληθεύω, ἀληθοποιοῦ (etwas τι).

bewährt δοκιμασμένος.

Bewährtheit, die, —, ὁ δοκιμασμένος χαρακτήρ.

Be wahrung, die, ἡ τήρησις, διασώλαξις· ἡ προσώλαξις.

Be währung, die, ἡ τεκμηριώσις, ἀπόδειξις.

be walden μη καλύπτω διὰ δένδρων, δασώνων.

Bewaldung, die, —, ἡ δάσωσις.

be wältigen μη ὑπερνικῶ, κατεργάζω, καταβάλλω. eine Arbeit — φέρω εἰς πέρας ἔργασίαν.

Bewältigung, die, —, ἡ ἐκείκησις, καταβολή.

bewandert ἐντρίβης, εἰδήμων, ἐμπειρος.

Bewandertheit, die, —, ἡ εἰδημοσύνη, ἐμπειρία.

bewandt οὕτως ἔχων, τοιοῦτος. bei so -en Umständen εἰς τοιαύτας περιστάσεις.

Bewandtnis, die, —, πλ -se, ἡ κατάστασις, θέσις. damit hat es eine ganz eigene — τὸ πρᾶγμα ἔχει ὅλως ἰδιόζουσαν φύσιν. damit hat es folgende — ἰδοὺ πως ἔχει τὸ πρᾶγμα.

be wässern μη ἀρδεύω, ποτίζω.

Be wässerung, die, ἡ ἀρδεύσις, ὁ ποτισμός.

Bewässerungs kanal, der, τὸ ἀγλάκιον, νεραύλακον.

bewegbar κινητός.

1 bewegen μη κινῶ, ἀνακινῶ, ταράσσω. die Blätter, das Meer — κινῶ τὰ φύλλα, τὴν θάλασσαν. sich — κινεῖμαι. sich — lassen συγκινεῖμαι.

2 bewegen* (bewege· bewog· bewogen) μη παρακινῶ, ὑποκινῶ. παρορμῶ, προτρέπω. sich bewogen fühlen παρακινεῖμαι.

bewegend κινητήριος, κινητικός.

Beweger, der, -s, πλ —, ὁ κινητήρ, κινητής.

Beweg grund, der, τὸ ἐλαττήριον, αἰτίον. τὸ ἐνδύσειμον, ἡ ἀφορμή.

beweglich κινητός. (μτφ) συγκινητικός.

Beweglichkeit, die, ἡ κινητότης· ἡ εὐκίνησις.

bewegt (ἴδε bewegen)· τεταραγμένος· συγκινημένος.

Bewegtheit, die, —, ἡ κίνησις· ἡ συγκίνησις.

Bewegung, die, —, πλ -en, ἡ κίνησις· τὸ κίνημα. in — setzen θέτω εἰς κίνησιν. (μτφ) alle Hebel in — setzen κινῶ πάντα λίθων. sich — machen κινεῖμαι, κάμνω ἀσκήσεις, in — versetzen συγκινῶ. aus eigener — αὐθορμήτως.

Bewegungs kraft, die, ἡ κινητήριος δύναμις.

bewegungslos ἀκίνητος.

Bewegungslosigkeit, die, —, ἡ ἀκίνησις.

be wehren μη ἐξοπλίζω, ὁ-
πλίζω.

bewehrt ἐνοπλος.

Bewehrung, die, —, πλ
-en ἡ ἐξοπλισίς ὁ ἐξοπλισμός.

be weiben μη ὑπογυναικῶς, γυμ-
τεύω, **sich** — ὑπογυναικῶμαι,
γυμνέομαι.

be weinen μη κλαίω, θρηνῶ.

beweinsenswert αξιοθρήνητος.

Beweis, der, -es, πλ -e, ἡ
ἀπόδειξις, τὸ τεκμήριον, den —
führen ἀποδεικνύω. -e anfüh-
ren φέρω ἀποδείξεις, — dafür
ist ἀπόδειξις τοῦτου ἐστί.

be weisen* μη ἀποδεικνύω,
τεκμηριῶ.

Beweis führung, die, ἡ ἀ-
πόδειξις.

Beweis grund, der, τὸ ἐπι-
χείρημα, ἡ ἀπόδειξις.

beweislich ἀποδεικτικός.

Beweis mittel, das, τὸ ἀπο-
δεικτικὸν μέσον, τὸ τεκμήριον, ἡ
ἀπόδειξις.

Beweis schrift, die, τὸ ἀπο-
δεικτικὸν ἔγγραφο.

Beweis stelle, die, τὸ ἀπο-
δεικτικὸν χωρίον, ἡ μαρτυρία.

be wenden ἀμν, es dabei —
lassen ἐμμένω, περιορίζομαι.

Be wenden, das, τὰ ὄρια, da-
bei hat es sein — ἕως ἐδῶ καὶ
ὄχι περαιτέρω.

sich be werben* θηρεύω, ἐπι-
ζητῶ, ἐπιδιώκω (um etwas τι).
sich gemeinschaftlich — ἀμιλ-
λῶμαι, διαγωνίζομαι [συνερί-
ζομαι].

Bewerber, der, ὁ μνηστήρ.

Be werbung, die, ἡ ἐπιδίω-
ξις, ἐπιζητήσις, μνηστεία.

be werfen* μη ἐπικαλύπτω
ρίπτων ἐπιγρῶς, γρῶς.

Be werfen, das, ἡ ἐπιγρῆσις
ἡ κονιάσις.

be werkstelligen μη καταρ-
θῶντο, πραγματοποιῶ.

Bewerkstelligung, die, —,
πλ -en, ἡ ἐκτέλεισις ἡ πραγμα-
τοποίησις.

be wickeln μη τυλλοῶ.

be willigen μη ἐγκρίνω ἐπι-
τρέπω, συγγνώμῃ ἐπιψηφίζω.

Bewilligung, die, —, πλ
-en, ἡ ἐγκρίσις, ἄδεια.

be willkommenen μη δεξιού-
μαι, ὑποδέχομαι φιλοφρόνως.

Bewillkommnung, die, —,
πλ -en, ἡ δεξιῶσις, ἡ φιλόφρων
ὑποδοχή.

be wirken μη ἐνεργῶ.

be wirten μη φιλοξενῶ, ξενίζω.

be wirtschaften μη διοικῶ,
διοικῶν.

Bewirtschaftung, die, —,
πλ -en, ἡ διοίκησις, διοικήσεις,
διαχειρίσις.

Bewirtung, die, —, πλ -en,
ἡ φιλοξενήσις, ξένισις.

be witzeln μη σκώπτω.

bewohnbar οἰκησιμος, κατο-
κήσιμος.

be wohnen μη κατοικῶ, οἰκῶ.
nicht zu — ἀκατοικήτος.

Bewohner, der, -s, πλ —, ὁ
οἰκητής, ὁ κάτοικος.

Bewohnerin, die, —, πλ -nen,
ἡ κάτοικος, ἑνοίκως.

Be wohnung, die, ἡ κατοί-
κησις.

be wölken μη καλύπτω διὰ νε-
φῶν, ἐπινεφῶ, συννεφῶ. **sich** —
συννεφεῖν [συννεφιάζω].

Bewunderer, der, -s, πλ —,
ὁ θαυμαστής.

be wundern μη θαυμάζω.

bewunderns wert ἡ -wür-
dig θαυμάσιος, θαυμαστός, αξιο-
θαύμαστος.

Bewunderung, die, —, πλ
-en, ὁ θαυμασμός.

Bewurf, der, τὸ κονίωμα, «τὸ πρὸςέστωμα».

bewusst γνωστός, εἰρημένος, ἀναπερόμενος, διαληθής, συνειδυώς, συναισθανόμενος. **der -e Freund** ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος φίλος. **sich** — sein συναισθάνομαι, σύνιδα. **soviel mir** — ist καθ' ἃ γινώσκω. **ich bin mir einer Sache** — ἔγω γινώσκω πράγματός τινος. **ich bin mir keiner Schuld** — οὐδεμίαν ἐνοχὴν αἰσθάνομαι.

bewusstlos ἀναισθητός, λιπόθυμος.

Bewusstlosigkeit, die, —, ἡ ἀναισθησία, λιποθυμία.

Bewusst sein, das, ἡ συναισθησις, συνειδησις. **im** — ἐν ἐπιγνώσει, ἐν συνειδηθεί.

bezahlbar πληρωτέος.

be zahlen μὴ τίνω, πληρώνω. (**μτρ**) mit gleicher Münze — ἀποδίδω τὰ ὅμοια, die Zeche — πληρώνω τὰ ἔξοδα τοῦ συμποσίου.

Bezahler, der, ὁ πληρωτής.

Bezahlung, die, ἡ πληρωμή.

be zähmen μὴ τιθατεύω, θαμάζω [καματεύω]· καταθαμάζω, κατευνάζω.

Be zähmer, der, ὁ θαμαστής.

Be zähmung, die, ἡ τιθαύσεσις, τιθαύσεια [τὸ καματεύμα]· ἡ καταθαύσεσις, ὁ κατευνασμός.

be zaubern μὴ γοητεύω, μαγανεύω, μαγεύω.

bezaubernd γοητευτικός, μαγευτικός.

Bezauberung, die, ἡ γοητεία, μαγανεία, μαγεία.

sich be zeichnen μὴ μεθύσχομαι.

be zeichnen μὴ σημειώνω, ἐπισημαίνω, σηματοῶ, σηματοῦμαι· σημαίνω, ἐμφαίνω, παριστάνω· χαρακτηρίζω.

bezeichnend χαρακτηριστικός.

Bezeichnung, die, ἡ σημα-

σις [τὸ σημάδευμα]· ἡ ὁλῶσις· ὁ χαρακτηρισμός.

bezeigen μὴ δεικνύω, ἀποδεικνύω. **sich** — δεικνύομαι, φαίνομαι.

Bezeigung, die, —, πλ -en, ἡ ὁλῶσις, ἐνδείξις.

bezeugen μὴ μαρτυρῶ, ἐπιμαρτυρῶ, βεβαιῶ.

Bezeugung, die, ἡ ἐπιμαρτύρησις, ἐπιμαρτυρία, ἐπιβεβαιώσις.

be zichtigen μὴ αἰτιῶμαι, ἐγκαλῶ.

Bezichtigung, die, —, πλ -en, ἡ αἰτίασις, κατηγορία.

be ziehen* μὴ ἐπιστρώνω, ἐκπεντείνω, περιβάλλω, περικοσμοῦ. καταλαμβάνω· ἐνοικίζομαι, ἐγκαθίσταμαι εἰς. πορίζομαι, προμηθεύομαι· λαμβάνω. ἀναφέρω, ἀνάγω, σχετίζω. **ein Bett** — ἐπιστρώνω κλίνην, ein Bett mit Vorhängen — προσθέτω παραπετάσματα εἰς κλίνην, eine Geige mit Saiten — προσθέτω χορδὰς εἰς τετράχορδον, ein Land mit Krieg — ἐπιφέρω πόλεμον εἰς χώραν, die Universität — μεταβαίνω εἰς τὸ πανεπιστήμιον, die Wache — ἀντικαθιστῶ (ἀλλάσσω) τὴν φρουράν, Waren aus Paris — λαμβάνω ἐμπορεύματα ἐκ Παρισίων. **sich** — ἀναφέρομαι, ἀφορῶ, ἀποβλέπω.

beziehend σχετικός, ἀναφο-

ρικός.

beziehentlich ἐπὶ ἀναφορικῶς.

Beziehung, die, ἡ ἐπιστρωσις, ἐνδυσις, ἡ ἐνοικησις, ὁ ἐνοικισμός, ἡ κατάληψις, κάθελξις, ἡ ἀναφορά, σχέσις, συνάφεια, in — auf etwas κατ' ἀναφοράν πρὸς τι, in jeder — ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν, in dieser — ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην, in keiner — mit einem stehen οὐδεμίαν σχέσιν ἔχω πρὸς τινα.

beziehungsweise ἐπὶ ἀναφορικῶς, σχετικῶς.

be ziffern μὴ σημειῶναι δι' ἀριθμῶν, ἀριθμολογῶ. **sich** — συμποσοῦμαι.

Bezirk, der, -s, πλ -ε, ἡ περιόχῃ, περιφέρεια, ὁ κύκλος· τὸ τμήμα, grösserer — ἡ ἐπαρχία.

be zirken μὴ περιορίζω.

bezirkswise ἐπὶ κατὰ τμήματα.

Be zug, der, ἡ ἐνδυσίς, τὸ ἐπιπαιῖμα, τὸ περιβλήμα (μτφ) ἡ ἀναφορά, σχέσις. **mit** — **auf** κατ' ἀναφορὰν πρὸς. **auf** etwas — nehmen ἀναφέρομαι πρὸς τι.

bezüglich ἀναφορικὸς, σχετικὸς.

Bezugnahme, die, πλ -n, ἡ σχέσις, ἀναφορά. **mit** — **auf** etwas κατ' ἀναφορὰν πρὸς τι.

be zwecken μὴ συγγομφῶν [ἐυλομπροκῶν]. σκοπῶ, ἐπιδιώκω, ἐπιζητῶ.

be zweifeln μὴ διαμφισθεῖν, διαφιλονικῶ.

be zweifelt ἀμφισβήτητος, ἀμφισθητήσιμος, φιλονικούμενος.

Be zweiflung, die, —, πλ -en, ἡ διαμφισθέτησις.

be zwingen* μὴ καταδαμάζω, καταβάλλω, καθυποτάσσω.

Be zwinger, der, ὁ δαμαστήρ, τ-θασευτής.

Be zwingung, die, —, πλ -en, ἡ ἐνέγκησις, καθυπόταξις.

Bibel, die, —, πλ -n, ἡ βίβλος, ἡ ἀγία γραφή.

Bibel ausleger, der, ὁ ἐξηγητής (τῆς βίβλου).

Bibel auslegung, die, ἡ ἐξηγήσις τῆς ἀγίας γραφῆς.

bibelfest ἐντριβής· εἰς τὴν ἀγίαν γραφήν.

bibelmässig σύμφωνα πρὸς τὴν ἀγίαν γραφήν.

Bibel sprache, die, ἡ γλῶσσα τῆς ἀγίας γραφῆς.

Bibel spruch, der, τὸ ῥητὸν τῆς ἀγίας γραφῆς.

Biber, der, -s, πλ —, (ζλ) ὁ κάστωρ.

Biber geil, das, τὸ καστόριον.

Biber wurz, die, (φτ) ἡ ἀριστολογία.

Bibliothek, die, —, πλ -en, ἡ βιβλιοθήκη.

Bibliothekar, der, -s, πλ -e, ὁ βιβλιοθηκάρχης· ὁ ἐφορὸς βιβλιοθήκης.

biblich τῆς βίβλου, βιβλικός.

biderb χρηστός, τίμιος· ἀφραϊκός, βάνυστος.

bieder χρηστός, εὐθύς, τίμιος, ἐνάρετος.

Biederkeit, die, —, ἡ χρηστότης, εὐθύτης, τιμιότης.

Bieder mann, der, ὁ τίμιος ἄνθρωπος.

biedermännisch χρηστός, τίμιος, εὐθύς.

Bieder sinn, der, ἡ χρηστότης, τιμιότης, εὐθύτης.

biegbar εὐκαμπτος, εὐλύγιτος.

Biege, die, —, πλ -n, ἡ καμπτή, ἐπικαμπή, πτυχή.

biegen* (biede bog* gebogen) μὴ κάμπτω, λυγίζω, κλίνω. // —, ἀμὲν κάμπτομαι, λυγίζομαι. **um** die Ecke — **perin** κάμπτω τὴν γωνίαν. **sich** — κάμπτομαι, λυγίζομαι.

biegsam εὐκαμπτος, εὐλύγιτος, εὐμάλακτος.

Biegsamkeit, die, —, πλ -en, ἡ εὐκαμπία, εὐλυγισία, εὐκάμπεια.

Biegung, die, —, πλ -en, ἡ κάμψις· ἡ κλίσις· ἡ καμπή, ἡ ἐπικαμπή· ἡ πτυχή.

Bienen, das, -s, πλ —, τὸ μελισσιον, τὸ μελισσάριον.

Biene, die, —, πλ -n, ἡ μέλισσα.

Bienen bau, der, ἡ μελισσο-
τροφία.

Bienen brut, die, ἡ νεοττικὴ με-
λισσών.

Bienen tresser, der, (πτ) ὁ
μέροψ, ὁ μελισσοφάγος.

Bienen harz das, ἡ πρόπολις.

Bienen haus, das, ὁ μελισσών,
τὸ μελισσοῦργεῖον.

Bienen königin, die, ἡ βασί-
λισσα τῶν μελισσών.

Bienen korb, der, ὁ σίμβλος,
ἡ κυψέλη, τὸ μελισσοκόφινον.

Bienen schwarm, der, τὸ
σμήνος μελισσών [τὸ σμάρι].

Bienen stachel, der, τὸ κέν-
τρον μελίσης.

Bienen stand, der, ὁ μελισ-
σών. er hat einen guten — ἔχει
πολλὰς μέλισσας.

Bienen stock, der, ἡ κυψέλη,
τὸ μελισσοκόφινον.

Bienen vater, der, ὁ μελισ-
σοῦργός.

Bienen wabe, die, ἡ σχαλὼν,
ἡ κτηρήθρα.

Bienen wärter, der, ὁ μελισ-
σοτρόφος, μελισσοῦργός.

Bienen weiser, der, ἡ βασί-
λισσα τῶν μελισσών.

Bienen zelle, die, ὁ κύτταρος,
τὸ κυττάριον.

Bienen zucht, die, ἡ μελισ-
σοτροφία, ἡ μελισσοτροφία.

Bienen züchter, der, ὁ μελισ-
σοῦργός, μελισσοτρόφος.

Bier, das, -s, πλ -e, ὁ ζύθος.
dünnes — ὁ ἐλαφρὸς ζύθος. bay-
risches — βαυαρικὸς ζύθος. —

schenken πωλῶν ζύθον. — brauen
ζυθοποιῶ.

Bier bottich, der, ὁ κάδος ζύθου

Bier brauer, der, ὁ ζυθοποιός.

Bier brauerei, die, τὸ ζυθο-
ποιεῖον.

Bier bruder, der, ὁ ζυθοπότης.

Bier fass, das, ὁ πλῆθος ζύθου
Bier flasche, die, ἡ φιάλη ζύ-
θου.

Bier gast, der, ὁ θαμὼν ζυθο-
πωλείου.

Bier glas, das, τὸ ποτήριον ζύ-
θου.

Bier haus, das, τὸ ζυθοπωλείον
τὸ καπηλεῖον.

Bier hefe, die, τὸ βρώτινον προ-
ζύμιον, ἡ μαγιά τοῦ ζύθου.

Bier schank, der, ἡ ζυθοπωλεία
τὸ δικαίωμα λιανικῆς ζυθοπωλείας.

Bier schenk, der, ὁ ζυθοπώλης
ζυθοκάπηλος.

Bier schenke, die, τὸ καπη-
λεῖον ζύθου.

Bier steuer, die, ὁ δασμὸς (ἐπὶ
τοῦ ζύθου.

Bier suppe, die, ὁ μετὰ ζύθου
ζωμός.

Bier trinker, der, ὁ ζυθοπότης.

Bier wirt, der, ὁ ζυθοπώλης.

Biest, das, -s, πλ -er, τὸ κτή-
νος. τὸ ζῷον.

bieten* bieler bot* geboten
μη προσφέρω, ὀρέγω* παρέχω. fei-
— ἐκλέτω εἰς πώλησιν. zuerst —

προσφέρω πρώτην προσφορὰν. die
Hand—ὀρέγω τὴν χεῖρα. einem

einen guten Morg: n—καλημερί-
ζω τινά. die Spitze — ἀντετάσσω-
μαι. einem Trotz—πεισμώνω τινά.

Bieter, der -s, πλ —, ὁ πλεισ-
θύτης.

Bifurkation, die. —, πλ -en
ἡ διχάλωσις, διαιχλάδωσις.

bigott ὑπερευλασθής, θρησκο-
μανής.

Bigotterie, die, —, ἡ ὑπερευ-
λασθεία.

Bijouterien; ἡ Bijouterie
waren, die πλ, τὰ κειμήλια τὰ
ἀδάμαντικά, τὰ χρυσαρικά.

Bilanz, die, —, πλ -en, τὸ ἰσ-
ζύγιον.

Bilanz rechnung, die, ἡ ἱσο-
λόγησις, ὁ ἱσολογισμός.

Bild, das, -es, πλ -er, ἡ εἰκών·
ἡ εἰκονογραφία, τὸ εἰκόνισμα. (μτφ)
τὸ σύμβολον, ἔμβλημα· ἡ μεταφορά,
μετωνομία. sich ein klares — von
etwas machen σχηματίζω σαφῶς
ἰδεῖν περὶ τίνος.

bildbar καλλιεργήσιμος.

Bildchen, das, -s, πλ —, τὸ
εἰκίδιον, ἡ μικρὰ εἰκών.

bilden μι σχηματοποιῶ, πλάσ-
σω· σχηματίζω. (μτφ διαπλάσσω,
ἐκπαιδεύω, μορφῶ, einen Kreis
— σχηματίζω κύκλον, ein gebil-
deter Mensch ἄνθρωπος μεμορ-
φωμένος, πεπαιδευμένος. sich —
σχηματίζομαι μορφώνομαι.

bildend πλαστικός, die -e
Kunst, πλαστικὴ ἡ τέχνη.

Bildern heter, der, ὁ εἰκο-
νολάτρης.

Bilder anbetung, die, ἡ εἰκο-
νολατρεία.

Bilder buch, das, τὸ βιβλίον
εἰκονογραφίων.

Bilder deutung, die, ἡ εἰκο-
νολογία.

Bilder dienst, der, ἡ εἰκονο-
λατρεία.

Bilder gallerie, die, ἡ πινα-
κοθήκη.

Bilder handel, der, ἡ ἐμπορία
εἰκόνων.

Bilder reichthum, der, ὁ πλου-
τός εἰκόνων ἢ μεταφορῶν.

Bilder saal, der, ἡ πινακοθήκη.

Bilder sammlung, die, ἡ συλ-
λογὴ εἰκόνων.

Bilder schrift, die, τὰ ἱερο-
γλυφικὰ γράμματα, ἡ συμβολικὴ
γραφὴ.

Bilder sprache, die, ἡ εἰκο-
νολογία, ἡ συμβολικὴ γλώσσα.

Bilder stürmer, der, ὁ εἰκο-
νοκλάστης, ὁ εἰκονομάχος.

Bilderstürmerei, die, —,
εἰκονομαχία.

Bilder werk, das, τὸ εἰκονο-
γραφημένον ἔργον.

Bild giesser, der, ὁ εἰκονο-
πλάστης, ὁ χειρωνακὴς ἀγαλματοποιός.

Bildrhauer, der, ὁ ἀγαλματο-
ποιός, ὁ ἀνδριαντοποιός.

Bildhauer ei, die, —, ἡ
-kunst, die, ἡ ἀγαλματοποιία.

bildlich εἰκονικός· μεταφορικός,
ἀλληγορικός, συμβολικός. -er Aus-
druck ἡ μεταφορά, im -en Sinne
μεταφορικῶς, τροπικῶς. // —, ἐπρ
μεταφορικῶς, ἀλληγορικῶς.

Bildner, der, -s, πλ —, ὁ
ἐρμογλύφος, ὁ ἀγαλματοποιός, ὁ
πλάστης.

Bildnerei, die, —, ἡ ἐρμογλυ-
φική, ἡ γλυπτική.

Bildnis, das, -ses, πλ -se, ἡ
εἰκών.

bildsam εὐπλαστός, πλαστικός.

Bildsamkeit, die, —, τὸ εὐ-
πλαστον.

Bild säule, die, ὁ ἀνδριάν.

Bild schnitzer, der, ὁ γλύ-
πτης, ὁ ξυλογλύφος.

Bild schnitzerei, die, ἡ ἀγαλ-
ματογλυφία, ἡ ξυλογλυφία.

bildschön ἀγαλματίας, ὡραίος
ὡς ἀγαλμα, πλάσμα.

Bildung, die, —, πλ -en, ἡ
πλάσις, ἡ σχηματισίς· ἡ μορφή, ὁ
σχηματισμός, ἡ μόρφωσις, ἡ δια-
πλάσις, ἡ παιδεύσις, ἡ παιδεία, ὁ
πολιτισμός. — des Geistes διάπλα-
σις τοῦ νοῦ. Mann ohne — ἄνθρω-
πος ἀπαιδευτός, gelehrte — κλα-
σικὴ παιδεία.

Bildungs anstalt, die, τὸ ἐκ-
παιδευτήριον.

bildungsfähig εὐμαθής, εὐ-
πλαστός.

bildungsunfähig δυσμαθής,
δυσπλαστός.

Bild werk, das, τὸ ἐργογραφικὸν ἔργον, τὸ ἔργον γλυπτικῆς.

Bill, die, —, πλ -s, τὸ νομοσχέδιον.

Billard, das, -s, πλ -e, τὸ σκακιστήριον.

Billard spiel, das, τὸ σκακισμὰ, ὁ σκακισμός.

Billet, das, -s ἢ -tes, πλ -s ἢ -te, τὸ ἐπιστόλιον, τὸ γραμματίδιον, τὸ δελτάριον· τὸ εἰσιτήριον. ein — erster, zweiter Klasse εἰσιτηρίων πρώτης, δευτέρας θέσεως.

Billeteur, der, -s, πλ -e ἢ -s, ὁ ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων ὑπάλληλος.

Billet verkauf, der, ἡ πώλησις εἰσιτηρίων.

billig δίκαιος, εὐλογος, εὖωνος, οἰκονομικός, εὐθηνός. es ist nicht mehr als — εἶναι ὅντως δικαιοτάτον. wie — ὡς εἰκός. ein — er Preis τιμὴ οἰκονομική.

billigen μὴ ἐγκρίνω, ἐπιδοκιμάζω.

billiger massen, ἡ -weise ἐπὶ εἰκότως, δικαίως, εὐλόγως.

Billigkeit, die, —, πλ -en, ἡ δικαιοσύνη, ἡ εὐθυμία· ἡ δικαιοσύνη, ἡ εὐωνμία, ἡ εὐθηνία, οἰκονομικότης.

Billigung, die, —, πλ -en, ἡ ἐγκρίσις, ἡ ἐπιδοκιμασία.

Billion, die, —, πλ -en, τὸ δισεκατομμύριον.

Bilsen kraut, das, (φτ) ὁ δοσκύμας.

bimmeln ἀμυλῶ καδωνίζω.

bimsen μὴ στιλβῶ, λεαίνω, (οἶκ) φυλίζω, δέρω.

Bims stein, der, ἡ κίσσηρις [τὸ κισήρι].

binär δυαδικός.

Binde, die, —, πλ -n, ὁ ἐπιδεσμός, ἡ ἐπιδεσμία, τὸ ἐπιδεσμεῖν· ἡ ἀναδέσμη· ὁ κεφαλῶδεσμος· ὁ λαίμοδετος. (μφτ) die — fällt mir von

den Augen ἀνοίγω τοὺς ὀφθαλμούς μου, ἐξέρχομαι ἐκ τῆς πλάνης.

Binde mittel, das, τὸ συνδετικὸν μέσον, ὁ σύνδεσμος, ἡ συνοχή.

binden* (binde· hand· gebunden) μὴ δέω, ἀναδέω, συνδέω, δένω· δεσμεύω, ὑποχρεώνω. (μφτ) einem etwas auf das Gewissen ἢ auf die Seele — συνιστῶ τινί τι θερμῶς. einem nicht alles auf die Nase — δένει ἐκρυπτηρεῖσθαι τὰ πάντα πρὸς τινά. in gebundener Rede εἰς στίλους, ἐμμέτρως. **sich** — δένονται· δεσμεύομαι, ὑποχρεώνομαι (an etwas εἰς τι).

Binden, das, -s, ἡ δέσις, ἡ σύνδεσις.

Binder, der, -s, πλ —, ὁ δέτης, ὁ δεσμευτής· ὁ βιβλιοδέτης. ὁ καδοποιός.

Binder lohn, der, τὰ δετικά.

Binde strich, der, (γρμ) ἡ ὑφέν, τὸ ἐνωτικὸν σημεῖον, ἡ συνέχεια.

Binde wort, das, (γρμ) ὁ σύνδεσμος.

Bind faden, der, ἡ μήρινθος, αὐτὸ σπάργον.

Bindung, die, —, πλ -en, ἡ δέσις, ἡ σύνδεσις.

Bingel kraut, das, (φτ) ἡ λινοῦωστις [τὸ παρθενουσί].

binnen πρὸ (μετὰ δοτ. ἢ γαν.) ἐντός, ἐν, ἐν διαστήματι. — Jahr und Tag εἰς ἓν ἔτος. — vier Jahren ἐντός τεσσάρων ἐτῶν. — heut und morgen ἀπὸ σήμερον εἰς αὔριον. — 24 Stunden ἐντός 24 ὥρων.

Binnen gewässer, das, ἡ στομαλίμνη, ἡ μεσόγειος λίμνη.

Binnen handel, der, τὸ ἱσωτερικὸν ἐμπόριον.

Binnen land, das, ἡ μεσόγαια.

Binnen see, der, ἡ στομαλίμνη, ἡ μεσόγειος λίμνη.

Binse, die, —, πλ -n, ὁ σχοῖνος, τὸ θεῖον [τὸ βούρλον].

Binsen decke, ἡ -**natte**, die, ἡ ψάθος [ἡ ψάθα].

binsig σχοινιώδης, θρουσιώδης.

Biograph, der, -en, πλ -en, ὁ βιογράφος.

Biographie, die, —, πλ [e]n, ἡ βίος, ἡ βιογραφία.

biographisch βιογραφικός.

Birke, die, —, πλ -n, (φτ) ἡ σημίδα.

birken σημυδίνος.

Birken baum, der, (φτ) ἡ σημύδα.

Birken holz, das, τὸ ἀπὸ τῆς σημύδας ξύλον.

Birk huhn, das, (πλ) ὁ τετραών [ὁ ξυλο-τεταυνός].

Birn baum, der, ἡ ἄπιος, ἡ ἀπιόνα, wilder—ἡ ἀγρός, ἀγλός [ἡ ἀγλάδα, ἀγλαδία].

Birne, die, —, πλ -n, τὸ ἄπιον, τὸ ἀπιδιον [τὸ ἀγλάδι].

birnförmig ἀπιοειδής.

Birn most, ἡ -**wein**, der, ὁ ἀπίτης οἶνος [τὸ ἀπιδόκρασον].

Birsch, die, —, πλ -en, τὸ (ἐντὸς δάσους) κυνήγιον.

birschen ἀμὴ κυνηγῶ (ἐντὸς δάσους).

bis ἐπρ μέχρι(ς), ἄχρι(ς), ἕως, — απ, —zu ἕως εἰς, μέχρι.—hierher ἕως ἐδῶ· μέχρι τοῦδε.—dahin ἕως ἐκεῖ· ἕως τότε, —in das Haus ἕως εἰς τὴν οἰκίαν.—nach Korinth μέχρι Κορίνθου.—zum Tode μέχρι θανάτου.—zu Ende μέχρι τέλους.—auf weiteres μέχρι νεωτέρας ὁδηγίας.—wann? ἕως ποτε; —wo(hin)? ἕως ποῦ; —auf zwei

Drachmen πάντα πλην δύο δραχμῶν. er hat alles gelesen — auf zwei Kapitel ἀνέγνωσε τὸ ὅλον πλην δύο κεφαλαίων. // — (dass)

οὐδ' μέχρις οὗ, ἕως οὗ ich werde warten — er kommt θὰ περιμένω ἕως οὗ ἔλθῃ.

Pisam, der, -s, ὁ μύσχος.

nach — riechen ὄζω μύσχου.

bisamartig μυσχοειδής.

Bisam geruch, der, ἡ ὁσμὴ μύσχου.

Bisam katze, die, (ζλ) ἡ μύσχογαλῆ.

Bisam körner, die πλ, οἱ κόκκοι μύσχου.

Bisam tier, das, (ζλ) ὁ μύσχος.

bischen ὄδε bissenchen.

Bischof, der, -s, πλ -schöfe, ὁ ἐπισκοπος.

bischöflich ἐπισκοπικός, —e Kirche ἡ Ἀγγλικανικὴ ἐκκλησία.

Bischofs amt, das, τὸ ἀξίωμα ἐπισκόπου, ἡ ἐπισκοπή.

Bischofs hut, der, ἡ ἐπισκοπικὴ μίτρα.

Bischofs mantel, der, τὸ ὠμοφόριον.

Bischofs mütze, die, ἡ ἐπισκοπικὴ μίτρα, (φτ) τὸ ἐπιμύδιον.

Bischofs sitz, der, ἡ ἐπισκοπή.

Bischofs würde, die, τὸ ἀξίωμα ἐπισκόπου, ἡ ἐπισκοπή.

bisher ἐπρ μέχρι δεῦρο, ἕως ἐδῶ· μέχρι τοῦδε, μέχρι τοῦ νῦν τέως.

bisherig ὁ, ἡ, τὸ μέχρι τοῦδε, ὁ, ἡ, τὸ τέως. die -en Nachrichten αἱ μέχρι τοῦδε εἰδήσεις.

Biskuit, der, -s, πλ -s, τὸ σακχαροῦχον παξιμάδιον.

bislang ἐπρ μέχρι τοῦδε.

Bison, der, -s, πλ -s, (ζλ) ὁ βόνασος.

Biss, der, -es, πλ -e, ὁ δηγμός, ἡ δῆξις, τὸ δῆγμα [ἡ δαγκαματία].

bisschen, ein — ὀλίγον τι, μικρόν τι. nicht ein — οὐδ' ὀλίγον τι. mein—Geld τὰ ὀλίγα μου χρήματα.

Bissen, der, -s, πλ —, ὁ βλωμός, ὁ ψωμός [ἡ βοῦκα, βουκιά, μπουκιά].

bissenweise ἐπερ κατὰ μικρά.

bissig δεικτικός [δαγκανιάρης].

Bissigkeit, die, —, ἡ δεικτικότης.

Bistum, das, -s, πλ -tümer, ἡ ἐπισκοπή.

bisweilen ἐπερ ἐνίοτε, κάποτε.

Bitt brief, der, ἡ ἀναφορά, αἰτήσεις.

Bitte, die, —, πλ -n, ἡ παράκλησις· ἡ αἴτησις, ἱκεσία, inständige—ἡ ἐκλιπαρήσις.

bitten* (bitte· bat· gebeten) μὴ παρακαλῶ, einen um etwas—παρακαλῶ τινα περί τινος, einen um Gnade, Verzeihung—ἐξαίτουμαι παρά τινος χάριν, συγγνώμην, inständig—ἐκλιπαρῶ, demütig—ἱκετεύω, da muss ich sehr—παρακαλῶ πολύ, wenn ich—darf σὺ παρακαλῶ, zu Tische—καλῶ εἰς γεῦμα.

Bitten, das, -s, ἡ δέησις, παράκλησις.

bittend παρακλητικός, ἱκετευτικός.

bitter πικρός. (μτφ) δριμύς, πικρός, -e Worte λόγοι πικροί, δριμύεις, -e Not σκληρά ἀνάγκη, -e Kälte ψύχος δριμύ, -ste Not ἐσχάτη ἀθλιότης, es ist -er Ernst εἶνε ἡ μαύρη ἀλήθεια, — weinen κλαίω πικρῶς, (οἶκ) das ist gar nicht—αὐτὸ δὲν εἶνε διόλου ἄσχημον.

bitterböse κάκιστος, ἐξηγριωμένος, πῦρ καὶ θεῖον.

Bitterkeit, die, —, πλ -en, ἡ πικρότης, πικρία [ἡ πίκρα, πικράδα]· ἡ δριμύτης.

Bitter kraut, das, (πρ) ἡ πικρία [ἡ πικραλλίδα].

bitterlich ὑπόπικρος, πικρὶδιος· πικρός.

Bitter salz, das, ἡ θεικὴ μαγνησία, τὸ Ἀγγλικὸν ἄλας.

bitter süß γλυκύπικρος.

Bitter wasser, das, ἡ βίτουθ θεικὴ μαγνησία.

Bitterwurz, die, (πρ) ἡ γυντιανή.

Bitt gang, der, ἡ λιτανεία.

Bitt schreiben, das, -s, ἡ αἴτησις, ἀναφορά.

Bittsteller, der, -s, πλ —, ὁ ἀναφερόμενος, ὁ αἰτητής.

bittweise ἐπερ μετὰ παρακλήσεως, παρακλητικῶς, ἱκετευτικῶς.

bituminös ἀσφαλτώδης.

Bivouac ἢ **Biwak**, der, -s, πλ -s, (στρ) ἡ ἐν ὑπαίθρῳ διανυκτέρευσις, ἡ ἀγρυπλία, αἰθριοκοιτία ὁ ἐπαυλισμός.

bivouakieren ἢ **biwakieren** ἀμὴ (στρ) διανυκτερεύω ἐν ὑπαίθρῳ, ἀγρυπνῶ, αἰθριοκοιτῶ.

bizar ἀλλόκοτος, παράξενος, φαντασιώδης, τραγελαφικός.

Bizzarrie, die, —, πλ -[e]n, τὸ ἀλλόκοτον, τὸ τραγελαφικόν.

Blach feld, das, τὸ πεδῖον, πεδιάς.

Blach frost, der, τὸ ξηρὸν ψύχος.

Black fisch, der, ἡ σηπία [σουπιά].

blaffen ἀμὴ ὑλατῶ [γαυγύζω]

blähen μὴ ἐμφυσῶ, ἐμπνεύματῶ, διογκῶν [φουσκῶν]. sich—ἐφοιδῶ, διογκοῦμαι [φουσκῶν].

Blähen, das, -s, ἡ ἐμπνευμάτωσις, ὀγκώσις.

blähen φουσητικός, φουσιδής.

Blähung, die, —, πλ -en, πῦσα, ἀνεμία, ἐμπνευμάτωσις.

Blamage, die, —, πλ -n, καταισχύνῃ, ὁ ἐξευτελισμός [ξεντροπίασι, τὸ ἐμασκάρωμα sich eine—zuziehen γίνομαι καταιγαστος [ξεντροπιάζομαι].

blamieren μὴ ποῶ καταγλαστον, καταισχύνω, ἐξευτελλίζω.

θεατρῶν [ξεντροπιᾶζω, ξημασκα-
ρώνω]. **sich**—γίνομαι καταγέλα-
στος, ἐξευτερίζομαι, θεατρίζομαι
[ξεντροπιᾶζομαι, ξημασκαρώνομαι].

blank στιλπνός [γυαλιστερός],
γυμνός. — **reiben** στιλβῶ, στιλ-
πνῶ [γυαλίζω]. **zehn** -e Drach-
men δέκα στοργγύλας δραχμᾶς
mit -em Degen μὲ γυμνόν ξίφος.
-e Waffen τα ἀγχιμάχα ὄπλα. in
-em Hemde μὲ μόνον τὸ ὑποκά-
μισον. — **ziehen** ξιφουλκῶ. (μτφ)
mit einem — stehen εἶμαι εἰς τὰ
μαχαίρια μὲ τινα.

blänken ρη στιλβῶ, στιλπνῶ
[γυαλίζω].

Blankett das, -s πλ -e, τὸ
ἄγραφον μὲν ἀλλ' ὑπογραφὴν φέρον
πληρεφούσιον.

Bläschen, das, -s, πλ —.
τὸ φυσματίον, τὸ φυλκταινίδιον.

Blase, die, —, πλ -n, ἡ πύσα,
φυσάλλις, πομφόλυξ [ἡ φούσκα]. ἡ
αὐτόχαινα, φυλκταινίς [ἡ φυσκα-
λίστα]. ἡ κύστις [ἡ φούσκα]. ὁ ἀμβλῖς
[ὁ λαμπτικός].

Blase halg, der, ὁ φυσστήρ,
τὸ φυσστήριον. den—treten φυσῶ
τὸ ὄργανον.

blasen* (blase: blies: gebla-
sen) ρη & ἀρη φυσῶ. σαλπίζω.
αὐλῶ, παίζω. (μτφ) mit einem in
ein Horn—ἔχω συνεννόησιν μετὰ
τινος.

blasenartig φυλκταινοειδής,
ολυκταινώδης.

Blasen krampf, der, ὁ σπασ-
μὸς τῆς κύστεως.

Blasen schnitt, der, ἡ λιθο-
τομία, κυστεοτομία.

Blasen stein, der, ὁ λίθος τῆς
κύστεως* ἡ λιθίασις.

Blasen stich, der, ἡ κυστεο-
τομία.

blasenziehend πομφολυγηρὸς,
ἐκδόριος. ein—es Mittel ἐκδόριον.

Bläse, der, -s πλ —, ὁ φυ-
στήρ, φυστήρ. ὁ σαλπικτής,
κεραβλής ὁ αὐλῆτής.

Blase rohr, das, τὸ φυσστήριον.
blasicht φυλκταινοειδής· κυ-
στεοειδής.

blasiert κεκορεσμένος πάσης
ἀπὸλαύσεως, ἀηδισμένος.

Blasiertheit, die, —, ἡ ἐκ τοῦ
κόρου ἀηδία, ὁ ἀηδισμὸς πρὸς τὰς
τέρψεις.

blasig πεμφιγώδης, φυλκται-
νώδης.

Blas instrument, das, τὸ ἐμ-
πνευστὸν ὄργανον.

blass ὠχρὸς [χλωμός]. — wer-
den ὠχρίω, κιτρινίζω.

blassblau πελιδνός, νεκροχρῶς.

Blässe, die, —, ἡ ὠχρότης
[ἡ χλωμάδα]. τὸ λευκὸν σημεῖον
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ζώου, ὁ ἀστήρ.
Pferd mit einer—ἵππος ἀστερίας.

blassgelb ὠχροξανθοί. ὠχρο-
λευκός, ξανθοκίτρινος.

blassgrün ὠχροπράσινος, πρα-
σινωπός.

blassrot λευκέρυθρος, ὑπο-
πόρφυρος.

Blatt, das, -es. πλ Blätter,
τὸ φύλλον. sich kein — vor den
Mund nehmen ὀμῶς μετὰ παρ-
ρησίας. λέγω τὴν σκῆψιν σκῆψην
καὶ τα σὺκα σῦκα. (μτφ) das — hat
sich gewendet ἤλλαξε τὸ φύλλον,
καὶ περιστάσεις ἤλλαξαν. vom — e
singen, spielen ᾄδω, παίζω ἐκ τοῦ
βιελίου.

blattähnlich φυλλοειδής.

Blättchen, das, -s, πλ —, τὸ
φυλλάριον, τὸ μικρὸν φύλλον.

blatten ρη ἀποφυλλίζω, φυλ-
λομαδῶ.

Blatter, die, —, πλ -n, τὸ
ἐξάνθημα [τὸ σπυρσί]. (ιατρ) die
Blattern αἱ εὐλογίαι. die -n ein-
impfen ἐμβολιάζω τὰς εὐλογίας.

Blätterchen das, -s, πλ —, τὸ ἐξανθημάτιον [τὸ σπυράκι].

Blätter fall, der, ἡ φυλλόρροια.

Blätter gold, das, τὰ πέταλα ἢ φύλλα χρυσοῦ.

blättrig ἐξανθηματίας.

blättrig φυλλώδης, πολύφυλλος.

blätterlos ἄφυλλος.

blättern μὴ ἐκφυλλίζω. ἀναδιδῶ, φυλλαμετρῶ [φυλλοκοπῶ].
sich — φυλλορροῶ, φυλλοβολῶ.

Blatter narbe, die, ἡ ἐκ τῶν εὐλογίων οὐλή, τὸ στέγμα εὐλογίας [ἡ βλογοιοκομῆς].

blatternarbig οὐλᾶς εὐλογίων ἔχων [βλογοιοκομῆς].

blatternkrank εὐλογίων [βλογοιοκομίας].

blättereich πολύφυλλος.

blätterweise ἐπὶ κατὰ φύλλα.

Blätter werk, das, τὸ φύλλωμα.

blattförmig φυλλοειδής.

Blatt gold, das, τὰ ἐλασματὰ χρυσοῦ.

Blatt käfer, der, ἡ χρυσομηλα.

Blatt laus, die, ἡ ἐπὶ τῶν φύλλων σφείρα.

blattlos ἄφυλλος.

Blatt seite, die, ἡ πλευρά φύλλου, ἡ σελίς.

Blatt silber, das, τὰ ἐλασματὰ ἀργύρου.

Blatt stiel, der, ὁ μίσχος [τὸ τσούνι].

Blatt vergoldung, die, ἡ φυλλοειδής ἐπιχρυσώσις.

Blatt versilberung, die, ἡ φυλλοειδής ἐπαργύρωσις.

Blatt wespe, die, ἡ τενορηθὺν, ἡ τενορήνη [ἡ ἀγρομελίσσα].

Blatt zinn, das, τὰ ἐλάσματα κασσιτέρου.

blau κυανούς, κυανόχρους, κυ-

ανοειδής, γλαυκός [μπλαῦος, μαῦός].

— anlaufen κυανίζω, πελιοῦμαι [μπλαῦίζω]. **braun und** — schlagen μωλωπίζω, μαστίζω [σαπίζω 'ς τὸ ξύλο]. (μτφ) mit einem -en Auge davon kommen μετρίως ἀπαλλάττομαι [ῥτινὰ τὴν γλυτύνω] einem -en Dunst vormachen τερατολογεῖν πρὸς τινα. -er Montag ἡμέρα ἀργίας καὶ εὐθυρίας [σαγγαροδευτέρα]. **sein** -es Wunder sehen ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι.

Blau, das, -s, τὸ κυανόν, τὸ γλαυκόν. ins -e schiessen τοξεύω εἰς οὐρανόν λέγω ἄρρητ' ἀθέμιτα.

blauäugig γλαυκόμματος, γλαυκόθαλμος.

Bläue, die, —, τὸ κυανόν χρώμα.

Bläuel, der, -s, πλ —, τὸ κόπανον.

bläueln μὴ κοπανίζω (διὰ κόπανον).

blauen ἀμς καθίσταμαι κυανός, πελιοῦμαι, κυανίζω [μπλαῦίζω].

bläuen μὴ βάφω κυανόν. (μτφ) βαδίζω, ξυλοκοπῶ, θέρω.

Blau farbe, die, τὸ κυανόν χρώμα, ὁ κύανος.

Blau färber, der, ὁ κυανόδαφος.

blaugrau κυανόφαιος.

blaugrün κυανοπράσινος.

bläulich κυανωπός.

Blau säure, die, (χημ) τὸ πρωτοσικόν ὀξύ.

Blau stein, der, ὁ κυανόλιθος [τὸ λαζούρι].

Blau strumpf, der, (μτφ) τὸ πολυμαθὲς γόνάτιον, ἡ σοφολογιστάτης.

Blau sucht, die, (ιατρ) ἡ κυανώσις.

Blech, das, -[e]s, πλ -e, ὁ λευκοσίδηρος [ὁ τεγκές]. τὸ σιδη-

ρου έλασμα [ή λαμαρίνα]. (μτφ οικ)
άνοησία.

Blech arbeit, die, ή έργασία
(εκ) λευκοσιδήρου.

Blech arbeiter, der, ό χαλ-
κοτύπος, ό λευκοσιδηρουργός [ό τε-
νεκετζής].

blechen μh (οικ) πληρώνω.

blechern εκ λευκοσιδήρου [τε-
νεκένιος].

Blech hammer, der, ή σφύρα
λευκοσιδήρου· τό λευκοσιδηρουρ-
γέιον [τό τενεκετζ(δικον)].

Blech schläger, ή-schmied,
der, ό χαλκοτύπος, λευκοσιδηρουρ-
γός [ό τενεκετζής].

blecken μh, die Zahne —
δεικνύω άπειλητικώς τούς οδόντας.

Blei, das, -s, ό μόλυβδος [τό
μολύδι]. ή μολύβδαινα, βολίς [τό
σκαντάριο]. τό μολυβδοκονδύλον.
mit Pulver und — hinrichten
τουρκείζω.

Bleilab gang, der, αί έκδο-
λάδες μολύβδου.

Blei arbeit, die, ή μολυ-
βουργία, ή μολύβδωσις.

Blei arbeiter, der, ό μολυ-
βουργός.

bleiartig μολυβδοειδής.

bleiben*, (bleibe· blieb· ge-
blieben) άμs μένω· παραμέ-
νω, διαρκώ, διαμένω, διατελώ,
μραδύνω, ύστερτζω, χρονοτριβώ,
άργοπορώ, άργώ. — lassen παρ-
αίτω, άφίνω, stehen — μένω όρθιος
ή άκίνητος, σταματώ. bei etwas
— έπιμένω εις τι. sitzen — μένω
καθήμενος· μένω άγαμος. stecken
— μένω έμπεπηγμένος· προσκραύω
[σκοπώπτω]. liegen — μένω κοι-
μένος, άκίνητος· μένω νεκρός, φο-
νέομαι. hang· n — μένω κρεμά-
μενος. bei etwas — έμμένω, έπιμένω
εις τι, einem vom Halse ή vom
Leibe — απέχω τινός, αποφεύγω

τινα. bleibe mir vom Halse άρs
με ήσυχον [ξεφορτώσου με]. er
bleibt lange άργεί, άργοπορεί, auf
dem Platze ή in einem Gefechte
— μένω επί τοῦ πεδίου της μάχης.

Bleiben, das, -s, ή μονή, ή
διαμονή. hier ist meines -s nicht
δέν δύναμαι να μένω πλέον ένταῦθα.

bleibend μόνιμος, διαρκής.

bleich άχρωμος, άχρώματος·
ώχρος. — machen ώχραίνω. —
werden ώχριω· ώχραίνομαι [ξε-
θωρτζω]. Vds blass.

Bleich anstalt, die, τό πλυν-
τήριον (κατάστημα).

Bleiche, die, —, πλ -n, ή ά-
χροία· ή ώχρότης [ή χλωμάδα]. ή
λεύκανσις, πλύσις· τό πλυντήριον
[τό πλυσταρείο].

bleichen μh λευκαίνω. // —
άμs λευκαίνομαι, ώχραίνομαι [ξε-
θωρτζω].

Bleichen, das, -s, ή λεύκανσις.

Bleicher, der, -s, πλ —, ό
πλυντής, ό πλύνης.

Bleicherin, die, —, πλ -nen,
ή πλύντρια [ή πλύστρα].

Bleicher lohn, der, τά πλύν-
τρα [τά πλυτικά].

Bleich platz, das, ό πλυνός,
τό πλυντήριον.

Bleich sucht, die, ή λευκο-
φλεγματία, ή χλωρώσις.

bleichsüchtig λευκοφλέγμα-
τος, χλωρωτικός. der B-e, ό λευ-
κοφλεγματίας.

Blei dach, das, ή μολυβδίνη
ατέγη.

Blei draht, der, τό μολύβδι-
νον έλασμα.

bleien μh μολυβδώνω.

bleiern μολύβδινος, μολυβδοός.

Blei erz, das, τό μέταλλον μο-
λύβδου, ή μολύβδαινα.

Blei farbe, die, τό μολυβδοει-
δές χρώμα.

bleifarbig μολυβδοχρῶν, μολυβοειδής.

Blei feder, die, τὸ μολυβοκόνδυλον, ὁ κυκλομόλυθος.

Blei gang, der, ἡ μολυβδοῦχος ὁλῆψ.

Blei giesser, der, ὁ μολυβοποιῆς ὁ χωνευτὴς μολύβδου.

Blei giesserei, die, τὸ μολυδοποιεῖον, τὸ χυτήριον μολύβδου.

Blei glanz, der, ἡ μολύβδαινα, ὁ θειοῦχος μολύβδος.

Blei glatte, die, (γμ) ἡ λιθάργυρος ἢ γαλῆνη.

bleigran μολυβοδόλαιος.

bleihaltig μολυβοειδής, μολυβοῦχος.

Blei hütte, die, τὸ μολυβδοφυλάκιον.

bleiicht μολυβοειδής, μολυβοειδής.

bleilig μολυβοειδής, μολυβοῦχος.

Blei kugel, die, ἡ μολυβδία, ἡ μολύβδαινα, ἡ καθέτη.

Blei lot, das, ἡ καταπειρατήρια, ἡ βολίς [τὸ σκαντάριο].

Blei platte, die, ἡ μολυβδίνη πλάτ.

bleischwer βαρύτερος μολύβδου.

Blei stift, der, ὁ κυκλομόλυθος, τὸ μολυβοκόνδυλον.

Bleistift zeichnung, die, ἡ μολυβδογραφία.

Blei vergiftung, die, ἡ διὰ μολύβδου δηλητηρίασις.

Blei wage, die, ἡ στάθμη [ἡ στάσις], ὁ σταθῆτης, τὸ ἀλφάδιον.

Blei wasser, das, τὸ μολυβοειδές.

Blei weiss, das, ὁ ψίμυθος, τὸ ψιμίθιον.

Blende, die, —, πλ -n, τὸ πρόσραγμα τὸ περιθωράκισμα, τὸ παρώπιον, ἡ παροφθαλμία, τὰ ἀνθλία. τὸ ψευδοθύρον.

blenden μὴ περιθωράκιζω, προφράσσω, τυφλώνω, ἀποτυφλώνω, καταθαμβῶ, θαμβώνω. (μτφ) δελεάζω, ἐξαπάτω.

Blend fenster, das, τὸ ψευδοθύρον.

Blend laterne, die, τὸ δεικτρον, τὸ κλεπτοφάναρν.

Blend leder, das, τὸ παρώπιον δέρμα, ἡ παροφθαλμία.

Blendling, der, -s, πλ -e, ὁ νοθαγενής, ὁ νόθος.

Blend rahmen, der, τὸ πλαίσιον παραθύρου. ἡ πλαίσιογραφία.

Blendung, die, —, πλ -en, ὁ περιθωράκισμος. ἡ τύφλωσις, ἡ θάμβησις. (μτφ) ὁ φανακισμός, ἡ ἀπάτη, ἀγურτεία.

Blend werk, das, ὁ ἀντικατοπτρισμός, ἡ τερατουργία, ἡ ἐξαπάτη.

Blesse, die, —, πλ -n, τὸ ἐπὶ τοῦ μετώπου ἱπποῦ λεύκιμα, ὁ ἀστέρ.

bllessieren μὴ τραυματίζω. der Blesierte ὁ τραυματίας.

Blick, der, -es, πλ -e, τὸ βλέμμα. starrer ἢ fester—βλέμμα ἀτενές. finsterer—βλέμμα σκοθρωπόν. durchdringender—βλέμμα διωρατικόν, ὁξύ. flüchtiger—βλέμμα ἐπιπόλαιον [ματιά]. den—au etwas richten στρέφω τὸ βλέμμα μου ἐπὶ τι. alle—e auf sich ziehen ἐπισπῶ τὰ βλέμματα πάντων. au den ersten—ἐκ πρώτης ὀψεως.

blicken ἀμὴ προσβλέπω, ἐμὴ βλέπω, βλέπω. sich—lassen φαίνομαι. das lässt tief—αὐτὸ ἐμὴ δάλλει εἰς σκέψιν.

blind τυφλός. (μτφ) ψευδής, προσποίητος, φαινομενικός. auf einem Auge—μονόφθαλμος.—geboren τυφλός ἐκ γενετῆς.—machen τυφλώνω.—werden τυφλωνομαι.—es Fenster ψευδοθύρον.—er Kauf ἀγορά φαινομενική.—

-er Passagier ἐπιβάτης λοθαίος.
 — laden γαμψῶ ἄνω σφαίρας. -er
 Spiegel κάτοπτρον ἀμυρόν. (πρμ)
 -er Eifer schadet nur ὁ ὑπέρμε-
 τρος ἤγλος βλάπτει, μηδὲν ἄγαν,
 bei den B-en ist der Binaugige
 König ἐν τυφλοῖς γλαυκὸς βασι-
 λεύει [εἰς τῶν στραδῶν τὴν χάραν
 βασιλεύουν οἱ ἀλλήθωροι].

Blinddarm, der, τὸ τυφλὸν
 έντερον.

Blinde kuh, die, ἡ γαλκῇ μυία,
 ἡ τυφλὸμυία. — spielen παίζω
 μυῖται ἢ ψηλαφίνδα.

Blinden anstalt, die, τὸ τυ-
 φλοκομείον.

Blindheit, die, —, ἡ τυφλότης.
blindlings ἐπρ τυφλῶς καὶ ἀ-
 σκέπτως, εἰς τὰ τυφλά.

Blind schleiche, die, (ζλ) ὁ τυ-
 φλῖνος, ὁ τυφλῖνης, ὁ τυφλῶψ (μτφ)
 ὁ χρυφῖνος.

Blind schuss, der, ἡ ὀσφαίρος
 βολή.

blinken ἀπὸ ἀποστῆλθαι, μαρ-
 μαρύσσω, λάμπω, κατέλλωπτω,
 βλεφαρίζω.

blinkend στιλβνός, μα μαρυ-
 γώδης, λομπήρης. -es Schwert
 ξίφος ολογερνόν.

blinze[1] n ἀμὴ σκαρδαυύσσω,
 βλεφαρίζω.

blinzelnd σκαρδαμυκτικός.

Blinzler, der, -s, πλ —, ὁ
 σκαρδαμυκτής.

Blitz, der, -es, πλ -ε, ἡ ἀστρα-
 πή, ὁ κεραυνός. (μτφ) ἡ ἀκτίς φω-
 τός, ἡ μαρμαρυγή. wie der —
 ἀστραπηδόν. vom -e getroffen κε-
 ραυνόδλητος.

Blitzableiter, der, τὸ ἀλεξι-
 κέρανον.

blitzen ἀμὴ ἀστράπτω. || — ἀπρὴ,
 es blitzt ἀστράπτει.

Blitz funke, der, ὁ ἡλεκτρικός
 σπινθήρ.

Blitz schlag, der, ὁ κεραυνός,
 ὁ σκηπτός.

blitzschnell ταχύς ὡς ἀστρα-
 πή, ἀστραπατός. || — ἐπρ ἀστρα-
 πηδόν.

Blitz strahl, der, ὁ κεραυνός.

Block, der, -es, πλ Blöcke,
 τὸ ὀγκώδες τεμάχιον, τὸ στέλεχος,
 ὁ κορμός [τὸ κοῦτσουρη].

Blockade, die, —, πλ -n, ὁ
 ἀποκλεισμός.

Block haus, das, τὸ περιπό-
 λιον, ὁ πολεμικὸς πύργος, ὁ μόνον.

blockieren -μὴ ἀποκλείω, πο-
 λιορκῶ.

Blockierung, die, —, πλ -en,
 ὁ ἀποκλεισμός.

Blöd auge, das, ὁ, ἡ μύωψ.

blöde ἀμύλος, ἀσθενειπής. αἰ-
 σχυντηλῖς, δειλός. — Augen haben
 αὐθλωπῶ, αὐθλωπῶτω. (πρμ) ein
 -e Hund wird selten seit ὁ αἰ-
 σχυντηλῖς σπανίως ἱκανοποιεῖται.

Blödigkeit, die, —, ἡ ἀμύλο-
 τής, ἡ βραδυνοία. ἡ αἰσχυνηλία,
 ἡ αἰδημοσύνη, έντραπαλότης.

Blödsichtig αὐθλωπής, ἀμ
 ελωπός, μύωψ.

Blödsichtigkeit, die, —, ἡ
 αὐθλωπία, μυωπία.

Blöd sinn, der, ἡ βραδυνοία ἡ
 ἡλιγιότης, βλακία, μυρία, ἀνησία.
 höherer — τὸ ζενὸν τῆς βλακείας.

blödsinnig βραδύνους, ἀναλ-
 ογητός [καμισμένος]. ἡλιθίος.

blöken ἀμὴ βληγῶμαι, βελά-
 ζω, μυκῶμαι.

Blöken, das, -s, ἡ βληγῆ, ὁ
 βληγῆθμός, ὁ μυκῆθμός.

blond ξανθός. etwas — ὑπό-
 ξανθος. — werden ξανθόνομαι.

Blonde, die, —, πλ -n, τὸ με-
 ταξωδόν τρίχον. ἡ ξανθοῦλα.
 (οἶκ) eine kühle — ἐν ποτῆριον
 λευκοῦ ζύθου.

blondgelockt ξανθοῦλα: συχός.

blondhaarig ξανθότριξ.

Blondine, die, —, πλ -n, ἡ ξανθὴ νεανίς, ἡ ξανθοῦλα.

Blondkopf, der, ὁ ξανθοκέφαλος, ὁ ξανθὸς νεανίας.

blondlockig ξανθοδόστρυχος, ξανθοῦλος.

bloss γυμνός, φιλόσ' ἀσκεπός, ἀσκεπής, μόνος, καθαρός, ἀμύγλης. mit -en Augen με γυμνοὺς ὀφθαλμούς. auf -er Erde κατὰ γῆς [κατάχαμα], auf der -en Haut ἐν χρῶ [κατὰσάρκα]. im -en Hemde με μόνον τὸ ὑποκάμισον. mit -en Füßen με γυμνοὺς τοὺς πόδας [ἐμποδύτος]. sich — machen ἀπογυμνοῦμαι. der -e Gedanke μόνη ἡ ἰδέα. auf -em Pferde reiten ἵππεύω γυμνόν ἵππον [καβαλλιζέω ἐξέστρωτα]. — stellen ἐκθέτω, ἐξευτελλίζω [ξεμασκαρώνω]. sich — stellen ἐκθίμηναι, θεατρίζομαι. von aller Hülfe — ἐστερημένος πάσης βοηθείας. // —, ἐπρ μόνον.

Blösse, die, —, πλ -n, ἡ γυμνότης, τὰ γυμνά. eine — geben δίδω λατῆν.

bloss legen μὴ γυμνῶναι, ἀπογυμνῶ (μτφ) ἐκθέτω [ξεμασκαρώνω].

bloss stellen μὴ ἐκθέτω, θεατρίζω [ξεντροπιζῶ]. sich — ἐκθίμηναι, ἐξευτελλίζομαι [ξεντροπιζομαι, ξεμασκαρώνομαι].

Bloss stellung, die, ὁ ἐξευτελισμός [τὸ ξεμασκαρώμα].

blühen ἀμὴ ἀνθῶ, θάλλω. (μτφ) ἀκμάζω. (οἶκ) sein Weizen blüht ἔχει μέλλον.

Blühen, das, -s, ἡ ἀνθη, ἀνθησις.

blühend ἀνθηρός, θάλλων, ἀκμάτος. -es Alter ἡ ἀκμάζουσα ἡλικία.

Blümchen, das, -s, πλ —, τὰ ἀνθούλλιον [τὸ λουλουδάκι].

Blume, die, —, πλ -n, τὸ ἄνθος, durch die — sprechen ὁμιλῶ ἀλληγορικῶς, ἀλληγορῶ.

blumen μὴ διανθῶ, ἀνθοστολῶ.

Blumen au, die, ὁ ἀνθηρός, λευκός.

Blumen bau, der, ἡ καλλιέργεια τῶν ἀνθῶν, ἡ ἀνθοκομία.

Blumen beet, das, ἡ πρασιά ἀνθῶν, τὸ ἄνθηρον.

Blumen binde, die, ὁ στέφανος ἀνθῶν.

Blumen blatt, das, τὸ πῖταλον, τὸ φύλλον ἀνθῶς.

Blumen duft, der, τὸ ἀνθοδόμον.

Blumen flor, der, ἡ ἀνθη.

Blumen freund, der, ὁ φιλανθής, ὁ φίλος τῶν ἀνθῶν.

Blumen garten, der, ὁ κήπος ἀνθῶν, ὁ ἀνθῶν.

Blumen gärtner, der, ὁ ἀνθοκόμος.

Blumen gewächs, das, τὸ ἀνθοφόρον φυτόν.

Blumen kelch, der, ἡ κάλυξ.

Blumen knospe, die, ἡ κάλυξ [τὸ μπουμπούκι].

Blumen kohl, der, ἡ ἀνθοκράμβη [τὸ κουνουπίδι].

Blumen kranz, der, ὁ στέφανος ἀνθῶν.

Blumen lese, die, ἡ ἀνθολία.

Blumen liebhaber, der, ὁ φιλανθής, ὁ ἐραστής τῶν ἀνθῶν.

Blumen liebhaberei, die, ἡ φιλανθία, ἡ ἀγάπη τῶν ἀνθῶν.

Blumen maler, der, ὁ ἀνθογράφος.

Blumen malerei, die, ἡ ζωγραφία τῶν ἀνθῶν, ἡ ἀνθογραφία.

blumenreich πολυανθής, εὐανθής.

Blumen sprache, die, ἡ γλῶσσα τῶν ἀνθῶν.

Blumen strauss, der, ἡ ἀνθοδέσμη.

Blumenstück, das, ἡ εἰκὼν ἀνθέων, τὸ ἀνθογραφημα.

Blumen topf, der, τὸ ἀνθοδο- γετον. ἡ ἀνθοδόχη [ἡ γάστρα, γλά- στρα].

blumentragend ἀνθοφόρος.

Blumen zeit, die, ὁ καιρὸς τῶν ἀνθέων, ἡ ἀνθη.

Blumen zucht, die, ἡ καλλιερ- γία τῶν ἀνθέων, ἡ ἀνθοκομία.

Blumen zwiebel, die, ὁ βολ- βός (ἀνθους).

blumicht ἀνθεμειώδης, ἀνθοφόρος

blumig εὐανθής, ἀνθεμειώδης, ποι- κιλανθής.

Blumist, der, -en, πλ -en, ὁ ἀνθοκόμος, ὁ ἀνθολόγος.

Blümlein, die, -s, πλ —, τὸ ἀνθόλλιον [τὸ λουλουδάκι].

Bluse, die, —, πλ -n, ὁ χιτω- νίσκος [ἡ ποκαμιδα, ἡ μπλουζα].

Blüse, die, —, πλ -n, ὁ φάρος, ὁ φανός [τὸ φανάρι].

Blut, das, -es, τὸ αἷμα. (μτφ ἡ γενεά, τὸ γένος. mit—befleckt, καθημαγμένος. — lassen ἐξαιμα- τίζω [παίρνω αἷμα]. — dabei er- starre ihm das—ἐπάγωσε τὸ αἷμά του. von edlem -e ἐξ εὐγενοῦς καταγωγῆς. Gut und—opfern θυ- σιάζω χρῆμα καὶ αἷμα. das liegt im -e τοῦτο εἶναι ἔμφυτον. das macht böses—τοῦτο ἐρεθίζει τὰ πνεύματα. das—verlengnet sich nicht τὸ αἷμα νερόν ἐν γίνεσται. ein junges—νεαρὸν πρόσωπον.

Blutab gang, der, ἡ αἱμόρ- ροια.

Blut achat, der, ὁ αἱμαγάτης.

Blut ader, die, ἡ αἱματίτις ολέψ.

blutähnlich αἱματοειδής.

Blutan drang der, ἡ συμφό- ρησις τοῦ αἵματος.

blutarm ὀλίγαίματος, ἀναιμικός. (οἶκ) πᾶμπτωχος.

Blut armut, die, ἡ ἀναιμία.

blutartig αἱματοειδής, αἱμα- τωπός.

Blut ausleerung, die, ἡ αἱ- μόρροια.

Blutauswurf, der, ἡ αἱμο- πτυσία.

Blut bad, das, ἡ αἱματοχυσία, σφαγή.

Blut brechen, das, ἡ αἱμο- πτυσία.

Blut bruch, der, ἡ αἱματοκλή.

Blut durst, der, ἡ αἱμοδιψία.

blutdürstig αἱμοδιψος.

Blüte, die, —, πλ -n, ἡ ἀνθη, ἀνθοῖσις. (μτφ) τὸ ἄνθος, ἡ ἀκμή. in der — seines Alters εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας του.

Blut egel, der, ἡ βδέλλα. ei- nem — ansetzen βδέλλῃω τινά.

bluten ἀμὴ αἱμορροῶ, χέω αἷμα.

Bluten, das, ἡ αἱμόρροια.

blutend αἱμόρρους, αἱμοσταγής.

Blutentziehung, die, ἡ αἱ- μαξίς, ἡ ἀφαίρεσις αἵματος.

Blut ergiesung, die, ἡ -er- guss, der, ἡ ἐκχυσίς αἵματος.

bluterzeugend αἱματοποιη- τικός.

Bluter zeugung, die, ἡ αἱμά- τωσις, ἡ αἱματοποιήσις.

Blüte zeit, die, ἡ ἀνθη, ὁ και- ρὸς τῆς ἀνθώσεως.

Blut farbe, die, τὸ χρώμα αἱ- ματος.

blutfarbig αἱμοχρωώδης, αἱ- ματοειδής.

Blut fink, der, (πι) ἡ πυρα- λὶς [ὁ χειμωνιάτης].

Blut fleck, der, ἡ κηλὶς αἱ- ματος.

blutfleckig καθημαγμένος.

Blut fluss, der, ἡ αἱμόρροια, αἱμορραγία.

blutflussstillend αἱμοστατικός.

blutfremd παντελῶς ξένος.

Blutgefäss, das, τὸ αἱματηφόρον ἄγγειον.

Blutgefässlehre, die, ἡ ἀγγειολογία.

Blutgeld, das, τὰ αἵτινα.

Blutgericht, das, τὸ κακουργιοδικεῖον.

Blutgerüst, das, τὸ ἱκρίωμα.

Blutgeschwulst, die, ἡ -geschwür, das, ὁ δοθιήν [ὁ βόλου-ας].

Blutgier, die, ἡ αἵματος δίψα, αἱμοδιψία.

blutigierig αἱμοδιψός, φονικός, αἱμοδόρος.

Blutholz, das, τὸ αἱματόφυλον.

Blut husten, der, ὁ αἱμοπτύκός βηξ· ἡ αἱμοπτυσία.

blutig αἱματώδης, αἱματηρός, καθημαγμένος· φόνιος.

blutjung (οἶκ) νεκρώτατος.

Blut lassen, das, ἡ ἀφαίμαξις [τὸ ξαιμάτωμα].

blut leer, ἡ -los ἀναιμος, ἀναιματος, λειψαιμος, ἀναιμικός.

Blutlosigkeit, die, — ἡ -mangel, der, ἡ ἀναιμία, ἀναιμία.

Blut mensch, der, ὁ αἱμοχάρμης, αἱμοχαρής.

Blut rache, die, ἡ ἐκδίκησις φόνου.

blutreich πολυαἷμος, πολυαἷματος, αἱματώδης.

blutreinigend καθαρτικός τοῦ αἵματος, αἱμοκαθαρτικός.

Blut richter, der, ὁ κακουργιοδίκης.

blutrot αἱματοειδής, αἱμοχρωδής, αἱματώδης.

blutrünstig αἱματηρός.

Blutsauger, der, ὁ αἱματοπότης.

Blutschande, die, ἡ αἱμομεία· ἡ ἀνόσιος συνουσία.

Blut schänder, der, ὁ αἱμομείτης.

blutschen αἱμοφοβός.

Blut scheu, die, ἡ αἱμοφοβία.

Blut schuld, die, ἡ μισαρία, τὸ κακούργημα, ὁ φόνος.

Blutsfreund, der, ὁ στενὸς συγγενής.

Bluts freundschaft, die, ἡ στενὴ συγγένεια.

Blut speien, ἡ -spucken, das, ἡ αἱμοπτυσία.

Blutstein, der, ὁ αἱματίτης λίθος.

blutstillend αἱμοστατικός, στυπτικός.

Blut stockung, die, ἡ αἱμοστάσις, αἱμοστασία.

Blut strieme, die, ὁ αἱμάλωψ, μάλωψ.

Blut strom, der, ἡ αἱμάς, ὁ ῥοὺς αἵματος.

Bluts tropfen, der, ἡ σταγὼν αἵματος.

Blut sturz, der, ἡ αἱμορραγία.

bluts verwandt ὁμαίμος, στενὸς συγγενής.

Bluts verwandtschaft, die, ἡ στενὴ συγγένεια.

Blut that, die, τὸ στυγερὸν κακούργημα.

bluttriefend αἱμοσταγής, αἱματοσταγής [ματοκυλισμένος].

Blutum lauf, der, ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος, ἡ περιρροία.

Blutung, die, —, πλ -en, ἡ αἱμόρροσις, αἱμόρροια.

Blut urteil, das, ἡ καταδίκη θανάτου.

Blutver giessen, das, ἡ αἱματογυσία, ἡ σφαγή.

Blut verlust, der, ἡ ἀπώλεια αἵματος.

Blut wasser, das, ὁ ἱχώρ, ὁ λέμφος, ὁ ὀρός τοῦ αἵματος.

blutwenig ἐπὶ καθ' ὑπερβολὴν ὀλίγος, ἐλάχιστος.

Blutwurst, die, ἡ αἱματῖτις χορδὴ, ὁ αἱματῖτης (αἱματοπώτης) ἀλλὰς.

Blutzeuge, der, ὁ μάρτυς, ὁ ἱερομάρτυς.

Blutzwang, der, (ιατρ) ἡ δυσεντερία.

Bö, die, —, πλ -en, τὸ φύσημα ἀνέμου.

Böa, die, —, πλ -s, (ζλ) ὁ βόας.

Bock, der, -s, πλ Böcke, (Ziegenbock ὁ τράγος; (Schafbock ὁ κριός. τὸ πῆγμα, τὸ βάθρον [ἡ σκαλισιά]. ὁ ὀκρίδας, ὁ δίφρος ἀμαξήλατου. (μτφ) τὸ παχὺλόν σφάλμα. ein alter, geiler — λάγνος γέρον. (μτφ) den — zum Gärtner machen κάμνω τὸν κλέπτην οἰκοκύρην. einen — machen ἢ schiessen περιπίπτω εἰς χονδρὸν σφάλμα. spanischer — ἡ χοιτίζ, ἡ πέδη [ὁ φάλαγγας].

bockbeinig τραγοσκελής.

Böckchen, das, τὸ τραγάκιον.

bocken ἀμλ τραγῶν τραγίζω. (μτφ) μυῶ, μυμοῶ [τὰ κρεμῶ, τὰ κατεδάζω].

Bockfell, das, ἡ τραγῆ, τὸ τράγειον δέρμα.

Bockfleisch, das, τὸ τράγειον κρέας.

bockfüssig τραγόπους.

Bockgeruch, ἡ -gestank, der, ἡ κινάδρα, ὁ γράσος [ἡ τραγίλα].

bockig τραγίζων κινάδρην, ὀζων κινάδρας. (μτφ) πείσμων.

Bockleder, das, τὸ κατεργασμένον τράγειον δέρμα.

Bocks bart, der, τὸ γένειον τράγου. ὁ τραγοπώγων, ὁ σφηνοπώγων, ὁ τραγογένης. (φτ) ὁ τραγοπώγων [τὸ μωσοῦσι].

Bocks horn, das, τὸ κέρας τρά-

γου. (μτφ) einen ins — jagen πτωῶ, ἐκδειματῶ, τρομάζω τινά.

Bocksprung, der, τὸ ἄλμα τράγου, τὸ ἀνασκηρτημα.

Boden, der, -s, πλ Böden ὁ πυθμῆν, ὁ πάτος. τὸ ἔδαφος, τὸ βάπεδον ἡ γῆ, ὁ ἀγρός, τὸ χωράφιον, τὸ σιτοβολεῖον, ὁ σιτοβολών. Grund und — ἡ γαιοκτησία, τὸ ὑποστατικόν. auf den — χαμαί, κατὰ γῆς. zu — werfen ῥίπτω κατὰ γῆς. auf dem — liegen κεῖμαι χαμαί. zu — sinken καταπίπτω χαμαί. zu — schlagen κατασυντρίβω. die Augen zu — schlagen καταβιδάζω τοὺς ὀφθαλμούς. under den — bringen ἐξοντώνω [ἐξα-στρέφω]. zu — drücken καταπιέζω βαρέως. — gewinnen προχωρῶ. dem — gleich machen κατεδάφζω. (πρμ) Handwerk hat goldenen — πᾶν ἐπάγγελμα τρέφει τὸν ἐπαγγελματίαν. auf seinem — ist man Meister ἕκαστος ἰσχύει εἰς τὸν τόπον του.

Boden beschaffenheit, die, ἡ φύσις τοῦ ἔδαφους.

Boden besitz, der, ἡ γαιοκτησία, ἡ κτηματικὴ περιουσία.

Boden kammer, die, τὸ ὑπώροφιον δωμάτιον, τὸ ὑπερώϊον.

Boden loch, das, ἡ -luke, die, ὁ ὑπώροφος φεγγίτης.

bodenlos ἀπύθμενος, ἄβυσθος. ἀπέραντος. -e Tiefe ἀγανὲς βάθος, ἄβυσσος. -er Jammer, ἡ -es Elend ἐσχάτη ἀθλιότης.

Bodenraum, der, τὸ σιτοβολεῖον, ἡ ἀποθήκη.

Boden satz, der, ἡ ὑποστάθμη, ἰλύς, τὸ κατακάθισμα [τὸ καταπάτι].

Boden schlüssel, der, τὸ κλειδίον τοῦ σιτοβολωνός.

Boden treppe, die, ἡ κλίμαξ σιτοβολωνός.

Bodmerel, die, —, πλ -en, τὸ βαλαιοδάνειον, ναυτοδάνειον.

Bodmerel vertrag, der, τὸ συμβόλαιον βαλαιοδανείου.

Bogen, der, -s, πλ —, τὸ τόξον ἢ ἀψίς, τὸ κύρτωμα ἢ καμάρα, τὸ πλῆκτρον, ἀπὸ βοξάριον.

— **Papier** τὸ φύλλον χαρτοῦ, ἢ κόλλα. (μτφ) in Bausch und — συλλήθεον, ὁλομερῶς [σύμμα καντάρι]. mit dem — schiessen τοξεύω. (μτφ) den — hoch spannen ἐγείρω μεγάλως ἀπαιτήσεις.

Bogen brücke, die, ἡ ἀψιδωτὴ γέφυρα.

Bogen fläche, die, ἡ κυρτότης. **bogenförmig** τοξοειδής, τοξωτός, καμαρωτός.

Bogen gang, der, τὸ περίστυλον, περίστυον.

Bogen gerüst, das, τὸ ἐκπύωμα καμάρας, τὸ πῆγμα ἀψίδος.

Bogen gewölbe, das, ἡ καμάρα.

Bogen halle, die, ἡ στοά, παστάς.

Bogenmacher, der, -s, πλ —, ὁ τοξοποιός.

bogenrund καμαρωτός, κυρτός.

Bogen rundung, die, ἡ καμαρώσις, κύρτωσις.

Bogen schiessen, das, ἡ τοξεία, τόξευσις ἢ τοξικία.

Bogen schuss, der, τὸ τόξευμα.

Bogen schütz, der, ὁ τοξότης.

Bogen sehne, die, ἡ νευρά.

bogenweis ἐπὶ τοξωτῶς, τοξοειδῶς, κατακύβητα, μέτρη κόλλαν.

Bogen wölbung, die, ἡ καμαρώσις, κύρτωσις.

bogig τοξοειδής, τοξωτός, καμαρωτός.

Bohle, die, —, πλ -n, ἡ παγίδα σανίς.

bohlen μὴ σανιδίζω.

Böhrchen, das, -s, πλ —, τὸ κυάμιον [τὸ κουκκάκι].

Bohne, die, —, πλ -n, ὁ φασιόλος, φασιόλος [τὸ φασιόλι]. dick — ὁ κύαμος [τὸ κουκκί]. grün — ἡ γλωροί φασιόλοι. weisse — ἡ ξυροί φασιόλοι.

bohnen μὴ λαλῶν διὰ κτηρῶν.

Bohnen acker, der, ἡ field, das, ὁ κυάμιον.

Bohnen wurm, der, ὁ μιδάς.

bohren μὴ τρυπῶ. in den Grund — καταποντίζω.

Bohren, das, -s, ἡ τρύπησις.

Bohrer, der, -s, πλ —, τρυπητής τὸ τρύπανον, ἡ τρυπάνη τὸ τρυπάνιον.

Bohr zeug, das, τὸ τρύπανον τρυπητήρια.

Boje, die, —, πλ -n, (ντ) σημαντήρ, ἐπιπλευστής [ἡ σημαία, δούρα].

Bolle, die, —, πλ -n, ὁ βολβοειδής, βολβοειδής.

bollenartig βολβοειδής, βολβοειδής.

Bollen gewächs, das, τὸ κεφαλαίριον, τὸ φλοιόριον (φωτόν).

Böller, der, -s, πλ —, ὁ ὄλμος, τὸ μικρὸν πυροβόλον.

bollern ἀμὴ θορυβῶ.

böllern ἀμὴ πυροβολῶ δι' ὄλμου.

bollig βολβοειδής.

Boll werk, das, (στρ) τὸ ἐπιτελεῖσμα, ὁ προμαχών.

Bolzen, der, -s, πλ —, τὸ βέλος, ἡ περόνη [τὸ ξυλοκάρφι]. ein — abschieten τοξεύω.

Bombardement, das, -s, ἡ κανονοβόλησις, ὁ βομβαρδισμός.

Bombardier, der -s, πλ -en, ὁ ὀλμοβολητής, βομβαρδιστής.

bombardieren μὴ βομβοβολῶ καταπυροβολῶ, βομβαρδίζω.

Bombardierung, die, —, πλ -en, ἡ βομβοβόλησις, καταπυροβόλησις, ὁ βομβαρδισμός.

Bombast, uer, -es, ὁ κόμπος τῶν λέξεων, ὁ στόμφος.

bombastisch κομπώδης, στομψώδης, διωρυαμβώδης.

Bombe, die, —, πλ -n, ἡ πυρόσφαιρα, ὁ ὄλμος, ἡ βόμβα.

bombenfest ἀκαταπυροδύλητος.

bona fide ἐπρ (ἐπὶ) καὶ τῇ τῇ πίστει.

Bonbon, der, -s, πλ -n, τὸ κουρέτον, τὸ ζαχαρωτόν.

Bönhase, der, ὁ ψευδοτεχνίτης [ὁ σοῦλτης].

Bonne, die, —, πλ -n, ἡ παιδοκόμος· ἡ παιδαγωγός.

Boot, das, -es, πλ -e, & Böte, τὸ σκάφος, πλοίαριον· ὁ λέμβος.

Bootsknecht, der, ὁ ἐρέτης, ὁ κωπηλάτης.

1 **Bootsmann**, der, -s, πλ -männer, ὁ πρωτεύς [ὁ λοστρόμος].

2 **Bootsmann**, der, -s, πλ -leute, ὁ ναύτης.

Bootzieher, der, ὁ βυμουλκός.

Bor, das, -s, (χμ) τὸ βόρυν.

Borax, der, -es, (χμ) ἡ χρυσόκολλα, ὁ βόραξ, τὸ βορικόν νάτριον.

Bord, der, -s, πλ -e, ἡ πλευρά πλοίου, τὸ κατάστρωμα· τὸ πλοῖον. an — gehen ἐπιβαίνω, ἐμβαίνω εἰς τὸ πλοῖον. an — nehmen ἐμβάλλω εἰς τὸ πλοῖον. über — werfen ῥίπτω εἰς τὴν θάλασσαν. über — fallen πίπτω εἰς τὴν θάλασσαν. frei an — ἐλεύθερον ἐπὶ τοῦ πλοίου.

Bordell, das, -s, πλ -e, τὸ πορνεῖον, τὸ χαμαιτυπεῖον.

bordieren μὴ κρασπεδῶ.

Bordierung, die, —, πλ -en, ἡ κρασπέδωσις.

Borg, der, -s, ἡ πίστωσις, τὸ δάνειον. auf — ἐπὶ πιστώσει [δανεικῶ, βερεσί].

borgen μὴ δανείζομαι (von ἡ

bei einem παρά τινος)· δανείζω.

Borgen, das, -s, ὁ δανεισμός.

Borger, der, -s, πλ —, ὁ δανειζόμενος· ὁ δανειστής.

borgweise ἐπρ ἐπὶ πιστώσει [δανεικῶ, βερεσί].

Borke, die, —, πλ -n, ὁ φλοιός.

Borkenkäfer, der, ὁ σκάραβος.

Born, der, -s, πλ -e, ἡ πηγή, κρήνη, βρύσις ἡ ἀλυκίς [ἡ ἀλυκία].

borniert μικρόνους, στενοκέφαλος.

Borniertheit, die, —, ἡ μικρονομία, ὁ περιορισμένος νοῦς.

Börse, die, —, πλ -n, τὸ χρηματιστήριον.

Börsenblatt, das, τὸ χρηματιστικὸν ὁρμητῖον.

Börsenkurs, der, αἱ τιμαὶ τοῦ χρηματιστηρίου.

Börsengeschäfte, die (οὐδ πλ), αἱ συναλλαγαὶ τοῦ χρηματιστηρίου.

Börsenordnung, die, ὁ κανονισμός τοῦ χρηματιστηρίου.

Börsenspiel, das, ὁ χρηματισμός, ἡ κερδοσκοπία.

Börsenzeitung, die, ἡ ἔφημερίς τοῦ χρηματιστηρίου.

Borst, der, -es, πλ -e, τὸ βῆγμα, ἡ διαρρηγὴ [ἡ σκασμάδα].

Borste, die, —, πλ -n, ἡ σμηριγὴ [ἡ χειρότριχα, γουρουνότριχα]. sich borsten ὀρσοτριχῶ.

borstenartig ὁμοίως τριχίχοιρου.

borstig λασίως, παχύτριβς. (μτφ οἶκ) — werden εξαγριαίνομαι, ἀσαρπάζομαι.

Borstigkeit, die, —, ἡ ὀρσοτριχία. (μτφ οἶκ) ἡ παραφορά.

Bort, das, -es, πλ -e, ἡ σανίς, τὸ σανίδιον.

Borte, die, —, πλ -n, τὸ κράσπεδον, σειράδιον, λέγωνον, ἀκρυ-

περιδίων, mit -n besetzen ή ein-
fassen κρασιεδώ.

bös ἔσθ' bōse.

bösartig κακοήθης, κακός· ἄ-
γριος, δούτροπος. einen -en
Charakter nehmen φλεγμαίνω
[κακοφορμίζω, κακωσύνῃω].

Bösartigkeit, die, —, ή κα-
κοήθεια· ή κακία.

Böschung, die, —, πλ -en,
τὸ κεκλιμένον ἐπίπεδον, ή κλίτις,
κλίσις.

böse κακός· κακοήθης, κακο-
ποιός· ἄγριος, ὀργίλος· παρωγι-
σμένος [θυμωμένος]. δυσμενής, ἄ-
πηνής. πάσχων, ἀσθενής. — Ge-
wohnheit κακή ἔξις. der Böse τὸ
πονηρὸν πνεῦμα, ὁ Σατανᾶς. — Kran-
kheit κακή ἀσθένεια. — machen
ἐξαγριάνω, παροργίζω. — werden
παροργίζομαι, θυμωνομαι. — sein
εἶναι παρωγισμένος, θυμωμένος.
einen -n Finger haben ἀλγῶ
τὸν δάκτυλον, τὸ δάκτυλόν με
πονέει — Augen haben ἀλγῶ τοὺς
ὀφθαλμούς, ἔγω πονέωμαι. Gutes
mit B-m vergelten ἀποδίδω κα-
λὸν ἀντὶ κακοῦ. B-s na hsagen
κακολογῶ, κακηγοῶ. ein -s Ge-
wissen haben ή συνείδησίς μου
με ἐλέγχει, ἔγω τὴν συνείδησίν μου
sich nichts B-s dabei denken
δὲν ἔχω κακὸν εἰς τὸν νοῦν μου
— Zeiten καιροὶ γαλειοί, δυσχε-
ρεῖς. // —, ἔγω κακῶς, κακά, er
meint es nicht so — δὲν το κά-
μνει ἐπὶ κακοῦ.

Böse, das, -n, τὸ κακόν.

Bösewicht, der, -es, πλ -e,
ὁ ἀνιτήριος, ὁ μιανός, ἀλάστορ,
μιάστωρ, παμμίαρος, πειρασμός.
boshhaft κακεντρέχης, μοχθη-
ρός, κακόβουλος, κακὸψυχος, κα-
κοήθης.

Boshaftigkeit, ή -heit, die.
—, πλ -en, ή κακεντρέχεια, μο-

χθηρία, κακία, ή κακή ψυχή. aus
— ἐκ μοχθηρίας, ἐξ ἐλοκάκως.

Boskett, das, -[e]s, πλ -e, τὸ
ἄλσος.

böslich μοχθηρός, ἐθελόκακος,
κακόβουλος, κακεντρέχης.

bosseln ἀρπάζω κύνους
[τσάβνια].

Bossier arbeit, die, ή πλα-
στουργία.

bossieren μιη πλαστοργῶ,
πλάττω.

Bossierer, der, -s, πλ —,
ὁ πλάστης, πλαστοργός.

böswillig ἐθελόκακος, κακόβου-
λος, κακὸψυχος, μοχθηρός.

Böswilligkeit, die, —, ή ἐθελό-
κακία, κακόβουλία, μοχθηρία, ή
κακή ψυχή.

Botanik, die, —, ή φυτολογία,
βοτανική.

Botaniker, der, -s, πλ —, ὁ
φυτολόγος, ὁ βοτανικός.

botanisch φυτολογικός, βοτα-
νικός.

botanisieren ἀμυ βοτανολογῶ,
φυτολογῶ.

Bote, der, -n, πλ -n, ὁ ἀγγε-
λιαφόρος. -n laufen ἀγγελιαφορεῖ.

Boten läufer, der, ὁ ἡμερο-
δρόμος.

Boten lohn, der, ὁ μισθός ἀγ-
γελιαφόρου.

Botin, die, —, πλ -nen, ή
ἀγγελιαφόρος, ή ἀγγελιώτις.

botmässig ἐπήκοος, ὑποτα-
κτικός.

Botmässigkeit, die, —, ή κυ-
ριαρχία, δεσποτεία, ἐξουσία. under
seine — bringen ὑποτάσσω.

Botschaft, die, —, πλ -en,
ή ἀγγελία, εἰήσεις, ή πρεσβεία.

Botschafter, der, -s, πλ —,
ὁ πρεσβευτής, die — οἱ πρέσβεις.

Böttcher, der, -s, πλ —, ὁ
βαρελοποιός [ὁ βαρελάς].

Böttcher arbeit, die, ἡ βαρελοποιία.

Böttcherei, die, —, πλ -en, τὸ βαρελοποιεῖν.

Böttcher werkstatt, die, τὸ βαρελοποιεῖν.

Böttlich, der, -s, πλ -e, ὁ κάθος.

Bouillon, die, —, ὁ ζωμός κρέατος, ὁ κρεατοζωμός.

Bouquet, das, [te]s, πλ -s, ἡ ἀνθοδέσμη.

Bowle, die, —, πλ -n, τὸ ὁπίραιο μειγμένον ποτόν.

boxen ἀπὸ πυκτεῖν, πυγμαχῶ, γρονθοποιοῦμαι.

Boxer, der -s, πλ —, ὁ πύκτης, πυγμαχός, ὁ γρονθοκόπος.

brach ἐπὶ ἀγεώργητος, ἀκαλλιέργητος, χέρσος. — liegen μένω ἀκαλλιέργητος.

Brach acker, der, ἡ Brache, die, —, πλ -n, ἡ νεός, χέρσος.

brachen μὴ νεώ, ἀποτριῶ νεόν [καλλουργῶ].

Brachen, das, -s, ἡ νέανσις, ὁ νεασμός [τὸ καλλοῦργημα].

Brach feld, das, ἡ νεός, χέρσος.

Brach monat, der, ὁ θεριστῆς μήν, ὁ Ἰούνιος.

Brach zeit, die, ὁ καιρὸς τῆς γερσείας.

1 **Brack**, der, -en, πλ -en, ἡ Bracke, die, —, πλ -n, μέγας θηρευτικὸς κύων.

2 **Brack**, das, -s, πλ -e, τὸ κάθαρμα, τὸ σκύδαλον [τὸ ἀποδιαλεγούδι].

bracken μὴ διαλέγω, ἐκχωρῶ.

brackig ὑψάλμυρος [γλυφός].

Bräck wasser, das, τὸ ὑψάλμυρον ὕδωρ [ἡ γλυφάδα].

Bramarbas, der, —, πλ -se, ὁ Θράσων, ὁ ὑφαγόρας, κομπαστής, καυχηματίας.

bramarbasieren ἀπὸ μεγαλαυχοῦμαι, κομπάζω, κομπορημονῶ.

Bram segel, das, (vt) ὁ ἀρτέμων, ὁ ἐπισείων.

Bram stenge, die, (vt) τὸ ἐπιστήλιον.

Brand, der, -es, πλ Brände, ἡ καῦσις. ἡ πυρκαϊά, ὁ ἐμπρησμός, ὁ θαλός, θαυλός, ἡ γάγγραινα, ὁ σπᾶκελος, ἡ ἐρυσίθη [ὁ σείρηνας], in — geraten ἀναπλεγόμαι, ἀνιπτω. in — stecken πυρπολῶ, nach — riechen ἀναπνεύω καυματοῶδη ὀσμὴν. (iater) kalter — ὁ σπᾶκελος, — im Getreide ἡ ἐρυσίθη σιτηρῶν.

Brand assekuranz, die, ἡ ἀσφάλεια κατὰ τοῦ πυρός.

Brand blase, die, ἡ αἰθολίς, φλυκταινίς, καυσάλις [ἡ φουσακίδα].

branden αὐτὴ ἐξοκέλλω.

Brander, der, -s, πλ —, τὸ πυρπολικόν πλοῖον, ὁ πύρραυλος [ἡ ροκέτα].

Brand fackel, die, ὁ πυρσός, θαυλός.

brandfest ἀντιπυρπολικός, πυριμάχος.

Brand flecken, der, ἡ καυσάλις, τὸ ἐγκαυμα, ἡ αἰθολίς [ἡ καυματία].

brandfleckig σφακελώδης, ἐρυσιδώδης.

Brand fuchs, der, ὁ αἴθων, ὁ πυρρόβρις ἵππος. (oik) ὁ φοιτητὴς δευτέρου ἐξαμήνου.

Brand geruch, der, ἡ καυματοειδὴς ὀσμὴ.

brandicht καυματοειδής, ἐμπυρματικός.

brandig ἐρυσιδώδης, σφακελώδης, γαγγραινώδης.

Brand kugel, die, ἡ πυρπολικὴ σφαῖρα.

Brand mal, das, τὸ ἔγκαυμα· τὸ στίγμα.

brandmarken μι καυτηριάζω, στίζω, στιγματίζω, στηλιτεύω.

Brandmarkung, die, —, ὁ στιγματισμός, ἡ στηλίτευσις, τὸ στηλιτεύμα.

Brand opfer, das, ἡ ὀλόκαυτος θυσία, τὸ ὀλοκαύτωμα, τὸ ὀλόκαυτον.

Brand pflaster, das, τὸ πυρκαυστόν, τὸ ἔμπαστρον ἔγκαύματος.

Brand schaden, der, ἡ ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ἡ ἐρυσίθης ζημία.

brandschatzen μι & ἀμι ἀργυρολογῶ, φορολογῶ.

Brandschatzung, die, —, πλ -en, ἡ ἀργυρολογία.

Brand schiff, das, τὸ πυρπολικόν πλοῖον.

Brand stätte, die, ὁ τῆς πυρκαϊᾶς τόπος.

Brand steuer, die, ὁ φόρος ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς παθόντων.

Brand stifter, der, ὁ ἐμπρηστής.

Brand stiftung, die, ὁ ἐμπρησμός, ἡ ἐμπρησις.

Brandung, die, —, πλ -en, ἡ ῥαγία, κυματωγή.

Brand versicherung, die, ἡ πυρασφάλεια.

Brand wunde, die, τὸ πυρκαυστόν τραῦμα, ἡ πληγὴ καύματος.

Brand zeichen, das, τὸ ἔγκαυμα, ἡ καυσάλις [ἡ καύματις].

Branntwein, der, τὸ οἶνον πνευμα [ἡ ῥακή, τὸ ῥακ].

Branntwein blase, die, ὁ ἄμβλις, ὁ σταλακτήρ [ὁ λαμπτικός].

Branntwein brenner, der, ὁ θυλιστής [ὁ λαμπικαριστής].

Branntwein brennerei, die, ἡ θυλίσις, τὸ θυλιστήριον.

Branntwein schenk, der, ὁ οἶνονπνευματοπώλης, ὁ κέπηλος.

Branntwein schenke, die, τὸ οἶνονπνευματοπωλεῖον, τὸ καπηλεῖον οἶνονπνεύματος, τὸ ῥακοπωλεῖον.

Branntwein steuer, die, ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ οἶνονπνεύματος.

Branntwein wage, die, τὸ οἶνονπνευματόμετρον.

Brass, der, -es, τὸ κάθαγμα.

Brat apfel, der, τὸ ὀπτὸν ἄηλον.

Brat bock, der, ὁ κρατευτής, ὁ πυροστάτης.

braten* (brate, brätst, brät, briet, gebraten) μι ὀπτῶ, ἀψήνω.

Braten, das, ἡ ὀπτησις, ἐψησις [τὸ ψήσιμον].

Braten, der, -s, πλ —, τὸ ὀπτὸν κρέας, τὸ ψητόν. (μτφ) ein fetter — εἴρημα καλόν [κελεποῦρι].

den—riechen ὁσφραίνωμαι τὰ τεκταινόμενα.

Braten brühe, die, τὸ ἔμβημα (ὁ ζωμός) ὀπτοῦ κρέατος.

Brat fisch, der, ὁ ὀπτός ἰχθύς, ἡ ἀνθρακίς, ἡ ἐπανθρακίς, ἡ ἀποπυρίς.

Bratmaschine, die, τὸ ὀπτανεῖον.

Bratpfanne, die, τὸ τηγάνιον.

Bratrost, der, ἡ ἐσχάρα [ἡ σκάρα].

Bratsche, die, —, πλ -n, τὸ βαρυδάρβιτον [ἡ μπασαδιόλα].

Bratschist, der, -en, πλ -en, ὁ παῖξων τὸ βαρυδάρβιτον.

Brat spiess, der, ὁ ὀδελός, ὀπτήσεως [ἡ σουβλά].

Bratwurst, die, ὁ ἀλλᾶς [τὸ λουκάνικο].

Brau bottich, der, ὁ κάδος ζυθοποιίας.

Brauch, der, -s, πλ Branche, ἡ χρῆσις, τὸ χρῆμον.

brauchbar χρήσιμος, εὖχρηστος.

Brauchbarkeit, die, —, ἡ χρησιμότης, ἡ εὐχρηστία.

brauchen μὴ μεταχειρίζομαι· χρειάζομαι. das ist nicht zu — τοῦτο εἶνε ἄχρηστον. einen Arzt — χρῶμαι· ἰατρῶν. eine Kur — ἀκολουθεῖν θεραπείαν. er braucht Geld χρειάζεται χρήματα.

brauen μὴ ζυθοποιῶν· βράζω.

Brauer, der, -s, πλ —, ὁ ζυθοποιός.

Brauerei, die, —, πλ -en, ἡ ζυθοποιεῖα, τὸ ζυθοποιεῖν.

Brauer gilde, ἡ -innung, die, τὸ σωματεῖον ζυθοποιῶν.

Brauhaus, das, τὸ ζυθοποιεῖον.

Brauherr, der, ὁ ἰδιοκτήτης ζυθοποιεῖον.

braun φαῖός, μελάνγχρους, μελανόχρους, μελαγχρῆνός· [μαυρεῖδερός, σκούρος]. — und blau schlagen δέρω ἀνηλεῶς [σπανίζω ὡς τὸ ξύλον].

braunäugig μελανωπός· τὸν ὀφθαλμούς.

Bräune, die, —, τὸ φαῖόν χρῶμα, ἡ φαῖότης. ἡ συνάγκη, ἡ λαρυγγίτις [τὰ λαίρα]. die häutige — ἡ μενεογόνος λαρυγγίτις.

bräunen μὴ καυσιτῶ φαῖόν, μελαίνω. sich — καθίσταμαι φαῖός, μελάνγχρουνίζω.

braungelb κίτρινόφατος.

bräunlich ὑπόφατος [μαυρεῖδερός].

braunrot ἐρυθρόφατος.

Braus, der, —, ἡ βορβορώδης τέφρις, τὰ ὄργια. in Saus und — leben διαγῶ βίον ἄσωτον, ἀσωτεύομαι, ὀργιάζω.

Brause, die, —, πλ -n, ἡ βράσις, ὁ βρασμός, ἡ τὸ πύφλασμα. in der — sein βράζω, παφλάζω.

Brausebad, das, τὸ ἐπάντλημα, τὸ καταιόνμα, ἡ καταύνησις.

Brausekopf, der, ἡ ἐξηγμένη κεφαλή.

brausen ἀμὴ βράζω, παφλάζω. βαμβῶ [σπουρίζω].

Brausen, das, -s, ὁ βρασμός, ἡ βράσις· τὸ πύφλασμα, ὁ βόμβος [τὸ σπουρίζμα].

Brausepulver, des, ἡ κόνις ἐναεζυμώσεως.

Brausewind, der, ὁ σφοδρός ἀνεμός. (μτφ) ὁ ἀνήσυχος, ὁ θυροθυπαιός.

Braut, die, —, πλ. Braute, ἡ νύμφη, ἡ μνηστὴ [ἡ ἀρραβωνιαστὴς]. (πρμ) wer das Glück hat, führt die — heim ἡ τόχη βοηθεῖ περισσύτερον τῆς ἐνανότητος.

Brautanzug, der, ἡ νυμφικὴ στολή.

Brautbett, das, ἡ νυμφικὴ κλίνη

Brautdiener, der, ὁ νυμφόκομος.

Brautführer, der, ὁ νυμφαγωγός, νυμφόκομος.

Brautführerin, die, ἡ νυμφαγωγός, νυμφόκομος.

Brautgabe, die, ἡ φερνή [τὰ προίτια].

Brautgemach, das, ὁ νυμφικός θάλαμος, ὁ νυμφών.

Brautgeschenk, das, τὸ γαμήλιον δῶρον.

Brautgewand, das, ἡ νυμφικὴ ἐσθῆς.

Bräutigam, der, -s, πλ -e, ὁ μνηστὴρ [ὁ ἀρραβωνιαστικός]. ὁ νυμφίος, γαμβρός.

Brautjungfer, die, ἡ νυμφόκομος, νυμφαγωγός.

Brautkleid, das, ἡ νυμφικὴ ἐσθῆς, τὸ νυμφικόν ὄρεγμα.

Brautkranz, der, ὁ νυμφικός στέφανος.

Brautleute, die πλ, οἱ μενηστευμένοι, οἱ νυμφεῖοι.

bräutlich νυμφίδιος, νυμφικός.

Brautlied, das, ὁ ἐπιθάλάμιος, ὁ ἐπινυμφίδιος ὕμνος.

Braut paar, das, τὸ ζεύγος τῶν μενηστευμένων· τὸ νυμφικόν ζεύγος, ὁ νυμφίος καὶ ἡ νύμφη.

Braut ring, der, ὁ νυμφικὸς δακτύλιος· ὁ ἀρραβών.

Braut werber, der, ὁ προξενητής.

Brautwerbung, die, ἡ προξενεία [τὸ προξενεῖν].

Brau wesen, das, ἡ ζυθοποιία.

Brau wirt, der, ὁ ἰδιοκτήτης ζυθοπωλείου.

brav χρηστός, ἀκεραῖος χαρακτήρης, τίμιος, ἐντίμος, εὐθύς [τιμημένος], εὐτακτος, φρόνιμος, γενναῖος, ἀνδρεῖος.

Bravheit, die, —, ἡ χρηστότης, ἡ τιμιότης, εὐθύτης, ἡ γενναϊότης, ἡ ἀνδρεία.

bravo ἐπὶ εὐγε.

Bravo, das, -[s], πλ -s, τὸ εὐγε, ἡ ἐπευφημία.

Bravo rufen, das, ἡ ἐπευφημία.

Bravour, die, —, ἡ ἀνδρεία, γενναϊότης, ἡ ἀνδραγαθία.

Brech arznei, die, τὸ ἐμετικὸν φάρμακον, τὸ ἐμετήριο.

brechbar θραυστός· ἐθλαστος διαθλαστός.

Brechbarkeit, die, —, τὸ ἐθραυστόν· τὸ διαθλαστόν.

Brechdurch fall, der, (ιατρ) ἡ γαλέρη.

Breche, die, —, πλ -n, τὸ θραυστήριον, ὁ κόπανος.

Brech eisen, das, ὁ σιδηροῦς μολύβδος.

brechen* (breche, brichst, bricht brach· gebrochen) μὴ θραύω, βηγνύω, διαρρηγνύω, συντρίβω [σπάω, σπάνω]. θλάω, διαθλάω [ισαχίω] πτύσσω, συμπτύσσω [διπλώνω]. παραβαίνω, ἀθετῶ, καταπαύω. das Brot—κόπτω τὸν ἄρτον. die Lichtstrahlen—διαθλάω

τὰς ἀκτῖνας τοῦ φωτός. Steine—κόπτω λίθους, πετροκοπῶ. einen Brief—διπλώνω ἐπιστολήν. das Fasten—πασχάζω [χαλῶ τὴν σαρκοστήν]. das Schweigen—διακόπτω τὴν σιωπήν. Blumen—δρέπω ἄνθη. den Eid, sein Wort—παραβαίνω τὸν ὅρκον, τὸν λόγον μου. (μτφ) eine Lanze—ἐναλαμβάνω ἀγῶνα [ἐσπαθώνω]. den Stab über einen—καταδικάζω τινὰ εἰς θάνατον. er hat nichts zu beissen und zu—δὲν ἔχει οὐδὲ τὸν ἐπιούσιον ἄρτον. das Unglück hat ihn gebrochen ἡ δυστυχία τὸν κατέβαλε. (πρμ) Not bricht Eisen ἡ ἀνάγκη σπᾷ κόκκαλα.

//—ἀπὸς βηγνύομαι, θραύομαι, συντρίβομαι [σπάνω]. durch etwas—διέρχομαι βιαίως διὰ τινος, διαπερῶ τι. in ein Haus—εἰσβάλλω εἰς οἶκον, βιάζω τὴν εἰσόδον οἴκτου. aus dem Gefängnisse—ἐκπερῶ ἐκ τῆς φυλακῆς. mit einem—συνκρούομαι πρὸς τινά. das Herz bricht mir ἡ καρδία μου συντρίβεται. sich—βηγνύομαι διαρρηγνύομαι. ξεμῶ [ξερνάω]. das Wetter bricht sich ὁ καιρὸς ἀλλάσσει. die Wolken—sich τὰ νέφη σκορπίζονται.

Brechen, das, -s, ἡ συντριψίς, διαρραγή. ἡ παράδοσις, ἀθέτησις. ὁ ἔμετος [τὸ ξεράσμα].

Brech mittel, das, τὸ ἐμετήριο (φάρμακον).

Brechnuss, die, τὸ ἐμετικὸν κάρυον.

Brech pulver, das, ἡ ἐμετικὴ κόνη.

Brechung, die, —, πλ -en. ἡ βῆξις, διάρρηξις, συντριψίς. (φυσ) —des Lichtes ἡ διάθλασις τοῦ φωτός.

Brech wein, der, ὁ ἐμετήριος οἶνος.

Breachwein stein, der, ἡ
ἡμετικὴ τρύφ.

Brei, der, -s, πλ -e, ὁ πόλις,
γυλός. (μτφ) den — verschütten
γαλῶ τὰ πράγματα [κάρνιω γαλά-
στραις]. wie die Katze um den
heissen — gehen κλωθογυρίζω.
(πρμ) viele Köche verderben den
— πολλοὶ στρατηγοὶ Κάρϊαν ἀπώ-
λεσαν [οἱ πολλοὶ παρασκευάσας
βουλιάζουν τὸ καράβι].

breiartig πολτώδης.

Breigeschwulst, die, (ιατρ)
τὸ ἀδύρωμα.

brei'g πολτώδης, γυλώδης.

breit εὐρύς, πλατύς [φάρδύς].
εὐρύχωρος. πεπλατυσμένος, ἰσο-
πέδης. διεφοδικός, μακροσκελής,
ἐκτενής. -e Nase ῥίς πεπλασμένη.
πλατεία. zwei Ellen — δύο πή-
χες τὸ πλάτος. nicht einen Fuss
— weichen οὐδὲ κατὰ πόδα ὑπο-
χωρῶ. — machen ἢ schlagen ἀ-
νοίγω, πλατώνω, sich — machen
ὀγκοῦμαι, κομπάζω. weit und —
μακρὺς πλατύς, ἐκτάδην. ebenso
— als lang ἴσος καὶ τὸ εὐρὺς καὶ
τὸ μῆκος -er Stil λεκτικὸν ἐκτε-
νές, μακρολογία. ins B-e gehen
μικρύνω τὸν λόγον. ein Langes
und B-es über etwas sagen μα-
κρογορεῶ, ἀπεραντολογῶ περὶ τινος.

Breitblättrig πλατύφυλλος.

Breite, die, —, πλ -n, τὸ εὐ-
ρὺς, πλάτος, ἡ εὐρύτης, πλατύτης
[τὸ φάρδος]. ἡ διεφοδικότης, μα-
κρολογία. in die Länge und —
κατὰ μῆκος καὶ πλάτος, τοῦ μα-
κροῦς καὶ τοῦ πλατοῦς.

breiten ἴδι: ausbreiten.

Breiten grad, der. ὁ βαθμὸς
πλάτους.

Breiten kreis, der, ὁ παράλ-
ληλος κύκλος. ὁ κύκλος πλάτους.

breitfüssig πλατύπους.

breitköpfig πλατυκέφαλος.

breitmündig πλατύστομος.

breitnasig πλατύριν.

breitschulterig εὐρύνωτος,
πλατώνωτος.

breitstirnig εὐρυμέτωπος.

breitzüngig πλατύγλωσσος.

Breium schlag, der, τὸ κα-
τάπλασμα.

Bremse, die, —, πλ -n, ὁ οἰ-
στρος, ὁ μύσφ [ἡ ἀλογόμυα]. ἡ
ἱστομύς, τὸ σίμων: ὁ πνιγνός
ὁ ἐποχ(λ)εύς, ἡ τροχοπέδη.

bremsen μὴ φεμῶ, κημῶ. ἐπι-
γυμῶ, τροχοπεδῶ.

brennbar καύσιμος, φλογιστός,
καυστός.

Brennbarkeit, die, —, τὸ
φλογιστόν, τὸ εὐφλεκτόν.

Brenn eisen, das, ὁ καυτήρ,
τὸ καυτήριον. ἡ καλαμὴ, τὸ βο-
στρυχωτήριον.

Brennen* (brenne brannte-
gebrannt) μὴ καίω. ἔφω, ὅπτω,
φῆνω. θριμύσσω, θάκνω [τρούζω].
Branntwein — κατασκευάζω οἰ-
νόπνευμα. die Haare — βοστρυ-
χῶ τὴν κόμην. Kaffee — φῆνω
καφέν. Zigel — φῆνω κεραμίδα.
eine Wunde — καυτηριάζω πλη-
γὴν. (πρμ) ein gebranntes Kind
scheut das Feuer πάθος μάθος
[ὅπου κάτρε εἰς τὴν κολοκύθα ἀπ'
ἀλάργα τὴν ἐφύσα]. was dich
nicht brennt, das lösche nicht
τὰ σεαυτοῦ πράττει, μὴ ἀναριγνῶς
εἰς ξένας υποθέσεις. // — * ἀρὴ ἀνά-
πτω* καίομαι φλέγομαι. das Feuer
brennt τὸ πῦρ ἀνάπτει. dieses
Holz brennt nicht gut αὐτὰ τὰ
ξύλα οὐκ ἀνάπτουσι. die Sonne
brennt ὁ ἥλιος καίει. es brennt
εἶνε πυρκαϊά. vor Begierde, Liebe
— φλέγομαι ὑπὸ ἐπιθυμίας, ἔρωτος.
sich — καίομαι. (μτφ) sich weiss
— δικαιολογοῦμαι, ἀπολογοῦμαι
Brennen, das, -s, ἡ καύσις: ὁ

ἐμπρησμός. ἡ ὀπτησις, ἐψησις [τὸ ψήσιμο].

brennend καίων, φλογερός. καυστικός. -e Hitze τὸ καύμα, ὁ καύσων. -es Licht φῶς ἀνημμένον.

Brenner, der, -s, πλ —, ὁ ρυκτήρ φωταερίου. ὁ ἀποσταλακτής· ὁ οἶνοπνευματοποιός. ὁ καμινευτής, καυνοκαύστης.

Brennerei, die, —, πλ -en, τὸ ἀποσταλακτήριον. τὸ καμινευτήριον κεράμιον, τὸ κεραμοποιεῖον.

Brenn glas, das, ἡ φακοειδὲς ὕαλος.

Brenn holz, das, τὰ καύσιμα ξύλα, ἡ καύσιμος ξυλεία.

Brenn hütte, die, τὸ διυλιστήριον.

Brenn kolben, der, ὁ ἀμυδὲς [ὁ λαμπτήρ].

Brenn material, das, ἡ καύσιμος ὕλη.

Brenn nessel, die, ἡ ἀκαλήφη, κνίδις [ἡ τσουκνίδα].

Brenn ofen, der, ἡ κεραμευτικὴ καμινός.

Brenn öl, das, τὸ ἔλαιον τοῦ λύχνου, τὸ λυχνόλαδον.

Brenn punkt, der, (φωσ) ἡ ἐστία.

Brenn spiegel, der, τὸ καυστικὸν κάτοπτρον, τὸ σκάφιον.

Brenn stoff, der, ἡ καυστικὴ (εὐφλεκτος) ὕλη.

Brennung, die, —, πλ -en, ἡ καύσις.

Brenn weite, die, (φωσ) ἡ ἐστιακὴ ἀπόστασις.

brenzeln μὴ ὅζω ἐμπυρεύματος.

brenzlich ἐμπυρευματικός.

Bresche, die, —, πλ -n, ἡ διαρρηγνὴ τεῖχος, τὸ ῥήγμα, τὸ ἄνοιγμα.

Brett, das, -es, πλ -er, ἡ σάνις, τὸ σανίδιον. ὁ δίσκος. τὸ βιβλίο, τὸ βιβλίον [τὸ βιβλίον]. τὸ ἀδάκιον, τὸ

πεσσευτήριον. ἡ σκηνή (θεάτρου). schwarzes — μαῦρος πίναξ. mit -ern auslegen ἡ beschlagen σανιδῶν. die -er besteigen ἀνέργονται ἐπὶ σκηνῆς. über die -er gehen διδάσκειν ἀπὸ σκηνῆς. auf einen -e bezahlen μετρεῖν διὰ μιᾶς. (μτφ) ein—vor dem Kopfe haben εἶμαι γονδροκέφαλος. da ist die Welt mit -ern vernagelt τὸ πρᾶγμα ἐφθασε εἰς τὸ ἀπροχώρητον. bei einem einen Stein im -e haben ἰσχύω παρὰ τινι.

Brettchen, das, -s, πλ —, τὸ σανίδιον, τὸ σανιδάκιον.

Bretter dach, das, ἡ σανιδωτὴ στέγη.

Bretter decke die, ἡ σανιδωτὴ ὁροφή.

brettern ἐκ σανίδος, σανιδῶν.

Bretterver schlag, der, τὸ σανιδωτὸν διασπάειν.

Bretter wand, die, τὸ σανιδωτὸν μεσάτοιχον.

Bretter werk, das, τὸ σανιδωμα.

Brett mühle, die, τὸ πριονοστάσιον, τὸ σανιδοκοπιεῖον.

Brett säge, die, τὸ πριονοσάνιδοποιός.

Brett spiel, das, ἡ πεσσεία. διαγραμματισμός. οἱ πεσσοί [τὸ τάβλι].

Brett spieler, der, ὁ πεσσευτής.

Brett stein, der, ὁ πεσσοί, ψῆφος.

Breve, die, —, πλ -n, ἡ πομπαντορικὴ ἐπιστολή.

Brevier, das, -s, πλ -e, τὸ εὐχολόγιον, ἡ σύνοψις.

brevis manu ἐπὶ αὐθώρῃ παραγρήμα, ἀμέσως.

Brezel, die, —, πλ -n, ὁ στρεπτός [τὸ κουλλούρι].

Brief, der, -s, πλ -e, ἡ ἐπιστολή. τὸ γράμμα. kurzer — ἐπιστόλιον [γραμματάκι]. — Pauli a

die Römer ἐπιστολὴ Παύλου πρὸς Ῥωμαίους. — e wechseln ἄλληλογραφῶ. ein—Nadeln ἐν χαρτῶν βελονῶν. — und Siegel geben υπογεγραμμένοι διὰ συμβολαίου.

Brief abholung, die, ἡ ἐξαγωγή ἐπιστολῶν (ἐκ τῶν κειμένων).

Brief annahme, die, ἡ παραδοχὴ ἐπιστολῶν. ἡ θυρίς γραμματοκομιθίου.

Briefaufschrift, die, ἡ ἐπιγραφή ἐπιστολῆς.

Briefausgabe, die, ἡ διανομή ἐπιστολῶν.

Brief beschwerer, der, ὁ χαρτοβλήτης.

Brief bogen, der, τὸ φύλλον ἐπιστολῆς.

Brief bote, der, ὁ ἐπιστοληφόρος. ὁ γραμματοκομιστής.

Brief buch, das, τὸ κατάστιχον τῆς ἀλληλογραφίας.

Briefchen, das. -s, πλ —, τὸ ἐπιστολίδιον, τὸ ἐπιστόλιον, τὸ γραμματίδιον.

Brief couvert, das, ὁ φάκελος.

Brief form, die, ὁ ἐπιστολικὸς τύπος. τὸ ἐπιστολικὸν σχῆμα.

Brief geld, das, τὰ ταχυδρομικὰ ἐπιστολῆς, τὸ ἐπιστολαγώνιον.

Brief kasten, der, τὸ γραμματοκομιθίον.

Brief kouvert, das, ὁ φάκελος.

Brieflich, ἐπιστολικοῦ. mit einem — verkehren ἔχω ἀλληλογραφίαν πρὸς τινά.

Brief mappe, die, ἡ ἐπιστολοθήκη.

Brief marke, die, τὸ γραμματόσημον.

Brief papier, das, ὁ ταχυδρομικὸς γάρτης.

Brief porto, das, τὸ ἐπιστολαγώνιον, τὰ ταχυδρομικὰ ἐπιστολῆς.

Brief post, die, τὸ ἐπιστολικὸν ταχυδρομείον.

Brief presse, die, τὸ πιεστήριον ἐπιστολῶν.

Briefschaften, die (θλ πλ), τὰ ἐπιστολικά χαρτιά.

Brief schalter, der, ἡ θυρίς γραμματοκομιθίου.

Brief schreiber, der, ὁ ἐπιστολογράφος.

Brief steller, der, -s, πλ —, ὁ ἐπιστολογράφος. τὸ ἐπιστολόγειον.

Brief stempel, der, ἡ ταχυδρομικὴ σφραγίς.

Brief stil, der, τὸ ἐπιστολικὸν ὄψος.

Brief tasche, die, τὸ χαρτοφυλάκιον.

Brief träger, der, ὁ ἐπιστοληφόρος, γραμματοκομιστής.

Briefumschlag, der, ὁ ἐπιστολικὸς φάκελος.

Brief verkehr, ἡ -wechsel, der, ἡ ἀνταπόκρισις, ἡ ἀλληλογραφία.

Brigade, die, —, πλ -en, (στρ) ἡ ταξιαρχία.

Brigadegeneral, der, (στρ) ὁ διοικητὴς ταξιαρχίας.

Brigadier, der, -s, πλ -s, (στρ) ὁ διοικητὴς ταξιαρχίας.

Brigant, der, -en, πλ -en, ὁ ληστής.

Brigantine, die, —, πλ -n, (ντ) ὁ μυστάρων [τὸ κορσάικο].

Brigg, die, —, πλ -s, (ντ) τὸ βρίκιον.

brillant λαμπρός.

Brillant, der, -en, πλ -en, ὁ λαμπραδάμας, ὁ πολυέδρος ἀδάμας [τὸ πηλάντι].

Brille, die, —, πλ -n, τὰ δίοπτρα [τὰ ματούλια]. ὁ φεγγίτης. eine — ζεῦγος δίοπτρων. (μτφ) einem eine — aufsetzen ἐξοπλίσω, φενακίζω τινά.

Brillenbogen, der, τὸ τόξον δίοπτρων.

Brillen futtermal, das, ἡ διω-
προθήκη.

Brillen glas, das, ἡ ὁαλος διω-
πράων.

Brillen händler, der, ὁ διω-
προπώλης.

brillieren ἀμυ λάμπω, δια-
λάμπω.

bringen (bringer brachte ge-
bracht) μὴ φέρω κομίζω. εὖω,
γεννῶ, παράγω, ἀποφέρω, an den
Tag — φέρω εἰς φῶς, ἀνακαλύ-
πτω εἰν Opfer — προσφέρω θυ-
σιάν, in Verdacht — καθιστῶ
ὑποπτον, ins Unglück — ἄγω
εἰς δυστυχίαν, καθιστῶ δυστυχῆ.
sein Leben hoch — γηράσκω
γῆρας βαλλῶ, nichts fertig — οὐ-
δὲν κατορθῶν, aufs Äusserste
— ὥσθ εἰς τὰ ἄκρα, εἰς τὰ ἔσχα-
τα, etwas auf einen — προσ-
ἄπτω ἢ ἐγκαθῶ τινί τι, an den
Munn — ὑπανδρεύω, Ehre — περι-
παῖω τιμῇ, unter die Lente —
διαθροῦλῶ, διαδίδω, in Gang — βάλ-
λω εἰς κίνησιν, nach Hause — φέρω
οἶκαδε, ἀποκομίζω, Frucht — πα-
ράγω (φύω) καρπούς was — Sie? τί
εἶναι; τί τρέχει; ein Wort bringt
das andere ἢ μία λέξις φέρει τὴν
ἄλλην, es in etwas weit — προκί-
πτω εἰς τι, es dahin ἢ soweit
— dass προβαίνω ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε
an sich — ἡτῶμαι, ἀποκτῶ, einen
auf die Beine — ὀρθοποδεῖν τινα,
einen auf den Gedanken — ἐμ-
βάλλω τινὶ τὴν ἰδέαν, auf andere
Gedanken — μεταπέθω διασχεδά-
ζω, in Ordnung — βάλλω εἰς τάξιν,
in Anwendung — θέτω εἰς χρῆσιν,
einem etwas in Erinnerung — ἀ-
ναμνησάω τινά τι, in Erfahrung
— μανθάνω, πληροφοροῦμαι, mit
sich — συνεπάγομαι, παρασύρω,
um etwas — ζημιώνω, ums Leben
— φονεύω, von Sinnen — καθιστῶ

ἔσω φρενῶν, zu Ende — φέρω
πέρας, zur Verzweiflung —
εἰς ἀπόγνωσιν, zum Lachen —
εἰς γέλωτα, etwas zur Spra-
— φέρω τὸν λόγον ἐπὶ τινος
stande — κατορθῶν, zur
nunft — σωφρονίζω, es zu ei-
— κατορθῶν τι (πρμ) G
bringt Neid ἢ εὐτυχία ἐπι-
φθόνον, Wahrheit bringt Ha-
δύλθεια γενν, μίσος.

Bringer, der, -s, πλ -
κομιστής.

Bringer lohn, der, τὸ κ
στραφ.

Briquett, das, -s, πλ -
καύσματος πλίνθος.

Brise, die, —, πλ -η, ἡ
[τὸ ἀεράκι].

Bröckchen ἢ Bröckle
das, -s, πλ —, τὸ ψάθυρον
θουράκιον [τὸ ψυχούλι],

bröckelig εὐθρυπτος, ψαθυ-
ρόν.

bröckeln μὴ θρύπτω, θρυ-
[θρουλλίζω], **sich** — θρύπτομαι.

Brocken der, -s, πλ -
θρόμμα, ψυχτόν [τὸ ψήγαλον].

brocken μὴ θρύπτω, συντε-
(μτφ) er hat nichts zu bei-

und zu — εἶναι σῶσον ἐλέησον.

bröcklig ψαθυρός, εὐθρυ-
Brod κτλ, ἴδε Brot κτλ.

brodeln ἀμυ παρλάζω.

Brodem ἢ Broden, der
ὁ βραστός ἀτμός, ἡ καυματοδύ-
ναμις.

Brokat, der, -[e]s, πλ
χρυσόθραντον μετάξινον ὕφαν-

Brom, das, -s, (χμ) τὸ βρώ-
Brom beere, die, τὸ β
τὸ βατόμυρον.

Brom strauch, der, ὁ β
Brom metall, das, τὸ β
οὔχον μετ' ἄλλον.

Brom säure, die, (χμ) τὸ
μικρὸν ὀξύ.

Bronchitis, die, —, (ιατρ.) ἡ βρογχίτις.

Bronze, die, —, πλ. -η, ὁ ἐρυθρός χαλκός, ὁ πυρρόχαλκος, τὸ κατέργωμα [ὁ μπρούτζος].

Brosam, der ἢ das, -s, πλ. -e, ἢ

Brosame, die, —, πλ. -η, ἢ ὄψις, τὸ ψιγίον [ἡ ψίχα].

Brosche, die, —, πλ. -η, ἡ στηθοδελὸν [ἡ καρφίτσα τοῦ λαιμοῦ].

broschieren μὴ χαρτοδετῶ, συρράπτω [σταχρῶναι].

Broschüre, die, —, πλ. -η, τὸ φυλλάδιον.

bröseln μὴ θρύπτω, θρυλίσσω [θρυλίζω].

Brot, das, -[e]s, πλ. -e, ὁ ἄρτος, πρὸ ψωμίονα [τὸ ψωμί], sein gutes — haben ἔχω πόρον ζωῆς, ἔχω τὰ πρὸς τὸ ζῆν (ἀναγκαῖα), sein — verdienen παρίσταμαι τὸν βίον, παρίσταμαι τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα [βγάνω τὸ ψωμί μου].

Brot bäcker, der, ὁ ἀρτοποιός.

Brot bäckerei, die, τὸ ἀρτοποιεῖον.

Brot baum, der, (φτλ) τὸ ἀρτόκαρπον, τὸ ἀρτόδενδρον.

Brot brei, der, ὁ ἀρτόζωμος [ἡ πανάδα, ἡ παπάρα].

Brötchen, das, -s, πλ. —, τὸ ἀρτίδιον, τὸ ψωμάκιον.

Brot erwerb, der, ἡ ἐξοικονομησις ἄρτου.

Brot frucht, die, ὁ καρπὸς τοῦ ἀρτοδένδρου.

Brot herr, der, ὁ κύριος, ὁ ἀφέντης [ἀφέντης].

Brot korb, der, τὸ ἀρτοφόριον, ἡ ἀρτοφορία, einem den — höher hängen φειδωλότερον τρέφω τινά.

Brot krümchen, das, τὸ ψιγῶν.

Brot krume, die, ἡ ψίξ, τὸ ψιγίον [ἡ ψίχα].

Brot kruste, die, ὁ ἐπίπαγος ἄρτου [ἡ κόρα].

brostlos ἐστειρημένος ἄρτου, πᾶμπτωχος, ἀσῦμφορος, ἀλυσιτελής, ἀνεπικερδής.

Brotlosigkeit, die, —, ἡ ἐλλείψις ἄρτου, ἡ ἐσχάτη ἐνδεια, (μετρ) τὸ ἀσῦμφορον, ἡ ἀλυσιτελεια, τὸ ἀνεπικερδέες.

Brot mangel, der, ἡ σιτοδεία, ἡ ἐλλείψις ἄρτου.

Brot rinde, die, τὸ πλόγωμα, ὁ ἐπίπαγος ἄρτου [ἡ κόρα, τὸ κάπαλον].

Brot schnitte, die, τὸ τεμάχιον ἄρτου [ἡ φέτα, τὸ φελλί].

Brot schrank, der, ἡ ἀρτοθήκη, ἀρτοδόχη.

Brot studium, das, ἡ βιοποριστικὴ μελέτη.

Brot suppe, die, ὁ ἀρτόζωμος [ἡ παπάρα].

Brot taxe, die, ἡ διατίμησις τοῦ ἄρτου.

Brot teig, der, ἡ ζύμη ἄρτου.

Brot verdienst, der, ὁ πορισμός ἄρτου.

Brot wagen, der, τὸ ἀρτοφορεῖον, ἡ ἀπήνη.

Brot wissenschaft, die, ἡ βιοποριστικὴ ἐπιστήμη.

Brouillon, das, -s, πλ. -s, τὸ πρόχειρον (τὸ καθημερινόν) κατὰ στιχον.

1 **Bruch**, der, -s, πλ. Brüche, τὸ ῥήγμα, διάσπασμα, θραῦσμα [τὸ σπάσμα], ἡ πτυχή [τὸ τσάκισμα], ἡ διαρρηγνὴ [ἡ σκαμάδα], ἡ κίλη, ἐντεροκήλη, ἡ ῥήξις, διάλυσις, (ἀρθρ) τὸ κλάσμα, in die Brüche gehen ἢ geraten ἀπατώμαι εἰς τοὺς ὑπολογισμούς μου.

2 **Bruch**, der, -[e]s, πλ. Brüche, τὸ ἔλος, τέλμα [ὁ βάλτος].

bruchartig ἐντεροκηλικός.

Bruch band, das, ὁ ἐπιδεσμός.

Bruch bandmacher, der, ὁ ἐπιθεσμοποιός.

bruchig ἐλώδης, τελματώδης.
brüchig θραυστός, εὐθρυπτός.
πιτυχώδης, κηλήτης [σπασμένος].

Bruch rechnung, die, (ἀρή) ὁ κλασματικός λογαριασμός.

Bruch schiene, die, ὁ συγκροατήρ, νάρθηξ.

Bruch schnitt, der, ἡ κηλοτομία.

Bruch stein, der, ὁ χάλιξ.

Bruch stück, das, τὸ θραῦσμα, θύμα, σύντριμμα.

Bruch teil, der, τὸ πολλαστημόριον.

Brückchen, das, -s, πλ —, τὸ γεφύριον.

Brücke, die, —, πλ -n, ἡ γέφυρα, hölzerne, eiserne, massive — γέφυρα ξυλίνη, σιδηρεῖα, κτιστή. Niegende — γέφυρα κινητή, περιασπρετή. schwimmende — γέφυρα πλωτή. eine — bauen ἢ schlagen γεφυροποιῶ.

brücken μὴ γεφυρώνει.

Brücken bau, der, ἡ γεφυροποιία.

Brücken bogen, der, ἡ ἀψὶς γεφύρας.

Brücken geländer, das, αἱ κιγκλίδες γεφύρας.

Brücken geld, das, τὰ διόδια γεφύρας.

Brücken kopf, der, ἡ κεφαλή γεφύρας.

Brücken lehne, die, τὸ ὄρθρακτον γεφύρας.

Brücken wage, die, ἡ αἰωρογέφυρα.

Brücken zoll, der, τὰ διόδια γεφύρας.

Bruder, der, -s, πλ Brüder, ὁ ἀδελφός. leiblicher — ὁ αὐτάδελφος. barmherziger Bruder ἀδελφός τοῦ ἐλέους. sie leben wie

Brüder zusammen συζῶσιν ὡς ἀδελφοί. lustiger — φίλος τῆς εὐζωίας. (πρμ) gleiche Brüder, gleiche Kappen οἱ ὅμοιοι ὅμοια πράττουσιν.

Bruder art, die, nach — ἀδελωτικῶς.

Brüderchen, da, -s, πλ —, τὸ ἀδελφίον. ἀδελωάκιον.

Brüder gemeinde, die, ἡ ἀδελφότης, τὸ ἀδελφάτον.

Bruder hand, die, ἡ ἀδελωτική χεὶρ.

Bruder herz, das, ἡ ἀδελφική καρδιά.

Bruder kind, das, τὸ τοῦ ἀδελφοῦ τέκνον· ὁ ἀνεψιός, ἡ ἀνεψιά.

Bruder kuss, der, ὁ ἀδελφικός ἀσπασμός.

Brüderlich ἀδελφικός. // —, ἐπρ ἀδελφικῶς.

Brüderlichkeit, die, —, ἡ ἀδελφικότης.

Bruder liebe, die, ἡ ἀδελφική ἀγάπη, ἡ φιλαδελφία.

Bruder mord, der, ἡ ἀδελφοκτονία.

Bruder mörder, der, ὁ ἀδελφοκτόνος.

Brudermörderisch ἀδελφοκτόνος.

Brüderschaft die, —, πλ -en, ἡ ἀδελφότης. ἡ ἀδελφοποιία. mit einem — machen ἢ schliesen ἀδελφοποιεῖσθαι μετὰ τινος.

Bruders frau, die, ἡ γυνὴ τοῦ ἀδελφοῦ, ἡ νύμφη.

Bruders kind, das, τὸ τέκνον τοῦ ἀδελφοῦ, ὁ, ἡ ἀδελφόποις.

Bruders sohn, der, ὁ υἱός τοῦ ἀδελφοῦ, ὁ ἀδελφιδούς, ἀνεψιός.

Bruders tochter, die, ἡ ἀδελφιδῆ, ἀνεψιά.

Bruder treue, die, ἡ ἀδελφική πίστις.

Bruder zwist, der, ἡ διζήτῳια ἀδελφῶν.

Brühe, die, —, πλ -n, τὸ ἔμδαρμα, ἄρτυμα, ζάμευμα· ὁ κρεατοζώμος. ὁ γυμός. (οἶκ) eine lange — über etwas machen μακρολογῶ περί τινος.

brühen μὴ ζέω, ζεματίζω.

Brüh fass, das, τὸ ζεματιστήριον.

brühheiss διάθερμος, βραστός. (μτφ) νωπότατος, τῆς ὕρας.

brühwärm ἴδε brühheiss.

Brüh wasser, das, τὸ ζέον ὕδωρ, τὸ βραστόν νερόν.

Brüll affe, der, (ζλ) ὁ βρυχώμενος πῶθκος.

brüllen ἀμὴ μυκῶμαι, βρυχώμαι, ὠρύομαι [μουγκρίζω].

Brüllen, das, -s, ὁ μυκηθμός, τὸ μύκημα, ὁ βρυκηθμός.

Brüll ochs, der, ὁ ταῦρος.

Brumm bär, der, ἡ ἄρκτος. (μτφ) ὁ γογγυστής [ὁ μουρμουρίζης].

Brumm bart, der, (μτφ οἶκ) ὁ γογγυστής, ὁ τονθορυστής.

brummen ἀμὴ τονθορίζω, γογγύζω, τονθορυγῶ [μουρμουρίζω], βομβῶ [σβουρίζω], in den Bart— τονθορίζω κατ' ἑμαυτόν. (οἶκ) er muss — εἶνε εἰς τὰς φυ' ακάς [κάθεται εἰς τὸ φρέσκο].

Brummen, das, -s, ὁ τονθορυσμός, γογγυσμός.

Brummer, der, -s, πλ —, ὁ βομβητής, ὁ κρηφῆν, ἡ βομβύλη.

Brumm fliege, die, ὁ κρηφῆν.

brummig γογγυστικός, τονθορίζων.

Brumm kreisel, der, ὁ ῥόμβος [ὁ σβούρος].

Brumm ochs, der, ὁ ταῦρος.

brünnett μελανωπός, μελαγχροινός.

Brünnette, die, —, πλ -n, ἡ

μελαγχροινός, ἡ μελαγχροινή, μαυροῦλα, [τὸ μαυροτσούκαλο].

Brunft, die, —, ὁ ὄργασμός, ἡ σκύζα.

brunften ἀμὴ ὀργῶ, σκυζῶ, καπρῶ, βινητιῶ.

Brunft hirsch, der, ὁ σκυζῶν ἔλαφος.

brunftig σκυζῶν, ὀργῶν.

Brunft zeit, die, ἡ ἐποχὴ τῆς σκύζης, ὁ ὄργασμός, ἡ σκύζα.

Brunnen, der, -s, πλ —, τὸ φρέαρ, τὸ πηγάδιον. ἡ κρήνη, πηγή [βρύσι]. — trinken πίνω μεταλλικόν ὕδωρ. artesischer — Ἀρτεσιανόν φρέαρ. (μτφ) Wasser in den — tragen γλαῦν Ἀθῆναζε, in den — fallen διαλύομαι εἰς τὸ μηδέν, γίνομαι ἀήρ. den — zu— decken, wenn das Kind ertrun— ken ist μετὰ τὸ πάθημα λαμβάνει τὰ μέτρα μου.

Brunnen anstalt, die, τὰ μεταλλικὰ λουτρά.

Brunnen behälter, der, ἡ δεξαμενὴ φρέατος.

Brunnen deckel, der, τὸ σκέπασμα φρέατος.

Brunnen gast, der, ὁ φιλόλουτρος, ὁ θαμνὸν λουτρῶν.

Brunnen kresse, die, (φτλ) ἡ καρδαμίνη, τὸ νεροκαρδάμον.

Brunnen kur, die, ἡ δίαιτα τῶν λουτρῶν.

Brunnen röhre, die, ὁ σωλὴν φρέατος.

Brunnen schwengel, der, τὸ κηλαίνειον, τὸ γεράνιον.

Brunnen wasser, das, τὸ φρεατιαῖον ὕδωρ.

Brunnen zeit, die, ἡ ἐποχὴ τῶν λουτρῶν.

Brunn quell, der, ἡ -quelle, die, ἡ πηγή.

Brunst, die, —, ἡ σκύζα, ὁ ὄργασμός, τὸ σφρίγος [ἡ πυρά, ἡ πυράδα].

brünstig ὀργῶν, σκυζῶν, διά-
πυρος. — sein σκυζῶ, ὀργῶ, κα-
πρῶ, ταυριῶ, σπαργῶ, σφριγῶ.

Brünstigkeit, die, —, ὁ ὀρ-
γασμός, τὸ σφριγᾶς.

Brunst zeit, die, ὁ ὀργασμός,
ἡ ἐποχὴ τῆς σκύζης.

brunzen οὐρῶ, κατουρῶ.

Brunzer, der, -s, πλ —, ὁ
οὐρητίας [ὁ κατουρῶς].

Brust, die, —, πλ Brüste, τὸ
στήθος. ὁ μαστός. an die — drü-
cken προσπύσσομαι, περιπύσ-
σομαι. (mit) sich in die — wer-
fen βρενθῶμαι, σοδαρεύομαι [κά-
μνω τὸν μέγαν]. ein Kind in
der — νήπιον γαλακτουχούμενον.
von der — entwöhnen ἀπογα-
λακτίζω.

Brust arznei, die, τὸ στηθι-
κὸν φάρμακον.

Brust heere, die, τὸ ζίζυρον.

Brustbeer baum, der, ὁ ζι-
ζυρος [ἡ ζιζυρία].

Brust hein, das, τὸ ξιφοειδές
ὄστρον, τὸ στέρνον.

Brustbe klemmung, ἡ -be-
schwerde, die, ἡ δύσπνοια.

Brust bild, das, ἡ προτομή, τὸ
στηθάριον.

Brust binde, die, ὁ στηθόδε-
σμος, τὸ ὑπομάξιον.

Brust bräune, die, —, τὸ
καρδιακὸν ἄσθμα, ἡ στερονοκαρ-
δίτις.

Brüstchen, das, -s, πλ —,
τὸ στηθάριον.

sich **brüsten** γαυριῶ, κυμ-
πάζω, βρενθῶμαι, μεγαλύνομαι.

Brust entzündung, die, ἡ
φλόγωσις τοῦ στήθους.

Brust fell, das, τὸ διάφραγμα.

Brustfell entzündung, die,
ἡ πλευρίτις.

Brust fieber, das, ὁ στερνίτης
(ἀσθματικός) πυρετός.

Brust harnisch, der, ὁ θώραξ,
τὸ προσστερνίδιον.

Brust kasten, der, ὁ θώραξ.

Brust knochen, der, ἡ κλείς,
τὸ στέρνον.

Brust krampf, der, ὁ πλευ-
ρόσπασμος.

brust krank στηθικός, φθισικός.

Brust krankheit, die, τὸ
στηθικὸν νόσημα, ἡ πνευματική
φθίσις.

Brust latz, der, τὸ προσστερνί-
διον ὁ στηθόδεσμος.

Brust lehne, die, τὸ θωράκιον,
προσθήριον.

Brust leiden, das, τὸ στηθι-
κὸν νόσημα.

brustleidend στηθικός, φθι-
σικός.

Brust pflaster, das, τὸ στη-
θικὸν ἐμπλαστρον.

brustreinigend ἀποχρεμπτι-
κός, ἀποφλεγματικός.

Brust reinigung, die, ὁ ἀπο-
φλεγματισμός, ἡ ἀποχρεμψίς.

Brust riemen, der, τὸ λέ-
παδνον [ἡ προστέλα].

Brust schild, das, τὸ θωρά-
κιον.

Brust schmerz, der, ὁ πόνος
τοῦ στήθους, ἡ στηθαλγία.

Brust stück, das, τὸ ἐκ τοῦ
στήθους τεμάχιον. τὸ στηθάριον, ἡ
προτομή.

Brust warze, die, ἡ θηλή, ὁ
μαζός.

Brustwasser sucht, die, ὁ
στηθικός ὕδρωψ.

Brust weh, das, ὁ στηθόπονος,
ὁ πόνος τοῦ στήθους.

Brust wehr, die, τὸ μέγρον
στήθους προτείχισμα, ὁ προμαχών.

Brut, die, —, ἡ ἐπώσις, ὁ
ἐπωασμός. ἡ νεοττία, οἱ νεοσσοί.
τὰ νεόττια. ὁ γόνος τὸ γέννημα
ἡρέμμα. in der — sein ἐπωρίζω

böse — διαβόλου γέννημα, σπορά.
brutal ζωώδης, κτηνώδης.

Brutalität, die, —, πλ -en, ἡ κτηνωδία. ζωότης, θηριότης.

brüten μὴ & ἀμὲ ἐπωάω, νεο-
τεώω [κλωσῶ]. (μτφ) über etwas

— κυῶ, διανοοῦμαι, μηχανῶμαι τι.

Brüten, das, -s, ἡ ἐπωάσις.

Brüt henne, die, ἡ ἐπωάουσα
ὄρνις [ἡ κλωσα, ἡ κλωσῶ].

brütig ἐπωαστικός.

brutto ἐπὶ μικτοβαρῶς [σπύρκω]
μικτοβαρής.

Brutto gewicht, das, τὸ μι-
κτοβαρὲς βάρος.

Brutto preis, der, ἡ μικτο-
βαρὲς τιμή.

Brut zeit, die, ὁ χρόνος τῆς
ἐπωάσεως.

Bübchen, das, -s, πλ —, τὸ
παιδάκιον [τὸ ἀγοράκι].

Bube, der, -n, πλ -n, ὁ παῖς,
τὸ παῖδιον, μεираκιον, ὁ μεираκι-
στος τὸ ἀνθρώπινον, ὁ ἀνθρωπίστος.

ὁ φαῦλος, ἀχρεῖος [ὁ παληάνθρω-
πος]. ὁ φάντης (τοῦ χαρτοπαγνίου).
loser — ὁ φαυλόδιος.

Buben streich, der, ἡ **stück**,
das, τὸ πανούργημα ἢ ἀχρειότης,
κακοήθεια [ἡ κατεργαία].

Bübin, die, —, πλ -nen, ἡ κακο-
ήθης παιδίσκη, τὸ φαῦλον γύναιον.

bübis ch πανούργος, πονηρός,
κακοήθης, ἀχρεῖος, φαῦλος.

Bubo, der, -s πλ -nen, ὁ
βουβών, τὸ αἰδεμα [ὁ βούζουνας].

Buch, das, -[e]s, πλ Bücher,
τὸ βιβλίον, τὸ κατὰστιχον, ἡ δε-
σμὴς, ein — Papier ἡ δεσμὴς γάρ-
του [τὸ καδένο]. die fünf Bücher

Mosis ἡ πεντάτευχος, das erste
— Mosis ἡ Γένεσις, das fünfte —

Mosis τὸ δευτερονόμιον, zu -e brin-
gen γράφω εἰς τὸ κατὰστιχον. (μτφ)

über den Büchern sitzen εἶμαι
βεβουθισμένος εἰς τὰ βιβλία.

Buch binder, der, ὁ βιβλιοδετής.

Buch binderei, die, τὸ βιβλι-
οδετεῖον.

Buch drucker, der, ὁ τυπο-
γράφος.

Buch druckerei, die, τὸ τυ-
πογραφεῖον, ἡ τυπογραφία.

Buchdrucker kunst, die, ἡ
τυπογραφία.

Buchdrucker presse, die,
τὸ τυπογραφικὸν πιεστήριον.

Buchdrucker schwärze,
die, ἡ τυπογραφικὴ μελάνη.

Buche, die, —, πλ -n, (ἔτι ἡ
ὄξυς [ἡ ὄξυς]).

Buch ecker, ἡ -eichel, die,
ἡ βάλανος τῆς ὄξυς.

Büchelchen, das, -s, πλ —,
τὸ βιβλίδιον, τὸ βιβλιάριον, τὸ βι-
βλιαράκιον.

buchen μὴ ἐγγράφω εἰς τὸ κα-
τάστιχον.

buchen ἢ **büchen** ὀξύνω.

Buchen hain, der, τὸ ἄλσος
ὀξύνων.

Buchen wald, der, τὸ ὄξυς
ὀξύνων.

Bücherauf seher, der, ὁ ἐπι-
στάτης βιβλιοθήκης.

Bücher brett, das, τὸ ἀναλο-
γεῖον.

Bücher freund, der, ὁ φιλό-
βιβλος.

Bücher gestell, das, τὸ ἀνα-
λογεῖον.

Bücher handel, der, ἡ ἐμπο-
ρία βιβλίων, ἡ βιβλιοπωλία.

Bücher händler, der, ὁ βι-
βλιοκάπηλος.

Bücher kenner, der, ὁ εἰδη-
μων βιβλίων, ὁ βιβλιογνώμων.

Bücher kenntnis, die, ἡ εἰ-
δημοσύνη τῶν βιβλίων ἢ βιβλιο-
γνώσις.

Bücher kram, der, τὸ βιβλιο-
καπηλεῖον.

Bücher kunde, die, ή βιβλιο-
γνώστια.

Bücher liebhaber, der, ό φι-
λόβιβλος.

Bücher narr, der, ό βιβλιο-
μανής.

Bücher regal, das, τό άναλο-
γείον.

Bücher sammlung, die, ή
συλλογή βιβλίων, ή βιβλιοθήκη.

Bücher schmierer, der, ό
ψευδοσυγγραφεύς.

Bücher schrank, der, τό βι-
βλιοφυλάκιον ή βιβλιοθήκη.

Bücher sprache, die, ή γλώσ-
σα των βιβλίων, ή γραφομένη
γλώσσα.

Bücher sucht, die, ή βιβλιο-
μανία.

Bücher trödel, der, ή βιβλιο-
καπηλία.

Bücher trödler, der, ό βιβλι-
οκάπηλος, ό βιβλιοπράτης.

Bücher verleiher, der, ό θα-
νειαστής βιβλίων.

Bücher verzeichnis, das, ό
κατάλογος βιβλίων.

Bücher wesen, das, ή βιβλι-
ολογία.

Bücher wurm, der, ό σής, ή
σίλφη. (μυφ) ό βιβλιομανής, βιβλιο-
φάγος.

Bücher wut, die, ή βιβλιομανία.

Buch esche, die, (φτλ) ή ζυγία.

Buch fink, der, ό σπίνος. ή
σπίζα.

Buch form, die, τό σχήμα βι-
βλίου.

Buch führer, der, ή γραμμα-
τεύς, καταστιγάρης.

Buch führung, die, ή κατα-
στιγογραφία. einfache — ή άπλο-
γραφία. doppelte — ή διπλογρα-
φία.

Buch gelehrsamkeit, die, ή
βιβλιοδύνακτος σοφία.

Buch halter, der, ό κατασ-
τοχόγραφος ή γραμματεύς.

Buch haltung, die, ή κατα-
στιγογραφία. einfache — ή άπλο-
γραφία. doppelte ή italienische
ή διπλογραφία.

Buch handel, der, ή βιβλιοε-
μπορία.

Buch händler, der, ό βιβλιο-
πώλης.

Buch handlung, die, τό βι-
βλιοπωλείον. ή βιβλιοπωλία.

Buch laden, der, τό βιβλιοπω-
λείον.

Buchs baum, der, (φτλ) ή πυ-
ξος [τό πυξάρι, τσιμισίρι].

buchsbaumen, πυξίνος.

Büchsen, das, -s, πλ —,
τό κινωτάριον [τό καυτάκι].

Buchse, die, —, πλ -n, (οίε)
αί σκελάρια [τό πανταλόνι].

Büchse, die, —, πλ -n, ή θή-
κη, τό κυτίον, ή πυξίς [τό κυντί],
ή καρβίνα, τό όπλον. gezogene —
τό ραβδωτόν όπλον.

Büchsen kugel, die, ή σφαίρα
όπλου.

Büchsen lauf, der, ό σωλήν,
όπλου, ή κάννα.

Büchsenmacher, der, -s, πλ
—, ό όπλοποιός.

Büchsenmacherei, die, —,
ή όπλοποιία.

Büchsen schaft, die, ό κόψα-
νος, τό κοντάκιον (όπλου).

Büchsen schäfter, der, -s, πλ
—, ό ξυστοποιός [ό κονταξής].

Büchsen schloss, das, ό έμ-
πυρεύς, πυράθρος, τό πυροβόλαιον
[ή πιόστρα].

Büchsen schuss, der, ή βολή
όπλου.

Büchsen schütze, der, ό ό-
πλοφόρος, ό καρβινοφόρος.

Buchstabe, der, -ns, πλ -n
τό στοιχείον, τό γράμμα. grosse

— τὸ κεφάλαιον γράμμα nach dem -u κατὰ γράμμα. (+Γρ) der — istet, aber der Geist macht lebendig τὸ γράμμα ἀποκτείνει· τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ.

Buchstabelei, die, —, πλ -ει, ἡ ἄγαν κυριολεξία.

buchstäbeln μὴ ἐρμηνεύω ἄγαν ἀκριβῶς.

Buchstaben folge, die, ἡ ἀραβητικὴ τάξις.

Buchstaben mensch, der, ὁ ἄγαν ἀκριβολόγος.

Buchstaben rätsel, das, ὁ λογύγριφος.

Buchstaben rechnung, die, ἡ ἀλγεβρα· ὁ ἀλγεβραϊκὸς λογασμὸς.

Buchstaben spiel, das, τὸ ἀνάγραμμα.

Buchstaben tafel, die, ὁ πίναξ τῆς ἀλφαβήτου.

buchstabieren μὴ συλλαβεῖν.

Buchstabieren, das, -s, ὁ συλλαβισμὸς.

Buchstäbler, der, -s, πλ —, ὁ λεξιθέρας, ὁ ἄγαν ἀκριβολόγος.

buchstäblich ἐπὶ & ἐν κατὰ γράμμα.

Buchstäblichkeit, die, —, ἡ κυριολεξία.

Bucht, die, —, πλ -en, ὁ ὄρμος, ὁ κόλπος.

buchtig κολπώδης.

Buch titel, der, ὁ τίτλος βιβλίου.

Buch weizen, der, (φτλ) τὸ ἐγγόπουρον.

Buckel, der, -s, πλ —, τὸ κύρτωμα, τὸ κύφωμα [ἡ καμπούρα]. (μτφ) sich einen — lachen ἐκθνήσκω ὑπὸ γέλωτος [σκάνω ὡς τὰ γέλωτα]. ein — voll Schläge μία ἐυλοπαταρία.

buckelig κυφός, κυρτός, ὑβός [καμπούρης].

sich **bücken** κύπτω [σκύρτω]. **Bücking**, der, -s, πλ -e, ἡ καπνιστὴ θρίσσα [βέγκη].

bucklicht ὑπόκυφος, ὑπόκυρτος.

bucklig κυφός, κυρτός [καμπούρης].

Bückling, der, -s, πλ -e, ἡ ὑπόκλισις· ἴδε καὶ Bücking.

Bude, die, —, πλ -u, τὸ σκηνοπηγεῖον, παράπηγμα, ἐργαστήριον.

Budget, das, -s ἡ πρόβουλο-γισμός.

Budget beratung, die, ἡ συζητήσις τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Büffel, der, -s, πλ —, ὁ βοῦ-βάλος.

Büffelei, die, —, πλ -en, ἡ βαρετα ἐργασία.

Büffel haut, die, ἡ δαρὰ βο-βάλλου.

Büffel jagd, die, ἡ θήρα βο-βάλλου.

Büffel leder, das, τὸ δερμα βο-βάλλου.

büffeln ἀντὶ δουλεύω βαρεῖως.

Büffel ochs, der, ὁ βοῦβάλλας.

Büffelt, das, -s, πλ -s, τὸ τραπέζομορον, τὸ κυλινδρεῖον.

Büffler, der, -s, πλ —, ὁ βαρεῖως ἐργαζόμενος, ὁ δουλευτής, ὁ εἰλωτός.

Buffo, der, -(s), πλ -s, ὁ γελωτοποιός.

Bug, der, -s, πλ Büge, ἡ καμπή· ἡ πτωχή [ἡ δίπλα]. ἡ ὠροπλάτη, ἀκρωμία, τὸ ἀκρώμιον. ἡ πρῶρα [ἡ πλώρη].

Bügel, der, -s, πλ —, ὁ ἀναβολεύς [ἡ σκάλα]. ὁ κρίκος.

Bügel eisen, das, τὸ σιδηρω-τρον, τὸ σιδηρον (σιδηρώματος).

bügelfest στερεός ἐπὶ τοῦ ἐφιπίου, ἐποχος.

bügeln μὴ σιδηρώνω.

Bügel riemen, der, τὸ λωρίον τοῦ ἀναβολεύς, ὁ ἀναρτητήρ.

Bugsier anker, der. ἡ βυμουλκός ἀγκυρά.

Bugsier boot, das, τὸ βυμουλκὸν πλοῖον.

bugsieren μὴ βυμουλκᾶν.

Bugsierer der, -s, πλ —, τὸ βυμουλκὸν πλοῖον.

Bugsriet, das. -[e]s, πλ -e. ὁ προβολὴς [τὸ μπόρτζο].

Bug stück, das, τὸ ἀκρωμένον (πρόβ. του).

Buhl dirne, die, ἡ ἑταῖρα, πόρνη.

Buhle, die, —, πλ -n, ἡ ἐρωμένη· ἡ παλλακίς. // —, der, -n, πλ -n, ὁ ἀθέμιτος ἐραστής.

buhlen ἀμὴ ἑταιρεύσθαι, παλλακεύσθαι, ἔγω ἀθέμιτους σχέσεις (mit einer Frauensperson) πρὸς γυναῖκα, um etwas — θηρεύω, ἐπιδιώκω τι, um ein Frauenzimmer — ἀσεσκεύσθαι πρὸς γυναῖκα.

Buhler, der, -s, πλ —, ὁ ἀθέμιτος ἐραστής.

Buhlerei, die, —, πλ -en, ὁ ἑταρισμός, ἡ παλλακεία, ἡ ἀθέμιτος σχέσις.

Buhlerin, die, —, πλ -nen, ἡ ἑταῖρα, ἡ ἑταίρα.

buhlerisch, ἀσεσκευτικός, ἐρωτικός, μοιχικός, ἀθέμιτος.

Buhlin, die, —, πλ -nen, ἡ ἑταῖρα.

Buhlschaft, die, —, πλ -en, ὁ ἑταρισμός, ἡ ἀθέμιτος σχέσις· ἡ ἀθεμιτουργία.

Buhl schwester, die, ἡ ἑταῖρα, ἡ παλλακίς.

Bühne, die, —, πλ -n, ἡ σκηνή, τὸ βῆμα· ἡ ἐξέδρα, über die — gehen παρίσταμαι ἐπὶ σκηνῆς, die — betreten ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα, ἐπὶ τὴν σκηνήν, von der — abtreten ἀποσύρομαι, ἀποχωρῶ· ἀφίσταμαι τοῦ βίου.

Bühnen dekoration, die, ἡ σκηνογραφία.

Bühnen dichter, der, ὁ δραματογράφος, δραματοποιός.

Bühnen dichtung, die, ἡ δραματικὴ ποίησις, ἡ δραματογραφία.

bühnengerecht σκηνικός.

Bühnen maler, der, ὁ σκηνογράφος.

Bühnen malerei, die, ἡ σκηνογραφία· τὸ σκηνογράφημα.

bühnenmässig σκηνικός.

Bühnen stück, das, τὸ σκηνικὸν τεμάχιον.

Bühnen tanz, der, ὁ ἐπὶ σκηνῆς χορός.

Bühnen vorhang, der, ἡ ἀλυσία, τὸ καταπέτασμα (σκηνῆς).

Bühnen wand, die, τὸ σκηνικόν.

Bühnen werk, das, ὁ σκηνικός μηχανισμός.

Bulldogg, der, -s, πλ -en, -e, die, —, πλ -n, ὁ Μολοσσόκυν.

1 Bulle, die, —, πλ -n, τὸ σίγλιον, goldene — τὸ χρυσοδόλον, päpstliche — τὸ Παπικὸν σίγλιον.

2 Bulle, der, -n, πλ -n, ὁ ταῦρος.

Bullen beisser, der, ὁ Μολοσσός κύων.

Bull ochs, der, ὁ ταῦρος.

Bummelei, die, —, πλ -e, ἡ ἀνά τὰς ὁδοὺς περιπλάνησις.

bummeln ἀμὴ περιφέρομαι τοὺς δρόμους.

Bummler, der, -s, πλ —, περίπολος, τριδότης [ὁ σουλατσδόρος].

1 Bund, der, -es, πλ Bünde, δεσμός, περίδεσμος, ἡ συμμαχία, ἡ ὁμοσπονδία, türkischer — ἡ αἰα, τὸ στρόφιον [τὸ σαρκίαι], deutscher — ἡ Γερμανικὴ ὁμοσπονδία.

2 Bund, das, -es, πλ -e, ἡ σπη, δεσμός, τὸ δῆμα.

Bündel, das, -s, πλ —, ἡ δεσμός, τὸ δέμα, σύνπλεγμα. — Schlüssel ὁμαθὸς κλειδίων. — Strohhagerόθλον ἀγύρων. — Akten δέση ἐγγράφων. (μτφ) sein — συνθεῖν συσκευάζομαι, ἐτοιμάζομαι πρὸς ἀναγνώρησιν.

bündelweise ἐπρ κατὰ δεσμίδας, φορμηδόν.

Bundesbruch, der, ἡ παρασπονδία.

bundesbrüchig παρασπονδός.

Bundesfest, das, ἡ ἑορτὴ ὁμοσπονδίας.

Bundesfestung, die, τὸ φρούριον ὁμοσπονδίας.

Bundesgenoss, der, ὁ σύμμαχος, ὁμοσπονδός.

Bundesgenossenschaft, die, ἡ συμμαχία, ὁμοσπονδία.

bundesgenössisch σύμμαχος, ὁμοσπονδός.

Bundesgericht, das, τὸ ὁμοσπονδικόν δικαστήριον.

Bundesmächte, die (θλ πλ), αἱ σύμμαχοι δυνάμεις.

bundesmässig ὁμοσπονδικός, σύμφωνος πρὸς τὰ τῆς ὁμοσπονδίας.

Bundesrat, der, τὸ ὁμοσπονδικόν συμβούλιον.

Bundesregierung, die, ἡ ὁμοσπονδικὴ κυβέρνησις.

Bundesstaat, der, ἡ δυνάσπονδος πολιτεία ἡ ὁμοσπονδία.

Bundestag, der, ἡ ὁμοσπονδικὴ βουλὴ.

Bundesverfassung, die, τὸ ὁμοσπονδικὸν πολιτεῖμα.

Bundesversammlung, die, ἡ ὁμοσπονδικὴ συνέλευσις.

bundesverwand ὁμοσπονδός.

bündig ἔγκυρος, ἰσχύων, σύντομος καὶ ἀκριβής, στρωγύλος, στεγνός.

Bündigkeit, die, —, ἡ ἀκριβεία.

Bündnis, das, -ses, πλ -se, ἡ συμμαχία, ὁ συνασπισμός, ein — schließen συμμαχῶ, συνασπίζομαι.

bundweise ἐπρ κατὰ δέσμας, κατὰ δεσμίδας, φορμηδόν.

bunt ποικιλόχρους· παρδαλός, χρωματιστός, ἀνάμικτος. -es Papier χαρτὶν χρωματιστόν. -e Handschuhe χειρόκτια χρωματιστά. (μτφ) eine -e Reihe σειρά ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀνάμει, es zu — machen ἢ treiben βαίνει πέρα τοῦ δέοντος [τὸ παρακάνω]. es geht — zu τὰ πάντα εἶνε ἄνω κάτω, das ist zu — αὐτὸ δὲν ὑποφέρεται [δὲν τρώγεται]. es kommt immer -er ὅσον πηγάνει καὶ καλλίτερα.

Bunt druck, der, ἡ χρωμοτυπία.

Bunt färber, der, ὁ ἐνθροδάσας, ποικιλοδάσας.

buntfleckig ποικιλόστιχτος.

Buntheit, die, —, ἡ ποικιλόχροια.

buntscheckig παρδαλός, παρδαλόχρους.

Bunt stift, der, τὸ χρωματιστόν μολυβδοκόνδυλον.

buntstreifig ποικιλόγραμμας.

Burat, der, -es, πλ -e, (ἐμπ) ἡ σάχη [τὸ σαγιάκι].

Bürde, die, —, πλ -n, τὸ φορτίον, βάρος, τὸ δέμα.

Bürde stahl, der, (ἐμπ) ὁ γλύφ κατὰ δεσμίδας.

Bureau, das, -s, πλ -s, τὸ γρασεῖον.

Büreaukrat, der, -en, πλ -en, ὁ γραφειοκρατικός, γραφειοκρατικός.

Büreaukratie, die, —, πλ -[e]n, ἡ γραφειοκρατία, γραφειοκρα-

για· ἡ κυριαρχία τῶν ὑπολλήλων.
bureaukratisch γραφειοκρατικός.
 κός, γραφειοκρατικός.

Burg, die, —, πλ -en, ἡ ἀκρό-
 πολις· τὸ φρούριον, τὸ ὄχυρόν
 μέγαρον. (μετὰ τὸ ἄσυλον, ἡ αἰγίς).

Burg bann, die, ἡ περιοικίς.
 τὸ περιάστειον, τὰ περίξ ἀρ-
 πόλειως.

Bürge, der, -n. πλ -n, ὁ ἐγ-
 γυητής· einen -n stellen εἰρω ἐγ-
 γυητήν. (πρὸς) den -n muss man
 würgen ὁ ἐγγυητής εἶνε καὶ πλη-
 ρωτής.

bürgen ἀμὴ ἐγγυῶμαι (für ein-
 nen τινα· für etwas περί τινος·
 bei einem πρὸς τινα).

Bürger, der, -s, πλ —, ὁ
 πολίτης· ὁ δημότης, ὁ ἀστές, ὁ ἰδι-
 ωτής, ὁ ἄπλοῦς πολίτης.

Bürger adel, der, ἡ ἀριστο-
 κρατία· οἱ εὐπατρίδαι.

Bürger eid, der, ὁ ὅρκος τοῦ
 πολίτου.

Bürger freund, der, ὁ φιλο-
 πολίτης.

Bürger garde, die, ἡ ἔθνοφυ-
 λακί, ἔθνοφρουρά.

Bürger gardist, der, ὁ ἔθνο-
 φύλαξ.

Bürger gerechtsame, die,
 τὰ ἀστικά δικαιώματα.

Bürgerin, die, —, πλ -nen,
 ἡ πολίτις.

Bürger haus, das, ἡ οἰκία
 ἰδιώτου.

Bürger krieg, der, ὁ ἐμφύ-
 λιος πόλεμος.

bürgerlich δημοτικός, ἀστι-
 κός, πολιτικός. -es Gesetzbuch
 ὁ ἀστικός κώδιξ. -es Jahr τὸ πο-
 λιτικὸν ἔτος.

Bürgerlichkeit, die, —, ἡ
 ἀστικότης· ὁ ἀστικός τρόπος.

Bürger mädchen, das, τὸ
 κοράσιον τῆς μέσης τάξεως.

Bürger meister, ὁ δήμαρχος.

Bürgermeisterei, die, —,
 πλ -en, ἡ δημαρχία, τὸ δημαρ-
 χεῖον.

Bürger meisterin, die, ἡ
 γυνὴ δημάρχου [ἡ δημαρχίνα].

Bürger miliz, die, ἡ ἔθνο-
 φρουρά.

Bürger pflicht, die, τὸ καθή-
 κον πολίτου.

Bürger recht, das, τὸ πολι-
 τικὸν δικαίωμα, τὸ δικαίωμα τοῦ
 πολίτου.

Bürger rolle, die, τὸ δημοτο-
 λογίον.

Bürgerschaft die, —, πλ
 -en, ὁ δῆμος, οἱ δημόται.

Bürger schule, die, τὸ δημο-
 τικὸν σχολεῖον.

Bürgers frau, die, ἡ γυνὴ
 ἀπλοῦ πολίτου.

Bürger sinn, der, ἡ φιλοπατρία.

Bürgers mann, der, ὁ ἀστές,
 ὁ δημότης, ὁ ἄπλοῦς πολίτης.

Bürger spital, das, τὸ πολι-
 τικὸν νοσοκομεῖον.

Bürger stand, der, ἡ μέση
 τάξις τῶν πολιτῶν, ὁ δῆμος.

Bürger volk, der, ὁ ὄχλος.

Bürger wache, die, ἡ πολι-
 ταφυλακί.

Bürger wehr, die, ἡ ἔθνο-
 φρουρά, ἔθνοφυλακί.

Bürger weib, das, ἡ γυνὴ
 ἀπλοῦ πολίτου.

Burg flecken, der, τὸ πόλι-
 σμα, πόλινιον.

Burg friede, der, ἡ περιοικίς·
 τὸ περιάστειον, ἡ φρουραρχία ἀ-
 κροπόλειως ἡ δημοσίᾳ ἀσφάλεια.

Burg graf, der, ὁ ἀρχὼν φρου-
 ρίου.

Burg gräfin, die, ἡ κόμισσα
 φρουρίου.

Burg grafschaft, die, ἡ κο-
 μιτεία φρουρίου.

Burg hauptmann, der, ὁ δικτατοῦς φρουρίου, ὁ φρούραρχος.

Bürgschaft, die, —, πλ -en, ἡ ἐγγύη, ἐγγύησις· τὸ ἐγγυῶναι, ὑπὲρ ἑνὸς — leisten διδῶν ἐγγύησιν περὶ τινος, ἐγγυῶμαι τινά.

Bürgschaft leistung, die, ἡ ἐγγυοδοσία.

Bürgschaft schein, der, τὸ ἐγγυητήριον, ἐγγυητικόν.

Bürg schein, der, τὸ ἐγγυητικόν.

Burg verliess, das, ἡ ὑπόγειος εἰσὶν φρούριον.

Burg vogt, der, ὁ φρούραρχος μεγάρου.

Burg warte, die, ἡ σκοπία μεγάρου.

Burg vogtei, die, ἡ φρουραρχία μεγάρου.

Burg wache, die, ἡ φρουρά μεγάρου.

burlesk γελοῖος, κωμικός.

Bursch[e], der, -[e]u, πλ -[e]u, (νεανίας ἐξερτημένος), ὁ ἀνθρωπίνος τινος, ὁ ὑπηρέτης· ὁ μαθητευόμενος· ὁ φοιτητής, σπουδαστής, die jungen -en ἡ νεολαία, ein lustiger — χαροκόπος, διασκεδαστής [ὁ μεσημεράς].

Bürschchen, das, -s, πλ —, ὁ παιδίσκος, τὸ μαιράκιον [τὸ κοπέλι].

Bursche, der, ἴδε Bursch.

Bürsche & bürschen ἴδε Birsch & birschen.

burschenschaft νεανικός, ἴδιος σπουδαστῶν [μεσημεράδικος· τραμπούκος].

Burschen leben, das, ὁ βίος σπουδαστῶν.

Burschenschaft, die, —, πλ -en, τὸ σωματεῖον σπουδαστῶν.

Burschenschaft[er], der, -s, πλ —, ὁ ἀνήκων εἰς σωματεῖον σπουδαστῶν.

burschenschaftlich ἴδιος σπουδαστῶν.

Burschen sitte, die, τὸ ἔθιμον σπουδαστῶν.

burschikos ἴδιος σπουδαστῶν, νεανικός [μεσημεράδικος· τραμπούκος].

Bürstchen, das, -s, πλ —, τὸ ψήκτριον [ἡ βουρτσέτσα].

Bürste, die, —, πλ -n, ἡ ψήκτρα, τὸ καλλυντρον [ἡ βούρτσά].

bürsten μὴ ψήγω, καθαίρω διὰ τῆς ψήκτρας [βουρτσίζω].

Bürstenab zug, der, τὸ πρόχειρον τυπαγραφικόν δοκίμιον.

Bürsten binder, der, ὁ ψήκτροποιός. (οἱ) saufen wie ein — πίνω ἕνα περιδερμον.

Bürsten kraut, das, (στ.) ἡ ἐρέκη, μυρική.

Bürstenmacher, der, -s, πλ —, ὁ ψήκτροποιός.

Bürzel, der, -s, πλ —, τὸ ἀρροπύγιον [τὸ κολυράδι].

Bürzel baum, der, τὸ κυδίστημα, ἡ κυδίστησις [ἡ τοῦμα, κουτρούδαλα, ὁ τρακλᾶς]. eipnen — schlagen ἢ schliessen κυδιστῶ [κουτρούβαλίζω].

burzeln ἀμψ κυδιστῶ [κουτρούβαλίζω, κάμνω μὴ τοῦμα].

Busch, der, -es, πλ Büsche, ὁ θάμνος· ἡ λόγμη, ἡ δέσμη. (μτφ) sich seitwärts in die Büsche schlagen κατασκοπεῶ, hinter dem -e halten ἐνεργῶ ἀφανῶς, um den — gehen ἀμφιταλαντεύομαι, auf den — klopfen βολιδοσκοπεῶ, ἐρευνῶ ἀφανῶς.

buschartig θαμνώδης, λοχμώδης.

Büschen, das, -s, πλ —, τὸ θαμνίον.

Büschel, der, -s, πλ —, ἡ δεσμός, δεσμή, τὸ δέμα· τὸ ἄραγμα, χειρόβαλον [τὸ μάτσο]. ὁ κρω-

δύλος, λόφος, ὁ σκάλλυς [τὸ σκούλ-
λοῦδι].

büscheiförmig ὅμοιος δέσμη-
θυσανῶ ὡς [φουρντωτός].

büscheiförmig ἐπὶ κατὰ δι-
στας, φορηθόν.

Buschholz, das, οἱ θάμνοι, τὰ
φρούγαντα, τὰ λόχημα [τὰ χαμό-
κλαδα].

büschig θαμνώδης, λοχηώδης.

Buschklepper, der, ὁ ὁδο-
στάτης, ὁ ληστής.

Buschwerk, das, οἱ θάμνοι,
τὰ λόχημα [τὰ χαμόκλαδα].

Busen, der, -s, πλ —, ὁ κόλ-
πος, ὁ μαστός. (μτφ) ἡ καρδιά,
φυγή. in seinen — greifen θέτω
τὴν χεῖρα ἐπὶ τὸ στήθος, ἐξετάζω
τὴν συνείδησίν μου.

Busenfreund, der, ὁ ἐπιστή-
θιος (ὁ ἐγκάρδιος) φίλος.

Busenfreundin, die, ἡ ἐπι-
στήθιος φίλη.

Busenkind, das, τὸ μαμμό-
θρεπτον τέκνον [τὸ κανακάρι].

Busenadel, die, ἡ στηθο-
δελόνη.

Busenstreifen, der, ἡ πτυ-
κτὴ παρυφή [τὸ φρίλι].

Busentuch, das, τὸ περιστή-
θιον μαντήλιον.

Bussard, der, -s, πλ -e, (ζλ)
ὁ τριόρχης, τριόρχος (ἱέραξ).

Busse, die, —, πλ -n, ἡ ψυ-
χωφελὴς ποινή, ὁ κανὼν [ἡ κάνο-
νας] ἡ θρησκευτικὴ μετάνοια. eine
— auferlegen ἐπιβάλλω κανόνα
— ihun ἐπέχω κανόνα διὰ τὰς ἁμαρ-
τίας μου. ('ΑΓρ) in Sack und
Asche—ihun ἐν σάκκῳ καὶ σποδῶ
μετανοῶ.

büssen μὴ ἐπανορθῶ ἑανο-
ποιῶ, ἀποζημιώνω, πληρώνω, ἀντι-
πληρώνω. etwas mit Geld —
πληρώνω πρόστιμον διὰ τι. seine

Lüste—πληρῶ τὰς ὁρέξεις μου. er
wird es — müssen θὰ λάβῃ τὰ
ἀντίποινα του. ||—, ἀμὴ λαμβάνω
ἀντίποινα, δίδω δίκην, ἀντιπάζω.
ἀντιτιμωροῦμαι, πληρώνω. er will
dafür — müssen θὰ λάβῃ τὰ
ἀντίποινα του.

Büsser, der, -s, πλ —, ὁ ὑπὸ
μετάνοιαν ἁμαρτωλός, ὁ κακάνο-
νισμένος.

Büsserin, die, —, πλ -nen,
ἡ μετανουοῦσα ἁμαρτωλός, ἡ κακα-
νονισμένη.

bussfertig μετανοητικός, μετα-
νοῶν, πρόθυμος εἰς μετάνοιαν.

Bussfertigkeit, die, —, ἡ
μετάνοια.

Bussgebet, das, ἡ προσευχή
μετανοίας.

Busshemd, das, τὸ κιλίκιον.

Bussprediger, der, ὁ πα-
ραινῶν εἰς μετάνοιαν ἱεροκήρυξ.

Busspredigt, die, ἡ παραι-
νεσις εἰς μετάνοιαν.

Busstag, der, ἡ ἡμέρα τῆς
μετανοίας.

Buss thränen, die πλ, τὰ δά-
κρυα μετανοίας.

Büssung, die, —, πλ -en, τὰ
ἀντίποινα, ἡ ἀνταπότισις ἡ ποινή
ἁμαρτιῶν.

Busszeit, die, ὁ καιρὸς τῆς
μετανοίας.

Büste, die, —, πλ -n, ἡ προ-
τομή.

Butt, der, -es, πλ -e, ἡ But-
te, die, —, πλ -n, (ιχθ) ἡ ψήττα,
τὸ ψηττάριον.

Büttele, die, —, πλ -n, ὁ κά-
δος, τὸ κοφίνιον.

Buttel, die, —, πλ -n, ἡ λυ-
κῆθος, φιάλη [τὸ μπουκαλί].

Büttel, der, -s, πλ —, ὁ κλη-
τήρ (δικαστηρίου) ὁ βοληθὴς δημίου.

Büttelei, die, —, πλ -en, ἡ
δημοσία φυλακή.

Butten träger, der, ὁ καπι-
τούρος.

Butter, die, —, τὸ βούτυρον. mit
—bestreichen ἀλείφω διὰ βουτύρου.
butterartig βουτυρώδης.

Butter bämmе ἴδε Butter-
schnittle.

Butter blume, die, (φιλ.) ἡ
ἡδυνός.

Butter brezel die, τὸ βου-
τυρωτὸν κολλύριον.

Butter brot das, ὁ βουτυρα-
λοῖφός ἄρτος.

Butter brötchen, das, τὸ
βουτυραλοῖφός ψωμάκιον.

Butter büchse, ἡ -dose, τὸ
βουτυροδοχεῖον.

Butter fass, das, ὁ κάδος
βουτυροποιίας.

Butter frau, die, ἡ βουτυρό-
πώλις.

Butter gebackenes, das, τὸ
βουτυρωδες γλύκισμα.

butter gelb βουτυρόχρους.

butter haltig βουτυροῦχος,
βουτυρώδης.

Butter händler, der, ὁ βου-
τυροπώλης.

butter icht βουτυρώδης.

Butter kuchen, der, τὸ βου-
τυρωτὸν πλακούσιον, τὸ βουτυρω-
δες γλύκισμα.

Butter laden, er, τὸ βουτυ-
ροπώλειον.

Butter milch, die, τὸ βουτυ-
ρόγαλα.

buttern ἀμβ βουτυροποιῶ, βου-
τυροποιῶμαι.

Butter säure, die, (γμ) τὸ
βουτυρικόν ὀξύ.

Butter schnitte, die, τὸ βου-
τυραλοῖφός τεμάχιον ἄρτου.

Butter stössel, der, τὸ τάρα-
κτρον βουτυροποιίας.

Butter woche, die, ἡ τυρο-
σάχος ἐβδομάς [ἡ τυρινή].

Butt fisch, der, (ιχθ) ἡ ψῆττα,
τὸ ψηττάριον.

Büttner, der, -s, πλ —, ὁ
καδοποιός.

Bux baum, der, ἴδε Buchs-
baum.

C

(Wörter, die unter C vermisst werden, sind unter K oder Z
nachzuschlagen. Λέξεις μὴ εὑρισκομένας ἐν τῷ στοιχείῳ C
ζητεῖ ἐν τῷ στοιχείῳ K ἢ Z.)

C, das, τὸ C.

Cadmium, das, -s, (γμ) τὸ
καδμῖον.

Cabinet ἴδε Kabinet.

Café, das, -s, πλ -s, τὸ κα-
φεῖον, καφενεῖον.

Calcium, das, -s, (γμ) τὸ κά-
λσιον.

Cancan, der, -s, ὁ κύρδαξ, ὁ
κολαβρισμός [ὁ κυτσέκος]. den —
tanzen χορδακίζω, κολαβρίζω.

Carré, das, -s, πλ -s, τὸ τε-
τράγωνον (στρατοῦ).

Castagnette, die, —, πλ -n,
τὸ κρέμβαλον, κρόταλον [τὸ ζῆλι].

Cäsur, die, —, πλ -en, ἡ με-
τρικὴ τομή.

Cedent, der, -en, πλ -en, (γμ)
ὁ ἐκχωρητής.

Ceder, die, —, πλ -n, ἡ κέ-
δρος.

cedern κέδρωος.

Cedernbaum, der, ἡ κέδρος.
Cedernharz, das, ἡ κεδρίνα.
Cedernholz, das, τὰ κεδρίνα ξύλα.
Cedernöl, das, τὸ κεδρέλαιον.
cedieren μὴ ἐκχωρῶ.
celebrieren μὴ ἱερουργῶ.
Celebrität, die, —, πλ -en, τὸ ἐξάρχοντος πρόσωπον, ἡ ἐξοχότης.
Cello, das, -s, πλ -s, τὸ βαρυκάρον [τὸ βιολοντσέλλο].
cellular κυτταρώδης, κυψελοειδής.
Cellulose, die, —, πλ -n, τὸ κύτταρον.
Cement, der ἢ das, -s, ἡ ἀμμοκονία [τὸ τσιμέντο].
cementieren μὴ συγκολλῶ δι' ἀμμοκονίας.
censieren μὴ ἐπικρίνω, κρίνω.
Censur, die, —, πλ -en, ὁ ἐλεγγος ἡ ἐπικρίσις, ἡ λογοκρισία, βιβλιοκρισία.
Gent, das, -s, τὰ ἑκατόν, fünfzig — πέντε τοῖς ἑκατόν.
Gentifolie, die, —, πλ -n, (φιλ.) τὸ ἑκατοντάφυλλον ῥόδον.
Gentigramm, das, τὸ ἑκατοντὸν γραμμαρίου, τὸ ἑκατοστόγραμμον.
Gentiliter, das, τὸ ἑκατοστόν λίτρον, τὸ ἑκατοστόλιτρον.
Gentime, der, -s, πλ -s, τὸ λεπτόν, τὸ ἑκατοστόν τῆς δραχμῆς.
Gentimeter, das, τὸ ἑκατοστόμετρον, ὑπεκατόμετρον, τὸ ἑκατοστόν μέτρον.
Centner, der, -s, πλ —, τὸ ἑκατόλιτρον, ὁ στατήρ [τὸ καντάρι].
centnerschwer (μτφ) βαρύτερος στατήρος, βαρύτερος.
central κεντρικός.
Centralisation, die, —, πλ -en, ἡ συγκέντρωσις.
centralisieren μὴ συγκεντρώνω.

Centralisierung, die, —, πλ -en, ἡ συγκέντρωσις.
Centralpunkt, der, τὸ κεντρικόν σημεῖον.
Centralverwaltung, die, ἡ κεντρικὴ διοίκησις.
Centrifugalkraft, die, —, (φυσ) ἡ φυγόκεντρος δύναμις.
Centripetalkraft, die, (φυσ) ἡ κεντρομόλος δύναμις.
Centrum, das, -s, πλ Centren, τὸ κέντρον.
Centurie, die, —, πλ -n, ἡ ἑκατοστής.
Centurio, der, -onen, πλ -onen, ὁ ἑκατόνταρχος.
Cerat, das, -[e]s, τὸ κερωτὸν ἔμπλαστρον.
Cerealien, die (9λ πλ), τὰ δημητριακά.
cerebral ἐγκεφαλικός.
Ceremonie, die, —, πλ -[e]n, οἱ ἐπίσημοι τύποι ἡ τελετή.
ceremoniell πανηγυρικός, ἱεροπρεπής.
Ceremoniell, das, -s, πλ -s, ἡ ἐθιμοτυπία, ἐθιμοταξία, αἱ διατυπώσεις, οἱ τύποι.
Ceremonienmeister, der, ὁ τελετάρχης.
ceremoniös τυπικός.
Cerium, das, -s, (χημ) τὸ δημήτριον.
cernieren μὴ περικυκλῶναι, πολιορκῶ.
Cernierung, die, —, πλ -en, ἡ περικύκλωσις.
Certifikat, das, -es, πλ -e, τὸ πιστοποιητικόν.
certifizieren μὴ πιστοποιῶ.
Cervelatwurst, die, ὁ κρεατίνης ἀλλὰς, ἡ κρεατίνης χορδή [ἡ δούμπα].
Cession, die, —, πλ -en, (νμ) ἡ ἐκχώρησις.

Cessionar, der, -s, πλ -e, (νμ) ὁ ἐκδοχεύς.
Cessionsakt, die, (νμ) ἡ ἐκχώρησις, τὸ ἐκχωρητήριον.
Chagrin, der, -s, ἡ -leder, das, τὸ κοκκώδες λεπτόδερμα [ὁ σαργρὲς].
Chaine, die, —, πλ -n, ἡ αλυσὶς γορευτῶν.
Chaise, die, —, πλ -n, ἡ ἀρμάμας.
Chalkograph, der, -en, πλ -en, ὁ χαλκογράφος.
Chalkographie, die, —, ἡ χαλκογραφία.
chalkographisch χαλκογραφικός.
Chamäleon, das, -s, πλ -s, (ζ) ὁ χαμαιλέον.
Champagner, der, -s, ἡ -wein, der, ὁ καμπανίτης (οἶνος).
Champignon, der, -s, πλ -s, ὁ ἀμανίτης [τὸ μανιτᾶρι].
changieren ἀμὴ ἀλλάσσω.
Chanker ἴδε Schanker.
Chaos, das, —, τὸ χάος, ὁ λαδύρινθος.
chaotisch γαῶδης, λαδυρινθώδης, συγκεχυμένος.
Charade, die, —, πλ -n, ὁ συλλαβόγριφος.
Charakter, der, -s, πλ -lere, ὁ χαρακτήρ ἡ φύσις, τὸ πρόσωπον.
Charakterbild, das, ὁ χαρακτηρισμός.
charakterfest σταθεροῦ χαρακτήρος, στερεογνώμων, στερεόφωνον, ὁχυρόφωνον.
Charakterfestigkeit, die, ἡ εὐστάθεια χαρακτήρος, ἡ στερεοφρονήνη, στερεογνωμοσύνη.
charakterisieren μὴ χαρακτηρίζω.
Charakteristik, die, —, πλ -en, ὁ χαρακτηρισμός.

charakteristisch χαρακτηριστικός.
charakterlos ἀνευ χαρακτήρος, ἀχαρακτήριστος, ἀστατος.
Charakterlosigkeit, die, —, ἡ ἐλλείψις χαρακτήρος, ἡ ἀστασία.
Charakter silderung, die, ὁ χαρακτηρισμός.
Charakter schwäche, die, ἡ ἀδυναμία χαρακτήρος.
Charakter stärke, die, τὸ ἀνδρώδες τοῦ χαρακτήρος, τὸ ἀνδρικόν σθένος.
charaktervoll ὅλος χαρακτήρος.
Charakter zug, der, τὸ χαρακτηριστικόν (σημεῖον).
Char freitag ἴδε Karfreitag.
Charge, die, —, πλ -n, τὸ ὑποῤῃμα, ἀξίωμα.
Charité, die, —, τὸ νοσοκομεῖον.
Charlatan, der, -s, πλ -s, ὁ ἀγύρτης.
Charlatanerie, die, —, πλ -en, ἡ ἀγυρτεία.
charmant θελκτικός, μαγευτικός.
Charnier ἴδε Scharnier.
Charpie, die, —, τὸ ματ'ν, ὁ μοτός [τὸ ξαντόν].
Char woche ἴδε Karwoche.
Chaussée, die, —, πλ -n, τὸ δόστρωμα ἡ στρωτὴ ὁδός.
Chaussée wärter, der, ὁ δόστηρητής.
chaussieren μὴ δόστρωται.
Chanvinismus, der, —, ἡ ἐξημένη φιλοπατρία, ὁ σωδινισμός.
Chauvinist, der, -en, πλ -en, ὁ ἐξημένος πατριώτης, ὁ σωδινιστής.
Check, der, -s, πλ -s, ἡ ἐπιταγὴ πληρωμῆς.
Chef, der, -s, πλ -s, ὁ ἀρχηγός, ὁ διεθυντής.

Chemie, die, —, ἡ χημεία.
Chemikalien, die (οὐδ' πλ.), αἱ χημικαὶ οὐσίαι.
Chemiker, der, —s, πλ —, ὁ χημικός.
chemisch χημικός.
Chiffre, die, —, πλ —n, τὸ ὑπόγραφον. τὸ κρυπτογραφικὸν σημεῖον.
Chiffre schrift, die, ἡ κρυπτογραφία.
chiffrieren μὲν κρυπτογραφῶ.
Chiffrier kunst, die, ἡ κρυπτογραφία.
Chimäre, die, —, πλ —n, ἡ χίμαιρα, φαντασιοπληξία, ἡ φαντασιοκοπία.
chimä-isch χημαιικός, φαντασιώδης.
China, die, —, ἡ κίνα.
China rinde, die, ὁ φλοιὸς κίνας.
Chinin, das, —s, ἡ κινίνη, τὸ κινίνον.
Chiragra, das, —s, ἡ χειράγρα.
Chiromant, der, —en, πλ —en, ὁ χειρόμαντις.
Chiromantie, die, —, ἡ χειρομαντεία.
Chirurg, der, —en, πλ —en, ὁ χειρουργός.
Chirurgie, die, —, ἡ χειρουργία, χειρουργικὴ.
chirurgisch χειρουργικός.
Chlor, das, —s, (χμ) τὸ χλωρίον.
Chlorat, das, —s, πλ —e, τὸ χλωρικὸν ἄλας.
chlorhaltig χλωριούχος.
Chlor kali, das, τὸ χλωριούχον κάλιον, ἡ χλωριούχος πότασσα.
Chlor kalk, der, τὸ χλωριούχον ασβέστιον.
Chloroform, das, —s, τὸ χλωροφόρμιον.
chloroformieren χλωροφορμίζω.

Chloroformierung, die, — πλ —en, ἡ χλωροφόρμισις.
Chlor säure, die, (χμ) τὸ χλωρικόν ὄξύ.
Chokolade ὡς Schokolad.
Cholera, die, —, ἡ χολέρα.
cholera krank χολερικός, χολεριῶν.
Choleriker, der, —s, πλ —, ὁ χολερικός.
cholerisch χολερικός.
Chor, der, —[e]s, πλ Chöre, χορός, ἡ χορεία.
Choral, der, —s, πλ —räle, ψαλμωδία, ὁρμωδία.
Chor buch, das, τὸ ἀντιφωνάριον.
Chor führer, der, ὁ χορηγός, κορυφαίος, ὁ πρωτοψάλτης.
Chor gesang, der, ἡ χορωδία, ἡ ψαλμωδία.
Chor hemd, das, τὸ ἄμφιον.
Chor knabe, der, ὁ χορωδοπαῖς.
Chor pult, das, τὸ ἀναλογιστήριον.
Chor sänger, der, ὁ ψάλτης, ὁ χορωδός.
Chor stuhl, der, τὸ στασίδιον, ψάλτου.
Christ, der, —en, πλ —en, χριστιανός, ὁ Χριστός.
Christ abend, der, ἡ παραμονὴ τῶν χριστουγέννων.
Christ baum, der, τὸ δένδρον τῶν Χριστουγέννων.
Christ bescherung, die, δῶρα τῶν Χριστουγέννων.
Christen feind, der, ὁ ἐχθρὸς τῶν Χριστιανῶν.
Christen gemeinde, die, χριστιανικὴ κοινότης.
Christenheit, die, —, ἡ χριστιανοσύνη, ὁ χριστιανισμός.
Christen kind, das, τὸ χριστιανὸν τέκνον.
Christen liebe, die, χριστιανικὴ ἀγάπη.

Christen mensch, der, ὁ χριστιανός.

Christen seele, die, ἡ χριστιανική ψυχή. es ist keine — da ψυχή δεν ὑπάρχει.

Christen sinn, der, τὸ χριστιανικὸν πνεῦμα.

Christentum, das, ἡ χριστιανισμός.

Christen verfolgung, die, ὁ διωγμός τῶν χριστιανῶν.

Christen volk, das, ὁ χριστιανικός λαός.

Christ fest, das, ἡ ἑορτή τῶν Χριστουγέννων.

Christ geschenk, das, τὸ δῶρον τῶν Χριστουγέννων.

Christin, die, —, πλ -nen, ἡ χριστιανή.

christlich χριστιανικός.

Christlichkeit, die, —, ἡ χριστιανικότης.

Christ messe, ἡ -mette, die, ἡ λειτουργία τῶν Χριστουγέννων.

Christ monat, der, ὁ Δεκέμβριος.

Christ nacht, die, ἡ προεόρτις νύξ τῶν Χριστουγέννων.

Christus, d r, —, ὁ Χριστός.

vor Chr to, ἡ v r Christi Geburt πρὸ Χριστοῦ.

Christ woche, die, ἡ ἐξδομάς τῶν Χριστουγέννων.

Chrom, das, -s. (χμ) τὸ χρωματικόν.

Chromatik, die, —, ἡ χρωματική.

chromatisch χρωματικός.

Chrom saure, die, (χμ) τὸ χρωματικόν ὀξύ.

Chronik, die, —, πλ -en, τὰ χρονικά.

Chroniken schreiber, der, ὁ χρονογράφος.

chronisch χρόνιος.

Chronist, der, -en, πλ -en, ὁ χρονογράφος.

Chronograph, der, —, πλ -en, ὁ χρονογράφος.

Chronographie, die, —, πλ -[e]n, ἡ χρονογραφία.

chronographisch χρονογραφικός.

Chronolog, der, -en, πλ -en, ὁ χροναλόγος.

Chronologie die, — πλ -[e] , ἡ χροναλογία.

chronologisch χροναλογικός.

Chronometer, der, -s, πλ —, τὸ χρονοόμετρον.

chronometrisch χρονομετρικός.

Chrysolith, der, -en, πλ -en, ὁ χρυσόλιθος.

Chrysopras, das, —, πλ -e, ὁ χρυσόπρασος.

Cicerone, der, -n, πλ -n, ὁ ξεναγός.

Cichorie, die, —, πλ -n, τὰ κικύρεα.

Cichor en kaffee, der, ὁ κικυρώδης καφές.

Cider, der, -s, ὁ μηλίτης οἶνος.

Cigarette, die, —, πλ -n, τὸ σιγαρέτον, τὸ σιγάρον.

Cigaretten tasche, die, ἡ σιγαροθήκη.

Cigarre, die, —, πλ -n, τὸ ποῦρον, τὸ σιγάρον.

Cigarren dose, ἡ -spitze, ἡ -tasche, die, ἡ σιγαροθήκη.

Cikade, die, —, πλ -n, ὁ τί-τιξ [ὁ κίττις].

circa ἐπερ περίπου.

Circel ἴδε Zirkel.

Cirkular, das, -s, πλ -e, ἡ -schreiben, das, ἡ ἐγκύκλιος.

Cirkulation, die, —, πλ -en, ἡ κυκλοφορία, ὁ κύκλος.

cirkulieren ἀμὲν κυκλοφορεῖται, κυκλοφορῶ.

Cirkumflex, des, -es, πλ -ε, (γρμ) ἡ περισπώμενη.

Cirkus, der, —, πλ -εε, τὸ ἱπποδρόμον.

cisellieren μὴ σμιλεῖω.

Ciselferer, der, -s, πλ —, ὁ σμιλευτής.

Cisterne, die, —, πλ -n, ἡ δεξαμενὴ [ἡ στέρεα].

Citadelle, die, —, πλ -n, ἡ ἀρσπολις.

Citat, das, -s, πλ -e, τὸ χωρίον παραπομπῆς, ἡ παραπομπή.

Citation, die, —, πλ -en, (νμ) ἡ κλήσις, ἡ κλήσεις.

Cither ἵς Zither.

citieren μὴ κλιτεῖω, ἐπικαλοῦμαι.

citissimo ἐπρ κατεπ ἵγον, κατεπαίγουσα (ἐπιστολή).

cito ἐπρ ἡ παροῦσα (ἐπιστολή).

Citronat, der, -es, τὸ γλυκὺν λεμονίων, τὸ λεμονόγλυκον.

Citrone, die, —, πλ -n, τὸ λεμόνιον. grosse ἢ dickschalige — τὸ κίτρον, süsse — τὸ γλυκοκέμονον.

Citronenbaum, der, ἡ λεμονί.

citronenfarbig, ἢ -gelb κίτρινος, κίτρινος.

Citronensaft, der, ὁ χυρὸς λεμονίου.

Citronensäure, die, (χμ) τὸ κίτρικόν ὄξύ.

Citronenschale, die, ὁ φλοιὸς λεμονίου.

Citronenwasser, das, ἡ λεμονάδα.

Citrulle, die, —, πλ -n, ἡ κολοκύνθη [ἡ κολοκύθα].

civil πολιτικός.

Civilamt, das, τὸ πολιτικὸν ὑπουργεῖον.

Civilbeamte, der, ὁ πολιτικός ὑπάλληλος.

Civil ehe, die, ὁ πολιτικός γάμος.

Civilgericht, das, τὸ πολιτικὸν δικαστήριον.

Civilisation, die, —, ὁ πολιτισμός.

civilisationsfähig ἐπιδεκτικός πολιτισμοῦ, ἐκπολιτισίμος.

Civilisationsgrad, der, ὁ βαθμὸς πολιτισμοῦ.

civilisatorisch ἐκπολιτιστικός.

civilisieren μὴ (ἐκ)πολιτίζω, ἐξευγενίζω.

Civilisierung, die, —, ὁ ἐκπολιτισμός.

Civilist, der, -en, πλ -en, ὁ ἀπλὸς πολίτης, ὁ ἰδιώτης· ὁ πολιτικός ὑπάλληλος.

Civilklage, die, ἡ πολιτικὴ ἀγωγή.

Civilkleidung, die, ἡ πολιτικὴ στολή.

Civilliste, die, ἡ ἡγεμονικὴ ἐπιγραφῆσις.

Civilprozess, der, ἡ πολιτικὴ δίκη.

Civilrecht, das, τὸ ἀστικὸν δίκαιον.

Clique, die, —, πλ -n, ἡ συμμορία, σπείρα [ἡ φάρα]. von derselben — συμμορίτης.

Coaks, die πλ, τὸ ἡμίκαυστον ἀνθράκωμα, τὸ λιανθράκωμα.

Cochénille, die, ἡ κοκκινιλία [τὸ κρεμνέζι].

Codex, der, —, πλ -dices, ὁ κώδιξ.

Coeur, das, -(s), πλ -(s), ἡ κοῦπα ἐν τῷ γαρτοπαγνίμῳ.

Cölibat, die, -[e]s, ὁ ἀγάμος βίος, ἡ ἀγαμία.

Colportage, die, —, πλ -n, τὸ βεβλικὸν πλανεμπόριον· τὸ ὁδοιπλάνις ἐμπόριον.

Colporteur, der, -s, πλ -s, ὁ βεβλικὸς πλανέμπορος.

colportieren ἵς kolportieren.

Commandeur, der, -s, πλ —
-e, ὁ διοικητής, ὁ ἀρχηγός.

Compagnie, die, —, πλ -[e]n,
ὁ λόχος, ἡ ἑταιρεία, συντροφία.

Compagnon, der, -s, πλ -s,
ὁ συνέταρος.

Complice, der, -n, πλ -n, ὁ
συνένοχος.

Comptoir, das, -s, πλ -e, τὸ
ἐμπορικὸν γραφεῖον.

Concept, das, -es, πλ -e, τὸ
πρόγειρον σχέδιον. (μτφ) aus dem
-e kommen θεωροῦμαι [τὰ χάνω,
σαστίζω]. aus dem -e bringen θεω-
ρυῶ, ταρασσώ [σαστίζω].

Concipient, der, -en, πλ -en,
ὁ σχεδιαστής.

concipieren μὴ σχεδιάζω προ-
γέειρος. συλλαμάνω, μένω ἔγγυος.

Controleur, der, -s, πλ -e, ὁ
ἐλεγκτής.

Corps, das, —, πλ —, τὸ σῶμα
τὸ σωματεῖον.

Corpus delicti, das, —, τὸ
σῶμα τοῦ ἐγκλήματος.

Coupé, das, -s, πλ -s, τὸ δια-
μέρισμα ἀμάξης.

Coupon, das, -s, πλ -s, τὸ το-
κομερίδιον.

Cour, die, — ἡ ἐρωτοποιία, ἡ
ἐρωτολογία [ἡ ἀργολαβία]. die —
machen ἐρωτολογῶ [ἀργολαβῶ].

Courant, das, -s, τὸ τρέχον
νόμισμα.

Courmacher, der, -s, πλ —,
ὁ ἐρωτολόγος [ὁ ἀργολάβος].

Courtage, die, —, ἡ μεσιτεία.

Courtisane, die, —, πλ -n, ἡ
σεμνοφανὴς ἑταῖρα.

Cousin, der, -s, πλ -s, ὁ ἐξα-
δελφος.

Cousine, die, —, πλ -n, ἡ ἐξ-
αδελφή.

Couvert, das, -s, πλ -s, ὁ φά-
κελος. τὸ ἐπιτραπέζωμα [τὸ σερ-
βίσιον].

couvertieren μὴ φακελῶ, ἐμ-
βάλλω εἰς φάκελον.

Cyane, die, —, πλ -n, (φτλ) ὁ
κύανος.

cyklopisch κυκλώπειος.

Cyklus, der, —, πλ Ocylen,
ὁ κύκλος (ἐταῖν).

Cylinder, der, -s, πλ —, ὁ
κύλινδρος.

cylinderförmig κυλινδροειδής.

Cylinderuhr, die, τὸ κυλιν-
δρικὸν ὥρολόγιον, ὁ κύλινδρος.

cylindrisch κυλινδρικός, κυ-
λινδροειδής.

Cymbel ἴδε Zimbel.

Cyniker, der, -s, πλ —, ὁ κυ-
νικός.

cynisch κυνικός.

Cypresse, die, —, πλ -n, ἡ
κυπάρισσος.

Cypressenwald, der, ὁ κυ-
παρισσών.

D

D, das, τὸ Δ.

da ἐπρ ἔκει. αὐτοῦ, ἐνταῦθα.
τότε ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει. ἰδοὺ
[νά]. von — αὐτόθεν, ἐκείθεν. wer
geht — ? ποῖος εἶνε; wer — ? τίς
εἶ; — sein εἶμαι παρών ὑπάρχω.

ist er — ? ἔκει εἶνε; — ist er ἰδοὺ
αὐτός [νά τον]. — bin ich ἰδοὺ ἐγώ
[νά με]. sieh — ! ἴδε [κύτταξε]! das
Buch — αὐτὸ τὸ βιβλίον. von —
an ἀπὸ τότε, ἔκτοτε. — antwor-
tete er τότε ἀπεκρίνατο. hier und

— ἐνθα καὶ ἐνθα, ἐνιαχοῦ, ἐσὼ
 * ἐκεῖ. — und dort τῇδε κάκεισε,
 ἔνθεν κάκειθεν. — habt ihr euer
 Geld ὀρίστε τὰ χρήματά σας. //—
 ἀνὰ ὅτε, ἐν ᾧ. ἐπειδὴ, ἀφ' οὗ. —
 er noch sprach ἐν ᾧ εἰσέτι ὠμίλει.
 — alles beendigt war ἀφ' οὗ τὰ
 πάντα ἐτελείωσαν. — er sein Wort
 nicht gehalten hat ἐπειδὴ δὲν ἐτή-
 ρησε τὸν λόγον του. — dies der
 Fall ist τούτων οὕτως ἐχόντων.

dabei ἐπρ' ἐκεῖ πλησίον. πρὸς
 τούτοις, προσέτι. ganz nahe—ἐγ-
 γύτατα, πλησιέστατα. ihr seid
 κρυὸν nahe — πλησιάζετε πολὺ.
 εἴσατε πολὺ πλησίον. ich war ge-
 rade— ihm zu schreiben ἐμελλον
 ἀκριβῶς νὰ τῷ γράψω. das Gute
 — ist, dass τὸ καλὸν εἶνε ὅτι. was
 ist denn?— τί πειράζει; —kommt
 nichts heraus αὐτὸ δὲν ἔχει κα-
 νένα σκοπὸν.

dabei-bleiben* ἄμς παραμένω.
 ἐμμένω. es bleibt — μένομεν σύμ-
 μωνοι.

dabei-sein* ἄμς παρευρίσκομαι.
 εἶμαι παρών. εἶμαι σύντροφος, συμ-
 παύκτωρ.

dabei-sitzen* ὅμς παρακάθη-
 ρμαι.

dabei- stehen* ἄμς παρίσταμα.
 da capo ἐπρ' πάλιν, ἐκ νέου.

Dach, das, -es, πλ. Dächer, ἡ
 στέγη, ἡ ὀροφή [τὸ δῶμα]. unter
 —bringen σκεπάζω, ὀροφῶ· θέτω
 ὑπὸ τὴν σκέπην. unter dem — woh-
 nen κατοικῶ εἰς τὸ ὑπερῶν. (μτρ)
 unter—und Fach sein εἶμαι ὑπὸ
 σκέπην, εἶμαι ἐν ἀσφαλείᾳ. unter
 einem — wohnen εἶμαι ὁμώροφος,
 σύντοκος (mit einem τῷ).

Dachdecker, der, ὁ στεγα-
 στής, ὁ ὀροφωτής.

dachen μι ὀροφῶ, στεγάζω.

Dach fahne, die, τὸ ἀνεμόμυ-
 ριον, ἡ ἀνεμοδείκτης.

Dach fenster, das, τὸ στεγ-
 θυρον, ὁ φεγγίτης.

Dach geschoss, das, τὸ ὀ-
 ρῶν, τὸ ὑπερῶν δωμάτιον.

Dach luke, die, ὁ φεγγίτης
 στεγοθυρίς.

Dach rinne, die, ἡ ὀροφιαία
 δρορρῶς.

Dach röhre, die, ὁ ὀροφιαί-
 ὁδωσωλήν.

Dachs, der, -es, πλ. -e, (ὁ
 τρώχος, ὁ μέλινθ[ὁ ἀρκταλός]. (μτρ)
 wie ein — schlafen κοιμῶμαι
 ὅν καὶ συνεχῇ ὕπνουν.

Dachs bau, der, ὁ φωλεὶς τῆς
 χου.

Dachs beil, das, τὸ πέλεκυς
 καθοποιῶ.

Dach schiefer, der, ἡ ὀροφιαία
 πλάξ.

Dach schindel, die, ὁ σχι-
 ναλμός, ὁ σχινδάλαμος, τὸ σκεπ-
 διον στέγης.

Dachs fell, das, ἡ δορὰ τρώ-
 χου.

Dachs hund, der, ὁ βρα-
 κυλός καὶ βαίβοσκελής κύων.

Dächsin, die, —, πλ. — (ἡ)
 (ἡ) τρώχος.

Dachs jagd, die, ἡ θήρα
 τρώχων.

Dachs loch, das, ὁ φωλ-
 ῶν [ἡ ἀρκταλία].

Dach sparren, der, ἡ ἐπισ-
 τήρις δοκός [ὁ καθαλλάρης].

Dach spitze, die, ἡ κορυ-
 φή στέγης.

Dach stein, der, ἡ κεραμίς.

Dach stübchen, das, τὸ ὀ-
 ρῶν ὑπερῶν. (οἶκ) es ist bei ihm
 nicht richtig im — χρεωστέτα.

Dachtel, die, —, πλ. —, (ὁ)
 κύλαρος [ἡ πάσσα].

Dach stube, die, τὸ ὑπερ-
 ὀρῶν.

Dach stuhl, der, τὸ ἐπιστέγα-
 στον.

Dachtel, die, —, πλ. —, (ὁ)
 κύλαρος [ἡ πάσσα].

dachteln μη καταλείω [πα-
ταίω]

Dach traufe, die, ἡ ὑδρορροή
στέρης.

Dachung, die, —, πλ -en, ἡ
ὑπόσσις, τὸ ὀρόφωμα.

Dach werk, die, τὸ ὀρόφωμα.

Dach ziegel, der, ἡ κεραμίς,
τὸ κεραμίδιον.

dadurch ἐπὶ διὰ τούτου, δι'
αὐτοῦ. δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου, οὕτως.

dafern οὐδ' ἀρκεῖ νά.

dafür ἐπὶ ἀντὶ τούτου, ἀντ' αὐ-
τοῦ δι' αὐτό. ich kann nichts —,
δὲν πταίω ἐγώ. — sein εἶμαι τῆς

γνώμης· ἐγκρίνω. — halten νο-
μίζω, θεωρῶ. — gehalten wer-
den νομιζομαι, θεωροῦμαι. —

sorgen φροντίζω περὶ τούτου. —
stehen ἢ bürgen ἐγγυῶμαι περὶ

τούτου. was geben Sie —? τί
στοιχηματίζετε; — giebt es kein

Mittel δὲν ὑπάρχει θεραπεία.

dafür-halten* μη νομίζω,
θεωρῶ.

Dafür halten, das, ἡ ἰδέα,
γνώμη. nach meinem — κατ'
ἐμὴν ἰδέαν. κατ' ἐμέ (κρίτην).

dagegen ἐπὶ ἐναντίον* τούναν-
τιον, ἀπ' ἐναντίας, ἐξ ἐναντίας· εἰς

ἀντάλλαγμα. ich habe nichts —
δὲν ἀντιτείνω. — halten ἀντιπαρα-
βάλλω. — handeln ἀντενεργῶ. —

sein ἀντικείμεν, ἑναντιοῦμαι.

daheim ἐπὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ, οἴκοι,
κατ' οἶκον — sein εἶμι οἴκοι·
εἶμαι ἐντρίβης.

daher ἐπὶ ἐντεῦθεν, ἐκ τούτου.
— kommt ἐκ τούτου προέρχεται.

// —, οὐδ' ὅθεν, ὅρα.

daher-brausen ἄμς προσέρ-
χομαι θορυβωδῶς.

daher-gehen* ἄμς παρελαύνω,
παρέρχομαι.

daher-sprengen ἄμς προσέρ-
χομαι καλπάζων

dahin ἐπὶ ἐκεῖσε, αὐτόσε, ἐκεῖ.
— und dorthin τῇδε καίκεσε. —

ist es gekommen εἰως ἐκεῖ ἔφθα-
σαν τὰ πράγματα. bis — εἰως ἐκεῖ.

es steht — ob... εἶνε ὁδηγὸν
ἀν... ich lasse es — gestellt

sein παρέρχομαι ἀνεξέταστος, ἀ-
φίνω ἀνεξέταστον. — sein ἀπό-
λωλα, ἀπωλέσθην [ἐγάρηκα]. sich

— aussern ἐκπαράξομαι τοιοῦτω
τρόπῳ. es — bringen προάγω εἰς

τοσοῦτον, κατορθύνω.

dahinauf ἐπὶ ἐκεῖσε κατῶ.

dahinauf ἐπὶ ἐκεῖσε ἐπάνω.

dahinaus ἐπὶ ἐκεῖσε ἔξω.

dahin-bringen* μη φέρω ἐκεῖ.

dahin-eilen ἄμς σπεύδω ἐ-
κεῖσε.

dahin-fahren* ἄμς ἐλαύνω

ἐκεῖσε.

dahingeben* μη ἐγκαταλεί-
πω, παραιτῶ.

dahingegen ἐπὶ τούναντιον,
ἀπ' ἐναντίας.

dahinten ἐπὶ ἐκεῖ ὀπισθεν,
ἐκεῖ ὀπίσω· ὀπισθεν.

dahinter ἐπὶ ὀπισθεν, κατό-
πισθεν.

dahinter-kommen* ἄμς ἀνα-
καλύπτω, ἐξεγινάσκω.

dahinter-stecken* ἄμς ἐγ-
κρύπτομαι, ὑποκρύπτομαι. es

steckt etwas — ὑπόπτως ἔχει
τὸ πρᾶγμα [κάτι λακκὼν ἔχει ἢ

ψάθα].

dahinwärts ἐπὶ ἐκεῖσε, πρὸς
τὰ ἐκεῖ.

Dahle, die, —, πλ -en, (ι-τ)
ἡ δάλεια.

damalig τοτίνος, ἐκείνου τοῦ

καιροῦ, τοῦ τότε καιροῦ, ὁ, ἡ, τὸ

τότε, der -e König ὁ τότε βα-
σιλεὺς.

damals ἐπὶ τότε, κατ' ἐκείνον

τὸν καιρὸν. schon — τότε ἤδη, ἀπὸ

τότε.

Damascener, der, -s, πλ —, τὸ δαμασκηνὸν ἔργον.

Damascener arbeit, die, ἡ δαμασκηνοῦργία.

Damascener pflaume, die, τὸ δαμάσκηνον.

damascieren μὴ δαμασκηνοῦργῶ.

Damascierer, der, -s, πλ —, ὁ δαμασκηνοῦργός.

Damascierung, die, —, πλ -en, ἡ δαμασκηνοῦργία.

Damast, der, -es, πλ -e, τὸ δαμασκηνὸν ὕφασμα, τὸ δαμάσκον.

Damast arbeit, die, ἡ δαμασκηνὴ ὑφάνσις, τὸ δαμασκήνωμα.

damasten δαμασκηνός, δαμάσκειν.

Damastlein wand, die, τὸ δαμασκηνὸν ὕφασμα.

Damast werker, der, ὁ ὑφάντης δαμασκηνῶν ὑφασμάτων.

Dam brett, das, ὁ ἄβαξ, τὸ ψηφολογεῖον, τὸ πεσσευτήριον.

Dämchen, das, -s, πλ —, ἡ μικρούλα κυρία.

Dame, die, —, -n, ἡ κυρία [ἡ ντάμα].

Damen brett, das, ὁ ἄβαξ, τὸ ψηφολογεῖον.

Damen spiel, das, (παιγνίδιον) αἱ πόλεις [ἡ ντάμα].

Damen stein, der, ὁ πεσσός, ἡ ψήφος.

Dam hirsch, der, ἡ δαρκάς [τὸ ζαρκάδι].

damit ἐπερ δι' αὐτοῦ, διὰ τοῦτου [μ' αὐτό]. δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου. οὕτως. μετ' αὐτοῦ. heraus —! φέρε λοιπόν! ἐκφράσθητε! λέγε! was soll ich — anfangen? τί νά το κάμω; — ist es aus εἰτελείωσε. — ist alles gesagt αὐτὰ εἶνε ὅλα.

damit οὐδ' ἵνα, ὅπως, ὥς νά

— er es nicht erfährt ἵνα μὴ το μάθῃ.

dämlich βλακώδης.

Dämlichkeit, die, —, ἡ εὐχθρα, βλακεία.

Damm, der, -es, πλ Dämme τὸ πρόχωμα, ἐπιχώμα· τὸ ἀνάχωμα, προανάχωμα· ἡ προκυμὰ, προκυμὰν. (ἱατρ) ἡ τράμις, ὁ περίνεος, τὸ περίνειον.

Damm arbeiten, die πλ., τὸ ἐπιχώματα, αἱ ἐπιχώσεις.

dämmen μὴ χωματίζω, χωματοστρωτῶ. ἐμφράσσω, διαφράσσω δι' ἀναχώματος.

dämmerig κνεφ-ίος. (μτφ) σκοτεινός, ἄσπερος.

Dämmer licht, das, τὸ λυκόφως, σκιδόφως, κνέφας· τὸ λυκαυγές.

dämmern ἀμὴ διαλάμπω, ὁποφάσκω [ἀποδιαφαιτίζω, χαράζω] συσκοτάζω [σκοτεινιάζω]. der Morgen dämmert ἡμέρα ὁπολάμπει, der Abend dämmert συσκοτάζει [σκοτεινιάζει].

Dämmerung, die, —, πλ -en, ὁ βαλὺς ὁρθρος, τὸ περίορθρον, τὸ λυκαυγές [τὰ ἀποδιαφαιτίσματα, τὰ χαράγματα]. — am Abend τὸ κνέφας, τὸ λυκόφως.

Dämmer schein, der, τὸ κνέφας.

Damm weg, der, ἡ στρωτὶς ὁδός· τὸ ὁδοστρωμα.

Dämon, der, -s, πλ -mōnen, ὁ δαίμων.

dämonisch δαιμόνιος, δαιμονικός.

Dampf, der, -es, πλ Dämpfe, ὁ ἀτμός· ὁ καπνός, τὸ ἀσθμα· ἡ δύσπνοια ἱππων.

Dampf apparat, der, ἡ ἀτμογόνος συσκευή.

Dampf bad, das, τὸ πυρίαμα τὸ ἀτμολουτρον.

Dampfboot, das, τὸ ἀτμό-
πλοῖον, τὸ ἀτμοκίνητον.

Dampfdruck, der, ἡ πρῆσις
τοῦ ἀτμοῦ.

dampfen ἀμὲν ἀτμίζω, ἀναθυ-
μιῶ, καπνίζω, ἀναπέμπω ἀτμούς.

dämpfen μὴ κατασβύνω, ἀπο-
πνίγω, καταπνίγω [κροῦδω]· περι-
πρίζω, περιστέλλω, καταπαύω.

Dampfen, das, -s, τὸ κάπνι-
σμα, οἱ καπνοί.

Dämpfen, das, -s, ἡ κατάσβε-
σις· ἡ πνίξις· ἡ κατάπαυσις.

Dampfer, der, -s, πλ —, τὸ
ἀτμοπλοῖον.

Dämpfer, der, -s, πλ —, ὁ
σβεστήρ, πνιγεύς.

Dampferzeug, die, ἡ ἀτ-
μοποίησις, ἀτμογενία.

dampförmig ἀτμιδῶδης, ἀτ-
μοειδής.

dampf ἀτμιδῶδης, ἀτμιδῶδης.
dämpf ἀσθμαλίων, ἀσθματικός.

-es Pferd ἵππος· ἀσθματικός.
Dampfigkeit, die, —, τὸ ἀσθ-
μα, ἡ δύσπνοια (ἵππου).

Dampfkessel, der, ὁ ἀτμολέ-
της [τὸ καζάνι].

Dampfkraft, die, ἡ δύναμις
τοῦ ἀτμοῦ.

Dampfleitungs röhre die, ὁ
ἀτμοαγωγὸς σωλὴν.

Dampfloch, das, ἡ ὀπή τοῦ
ἀτμοῦ.

Dampfmaschine, die, ἡ ἀτ-
μομηχανή.

Dampfmesser, der, (φυσ) τὸ
ἐλατηρόμετρον, τὸ ἀτμόμετρον.

Dampfmühle, die, ὁ ἀτμο-
μύλος.

Dampfpresse, die, τὸ πιεστή-
ριον ἀτμοῦ.

Dämpfröhre, die, ὁ ἀτμο-
σωλὴν.

Dampfschiff, das, τὸ ἀτμό-
πλοῖον.

Dampfschiff fahrt, die, ἡ ἀτ-
μοπλοία· ἡ ἀτμοκίνητος· ναυτι-
λία.

Dampftopf, der, ὁ σβεστήρ.

Dämpfung, die, —, πλ -en,
ἡ σβέσις, κατασβέσις, πνίξις· ἡ κα-
τάπαυσις, ὁ πνιγὸς.

Dampfventil, das, ἡ δικλὴς
ἀτμοῦ.

Dampfwagen, der, ἡ ἀτμό-
μῆξα.

Dam wild, das, τὰ μεγάλα θη-
ράματα.

danach ἔπειτα κατὰ ταῦτα, κατὰ
ταῦτα, μετὰ ταῦτα, ὕστερον κα-
τόπιν. einige Zeit — ὀλίγω ὕστε-
ρον, μετὰ τινα χρόνον. richten

Sie sich — συμμορφώθητε πρὸς
ταῦτα. er ist nicht der Mann —

δὲν εἶνε ὁ κατάλληλος πρὸς ταῦτα.
ich frage nicht — ἀδιαφορῶ περὶ

ταύτου, δὲν μοι μέλει [οἶκ] er sieht
— aus φαίνεται τοιοῦτος.

Danaer geschenk, das, (μτρ)
τὸ ἐχθρικόν (τὸ ἐπ κίνδυνον δῶρον).

Dandy, der, -s, πλ -s ἡ dies,
ὁ μύρτων, ὁ καλλωπιστής.

daneben ἔπειτα πλησίον, πλη-
σίον ταύτου, πρὸς ταῦτοις, πρὸς
δὲ, προσέτι, πρὸς τοῖς ἄλλοις.

danieder ἔπειτα χαμαί, κατὰ γῆς.
— fallen κα ἀπίπτω. — beugen

πίεζω. — liegen κατέκειμαι —
schlagen καταβάλλω.

Dank, der, -s, ἡ εὐχαριστία, χά-
ρις· ἡ ἐγνωμοσύνη. Gott sei —

δόξα τῷ θεῷ. grossen — εὐχαρι-
στῶ πολλὴν seinen — abstellen ἀπο-

νέρω εὐχαριστίας, ὁμολογῶ χάριτος.
— sagen ἐκφράζω εὐχαριστίας, εὐ-

χαριστῶ. — erkennen ἐγνωμο-
σύνη. — wissen γνωρίζω χάριν.

Dank adresse, die, ἡ ἀπονομή
εὐχαριστιῶν τὸ εὐχαριστήριον.

dankbar ἐγνωμων, ἱκανοποι-
τικός· ἐπικερδής.

Dankbarkeit, die, —, ἡ εὐγνωμοσύνη.

dankbarlich ἐπο εὐγνωμόνως.

Dank bezeugung, ἡ **-bezeugung**, die, τὸ τεκμήριον εὐχαριστίας, ἡ ἔνδειξις εὐγνωμοσύνης.

Dank brief, der, τὸ εὐχαριστήριον.

danken π.λ. ὀφείλω· ἀμείβω. // —, αὐτῷ εὐχαριστῶ einem für etwas τινὶ δ.ά. τι ἢ ἐπὶ τινι, danke schön! εὐχαριστῶ πολύ!

dankenswert ἄξιος· εὐχαριστίας.

Dank fest, das, τὰ χαριστήρια, τὰ εὐχαριστήρια (ιερά).

Dank gebet, das, ἡ εὐχαριστήριος προσευχή.

Dank lied, das, ὁ εὐχαριστήριος ὕμνος, τὸ προσόδιον.

Dank offer, das, τὸ θῆμα εὐχαριστίας, τὰ εὐχαριστήρια, ἡ εὐχαριστήριος θυσία.

Dank rede, die, ὁ εὐχαριστήριος λόγος.

Danksagung, die, —, π.λ. -en, ἡ ἀπνοοῦν ἡ εὐχαριστίας.

Danksagungsschreiben, das, τὸ εὐχαριστήριον.

dankvergesen ἀχάριστος, ἀγνώμων.

dann ἐπρ τότε. — und wann ἐνίστε, κάποτε· ἑνίαχού. nun —! τότε λοιπόν! καὶ λοιπὸν τότε! —

aber — τότε δὴ τότε.

dannen ἐπρ, von — gehen ἀπέρχομαι, von — er kommen wird ὁπόθεν θὰ ἔλθῃ.

daran (ἢ dran) ἐπρ ἐκεῖ, ἐν αὐτῷ παρ αὐτῷ, πλησίον. περί αὐτοῦ. ich zweifle — ἀμφιβάλλω π.ρὶ τούτου ich habe genug — αὐτὰ με ἀρκούν — ἴσθι nichts δὲν εἶνε τίποτε. es fehlt viel — πολλοῦ γ καὶ βεῖ. ich habe nicht — gedacht δὲν σκεψάμην περὶ τούτου. nahe —

πλησίον· σχεδόν. nahe — sein πλησιάζω. ich war nahe — abzureisen ἔμελλον νὰ ἀναχωρήσω. wenn ich recht — bin εἰάν δὲν σκεπάζω. ich weisse nicht, wie ich — bin δὲν εἰσέβω, ποῦ εὐρίσκομαι. — erkenne ich ihn τούτου τον γνωρίζω. — gehen ἀρχομαι. — kommen ἔρχομαι τώρα, εἶνε ἡ σειρά μου. er wird schon — kommen θὰ ἔλθῃ ἡ σειρά του. es liegt mir viel — μέ (ἐν)διαφέρει πολύ, (ἐν)διαφέρωμαι πολύ. was liegt —? τί πρὸς τοῦτο; sich — machen ἐτοιμάζομαι, ἀρχομαι. — setzen παρακινῶναι, διακυβεύω. — stossen πατάκειν, γαϊτνιαίω.

darauf (ἢ drauf) ἐπρ ἐπ' αὐτοῦ, ἐπ' αὐτῷ ἐπάνω, ἐκεῖ ἐπάνω μετὰ τοῦτο, μετὰ ταῦτα, ἔπειτα, μετέπειτα, κατόπιν. den Tag — τὴν ὕστεραν. τὴν ἐποῦσαν. acht Tage — ὀκτὼ ἡμέρας ὕστερον. — ein-gehen συναίνω, συγκαταθεμαί· ich gebe nicht viel — δὲν δίδω μεγάλην σημασίαν εἰς αὐτό. sich — verlassen ἐπιναπαύομαι εἰς αὐτό. es steht Strafe — ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ. — aus sein προσπαθῶ, ζητῶ. er halt viel — ἐνδιαφέρεται πολύ. es kommt — ἀπ κατὰ τὰς περιστάσεις, αὐτό ἐξαπτάται. — eingehen συναίνω, συγκαταθεμαί. — gehen δίδω προκαταβολικῶς. — gehen καταναλισκομαι, ἐξοδεύομαι.

daraus (ἢ draus) ἐπρ ἐκ τούτου, ἐντεῦθεν, ἐκ τούτων. was wird endlich — werden? τί θὰ ἀπογίνη αὐτό; es wird nichts — δὲν θὰ γίνη τίποτε [δὲν θὰ βγῇ τίποτε ἀπ' αὐτό]. ich mache mir nichts — ὀλίγον μοι μέλει, μοι εἶνε ἀδιάφορον. ich kann nicht klug — worden δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω.

τίποτε es folgt — ἐκ τούτου ἐπεται.
man sieht — ἐκ τούτου γίνεται
δηλον.

darben ἀμὴ στερεῖσθαι, ἐλλεί-
πομαι, στερεῖμαι.

dar-bieten* μὴ προσφέρω.

dar-bringen* μὴ φέρω, προσ-
φέρω, προσφέρω.

Darbringung, die, —, πλ.
-en, ἡ προσφορά.

darein (ἢ drein) ἐπρὶς αὐτό, ἐν-
τός. ich willige — συναίνω εἰς
τοῦτο. er kann sich nicht —
finden δὲν δύναται νὰ ἐξοικειωθῇ
πρὸς ταῦτα· εὐρίσκεται ἐν ἀμη-
γανίᾳ. — reden ἀναμειγνύομαι εἰς
τὴν ὁμιλίαν.

darin (ἢ drin) ἐπρὶς ἐν αὐτῷ, ἐν
τούτῳ, εἰς αὐτό. mit — begriffen
συμπεριλαμβανομένου, -ης. — I r-
gen Sie sich εἰς τοῦτο σφάλλεσθε.

dar-legen μὴ ἐκθέτω, ἀνα-
τίθω.

Darlegung, die, —, πλ. -en,
ἡ ἐκθεσις· ἡ ἀπαγγελία.

Dar lehen, das, τὸ δανείον.

dar-leihen* μὴ δανείζω.

Dar leih, der, ὁ δανειστής.

Darm, der, -s, πλ. Därme,
τὸ ἔντερον.

Darm bruch, der, ἡ ἐν ἐρο-
κλή.

darmbrüchig ἐντεροκλικός,
ἐντεροκλήτης.

Darm kanal, der, ἡ κάτω
κοιλία.

Darm sait, die, ἡ χορδή.

Darm saitenmacher, der, ὁ
χορδοστρόφος, χορδοποιός.

Darmver schliessung, die,
(ιατρ) ὁ εἰλεός.

darnach, **darneben**, **dar-
nieder** ἴδε danach daneben,
danieder.

darob ἴδε darüber

Darre die, —, πλ. -n, τὸ φρύ-

γτρον. (ιατρ) ἡ ἀτροφία, ὁ μα-
ρασμός.

dar-reichen μὴ προσφέρω,
δρέγω.

Darreichung, die, —, πλ.
-en, ἡ προσφορά.

darren μὴ φέρω, φρυγανίζω.

Darr sucht, die, (ιατρ) ἡ
ἀτροφία.

darstellbar ἐπιδεικτικός πα-
ραστάσεως, παραστατός.

dar-stellen μὴ ἐκθέτω, παρί-
στω, ἐξοικονῶ περιγράφω.

Dar stellung, die, ἡ ἐκθεσις,
παράστασις, ἐξοικονομία· ἡ περι-
γραφή, ὁ χαρτακρητισμός.

Darstellungs art, die, ὁ τρό-
πος τῆς παραστάσεως.

Darstellungen gabe, die, τὰ
παραστατικὸν δῶρον.

Darstellungs kunst, die, ἡ
παραστατικὴ τέχνη, ἡ μιμητικὴ.

dar-thun* μὴ καταδεικνύω,
ἀποδεικνύω.

darüber (ἢ drüber) ἐπρὶς ἐπ-
άνω, ὑπεράνω, ὑπεράνω τούτου, πέ-
ραν τούτου· ἐπέκεινα, περιπλέον.
περὶ αὐτοῦ, περὶ τούτου, ὑπὲρ αὐτοῦ.

denken Sie — nach σκέφθητε
περὶ τούτου. — vergeht die Zeit
οὕτω παρέρχεται ὁ χρόνος. — hin-
aus ἐπέκεινα, πέρα τούτου. sich

— machen ἐπιλαμβάνομαι τοῦ
πράγματος es geht nichts —
δὲν ὑπάρχει καλλίτερόν τι, εἴνε

χριστοῦργημα. ich bin — hinweg
εἶμαι ἀνώτερος τῶν τοιούτων· ἔχω

κάμνη τὸν λογαριασμόν μου. —
und drunter ἄνω κάτω. —
oder drunter πλέον ἢ ἑλαττον.

darum (ἢ drum) ἐπρὶς περὶ αὐ-
τοῦ, κύκλῳ. περὶ αὐτοῦ, περὶ τού-
του. δι' αὐτό, διὰ τοῦτο, τοῦτου

ἕνεκα. ich bitte Sie — säs πα-
ρακαλῶ περὶ τούτου. seien Sie

unbesorgt — μὴ ἀνησυχεῖτε περὶ

τούτου [έννοια σας]. ich bekümmere mich nicht — διαφορῶ περὶ τούτου. es ist mir nicht viel — zu thun δὲν μοι μέλει πολὺ περὶ αὐτοῦ. es handelt sich — πρόκειται περὶ αὐτοῦ. sei es — ! ἔστω ! // —, οὐδ τούτου ἕνεκα, διὰ τούτου.

darunter (ή **drunter**) ἐπρὶς κατωτέρω κάτωθεν τούτου. μεταξὺ αὐτῶν, μεταξὺ τούτων. ὀλιγώτερον, ἔλαττον — und drüber ἄνω κάτω. er ist nicht mit — αὐτός δὲν συμπεριλαμβάνεται. mit — eingegriffen sein συμπεριλαμβάνομαι.

das οὐδ τοῦ der.

da-sein* ἔμεινεν ὑπάρχω. παρευρίσκομαι.

Da sein, das, ή ὑπαρξίς ή παρούσα. der Kampf ums — ό περί ὑπάρξεως ἄγων.

daselbst ἐπρὶς αὐτόθι. αὐτοῦ.

dasig ἴδε dortig.

dasjenige ἴδε derjenige.

dass οὐδ ότι. ναί ἴνα, ὅπως, διὰ ναί. — ich nicht lüge ἴνα εἶπω τήν ἀλήθειαν. auf — ἴνα, διὰ ναί. — doch mein Wunsch in Erfüllung gehen möge εἴθε ναί πληρωθῇ ή εὐχή μου !

dasselbe ἴδε derselbe.

Data ή Daten, die (πλ οὐδ), τὰ διδόμενα, τὰ τεκμήρια. αἱ χρονολογίαι ἴδε Datum.

datieren μὴ χρονολογῶ. // —, εἰμὴ & sich — χρονολογοῦμαι.

Dativ, der, -s, πλ -e, (γρμ) ή δοτική (πτῶσις).

dato ἐπρὶς, bis — μέχρις ἐκείνης τῆς ἡμέρας μέχρι σήμερον.

Dattel, die, —, πλ -n, ό φοίνιξ (φοίνιξ), ή φοινικοδάκτυλος [ό χουρμάς].

Dattel baum, der, ό, ή φοίνιξ (φοίνιξ) [ή χουρμαδιά].

Dattel öl, das, τὸ φοινίκιον ελαιον.

Dattel palme, die, ό φοίνιξ (φοίνιξ) [ή γουρμαδιά].

Dattel pflaume, die, τὸ κοκκύμηλον φοίνικας.

Duttel wald, der, ό φοινικίων.

Datum, das, -s, ή χρονολογία, ήμερομηνία. ohne — ἀχρονολογητος. vom heutigen — από σήμερον. ein früheres — setzen προχρονολογῶ.

Daube, die, —, πλ -n, ή καρπύλη σάνις βαρελίου [ή δόβα, δόγα].

däuchten ἴδε dünken.

Dauer, die, —, ή διάρκεια. ή μονιμότης, στερεότης. fortwährende — ή ἐνδελέχεια, ή αἰδιότητα. von langer — μακροχρόνιος. von kurzer — βραχυχρόνιος. das geht nicht auf die — αὐτό δὲν διαρκεί πολύ.

dauerhaft διαρκής. μόνιμος, στερεός, πάγιος.

Dauerhaftigkeit, die, —, ή μονιμότης, στερεότης, σταθερότης.

dauern μὴ προξενῶ οἶκτον. er dauert mich τὸν λυποῦμαι, τὸν οἶκτερω. // —, ἀμὴ διαρκῶς παραμένω, χρονίζω.

dauernd διαρκής, μόνιμος.

Daumen, der, -s, πλ —, ό ἀντίχειρ, ό μέγας δάκτυλος. einem den — halten ὑποστηρίζω. ὑποβοηθῶ τινα.

daumendick ἔχων τὸ πάχος τοῦ ἀντιχειρός.

Däumling, der, -s, πλ -e, ή δακτυλίσθηρα τοῦ ἀντιχειρός. τὸ ἀνδρῖον, τὸ ἀνδράριον, τὸ ἀνθρωπάριον.

Danne, die, —, πλ -n, ό χνοῦς, τὸ πτίλον.

Daus, das, —, πλ & Däuser, ό ἄσπος.

davon ἐπρὶς εκ τούτου, από τοῦ-

του ἐντεῦθεν. περί τούτου, περί αὐτοῦ.

davon-bleiben* ἄμς ἀπέχουμαι, ἀπέχω.

davon-eilen ἄμς ἀνχωρῶ ἐσπευσμένω.

davon-fahren* ἄμς ἀπέρχομαι ἐφ' ἀμάξης.

davon-fliegen* ἄμς ἀφίπταμαι.

davon-gehen* ἄμς ἀπέρχομαι.

davon-kommen* ἄμς ἀπέρχομαι (μτφ) er ist mit einem blauen Auge davon gekommen μετρίως ἀπηλλάγη [φτῖνὰ τὴν ἐγλύτωσιν]. schlimm—ἀπέρχομαι κακῶς κακῶς.

davon-laufen* ἄμς δραπέτεύω, φεύγω [τὸ κῶμα λάσπη].

sich **davon-machen** φεύγω, ἀπέρχομαι ἐν τάξει.

davon-schleichen* ἄμς ἀτοσύρουμαι κρυφίως, ἀπέρχομαι ἀπαράτρητος.

davon-tragen* μὴ κερδαίνω, ἀποκομίζω. den Sieg — αἶρω τὴν νίκην.

davon-ziehen* ἄμς ἀπομακρύνουμαι.

davor ἐπρ ἔμπροσθεν, ἐπὶ/προ-θεν ich habe einen Abscheu — ἔχω ἀντιπάθειαν πρὸς αὐτό.

sich — ekeln μισώτομαι, βδελύττομαι αὐτό, τὸ σιχαίνουμαι. — behüte uns Gott! ὁ θεὸς νά μας φυλάξῃ ἀπ' αὐτό! — legen pro-θέτω, θέτω ἔμπροσθεν. — stehen ἐπιπροσθῶ.

dawider ἐπρ κατ' αὐτοῦ, ἐναντίον αὐτοῦ. — sein εἶμαι ἐναντίος.

dazu ἐπρ προσέτι, πρὸς τούτοις, περίπλεον, πρὸς δέ. πρὸς τοῦτο, πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου. noch — προσέτι, πρὸς τούτοις. wie kommst du — ? πῶς σοι ἐπῆλθε; — kommt noch, dass, ἐκτός τούτου. — gelangen κατορθώνω. was sagen Sie — ? πῶς σας φαίνεται τοῦτο;

wie kommen Sie — ? πῶς λαμβάνετε τὴν τ λην; wie ist er — gekommen? πῶς το κατορθώσε; es gehört Zeit — πρὸς τοῦτο απαιτεῖται χρόνος. — ist er da αὐτό εἶνε το ἔργον του [εἶνε δουλειά του]. — gehen ἢ beitragen συνεισφέρω, συντελῶ. — legen ἢ thun προσθέτω. ich rate ihnen — σᾶς συμβουλεύω πρὸς τοῦτο. ich bin noch nicht — gekommen δέν το κατώρθωσα ἀκόμη. ich bin nicht der Mann — δέν εἶμαι ὁ ἀρμόδιος πρὸς τοῦτο.

dazu-gehören ἀμὴ συγκαταλέγομαι, συναποτελῶ μέρος.

dazugehörig συνανήκων.

Dazu kunft, die, ἡ προσεπέλευσις, ἡ ἐπέλευσις.

dazu-legen μὴ προσθέτω.

dazu-thun* μὴ προσθέτω.

dazumal ἐπρ τότε.

dazwischen ἐπρ ἀνά μέσον, μεταξύ, ἐν τῷ μέσῳ [ἀνάμεσα].

dazwischen-kommen* ἄμς παρεμβαίνω, παρεμπίπτω.

Dazwischen kunft, die, ἡ μεσολάβησις, παρεμπύωσις, παρεμβασίς.

dazwischen-legen μὴ παρεμβαλλω, παρεμβέτω.

dazwischen-liegen* ἀμὴ παρέγκειμαι, κεῖμαι μεταξύ.

dazwischen-reden ἀμὴ ἐπεμβαίνω εἰς τὴν οὐμίαν. einem — διακόπτω τινά.

dazwischen-schalten μὴ παρεμβαλλω.

dazwischen-stellen* ἀμὴ ἵσταμαι μεταξύ.

dazwischen-stellen μὴ παρεμβαλλω.

dazwischen-treten* ἄμς παρεμβαίνω, ἐπεμβαίνω.

Debatte, die, — πλ -η, ἡ ζήτησις.

debattieren ἀμὲρ συζητῶ.

Debet, das, -s, πλ -s, (ἐμπ)τό
δοῦναι.**Debit**, der, -s, ἡ πώλησις.**debitieren** μὴ πωλῶ ἐκπωλῶ.**Debitor**, der, -s, πλ -toren, ὁ
ὀφειλέτης, χρεώστης.**December** ἴδε Dezember.**Decennium** das, -s, πλ -nien,
ἡ δεκαετία.**Decentralisation**, die, —, πλ
-en, ἡ ἀποκέντρωσις.**decentralisieren** μὴ ἀποκεν-
τρῶ.**Dechanat** ἴδε Dekanat.**Dechanei**, die, —, πλ -en, τὸ
πρεσβυτερεῖον.**Dechant**, der, -en, πλ -en, ὁ
πρωτοπρεσβύτερος.**Decharge**, die, —, πλ -n, ἡ
ἀπαλλαγὴ, ἡ ἀλῶσις.**Decher**, der, -s, πλ —, ἡ δε-
κάς (δεκατάων).**dechiffrieren** μὴ ἀναγινώσκει
(δυσανάγνωστον γραφὴν).**decimal** δεκαδικός.**Decimalbruch** der, τὸ δεκα-
δικὸν κλάσμα.**Decimal mass**, das, τὸ δεκα-
δικὸν μέτρον.**Decimalrechnung**, die, ὁ
δεκαδικὸς λογαριασμός.**Decimal system**, das, τὸ δε-
καδικὸν σύστημα.**Decimalzahl**, die, ὁ δεκαδι-
κὸς ἀριθμός.**Decimeter**, das, τὸ δεκάμε-
τρον, τὸ δεκατόμετρον.**decimieren** μὴ δεκατεῖν, δε-
κατίζω.**Decimierung**, die, —, πλ -en,
ἡ δεκάτευσις, δεκατεία.**Deck**, das, -s, πλ -e, τὸ κατὰ-
στρωμα.**Deckbett**, das, τὸ ἐπίστρωμα,
ἡ ἐφαπλουμένη στρωμνὴ.**Deckblatt**, das, (φτα-
ρικαλύπτον φύλλον, ἡ παρα-
καλύπτουσα ἡμερομηνία).**Decke**, die, —, πλ -n,
λυμμα, ἡ σκέπη, τὸ σ ἐπα-
σκεπή]. ὁ τάπητ· τὸ στρώ-
μα ἐπίστρωμα· τὸ στέγασμα, ἡ
ἡ ὁροφή [τὸ ταβάνι]. (μτ
einem unter einer — s
ἔχω συνεννόησιν πρὸς τινα
nach der — strecken
ρῖζομαι ἐν τῷ μέτρῳ τῶν
μετῶν μου.**Deckel**, der, -s, πλ —, τὸ
πασμα· τὸ περικάλυμμα, τὸ
γραφικὸν τύμπανον.**deckeln** μὴ προσθέτω
σμα. (οἶκ) ἐπ πληττω.**decken** μὴ σκεπάζω, καλ-
βατεύω, ὀχεύω. den Tisch-
rascheuάζω τὴν τράπεζαν, α
τὸ τραπέζιον. die Kosten —
πτω τὰ ἔξοδα. einen Wech-
ἐξαργυρῶ συνάλλαγμα. sich
λύπτομαι, σκεπάζομαι· ἐφαρ-
τοπλόκος, ψαθοποιός.**Decken gemälde**, das,
χογραφία ὁροφῆς, ἡ ὁροφωγ-
ματεὺς [ὁ παπ ωματῆς].**Decken hoch** ὑψηλὸς μέγ-
ροφῆς.**Decken riss**, der, ἡ σκε-
πὴ ὁροφῆς.**Deck feder**, die, ἡ ἐπι-
στρίς, ὁ κολοῆς.**Deck mantel**, der, (μ-
πρόσχημα, ἡ πρόφασις.**Deckung**, die, —, πλ —
καλύψεις, ἐπικαλύψεις. ἡ σκέ-
σφάλεια. ohne — ἀσκεπός
— der Kosten πρὸς κάλυψ-
ἐξόδων.**decrescendo** ἐπρ κατω-**Dedikation**, die, —, πλ —
ἡ ἀφιέρωσις.

dedizieren μη ἀφιερώνω.

Deduktion, die, —, πλ -en, ή συμπερασματική απόδειξις.

deduzieren μη αποδεικνύω συμπερασματικώς.

defekt ἑλλειψής, ἀτελής. βεβλαμμένος.

Defekt, der, -es, πλ -e, ή ἑλλειψής, ἀτέλεια. τὸ ἑλλειμμα, τὸ ἐλλείπον.

Defension, die, —, πλ -en, ή ἀμυνα· ή υπεράσπισις.

Defensions krieg, der, ὁ ἀμυντικός πόλεμος.

Defensions schrift, die, (νμ) τὸ ἀπολογητήριον.

defensiv ἀμυντήριος, ἀμυντικός.

Defensiv allianz, die, ή ἀμυντική συμμαχία.

Defensive, die, —, ἀμυντική στάσις.

Defensiv waffe, die, τὸ ἀμυντήριον ὄπλον.

Defensor, der, -s, πλ -sören, ὁ υπερασπιστής, υπέρμαχος.

Deficit, das, -s, πλ -s, τὸ ἑλλειμμα.

Defilé, das, -s, πλ -s, τὸ στενόν [τὸ μονοπάτι].

defilieren ἀμὴ παρελαύνω, παρελλάσσω, ἐξελλίττομαι.

definieren μη ὀρίζω.

Definition, die, —, πλ -en, ὁ ὀρισμός.

definitiv ὀρισμένος, ὀριστικός.

Defraudant, der, -en, πλ -en, ὁ λαθρέμπορος.

Defraudation, die, —, πλ -en, ή λαθρεμπορία, τὸ λαθρεμπόριον.

defraudieren ἀμὴ παρεμπορεύμαι, λαθρεμπορεῖν ἐξαπατῶ.

Degen, der, -s, π —, τὸ ξίφος [τὸ σπαθί]. mit blosser — διὰ γυμνοῦ ξίφους, den — ziehen σπῶμαι τὸ ξίφος, ξιφουλκῶ. sich

auf — schlagen μάχομαι ξιφήρης, ξιφομαχ.

degenförmig ξιφοειδής.

Degen gefäss, das, ή κόψη ποταμῆ (ξίφους).

Degen gehenk, das, ὁ τελαμών, ὁ ξιφιστήρ.

Degen griff, der, ή λαβή, προλαβή (ξίφους).

Degen hieb, der, ή πληγὴ ξίφους, σὴ σπαθιά.

Degen klinge, die, ή λεπίς ξίφους.

Degen knopf, der, ή κόψη ξίφους.

Degen koppel, die, ή ζώνη ξίφους, ὁ ξιφιστήρ, τελαμών.

Degen quaste, die, ὁ θύσανος ξίφους.

Degen scheide, die, ὁ κολεός.

Degen stich, ή -stoss, der, ή πληγὴ ξίφους, σὴ σπαθιά.

Degradation, die, —, πλ -en, ή καθαίρεσις, ὁ υποβιβασμός.

degradieren μη καθαίρω, ὑποβιβάζω.

Degradierung, die, —, πλ -en, ή καθαίρεσις.

dehnbar τεντός, ἐκτατός.

Dehnbarkeit, die, —, τὸ ἐλαττόν, ή ἐλαστικότητα.

dehnen μη τανύω, ἀντείνειω, διατείνω, ἐκτείνω [τεντώνω]. sich — ἐκτείνομαι, μηκύνομαι.

Dehnung, die, —, πλ -en, ή ἐκτασις, διάτασις, ἔντασις· ή διαστολή.

Dehnungs zeichen, das, τὸ σημεῖον τῆς διαστολῆς (-).

Deich, der, -[e]s, πλ -e, τὸ πρόχωμα· ὁ φραγμός ὕδατος, ή προχυμία, ἀπροχυμία.

deichen ἀμὴ κατασκευάζω πρόχωμα.

Deichsel, die, —, πλ -n, ὁ ὄρυμός [τὸ τιμῶν].

dein, deine, dein, σός, σή, σόν· ιδικός σου, ιδική σου, ιδικών σου. **mein** und — Freund ὁ ἐμός καὶ σός φίλος. das ist — αὐτό εἶνε ιδικών σου. die Deinen οἱ ιδικοί σου. das Mein und — τὸ ιδικόν μου καὶ ιδικών σου, τὸ ἐμόν καὶ σόν.

deinesgleichen ὁ ὁμοίος σου. **deinet halben**, ἢ **-wegen**, ἢ **um -willen** ἐπὶ χάριν σου, ἐνεκα σου, ἕξ αἰτίας σου.

deinige (der, die, das) ὁ ιδικός σου, ὁ σός. die D-n οἱ περὶ σεαυτὸν, ἡ συντροφία σου.

Deismus, der. — ἡ μονοθεία. **Deist**, der, -en, πλ -en, ὁ μονοθεϊστής.

Deisterei, die, — ἡ μονοθεία. **deistisch** μονόθεος.

Dekade, die, — πλ -n, ἡ δεκάς [ἡ δεκαριά].

Deka gramm, das, τὸ δεκάγραμμα.

Dekalog, der, -s, ὁ δεκάλογος.

Deka meter, das, τὸ δεκάμετρον.

Dekan, der, -s, πλ -e, ὁ κοσμήτωρ, ὁ πρωτοπρεσβύτερος.

Dekanat, das, -s, πλ -e, ἡ κοσμητεία, ἡ πρεσβυτερία, δεκανία· τὸ πρεσβυτερεῖον.

Deklamation, die, — πλ -en, ἡ ἀπαγγελία· ἡ ῥητορεία.

Deklamator, der, -s, πλ -lören, ὁ ῥήτωρ· ὁ ῥαψωδός.

deklamatorisch ῥητορικὸς.

dekklamieren μὴ ἀπαγγέλλω, ῥητορεύω.

Deklaration, die, — πλ -en, (ἐμπ) ἡ δῆλωσις· τὸ δηλωτικόν.

deklarieren μὴ (ἐμπ) δηλῶ.

Deklination die, — πλ -en, (γρμ) ἡ κλίσις.

deklinierbar (γρμ) κλιτός.

deklinieren μὴ (γρμ) κλίνω.

Dekokt, das, -[e]s, πλ -e, τὸ ἀπέψημα.

Dekoration, die, — πλ -en, τὸ κόσμημα, τὸ καλλωπισμα. τὸ παράσημον. ἡ σκηνογραφία.

dekoriieren μὴ ἐκκοσμεῖν, στολίζω, καλλωπίζω, παρασημοφορεῖν.

Dekorierung, die, — πλ -en, ἡ διακόσμησις· ἡ σκηνογραφία. ἡ παρασημοφορία, παρασημοφορία.

Dekort, der, -es, (ἐμπ) ἡ ἐκπιπτις.

dekortieren μὴ (ἐμπ) βραβεύω, ἐκπύπτω.

Dekorum, das, -s, ἡ εὐπρέπεια.

Dekret, das, -[e]s, πλ -e, τὸ ψήφισμα, θέσπισμα· τὸ διάταγμα.

dekretieren μὴ ψηφίζω, θεσπίζω.

Delation, die, — πλ -en, ἡ καταγγελία, καταμήνυσις, καταπρόβησις.

delatorisch μηνυτικὸς, συκοφαντικὸς.

Delegation, die, — πλ -en, ἡ ἐπιτροπεία. (νμ) ἡ μετὰθεσις γρέου.

delegieren μὴ πέμπω ὡς ἐπιτροπείαν, διαπρεσβεύομαι.

Delegierte, der, -n, πλ -n, ὁ ἀποσταλμένος, ἀντιπρόσωπος.

Deliberation, die, — πλ -en, ἡ διασκεψίς, μελέτη.

deliberieren μὴ διαβουλεύομαι, διασκεπτόμαι.

deliciös νοστιμώτατος, γλυκύτατος, λαμπρός.

delikat λεπτὸς, λεπτοσυνής, τρυφερός, ἀδρός. εὐχυλος, εὐχυμος [νόστιμος].

Delikatesse, die, — πλ -n, ἡ λεπτότης, τρυφερότης, ἀδρότης· ἡ ἀδροφοσύνη, τὸ λίχνευμα, τὸ ἥδυσμα, τὸ λεπτόν ἔδεσμα.

Delinquent, der, -en, πλ -en, ὁ ἐνοχος· ὁ δοσδίκος.

Delirium, das, -s, πλ -rien τὸ παραλήρημα, παραλάλημα [τὸ παραλαλήτον, ἡ φρένα].

Delphin, der, -s, πλ -e, ὁ δελφίς.

Delta, das, -s, τὸ δέλτα.

dem δοτική τοῦ der.

Demagog, der, -en, πλ -en, ὁ δημαγωγός, δημοκόπος.

Demagogie, die, — ἡ δημαγωγία, δημοσκοπία.

demagogisch δημαγωγικός, δημοσκοπικός.

Demant ἴδε Diamant.

Demarkationslinie, die, ἡ ὁριοθετική γραμμή.

demaskieren μὴ ἀφαιρῶ τὸ προσωπεῖον, ἀποκαλύπτω [ξεμασκαρώνω].

Dementi, das, -s, πλ -s, ἡ διάψευσις.

dementieren μὴ διαψεύδω.

demgemäss ἐπὶ κατὰ τοῦτο, κατὰ ταῦτα.

Demission, die, — πλ -en, ἡ παραίτησις.

demnach ἐπὶ κατὰ ταῦτα, συμφωνῶς πρὸς ταῦτα. //—, ἀνδ' ὅτιν, ἄρα, ὥστε.

demnächst ἐπὶ μετ' οὐ πολὺ, ὅσον αὖτως, ταχέως.

demobilisieren μὴ (στρ) ἀπολύω, διαλύω.

Demobilisierung, die, — πλ -en, (στρ) ἡ ἀπόλυσις, διάλυσις.

Demokrat, der, -en, πλ -en, ὁ δημοκρατικός, δημοκράτης.

Demokratie, die, — πλ -[e]n, ἡ δημοκρατία.

demokratisch δημοκρατικός.

demolieren μὴ καθαίρω, κατεδαφίζω.

Demolierung, die, — πλ -en, ἡ κατεδάφισις, κατεδαφίσις.

Demonstration, die, — πλ -en, ἡ διαδήλωσις, ἡ ἀπόδειξις.

demonstrativ δεικτικὸς· ἐπιδεικτικός, ἀποδεικτικός.

demonstrieren μὴ ἀποδεικνύω, ἐπιδεικνύω, κάμνω ἐπιδείξιν· κάμνω διαδηλῶσιν.

Demoralisation, die, — ἡ ἐξαχρείωσις, ἡ ἠθική καταπτώσις.

demoralisieren μὴ ἐξαχρεῖω, διαφθείρω.

dem unerachtet, ἢ **-ungeachtet** ἀνδ' ὅμως, καὶ ὅμως, ἐν τοσούτῳ [μ' ὅλον τοῦτο, μ' ὅλα ταῦτα].

Demut, die, — ἡ ταπεινότης, ταπεινοφροσύνη.

demütig ταπεινός, ταπεινόφρων.

-e Gesinnung ταπεινοφροσύνη.

demütigen μὴ ταπεινῶναι, ἐξευτελίζω· **sich** — ταπεινοῦμαι, συναισθάνομαι· ταπεινώσιν, ἐξευτελίζομαι.

Demütigung, die, — πλ -en, ἡ ταπεινώσις, ὁ ἐξευτελισμός, ἡ συναίσθησις ταπεινώσεως.

demzufolge ἀνδ' ἐπομένως, ὅθεν, ἄρα.

den αἰτιατική τοῦ der.

Denar, der, -s, πλ -s, τὸ δηναρίον νόμισμα.

Dendrit, der, -en, πλ -en, ὁ δενδρίτης (λίθος), ἡ δενδρόφυτος πέτρα.

denen δοτική πλ τοῦ der.

Denk art, die, ὁ τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι, τὸ φρόνημα.

denkbar νοητός, φανταστός, διανοητός.

Denkbarkeit, die, — τὸ νοητόν, διανοητόν.

Denk buch, das, τὸ σημειωματάριον.

denken* (denke· dachte· gedachte) μὴ φρονῶ, στοχάζομαι, νομίζω, ὑποθίτω. **ich dachte, er**

ware krank ἐνόμιζον ὅτι ἦτο
ἀσθενής, wer hätte das gedacht!
ποῖος θὰ ἐπίσταται τοῦτο! ich
denke mir etwas φαντάζομαι τι.
ich denke mir nichts Böses da-
bei δὲν ἔχω κακὸν εἰς τὸν νοῦν μου.
ich dachte gar! καλὲ τί λέγεις!
ὅχι, δὲ! περίεργον. //—, ἀπὸ δια-
νοοῦμαι, σκέπτομαι, διαλογίζομαι,
συλλογίζομαι. edel — ἔχω εὐγενῆ
αἰσθήματα, hin und her — διανο-
οῦμαι καὶ συλλογίζομαι, daran—
σκέπτομαι περὶ αὐτοῦ. wo denkst
du hin? ποῦ ἔχεις τὸν νοῦν
σου; auf etwas — διανοοῦμαι τι.
was — Se zu ihm? τί σκοπεῖτε
νά πράξετε; — Sie sich mein
Erstaunen φαντάσθητε τὴν ἐκ-
πληξίν μου. (πρμ) der Mensch
denkt und Gott lenkt ἄλλαι μὲν
βουλαὶ ἀνθρώπων ἄλλα δὲ θεοῦ
κελεύει.

Denken, das, -s, ἡ σκέψις, τὸ
φρόνημα, ἡ διάνοια, durch vieles
— ἐκ τῆς πολλῆς σκέψεως.

Denker, der, -s, πλ. —, ὁ φι-
λόσοφος.

denkfähig ἱκανὸς νὰ σκέ-
πται.

Denk fähigkeit, die, ἡ δια-
νοητικὴ δύναμις.

Denk freiheit, die, ἡ ἐλευθε-
ρία τῶν ἰδεῶν, ἡ ἐλευθεροφροσύνη.

Denk kraft, die, ἡ διανοητικὴ
δύναμις, ὁ διασκεπτικὸς νοῦς.

Denk lehre, die, ἡ λογικὴ.

Denk mal, das, τὸ μνημεῖον.

Denk münze, die, τὸ μετάλ-
λιον τὸ παράσημον.

Denk säule, die, ἡ στήλη ἀνα-
μνήσεως, τὸ μνημεῖον.

Denk schrift, die, τὰ ἀπο-
μνημονεύματα, τὸ ὑπόμνημα, ὁ
ὑπομνηματισμός.

Denk spruch der, τὸ ἀπόφθεγ-
μα, τὸ γνωρικόν.

Denk stück, das, τὸ ἐνθύμημα.

Denkungs art, die, ὁ τρόπος
τῆς σκέψεως, τὸ φρόνημα.

Denk vermögen, das, ἡ δια-
νοητικὴ δύναμις, τὸ διανοητικόν.

denkwürdig ἀξιωματικόν.

Denk würdigkeit, die, τὸ
ἀξιωματικόν ἐργον. —en ἀπο-
μνημονεύματα.

Denk zeichen, das, τὸ ἐν-
θύμιον σημάδιον, τὸ σημάτιον.

Denk zettel, der, τὸ ὑπόμνη-
μάτιον, ἐνθύμημα. (μρφ) ἡ πρός
ἀνάμνησιν τιμωρία, τὸ μᾶθημα.

denn σὺ δὲ οὕτω ἐπειδὴ, λοιπόν,
ἢ [παρά]. wo ist er —? ποῦ εἶναι
λοιπόν; wie so —? πῶς λοιπόν;
mehr — einmal πλέον ἢ ἅπασι.
es wäre — ἂν μὴ, ἐκτός ἐάν.

dennoch σὺν ὅμως, καὶ ὅμως
[μ' ὅλον τοῦτο, μ' ὅλα ταῦτα] οὐκ
ἦττον.

Dentist, der, -en, πλ. -en, ὁ
ὁδοντοίατρος.

Denunziant, der, -en, πλ. -en,
(νμ) ὁ μνηστής.

Denunziat, der, -en, πλ. -en,
(νμ) ὁ μνηνούμενος.

Denunziation, die, —, πλ. -en
(νμ) ἡ μήνυσις.

denunzieren μὴ (νμ) μνηνύω
καταμνηνύω, καταγγέλλω.

Departement, das, -s, πλ. -s
ὁ νομός, τὸ τμήμα.

Dependenz, die, —, πλ. -en
ἡ ἐξάρτησις.

Depesche, die, —, πλ. -n, τὸ
τηλεγράφημα ἢ ὑπουργικὴ ἐπιστολή.

Deponent, der, -en, πλ. -en
ὁ παρακαταθετής· ὁ καταθέτων,
μαρτυρῶν.

deponieren μὴ παρακαταθεῖν.

Deportation, die, —, πλ. -en,
ἡ ἐξορία καταδίκου.

deportieren μὴ ἐξορίζω (κα-
ταδικνύω).

Depositar, der, -s, πλ -e, ὁ
θησαυροφύλαξ.

Depositen kasse, die, τὸ ἀ-
ποθεματικὸν ταμεῖον.

Deputat, das, -s, πλ -e, ἡ
ἐπιχορήγησις, τὸ ἐπιμίσθιον.

Depot, das, -s, πλ -s, ἡ ἀπο-
θήκη (στρ) οἱ ἐφεδροί.

Deputation, die, —, πλ -en.
ἡ ἐπιτροπεία, διαπρεσβεία.

deputieren μὴ ἀποστέλλω ὡς
ἀντιπροσωπὸν, πέμπω πρεσβεῖαν,
πρεσβεύομαι.

Deputierte, der, -n, πλ -n.
ὁ ἀπεσταλμένος· ὁ ἀντιπρόσωπος, ὁ
βουλευτής.

der, die, das (ἄρθρον) ὁ, ἡ,
τὸ (πλ **die**, οἱ, αἱ τὰ. //— (ἀντὶν
δεικτ) οὗτος, αὕτη, τοῦτο· αὐτός,
αὕτη, αὐτό. //— (ἀντὶν ἀναφ) ὁς, ἡ,
ὅ, ὅστις, ἥτις, ὁπερ· ὁ ὅποιος, ἡ
ὅποια, τὸ ὅποion.

derangieren μὴ ἐνοχλῶ.

derart ἐπρ οὕτω [ἔτσι]· τόσον,
τασοῦτον.

derartig τοιοῦτος, τοιοῦτό-
τροπος.

derb εὐπαγής, πάγιος, στερεός,
δυνατός, δριμύς, σφοδρός, ἀκουφός,
ἀγροίκος, βάναντος, γανδροειδής.
-er Verweis δριμύτης ἐπιπληξίς.

Derbheit, die, —, πλ -en,
τὸ εὐπαγές, ἡ παγιότης, στερεότης·
ἡ σφοδρότης, δριμύτης, ἀγροικία.

derbisch, der, -s, ὁ δεικέμβριος,
derbisch διαβολικός, σατα-
der.

Diadem, das, -s, πλ -e, τὸ
διάδημα.

Diagnose, die, —, πλ -n,
(ιατρ) ἡ διάγνωσις.

diagonal διαγώνιος.

Diagonale, die, —, πλ -n, ἡ
διαγώνιος (γραμματ).

Diakon, der, -s, πλ -en, ὁ
διάκονος.

Derivation, die, —, πλ -en.
(γρμ) ἡ παραγωγή.

derivativ παράγωγος.

dergleichen τοιοῦτος, παρα-
πλήσιος, τοιοῦτότροπος — Leute
τοιοῦτοι ἄνθρωποι. in — Fällen
εἰς τοιαύτας περιπτώσεις. und — καὶ
τὰ τοιαῦτα, καὶ τὰ παραπλήσια.

derjenige, diejenige, dasje-
nige, ἀντὶν ἐκεῖνος, ἐκεῖνη, ἐκεῖνο.
(πλ diejenigen ἐκεῖνοι, ἐκεῖναι,
ἐκεῖνα).

derlei ἴδιαι dergleichen.

dermaleinst ἐπρ πατέ, ἡμέ-
ραν τινά.

dermalen ἐπρ τὸ νῦν, τὰ νῦν,
τὴν σήμερον.

dermalig ὁ, ἡ, τὸ νῦν, τωρι-
νός· σημερινός.

dermassen ἐπρ (οἶκ) οὕτω(ς)·
τασοῦτον, τόσον.

dero ἀντὶν ὑμέτερος, ὑμέτερα,
ὑμέτερον. ὑμέτεροι.

dero halben, ἡ -wegen ἐπρ
τοῦτου ἕνεκα, διὰ τοῦτο.

derselbe, dieselbe, dasselbe,
(πλ dieselben) ἀντὶν ὁ αὐτός, ἡ
αὕτη, τὸ αὐτό, ὁ ἴδιος, ἡ ἴδια, τὸ
ἴδιον. οὗτος, αὕτη, τοῦτο.

derselbige ἴδιαι derselbe.

derweile πρ (οἶκ) ἐν τῷ με-
ταξύ, ὡς τόσον.

Derwisch, der, -es, πλ -e, ὁ
τρεπίσης.

τετρασίχρον (τετρασίχρον ἢ κατὰ-
στιχον).

Diarrhöe, die, —, ἡ διάρροια.

Diät, die, —, ἡ διαίτα, θερα-
πεία. ἡ ἱπαρχιακή βουλή.

diät leben ἀκολουθεῖν διαίταν.

Diätar, der, -s, πλ -e, ὁ ὑπερ-
ἀριθμὸς ὑπάλληλος.

Diäten, die (ὁλ πλ), τὸ ἐπι-
μίσθιον, τὰ ὁδοιπορικά (ὑπαλλη-
λου)· ἡ ἐπιχορήγησις (βουλευτοῦ).
dich αἰτιατικὴ τοῦ du.

desertieren ἀμ(η) λιποτακτῶ, λιποστρατῶ· αὐτομολῶ.
Desertion, die, —, πλ -en, ἡ λιποταξία· ἡ αὐτομολία.
desfalls ἐπερ ἐν τούτῳ περιπίπτει, τοῦτου ἕνεκα, δι' αὐτό.
desgleichen ἐπερ ὁμοίως, ὡσαύτως, παρομοίως, ἐπ' ἴσης.
deshalb ἐπερ τοῦτου ἕνεκα, διὰ τοῦτο, διὰ ταῦτα.
Desiderat, das, -[e]s, πλ -e, τὸ ποθοῦμενον, τὸ ἀναγκαζόν, τὸ ζητούμενον.
Desinfektion, die, —, πλ -en, ἡ ἀπολύμανσις.
desinfizieren μὴ καθαίρω ἐκ μιάσεως, ἀπολυμαίνω.
Desinfizierung, die, -en, πλ -en, ἡ ἀπολύμανσις.
Desorganisation, die, —, πλ -en, ἡ χαλάρωσις, ἡ ἀποσύνθεσις [τ. χαλάρωμα].
desorganisieren μὴ χαλάρῳ, ἀποσυνθεῖω [ἐξαχαλάρων].
despektierlich κακῶνυμος, δύσσημος, αὐθάδης, ἀδίκριτος.
desperat ἀπληγισμένος, ἀπεγνωσμένος.
Despot, der, -en, πλ -en, ὁ δυνάστης, τύραννος, δεσπότης.
despotisch τυραννικός, δυναστικός, δεσποτικός.
despotisieren ἀμ(η) δυναστεύω, δεσποτίζω, τυραννίζω.
Denk lehre, die, ἡ λογική.
Denk mal, das, τὸ μνημεῖον.
Denk münze, die, τὸ μετάλλιον· τὸ παράσημον.
Denk säule, die, ἡ στήλη ἀναμνήσεως, τὸ μνημεῖον.
Denk schrift, die, τὰ ἀπομνημονεύματα· τὸ ὑπόμνημα, ὁ ὑπομνηματισμός.
Denk spruch der, τὸ ἀπόφθεγμα, τὸ γνωμικόν.

Destillation, die, —, πλ -en, ἡ ἀπόσταξις, διασταλάξις, ἀποβροχή. τὸ ἀποσταλακτήριον.
Destillations apparat, der, ὁ ἀμψιξ [ὁ λαμπικός].
destillieren μὴ ἀποστάζω, διασταλάζω [λαμπικάρω].
Destillierer, der, -s, πλ —, ὁ διασταλακτής [ὁ λαμπικαριστής].
Destillier gefäss, das, τὸ ἀποστακτικόν ἀγγεῖον.
Destillier kolben, der, ὁ ἀμψιξ, σταλακτήρ [ὁ λαμπικός].
desto ἐπερ τοσούτω, τόσω, — besser τόσω καλλίτερον. je mehr ... — mehr ὅσω ... τοσούτω.
nichts — weniger οὐδὲν ἦντιον, οὐχ ἦντιον.
deswegen, ἡ um deswillen ἐπερ & ἀπὸ τοῦτου ἕνεκα, διὰ τοῦτο, διὰ ταῦτα. eben — δι' αὐτό τοῦτο, — weil διότι, ἐπειδὴ.
Detachment, das, -s, πλ -s, (στρ) τὸ ἀπόσπασμα.
Detail, das, -s, πλ -s, αἱ λεπτομέρειαι, τὰ καθ' ἑκαστον.
Detail bericht, der, ἡ λεπτομέρεια ἐκθέσις.
Detail handel, der, τὸ μικρομέρεια ἐμπόριον, τὸ μικροεμπόριον [τὸ λιανοποῦλ·].
Detail händler, der, ὁ μικροεμπόρος [ὁ λιανοπωλῆς].
detaillieren μὴ πωλῶ μικρομέρεια, το ἀμψιξ.
Dependenz, die, —, πλ -en, ἡ ἐξάρτησις.
Depesche, die, —, πλ -n, τὸ τηλεγραφήμα· ἡ ὑπουργική ἐπιστολή.
Deponent, der, -en, πλ -en, ὁ παρακαταθέτης· ὁ καταθέτων, ὁ μαρτυρῶν.
deponieren μὴ παρακαταθεῖω.
Deportation, die, —, πλ -en, ἡ ἐξορία καταδίκου.
deportieren μὴ ἐξορίζω (καταδικάζω).

μικρολόγος· ἐξηγήσις, ἡ βεβιασμένη ἔρμηνεια.
deuteln μὴ ἔρμηνεύω βεβιασμένως, λεπτολογῶ.
deuten μὴ ἔρμηνεύω, ἐξηγῶ. falsch — παρερμηνεύω. übel — παρεξηγῶ [κακοποιῶν]. // —, ὁ μὴ προσημαίνω, προσημαίνω, δηλῶ. auf liegen — σημαίνει βρογχίν.
Deute, der, -s, πλ —, ὁ ἐρμηνευτής, ἐξηγητής.
Deutler, der, -s, πλ —, ὁ σχολαστικός ἔρμηνευτής, σοφιστής.
deutlich σαφής, ὁρῆλος, ἐναργής, τρανὴς, φανερός, τρανής. das ist klar und — αὐτὸ εἶναι φανερώτατον.
eHandschrift γραφὴ· ἐξ ἀνάγνωστος.
Deutlichkeit, die, —, ἡ σαφήνεια, ἐνάργεια, εὐκρίνεια.
deutsch Γερμανικός. das -e Reich τὸ Γερμανικόν κράτος. auf — γερμανιστῆ. das -e ἡ Γερμανική γλῶσσα.
Deutsche, der & die, -n, πλ -n, ὁ Γερμανός, ἡ Γερμανίς.
Deutsch land, das, ἡ Γερμανία.
Deutung, die, —, πλ -en, ἡ ἔρμηνεια, ἐξηγήσις.
Devise, die, —, πλ -n, τὸ ῥητόν, λόγιον, ἀπόφθεγμα.
devot εὐλαδῆς, εὐσεβής. ὑποτακτικός· εὐπειθής, πειθαρχικός.
Devotion, die, — τὸ σέβας, ἡ εὐλάβεια.
Dezember, der, -s, ὁ Δεκέμβριος.
diabolisch διαβολικός, σατανικός.
Diadem, das, -s, πλ -e, τὸ διάδημα.
Diagnose, die, —, πλ -n, (iatr) ἡ διάγνωσις.
diagonal διαγωνίος.
Diagonale, die, —, πλ -n, ἡ διαγωνίος (γραμμή).
Diakon, der, -s, πλ -en, ὁ διάκονος.

Diakonot, das, -es, πλ -e, ἡ διακονία.
Diakonisse, die, —, πλ -n, ἡ διάκονος, διακόνισσα.
Dialekt, der, -es, πλ -e, ἡ διάλεκτος.
Dialektiker, der, -s, πλ —, ὁ διαλεκτικός.
dialektisch διαλεκτικός.
Dialog, der, -s, πλ -e, ὁ διάλογος.
Diamant, der, -en, πλ -en, ὁ ἀδάμας [τὸ διαμάντι].
diamanten ἀδαμάντινος [διαμαντένιος]. -e Hochzeit ἡ ἐξοκταετηρίς γάμων, ἡ ἀδαμάντινοι γάμοι.
Diamant händler, der, ὁ ἀδαμαντοπώλης.
Diamant nadel, die, ἡ ἀδαμαντίνη βελόνη.
Diamant ring, der, ὁ ἀδαμάντινος δακτύλιος [τὸ διαμαντένιον δακτυλίδι].
Diamant schleifer, der, ὁ ἀδαμαντογλύφος, λιθογλύφος.
Diamant schmuck, der, τὰ ἀδαμάντινα κοσμήματα [τὰ διαμαντικά].
Diameter, der, -s, πλ —, ἡ διάμετρος.
diametral, ἡ **diametrisch** διαμετρικός. // —, ἐπερ ἐκ διαμέτρου.
Diarium, das, -s, πλ -rien, τὸ πρόχειρον (τετράδιον ἢ κατάστιχον).
Diarrhöe, die, —, ἡ διάρροια.
Diät, die, —, ἡ διαίτα, θεραπεία. ἡ ἐπαργιστική βουλή.
diät leben ἀκολουθεῖ διαίταν.
Diätar, der, -s, πλ -e, ὁ ὑπερβαρῆς ὑπάλληλος.
Diäten, die (01 πλ), τὰ ἐπιούσιον, τὰ ὀδοιπορικά (ὑπαλλήλου)· ἡ ἐπιχορήγησις (βουλευτοῦ).
dich αἰτιατική τοῦ du.

dicht ἐπρ πυκνός· δασύς.// —, ἐπρ πυκνός· πλησόν. — gedrängt συμπεπυκνωμένος.

Dichte, die, —, ἡ πυκνότης· ἡ δασύτης.

dichten μι συμπεκνῶ. στιχουργῶ.// —, ἀμι ποιῶ, στιχουργῶ, μηχανῶμαι, τεχνάζομαι, ἐπινοῶ. auf etwas — und trachten διανοῶμαι, μελετῶ τι.

Dichten, das, -s, ἡ ποιήσις, στιχουργία. sein — und Trachten οἱ σκοποὶ καὶ τὰ σχέδιά του.

Dichter, der, -s, πλ —, ὁ ποιητής.

Dichter ader, die, ἡ ποιητικὴ φλέψ.

Dichteranlage, die, ἡ ποιητικὴ εὐφυΐα, τὸ ποιητικὸν δῶρον.

Dichter art, die, nach — δίκην ποιητοῦ.

Dichter feuer, das, ὁ ποιητικὸς οἶστρος.

Dichter freiheit, die, ἡ ποιητικὴ ἀεὶα.

Dichter in, die, —, πλ -nen, ἡ ποιήτρια.

dichterisch ποιητικὸς.

Dichterling, der, -s, πλ -e, ὁ ποιητῆσκοι, ψευδοποιητής.

Dichter sprache, die, ἡ ποιητικὴ γλῶσσα.

Dichter werk, das, τὸ ποιητικὸν ἔργον, τὸ ποίημα.

dichtgedrängt συμπεπυκνωμένος.

Dichtheit ἢ **Dichtigkeit**, die, —, ἡ πυκνότης.

Dichtigkeits messer, der, τὸ τὸ μανόμετρον.

Dicht kunst, die, ἡ ποιητικὴ (τέχνη), ἡ ποιήσις.

Dichtung, die, —, πλ -en, ἡ ποιήσις, τὸ ποίημα. (μτφ) τὸ πλῆγμα τῆς φαντασίας.

Dichtungs art, die, τὸ εἶδος τῆς ποιήσεως, ἡ ποιήσις.

dick παχύς· χονδρός, ὀγκώδης, πηκτός, δύσρυστος. -es Buch ὀγκώδης βιβλίον. einen Finger —

ένα δακτύλον τὸ πάχος. -er Bauch μεγάλη κοιλία. -er Kopf χονδρ.

κεφαλή. (οἰκ) sich — und satt e-

sen ὑπερπληροῦμαι τὴν γαστέρα. [μπουκνῶμαι]. -er Nebel πυκν.

ὀμίγλη. (μτφ) er hat es — hinter den Ohren εἶνε κρυφίους. sie

sind -e Freunde εἶνε ἀχώριστα φίλοι. sich mit etwas — thun ὀγκύλλομαι, ἀλαζονεύομαι, κομ.

πάξω, καυχῶμαι ἐπὶ τινι. durch — und dünn δι' ὅλων τῶν προσ.

κομμάτων.

dickarmig παχεὶς ἔχων τοὺς βραχίονας.

dickbäckig γνάθων, φουσι γναθος.

Dick bauch, der, ὁ γάστρων προγάστωρ [ὁ κοιλιῶδες, κοιλιάρης].

dickbäuchig γαστρώδης [κοιλιδιάρης, κοιλιῶδες].

dickbeinig παχυσκελὴς.

dickbrüstig μεγαλόστερνος. μεγαλόμασθος.

Dick darm, der, ἡ χορδὴ [κωλόντερος].

Dicke, die, —, τὸ πάχος, παχύτης· ὁ ὄγκος. ἡ πυκνότης δύσρυστος.

dickfellig παχύδερμος. (μτφ) ἀναίσθητος, πεπωρωμένος.

Dickfelligkeit, die, —, (μτφ) ἡ πώρωσις, ἡ ἀναισθησία.

dickflüssig πυκνόρρευστος, δύσρυστος, πηκτός.

dickfüssig παχύπους.

dickhaarig παχύθριξ.

dickhalsig παχυτράχηλος.

dickhäutig παχύδερμος.

Dickhäutigkeit, die, —, ἡ παχυδερμία.

dickhülsig πα, ὀφλοῖος.

Dickicht, das, -s, πλ -e, ἡ

συνδενδρία, τὸ σύνδενδρον, τὸ δάσος.
Dickkopf, der, ὁ κεφάλων,
 ὁ κεφαλὸς [ὁ κεφαλᾶς, χονδροκέ-
 φαλος].

dickköpfig χονδροκέφαλος.

Dickköpfigkeit, die, —,
 (μτο) ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη, πει-
 σιστή.

dickleibig παχύσαρκος, πολύ-
 σαρκος. — es Buch ὀγκώδες βιβλίον.

Dickleibigkeit, die, —, ἡ
 πολυσαρκία, εὐσαρκία.

dicklich ὑπόπαχος, παχύλος.

dicklippig παχυχειλής.

Dick maul, das, ὁ παχύστο-
 μο, παχυχειλής.

dickmäulig παχύστομος, πα-
 χυχειλής.

dicknasig παχύρρινος, παχύρ-
 ριν [μυταρᾶς].

dickrindig παχύφοιτος.

dickschalig παχύφοιτος, πα-
 γύδεςμοις [χονδροφλούδος].

dickschnakelig παχυσκελής.

Dickschnäbler, der, —s, πλ
 —, ὁ παχύρριν.

dickstämmig παχύκορμος.

Dickthuer, der, —s, πλ —, ὁ
 κομπαστής, καυχήτης, καυχη-
 ρατίας, ἀλαζών.

Dichthuerei, die, —, ὁ κομ-
 παρμός, ἡ ἀλαζονεία, μεγαλαυχία.

dickthuerisch κομπαστινός,
 μεγαλαυχός.

Dick wanst, der, ὁ γάστρων,
 προγάστωρ [ὁ κοιλιαρᾶς].

dickwurzellig παχύρριζος.

dictando ἐπρ καθ' ὑπαγόρευσιν.

Dietum, das, —s, πλ Dicta, τὸ
 ῥητόν.

die θηλονόν τοῦ der.

Dieb der, —es, πλ -e, ὁ κλέπτης.

Dieberei, die, —, πλ -en,
 ἡ κλοπεία, ἡ κλεπτοσύνη.

Diebin, die, —, πλ -nen, ἡ
 κλέπτεις, κλέπτρια.

Diebes bande, die, τὸ σύστη-
 μα κλεπτῶν, ἡ συμμορία κλεπτῶν.

Diebes finger, der, ὁ δάκτυλος
 κλέπτου.

Diebes genoss, ἡ -gesell,
 der, ὁ συγκλέπτης, συμμέτοχος
 κλοπῆς.

Diebes gesindel, das, ἡ συμ-
 μορία κλεπτῶν.

Diebes herberge, die, τὸ κα-
 ταγύριον κλεπτῶν.

Diebes höhle, die, ὁ φωλεός
 κλεπτῶν.

Diebes laterne, die, τὸ κλι-
 πτοφάναρν.

Diebes nest, das, ὁ φωλεός
 κλεπτῶν.

Diebes schlüssel, der, τὸ πα-
 ρακλειδίον, ἀντικλειδίον.

diebisch κλεπτικός, κλωπικός.

Diebstahl, der, —s, πλ -stähle,
 ἡ κλοπή. — mit Einbruch κλοπή
 μετὰ ῥήξεως. literarischer — λο-
 γοκλοπία.

diejenige ἡ ἐκεῖνη.

Diele, die, —, πλ -n, ἡ πα-
 νίς, τὸ σανίδιον, τὸ δάπεδον, πά-
 τωμα. ὁ θυρῶν, τὰ πρόθυρα. ἡ
 ἄλως, τὸ ἀλλυνιον.

dielen μὴ σανιδῶναι.

Dielen werk, das, τὸ σανί-
 δωμα.

Dieler, der, —s, πλ —, ὁ σα-
 νιδωτής.

dienen μὴ ὑπηρετῶ, χρησι-
 μεύω. einem — ὑπηρετῶ τινά.
 dem Staate — ὑπηρετῶ τὴν πο-
 λιτείαν. bei einem — ὑπηρετῶ
 παρὰ τινι. bei der Kavallerie —
 ὑπηρετῶ εἰς τὸ ἵππικόν. die die-
 nende Klasse ἡ ὑπηρετικὴ τά-
 ξις. zu etwas — χρησιμεύω εἰς
 τι. (οἶκ) womit kann ich Ihnen
 —? εἰς τί δύναμαι νά σας χρη-
 σιμεύσω; damit ist mir nicht
 gedient αὐτὰ δέν με ὠφελοῦν.

zu — ! εἰς τὰς διαταγὰς σας ! (πρμ)
niemand kann zweien Herren
— οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρτοῖς
δουλεῖν.

Diener, der, -s, πλ —, ὁ ὑπη-
ρέτης, δοῦλος. Ihr — ! δοῦλός
σας ! einen — machen ὑποκλι-
νομαι, κάμνω ὑπόκλισιν.

Dienerin, die, —, πλ -nen,
ἡ ὑπηρέτης, ὑπηρέτρια, θεραπαινίς,
δοῦλα.

Dienerschaft die, —, πλ
-en, οἱ ὑπηρέται, θεράποντες, ἡ
ὑπηρεσία [τὰ δουλικά].

dienlich χρήσιμος, ὠφέλιμος,
κατάλληλος, der Gesundheit —
ὑγιεινός, für — erachten θεωρεῖν
καλόν.

Dienlichkeit, die, —, ἡ χρη-
σιμότης.

Dienst, der, -s, πλ -e, ἡ ὑπη-
ρεία. τὸ ὑποῦργημα. zu -en
stellen εἶμαι πρόθυμος εἰς τὰς
διαταγὰς. zu Ihren -en εἰς τοὺς
ἄριστους σας. εἰς τὰς διαταγὰς σας.
was steht Ihnen zu -en ? τί ὀρί-
ζετε ; τί ἀγαπᾶτε ; in — treten
εἰσερχομαι εἰς ὑπηρεσίαν. ausser
— sein εἶμαι ἐκτὸς ὑπηρεσίας.
aus dem — entlassen ἀπολύω
τῆς ὑπηρεσίας. den — nehmen
κατατάσσομαι εἰς τὸν στρατόν.

Dienst adel, der, οἱ ξιφηφόροι
εὐπατρίδαι.

Dienstag, der, -s, πλ -e, ἡ
τρίτη. -s ἀνὰ πᾶσαν τρίτην.

Dienst alter, das, ἡ ἀρχαιό-
της ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ.

dienstbar ὑποτελής, ὑποτε-
ταγμένος, ὑπεξούσιος, ὑπηρετικός,
περιποιητικός. — machen χρησιμο-
ποιῶ.

Dienstbarkeit, die, —, ἡ
ὑποταγή, ὑπεξουσιότης.

dienstbeflissen πρόθυμος, ὑ-
ποχρεωτικός, περιποιητικός.

Dienst beflissenheit, die, ἡ
ὑποχρεωτικότης, προθυμία.

dienstbereit πρόθυμος, περι-
ποιητικός.

Dienst bote, der, ὁ ὑπηρέτης,
ἡ ὑπηρετίς.

Dienst eifer, der, ὁ ζήλος περὶ
τὴν ὑπηρεσίαν.

diensteifrig πρόθυμος περὶ
τὴν ὑπηρεσίαν, πρόθυμος.

Dienst entlassung, die, ἡ
ἀπόλυσις, παύσις, ἀποπομπή.

dienstergeben ὑπηρετικώτα-
τος, προθυμώτατος.

dienstfähig ἱκανὸς πρὸς ὑπη-
ρείαν, στρατεύσιμος.

Dienst fähigkeit, die, ἡ ἱκα-
νότης περὶ τὴν ὑπηρεσίαν. τὸ στρα-
τεύσιμον.

dienstfertig ὑπηρετικός, ὑπο-
χρεωτικός, πρόθυμος.

Dienst fertigkeit, die, ἡ προ-
θυμία, ὑποχρεωτικότης.

dienstfrei ἐλεύθερος ὑπηρεσίας.

Dienst genoss, der, ὁ συνυ-
πηρετῶν.

Dienst herr, der, ὁ αὐθέντης,
ὁ πατρων.

Dienst herrschaft, die, ἡ αὐ-
θεντία, πατρωνεία [τὰ ἀφεντικά].

Dienst jahr, das, τὸ ἔτος τῆς
ὑπηρεσίας.

Dienst kleid, das, τὸ ἐνδυμα-
τὸς ὑπηρεσίας.

Dienst kleidung, die, ἡ ἐν-
δυμασία τῆς ὑπηρεσίας. ἡ ἐπίση-
μος στολή.

Dienst knecht, der, ὁ δοῦλος.

Dienst leistung, die, ἡ ὑπη-
ρεία, ἐκδουλεύσις.

Dienst leute, die (ἀρσ πλ),
οἱ ὑπηρέται, δοῦλοι.

dienstlich τῆς ὑπηρεσίας, ἐπί-
σημος.

Dienst lohn, der, ὁ μισθός, ἡ
μισθοφορά.

dienstlos ἀργός, ἀεργός, ἀνευ ὑπηρεσίας.

Dienst mädchen, das, ἡ ὑπηρέτης, ὑπηρέτρια.

Dienst magd, die, ἡ δούλη, ὑπηρέτης.

Dienst mann, der, ὁ ἀγοραῖος ὑπηρέτης, δημόσιος ὑπηρέτης, ναυτοῦρος [ὁ βασιλεύς].

dienstmässig σύμφωνας πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν, τακτικός, κανονικός.

Dienst ordnung, die, ὁ κανονισμός τῆς ὑπηρεσίας.

Dienst pflicht, die, τὸ καθήκον τῆς ὑπηρεσίας.

dienstpflichtig ὑποκείμενος εἰς ὑπηρεσίαν, στρατεύσιμος.

Dienst sa he, die, ἡ ὑπόθεσις τῆς ὑπηρεσίας.

diensttauglich ἱκανός πρὸς ὑπηρεσίαν, στρατεύσιμος.

dienstthuend ἐν ὑπηρεσίᾳ ἐνδουλοῦμενος, ἐν ἐνεργείᾳ διατελών.

Dienst tracht, die, ἡ στολή τῆς ὑπηρεσίας.

dienstunfähig ἀνίκανός πρὸς ὑπηρεσίαν.

Dienstun fähigkeit, die, ἡ πρὸς ὑπηρεσίαν ἀνικανότης.

Dienst volk, das, οἱ ὑπηρεταί, οἱ δούλοι, ἡ ὑπηρεσία [τὰ δουλικά].

Diens vor schrift, die, ὁ κανονισμός τῆς ὑπηρεσίας.

dienstwillig προθυμὸς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν, ὑπηρετικός, υποχρεωτικός.

Dienst zeit, die, ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας.

Dienst zwang, der, ἡ ἀναγκαστικὴ ἐργασία, ἡ ἀγγαρεία.

dies ἴδε dieser.

dieselbe ἴδε derselbe.

dieser, diese, dieses ἢ dies (πλ diese) αὐτὴν αὐτός, αὐτή, αὐτό.

οὗτος, αὕτη, τοῦτο.

diesfalls ἐπερ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει.

diesjährig ἐφετινός.

diesmal ἐπερ τώρα [αὐτὴν τὴν φοράν].

diesseitig ὁ, ἡ, τὸ ἐπὶ ταῦδε, ὁ, ἡ, τὸ ἐντεῦθεν.

diesseits ἐπερ ἐπὶ ταῦδε, ἐντεῦθεν. — des Flusses ἐντεῦθεν τοῦ ποταμοῦ.

dieweil οὐδ ἐπειδὴ.

Diffamation, die, —, -al -en, ἡ δυσφημία.

diffamatorisch δυσφημητικός, diffamieren μὴ δυσφημῶ.

differential διαφορικός.

Differential rechnung, die, ὁ διαφορικός ὑπολογισμός.

Differenz, die, —, -al -en, ἡ διαφορά.

differiere ἀμὴ διαφέρω.

difform ὁσμορφος, κακόμορφος.

Difformität, die, —, -al -en, ἡ ὁσμορφία, κακομορφία.

Digestion, die, —, -al -en, ἡ πέψις, χώνευσις.

digestiv πεπτικός, χωνευτικός.

Digression, die, —, -al -en, ἡ παρέκκασις.

diktando ἐπερ καθ' ὑπαγόρευσιν.

Diktat, das, -es, -al -en, ἡ ὑπαγόρευσις, τὸ ὑπαγόρευμα.

Diktator, der, -s -al -en, ὁ ὑπάτος, ὁ δικτάτωρ.

diktatorisch δικτατωρικός.

Diktatur, die, —, -al -en, ἡ ὑπατεία, δικτατωρία.

diktieren μὴ ὑπαγορεύω ἐπι-αῖτω, ἐπιβάλλω.

Diktionär, das, -s, -al -en, τὸ λεξικόν.

dilatatorisch ἀναδελητικός.

Dilemma, das, -s, -al -en, τὸ δίλημμα.

Dilettant, der, -en, -al -en, ὁ ἐρασιτέχνης.

Dilettantin, die, —, πλ -nen, ἡ ἐρασιτέχνης.

Dilettantismns, der, —, ἡ ἐρασιτεχνία.

Dill, der, -es, πλ -e, (φτλ) τὸ ἀνηθον.

Dille ἴδε Tülle.

Dillen öl, das, τὸ ἀνηθιον ἔλαιον.

diluvianisch κατακλυσματός.

Dimension, die, —, πλ -en, ἡ διάστασις, ἔκτασις.

diminutiv υποκοριστικός.

Diminutivum, das, -s, πλ -va, (γρμ) τὸ υποκοριστικόν (ὄνομα).

Diner, das, -s, πλ -s, τὸ γεῦμα.

Ding, das, -s, πλ -e, τὸ πρᾶγμα. guter -e sein εἶναι εὖθυμος vor allen -n πρώτων πάντων, πρό παντός. das ist ein — der Unmöglichkeit εἶναι τῶν ἀδυνάτων ἀδύνατον. wie heisst das —; πῶς ὀνομάζεται αὐτό; unverrichteter -e nach Hause gehen ἐπανέργουαι ἀπρακτός. das arme —! τὸ πτωχόν κοράσιον! ein albernes — ἀνόητον κοράσιον. die artigen netten -er τὰ φρόνιμα, νόστιμα παιδία. (οἶκ) Herr -s da ὁ κύριος δεῖνα. (πρμ) jedes — hat zwei Seiten πᾶν πρᾶγμα ἔχει δύο ὄψεις. jedes — hat seine Zeit καιρὸς παντὶ πράγματι [κάθε πρᾶγμα ἔχει τὸν καιρὸν του]. gut — will Weile haben τὰ καλὰ διὰ τῆς ὑπομονῆς ἀποκτώνται. aller guten -e sind drei ἡ τρίτη φορά ἐπιτυχάνει.

Dingelchen, das, -, πλ —, τὸ πραγμάτιον, τὸ πραγματάκιον. (οἶκ) τὸ ἀνθρωπάκιον, τὸ παιδάκιον.

dingen* (dinge dang ἡ dingle gedungen ἡ gedingt) μὴ μισθώνω, ἐνοικιάζω. einen Arbeiter — μισθώνω ἐργάτην. ein Schiff — ναυλώνω πλοῖον. // —, ἀρμ. δυσωνῶ [παῖσρεῶν].

Dingerchen, die (οἶκ πλ), τὰ πραγματάκια. (οἶκ) τὰ ἀνθρωπάκια, τὰ παιδάκια.

dingfest machen συλλαμβάνω.

dingflüchtig werden φεύγω ἐκ τῶν φυλάκων.

dinglich πραγματικός.

Ding wor, das, τὸ οὐσιαστικόν.

dinieren ἀρμ γευματίζω.

Dinkel, der, -s, (φτλ) ἡ ζεία, ζέα [τὸ ἀσπροσίτι].

Dinkel gerste, die, (φτλ) τὸ ζέοπυρον.

Dinstag ἴδε Dienstag.

Dinte ἴδε Tinte.

Diocese, die, —, πλ -u, ἡ ἐπισκοπή, ἐπαρχία ἐπισκόπου.

Dioptr, die, —, πλ -n, ἡ διόπτρα.

Dioptrik, die, —, ἡ διοπτρική.

dioptrisch διοπτρικός.

Diphtheritis, die, —, ἡ διφθερίτις.

diphtheritisch διφθεριτικός.

Diphthong, der, -en, πλ -en, (γρμ) ἡ δίφθογος.

Diplom, das, -s, πλ -e, τὸ πτυχίον, τὸ δίπλωμα τὸ ἐρασιτέχνον δίπλωμα.

Diplomat, der, -en, πλ -en, ὁ διπλωματικός, διπλωμάτης, πολιτικός.

Diplomatie, die, —, ἡ διπλωματία.

Diplomatik, die, —, ἡ διπλωματική, διπλωματία.

Diplomatiker, der, -s, πλ —, ὁ διπλωματικός, διπλωμάτης.

diplomatisch διπλωματικός.

Diptam, des, -s, (φτλ) τὸ δίκταμνον, δίκταμον, ὁ δίκταμνος [τὸ σταματόχορτον].

dir δοτική τοῦ du.

direkt εὐθὺς [ἴσιος]. // —, ἐπρκατ' εὐθείαν, ἀπ' εὐθείας.

Direktion, die, —, πλ -en, ἡ διεύθυνσις.

Direktionslinie, die, ἡ γραμμή τῆς διευσθύνσεως.

Direktor, der, -s, πλ -lören, ὁ διευθυντής.

Direktor amt, das, ἡ -orat, das, -es, πλ -e, ἡ διεύθυνσις· τὸ διευθυντήριον.

direktorial διευθυντηρίου.

Direktorin, die, —, πλ -nen, ἡ διευθύντρια.

Direktorium, das, -s, πλ -rien, τὸ διευθυντήριον.

Dirigent, der, -en, πλ -en, ὁ κατευθυντής, ὁ κατευθυντής.

dirigieren μὴ διευθύνω, κατευθύνω.

Dirne, die, —, πλ -n, ἡ παιδίσκη, ἡ κόρη [ἡ κοπέλα]. feile— ἡ ἑταίρα, φαύλη κόρη· ἡ πόρνη.

Disciplin, die, —, πλ -en, ἡ πειθαρχία, ἡ ἐπιστήμη.

Disciplinar gewalt, die, ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία.

disciplinär πειθαρχικός.

Disciplinar strafe, die, ἡ πειθαρχικὴ ποινή.

disciplinieren μὴ πειθαγωγῶ, συνεθίζω εἰς τὴν πειθαρχίαν.

Disharmonie, die, —, ἡ παρ᾽ αὐτοῦ, κακοφωνία.

disjunktiv (γρμ) διαζευκτικός.

Diskant, der, -es, πλ -e, ἡ ὑψίστη φωνή, ἡ ὑψιφωνία.

Diskantist, der, -en, πλ -en, ὁ ὑψιφωνός.

Diskant sänger, der, ὁ ὑψιφωνός.

Diskant stimme, die, ἡ ὑψίστη φωνή.

diskontieren μὴ προεξοφλῶ.

Diskonto, der, -s, πλ -s, ἡ προεξόφλησις, ἡ προεξαργύρωσις.

Diskonto bank, die, ἡ προεξοφλητικὴ τράπεζα.

Diskonto fuss, der, τὸ ἐπιτόκιον προεξοφλήσεως.

Dis kredit, der, ἡ κακὴ σύστασις, in—bringen κακοσυνιστῶ.

diskreditieren μὴ δυσφημῶ, κακοσυνιστῶ.

diskret διακριτικός· ἐγγέμυθος.

Diskretion, die, —, πλ -en, ἡ διακρίσις· ἡ ἐγγεμυθία.

diskurieren ἀμὴ διαλέγεσθαι, ὁμιλῶ.

Diskus, der, —, ὁ δίσκος.

Diskussion, die, —, πλ -en, ἡ συζήτησις.

Diskus werfer, der, ὁ δισκοβόλος.

diskurieren μὴ συζητῶ.

Dislokation, die, —, πλ -en, (στρ) ἡ διαστάθμευσις, διασταθμεία.

dislozieren μὴ (στρ) διασταθμεύω.

disparat ἀνομοειδής, ἀτομειδαστος.

Dispensation, die, —, πλ -en, ἡ ἐξαιρετικὴ ἀδεία, ἡ ἐξαίρεσις.

Dispensorium, das, -s, πλ -rien, ἡ φαρμακολογία· τὸ ἱατροσύφρον.

dispensieren μὴ ἀπαλλάττω δι' ἀδείας.

Disponent, der, -en, πλ -en, ὁ πληρεξούσιος ἀντιπρόσωπος ἐμπορικοῦ οἴκου.

disponibel διαθέσιμος.

Disponibilität, die, —, ἡ διαθεσιμότης.

disponieren ἀμὴ διαθέτω, διευθύνω, διακινῶ über etwas τι). zu etwas disponiert sein εἶναι εὐδιάθετος πρὸς τι.

Disposition, die, —, πλ -en, ἡ διάθεσις, διάταξις, διευθέτησις.

Disput, der, -es, πλ -e, ἡ φιλονικία, λογομαχία.

Disputation, die, —, πλ -en, ἡ ἀκαδημαϊκὴ συζήτησις.

disputieren ἀμὴ συζητῶ ἀκαδημαϊκῶς.

Disputierer, der, -s, πλ —, ὁ ἀποδηματικός συζητητής.

Dissens, der, -es, πλ -e, ἡ διαφωνία, διχογνωμία.

dissentieren ἀμὴ δ φωνῶ.

Dissertation, die, —, πλ -en, ἡ φιλολογικὴ πραγματεία ἢ ἐναεσίμους διατριβή.

Dissonanz, die, —, πλ -en, ἡ παραφωνία, κακαφωνία.

Distanz, die, —, πλ -en, ἡ ἀπόστασις, τὸ διάστημα.

Distel, die, —, πλ -n, (φτλ) ἡ ἀτρακτυλλίς [τὸ γαϊδουράγκαθον].

Distel feld, das, ὁ ἀγρός ἀτρακτυλλιδων.

Distel fink, der, ἡ ἀκανθίς, ἀκανθυλλίς [ἡ καρδερίνα, τὸ καρδερίνι].

Distichon, das, -s, πλ -chen, τὸ (ἐλεγειακόν) διστιχον.

distillieren ἴδε destillieren.

distinguiieren μὴ διαστελλῶ, ἐξάβω.

distinguiert διαπρεπής, διακεκριμένος.

Distinktion, die, —, πλ -en, ἡ ὑπέροχος διαφορά, ἡ ὑπεροχή.

distributiv διανεμητικός.

Distrikt, der, -es, πλ -e, ὁ νομός· ἡ περιοχή, τὸ τμήμα, ἡ περιφέρεια.

Disziplin ἴδε Disciplin.

dito ἔπρ τὸ αὐτό, παρόμοιον.

Divan ἴδε Diwan.

divergent ἀποκλίνων.

Divergenz, die, —, ἡ ἀπόκλισις.

divergieren ἀμὴ ἀποκλίνω, ἐκίσταμαι. (μτφ) διαφωνῶ.

divers διάφορος.

Division, die, —, πλ -en, ὁ ἀντιπερισπασμός.

Dividend, der, -en, πλ -e, (ἀρθ) ὁ διαιρετέος (ἀριθμός).

Dividende, di, —, πλ -n, τὸ διανεμητέον κέρδος, τὸ μέρος.

dividieren μὴ διαίρω.

Divination, die, —, πλ -en, ἡ μαντεία.

Division, die, —, πλ -en, ἡ διαίρεσις. (στρ) ἡ μεραρχία.

Divisionär, der, -s, πλ -e, (στρ) ὁ μεράρχης, ὁ στρατηγός μεραρχίας.

Divisor, der, -s, πλ -sören, (ἀρθ) ὁ διαιρετής.

Diwan, der, -s, πλ -s ἢ -e, τὸ διδάνειον.

Docent, der, -en, πλ -en, ὁ διηγητής.

doch σὺν ὅμως, ἀλλ' ὅμως [μ' ὅλον τοῦτο, μ' ὅλα ταῦτα]. δά, λοιπόν. und — καὶ ὅμως. ist er nicht reich — so ist er — zufrieden καὶ ἐάν δὲν εἶνε πλούσιος εἶνε ὅμως εὐχαριστημένος. ja —! ναὶ δά! ναὶ λοιπόν! nein —! ὄχι δά! kommen Sie — ἔλθετε λοιπόν [ἔλθετε δά]. er wird — kommen ὅα ἔλθῃ δά, wären wir — früher gekommen! νά μὴ ἤρχομεθα πρότερον!

Docht, der, -es, πλ -e, ἡ θρυαλλίς, τὸ θρυαλλίδιον, τὸ ἐλλύχνιον, ἡ ἄπτρα [τὸ φωτύλι].

docieren μὴ διδάσκω, παραδίδω.

Dock, das, -s, πλ -s, ὁ νεώσοικος.

Docke, d e, —, πλ -n, ἡ κόρη, τὸ νανίον, ὁ πλαγγών [ἡ κοῦκλα]. ἡ δεσμός [τὸ μάτσο]. ἡ στηλὴ, τὸ στηλίδιον ἢ στηλὴ κιγκλίδος.

docken μὴ τολυπέω [καυθαρίζω]. ἐμβάλλω εἰς νεώσοικον.

Doctor ἴδε Doktor.

Doge, der, -n, πλ -n, ὁ δόγης, ὁ δουξ τῆς Βενετίας.

Dogge, die, —, πλ -n, ὁ Βρετανικός κύων [τὸ σαφῶνι].

Dogma, das, -s, πλ -men, τὸ δόγμα.

Dogmatik, die, ἡ δογματική.
Dogmatiker, der, πλ -s, —, ὁ δογματικός, δογματιστής.

dogmatisch δογματικός.

Dogmatismus, der, —, τὸ δόγμα, ὁ δογματισμός.

Dohle, die, —, πλ -n, (πτ) ὁ κολιός, κορακίας [ἢ καλοῖακούδα].

Dohne, die, —, πλ -n, ἡ λαίμπεδη, ὁ βρόχος [τὸ βρόχι, ἡ βροχάδα].

doktern ἀμὲν φαρμακολογῶ. ιατρολογῶ, κάμνω τὸν ἱατρὸν.

Doktor, der, -s, πλ -toren, ὁ διδάκτωρ, διδάσκαλος — machen ἀναγορεύομαι διδάκτωρ.

Doktorand, der, -en, πλ -en, ὁ υποψήφιος διδάκτωρ.

Doktorat, das, -es, ὁ βαθμός διδάκτορος, ἡ διδακτορία.

Doktor diplom, das, τὸ πτόγιν διδάκτορος, τὸ διδακτορικὸν δίπλωμα.

Doktor examen, das, αἱ διδακτορικαὶ ἐξετάσεις sein — machen δίδω τὰς διδακτορικὰς ἐξετάσεις.

Doktor grad, der, ὁ διδακτορικὸς βαθμός.

doktorieren ἀμὲν ἀναγορεύομαι διδάκτωρ.

Doktorin, die, —, πλ -nen, ἡ διδάκτωρ.

doktermässig διδακτορικός.

Doktor miene, die, τὸ διδακτορικὸν ὄψος.

Doktor promotion, die, ἡ προαγωγή εἰς διδάκτορα.

Doktor würde, die, τὸ διδακτορικὸν ἀξίωμα, ἡ διδακτορία.

Doktrin, die, —, πλ -en, ἡ σχολή, τὸ δόγμα. ἡ πολυμαθεία.

doktrinär δογματικός. σχολαστικός.

Dokument, das, -es, πλ -e, τὸ ἐπιστημον ἐγγράφον· τὸ μαρτύριον.

dokumentieren μὴ ἀποδεικνῶν δι' ἐπιστημον ἐγγράφου.

Dolch, der, -s, πλ -e, τὸ ἐγχειρίδιον τὸ ἐπίβιον [ὁ λάξος, τὸ σιγίλετον], mit dem -e erstechen φονεύει δι' ἐγχειρίδιον, μαχαιρώνων.

Dolch stich, ἡ -stoss, d -r, ἡ πληγὴ ἐγχειρίδιου, ἡ μαχαίρα.

Dolde, die, —, πλ -n, ὁ κύρουμας, πέτασος [ἡ φούντα].

doldenförmig κορυμβώδης.

Dolden gewächs, das, τὸ κορυμβώδες (τὸ σκιαδοφόρον) φυτόν.

doldenträgend κορυμβώδης, σκιαδοφόρος.

Dollar, der, -s, πλ -s, τὸ δολλάριον, τὸ πεντάδραχμον.

Dolmetsch, der, -en, πλ -en, ὁ διερμηνεύς.

dolmetschen μὴ διερμηνεύω.

Dolmetscher, der, -s, πλ —, ὁ διερμηνεύς.

Dolmetschung, die, —, πλ -en, ἡ διερμηνεύσις.

Dom, der, -s, πλ -e, ὁ θόλος, ὁ μητροπολιτικός (ὁ καθεδρικός) ναός, ἡ μητρόπολις.

Domäne, die, —, πλ -n, τὸ θεμόσιον κτήμα.

Domänenamt, das, ἡ διεύθυνσις τῶν δημοσίων κτημάτων.

Domänen gut, das, τὸ θεμόσιον κτήμα.

Domänen pächter, der, ὁ μισθωτὴς δημοσίων κτημάτων.

Dom dechant, der, ὁ ἡγοούμενος.

Dom frau, die, ἡ κανονική.

Dom herr, der, ὁ κανονικός (ιερεύς).

domherrlich κανονικός.

Domicil ἴδε Domizil.

dominieren μὴ ἐπικρατῶ, ἐσπάζω, ὑπερισχύω.

Dominikaner, der, -s, πλ —, ὁ δομινικανός.

Dominikanerin, die, —, πλ -nen. ἡ δομινικανίς, βομινικανή.
Domino, das, -s, πλ -s, τὸ δόμινον.

Domizil, das, -s, πλ -e, ἡ διαμονή, ἡ μόνιμος κατοικία.

Dom kirche, die, ὁ καθεδρικός ναός, ἡ μητρόπολις.

Dom küster, der, ὁ νεωκώρος μητροπόλεως.

Dom pfaff, der, (ππ) ὁ πωρρούλας, ἡ πυρᾶλις [ὁ γειμωνιάτης].

Dom prediger, der, ὁ ἱεροκῆρυξ μητροπόλεως.

Donatar, der, -s, πλ -e, ὁ δωρολήπτης, ὁ δωροδέκτης.

Donation, die, —, πλ -en, ἡ δωρεά.

Donator, der, -s, πλ -lören, ὁ δωρητής, δωροδότης.

Donner, der, -s, ἡ βροντή. ὁ κεραυνός [τὸ ἀστρο-ελεξι]. (μτφ) ὁ κεραυνός. vom—gerührt ἐμδρόντητος. vom—erschlagen ἢ getroffen κεραυνόβλος, κεραυνόβλητος.

(oik) —und Teufel! —und Doria! — Wetter! ἀνάθεμα καὶ κατάρ! ὦ διάβολε!

Donner büchse, die, ὁ καταπέλτης.

Donnerer, der, -s, πλ —, ὁ βρονταῖος Ζεὺς.

Donner gott, der, ὁ βρονταῖος ὁ κεραυνοβόλος Ζεὺς.

Donner keil, der, ὁ κεραυνός [τὸ ἀστροπελεξι].

donnern ἀμὴ βροντῶ. (μτφ) κεραυνοβόλῳ. es donnert βροντᾷ.

Donner schlag, der, ἡ κεραυνοβουλία, ὁ κεραυνός.

Donnerstag, der, -s, πλ -e, ἡ πέμπτη. -s τὴν πέμπτην. grüner — ἡ μεγάλη πέμπτη.

Donner stein, der, ὁ βελεμνίτης (λίθος).

Donner stimme, die, ἡ βροντῶδης φωνή.

Donner strahl, der, ὁ κεραυνός [τὸ ἀστροπελεξι].

Donner wetter, das, αἱ βρονταὶ καὶ ἀστραπαί. (oik) —! ἀνάθεμα καὶ κατάρ! ὦ διάβολε!

Donner wolke, die, ἡ κεραυνοφόρος νεφέλη.

Donner wort, das, ἡ κεραυνοβόλος λέξις.

Doppel adler, der, ὁ δικεφάλος αἰτός.

Doppel atlas, der, τὸ διπλοῦν ἀτλάζιον.

Doppel becher, der, τὸ ἀμυκύπελλον.

Doppel hier, das, ὁ διπλοῦς (ὁ δυνατός) ζῦθος.

doppeldcutig διπλοσήμενος, διαφορούμενος.

Doppeldeutigkeit, die, —, πλ -en, ἡ διαφορούμενη σημασία.

Doppel ehe, die, ἡ διγαμία.

Doppel fenster, das, τὸ διπλοῦν παράθυρον.

Doppel flinte, die, τὸ δίκαννον ὅπλον.

Doppelgänger, der, -s, πλ —, ὁ Σωσίας, ὁ διπρόσωπος.

Doppel kinn, das, ὁ διπλοῦς πώγων.

Doppel krone, die, τὸ εἰκοσάμακρον (νόμισμα).

Doppel lauf, der, τὸ δίκαννον πυροβόλον.

doppelläufig δίκαννος.

Doppel laut, der, ἡ διφθογγία.

doppellebig ἀμφίδιος.

Doppel linie, die, ἡ διπλὴ γραμμή.

doppeln μὴ διπλασιάζω, διπλώνω. //—, ἀμὴ κωδεύω, ἀστραγαλίζω [παίζω τὸ ζάρ].

Doppel punkt, der, ἡ διπλὴ στιγμή, αἱ δύο στιγμαί.

Doppel posten, der, ἡ διπλῇ ἐρουρά.

Doppel schloss, das, τὸ διπλὸν κλειθρὸν [ἡ διπλῇ κλειδαριά].

Doppel schluss, der, τὸ διλήμμα.

doppelschneidig διστομος, αἰριστομος.

Doppel schritt, der, τὸ διπλὸν (τὸ γοργόν) βῆμα.

Doppel sinn, der, ἡ διπλότης. θεωρουμένη ἔννοια, διττὴ σημασία.

doppelsinnig διαφορούμενος.

doppelt διπλοῦς.

doppeltsoviel διπλάσιος. (πρμ) — reiss nicht τὸ διπλοῦν εἶνε καλύτερον ἀπὸ τὸ μονόν. — sehen βλέπω διπλά.

Doppelt sehen, das, ἡ διπλωπία.

Doppel thür, die, τὸ δίθυρον.

Doppel thor, das, τὸ δίθυλον.

Doppelung, die, —, πλ -en, ἡ διπλασίωσις, ὁ διπλασιασμός.

Doppel vers, der, τὸ δίστιχον.

Doppel vokal, der, ἡ δίφθογγος.

Doppel waise, die, τὸ ὀρφανὸν πατρός καὶ μητρός [τὸ πεντάρφανον].

doppelzünftig διγλωσσος, ἀμφίγλωσσος.

Doppelzünftigkeit, die, —, τὸ διγλωσσον, τὸ ἀμφίγλωσσον.

Dorf, das, -es, πλ Dörfer, ἡ κώμη, τὸ χωρίον [τὸ χωριό]. das sind ihm böhmische Dörfer, αὐτὰ εἶνε ἱερογλυσινικά [κινέζικα] δι' αὐτόν.

Dorf bewohner, der, ὁ χωρίτης. ὁ χωρικός [ὁ χωριάτης].

Dörf chen, das, τὸ χωμὸν. χωρίδιον [τὸ χωριουλάκι].

Dorf fest, das, ἡ χωρική ἐορτή.

Dorf geistlicher, der, ὁ ἱερεὺς χωρίου.

Dorf gemeinde, die, ἡ κοινότης χωρίου.

Dorf junker, der, ὁ εὐγενὴς χωρίτης, ὁ ἀρχοντοχωριάτης.

Dorf leben, das, ὁ ἀγροτικός βίος.

Dorf leute, die, οἱ χωρικοί.

Dorf mädchen, das, ἡ χωρίτις, ἡ χωρική κορη.

Dorf manier, die, ὁ ἀγροτικός τρόπος.

Dorfschaft, die, —, πλ -en, τὸ χωρίον ἡ κώμη. ὁ δῆμος, ἡ κοινότης.

Dorf schule, die, τὸ σχολεῖον χωρίου.

Dorfschul meister, der, ὁ διδάσκαλος χωρίου.

Dorf schultheiss, ἡ schultze, ὁ χωμαρχης' ὁ δήμαρχος.

Dorier, der, -s, πλ —, ὁ Δωριεύς.

dorisch Δωρικός. -e Säulenordnung Δωρικός ρυθμός.

Dorn, der, -s, πλ -en & Dörner, ἡ ἀκανθὰ ἡ γλωττίς. τὸ χεντρίον. (μτφ) — im Auge ἀντικείμενον ἀποστροφῆς. er ist mir ein — im Auge δὲν τον γωνεύω [κάθετα: 'ς τὸ στομάχι μου]. (πρμ) keine Rosen ohne -en οὐκ ἔστιν ἄλυπος ἡ δονή.

Dorn apfel, der, τὸ ἀκανθώδες μῆλον.

dornartig ἀκανθοειδής. ἀκανθώδης.

Dorn baum, der, (φτλ) ἡ λευκάκανθα.

Dorn busch, der, ὁ ἀκανθώδης θάμνος. ὁ ἀκανθών.

dornen ἀκάνθινος.

Dornen krone, die, ὁ ἀκανθίνος στέφανος.

dornenlos ἀνᾶκανθος.

dornenvoll ἀκανθώδης.

Dorn gebüsch, das, ὁ ἀκαν-

θούδης θάμνος· ὁ ἀκανθών.

dornicht ἀκανθοειδής.

dornig ἀκανθώδης, ἀκανθοφόρος.

Dornstrauch, der, ὁ ἀκανθώδης θάμνος.

dorntragend ἀκανθοφόρος.

dorren ἀρξηραίνωμαι, φρύγομαι.

dörren μὴ ξηραίνω, φρύγω.

dort ἐπρ' ἐκεῖ· αὐτοῦ, αὐτοῦ.

von — ἐκείθεν, αὐτόθεν, ἐντεῦθεν. hier und — ἐνθα καὶ ἐνθα,

τῇδε καίεσε. — **hin** ἐκεῖσε, αὐτόσε,

πρὸς τὰ ἐκεῖ. **weiter** — **hin** ἐκεῖ

περαιτέρω [ἐκεῖ παραπέρα]. **bis** —

hin ἕως ἐκεῖ. — **oben** ἐκεῖ ἐπάνω. — **unten** ἐκεῖ κάτω. — **hin** —

über ἐκεῖ πέραν.

dortig ὁ, ἡ, τὸ ἐκεῖ. **das** — **e**

Klima τὸ ἐκεῖ κλίμα.

Döschen, **das**, —s, **πλ** —, ἡ

μικρὰ ταμβακοθήκη.

Dose, **die**. —, **πλ** -n, ἡ θήκη,

τὸ θηκίον. ἡ ταμβακοθήκη [ἡ ταμπακιέρα].

Dotation, **die**, —, **πλ** -en, ἡ

προικοδοτήσις, ὁ προικομός.

dotieren μὴ προικοδοτῶ, προικίζω.

Dotter, **das**, —s, **πλ** —, ὁ κρόκος τοῦ ὠοῦ, ἡ λέκθος [ὁ κροκός].

Douane, **die**, —, **πλ** -n, τὸ τελωνεῖον.

Douche, **die**, —, **πλ** -n, τὸ χυτὸν λουτρόν, ἡ καταιόνησις.

Drache, **der**, —n, **πλ** -n, ἡ —n, **der**, —s, **πλ** —, ὁ δράκων, ὁ

χάρτινος αἰτός. (μτφ) ὁ ὄφις, τὸ τέρας, τὸ θηρίον.

Drachen fisch, **der**, (ἱχθ) ὁ σκορπίος τῆς θαλάσσης.

Drachen stein, **der**, ὁ δρακονίτης (λίθος).

Drachme, **die**, —, **πλ** -n, ἡ δραχμή.

Dragoman, **der**, —s, **πλ** -e, ὁ διερμηνεύς [ὁ δραγομάνος]

Dragoner, **der**, —s, **πλ** —, ὁ

δραμάχης, ὁ κατάφρακτος ἱππεύς.

(μτφ) ἡ ἀνδρώδης γυνή, ἡ ἀντιάνειρα [ἡ ἀνδρογυναίκα].

dragonermässig ἀπότομος, αὐθάδης.

Dragun, **das**, —s, (φτ) τὸ δράκόντιον.

Draht, **der**, —es, **πλ** Drahte

τὸ ἔλασμα, τὸ σύρμα [τὸ τέλι]. τὸ τηλεγραφικὸν σύρμα, τὸ καλωδίων.

Draht antwort, **die**, ἡ τηλεγραφικὴ ἀπάντησις.

Draht arbeit, **die**, ἡ δι' ἐλάσματος ἐργασία, τὸ ἐλασματουργημα.

Draht arbeiter, **der**, ὁ ἐλασματουργός.

Draht fenster, **das**, τὸ δικτυωτὸν παράθυρον.

drahtförmig ἐλασματοειδής.

Draht hemd, **das**, ὁ δικτυωτός χιτωνίσκος.

Draht kette, **die**, ἡ ἐξ ἐλάσματος ἄλυσις.

Draht platten, **das**, ἡ ἐλασματουργία, ἐλασματοποιία.

Draht plätter, **der**, ὁ ἐλασματουργός.

Draht puppe, **die**, τὸ νευρώσπαστον [ἡ κοῦκλα].

Draht saite, **die**, ἡ χαλκῇ χορδή.

Draht seil, **das**, τὸ καλωδίων, τὸ σύρμα.

Draht sieb, **das**, τὸ χαλκοῦν κόσκινον.

Draht spinner, **der**, ὁ ἐλασμακοκλώστης.

Draht ziehen, **das**, ἡ κατεργασία ἐλάσματος.

Draht zieher, **der**, ὁ ἐλασματουργός.

Draht zieherel, **die**, —, ἡ ἐλασματουργία.

drakonisch δρακόντειος

Drama, das, -s, πλ -men, τὸ δράμα.

Dramatiker, der, -s, πλ —, ὁ δραματογράφος, ὁ δραματικός.

dramatisch δραματικός. — darstellen διαδραματίζω, δραματογραφῶ.

dramatisieren μι δραματογραφῶ, δραματοποιῶ, προσωποποιῶ dran ἴδε daran.

Drang, der, -[e]s, ὁ συνωστισμός· ἡ στενοχωρία. ἡ βία, ὁρμή, ἀνάγκη, im — der Not ὑπ' ἀνάγκης. ἐξ ἀνάγκης.

drängeln μι (οἶκ) ὠθίζω, ὠστίζω [σπρώχνω, σκουντῶ].

drängen μι ὠθῶ, ὠθίζω, πιέζω, θυσιάζω [σπιρμιώνω, στυλομαγιάζω]. (μιτ) ἐπείγω, κατεπείγω. βιάζω, αναγκάζω. // —, ἀπρὸ ἐπιθυμῶ μεγάλως. es drängt mich ἐγὼ μεγάλῃ ἐπιθυμῶ. // —, ἀμὲ ἐπείγω, βιάζω, ἡ Zeit drängt ὁ χρόνος ἐπείγει, sich — συνωθῶμαι, συνωστίζομαι, ὠστίζομαι. sich zu etwas — ἐπείγω, σπεύδω πρὸς τι. sich durch das Volk — διασπίζω τὸν ὄχλον.

Drängen, das, -s, ὁ ὠθισμός, ἡ ὠθησις. ἡ ἀνάγκη, ἡ βία. das Treiben und — ἡ ὄχλαγωγία.

Dränger, der, -s, πλ —, ὁ λυσιμῆν, ὁ καταπιεστής, θυνάστης.

Drangsal, die, —, πλ -e, ἡ —, das, -s, πλ -e, τὰ δεινά, θεινοπαθήματα, αἱ ταλαιπωρίαι, αἱ κακουχίαι.

drastisch δραστικός, ὁξύς, ἐκκενρῆς.

dräuen ἴδε drohen.

drauf ἴδε darauf.

Draufgänger, der, -s, πλ —, (οἶκ) ὁ τολμητής, ὁ κινδυνεύτης, ὁ ριψικίνδυνος.

Drauf geld, das, ὁ ἀρραβών, τὸ προτίμιον [τὸ καπάρν].

dräuschen ἀπρὸ (οἶκ) es dräuscht βρέχει κατακλυσμῶν.

draussen ἐπρ ἔξω. ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Drechsel bank, die, ὁ τόρνος, τὸ τορνευτήριον.

Drechsel kunst, die, ἡ τορνευτική.

drechseln μι τορνεύω.

Drechsler, der, -s, πλ —, ὁ τορνευτής.

Drechsler arbeit, die, ἡ τορνεύειν, τὸ τορνεύμα.

Drechslererei, die, —, πλ -en, ἡ τορνεύειν, τὸ τορνευτήριον.

Drechslerhand werk, das, ἡ τορνεύειν, τορνευτική.

Drechslerwerk zeug, das, τὰ τορνευτικὰ ἐργαλεῖα.

Dreck, der, -s, ἡ ἀκαθαρσία, ὁ βόρβορος [ἡ βρώμα]. ἡ κόπρος, τὸ σκῶρ. (μιτ) τὸ παραμικρὸν πράγμα.

dreckig βυπαρῆς, ἀκάθαρτος· κοπριώδης, βορβορώδης.

Dreck käfer, der, ὁ κοπριών [ἡ καθρομαμοῦνα].

Dreck vogel, der, (μιτ) ὁ βρωμάνθρωπος.

Dreck winkel, der, ὁ κοπριών, κοπριόλακκος.

Dreh bahn, die, τὸ σχοινοστροφεῖον, σχοινοπλοκεῖον.

Dreh bank, die, ὁ τόρνος· τὸ τορνευτήριον.

Dreh baum, der, τὸ στροφεῖον, ὁ στρόφαλος.

Dreh bohrer, der, τὸ τρύπανον [τὸ τρυπάνι, τὸ τρυβέλι].

Dreh brücke, die, ἡ περιλκτος γέφυρα.

drehen μι στρέφω, περιστρέφω. τορνεύω ἀποτορνεύω, (μιτ) den Mantel nach dem Wind — ἀρμύζομαι πρὸς τὰς τῶν πνευμάτων μεταβλάς, ὅπως εὔρω τὸν καιρὸν

ἀρμενίζω. etwas zu — und zu wenden wissen ἤξεύρω νὰ ἐπωφελῶμαι. einem eine Nase — ἐμπαίζω τινά. sich — στρέφομαι, περιστρέφομαι, κυκλοφοροῦμαι. sich — und wenden κλωθογυρίζω. sich zu — und wenden wissen ἤξεύρω νὰ οἰκονομῶ τὰς περιστάσεις.

Drehen, das. -s, ἡ στρέψις, στροφή: ἡ περιστροφή, περιφορά.

Dreher, der, -s, πλ —, ὁ στρεφούς, ὁ τερνευτής, τὸ τερνευτήριον.

Drehgestell, das, τὸ στροφεῖον.

Drehkrankheit, die, —, ἡ σινοτοδινία, ὁ κλιγγος [ἡ κλαπάτσα].

Drehkreuz, das, τὸ περίκταν διαφραγμα, ἡ χιαστή (ἡ περίκταν) θύρα, τὸ στροφεῖον.

Drehlade, die, ὁ τάρνος.

Drehpult, der, τὸ ἀναλογεῖον.

Drehscheibe, die, ἡ στρεφόμενη πλάξ, ὁ περιστρεφόμενος δίσκος, ὁ τάρνος.

Drehstock, der, τὸ στροφεῖον.

Drehstuhl, der, ὁ περίκταν δίφρος, τὸ περιστρεφόμενον κάθισμα.

Drehung, die, —, πλ -en, ἡ στροφή, περιστροφή.

drei τρεῖς, τρία. alle — Tage κατὰ πάσαν τρίτην ἡμέραν. je — und —, ἢ zu — en σύντρεῖς, ἀνά τρεῖς, τρεῖς τρεῖς. es ist halb — εἶνε δευτέρα ὥρα καὶ ἡμισία [εἶνε δυόμισυ].

Drei, die, —, πλ -en, τὸ τρία, τὸ τριάριον [τὸ τριάρι].

dreistig τριῶς.

dreiaugig τριφθαλμος.

dreibeinig τρισκελής, τρίπους.

Drei blatt, da, τὸ τρίφυλλον [τὸ τριφύλλι].

dreiblätterig τριφυλλος.

dreidrähtig τρίμιτος, τριμίτινος.

Dreieck, das, -s, πλ -e, τὸ τρίγωνον.

dreieckig τρίγωνος.

Dreieckslehre, die, ἡ τριγωνομετρία.

dreieinig τρισυπόστατος. der -e Gott ὁ τρισυπόστατος Θεός, ἡ Ἁγία τριάς.

Drei einigkeit, die, ἡ Ἁγία Τριάς.

Dreieinigkeitsfest, das, ἡ ἑορτὴ τῆς Ἁγίας τριάδος.

Dreier, der, -s, πλ —, τὸ τριήρικον (νόμισμα), τὸ τριάριον [πτὰ 3,75]. das ist keinen — wert τοῦτο οὐδ' ὀβολόν ἀξίζει.

dreierlei τριτός, τριῶν εἰδῶν. auf — Art κατὰ τρεῖς τρόπους, τριτῶς.

dreifach τριπλάσιος: τριτῶς, τριπλοῦς [τρίδιπλος]. // —, ἐπε τριτῶς.

Dreifachheit, die, —, ἡ τριτὴ ἰδιότης.

dreifaltig τριαδικός.

dreifältig τριπλοῦς.

Dreifältigkeit, die, —, ἡ τριάς.

dreifarbig τρίχρωμος, τριχρώματος.

Drei fuss, der, ὁ τρίπους.

dreifüssig τρίπους, τρισκελής.

Drei gesang, der, ἡ τριψόδα.

dreigliederig τρίκωλος, τριμελής.

Dreiheit, die, —, πλ -en, ἡ τριάς.

Drei herrschaft, die, ἡ τριαρχία, τριανδρία.

dreihundert τριακόσιοι.

dreihundertste (der, die, das) τριακοσιστός.

Drei hundertstel, das, τὸ τριακοσιστόν (μέρος).

dreijährig τριετής.

dreikantig τριεδρός, τρίκωγος.

Drei klang, der, ἡ τριπλῆ ἀρ-
μνία.

Dreikönigs fest, das, ἡ ἑορτὴ
τῶν τριῶν ἱεραρχῶν, τὰ ἐπιφα-
νία.

dreiköpfig τρικέφαλος.

Drei lauter, der, ἡ τριφθογγος.

Drelling, der, -s, πλ -e, τὸ
τριτημόριον, τὸ τρίτον. τὸ τριάριον
τὸ τριλειτουργόν.

dreilötig τριῶν οὐγκιῶν.

dreimal ἐπὶ τρεῖς, τρεῖς φορές.
—so viel τριπλάσιος.

dreimalig τρεῖς ἐπαναληφθεῖς.

Dreimaster, der, -s, πλ —.
τὸ τρικάρπτον πλοῦτον.

dreimastig τρεῖς ἰστούς φέ-
ρων, τρικάρπτος.

dreimonatlich τριμήνης, τρι-
μηνιαῖος.

drein εἰς darein.

Dreipfünder, der, -s, πλ —.
τὸ τριλιτράσιον τηλεβόλον, τὸ πυρο-
βόλον ὀκτὴς τριῶν λιτρών.

dreipfündig τριλιτράσιος.

dreiprozentig (ἐπὶ) τρία τοῖς
ἑκατὸν τοκισθεῖς.

dreireihig τρεῖς σειράς ἔχων.

dreirudererig τριρήρης, τρισκόλ-
μος.

dreisaitig τριγύρτος.

dreischekelig τρισκελῆς.

Drei schlitz, der, τὸ τρίγλυφον.

dreischneidig τριστομος.

dreiseitig τριπλευρὸς.

dreisilbig τρισύλλαβος.

dreisitzig τριέδρος.

dreispaltig τρισχιλῆς· τριστη-
νος, τρίγλυφος.

dreispännig τριζυγος, τριζυξ.

dreisprachig τριγλωσσος.

dreissig τριακοντα [τριαντα]
in den -en sein εἶμαι υπερτρια-
κοντούτης.

Dreissiger, der, -s, πλ —, ὁ
τριακοντούτης [ὁ τριαντάρης].

dreissi jährig τριακονταετής,
τριακοντούτης [τριαντάρης].

dreissigste (der, die, das) τρια-
κυστός, der — (Tag) des Mon-
tes, ἡ τριακυστὴ τοῦ μηνός.

Dreissigstel, das, -s, πλ —,
τὸ τριακυστημόριον, τὸ τριακυστὸν.

dreissigtägig τριακοβήμερος.

dreist τολμηρὸς, θαρραλέος, θρα-
σύς, ἱταμός, αὐθάδης.

Dreistigkeit, die, —, πλ -en,
τὸ θάρρος, ἡ θαρραλότης, ἡ τολ-
μηρία, τὸ θράσος, ἡ θρασύτης, ἡ
ἱταμότης.

dreistimmig τριώνυος.

dreistöckig τριώροφος, τρι-
στεγὸς [τρίπατος].

dreistündig τριώρος.

dreitägig τριήμερος, -es Pie-
ber ὁ τριταῖος πυρετός.

dreitausend τρισχίλιοι.

dreiteilig τριμερής.

Drei teilung, die, ἡ τριμερεία.

dreiwöchentlich τρεῖς ἡ-
βδομάδας ἐπαναλαμβανόμενος.

dreiwöchig τριῶν ἡβδομάδων.

Drei zack der, -es, πλ -e, ἡ
τριαντα, ὁ τριόδους.

dreizackig τριόδους, τριδαχῆς.

dreizehn τρισκαίδεκα, δεκατρεῖς.

dreizehnjährig τρισκαίδεκα-
της, δεκατριῶν ἐτών.

dreizehnte (der, die, das)
τρισκαίδεκατος, δέκατος τρίτος, der
— des Monats ἡ δεκάτη τρίτη τοῦ
μηνός.

Drei zehntel, das, τὸ δέκατον
τρίτον.

dreizeilig τριστοιχῆς.

dreizöllig τριῶν δακτύλων.

dreschen* (dresche, drischest,
drischt· drosch· gedroschen) μὴ
ἀλώνεσθαι. (μῆρ) leeres Stroh —
ἀέρα κοπανίζω, ματαιοπονῶ.

Dreschen, das, -s, ὁ ἀλόν-
της, τὸ ἀλώνεσθαι.

Drescher, der. -s. πλ —, ὁ ἄλωος, ἄλωνευτής [ὁ ἄλωνάρης].

Drescher lohn, der. τὰ ἄλωνευτικά, ἄλωνευτικά.

Dresch maschine, die, ἡ ἄλωνευτική μηχανή.

Dresch tenne, die, ἡ ἄλως, τὸ ἄλώνιον.

Dresch zeit, die, ὁ ἄλοητός.

dressieren μὴ τιθασεύω, γυμνάζω.

Dressur, die, —, πλ -en, ἡ γυμνασία, ἡ θάραξ.

Dri'ch ἴδε Drillich.

Drill bohrer, der, ἡ ἄρις, τὸ τρυπάνιον, τὸ ἀρίδιον [τὸ τριβέλι].

drillen μὴ συστρέφω, στροφονῶ [σπρίβω] (μῦθ) einen — ἐνοχλῶ, ζαλιῶ τινά. die Rekruten — γυμνάζω τοὺς νεοσυλλέκτους.

Drillen, das, -s, ἡ συστρόφη [τὸ σπρίψιμο]. ἡ ἄσκησις, ἡ γύμνασις, ἡ ἐνόχλησις.

Driller, der. -s, πλ —, ὁ γυμναστής, ὁ θαμαστής.

Drillich, der. -s, πλ -e, ὁ τρίμιτος, τὸ τρίμιτον (θρασμα).

Drilling, der. -s, πλ -e, ὁ τρίδυμος ἀδελφός. die -e οἱ τρίδυμοι ἀδελφοί, τὰ τρίδυμα.

Drillings bruder, der, ὁ τρίδυμος ἀδελφός.

Drillings schwester, die, ἡ τρίδυμος ἀδελφή.

drin ἴδε darin.

dringen* (dringe drang gedrungen) ἀρῶ, αὐτὸς ἐπιμένω εἰς τι, απαιτῶ ἐπιμένω τι. mit Fragen in einen — στενοχωρῶ τινά δι' ἐρωτήσεων. // —, ἀρῶ εἰσδύομαι, εἰσχωρῶ, εἰσβάλλω, εἰσπίπτω, εἰσέρχομαι βίαιως, αὐτὸς ἐκέρχομαι, ἐξορῶμαι ἐκ τινος. durch die Menge — διασχίζω τὸ πλῆθος. das dringt mir durchs Herz αὐτὸς μοι σπράσσει τὴν καρ-

διαν. ich fühle mich gedrungen ἐβρίσχομαι εἰς τὴν ἀνάγκην, ἀναγκάζομαι.

dringend ἐπείγων, καταπείγων, βιάζων. -e Notwendigkeit ἀνάγκη ἡ καταπείγουσα ἀνάγκη. -e Gefahr ἐπικείμενος κίνδυνος. -es Bedürfnis μεγάλη χρεία, ἀνάγκη. // —, ἐπὶ καταπείγοντως, ἐπιμένως. — bitten ἐκλιπαρῶ, ἱκετεύω.

dringlich βιάζων, καταπείγων.

Dringlichkeit, die, —, ἡ ἀναγκαιότης, τὸ καταπείγων.

drinnen ἐπὶ ἐντός [μέσα].

ditte (der. die. das) τρίτος. der D- des Monats ἡ τρίτη τοῦ μηνός. die — Klasse ἡ τρίτη τάξις. aus -r Hand παρὰ τρίτου.

dittehalb πενήντημιμέρης, δύο καὶ ἥμισυς.

Drit teil, das, ἡ **Drittel**, das, -s, πλ —, τὸ τρίτημόριον, τὸ τρίτον.

drittens ἐπὶ τὸ τρίτον, τρίτον, τρίτως.

dritthalb δύο καὶ ἥμισυς, πενήντημιμέρης.

drittletzt προπροατελευταίος, προπροαληγών. -e Silbe ἡ προπροαληγουσα.

drob ἴδε darüber.

droben ἐπὶ ἄνω, ἐπάνω, ἐκεῖ ἐπάνω.

Droge, die, —, πλ -n, τὸ ὀρυκτὸν ἢ φυτικὸν φάρμακον.

Droguen geschäft, das, ἡ -handel, der, ἡ φαρμακεία.

Droguen händler, der, ὁ φαρμακείμπορος.

Droguen handlung, die, τὸ φαρμακείμποιον.

Droguerie waren die (ὅλ πλ), τὰ ὀρυκτὰ ἢ φυτικά φάρμακα, τὰ ἀκατέργαστα φάρμακα.

Droguist, der, -en, πλ -en, ὁ φαρμακείμπορος.

drohen ἀμὴ ἀπειλῶ, ἐπαπειλῶ, φοβερίζω (einem τινα).

drohend ἀπειλητικός· επικραμένος, ἐπικείμενος.

Drohne, die, —, πλ -n, ἡ ἄρ-
πην μέλισσα, ὁ κηρὴν.

dröhnen ἀμὴ τρέμω, πάλλα-
μαι, σεισμαι, βροντῶ, ἡχῶ.

Dröhnen, das, -s, ἡ δόνησις,
ἡ σεισις, τὸ βρόντημα.

Drohung, die, —, πλ -en, ἡ
ἀπειλή.

Droh wort, das, ἡ ἀπειλητικὴ
λέξις· ἡ ἀπειλητικὴ γλῶσσα.

drollig ἀστεγός, κωμικός.

Drolligkeit, die, —, πλ -en,
ἡ ἀστεγότης.

Dromedar, das, -s, πλ -e, ἡ
Κακτριανὴ κάμηλος, ἡ δραμάς.

Drommete ἴδε Trompete.

Droschke, die, —, πλ -n, τὸ
δημόσιον ὄχημα, ἡ ἀγοραία ἄμαξα.

Droschkenhalte platz, der,
τὸ ἀμαξοστάσιον, ὁ σταθμὸς ἀμα-
ξῶν.

Droschken pferd, das, ὁ ἀμα-
ξῖος ἵππος.

Drossel, die, —, πλ -n, ἡ κί-
γλη, κίγλα [ἡ τσίγλα].

Drost, der, -en, πλ -en, ὁ
ἐπαρχός, ὁ τοπάρχης.

Drostei, die, —, πλ -en, ἡ
τοπαρχία, τὸ τοπαρχεῖον.

drüber ἐπὶ οἷα ἀντιπέραν, ἀν-
τιπέρα, ἐκεῖ πέραν.

drüber ἴδε darüber.

Druck, der, -es, πλ -e, ἡ πι-
εσις, ἡ ὀλῖψις, ὁ πιεσμός· ἡ τύ-
πωσις, ἐκτύπωσις· ὁ τύπος, (μτφ)

τὸ βάρος. — im Magen βάρος τοῦ
στομάχου. — der Hand ὀλῖψις

τῆς χειρός, im -e befindlich ὑπὸ
τὰ πιεστήρια ευρισκόμενος, der

erste — ἡ πρώτη ἐκτύπωσις, der
zweite — ἡ ἀνατύπωσις. — und

Verlag von Y τόποις καὶ ἀνα-

λώμασι τοῦ N. widerrechtlicher
ἡ παρατυπία, τυποκλοπία.

druckbar πιστός, ἰπιδεκτι-
κός τυπώσεως.

Druck berichtigung, die, ἡ
τυπογραφικὴ διόρθωσις.

Druck bewilligung, die, ἡ
ἄδεια τυπώσεως.

Druck bozen, der, τὸ τυπο-
γραφικὸν πῦλλον.

drucken μὴ πιέζω, θλίβω, ἐκτυ-
πῶν· widerrechtlich — παρα-
τυπῶν, τυποκλοπῶ (utp oix) er

lügt wie gedruckt εἶνε φοβερός
ψεύστης.

Drucken, das, -s, ἡ ἐκτύπω-
σις, ὁ τύπος.

drücken μὴ πιέζω, θλίβω (μτφ
καταπιέζω, στενοχωρῶ, einem

die Hand — σφίγγω τὴν χεῖρά
τινος, ein Siegel auf etwas —

ἐπιθέτω σφραγίδα ἐπὶ τι, τοι —
πνίγω ἐκ τῆς πολλῆς στενοχωρίας.

die Schuhe — mich τὰ ὑποδή-
ματά με στενοχωροῦσι, (μτφ) der

Alp drückt ihn ὁ ἐφιάλτης τοῦ
πιέζει, ich weiss nicht, wo der

Schuh mich drückt δὲν γνωρίζω
πού με θλίβει τὸ ὑπόδημα, δὲν ἡξέ-
ρω ποῦ πονῶ, // —, ἀμὴ βαρύνω,

πιέζω, θλίβω, die Luft drückt ὁ
ἀήρ εἶνε πνιγρὸς, sich — πιέζο-
μαι, στενοχωροῦμαι, (οἶκι) ὑποκλέ-
πτω ἑμαυτὸν, ἀπέρχομαι λάθρα.

Drücken, das, -s, ἡ πίεσις.

drückend βαρὺς, βαρέως πιέ-
ζων· φορτικός.

Drucker, der, -s, πλ —, ὁ
πιστής, ὁ τυπωτής, ὁ τυπογράφος.

Drucker, der, -s, πλ —, ὁ
μάνδαλος, τὸ ἐκάνδαλον, σφινδα-
λιον (ὀκλου), τὸ ἐλατήριον.

Drucker i, die, —, πλ -en,
τὸ τυπογραφεῖον.

Drucker farbe, die, ἡ τυ-
πογραφικὴ μελάνη.

Drucker lohn, der, ὁ μισθὸς τυπογράφου, τὰ τυποτικά.

Drucker presse, die, τὸ τυπογραφικὸν πιεστήριον.

Drucker schwärze, die, ἡ τυπογραφικὴ μελάνη.

Druck fehler, der, τὸ τυπογραφικὸν σφάλμα.

Druckfehler verzeichnis, das, ὁ πίναξ τῶν τυπογραφικῶν σφαλμάτων, τὰ παροράματα.

druckfertig ἔτοιμος πρὸς ἐκτύπωσιν.

Druck genehmigung, die, ἡ ἄδεια τυπώσεως.

Druck kosten, die (πλ.), τὰ τυπογραφικά έξοδα.

Druck maschine, die, τὸ τυπογραφικὸν πιεστήριον.

Druck ort, der, ὁ τόπος τῆς τυπώσεως.

Druck papier, das, ὁ τυπογραφικὸς γάρτις.

Druck presse, die, τὸ τυπογραφικὸν πιεστήριον.

Druck probe, die, τὸ τυπογραφικὸν δοκίμιον.

Druck sachen, die (ὅλ πλ.), τὰ ἐντυπα πράγματα.

Druck schrift, die, ἡ γραφὴ τοῦ τύπου, τὰ ἐντύπων σύγγραμμα.

drucksen μὴ στραγγεῖσθαι, νωθρεῦν, βραδυπορεῖν, σύρομαι.

Druckser, der, -s, πλ —, ὁ βραδυκίνητος, ὀκνός, νωθρός.

Druck verbot, das, ἡ -verweigerung, die, ἡ ἀπαγόρευσις τυπώσεως.

Druck waren, die (ὅλ πλ.), τὰ ἐντύπα ὑφάσματα.

druckweise ἐπρ διὰ πίεσεως.

Druck werk, das, τὸ ἐντυπον ἔργον.

Drude, der, -n, πλ -n, ὁ μάγος. // —, die, —, πλ -n, ἡ μάγος, μάγισσα.

Druden fuss, der, τὸ πεντέγραμμον, τὸ πεντάλφα.

drum ἵδε darum.

drunten ἐπρ (οἶκ) ἐκεῖ κάτω.

drunter ἵδε darunter.

Drüschchen, das, -s, πλ —, ὁ μικρὸς ἀδὴν.

Druse, die, —, πλ -n, τὸ συγκρυστάλλωμα, ἡ συγκρυστάλλωσις, ἡ κόρυζα ἱππου.

Drüse, die, —, πλ -n, ὁ ἀδὴν [ἡ γαργαλήθρα].

drüsenartig ἀδενοειδής.

Drüsen beule, die, ὁ βουβών.

drüsenförmig ἀδενοειδής.

Drüsen geschwulst, die, τὸ ἀδενώδες ὄδημα.

Drüsen lehre, die, ἡ ἀδενολογία.

drüsigt ἀδενώδης.

du ἀντν σύ [ἐσύ].

Dualis, der, —, (γρμ) ὁ θυκόζ (ἀριθμός).

Dualismus, der, —, τὸ δυαδικὸν σύστημα, ἡ παραδοχὴ δύο ἀρχῶν, ὁ δυαδισμός.

Dualist, der, -en, πλ -en, ὁ δυαδιστής, ὁ πρεσβευτὴν δύο ἀρχάς.

dualistisch δυαδικός.

Dublette, die, —, πλ -n, τὸ διπλότυπον* ὁ διπλοῦς ἀριθμός.

dublieren μὴ διπλῶναι [διπλο-γυρίζω].

Dublone, die, —, πλ -n, (νύμισμα Ἰσπανικόν) τὸ εἰκοσιεξάδραχμον.

ducken μὴ χαμηλῶναι* ταπεινῶναι. **sich** — κύπτω* ταπεινοῦμαι.

Duckmäuser, der, -s, πλ —, ὁ κρυψίνους, κρυψέων ὁ σπουλος.

Duckmäuserel, die, —, πλ -en, ἡ κρυψίνοια, ἡ κρυψιφροσύνη.

duckmäuserisch κρυψίνους* σπουλος.

duckmäusern ἀμὴ εἶμαι κρυψίνους.

Dudeldei, das, -s. ἡ μικρο-
λογία, ἡ φλυαρία.

Dudelei, die, —, πλ -en, ἡ
μονότονος μουσική.

Dudeler, der, -s, πλ —, ὁ
ἀσκαύλης, ὁ ἐλεεινὸς μουσικός.

dudeln ἀπὸ ἀσκαυλῶ *μουσικίζω
μονοτόμως.

Dudel sack, der, ὁ ἀσκαυλος
[ἡ ἀσκομαντούρα, ἡ ράβδα].

Dudel pfeifer, der, ὁ ἀσκαύλης.

Dudler ὡς Dudeler.

Duell, das, -s, πλ -e, ἡ μο-
νομαχία.

Duellant, der, -en, πλ -en, ὁ
μονομάχος, μονομάχης.

siehe **duellieren** μονομαχῶ.

Duett, das, -es, πλ -e, ἡ διωδία.

Duft, der, -es, πλ Düste, ἡ
εὐσμία, εὐωδία, τὸ ἄρωμα. ἡ
ἀτμίς, ἡ λεπτή ὁμίλη.

duften ἀπὸ εὐωδῶ, εὐωδιάζω
[μοσχοβολῶ, μοσχομυρίζω]· μυ-
ρίζω, ὀξω.

duftend εὐωδής, εὐσμος.

duftig εὐωδής, ἀρωματικός. ἀ-
τμιδαῖος, ὁμιγλωδής.

Dukaten, der, -s, πλ —, τὸ
δουκάτον (νόμισμα).

Dulcinea, die, —, ἡ ἔρωτις,
ἐρωμένη.

duldbar ἀνεκτός, ὑποφερτός.

dulden μὴ & ἀπὸ ὑποφέρω,
ὑπομένω, ἀνέχομαι. die Liebe
duldet alles ἡ ἀγάπη εἶνε ἀνεκτική.

Dulder, der, -s, πλ —, ὁ ἀ-
γογγύστως ὑποφέρων, ὁ μάρτυς.

Dulderin, die, —, πλ -en, ἡ
ἀγογγύστως ὑποφέρουσα, ἡ μάρτυς.

duldsam ἀνεκτικός.

Duldsamkeit, die, —, ἡ ἀνε-
κτικότητα, ἀνεξικακία.

Duldung, die, —, πλ -en, ἡ
ἀνοχή, ἀνείξις, ἀνεκτικότητα, ὑπομονή.

dumm ἀρῆς, βλάξ, εὐήθης,
ἡλίθιος, ἀόελετος· ἀνόητος. -er

Streich ἀνοησία. — sein ἀνοη-
ταίνω. — machen ἀπομωραίνω.

-es Zeug ἀνοησία. -es Zeug re-
den φλυσοῦ ἀνοησίας. das ist

eine -e Geschichte! τοῦτο εἶνε
δυσάρεστον! (οἶκ) eine -e Gans

τὸ κτήνος, τὸ ζωντόβολον, damit

fängt man D-e μ' αὐτὰ γελῶν-
ται οἱ βλάκες. (πρμ) die D-en

sterben nicht aus ἡ die D-en
werden nicht alle ἡ βλακεία δι-

θα λείψῃ ἀπὸ τὸν κόσμον, auf

eine -e Frage gehört eine -e
Antwort εἰς ἀνόητον ἐρώτησιν ἀρ-

μόζει ἀνόητος ἀπόκρισις.

Dumm bart, der, τὸ κτήνος,
τὸ ζωντόβολον.

dummdreist βλάξ καὶ θρασύς·
ἀναίδης.

Dumm dreistigkeit, die, ἡ
μετὰ βλακείας θρασύτης, ἡ ἀναίδεια.

Dummerjan, der, -s, πλ -u,
τὸ ζωντόβολον, τὸ κτήνος.

Dummheit, die, —, πλ -en,
ἡ βλακεία, ἡλίθιότης, μωρία, ἀ-
νοησία.

Dumm kopf, der, ὁ βλάξ, βλι-
τομάμμος, τὸ ζωντόβολον.

dummköpfig βλακώδης, ἡλί-
θιος.

dummstolz κουφαλαζών, βλάξ
καὶ υπερήφανος.

dumpf βαρὺς, ὑπόκωφος, βα-
ροχηχίς, πνιγηρός, πνιγώδης, ἀμ-
βλός, ἀναισθητός. -e Stimme

φωνὴ μέλαινα, φαία. -e Luft πνι-
γηρός ἀήρ.

Dumpfheit, die, —, ἡ βα-
ρύτης, τὸ ὑπόκωπον, ἡ ἀμβλύτης,
ἀναισθησία.

dumflig εὐρώεις, εὐρωτιών,
ἔφυγτος [μουχλιασμένος].

Dumffigkeit, die, —, ἡ ὕσρη
εὐρώτος [ἡ μωριὰ διὰ τῆς μούλας].

Dune, die, —, πλ -n, τὸ πτί-
λον [τὸ ποῦπουλον].

Düne, die. —, πλ. -n, ὁ θίς, ἡ ψάμθος, ὁ ψαμ-θών [ἡ ἀμμουδιά].

Dung, der, -s, ἡ κόπρος, κοπρία [ἡ κοπριά].

düngen μὴ κοπρίζω, ἐπικοπρίω.

Dünger, der, -s, ἡ κόπρος, ἡ κοπρία [ἡ κοπριά].

Dünger erde, die, ἡ γεωμυγίς κόπρος, τὸ κοπρόγωμα.

Düngung, die, —, πλ. -en, ἡ κόπρις, ὁ κοπρισμός, ἡ κόπρισις.

dunkel σκοτεινός, σκοτατός, ἀσέγγης, ἀμαυρός, σκοτεινός, βαθύς [σκούρος]. es wird — ἐπέρχεται σκότος, συσκοτάζει [σκοτεινιάζει]. es wird mir — vor den Augen ὁ ὀφθαλμοί μου θολοῦνται. eine -e Ahnung ἀμυδρά προαισθησις. -e Redensart φράσις σκοτεινή. im D-n ἐν τῷ σκότει, ἐν ἀφανεί.

Dunkel, das, -s, τὸ σκότος [τὸ σκοτεῖδι, σκοτάς].

Dunkel, der, -s, ἡ ὄλησις, ὁ τύπος, ἡ ὑπεροψία, ἔπαρσις.

dunkelblau κυανοῦς, κυανοειδής [μαδύς σκούρος].

dunkelbraun ὀρεινός, ὀρεινῶδης [σκούρος, βαθύς].

dunkelfarbig φαιός, μελάγχρους, ὑπομέλας [σκούρος].

dunkelgrün πράσινος, βαθύς.

dunkelhaft τετυρωμένος, περυσιωμένος, ὑπεροπτικός, τυφεκτικός, ἐπηρμένος.

Dunkelheit, die, —, πλ. -en, ἡ σκοτεινότης, τὸ σκότος. in der -en ἐν τῷ ἀφανεί, ἐν τῷ σκότει.

Dunkel mann, der, ὁ πρωτοσκότης.

dunkeln γη ἀμαυρῶ, ποιῶ σκοτεινόν. // —, ἀμὴ ἀμαυροῦμαι. es fängt an zu — σκότος γίνεται, συσκοτάζει [σκοτεινιάζει].

dunkelrot πορφυρεός, φοινικεύς, ὀινωπός [κόκκινος σκούρος].

dunkelvoll τύπου ἀνάπλεος, ἐπηρμένος, περυσιωμένος.

dünken ἀμὴ φαίνομαι // —, ἔφη es dünkt ἡ deucht mich (ἡ mir) φαίνεται μοι. mich ἡ mir) dünkt ἡ deucht als ob (ἡ dass) ich ihn sehe μὴ φαίνεται ὅτι τον βλέπω. wenn es euch gut dünkt ἐάν σας φαίνεται καλόν, was dünkt Ihnen davon? τί φρονεῖτε περὶ τούτου; sich — νομίζω ἐμαυτόν. sich etwas Grosses — νομίζω ὅτι εἶμαι μέγα τι. er dünkt sich klag νομίζει ἐαυτὸν σοφόν.

dünn λεπτός [λιανός]. — ἀραιός, διαφανής. -e Suppe ἀδύναμος ζωμός. -er Stoff λεπτόν υἷασμα. — machen λεπτόνω, ἀραιόνω. — werden λεπτόνομαι, ἀραιοῦμαι. (μτφ) durch dick und — δι' ὅλων τῶν προσκομμάτων.

dünnbärtig ἀραιογένειος.

dünnbeinig ἐπτοσκελής, ἰσχυροσκελής.

Dünn bier, das. ὁ ἐλαφρός ζῦθος.

dünnblättrig λεπτόφυλλος.

Dünne, die, —, ἡ λεπτότης [ἡ λιανάδα] ἡ ἀραιότης.

dünnhaarig λεπτότριχος, ἀραιότριχος.

dünnhäutig λεπτόδερμος.

Dünnheit, die, —, ἡ λεπτότης [ἡ λιανάδα]. ἡ ἀραιότης, ἡ σπανότης.

dünnhülsig λεπτόφλοιος.

dünnleibig λεπτόσαρκος, ἰσχνός.

dünnschenkelig λεπτοσκελής.

Duns, der, -es. πλ. -e, ὁ βλάξ.

Dunst, der, -es, πλ. Dünste, ὁ ἀτμός, ἡ ναθούλασις, τὰ σάγμα. (μτφ) einen blauen — vormachen ψευδολογῶ, τερατεύομαι, πωλῶ ψεῦδη πρὸς τινα.

dunstartig ἀτμιβοῦδης, ἀτμώδης.

Dunst bad, das, τὸ ἀτμολούτρον.
Dunst bläschen, das, ἡ ἀτμία, ψευδής.

dunsten ἀμὴ ἀναθυμῶμαι, ἐξ-
 ατμίζομαι. // —, ἀμὴ es dunstet
 ἰγείρονται: ἀναθυμιάσεις.

dünsten μὴ ἐψω ἐν τῷ ἀτμῷ,
 πυρίῳ [αἰσφαδιάζω]. // —, ἀμὴ
 ατμίζω, ἔφατ' ἔχω, ἔφατμίζομαι.

dunstförmig ἀτμοειδής.

dunstig ἀτμιδώδης, ἀτμώδης.

Dunst kreis, der, ὁ περιέχων

τὸ ἀτμοσφαιρικός: ἀήρ, ἡ ἀτμοσφαίρα.

Duo, das, -s, πλ. -s, ἡ διωδία,
 τὸ διμελές κροῖσμα.

Duodecimal mass, das, τὸ
 δωδεκαδικόν μέτρον.

Duodecimal system, das,
 τὸ δωδεκαδικόν σύστημα.

Duodez, das, -es, τὸ δωδέκα-
 τον σῆμα.

Duodez fürst, der, ὁ ἡγεμ-
 νικός.

dupieren μὴ ἐξαπατῶ, φενα-
 κίζω [γελῶ].

duplieren μὴ διπλώνω, δι-
 πλάσιάζω, παρακλάνω, κυκλώνω.

Duplik, die, —, πλ. -en, ἡ
 ἀνταπάντησις.

Duplikat, das, -es, πλ. -e, τὸ
 διπλόγραφον, τὸ διπλότοπον.

duplizieren μὴ ἀνταπαντῶ.

durabel διαρκής, στερεός.

durch πρὸ (μετ' αἱ τ) διὰ, διὰ
 μέσου. — die Stadt διὰ τῆς πόλεως.
 mitten — den Wald διὰ μέσου
 τοῦ δάσους. — vieles Arbeiten
 ἐκ τῆς πολλῆς ἐργασίας. — das
 ganze Jahr δι' ὅλου τοῦ ἔτους.
 (μετ') einem — die Finger sehen
 παραβλέπω τινά ποιούντα τι. (πρὸ)
 — Geld hilft man sich — die
 Welt διὰ χρημάτων ἐξοικονο-
 μοῦνται τὰ πάντα. // —, ἐπρ., —
 und — διαμπερές, διαμπαῖς [πέρα
 καὶ τέρα] ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους.

meine Schehe sind — τὰ ὑπο-
 δήματα μου ἐτρέψαν. er ist —
 ἐπέρασεν. ich habe das Buch —
 διεξήλθον τὸ βιβλίον. (τοῖς) unten
 — sein εἶμαι κατεστραμμένος.
 (μετ') einen — und — kennen
 γνωρίζω τινά κατὰ βάθος.

durch-ackern μὴ κατασκά-
 πτω, ἀνασκάπτω, διασκάπτω: δια-
 σκίζω σκάπτω, ἀποσκάπτω, (μετ')
 ein Buch — σπουδάζω κατὰ βά-
 θος βιβλίον.

durch-arbeiten μὴ ἐκπονῶ,
 ἐξεργάζομαι, διεκπονῶ. **sich** —
 διαδύομαι, διεκδύομαι, διερχομαι
 ἐπιπόνως.

durchaus ἐπρ. παντελῶς, παν-
 τάπασι(ν), ὅλως, ὁλοσχερῶς ὁλο-
 τρόπως. — nicht οὐδαμῶς, οὐδέ-
 λως, κατ' οὐδένα τρόπον.

durch-bauschen μὴ διασχε-
 διάζω, διχνογραφῶ.

durch beben μὴ διασεῖω,
 σείω, συνταράσσω.

durch-beissen* μὴ διαδάνω,
 διατρώγω. **sich** — διέρχεται δι-
 κνων, διασκίζω δάνων. (μετ') διεκ-
 δύομαι, διεκφύγω.

durch-beizen μὴ προστύφω,
 καταστύφω.

durch-be kommen* μὴ δια-
 περῶ, κατορθώνω γὰ περάσω.

durch-be raten* μὴ συζητῶ
 ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους.

durch betteln διέρχουμαι ἐ-
 παιτών.

sich durch-betteln ἐξοικονο-
 μῶμαι δι' ἐπαιτήσεως, διαζῶ
 ἐπαιτών.

durch-beten μὴ διέρχουμαι
 προσευχόμενος: διεξέρχουμαι.

durch-beuteln μὴ κρησπερίζω
 [κνησαρίζω].

durch-bilden μὴ διαμορφώνω
 διαπλάσσω, διαπαιδεύω, διεκ-
 παιθεύω.

durch-blasen* μη διαφυσῶ.

durch-blättern μη ἀναδιεῶ, ἀνελλίτω, φυλλολογῶ, φυλλοκοπῶ. διεξέρχομαι.

durch-bläuen μη (οἶκ) φυλλίζω, μεσιζω [φυλλοκοπανίζω].

Durch blick, der, τὸ διὰ-δλεμμα.

1 durch-blicken ἀμὴ διαρέγγω, διαλάμπω, διαφαίνομαι.

2 durch blicken μη διαβλέπω, διασκοπῶ.

durch-blinken ἀμὴ διαλάμπω, διαφαίνομαι.

durch-blitzen ἀμὴ διαστράπτω, διαλάμπω.

1 durch-bohren μη διαπερῶ ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον.

2 durch bohren μη διατρύπω, διαπερῶ, ἐκτρύπω. mit dem Degen — διαπερῶ ἐν στόματι μαχαίρας.

durchbohrend διαπεραστικός, δξύς.

Durch bohrung, die, ἡ ἐκτρύπσις, τρύπησις, διάτρησις.

durch-braten* μη διοπτῶ, ἐξοπτῶ [ψήνω καλᾶ]. // —, ἄμς ἐξοπτῶμαι, διοπτῶμαι [ψηνομαι καλᾶ].

1 durch-brechen* μη διαθραύω, διαρρηγνύω. // —, ἄμς διαρρηγνύομαι, διερχομαι βίαιως, ἀνόγει δρόμον. φανεροῦμαι [ξεφανερώνομαι].

2 durch brechen* μη διαρρηγνύω, διασφίζω, διατρύπω durchbrochen διαπεπλεγμένος, διαποικίλος, διάστικτος.

Durch brechung, die, ἡ διά-ρηξις.

durch-brennen* μη διακαίω, διαφλέγω, διαπερῶ καίων. // —, ἄμς (μτφ) ἀποδιόρασκω, διαδιόρασκω, δραπετεῖω [τὴ καὶ λέσπη].

durch-bringen* μη διακα-

μίζω, διαδιόραζω, διεμδᾶλλω [περνώ]. διασφίζω, διαφυλάττω, διασπαθῶ, σπαταλῶ, καταδαπανῶ. ein Geselz — κατορθύνω τῇ ἐπιψήφισιν νόμου. einen Krauken — σφίζω ἄσθενῆ, ein Kind — κατορθύνω νὰ ἀναθρέψω παιδίον.

sich — διερχομαι ἐπιπόνως, κατορθύνω νὰ περάσω, πορίζομαι τὸν βίον, ἀποζῶ, ἐξοικονομοῦμαι sich kümmerlich — πενιχρῶς ἀποζῶ, ζῶ ἐν μεγάλῃ στενοχωρίᾳ.

Durch bruch, der, ἡ διάρρηξις ἢ διαρραγή, τὸ ῥήγμα. — der Zähne ἢ ὀδοντοφυία, zum — kommen διανοίγω δρόμον. — eines Flusses ἡ πλήμυρα ποταμοῦ.

durch-buchstabieren μη συλλαβίζω ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους.

durchdacht (ἴδε durchdenken) ἰσχυμένος, μελετημένος.

durch dämpfen μη διαπληρῶ ἀτμῶν.

durch denken* μη διαφροντίζω, διασκεπτόμαι, σκέπτομαι ὥριμως, ἐξετάζω κατὰ βάθος.

sich durch-drängen μη διωλοῦμαι, διαδύομαι, ἀνοίγω δρόμον.

1 durch-dringen* μτς διαδύομαι, εισδύομαι, εἰσχωρῶ. (μτφ) ἐννικῶ, ἐπικρατῶ. (μτφ) mit seiner Meinung — ἐπιβάλλω τὴν γνώμην μου.

2 durch dringen* μη διαπερῶ, διερχομαι. — der Schmerz πόνος διαπεραστικός. von Freude durchdrungen πλήρης χαρᾶς. περιχαρής. von einer Sache durchdrungen πεπεισμένος περίτινος.

durch dringend διαπεραστικός, διατόρος, δξύς. mit — em Blicke δριμύ, τὸ βλέμμα.

du chdringlich εὐδιαπέραστος.

Durchdringlichkeit, die, τὸ εὐδιαπεράστον.

Durchdringung, die, —, ἡ εἰσοδούσις, εἰσχωρήσις, διαδούσις, διαπεράσις.

durch-drücken μὴ διαπιέζω, διωλῶ. **sich** — διαδύομαι, διέρχομαι πιέζων.

durchdrungen ἴδε durchdringen.

durch düften μὴ ἀρωματίζω, εὐωδιαίζω.

durch-dünsten ἀμὴ διαπνέω, ἀτμάζω.

1 durch-eilen ἄμς διέρχομαι ἐν τάχει.

2 durch-eilen μὴ διατρέχω.

durcheinander ἐπρ ἀναμίζω, φύρδην μίγδην. **bunt** — ἄνω κάτω, — mengen συνταράσσω, διαταράσσω. **alles** — lesen ἀναγινώσκω πάντα ἀδιακρίτως.

Durcheinander, das, -s, ὁ κυκαῖν, ἡ τύρβη, τὸ χάος.

durch-fahren* μὴ διελαύνω, διεξελαύνω, διέρχομαι ἐφ' ἀμάξης* διαπλέω. κατατρίβω, φθείρω διελαύνων, καθαρμαζέω. || —, ἄμς διέρχομαι ἐφ' ἀμάξης, διελαύνω* διαπλέω.

Durchfahrt, die, ἡ διέλασις, διέλασις ἐφ' ἀμάξης* ὁ διάπλους, ἡ διόδος, ἡ διεξόδος, ὁ πόρος* ὁ πυλῶν.

Durchfahrtszoll, der, (ἐμπ) ὁ φόρος διαμετακινήσεως.

Durchfall, der, ἡ διὰ μέσου πτώσις, ἡ διάπτωσις, ἡ αποτυχία. (ιάτρ) ἡ διάρροια, κοιλιολυσία.

durch-fallen* ἄμς διαπίπτω, διεκπίπτω. (μτφ) αποτυγχάνω ἀπορρίπτομαι.

durch-faulen ἄμς διασθήπομαι, ἀποσθήπομαι [σαπίζω ὀλόεστα].

durch-fechten* μὴ ὑπερασπίζω νικηφόρως. **sich** — διέρχο-

μαι μαχόμενος ἀντίγω θρόνον & α τοῦ ἐξέφου.

durch-feilen μὴ διαφρηνῶ.

durch feuchten μὴ διυγραίνω, διαδρέγω.

durch-feuern μὴ διαπυρῶ, διακαίω, διαθερμαίνω. || —, ἡμὴ πυροβολῶ διὰ μέσου, διαπυροβολῶ. **sich durch-finden*** εὐρίσκω δίοδον.

durch-flattern μὴ διαπτρυγίζω.

durch flechten* μὴ διαπλέκω, durchflochten διάπλοκος.

1 durch-fliegen* ἄμς διαπειτομαι, διύπταμαι.

2 durch fliegen* μὴ διεξέρχομαι ἐν τάχει, διατρέχω, διαφυλλίζω.

1 durch-fließen* ἄμς διαρρέω.

2 durch fließen* μὴ διαδρέχω, ἀρδεύω.

Durchflucht die, ἡ διαφυγή, διεκφυγή.

durch-flüchten ἄμς φεύγω διὰ μέσου.

Durchflug, der, ἡ διάπτησις, ἡ ἐν ἀκαρτεῖ διάβασις.

Durchfluss, der, ἡ διάρροια, ὁ διάρρους.

durch förschen μὴ διερευνῶ, ἐξερευνῶ, διεξερευνῶ.

Durchforschung, die, ἡ διερευνήσις.

durch-fragen μὴ διερωτῶ, διερωτῶ ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον. **sich** — ὀδηγοῦμαι ἐρωτῶν.

1 durch-fressen* μὴ διατρώγω, διαδάκνω. **sich** — ἀντίγω θρόνον διατρώγων. (μτφ) ἀπυλῶ παρσιτῶν.

2 durch fressen* μὴ διατρώγω, κατατρώγω.

durch-frieren* ἄμς ἐκγῶ ἀπαρτὸ σῶμα. πηγνύμαι ὀλοσχερῶς. durchgefroren sein ταρταρῶ [τουρτυρῶ].

durchfören πεπηγώς ὑπὸ κρύου: [ξεπαγιασμένος].

durch-fucheln μὴ ξιφίζω, δέρω διὰ τοῦ ξίφους.

durch-fühlen μὴ αἰσθάνομαι διὰ μέσου. (μτφ) αἰσιθάνομαι, προβλέπω.

Durch fuhr, die, ἡ διακομιδῇ, διαβάσις, δίοδος.

durchführbar ἐκτελεστός.

Durchführbarkeit, die, —, τὸ ἐκτελεστόν.

durch-führen μὴ διαπορεύω, διαδιβάζω. (μτφ) διεξάγω, διεκπεραίνω.

Durchfuhr handel, der, τὸ ἐμπόριον διαμετακομίσεως.

Durch führung, die, ἡ διεξγωγή, ἐκτελέσις.

Durchfuhr zoll, der, τὰ διαγώγια, τὰ διόδια.

durch fürchen μὴ αὐλακίζω, αὐλακοτομῶ.

durch-füttern μὴ διατρέφω, διεκτρέφω.

Durch gang, der, ἡ δίοδος, διαβάσις ἢ διακομιδῇ.

Durchgänger, der, -s, πλ.—, ὁ καταποληρωτής ὁ καταγραπτής.

durchgängig κοινός, γενικός. ||— ἐπὶ κοινῶς, γενικῶς πανταχοῦ.

Durchgangs zoll, der, τὰ διαγώγια, τὰ διόδια.

durch-gehen* μὴ διέρχομαι, διεξέρχομαι [περνῶ], κατατρίβω, φθείρω πορευόμενος. ||—, ἄμς διέρχομαι, διαβαίνω [περνῶ], γίνομαι δεκτός, ἐπιψηφίζομαι, ἐγκρίνομαι. (μτφ) διεκφεύγω, διαδιδράσκω, ἐκσεύγω. seine Meinung ging durch ἡ γνώμη του ἐγένετο δεκτή.

Durch gehen, das, ἡ διαπορεία, διάβασις, ἡ ἐπιθεώρησις.

durchgehend διερχόμενος. (ἐμπ) δια(μετα)κομιζόμενος, γενικός. -er Wagen ἄμαξα συνέκδημος. -es

Billet εἰσιτήριον συνέκδημον, συνέκδημον. -er Zug ἄμαξαστοιχία, περόσις.

durchgehends ἐπὶ γενικῶς, ἀνεξαίρετω.

durch-gerben μὴ βυρσοδεφῶ αλῶς μετ' αἰσινῶ, ξυλοκοπῶ.

durch-glessen* μὴ διαχέω.

durch-glänzen ἂ, ἢ διαλάμπω διαυγάζω.

durch-gleiten* ἄμς διολισθαίνω, διεκπίπτω.

durch-glitzern ἀμὴ διαστρίπτω, διαστρίβω, διασπινθηρίζω.

durch-glühen μὴ διαπυρρῶ, διακαίω.

durch glühen* μὴ διακαίω, διαφλέγω, διαφλογίζω.

durchglühend διακαής, διάπυρος.

durch-graben* μὴ διακάπτω, διορύττω, sich — ἀνοίγω δρόμον σκάπτω.

durch-greifen* ἀμὴ διαπερῶ τὴν χεῖρα. (μτφ) λαμβάνω σύντονα μέτρα.

durchgr ifend σύντονος, ἐνεργής, δραστήσιος.

durch-gucken ἀμὴ (οἶκ) δια-ελέπω, παρακύπτω.

Durch guss, der, ἡ διάχυσις ὁ νεροχύτης.

durch-haben* μὴ διεξῆλθον, διῆλθον, ἔγω τελειώσω.

durch hällen ἀμὴ διηχῶ.

durch-hämmern μὴ σφυρεκοπῶ κελῶς.

durch-hauen* μὴ διατέμνω, διγάζω* διατρίβω διαμαστιγῶ, βαδίζω, δέρω [ξυλοφορτῶναι, δερναι]. (μτφ) den gordischen Knoten — κόττω τὸν Γόρδιον δεσμόν.

sich — διαπορεύομαι ξιφίρως.

durch-hecheln μὴ διασεύγω. (μτφ) διασείρω, κακολογῶ, ἐπικρίνω.

durch-heizen μὴ διαθερμαίνω.

durch-helfen* μὴ βοηθᾷ πρὸς διεξοδὸν, ἐξάγω ἐκ τῆς ἀντηχανίας. sich kümmerlich — μόλις ἐξοικονομῶ τὸ καθημερινόν μου.

durch hō'hlen μὴ ἐκκοιλᾶνω, διακοιλᾶνω.

durch hör n μὴ διακοῦω.

durch-hüpfen ἀμὲς πηδῶ διαμέσου.

durch hū'p'en μὴ διατρέχω σκιστῶν.

durch-irren μὴ διέρχομαι πλανώμενος.

1 **durch-jagen** μὴ διώκω διὰ μέσου. || —, ἀμὲς διατρέχω, διαπορεύομαι ταχέως.

2 **durch-jagen** μὴ διατρέχω κνηγῶν.

durch kä'lt'en μὴ διαψύχω.

durch-kämmen μὴ διακτενίζω.

durch-kämpfen μὴ ὑπεραπίζω νικηφόρως, ὑποστηρίζω ἐπιτυχῶς. **sich** — διαπορεύομαι μαγόμενος ἐκνικῶ.

durch-käuen μὴ καταμασθῶ.

durch-klettern μὴ ἀναρριγῶμαι διέρπειν, διαρριγῶμαι.

durch-klopfen μὴ διακρούω, διατινάσσω, (μτφ) λαβδίζω, θέρω.

durch-kneten μὴ διαμάσσω, διαψύρω, διαζυμώνω.

durch-kochen μὴ βράζω καλῶς, διαπέττω, διαδράσσω, διαβράζω.

durch-kommen* ἀμὲς διέρχομαι, διαβαίνω, διαπορεύομαι (μτφ) διασεύγω, διεκσεύγω, διασφίζομαι [γλυτώνω]· ἐξέρχομαι ἐκ τῶν δυσχερειῶν. ἐπιτυγχάνω, γίνομαι δεκτός. es ist nicht durchkommen εἶνε λαβύρινθος· damit werden Sie nicht — αὐτὰ δὲν θά σε ὠφελήσουν. nur kümmerlich — μόλις ἀποξῶ.

Durch kommen, das, ἡ ἐκ-

πορεύω. hier ist kein — ἐδῶ δὲν ὑπάρχει διεξοδός. ich glaube nicht an sein — δὲν πιστεύω νὰ τὴν ἐπιτύχη ἢ νὰ τὴν γλυτώσῃ.

durch-können* ἀμὴ δύναμαι νὰ διέλθω.

durch-kosten μὴ διαγεύομαι, δοκιμάζω ἐφεξῆς.

durch-kratzen μὴ διαψῶ, διαξῶ, διαξύω.

durch kreuzen μὴ διασταυρώνω, γιάζω. (μτφ) ματαίωνω, γαλῶ. **sich** — διασταυραῖται, διατέμνομαι. (μτφ) συγκρούομαι.

Durch kreuzung, die, ἡ διασταύρωσις. μτφ] ἡ ματαίωσις.

durch-kriechen* ἀμὲς διέρπω, διαδύομαι.

durch-langen μὴ διῶδι διαμέσου, διακομίζω.

durch lä'rmen μὴ διέρχομαι ὁρῶντων.

Durch lass, der, —es, πλ-lasse, τὸ τρυπητόν, ἡ τρυπητή.

durch-lassen* μὴ ἀφίνω νὰ διέλθῃ· διηθῶ, διωλίζω.

Durchlaucht, die, —, πλ-en, ἡ Ὑψηλότης, Εὐ. — ἡ Ὑμετέρα Ὑψηλότης. — 1 Ὑψηλότης!

durchlauchtigst Ὑψηλότητος, Γαληνότητος.

1 **durch-laufen*** μὴ διατρέχω — φθείρω τὰ υποδήματα τρέχων. ||

—, ἀμὲς διαβαίνω τροχάδην, διαπορεύομαι ἐν τάχει, τρέχω διὰ μέσου. sich die Füße — φθείρω τοὺς πόδας μου τρέχων.

2 **durch läufen*** μὴ διατρέχω, διεργομαι τροχάδην.

durch leben μὴ διαβιῶ. εἰμὸ Zeit — διεργομαι χρόνον τινά.

durch-lernen μὴ ἐκμανθῶ ω, μανθάνω ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους.

durch-lesen* μὴ διαναγινώσκω, ἐκαναγινώσκω, ἀναγινώσκω ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους.

Durchlesung, die, ἡ διανέγνωσις, ἀνέγνωσις.

durch-leuchten ἀμὲν διαλάμπω, διαυγάζω. (μτφ) διαφαίνομαι.

durch-leuchten μηδὲ διατίλλω.

durch-liegen* μη φθείρω ἐπικείμενος. **sich**— πληγώνομαι κατὰ κείμενος.

durch-löchern μη διατρύπω. (μτφ) die Verfassung — παραδιάζω τὸ πολίτευμα.

durch lüf'ten μη διαρριπίζω, ἀερίζω.

sich durch-lügen* μη διακρύβω ψευδόμενος, ἀπαλλάττομαι διὰ ψευδολογιών.

durch-machen μη διέρχομαι. (μτφ) er hat viel durchgemacht ἔδοκίμασε πολλά καὶ ποικίλα.

Durch marsch, der, ἡ διαπορεία.

durch-marschieren ἀμὲν διαπορεύομαι, διελαύνω, διεξελαύνω.

durch-mengen μη διαμειγνύω, ἀναμειγνύω [ἀνακατώνω].

durch-messen* μη διαμέτρω, μετρῶ ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον.

Durch messer, der, ἡ διάμετρος.

1 durch-mischen μη ἀναμειγνύω, διαμειγνύω, μειγνύω καλῶς.

2 durch mischen μη συμμειγνύω συναναμειγνύω.

durch-müssen* ἀμὲν πρέπει νὰ διελθῶ.

durch-mustern μη ἐπιθεωρῶ, διεξετάζω, περιεργάζομαι. (μτφ) ἐπικρίνω.

durch-nagen μη διαδένω, διατρύπω δάενων.

durch näs'sen μη διαδρέχω, διωγραίνω, καθυγραίνω. **durch-nässt** διάδροχος, καθυγρός, διαβραχής, διυγρός [μουσκέλι].

durch-nehmen* μη διέρχομαι, πραγματεύομαι.

Durch pass, der, ἡ διαδοδὸς πόρος, τὸ στενόν.

durch-passieren ἀμὲν βαίνω, διέρχομαι, διαπορεύομαι.

durch-pauschen μη διαδιάζω, διχνογραφῶ.

durch-peitschen μη διαστιγῶ, μαστιγῶ, θέρω. (οἶκ) διαχόμαι τροχάδην.

1 durch-pfeifen* μη διασφύζω, συρρίζω μέχρι τέλους.

2 durch pfleifen* μη διασφύζω.

durch-pflügen καταροῖν ἀροτριῶ ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον.

durch-plaudern μη διέρχεται λαλῶν.

durchpressen μη πιέζω μέσου, διεμβάλλω πιέζων. **sich** διέρχομαι πιέζων.

durch-probieren μη διαμάζω, δοκιμάζω ἐξεζητῶ.

durch-prügelnd ὁ ἀμασφάδδίζω, ξυλοκοπῶ [ξυλοφορτίζω].

durch-räuchern μη διακαπνίζω ἀρχοῦντως.

durch-rechnen μη ὑπολογίζω, λογαριάζω.

Durch rechnung, die, ὁ λογισμός, ὁ λογαριασμός.

1 durch-regnen ἀπρη, es net durch ἡ βροχὴ διαπερᾷ διέρχεται.

2 durch regnen μη διαδραματίζομαι.

durch-reiben* μη διατριβῶν, φθείρω δ' αὖ τῆς τρίψεως.

durch-reichen ἡ προσοικτὴ μέσου, διαδιελάζω.

Durch reise, die, ἡ διαποδιδόδος, διάδοσις.

1 durch-reisen ἀμὲν διαδοδοποιῶ, διέρχομαι ὁδοποιῶ.

2 durch reisen μη διαποδοδεύω, περιηγοῦμαι.

durch-reissen* μη διασχίζω, ἀμὲν διασχίζομαι.

1 durch-reiten* μη πληγώνω ἢ ῥοιῶν διὰ τῆς ἵππου. // —, ἀμς διειπύω, διεξελάνω, διέρχομαι ἐπ' ἵππου. sich — προσκρούω διειπύων.

2 durch reiten* μη διατρέχω ῥοιῶν.

1 durch rennen* ἀμς διαπορεύομαι ὁρμαίως, διατρένω τροχάδην, διέρχομαι ἐν ταχείᾳ.

2 durch rennen* μη διαπερῶ, διατρέχω.

1 durch-rieseln ἀμς διαρρέω, ῥέω, ῥέω ἡ ῥέμα διὰ μέσου.

2 durch rieseln μη διαρρέω, διαρρέω.

durch-rinnen* ἀμς διαρρέω.

Durch ritt, der, ἡ διελασις, ἡ ἐπ' ἵππου διάβασις.

durch-rosten ἀμς ἴωμαι καθ' ὁλοκληρίαν [κατασπαραίνω]

durch-rösten μη διαπέτω, διέω [ψήνω καλῶ].

1 durch-rudern ἀμς διέρχομαι κωπηλατῶν

2 durch rudern μη διερέσσω, διαπλέω κωπηλατῶν.

durch-rühren μη διακυκλώ, ἀνακυκλώ, τεράσσω καλῶς.

durch-rütteln μη διασείω, σείω καλῶς.

durch-sägen μη διαπρίω, διαπορῶ, διασχιζώ.

durch salzen* μη διαλμύνω, ἀλατίζω καλῶς.

durch-schaffen μη διακομί-ζω, διαδιδάω, διαμετακομιζώ.

1 durch schallen ἀμς διηχῶ, ἀντηχῶ.

2 durch schallen μη πληροῖ ἔχου.

1 durch schauen ἀμς διορῶ, διαβλέπω, διεκύντω, προκύντω διὰ μέσου, διαρρίνωμαι.

2 durch schauen μη διαβλέ-πω, διακύνω, διασκόπω.

durch scheinen* μη διαφαί-νομαι, διεμφαίνομαι, προκύντω.

durch scheinend, διαφανής.

durch scheuern μη τρυπῶ, σφίζω, φθείρω διὰ τρίβειν.

durch schieben* μη ὥθω διὰ μέσου διεμβάλλω, διαπερῶ.

1 durch schiessen* μη δια-ποροβυλῶ, διατοξύνω, διακοντίζω.

// —, ἀμς διέρχομαι τροχάδην.

2 durch schiessen* μη δια-περῶ διὰ βολῆς, διατοξύνω, δια-στιγίζω, παρενθῆτα διάστι/α. mit Papier — παρεμβάλλω ἄγραφα φύλ-λα, διασπυλίζω.

1 durch-schiffen ἀμς διαπλέω, διαπορεύομαι, διαπεραίνω.

2 durch schiffen μη διακο-μίζω, διαπορεύω, διαπεραίνω.

durch schimmern ἀμς δια-λάμπω, διατίλλω.

durch schlafen* μη διέρχο-μαι κοιμώμενος.

Durch schlag der, ἡ διαρρα-γή, τὸ διάρρηγμα. ὡς ἡ θητήρ, ὁ τρυ-πητήρ, τὸ στραγγιστήριον [τὸ τρυ-πητόν, ὁ σουρολόγος].

durch schlagen* μη διακρούω διεκπαίω, στραγγίζω, διυλίζω [σου-ρώνω, σουρολόγος]. // —, ἀμς ἐ-νεργῶ, τελεσφορῶ, διαρροῶ, πίνω. (μτφ) κατισχύω, ὑπεριχύω. sich — διέρχομαι κρούων, ἀνεγώ ὄρου-μον μαχόμενος. ἐξοικονομοῦμαι, sich kummerlich — πενυχρῶς ἀ-ποζῶ.

durch-schleichen* ἀμς δι-έρω. sich — διεκύνω, διολι-σθάνω διαδιδράσχω, διεκφύγω.

durch-schleppen μη διελκω, διελκύνω, διεμβάδίζω.

durch-schmeissen* μη ἰδε-διεκύνω.

nurch-schlitzzen μη διασφίζω.

durch-schlüpfen ἀμς διολι-σθάνω διεκύνω, διεκφύγω.

durch-schmuggeln μη διακομίζω λαθρεμπορικῶς.

1 **durch-schneiden*** μη κόπτω εἰς δύο, διγάζω, διχοτομῶ.

2 **durch schneiden*** μη διατέμνω, διαχωρίζω, διασχίζω. das Herz — σπαρασσόν, τὴν καρδίαν. sich — διατέμνομαι, διασταυροῦμαι.

Durch schneiden, das, ἡ διχοτομία.

Durch schnitt, der, ἡ διατομή, ἡ τομή. τὸ τμήμα. ὁ μέσος ὅρος. im — κατὰ μέσον ὄρον [τὸ ἓνα μὲ τὸ ἄλλο].

durchschnittlich μέσος, διάμεσος. // —, ἔτερ κατὰ μέσον ὄρον [τὸ ἓνα μὲ τὸ ἄλλο].

Durchschnitts linie, die, ἡ διατέμνουσα (γραμμὴ), ἡ τομή.

Durchschnitts preis, der, ἡ μέση τιμή.

Durchschnitts summe, die, ἡ μέση ποσότης, τὸ μέσον ἄθροισμα.

Durchschnitts zahl, die, ὁ μέσος ἀριθμός.

durch schnüff'eln μη διερευνῶ διὰ τῆς ῥίνας, ἐνιψλάττω.

durchschossen (föe durch-shiessen) διαφυλλῶς.

durch schreiten μη διατρέχω βάδην, διαμετρώ κατὰ βήματα.

Durch schuss, de, ἡ πρόληψις, ὁ μέτος τὸ δικασίον.

Durchschuss blatt, das, τὸ διαφυλλόν.

durch-schütteln μη διασειώ, διατινάσσω.

durch-schütten μη διαχέω.

durch schwär'men μη διερχομαι βαχγυῶν, καίμαζω.

1 **durch-schwimmen*** ἀμς διανήχομαι, (δια)περῶ κολυμβῶν.

2 **durch schwimmen*** μη διακολυμβῶ, διερχομαι κολυμβῶν.

sich **durch-schwindeln** ἀποκῶ δι' ἀγυρτείων.

1 **durch-schwitzen** ἀμς ἰδρῶνω (καθ') ὅλον τὸ σῶμα, διδρῶμαι. durchgeschwitzt καθ' ὅρος, καθιδρῶμι.

2 **durchschwitzen** μη διαδρέχει, δι' ἰδρώτος.

1 **durch-segeln** ἀμς διαπλέω, διαπορθεύομαι, ἱστιοδραμῶ.

2 **durch segeln** μη διαπλέω, διαπερῶ ἱστιοδραμῶν.

1 **durch-sehen*** μη διασκοπεῖ, ἐπιθεωρῶ. // — ἀμς διαδίδω, παρατηρῶ διὰ μέσου.

2 **durch sehen*** ἀμς διαδίδω, διαδίδω.

durch-seihen μη διηθῶ, διωλίζω, διασταλάζω, ἐκατραγγίζω [συρῶνω, συρολογῶ].

Durch seihen, das, ἡ διήθησις, ὁ διωλισμός [τὸ σούρωμα].

durch-sein* ἀμς διεξῆλθον, διήλθον, ἐτελέωσα (mit etwas etc).

durch-setzen μη κατορθῶναι, ἐπιτελῶ, ein Gesetz — κατορθῶναι τὴν ἐπιφύρασιν νόμου, seinen Willen — ἐπιβάλλω τὴν θέλησίν μου, κάμνω τὸ θέλημά μου [τὰ βγάζω πέρα]. // — ἀμς διαπεραίσωμαι, διαβαίνω, διαπερῶ.

Durch setzung, die, — ἡ κατορθώσις, ἐπιτέλεσις.

Durch sicht, die, ἡ διὰ μέσου θέα, ἡ δι' ὀψ'· ἡ διασκοπῆσις· ἐπιθεωρήσις, ἔξετασις.

durchsichtig διαφανής· διαυγής· σαφής.

Durchsichtigkeit, die, —, πλ -en, ἡ διαφάνεια· ἡ σαφήνεια.

durch-sickern ἀμς διαπιδύω, διηθῶμαι, διαστάζω.

durch-sieben μη διασηθῶ, κοσκινίζω [περνῶ ἀπὸ τοῦ κόσκινου].

durch-singen* μη ᾄδω ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους.

durch-sitzen* μη φθειρίω ἐπι

καθήμενος, διάγω καθήμενος. sich
— πληγώνομαι καθήμενος.

durch-sollen* ἀμὴ (οἶκ) ὀφεί-
λω νὰ διέλθω.

durch-spä'hen μὴ διασκοπῶ,
διεξερευνῶ, βλέπω περιέργως.

durch-spalten* μὴ διασπίζω.

durch-spielen μὴ παίζω ἀπ'
ἀρχῆς μ' ἄχρι τέλους· διάγω παίζων.

durch-spiessen μὴ διαπείρω,
διατρύπτω πέρα καὶ πέρα.

durch-sprechen* μὴ συζητῶ
λεπτομερῶς, διεξετάζω ἀκριβῶς.

durch-springen* ἄμς δια-
πηδῶ, πεδῶ δ' ἂ μέρου. διαρρηγνύ-
μαι, διασπίζομαι πέρα καὶ πέρα.

1 durch-stechen* μὴ διακέν-
τῶ, διαπερνῶ, τρυπῶ ἀπ' ἄκρου
ἕως ἄκρου. (μτρ) etwas mit einem

— τεκταίνομαι τι μετὰ τινος.

2 durch stächen* μὴ διατρυ-
πῶ, διαπείρω, διαπερῶ [σουδίζω].

Durchstecherei, die. —, πλ-
-en, ἡ μηχανορραφία, σκευωρία,

βασανισμός, -en treiben καταγνο-
μαί εἰς μηχανορραφίαν.

durch-stecken μὴ διεμβά-
λῶ, διαπερῶ

sich durch-stehlen* διαδύο-
μαι, διεκδύομαι, διαδιτράσκω [τό
κόπως λάσπη].

durch-steigen* ἄμς διεισδύο-
μαι, διέρχομαι ἀνέχομαι διὰ
μέσου.

Durchstich, der, ἡ διατρύ-
πησις ἡ διωρυγή, διαρρηγή, τό
διάρρηγμα. unterirdischer—ὑπο-
γείου διεξόδος.

durch-stöbern μὴ διερευνῶ,
ἀναζητῶ, σκαλεύω [ψάχνω].

1 durch-stossen* μὴ διωθῶ,
ὠθῶ διὰ μέσου. διαρρηγνύω ὠθῶν.

2 durch stößen* μὴ διαπεί-
ρω, διατρύπτω.

1 durch-strahlen ἀμὴ δια-
λάμπω, διαυγάζω.

2 durch strahlen μὴ διαφω-
τίζω, διακτινοβολῶ.

1 durch-streichen* μὴ δια-
γράφω, ἀπολείπω, ἐξαλείφω. ||—
aus πνέω διὰ μέσου διέρχομαι.

2 durch streichen* μὴ δια-
γράφω, ἐξαλείφω διατρέχω, περι-
εργόμαι, περινοστῶ. das Geholz

— διαπλανώμαι διὰ τοῦ δάσους.

durch streifen μὴ διατρέχω,
περιτρέχω.

durch-streuen μὴ διασπείρω,
ἐγκατασπείρω,

Durchstrich, der, ἡ διάβασις,
διαπορεία. ἡ διαγραφή, ἐξάλειψις.

durch strö'men ἀμὴ διαρρέω

durch studieren μὴ διαμε-
λετῶ, ἐκμελετῶ, μελετῶ κατὰ βί-
βλος, σπουδάζω ἀκριβῶς. διέρχομαι

μελετῶν. einen Tag — διημε-
ρεῖω μελετῶν.

durch-stürmen ἄμς διέρχο-
μαι ὀρμητικῶς, σέρομαι διὰ μέσου.

durch-s-türzen ἄμς διακίπτω,
κίπτω δ' ἂ μέσου. (μτρ οἶκ) ἀπορ-
ρίπτομαι.

durch suchen μὴ διαζητῶ,
διερευνῶ, διεξερευνῶ, ἐξετάζω.

Durchsuchung, die. —, πλ-
-en, ἡ ἐρευνα, ἀναζητήσις, ἐξε-
τασις.

durch-tanzen μὴ κατατρέβω
χορεύων, πνέω διὰ τοῦ χοροῦ.

χορεύω ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους·
ἀποχορεύω, die ganze Nacht —
διανυκτερεύω χορεύων.

durch töben μὴ διέρχομαι
βαλλεύων, διάγω ἀπολαστών.

durch-tönen μὴ διηγῶ.

durch-traben ἄμς διαδύναμι
τριπιδίζων, διατρομάζω.

durch-tragen* μὴ διακομίζω,
διαβαστάζω.

durch trä'umen μὴ διάγω
ὄνειροπολῶν, διέρχομαι ὄνειρεύ-
μενος.

durch-treiben* μὴ διελαύνω.
διαβῶ, ἐλαύνω διὰ μέσου.

durch-treten* μὴ διαπατῶ.
καταπατῶ· κατατρέβω, φθείρω
πατῶν.

durchtrieben ἐπίτριπτος, πα-
νοῦργος, πολυμήχανος, τετραῖ ἐρα-
τος [τετραπερικσμένος, κατεργάρις].

Durchtriebenheit, die, —
ἡ πανουργία, ἡ πονηρία [ἡ κα-
τεργασία].

durch-triefen, ἢ -tropfen
ἄμυ διασπάζω, διασταλάζω.

durch wachen μὴ διαγρυπνῶ,
διέρχομαι ἄγρυπνος, διανυκτερεύω.

1 **durch-wachsen*** ἄμυ δια-
φύομαι, διαβλαστάνω.

2 **durchwachsen** διαπερυ-
κώς, διάπλοκος, κατάπαστος.

sich durch-wagen τολμῶ νὰ
περάσω.

durch-walken μὴ διαπατῶ.
καταπατῶ. (μετρ) διεμαστιγῶ, βρα-
δύδω.

durch-wamsen μὴ βραδύδω,
μαστιγῶ, δέρω [δέρνω].

1 **durch-wandern** ἄμυ διο-
δοιπορῶ, διαβαίνω περὶ, διοδεύω.

2 **durch wandern** μὴ διέρ-
χομαι περὶ, διοδύω, διοδοιπορῶ,
διατρέχω.

Durch wandern, die, ἡ
διαπορεία.

durch-wärmen μὴ διαθερ-
μαίνω, διαχλιδάω.

Durch wärmung, die, ἡ δια-
θερμασία.

durch-waschen* μὴ φθείρω
πλύνων πλύνω ἐφεξῆς διάγω πλύ-
ναν. **sich die Hände** — ἐκδέρω
τὰς χεῖρας μου νικτόμενος.

durch-wässern, ἢ **durch
wä's'sen** μὴ διαδρέχω, διάδω,
ποτίζω.

durch wäten μὴ διαβαίνω
περὶ, διαβαδίζω.

durch wēben μὴ διυφαίνω
διαπλέκω, διατοικίλλω.

Durch weg, der, ἡ δίοδος.

durchweg ἐπὶ ἀείποτε, παν-
ταχοῦ, παντοῦ καὶ πάντοτε.

durch-wehen ἄμυ διαπνέω,
διαφυσῶ.

durch-weichen μὴ διαδρέχω,
ποτίζω, βρέχω καλῶς. // —, ἄμυ
διαδρέχομαι ποτίζομαι καλῶς.

durch-weinen μὴ διάγω κλαί-
ων. die Nacht — διανυκτερεύω
κλαίων.

durch-werf. n* μὴ διασπρί-
πτω, ῥίπτω διὰ μέσου.

durch-wichsen μὴ οἶκν μα-
στιγῶ, φυλοκοπῶ [δέρνω].

1 **durch-winden*** μὴ διαπερι-
στρέφω. **sich** — διεκδύομαι.
διέρχομαι περιστρεφόμενος. (μετρ)
ἐξέρχομαι ἐκ τῆς δυσχερείας, ἀ-
παλλάττομαι [γλυτώνω].

2 **durch winden*** μὴ διαπλέ-
κω, διυφαίνω.

durch-wirken μὴ διαπλέκω
διυφαίνω· διατοικίλλω.

durch-wischen μὴ διαγράφω
ἀπαλείφω. // —, ἄμυ -διαδύομαι,
διεκφύγω.

durch-wollen* ἄμυ θέλω να
περάσω.

durch wüh'len μὴ σκαλεύω.
σκαλίζω· διερευνῶ, διεξερευνῶ **sich**
— ἀνοίγω ὁδόν σκαλεύων.

durchwüh'zen μὴ ἀρπύω ἀρ-
κούντως· καρυκεύω, πληρῶς ἀρπύ-
μας.

durch-zählen μὴ διαριθμῶ, κα-
ταριθμῶ, ἀπαριθμῶ, ἀναμετρῶ.
ἀντιπαρβάλλω.

Durch zählung, die, ἡ κατα-
ριθμωσις, ἡ ἀπαριθμωσις.

durch-zeichnen μὴ ἐπιγνο-
γραφῶ, διασχιδάω.

Durch zeichnung, die, τὸ
ἐπιγνογράφημα.

1 durch-ziehen * μὴ διέλκω, σὺν δια μέσου. // —, ἀπὸ διαπορεύεσθαι, διὰδραμεῖν, διὰδοῦναι.

2 durch ziehen * μὴ διατρέγω, διέρχομαι, διατρέχω (ein Land γέναντι).

Durch ziehen, das, τὸ διέλκειν, ἢ διὰδραμεῖν, διαπορεύεσθαι.

durch zucken μὴ διέρχομαι, ἀστραπηθῆναι, βεβῆλναι εἰς τρομώδη κίνησιν, δεστυνάσθαι.

durch zuckern μὴ πληρῶ σακχαροῦ διαπάσσω διὰ ζαχαρώσεως.

Durch zug, d. r. ἢ διὰδραμεῖν, ἢ διὰδοῦναι, ἢ διαπορεύεσθαι, ἢ διὰδραμεῖν, τὸ ἐπιστῦλιν.

durch-zwängen μὴ διαναγκάζω, διεμβάλλω βιάσας. **sich** — διέρχομαι διὰ τῆς βίας.

dürfen * (darf, darfst, darf, durfte, gedurft) μὴ ἔχω τὴν ἄδειαν, δύναμαι, μοι ἐπιτρέπεται. ἐνδέχομαι, hier darf nicht gemacht werden ἔδοξεν δὲν ἐπιτρέπεται τὸ καπνίζειν, ich darf nicht δὲν ἔχω τὴν ἄδειαν, δὲν μοι ἐπιτρέπεται, wenn ich bitten darf ἔάν μοι ἐπιτρέπητε, σὰς παρακαλῶ, dürfte ich bitten? δύναμαι νὰ σας παρακαλέσω; das durfte wohl falsch sein τοῦτο φαίνεται νὰ εἶναι ψευδές, Sie — es nur sagen δύνασθε νὰ το εἴπητε μόνον, λέγετε μόνον.

dürftig ἔνδεος, ἀπορός, στερούμενος, πενιχρός, εὐτελής, γλισχρός, ἀνεπαρκής, ἑλλιπής.

Dürftigkeit, die, —, ἡ ἔνδεια, πένια· ἡ σπάνις, σπανιότης, ἑλλειψίς, ἡ σμικρότης πενιχρότης, in — geraten περιπίπτω εἰς ἔνδειαν.

dürr ξηρός, στεγνός, κατάξηρος, ἰσχνός, λεπτός, ἀσπαρκός, ἄτροπος, —es Holz ξηρὰ ξύλα, — werden ξηραίνεσθαι, mit —en Worten ξηρῶς, ἀπεριστρόφως [στεγνὰ στεγνὰ, ξηρὰ ξηρὰ].

dürrheinig ἰσχυροσκελής, λεπτοσκελής.

Dürre, die, —, ἡ ξηρότης, ξηρασία· ἡ λεπτότης, ἰσχνότης.

Durst, der, —es, ἡ δίψα, den — löschen ἢ stillen σβύνω ἢ καταπαύω τὴν δίψαν, — der Rache δίψα τῆς ἐκδικήσεως, — erregen ἐγείρω δίψαν, προξενῶ δίψαν, — bekommen διψᾶω, keinen — haben ἀδιψῶ, erregend διψητικός, διψώδης.

dürsten ἢ **dürsten** ἀμὴ διψῶ, es dürtet mich ἢ mich dürtet διψῶ, (μτφ) nach etwas — διψῶ τινας.

Dürsten, ἢ **Dürsten**, das, —es, ἡ δίψησις, δίψα.

durstig διψῶν, διψηρός, διψαλέος, — sein διψῶ, — werden διψᾶω, —er Bruder φιλοπόνης.

durst löschen, ἢ —stillend παυστικός τῆς δίψης, ἀδιψῶς.

Dusel der, —s, (οἶκ) ἡ νάρκη, ἡ ζάλη, ἡ ὀνειροπόλησις.

Duselei, die, —, πλ —en, ἡ νάρκη, ἡ ζάλη, ἡ ἀπροσεξία.

duselig νευραρκιμένος, νευρώδης, καρώδης [ζαλισμένος].

duseln ἀμὴ ἰλλιγγίω, ζαλίζομαι, καρῶναι, ἀποκαρῶναι.

düster ἀμαυρός, σκοτεινός, σκυθρωπός, κατηφής [κατωσυφ(ρ)ισμένος], —es Schweigen σιωπὴ μελαγχολική.

Düsterheit, ἢ **Düsterkeit**, die, —, ἡ ἀμαυρότης, ἡ σκοτεινότης, ἡ σκυθρωπότης, ἡ κατηφεία.

Düte ἰδε Tüte.

Dützend, das, —s, πλ —e, ἡ δωδεκάς.

dutzendweise ἐπὶ κατὰ δωδεκάδας.

Duz brud r, der, ὁ στενός φίλος [ὁ προσαγορευόμενος διὰ τοῦ Σὺ].

duzen μη προσγορεύω διὰ τοῦ
Σὺ, προσφωνῶ καθ' ἑνικὸν ἀριθμὸν.

Duzen, das, -s, ἡ διὰ τοῦ Σὺ
προσιγορία.

Duz schwester, die, ἡ στενὴ
ἀδελφὴ (ἡ προσαγ. ρευομένη διὰ τοῦ Σὺ).

Dynamik, die, —, ἡ δυναμική.

dynamisch δυναμικός.

Dynamit, das, -s, ἡ δυναμίτις.

Dynast, der, -en, πλ. -en, ὁ
δυναστής, ὁ μικρὸς ἡγεμὼν.

Dynastie, die, —, πλ. -[e]n,
ἡ δυναστεία.

dynastisch δυναστικός.

Dynamomet r, der ἡ das, -s,
τὸ δυναμόμετρον.

Dysenterie, die, —, ἡ δυσεν-
τερία.

E

E, e, τὸ **E**, ε.

Ebbe, die, —, πλ. -n, ἡ ἁμ-
πωτις, ἀνάροια [ἡ φυρονερία]. —
und Flut ἡ παλίρροια, ἡ πλημμυρίς
καὶ ἁμπωτις. (μτφ) es ist — in
meiner Bärse τὸ βαλλάντιόν μου
εἶνε κενόν.

ebben ἀπρῃ, es ebbt ἁμπωτις
ἐρχεται, τὰ ὕδατα ἁμπωτίζουσιν.

eb n ἐπίπεδος, ἰσοπέδος, πεδι-
νός, ὀμαλός, ὀμαλῆς. — machen
ὀμαλίζω, ὀμαλύνω. zu -er Erde
wohnen κατοικῶ εἰς τὸ ἰσόγειον
πατώμα. -e Feld τὸ πεδινὸν γω-
ράφιον. -e Fläche ἡ ἐπίπεδος
ἐπιφάνεια. // —, ἐπρ ἀκριβῶς [Ἰσα
Ἰσα]. ἄρτι, ἄρτι νῦν, νῦν δὲ, τώρα
ἰά. — derselbe ὁ αὐτός, ὁ ἴδιος [ὁ
ὁμοῖός]. — wollte ich sagen
τώρα ἰά ἦβελον νὰ εἶπω. Sie
kommen — recht ἐρχεσθε ἐν καιρῷ
λίαν εὐθέτω. er ist — erst angekom-
men τώρα μόλις ἐφθασεν. — jetzt
νῦν δὲ, τώρα ἰά [Ἰσα Ἰσα τώρα].

Eben baum, der, (φτλ) ἡ ἕβε-
νος, ἡ ἰδὲν [τὸ ἄμπανός].

Eben bild, das, αὐτόχρημα
ἡ εἰκὼν, τὸ ἀφομοίωμα. er ist das
— seines Vaters εἶνε αὐτόχρημα
ἡ εἰκὼν τοῦ πατρὸς του.

ebenbürtig ὁμοιογένης, ἰσογε-

νής, ὁμοῖος τὸ γένος. (μτφ) ἰσά-
ξιος, ἂν ἄξιος. einem — sein ἀντι-
παράβλλομαι πρὸς τινά.

Ebenbürtigkeit, die, —, ἡ
ὁμοιογένεια, ἡ ἰσότης τοῦ γένους.
τὸ ἐπάξιον, ἰσάξιον, ὁ ἀντάξιος χα-
ρακτήρ.

ebenda ἐπρ ἀκριβῶς ἐκεῖ.

ebendaher ἐπρ ἀκριβῶς αὐτό-
θεν, ἀκριβῶς ἐκεῖθεν.

ebendahin ἐπρ ἀκριβῶς ἐκεῖ.

ebendasselbst ἐπρ ἀκριβῶς αὐ-
τόθι.

eben derselbe, — dieselbe
— daselbe ἀντ ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ
αὐτό [ὁ ὁλοῦθιος].

Ebene, die, —, πλ. -n, ἡ πε-
διάς, τὸ ἐπίπεδον.

ebenen μη ἐπιπεδῶ, ὀμαλίζω,
ἑξισώνω.

ebenfalls ἐπρ ὁμοίως, ὡσαύτως
ἐπ' ἴσης.

Ebenheit, die, —, πλ. -en, ἡ
ὀμαλότης, πεδινότης, τὸ πεδινόν.

Eben holz, das, (φτλ) ἡ ἕβενος,
τὸ ἑβενόφυλον [τὸ ἄμπανός].

Eben mass, das, ἡ συμμετρία,
ἀναλογία.

ebemässig σύμμετρος, ἕμμα-
τρος, ἀνᾶλογος.

ebenso ἐπ' ἴσης, ἐξ ἴσου, ὁμοίως.

— gross τοσούτος τὸ μέγεθος, ἴσο
μέγεθος. — reich ἐξ ἴσου πλούσιος,
ἰσόπλουτος. — handeln ἐνεργῶς τὰ
ἐμπορία. — wie ich ἐπ' ἴσης ὡς ἐγώ.

ebensosehr ἔπρ τοσούτον, ἐπ'
ἴσης.

ebensoviel ἔπρ τοσούτος.

ebensowenig ἔπρ τοσούτον ὅ-
λίγος.

ebensowohl ἔπρ τοσούτον ἔξ
ἴσου.

Ebenung, die. — πλ -en, ἡ
ἐπιπέδωσις, ἰσοπέδωσις.

Eber, der, -s, πλ —, ὁ κά-
προς, wilder — ὁ σάγρος, (μτφ)
er schäumt wie ein — ἀφρίζει ὡς
ὁ ὄρη, πνέει μένος.

Eber esche, die, (φτλ) ἡ ὄα
ἢ ὄη [ἡ αὐγαρία, ἡ σουρβιά].

ebnen ἴδε ebenen.

Echo, das, -s, πλ -s, ἡ ἡχώ.
echt γνήσιος, ἀληθής, ἀληθινός,
ἀψευδής, ἀνόθευτος, ἀκλόνηλος· αὐ-
θεντικός.

Echtheit, die, —, ἡ γνησιότης,
ἡ ἀψευδεια, τὸ γνήσιον, ἡ καθαρό-
της· ἡ αὐθenticότης.

Eck balken, der, ἡ ἀκρογων-
ια δοκός.

Eckchen, das, -s, πλ —, ἡ
μικρά γωνία.

Ecke, die, —, πλ -n, ἡ γωνία, ἡ
κώχη· τὸ ἄκρον. an allen -n παγ-
ταγῶν. von allen -n und Enden
ὁπόθεν δεῖ ποτ', ἀπανταχόθεν. (μτφ)
um die — bringen ἐκποδῶν ποιοῦ-
μαι [ἐπεσπαστρέω], einem nicht um
die — trauen δυσπιστῶ πολύ τι.

Ecken steher, der, -s, πλ —,
ὁ Κολωνάτης, ὁ ἀγοραῖος δηρῆ-
της [ὁ βαστάζας, ὁ χαϊάλης].

Ecker, die, —, πλ -n, (φτλ) ἡ
ἐρυσσάλας. τὸ σπαθίον [χαρτο-
παγνύου].

Eck fenster, das, τὸ γωνιατὸν
παράθυρον.

Eck haus, das, ἡ γωνιαία οἰκία.
eckig ἐγγώνιος, γωνιώδης. (μτφ)
ἀξιστος, ἀγροίκος, χονδροειδής.

Eck laden, der, τὸ γωνιατὸν
μαγαζίον.

Eck loch, das, ἡ γωνιαία τρύπα.

Eck pfeiler, der, ὁ γωνιατὸς
στύλος.

Eck pfosten, der, ἡ γωνιαία
δοκός.

Eck säule, die, ἡ γωνιαία στήλη.

Eck schrank, der, ἡ -spind,
das, ἡ γωνιαία σκευοθήκη, [τὸ νου-
λάκι τῆς γωνίας].

Eck stein, der, ὁ ἀκρογωνιαίος
λίθος [τὸ ἀγκωνάρι].

Eck stube, die, τὸ γωνιατὸν
δωμάτιον.

Eck zahn, der, ὁ κυνόδους [τὸ
σκολόδοντιν, ὁ τραπέζιτης].

Eck zimmer, das, τὸ γωνιατὸν
δωμάτιον.

edel εὐγενής. ἱπποτικός, γενναίος.
πρεπής. πολῦτιμος, βαρύτιμος. edle
Metalle τὰ πολύτιμα μέταλλα.
edles Ross ἵππος γενναῖος. der
Edle ὁ εὐγενής, εὐπατρίδης. das
Edle ἡ εὐγένεια, die Edlen οἱ εὐ-
γενεῖς, εὐπατρίδαι. // —, ἔπρ εὐ-
γενῶς.

Edel bürger, der, ὁ εὐπα-
τρίδης, ὁ εὐγενής πολίτης.

Edel dame, die, ἡ εὐγενής κυ-
ρία, ἡ εὐπατρίς.

Edel fräulein, das, ἡ νεανίς
εὐγενοῦς καταγωγῆς.

edelgeboren ἐξ εὐγενοῦς οἴκου.

edelgesinnt εὐγενής τῇ ψυ-
χῇ ἢ τὰ αἰσθήματα, μεγαλόψυ-
χος, γενναῖοψυχος, ἱπποτικός.

Edel gestein, das, οἱ πολῦ-
τιμοὶ λίθοι.

Edeling, der, -s, πλ -e, ὁ εὐ-
πατρίδης, ὁ ἱππότης.

Edel knabe, der, ὁ εὐπατρίδης
παῖς, ὁ εὐγενὴς παῖς.

Edelmann, der, -s, πλ -leute, ὁ εὐπατρίδης, ὁ εὐγενής.

edelmännisch ἱπποτικός, γενναιοπρεπής, εὐγενής, γενναῖος.

Edelmut, der, ἡ γενναιοφυγία, ὁ ἱπποτισμός, ἡ γενναιοφροσύνη ἡ γενναϊότης.

edelmütig γενναιοψυχός, γενναϊόφρων, ἱπποτικός.

Edel sinn, der, ἡ εὐγένεια τῶν αἰσθημάτων, ἡ γενναιοφροσύνη.

Edelstein, der, ὁ πολύτιμος λίθος. **unechter** — ὁ ψευδής ἄδαμας, ὁ ψευδαδάμας, mit -en bezeichnet λιθοκόλλητος, ἀδαμαντοκόλλητος.

Edelstein handel, der, τὸ ἐμπόριον πολυτίμων λίθων.

Edelstein händler, der, ὁ ἀδαμαντοπώλης.

Edelstein schneider, der, ὁ λιθογλύπτης, λιθογλύφος.

Edel that, die, τὸ ἱπποτικὸν ἔργον, ἡ γενναία πράξις.

Edel wild, das, τὰ ἀγριμαῖα ζῷα, τὰ χίρμα.

edieren μὴ ἐκδίδω, δημοσιεύω.

Edikt, das, -s, πλ -e, τὸ διάταγμα.

Ediktal citation, ἡ-ladung, die, (νμ) ἡ πρόσκλησις.

Edition, die, —, πλ -en, ἡ ἐκδοσις.

Editor, der, -s, πλ -toren, ὁ ἐκδότης.

Edle, der, -n, πλ -n, ὁ εὐπατρίδης, ὁ εὐγενής.

Effekt, der, -es, πλ -e, τὸ ἀποτέλεσμα, ἐνέργημα, ἡ ἐπιδείξις ἡ αἰσθησις, ἐντύπωσις. viel — machen προξενῶ μεγάλην αἰσθησιν.

Effekten, die (ἄρσ πλ), τὰ ἐφόδια σκεῦη, αἱ ἀποσκευαί. τὰ χρεώγραφα.

Effekten handel, der, τὸ ἐμπόριον τῶν χρεωγράφων.

Effekten händler, der, ὁ μεσίτης χρεωγράφων.

Effekt hascherei, die, ἡ κενοδοξία ἐπιδείξεως.

effektiv πραγματικός, ἀληθῶς ὑπάρχων. // — ἐπρ ὄντως, τῷ ὄντι, ἀληθῶς, πράγματι, πραγματικῶς.

Effektiv bestand, der, ὁ ἐν ἐνεργείᾳ στρατός.

Effektiv kraft, die, ἡ πραγματικὴ δύναμις.

effektuiere μὴ ἐατελῶ, πραγματοποιῶ.

effektvoll ἀποτελεσματικός.

egal ἴσος, ἀδιάφορος.

egalisieren μὴ ἐξισώνω.

Egel, der, -s, πλ —, ἡ βδέλλα.

Egge, die, —, πλ -n ἡ βωλοκόπος, ὁ τρίβολος, τὸ βωλο ὅπον [ἡ σβάρνα].

eggen μὴ βωλοκοπῶ [σβαρνίζω]

Egger, der, -s, πλ —, ὁ βωλοκόπος [ὁ σβαρνιστής].

Egoismus, der, —, ἡ φιλαυτία, ὁ ἐγωισμός.

Egoist, der, -en, πλ -en, ὁ φιλαυτός, ὁ ἐγωιστής.

egoistisch φιλαυτός, ἐγωιστικός.

ehe συνδ πριν, πριν ἢ, πριν νά, πρό τοῦ νά. — ich abreise πριν (ἢ) ἀναχωρήσω. — zwei Monate vergehen πριν παρέλθωσι δύο μῆνες.

Ehe, die, —, πλ -n, ὁ γάμος τὸ συνοικέσιον. wilde — γάμος ἀθέμιτος, παλλακία. morg nati sche —, ἢ — zur linken Hand γάμος ἐξ ἀριστερᾶς χειρός. eine — schliessen συνάπτω συνοικέσιον. sich in den Stand der — begeben ἐρχομαι εἰς γάμον. ausser der — geboren sein εἶμαι ἐκνον ἀνόμου γάμου. die — brechen μοιχεύω. sie bricht die — μοιχεύεται.

Ehe band, das, ὁ συζυγικός δεσμός.

Ehebett, das, ἡ γαμήλιος εὐνή,
ἡ νυμφικὴ κλίνη.

Ehebrecher, der, ὁ μοιχός.

Ehebrecherin, die, ἡ μοι-
χεύτρια, μοιχάς, μοιχαλὶς.

ehebr cherisch μοιχικός, μοι-
χεύτικος.

Ehebruch, der, ἡ μοιχία, κλε-
βισμαία.

Ehebündnis, das, ἡ συζυγι-
κὴ ἔνωσις, ἡ σύζευξις.

ehedem ἔμπρ το πρίν, πρὸ τοῦ,
τὸ πάλαι, πάλαι ποτέ, ἄλλοτε.

Ehefeind, der, ὁ μισόγαμος.

Ehefrau, die, ἡ σύζυγος, γυνή.

Ehegatte, der, ὁ σύζυγος, ὁ
ἀνὴρ.

Ehegattin, die, ἡ σύζυγος,
ἡ γυνή.

Ehegemahl, der, ὁ σύζυγος.

Ehegemahlin, die, ἡ σύζυγος.

Ehegespons, der ἢ das, -es,
πλ -ε, ὁ, ἡ σύζυγος.

ehegestern ἔμπρ πρ ἡθες, «προ-
χθές».

Eheglück, das, ἡ συζυγικὴ
εὐτυχία.

Ehegott, der, ὁ Ὑμένοιος.

Ehehälfte, die, (οἶκ) ὁ ἕτερος
τῶν συζύγων, τὸ ἥμισυ τοῦ συνου-
χίου, ὁ ἀνὴρ, ἡ γυνή.

Eheherr, der, ὁ ἀνὴρ, ὁ σύζυγος.

Ehejoch, das, ὁ ζυγός τοῦ
γάμου.

Ehekreuz, das, (μτρ) ἡ διε-
τραμμένη σύζυγος, τὰ βάσανα τοῦ
γάμου.

Ehekrüppel, der, (οἶκ) τὸ
φιλαγύναιον γερόντιον.

ehelich ἐκ νομίμου γάμου,
νομίμος.

Eheleute, die πλ, οἱ σύζυγοι,
τὸ ἀνδρόγυνον, die jungen — οἱ
νεόνυμφοι.

ehelich γαμήλιος, συζυγικός.

-es Kind νόμιμον τέκνον.

ehelichen μὴ λαμβάνω εἰς γά-
μον. **sich** — νυμφεύομαι, ὁπαν-
δρεύομαι.

ehelos ἄγαμος. -er Stand ἄ-
γαμία.

Ehelosigkeit, die, —, ἡ μο-
ναυλία, ἀγαμία.

ehelustig οἶκ) εὐλόγαμος.

ehemalig ἄλλοτινός, ὁ, ἡ, τὸ
ἄλλοτε, ὁ, ἡ, τὸ ποτέ.

ehemals ἔμπρ το πρίν, πρὸ τοῦ,
πάλαι, τὸ πάλαι, ἄλλοτε, ποτέ.

Ehemann, der, ὁ σύζυγος,
ἀνὴρ.

Ehepaar, das, τὸ ἀνδρόγυνον.

Ehepakten, die (ἀρτ πλ), τὸ
συμβόλαιον γάμου, τὸ προκισμέ-
φωνον.

eherr ἔμπρ πρότερον, ἐνωρίτερον,
ταχύτερον, προτιμότερον, καλλί-
τερον. je — je besser ὅσον τα-
χύτερον τόσῳ καλλίτερον. ich bin

— gekommen als er ἦλθον πρὸ
αὐτοῦ — will ich sterben προ-
τιμότερον νὰ ἀποθάνω. um so —
τοσοῦτον μᾶλλον.

ehern χαλκοῦς, μεταλλινός.

Ehesache, die, ἡ ὑπ/θεσις
γάμου.

Eheschänder, der, ὁ μοιχός,
μοιχευτής.

Ehescheidung, die, ἡ δια-
ζευξις, τὸ διαζύγιον.

Ehescheu, die, ἡ μισογαμία.

ehescheu μισόγαμος.

Ehesegen, der, ἡ εὐλογία τοῦ
γάμου. (μτρ) ἡ εὐτεχνία, τὰ τέκνα.

ehest ἔμπρ, am -en κατὰ πρῶτος,
πρῶτος πάντων. mit -em, ἢ des
-en οἷτι τάχιστα, τὴν ταχίστην, τὸ
ταχύτερον.

Ehestand, der, ὁ γάμος, ὁ ἐγ-
γαμος βίος. in den — tr ten ἔρχο-
μαι εἰς γάμον. (πρμ) der — ist
ein Webestand ὁ γάμος. ἔχει βί-
σανα.

ehestens ἐπὶ ὧς τάχιστα, ὅσον τάχιστα, τὸ ταχύτερον· μετ' οὐ πολὺ, προσεγγῶς.

Ehesteuer, die, ἡ προίξ, ἡ φερνή.

Ehestifter, der, ὁ προμνήτωρ, προξενήτης.

Ehestifterin, die, ἡ προμνήτρια, προμνηστρίς, προξενήτρια.

Ehestiftung, die, ἡ προμνηστεία, προξενία [τὰ προξενεῖα].

Ehestreitigkeit, die, ἡ συζυγική διχόνοια.

Ehe teufel, der, τὸ ζιζάνιον συνοικεσίου, ὁ Ἄσμοδατος.

Ehetrennung, die, ἡ διάζευξις, τὸ διαζόγιον.

Eheverbindung, die, τὸ συνοικέσιον, ἡ σύζευξις.

Ehevermächtnis, das, ἡ προγαμία δωρεά.

Eheverlöbniß, das, οἱ ἀρραβῶνες.

Ehever sprechen, das, ἡ υπόσχσις γάμου.

Ehevertrag, der, τὸ προικοσύμφωνον.

Ehe weib, das, ἡ γυνή, σύζυγος.

ehlichen ἴδε ehelichen.

Ehrabschneider, der, ὁ δυσσημότης.

ehrbär κόσμιος, σεμνός, εὐκωσμος, ἐντίμος, ἀξιοτίμος.//—, ἐπρεπενῶς, εὐσχημόνως, ἐντίμως.

Ehrbarkeit, die, —, ἡ κοσμιότης, εὐκοσμία, σεμνότης, ἡ ἐντιμότης, ὁ ἀξιοτίμος χαρακτήρ.

Ehrbegierde, die, ἡ φιλοδοξία.

ehrbegierig φιλόδοξος.

Ehre, die, —, πλ -n, ἡ τιμή· ἡ ὑπόληψις, δόξα. auf —! λόγον τιμῆς! auf meine —! εἰς τὴν τιμὴν μου! mit -n ἐντίμως. in -n ἐν τιμῇ. zu -n πρὸς τιμὴν. ein Mann

von — ἄνθρωπος τίμιος. Ihnen zu -n πρὸς τιμὴν σας. meine — steht dabei auf dem Spiele ἡ τιμή μου εἶνε τοιουτοτρόπως ἐκτεθειμένη. einem die — abschneiden δυσφημῶ τινα. er steht sehr in -n τὴν γὰρ μέγαλης ὑπολήψεως, χαίρει μέγαλιν ὑπόληψιν. bei meiner — εἰς τὴν τιμὴν μου das ist aller -n wert αὐτὸ εἶνε ἄξιον παντός ἐπαινοῦ. — sei Gott δόξα τῷ θεῷ. die letzte — erweisen ἀπονέω τὰς τελευταίας τιμὰς. auf — halten εἶδω σημασίαν εἰς τὴν τιμὴν. in — halten γεραίρω, σέβωμαι. einen in hohem -n halten περὶ πολλοῦ ποιῶμαι τινα. sich eine — daraus machen νομίζω τιμὴν μου. zur — gereichen φέρω τιμὴν. mit -n zu melden τιμὴ εἰς τὸ πρόσωπόν σας [με συμπαύειον]. (πρμ.) — dem — gebührt προηγούνται τὰ ἀναστάσιμα.

ehren μὴ τιμῶ· ἐκτιμῶ, γεραίρω, σέβωμαι.

Ehrenamt, das, τὸ τιμητικὸν ἀξίωμα.

Ehrenbahn, die, τὸ τιμητικὸν στάδιον.

Ehrenbett, das, ἡ κλίνη τῆς τιμῆς.

Ehrenbezeugung, ἡ -bezeugung, die, τὸ σέβας.

Ehrenbürger, der, ὁ ἐπίτμος πολίτης.

Ehren dame, die, ἡ κυρία τῆς τιμῆς.

Ehrenklärung, ie, ἡ ἐκνοποίησης τῆς τιμῆς.

Ehrenfolge, ἡ -geleite, das, ἡ τιμητικὴ συνοδεία.

Ehrengehalt, das, ἡ τιμητικὴ σύνταξις.

Ehren geschenk, das, τὸ τιμητικὸν δῶρον, τὸ γέρας.

ehrenhaft τίμιος, ἐντίμος.

Ehrenhaftigkeit, die, —, ἡ τιμωσύνη, ἡ ἐντιμότης.

Ehrenklage, die, ἡ ἀγωγὴ πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς τιμῆς.

Ehrenkränkung, die, ἡ προσβολὴ τῆς τιμῆς, ἡ ὕbris.

Ehrenkranz, der, ὁ στέφανος τιμῆς.

Ehrenlegion, die, ἡ λεγεὼν τῆς τιμῆς.

Ehrenlohn, der, ἡ τιμητικὴ ἀμοιβή τὸ γέρας.

Ehrenmann, der, —es, πῆρ manner, ὁ τίμιος ἄνθρωπος.

Ehrenmitglied, das, τὸ ἐπίτιμον μέλος.

Ehrenmünze, die, τὸ ἀριτεῖον, τὸ μετᾱλλον.

Ehrenname, der, τὸ τιμητικὸν ὄνομα, ὁ τίτλος.

Ehrenpforte, die, αἱ θριαμβευτικαὶ πόλαι, ἡ τροπαίαι φῶρος ἀψίς.

Ehrenplatz, der, ἡ τιμητικὴ θέσις· ἡ πρωτοκαθεδρία.

Ehrenpräsident, der, ὁ ἐπίτιμος πρόεδρος.

Ehrenpreis, der, τὸ βραβεῖον.

Ehrenpunkt, der, τὸ ζήτημα τιμῆς.

Ehrenraub, der, ἡ δυσφημία, συκοφαντία.

Ehrenräuber, der, ὁ συκοφάντης, ὁ ἀτιμαστήρ· ὁ διαφθορεύς.

Ehrenretter, der, ὁ ὑπεραπιστής τῆς τιμῆς· ὁ ἀπολογητής, ὑπέρμαχος.

Ehrenrettung, die, ἡ ὑπεράπισις τῆς τιμῆς· ἡ ἀπολογία.

ehrenrührig ὀνειδιστικός, ἀτιμωτικός, ὀύσφημος.

Ehrensache, die, τὸ ζήτημα τῆς τιμῆς.

Ehrensäule, die, ἡ τιμητικὴ τήλη.

Ehrenschänder, der, ὁ ἀτιμαστήρ· ὁ διαφθορεύς.

ehrenschänderisch ἀτιμωτικός, ἰπovείδιστος, ἀτιμικός.

Ehrenschändung, die, τὸ ὀνειδος, ἡ αἰσχρόνη, ἡ ἀτίμωσις, ἡ δυσφημία, συκοφαντία.

Ehrenschmuck, der, τὰ τιμητικὰ κοσμήματα· τὸ γέρας.

Ehrenschuss, der, ὁ πρὸς χαιρετισμὸν πυροβολισμός, ὁ διὰ πυροβολισμῶν χαιρετισμός.

Ehrensold, der, τὸ γέρας, ἡ ἀμοιβή.

Ehrenstaffel, die, ὁ τιμητικὸς βαθμός.

Ehrenstelle, die, ἡ τιμητικὴ θέσις· τὸ ἀξίωμα.

Ehrenstufe, die, τὸ ἀξίωμα, ὁ τιμητικὸς βαθμός.

Ehrentag, der, ἡ λευκὴ ἡ χαρμόσυνοσι ἡμέρα, ἡ ἐπετηρίς.

Ehrentitel, der, ὁ τιμητικὸς τίτλος.

Ehrentrunk, der, ἡ φιλοτινσία, ἡ πρόποισις.

ehrenvoll ἐντιμος· ἐνδοξος.

Ehrenwache, die, ἡ τιμητικὴ φρουρά.

ehrenwert ἀξιώτιμος.

Ehrenwort, das, ὁ λόγος τιμῆς. sein — geben δίδω τὸν λόγον τῆς τιμῆς μου auf — λόγον τιμῆς.

Ehrenzeichen, das, τὸ παράσημον, τὸ ἀριστεῖον.

ehrerbietig σεβαστικός, πλήρης σεβασμοῦ. || —, ἐπρ εὐσεβάστως.

Ehrebietigkeit ἡ -tung, die, —, τὸ σεβας, ὁ σεβασμός.

Ehrfurcht, die, τὸ σεβας, se de — bezeigen πρὸςφέρω τὰ σεβή μου. — einföszen ἡ gebieten ἐμπνέω ἡ ἐμποιῶ σεβας.

Ehrfurchtsbezeigung, die, τὰ σεβή, ἡ ἀπονομή σεβασμοῦ.

ehrfurchtsvoll πλήρης σεβασμοῦ, σεβαστικώτατος.

Ehrgefühl, das, ἡ φιλοτιμία, τὸ φιλότιμον.

Ehrgeiz, der, ἡ φιλοδοξία.

ehrig, geizig φιλόδοξος.

ehrlieh, τιμίος, χρηστός [τιμημένος]. (οἶκ) eine -e Haut τιμίος ἄνθρωπος. ein Kind — machen νομιμοποιῶ τέκνον. (πρμ) — währt am längsten ἡ τιμιότης εἶναι τὸ ἀριστον κεφάλαιον // — ἐπρ τιμίως, ἐντίμως — zu Werke gehen ἐνεργῶ τιμίως.

Ehrlichkeit, die, —, ἡ τιμιότης, ἡ χρηστότης.

Ehrliche, die, ἡ φιλοδοξία.

ehrliebend φιλόδοξος.

ehrlös ἄτιμος. -er Weise ἀτίμως.

Ehrlosigkeit, die, ἡ ἀτιμία.

ehrsam ἐντίμος· εὐπρεπής.

Ehrsamkeit, die, —, ἡ ἐντιμότης, ἡ τιμιότης.

Ehrsucht, die, ἡ δοξοκαπλία, δοξομανία.

ehrsüchtig δοξοκόπος, δοξομανής.

ehrvorgessen ἀπροντιστῶν τῆς τιμῆς, ἀφιλότιμος.

Ehrvorgessenheit, die, ἡ ὀλιγοψία τῆς τιμῆς, ἡ ἀφιλοτιμία.

ehrvorletzend ἀτιμαστικός, ἀτιμωτικός.

ehrwidrig ἀτιμωτικός.

Ehrwürden, die, Ew. — ἡ αἰδοσιμότης· σας ἡ πανοσιότης σας.

ehrwürdig σεβάσμιος, σεβαστός· αἰδέσμιος.

Ehrwürdigkeit, die, ἡ σεβασμιότης· ἡ αἰδοσιμότης.

ehrwürdigst αἰδοσιμώτατος.

ei! ἐπφ ἄ! ἄ!

Ei, das, -s, πλ -er, τὸ ῥών [τὸ αὐγόν]. weiches — ῥών ὑγρόδραστον, ὕδαλον [αὐγὸ μελάτο, νεοῦλο]. gerührte -er ῥῶν αὐπητά.

er legen ῥωτοκῶ, ῥωγονῶ. -er

schälen ἐκλέπω ῥῶ. sie sind einander ähnlich wie ein — denn, andern ὁμοιάζουσιν ὡς σῦκον σῦκῳ. (μτφ) das — will kläger se n als die Henne δε τὴν Ἀθηνᾶν [ἐλα πατέρα μου νὰ σοῦ δεῖξω τ' ἄμπειλογράφῳ σου].

Eibe, die, —, πλ -n, ἡ -n baum, der, (φτλ) ἡ σμίλαξ, ὁ τᾶξος [ὁ Ἰταμος].

Eibisch, der, -es, (φτλ) ὁ ἰβίσκος, ἡ ἄλθαλα.

Eichapfel, der, ἡ κηκίς, τὸ κηκίδιον.

Eichbaum, der, ὅς 1 Eiche.

1 **Eiche**, —, πλ -n, ἡ ὄρυς [4 ὄρυς].

2 **Eiche**, die, —, πλ -n, τὸ ἐπίσημον μέτρον ἢ σταθμίον [τὸ ἀγίαρι].

Eichel, die, —, πλ -n, ἡ βάλανος· ἡ θρυοβάλανος [τὸ βαλανίδι, τὸ βελάνι]. τὸ σπαθίον (τοῦ χαρτοπαγίου).

eichelförmig βαλανώδης, βαλανοειδής.

Eichel ernte, ἡ -lese, die, ἡ βαλανολογία, ἡ συγκομιδὴ τῶν βαλάνων.

Eichel näpfchen, das, ὁ λοτός βαλάνου.

1 **eichen** μετρεῖν [μετρεῖν, κάμνω ἀγίαρι].

2 **Eichen**, das, -s, πλ —, τὸ ῥῶριον [τὸ αὐγουλάκι].

3 **eichen** ὀρύνομαι.

Eichenblatt, das, τὸ φύλλον ὄρυος.

Eichenholz, das, τὸ ὄρυον ξύλον.

Eichenwald, der, ὁ ὄρυος, ὄρυων, τὸ δάσος ὄρυων.

Eicher, der, -s, πλ —, ὁ ἐκμνηστής· ὁ δοκιμαστής.

Eichhorn, & -hörnchen, ἡ -kätzchen, das, ἡ -katze, die, (τλ) ὁ σκίουρος [ἡ βερβερίτσα].

Eich mass, das, τὸ ἐπίσημον μέτρον [τὸ ἀγίαρι].

Eich wald, der, ὁ δρυμῶν, τὸ δάσος δρυῶν.

Eid, der -es, πλ -e, ὁ ὅρκος. — der Treue ὅρκος πίστews falscher — ψευδορκία. einen — leisten ὀρκνῶν ὅρκον, ὀρκινοῦμαι, ὀρκίζομαι. einen falschen — schwören ψευδορκῶ. den — brechen ἐπι-ορκῶ. den — zuschieben ἐπάγω ὅρκον. in — und Pflicht nehmen ὀρκίζω, ὀρκιδῶ.

Eidam, der, -s, πλ -e, ὁ γαμ-ερός.

Eidbruch, der, ἡ ἐπιορκία.
eidbrüchig ἐπιορκος. — wer- den ἐπιορκῶ, παρορκῶ.

Eidechse, die, —, πλ -n, (ζλ) ἡ σαύρα [ἡ κολυσαύρα, γουστέρα, γουστερίτσα].

Eider daunen, ἡ -dunen. die (βλ πλ), τὰ πτελά [τὸ πούπουλον].

Eider gans, die, ἡ -vogel, der, ἡ πτελωτή χήν.

Eides ablegung, die, ἡ ὀρκω-μοσία, ὀρκοδοσία.

Eides formel, die, ἡ τύπος ὀρ-κου.

Eides leistung, die, ἡ ὀρκω-δοσία, ὁ ὅρκος.

Eid genoss, der, ὁ ὁμόσπονδος, ὁ σύμμαχος.

Eid genossenschaft, die, ἡ ὁμόσπονδία

eidgenössisch ὁμόσπονδος.
eidlich ἑνορκος. // —, ἐπὶ ἐνόρ-κως, ἐνὶ ὁρκῳ, μεθ' ὀρκου.

Eid ott. r, das, ἡ λέκινθος, ὁ κρό-κος τοῦ ὄου [ὁ κροκάς, τὸ κροκάδι].

Eid schwur, der, ἡ ὀρκωμοσία, ὁ ὅρκος.

eidvergessen ἐπιορκος

Eier, die (οὐδ πλ), τὰ ᾧά ἴδε Ei.

Eier brühe, die, τὸ ἄρτυμα μετ' ᾧά [ἡ σάλτσα μετ' αὔγα].

Eier fladen, der, τὸ σπογγᾶτον.

Eier händler, der, ὁ ᾧοπώλης.

Eier händlerin, die, ἡ ᾧό-πωλις.

Eier kuchen, der, ἡ ᾧοκακία, τὸ σπογγᾶτον.

Eier legen, das, ἡ ᾧοτοκία, ᾧογονία.

eierlegend ᾧοτόκος.

Eier näpfchen, das, ἡ ᾧοδόχη.

Eier schale, die, τὸ κέλυρος, τὸ τοῦ ᾧου ὄστρακον.

Eier schaum, der, τὰ ᾧά κτυ-πητά.

Eier stock, der, ἡ ᾧοθήκη, ἡ θυλάκις.

eiertragend ᾧοφόρος.

Eifer, der, -s, ὁ ζήλος· ἡ σπου-δή, ἡ προθυμία. mit — μετὰ ζήλου, μετὰ θέρμης. in — geraten θυ-μωνοῦμαι, ἐξοργίζομαι, ἀρραπάζομαι.

Eiferer, der, -s, πλ —, ὁ ζη-λωτής.

eifrig ἴδε eifrig.

eifern ἀντὶ ἐχῶ (δαικνῶ) ζή-λον, παροργίζομαι, ἀρραπάζομαι, ἐξάπτομαι. gegen einen καταφέ-ρομαι κατὰ τινος.

Eifer sucht, die, ἡ ζηλοτυ-πία· ὁ φθόνος.

Eifersüchtelei, die, —, ἡ μι-χροπρεπής ζηλοτυπία.

eifersüchtig ζηλότυπος. auf einen — sein ζηλοτυπῶ τινά.

Ei form, die, τὸ ᾧοειδές, π/ῆμα.

eiförmig ᾧοειδής, ᾧοδής.

eifrig ἐνθερμος, θερμός. σύντη-νος, ζοκνος, ἐνεργής. // —, ἐπὶ μετὰ ζήλου, μετὰ θέρμης, συντόνως, ἀν-κνώς, ἀνεκδοτώς.

Ei gelb, das, ὁ κρόκος, ἡ λέκι-θος, τὸ ᾧοκρόν τοῦ ᾧου [ὁ κροκάς].

eigen ἴδιος, ἰδιαζων· οικειός, «ἰδικός». ἰδιαίτερος, ἰδιόκτητος, ἰδιότροπος, ἀλλόκοτος, παράδοτος,

παράξενος. das ist mein — αὐτό
εἶνε ἰδικόν μου. — er Bote ἰδιαίτε-
ρος ἀγγελιαφόρος. mit — er Hand
αὐτοχειρί. ἰδίαις χερσίν. er hat
seinen — en Kopf εἶνε ἰδιογνώ-
μων. sich etwas zu — machen
ἰδιοποιῶμαι τι. sein — er Herr
sein εἶμαι αὐτεξούσιος. in — er
Person αὐτοπροσώπως. auf — e
Hand ἡ Faust ἐπὶ ἰδίᾳ εὐθύνη.
aus — er Macht ἢ aus — em An-
triebe αὐτορρηγίως. ἀφ' ἑαυτοῦ.
er ist sehr — εἶνε λ'αν ἀκριβο-
λόγος. sie ist sehr — εἶνε πολὺ
ταπεινὴ, ἀγαπᾷ πολὺ τὴν ταῖς.

Eigenan sicht, die, ἡ αὐτοψία.
eigenartig ἰδιάζων, ἰδιοφυής.

Eigen dünnel, der, ἡ οἰσις,
ἐπαρσις.

eigenhändig ἰδιόχειρος // —,
ἐπρ ἰδίᾳ χειρί. ἰδιοχειρως. — ge-
schrieben αὐτόγραφος, ἰδιογράφος.

Ei enheit, die, —, πλ — en,
ἡ ἰδιοψία, τὸ ἰδιάζον γνῶρισμα.
— einer Sprache ἰδιωτισμός γλώσ-
σης, ἰδιῶμα.

Eigen hilfe, ἡ — hülfe, die.
ἡ αὐτοβοήθεια.

Eigen liebe, die, ἡ φι'αυτία.

Eigen lob, das, ἡ περιαυτολο-
γία. (πρμ) — stinkt ἡ περιαυτολο-
γία εἶνε ἀηδής.

eigenmächtig αὐτογνώμων,
αὐθαίρετος.

Eigen name, der, τὸ κύριον
ὄνομα.

Eigen nutz, der, ἡ ἰδιωφέλεια,
ἡ ἰδιοτελεία.

eigennützig ἰδιωφέλης, ἰδιο-
τελής.

eigens ἐπρ ἰδιαίτερος, ἐπίτηδες

Eigen schaft, die, —, πλ — en,
ἡ ἰδιότης. er hat viele gute — en
ἔχει πολλὰ προσόντα. in seiner
— als Vormund ὑπὸ τὴν ἰδιότητά
του ὡς κηδεμών.

Eigen schafts wort. das,
(γρμ) τὸ ἐπιθετόν.

Eigen sinn, der, ἡ ἰδιογνωμα-
σύνη, ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη, τὸ πεί-
σμα ἡ ἰδιοτροπία (αὐκ) ein kleiner
— μικρός τις σκληραύχην.

eigensinnig ἰδιογνώμων, ἰσχυ-
ρογνώμων [πεισματιάρης]. ἰδιο-
τροπος.

Eigentum, das. — s, πλ — tu-
mer, ἡ ἰδιοκτησία.

Eigentümer, der, — s, πλ —,
ὁ ἰδιοκτήμων, ὁ ἰδιοκτήτης.

Eigentümerin, die, —, πλ
— nen, ἡ ἰδιοκτίτης.

eigenthümlich ἰδιοτροπος, ἰδιορ-
ρυθμος. μοναδικός. χαρακτηριστι-
κός, ἰδιάζων.

Eigen üml chkeit, die, —, πλ
— en, ἡ ἰδιοψία, τὸ ἰδιορρυθμον τὸ
ἰδιάζον γνῶρισμα, τὸ ἰδιῶμα, χα-
ρακτηριστικόν. — einer Sprache ὁ
ἰδιωτισμός, τὸ ἰδιῶμα (γλώσσης).

Eigentums recht, das, τὸ δι-
καίωμα ἰδιοκτησίας.

eigentlich ἰδιος κύριος. im
— en Sinne κυρίως. — er Aus-
druck ἡ κυριολεξία. das — e Grie-
chenland ἡ κυρίως Ἑλλάς. der
— e Wert ἡ πραγματικὴ ἀξία // —,
ἐπρ κυρίως [καθ' ἑαυτοῦ]. — ver-
hält es sich so τὸ πρᾶγμα κυ-
ρίως ἔχει ὡς ἑξῆς.

Eig en wille, der, ἡ οικεία θέλη-
σις ἡ ἰδιογνωμοσύνη, αὐτογνωμοσύνη

eigenwillig ἰδιογνώμων, αὐ-
τογνώμων. — sein ἰδιογνωμονῶ,
αὐτογνωμονῶ.

Eigen willigkeit, die, ἡ αὐ-
τογνωμοσύνη, ἰδιογνωμοσύνη ἡ
ἰδιορρυθμία, ἰδιοτροπία.

eigen uml anlich. sich —, ἡ
geeignet sein ἀρμοῦν, εἶμαι κα-
τάλληλος.

Eigner, der, — s, πλ —, ὁ ἰδιο-
κτήμων, ὁ κύριος.

Eiländer, d r; -s, πλ —, ὁ ταχέως.

Eilbote, der, ὁ ἡμεροδρόμος ἢ ἀγγελιαφόρος.

Eile, die, —, τὸ τάχος, ἡ πρῶτη, ἐπειξίς [ἢ βία, βιάσι]. in der — ἐν τάχει, in aller — ἐν πάσῃ σπουδῇ. ich habe — ἐπιτελεσθαι [βιάζομαι], es hat keine — ἐν κατεπείγει, δὲν εἶνε βία.

eilen ἀμὴ σπεύδω, ἐπιτελεσθαι [βιάζομαι]. Sie haben zu sehr eilt ἐσπεύσατε πολύ. (πρμ) eile mit Weile σπεῦδε βραδέως // —, aus σπεύδω, τρέχω, φέρομαι, zu fülle — σπεύδω εἰς βοήθειαν.

eilend ἐπιτελών, κατεπείγων, ταχέως.

eilends ἐπὶ οὖν σπουδῇ, μετὰ πρῶτης, κατεπειγόντως, κατεσπευσμένως [βιαστικά].

eilf ἔδε elf.

eilfertig ἐσπευσμένος [βιαστικός] ταχύς, γοργός. // —, ἐπὶ ταχέως, ἐν τάχει.

Eilfertigkeit, die, τὸ τάχος, γοργότης, σπουδή.

Eilfuhr, die, ἡ ὠκυδρομὸς ἡ ταχέως ἀμαξοστοιχία.

Eilgut, das, τὰ κατεπειγόντα υποκείμενα.

eilig σπεύδων, ἐπιειγόμενος, ἐσπευσμένος, κατεπειγόμενος, κατεπείγων [βιαστικός]. // —, ἐπὶ ἐν τάχει, διὰ τάχους, οὖν σπουδῇ, ἐν πρῶτῃ [βιαστικά].

eiligst ἐπὶ κατεπειγόντως, κατεσπευσμένως, ὅτι ταχίστα, τὴν ταχίστην.

Eilmarsch, der, ἡ ταχέως πορεία, ἡ ταχυπορεία.

Eilpost, die, τὸ ὠκυδρομον ταχυδρομεῖον, τὸ ἀγγελεῖον.

Eilschrift, die, ἡ ταχυγραφία.

Eilschritt, der, τὸ γοργόν βημα.

Eilwagen, der, ἡ ταχέως ταχυδρομικὴ ἀμαξία.

Eilzug, der, ἡ ταχύπορος ἀμαξοστοιχία.

Eimer, der, -s, πλ —, ἡ ὕδρα, ὁ κάδος, γαυλός [ὁ γάδος, κουδῆς] ὁ ἀμφορεύς, κάδος (= 69 λίτροι).

Eimerchen, das, -s, πλ —, ὁ καδίσκος, τὸ καδίσκιον.

eimerweise ἐπὶ κατὰ κάδους.

ein, eine, ein (μετ' οὐσιαστικοῦ) τίς, τί, αἷς, μία, ἓν [ένας, μία, ἓν]. es giebt nur -en Gott εἰς μόνος θεός ἑπάρχει, um — Uhr εἰς τὴν μίαν (ὥραν). mit -em Worte (ἐν) ἐνὶ λόγῳ. — für allemal ἀπαξ διὰ παντός [μιά φορά διὰ πάντα]. in -em Zuge μία ὁρμῇ, ἐν μιᾷ συνεγείῳ [μονοκόρδι]. -es Alters sein εἶμαι μιᾶς ἡλικίας, sie sind — Herz und -e Seele εἶνε μία ψυχὴ καὶ μία καρδιά. — jeder τῶς τις, εἰς ἕκαστος, welch — Glück! οἷα εὐτυχία! wie — Prinzessie ἡγεμονία. // (ἀνεὺ οὐσιαστικοῦ) -er von ihnen εἰς ἐξ αὐτῶν, der -e und der andere καὶ ὁ εἰς καὶ ὁ ἄλλος.

die -en οἱ μὲν, οὗτοι μὲν, der Eine ὁ εἰς καὶ μόνος (θεός). -er für alle und alle für -en ἀλληλεγγύως. -s von beiden δυσὶν ὁτέρον. -s meiner Kinder ἐν ἐκ τῶν τέκνων μου, noch -s μίαν λείψιν ἀκόμῃ. -s ins andere gerechnet τὸ ἐν μὲ τὸ ἄλλο.

in -em fort ἐξακολουθητικῶς, ὅλον ἐν. es läuft auf -s hinaus κατανίξ ἐν καὶ τὸ αὐτό. das ist mir -s αὐτό μοι εἶνε ἀδιάφορον. -s trinken πίνω μίαν, einem -s ver setzen δίδω τινὶ μίαν, ντοπῶ τινα, mit -s διὰ μιᾶς [μονομιᾶς]. // —, (ἐπὶ) ἐντός [μέσα]. — und aus εἰσ-ερχόμενος καὶ ἐξερχόμενος, weder aus noch — wissen δὲν ἡτέρω τί νὰ πράξω, δὲν ἔχω ποῦ τὴν κατὰ τὴν κλίω.

ein-ackern μη ὑπαρῶ, ἐγκρύπτω ἀροτριῶν, καταχώνω.

einaktig μονόπρακτος.

einander ἀντὶν ἀλλήλων· ἀλλήλους· ἀλλήλοις. ἀμοιβαίως, sie hassen sich — μισοῦσιν ἀλλήλους, an — πρὸς ἀλλήλους ἐπ' ἀλλήλων, auf — ἄλλος ἐπ' ἄλλω, ἐπ' ἀλλήλους, für — ἄλλος ἀντ' ἄλλου, neben —, παρ' ἀλλήλοις, durch — ἀναμίζ, φύρδην, ἄνω κάτω, φύρδην μίγδην, hinter — ἐφεξῆς, ἄλλος μετ' ἄλλον, ἐπόμενοι ἀλλήλοις, unter — πρὸς ἀλλήλους, ἐν ἀλλήλοις· φύρδην, ἄνω κάτω, ἀναμίζ, an — setzen συνάπτω πρὸς ἀλλήλους, aus — setzen ἀποσυνθέτω, διαχωρίζω. (μτφ) ἀναπτύσσω, διευκρινῶ, διασαφηνίζω, aus — gehen διαχωρίζομαι, ἀποχωρίζομαι, διαλύομαι.

sich **ein-arbeiten** ἐγκρύπτω· ἐξοικειοῦμαι.

einarmig μονόχειρ.

einartig ἐνός εἶδους, μονοειδής [μονόλογος].

ein-äschern μη κατατεφρῶ, ἀποτεφρῶ.

Einäschierung, die, —, πλ -en, ἡ κατατεφρώσεις, ἀποτεφρώσεις.

ein-atmen μη εἰσπνέω, ἀναπνέω.

Ein atmung, die, —, πλ -en, ἡ εἰσπνοή, ἀναπνοή.

ein-ätzen μη χαλκογραφῶ διὰ νιτρικοῦ ὀξέος.

einäugl μονόφθαλμος· ἑτερόφθαλμος. (πρμ) bei den Blinden ist der -e König ἐν τυφλοῖς γλαυμὸς βασιλεύει [εἰς τῶν στραδῶν τῇ χώρᾳ βασιλεύουσιν οἱ ἀλλήθωροι].

ein-balsamieren μη ταριχύνω [βασαλμώνω, βασαλμάρω].

Ein balsamierung, die, —,

πλ -en, ἡ ταριχεύειν, ταριχεύσεις [τὸ βασάμωμα].

Ein band, der, τὸ ἑλκτρον, τὸ περιβάλλωμα [τὸ θέσιμον].

einbändig μονότομος.

ein-be dingen* μη συμπεριλαμβάνω ἐν τῇ συμφωνίᾳ.

ein-be'greifen* μη συμπεριλαμβάνω, einbegriffen συμπεριλαμβανόμενος.

einbeinig μονόπους.

ein-beissen* μη ἐνδάκνω.

ein-be kommen* μη εἰσπράττω [ἐσοδεύω].

ein-be rufen* μη συγκαλῶ, προσκαλῶ.

Ein berufung, die, ἡ σύγκλησις, πρόσκλησις.

ein-biegen* μη ἐγκάμπτω, συγκάμπτω. //—, ἀμλ ἐπ'ανέρχομαι εἰς τὴν ὁδόν, eingebogen ἐπικαμπής.

Ein biegung, die, ἡ κάμψις· ἡ καμπή, συγκαμπή.

sich **ein-bilden** φαντάζομαι, παριστάνω ἐν τῇ φαντασίᾳ μου, φρονηματίζομαι, μεγαλύνομαι [ἐπιπάζομαι], eingebildet ἐπηρμένος, πεφυστωμένος, φρονηματίας [φαντασμένος, ἐπιπασμένος].

Ein bildung, die, ἡ φαντασίς, ὁ φαντασμός, ἡ φαντασία· ἡ οἰήσις, ἔκπρσις, ὁ τυφός, ἡ ὑπερφανία [ἡ ἐπιπασία], er hat eine zu grosse — von sich· ἔχει πολὺ μεγάλην ἰδέαν περὶ ἑαυτοῦ.

Einbildungskraft, die, ἡ -vermögen· das, τὸ φανταστικόν, ἡ φαντασία.

ein-binden* μη ἐνδέω, ἑλκτροῦ, περιδέω, ein Buch — δένω βιβλίον.

Ein binden, das, ἡ δέσις [τὸ θέσιμον].

ein-blasen* μη ἐμφυσῶ· ἐμπνέω.

Einblasung, die, —, πλ -en, ἡ μούστικος.

einblättrig (φτλ) μονόφυλλος· μονοπέταλος.

ein-bläuen μὴ ἐμβάλλω διὰ φατισμάτων, ἐγγαράσσωμαστικῶν.

Ein blick, der, τὸ ἐμβλεμμα, ἡ ἐννοψία· ἡ ἀποψία.

einblumig μονανθής.

ein-brechen* μὴ εἰσδιᾶζω, διαρρηγνύω. πύτυσσω, διπλώνω. || —, ὅπως ῥηγνύσθαι, καταρρηγνύσθαι, κατασυντρεῖσθαι [σπάνω], εἰσπύπτω. εἰσορμῶ, ἐμπύπτω, εἰσέρχομαι βία, ἐπιέρχομαι, ἐπιγίνομαι· ἐπισκῆπτω. bei -der Nacht νυκτὸς ἐπερχομένης. in einen Laden — διαρρηγνύω (βιάζω) ἐμπορικόν.

Ein brechen, das, ἡ ῥήξις, διαρρηξις, ἡ εἰσβολή.

ein-brennen* μὴ ἐγκαίω, καυτηριάζω, ζεῖ, αἰτίζω, ζεματιῶ.

ein-brin-en* μὴ εἰσφέρω, εἰσκομίζω. ἀποφέρω, φέρω, προσοδεύω. wieder — ἐπανορθῶ, διορθώνω. seinen Verlust — ἀποζημιούμαι. Gefangene — φέρω εἰχμαλωτῆρας. in die Ehe — λαμβάνω προίκα, das Eingebrachte ἡ φερνὴ, προίξ. Gewinn — ἀποφέρω κέρδος. einen Antrag — ὑποβάλλω πρότασιν.

Ein bringen, das, ἡ εἰσκομιδή, ἀποθηκεύσις. ἡ ὑποβολή, εἰσήγησις. ἡ ἀποζημιώσις.

ein-brocken μὴ ἐνθρόπτω. er hat etwas einzubrocken ἔχει πόρον ζωῆς, ἔχει τὸ ἰδικόν του, (ματφ) einem etwas — δολιεύσθαι τινα [τοῦ καταφέρειν μιά].

Einbruch, der, ἡ ῥήξις, διαρρηξις, ἡ εἰσβολή, εἰσόρμησις ἡ ἐπέλευσις. mit — der Nacht νυκτὸς ἐπελθούσης.

Einbruchs diebstahl, der, ἡ μετὰ ῥήξεως κλοπή.

ein-bürgern μὴ πολιτογραφῶ. ein fremdes Wort — καθιερώων· ξενικὴν λέξιν. sich — πολιτογραφῶμαι· συνθερίζομαι εἰς τὸ κλίμα, ἐγκλιματίζομαι.

Einbürgerung, die, —, πλ -ει, ἡ πολιτογράφησις· ἡ ἐγκλιματισίς, ὁ ἐγκλιματισμός.

Ein busse, die, —, ἡ ζημία, ἀπώλεια.

ein-büssen μὴ ἀπολλύω, ζημιούμαι, ὑφίσταμαι ἀπώλειαν [χάνω].

ein-dämmen μὴ ἐγκλείω διὰ προχύματος, περικλείω δι' ἀναχώματος.

ein-dampfen ἀμὴ ἐξατμίζομαι.

ein-dämpfen μὴ θυμιῶ, θυμιᾶζω.

eindeutig μονόσημος, μονοσήμαντος.

ein-drängen μὴ εἰσδιᾶζω [στρυμώνω]. sich — εἰσδιᾶζομαι· εἰσπύπτω, εἰσορμῶ.

Ein dringen, das, ἡ εἰσβολή.

ein-drehen μὴ ἐναστρέφω, στρέφω ἐντός.

ein-dringen* ὅπως εἰσδιᾶζομαι, εἰσορμῶ, εἰσβάλλω, εἰσέρχομαι βιᾶς· εἰσχωρῶ, εἰσδύομαι, εἰσδύω, ἐμβασθύνω.

Ein dringen, das, ἡ εἰσβολή, εἰσόρμησις· ἡ εἰσδυσις, ἡ εἰσχωρησις.

eindringlich ἔντονος, ἐμφαντικός, δεινός.

Ein dringlichkeit, die, ἡ ἐμφασίς, ἡ ἔντονος δύναμις.

Eindringling, der, -s, πλ -e, ὁ παρεῖσχατος.

Ein druck, der, -es, πλ -drucke, ἡ ἐνθλοψία, ἐμπέσις, τὸ ἐντύπωμα. (ματφ) ἡ ἐντύπωσις, αἰσθησις.

ein-drucken μὴ ἐντυπώνω, ἐναποτυπῶ.

ein-drücken μὴ ἐμπιέζω,

εἰσπείζω· ἐνθλίβω, ἐνθλῶ, **sich**
— ἐντυπώνομαι, ἐναποτυπῶμαι.

Eindrückung, die, —, ἡ εἰσ-
πίσις, τὸ ἐμπέσμα.

eine ἴδε ein.

einen μὴ ἐγνώω, συγινώσκω.

ein-engen μὴ στενῶ, συστενῶ,
συστέλλω.

einer, **eine**, **eins**, ἄντ' ἑὶς [κα-
νὴς, κάποιος]. es könnte — glau-
ben ἤθύνά τοι; νὰ πιστεύῃ, das
kommt einem [fremd vor αὐτό
φαίνεται παράξενον] ἴδε καὶ ein.

Eine, der, -s, πλ —, (ἀέθρμ)
ἡ μονάς.

einerlei ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ
αὐτό, ὁ ἴδιος, ἡ ἰδίᾳ, τὸ ἴδ'ον.
das ist — εἶνε ἔν καὶ τὸ αὐτό,
εἶνε ὁμοίωσον.

Einerlei, das, -s, ἡ μονοειδέεια,
μονοτονία, das ewige — τὰ αὐτὰ
τοῖς αὐτοῖς, τὰ συνήθεα συνήθη.

Einerleiheit, die, —, ἡ ταυ-
τοτης.

ein-ernten μὴ θερίζω· τρυγῶ,
συνάγω, συγκομιδῶ. (μτφ) Loh —
τρυγᾶνω ἐπαίνων.

Einerntung, die, —, ὁ θερι-
σμός· ἡ συγκομιδή.

einerseits ἢ **inestells** ἐπρ
τοῦτο μὲν, ἀφ' ἑνός (μὲν), ἐξ ἑνός
(μέρους). ἔθεν μὲν.

ein-exerzieren μὴ γυμνάζω.

einfach ἀπλοῦς [μονός, ἀπλός].
μονοειδής, ἀσύνθετος, λιτός, ἀπέ-
ριτος. -e Zahl ἀριθμός ἀρχικός,
ἀσυνδιαίρετος· (γρμ) ὁ ἐνικός (ἀριθ-
μός). -es Essen ἡ λιτὴ τροφή.
|| —, ἐπρ ἀπλῶς, ἀπλοικῶς, λιτῶς.

Einfachheit, die, —, ἡ ἀπλό-
της· ἡ ἀφέλεια· ἡ λιτότης, ἀπερι-
τότης.

ein-fädeln μὴ διεμβάλλω, δι-
είλω, διαπερῶ [μυελονιάζω, περ-
νῶ]. (μτφ) μηχανογραφῶ, μηχαν-
νῶμαι.

ein-fahren* μὴ εἰσκομιδῶ ἐφ'
ἀνάγκης, διαφρηγνύω εἰσελά νων
|| —, ἀμς εἰσελαύνω, εἰσερχομαι
ἐφ ἀνάγκης· εἰσπλέω, εἰσορμίζομαι.

Ein-fahrt, die, ἡ εἰσκομιδὴ, εἰσ-
αγωγή· ἡ συγκομιδὴ, ἡ εἰσελάσις,
εἰσοδος ἐπ' ὁχλήματος ὁ εἰσπλοῦς,
ἡ εἰσοδος.

Ein-fall, der, ἡ κατάπτωση· ἡ
εἰσβολή, ἡ ἐπιδρομή. (μτφ) ἡ αἰ-
φνίδιος ἰδέα, ἡ φαντασία, ὁ οἰστρος,
wunderlicher — ἡ ἀλλόλοτος ἰδέα
[ἡ παραξενία]. wüthiger — ἀστυ-
ολογία, εὐφρολογία, ich kam auf
den — μοι ἤλθεν ἡ ἰδέα, μοῦ ἐ-
κάπνισε.

ein-fallen* ἀμς ἐμπίπτω, εἰσ-
πίπτω· εἰσβάλλω, καταπίπτω, κα-
ταρρέω, ἰσχυαίνομαι, ἀπισχυαίνο-
μαι, κατασκελετεύομαι, ἐπέρχομαι,
πιγίνομαι, διακόπτω, ὑπολαβῶν
λέγω, ἔρχομαι ἐπὶ νοῦν εἰς τὸν
νοῦν, κατὰ νοῦν, ἐπέρχομαι. Was
fällt dir ein? τί σοι ἤλθε; τί σου
ἐκάπνισε; τί σου κατέβη; das ist
mir nie eingefallen οὐδέποτε
ἐστοχάσθην τοιοῦτό τι. es fällt
mir etwas ein ἰδέα τις μοι ἐπέρ-
χεται, es fällt mir nicht ein δὲν
το ἔχω κατὰ νοῦν, δὲν το ἔχω ἐπὶ
τὸν νοῦν μου [δὲν ἔχασα τὸ γὰρ-
δαρό μου].

Ein-fallen, das, ἡ κατάπτωση·
ἡ εἰσβολή.

Einfalls-winkel, der, (φωσ)
ἡ γωνία τῆς προσπτώσεως.

Einfalt, die, —, ἡ ἀπλότης,
ἀφέλεια, ἡ εὐήθεια, ἀεελτερία, ἡ λι-
τότης, βλακεία [ἡ μπουνταλά].

einfältig ἀπλοῦς· εὐήθης, ἀεέλ-
τερος, ἡλιθίος, βλάξ [μπουνταλά].

Einfältigkeit, die, —, πλ
-ος, ἡ εὐήθεια, βλακεία.

Einfaltspinsel, der, ὁ βλιτα-
μάμας, ὁ βλάξ, τὸ κτήνος [τὸ ζῶν-
τόβολον].

ein-falzen μὴ συναρμύζω, συναρμολογῶ, συναρθρῶ.

Ein-falzung, die, —, πλ -en. ἡ συναρμολογία ἢ συναρθρώσις.

ein-fangen* μὴ συλλαμβάνω, φυλάττω [χῶναι μέσῃ].

einfarbig μονόχρωμος, μονοχρώματος.

Einfass band, das, ἡ ταινία περιδέσεως, τὸ περίδεμα.

ein-fassen μὴ ἐμβάλλω εἰς πίδακα ἢ βαρέλιον. περιβάλλω, περιδέω* κρασπεδῶ. περικλείω, περιτελλῶ, μετὰ ἑνὸς Ῥαῖμον — περιβάλλω διὰ κορνίζης. weiss eingefasst περιλευσός.

Ein fassung, die, ἡ περίδεσις, ἡ περιβολή.

ein-feilen μὴ ἐγχαράσσω διὰ βίνης.

ein-feuchten μὴ ἐπιδρέχω, διαδρέχω [μουσκεύω].

ein-feuern μὴ ἐνάπτω, ἀνάπτω ἐντός. gut — ἡμερᾶν καλῶς.

sich ein-finden* παραγίνομαι, προσέρχομαι, παρευρίσκομαι ἐμφανίζομαι.

ein-flechten* μὴ ἐμπλέκω, παρεμπλέκω.

Einflechtung, die, —, πλ -en, ἡ ἐμπλεκίς, ἐμπλοκή ἢ παρεμπλοκή.

ein-flicken μὴ παρεμβάλλω βράτιον. (μτφ) παρειαγῶ.

ein-fließen* ἀπὸ εἰσρέειν ἐμβάλλω. — lassen παρεμβάλλω.

ein-flössen μὴ ἐνσταλάζω, ἐνσταίω. (μτφ) ἐμβάλλω, μποιῶ, ἐμπνέω.

Einflössung, die, —, πλ -en, ἡ ἐνστασις, ἐνστάλαξις. (μτφ) ἡ ἐμπνέσις, ἐμπνευσις.

Ein fluss, der, ἡ εἰσοδή, ἐμβολή* τὸ στόμιον. (μτφ) ἡ ῥοπή, ἐπιρροή ἢ δύναμις, ἰσχύς. — haben ἰσχύω, ἔχω ἐπιρροήν.

einflussreich μέγα δυνάμενος, ἐπιρροήν ἔχων.

ein-flüstern μὴ ἱμνουῶ* συρρίζω, ψιθυρίζω, ὑποβάλλω.

Ein flüsterer, der, ὁ ὑποβολεύς.

Einflüsterung, die, —, πλ -en, ἡ ὑποβολή, εἰσὴ ἡσις.

ein-fordern μὴ ἀπαιτῶν συλλέγω, εἰσπράττω.

Ein forderung, die, ἡ ἀπαιτήσις ἢ εἰσπραξις.

einförmig μονοειδής, ὁμοειδής, ταυτοειδής [μονόλογος]* μονότονος.

Einförmigkeit, die, —, πλ -en, ἡ μονοειδεύς, τὸ μονοειδέειν ἢ μονοτονία.

ein-fressen* μὴ ἐνδύκω, **sich** — εἰσδύομαι θύκων, εἰσχωρῶ τρώγων.

ein-friedigen μὴ περιφράσσω.

Einfriedigung, die, —, πλ -en, ἡ περιφραξις τὸ περιφράγμα, ὁ φραγμός.

ein-frieren* ἀψίσσω* πηγνύμαι ὑπὸ τοῦ πάγου.

ein-fugen μὴ ἐναρμύζω, ἐναρθρῶ.

ein-fügen μὴ ἐναρμύζω, παρ-εβάλλω, ἐνέρω, παρ-ενθῆται. καταχωρίζω.

Ein fügung, die, ἡ ἐναρμολογία, παρεμπλοκή, παρενθήκη, ἡ καταχωρίσις.

Ein fuhr, die, ἡ εἰσαγωγή. die — und Ausfuhr ἡ εἰσαγωγὴ καὶ ἐξαγωγή.

Ein fuhr artikel, der, τὸ εἰσάγομενον ἐμπόρευμα. die — τὰ εἰσαγώγικα.

einführbar εἰσαγωγίμος.

Einführbarkeit, die, —, τὸ εἰσαγωγίμον.

in-führen μὴ εἰσάγω* εἰσέρω, εἰσχωρίζω* παρειαγῶ. verbotene Waren — παρεμπορεύομαι, λα-

ὁρεμπορῶ. neue Wörter — εἰσάγω νέας λέξεις. einen redend — παρ-εἰσάγω τινά λαλοῦντα, ποιῶ τινά λέγοντα **sich** — εἰσάγομαι.

Ein führer, der, ὁ εἰσαγωγεὺς.
Einfuhr handel, der, τὸ ἐμπορίον τῆς εἰσαγωγῆς.

Ein führung, die, ἡ εἰσαγωγή. ἢ ἐγκαλ(δ)ουσις, ἐγκατάστασις.

Einfuhr verbot, das, ἡ ἀπαγορευσις εἰσαγωγῆς.

Einfuhr zoll, der, ὁ ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων φόρος, ὁ εἰσαγωγικὸς δασμὸς.

ein-füllen μὴ φιαλίζω, ἐμβάλλω εἰς φιάλας [μπουτιλιζῶ].

Ein füllung, die, ὁ εἰς φιάλας μεταγισμός, ὁ φιαλισμός.

einfüssig μονόπους.

Ein gabe, die, ἡ ἀναφορά.

Ein gang, der, ἡ εἰσοδος ἢ ἐμβασίς. (μτφ) ἡ ἀρχή, ἔναρξις. — finden τογχανῶ ἐπιδοκιμασιὰς, εὐδοκιμῶ. — verschaffen εἰσαγω-βάλλω εἰς κυκλοφορίαν.

eingangs ἐπρ ἐν πρώτοις, κατὰ πρῶτον, κατ' ἀρχάς. — erwähnι ἐν ἀρχῇ εἰρημένος, προμνημονευθεῖς.

Eingangs zoll, der, ὁ δασμὸς εἰσαγωγῆς.

ein-geben* μὴ βίδω πρὸς πόσιν, (προ)ποτίζω, υποβάλλω, einem Ar-ztiei — ποτίζω φάρμακόν τινα, eine Bittschrift — βίδω ἀναφοράν.

Ein geber, der, ὁ υποβολεὺς, εἰσαγγητής.

eingebildet ἱδανικός, τῆς φαντασίας, φαντασιώδης, ἐπηρμένος, περυσωμένος, ὑπεροπτικός, ὁλα-ζονικός [φαντασμένος, ἐπιπασμέ-νος]. der -e Kranke ὁ κατὰ φαντασίαν ἀσθενής.

Eingebildetheit, die, —, ἡ ἐκάρσις, εἰησις, φαντασία.

Eingebinde, das, -s, πλ —,

τὸ δῶρον τοῦ βαπτίσματος [τὸ μαρ-τυριάτικον, σφῆτι].

eingeboren μονογενής, αὐτό-χθων, ἰθαγενής, ἐγγώριος. († Γρ.) der -e Sohn ὁ μονογενὴς υἱός.

Eingebrachte, das, -n, τὰ προικῶτα δῶρα, ἡ φερνή.

Ein gebung, die, —, πλ -ον, ἡ υποβολή, εἰσήγησις, ὑποκλίνσις.

Eingeburt, die, ἡ ἰθαγένεια.

eingedenk μνήμων, einer Sa-che — sein ἐνθυμοῦμαι τι — bleiben διατηρῶ ἐν τῇ μνήμῃ, δὲν λησμονῶ.

eingedrückt σιμός, ῥινόσιμος.

eingefallen κατεσπληκώς, κα-τεσκατευμένος [πετοῖ καὶ κόμ-καλον].

eingefleischt ἐνσεσκαρκομένος.

ein-gehen* μὴ ἀναλαμβάνειν, ἀναδέχομαι, παραδέχομαι, συνο-μολογῶ, eine Wette — στοιχη-ματίζω, Bedingungen — δέχομαι ὅρους. Verbindlichkeiten — ἀ-ναλαμβάνω ὑποχρεώσεις, eine Ehe — συνάπτω γάμον, einen Ver-gleich — δέχομαι συμβιβασμόν, alles — παραδέχομαι πάντα. || —, ἀμς εἰσέρχομαι, ἐμβαίνω. (μτφ) ἔρχομαι, ἀφικνούμαι, φθάνω, δε-χομαι, παραδέχομαι, ἀποδέχομαι, σμικρύνομαι, στενεύω [μπαίνω]. ἀπομαρτίνομαι, ξηραίνομαι, πα-ραμαρτίζω, φθείρομαι, es sind Nach-richten eingegangen ἔρθεσαν εἰ-δήσεις, die Gelder gehen spär-lich ein τὰ χρήματα εἰσπράττον-ται μετὰ δυσκολίας, auf die nä-heren Umstände — εἰσέρχομαι εἰς τὰ καθ' ἑκάστων, in einem Hau-se aus- und — συχνάζω εἰς οἰ-κίαν τινά, zur ewigen Ruhe — μεταβαίνω εἰς τὰς αἰωνίους μνάς, in den Sinn eines Autors — ἐμβαδύνω εἰς τὴν ἔννοιαν συγγρα-φέως, auf etwas — συναινῶ εἰς τι

— lassen παύω, καθαιρῶ. die Zeitung ist eingegangen ἡ ἐφημερίς ἐπαύσατο.

Eingehen, das, ἡ εἰσοδος. ἡ εἰσις, ἡ ἐλευσις. ἡ ἀποδοχή, παραδοχή· ἡ συναίνεσις, συγκατάθεσις· ἡ παρακμή, φθορά· ἡ παύσις. τὸ στένωμα, ἡ στενεύσις.

eingehend ἀκριθής διεξοδικός, ἐντελής, λεπτομερής. // —, ἐπὶ διεξοδικῶς, λεπτομερῶς.

eingemacht ἀτυτός, ταριχηρός [τουρσί]. das E-e τὸ γλυκύν.

eingegenommen (Idee einnehmen)* προειλημμένος, προκατειλημμένος, νευαρκωμένος· νωθρός, von sich — ἐπηρμένος [φαντασμένος].

Eingenommenheit, die, —, ἡ πρύληψις, ἡ νόρη, ζάλη, ὁ φαντασμός, φαντασία.

eingeschränkt περιορισμένος.

Eingeschränktheit, die, —, ὁ περιορισμός, ἡ οἰκονομία.

eingeschrieben (Idee einschreiben). -er Brief ἐπιστολή ἐπὶ συστάσει.

ingesessen ἐγκαθεστραμένος, ἐγκατοικος.

Ein geständnis, das, ἡ ὁμολογία, ὁμολογία.

ein-ge stehen* μὴ ὁμολογῶ, ἀναγνωρίζω, παραδέχομαι.

Eingeweide, das, -s, πλ —, τὰ ἐντερα, ἐντόσθια. die edleren — τὰ σπλάγχνα.

Eingeweide wurm, der, ἡ ἑλμινς, τὸ ἐλμίνθιον [ἡ λιθία].

eingeweiht μεμυημένος.

ein-gewöhnen μὴ συνθείζω, sich — συνθίζωμαι.

eingewurzelt ἐρριζωμένος.

eingezogen (Idee einziehen)* ἀποσεσυρμένος μεμονωμένος, μονήρης.

Eingezogenheit, die, —, ἡ

μονότης, ἐρημία, μοναξία· ὁ μονήρης βίος, ἡ ἀπραγμοσύνη.

ein-giessen* μὴ ἐγγέω· ἐγγυματίζω ἐντήκω.

Eingiessung, die, —, πλ -en, ἡ ἐγγυσις.

ein-gittern μὴ περικλείω διὰ κιγκλίδων.

ein-graben* μὴ καταρύπτω, καταχώνω· κατακρύπτω, κατακαλύπτω, ἐγγαράσσω.

Eingrabung, die, —, πλ -en, ἡ κατόρυξις, κατάχωσις· ἡ ἐγγάραξις.

ein-gravieren μὴ ἐγγαράσσω, ἐγγλύφω.

ein-greifen* ἀμῃ, in etwas — ἄπτομαι, ἐπιλαμβάνομαι τινοῦ· ἐμβαίνω, ἐπεμβαίνω εἰς τι.

eingreifend ἐνεργής, δραστήκιος, ὀξύς.

Ein griff, der, ἡ ἐπάλλαξις, ἡ ἀμοιβαία συναρμογή· (μτρ) ἡ ἐπέμβασις.

Ein guss, der, ἡ ἐγγυσις, ὁ τύπος, ὁ χύανος, τὸ χύανον [τὸ καλούπι].

ein-hägen (Idee einhegen).

ein-häkeln μὴ ἐμπερονῶ, προσπερονῶ, κομδῶν.

ein-haken μὴ συναρπάζω, ἐμπεριπλέκω [ἐμπερδεύω, σκαλῶνω].

Ein halt, der, -es, ἡ ἀναστολή, ἡ στάσις, σταμάτησις, einer Sache — thun σταματῶ τι, den Begierden — thun κολάζω τὰς ὁρμὰς.

ein-halten* μὴ ἐπέγω, ἀναστέλλω, ἀνακρατῶ, ἐμποδίζω, σταματῶ, πληρῶ, ἐκπληρῶ. die Zahlungen — εἶμαι τακτικὸς εἰς τὰς πληρωμὰς, ein Versprechen τιρῶ ὑπόσχεσιν // —, ἀμῃ ἐπέγω, σταματῶ· λήγω, παύω (mit etwas τι).

ein-handeln μὴ ἀγοράζω, etwas mit — συναγοράζω τι.

einhandig μονόχειρ.

ein-händigen μὴ ἐγγχειρίζω, παραδίδω ἰδιοχείρως.

Einhändigung, die. —, πλ -en, ἡ ἐγγχειρσις, παράδοσις.

Einhändigungs schein, der, τὸ ἐπιδοτήριον.

ein-hängen μὴ κρεμῶ ἐντός· ἐμβάλλω, ἐνθέντα, ἐναρμόζω· προσαρτῶ.

ein-hauchen μὴ ἐμφυσῶ, ἐμπνέω.

Einhauchung, die. —, πλ -en, ἡ ἐμφύσσις· ἡ ἐμπνευσις.

ein-hauen* μὴ ἐγγαράσσω, ἐγκόπτω, διαρρηγνύω, σκίζω. || —, ἀνὴρ, auf den Feind — ἐπιπίπτω κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. (οἶκί er kann wacker — τρώγει ἕνα περιδέρημαν.

ein-heben* μὴ ἐμβάλλω, ἐνθετω.

ein-heften μὴ προσράπτω προσκόλλω.

ein-hegen μὴ περιβάλλω διαπραγμά. περιφράσσω.

Einhegung die. —, πλ -en, ἡ περιφράξις ὁ φράγματος [ὁ φράγματος].

einheimisch ἐγχώριος, ἐπιχώριος, ἐντόπιος. -er Krieg ἐμφύλιος πόλεμος. — sein ἐπιχωριάζω.

ein-heimsen μὴ ἀποθηκεύω (οἶτον).

sich ein-heiraten ἐγκαθιδρύομαι ὡς γαμβρός.

Einheit, die. —, πλ -en, ἡ μονάς· ἡ ἐνότης.

einheitlich ἐνιαυτός.

Einheitlichkeit, die. —, τὸ ἐνιαυτὸν, ἡ ἐνότης.

ein-heizen μὴ ἀνάπτω θερμάσκειν· ἀνάπτω πῦρ.

Einheizung, die, ἡ θέρμανσις.

Einheizer, der, ὁ καμινωκάστης, θερμαντήρ.

Einheizerin, die, —, πλ -nen ἡ κομινώ.

ein-helfen* μὴ ὑποδοιῶ· ὑποβάλλω, ψιθυρίζω.

Ein helfer, der, ὁ ὑποβολεύς, einhellig διαισώφους.

Einhelligkeit, die, —, ἡ ὁμοφωνία.

einher ἐπὶ πρὸς τὰ πρόσω, πρὸς τὰ ἐμπρός. κατὰ μήκος.

einher-fahren* ἄμς προβαίνω ἐπ' ὁρήματος, προελάυνω.

einher-gehen* ἄμς προβαίνοι, προχωρῶ.

einher-reiten* ἄμς προβαίνω ἐφ' ἵππου πρὸς ἐλάυνω.

einher-schlendern ἄμς προχωρῶ συρόμενος, πηγαίνω ὀληνηρῶς.

einher-schreiten* ἄμς βαδίζω, προβαίνω βαδην, ἐμβαδίζω.

einher-stolzieren ἄμς βρηνύομαι, σοβαρεύομαι, υπερηφανῶ.

einher-ziehen* ἄμς προχωρῶ, προάγω, προβαίνω.

ein-holen μὴ προῦπαντῶ· συρροπέμπτω, ἐπικαταλαμβάνω, εὐάνω, προφθάνω, καταφθάνω (προ-άμνω) ζητῶ, αἰτῶ. das Ver-

säumte — ἐπανορθῶ τὸ παραμεληθέν. ein Gutachten — ζητῶ συμβουλὴν, συμβουλεύομαι. die

Stimmen — συνάγω τὰς φήφους.

Ein holung, die. —, ἡ προῦπαντῆσις· ἡ ὑποδοχή, προπομπή.

Ein horn, das, (ζῆ) ὁ μονόκερως.

einhörnig μονοκέρατος, μονόκερως.

Einhufer, der, -s, πλ —, ὁ μῶνυς, μονόχηλος.

einhufig μονόχηλος, μῶνυξ.

ein-hüllen μὴ περικαλύπτω, περιτυλίσσω.

Ein hüllung, die. —, πλ -en, ἡ ἐγκαλύψις, περικαλύψις.

einig μόνος, μονήρης. ὁμόφων, ὁμογνώμων, σύμφωνος. — sein συμ-

φωνῶ, ὁμογνώμων· über den Preis — werden συμφωνῶ εἰς τὴν τιμὴν.

einige αντ. τί, μερικὸς [κάμ-
πος]. vor -r Zeit πρό τινος
χρόνου, πρό καιροῦ. — Freunde
φίλοιτινές, μερικοὶ φίλοι. — meiner
Freunde τινές τῶν φίλων μου. —
vierzig τεσσαράκοντά τινες, πε-
ρὶπου τεσσαράκοντα. -s ti [κάτι τι]
einigemal ἑπρ. ἑνὶ ἑνὶ [κάποτε,
μερικοὶς φορὰς].

einigen μὴ ἐνοποιῶ, ἐνώνω.
sich — ἐνωῦμαι.

einigermassen ἑπρ. τρόπον
τινά, ποῖς, κάπως, ὁπωςοῦν.

Einigkeit, die, —, ἡ ἐνότης,
ὁμογενωσσύνη, ὁμοφροσύνη, συμ-
φωνία, ὁμόνοια.

Einigung, die, —, ἡ ἐνωσις·
ἡ συμφωνία.

ein-impfen μὴ ἐνοφθαλμίζω,
ἐμβολιάζω.

Einimpfer, der, -s, πλ. —, ὁ
ἐμβολιαστής.

Einimpfung, die, —, πλ.
-en, ὁ ἐνοφθαλμισμός, ἐγκεντρι-
σμός, ἐμβολιασμός.

ein-jagen μὴ (μτφ) ἐρποιῶ,
ἐρβάλλω, ἐμπνέω. Furcht —
ἐρβάλλω [ἐμπνέω φόβον].

einjährig ἐνέτιμος, ἐνός ἔτους.
ἐναύσιος

ein-kalken μὴ ἐμβάλλω εἰς ἄ-
σπεστον.

Einkammer system, das, τὸ
συστήμα τῆς μιᾶς μόνῃς βουλῆς.

ein-kassieren μὴ εἰσπράττω.

Ein kassierung, die, ἡ εἰσ-
πράξις.

Ein-kauf, der, ἡ ἀγοράσις, ὁ ἀγο-
ρασμός ἡ ἀγορά [τὸ φῶνι, τὸ ψῶνι].

ein-kaufen μὴ ἀγοράζω, κατα-
γοράζω [ψωνίζω, ψωνίζω]. einen
— ἐξαγοράζω θέσιν τινί. sich
— γίνονται ὅκτος διὰ πληρωμῆς,
ἀγοράζω θέσιν.

Ein-käufer, der, ὁ ἀγοραστής
[ὁ ψωνιστής, ψωνιστής].

Einkaufs preis, der, ἡ τιμὴ
ἀγοράς, τὸ τίμημα τῆς ἀγοράσεως
[τὸ κόστος].

Einkehr, die, —, ἡ κατάλυσις
εἰς ξενοδοχεῖον· τὸ κατελκεῖν.

ein-kehren ἀνσκαταλύω, (μτφ)
in sich — συνέρχομαι.

ein-keilen μὴ ἐνσπρηνῶ.

ein-kerben μὴ ἐπιχαράσσω,
ἐντέμνω.

Einkerbung, die, —, πλ. -en,
ἡ ἐπιχαράξις, ἐγχαράξις, ἐντέμνη,
ein-kern μὴ ἐμβάλλω εἰς
τὴν εἰρήνην. ῥίπτω εἰς τὸ δεσμο-
τήριον.

Einkerkerung, die, —, πλ.
-en, ἡ κάθειρξις, ὁ φυλακισμός.

ein-ketten μὴ ἀλυσιδένω.

ein-kitten μὴ ἐγκολλῶ, προσ-
καλλῶ.

ein-klammern μὴ ἐμπερι-
κλείω, ἐμπεριπλέκω· ἐγκλείω εἰς
παρένθεσιν, παρενθέτω.

Einklammerung, die, —, πλ.
-en, ἡ παρενθήκη, παρενθεσις.

Ein klang, der, ἡ ὁμοφωνία,
ἁρμονία. in — sein συμφωνῶ,
συνάδω, ὁμοφωνῶ.

einklappig (φτλ) μονόθυρος.

einklassig μιᾶς τάξεως. -e
Schule σχολεῖον μὴ μίαν τάξιν.

ein-kleben μὴ ἐγκολλῶ.

ein-kleiden μὴ ἐνδύω, περι-
βάλλω. (μτφ) περικαλύπτω, περι-
κρύπτω.

Ein kleidung, die, ἡ ἐνδυσις.
ἐνδυμασία ὁ ἱματισμός. (μτφ) ἡ
περικύσμησις.

ein-kleistern μὴ ἐγκολλῶ.

ein-klemmen μὴ ἐνθλίβω,
συνθλίβω, συσφίγγω.

ein-klinken μὴ μανδελώνω.

ein-kneen μὴ συμφύρω, συμ-
φυρῶ, συμμειγνύω, ζυμνώνω.

ein-knicken μὴ κατακλῶ, λυ-
γίζω, ἀπλώνω [μειοτοκάζω].

ein-kochen μη καθέψω, ἐλάτ-
των βράζων [φυραίνω, ψυρῶ]. // —,
ἀμς ὀλιγοστεύω βράζων [φυραίνω,
ψυρῶ].

ein-kommen* ἀμς εἰσέρχομαι·
ἀφικνούμαι, περισυνάγομαι, εἰσ-
πράττωμαι, εἰσοδεύομαι· ἐπέρχο-
μαι κατὰ νοῦν· ἀναφέρομαι, schrift-
lich — ἀναφέρομαι ἐγγράφως.

Ein kommen, das, ἡ ἀφίξις.
α! πρόσδοσι, τὰ εἰσοδήματα.

Einkommen steuer, die, ὁ
ἐπὶ τῶν προσόδων φόρος.

ein-kriechen* ἀμς εἰσέρπω,
εἰσδύομαι.

ein-kriegen μη (οἶκ) λαμβάνω.

Einkünfte, die (ὅλ. πλ), αἱ
πρόσοδοι, τὰ εἰσοδήματα.

ein-laden* μη φαρτίζω, φαρ-
ταίνω, προσκαλῶ, καλῶ.

einladend ἐλκυστικός, ὀρεκτικός

Ein ladung, die, ἡ πρόκλησις.

Einladungs schreiben, das,
τὸ προσκλητήριον.

Einladungss schrift, die, τὸ
πρόγραμμα.

Ein lage, die, τὸ ἐγκλειστον,
τὸ ἐπισυνημμένον ἐγγραφον· ἡ πα-
ρεμβολή, τὸ παρεμβλημα, ἡ παρεν-
θήκη, ἡ συμβολή, τὸ κατέθεμα.

ein-lagern μη ἐπισταθμεύω,
sich — ἐπισταθμεύομαι.

Einlass, der, — es, ἡ εἰσοδοχή,
ἡ ἀδεια εἰσόδου· ἡ εἰσοδος.

ein-lassen* μη εἰσδέχομαι, ἀ-
φίνω νὰ εἰσέλθῃ εἰσάγω, sich —
εἰσέρχομαι, sich mit einem —
συναναστρέφωμαι πρὸς τινα, sich

in etwas — ἐπεμβαίνω, ἀναμι-
γνύομαι εἰς τι, sich in ein Ge-
spräch mit einem — ἔρχομαι εἰς

ὁμιλίαν μετὰ τινος.

Ein lassen, das, ἡ εἰσοδοχή· ἡ
ἐμβολή· ἡ εἰσοδος· ἡ εἰσαγωγή.

Einlass geld, das, τὸ τίμημα
εἰσόδου.

Einlass karte, die, τὸ εἰσι-
τήριον.

Einlassung, die, —, πλ. -en,
ἡ εἰσοδοχή, ἡ ἀδεια εἰσόδου, ἡ εἰσα-
γωγή, ἡ εἰσέλευσις, ἡ εἰσοδος.

ein-laufen* ἀμς εἰσέρχομαι· εἰσ-
πλέω, εἰσορμίζομαι, προσορμίζο-
μαι· καταπλέω· φθάνω, συστέλλο-
μαι, καταρριχνόμαι [μαζεύομαι,
ζαρώω]. es ist die Nachricht
eingelaufen ἔφθασεν εἰδήσις.

Ein laufen, das, ὁ εἰσπλους, ἡ
προορμισις· ἡ συστολή, ῥίχνωσις
[τὸ μαζεῦμα, τὸ ζάρωμα].

ein-laugen μη ῥύπτω, πλύνω
[μπουγαδιάζω].

ein-läuten μη ἀγγέλλω διὰ τοῦ
κωδωνος, κωδωνίζω.

sich ein-leben ἐξοικειοῦμαι,
συνεθίζομαι.

Einlege messer, das, τὸ συγ-
κλειόμενον μαχαίριδον [τὸ σφαλι-
κτάρι, ὁ σουγιάς].

ein-legen μη ἐνθένω, ἐμβάλλω,
παρεμβάλλω, ἐναποθένω, καταθέ-
τω, ἀλλίζω, ἀλμεύω [σαλαμουριά-
ζω]. πύσσω, διπλώνω, Ehre —

περιποιῶ τιμήν. Schande — περι-
άπτω αἴσχος. eine Besatzung —
ἐγκαθιστῶ φρ. υράν, in der Erde —
φυτεύω. ein gutes Wort für einen

— παρεμβάλλω λέξιν ὑπέρ τινος.

Einlegung, die, —, πλ. -en,
ἡ ἐμβολή, παρενθήκη· ἡ ἐγκατάθεσις.

ein-leimen μη ἐγκολλῶ.

ein-leiten μη εἰσάγω· προπα-
ρασκευάζω, εἰσηγόομαι, προαιμαίζο-
μαι, προλογίζω.

Ein leitung, die, ἡ εἰσήγησις,
ἡ προπαρασκευή· ἡ προϊοίκησις, ἡ
εἰσαγωγή, τὰ προλεγόμενα.

ein-lenken μη ἐγκάμπω, ἐπι-
κάμπω, στρέφω ἐντός. // —, ἀμς
ἐπανέρχομαι (εἰς τὸ προκαίμενον).

Ein lenkung, die, ἡ ἐπικάμπη,
ἡ ἐπιστροφή.

ein-lernen μη ἐκμανθάνω, μανθάνω ἀπὸ μνήμης, ἀπομνηματίζω, ποστηθίζω.

Ein lernen, das, ἡ ἐκμάθησις, ἀποστηθισίς.

ein-leuchten ἀμῃ (μῶ) εἶμαι ἥλος, πρὸς ἡλός, καταφανής· καταλίνωμαι, es leuchtet mir ein αὐτῷ, das will mir nicht — ἐν δυνάμει νὰ ἐννοήσω τοῦτο.

einleuchtend ὁ ἥλος, πρὸς ἡλός, καταφανής, φανερός.

ein-liefern μη διαδιδάξω· παρῶ.

Ein lieferung, die, ἡ παράδοσις, ἀποδόσις.

ein-liegen* ἀμῃ ἐγκατοικῶ, εἶμαι ἐγκλειστος, συνημμένος, bei ihm — διαμένω, κατοικῶ παρά τινι· er -e Brief ἡ ἐγκλειστος ἐπιστολή. — d 100 Drachmen συνμμένως ὥδε 100 δραχμαί.

ein-logieren μη ὑποδέχομαι ἐν τῇ οἰκίᾳ μου, ξενοδοχῶ. sich — καταλύω.

ein-lösen μη ἐλευθερώω· νέμω, χρῶμαι, αὐτῷ einen Wechsel — ἐξαργυρώνω συναλλαγματικῇν.

Ein lösung, die, ἡ χρῶμα· ἡ ἐξόφλησις.

ein-löten μη συγκολλῶ, ἐγκολλῶ.

ein-lotsen μη ναυηγῶ, πλοηγῶ, ρηματούω.

Einlötung, die, —, πλ -en, συγκόλλησις.

ein-lullen μη καταδυναλῶ, δυναλῶ ναναρίζω.

ein-machen μη ἐμβάλλω, ἐν-εἶν· ἐναποθέτω· καρυκεύω, καρυποιῶ· γλυκοποιῶ, μεταποιῶ εἰς λικόν, κέμνω γλυκόν.

1 einmal ἑπρ ἀπαξ [μιά φορά]. och — ἀπαξ ἔτι [ἄλλη μία φορά]. och — soviel διπλάσιος, er ist och — so alt als ich ἔχει ἡλικίαν διπλάσιαν τῆς ἰδικῆς μου, an

— διὰ μιᾶς, alle auf — πάντες συγγρόνως, ἄθροσι. — über das andere ἀλλεπαλλήλως. [πρμ — ist keinmal μιὰ φορά δὲν λογαριάζεται.

2 einmál ἑπρ ποτέ, ἄλλοτε [μιά φορά]. es war — ein König ἦτο ποτε βασιλεὺς, wenn er sich — dazu entschliesst ἐάν ποτε ἀποφασίσῃ τοῦτο, da sind Sie endlich — τέλος πάντων ἤλθετε, hören Sie — ἀκούσατε ὁλίγον, es ist nun — geschehen ἔγινε πλέον ποῦ ἔγινε, hören Sie — καλὲ ἀκούσατε, er hat nicht — geantwortet οὐδὲ κἀν ἀπήντησεν.

Einmaleins, das, —, ὁ πίναξ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ, ἡ προπαιδεία.

einmalig ἀπαξ γινόμενος.

einmännig (φτλ) μόνανδρος.

ein-marinieren μη ἐμβάπτω ἐν ὀξυγάρῳ, ἀλμυρῷ [μαρινάρω].

Ein marsch, der, ἡ εἰσέλασις.

ein-marschieren ἀμῃ εἰσελύνω.

Einmaster, der, -s, πλ —, τὸ πλοῖον ἐνός ἱστού, τὸ μονοκάταρτον πλοῖον.

einmastig ἑα ἱστόν ἔχων, μονοκάταρτος.

ein-mauern μη περιβάλλω διὰ τείχους, περιτειγίζω.

ein-mengen μη ἐγκαταμιγνύω, sich — ἐγκαταμιγνύομαι, ἀναμιγνύομαι.

Einmischung, die, —, πλ -en, ἡ ἐγκατάμιξις, ἀνάμιξις.

ein-mieten μη ἐκατοικίζω, einen — ἐνοικιάζω κατοικίαν ὑπὲρ τινος, sich — νοικιάζω κατοικίαν.

Ein mietung, die, ἡ ἐνοικίασις.

ein-mischen μη ἐγκαταμιγνύω, ἀναμιγνύω, προσμιγνύω [ἀνακατεύω]. sich — ἀναμιγνύομαι [ἀνακατεύομαι].

Einmischung, die, ἡ ἀνὰ-
μιξις.

einmonatlich ἐνός μηνός.

ein-münden ἀνὰ ἐκβάλλω,
χέομαι, ῥέω, εἰσβάλλω [χύνονται].

Einmündung, die, ἡ ἐκβολή,
τὸ στόμα.

ein-münzen μὴ νομισματο-
κοπῶ.

Einmünzung, die, ἡ ἀργυρο-
κοπία, νομισματοκοπία.

einmütig ὁμογνώμων, ὁμό-
φρων. — sein ὁμογνωμονῶ, ὁμο-
φρονῶ. // ἴπρ — ὁμογνωμόνως,
ὁμοφρονῶν.

Einmütigkeit, die, —, ἡ ὁμο-
γνωμοσύνη, σύμπνοια.

ein-nageln μὴ ἐμπηγνύω, ἐγ-
καρπύωναι.

ein-nähen μὴ ἐνράπτω, ἐγκα-
ταράπτω, στενῶ, στενεύω [μα-
ζεύω].

Einnahme, die, —, πλ -π, ἡ
ἄλωσις, κυρίως: ἡ συλλογή, εἰσ-
πραξίς ἢ εἰσοδεία τὰ εἰσοδα.

Einnahme buch, das, τὸ βιβλίον
τῶν εἰσπράξεων, τὸ κατὰστιχον
τῶν εἰσόδων.

ein-nehmen* μὴ εἰσδέχομαι,
λαμβάνω, συλλέγω, εἰσοδεύω, εἰσ-
πράττω καταλαμβάνω, ἄλσχω, κυ-
ριεύω, προκαταλαμβάνω, προδιαθέ-
τω ἔλκω, θέλω, mit Sturm — κυ-
ριεύω ἐξ ἐφόδου, eine Stelle — κατα-
λαμβάνω θέσιν, eine Arznei —

λαμβάνω φάρμακον, die Segel —

συστέλλω τὰ ἱστία [μαζεύω τὰ πα-
νιά], den Kopf — κτυπῶ εἰς τὴν

κεφαλὴν, ζαλλίζω. Wasser — ὑ-
δρεύομαι. Kohlen — προμηθεύο-
μαι ἄνθρακας, die Steuern — εἰσ-
πράττω τοὺς φόρους, viel Platz —

καταλαμβάνω πολλὸν χώρον

eine Seite — καταλαμβάνω (πλη-
ρῶ) σελίδα, für etwas eingenom-
men sein εἶμαι προκατειλημένος

—

—

—

ὅπερ τινος, von sich eingenom-
men sein ἔχω οἴησιν [εἶμαι: ὡνα-
τασμένους].

Einnehmen, das, ἡ κατάλη-
ψις ἢ ἐσθλα, εἰσπραξίς, ἡ προκα-
τάληψις.

einn hmen ἐπαγωγός, ἔλκυ-
στικός.

Einnehmer, der, ὁ εἰσπρά-
κτωρ.

ein-nicken ἀρς ἀπονυστάζω,
κατανυστάζω, ἀποκλιμῶναι, ἀπο-
κοιμίζομαι.

sich ein-nisten (οἶκ) ἐννεύ-
τεῖω, ἐμπωλεῖω, φωλεῖω.

Ein öde, die, ἡ ἐρημία, ἔρημος.

ein-ölen μὴ ἐλαίω, χρίω δι'
ἐλαίου [ἰαδώνω].

ein-ordnen μὴ κατατάσσω το-
ποθετῶ.

ein-packen μὴ συσκευάζω,
περιτυλίσσω, πακεῖω, ἐμβάλλω,
[μτφ] συσκευάζομαι πρὸς ἀναχώ-
ρησιν.

Ein packer, der, ὁ συσκευ-
αστής.

Ein packing, die, ἡ περιτύ-
λιξις ἢ συσκευασία.

ein-paschen μὴ εἰσάγω πα-
θημπορικῶς.

ein-passen μὴ ἐναρμόζω, προσ-
αρμόζω.

ein-passieren ἀρς εἰσέρχομαι.

Ein passung, die, —, πλ -en,
ἡ ἐναρμογή, προσάρμοσις.

ein-pauken μὴ, einem etwas
— διδάσκειν τινά τι διὰ συγῆς ἢ α-
ναλήψεως.

ein-pfählen μὴ περιχαρακῶ,
περιβάλλω διὰ πασσάλων.

Einpählung, die, —, πλ -en,
ἡ περιχαρακωσις.

ein-pfeffern μὴ ἐμβάλλω εἰς
πιπέριον, eingepfeffert πιπερεῖας.

ein-pferchen μὴ καθειργνύω,
βάλλω, εἰς τὸ δεσποτήριον.

ein-pflanzen μὴ ἐμφυτεύω.
Ein-pflanzung, die, ἡ ἐμ-
φυτεία.

ein-pfropfen μὴ ἐγκεντρίζω.
Einpfropfung, die, —, πλ
-en, ἡ ἐγκεντρίσις, ὁ ἐγκεντρισμός.

Einpfänder, der, -s, πλ —,
(στρ) τὸ τηλεβόλον τὸ ἔχον ὅλην
μίας λίτρας, τὸ λιτριάτον τηλεβόλον.

einpfündig λιτριάτος, λιτριάτος.
ein-pökeln μὴ ἀλμεύω [σαλα-
μουρίζω].

ein-prägen μὴ ἐγχάρασσω, ἐνα-
ποτυπῶ.

Ein prägen, das, ἡ ἐγχάραξις,
ἡ ἐναποτύπωσις.

ein-pressen μὴ ἐμπιέζω, ἐνθλί-
βω, συνθλίβω, συσφίγγω.

ein-proben ἢ probieren μὴ
δοκιμάζω.

ein-pudern μὴ ἐμπάσσω, κο-
νίζω.

ein-pumpen μὴ εἰσαντλῶ, ἐναν-
τλῶ.

sich ein-puppen μεταμορφοῦ-
μαι εἰς χρυσάλλιδά.

ein-quartier: en μὴ, ἢ sich—
καταστρατοπεδεύω, διασκηνῶ ἐπι-
σταθμεύω.

Einquartierung, die, —, πλ
-en, ἡ καταστρατοπεδεύσις ἢ ἐπι-
στάθμευσις, ἡ ἐπιστάθμ(α) οἱ ἐπι-
σταθμοί. ohne — ἀνεπίσταθμος.

einräderig μονότροχος.

ein-rahmen μὴ περιβάλλω διὰ
κορνίζης κρυσπεδῶ.

ein-rammen μὴ ἐμπηγνύω, ἐν-
σφηνῶ.

ein-rangieren μὴ ἐγκατατάσσω.
Einrangierung, die, —, ἡ
ἐγκατατάξις.

ein-räuchern μὴ καπνίζω, ἐγ-
καπνίζω.

ein-räumen μὴ τοποθετῶ, τα-
κτοποιῶ, παραχωρῶ, ἐπιτρέπω,
δίδω, ἀρῖνω, ὀμολογῶ, παραδέχομαι.

Einräumung, die, ἡ τακτο-
ποίησις, ἡ τοποθέτησις ἢ παραχω-
ρησις, ἡ ἄφεςις, ἡ ὀμολόγησις, ἡ
ἀπαρχή.

ein-rechnen μὴ συγκαταλογίζω,
συγκαταριθμῶ. mit eingerechnet
συγκαταριθμούμενος.

Ein rede, die, ἡ ἀντίρρησις, ἡ ἀν-
τιλογία ἢ ἐνστασις.

ein-reden μὴ ἐμποῖω ὀριζῶν.
einem Mut—ἐμποῖω τινι θάρρος,
παραβαρύνω τινά. das lasse ich
mir nicht—ἐγὼ δὲν ἀκούω τὰ ται-
αῦτα.

ein-reffen μὴ, die Segel—
συστέλλω τὰ ἱστία [στυγάρω].

ein-registrier: n μὴ ἐγγράφω,
καταγράφω.

Ein registrierung, die, ἡ ἐγ-
γραφή.

ein-reiben* μὴ ἐντριβῶ, ἐνδᾶλ-
λω διὰ τρίψεως.

Ein reibung, die, ἡ ἐντριβίς.

ein-reichen μὴ προσφέρω* ἐγ-
χειρίζω, παρυσάζω.

Ein reichung, die, ἡ ἐγγείρι-
σις, ἡ παράδοσις.

ein-reihen μὴ κατατάσσω βᾶ-
λῳ εἰς τὴν σειράν [ἀραδιάζω].

einreihig, μὴ εἰς σειράν.

ein-reissen* μὴ σχίζω, καθαι-
ρῶ, κατεδαφίζω. //—, αὐτὸ σχίζο-
μαι. (μτφ) ἐξαποδοῦμαι, ἐκτείνομαι,
ἐπιπολάζω.

Ein reissen, das, ἡ σχίσις, ἡ
καθαίρεσις, κατεδάφισις, ἡ ἐπιπολά-
σις, ὁ ἐπιπολοσύμ(ος) ἢ ἐξελπίσις.

Einreissung, die, —, ἡ κα-
θαίρεσις, ἡ κατεδάφισις.

ein-reiten* μὴ (κατα)συντριβῶ
εἰσελαύνων ἐφ' ἵππου. ein Pferd
— γυμνάζω ἵππον. // —, αὐτὸ εἰ-
σελαύνω ἐφ' ἵππου.

ein-renken μὴ ἐναρβῶ ὅστων
ἐξηρρωμένον, ἀρθρομεβολῶ, ἀνα-
τάσσω.

Einrenkung, die, —, πλ -en, ἡ ἐναρθρωσις ἐξηθρωμένον ὅστω, ἡ ἀρθροδόγησις, ἡ ἀνάταξις..

ein-rennen* μὴ συντριβῶ, εἰσ-φερόμενος.

ein-richten μὴ ἐπαναρέρω, ἐναρθρῶ, διευθετῶ, τακτοποιῶ, διευτριπίζω, διακοσμοῦν συνάρμοζω, ἑυθυμίζω, κανονίζω. **sich** — τακτοποιοῦμαι.

Ein richtung, die, ἡ ἀποκατάστασις, ἡ ἐπανόρθωσις, ἡ διόταξις, ἡ τακτοποίησις, ἡ διευθέτησις, ἡ διακόσμησις, ἡ οἰκονομία. **sein** — εἰντρέφειν τακτοποιοῦμαι.

ein-riegeln μὴ μανθάλωναι. **sich** — μανθάλωναι.

Ein ritt, der, ἡ εἰσελάσις, ἡ ἐφ' ἵππου εἰσόδος.

ein-ritzen μὴ ἐγγράσσω.

ein-rollen μὴ ἐνελίττω, ἐντυλίσσω.

ein-rücken μὴ εἰσωθῶ, κινῶ πρὸς τὰ ἔνδον· καταχωρίζω, μεταθέτω, μετατοπίζω. // —, ἀμὲρ εἰσερχομαι, εἰσελαύνω, in eines Stelle — ὁ ἀδέγαμαί τινα.

Einrückung, die, —, πλ -en, ἡ εἰσόδος, ἡ εἰς λαοίς. ἡ καταχωρίσις.

Einrückungs gebühren, die (θλ πλ), τὰ δικαιοῦματα καταχωρίσεως.

ein-rühren μὴ ἐγκυκῶ, τορῶναι, τορυνῶ, ἐντάρασσω. (μτφ) **ein-rem** etwas — δολεῖν τινα.

eins ἐν. — von beiden δυοῖν θάτερον. — sein συμφωνῶν ἴδε ein.

Eins, die, —, πλ -en, τὸ ἐν ὁ ἄσος.

Ein saat, die, ὁ σπείρος.

ein-sacken μὴ ἐμβάλλω εἰς σάκον.

ein-säen μὴ ἐνσπείρω· σπείρω

einsaitig μονόχορδος.

ein-salben μὴ ἐγγράω, ἐναλείφω

Ein salbung, die, ἡ ἐγγύρισις, ἡ ἐπιγύρισις, ἡ ἐπάλειψις.

ein-salzen* μὴ ἀλιζῶ, ἀλατίζω, eingesalzen ἀλιστός, ἀλίπαστος, ἀλάτισμένος.

Einsalzung, die, —, πλ -en, ἡ ἀλατισίς.

einsam μονήρης, μόνος, μεμονωμένος. -er Ort ἡ ἐρημία. -es Lieben ὁ ἔρημος βίος.

Einsamkeit, die, —, ἡ ἐρημία, ἡ ἀπομόνωσις, «ἡ μοναξία». **ein-sammeln** μὴ συλλέγω, ἀθροίζω.

Ein sammler, der, ὁ συλλογέυς

Ein samm lung, die, ἡ συλλογή, ἡ σύλλεξις.

Ein satz, der, τὸ κατάθεμα, ἡ παρεμβολή, παρενθήκη, τὸ ἐμβόλιμον τεμάχιον.

ein säuern μὴ ἐμβάλλω προσύμιον (den Teig εἰς τὴν ζύμην).

ein-saugen* μὴ ἀπορροφῶ, ἐμπίνω, **sich** — προσκυλλῶμαι μύζων.

Einsaugung, die, —, ἡ ἀπορρόφησις.

ein-schachteln μὴ ἐμβάλλω εἰς θήκην.

ein-schalten μὴ παρεμβάλλω, ἐπεμβάλλω, παρενείρω, παρενθέναι· καταχωρίζω, eingeschaltet ἐμβόλιμος, ἐμβολιματος.

Einschaltung, die, —, πλ -en, ἡ παρεμβολή, ἡ παρενθήκη, ἡ καταχωρίσις.

ein schärfen μὴ παραγγέλλω βήτως, συνιστῶ ἐντόνως [διπλοπα-ραγγέλλω].

Einschärfung, die, —, ἡ ἐντόνος παραγγελία.

ein-scharren μὴ ἐγκρύπτω εἰς τὴν γῆν, κατακύνω [κουκλώνω].

Einscharrung, die, —, πλ -en, ἡ ἐν γῇ γῆ κατακρυψίς, ἡ κατάκρυσις.

ein-schätzen μὴ ἐτιμῶ. sich
—ἐτιμῶμαι.

Ein schätzung, die, ἡ ἐκτίμησις
ein-schenken μη ἐγγχείω, κερ-
νώ (μτφ) reinen Wein — λέγω
καθαρὴν τὴν ἀνθρώπειαν.

ein-schicken μετ' επιστέμνω.

ein-schieben* ρη παρεμβύω, παρεμβάλλω· ἐπεισάγω, παρῑσάγω, χάνω. eingeschoben παρῑσακτο.
sich— παρῑσαγγραι, παρῑσδύν-μαι. εἰσ/ωρεῶ.

Ein schieben, das, ἡ παρεμβολή, παρενθήκη ἢ εἰσχώρησις, παρεσθυσις.

Einschiebsel, das, -s, πλ —, ἡ ἐπεμβολή, παρεμβολή, τὸ ἐμβόλιον, τὸ παρεμβλημα.

Ein schiebung, die, ἡ παρεμ-
βολή, παρενθήκη.

elo-schiessen* μη καταपुरα-
βολῶ, διαρρυγνῶ πυρυβολῶν, ἐμ-
βάλλω· ἐνυφαίνω. Geld — πα-
ρέγω χρήματα. Soldaten — γυ-
μναζῶ στρατιώτας εἰς τὴν ἐπὶ σκο-
πὸν βολῆν. sich — γυμναζομαι
εἰς τὴν ἐπὶ σκοπὸν βολῆν.

ein-schiffen μὴ εἰσδιδάξω εἰς πλοῖον, ἐπιδιδάξω [βαρκαρώω]· φερ-
τῶν **sich** — ἐπιβαίνω ἐπὶ πλοῖ-
ον, ἐπιδιδάσκουμαι.

Einschiffung, die, —, πλ -en.
 ἡ ἔμβασις εἰς πλοῖον, ὁ ἐπιβιβασμὸς
 ἢ φόρτωσις.

ein-schlafen* ἄμς καταλαμβάνομαι ὑπὸ τοῦ ὕπνου, ἀποκοιμῶμαι· ἀποκαρῶνω· ἀποναρκοῦμαι [μου-διαῶ]. (μτφ) ἐκπνεῖοι, ἀποθνήσκω ἡρέμῳ.

εἰσκλητήριος, -ος *Bett* ἡ
κλίνη δι' ἐν πρόσωπον, τὸ μονό-
κλινον.

ein-schläfern μη κοιμίζω, κατακοιμίζω, κατακοιμῶ· ἀπυναρκῶ.
-des Mittel ναρκωτικὸν φάρμακον.

Einschläferung, die, —, ἡ ἀποκομισὴς ἢ ἀπονάρκωσις, ἀπο-
νάρισις.

Ein schlag, der, τὸ περιχάλυμα, τὸ περιδύημα· ὁ φάκελος. ἡ κρόκη, τὸ ὑράδιον.

ein-schlagen* ἡ ἐγκρούω, ἐμβάλλω διὰ κρούσεως, ἐμπηγνῶ, ἐνυφίγνῶ, συνυφίγνῶ ἐντυλίττω, ἐνέτω, ἐμβάλλω, διασπρῆγνῶ, θρᾶνῶ [σπᾶνῶ]. einen Weg — τρέπομαι ὁδὸν die Zähne — συν-
τρίβω τοὺς ὀδόντας. Pflanzen — φυτεύω φυτά. in Papier — τυ-
λίττω εἰς χαρτίον. // —, ἀπὸ βίβω
τὴν δεξιάν. κατασκηπτῶ, ἐπισκη-
πτῶ, ἐνσκηπτῶ. ὑπάγομαι, ἀνάγο-
μαι, ἀνήγω. es hat eingeschla-
gen κεραυνὸς ἐνέσκηψε, das Ge-
schoss hat eingeschlagen ἡ βολὴ
ἐκτύπηται. das schlägt nicht in
mein Fach ein τοῦτο δὲν ὑπάγε-
ται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν μου. // —,
ἀπὸ εὐστοχῶ. εὐδοκιμῶ, προκί-
πτῶ. gut! — ἐπιτυγχάνω.

Ein schlagen, das, ἡ ἔμπτυξις·
 ἡ διάρρηξις, ἡ θραύσις. ἡ περικά-
 λυψις, ἡ περιτύλιξις. ἡ ἐπιστοχὴς
 (κεραυνου) ἡ τροπή (ἐπὶ τινι ὁδῳ).
 ἡ ἐπιτυχία, ἡ εὐδοκίμησις

Einschlag faden, der. ἡ πρό-
κη, ὁ μέτρος, τὸ ὑπάξιον.

einschlägig ἐπὶ ὑπαγόμενος.
ἀναγόμενος.

sich **ein-schleichen** * εἰσ-
 ἰσθόμαι παρεἰσθόμαι, ὑπεἰσέρχο-
 μαι, ὑπεἰσχωρῶ, εἰσχωρῶ παρ-
 εἰσχωρῶ.

ein-schleppen μλίσσελκω εἰς-
άγω, παρῑσεάγω, εἰσχομίζω (eine
Krankheit εἰσελάν).

ein-schliessen* ῥη ἐγκλείω.
συγκλείω, κατακλείω, ἐμπερικλείω.
περικλείω, περιλαμβάνω* περιστοι-
χίζω, περικυκλώνω. περιλαμβάνω,
συμπεριλαμβάνω. einen Brief —

ἐγκλείω ἐπιστολήν. ein Wort — κλείω λέξιν ἐντός παρενθέσεως. eingeschlossen ἐγκλειστος.

einschliesslich ἐπρ συμπεριλαμβανομένου, -ης, σύν.

Ein schliessung, die, ἡ ἔγκλεισις, κατάκλεισις ἢ περικύκλωσις ὁ ἀποκλεισμός.

Einschliessungs zeichen, das, τὸ σημεῖον τῆς παρενθέσεως, ἡ παρενθεσις.

ein-schlingen* μὴ συνείρω, διεμβάλλω, διαπλέκω.

ein-schlucken μὴ καταβραχθίζω, καταπίνω, καταρροφῶ.

ein-schlummern ἀμς κατὰ κοιμῶμαι, ἀπὸ καρύνω.

ein-schlüpfen ἀμς εἰσολισθάνω, ὑπεσείρωμαι, εἰσχωρῶ λειληθῶτος.

ein-schlürfen μὴ καταρροφῶ, ῥοφῶ.

Ein schluss, der, ἡ ἔγκλεισις, ἡ κατάκλεισις ἢ παραινέσις τὸ ἐγκλειστον, mit — συμπεριλαμβανομένου, -ης.

sich **ein-schmeicheln** εἰσδύομαι κολακεύω.

einschmeichelnd θαυπευτικός, αἰμύλος, κολακικός.

Einschmeichelung, die, —, πλ-en, ἡ διὰ κολακειῶν εἰσχώρησις.

ein-schmelzen* μὴ διαρρηγνῶ.

ein-schmelzen* μὴ ἐντήκω κατατήκω, συντήκω [λύων]. // — ἀμς ἐντήκωμαι ἀνατήκωμαι, συντήκωμαι [λύων].

Einschmelzung, die, —, πλ-en, ἡ ἐντήξις, ἡ τήξις.

ein-schmieden μὴ ἐμβάλλω εἰς τὰ δεσμά, δεσμεύω.

ein-schmieren μὴ ἐγγρῶ, ἐναλείφω ἐπ' ἑρῶ, ἀλείφω, χρίω.

Ein schmieren, das, ἡ ἐγκρίσις, ἐπίκρισις, ἐπάλειψις.

einschmuggeln μὴ εἰσάγω λαθρα, παρυσάω, παρυσχομίζω. sich — παρυσδοῦμαι, εἰσχωρῶ λειληθῶτος.

ein schmutzen μὴ καταρροπαίνω καταουλόων [καταλερύνω].

ein-schnallen μὴ ἐμπορπῶ, κομβῶν.

ein-schneiden* μὴ ἐντέμνω, ἐγχαράσσω, ἐγγλύφω ἐπιτέμνω, ἐπιγχαράσσω, χαράσσω. Brot in die Suppe — θρύπτω ἄρτον εἰς τὸν ζωμὸν. // —, ἀμς εἰσδύομαι, καρφύνω. tief ins Herz — καρφύνω εἰς τὴν καρδαν.

einschneidend ὀξύς, σπαρακτινός.

einschneidig μονόστομος.

Ein schnitt, der, ἡ ἐντομή, ἐγχοπή, ἐγγάραξις.

ein-schnitzen μὴ ἐγγλύφω, ἐγκολάπτω, ἐγχαράσσω.

ein-schnüren μὴ ἐνσφίγγω, ἐπισφίγγω, συσφίγγω.

Einschnürung, die, —, πλ-en, ἡ σύσφιξις, περίσφιξις.

ein-schränken μὴ περιορίζω, μετρίάζω, κυλάω. sich — περιορίζομαι περιορίζω τὰς δαπάνας μου. sich auf das Notwendigste — περιορίζομαι εἰς τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα.

Einschränkung, die, —, πλ-en, ἡ περιορίσις, ὁ περιορισμός. ohne — ἀπὸ περιορίστος.

ein-schrauben* μὴ ἐγκοχλιῶ [βιδῶν].

Einschreibegebühr, die, ἡ -geld, das, τὸ δικαίωμα τῆς ἐγγραφῆς.

ein-schreiben* μὴ ἐγγράφω ἀναγράφω, καταγράφω. sich —, ἡ sich — lassen ἐγγράφομαι. eingeschrieben ἐγγεγραμμένος. eingeschriebener Brief ἐπιστολή πρὸς ἀποστολῆν.

Ein-schreibung, die, ἡ ἐγγραφή.

ein-schreiten* ἀφ' ἐξ ἐπαρτίας, εἰσέρχεται βᾶδην, ἐπαρτίζω.

ein-schroten μὴ ἐναποθηκεύω.

ein-schrumpfen ἀφ' ἐξ ἐπικουρίας, καταρρικνουμαι, ρυτιδουμαι [αὐτῶν].

Ein-schrumpfen, das, ἡ ῥυτίκωσις, ρυτιδωσις [τὸ ἑλκυσμα].
eingeschrumpft - ἐρρυτιδωμένος [αὐτῶν].

ein-schüchtern μὴ καταπτοῖ, φοβέω, τρομάζω.

Einschüchterung, die, —, π' -en, ἡ ἐκφοβισις, ἡ καταπτόγησις.

ein-schulen μὴ ἀσκήω, γυμνάζω, ἐκγυμνάζω· διδάσκω, μαθητεύω [δασκαλεύω].

einschürig ἀπαξ τοῦ ἔτους ἀποκείρμενος.

Ein schuss, der, ἡ χορήγησις, ἡ ἀποχή, ἡ κρίσις, ὁ μίτος, τὸ ὑράδιον [τὸ πάδι].

ein-schustern μὴ (οἶκ) ζήμιουμαι.

ein-schütten μὴ ἐγγέω.

ein-schwärzen μὴ διαμεγαλυνῶ, μαυρίζω· εὐαγγέλιον, παρρησία, εὐαγγέλιον.
eingeschwärzte Ware λαθρεμπορεύμα.

Einschwärzer, der, -s, πλ —, ὁ λαθρέμπορος.

ein-schwatzen μὴ πωλῶ φλυαῶν, κολλῶ διὰ φλυαῶν.

ein-segeln ἀφ' ἐξ ἐπιδόξω.

ein-segnen μὴ εὐλογῶ. eine Fahne — εὐλογῶ σημαίνω. ein Kind — μυρῶν παιδίον. einen Priester — χειροτονῶ ἱερέα.

Einsegnung, die, ἡ εὐλογία, ἡ μύρωσις· ἡ χειροτονία.

ein-sehen* μὴ ἐπισκοπεῖν, παρατηρεῖν, ἐπιθεωρεῖν. κατανοῶ, νοῶ, ἐννοῶ, καταλαμβάνω.

Ein sehen, das, ἡ ἐπιθεωρήσις, ἡ ἐξέτασις, ἡ κατανοήσις. ein — haben ἐννοῶ τὰ πρόποντα.

ein-seifen μὴ σαπωνίζω.

einsei ig μονοπλευρῶς· μονομερῶς· ἑτερομερῶς. er Kopfschmerz ἑτεροκρανία, ἡμικρανία. -es Urteil κρίσις ἑτερομερῶς, ἐπιπολαῖος. — sein ἀποδίδωμι εἰς μόνον τὸ ἑτερον μέρος· εἶναι περιωρισμένου νοῦ, εἶναι μικρόνους. — urteilen κρίνω μονομερῶς.

Einsichtigkeit, die, —, ἡ μονομερῆς, ἑτερομερῆς· ἡ μερική-ψία· ἡ μικρόνους.

ein-senden* μὴ εἰσπέμπω· πέμπω, στέλλω παραδίδω.

Einsender, der, -s, πλ —, ὁ ἀποστολῆς.

Ein sendung, die, ἡ ἀποστολή.

ein-senken μὴ ἐμβολίζω, καταδύω· ἐνβάπτω· ἐμμουτεύω.

Ein senkung, die, ἡ κατάδυσις· ἡ ἐμμουτεύσις.

ein-seizen μὴ ἐμβάλλω, ἐνθετω, φυλακίζω [χώνω μέσα]. καταθέτω, καταβάλλω. ἐγκαθιστώ, ἐγκαθιδρύω, θισκίζω. ὀρίζω, τάττω. Zähne — ἐμβάλλω δόντας. in die Lotterie — ἐκ' ἐτώ εἰς λαχέων. in ein Amt — βάλλω εἰς θέσιν zu seinem Erben — καθιστώ κληρονόμον μου. (μ. φ) sein Leben — παρακινδυνεύω τὴν ζωὴν μου. sich — ἐγκαθίσταμαι, ἀποκαθίσταμαι εἰσέρχομαι.

Einsetzung, die, —, πλ -en, ἡ ἐμβολή· ἡ ἐγκατάστασις, ἡ φυλάξις.

Einsicht, die, —, πλ -en ἡ ἐπισκοπήσις, παρατήρησις, ἐξέτασις, ἡ σύνεσις, νοημοσύνη, φρόνησις.

einsichtig εὐσύνετος, νοητής, φρόνιμος, συνετός.

einsichtslos ἀσύνετος.

einsichtsvoll εὐσύνετος, νοητής, φρόνιμος.

ein-sickern ἀμς διαπιδύω, διαρ-
ροφῶμαι.

Einsiedelei, die, —, πλ -en,
τὸ ἡσυχαστήριον, τὸ ἀσκητήριον.

Einsiedler, der, -s, πλ —, ὁ
ἀναχωρητής, ὁ ἐρημίτης, ὁ ἀσκητής.
einsiedlerisch ἀναχωρητικός,
μοναχικός.

Einsiedler leben, das, ὁ μο-
ναχικός βίος.

ein-siegeln μὴ ἐγκλείω καὶ
ἐπισφραγίζω.

einsilbig μονοσύλλαδος. (μτφ)
ὀλιγολόγος, σιωπηλός [ἄμυλτος].

ein-singen* μὴ καταδουκαλῶ,
[γαναρίζω]. **sich** — γυμνάζομαι
εἰς τὸ ἔσμα.

ein-sinken* ἀμς καταδύομαι,
βυθίζομαι, καταδυθίζομαι.

Ein sinken, das, ἡ κατακάθις
ἢ καταδυσίς, καταδυθίσις.

einsitzig μονόεδρος, ὃν κάθι-
σμα ἔχων.

einsmals ἐπὶ ἡμέραν τινά, ποτέ.

ein-spannen μὴ ἐντείνω, ἐντα-
νύω, ζευγνύω, ὑποζευγνύω [ζεύγω].

Einspanner, der, -s, πλ —,
τὸ μόνιππον ὄχημα, ἡ μονοζυγής
ἀμαξα.

einspännig μονοζυγής, μονό-
ζυξ, μόνιππος.

ein-speichern μὴ ἐναποθεκεύω.

ein-sperren μὴ ἐγκαθεργνύω,
ἐγκατακλείω.

Ein sperren, das, ἡ ἐγκατά-
κλεισις ἢ φυλάξις.

sich ein-spielen γυμνάζομαι
παίζων.

Ein sprache, die, ἡ ἀντίρρη-
σις, ἡ ἐνστασις.

ein-sprechen* μὴ ἐμποιῶ, ἐμ-
πνέω, ἐμβάλλω, einem Mut, Tröst
Hoffnung — δίδωμι τινὶ θάρρος, πα-
ρηγορίαν, ἐλπίδα.

ein-sprengen μὴ καταρραίνω,
ἐπιβρέχω, βαντίζω, διαρρηγνύω,

βιάζω [σπάνω]. // —, ἀμς εἰσελαύ-
νω, καλπαίνω.

Ein sprengen, das, ὁ βαντι-
σμός, ἡ διαρρηξις.

ein-springen* ἀμς ἐμπεδῶ, εἰσ-
πηδῶ. (οἶκ) εἰσερχομαι.

ein-spritzen μὴ ἐγγυματίζω,
ἐγκλύζω, διαρραίνειν διὰ τῆς σύριγγος.

Einspritzung, die, —, πλ
-en, ὁ ἐγγυματισμός, τὸ ἐγγυμα-
τῆσθαι.

Ein spruch, der, ἡ ἐνστασις, ἡ
ἀντίρρησις, ἡ διαμαρτυρία. — thun
ἐνίσταμαι, διαμαρτυρομαι.

einst ἐπὶ ἄλλοτε, ποτέ [μὴν
φορὰν] τὸ πάλαι, πάλαι ποτέ.

einstämmig μονοστέλεχος, μο-
νοστέλεχος.

ein-stechen* μὴ ἐνστιζω, ἐγ-
κεντῶ, ἐντρύπῶ, κόπτω.

ein-stecken μὴ ἐμπεγνύω, ἐμ-
βάλλω [χάων] χάων μέσῃ. einen
Dieb — ἐμβάλλω κλέπτην εἰς τὴν
φυλακὴν. (μτφ) eine Beleidigung
— καταπίνειν προσβολήν.

ein-steinen* ἀμς ἐγγυῶμαι, für
etwas — ἐγγυῶμαι τι, für einen
ἀναπληρῶ, ἀντικαθίσταμι τινά.

Einstehen, der, -s, πλ —, ὁ
ἀντικαταστάτης, ἀναπληρωτής.

sich ein-stehlen* ὑπεισερχο-
μαι, ὑπεισδύομαι, ὑπεισχωρῶ.

ein-steigen* ἀμς εἰσαναβαίνειν,
ἐμβαίνειν, εἰσβαίνειν.

ein-stellen μὴ ἐνθίτω, ἐντάτ-
τω, ἐναποθέτω, τοποθετῶ, κατα-
τάσσω, ἀναστέλλω, διακρίνω, παύω.

Leute — προσλαμβάνω ἀνθρώπους
εἰς τὴν διακρίσιν μου, seine Zuh-
lungen — ἀναστέλλω τὰς πληρω-
μάς μου, die Arbeit — παύω ἐρ-
γαζόμενος, κάμνω ἀπεργάζαν. Miss-
bräuche — παύω καταχρήσεις.

sich — παραγνομαί, παρειαίνομαι,
ἐμφανίζομαι, παρουσιάζομαι.

Ein stellung, die, ἡ παύσις,

παύσις, παύσις, παύσις, παύσις,

παύσις, παύσις, παύσις, παύσις,

παύσις, παύσις, παύσις, παύσις,

παύσις, παύσις, παύσις, παύσις,

διακοπή, ἀναστολή. — der Arbeit ἀπεργία.

einstens ἐπὶ ἰδὲ εἰς.

ein-sticken μὴ ἐνστέλλω, ἐμποιεῖν ἄλλω.

einstielig (τοῦ) μονόκαυλος.

einstig ὁ ἑκατοντικός, ὁ, ἢ, τὸ ἅλ-
λοτε, ὁ, ἢ, τὸ πέντε.

ein-stimmen ἀοὶ συνειπεῖν, συμφωνεῖν (μὲν) συμφωνῶν, εἶμαι σύμφωνος, nicht — διαφωνῶ.

einstimmig μονόφωνος, ὁμόφωνος, συμφωνος, ὁμογνώμων. // —, ἐπὶ μιᾷ φωνῇ, μονόφωνος, ὁμοφώνως, ὁμοθυμῶς ὁμογνώμωνως.

Einstimmigkeit, die, —, ἡ ὁμοφωνία, ὁμοθυμία.

einstmals ἐπὶ ἰδὲ εἰς.

einstöckig μονόστεγος, μονώροφος, ἑν πατώμα ἔχων.

ein-stopfen μὴ ἐμψύω, παρεμβύω παραγεμίζω.

ein-stossen* μὴ εἰσωθῶ, ἐμπιπνύω, ἐμβάλλω δι' ὠθησεως διασπηνύω, βιάζω [σπῶ, σπάνω]

Einstossung, die, —, ἡ εἰσώθησις, ἡ διάσπριξις [τὸ σπᾶσιμον].

ein-streichen* μὴ ἐντριβῶ, ἐν-αλείφω, ἐγγράφω. (μὲν) Geld — χρηματολογῶ, χρηματίζομαι.

ein-streuen μὴ ἐγκατασπείρω, ἐμπάσσω.

ein-strömen ἀπὸ εἰσερέω, εἰσβάλλω.

ein-studieren μὴ διαμελεῖω, ἐκμανθάνω.

einstündig μονώροπος, μιᾶς ὥρας.

ein-stürmen ἀπὸ ἐφορμῶ, ἐπιπίπτω, auf seine Gesundheit — καταστρέφω τὴν υγιάν μου.

Ein sturz, der, ἡ κατάπτωσις.

ein-stürzen ἀπὸ καταπίπτω, καταρρέω, κατακρημνίζομαι, auf einen — ἐπιπίπτω κατὰ τινος.

einstweilen ἐπὶ ἐν τῷ μεταξύ [ὥς τόσον].

einstweilig προσωρινός, πρόσκαιρος, ὁ, ἢ, τὸ ἐν τῷ μεταξύ.

eintägig μονήμερος, μονήμερος σήμερος.

Eintags fliege, die, & -tierchen, das, τὸ ἐσήμερον ἔντομον, sich **ein-tanzen** γυμναζομαι εἰς τὸν χορόν.

ein-tauchen μὴ ἐμβαπτίζω, ἐμβυθίζω [βουτῶ].

Ein tau her, der, ὁ θύτης [ὁ βουτῆς].

Eintauchung, die, —, πλ-εν, ἡ κατάβυσις, βύθισις [τὸ βούτημα].

Ein tauch, d r, ἡ ἀντικαταλλαγή, ἀνταλλαγή.

ein-tauschen μὴ ἀνταλλάσσειν, ἀντικαταλλάσσω.

ein-teilen μὴ διαμερίζω, μερίζω, διαιρῶ, in Klassen — ταξινομῶ, seine Zeit wohl — κανονίζω ἀκριβῶς τὸν χρόνον μου.

einteilig ἐν μέρος ἔχων, ἀπλοῦς.

Ein teilung, die, ὁ διαμερισμός, μερισμός, ἡ διαίρεσις, τὸ διαμέρισμα, τὸ τμήμα. — in Klassen ἡ ταξινουσία, ταξινόμησις.

ein-thun* μὴ ἐμβάλλω.

eintönig μονότονος.

Eintönigkeit, die, —, ἡ μονοτονία.

ein-tonnen μὴ ἐμβάλλω εἰς πλ-θον [πιθακιάζω].

Ein tracht, die, ἡ ὁμόνοια, σύμνοια, ἁρμονία.

einträchtig ὁμόνοιος, ὁμονοητικός. // — ἐπὶ ἐν ὁμονοίᾳ.

Einträchtigkeit, die, —, ἡ Eintracht.

Eintrag, der, -es, ἡ βλάβη, ζημία, ἡ κρῆξη τὸ ὑφάδιον. — thun προξενῶ βλάβην.

ein-tragen* μὴ ἐνυφαίνω συνυφαίνω, ἐγγράφω, ἀναγράφω, ἀποφέρω, προσδεύω, φέρω προσδίδους.

einträglich προσδικός, προσοδικός, επικερδής.

Einträglichkeit, die, —, τό επικερδές, ἡ λυσίτελεια.

Eintragung, die, —, πλ -en, ἡ ἐγγραφή, ἀναγραφή.

ein tränken μὴ διαδρέγω, διυγραίνω [μουσκεῖω]. (μτρ) ἀνταποδίδω τὰ θυσιᾶ.

ein-träufeln μὴ ἐνστάζω, ἐνσταλάζω.

ein-treffen* ἀρσ ἀφικνούμαι, παραγίνομαι, φθάνω. πραγματοποιῶμαι, πραγματοποιοῦμαι, ἐπαληθεύω.

Ein treffen, das, ἡ ἀρῖς, ἐλεύσεις ἡ πραγματοποίησις, ἐπαλήθευσις.

ein-treiben* μὴ ἐμπηγνύω, ἐμβάλλω* εἰσώθω, εἰσελαύνω, εἰσαγω. συλλέγω, εἰσπράττω.

Ein treiber, der, ὁ εἰσπράκτωρ.

Entreibung, die, —, πλ -en, ἡ εἰσπραξίς. ἡ ἐμπηξις, ἐμβολή.

ein-treten* μὴ ἐμπηγνύω πατῶν, ἐμπατῶ, συμπατῶ. ||— ἀρσ εἰσέρχομαι. ἐμβαλῶ. τελοῦμαι, συμβαλῶ, γίνομαι, λαμβάνω χώραν. ἀργομαι, ἀργίζω. es trat eine heftige Kälte ein ἐπῆλθε ψύχος θρῦμός. für einen — ἀντικαθίστῶ τινά· παρίσταται ὁπερ-ασπότης τινος. -den Falls ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει.

Ein treten, das, ἡ ἐμβάσις, εἰσοδος ἡ ἀρῖς· ἡ τέλεισις.

ein-trichtern μὴ ἐγγέω διὰ γωνίου.

Ein tri t, der, ἡ εἰσοδος ἡ ἐμβάσις. ἡ ἀργή, ἐναρξίς.

eintrittsfähig ἀποδεκτός, δικτός.

Eintritts geld, das, τὸ δικαίωμα τῆς εἰσόδου.

Eintritts karte, die, τὸ εἰσιτήριον.

Eintritts zimmer, das, ὁ προθάλαμος.

ein-trocknen μὴ ἀποξηραίνω, ξηραίνω, στεγνώνω. ||— ἀρσ ἀποξηραίνομαι· στεγνώνω. συστρίλλομαι, στεγνέω [μαξεύω].

ein tröpfeln μὴ ἐνστάζω, ἐνσταλάζω.

Eintröpfelung, die, —, πλ -en ἡ ἐνστάλαξις.

ein-tunken μὴ ἐμβαπτίζω [βουτῶ]

ein-üben μὴ ἀσκήω, γυμνάζω. ein Lied — γυμνάζομαι εἰς ἀσπασίχ — γυμνάζομαι, ἀσχοῦμαι.

Ein übung, die, ἡ ἀσκήσις, γυμνασις.

ein-verleiben μὴ συγχωνεύω, προσαρτῶ.

Ein verleibung, die, ἡ συγχώνευσις· ἡ προσαρτήσις.

Ein vernehmen, das, ἡ συμφωνία, συνεννοήσις· ὁ συμβιβασμός.

einverstanden σύμφωνος. mit etwas — sein συμφωνῶ εἰς τι. — σύμφημι!

Ein verständnis, das, ἡ συνεννόησις· ἡ συμφωνία. geheime -se haben ἔχω μυστικὴν συνεννόησιν. in gutem — ἐν ἀρμονίᾳ.

ein-wachsen* ἀρσ ἐμφύομαι.

Einwand, der, -es, πλ -wände, ἡ ἀντίρροπις. ἐνστάσις.

Ein wanderer, der, ὁ ἐποικίος, ἐπηλός.

ein-wandern ἀρσ ἐποικῶ· ἔργομαι ὡς μετανάστης.

Ein wandern, die, ἡ ἐποικίσις, εἰσοίκησις.

einwärts ἐπρ πρὸς τὰ ἔσω, ἔσω, εἰσω. — gebogen κυρτός, σιμός.

ein-wässern μὴ διαδρέχω, καταδρέγω, ἀρδεύω, ποτίζω.

Einwässerung, die, —, πλ -en, ἡ διαδροχή, καταδροχή.

ein-weben μὴ ἐνυφανῶ πα-
ρεμπλέκω, παρεμβάλλω.

ein-wechseln μὴ ἀντικατα-
λάσσω, ἀλλάσσω. Papiergeld —
ἀλλάσσω εἰς χαρτονομίσματα.

Einwechselung, die, —, π-
-en, ἡ ἀντικαταλλαγή, ἀλλαγή.

ein-weichen μὴ ἐμδρέχω, δια-
δρέγω [μουσκεύω].

Einweichung, die, —, πλ-
-en, ἡ ἐμδρόχη [τὸ μουσκεμα].

ein-weihen μὴ ἐγκαινίζω, ἐγ-
καίνιαζω. μυστ. κατηγῶ, eine
Kirche, eine Wohnung — ἐγκαί-
νιζω ἐκκλησίαν, κατοικίαν.

Einweihung, die, —, πλ -en,
ὁ ἐγκαινισμός, ἐγκαινισμός τὰ ἐγ-
καίνια. ἡ μυστ. ἐ, κατήχησις.

Einweihungs feler, die, τὰ
ἐγκαίνια.

ein-weisen* μὴ ἐγκαθιδρύω,
ἀποκαθιστῶ.

Einweisung, die, ἡ ἐγκαθι-
δρυσις.

ein-wenden(*) μὴ ἀντιτείνω,
ἀντιτάσσω, ἀνθυποφέρω, ἀντιλέγω.
haben Sie noch etwas einzuwen-
den? ἔχτε ἄλλην ἀντίρρησην; da-
gegen ist nichts einzuwenden
ὅθεν ἐπάρχει ἀντίρρ. ηῖς, εἶνε ἀναν-
τίρρητον.

Einwendung, die, ἡ ἀνθυπο-
φέρᾶ, ἐνστάσις, ἀντίρρησις. -en
machen ἢ erheben ἐναντιοῦμαι,
ἐγείρω ἐνστάσις.

ein-werfen* μὴ ἐνρίπτω, θραύω
ἐρίπτω, ἀντιτάσσω.

ein-wickeln μὴ ἐντύλλω, τυ-
λάσσω, sich — τυλλάσσομαι.

Einwicklung, die, ἡ ἐντύ-
λσις, περιτύλιξις.

ein wiegen μὴ (κατα)βαυκαλῶ,
βαυκαλίζω [χουνῶ]. ἀποκομίζω,
in Tauschungen — βαυκαλίζω διὰ
κενῶν ἑλπίδων.

ein-willigen μὴ συναίνω, συγ-

καταθῆμαι, συγκατανεύω [θελη-
ματεύω].

Einwilligung, die, —, πλ
-en, ἡ συναίνεσις, συγκατάθεσις,
συγκατανεύσις.

ein-wirdeln μὴ (ἐν)σπαργανῶ,
σπαργανῶ, τυλλάσσω [σασκινῶ].

ein-wirken μὴ ἐμπλέκω, πα-
ρεμπλέκω ἐνυφανῶ. // —, ἀμὴ ἐπι-
δράω, ἐπενεργῶ, ἐπιπράζω.

Ein-wirkung, die, ἡ παρεμ-
πλοκή ἡ ἐνυφή. ἡ ἐπίδρασις, ἐπέ-
νέργεια, ἐπιστροφή.

einwöchig μιᾶς ἐβδομάδος.

ein-wohnen μὴ εὐεῖρος κατοί-
κων (eine Wohnung κατοικίαν.
// — ἀμὴ κατοικῶ (bei einem παρὰ
τινί). sich — ἐξοικεῖσθαι παρὲς
κατοικίαν, ἐγκαταμετίζομαι.

Einwohner, der, -s, πλ —,
ὁ κάτοικος.

Einwohnerin, die, —, πλ
-nen, ἡ κάτοικος.

Einwohnerschaft, die, —,
οἱ κάτοικοι ὁ πληθυσμός (τῶν κα-
τοίκων).

ein-wollen* ἀμὴ, das will
ihm nicht ein ὅθεν τὸ γαρὶ οὐ
νοῦς του ὅθεν θέλει νὰ συναίνεσθαι
εἰς τοῦτο.

einwüchsig μονόβλαστος.

ein-wühlen μὴ χώνω, θάπτω.
sich — ἐγχεύομαι.

Einwurf, der, ἡ ἀντίρρησις,
ἐνστάσις. — am Briefkasten τὸ
στόμ. οὐ γραμμ. τὸ ἰδιότιμον.

ein-wurzeln ἀ, s ἐνριζῶ, αἰ-
ρίζομαι.

Einzahl, die, —, (γρη) ὁ ἐν-
κός (ἀρ. θμός).

ein-zahlen μὴ μετῶ, πληρώνω.

ein-zählen μὴ ἐρμετῶ, ἐνα-
ριθμῶ, mit — συναριθμῶ, συγ-
καταριθμῶ.

Ein zahlung, die, ἡ μέτρησις,
πληρωμή.

ein-zahnen μὴ ὀδοντῶ.
ein-zäunen μὴ περιφράσσω,
περιβάλλω διὰ φραγμοῦ.

Einzäunung, die, —, πλ
-en, ἡ περιφράξις, ὁ περιφραγμός.
ἡ περιφραγή· ὁ φραγμός.

einzeilig μονοδίκυς υλός.
ein-zeichnen μὴ ἐνσημειῶ, ἐγ-
γράφω, **sich** — ἐγγράφομαι.

Einzeichnung, die, ἡ ἐγ-
γραφή.

einzeilig μονόστιχος.

Einzel ding, das, τὸ ἄτομον.

Einzel fall, der, ἡ μοναδική
περίπτωσις.

Einzel haft, die, ἡ ἀνὰ ἓνα
κάθειριξις.

Einzelheit, die, —, πλ -en,
ἡ μερικότης ἡ λεπτομέρεια, **sich**
in die -en einlassen εἰσέρχομαι·
εἰς τὰς λεπτομερείας.

einzel μόνος· μονήρης, με-
νωμένος, χωριστός, ein -es We-
sen ἓν ἄτομον, -es Geld ψιλὰ χρή-
ματα, -e Haare μερικά τρίχες,
die -en Teile τὰ διάσπορα μέρη,
jeder -e ἕκαστος καθ' ἑαυτόν, im
-en καθ' ἑκαστον, -e sagen τινὲς
λέγουσιν. // —, ἐπρ. κατὰ μόναν·
καθ' ἑκάστον [ἴδω, ἰδιαιτέρως]. —

durchgehen διεξέρχομαι καθ' ἑκα-
στον. — verkaufen πωλῶ κατὰ
μικρά, λιανικῶς.

Einzel stimme, die, ἡ μονοψόφα.

Einzel wesen, das, τὸ μονή-
ρης ὄν· τὸ ἄτομον.

ein-ziehen* μὴ εἰσέλκω, διεμ-
βάλλω, ἐμβάλλω σύρων, συνέλκω,
συσπίνγω, συστέλλω [συμμάζευω,
μαζεύω]· ὀλιγοστεύω, ἀποσύρω,
συνάγω, συλλέγω, περισυλλέγω·

εἰσπράττω, συλλαμβάνω, ἀπορ-
ροφῶ, ῥοφῶ, die Segeln — συ-
στέλλω τὰ ἱστία [μαζεύω τὰ πα-
νιά]. Luft — εἰσπνέω ἀέρα, Was-
ser — ἀπορροφῶ ὕδωρ, Gelder

— εἰσπράττω χρήματα, gefänglich
— συλλαμβάνω, φυλακίζω, Er-
kundigungen — συλλέγω πλη-
ροφορίας, gerichtlich — δημεύω,
sehr eingezogen leben διάγω
βίον λίαν περιορισμένον. // —, aus-
εἰσελαύνω, εἰσέρχομαι, εἰσκαίλω-
μαι, ἐνοικίζομαι, ἀπορροφῶμαι, εἰσ-
δύομαι.

Einziehung, die, ἡ ἐμβολή,
παρεβολή, ἡ συστολή, ἡ σύσπιγ-
ξις [τὸ συμμαζέμα], ἡ σύναξις,
εἰσπραξις, ἡ δήμευσις, ἡ σύλλη-
ψις· ἡ φυλάξις.

einzig μόνος· μονήρης, μεμ-
νωμένος, κατὰ μόνον, μοναδικός, ἐκ-
τα τος, kein -er οὐδὲ εἰς, kein
-es Mal οὐδ' ἅπασι, -er Sohn μo-
νογενὴς υἱός, — in seiner Art μo-
ναδικός· εἰς τὸ εἶδος του, — und
allein πάντῃ μεμονωμένος, μονώ-
τατος, κατὰ μόνον· (ἐπρ) μόνον καὶ
μόνον.

einzöllig δακτυλιατός.

Ein zug, der, ἡ εἰσοδος, εἰσ-
λαίς, ἡ ἐνοίκησις, ἡ εἰσθήσις, ὁ
ἐνοικισμός.

ein-zwängen μὴ συσφίγγω,
σφίγγω, **sich** — σφίγγομαι.

eirund φρεϊδής· ἐλλειψοειδής.

Eis, das, -es, ὁ πάγος, τὸ πα-
γωτόν, zu — gefrieren κρυσταλ-
λοῦμαι, παγῶναι, der Fluss fließt
mit — ὁ ποταμός καταγεί πάγον.
(μζφ) einen aufs — führen ὑπο-
σκάπτω τὸν λάκκον τινός.

Eis bahn, die, ὁ δρόμος ἐπὶ
τοῦ πάγου, τὸ παγοδρόμιον.

Eis bank, die, ὁ ὄγκος πάγου.

Eis bär, der, ἡ λευκὴ ἀρκτίς.

Eis berg, der, τὸ χιονώδες
τὸ κρυσταλλώδες ὄρος, ὁ παγών,
παγετών.

Eis bruch, der, τὸ τμήμα πάγου.

Eis decke die, ἡ κρυσταλλώ-
δης, σκέπη

Eisen, das, -s, ὁ σιδηρός: [το σίδηρος], die — τὰ σιδηρά, τὰ ἑσκαῖα.
[η] — arbeiten σιδηρεῖω. σιδη-
εργαῖα. mit — b schlagen σι-
δηρεσθῆναι. [πρμ] Not bricht —
ἀνάγκη οὐδὲ θεὸς μάχονται, ἀνάγκη
ἢ θεὸς πειθόνται.

Eisen ader, die, ἡ σιδηρῆτις
ἀδὲξ.

Eisen arbeit, die, ἡ σιδηρουρ-
γία, τὸ σιδηρὸν ἔργον.

Eisen arbeiter, der, ὁ σιδη-
ρουργός, σιδηρεύς.

Eisen bahn, die, ὁ σιδηρο-
δρομος.

Eisenbahn direktion, die, ἡ
ἐπιθυσιὰ σιδηροδρόμου.

Eisenbahn direktor, der, ὁ
ἐπιθυσιῆς σιδηροδρόμου.

Eisenbahnfahr plan, der,
ὁ διαμοιχόμενος σιδηροδρόμου.

Eisenbahn netz, das, τὸ σύμ-
πλεκμα σιδηροδρόμων.

Eisenbahn schiene, die, ἡ
ὀρθρὰ σιδηροδρόμου.

Eisenbahn wagen, der, ἡ
σιδηροδρομικὴ ἀμαξα

Eisenbahn zug, der, ἡ ἀμα-
ξοπομπὴ σιδηροδρόμου.

Eisenberg werk, das, τὸ με-
ταλλεῖον σιδήρου, τὸ σιδηρουργεῖον.

Eisen blech, das, τὸ σιδηροῦν
πλάσιον.

Eisen draht, der, τὸ σύρμα
σιδήρου, τὸ σιδηροῦν ἔσσμα.

Eisen fabrik, die, τὸ σιδηρο-
ποιεῖον, σιδηρουργεῖον.

eisenfarbig σιδηρῶν, σιδη-
ρῶν.

Eisen feilicht, das, τὰ βινή-
ματα σιδήρου.

eisenfest σιδήρου στερεώτερος,
σιδηρός.

Eisenfresser, der, [οἱ] τῶν ὁ
μεγαλημῖρος, ἐφαγόμενος, μεγάλου-
ρος, ψευδαλατῶν [ὁ παραλατῆς].

Eisen gerät, das, τὰ σιδηρὰ
σκεύη.

Eisen g'esser, der, ὁ σιδηρο-
χότης, σιδηροχόος.

Eisen giesserei, die, τὸ σιδη-
τορυχεῖον.

eisenhaltig σιδηροῦχος, σιδη-
ρῶν.

Eisen hammer, der, ἡ σιδηρὰ
σπῆσα, τὸ σιδηρουργεῖον.

Eisen handel, der, ἡ ἐμπο-
ρία σιδήρου.

Eisen händler, der, ὁ σιδη-
ρο-ὠλῆς, σιδηροεμπόρος.

eisenhart σκληρότερος σιδήρου
σιδηρός.

Eisen hütte, die, σιδηρουργεῖον.

Eisen kram, der, τὰ σιδηρικά.

Eisen krämer, der, ὁ σιδη-
ροπωλῆς.

Eisen klumpen, der, ὁ βόξ;
σιδήρου.

Eis n kraut, das, (φύλ.) ἡ τε-
θεῖστις, ἡ ἱεροβοτάνη [τὸ σταυρο-
χρυσόν].

eisenlos ἄσιδηρος, ἄν ἢ σιδήρου.

Eisen ofen, der, ἡ κάμινος σι-
δηρουργεῖου.

Eisen platte, die, σιδηρὰ
πλατὴ [ἡ λαμαρίνα].

Eisen rost, der, ὁ ῥῶς σιδήρου
ἢ σκουριάς].

Eisen sand, der, ὁ σιδηρῆτις
ἄμμος.

Eisen schlacke, die, ἡ ἐκ-
σπῆξις σιδήρου.

Eisen schmied, der, ὁ σιδη-
ρουργός, σιδηρουργός.

Eisen schmiede, die, τὸ σι-
δηρουργεῖον.

Eisen späne, die (ἀπὸ πλ.)
τὰ βινήματα σιδήρου.

Eisen ware, die, τὸ σιδηρὸν
καὶ σιδηρικόν.

Eisen wasser, das, τὸ σι-
δηρὸν ὕδωρ [τὸ σιδηρόνεον].

Eisen werk, das, ἡ σιδηρούργη-
μα. τὸ σιδηρούργημα.

Eisen zeug, das, τὸ σιδηροῦν
ἐργαλεῖον, τὸ σιδηρεῖον, σιδηρεῖον.

eisern σιδηροῦς [σιδερένιος]. das
-e Zeitalter ὁ σιδηροῦς αἰὼν. (μτφ)
ein -er Fleiss φιλοπονία σιδηρᾶ,
ἀένδοτος.

Eis fahrt, die, ὁ ἐπὶ τοῦ πά-
γου περιπατῶν.

Eis gang, der, ἡ διάπλευσις
παγου.

eisgrau λευκοθρίξ.

eisig παγετώδης, παγετός.

eiskalt παγετώδης, παγου ψυ-
χαιτέρως. -e Hände χεῖρες παγερά.

Eis keller, der, ἡ αποθήκη (τὸ
ὀψάριον) παγου.

Eis meer, das, ἡ πεπηγυῖα θά-
λασσα [ἡ παγωμένη θάλασσα]. τὸ
βύρειον πέλαγος.

Eis schuh, der, τὸ παγοπέδιλον.

Eis vogel, der, (πτ) ἡ ἀλκυὼν
[ὁ φαρνός οἷς].

Eis zone, die, ἡ κατεψυγμένη
ζώνη.

eitel μάταιος, κενός· κενόδοξος,
ματαιώρων· μικροφιλοτιμὸς· φιλά-
ρεσκος· οὐδὲν ἄλλο ἢ, μόνον. auf
etwas — sein ἐπαίρομαι εἰς τι. -es
Brot οὐδὲν ἄλλο ἢ ἄρτος, ἄρτος
ξηρός. es ist Alles — πάντα μα-
ταίότης. -e Hufung ἐλπίς· οὐδὲν
κενὴ, das ist -es Geschwätz αὐτὰ
εἶνε λήροι καὶ φληνάροι.

Eitelkeit, die, —, πλ -en, ἡ
ματαιότης· ἡ κενοδοξία, ματαιω-
φροσύνη· ἡ μικροφιλοτιμία. ἡ ἀρε-
σκεία, φιλαρέσκεια.

Eiter, der, -s, τὸ πύον, τὸ ἐμ-
πύον. — ansetzen πρὸςθαι.

eiterartig πυώδης, πυοειδής.

eiterbefördernd προποικός,
διαπυρρικός.

Eiter beule, die, τὸ ἀπόστημα.

Eiter blatter, die, ἡ πυώδης

φλύκταινα, τὸ πυώδες ἐξάνθημα.

eiterblatterig φλυκταίνωδης.

Eiter fluss, der, ἡ πυόρροια.

eitericht ἰχωρώδης, πυώδης.

eiterig πυώδης, πυοειδής.

eitern ἀμὴ πρὸςθαι, ἐλκυσθαι
[ἐμπαύξω].

Eiterung, die, —, πλ -en, ἡ
πύωσις, πύησις, ἐλκωσις.

Ei weiss, das, -es, τὸ τοῦ
φύου λευκόν, τὸ λεύκωμα.

ei weiss haltig λευκωματώδης.

Ei weiss stoff, der, τὸ λευκο-
ματώδες, τὸ λεύκωμα.

1 **Ekel**, der, -s, ἡ ἀηδία· ἡ βό-
λυγμία, σιχασιά, ὁ σιχασμός·
ἡ ναυτία [ἡ ἀναγούλα]. — ver-
sachen παρέχω βδελυγμάν, προ-
ξενῶ ἀηδίαν. — erregen ἐγείρω
ἀηδίαν. — vor etwas haben
βδελύσσομαι, σιχαίνω, σιχαίνω-
μαί τι.

2 **ekel** σιγός [σι/ασιάρης].

ekelhaft, **ekelig** ἀηδής, σι-
χαντός, βδελυρός, βδελυκτός [σιγ-
αμένος, σιχαμερός].

ekeln ἀπὴν, es ekelt mich vor
etwas ἀηδιάζω, σιχαίνομαι τι
sich — ἀηδέω, μυσάττομαι, βδε-
λόττομαι, σιχαίνω, σιχαίνομαι
ἀηδιάζω (vor etwas τι).

eklatant περιφανής, τρανής,
ἐναργής, τρανός.

Eklektiker, der, -s, πλ —, ὁ
ἐκλεκτικός.

eklektisch ἐκλεκτικός.

eklig ὅς ἐkelig.

Eklipse, die, —, πλ -n, ἡ ἐ-
λειψις.

Eklptik, die, —, ἡ ἐκλε-
πτική, ἡ λυψία.

Ekloge, die, —, πλ -n, τὸ βου-
κολικὸν ἀσμα, τὸ εἰδὸλλιον, ἡ ἐκ-
λογή.

Elaborat, das, -es, πλ -e,
τὸ διαπύνημα, φιλοπόνημα.

Elasticität, die, —, ἡ ἐλαστικότητα.

elastisch ἑλαστικός.

Elbogen ἴδε Ellbogen.

Elefant, der, -en, πλ -ει, ὁ ἑλέφας. (μτ-) aus einer Mücke einen -en machen ἐκ μύλας ποῖω ἑλέφαντα.

Elefanten führer, der, ὁ ἐλεφανταγωγός, ἐλεφαντιστής.

Elefanten rüssel, der, ἡ προτομή ἐλεφαντος.

Elefanten zahn, der, ὁ ὀδὸς ἐλεφαντος, ὁ ἐλεφαντόδους.

Elefantiasis, die, —, ἡ ἐλεφαντίασις.

elegant κομψός, κομφοπρεπής· γαλήνιος γλαφυρός.

Eleganz, die, —, ἡ κομψότης· ἡ ἀριετία, ἡ γλαφυρότης, γλαφυρία.

Elegie, die, —, πλ -[e]n, ἡ ἑλεγεία, ὁ ἑλέγος.

Elegi[e]n dichter, der ὁ ἐλεγιστής.

elegisch ἑλεγείος, ἑλεγειακός.

Elektricität, die, —, ὁ ἡλεκτισμός.

Elektricitäts messer, der, (μτ) τὸ ἡλεκτρομέτρον.

Elektricitäts träger, der, (μτ) τὸ ἡλεκτροφόρον.

elektrisch ἡλεκτρικός.

elektrifizierbar ἡλεκτροποιήσιμος.

elektrisieren μὴ ἡλεκτριζῶ.

Elektrisirer maschine, die, ἡ ἡλεκτρικὴ μηχανή.

Elektroskop, das, -s, πλ -e, (μτ) τὸ ἡλεκτροσκόπιον.

Elektrotherapie, die, —, ἡ ἡλεκτροθεραπεία.

Elektrotypie, die, —, ἡ ἡλεκτροτυπία.

Element, das, -es, πλ -e, τὸ στοιχείον.

elementar στοιχειώδης.

Elementar buch, das, τὸ

στοιχειώδες βιβλίον.

elementarisch στοιχειώδης.

Elementar schule, die, τὸ γραμματοδιδασκαλεῖον, τὸ δημοτικὸν σχολεῖον.

Elementar unterricht, der, ἡ στοιχειώδης διδασκαλία· ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευσις.

Elfen, das ἡ der, -s, πλ —, (ζλ) ἡ ἄλκη, ἡ ἱππελαφος.

1 Elend, das, -e, ἡ ἀθλιότης, ἑλεεινότης· ἡ ταλαιπωρία, κακοπαθεια. in — geraten καταστῆναι ἑλεεινός.

2 elend ἄλλιος, ἑλεεινός, οἰκτρός· ταλαιπώρος [κακορρήσιος].

elendiglich ἐπὶ ἀλλως, ἑλεεινῶς, οἰκτρῶς.

Elfen tier, das, (ζλ) ἡ ἄλκη, ἡ ἱππελαφος.

Elephant ἴδε Elefant.

elf ἑνδεκα.

Elf, der, -en, πλ -en, ἡ Elfe, die, — πλ -n, τὸ ἀέριον θαυμάσιον, ἡ αὐλὴ [τὸ τέλειον].

Elfeck, das, -s, πλ -e, τὸ ἐνδεκάγωνον.

Elfen bein, das, τὸ ἐλεφάντινον ὀστέον, ὁ ἑλέφας [τὸ φάντισιν].

Elfenbein drechsler, der, ὁ ἐλεφαντοργός.

elfenbeinern ἐλεφάντινος.

elferlei ἑνδεκα εἰδῶν.

elffach ἐνδεκαπλάσιος· ἐνδεκαπλοῦς.

elfjährig ἐνδεκαετής, ἐνδεκαετής.

elfmal ἐπὶ ἐνδεκάκις.

elfmonatlich ἐνδεκα μηνῶν.

elfstündig ἐνδεκα ὥρων.

elftägig ἐνδεκαήμερος.

elfte (der, die, das) ἐνδέκατος· am -n Tage ἐνδεκατάτος, der — des Monats ἡ ἐνδεκάτη τοῦ μηνός.

elftehalb δεκα καὶ ἡμισυ; [δέκα μισυ].

Elstel, das, -s, πλ —, τὸ ἐν-
δεκατημόριον, τὸ ἐνδέκατον.

elstens ἐπρ τὸ ἐνδέκατον, ἐν-
δέκατον.

elidieren μὴ ἐκλίσθω.

Elision, die, —, πλ -en ἢ ἐκ-
θλιψίς.

Elite, die, —, τὸ ἀνθος, οἱ λο-
γάδες, [ὁ αἰθέρας].

Elixir, das, -s, πλ -e, τὸ εὖ-
τονον φάρμακον.

Ellbogen, der, -s, πλ —, ὁ
ἄγκων. mit dem — stoßen ὠλε-
κτανίζω [ξασκουνῶ].

Elle, die, —, πλ -n, ὁ πῆχυς
[ἡ πῆχη]. eine halbe — τὸ ἡμι-
πῆγειον. eine — lang, breit,
gross, hoch, πηχυαῖος τὸ μῆκος, τὸ
πλάτος, τὸ μέγεθος, τὸ ὕψος zwei,
drei -n lang διπῆχυς, τριπῆχυς.
eine halbe — lang ἡμιπηχυαῖος,
ἡμιπῆχυς. mit der — messen πη-
χίζω.

Ellenbogen ἴδε Ellbogen.

ellenbreit πηχυαῖος τὸ πλάτος.

ellenhoch πηχυαῖος τὸ ὕψος.

ellenlang πηχυαῖος τὸ μῆκος.

μτφ) δολιγύσκιος, μακρότατος.

Ellen mass, das, ὁ πῆχυς [ἡ
ῆχη] τὸ πῆγμα.

Ellen reiter, der, ὁ σὺδαρευ-
μένος ἐμπορικῆς.

ellenweise ἐπρ κατὰ πῆχυν
ὡς τὴν πῆχη.

Eller ἴδε Erle.

Ellipse, die, —, πλ -n, ἡ ἑλ-
ειψίς.

ellipsoid ἑλλειψοειδής.

elliptisch ἑλλειπτικὸς.

Else, die, —, πλ -n, (φτλ) ἡ
ἡθρα [ἡ κλέθρα, ὁ σκληθρὸς].

Ister, die, —, πλ -n, (πτ)
ῖσα.

lich τῶν γονέων [γονικός].
-ατρῶας' μητρικός, μη-

τρικός.

Eltern, die (πλ), οἱ γονεῖς
eternlos ἔρημος (ἄμοιρος)
νέων, ὄρφανός.

Eternlosigkeit, die,
ὄρφαν'α.

elysaisch Ἠλύσιος. d.
Gefilde τὰ Ἠλύσια πεδία.

Elysium, das, -s, τὸ Ἠ-
πείδιον.

Email, das, -s, ἡ Em-
die, —, τὸ ἔγκαυμα, ἡ μιλι-
σμαλτον].

emailartig ἔγκαυστος,
τιώδης.

Emaleur, der, -s, πλ
ἔγκαυστουργός, ὁ μιλουργός.

emaillieren μὴ ἐγκαίω [τὸν
ῶνα].

Emanation, die, —, πλ
ἡ ἐκπομπή, προέλευσις, ἐκπό-

Emancipation, die, —
-ου, ἡ χειραφέτησις.

emancipieren μὴ χειρα-
emancipiert χειραφετητός, ἀ-
θερός.

emanieren ἀμς ἐκπορε-
ἀπαρρῶ.

Emballage, die, —,
σχεύασμα [τὸ ἀμπαλάρισμα].

emballieren μὴ συσ-
[ἀμπαλάρω].

Emblem, das, -s, πλ
ἑμβλημα, σύμβολον.

Emendation, die, —, πλ
ἡ διορθωσις (συγγραφέως).

emendieren μὴ διορθῶν
γρφεῖν.

Emigrant, der, -ου, πλ
ὁ μεταναστὴς, μέτοικος. ἀπ-

emigrieren ἀμς μετανα-
μετοικῶ, ἀποικῶ.

eminent ἑξοχος, περιφανής,
πρεπής.

Eminenz, die, —, ἡ ἑ-
της, Πανιερότης (ἐπίκλησις)
Καρδινάλιου].

Emisar, der, -s, πλ -ε, ὁ μυστικός ἀπόστολος· ὁ κατάσκοπος.

Emolument, das, -es, πλ -ε, τὸ αὐτερεῶν εισόδημα, τὸ παρ' ἐσθῆρα.

empfangen ἴδε empfangen.

Empfang, der, -es, ἡ ἰηψίς, παραλαβή· ἡ ὑποδοχή, δεξιώσεις.

empfangen* μὴ παραλαμβάνω λαμβάνω, δέχομαι, ὑποδέχομαι, δεξιόομαι || —*, ἀμὲν συλλογῶν, κωλύομαι, μὲναι ἐγγυρῶ.

Empfänger der, -s, πλ —, ὁ λήπτης, παραλήπτης, ἀποδέκτης· ὁ ὑποδεχόμενος.

Empfängerin die, —, πλ -ου, ἡ παραλαμβάνουσα· ἡ ὑποδεχόμενη.

empfänglich δεκτικός, ἐπιδεκτικός.

Empfänglichkeit, die, —, ἐπιδεκτικότης, τὸ ἐπιδεκτικόν.

Empfangnahme, die, —, ἡ παραλαβή.

Empfangnis, die, —, ἡ σύληψις, κώσις.

Empfang schein, der, ἡ ἀπόδειξις παραλαβῆς.

Empfangs zimmer, das, τὸ δωμάτιον τῆς ὑποδοχῆς.

empfehlbar ἀξιόσπουτος.

empfehlen* (empfehle, empfehlst, empfiehlt, empfehle empfehle) μὴ συνιστῶ, -des Äusere ἐξωτερικὸν ἀξιοσπαστῶν. —

Die mich gültigst τὰ προσκυνήματα σου σὰς παρακαλῶ. **sich** — συνιστάμαι. (οὐκ) ἀπέρχομαι. ich empfehle mich Ihn (en) σὰς προσκυνῶ.

empfehlenswert ἀξίως συστάσεως, ἀξιοσπαστός.

Empfehlung, die, —, πλ -en, ἡ σύστασις, ἡ πρόσκλησις, ἀπαμεινῶς, χαίρετισμός.

Empfehlungs brief, der, ἡ συστατικὴ ἐπιστολή.

Empfehlungs schreiben, das, τὸ συστατικὸν (γράμμα).

empfehlungs wert, ἡ-würdig ἀξίως συστάσεως, ἀξιόσπουτος.

empfindbar ἐπαίσθητός.

Empfindbarkeit, die, —, τὸ ἐπαίσθητόν, ἡ ἐπαίσθητότης.

Empfindelci, die, —, πλ -en, ἡ προσπλητὸς εὐαίσθησια.

empfindeln ἀμὲν προσπεινῶμαι εὐαίσθησαν.

emp finden* μὴ αἰσθάνομαι, ἐπαίσθανομαι, etwas übel — ἐκλογιδάνω κακῶς, λαμβάνω ἐπὶ καλοῦ [κακοπιδάνω]. er soll es schon — ὅτι το μετανοήσῃ.

empfindlich εὐαίσθητος, εὐεπαίσθητος· ἐπαίσθητός. -er Verlust ζημία ἐπαίσθητή. -er Schlag χτύπημα καιρίον, κακόν, das ist seine -e Seite αὐτό εἶναι τὸ τραυτὸν τοῦ μέρους.

Empfindlichkeit, die, —, ἡ εὐαίσθησια· ἡ εὐπάθεια.

empfindsam αἰσθητικός, εὐαίσθητος, αἰσθηματικός.

Empfindsamkei, die, —, ἡ εὐαίσθησια.

Empfindung, die, —, πλ -en, ἡ αἰσθησις· τὸ ἐπαίσθημα, τὸ αἰσθημα.

empfindungsfähig αἰσθητικός, εὐαίσθητος.

empfindungslos ἀναίσθητος· ἀπαθής.

Empfindungslosigkeit, die, —, ἡ ἀναίσθησια· ἡ ἀπάθεια.

Empfindungs vermögen, das, ἡ αἰσθητικὴ δύναμις, τὸ αἰσθητικόν.

empfindungslosigkei, die, —, ἡ ἀναίσθησια· ἡ ἀπάθεια.

Empfindungs vermögen, das, ἡ αἰσθητικὴ δύναμις, τὸ αἰσθητικόν.

empfindungslosigkei, die, —, ἡ ἀναίσθησια· ἡ ἀπάθεια.

Empfindungs vermögen, das, ἡ αἰσθητικὴ δύναμις, τὸ αἰσθητικόν.

empfindungslosigkei, die, —, ἡ ἀναίσθησια· ἡ ἀπάθεια.

Empfindungs vermögen, das, ἡ αἰσθητικὴ δύναμις, τὸ αἰσθητικόν.

empfindungslosigkei, die, —, ἡ ἀναίσθησια· ἡ ἀπάθεια.

Empfindungs vermögen, das, ἡ αἰσθητικὴ δύναμις, τὸ αἰσθητικόν.

empfindungslosigkei, die, —, ἡ ἀναίσθησια· ἡ ἀπάθεια.

— Σημ. Ἐν συνθέσει τὸ empor- εἶναι πρόθεμα κινητὸν σημαίνον κλίνην πρὸς τὰ ἄνω· ἀνα-.

sich empor-arbeiten προσιπαθῶ νὰ ἀνυψωθῶ· ἀνυψοῦμαι, προκοπῶ.

empor-blicken ἀμὲς ἀναδύεσθαι
empor-bringen* μὴ αἰσῶ μετέωρον· ἀνυψῶ.

empören μὴ στασιάζω, ἐπανιστῶ, ἐμδᾶλλω εἰς στάσιν [σηκώνω εἰς τὸ ποδᾶρι]. (μετ) ἐκμαίνω, ἐξαγριῶ. **sich**—ἐπανίσταμαι, στασιάζω, ἐπαναστατῶ, ἀφηνιῶ, ἐκμαίνομαι.
empörend στασιωτικὸς, ἀγανακτικὸς· ἐξερθειστικός.

Empörer, der, -s πλ —, ὁ στασιώτης, στασιαστής, ἐπαναστάτης, ὀντάρτης.

empörender στασιωτικὸς, στασιωτικός, ἀτασθαλὴς.

empor-fahren* ἀμὲς ἀνατινάζομαι, ἀνυψοῦμαι βιαίως.

empor-fliegen* ἀμὲς ἀναπέτομαι, ἀνίπταμαι [ἀναπετώ].

empor-halten* μὴ ἀνατείνω κρατῶ μετῴρον, κρατῶ ὑψηλᾶ.

empor-heben* μὴ ἵπαίρω, μετεωρίζω, ὀνυφῶ, σηκώνω ὑψηλᾶ.

empor-helfen* ἀμὲς (ἐπι-)βοηθῶ πρὸς ὀνύψωσιν.

Emporium, das, -s, πλ -rien τὸ ἐμπορεῖον [ἡ ἐμπορικὴ σκάλα].

empir kommen* ἀμὲς ἀνέρχομαι ἀναδύομαι, ἐξαναδύομαι, ἀνακύπτω. (μετ) ἀναδεικνύομαι, προάγομαι. — lassen προάγω.

Emporkömmling, der, -s, πλ -u, ὁ νεόπλουτος, ὀψίπλουτος, τυχεύρας.

sich empor-raffen ἀνεγείρομαι βιαίως, ἀνασηκώνομαι ταχέως.

empor-ragen ἀμὲς ἐξείχω, προείχω· προεξέρχω.

empor-recken μὴ ἀνατείνω μετεωρίζω.

empor-richten μὴ ἀνορθῶ, ἀνεγείρω.

empor-schauen ἀμὲς ἀναδύεσθαι, βλέπω ἄνω.

empor-schweben ἀμὲς ἀναπέτομαι, ἀνίπταμαι.

sich empor-schwingen* ἀναπέτομαι, ἀνίπταμαι· ἀνυψοῦμαι, ἀναδιδάσσομαι.

empor-sehen* ἀμὲς ἀναδύεσθαι, βλέπω ἄνω.

empor-steinen* ἀμὲς ἵστανται ὄρθιος, ὀρθοποδοῦ.

empor-steigen* ἀμὲς ἀναστάνω, ἀνέρχομαι αἰρούμαι εἰς ὕψος.

empor-streben ἀμὲς τινεῖν πρὸς τὰ ἄνω.

empor-strecken μὴ ἀνατείνω.

empor-treiben* μὴ ἐλαύνω πρὸς τὰ ἄνω· ἀνωθῶ.

Empörung, die, —, πλ -en, ἡ στάσις, ἐπανάστασις, ἀνταρσία (μετ) ἡ ἀγανάκτησις, ὀργή.

empor-wachsen* ἀμὲς ἀναβλαστάνω, αὐξάνομαι.

empor-ziehen* μὴ ἀνέλκω, ἐναύω.

emsig φιλόπονος, φιλεργός· ἀσχεματός, ἀσκνος. || —, ἐπρ ἐπιμελής, φιλοπόνως, ἀσκνός.

Emsigkeit, die, ἡ φιλοπονία, ἀσκνία, ἐπιμέλεια, ὁ ζήλος.

Enaks kind, das, ὁ πελώριος ἄνθρωπος, ὁ γίγας.

Encyklika, die, —, πλ -ken, ἡ (Παπικὴ) ἐγκύκλιος.

Encyklopädie, die, —, πλ -[e]n, ἡ ἐγκυκλοπαίδεια.

encyklopädisch ἐγκύκλιος, ἐγκυκλοπαίδειος.

Endabsicht, die, ὁ τελικὸς σκοπός, ὁ σκοπός.

End bescheid, der, ἡ τελειοδίκη ἀπόφασις.

Endchen, das, -s, πλ —, τὸ μικρὸν ἄκρον· τὸ πραγματάκιον.

Ende, das, -s, πλ -u, τὸ τέλος: τὸ πέρας, τὸ ἄκρον, ὁ σκοπός. das äusserste — τὸ ἄκρον, ἡ ἐσχάτη. am andern — der Stadt εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς πόλεως. von einem — zum andern ἀπ' ἄλλου εἰς ἄκρον, ἀπὸ περάτων εἰς περάτων. beim verkehrten — ἀλλοῦ ἀρχῶν ἀναποδο. im — ἐν τέλει, ἐν τῷ τέλει. am letzten — εἰς τὸ τέλος τέλει, τὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς. das — vom Liede τὸ τέλος τῆς ὑποθέσεως, zu welchem —? πρὸς τὸν σκοπόν, zu dem — πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἐπὶ ταύτῃ. es geht mit ihm zu — πλησιάζει τὸ τέλος του. ein — nehmen λαμβάνω πέρας. sein — haben ἔχω πέρας, ἔχω ἄκρον. zu — bringen φέρω εἰς πέρας, περαίνω: einer Sache e n — machen ποῖω πέρας εἰς τι zu (h am — sein ἔλαβον πέρας, ἐτέλεωσα. an allen Orten und -u πανταχοῦ τῆς γῆς. die Sache ist bald zu — τὸ πρᾶγμα εἶναι εἰς τὸ νῦν καὶ δεῖ. (peru) — gut Alles gut πρὸς τὸ τελευταίον εὐχὰν ἕκαστα τῶν προυπαρξάντων γίνεται, τέλος καλὸν ὕλα καλὰ.

endemisch ἐνδημικός

enden μη φέρω εἰς τέλος, τελειώνω, περαίνω: καταπαύω einen Streit — διαλύω φιλονικίαν. sich — λαμβάνω πέρας, τελειώνω: λήγω, καταλήγω.

endesunterzeichnet υπογραμμένος.

End ergebnis, das, τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα.

endgültig ὁριστικός, τελειωτικός: τελεστικός.

endigen φη εἶς enden.

Endigung ἴδε Endung.

Endivie, die, —, πλ -u, (φτλ) ἡ πικρία, ἡ σίρις [τὸ πικρομαζουλον, τὸ αντίδι].

endlich τέλος: ἔσων, πεπερασμένος. τελευταίος, τελειωτικός, ὁριστικός. // —, ἐπὶ τέλος, ἐν τέλει. τελευταίον, τέλος πάντων. — sagte er τελευταίον εἶπε.

Endlichkeit, die, —, ἡ ἰδιότης τοῦ πεπερασμένου, τὸ πεπερασμένον.

endlos ἀτελευτήτος, ἀπεράντος, ἀπεράτος. // —, ἐπὶ ἀτελευτήτως: ἀπεράντως: ἀπείδως.

Endlosigkeit, die, —, τὸ ἀπεράντον, τὸ ἀπεράτωτον, τὸ ἀπερὸν τὸ ἀτελευτήτων.

End punkt, der, τὸ τέρμα: ἡ ἐσχάτη, τὸ ἄκρον.

Endschaft, die, —, τὸ τέλος: ἡ συντέλεια. seine — erreichen λαμβάνω τέλος.

End silbe, die, (γρμ) ἡ λήγουσα.

Endung, die, —, πλ -en, (γρμ) ἡ καταλήξις.

Endur sache, die, ἡ τελικὴ αἰτία, τὸ τελικὸν αἷτιον.

End urteil, das, ἡ τελεῖ ἡ ἀπόφασις.

End zweck, der, ὁ τελικός σκοπός.

Energie, die, — ἡ δραστηριότης, ἐνέργεια.

energielos ἀδρανής.

Energielosigkeit, die, —, ἡ ἀδράνεια.

energisch δραστήριος, ἐνεργής, ἐνεργητικός, βέβητος.

eng[e] στενός: στενός, ὥρος, στενωχώρας, στενωπός, στενόπορος. — machen στενός, ἀποστενών. -u Hosen περισκελίδες (σκελέας) σπινναί [στενά πανταλόνια]. -u Freundschaft στενή φίλια, οἰκειότης. (μτρ) es ist mir — ums Herz αἰσθάνομαι πένσιν τῆς καρδίας.

Engagement das, -s, πλ -s, ἡ υποσχέσις: ἡ ὑποχρέωσις: ἡ συμφωνησις. ἡ μίσθωσις: ἡ μισθωτή θέσις. ἡ συμπλοκή, ἡ μάχη.

engagieren μη υπαρχεῖν δι' ὑποσχεσεως· συμ·ωνῶ· μ·σθῶναι.

sich—διδῶ λόγον, ὑπισχνούμαι, ὑπαρχεῖσθαι.

enghäuichig στενοχοῖλος.

engbrüstig στενοθύραξ· ἀσθματικός.

Engbrüstigkeit, die, —, ἡ δύσπνοια· τὸ ἀσθμα.

1 Enge, die, —, πλ·-n, ἡ στενότης, τὸ στενόν, τὸ στένωμα· ἡ στενοχωρία. in die — (treiben) στενοχωρῶ [σπρωμῶναι]· καθίστω εἰς ἀπόριαν, ἐμβάλλω εἰς ἀμηχανίαν.

2 enge ἴδε eng.

Engel, der, -s, πλ· —, ὁ ἄγγελος. (πρρ) es fliegt ein — durch das Zimmer· Ἐρμῆς ἐπιστλθε· καλομοῖρος γεννᾶται [θηλυκὸ παιδί γεννᾶται].

Engelbild, das, ἡ ἀγγελικὴ μορφή.

Engelchen ἢ **Engellein**, das, -s, πλ· —, τὸ ἀγγελιακόν.

engelgleich ἰσαγγελός, ἀγγελόμορφος.

engelhaft ἀγγελικός.

engelrein ἀνίς ἢ εἰς ἄγγελος.

Engelschar, die, ἡ χορεία (ὁ χορὸς) ἀγγέλων.

engelschön ἰσαγγελός τὸ κάλλος, ἀγγελόμορφος.

Engelsgruss, der, ὁ ἀγγελτικός χαιρετισμός.

Engelskopf, der, ἡ κεφαλὴ ἀγγέλου.

Engelwurz, die, (φτ.) ἡ Συριακὴ ρίζα, ἡ ἀγγέλικα.

engen μη στενῶ, ἀποστενῶ, συστενῶ.

Engerling, der, -s, πλ·, -e, τὸ μβρυσαν ἐντόμιον, ἡ νόμφη, σνῶ· ἡξ.

engerzig, στενοχάρδιος, μικροψυχος, ἀνελεύθερος.

Engerzigkeit, die —, ἡ

σνενοχ· ρδία· ἡ μικροψυχία· ἡ ἀνελεύθερία, ἡ ἀνελεύθεριότης.

englisch Ἀγγλικός, ἀγγελικός.

-e Krankheit ἡ βαχτίς [νόσος]. -e Kirche ἡ Ἀγγλικανικὴ ἐκκλησία.

Eng pass, der, ἡ στενοπορία, τὸ στενόν, ἡ κλεισώρεια, τὸ ἀ· νόπορον [τὸ μονοπάτι].

engros ἐπο· χονδρικός.

Engros händler, der, ὁ μεγα· λιμπυρος, ὁ ἔμπορος.

Enkaustik, die, —, ἡ ἐγκα· στική.

enkaustisch ἐγκαυστικός.

Enkel, der, -s, πλ· —, ὁ ἐγγονος.

Enkelin, die, πλ· -nen ἡ ἐγγονος, ἡ ἐγγόνι.

Enkelkind, das, ὁ· ἡ δι· ἐγγονος, τὸ δι· ἐγγονον.

Enkels enkel, der, ὁ τρι· ἐγγονος, τρι· ἐγγονος.

Enklave, die, —, πλ· -n, κί· τιν· α· περιβαλλόμενον ὑπὸ ξένου γειπέδου.

enorm ὑπερμειγέτος, πελώριος, σνδέρως.

entarten οὐκ ἐξελθεῖν τὸ ε· δος, νοθεύσθαι, ἐκφυλίζεσθαι, εἰς· α· ρίετ· ἐκτροπίας.

Entartung, die, —, πλ·, -en, ἡ ἐξαλλαγή τοῦ εἶδους, ἡ νοθεία, ὁ ἐκφυλισμός.

sich entäussern ἀφίστασθαι, παραιτοῦμαι· ἀπαλλοτριῦμαι, ἀποξενοῦμαι.

Entäusserung, die, ἡ ἀπο· χή, παραιτήσις· ἡ ἀπαλλοτριώσις.

entbehren μη στεροῦμαι, ὥστε· ροῦμαι, etwas — können δύναμαι· νά· ἔδοικαν· μὴδ'· ἀνευ· τίνος.

entbehrlich οὐχὶ ἀπαραίτητος, περιττός.

Entbehrlichkeit, die, —, τὸ μη· ἀπαραίτητον, ἡ περιττότης.

Entbehrung, die, —, πλ -en
ἡ στέρησις.

ent bieten* μὴ μινύω, παρα-
βάλλω zu sich — προσκαλῶ.

ent binden* μὴ λύω, ἀπολύω
παλάττω, -λευθερῶ, μαιεύω [ξί-
γυνω]. entbunden werden λυ-
γίσσεται, τήνται, γεννώ.

Entbindung, die, —, πλ -en
ἡ ἀπολύσις, ἡ ἀπαλλαγὴ, ἡλευθε-
ρωσις, ἡ ραῖεσις, ὁ τοκετός.

Entbindungs anstalt, die, τὸ
ματευτήριον.

Entbindungs arzt, der, ὁ
μαευτής, ὁ μαευτὴρ [ὁ μάσος].

Entbindungs frau, die, ἡ
μαία [ἡ μαμή].

ent blättern μὴ ἀποφυλλίζω,
φυλλίζω **sich** — φυλλοβολῶ, φυλ-
λοερῶ.

sich entblöden ἀποτολῶ, τολ-
μῶ, αἰσχύνομαι, ἐντρέπομαι. **sich**
nicht — δὲν ἐντρέπομαι, ἀπαναι-
σχυντῶ.

entblößen μὴ ἀπογυμνῶ, γυ-
μνῶναι. mit entbl. stem Haupte
γυμνῶς τὴν κεφαλὴν. **sich** — ἀπο-
γυμνοῦμαι, ἀποστεροῦμαι. **sich**
hauz vom Gelde — ἀπορῶν ἀνευ
ὀβολοῦ [ἐξεπαρδιάζομαι].

Entblössung, die, — ἡ ἀπο-
γύμνωσις, γύμνωσις. ἡ γυμνότης. ἡ
ἀποστέρησις, στέρησις.

sich ent brechen* κωλύμαι,
ἐμποδίζομαι, ἀπέχω. **sich nicht** —
κῶνεν δὲν δύναμαι εἰ μὴ, δὲν δύ-
ναμαι νὰ ἐμποδισθῶ τοῦ νὰ [δὲν
μπορῶ παρὰ νὰ].

ent brennen* ἀπς ἐκολέγομαι,
ἐκαφλέγομαι.

ent decken ἡ ἀνακαλύπτω,
ἀποκαλύπτω. **sich** — ἐκμυστηρεύ-
ομαι, ἀνσχοινούμαι ἐμπιστευτικῶς,
ἐμπιστεύομαι [ἐκμυστηρεύομαι].

Entdecker, der, -s, πλ —,
ὁ εὐρετής, ὁ ἀνακαλύπτης.

Entdeckung, die, —, πλ -en,
ἡ ἀνακάλυψις.

Ente, die, —, πλ -n, ἡ νήσσα,
[ἡ πάπια, ἡ παππίσα] junge
— τὸ νητάριον [τὸ παππί]

ent ehren μὴ ἀτιμῶ, ἀτιμάζω
καταισχύνομαι.

entehrend ἀτιμωτικός, ἀτιμῶς.

Entehrer, der, -s, πλ —, ὁ
ἀτιμαστής, ὁ διασθηρεύς.

Entehrung, die, —, πλ -en,
ἡ ἀτίμωσις.

ent eignen μὴ ἀπαλλοτριῶ.

Enteignung, die, —, πλ -en,
ἡ ἀπαλλοτριωσις.

ent eilen ἀπς ἀπεργομαι ἐν
σπουδῇ, βεῶμαι.

Enten ei, das, τὸ ὄντη τῆς νήσσης.

Enten jagd, die, ἡ θήρα τῶν
νήσσων.

Enter anker, die, ἡ ἀγκυρα
προσορμίσαι.

ent erben μὴ ἀποκληρῶ, ἀπο-
ξενῶ.

enterbt ἀποκληρῶντες, ἀποκλη-
ρόνομαι, ἀπόκληρος.

Enterbung, die, —, πλ -en,
ἡ ἀποκληρώσις, ἀποκληρύξις, ἀπο-
ξένωσις.

Enter haken, der, ὁ κύραξ, ἡ
σιδηρὰ χεὶρ, ἡ προσορμιστικὴ ἀρ-
πάγη [ὁ γάντιος].

Enterich, der, -s, πλ -e, ἡ
ἄρρη νήσσα.

entern μὴ προσελκῶ διὰ κύρα-
κος, προσορμίζω δι' ἀρπάγης.

ent fahren* ἀπς ἐξολισθάνω,
ἐκφεύγω, διαφεύγω.

ent fallen* μὴ ἐξολισθάνω (τῆς
χεῖρός), διεκπίπτω, ἐκπίπτω, ἐκ-
φεύγω.

ent falten μὴ ἀναπτύσσω [ξί-
ζαράννω, ξεδιπλώνω].

Entfaltung, die, —, πλ -en,
ἡ ἀνέπτυξις.

ent färben μὴ φθείρω τὸ χρώ-

μα [ξεδάω] sich — ἀπολύω τὸ χρώμα [ξεβαρύνω, ξεδάφω].

Entfärbung, die, —, πλ -en ἡ ἀποβολὴ τοῦ χρώματος [τὸ ξεβάσιμα, τὸ ξεδάψω].

entfernen μὴ ἀπομακρύνω [ἀλ-αργάω]. **sich** — ἀπομακρύνομαι, [ἀλ-αργαίω].

entfernt ἀπομακρυνόμενος, μακρινός, ἀπέχων, ἀπών, ἀπουσιάζων, (μτρ) μικρός, ἀσθενής, παρ-αμικρός, weil — ἀπώτατος, ich bin weit davon — πολλοῦ ἀπέ-χω, nicht die -este Ursache οὐδ' ἡ ἐλαχίστη αἰτία, nicht im — ersten πολλοῦ γε καὶ δεῖ.

Entfernung, d e, —, πλ -en, ἡ ἀπομακρυνσις, ἡ ἀπόστασις.

entfesseln μὴ ἀπολύω τῶν δεσμῶν.

Entfesselung, die, —, πλ -en, ἡ ἐκ τῶν δεσμῶν ἀπόλυσις.

entflammen μὴ ἀναφλέγω ἐκ-πλέγω, ἐκκαίω.

entfleischen μὴ ἀπογυμνῶ τοῦ κρέατος, ἐκσκακίζω [ξεψαχνίζω].

entfliegen* αἶς ἐκφεύγω, διεκ-φεύγω [ξεφεύγω].

entfliehen* αἶς ἀποπέτομαι, ἀρίπταμαι [ξεπέτω].

entfremden μὴ ἀποξενῶ, ἀ-παλλοτριῶ. **sich** — ἀπαλλοτρι-οῦμαι, ἀποξενοῦμαι.

Entfremdung, die, —, πλ -en, ἡ ἀπαλλοτρώσις, ἀποξέ-νοσις.

entführen μὴ ἀπάγω, ἀποκο-μίζω, ἀνάπαστον ποιεῶ.

Entführer, der, ὁ ἀπαγωγεύς.

Entführung, die, —, πλ -en, ἡ ἀρπαγή, ἀπαγωγή.

entgegen ἐπρ ἐναντίον, ἐν γ-τώ, ἀντιβέτω· ἐκ τοῦ ἐναντίου, dem Winde — ἐναντίον τοῦ ἀ-νέμου, der Wind weht — ὁ ἀνε-μός πνέει ἐναντίως.

entgegen-arbeiten ἀρὴ ἀντι-πράττω, ἀντενεργῶ.

entgegen-bringen* μὴ ἀντι-προσάγω.

entgegen-eilen αἶς πρὸς ἐμὴ εἰς προὑπάντησιν.

entgegen-fahren* αἶς ἐλκο-νω εἰς προὑπάντησιν, ἀντιπροσέ-μαι· ἀντιπλέω.

entgegen-führen μὴ ἄγω ἐν-τίον, ἀντιεξάγω.

entgegen-gehen* αἶς προὑ-παντί, ὑπαντιάζω, ἀντιμετωπιζο-μεν ἑαυτοῖς, seinem Ende — πλησιάζω πρὸς τὸ τέλος, τελειοῖν ὅσον οὐκ.

entgegengesetzt ἀντίθετος, ἐναντίος, ἀντικείμενος.

entgegen-halten* μὴ ἀντιπρο-τείνειν, ἀντιπροβάλλω· ἀντιτάσσω· ἀντιπαράβημι, ἀντιπαράβάλλω.

entgegen-handeln ἀρὴ ἀντι-πράττω, ἀντενεργῶ.

entgegen-kommen* αἶς ὑπ-αντί, προὑπαντί, προλαμβάνω.

entgegen-laufen* αἶς τρέ-ω εἰς προὑπάντησιν.

entgegen-nehmen* μὴ πα-ραλαμβάνω· ὑποδέχομαι.

entgegen-rücken αἶς ἀντι-πεξέχομαι, ἀντιεξελάμνω.

entgegen-sehen* ἀρὴ προσ-δοκῶ, ἐκδέχομαι, προσμένω, ἀνα-μένω.

entgegen-senden* μὴ ἀντι-πέμψω, ἀντεκπέμψω.

entgegen-setzen μὴ ἀντι-τάσσω.

entgegen-steinen* ἀρὴ ἀντι-κειμαι· ἀντιστάω, ἀντιτείνω, ἐναν-τιοῦμαι.

entgegen-stellen μὴ ἀντι-τάσσω· ἀντιπαράτάσσω, παραλλι-πίζω. **sich** — ἀντιτάσσεται· ἀν-τιπαράτάσσεται.

Entgegenstellung, die, ἡ ἀντίταξις· ἡ ἀντιπαράταξις.

entgegen-strecken μὴ ἀντι-
ρῆσιναι, ἀνταρῆσαι.

entgegen stürzen ἄμς ἀνθορ-
ῶ, ἀντεπιπίπτω.

entg gen-treten* ἄμς ἀντι-
σίστημαι, ἐναντιοῦμαι, ἀνίσταμαι.

entgegen-wirken ἀμὴ ἀντε-
ργῶ, ἀντιπράττω· ἀντιπολι-
εύμαι.

entgegenen ἀμὴ ἀπαντῶ.

Entgegnung, die, —, πλ -en
ἀπάντησις.

ent gehen* ἄμς ἐκφεύγω, δια-
λύω· διαλανθάνω.

Entgelt das. ohne —, ἀμισθί,
ροίζα, δω εἰν.

ent gelten* μὴ ἀνταποτίνω, ἀν-
τιπληρώνω, δίδω τα ἀντίποινα.

Entgeltung, die, ἡ ἀνταπό-
σις, τὰ ἀντίποινα, ἡ ἀντιπλη-
ρωή.

ent gleisen ἄμς ἐκτροχιάζωμι.

Entgleisung, die, —, πλ en,
ἐκτροχιασμός.

ent gleiten* ἄμς ἐξολισθάνω
[ἐγλιστροῦ].

ent glimmen* ἄμς ἐκκαίωμαι,
νακαίωμαι, ἀνάπτω.

ent glühen ἄμς ἐκπυροῦμαι,
κφλέγομαι, ἀναρλέγομαι.

ent gürtēn μὴ ἀποζώννῳ [ἐ-
ώνω].

enthaaren μὴ φιλῶ τριχῶν, μαζῶ.

ent halten* μὴ περιέχω, ἐμπε-
ιέχω. sich — ἀπέχωμαι, ἀφί-
σταμαι, ἀπέχω· ἐγκρατεύομαι.

ich der Thränen — κατέχω
τὰ δάκρυα. ich kann mich des
achens nicht — δέ, δύναμαι.

enthalten ἐγκρατής· νηπα-
ίος, σώφρων.

Enthaltsamkeit, die, —, ἡ
ἐγκράτεια· ἡ σωφροσύνη.

enthaupen μὴ καρατομῶ,
ποσειφαλίζω.

Enthauptung, die, —, πλ
-en, ὁ ἀποκεφαλισμός, ἡ ἀποκε-
φάλισις, καρατομία.

ent häuten μὴ ἀποδερματῶ
[ἐκπροδιόζω].

ent heben* μὴ ἀπαλλάττω, ἀ-
πολύω.

Enthebung, die, —, πλ -en,
ἡ ἀπαλλαγή, ἀπόλυσις· ἡ παύσις.

ent heiligen μὴ βεβηλώ.

En heiliger, Her, -s, πλ —,
ὁ βεβηλωτής, βέβηλος.

Entheiligung, die, —, πλ
-en, ἡ βεβήλωσις.

ent hüllen μὴ ἀποκαλύπτω· φα-
νερόνω [ἐκφανερώνω].

Enthüllung, die, —, πλ -en,
ἡ ἀποκαλύψις.

enthülse μὴ ἀπολεπω, ἀπο-
λεπίζω [ἐκφλουθίζω].

enthusiasmieren μὴ ἐνθου-
σιάζω, ἐνθεάζω.

Enthusiasmus, der, —, ὁ
ἐνθουσιασμός, ἡ ἐνθουσιαστική.

Enthusiast, der, -en, πλ
-en, ὁ ἐνθουσιαστής, ὁ ἐνθουσιώδης.

enthusiastisch ἐνθουσιώδης.

// —, ἐπρ ἐν' οὐσιωδῆς.

entjungfern μὴ δια· ἀρβενεύω,
διακίρρῳ.

Entjungferung, die, —, πλ
-en, ἡ δια· ἀρβενεύσις, διακίρρσις.

ent keimen μὴ ἐκδαστάνω,
ἀναβλαστάνω, ἀναφύομαι.

ent kleiden μὴ αποδύω, ἐκδύω
[ἐκνύνω, γδύνω]· γυμνῶ.

entkleidet ἐκδεδυμένος· γυμνός.

Ent kleidung, die, ἡ ἀπόδυσις,
ἐκδυσις· ἡ γυμνωσις.

ent kommen* ἄμς ἐκφεύγω, δια-
φεύγω· ἀποδιδρασκω, δραπέτεύω.

ent korken μὴ ἐκπομάζω, ἐκ-
ποματίζω [ἐκσπώνω].

entkräften μὴ ἀσθενῶ, ἐξα-
σθενῶ, ἐκλύω, ἐκνευρίζω· ἀκυρῶ,
κατακρῶ.

Entkräftung, die, —, πλ -en, ἡ ἀσθένεισις· ἡ ἐξασθένεισις· ἐδυνάσεια, ἀτονία.

ent laden* μὴ ἐκφορτίζω, ἐκφορτώνω [ἐφορτώνω], **sich** — ἀποφορτίζομαι, ἐκφορτώνομαι [ἐφορτώνομαι]· ἐκκενοῦμαι [ἀδειάζω].

ent ladung, die, ἡ ἐκφόρτωσις· ἡ ἐκκένωσις· ἡ ἀπαλλαγὴ.

entlang πρὸ (μετὰ αὐτ. ἐπιτασσομένη) κατὰ μῆκος, den Berg — κατὰ μῆκος τοῦ ὄρους.

entlarven μὴ περιαιρῶ τὸ προσωπεῖον, ἀπαρτῶ τὴν προσωπίδα [ἐμμορφώνω], ἀποκαλύπτω, ἐξελέγω, καταφωρῶ [ἐμμορφώνω].

ent lassen* μὴ ἀπολύω· ἀποπέμπω, παύω.

Entlassung, die, —, πλ -en, ἡ ἀπόλυσις· ἡ ἀπόπεμψις, παύσις· ἡ παραίτησις, seine — geben ἢ einreichen δίδωαι τὴν παραίτησίν μου.

entlasten μὴ ἀφαιρῶ τὸ φεῖτον· ἀνακουφίζω, ἐλαφρύνω.

Entlastung, die, —, πλ -en, ἡ ἀνακούφισις, ἐλαφρυνσις.

Entlastungszeuge, der, ὁ μάρτυς τῆς ὑπερασπίσεως.

ent laufen* ἀμὲς ἀποδιδράσκω, δραπέτευω· λιποτακτῶ, λιποστρατῶ, ein -er Soldat λιποστρατιώτης, λιποτάκτης.

Ent laufen, das, ἡ ἀπόδρασις, δραπέτεισις· ἡ λιποταξία, λιποστρατία.

entledigen μὴ ἀπακουφίζω, κουφίζω, ἐλαφρύνω, ἐλαφρύνω· ἀπαλλάττω· **sich** — ἐλαφρύνομαι, κουφίζομαι· ἀπαλλάττομαι [γλυτώνω, εφορτώνομαι].

Entledigung, die, —, πλ -en, ἡ ἐλαφρυνσις· ἡ ἀπαλλαγὴ.

entleeren μὴ ἐκκενῶ [ἀδειάζω], **sich** — ἐκκενοῦμαι [ἀδειάζω].

Entleerung, die, —, πλ -en, ἡ ἐκκένωσις.

entlegen ἀπομεμακρυνμένως· ἀπόκεντρος, παράμερος [ἐξορτής].

Entlegenheit, die, —, ἡ ἀπομακρυνσις, ἀπόστασις.

ent lei nen μὴ δανείζομαι.

Entlehner, der, -es, πλ —, ὁ δανειζόμενος.

Entlehnung, die, —, πλ -en, ὁ δανεισμός, τὸ δανείζεσθαι.

entleiben μὴ φονεύω, σφάζω, **sich** — αὐτοκτονῶ, αὐτοχειρίζομαι, αὐτοχειριάζομαι.

ent leihen* μὴ δανείζομαι.

ent locken μὴ ἐξάγω, ἐξέλκω, ἐκκαλῶ.

entmannen μὴ ἐκτέμνω, ἐδυνουχίζω, ὀρχοτομῶ, ἀνδροτομῶ, [μουνουχίζω]. (μτφ) ἐξασθενῶ· κατασπινῶ, ἐκνευρίζω.

Entmannung, die, —, πλ -en, ἡ ἐκτομή, ὁ εὐνουχισμός, ἡ ὀρχοτομία [τὸ μουνουχισμα].

entmenschen μὴ ποῶ ἐξάνθρωπον· ἀπαχρσικίζω, ἐφαγρῶ.

entmenschet ἐξάνθρωπος· ἀπάνθρωπος, ὠμός.

entmutigen μὴ καθιστῶ εἰς ἀθυμίαν, ἀποθαρρύνω, ἀπενθαρρύνω.

entmutigt ἀθυρός.

Entmutigung, die, —, ἡ ἀποδείλσις, ἀποθάρρυνσις.

Entnahme, die, —, ἡ λήψις.

en nehmen* μὴ ἀρθρῶμαι, ἐραυίζομαι, ἐξάγω, τεκμαίρομαι, συμπεραίνω, συνάγω.

entnerven μὴ ἐκνευρίζω.

entnervt κνευρισμένος.

Entnervung, die, —, πλ -en, ὁ ἐκνευρισμός, ἡ παράλυσις.

Entomolog, der, -en, πλ -en, ὁ ἐντομολόγος.

Entomologie, die, —, ἡ ἐντομολογία.

entomologisch έντομολογικός.
ent propfen μὴ ἐκτωματίζω
[ξιστομαπίνω].

sich entpuppen ἐξεργομαι ἐν
τοῦ βόμβυκος [ἐκκουκουλιάζομαι].
ἐπικαλύπτομαι [ξισανερώνομαι].

ent quellen* ἀνατίλλω.

ent raten* ἀμν, einer Sache
— können δύναμαι νά στερηθῶ τινος.

enträtseln μὴ λύω (ἀλνιμα)
ἐξερμηνεύω, διασπαρῖζω.

Enträtselung, die, —, πλ
-en, ἡ λύσις ἐννύματος· ἡ ἐξηγησις.

Entrée, das, -s, ἡ εἰσόδος.

ent reissen* μὴ ἐξαρπάζω, ἀ-
— αῖω, ἀποσπῶ. **sich** — ἀποσπῶμαι.

Entreissung, die, —, πλ -en,
ἡ ἀρπαγή, ἀπόσπασις.

Entrich ὅδε Enterich.

ent richten μὴ ἀποτίνω, πλη-
— ρύνω, ἐξορῶ.

Ent richtung, die, ἡ ἀπότισις,
πληρωμή· ἡ ἐ ἐορτήσις.

ent rieglen μὴ ἀποκινῶ τὸν μο-
— γλόν· ἐκμανθάλω [ξεμανθάλωναι].

ent rinnen* ἀμν ἐκφεύγω, ἐξο-
— λισθῶμαι.

ent rollen μὴ ἐξελίττω, ἀνελί-
— τω, ἐκτυλίσσω [ξετυλίσσω]. // —,
ἀμν ἀποκυλίσσωμαι.

ent rücken μὴ ἀνερπάζω, συν-
— ρεπάζω.

Entrückung, die, —, πλ -en,
ἡ ἀνερπαγή· ἡ ἀρνήσις.

ent rüsten μὴ ἐκράνω, ἐξα-
— γριῶ. **sich** — ἐκράνωμαι, ἐξα-
— γριῶμαι ἀρηνιάζω.

Ent rüstung, die, ἡ ἀγανάκτη-
— σις· ὁ ἀρηνιασμός.

ent sagen μὴ ἀπαρνύμαι, ἀρ-
— νοῦμαι, ἀπολείπω, ἐγκαταλείπω
(einer Sache τι).

Entsagung, die, —, πλ -en,
ἡ παραίτησις· ἡ ἐγκατάλειψις· ἡ
ἀπαρνήσις.

Ent satz, der, ἡ ἀρσις πολυορ-

— κίας· ἡ ἀπολύτρωσις, ἡ ἐπικουρία,
βοήθεια.

entschädigen μὴ ἀποζημῶ,
sich — ἀποζημιούμαι.

Entschädigung, die, —, πλ
-en, ἡ ἀποζημίωσις.

entscheiden* μὴ & ἀμν ἀπο-
— ρασίζω, διαδικοῶ. **sich** — λαμ-
— βάνω ἀπόφασιν, ἀπορραζοί.

entscheidend ἀπορρασιτικός.
— er Augenblick στιγμή
κρίσιμος. — e Stimme νικῶσα φωνή.

Entscheidung, die, ἡ ἀπό-
— ρασις, ein — treffen κόμνω ἀπο-
— ρασιν, die Sache ist ihrer —
— nahe τὸ πρᾶγμα ὅσον οὕτω ἀπο-
— ρασσέται, εὐρίσκεται εἰς τὸ νῦν καὶ
ἀεΐ.

Entscheidungsgaugen blick
der, ἡ κρίσιμος στιγμή.

Entscheidungs punkt, der,
ἡ κρίσιμότης, κρίσιμος στιγμή, auf
dem — sein εἶναι εἰς τὸ νῦν καὶ ἀεΐ.

entschieden (ὅδε entscheiden)
ἀπορρασιτικός· ἀπορρασιζόμενος, ὠ-
— ρισμένος· φανερός. eine — e Spra-
— che γλῶσσα ἐκφραστική, — e Ab-
— neigung ἀπέναντι φανερά, ein — er
Narr σωστός τρελής // — ἐπρ ἀπο-
— ρασιστικῶς, ὠρισμένως.

Entschiedenheit, die, —, ἡ
ἀπορρασιτικότης, ἡ θαρραλεότης.

1 **ent schlafen*** ἀμν κατακοι-
— ρῶμαι, ἀποκοιμῶμαι, τελειῶ, ἀ-
— ποθνήσκω.

2 **entschlafen** κεκοιμημένος, ἀ-
— ποθανὸν [ἀποθαμμένος]. die E-en
ol κεκοιμημένοι.

sich ent schlagen* ἀπαλλάτ-
— τομαι, ἐλευθεροῦμαι.

ent schleiern μὴ ἀφαιρῶ τὸν
— πέπλον· ἀποκαλύπτω.

sich ent schliessen* ἀπορρα-
— σίζω.

Ent schliessung, die, ἡ ἀπό-
— ρασις.

entschlossen ἀποφασισμένος· ἀποφασιστικός· kurz und — ἀποφασιστικός· καὶ τολμηρός.

Entschlossenheit, die, —, ἡ ἀποφασιστικότης· ἡ θαρραλεότης, εὐτολμία.

ent schlummern ἀρς ἀποκοιμῶμαι κατὰ μικρόν, ἀποκαρῶνω. (τοῖσι ἀποθνήσκω).

ent schlüpfen ἀρς διεκδύομαι, ὑπεκδύομαι· διαλισθάνω, διεξολισθάνω [ἐξελισσώ].

Ent schluss, der, ἡ ἀπόφασις· einen — lassen ἀποφασίζω.

entschuldbar συγγνωστός, συγγνωστός.

entschuldigen μὴ δικαιολογῶ, zu — συγγνωστός· **sich** — δικαιολογεῖσθαι, ἀπολογεῖσθαι.

Entschuldigung, die, —, πλ -en, ἡ δικαιολογία, δικαιολογήσεις· ἡ πρόφασις· ἡ συγγνώμη, συγγνώμης· das sind leere -en αὐταὶ εἶνε προφάσεις· eine — vorbringen δικαιολογεῖσθαι, ἀπολογεῖσθαι.

ent schweben ἀρς ἀποπέττειν· βραδέως, ἀνίσταμαι· αἰωροῦμενος.

ent schwinden* ἀρς ἀφανίζομαι, γίνομαι ἀφανής.

entseult ἀψυγός· ἀπυγός, νεκρός.

ent senden* μὴ ἐκπέμπω, ἀπο-

entsetzbar παύσιμος, δυνατόν· να παύ' ἤ· βυθίζομαι.

ent setzen μὴ παύω, ἀπολύω· ἐπικουρῶ, προτρεβῶ, ἀπλευθερῶ ἐκ πολιτείας· **sich** — κατα-

πλήττομαι καταλαμβάνομαι ὑπὸ φρίκης, κατατρομάζω.

Ent setzen, das, ἡ κατάπληξις· ἡ φρίκη, ὁ τρόμος.

entsetzlich φρικτός, φοβερός, φρικτώδης, φρικαλέος· (μτφ) τερατώδης, ἀποτρόπαιος.

Entsetzlichkeit, die, —, ἡ φρικτωδία, τρομερότης, φρίκη.

Ent setzung, die, —, πλ -en, ἡ παύσις, ἀπόλυσις.

ent siegeln μὴ ἀποσφραγίζω [ξεδουλλώνω].

Entsiegelung, die, —, πλ -en, ἡ ἀποσφράγις [ἰδ' ξεδουλλωρ].

ent sinken* ἀρς ἐκπίπτω, ὁ Mut ent sank ihm ἀπέδαλε τὸ

θάρρος, ἀπέδειλσε.

sich ent sinnen* ἐνθυμούμαι, ἀναμνησκόμαι.

entsittlichen μὴ ἐξαχρεῖω.

Entsittlichung, die, —, διαφθορά τῶν ἠθῶν, ἡ ἐξαχρεώσις.

ent spinnen* μὴ νήθω, κλωθεῖν· **sich** — ἀναπτύσσειν, γεννώμαι.

ent sprechen* ἀμὴ ἀνταποκρίνυμαι, ἀντιστοιχῶ.

entsprechend ἀντιστοιχός, ἀνάλογος, σύστοιχος.

ent spriessen* ἀρς ἐκβλάσσειν, βλαστάνω, γεννώμαι.

ent springen* ἀρς ἐκπηδῶ, ἐκτινάσσομαι· ἐκτρέγω, πηγάζω, προ-

έρχομαι, ἀπορρέω.

entsprossen γόνος, ἀπόγονος.

ent stammen ἀρς κατάγωμαι.

ent stehen* ἀρς γίνομαι, γεννῶμαι, ἀναρῶμαι· πηγάζω, προ-

έρχομαι, ἀναρῶμαι, was wird daraus —? τί θὰ ἀπογίνη; τί θὰ εἶνε τὸ ἀποτελεσμα;

Ent stehen, das, ἡ **Entstehung**, die, —, πλ -en, ἡ γένεσις· ἡ ἀρχή.

ent steigen* ἀρς αἶρωμαι, ἀνυψοῦμαι, καταβαίνω.

ent stellen μὴ παραμυρρῶ, διαστρέφω.

entstellt διάστροφος, παραμορφωμένος.

Ent stellung, die, ἡ παραμυρρωσις, διάστροφῆ.

ent strömen ἀρς ἐκτρέω, προ-

εἶναι, πράγεσθαι, dem Gebirge—
πηγάξω ἐκ τοῦ ὄρους.

ent täuschen μὴ ἐξάγω ἐκ τῆς
ἐκείνης.

Ent täuschung, die, ἡ ἐκ τῆς
ἐκείνης ἀπαλλοτρίωσις.

ent thronen μὴ ἐκθρονίζω.

Ent thronung, die, —, πλ -en,
ἡ ἐκθρόνισις.

entvölkern μὴ ἐρημῶ (κατοί-
κων, κατοικηρῶ).

entvölkert ἐρημος κατοίκων.

Entvölkerung, die, —, πλ
-en, ἡ ἐρημωσις κατοίκων.

ent wachsen* αὐτὸς κρύβεται,
ὁ-κερυφάνεται, παραμεγαλύνει (ei-
ner Sache διά τι), dem Boden

—φύσσει ἐκ τῆς γῆς, der Schole
—παραμεγαλύνει διὰ τὸ σ, ολειον.

ἐκφύγει τοῦ σχολείου, seinen Klei-
dern — παραμεγαλύνει διὰ τὰ φο-
ρεύματά μου, der Rute — ἐκφύγει

τῆς μάστιγος.

ent waffen μὴ ἀποπλῆξω
[εἰς ἀποπλῆξιν]

Entwaffung, die, —, ἡ ἀ-
ποπλῆξις, ὁ ἀποπλῆξμός [τὸ εἰς ἀποπλῆ-
ξιν].

entwässern μὴ ἀποξηραίνω ἐν
ἐν ὕδατος [ἀποστειρῶναι, στερεῶναι].

Entwässerun, die, —, πλ
-en, ἡ ἐκ τοῦ ὕδατος ἀποξηράνισις.

entweder ἢ ἢ, —, oder
ἢ, ἢ, ἢ, εἴτε, εἴτε, —

heute od r morgen ἢ σήμερον ἢ
αὔριον. — oder! ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τὰν.

ent weichen* αὐτὸς ἐκκλίνει,
παραμειρίζω, ἐκφεύγω.

Entweichung, die, —, ἡ ἐκ-
κλίσις, ἐκφυγή, τὸ παραμέρισμα.

ent weihen μὴ βεβήλω.

Entweihe, die, —, πλ -en,
ἡ βεβήλωσις.

Entweiher, der, -s, πλ —, ὁ
βεβήλωτης.

ent wenden(*) μὴ ὑφαρπάξω,

ὁ-υφαρπάξω, ἐκκλίνω [σπουδῶναι].

Entwender, der, -s, πλ —,
ὁ ὑφαρπάξων [ὁ σπουδῶντης].

Ent wendung, die, ἡ ὑφαρπά-
ξις, ἡ κλοπή.

ent werfen* μὴ σχεδιάζω, σχε-
διογραφῶ.

entwerten μὴ εὐτελίζω, ὑπο-
τιμῶ, θέτω εἰς ἀγρηστίαν.

Entwertung, die, —, πλ -en,
ὁ εὐτελισμός, ἡ υποτίμησις, ἡ ἀγρη-
στίς.

ent wickeln μὴ ἀναπτύσσω
ἐκθέτω.

Entwicklung, die, —, πλ
-en, ἡ ἀνάπτυξις.

ent winden* μὴ ἀροπάξω ἐκ
τῶν χειρῶν, ἐξαρπάξω.

ent wirren μὴ ἀναλύω, διαλύω,
[ἐξεδιαιλύω]

Entwirrung, die, —, πλ -en,
ἡ ἀνάλυσις, διαλύσις.

ent wischen αὐτὸς διεκδύομαι,
ἐκφύγω, διαδιδοράσκω, δραπέτεύω
[τὸ κλεῖν ἰδίαν].

entwöhnen μὴ ἀπειθίζω, ἀπο-
συνεθίζω [ἐξασυνεθίζω], ἀπογαλα-
κτίζω [ἀπ κύνος], sich — ἀπει-
θεῖν, ἀπομανθάνω [ἐξμανθάνω,
ἐξασυνεθίζω].

entwöhnt ἀπεθισμένος [ἐξασυνη-
θισμένος], ἀπότιτος [ἀποκομμέ-
νος].

Entwöhnung, die, —, ὁ ἀπε-
θισμός [τὸ ἐξασυνεθίσμα], ὁ ἀπογα-
λακτισμός [τὸ ἀπ κύνος].

sich entwölken γίνομαι αἰ-
θρῆς, ἀπαθροαίεσθαι, ἀναίεσθαι.

ent würdigen μὴ καθαιρῶ, ἐ-
τιμάζω, ἐξευτελίζω, sich — ἐξευ-
τελίζομαι, ταπεινώνομαι.

Ent würdigung, die, ἡ καθαι-
ρήσις, ὁ ἐξευτελισμός.

Ent wurf, der, τὸ διάγραμμα,
τὸ σχεδίασμα, τὸ σχεδιογράφημα ἢ
ἐκκαρπία.

entwurzeln μη ἐκρίζω [ξερρίζωνω].

Entwurzelung, die. —, πλ -en, ἡ ἐκρίζωσις [τὸ ξερρίζωμα].

entzaubern μη ἐξάγω ἐκ τῆς μαγείας, ἐξεπάρω [ξεμαγεύω].

Entzauberung, die. —, ἡ ἐκ τῆς μαγείας ἀπαλλογή [τὸ ξεμάγεμα].

entziehen* οὐ ἀπαρῶ ἀποσύρω, **sich** — ἀπερῶ, ἐξέρχομαι (einer Sache ἐκ τινος).

Entziehung, die, ἡ ἀφαίρεσις ἢ διαφυγή.

entziffern μη ἀναγιγνώσκω συνολικὴν ἢ δυσανάγνωστον γραφήν.

Entzifferung, die, —, πλ -en ἡ ἀνάγνωσις δυσαναγνώστου ἢ συνολικῆς γραφῆς.

entzücken μη θέλω, καταγοητεύω, γοητεύω, καταμαγεύω, ἐνθουσιάζω.

Entzücken, das, -s, ἡ καταγοητευσίς ὁ ἐνθουσιασμός, znm — γοητευτικός [τρολῶ].

entzückend θελητήριος, γοητευτικός, μαγευτικός [καταγοητευτικός].

entzückt ἐνθους, ἐνθουσιώδης [καταγοητευμένος].

Entzückung, die, —, πλ -en ἡ καταγοητευσίς, ὁ ἐνθουσιασμός.

entzündbar εὐφλεκτός, ἀναφλέξιμος.

Entzündbarkeit, die, —, τὸ εὐφλεκτόν.

entzünden μη ἀνάπτω, ἀναφλέγω, φλεγμαίνω (μτφ) ἐξάπτω, **sich** — ἀναφλέγομαι, ἀνάπτομαι, φλογίζω, φλεγμαίνω (μτφ) ἐξάπτομαι.

entzündlich εὐφλεκτός.

Entzündlichkeit, die, —, τὸ εὐφλεκτόν.

Entzündung, die, —, πλ -en, ἡ ἀνάφλεξις, ἀναψίς ἢ φλόγωσις φλεγμονή.

entzwei

διγασμίνης

entzwei

νῶ εἰς δύο

ω, || —, ἀμ

ρίζομαι.

ent zwe

τυμῶν διαί

συγχερούμα

entzwei

νύομαι, σγ

entzwei

δύο, διγάζω

entzwei

εἰς δύο, δια

μαι, διασγ

entzwei

εἰς δύο, διγ

entzwei

μῶν εἰς δύο

Entzwei

ἡ διαίρεσις

διγόναια.

Enzian,

ριανή, γενι

Epaulet

ἐπωμῆς.

epheme

Epheu,

epheua

κισσῶ.

Epheu k

κισσῶ.

Epidem

ἡ ἐπιδημία

epidemi

μικτός.

Epigra

τὸ ἐπίγραμμα

γραμμῶν

Epigra

πλ —, ὁ ἐ

epigran

τικός.

Epik, di

ἡ ἐποποιία.

Epiker, der, -s, πλ —, ὁ ἐπι-
κός ποιητής, ὁ ἐποποιός.

Epilepsie, die, —, ἡ ἐπιληψία,
ἐπιληψία.

epileptisch ἐπιληπτικός.

Epilog, der, -s, πλ -e, ὁ ἐπι-
λογος.

episch ἐπικός, ἥρωικός, -es Ge-
dicht τὸ ἐπικὸν ποίημα, τὸ ἔπος.

episkopal ἐπισκοπικός.

Episkopat, das, -s, πλ -e, ἡ
ἐπισκοπή.

Episode, die, —, πλ -u, τὸ
ἐπεισόδιον.

episodisch ἐπεισοδιώδης, ἐπει-
σόδιος.

Epistel, die, —, πλ -u, ἡ ἐπι-
στολή (τῶν ἀποστόλων). (μτφ) ei-
nem die — lesen φάλλω τινὶ τὸν
ἐπιστάλμον ἢ τὸν ἀναδεδόμενον.

Epoche, die, —, πλ -u, ἡ ἐπο-
χή. — machen ἀφίνω ἐποχὴν, κά-
νω χρόνον.

Epode, die, —, πλ -u, ἡ ἐπώδευς.

Epopöe, die, —, πλ -u, ἡ ἐ-
ποποιία.

Epos, das, —, πλ Epen, τὸ
ἔπος.

Eppich, der, -s, (φιλ.) τὸ ἔπιον,
τὸ ἀγιοσελίνον [τὸ μακεδονέσι].

Equipage, die, —, πλ -u, τὸ
ὄχημα, ἡ ἀμάξα.

equipieren μὴ ἐξαρτύειν, ἐφο-
ρᾶν, παρασκευάζειν. **sich** — πα-
ρασκευάζομαι.

Equipierung, die, —, πλ -en
ὁ ἐφοπλισμός.

Equipierer, der, -s, πλ —
ὁ ἐφοπιστής.

er ἀντὶ αὐτός.

er — πρόθεμα ἀχώριστον διὸς
μεταβατικὴν σημασίαν εἰς τὸ πρω-
τόθετον καὶ ποικίλλον τὴν ἔννοιαν
αὐτοῦ.

er achten μὴ νομίζω, θεωρῶ.

Er achten, das, ἡ γνώμη, ἰδέα

meines -s, ἡ nach meinem —
κατὰ τὴν γνώμην μου, κατ' ἐμὲ
κριτὴν.

er arbeiten μὴ ἀποκτᾶ διὰ τῆς
ἐργασίας.

Erb adel, der, ἡ πατρώα εὐ-
γένεια, ἡ κληρονομικὴ εὐγένεια.

Erb amt, der, τὸ κληρονομικὸν
ὀψούργημα.

Erb an teil, der, τὸ κληρονο-
μικὸν μερίδιον.

sich erbarmen εὐσπλαγχνύ-
ζομαι (eines ἢ über einen τινα).
dass Gott erbarm! μνησθήτε μου
κύριε! διὰ τοὺς οἰκτιρμοὺς τοῦ
θεοῦ!

Erbarmen, das, -s, ἡ εὐ-
σπλαγχνία. das ist zum — αὐτὸ
εἶνε ἀξιούρηντον.

erbarmenswert ἀξιολύπητος
erbärmlich οἰκτρός, ἔλειπτος,
βέβηλος, πενυχρός, ταλαίπωρος.

Erbärmlichkeit, die, —, ἡ
ἐλειπότης, οἰκτρότης, ἀβλήτης.

erbarmungslos ἀσπλαγχνός,
ἀνθρωπικός, ἀνθρωπικός.

erb armungsvoll φιλοκτίρ-
μων, πολυεὐσπλαγχνός, οἰκτίρμων.

erbarmungswürdig ἀξιος
εὐσπλαγχνίας, ἀξιολύπητος.

er bauen μὴ οἰκοδομῶ ἐπο-
ικοδομῶ. ἀγῶ εἰς τὴν ἀρετὴν. **sich**
— οἰκοδομεῖσθαι.

Erbauer, der, ὁ οἰκοδόμος,
ἐπίστωρ, ὁ οἰκιστής.

erbaulich οἰκοδομικός, ἐποικο-
δομικός.

Erbaunung, die, —, ἡ οἰκο-
δομία, οἰκοδομία.

Erbaunungsbuch, das, τὸ οἰ-
κοδομικόν (το ἀσκητικόν) βιβλίον.

Erbaunungsprediger, der,
ὁ οἰκοδομικός ἱεροκλήρυς.

Erb begräbnis, das, ὁ πα-
τρώας τάφος, τὸ οἰκογενειακὸν κα-
μητήριον.

1 **Erbe**, der, -n, πλ -n, ὁ κληρονόμος.

2 **Erbe**, das, -s, ἡ κληρονομία.
er **heben** ἀπὸς σείομαι· τρέμω.
Er **heben**, das, ὁ τρόμος.

erbeigen πατρῶος, κληρονομικός.

Erb **einsetzung**, die, ἡ ἐγκατάστασις κληρονόμου.

erben μὴ κληρονομῶ.

er beten μὴ ἀπολαμβάνω παρακαλῶν.

er betteln μὴ ἐπαιτῶ ἀπολαμβάνω δι' ἐπαιτήσεως [ζητιανεύω].

er **heuten** μὴ λαφυραγωγῶ, σκυλεύω.

erbfähig ἔχων προσόντα διαδόχου, ἐπικληρος.

Erb **fähigkeit**, die, τὰ προσόντα διαδόχου.

erbfällig κληρονομικός.

Erb **fehler**, der, τὰ πατρῶον σφάλμα.

Erb **feind**, der, ὁ πατρῶος (ὁ κληρονομικός) ἐχθρός.

Erb **folge**, die, ἡ κληρονομικὴ διαδοχή.

Erbfolge **krieg**, der, ὁ περὶ διαδοχῆς πόλεμος.

Erbfolge **recht**, das, τὸ κληρονομικὸν δίκαιον.

Erb **fürst**, der, ὁ πρίγκιψ διαδόχος.

Erb **fürstin**, die, ἡ πριγκίπισσα διάδοχος.

Erb **fürstentum**, das, ἡ κληρονομικὴ ἡγεμονία.

Erb **gut**, das, τὸ πατρῶον κτήμα.

sich **er** **bieten*** προσφέρωμαι· ἀναδέχομαι, ἀναλαμβάνω.

Er **bieten**, das, ἡ προσφορά.

Erbin, die, —, πλ -nen, ἡ κληρονόμος.

er **bitten*** μὴ ἀπολαμβάνει διαπαράκλησεως· ζητῶ μετὰ παρακλήσεως, ἐξαιτούμαι. **sich** — las-

sen κάμπτωμαι ὑπὸ τῶν παρασθεν. **sich** **nicht** — lassen ἀκαμπτος.

er **bittern** μὴ πικραίνω· γίγλω, παροργίζω, ἐξαγριάζω, αγριῶ.

Erbitterung, die, —, ὁ οργισμός, ἡ ἐξαγρίωσις· ἡ ἀγκησις, ὀργή.

erbittlich εὐδυσώπητος, ελαστος.

Erb **kaiser**, der, ὁ ἐκ αὐτοκρατορίας αὐτοκράτωρ.

Erb **kaisertum**, das, ἡ δογικὴ αὐτοκρατορία.

Erb **könig**, der, ὁ ἐκ διαδοχῆς βασιλεὺς.

Erb **königreich**, das, τὸ δογικὸν βασίλειον.

Erb **krankheit**, die, ἡ κληρονομικὴ νόσος, ἡ προπατὴρ ἀσθένεια.

Erb **land**, das, ἡ κληρονομία χώρα.

er **blasen** ὁπὸς ὠχρίῶ, κίτρινω, κίτρινω [χλωμαίω]. ἐκπνέω, ἀποθνήσκω.

Erb **lasser**, der, -s, πλ -en, κληροδότης.

Erb **lasserin**, die, —, -nen, ἡ κληροδότις.

Erb **lehen**, das, τὸ κληρονομικὸν τιμᾶριον.

er **bleichen*** ἀπὸς ὠχρίῶ, κίτρινω [χλωμαίω]. (μτφ) βυθίσκω.

erblich κληρονομικός· γενετικός.

Erblichkeit, die, —, ἡ κληρονομικότης.

er **blicken** μὴ παρατηρῶ· εὐνῆς, βλέπω αἰφνιδίως [παρ' ὀφθαλμοῦ μου]. (μτφ) **das** **Licht** **Welt** — βλέπω τὸ φῶς τοῦ ἡ

γεννώμαι.

er **blinden** ἀπὸς τυφλίζω.

erblos ἀλγος, ἀλγερνότητος.
er blühen ἀπὸ ἐξανθή, ἐκθίζω
[ἐξερπύττω].

Erbnehmer, der, -s, pl —,
ὁ κληρονόμος.

er borgen μὴ δανείζομαι.

erbosen μὴ παροργίζω, θυ-
μώω, ἐξαργιστῶ. sich — πα-
ργίζομαι, ἀγανακτῶ, θυμώομαι.

erbötig πρῶτος, ἐυδιαθέτος.

Erb pacht, die, ἡ κληρονομική
μίσθωσις, ἡ ἐμφυτεύσις.

Erb pächter, der, ὁ κληρο-
νομικός μισθωτής, ὁ ἐμφυτευτής,
τροτευτικάριος.

erbpächtlich ἐμμετευτικός.

Erb prinz, der, ὁ εἰνικὸς διά-
δοχος.

Erb prinzeßin, die, ἡ τρι-
ταίσις ἡ ἀδούχη.

er brechen* μὴ διαρρηγνύν-
σθω, σπᾶναι, ἀνοήναι. einen
Brief — ἀποσφραγίζω ἐπιστολήν.
sich — ἐμὴ ἐξερῶ [ἐρπύω].

Er brechen, das, ἡ διάρρηξις
ἡ βραδεία. ὁ ἔμετος, ἡ ἐκένσις [τὸ
ἐξέρσασμα]. — eines Briefes ἡ ἀ-
ποσφράγιξις ἐπιστολῆς.

Erb recht, das, κληρονο-
μικὸν δίκαιον.

Er brechung, die, ἡ ἀρρηξις.

Erb reich, das, τὸ κληρονο-
μικὸν κράτος.

Erb schaden, der, τὸ προπα-
τορικὸν κακόν.

Erbschaft, die, —, pl -en,
ἡ κληρονομία, τὸ κληρονόμημα.
eine halbe — τὸ ἡμικλήριον. eine
— antreten εἰσεργάσθαι εἰς κληρο-
νομίαν, παραλαβεῖν κληρονομίαν.

erbschaftlich κληρονομικός,
διαδοχικός.

Erbschafts annahme, die,
ἡ ἀποδοχή κληρονομίας.

Erbschafts an teil, der, τὸ
κληρονομικὸν μερίδιον.

Erbschafts masse, die, ἡ
ὅλη κληρονομία.

Erb schleicher, der, ὁ σφε-
τεριστής, ὁ ψευδὴς κληρονόμος.

Erb schleicherei, die, ἡ δο-
λία κληρονομία, ὁ σφετερισμός.

Erb schuld, die, τὸ κληρονο-
μικὸν χρέος.

Erbse, die, —, pl -n, τὸ πί-
σον, ὁ πίσις [ὁ πιζέλι, μπίζέλι].

Erbsen brei, der, τὸ πσίονον
ἔννος [ὁ πούρες ἀπὸ πιζέλια].

Erbsen suppe, die, ὁ ζωμός
πίσιων.

Erb staat, der, ἡ κληρονομική
πολιτεία, τὸ κληρονομικὸν κράτος.

Erb stück, das, τὸ κληρονό-
μημα, τὸ κειμήλιον.

Erb sünde, die, τὸ προπατο-
ρικὸν ἁμαρτήμα.

Erb teil, der, τὸ κληρονομικὸν
μερίδιον.

Erb teilung ἡ διανομή
κληρονομίας.

Erb übel, das, τὸ προπατορικὸν
(τὸ κληρονομικὸν) κακόν.

Erd achse, die ὁ ἄξων τῆς γῆς.

Erd apfel, der, τὸ γεωμήλον
[ἡ πατάτα].

Erd arbeit, die, ὁ ἐπιγω-
ματουργός, χαπανεύς.

Erd art, die, τὸ εἶδος γῆς, ἡ γῆ.
erd artig γεωδής, χωματοειδής.

Erd bahn, die, ἡ τροχία τῆς γῆς.

Erd ball, der, ἡ γήνη σφαίρα.

Erd beben, das, ὁ σεισμός.

Erdbeben messer, der, τὸ
σεισμόμετρον.

Erdbeer baum, der, ὁ, ἡ κό-
μαρος [ἡ κουμαριά].

Erdbeerbaum howle, die,
τὸ ποτὸν χαμαικόμαρων.

Erd beere, die, τὸ χαμαικέρα-
σον, χαμαικόμαρον [ἡ φράουλα].

Erdbeer pflanze, ἡ-stande,
die, ὁ χαμαικέρσος.

Erdbeer saft, der, ὁ χυμὸς
γαμαικεράσιον.

Erdbe schreiber, der, ὁ γεω-
γράφος.

Erdbe schreibung, die, ἡ
γεωγραφία.

Erd bewohner, der, ὁ κά-
τοικος τῆς γῆς.

Erdbildungs lehre, die, ἡ
γεωλογία.

Erd birne, die, τὸ κολοκάσιον.

Erd boden, der, τὸ ἔδαφος, ἡ
γῆ, dem — gleich ἰσοπέδως τῇ
γῇ, ἰσογείως [σύρριζα].

Erd bohrer, der, τὸ μεταλ-
λευτικὸν τρύπανον, τὸ τερέτριον
τέρετρον.

Erd brand, der, τὸ ὑπόγειον πῦρ

Erd damm, der, τὸ ἀνάχωμα.

Erd durch messer, der, ἡ
διάμετρος τῆς γῆς.

Erde, die, —, πλ -n, ἡ γῆ·
τὸ ἔδαφος. auf der —
χαμαί, κατα γῆς [χάμα]. auf —n
ἐπὶ (τῆς) γῆς. auf der — befindlich
ἐπίγειος. auf der — liegen καί-
μαι χαμαί [καίτομαι, αρω]. auf
der blossen — κατάχαμα. zur
ebenen — wohnen κατοικῶ εἰς
τὸ ἰσόγειον (πάτωμα). (μτφ) unter
die — bringen στέλλω εἰς τὸν
ἄλλον κόσμον.

erden ἴδε irden.

Erden bürger, der, ὁ πολίτης
τῆς γῆς, ὁ ἀνῥωπος.

Erd enge, die, ὁ ἰσθμὸς.

Erden glück, das, ἡ ἐπίγειος
εὐδαιμονία.

Erden güter, die (πλ οὐδ, τὰ
ἐπίγεια ἀγαθὰ.

erdenkbar φανταστός.

er denken μὴ ἐπινοῶ, ἐξευ-
ρίσκω, ἐφευρίσκω.

erdenklich φανταστός. sich
alle -e Mühe geben καταβάλει
πάντα κόπον καὶ μόχθον.

Erden leben, das, ὁ ἐπίγειος
βίος.

Erden rund, das, -es, ἡ γῆ-
νη σφαῖρα.

Erden schoss, der, ὁ κόλπος
τῆς γῆς.

Erdentstehungs lehre, die,
ἡ γεωγονία.

Erd epheu, der, ὁ χαμαίκισσος.

Erd erschütterung, die, ἡ
δόνησις τῆς γῆς.

erdfahl γεωδης τὴν χραιάν,
χωματόχρους· πελιδνός.

Erd farbe, die, τὸ γεωδης
χρῶμα.

erdfarbig γεωχρους, χωματό-
χρους· πελιδνός.

Erd ferne, die, τὸ ἀπόγειον.

Erd fläche, die, ἡ ἐπιφάνει-
ς τῆς γῆς.

Erd floh, der, (ζλ) ἡ ψύλλα,
ὀρσοδάκνη.

ergeboren ἐπίγειος· βρατός,
ὀνητός.

Erd geist, der, ὁ ὑπόγειος θαί-
μων, τὸ καταχθόνιον πνεῦμα.

1 **Erd gelb**, das, ἡ ὤχρα.

2 **erdgelb** ὁμοίος ὤχρᾳ.

Erd geschoss, das, τὸ ἰσό-
γειον πατωμα.

Erd gürtel, der, ἡ ζώνη τῆς
γῆς.

erdhaltig γεωδης, χωματοῦχος·

Erd harz, das, ἡ ἀσφαλτος.

Erd haufen, der, ὁ σωρὸς γῶ-
ματος.

erdicht γεωδης, χωματοειδης.

er dichten μὴ πλάττω, ἐπινοῶ,
ἐφευρίσκω.

Erdichter, der, ὁ συγκολλη-
τής, ἐφευρετής.

erdichtet πλαστός, ἐπὶ πλαστοῦ,
ψευδής.

Er dichtung, die, ἡ πλάσις,
ἐπινοήσις, φαντασία· τὸ πλάσμα.

erdig γεωδης, χωματοειδης.

Erd käfer, der, ὁ κάρατος, κάνθαρος.

Erd karte, die, ὁ χάρτης τῆς γῆς.

Erd kloss, der, ὁ βῶλος γῆς.

Erd kluft, die, τὸ χάσμα τῆς γῆς.

Erd klumpen der, ἡ μάζα γῆς.

Erd kohle, die, ὁ ὀρυκτός άνθραξ, ὁ γαιάνθραξ.

Erd körper, der, ἡ γήινη σφαῖρα.

Erd kreis, der, ἡ ὅλη γῆ· ἡ οἰκουμένη.

Erd kugel, die, ἡ γήινη σφαῖρα.

Erd kunde, die, ἡ γεωγραφία.

Erd lage, die, τὸ γήινον στρώμα.

Erd männchen, das, τὸ κατὰ θόνιον πνεῦμα.

Erd messer, der, ὁ γεωμέτρης· ὁ γεωδαίτης.

Erd mess kunst, die, ἡ γεωμετρία· ἡ γεωδαισία.

Erd nähe, die, τὸ περίγειον.

Erd ober fläche, die, ἡ ἐπιφανεία τῆς γῆς.

Erd öl, das, τὸ πετρέλαιον.

er dolchen μὴ μαχαίρωνται.

Erd pech, das, ἡ ἀσφαλτός [τὸ κατράμι].

Erd pol, der, ὁ πόλος τῆς γῆς.

Erd rauch, der, (φτλ) ὁ καπνός, ἡ καπνία. rankender — τὸ ἰσοπυρον.

Erd reich, das, τὸ γήπεδον, ἡ περιοχὴ γαιῶν.

sich **erdreisten** ἀποτολμῶ.

Erd rinde, die, ὁ φλοιὸς τῆς γῆς.

Erd riss, der, ἡ βωγμὴ τῆς γῆς, τὸ χάσμα.

er dröhnen ἀμς ἀντηχῶ, ἀντιβῶ.

erdrosseln μὴ ἄγχω, ἀπάγχω, στραγγαλῶ, πνίγω, στραγγαλίζω.

Erdrosselung, die, —, πλ

-en, ὁ στραγγαλισμός· ἡ ἀγχύνη.

Erd rücken, der, ἡ συνεχὴς ἀκρώρεια, ἡ βράχης.

er drücken μὴ ἀποπνίγω, καταπνίγω.

Er drücken, das, ἡ κατάπνιξις.

Erd schanze, die, (ιστρ) τὸ ἔρυμα· ἡ ὀχύρωμα.

Erd schatten, der, ἡ σκιά τῆς γῆς.

Erd scheibe, die, ὁ δίσκος τῆς γῆς.

Erd schicht, die, τὸ στρώμα γῆς.

Erd scholle, die, ὁ βῶλος γῆς.

Erd schwamm, der, ὁ μύκης, ἀμανίτης [τὸ μανιτάρι].

Erd spalte, die, ἡ βωγμὴ τῆς γῆς, τὸ χάσμα· τὸ βάραθρον.

Erd stoss, der, ἡ δόνησις τῆς γῆς.

Erd strich, der, ἡ ζώνη τῆς γῆς.

Erd torf, der, ὁ γεώδης ποάνθραξ.

er dulden μὴ ὑπομένω, ὑποφέρω [τραπῶ].

Er duldung, die, ἡ ἀνοχή, καρτέρησις.

Erdum fang, der, ἡ περίμετρος (ἡ περιφέρεια) τῆς γῆς.

Erd umschiffer, ἡ-**umsegler**, der, ὁ περιπλωτὴρ τῆς γῆς.

Erd ums gelung, die, ὁ περίπλους τῆς γῆς.

er dursten ἀμς ἀποθνήσκω ὑπὸ τῆς δίψης.

Erd wall, der, τὸ ἐπύχωμα.

erdwärts ἐπρ πρὸς τὴν γῆν.

sich **er eifern** ἀφαρπάζομαι, ἐξάπτομαι.

Ereiferung, die, —, ἡ ἐξαφίς, παραφορά.

sich **er eignen** συμβαίνω, γίνωμαι, λαμβάνω χώραν.

Ereignis, das, -ses, πλ -se,

τόσοι μὲν, συμπεθερός, περιστατικόν.
ereignisvoll πλήρης συμπεθερότων.

er ellen μὴ ἐπικαταλαμβάνω, προφάνω, φθάνω, προλαμβάνω.

Eremit, der, -en, πλ -eu, ὁ ἐρημίτης.

er erben μὴ λαμβάνω ἐκ κληρονομίας, κληρονομῶ.

er fahren* μὴ μανθάνω, ἀκούω, πληροφοροῦμαι, δοκιμάζω [παθαίνω]. **er hat noch nichts** — εἶνε ἄπειρος, εἰσέτι.

erfahren ἔμπειρος, πεπειραμένος· ἐντριβής, sehr — πολὺ πειρος.

Erfahrenheit, die, —, ἡ ἐμπειρία, ἡ πείρα, ἡ τριβή.

Erfahrung, die, —, πλ -en, ἡ πείρα· ἡ ἐμπειρία, ἡ τριβή. τό πάθημα, aus — wissen ἡ ἐγέρω ἐκ πείρας. in — bringen μανθάνω. (πρμ) — ist die beste Lehrmeisterin ἢ macht klug πᾶθος μάθος, τὰ πάθηματα γίνονται μαθήματα.

erfahrungs gemä ß, ἡ -mäs- sig ἔμπειρος.

Erfahrungssatz, der, τὸ ἐμπειρικόν ἀξίωμα.

Erfahrungswissenschaft, die, ἡ ἐμπειρική ἐπιστήμη.

er fassen μὴ καταλαμβάνω· ἐπικαταλαμβάνω, συλλαμβάνω [τσακώνω].

er fechten* μὴ ἀπολαμβάνω νίκησι· αἶρω. den Sieg — αἶρω τὴν νίκην.

er finden* μὴ ἐφευρίσκω, ἐπινοῶ.

Er finder, der, ὁ ἐφευρετής.

Er finderin, die, ἡ εὐρέτης, ἡ ἐφευρέτις.

erfinderisch ἐπινοητικός, ἐφευρετικός, εὐμήχανος.

Erfindung, die, —, πλ -en, ἡ ἐφεύρεσις, ἐπινοήσις· τὸ ἐπινόημα, ἡ φαντασία, τὸ πλάσμα.

Erfindungsgabe, die, ἡ -geist, der, ὁ ἐφευρετικός νοῦς, ἡ εὐμχανία.

Erfindungskraft, die, τὸ ἐφευρετικόν, τὸ ἐφευρετικόν.

Erfindungspatent, das, τὸ δίπλωμα ἐφευρέσεως, τὸ εὐρεσιγχνον.

erfindungsreich πολυμήχανος, ἐπινοητικώτατος.

er flehen μὴ ἀπολαμβάνω ὁ ἱκεσιῶν, κτῶμαι ἱκετεύων.

Erfolg, der, -es, πλ -e, τὸ ἀποτέλεσμα· ἡ ἐξέδοσις, ἡ ἐπιτυχία, εὐδοκίμησης. glücklicher — ἐπιτυχία. schlechter — ἀποτυχία. keinen — haben ἀποτυγχάνω.

er folgen ἀμὴ ἀκολουθῶ, ἐπακολουθῶ, ἐπομαι· προκύπτω, ἐξάγομαι. es ist nichts darauf erfolgt οὐδὲν ἀποτέλεσμα ἐπῆλθεν.

erfolglos ἄνευ ἀποτελέσματος, ἀπρακτος.

Erfolglosigkeit, die, —, ἡ ἀποτυχία.

erfolgreich πλήρης ἐπιτυχίας.

erforderlich ἀπαιτούμενος, ἀναγκαῖος, χρειάζομενος. -en Falls ἂν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, ἐν ἀνάγκῃ.

er fordern μὴ ἀπαιτῶ· χρειάζομαι.

Erfordernis, das, -ses, πλ -se, ἡ χρεία, ἡ ἀνάγκη, die, -se τὰ ἀπαιτούμενα.

er forschen μὴ ἐξερευνῶ, διεξετάζω, ἐξετάζω, ἀναδιψῶ. sich — ἐξετάζω ἑμαυτόν.

Er Forscher, der, ὁ διερευνητής, ὁ ἐρευνητής, ὁ ἐξεταστής.

erforschlich ἐρευνητός.

Er forschung, die, ἡ ἐξερευνήσις, διερευνήσις, ἐξέτασις, ἐρευνα.

er fragen μὴ εὐρίσκω ἐρωτῶν, πληροφοροῦμαι. wo ist er zu — ὅπου πρέπει νὰ ζητήσῃ τις αὐτόν; sich er frechen ἀποτολμῶ,

ἀπολαύουμαι | ἀποδιαντρέπωμαί.

er freuen μὴ εὐφραίνω, τέρπω, χαροποιῶ. ich bin darüber sehr erfreut γαίρω πολύ ἐπὶ τούτῳ. der Wein erfreut des Menschen Herz ὁ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. **sich** — ἀπολαύω, γαίρω.

erfreulich τερπνός, εὐάρεστος, εὐχάιστος. das ist sehr — für mich τοῦτό μοι εἶναι λίαν εὐάρεστον.

er frieren* ἀψυθεύουμαι ὑπὸ τοῦ ψύχους [ξεπαγιάζω, κακισθῶναι].

er frischen μὴ ἀναψύχω δραστήως.

erfrischend ἀναψυχτικός, δραστήσιος.

Erfrischung, die —, πλ -en, ἢ ἀνάψυξις· τὸ δρασσίσμα, τὸ δραστήσιον.

er füllen μὴ πληρῶ, γεμίζω. ἐκπληρῶ, ἐπιτελῶ, ἐκτελῶ, πραγματώ, πραγματοποιῶ.

erfüllt πλήρης, πεπληρωμένος [γεμάτος]· τετελειωμένος, ἐκπληρωθείς. — werden ἐκπληροῦμαι, ἐπιτελοῦμαι, πραγματοῦμαι, πραγματοποιοῦμαι.

Er füllung, die ἢ πληρωσις· ἢ ἐκπληρωσις, πραγμάτωνσις, πραγματοποίησις. in — geben πραγματοποιοῦμαι, ἐπαληθεύω.

ergänzen μὴ συμπληρῶ, ἀναπληρῶ ἀποτελειώνω. einen Text — ἀποκαθιστῶ κείμενον.

ergänzend συμπληρωματικός, συμπληρωτικός.

Ergänzung, die, —, πλ -en, ἢ συμπληρωσις· τὸ συμπλήρωμα.

Ergänzungs band, der, ὁ συμπληρωματικός τόμος.

Ergänzungs mannschaft, die, ἢ ἐφεδρεία.

Ergänzungs stück, das, τὸ συμπλήρωμα [τὸ ματισθῆναι].

1 ergeben* μὴ δίδω, ἀποφέρει, παράγω. **sich** — παραδίδωμαι, δαποτάσσομαι, υποκύπτω, ἀνένομαι, ἰσμεσοῦμαι, ἔπομαι, προκύπτω, συνάγωμαι. sich auf Gnade und Ungnade einem — παραδίδωμαι εἰς τὸ ἑλεός τινος. sich in etwas — υποκύπτω, υποτάσσομαι εἰς τι, hieraus ergießt sich ἐκ τούτου ἐξάγεται, ἐπεται, γινεται ὄλλων, sich in den göttlichen Willen — ἀνένομαι εἰς τὴν θεῖαν πρόνοιαν. sich der Musik — ἐπιδίδωμαι (ἀφισποῦμαι) εἰς τὴν μουσικὴν.

2 ergeben παραδεσμένος· ἀραιοποιημένος.

Ergebenheit, die, —, ἢ ἀφοσίωσις· ἢ ἀγόγγυστος ὑποταγή.

ergebenst ταπεινότητος, ὀλις· προθύμος. Ihr -ster Diener δουλὸς σας ταπεινότητος.

Ergebnis, das, -ses, πλ -se, τὸ ἀποτελεσμα τὸ ἐξαγόμενον.

Ergabung, die, —, ἢ ὑπόκυψις, ὑποταγή· ἢ ἀνοχή.

er gehen* μὴ ἐκδίδωμαι, δημασιεύομαι. — lassen ἐκδίδω, δημασιεύω. über sich — lassen ἀνέχομαι ἀγογγύστος. Recht — lassen ἀπονέμω δικαιοσύνην. // —, ἀπρς, es ergeht mir ἔγω, πεινῶ. es wird ihm übel — κακὰ θὰ περάσῃ. wie ist es Ihnen ergangen? πῶς ἐπέρασете; wie ist es damit ergangen? πῶς ἐπῆγε τὸ πρᾶγμα; **sich** — περιπορεύομαι, περιπατῶ sich in einer langen Rede — ἐκτείνουαι εἰς μακρολογία· sich in Klagen — ἀρχίζω τὰ πολλὰ παράπονα.

ergetzen τοῖς ἐργόζεν.

ergiebig γόνιμος, προσδοφόρος· ἐπικερδής.

Ergiebigkeit, die, —, ἢ γονιμότης, λυσιστέλεια.

er giessen* μὴ χέω, ἐκχέω, δια-

χέω [χύνω] **sich** — ἐμβαλλω, ἐκρέω, γύνομαι διαχεομαι.

Ergiessung, die, —, πλ -ει, ἢ ἐκχυσίς, διάχυσις.

er glühen ἀσπείκεσθαι, ἀναφλέγομαι.

ergötzen μὴ τέρπειν, εὐφραίνω, ψυχαγωγῶ, βέλγω **sich** — τέρπομαι, θελγομαι, εὐφραίνομαι, εὐχαριστοῦμαι (ἀπὸ ἢ mit etwas ἐπὶ τινί).

Ergötzen, das, -s, ἢ τέρψις, εὐχαρίστησις.

ergötzlich θελητικῶς, εὐφρόσυνος, γαροπαῖς, τερψιθυμῶς.

Ergötzlichkeit, die, —, ἢ **Ergötzung**, die, —, πλ -ει, ἢ εὐφροσύνη, τέρψις, ἢ εὐθυμία.

er grauen ἀσπαστοῦμαι [φασαίνω] γινέσθω.

ergreifen* μὴ λαμβάνω, ἐπιλαμβάνω [πιάνω] ἐπιλαμβάνομαι, ὁραττομαι, συλλαμβάνω, καταλαμβάνω [σπικνύω], ἀσπάζομαι, ἐγκολποῦμαι, γίνομαι: ὁπασός, συγκινῶ, die Feder, die Waffen — λαμβάνω τὸν κάλαμον, τὰ ὅπλα, eines Partei — συντάσσομαι πρὸς τὴν μερίδα τινός. bei der Hand — λαμβάνω ἐκ τῆς χειρός [πιάνω ἀπὸ τοῦ ἐρι], einen Beruf — ἐπιτιδοῦμαι εἰς ἐπάγγελμα, die Gelungenen — ὁραττομαι τῆς εὐχάριας, aus Muthat — τρέπομαι εἰς ψυχὴν. Diese Nachricht hat mich sehr ergriffen ἡ εἰδοσις αὐτὴ με συνεκίνησε μεγάλως, von Schrecken ergriffen ὑπὸ φόβου κατελθμμένος.

ergreifend συγκινητικῶς.

Ergreifung, die, —, πλ -ει, ἢ κατάληψις, ἢ σύλληψις.

ergriffen κατέχόμενος, κατελημμένος, κεκυριευμένος, συγκεκινημένος.

Ergriffenheit, die, —, ἢ συγκινήσις.

ergrimmen ἀσπείκεσθαι, ἐξαγριάζομαι.

ergründen μὴ βολιδασκοῦμαι, (μτφ) ἐξακριβῶ.

Ergründer, der, ὁ ἐξακριβωτής, διερευνητής.

Ergründung, die, (μτφ) ἢ ἐξακριβώσις.

Erguss, der, ἡ ἐκχείλις, ἡ ἐκχυσίς, διάχυσις, πρόχυσις (τὸ ξεχείλισμα).

erhaben ἐξέχων, προέχων (μτφ) ὑπέροχοι, ἔξοχοι, ὑψηλός, μεγαλειῶς, περιδλεπτός, ἐκπρεπής, διαπρεπής. e Arbeit ἡ ἀνάγλυφος, τὸ ἀνάγλυφον. halb -e Arbeit τὸ ἡμιανάγλυφον. über etwas — sein ἵσταμαι ὑπερανῶ τινός.

Erhabenheit, die, —, πλ -ει, ἡ ἐξοχή, προεξοχή, τὸ ὕψος, ἡ ἐξοχότης, τὸ μεγαλεῖον, ἡ ἐκπρεπεία, ἡ μεγαλοπρέπεια.

er halten* μὴ διατηρῶ διασφῶ, διαφυλάττω: συντηρῶ, διατρέφω. aufrecht — ὑποστηρίζω, einen am Leben — διασφῶ τὴν ζωὴν τινος, eine Belohnung — λαμβάνω ἀμοιβήν. den Preis — λαμβάνω τὸ βραβεῖον. **sich** — διατηροῦμαι, διασφῶμαι, διαφυλάττομαι, συντηροῦμαι, sich in Ansehen — διατηρῶ τὴν ὑπόληψίν μου.

Erhalter, der, ὁ διατηρητής, ὁ σωτήρ.

Erhaltung, die, ἡ διαφύλαξις, διάσωσις, ἡ διατήρησις, διατροφή, συντήρησις, ἡ λήψις.

er handeln μὴ ἀπολαρδάνω ἐμπορευόμενος, ἐξαγοράζω.

sich er hängen κρεμῶμαι, ἀπαγόνίζομαι.

er härten μὴ σκληρύνω, ἀπυσκληρύνω. (μτφ) ἰσχυροποιῶ, ἐπιβεβαιῶ, ἐπιχυρῶ.

Ernärtung, die, —, ἡ ἐπιβεβαίωσις, ἐπιχυρώσις.

erhaschen μη ἀρπάζω συλλαμβάνω [τοσκάνω]. die Gelegenheit — δραττομαι τῆς ἐυκαιρίας.

erheben * μη αἴρω ἐπαίρω, ἀνοψῶ, μεταωρῶ, ἐγείρω, ὑψῶ, ἀναδιδάσκω ἀνοψῶ, προάγω, προεβάζω, συλλέγω, εἰσπράττω, συνάγω. Schwierigkeiten — ἐγείρω δυσκολίας. Lärm — διεγείρω θόρυβον, ein Geschrei — ἐγείρω κραυγὴν, in den Adelstand — ἀνοψῶ εἰς τοὺς εὐπατρίδας, προάγω εἰς τοὺς εὐγενεῖς. bis in den Himmel — ἀναδιδάσκω μέχρι οὐρανοῦ. Klagen — ἐγείρω παράπονα, einen Streit ἐγείρω φιλονικίαν, eine Frage — ἐγείρω ζήτημα, eine Klage — κινῶ ἀγωγὴν, Steuern — εἰσπράττω φόρους. **sich** — αἴρωμαι, ἀνέγειρομαι, ἀνοψοῦμαι, μεταωρίζομαι, ἐγείρομαι, διεγείρομαι, ἀναψύομαι, ἐπαίρωμαι, σπιννύνομαι, καυχῶμαι, ἐπανίσταμαι, ἐξανίσταμαι, ἐξεγείρομαι, es erhob sich ein Streit ἡγερέθη φιλονικία, der Wind erhebt sich ἐγείρεται ἄνεμος.

erhebend ψυχαγωγικός.

erheblich σημαντικὸς, σπουδαῖος.

Erheblichkeit, die, —, ἡ σημαντικότης, σπουδαιότης.

Erhebung, die, ἡ ἀνοψωσις, ὑψωσις, ἀνέγερσις ἢ διεγερσις, ἐξεγερσις ἢ ἐξαναστάσις, ἐπαναστάσις, ἡ ἐξύψωσις, ἐξύμνησις, ἡ εἰσπραξις, συλλογὴ.

er heiraten μη κτῶμαι σὺν τῷ γάμῳ, συναπολαμβάνω μετὰ τοῦ γάμου.

er heischen μη ἀπαιτῶ.

er heitern μη αἰθριάζω καθιστῶ αἰθρῶν, (μετὰ) φαίδρυνω, διατληνίζω, ἡλαρῶ, καθιστῶ εὐθυμον [καλυκαρδίζω]. **sich** — δι-

αἰθριάζω, καθίσταμαι αἰθρῶν, (μετὰ) φαίδρυνομαι, φαίδρυνμαι, ἡλαρῶνομαι, καθίσταμαι εὐθυμος [καλυκαρδίζω], sein Gesicht erheitert sich τὸ πρόσωπόν του διατληνίζεται.

Erheiterung, die, —, πλ -en, ἡ φαίδρυνσις, ἡ εὐθυμία ἢ φαίδρότης.

er hellen μη φωτίζω, διαφωτίζω, // —, ἀμὴ γίνονται φανεροί, δῆλος, daraus erhellt ἐκ τούτου γίνεται δῆλον.

Erhellung, die, —, ἡ διαφωτισίς.

er henken μη ἀπάγχω, ἀπαγχονίζω.

er heucheln μη ἐπιτυγχάνω δι' ὑποκρίσεων προσποιῶμαι, ὑποκρίνομαι.

erheuchelt προσπολιτός.

er hitzen μη θερμαίνω, διαθερμαίνω ἐκπυρῶ, πυρώνω. (μετὰ) ἐξάπτω, ἐξεγείρω, παροξύνω **sich** — διαθερμαίνομαι, ἐκπυρῶμαι, πυρώνομαι.

erhitzt διάθερμος, διάπυρος, ἐκπυρός.

Erhitzung, die, —, πλ -en, ἡ διαθερμασία, ἡ θερμασία ἢ ἐκπύρωσις.

er höhen μη ὑψῶ, ἀνοψῶ, αἴρω, ἀναδιδάσκω, αὐξάνω, μεγαλύνω den Preis — ὑψώνω τὴν τιμὴν, υπερτιμῶ. **sich** - ὑψοῦμαι ἀνοψοῦμαι. († Gr) wer sich selbst erhöht wird erniedrigt werden ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται.

Erhöhung, die, —, πλ -en, ἡ ὑψωσις, ἀνοψωσις, τὸ ὑψός, ὑψωμα. — des Preises ἡ ὑψωσις τῆς τιμῆς, ἡ υπερτίμησις.

sich er holen ἀναλαμβάνω, συνέρχομαι, ἀναρραῖζω, ἀναρρύνωμαι, διαναπαύομαι, ἀναπαύομαι. **sich bei einem Rats** — συμβουλεύομαι τινα.

Erholung, die, —, πλ -ου, ἡ ἀναψυχή, ἀνάπαυσις ἢ ἀνάρρωσις, ἢ ἀνάκτησις τῆς ὑγείας.

Erholungs stunde, die, ἡ ὥρα σχολῆς, ὥρα ἀναπαύσεως.

er horchen μὴ μανθάνω ἀκροώμενος.

er hören μὴ εἰσακοῦω, ἐπακοῦω das ist nicht erhört αὐτό εἶνε ἀνήκουστον.

Erhörung, die, —, ἡ εἰσακούσις, εἰσακούσις. — finden εἰσακούμαι.

erinnerlich, es ist mir noch — ἐνθυμούμαι ἀκόμη, so weil mir — καθ' ὅσον ἐνθυμούμαι.

erinnern μὴ ἀναμνησκαίω, ἐνθυμίζω, ἐπενθυμίζω, ὑπομνησκώ, ὑπενθυμίζω, παρατηρῶ, ich habe dabei nichts zu — δεῖν ἔχω οὐδεμίαν ἀντίρρησην, einen an etwas — ἀναμνησκώ τινά τι.

Erinnerung, die, —, πλ -en, ἡ ἀνάνησις, ἐνθύμησις ἢ ὑπόμνησις, ἢ παραένεσις, νοουθεσία, einem etwas in — bringen ἀνακαλῶ τι εἰς τὴν μνήμην τινός, zur — an dieses Fest εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἑορτῆς ταύτης.

Erinnerungsbuch, das, τὸ σημειωματάριον.

Erinnerungskraft, die, ἡ -vermögen, das, τὸ μνημονικόν [τὸ θυμητικόν].

er jagen μὴ συλλαμβάνω κυνῶν, καταρθάνω, ἐπικαταλαμβάνω, (μτρ) κτῶμαι, ἀποκτῶ.

erkalten ἀμὲς φύγωμαι, ἀποψύχομαι, (μτρ) ψυγρῶμαι.

sich **erkälten** κρυολογῶ, κρυώνω.

Erkaltung, die, —, ἡ ψύξις, κατὰψυξις.

Erkältung, die, —, πλ -en, τὸ κρύωμα, τὸ κρυολόγημα, sich eine — zuziehen καταρροίζομαι, κρυολογῶ.

er kämpfen μὴ κερδαίνω ἢ αἰρω μαχόμενος, den Sieg — αἰρω τὴν νίκην, νικῶ.

er kaufen μὴ ἐξαγοράζω.

erkäuf ich ἴδε κauflich.

erkauft ἀργυρώνητος.

erkennbar γνωριστός, εὐγνωστός, εὐδιάγνωστός, schwer — δυσδιάγνωστός.

er kennen* μὴ διαγινώσκω, διακρίνω ἀναγνωρίζω (einen an etwas τινά ἐκ τινός), zu — gehen υποδixλῶ, υποδεικνύω, sich zu — gehen παρέχω δείγματα γνωριμίας, daran erkenne ich Sie ἐκ τούτου σὰς γνωρίζω, seinen Irrtum — ἀνγνωρίζω τὸ σφάλμα μου, († Γρ) man erkennt den Baum an seinen Früchten ἐκ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γινώσκεται, //

—, ἀμὴ, richterlich — ἐκδίδω δικαστικὴν ἀπόφασιν, auf Todesstrafe — καταδικάζω εἰς θάνατον.

erkenntlich γνωριστός, εὐδιάγνωστός, εὐγνωστός.

Erkenntlichkeit, die, —, ἡ εὐγνωμοσύνη.

Er kenntnis, die, ἡ γνώρισις, διάγνωσις ἢ γνῶσις ἢ κατάληψις ἢ συναίσθησις, zur — kommen ἀναγνωρίζω τὸ σφάλμα μου, zur — bringen φέρω εἰς συναίσθησιν, ἐξάγω ἐκ τῆς πλάνης, († Γρ) der Baum der — des Guten und Bösen τὸ δένδρον τῆς γνώσεως τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ.

Erkenntnis, das, -ses πλ -se, ἡ ἀπόφασις.

Erkenntnisvermögen, das, τὸ διαγνωστικόν.

Erkennung, die, —, ἡ γνώρισις, ἀναγνωρισις, ὁ ἀναγνωρισμός, ἡ εὐγνωμοσύνη.

Erkennungszeichen, das, τὸ γνώρισμα, τὸ σημεῖον.

Erker, der, -s, πλ —, ὁ ἐπό-

παρεος εξώστης, τὸ εξώστεγον, προστέγιον.

Erkerstube, die, τὸ δωμάτιον τοῦ εξώστου.

erkiesen μὴ ἐκλέγω.

erklärbar εὐεξηγητος, εὐνόητος.

erklären μὴ ἐρμηνεύω, ἐξηγῶ· διασαφηνίζω. ἀηλῶ· ἐκ-
δηλῶ, διαδελῶ, κηρύττω. ein

Wort — ἐρμηνεύω λέξιν. seine

Liebe — ἐκδηλῶ τὸν ἐρωτὰ μου

den Krieg — κηρύττω πόλεμον.

in die Acht — ἐξορίζω, προ-
σάφω. erklärter Gegner κεκη-

ρυγμένος ἀντίπαλος; **sich** — ἀπο-
καλνῶμαι, ἐκφράζομαι· κηρύττομαι.

erklärend σαφηνιστικὸς, ἐρμη-
νευτικὸς, ἐξηγητικὸς· ἐπεξηγημα-
τικὸς.

Erklärer, der, -s, πλ —, ὁ
ἐρμηνευτής, ἐξηγητής· ὁ ὑπομνη-
ματιστής, σχολιαστής.

erklärlich εὐεξηγητος. nun

ist mir — τώρα ἐννοῶ.

Erklärung, die, —, πλ -en,
ἡ διασαφήσις, ὁ σαφηνισμός· ἡ ἐξ-
ήγησις, ἐρμηνεία, ἐρμηνεύσις, ἀνά-
πτυξις. ἡ ἀηλῶσις· ἡ κηρύξις· ἡ

ἐκδηλῶσις, διακήρυξις.

Erklärungskunst, die, ἡ
ἐξηγητικὴ, ἡ ἐρμηνευτικὴ.

erleichtlich ἀξίος λόγου, οὐκ

ἀτακαρπότης, σημαντικὸς.

er klettern μὴ ἀναβαίνειν ἀναρ-
ριγῶμενος.

er klimmen* μὴ ἴδε erklettern.

er klingen* ἀπὸς ἤχῳ, ἀντηχῶ.

erkoren αἵρετός, ἐκλεγμένος,
ἐκλεκτός.

erkranken ἀπὸς περιπίπτω εἰς
νόσον, ἀρρωστῶ, νοσῶ, ἀσθενῶ
[κονταρεύομαι].

Erkrankung, die, —, πλ
-en, ἡ νόσος, ἀσθένεια.

er kriechen* μὴ ἀποκτῶ διὰ
χαμερπειῶν.

sich erkühnen ἀποτολμῶ πα-
ρατολμῶ [ἀποκτοῶ].

sich erkundigen μὴ ἀναρωτῶ,
ζητῶ πληροφορίας, ἐρωτῶ. — **Sie**

sich nach seinem Befinden ἐρω-
τήσατε περὶ τῆς ὑγείας του.

Erkundigung, die, —, πλ
-en, ἡ ζητήσις πληροφοριῶν· ἡ

πληροφορία. -en einziehen ζητῶ
πληροφορίας.

er künsteln μὴ ὑποκρίνομαι,
προσποιῶμαι.

erkünstelt τεχνητός· προσποι-
ητος, ἐπιτηδεύτος.

Erkünstelung, die, —, πλ
-en, ἡ προσποιήσις.

erlahmen ἀπὸς ἀπηλωθῆναι,
καθίσταται χωλός [χουσταλνῶμαι].

(μτφ) ἀποκαμῶ, ἀπομαραίνομαι.

er langen μὴ φθάνω, ἐγγίζω.
ἐπιτυγχάνω, κτῶμαι, ἀποκτῶ.

Erlangung, die, —, ἡ ἀπό-
κτησις, ἐπίτευξις.

Erlass, der, -es, πλ -e, ἡ ἄ-
ρεσις, ὁ χαρισμός· ἡ ἀπαλλαγὴ ἢ

πρακίτευξις· τὸ διάταγμα· ἡ διαταγή.

er lassen* μὴ ἀπένω, χαρίζω.
ἐκδίδω, δημοσιεύω διάταγμα, ei-

nen Befehl — ἐκδίδω διαταγήν.

erlässlich συγγνωστός, συγ-
χωρητός.

Erlassung, die, —, πλ -en,
ἡ ἄρεσις· ὁ χαρισμός· ἡ συγχώ-

ρησις· ἡ ἀπαλλαγὴ, ἡ ἐκδοσις, δη-
μοσιεύσις.

Erlassungs sünde, die, τὸ
συγγνωστόν (τὸ ἀφέσιμον) ἁμαρ-
τήμα.

erlauben μὴ ἐπιτρέπω —
Sie mir ἐπιτρέψατέ μοι. — Sie!

μὲ συγχωρεῖτε!

Erlaubnis, die, —, ἡ ἄδεια.
mit Ihrer — μὲ τὴν ἄδειάν σας,

μὲ τὸ θελήμα σας.

Erlaubnisschein, der, ἡ
[ἐγγράφος] ἄδεια.

erlaubt συγκαχωρημένος. es ist — ἐπιτρέπεται, συγχωρεῖται.

Erlaucht, die, Seine — der Graf ἡ Αὐτοῦ Ἐκλαμπρότης (Ἐξοχότης) ὁ κόμης.

erlaucht ἐπιφανής, μεγαλό-
νυμος· ἐκλαμπρότατος.

erlauern μὴ κατασκοπεῖν (ei-
was τι).

erlauschen μὴ ὠτακουσθῶ
(etwas τι).

Erläuterer, der, -s, πλ —,
ὁ ἐρμηνευτής, ἐξηγητής· ὁ σχο-
λιαστής.

erläutern μὴ διεξηγῶ, ἐρμη-
νεύω, σαφηνίζω, διασαφῶ· σχο-
λιάζω.

erläuternd σαφηνιστικός, δια-
σαφητικός, ἐρμηνευτικός.

Erläuterung, die, —, πλ
-en, ἡ διασαφήσις, ἀναπτυξις, ἐρ-
μηνεία, ἐπεξηγήσις· τὸ σχολίον.

Erlē, die, —, πλ -n, (φτλ) ἡ
κλήθρα, ἡ κλήθρος [ἡ κλέθρα, ὁ
σκληθρος].

erleben μὴ βλέπω ἐπὶ τῶν
ἡμερῶν μου, διέρχομαι· ἐπιζῶ, ζῶ
μέχρι. (μτφ) δοκιμᾶζω [παθαίνω]
ein hohes Alter — ζῶ γῆρας
βαθύ, die hundertste Auflage —
φθάνω τὴν ἑκατοστὴν ἐκδοσιν. ich
werde es nicht mehr — δὲν θά
ζῇσω νῦν τὸ ἴδιον. wir werden es
ja — ὁ καιρὸς θά τοῦ δείξει [νῦν
ἰδοῦμε].

Erlebnis, das, -ses, πλ -se, τὸ
συμβάν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν, τὸ περι-
στατικόν τοῦ βίου· τὸ πάθημα. die
-e τὰ βεβιωμένα. widrige — se αἱ
περιπέτειαι, τὰ παθήματα, τὰ πάθη.

erledigen μὴ περάινω, φέρω
εἰς πέρας, τελειώνω· διαλύω, κα-
ταπαύω. einen Streit — διαλύω
φιλονικίαν. einen Zweifel — λύω
ἀπορίαν.

erledigt κενός, ἀργός, χηρεύων.

Erledigung, die, —, πλ -en,
ἡ τελείωσις, ἀποπεράτωσις· τὸ τε-
λος, τὸ πέρας. ἡ χηρευσις, κένω-
σις. ἡ ἀπαλλαγὴ, ἐλευθέρωσις, —
der Schwierigkeiten ἡ ἀρσις τῶν
δυσκολιῶν.

erlegen μὴ φονεῦω [σκοτώνω].
καταβάλλω, ἀποκίνω, πληρώνω.

Erlegung, die, —, πλ -en,
ἡ φόνευσις. ἡ καταβολή, ἀπόκτισις,
ἐξόφλησις, πληρωμὴ.

erleichtern μὴ ἐλαφρύνω, ἐπι-
λαφρύνω, ἐπελαφρύνω [ἐλαφρύνω].
ἀνακουφίζω, ἐπικουρίζω, διευκολύ-
νω, εὐκολύνω. sich — ἐλαφρύνω-
μαι· παρηγοροῦμαι, παραιμιοῦμαι.

Erleichterung, die, —, πλ
-en, ἡ ἐλαφρυνσις· ἡ διευκολυνσις·
ἡ ἀνακούρσις, ὁ ἐπικουρισμός.

er leiden* μὴ πάσχω, ὑποφέρω·
ὑπομένω, ὑφίσταμαι, ἀνέχομαι.
gr ssen Verlust — ὑφίσταται με-
γάλην ζημίαν. der erlittene Schan-
den ἡ προσύψασα ζημία.

erlen ἐκ κλήθρας, ἐκ τοῦ ξύλου
τῆς κλήθρας.

Erlenbaum, der, (φτλ) ἡ κλή-
θρα, κλήθρος· [ἡ κλέθρα, ὁ σκληθρος].

Erlenwald, der, τὸ θάσος
κλήθρων, ὁ κλήθρων.

erlernbar μαθητός, ἐμάθητος.

er lernen μὴ ἐκμανθάνω, κατα-
μανθάνω, μανθάνω.

Erlernung, die, —, ἡ ἐκμάθη-
σις, ἡ καταμάχησις.

er lesen* μὴ ἐκλέγω.

erlesen ἐκλεκτός

Er lesen, das, ἡ ἐκλεξις.

er leuchten μὴ φωτίζω. (μτφ)
διαφωτίζω, φωτίζω, διαλευκαίνω.

Erleuchtung, die, —, πλ -en,
ὁ φωτισμός· (μτφ) ἡ διαφωτισσις.

er liegen* αὐς ὑπὸ κῶ δὲν ἀν-
τέχω. unter der Last — καταβάλλω-
μαι ὑπὸ τοῦ βάρους.

erlogen ἠψευσμένος, ψευδής.

das ist — αὐτό εἶναι ψευδές, ψεῦδος.
Erlös, der, -es, τό ἐκπληστη-
 ρίσμα.

erlöschen ἐσθαιμένος [σθιμέ-
 νος]. -e Schrift ἐξηλειμμένη
 γραφή. -e Schuld ἐξωφλημέ-
 νον χρέος.

erlöschen ἀψ ἀποσθενόμαι,
 σθενύομαι, [σθίνομαι, σθίνω]· ἐξα-
 λείφεται, ἐξαφανίζεται. λήγω, παρ-
 εύομαι.

Erlöschen, das, ἡ ἀπόσθεσις,
 ἡ σθῆσις.

erlösen μὴ λυτρώνω, ἀπολυ-
 τρῶ.

Erlöser, der, -s, πλ —, ὁ λυ-
 τρωτής.

Erlösung, die, ἡ λύτρωσις,
 ἀπολύτρωσις.

erlügen* μὴ ψευδολογῶ, ψεύ-
 δομαι, πλάττω.

ermächtigen μὴ ἐξουσιοδοτῶ,
 ἐξουσιοποιῶ.

ermächtigend ἐξουσιοποιῶς.

Ermächtigung, die, —, πλ -en, ἡ
 ἐξουσιοδότησις, ἐξουσιοποιή-
 σις.

er mahnen μὴ προτρέπω, παρ-
 ορμῶ, παραινῶ, συμβουλεύω.

Ermahner, der, -s, πλ —, ὁ
 παραινέτης, παραινετής.

Ermahnung, die, —, πλ -en, ἡ
 παρακλήσις, παρόρμησις ἡ
 παραινέσις, νοσήτης, νοσήσια.

Ermahnungs schreiben,
 ἡ παραινετική ἐπιστολή.

er mangeln μὴ & ἀμὴ ἐλλείπω-
 μι, στερεῶμαι. ἐλλείπω, ἐπιλείπω,
 λείπω. es ermangelt mit etwas
 ἔλλειπει μοι τι, ἔγω ἐλλείψην τινος.
 es an nichts — lassen den ἀφίνω
 ἢ λείψῃ τίποτε, φροντίζω περὶ
 πάντων.

Ermangelung, die, —, ἡ ἔλ-
 λειψις. in — ἐν ἐλλείψει.

sich ermannen λαμβάνω ἀν-

δρικτὴν ἀπόφασιν, ἀναλαμβάνω παρ-
 ρος, ἀναβαρῶ, εὐτολμῶ.

er mässigen μὴ μετρίῳ.

Er mässigung, die, ἡ μετρί-
 σις, ὁ μετριάσμος.

er matten μὴ καταπονῶ, κατα-
 δάλλω [κατακουράζω]. // —, ἀμὴ
 καταδάλλομαι, ἀποκάνω, ἀπαυδῶ.

Ermattung, die, —, ὁ κάμα-
 τος.

er messen* μὴ ἀναμετρῶ, με-
 τρῶ (μετ) ὑπολογίζω.

Er messen, das, ἡ ἀναμέτρη-
 σις. ὁ ὑπολογισμός, ἡ κρίσις.

ermesslich δυνάμενος νὰ με-
 τρηθῇ.

ermitteln μὴ ἐξευρίσκω· ἐξα-
 κριβῶ.

Ermittelung, die, —, πλ -en, ἡ
 ἐξεύρεσις.

ermöglichen μὴ καθιστῶ δυ-
 νατόν.

er morden μὴ φονεύω, κατα-
 σφάζω, σφάζω.

Ermordung, die, —, πλ -en, ὁ
 φόνος, ἡ σφαγή.

er müden μὴ καταπονῶ [κου-
 ράζω]. // —, ἀμὴ ἀποκάνω, κατα-
 πνοῶμαι [κουράζομαι].

ermüdend κοπῶδης, κοπιαστι-
 κός.

ermüdet κεκμηκός [κουρασμέ-
 νος]. ganz—κατάπαντος, κατάκοπος
 [κατακουρασμένος].

Ermüdung, die, —, ἡ κατα-
 πόνησις· ὁ κάματος [ὁ κουρασμός,
 ἡ κόρασις].

ermuntern μὴ ἐξεγείρω, ἐξυ-
 πνίζω, ἀφυπνίζω. (μετ) παρορμῶ,
 παροξύνω, παραθαρύνω. sich—
 ἐξυπνῶ, ἐξεγείρομαι.

Ermunterung, die, —, πλ -en, ἡ
 ἐξέγερσις, ἡ παρακίνησις, παρόρμησις.

ermutigen μὴ παραθαρύνω,
 θαρρύνω, ἐπιθαρύνω, ἐνθαρρύνω,

ἐπειθαυρόναι. **sich** — θαυρόνομαι, λαιβάνα θαύρος, ἀναθαύρω.

Ermutigung, die, —, πλ -en, ἡ παραθάρρυνσις, ἐπιθάρρυνσις, ἐνθάρρυνσις.

ernähren μὴ τρέφω, διατρέφω. **sich** — τρέφομαι, διατρέφομαι, πορίζομαι τὸν βίον.

ernährend θρεπτικός.

Ernährer, der, -s, πλ —, ὁ τροφεύς.

Ernährung, die, —, ἡ διατροφή. θρέψις.

ernennen* μὴ ἀναγορεύω, ἀνατιπύτω, ἀναδεικνύω, διορίζω.

Ernennung, die, —, πλ -en ἡ ἀναγορεύσις, ὁ διορισμός.

Ernennungs brief, der, ὁ διορισμός.

erneue[r]n μὴ ἀνανεῶ, ἀνακαινίζω. καινοποιῶ [καινοουργιών]. eine Bekanntschaft, einen Vertrag — ἀνανεῶναι γνωριμίαν, σύμβασιν.

Erneuerer, der, -s, πλ —, ὁ ἀνανεωτής, ἀνακαινιστής.

Erneuerung, die, —, πλ -en, ἡ ἀνανέωσις, ὁ ἀνακαινισμός.

erniedrigen μὴ ταπεινῶ, γαμηλώνω. **sich** — ταπεινώνομαι, ἐκπύτω, ἐξευτελιζομαι.

Erniedrigung, die, —, πλ -en, ἡ ταπεινώσις, ὁ ἐξευτελισμός. — des Preises ἡ ἐλάττωσις τῆς τιμῆς.

1 **Ernst**, der, -es, ἡ σπουδαιότης, ἡ σοβαρότης. im — σπουδαίως, ist es Ihr — ? σπουδαίω ὁμιλεῖτε [μὲ τὰ σωστά σας τὸ λέτε]; in allem — σπουδαίωτα. das ist nicht Ihr — ἀστεύεσθε. mit — sprechen σπουδαίολογῶ. außer der Sache — machen λαιβάνα τὸ πρᾶγμα σπουδαίως. in vollem — e ἐν ὅλῃ τῇ σπουδαιότητι.

2 **ernst** σπουδαίως, σοβαρός, eine

-e Miene aufsetzen λαιβάνα σοβαρῶν ἔχειν.

ernsthaft σοβαρός. — aussehen φαίνομαι σοβαρός. || —, ἐπεσοβαρῶς, σπουδαίως.

Ernsthaftigkeit, die, —, ἡ σπουδαιότης, ἡ σοβαρότης, βαρύτης. **ernstlich** σπουδαίως, σοβαρῶς.

Ernte, die, —, πλ -n, ὁ θερισμός, ἡ θέρισις, ἡ συγκομιδὴ τῶν καρπῶν, ἡ καρπολογία. eine gelbliche — halten συγκομίζω ἀσπύρους καρπούς.

Ernte arbeit, die, ἡ θέρισις.

Ernte arbeiter, der, ὁ θεριστής.

Ernte fest, das, ἡ ἑορτὴ τῆς τραγικῆς, τὰ συγκομιστήρια.

Ernte kranz, der, ὁ στέφανος τῆς ἀποθερίσεως, ἡ ἐπρεσιώνη.

Ernte lied, das, τὸ θεριστήριον ᾄσμα.

Ernte monat, der, ὁ αὐγωναίος [ὁ ἁλωνόρης].

ernten μὴ θερίζω, συγκομίζω, καρπολογῶ. (πρμ) wie man es sieht, wird man — εἴτε σπερῆς ὁ θερίσῃ.

Ernte zeit, die, ἡ ἐποχὴ τοῦ θερισμοῦ, ὁ ἄμμος, ὁ τραγικὸς ἡ τρύγη.

Eroberer, der, -s, πλ —, ὁ κατακτητής, ὁ πολεητής.

erobern μὴ κατακτῶμαι, κερμαῖω, ἐκπολιτῶμαι, ἐκπορῶμαι.

Eroberung, die, —, πλ -en, ἡ κατάκτησις, ἡ ἁλωσις.

Eroberungskrieg, der, ὁ κατακτητικὸς πόλεμος.

er öffnen μὴ ἀνοίγω. δηλῶ, φανερώω. ἀρχομαι, ἀρχίζω. das Parlament — ἀνοίγει τὸ κοινοβούλιον. den Feldzug — ἀρχομαι τῆς ἐστρατείας. seine Meinung — δηλῶ τὴν γνώμην μου. **sich** — ἀνοίγομαι, ἐκμυστίζομαι.

Eröffnung, die, ἡ ἀνοίξις· τὸ ἀνοίγμα. (μτφ) ἡ ἐξαγγελία, ἐκ-
ουστήρευσις, ἡ ἀνακοίνωσις ἡ ἀρχή,
ἐναρξίς.

Eröffnungsfeierlichkeit,
die, τὰ ἐγκαίνια.

Eröffnungsrede, die, ὁ ἐν-
αρχήριος λόγος.

erörtern μὴ συζητῶ, πραγμα-
τεύουμαι.

Erörterung, die, —, πλ -en,
ἡ συζήτησις, πραγματεία.

Erotiker, der, -s, πλ —, ὁ
ἔρωτικὸς ποιητής.

erotisch ἔρωτικός.

Erpel, der, -s, πλ —, ἡ ἄρ-
ων νήσσα [ἡ ἀρσενική πάπια].

erpicht (οὐκ) ἐπιμανής, ἐκδο-
τος, ἐμμανής (auf etwas εἰς τι).

er pressen μὴ ἐξάγει διαπίε-
σεις· ἐκδιᾶζω, ἀπυσπῶ.

Erpresser, der, -s, πλ —, ὁ
πίεζων φορολόγος, ὁ δυνάστης.

Erpressung, die, —, πλ -en,
ἡ δυναστική φορολογία.

er proben μὴ δοκιμάζω.

erprobt δεδοκιμασμένος.

erquicken μὴ ἀναψύχω, δρο-
σίζω ψυχαγωγῶ ἀναξωπυρῶ, ἀ-
ναψωσανῶ, sich — ἀναψύχομαι,
δρoσίζομαι.

erquicklich ἀναψυκτικός, δρο-
σιστικός, τερπνός.

Erquickung, die, —, πλ -en,
ἡ ἀνάψυξις, ὁ δροσισμός· ἡ ψυχα-
γωγία.

er raffen μὴ συναρπάζω, ἀφ-
εσπάζω.

Errata, die (οὐδ πλ), τὰ ἡμαρ-
τημένα, τὰ παροράματα.

errathat μαντεύσιμος.

er raten* μὴ μαντεύω.

erratisch πλάνης.

erregbar εὐερέθιστος.

Erregbarkeit, die, —, τὸ
εὐερέθιστον.

er regen μὴ ἐγείρω, ἐξεγείρω·
διεγείρω, κινῶ.

Gelächter, Mil-
leid, die Neugierde — κινῶ γέ-
λωτα, οἶκτον, τὴν περιεργίαν. Be-
wunderung — διεγείρω θαυμα-
σμόν.

Er regung, die, ἡ ἔγερσις, διε-
γερσις, κινήσις· ἡ ἐξαψίς.

erreichbar ἐφικτός.

er reichen μὴ φθάνω* προσθά-
νω, καταρθάνω. (μτφ) καταρθάνω,
ἐπιτυγχάνω. das Ziel — φθάνω
εἰς τὸ τέρμα. seinen Zweck —
καταρθάνω τὸν σκοπὸν μου. sein
Ende — λαμβάνω τέλος.

Erreichung, die, —, ἡ ἐπι-
τευξις· ἡ καταρθωσις.

er retten μὴ σῶζω, διασῶζω,
περισῶζω.

Er retter, der, ὁ σωτήρ.

Er retterin, die, ἡ σωτήρις.

Er rettung, die, ἡ σωτηρία,
ἡ ἀπαλλαγή.

er richten μὴ ἐγείρω, ἀνεγείρω.
(μτφ) τέρνω, κτίζω, θεμελιῶ. ein
Lot — ἐγείρω κἀθιστον.

Er richtung, die, ἡ ἀνέγερσις·
ἡ ἱδρύσις, καὶ ἱδρύσις.

er ringen* μὴ κτώμαι παλαίων·
αἶρω. den Sieg — αἶρω τὴν
νίκην.

er rüten ἀπὸ ἐρυθρίῳ [ἐεροκοκ-
κινέῳ].

Er röten, das, —, ἡ ἐρυθρία-
σις [τὸ ἐεροκοκκίνισμα].

Errungenschaft, die, —,
πλ -en, τὸ κατόρθωμα· ἡ κτήσις,
τὸ κτήμα.

Ersatz, der, ἡ ἀντικατά-
στασις, ἀναπλήρωσις· ἡ ἀποζη-
μίωσις. — leisten δίδω ἀποζη-
μίωσιν.

Ersatz dehnung, die, (γρμ)
ἡ ἀναπληρωτική ἔκτασις.

Ersatz mann, der, ὁ ἀντικα-
ταστάτης.

Ersatzmannschaft, die, οἱ νεοσύλλεκτοι. ~~οἱ νεοσύλλεκτοι~~
στρατός.

Ersatzmittel, das, τὸ ἀναπλήρωμα.

er saufen* ἀσ (οἶκι) πνίγμαι.
ersäufen μὴ πνίγω. **sich** — πνίγμαι.

Er säufung, die, —, ἡ πνίξις,
ἢ κατὰπνιξις.

er schachern μὴ κερδαίνειν διὰ ποταποῦ ἐμπορίου.

er schaffen* μὴ δημιουργῶ.

Er schaffer, der, ὁ δημιουργός.

Er schaffung, die, ἡ δημιουργία.

er schallen ἀπὸ ἡγῶ, ἀντηγῶ [ἀντιλαλῶ]. ein lautes Gelächter — lassen ἐκρίγνυμαι εἰς γέλωτα [μυγῶ τὰ γέλωτα].

er scheinen* ἀπὸ ἐπιφαίνομαι, προφαίνομαι, ἐμφανίζομαι, παρουσιάζομαι. ἐπιδόθωμαι, δημοσιεύομαι im Traume — φαίνομαι κατ' ὄναρ, ἐμφανίζομαι καθ' ὕπνον.

Er scheinen, das, ἡ ἐκδοσις, δημοσιεύσις.

Erscheinung, die, —, πλ-εν, ἡ ἐμφάνεισι. ἐμφάνισις· τὸ φαινόμενον. τὸ ὕπνον φανερὸν δράμα, ἡ ὄπτασις. zur — kommen ἐμφανίζομαι, φανερόννομαι. — vor Gericht παρὰστασις εἰς δικαστήριον, ἐμφάνισις ἐνώπιον δικαστηρίου. — Christi τὰ Ἐπιφάνια.

er schiessen* μὴ φονεύω δι' ὄπλου. mit Pfeilen — κατατοξεύω. **sich** — αὐτοκτονῶ δι' ὄπλου.

Er schiessen, das, ἡ **Erschiessung**, die, —, πλ-εν, ὁ τουφεκισμός.

er schlaffen μὴ γαλαρῶ, παράλύω, ἐκλύω, ἐκνευρίζω, // —, ἀπὸ γαλαροῦμαι, ἐκλύω, ἀποχαυνοῦμαι, ἐκνευρίζομαι.

erschläft ἐκλελυμένος, ἀπὸ νος. ἐκνευρωτισμένος.

Erschlaffung, die, —, ἡ γαλαρῶσις, ἐκλύσις ἢ χαλάρωσις.

er schlagen* μὴ φονεύω διὰ κτοπῆματος, φονεύω παίων. vom Blitze — werden κεραυνοβολοῦμαι, κεραυνοῦμαι.

erschlichen ὑδάρπαστος, ὑπεξηρημένος, κλοπαίος, κλοπιμαίος.

er schliessen* μὴ ἀνοίγω. **sich** — ἀνοίγομαι.

er schmeicheln μὴ ἐξάγειν διὰ πλανεῖων.

er schöpfen μὴ ἐκπλῶ. meine Geduld ist erschöpft ἡ ὑπομονή μου ἐξηντλήθη. **sich** — ἐξαντλοῦμαι.

erschöpflich ἐξαντλητός.

erschöpft ἐξηντλημένος.

Erschöpfung, die, ἡ ἐξαντλήσις.

erschrecken μὴ καταφροδῶ, ἐκφροδῶ, τρομάζω [ξίππαζω]. // —, ἀμὴ ἐκφροδοῦμαι, πτοοῦμαι, καταφροδοῦμαι, τρομάζω [ξίπποῦμαι].

erschrecklich καταπληκτικὸς, τρομερός, τρομακτικός. das ist — τοῦτο εἶνε τρομερόν.

erschrocken καταπληγείς, ἐκπληγής, ἐκπληκτός [τρομασμένος].

Erschrockenheit, die, —, ἡ κατάπληξις, ὁ τρόμος.

erschüttern μὴ σείω, διασείω, τινάσσω· κλονῶ, κλονίζω. ταράσσω, καταπτοῶ.

Erschütterung, die, —, πλ-εν, ἡ σεισις, διασεισις· ἡ κλονήσις, ὁ κλονισμός. ἡ κατάπληξις, ταραχή· ἡ συγκίνησις.

er schweren μὴ βαρύνω· ἐπιβαρύνω. καθιστῶ δύσκολον, δυσχεραίνω, δυσκολεῶ. -de Umstände ἐπιβαρυντικά περιπτώσεις.

Erschwerung, die, —, πλ-εν, ἡ βαρυνσις, ἐπιβαρυνσις· ἡ περιπλοκή, δυσχέρεια.

μα:α). Erlaubnis — παρέχω (δίδω) ἄδειαν.

Erteilung, die, ἡ ἀπονομή, χορήγισις, παροχή.

er tönen ἀμὲν ἤλῳ, ἐπηλῳ ἀν-
τηγῷ, διηγῷ.

er töten μὴ ἀπονεκρῶ.

Ertötung, die, —, ἡ ἀπνέ-
νρσις.

Ertrag, der, -[e]s πλ -träge,
εἰ πρόσδοσι, τὰ ἐσοδα, τὸ εἰσό-
δημα. — geben ἀποφέρω προσ-
όδους, προσοδεύω.

er tragen* μὴ ὑποφέρω, ὑπο-
μένω, ἀνεχομαι [βαστῶ]. nicht zu
— ἀφόρητος, ἀνυπόφορος.

erträglich ἀνεκτός, ὑποφερτός.

Erträglichkeit, die, —, τὸ
ἀνεκτόν, ἡ ἀνεκτότης.

er tranken μὴ πνίγω. sich
— πνίγμαι.

Ertränkung, die, —, ἡ πνίξις.
er träumen μὴ ὀνειροπολῶ,
φαντάζομαι.

er trinken* ἀμὲν πνίγομαι.

erübrigen μὴ οἰκονομῶ, ἐξοι-
κονομῶ, || —, ἀπρς, es erübrigt
ὁλολείπεται, μένει ἀκόμη.

Erürbigung, die, —, ἡ οἰκο-
νόησις.

Erudition, die, —, ἡ πολυ-
ροθία, ἡ σοφία.

Eruption, die, —, πλ -en, ἡ
ἐκρηξις.

er wachen ἀμὲν ἐξεγείρομαι,
ἐξυπνῶ, vom Tode — ἀναβιώ-
σεται, ἀνίσταται ἐκ νεκρῶν.

Er wachen, das ἡ ἐξεγερσις,
ἐξυπνησις.

er wachsen* ἀμὲν φύομαι, ἀνα-
φύομαι [φωτίζω], βλαστάνω,
ἀναβλαστάνω, αὐξάνομαι [μεγα-
λύνω], ἀναφύομαι, προκύπτω, γεν-
νῶμαι, προσέρχομαι. -er Mensch
ἄνθρωπος ἐν ἡλικίᾳ, ἔφηθος. -es
Mädchen κόρη ἐν ἡλικίᾳ, ἐν ἡβῃ.

erwägen* μὴ συλλέγω, σταθ-
μίζω, ἀναμετρῶ.

Erwägung, die, —, πλ -en,
ὁ ἀναλογισμός, in — ziehen λαμ-
βάνω ὑπ' ὅψει. in — dass λα ὡς
ὅπ' ὄψει ὅτι.

er wählen μὴ ἐκλέγω.

Erwählung, die, —, πλ -en,
ἡ ἐκλογή.

er wännen μὴ μνημονεύει, ἀ-
ναφέρω, ποιῶμαι μνείαν.

erwähnenswert ἀξιωματικῶ-
νεντος.

erwähnt μνησθεὶς, ἀναφερῶ-
μενος, εἰρημένος.

Erwähnung, die, —, πλ -en,
ἡ μνεία, μνημονεύσις.

er wärmen μὴ θερμαίνω [ζε-
σταίνω], sich — θερμαίνομαι.

Erwärmung, die, —, ἡ θέρ-
μανσις, θερμασία.

er warten μὴ ἀναμένω περι-
μένω, προσδοκῶ, ἐκδέχομαι.

Erwartung, die, —, πλ -en,
ἡ προσδοκία zu grossen -en be-
rechtigen παρέχω μεγάλας ἐλπί-
δας, gegen alle — παρὰ πᾶσαν
προσδοκίαν, über alle — πέρα
πάσης προσδοκίας.

erwartungsvoll προσδοκῶν
ἀνυπομονῶν.

erwecken μὴ ἐγείρω, ἐξυπνῶ,
(μτφ) ἐξεγείρω, διεγείρω, ἐγείρω,
vom Tode — ἐγείρω ἐν νεκρῶν
[ἀνασταίνω], Ekel — ἐγείρω ἀη-
δίαν.

Erweckung, die, —, πλ -en,
ἡ ἐγερσις, ἐξεγερσις, ἀφύπνισις,
(μνφ) ἡ διεγερσις, ἀνέγερσις. —
vom Tode ἡ κ νεκρῶν ἀνάστασις.

sich **er wehren** ἀμύνομαι, ἀν-
θίσταμαι, ἀνταγωνίζομαι (einer
Sache κατὰ τινος) sich des
Lachens nicht — können δὲν
δύναμαι νὰ κρατήσω τὸν γέλωτα.

er weichen μὴ μαλακύνω, μα-

λακοποιῶ, μαλακωνῶ. (μετὰ κάμπτω, συγκινῶ. sich durch Bitten — lassen καρπτομαι ὑπὸ τῶν πακαλήσεων.

erweichend μαλακτικός, μαλακοποιός

Erweichung, die, —, πλ -en, ἡ μαλακκυνσις. ἡ κάμψις, συγκινήσις.

Erweis, der, -es, πλ -e, ἡ ἀπόδειξις.

er weisen* μὴ καταδεικνύω, ἀποδεικνύω. παρίγω, ποιῶ, προξενῶ. Wohlthaten, Dienste — παρίγω εὐεργεσίας, ὑπηρεσίας. Ehre — περιποιῶ τιμὴν. sich — παρίγω ἑμαυτὸν, δεικνύμαι. sich dankbar — φαίνομαι εὐγνώμων.

erweislich ἀποδεικτός. dies ist — falsch τοῦτο εἶναι προφανῶς σφαλῆρον.

Erweisung, die, ἡ ἀπόδειξις· τὸ τεκμήριον.

er weitern μὴ εὐρύνω, πλατύνω (μετὰ ἐκτείνω, ἐκτείνω. sich — εὐρύνομαι, πλατύνομαι· ἐκτείνομαι.

Erweiterung, die, —, πλ -en, ὁ πλατυσμός, ἡ ἑκτασις· ἡ ἐπέκτασις.

Erwerb, der, -s, πλ -e, ἡ ἀπολαβή, τὸ κέρδος, ἡ ὠφέλεια. von seinem -e leben ζῶ ἐκ τῆς ἐργασίας μου.

er werben* μὴ πορίζομαι, ἀπολαμβάνω, κτῶμαι, ἀποκτῶ. sein Brot — πορίζομαι τὸν ἄρτον μου. sich Achtung — ἀποκτῶ ὑπόληψιν.

Erwerb fleiss, der, ἡ βιοποριστικὴ ἐργασία· ἡ βιομηχανία.

erwerbsam βιοπονητικός, βιοπόνος, βιομήχανος.

Erwerbsamkeit, die, —, ἡ φιλεργία, βιομηχανία.

erwerbsfähig ἱκανός νὰ ζήσῃ.

Erwerbs fähigkeit, die, ἡ

ἱκανότης τοῦ πορίζεσθαι τὸ ἐργ. **Erwerbs mittel**, das, τὸ βιοποριστικὸν μέσον, ὁ πόρος.

Erwerbs quelle, die, ἡ βιοποριστικὴ πηγή.

Erwerbs zweig, der, ὁ βιοποριστικὸς κλάδος, τὸ ἐπιτήδευμα, ἐπάγγελμα.

Erwerbung, die, —, πλ -en, ἡ ἀπόκτησις.

er widern μὴ ἀπαντῶ, ἀποκρίνομαι. ἀνταποδίδω, ἀποδίδω, ἐπιστρέφω. einen Gruss — ἀνταποδίδω χαιρετισμόν. Wohlthaten — ἀντεuergetw. ein Unrecht — ἀνταδικῶ. Gleiches mit Gleichem — ἀνταποδίδω τὰ ἴσα.

Erwiderung, die, —, πλ -en, ἡ ἀπόδοσις, ἀνταπόδοσις. ἡ ἀπάντησις. in — auf Ihren Brief eis ἀπάντησιν τῆς ἐπιστολῆς τας.

er wirken μὴ ἐνεργῶ.

er wischen μὴ καταλαμβάνω, ἐπικαταλαμβάνω, ἐγκαταλαμβάνω. καταρθάνω [σκακύνω]. sich — lassen περιπίπτω εἰς τὴν παγίδα.

erwünscht εὐκτός ἐπιθυμητός. pothτός. es wäre — εὐχῆς ἐργον ὡς ἦτο.

er würgen μὴ ἀγῶ, ἀπάγῶ, πνίγω, ἀποπνίγω, στραγγαλίζω [στραγγουλλίζω].

Er würgen, der, ὁ πνικτής.

Erwürgung, die, —, πλ -en, ἡ ἀσπνίξις, πνίξις, ἀγχόνη [τὸ σταγγουλλισμα].

1 **Erz**, das, -es, πλ -e, τὸ ὀρυκτόν, τὸ μέταλλον. ὁ χαλκός [τὸ μπασκρί]· ὁ πυρρὸς χαλκός [ὁ μπροῦνζος].

2 **erz-** πρόθεμα ἐπιτείνον εἰς ὑψιστον βαθμό· τὴν ἔννοιαν τοῦ μέν οὐδ' σέγκειται ὀνόματος· ἀρχι-, παν-, τρι-, κορυφαίος, ὑπατός, πρῶτος.

Erz ader, die, ἡ μεταλλικὴ φλέψ.

er zählen μη διηγοῦμαι, ἀφηγοῦμαι ἱστορῶ. umständlich — διηγοῦμαι λεπτομερῶς.

erzählend διηγηματικός, ἀφηγηματικός.

erzählenswert ἄξιος διηγήσεως, ἀξιοδιηγητός.

Er zähler, der, ὁ διηγητής, ὁ ἀφηγητής.

Er zählung, die, —, πλ -en, ἡ διήγησις, ἀρήγησις· τὸ διήγημα, ἱστορήμα. kleine — τὸ διηγημάτιον.

erzählungsweise ἐπὶ διηγηματικῶς, ἀφηγηματικῶς.

Erz arbeit, die, ἡ χαλκουργία, γαλκεία.

Erz arbeiter, der, ὁ χαλκουργός, χαλκεύς, χαλκοτύπος.

Erz art, die, τὸ εἶδος μετάλλου.

erzartig χαλκοειδής, μεταλλικός.

Erz betrüger, der, ὁ ἀπατεῶν τῶν ἀπατεῶνων, ὁ ἀρχαπατεῶν.

Erz bischof, der, ὁ ἀρχιεπίσκοπος, μητροπολίτης.

erzbischöflich ἀρχιεπισκοπικός, μητροπολιτικός.

Erz bistum, das, ἡ ἀρχιεπισκοπή.

Erz bösewicht, der, ὁ παμύριος, ἀλιτήριος, μιαιώτατος τῶν μιαιῶν.

Erz dieb, der, ὁ πρωτοκλέπτης, ὁ ἀρχικλέπτης.

Erz drüse, die, τὸ μεταλλικὸν σύμπλεγμα.

erzdum βλακίστατος πάντων, ἡλιθιώτατος, ein -er Kerl ὁ Μαρτίτης, ὁ μωρύτερος Μαρύχου, ὁ ἡλιθιώτερος Κοροΐδου.

Erzdumm kopf, der, ὁ βλακίστατος πάντων, ὁ ἀρχεβλαξ, ὁ Μαρτίτης [τὸ ζωνόδουλον].

er zeigen μη παρῆχω, προσενῶ.

sich — παρεχω ἑμαυτὸν, δεικνύμαι.

1 erzen μη (οἶκ) προσαγορεύω εἰς τρίτον πρόσωπον.

2 erzen χαλκοῦς, γαλκίνος, πυρρογαλκίνος [μυροῦνζίνος].

Erz engel, der, ὁ ἀρχαγγέλος.

er zeugen μη γεννῶ, παράγω, φύω.

Er zeuger, der, -s πλ —, ὁ γενετήρ, γεννητής, γεννήτωρ.

Er zeugerin, die, —, πλ -nen, ἡ γενέτειρα.

Er zeugnis, das, τὸ γέννημα, τὸ προϊόν.

Er zeugung, die, ἡ γέννησις, γένεσις· ἡ παραγωγή, τὸ γέννημα, τὸ προϊόν.

Er zeugungs kraft, die, ἡ γεννητικὴ δύναμις, τὸ γενετικόν.

erzfaul νοθρότατος, ὀκνηρότατος πάντων.

Erz faulenz er, der, ὁ ὀκνηρότατος τῶν ὀκνηρῶν.

Erz feind, der, ὁ ἐχθιστος τῶν ἐχθρῶν, ὁ ἀπονοδὸς ἐχθρός.

Erz flegel, der, ὁ ἀγροικώτατος πάντων.

Erz gang, der, ἡ μεταλλικὴ φλέψ.

Erz gauner, der, ὁ πανουργώτατος, κλεψίστατος [ὁ ἀρχικατεργάρης].

Erz geiz hals, der, ὁ φιλαργυρώτατος τῶν φιλαργύρων, ὁ κομινοπρίστης, ὁ Γνίφων [ὁ ζηνταδελόνης].

Erz giesser, der, ὁ χαλκοχόος.

erzgrob ἀγροικώτατος, βαναυσώτατος, χονδροειδέστατος.

Erz grobian, der, ὁ βαναυσώτατος τῶν βαναύσων.

erzhaltig μεταλλοῦχος· γαλκίτης, -ίτης, γαλκοῦχος.

Erz herzog, der, ὁ ἀρχιδούξ.

Erz herzogin, die, ἡ ἀρχιδούκισσα.

Erz herzogtum, das, τὸ ἀρχιδουκάτον.

Erz heuchler, der, ὁ θεινόμενος ὑποκριτής.

Erz hütte, die, τὸ χαλκουργεῖον, τὸ χαλκουργεῖον.

er ziehen* μὴ ἀνατρέφω, ἐκτρέφω· ἐκπαιδεύω· παιδαγωγῶ.

Erzieher, der, -s. πλ —, ὁ παιδαγωγός.

Erzieherin, die, —, πλ -nen, ὁ παιδαγωγός.

Er ziehung, die, ἡ ἀνατροφή, ἀγωγή. eine gute — genießen τυγχάνω καλῆς ἀγωγῆς. ohne — ἀνάγωγος.

Erziehungs anstalt, die, τὸ παιδαγωγεῖον, ἐκπαιδευτήριον.

Erziehungs art, die, ἡ παιδαγωγικὴ μέθοδος, παιδαγωγία.

Erziehungs fach, das, ἡ παιδαγωγία, παιδαγωγική.

Erziehungs kunde, die, ἡ παιδαγωγική.

Erziehungs methode, die, ἡ παιδαγωγικὴ μέθοδος.

Erziehungs regel, die, ὁ παιδαγωγικός κανὼν.

er zielen μὴ ἐποφθαλμιῶ, ἐπιδιώκω. ἐπιτυγχάνω, κατορθώνω.

er zittern ἀμυ τρέμω.

Erz kämmerer, der, ὁ ἀρχικλειδοῦχος.

Erz kanzler, der, ὁ ἀρχικραματεὺς, ἀρχικαγκελάριος.

Erz ketzer, der, ὁ μέγας αἵρετικός.

Erz knauser, ἡ -knicker, der, ὁ φιλαργυρώτατος τῶν φιλαργύρων, ὁ Γνίσφων [ὁ ξηναβελόνης].

Erz kunde, die, ἡ μεταλλουργία· ἡ ὀρυκτολογία.

erzliederlich ἐξώλης καὶ προώλης.

Erz lügner, der, ὁ ψευδίστατος ψεύστης, πρωτοψεύστης.

Erz marschall, der, ὁ ἀρχιστρατήγος τοῦ κράτους.

Erz narr, der, ὁ ἀφρονέστατος τῶν μωρῶν [ὁ θεότρελος]. du bist ein — εἶσαι θεότρελος.

Erz prahler, der, ὁ μέγας καυχητής.

Erz priester, der, ὁ ἀρχιερεσβύτερος.

erzreich ἀφθονός μετ' ἄλλων.

Erz säufer, der, ὁ ποτιστάτος τῶν φιλοποτῶν, ὁ κωθωνιστής [ὁ κρασοπατέρας].

Erz schelm, der, ὁ τριπάκουρος, τετραπέρατος.

Erz schurke, der, ὁ φαυλεπίφαυλος [ὁ πρωτοκατεργάτης].

Erz schwätzer, der, ὁ λαλιστάτος τῶν λαλῶν, ὁ ἀπεραντολόγος.

Erz spieler, der, ὁ θεινὸς παίκτης.

Erzspitz hube, der, ὁ φαυλεπίφαυλος, ὁ κλεπτάτατος.

Erz stift, das, ἡ ἀρχιεπισκοπή.

er zürnen μὴ ὀργίζω, παροργίζω, ἐξοργίζω, ἐριθίζω, ἐξαγριάζω.

sich — ὀργίζομαι, παροργίζομαι, θυμώνομαι.

Erz vater, der, ὁ γενεάρχης· ὁ πατριάρχης.

erzväterlich πατριαρχικός, γενεαρχικός.

Erz verschwender, der, ὁ ἀσωτότατος πάντων [τὸ ξεκατωμένο καλάθι].

Erzwindbeutel, der, ὁ ὑφαγός, ὁ θεινὸς καυχηματίας.

er zwingen* μὴ ἐκδιάζω, ἀποσπῶ διὰ βίας.

Erz wucherer, der, ὁ θεινὸς τοκογλύφος.

erzwungen βεβ' ἀσμένος.

es ἀντὶ αὐτοῦ, τό, το (ὅδε er).

ich bin — ἐγὼ εἶμαι. — **ist Zeit** εἶνε καιρός. **ich weiss —** τὸ ἤξεύρω.

— **ist kaum vierzehn Tage** μόλις εἶνε δεκαπέντε ἡμέραι. **ich bin —** der ἐγὼ εἶμαι ὅτις. **er war**

— der so laut schrie. αὐτὸς ἐ-
ρώναζε τόσον δυνατά. — friert mich
αἰσθάνομαι ψυχῶς [κρυώνω]. —
klopft κρούουσι τὴν θύραν —
lebel! ζήτω!

Esche, die, —, πλ -n, (φτλ)
ἡ μέλισσα [ὁ μέλισσος].

eschen μέλινα.

Esel, der, -s, πλ —, ὁ ὄνος
[ὁ γάϊδαρος, τὸ γαϊδοῦρι], wie ein
— schreien ὀγκῶμαι, ὀγκανίζω
[γκαρρίζω]. (μτφ) vom Pferde auf-
den — kommen καταβαίνω ἀφ'
ἵππων ἐπ' ὄνους [ἵνεται ἀπὸ δή-
ριον κλητῆρας]. ein — schimpft
den andern Langohr καλεῖ γε-
λώνη τοὺς βόας βραδυπόδας [εἰπ'
ὁ γάϊδαρος τὸν πετεινὸν κεφάλαια].

Eselchen, das, -s, πλ —, τὸ
ὄναριον, τὸ ὀνίδιον [τὸ γαϊδοῦρι].

Eselei, die, —, πλ -en, ἡ ὀ-
μουσία [ἡ γαϊδοῦριά].

eselhaft ὀνώδης [γαϊδοῦριςτικός].

Eselin, die, —, πλ -nen, ἡ
ὀνοθήλεια, ἡ (θήλεια) ὄνος [ἡ γαϊ-
δοῦρα, ἡ γαϊδοῦρα].

Esels brücke, die, ὁ τυφλο-
εἰρήτης.

Esels geschrei, das, ὁ ὀγκη-
θμός, ἡ ὀγκησις, τὸ ὀγκημα [τὸ
γκάρισμα].

Esels kopf, der, ἡ κεφαλὴ ὄνου
[ἡ γαϊδοῦρικεφαλή].

Esels milch, die, τὸ ὄνειον γάλα.

Esels ohr, das, τὸ οὖς ὄνου, ἡ
διπλὴ βεβίλια, ἡ πτυχὴ φύλλου.

Esel treiber, der, ὁ ὀνηλάτης
[ὁ γαϊδοῦρος ἄτης, γαϊδοῦρος ἄτης].

eskamotieren μὴ ὑπαρπαίνειν
ταχυδακτυλοφυγικῶς.

Eskimo, der, -s, πλ -s, ὁ Ἐ-
σκιμῶς.

eskotieren μὴ προσεφθῶ.

Eskorte, die, —, πλ -n, ἡ
ἐνοπλὸς συνοδεία, ἡ προ-σμός
φρουρά.

eskortieren μὴ συνοδεύειν, δο-
ρυφοῦν ἐνὸπλως.

Espe, die, —, πλ -n, (φτλ) ἡ
κερκίς, ἡ λεύκη.

Espen laub, das, τὸ φύλλον
κερκίδος, er zittert wie — ποσει-
ται ὡς ὄμμα πτηνῆς πελίσσε, τρέ-
μει ὡς κάλαμος.

essbar ἐσθιμῶς, βρώσιμος, ἐ-
δεστός [φαγώσιμος].

Esse, die, —, πλ -n, ἡ καμι-
νός [ἡ καμινάδα].

essen* (esse, issest, isst, ass,
gegessen μὴ ἐσθίω, τρώγω, συμ-
φάσκω) — προγευματίζω, zu

Mittag — γευματίζω, zu Abend
— δειπνῶ, gern — ἀγαπῶ, gern

Kuchen — ἀγαπῶ τὰ γλυκύματα,
sich — χορτάζομαι, χορταίνω.

sich krank — ἀρρωστῶ ἀπὸ τοῦ
πολὺ φαγητόν.

Essen, das -s, τὸ τρώγειν, τὸ
ἔδεσμα, τὸ φαγητόν, ἡ τροφή.

Essen feger, ἡ -kehrer, der,
ὁ καμινόκορος, καμινοκαθαριστής, κα-
πνοκαθαριστής.

Essens zeit, die, ἡ ὥρα τοῦ
φαγητοῦ.

Essenz, d e, ἡ οὐσία ὁ αἰθέρ.

Esser, der, -s, πλ —, ὁ ἐδε-
στής, τρώκτης, starker — ὁ πο-
λυφάγος, φαγᾶς.

Ess gelage, das, τὸ συμπόσιον,
ἡ εὐωγία.

Essig, der, -s πλ -e, τὸ ὄξος,
τὸ ἐξέλιον [τὸ ξίδι], mit — zu-

bereitet ὄξωτός, in — einmachen
βάλλω εἰς τὸ ὄξος, zu — werden

ἐξοξύνομαι [ξιδιάζω]. (οὐκ) καυ-
αγῶ, ἀποτυγχάνω.

essigartig ὀξέωδης, ὀξέος.

Essig äther, der, ὁ ὀξικός
αἰθέρ.

Essig brauer, der, ὁ ὀξοποιός.

Essig brauerei, die, τὸ ὀξο-
ποιεῖν.

Essig flasche, die, ἡ ὄξος, ἡ
φιάλη τοῦ ὄξους [τὸ ξιδερόν].

Essig gurke, die, τὸ ὄξωτόν
ἀγγούριον.

Essig händler, der, ὁ ὄξο-
πώλης [ὁ ξιδᾶς].

essigsauer ὀξίνης, ὀξινος.
ὀξικός. — werden ὀξίῳ [ξι-
διάζω]. — es Blei ὀξικός μόλυθος.
— e Salze τὰ ὀξικά ἄλατα.

Essig säure, die, (χημ) τὸ ὀξί-
κόν ὄξύ.

Ess korb, der, τὸ καλᾶθιον φα-
γητῶν, τὸ κανίσκιον.

Ess löffel, der, τὸ κοχλιάριον
τοῦ φαγητοῦ.

Ess lust, die, ἡ ὄρεξις.

Ess saal, der, τὸ ἐστιατόριον
[ἡ τραπέζαρία].

Ess tisch, der, τὸ τραπέζιον
τοῦ φαγητοῦ.

Ess waren, die (θλ πλ), τὰ
ἐδώδιμα, τὰ τρώφιμα.

Ess zeit, die, ἡ ὥρα τοῦ φα-
γητοῦ.

Ess zimmer, das, τὸ ἐστιατό-
ριον [ἡ τραπέζαρία].

Estrade, die, —, πλ -n, ἡ
ἐξέδρα.

Estrich, der, -s, πλ -e, τὸ
λιθόστρωτον δάπεδον.

etablieren μὴ ἱδρύειν ἀποκα-
θιστᾶν sich — ἀποκαθίσταμαι, ἐγ-
καθιδρύομαι.

Etablissement, das, —, πλ
-s, τὸ κατάστημα.

Etagé, die, —, πλ -n, τὸ πάτωμα.

Etappe, die, —, πλ -n, ὁ
στρατιωτικὸς σταθμός.

Etappen strasse, die, ἡ
στρατιωτικὴ ὁδός.

etappen weise ἐπὶ κατὰ σταθ-
μούς.

Etat, der, -s, ὁ προϋπολο-
γισμός. den — aufstellen κατα-
στρώειν τὸν προϋπολογισμόν.

etatisieren μὴ συμπεριλαμ-
βάνειν εἰς τὸν προϋπολογισμόν.

etatsmässig σύμφωνα πρὸς
τὸν προϋπολογισμόν.

Ethik, die, —, ἡ ἡ ἐκὴ ἐθι-
κοφία.

ethisch ἠθικός.

Etikett, das, -s, πλ -s, τὸ
πιττακίον, τὸ ἐξώσημον.

Etikette, die, —, πλ -n, ἡ
ἐθιμοτυπία, ἐθιμοταξία.

etliche ἄντιν τινές, μερικοί. —
dreissig τριάκοντα περίπου.

etlichemal ἐπὶ ἐνότε, κά-
ποτε.

Etüde, die, —, πλ -n, τὸ γύ-
μνασμα, μελέτημα.

Etui, das, -s, πλ -s, ἡ θήκη,
τὸ θηκίον [τὸ κουτί, τὸ κουτάκι].

etwa ἐπὶ περίπου [ἀπάναι κά-
τω]. πῶς, τυχόν, habe ich ihn
— beleidigt? μὴ τυχόν προσέ-
βαλον αὐτόν; wenn er — abrei-
sen sollte ἐὰν τυχόν ἐμελλε νὰ
ἀναχωρήσῃ. — fünfzig Pferde
πεντήκοντα περίπου ἵπποι.

etwaig ἡ etwanig τυχόν,
ἐνδεχόμενος. — en Falls ἐν ἐνδεχο-
μένῃ περιπτώσει, κατὰ περίπτωσιν.

etwas ἄντιν τι [κάτι τι], ὀλίγον,
ὀλίγον τι. — Geld ὀλίγα χρή-
ματα. — Neues νέον τι, νεώτε-
ρόν τι. so — τοιοῦτον τι, das ist
— anderes τοῦτο εἶναι ἄλλο τι,
τοῦτο διαφέρει. daraus kann —
werde αὐτὸ δύναται νὰ χρησι-
μοποιηθῇ. sich für — halten νο-
μίζω ὅτι εἶμαι/τι. er hat — ge-
lernt ἐσπούδακε τῷ ὄντι τι.

Etymolog, der, -en, πλ -[e]n,
ὁ ἐτυμολόγος.

Etymologie, die, —, πλ -[e]n,
ἡ ἐτυμολογία.

etymologisch ἐτυμολογικός.
euch ἄντιν ὑμεῖς, σᾶς, ὑμῖν, πρὸς
ὑμᾶς.

euer (eure, euer) ἄντν ὑμέτερος, ἰδικός σας· ὑμῶν, σας eure Eltern οἱ γονεῖς σας. ist dieses Haus — ? ἰδική σας εἶνε αὕτη ἡ οἰκία; — sind zwölf εἴσαθε δώδεκα τὸν ἀριθμὸν.

Eule, die, —, πλ -n, ἡ γλαῦξ [ἡ κουκκουβάγια]. (πρμ) -n nach Athen γλαῦξ· Ἀθῆναζε, γλαῦκα εἰς Ἀθῆνας.

Eulen spiegel, der, (οἶκ) ὁ γελοιοποιός, ἀστειολόγος [ὁ καταγνώστης].

Eunuch, der, -en, πλ -en, ὁ εὐνοῦχος.

Euphonie, die, —, ἡ εὐφωνία.
euphonisch εὐφωνός, εὐφωνικός.

Euphorbie, die, —, πλ -n, (πλ) τὸ εὐφρόδιον.

eure ἴδε euer

eurer ἄντν ὑμῶν. ὁ ὑμέτερος, ὁ ἰδικός σας.

eurerseits ἐπρ τὸ καθ' ὑμᾶς· ἐκ μέρους σας.

euret halben, ἢ -wegen, ἢ um -willen ἐπρ χάριν (ἐνεκα) ὑμῶν, πρό· χάριν ὑμῶν [γὰρ τὸ χατῆρ' σας].

eurige (der, die, das), ἄντν ὁ ὑμέτερος, ὁ ἰδικός σας. das — τὸ ἰδικόν σας. die -n οἱ ὑμέτεροι, οἱ ἰδιοί σας. ganz der — ὅλος ὑμέτερος.

Euter, das, -s, πλ —, τὸ οὐθαρ, ὁ μαστός, ἡ θηλή (ζώου).

eutern αὐτὴ γαλακτοφορῶ.

evangelisch εὐαγγελικός· διαμαρτυρούμενος.

Evangelist der, -en, πλ -en, ὁ εὐαγγελιστής.

Evangelium, das, -s, πλ -ien, τὸ εὐαγγέλιον. das — Matthäi τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον. das — verkündigen ἢ predigen κηρύττει τὸ εὐαγγέλιον.

Evaporation, die, —, πλ -en, ἡ ἐξάτμισις, ἐξαέρωσις.

evaporieren ἀτμ ἐξατμίζομαι, ἐξαερούμαι.

Eventualität, die, —, πλ -en, τὸ ἐνδεχόμενον, ἡ δυνατή περιπτώσις.

eventuell ἐνδεχόμενος, συμπτωματικός, συντυχικός. || —, ἐπρ κατὰ περίστασιν. ἐν ἐνδεχομένη περιπτώσει· ὑποθετικῶς.

evident ἐναργής, προδήλος, προφανής.

Evidenz, die, —, ἡ ἐνάργεια, τὸ προφανές.

Ew. = Euer ἢ Eure.

ewig αἰώνιος, αἰδώς, ἀεὶ μνηστος -er Jude περιπλανώμενος Ἰουδαῖος. -er Hass τὸ αἰώνιον μῖσος. seil -en Zeiten ἀπ αἰώνος auf — ἢ auf -e Zeiten εἰς αἰετ, διὰ παντός, ἐς αἰετ. auf immer und — εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας, εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα. || —, ἐπρ αἰωνίως.

Ewigkeit, die, —, πλ -en, ἡ αἰδιότης, αἰωνιότης· ὁ αἰὼν. von — her ἀπ' αἰῶνος. von — zu — εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας· (οἶκ) in — nicht οὐδαμῶς, οὐδέποτε.

ewiglich ἐπρ αἰωνίως.

exakt ἀκριβής.

Exaktheit, die, —, ἡ ἀκρίβεια.

exaltiert ἐξηγμένος, ἐνθους.

Examen, das, -s, πλ -mina, ἡ ἐξέτασις· αἱ ἐξετάσεις. — machen ἢ bestell n ὑφίσταμαι ἐξετάσεις. durch das — kommen ἐπιταγχάνω εἰς τὰς ἐξετάσεις. beim — durchfallen ἀπορρίπτομαι εἰς τὰς ἐξετάσεις.

Examinand, der, -en, πλ -en, ὁ ἐξεταστέος.

Examinator, der, -s, πλ -ören, ὁ ἐξεταστής.

examinieren μὴ ἐξετάζω.

Excellenz, die, —, πλ -en, ἡ ἐξοχότης. — Ἐξοχώτασι!

Excentricität, die, —, πλ -en, ἡ ἐκκεντρότης, ἐκκεντρικότης. παραδοξοποιία

excentrisch ἐκκεντρος, ἐκκεντρικός· παραδοξοποιός.

Exception, die, —, πλ -en, ἡ ἐξαίρεσις, (νομ) ἡ ἐνστάσις.

exceptionel ἐξαίρετικός.

excerpieren μὴ συνοφίζω.

Excerpt, das, -es, πλ -e, ἡ περίληψις.

Excess, der, -es, πλ -e, τὸ ἀτόπημα, ἡ παρεκτροπή, ἀσχημία.

Exekution, die, —, πλ -en, ἡ δικαστικὴ ἐκτέλεσις.

exekutiv ἐκτελεστικός.

Exekutive, die, —, ἡ **Exekutiv gewalt**, die, ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία.

Exekutor, der, -s, πλ -ören, ὁ ἐκτελεστής ἀποφάσεως.

executorisch ἐκτελεστήριος.

Exempel, das, -s, πλ —, τὸ παράδειγμα· τὸ (μαθηματικόν) πρό-βλημα.

Exemplar, das, -s, πλ -e, τὸ ἀντίτυπον.

exemplarisch παραδειγματικός.

Exequatur, das, —, τὸ ἐκτελεστήριον.

Exequien, die (ὅλ πλ), τὸ μνημόσυνον.

exerzieren μὴ γυμνάζω. // —, αὐτὴ γυμνάζομαι, σωμασκάω.

Exerzier meister, der, ὁ προ-γυμναστής.

Exerzier platz, der, ἡ πλατεῖα τῶν γυμνασίων, τὸ γυμνάσιον.

Exercitium, das, -s, πλ -tien, ἡ -tia, τὸ γυμνάσιον· τὸ γόμνασμα.

Exil, das, -s, ἡ ἐξουρία.

exilieren μὴ ἐξορίζω.

Existenz, die, —, πλ -en, ἡ ὕπαρξις.

existieren ἀμὲν ὑπάρχω.

exkludieren μὴ ἀποκλείω.

exclusiv ἀποκλειστικός.

exclusive ἐπὶ ἐκτός, ἐξαίρου-μένου.

Exkommunikation, die —, πλ -en, ὁ ἀφορισμός.

exkommunizieren μὴ ἀφορίζω.

Exkrement, das, -es, πλ -e, τὸ περίτωμα.

Exkurs, der, -es, πλ -e, ἡ παρεκβάσις· ἡ παρεκβατικὴ πραγ-ματεία.

Exkursion, die, —, πλ -en, ἡ ἐκδρομή.

Exmatrikulation, die, —, πλ -en, ἡ ἐκ τοῦ μητροῦ διαγραφὴ.

exmatrikulieren μὴ διαγρά-φω ἐκ τοῦ μητροῦ.

exorbitant ὑπερβολικός, ὑπέρ-ογκος.

Exorcismus, der, —, ὁ ἐξόρ-κισμός.

exotisch ἐξωτικός, ἀλλοδαπός.

Expansion, die, —, πλ -en, ἡ διάτασις· ἡ ἔκτασις.

Expedient, der, -en, πλ -en, ὁ διεκπεραιωτής.

expedieren μὴ διεκπεραιῶ.

Expedition, die, —, πλ -en, ἡ διεκπεραιώσις, τὸ γραφεῖον· ἡ ἐκ-στρατεία.

Expektoration, die, —, πλ -en, ἡ ἀπόχρεμψις, ἀποφλεγμά-τωσις· ἡ ἐκμυστήρευσις.

sich expectorieren ἀποχρέμ-πτομαι, ἀποφλεγματίζω. (μετφ) ἐκ-μυστηρεύομαι.

Experiment, das, -es, πλ -e, τὸ πείραμα.

experimental πειραματικός.

Experimental physik, die, ἡ πειραματικὴ φυσική.

experimentieren ἀμὴ ἐκτελεῖν
πειράματα.

expert ἐμπειροπράγμων, εἰδη-
μων, der E-e ὁ πραγματογνώμων,
ἐμπειροπράγμων.

explizieren μὴ ἀναπτύσσω.

Explikation, die, —, πλ -en,
ἢ ἀνάπτυξις, ἢ ἐξήγησις.

explodieren ἀπὸς ἐκρηγνόμεαι.

Explosion, die, —, πλ -en,
ἢ ἐκρηγξις, ἢ ἐκπυρσοκρότησις.

Exponent, der, -en, πλ -en,
(μὲν) ὁ ἐκθέτης.

exponieren μὴ ἐκθέτω sich
— κτ/θεμαι.

Export, der, -es, τὸ ἐμπόριον
ἐξαγωγῆς.

Exportation, die, —, πλ -en,
ἢ ἐξαγωγή.

Export geschäft, das ἢ han-
del, der, τὸ ἐμπόριον ἐξαγωγῆς.

exportieren μὴ ἐξαγω.

express ὁ, ἢ, τὸ ἐπιτηδές· ῥη-
τός· ein E-er ἢ ein -er Bote
ἐκτακτός ταχυδρόμος. || —, ἐπρ κατ'
εὐθείαν, ἐξ ἐπιτηδούς· ῥητῶς.

Expresser, der, -s, πλ —,
τὸ κατ' εὐθείαν ταχυδρμεῖον, ὁ
ἰδιαιτέρος ταχυδρόμος.

Extemporale, das, -s, πλ
-lien, τὸ αὐτοσχέδιον θέμα· ὁ αὐ-
τοσχέδιος λόγος.

extemporieren μὴ αὐτοσχε-
διάζω.

extemporiert αὐτοσχέδιος.

extern ἐξωτερικός.

extra ἐπρ ἐκτάκτως· ἰδιαιτέρως·
ἐκ περισσοῦ, ἐν ἐπιμέτρῳ. ἔκτα-
κτο.

Extrabeilage, die, τὸ ἔκτα-
κτον παράρτημα.

Extra blatt, das, τὸ ἔκτακτον
φύλλον.

extrafein ἐξόχως ἄριστος.

Extrakt, der, -es, πλ -e, τὸ
κρύλισμα, ἐκτίεσμα.

Extra post, die, τὸ ἔκτακτον
ταχυδρμεῖον.

extravagant ὑπερβολικός· ἀ-
κόλαστος, ἔκλυτος.

Extravaganz, die, —, ἡ ὑπερ-
βολή, παραδοξολογία.

extravagieren ἀμὴ παραδο-
ξοποιῶ, παραδοξολογῶ.

Extra zug, der, ἡ ἔκτακτος,
ἀναξοστοιχία.

1 **extrem** ἄκρος, ἔσχατος· ὑπερ-
βάλλων, ὑπερβολικός.

2 **Extrem**, das, -es, πλ -e, ἡ ἀ-
κρότης, ἔσχατιά, τὸ ἄκρον, ἡ ὑπερ-
βολή, die -e berühren sich τὰ
ἄκρα ἀντίθετα συμβιβάζονται.

Extremität, die, —, πλ -en,
τὸ ἄκρον, ἡ ἔσχατιά.

Exulant, der, -en, πλ -en, ὁ
ἐξόριστος, ἐκκληρυκτός, ὁ φυγάς.

exulieren ἀπὸς διατελεῖν ἐν ἐξο-
ρίᾳ.

F

Fabel, die, —, πλ -n, ὁ μῦθος.

Fabel buch, das, τὸ μυθολόγιον.

Fabel dichter, der, ὁ μυθο-
ποιός, μυθολόγος, μυθογράφος.

Fabelei, die, ὁ λῆρος, ὁ μῦθος·
τὸ παραμύθιον.

fabelhaft μυθώδης, μυθικός.

Fabel lehre, die, ἡ μυθολογία.

fabeln μὴ & ἀμὴ μυθολογῶ, μυ-
θοποιῶ, μυθοπλαστοῦ.

Fabel welt, die, τὰ μυθικά· οἱ
μυθικοὶ χρόνοι· οἱ μῦθοι.

Fabel werk, das, τὸ μυθολόγημα, τὸ μυθοποίημα.

Fabrik, die, —, πλ -en, τὸ ἐργαστάσιον· τὸ τεχνουργεῖον.

Fabrikant, der, -en, πλ -en ὁ κατασκευαστής, ὁ παραγωγεύς.

Fabrik arbeit, die, τὸ τεχνουργημα.

Fabrikat, das, -es, πλ -e, τὸ τεχνουργημα, τὸ προϊόν, κατασκευάσμα.

Fabrikation, die, —, πλ -en, ἡ τεχνουργία, ἡ κατασκευή.

Fabrik besitzer, der, ὁ ἐργαστασιάρχης.

Fabrik ware, die, τὸ ἐμπορεύμα ἐργαστασίου.

Fabrik zeichen, das, τὸ ἔμβλημα ἐργαστασίου.

fabrizieren μὴ κατασκευάζω, τεχνουργῶ.

Façade, die, —, πλ -n, τὸ μέτωπον.

Fach, das, es, πλ ἡ Fächer, ἡ θήκη, τὸ θηλόν [τὸ κουτί]· τὸ διαμερίσμα· τὸ ἀνάκτιον, τὸ βῆμα. ὁ κλάδος ἐπιστήμης· ἡ ἐπιστήμη· τὸ στοιχεῖον, ὁ κλάδος. geheimes — στυγερὸν μυστικόν. ein Chemiker von — γημικός ἐξ ἐπαγγέλματος. (μτφ) unter Dach und — bringen φέρω ὑπὸ ἔστυλον. Das ist nicht mein — τοῦτο δὲν εἶναι τοῦ εἶδους μου. das schlägt nicht in dein — τοῦτο δὲν εἶναι τοῦ κλάδου σου. ein specielles — εἰδική ἐπιστήμη, εἰδικότες ἐπιστήμης.

fächeln μὴ ῥιπίζω, ἀερίζω, ἀνεμίζω, sich — ἀερίζομαι.

Fächeln das, -s, ἡ ῥίπισ, ὁ ῥιπισμός.

Fächer, der, -s, πλ —, τὸ ῥιπίδιον, ἀνεμιστήριον.

fächerförmig ῥιπιδειδής.

fächerig κοφελώδης· πολλὰ διαμερίσματα ἔχων.

Fächer macher, der, ὁ ῥιπιδοποιός.

fächern μὴ ῥιπίζω, ἀερίζω.

Fach mann, der, -es, πλ -männer, ὁ εἰδημῶν, ὁ ἐπειρωπάρχμων.

Fach schule, die, ἡ εἰδική σχολή.

Fach studium, das, ἡ ἐπιστήμονικὴ μελέτη.

fachweise ἐπρ κατὰ διαμερίσματα.

Fach werk, das, τὸ εἰδικόν ἔργον. ἡ πλεκτή, ξυλεία, τὸ ξύλωμα.

Fach wissenschaft, die, ἡ εἰδική ἐπιστήμη.

Facit, das, -s, τὸ ὀλίκον ἔθροισμα, τὸ ὀλίκον ποσόν.

Fackel, die, —, πλ -n, ἡ λαμπάς, ἡ θῆξ, ὁ πυρσός. -n tragen δαδουχῶ, δαδουφορῶ, λαμπροδιφορῶ.

Fackel lauf, der, ἡ λαμπαδθρομία, λαμπαδθορία.

fackeln ἀμὴ φωτοβολῶ. (μτφ) προφασίζομαι [κάρνω καμώματα, καμῶνομαι].

Fackel schein, der, ἡ λάμψις λαμπαδθορίας.

Fackel tanz, der, ὁ χορός λαμπαδθρόρων· ἡ λαμπαδθρομία.

Fackel träger, der, ὁ λαμπαδοφόρος, λαμπροδιστής.

Fackel zug, der, ἡ λαμπὰ σορί· ἡ δαδουχία.

façonieren μὴ περιπλάσσω, ερισχηματίζω, διανθίζω.

Fädchen, das, -s, πλ —, τὸ νηματινόν.

fade ἀηδής [σαχλός]. -s Zeug ἀηδής [σαχλαμάρις].

Faden, der, -s, πλ Fäden, τὸ νῆμα ἡ κλωστή ἡ ὄργωιά. (μτφ) τὸ νῆμα· ἡ ἀκολουθία, ἡ συνέχεια. (οἶκ) er hat keinen trucknen — am Leibe εἶναι κάθυγρος [εἶναι βρεγμένος εἰς τὸ κόκκαλον].

fadenförmig νηματώσης, νηματωειδής.

fadengerade ἐπρ εὐθυγράμμως· εὐθύς ὡς λαμπάς, εὐθύτατος.

Faden nudeln, die (ὅλ πλ), οἱ πολλοὶ [ὁ φιλές].

fadenrecht εὐθύς ὡς λαμπάς, εὐθύτατος, εὐθυγράμμος.

fadenscheinig κατατετριμμένος, τριβακός.

fadenweise ἐπρ νηματωδώς.

Fadheit, die, —, πλ -en, ἡ ἀνοσιούτης [ἡ ἀνοστή, σαχλαμάρα].

Fagott, das, -es πλ -e ὁ ἀνόρεκτος (ὁ βαρύνωνος) αὐλός, ὁ βαρύσαυλος.

Fagottist, der, -en, πλ -en, ὁ αὐλητής βαρυαύλου.

fahen ἴδε fangen.

fähig ἱκανός, δεξιός, ἐπιτήδειος, ἐπίδεκτικός.

Fähigkeit, die, —, πλ -en, ἡ ἱκανότης, δεξιότης, ἐπιτηδειότης, εὐχέρεια, ἡ ἐπίδεκτικότης.

fahl ὥχρος, ἄχρους.

fahlgelb πύρινος, κίτρινόχρους.

fah grau ὑπόφαρος, ὑπόφαιος.

fahlrot ὑπόπυρρος, ἐρυθροπύς [ροκκινωπός].

Fähnchen, das, -s, πλ —, ἡ μικρά σημαία.

Fähnrich ἴδε Fahrnich.

Fahne, die, —, πλ -n, ἡ σημαία zur — schwören ὁμῶν εἶναι τῆς σημαίας. (μτφ) mit klingendem Spiel und fliegender — μετα φανῶν καὶ λαμπάδων.

fahnenflüchtig βίψασπις, λιποτάκτης.

Fahnen junker, der, ὁ σημαιοκύριος.

Fahnen schmied, der, ὁ στρατιωτικός πεταλωτής.

Fahnen stange, die, ἡ-stock der, ὁ στύρος, τὸ κοντάριον σημαίας.

Fahnen träger, der, ὁ σημαιοκύριος.

Fahnen wache, die, ἡ φρουρά σημαίας.

Fahnen weihe, die, ἡ εὐλογία σημαίας.

fahnenweise ἐπρ κατὰ λόχους· κατ' ἑλας.

Fähnlein, das, -s, πλ —, ἡ μικρά σημαία ein — Soldaten λόχος ἡ ἑλὴ στρατιωτῶν.

Fähnrich, der, -s, πλ -e, ὁ σημαιοκύριος, ὁ ἀνθυπασιότης.

fahrbar ἀμαξιτός, ἀμαξιτός πλώιμος, πλωτός.

Fahrbarkeit, die, —, τὸ ἀμαξιτόν· τὸ πλώιμον, τὸ πλωτόν.

Fahr billet, das, τὸ εἰσιτήριο (ἐπιβάτου).

Fähre, die, —, πλ -n, τὸ πορθμεῖον [τὸ πέρασμα].

fahren* (fahre, fahrst, fahrt-fuhr* gelahren) πρ κομίζω ἐπ' ὀχήματος [κουβαλῶ πρ τὸ ἀμάξι].

// — ἀμὴ ἦνισα, ἐλαύνω, ἀματηλατῶ. der Kutscher fährt gut ὁ ἀμαξηλάτης ἦνισα καλῶς. //

—, ἀμὲ ἐλαύνω, ὀχοῦμαι, μεταβαίνω ἐπ' ὀχήματος. πηγαίνω ἐφ' ἀμάξης.

πλέω, ναυτίλλομαι, ναυτολοῦμαι. κινεῖσθαι μεθ' ὀρμῆς, ὀρμῶμαι ἐκτινάσσεσθαι, ἀνατινάσσεσθαι. ἐκφεύγω, ἐξολισθάνω, διάγω, διατελῶ.

— lassen παραιτῶ. fahre wohl! κατευδίων! εἰς ὁδὸν εἰρήνης! über einen Fluss — διαβαίνω ποταμόν. mit der Post — πηγαίνω διὰ τοῦ ταχυδρομείου. Schlitten — ὀχοῦμαι ἐπ' ἐλκλῆθρου. ans Land — κρησσορίζομαι, καθορμίζομαι.

längs der Küste hin — παραπλεύω τὴν κτῆν. s. romafwärts — πλέω ἄνω ποταμῶν. spazieren — περιελαύνω, περιέρχομαι ἐφ' ἀμάξης. über Land — μεταβαίνω δι' ὀχήματος εἰς τὴν ἐξοχὴν. zu Lan-

de — περιόδευω κατὰ ξηρὰν. aus dem Bette — ἀναπηδοῖ ἐκ τῆς κλίνης. das Messer fuhr mir aus der Hand τὸ μαχαίριον ἐξωλίσθησεν ἐκ τῆς χειρὸς μου. mit der Hand in die Tasche — ἐμπηνύω τὴν χεῖρα εἰς τὸ θυλάκιον. einem in die Haare — ἐπιλαμβάνομαι τῆς κόμης τινός [τὸν τασκύνω ἀπὸ τὰ μαλλιά]. gen Himmel — ἀνέρχομαι εἰς οὐρανόν. einem übers Maul — ἐπιπλήττω τινὰ ἀποτόμως. was ist dir durch den Kopf gefahren? τί σοι ἐπῆλθε [τί σου ἐκάπνισε]; wohl (übel) bei etwas — καλῶς (κακῶς) μοι ἀποβαίνει τι. ein Wort — lassen bleiben ἀπερισκέπτως λέξιν.

Fahren, das, -s, ἡ ἀγωγή, κομιδὴ, ἡ δι' ὀχήματος μεταφορά. ἡ ἡνιοχεία, ἡνιόχσεις, ἀμαξηλασία, ἡ ὄχσεις, ἡ ἐφ' ἀμαξης πορεία, ὁ ἐπ' ὀχήματος περίπατος· ὁ πλοῦς. ich kann das — nicht vertragen δέν δύνασθαι νὰ ὑποφέρω τὴν ἀμαξαν. er versteht das — gut καλῶς ἡνιογεῖ.

fahrend ἐφ' ἀμάξης ἡ πλοίου. φορητός, κινητός. -er Ritter ὁ περιπλανώμενος ἵπποτης. -e Habe ἡ κινητὴ περιουσία, οἰκοσκευή. -es Lazarett τὸ κινητὸν νοσοκομεῖον, τὸ φορεῖον.

Fahrgeld, das, ὁ ναῦλος, τὸ ναῦλον.

fahrlässig ἀτημελής, ὀλίγωρος, ῥάθυμος [ἀναμελειάρης].

Fahrlässigkeit, die, —, ἡ νωθρότης, ῥαθυμία, ἀμελεία [ἡ ἀναμελεία, τεμπελία].

Fährmann, der, -s, πλ -leute, ὁ παρθμύς [ὁ περαστικός].

Fahrplan, der, τὸ ὁρομολόγιον.

Fahrstrasse, die, ἡ ἀμαξιτός, λεωφόρος.

Fahrt, die, —, πορεία· τὸ ταξίδιον· ὁ πλοῦς, ὁ ὁρμός.

Fahrtaxe, die (πορείων).

Fährte, die, —

Fahrwasser, μὲν ὕδωρ.

Fahrweg, der ἡ ἀμαξηλατός [ὁδός]

Fahrwind, der πρύμος] ἄνεμος.

Faksimile, das τὸ πανομοιότυπον.

Faktion, die, μερίς, φατρία, τὸ κ

faktisch πραγμα

Faktor, der, -s ἐπιμελητής. (μὲν ὁ

Faktorei, die, ἐμπορικὸν πρακτορε

Faktum, das, γεγόνός, τὸ πρᾶγμα

Faktur, die, — μολόγιον ἐμπορευμά

Fakultät, die, σχολή πανεπιστημ

falb ὠχρός, ἄγρ

Falbe, der, -n θάλευκτος ἵππος, ὁ

Falbel, die, — χρους ἵππος.

Falbe, die, — κρηπιδιον, τὸ θυσ

Falke, der, -n, ραξ, τὸ ἱεράκιον [τ

Falkenauge, ο

Falkenbeize, κος ἄρνιθυθηρία

Falkenier, der ἱερακοτρόφος [ὁ γαρ

Falkenier k ἱερακοτροφία, ἱερακ

Falkner, der, ἱερακοτρόφος [ἱερα

Fall gesetz, das., (φυσί ο νομὸς τῆς πτώσεως τῶν σωμάτων.)

fallieren ἀπὸ χρεωκοπῶ, πτωχεύω.

fällig ληξιπρόθεσμος· πληρωτέος.

Falliment ἢ **Fallissement**, das., -es, πλ -ε, ἢ (ἀδολος) χρεωκοπία, ἢ πτώχευσις.

1 **fallit** χρεωκόπος.

2 **Fallit**, der, -en, πλ -en, ὁ χρεωκόπος.

Fall netz, das., ἡ παγίς, πᾶσι δίκτυον.

falls ἀνθ' ἐν ᾗ περιπτώσει, ἐάν ποτε.

Fall schirm, der, τὸ ἀλεξιπτωτον, τὸ βραδύπτωτον.

Fall strich, der, ἡ βρόχος [ἢ τροχάδα, τὸ βρόχι], einem -e legen στήναι παγίδα τινί.

Fall sucht, die, ἡ ἐπιληψία.

fallsüchtig ἐπιληπτικός, ἐπίληπτος.

Fall thür, die, ἡ καταρρακτὴ θύρα, ἡ ὀροσθύρα [ἢ κλαδονί].

Fällung, die, —, πλ -en, ἡ κόψις, ἐξοτομία, ἡ ἔκκρισις — eines Urteils ἡ γνώματευσις, γνωμοδοτήσις.

falsch ψευδής [ψεύτικος], πρόσθετος· πλαστός, πλημμελής, ἐσφαλμένος, σφαλερός, δόλιος, δολερός, δούλος.

-e **Freundschaft** ἡ ψευδὴς φιλία, ἡ λυκοφιλία.

-es **Zeugnis** ἡ ψευδομαρτυρία.

-er **Zeuge** ὁ ψευδομαρτυρῶν.

-er **Prophet** ὁ ψευδοπροφήτης.

einen -en **Weg einschlagen** ἀποπλανῶμαι, γὰν τον ἄρμον.

-er **Eid** ὁ ψευδὴς ὅρκος, ἡ ἐπίορκία.

-es **Haar** ἡ πρόβλητος κόμη [τὰ ψεύτικα μαλλιά].

-e **Münze schlagen** παραρτίτει νόμισμα.

-er **Schritt** τὸ παραπάτημα.

einen -en **Schritt** ποιεῖν παραπάτημα. // —, ἐπρ ψευ-

δώς, πλημμελώς, ἐσφαλμένως, σφαλερῶς [τροχάδι].

δολίως, δούλως, — schreiben γράφω πλημμελῶς.

— urteilen κρίνω ἐσφαλμένως.

— hören παρακούω.

— verstehen παρανοεῖν.

— schwören ἐπιορκῶ.

Falsch, das., ἡ δολιότης, ἡ δολιότης.

fälschen μι νοθεύω, παραποιῶ.

Fälscher, der, -s πλ —, ὁ νοθευτής· ὁ κωδηλευτής· ὁ παραποιητής.

Falschheit, die, —, πλ -en, ἡ δολιότης, ἡ κωδηλευσία.

ὁ δολιότης, ἡ δολιότης.

fälschlich ἢ **-erweise** ἐπρ ψευδῶς, πλημμελῶς, ἐσφαλμένως, δολίως, δούλως.

Falsch münzer, der, ὁ παραρτίτης, κωδηλοποιός.

Falsch münzerei, die, —, ἡ παραρτίσις, κωδηλοποιία, κωδηλευσία.

Fälschung, die, —, πλ -en, ἡ νοθευσις, παραποίησις· ἡ κωδηλευσία, παραρτίσις.

Falsett, das., -es, ἡ τῆς κεφαλῆς φωνή, ἡ λαρυγγωφονία.

Fältchen, das, -s, πλ —, ἡ μικρὰ πτυχή.

Falte, die, —, πλ -n, ἡ πτυχή, πτύξις [ἡ διπλωλός, σούφρα], ἡ ρυτίς [ἡ ζαρωματιά, ζαρωμάδα].

in -n legen πτύσσω, διπλώνω.

die **Stirn** in -n legen συνοφρύνω [κατσουφρύνω].

fälteln μι πτύσσω, διπλώνω· ρυτιῶ [ζαρώνω, σουφρώνω].

falten μι πτύσσω, συμπτύνω, διπλώνω· ρυσσῶ [σουφρώνω], ρυτιδῶ [ζαρώνω].

die **Stirn** — ἀνκασπῶ τὰς ὀφρὺς, συνοφρύνω, die **Hände** — συμπτύνω τὰ χεῖρας [κλειδῶνω τὰ χεῖρια].

Falten, das, -s, ἡ πτύξις [τὸ ζάρωμα].

Falknerei, die, —, πλ -ει, τὸ ἱερακοτροφεῖον. ἡ ἱερακοτροφία.

Fall, der, -s, πλ Fälle, ἡ πτώσις· ἡ κατάπτωσις. ἡ περιπτώσις. περιστασις· τὸ περιστατικόν, συμβάν. (γρμ) ἡ πτώσις. im -e dass ἐν περιπτώσει καθ' ἣν, ἂν ἴσῃς. im -e der Not ἐν ἀνάγκῃ, ἀνάγκης τυχεύσης. in keinem -e ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ. οὐδαμῶς. auf alle Fälle, ἢ auf jeden — ἐξ ἅπαντος, ἐν πάσῃ περιπτώσει, πάντως. vorkommenden -s ἐν ἐνδεχομένη περιπτώσει. zu -e bringen καταρρίπτω· διακορεύω διαφθεῖραι zu -e kommen περιπίπτω εἰς διαθεοράν. es kann der — eintreten ἐνδέχεται. Knall und — αἰφνης. setzen wir den — ἄ; ὑποθέσωμεν. (πρμ) Hochmut kommt vor dem -e mωραίνει κύριος δὲ βούλεται ἀπωλεῖσαι.

Fall heil, das, ἡ λαίμοτος [ἡ χαρμανίδα].

Fall brücke, die, ἡ κινήτη γέφυρα.

Falle, die, —, πλ -η, ἡ πάγη. παγίς [ἡ παγίδα]. einem eine — stellen στήνω παγίδα τινί, παγιεύω τινά. in die — geraten πίπτω εἰς τὴν παγίδα, πίπτω εἰς τὰ δίκτυα.

fallen* (falle, fallst, fällt· fiel· gefallen) ἄμς πίπτω [πέρτω]· καταπίπτω· ἐμπίπτω. (μτρ) ἐκπίπτω· ἑλαττοῦμαι, μειοῦμαι· ὀλιγοστεύω. ἀπόλλυμαι, ἀποθνήσκω. zur Erde — πίπτω κατὰ γῆς, χαμαί. auf die Nase — πίπτω πρηνής [πέρτω πρόμυτα]. einem zu Füßen — προσπίπτω εἰς τὰ γόνατα τινος, προσπίπτω τινί. auf die Kniee — καταπίπτω εἰς τὰ γόνατα, γονατίζω. in Schlaf — ἀποκοιμῶμαι. er ist nicht auf den Kopf gefallen δὲν στερεῖται ἐπὶ τῇ πύλῃ [κλαδανή, καταπεκτι].

πνεύματος in ein Land — εἰς ἄλλω εἰς χώραν. es fällt ihm schwer δυσκολεύεται. ich fiell auf den Gedanken συνέλαον τὴν ιδέα. ἡ ιδέα μοι ἐπῆλθε. wie fällst du darauf? πῶς σοι ἐπέργεται αὐτὴ ἡ ιδέα [πῶς σοὺ κατέβηκε]; die Schuld fällt auf ihn αὐτὸς ἐνοχοποιεῖται. mit der Thür ins Haus — ἀνατρέπω τὰ παράματα [τὰ χαλνώ]. er fiel in die Schlacht ἐπεσεν ἐν τῇ μάχῃ. die Gefallenen οἱ φονευθέντες, οἱ τῇ μάχῃ πεσόντες. ein Wort lassen ῥίπτω λέξιν. einem um den Hals — περιβάλλω τινά μετὰ τῶν χειρῶν, ῥίπτομαι εἰς τὸν λαιμόν τινος. in Ungnade — περιπίπτω εἰς δυσμένειαν, einem um Wort — διακόπτω τινά λαλοῦντα· der Mut ist ihm gefallen ἐνέπεσεν εἰς ἀθυμίαν. diese Farbe fällt ins Role τὸ χρώμα τοῦτο ἐπαλάσσει εἰς τὸ ἐρυθρόν, an einem — περιέρχεται διὰ κλήρου [πίπτει τινι. in eine Krankheit — περπίπτω εἰς ἀσθενειαν. in Ohnmacht — λιποθυμῶ, λιποθυγῶ. es fällt mir etwas zur Last πίπτει τι ἐπὶ τὴν ῥάχιν μου.

Fallen, das, -s, ἡ πτώσις· κατάπτωσις, ἡ ἐλαττωσις, μείωσις· ὁ θάνατος.

fällen μὴ πίπτω, ξυλοκοπεῖν. ἐκκρίνω. Bäume — δεινδροκοπεῖν δεινδροτομῶ. das Bajonett — πορταίνω λόγχην. ein Urtheil — ἐκφέρω κρίσιν, ἀποφαίνομαι, γνομαιτεύω.

fallend πίπτων -e Sucht ἡ ἐπιληψία.

Fall fenster, das, τὸ καταρρακτὸν (τὸ ἀνασυρόμενον) παράθυρον.

Fall gatter, das, ἡ καταρρακτὴ πύλη [κλαδανή, καταπεκτι].

ήν, παραθύρου. ἡ παραθυρόφυρος.
Fenster scheibe, die, ἡ ὑα-
 γή παραθύρου, ὁ φανόπτης [τὸ
 ἔκλυ]

Fenster steuer, die, ὁ φόρος
 ἐπὶ τῶν παραθύρων.

Fenster vertiefung, die, τὸ
 παραθυροειδές κοίλωμα.

Fenster werk, das, τὸ παρα-
 θυροῦμα.

Ferien, die πλ. αἱ παύσεις,
 ἑξακοπῆ.

Ferkel, ἡ -chen, das, -s,
 τὰ —, ὁ δέλεαζ, τὸ σούδιον, ὁ
 γαβίος [τὸ γουρουνάκι].

ferm σταθερός, σταθερός.

Ferment, das, -s, πλ. -e, ἡ
 ζυμῇ, τὸ προζύμιον.

Fermentation, die, —, πλ.
 -en, ἡ (ἀναζύμωσις).

fermentieren ζυμῇ (ἀναζυ-
 μῶμαι).

fern μακρὰν ἀπέχων, μακρι-
 νός, μεμακροσμένος. sehr —
 ἀπώτατος. aus -en Landen ἐκ
 γῆρας μακρινῆς, πόρρωθεν [ἀπὸ
 τῆς μακρυᾶς]. das sei — von mir!
 ὁ θεός νῦν με φυλάξῃ! das sei —
 μή γένοιτο! die -e Nachwelt οἱ
 ὑστεροὶ ἀπογόνου. // —, ἐπὶ μα-
 κρὰν, πόρρω [μακρυᾶς]. in so —
 in so — als καλ' ὅσον, ὅσον. in
 die — κατὰ πόσον.

Fernan sicht, die, ἡ ἀπόψις.

Ferne, die, —, πλ. -n, ἡ ἀπό-
 ψις: τὰ μακρὰν. er sieht gut
 die — ἡ ὄρασις του ἐξικνεῖται
 πρὸς τὸν. das liegt noch in weiter
 — τοῦτον πόρρω ἀπέχει εἰσέτι aus
 fer — μακρόθεν, πόρρωθεν [ἀπὸ
 μακρυᾶς].

ferner ἀπώτερος. // —, ἐπὶ ἀ-
 πώτερω, μακρύτερον [πλεὺς μα-
 κρῶς] περαιτέρω [παραπέρα].
 ὁς τοῦτοις, πρὸς ὅς, παρεκτός
 οὗτου.

fernerhin ἐπὶ τοῦ λοιποῦ, εἰς
 ἐξῆς.

ferner weit ἡ -weitig μα-
 κρὰν ἐυρισκόμενος, πόρρω ἀπέχων,
 μακρινός.

Fern glas, das, τὸ μικρόν τη-
 λεσκοπίον.

fernher ἐπὶ μακρῶθεν, πόρρω-
 θεν, ἀπώθεν.

fernhin ἐπὶ μακρὰν, πρὸς τὰ
 μακρὰν.

Fern rohr, das, τὸ τηλεσκο-
 πιον.

Fern sicht, die, ἡ εὐρεία θέα,
 ἡ προοπτικῇ.

fernsichtig προσδύωψ.

Fernsichtigkeit, die, —, ἡ
 προσδύωψ α.

Ferse, die, —, πλ. -n, ἡ πτέρ-
 α. einem auf der — folgen ἀ-
 κολουθεῖν τινι κατὰ πόδα, διώκειν
 τινὰ κατὰ πόδας.

Fersen geld, das, (μπαζί) —
 geben δεικνύω τὴν βράχιν μου,
 φεύγω.

fertig ἑτοιμός, ἡτοιμασμένος,
 τετελειωμένος, ἀποτετελειωμένος [τε-
 λεωμένος]. δεξιῶς, ἐπιτελειῶς, ἐπι-
 τηδεῶς. — werden mit etwas
 περαινῶ τι, τελειώνω τι. — ma-
 chen φέρω εἰς πέρας. nun ist es
 — ἰδοὺ ὅτι ἐτελειώσεν. ich bin
 damit — ἐτελείωσα. ich werde
 bald — sein ὅσον οὕτω τελειώνω.
 er ist — ἐτελειώσεν· εἶδε τὸ τέ-
 λος του, κατεστράφη. sich — mi-
 chen ἐτοιμαζομαι, παρασκευάζο-
 μαι. // — ἐπὶ ἐτοιμῶς, πρὸς ἑτοι-
 μῶς, ἐπιτηδεῶς. — sprechen
 λαλῶ εὐχερῶς, ὁμιλῶ ἀπροσῆ-
 πτως.

fertigen μὴ περαινῶ, τε-
 λειώνω.

Fertigkeit, die, —, πλ. -en,
 ἡ ἐτοιμότης, εὐχέρεια: ἡ δεξιότης,
 ἐπιτηδεότης, ἐπιτελειότης. — der

Zunge ἡ εὐγλωττία. m./f — griechisch sprechen δουλοῦ εὐχερώς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Fessel, die. —, πλ -n, τὰ δεσμά, ο δεσμός. — am Fusse ἡ πέδη. — an den Händen ἡ χειροπέδη. in -n schlagen βάλω εἰς τὰ δεσμά. einem -n anlegen δεσμεύω τινα (μτφ) παρεμβάλλω προσκόμματα τι. in eines -n liegen εἶναι δεσμιός τοῦ ἐρωτοῦ τινος. einem die -n lösen λύω τινα ἐκ τῶν δεσμῶν.

fessellos ἄδεσμος, ἀδέσμευτος.

fesseln μὴ δεσμεύω, περιβάλλω διὰ δεσμῶν (μτφ) κυριεύω καταγοητεύω. ἐφιστῶ, πρσιγλάνω.

fest ο εὐρέος· μόνιμος, πάγιος, ἑρμῆς· ἀμετακίνητος, ἀκράδαντος· σταθερός, εὐσταθής· ὀχυρός, ἐρμυρός. -es Land ἡ στερεά, ἡρᾶ. -er Ort τόπος ὀχυρός. -er Preis τιμὴ σταθερά. -er Schlaf ὕπνος βαθύς. -e Freundschaft φιλία σταθερά. -er Entschluss σταθερά ἀπόφασις. — bei etwas bleiben ἑρμένω, ἐπιμένω εἰς τι. -en Fuss fassen ἀποκαθίσταμαι στερεῶς, ῥιζοβολῶ // — ἐπὶ στερεῶς σταθερῶς. ἀμεταθέτως. — schlafen κοιμῶμαι ὕπνον βαθύν. — überzeugt sein ἔχω πεπόθησιν ἀκράδαντον. — werden στερεοῦμαι· πηγνυμαι, συμπηγνυμαι [πήγω, πήσσω].

Fest, das, -es, πλ -e, ἡ ἑορτή· ἡ πανηγυρίς· ἡ τελετή· τὸ ἑορτάσμα.

Festabend, der, ἡ προτεράλα (ἡ παραμονὴ) ἑορτῆς.

Festbinden* μὴ δέω στερεῶς [δένω σφιχτά]· σφίγγω.

festbleiben* ἄμς μένω σταθερῶς· ἑρμένω ἐγκατεσθῶ.

Feste, die, —, πλ -n, τὸ φρούριον. — des Himmels τὸ στερέωμα.

Festgabe, die, τὸ δόμα ἑορτῆς.

Festgelage, das, ἡ εὐαγία· τὸ ἑορτάσμα [τὸ ἑορτανεῖν].

Festgesang, der, ὁ ὕμνος, πανηγυρικὴ ψῆψ.

festhalten* μὴ κρατῶ στερεῶς· ἐπιμένω.

Festigkeit, die, —, ἡ σταθερότης· ἡ εὐσθεσία, σταθερότης· ἡ μονιμότης, στερεότης· ἡ ἐπιμονή, καρτερία. — eines Ortes ἡ ὀχυρότης τοῦ τοῦ.

Festkalender, der, τὸ ἐορταλόγιον.

Festkleid, das, ἡ ἑορτάσις· ἡ σὺν ἡσυχίᾳ, τὸ φόρεμα τῆς ἑορτῆς [τὸ σκελινόν].

Festland, das, ἡ στερεὰ γῆ· ἡ ἡρᾶ· ἡ ἡπειρος.

festlich ἑορταστικῶς, ἑορταστικῶς, πανηγυρικῶς, πομπικῶς.

Festlichkeit, die, —, πλ -en, ἡ πανηγυρίς· ἡ πομπή, τελετή.

Festlied, das, τὸ ᾄσμα ἑορτῆς· ὁ ὕμνος.

festmachen μὴ στερεοῦμαι· σφίγγω.

Festmahl, das, τὸ συμπόσιον· ἡ εὐαγία.

festnehmen* μὴ συλλαβεῖν· δάνω.

Festordner, der, ὁ τελετάρχης· ὁ συμποσιάρχης.

Festordnung, die, ὁ κανονισμός ἑορτῆς.

Festpredigt, die, τὸ πανηγυρικόν κήρυγμα.

festsetzen μὴ ἀποκαθίσταμαι· ὀρῶ, προσδιορίζω, τάττω, φυλακίζω. sich — ἀποκαθίσταμαι· διαρκῶς. festgesetzt· ὠρισμένος, νενομισμένος [ἐνορισμένος, ἀποκοιμένος].

Festsetzung, die, —, πλ -en, ὁ ὀρισμός, προσδιορισμός· ἡ φυλάξις.

α. το ὑποκαυστὸν, ἡ θε- μάστρα
 αἰμίνας.
Feuer ordnung, die, ὁ καν-
 ονισμὸς περὶ τῶν ἐκ τῆς πυρκαϊ-
 αὶ ὠντων.
Feuer pfanne, die, τὸ πύρου-
 ν [ἢ σούρι, τὸ μαχαλά].
Feuer probe, die, ἡ διὰ τοῦ
 πυρὸς δοκιμὴ.
Feuer rad, das, ὁ πυροστρό-
 χος.
Feuer regen, der, ἡ βροχὴ
 πυρὸς.
Feuer rohr, das, τὸ πυροδόχον
 τμήμα.
Feuerrot πυρρός, φλογισθής.
 αἰσθόρους.
Feuers brunst, die, ἡ πυρκαϊά.
Feuer schaden, der, ἡ ἐκ τῆς
 πυρκαϊᾶς ζημία.
Feuer schein, der, ἡ λάμψις
 πυρὸς.
Feuer schirm, der, τὸ ἀλεξι-
 στήριον.
Feuer schlund, der, τὸ πυρί-
 νον βάραθρον, τὸ τηλεθύλον, πυ-
 ρόθυλον.
Feuer schwamm, der, τὸ ἀ-
 σκόν, ἡ ἴσκα.
Feuers gefahr, die, ὁ κίνδυ-
 νος πυρκαϊᾶς.
Feuers not, die, ὁ κίνδυνος
 πυρκαϊᾶς.
Feuerspe end πυρίπνοος, ἡρα-
 τικὸς. -er Berg τὸ ἡελοστεῖνον ὄρος.
Feuer spritze, die, ἡ πυροσβε-
 στικὴ ἀντλία, ὁ σίφων.
Feuer stahl, der, τὸ πυρεῖον
 πυρδόχος, τὸ τσακμάκι].
Feuer stä te, die, ὁ τόπος
 πυρκαϊᾶς. ἡ ἐστία, κάμινος.
Feuer stein, der, ὁ πυρίτης
 λίθος, πυρόλιθος [ἡ νυχόπετρα,
 ὁ ἀνύχι].
Feuer stelle, die, ὁ τόπος
 πυρκαϊᾶς.

Feuer strafe, die, ἡ διὰ πυ-
 ρὸς τιμωρία.
Feuer strahl, der, ἡ ἀκτὶς πυ-
 ρὸς ἡ φλογερὰ ἀκτίς.
Feuer tod, der, ὁ διὰ πυρὸς
 θάνατος.
Feuerung, die, —, πλ -en,
 ἡ πύρωσις, τὸ πῦρ, ἡ πυρευστικὴ
 (ἡ καύσιμος) ὕλη.
Feuerungs stoff, der, ἡ καύ-
 σιμος ὕλη.
Feuerver sicherung, die, ἡ
 ἀσφάλεια κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς, ἡ
 πυρασφάλεια.
**Feuerversicherungsgesel-
 lschaft**, die, ἡ πυρασφαλιστικὴ
 εἰταιρεία.
Feuer wache, die, ἡ πυρο-
 σβεστικὴ φρουρά.
Feuerwehr, die, τὸ σῶμα
 πυροσβεστῶν.
Feuerwehrmann, der, ὁ
 πυροσβέστης.
Feuerwerk, das, τὸ πυρο-
 τέχνημα.
Feuerwerker, der, -s, πλ
 —, ὁ πυροτέχνης. ὁ ἀρχιπυροδο-
 λητής.
Feuerwerkerei, die, —, ἡ
 -werker kunst, die, ἡ πυρο-
 τεχνία.
Feur zange, die, ἡ πυράγρα,
 πυρολαβὴς [ἡ μαστία].
Feuer zeichen, das, τὸ ση-
 μεῖον πυρὸς· ὁ πυρός [τὸ πυρο-
 φάνι]. τὸ σημεῖον πυρκαϊᾶς.
Feuerzeug, das, τὰ πυρεῖα,
 πυροβολικά [τὸ τσακμάκι].
feurig πυροειδής, φλογισθής·
 πυρώδης, πύρινος, φλογώδης· δια-
 πυρος, φλογερός· ἐμπαθής, περι-
 παθής. -er Wein οἶνος οἷός, πυ-
 ρώδης. -er Blick βλέμμα φλογερὸν.
Fiaker, der, -s, πλ —, τὸ μι-
 σθωτὸν ὄχημα, ἡ ἀγορά αἵμαξα.
Fiasko, das, -s, ἡ οἰκτρά ἀπο-

τοχ/α. — machen ἀποτυγχάνω
οἰκτρῶς.

Fibel, die, —, πλ -n, τὸ ἀλ-
φαῖητάριον.

Fiber, die, —, πλ -n, ἡ ἴς, τὸ
νεύριον [ἡ ἴνα, γίνα].

Fibrin, das, -s, τὸ ἰνῶδες, αἱ
ἴνες.

Fichte, die, —, πλ -n, ἡ πί-
τος, ἡ πεύκη, ἐλάτη [ὁ πεύκος, τὸ
τσάμι].

fichten πιτύνας, πεύκινος, ἐλά-
τιος.

Fichtena pfel, der, ὁ πιτύνας
κῶνος, ὁ στρόβιλος [τὸ κουκκουνάρι.

Fichten baum, der, ἡ πίτος,
ἐλάτη, πεύκη [ὁ πεύκος, ἡ κουκκου-
ναριά].

Fichtennhai, der, ὁ πιτυών.

Fichten harz, das, ἡ πιτυίνη
ρητίνη [τὸ ῥετσίνι τοῦ πεύκου].

Fichten holz, das, τὸ πιτύνον
(τὸ πεύκινον) ξύλον.

Fichten wald, der, τὸ δάσος
πιτύων, ὁ πιτυών.

Fichten zapfen, der, ὁ στρό-
βιλος πίτυος [τὸ κουκκουνάρι].

Flickfacker, der, -s, πλ —,
ὁ μηχανογράφος, δολοπλόκος, βρα-
διοῦργος.

Flickfackerei, die, —, πλ
-en, ἡ μηχανογραφία, βραδιουργία.

Fideikommis, das, -es, πλ
-e, ἡ παρακαταθήκη.

Fidei kommissur, der, ὁ
θεματοκύλαξ.

fidél εὐθυμός, φαιδρός.

fiducit! ἐπὶ εἰς ὑγείαν [ἐβ/δα]!

Fiduz, das, —, ἡ ἐμπιστοσύνη

Fieber, das, -s, πλ —, ὁ πυ-
ρετός, [ἡ θέρμη]. gelbes—ὁ κίτρι-
νος πυρετός. das—haben πυρέσ-
σω, ἔχω πυρετόν. das—bekommen

καταλαμβάνομαι ὑπὸ πυρετοῦ. kal-
tes—το ῥιγοπύρετον [ὁ ῥίγος].

einlägiges — ὁ ἀμφιμερὶνος πυ-
ρετός. dreitägiges viertägiges

pyretós, dreitägiges viertägiges
pyretós, τριταίος, τεταρταίος.

Fieberan fall, der, ἡ πρὸς
λή πυρετοῦ.

fieberartig πυρετώδης.

Fieber arznei, die, τὸ ἀν-
ρετικόν φάρμακον.

fieberfrei ἀπύρετος.

Fieber frost, der, ὁ ἡπτός.
τὸ ῥίγος.

Fieber glut, die, τὸ καύμα-
ρετοῦ, ὁ καῦσος [ἡ καύλα, καὶ
fieberhaft πυρετώδης.

Fieber hitze, die, ὁ καὶ
πυρετοῦ.

Fieber kälte, die, τὸ ῥίγος
ἀνατριχίλα.

fieberkrank πυρέσσων.—
πυρέσσων, πυρεταίνων.

Fieberkrankheit, die, ὁ
πυρετός, ἡ ἀσθένεια τοῦ πυρετοῦ.

fieberlos ἀπύρετος.

Fieber mittel, das, τὸ ἀν-
ρετικόν φάρμακον.

fiebern ἀμὲν πυρέσσω, πυ-
ρεταίνω.

Fieber patient, der, ὁ πυ-
ρετὸς, ὁ ὑπὸ πυρετοῦ πάσχων.

Fieber rinde, die, ὁ ἀντι-
πυρετικός φλοιός, ὁ φλοιὸς κίνας.

Fieber schauer, der, τὸ
ῥίγος, ἡ φρικτίαις [ἡ ἀνατριχίλα.

Fieber zustand, der, ἡ π-
υρετώδης κατάστασις.

Fiedel, die, —, πλ -n, τὸ
θλίον βιολίον.

Fiedel bogen, der, τὸ τοξον
[τὸ δοξάρι].

fiedeln ἀμὲν παίζω βιολί-
ῳ.

Fiedler, der, -s, πλ —,
θλίως βιολιστής.

Fiest, der, -es, πλ -e, ἡ π-
[ὁ πόρδος].

Figur, die, —, πλ -en,
σχῆμα, ἡ μορφή.

Figurant, der, -en, πλ -en, ὁ ὑπόκοπος ἡθοποιός, τὸ δορυφόρημα.

Figurantin, die, —, πλ -nen, ἡ ὑπόκοπος ἡθοποιός, τὸ δορυφόρημα.

Figürchen, das, -s, πλ —, τὰ σ/ημάτιον ἢ μικρὰ μορφή.

Figurist, der, -en, πλ -en, figürlich μεταφορικὸς, im -en Sinne μεταφορικῶς, τροπικῶς.

Fiktion, die, —, πλ -en, τὸ πλάσμα τῆς φαντασίας.

Filet, das, -s, πλ -s, τὸ δικτυωτὸν πλέγμα, τὸ δικτυόν, τὸ σαρ-
ωδὲς κρέας ὁπτιόν [τὸ φιλέτον]. —
stricken πλέκω δικτυωτῶς.

Filet strickerei, die, ἡ δικτυωτὴ πλοκή.

Filiale, die, —, πλ -n, τὸ παρεκκλησίον τὸ ὑποκατάστημα.

Filial kirche, die, ἡ παρενο-
ρικὴ ἐκκλησία, τὸ παρεκκλησίον.

Filigran arbeit, die, τὸ χρυ-
σοῦστικον (τὸ ἀργυροῦστικον) τε-
χνοποιήμα.

Filigran, das, -s, πλ -e, τὸ
χρυσотέχνημα, ἀργυροτέχνημα.

Filter, das, -s, πλ -s, ὁ ἡθμός,
τὸ ἡθητήριον, στραγγιστήριον.

Filtrat, des, -es, πλ -e, τὸ
διυλισμα, ἀφύλισμα, ἀποστράγγι-
σμα.

Filtration, die, —, πλ -en,
ὁ διωλισμός, [τὸ λαγάρισμα].

filtrieren μὴ διηθῶ, διωλίζω,
[λαγαρίζω σουρώνω].

Filtrieren, das, —, ὁ διω-
λισμός [τὸ στράγγισμα].

Filtrier papier, das, ὁ διω-
λιστικὸς γάρτης.

Filtriersack, der, ὁ διωλιστι-
κὸς σάκος, τὸ διωλιστήριον [τὸ
σουροπῆν].

Filtrier tuch, das, τὸ διω-
λιστικὸν ὕφασμα, τὸ σταγγιστήριον.

Filz, der, -es, πλ -e, τὸ πί-
λημα [ὁ κατσές] ὁ πῖλος. (μτφ) ὁ

κυρινοπρίστης, γνίφον, κίμβιξ, ὁ
εἰς ἄκρον φυλάργυρος [ὁ ἐξηνταβέ-
λῳνης].

Filz decke, die, τὸ πλωτὸν
σκέπασμα.

filzen μὴ πλωῶ, συμπιλῶ [κά-
μνω κατσέν].

Filzen, das, -s, ἡ πῖλησις.

Filzer, der, -s, πλ —, ὁ πῖλη-
τής, πλωτής [ὁ κατσειζτής].

Filz hut, der, ὁ πῖλος.

filzig (μτφ) γλίσχρος, ἀνελεύθε-
ρος, ρυπαρὸς, φιλαργυρὸς εἰς ἄ-
κρον [ἐξηνταβέλῳνης].

Filzigkeit, die, —, ἡ γλίσ-
χρότης, ἀνελευθερία, ρυπαρία, μι-
θεία, ἄκρα φιλαργυρία [ἡ ἐξηντα-
βελονία].

Filz laus, die, ὁ ἄγριος φθεῖρ,
ὁ κρότων [ἡ μουνάφειρα].

Filzmacher, der, -s, πλ —,
ὁ πῖλητής, πλωτής [ὁ κατσειζτής].

Filz schuh, der, ὁ ἄρτηρ, τὸ
πῖλινον ὑπόδημα.

Filz sohle, die, τὸ πῖλινον πέ-
διον, ὁ πῖλητός πάτος.

Filz werk, das, τὸ πῖλημα [ὁ
κατσές].

Finale, das, -s, πλ -s, τὸ ἀ-
κροτελευτικὸν μέρος, τὸ μουσικὸν
ἐξόδιον.

Finanzen, die πλ, τὰ οἰκονο-
μικά.

Finanz frage, die, τὸ οἰκονο-
μικὸν ζήτημα.

finanziell οἰκονομικός· οἰκονο-
μολογικός.

Finanz jahr, das, τὸ οἰκονομι-
κὸν ἔτος.

Finanzminister, der, ὁ ὑπουρ-
γὸς τῶν οἰκονομικῶν.

Finanz ministerium, das, τὸ
ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν.

Finanz pächter, der, ὁ με-
σθωτής τῶν προσόδων· ὁ δικαιοῦ-
νης.

Finanzsache, die, ἡ οἰκονομολογικὴ ὑπόθεσις.

Finanzsystem, das, τὸ οἰκονομολογικὸν σύστημα.

Finanzwesen, das, τὰ οἰκονομικά.

Finanzwissenschaft, die, ἡ οἰκονομολογία.

findbar εὐρετός.

Findelhaus, das, τὸ βρεφοκομεῖον.

Findelkind, das, τὸ ἔκθετον βρέφος.

finden* (finde· fand· gefunden) μὴ εὐρίσκω. τυγχάνω. sucht so werdet ihr—ζητεῖτε καὶ εὐρίσσετε. wer sucht, findet ὁ ζητῶν εὐρίσκει. für gut—εὐρίσκω καλόν. statt—λαμβάνω χώραν, τελοῦμαι. Gehör—τυγχάνω ἀκροάσεως. Glauben—τυγχάνω πίστεως, πιστεύομαι. Bei' all—εὐδοκίμῳ. sich—εὐρίσκομαι. das wird sich—αὐτὸ θὰ οἰκονομηθῇ. ἱθαίμεν. sich bereit—lassen δεικνύομαι πρόθυμος. sich in etwas—συμμορφοῦμαι πρὸς τι, ὑποκύπτω εἰς τι. sich in sein Unglück—ἀνέχομαι καρτερικῶς τὴν δυστυχίαν μου. sich wieder—ἐπανευρίσκομαι.

Findeort, der, ὁ τόπος τῆς εὐρέσεως.

Finder, der, -s, πλ —, ὁ εὐρετής.

Finderin, die, —, πλ -nen, ἡ εὐρέτις.

Finderlohn, der, τὸ εὐρετρον, τὰ εὐρετικά.

Findling, pas, -s, πλ -e, τὸ ἔκθετον βρέφος.

Finger, der, -s, πλ —, ὁ δάκτυλος, τὸ δάκτυλον [τὸ δακτύλῳ]. der mittlere—ὁ μέσος δάκτυλος. der kleine—ὁ μύσφ, ὁ μικρός δάκτυλος. einen—lang breit, dick δακτυλιάτος τὸ μήκος,

τὸ πλάτος, τὸ πάχος, drei—τριδακτυλίας τὸ μήκος, mit

—auf einen zeigen δακτυλῶν τινά. der mit dem—ze δακτυλοδείκνυς, auf den man dem—zeigt δακτυλοδείκνυς. (μετὰ) εἰς durch die—sehen παραδίδωμι, πρότις, ἐπικεινός, πρὸς einem auf die—sehen φθαλμῶ, ἐπιδίδωμι τινά. etwa den -n herzusagen wissen πρὸς τι εἰς τὰ δάκτυλα. lange—schen ὑπεξαίρω, κλέπτω [σουρρε] an den -n herzahlen μετρεῖν τὰ δάκτυλα. aus den -n sagen ἐπινῶ.

fingerartig δακτυλοειδής.

fingerbreit δακτυλιάτος πλάτος.

Fingerchen, das, -s, πλ τὸ δακτυλάκιον.

fingerdick δακτυλιάτος τὸ πάχος.

fingerförmig δακτυλοειδής.

Finger gelenk, das, ὁ κνῆλος δακτύλου.

Finger geschwür, das, παρωνυχίς [ἡ τριγυρίστρα, τὸ λαγκάθι].

Fingerhand schuh, der, δακτυλωτὸν χειρόκιον.

Finger hut, der, ἡ δακτυλιά.

fingerlang δακτυλιάτος μήκος.

Fingerling, der, -s, πλ ἡ δερματίνη δακτυλήθρα.

finger n ἀπὸ γυμνάζομαι δακτύλους.

Finger nagel, der, ὁ ὄνυξ δακτύλου.

Finger ring, der, ὁ δακτυλῖον.

Finger satz, der, ἡ δακτυλίτις.

Finger spitze, die, τὸ

τῶν δακτύλου, τὸ ἀκροδακτύλιον, ἀκροδαντύλον.

Finge-sprache, die, ἡ γλῶσσαι τῶν δακτύλων.

Finger zeigt, der, τὸ νεῦμα, ἡ νόσος, einen gehen ποιῶν νεῦμα, εἶδαι νόσιν.

fingieren μὴ φαντάζομαι, στοργάζομαι.

Finke, der, -n, πλ -n, (πτ) ὁ σπίνος, ἡ σπῖκα [ὁ σπινίτης].

Finken schlag, der τὸ ἄσμα τῶν σπικῶν, τὸ κελᾶδημα τῶν σπίνων.

Finken weibchen, das, (πτ) ἡ (υ)ψίλεια σπῖκα.

Finkler, der, -s, πλ —, ὁ ὀρθοθήρας, ἱερατής.

Finne, die, —, πλ -n, ὁ Ἰουθός [τὸ σπυρί]: τὸ ἐξάνθημα. — im Schweinefleisch ἡ γάλαξα τοῦ χοίρειου κρέατος. -n der Fische αἱ πτέρυγες τῶν ἰχθύων.

finnig ἰονθώδης [σπυριόδης]. γαλαξώδης [γαλαξίτης].

finster σκοτεινός. (μτφ) σκυθρωπός, κατηφής [γρυνιόδης]. im -n ἐν τῷ σκότει.

Finstertling, der, -s, πλ -e, ὁ μισομαθής, ὁ φωτοσδέστης.

Finsternis, die, —, τὸ σκότος [τὸ σκοτάδι, τὸ σκοτεινόν]. — der Sonne ἡ ἔκλειψις ἡλίου. totale — ὁλικὴ ἔκλειψις.

Finte, die, —, πλ -n, ὁ ἄττοχος, ξηρισμός. (μτφ) τὸ τέλμασμα, τὸ δολιεύμα, ἡ ἐπιβουλὴ -n machen δολιεύομαι, ἐπιβουλεύω.

Fintenmacher, der, -s, πλ —, ὁ ἐπιβουλευτής, δόλιος.

Firlefanz, der, -es, ἡ -erei, die, —, πλ -en, ἡ ἀνοησία, μωρολογία, ὁ ὄθλος [ἡ παλαβομεία].

Firma, die, —, πλ Firmen, ἡ ἐμπορικὴ προσωνυμία [ἡ φήμη].

Firmament, das, -es, πλ -e, τὸ στερέωμα (τοῦ οὐρανοῦ).

firmeln μὴ γράω διὰ τοῦ ἀγίου μύστου, μυσῶναι.

Firmelung, die, —, πλ -en, ἡ ἀγία μυσταίσις.

Firn, der, -s, πλ -e, -e, die πλ -n, ἡ Firner, der, -s, πλ —, ὁ περυσινός πάχος: οἱ παγετοί, οἱ πάγοι. ἡ κορυφή τῶν Ἀλπεων.

Firnewein, der, ὁ περυσινός οἶνος [ὁ μικροῦδης].

Firnis, der, -ses, πλ -sa, τὸ βερνίκιον. mit — überziehen βερνικῶναι.

firnissen μὴ βερνικῶναι.

Firnissen, das, -s, τὸ βερνίκωμα, ἡ βερνίκωσις [τὸ λουστράρισμα].

First, der, -es, πλ -e, ἡ -e, die, —, πλ -n, ἡ κορυφή, ἀκρόρεμα, ἡ κορυφὴ στέγης.

Fisch, der, -es, πλ -e, ὁ ἰχθύς [τὸ ψάρι]. stumm wie ein — ἀφωνότερος ἰχθύς. ἄφωνος ἰχθύς. -e essend ἰχθυοφάγος. -e verkaufen ἰχθυοπωλῶ. das sind laule -e αὐτὰ εἶνε κεναὶ προσάσεις.

Fisch angel, die, τὸ ἀγκίστρον [τὸ ἀγκίστρι].

fischartig ἰχθυοειδής.

Fisch behälter, der, τὸ ἰχθυοτροφεῖον.

Fisch bein, das, τὸ κήρειον ὀστούν, ἡ φάλασσα [ἡ μπανέλα].

fischbeinen κήτειος [μπανελίτιος].

Fisch beschreibung, die, ἡ ἰχθυογραφία, ἰχθυολογία.

Fisch blase, die, ἡ κύστις ἰχθύος.

Fisch brühe, die, τὸ ἔμδαγμα ἰχθύος, τὸ γάρον [ἡ σάλτσα τοῦ ψαριοῦ].

Fisch brut, die, τὰ νεόντια ἰχθύων, τὰ ἰχθύδια [ἡ μαρίδα].

Fischchen, das, -s, πλ —, τὸ ἰχθύδιον [τὸ ψαράκι].

fischen μὴ ἀλιεύω [ψαρεύω] — mit der Angel — ἀγκιστρεύω. nach etwas — θηρῶ, ἐπιδιώκω τι. (μτφ) im Trüben — θηρῶ ἐγγέλεις, ἐπωρελοῦμαι ἐκ τῶν ταραχῶν [γαίρομαι εἰς τὴν ἀνεμοζάλην].

Fischen, das, -s, ἡ ἀλιεία [τὸ ψάρευμα].

Fischer, der, -s, πλ —, ὁ ἀλιεύς [ὁ ψαράς, ψαρευτής].

Fischer barke, die, ἡ -boot, das, τὸ ἀλιευτικὸν ἀκάτιον, ἡ ἀλιάς [τὸ ψαράδικον καὶ, τὸ ψαροκάτιον].

Fischerei, die, —, πλ -en, ἡ ἀλιεία [τὸ ψάρευμα], ἡ ἀλιευτική, ἰχθυοθηρική [ἡ ψαρική].

Fischer garn, das, τὸ ἀλιευτικὸν δίκτυον.

Fischergerät, das, ἡ ἀλιευτικὴ συσκευή, τὰ ἀλιευτικά σκεῦη.

Fischer hütte, die, ἡ ἀλιευτικὴ καλύδη.

Fischerin, die, —, πλ -nen, ἡ ἀλιεύουσα γυνή [ἡ ψαρεύτρα].

Fischer innung, die, ἡ συντεχνία ἀλιέων.

Fischer kahn, der, τὸ ἀλιευτικὸν πλοῖον, ἡ ἀλιάς [τὸ ψαράδικον καὶ].

Fischer knabe, der, ὁ ἀλιευτικὸς παῖς.

Fischer leine, die, ἡ καλαμὶς, τὰ καλαμίδιον.

Fischernetz, das, τὸ ἀλιευτικὸν δίκτυον.

Fischer rute, die, ἡ καλαμὶς, τὸ καλαμίδιον.

Fischer stechen, das, ἡ ἐφ' ὕδατος διαμάχη.

Fischer zunft, die, ἡ Fisch-erinnung.

Fisch esser, der, ὁ ἰχθυοφάγος.

Fisch fang, der, ἡ ἰχθυοθηρία, ἀλιεία [τὸ ψάρευμα].

Fisch flosse, die, τὸ πτερύξιν ἰχθύος.

Fisch gabel, die, ὁ κάρμαξ, καρμάκιον.

Fisch galle, die, ἡ γαλὴ ἰχθύος.

Fisch garn, das, τὸ ἀλιευτικὸν δίκτυον.

Fisch hamen, der, τὸ μικρὸν δίκτυον.

Fisch handel, der, ἡ ἰχθυοπωλία.

Fisch händler, der, ὁ ἰχθυοπώλης.

Fischhändlerin, die, ἡ ἰχθυοπώλις, ἰχθυοπώλαινα.

Fisch kasten, der, τὸ ἰχθυοδοχεῖον.

Fisch köder, der, τὸ δέλεο δελέσασμα [τὸ δόλωμα].

Fisch korb, der, τὸ ἀλιευτικὸν καλάθιον, ἡ σπυρίς, τὸ φερνίον.

Fisch kunde, die, ἡ ἰχθυολογία.

Fisch laich, der, τὰ φῶς ἰχθύων, αἱ αἰγοτάραχοι.

Fisch lake, die, ἡ ἰχθυοάλη, ἡ ἰχθυοσαλαμούρα.

Fisch leim, der, ἡ ἰχθυοκόλλα [ἡ ψαρόκολλα].

Fisch markt, der, τὸ ἰχθυοπωλεῖον, ἡ ἀγορὰ τῶν ἰχθύων.

Fisch milch, die, τὸ σπέρμα (ἡ γονή) ἰχθύων, ὁ θορός.

Fisch ohren, die (οὐδ' πλ.), βράγχια, αἱ σπάρραγχοι.

Fisch otter, die, (ζλ) ἡ ἐνυχία [ἡ βύδρα].

Fisch recht, das, τὸ ἀλιευτικὸν δίκτυον, τὸ δίκτυον ἀλιείας.

fischreich ἰχθυοπῶδες, πλ. ἰχθύων.

Fisch reihe, der, (πτ) δέρεσις.

Fischreuse, die, ὁ ἀλιευτικὸς καλάθος, ὁ κύρτος, κυργαθός.

Fisch tag, der, ἡ ἀλιευτικὴ μέρα, ἡ ἡμέρα ἰχθυοπαγίας.

Fisch teich, der, τὸ ἰχθυοτροφεῖον.

Fisch thran, der, τὸ λίπος τῶν ἰχθύων, τὸ ἰχθυέλαιον [τὸ φαρμάκον].

Fisch wehr, das, ὁ ἰχθυοφράκτης.

Fisch weib, das, ἡ ἰχθυόπωλις, ἡ ἀγορά τῆς γυναικός.

Fisch zoll, der, ὁ ἐπὶ τῶν ἰχθύων νόμος.

Fisch zucht, die, ἡ ἰχθυοτροφία.

Fisimatenten, die πλ, αἱ κελαι προσάσεις.

fiskalich δημόσιος, τοῦ δημοσίου.

Fiskus, der, —, τὸ δημόσιον ταμεῖον, τὰ δημόσια.

Fistel, die, —, πλ -n, (ιατρ) ἡ σφίριξ, τὸ σφίγγωμα, σφίγγιον [ἡ σφιστοῦλα, ὁ σφιστοῦλας]. ἡ πλαστή ξυρπανία· ἡ λαρυγγόφωνία, ὁ λαρυγγισμός.

fistelartig σφίριγγοειδής.

Fistel geschwür, das, τὸ σφίριγγώδες οἰδήμα.

Fistel sänger, der, ὁ διὰ τοῦ λαρυγγος ᾄδων, ὁ λαρυγγόφωνος, λαρυγγιστής.

Fistel stimme, die, ἡ λαρυγγόφωνος α. ὁ λαρυγγισμός.

fistulieren αὐτὴ λαρυγγίζω, λαρυγγίζομαι.

Fittich, der [-e]s, πλ -e, ἡ πτερυξ.

fix σταθερός, μόνιμος, ὠρισμένος, εὐχερής, εὐκίνητος, εὐστροφός [προκοιμένος, σβέλτος]. — und fertig ὡς εἴμαις. -e Idee ἡ μονομανία.

fixieren μὴ στερεῖν· ὁρίζω, προσδιορίζω, βλέπω ἀσκαρδυνκτῇ, ἀτενίζω. den Blick auf etwas — προσηλώνω τὸ βλέμμα ἐπὶ τι.

Fixierung, die, —, πλ -en,

ἡ στερέωσις· ὁ προσδιορισμός, ὁ ἀτενισμός.

Fix stern, der, ὁ ἀπλανής ἀστήρ.

Fixum, das, -s, τὸ σταθερὸν ποσόν.

flach πεδινός, ἐπίπεδος, ἰσοπέδος, ἀβάθης [ῥηχός, ἀνίψθος]. -es Land ὁ πεδινός τόπος, ἡ πεδιάς. -e Hand ἡ παλάμη. — machen διαλλάττω, ἐξαφίζω, ἰσάζω.

Fläche, die, —, πλ -n, τὸ ἐπίπεδον, ἰσόπεδον· ἡ ἐπίπεδος πλευρά, geneigte — ἡ ἐπίπεδος κλίσις τὸ κεκλιμένον ἐπίπεδον [ἡ πλαγιότης]. — der Hand ἡ παλάμη.

Flächen inhalt, der, τὸ ἐμβαδόν.

Flächen mass, das, τὸ μέτρον ἐπιφανείας.

Flächenmess kunst, die, ἡ ἐπιμεδομετρία.

Flächen raum, der, τὸ ἐμβαδόν, ἡ ἔκτασις, ὁ χώρος.

Flach feld, das, ἡ πεδιάς, τὸ πεδῖον [ὁ κάμπος].

Flachheit, die, -ῃ ἰσοπεδότης, τὸ ἰσόπεδον. (μτφ) τὸ πολυπάτητον, ἀγοράτον, τετριμμένον [ἡ προστυχία].

Flach kopf, der, (μτφ) ὁ στενωκέφαλος, ὁ μικρόνους.

Flachland, das, ἡ πεδινή χώρα, ἡ πεδιάς [ὁ κάμπος].

Flachländer, der, -s, πλ —, ὁ πεδινός [ὁ καμπίτης].

Flach nase, die, ἡ σιμὴ ῥίς.

flachnasig ῥινόστιμος.

Flachs, der, -es, τὸ λίνον [τὸ λινάρι]. (φτλ) ἡ λινοκαλαμίσ, ἡ λινοκαλάμη.

flachsartig λινοειδής.

Flachs bart, der, ὁ λινογιένειος.

Flachs bau, der, ἡ φυτεία [ἡ καλλιέργεια] τοῦ λίνου.

Flachs bereiter, der, ὁ λι-
τουργός.

Flachs bereitung, die, ἡ κα-
τεργασία τοῦ λίνου, ἡ λινουργία.

Flachs breche, die, τὸ κοπα-
νιστήριον λίνου, τὸ λινολοπάειν.

Flachs brecher, der, ὁ κο-
πανιστής λίνου, ὁ λινολόπος.

flächse[r]n λινού; [λινός].

Flachs farbe, die, τὸ χρώμα
λίνου.

flachsfarbig λινόχρους.

Flachs feld, das, τὸ λινόσπαρ-
τον χωράριον, λινολόραρον.

Flachs haar, das, ἡ λινόχρους;
[ἡ ξανθὴ τρίμη].

Flachs handel, der, ἡ ἐμπο-
ρία τοῦ λίνου.

Flachs händler, der, ὁ λι-
νέμπορος.

Flachs hechel, die, τὸ ξάνιον,
τὸ λινόχτενον.

Flachs kopf, der, ὁ ξανθοκό-
μης, ὁ ξανθόθρις.

Flachs mühle, die, τὸ λι-
νουργεῖον.

Flachs samen, der, τὸ λινό-
σπερμον, ὁ λινόσπορος.

Flachs spinnerei, die, τὸ
κλωστήριον λίνου, τὸ λινουργεῖον.

Flachs stengel, der, τὸ κάρ-
φος (ὁ κaulός) λίνου [ἡ βάρπη τοῦ
λιναιουῦ].

Flach ziegel, der, ἡ ἰσόπεδος
κεραμῖς, ἡ ἐπίπεδος πλίνθος.

flackern ἀμὴ σπινθηρίζω, σπιν-
θροῦμαι.

Fladen, der, -s, πλ —, ὁ ἑ-
λατὴρ, τὸ λεγανον [τὸ γαλαττομ-
πούρεον].

Flageolet, das, -s, πλ -e, ἡ
οὐαγγέ, τὸ φωτίγγιον.

Flagge, die, —, πλ -n, ἡ ση-
μαία πλοῦς, ὁ ἐπισείων. die —
hissen, einziehen ὑψώνω, κατα-
βιβάζω τὴν σημαίαν.

flaggen μὴ στολίζω διὰ
μαϊών, σημασι-σολῶ. // —,
χαίρειζω διὰ τῆς σημαίας.
λίζομαι διὰ σημαίων, σημασι-
λοῦμαι.

Flaggen schiff, das, ἡ
αρχὴ.

flagrant αὐτόφωρος, αὐτο-
ρατος.

Flam'ngo, der, -s, πλ —
(π-) ὁ φοινικόπτερος.

Flämisch Φλανδρικός, ἐκ Φ-
δρίας, [οἱ κινδρυσίδης, βάνου-
er kann — trinken πίνει ἐνα-
ρδισμον.

Flämmchen, das, -s, πλ —
ἡ μικρὰ φλόξ, τὸ φλόγιον.

Flamme, die, —, πλ -n
φλόξ [ἡ φλόγα] in —n stehen
μαί μετὰ φλογῶν, φλέγομαι. in
setzen ἀναφλέγω. eine —
fachen ἐξάπτω φλόγα. die —
Liebe ὁ πυρρός τοῦ ἔρωτος. I
er und -n speien πῦρ καί
γας ἀνατέμω.

flammen μὴ φλογίζω,
φλέγω. // —, ἀμὴ φλέγομαι, ἡ
μαί μετὰ φλογῶν σπινθηροῦ-
μαι.

Flammen auge, das, ὁ
γερός ὀφθαλμός.

Flanmea blume, die, (—)
ἡ φλόξ.

Flammen feuer, das, τὸ
γῶδες πῦρ.

Flammen schrift, die, ἡ
γίνη γραφή.

Flammen schwert, das,
φλόγινον ξίφος, ἡ φλόγινη
παίς.

flammig καίμενος φλογα-
φλόγιμος.

Flanell, der, -s, ἡ φλαν-
φανέλα.

flanieren ἀμὴ περιφέρ-
άογός.

Flanke, die, —, πλ -n,

πλάγια, τὸ κέρασ. dem Feinde in die — fallen ἐπιτίθεσθαι ἐκ τῶν πλαγίων κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, προσέβηκε τὸν ἐχθρόν κατὰ κέρασ.

Flankenangriff, der, ἡ κατὰ κέρασ προσβολή, ἡ ἐκ τῶν πλαγίων ἐφοδος.

flankieren μὴ προσβάλλω ἐκ τοῦ πλαγίου. // —, ἄμς περιπλανῶμαι, περιφέρομαι ἄργός.

Fläschchen, das, -s, πλ —, ἡ φιαλὶς, τὸ ληκιδιον [τὸ ἀμπουλάκι].

Flasche, die, —, πλ -n ἡ λήκυθος, ψιάλη [ἡ μπουτλία].

Flaschenbier, das, ὁ ἐν ληκιδίῳ ζῆθος [ἡ μπίρα τῆς μπουτλίας].

Flaschenhals, der, ὁ λαμὸς ληκιδίου.

Flaschenkorb, der, τὸ κιβώτιον φιαλῶν.

Flaschenkürbis, der, τὸ φιαλίδιον [ἡ καμάρκα].

Flaschenzug, der, (φυσ) τὸ πολυσπαστὸν βαρυκλόν, ὁ ἐπάγων.

Flaschner, der, -s, πλ — ὁ νεοκοσιδηρουργός [ὁ τενεκετζής].

Fluttergeist, der, ὁ ἐλαφρός ἀνθρωπος.

flatterhaft ἀστατός, ἀσταθής· ἐλαφρός, κουφόνους [ἐλαφρόμυαλος].

flatterhaftigkeit, die, —, ἡ ἀστάθεια, ἀστασία· ἡ κουφόνεια, ἐλαφρία.

flattern ἀμὴ πτερυγίζω, πτερύσσομαι· κυμαίνω, κυματίζομαι. (μετ) ἀνοηταίνω.

flattersinn, der, ὁ ἀστατός χαρακτήρ, ἡ ἀστασία, ἀστάθεια· ἡ ἐλαφρία, κουφόνεια.

flau ἀδυναμος, ἀσθενής· καχεκτικός, δυσπώλητος. mir wird — ἀδυνασία με καταλαμβάνει. die Geschäfte sind ἡ gehen — τὸ ἐμπόριον πάσχει [ἡ δουλείας πηγαίνουν ἄσχημα]. der Wind wird — er ὁ ἄνεμος κοπᾷσει.

Flauheit, die, —, ἡ ἀδυναμία, ἀδυναμία, ἀσθένεια· ἡ καχεξία, ἡ ἐμπόρικὴ ἀπραξία, ἀπραξία.

Flaum, der, -s, ὁ χνούς [τὸ χνούδι, τὸ πιτλόν].

Flaum bart, der, ὁ ὄσολος, τὸ χνούδι· γένειον.

flaumbärtig λευτογένειος, λευκώδης.

Flaumfeder, die, τὸ πιτλόν [τὸ πομπουλόν].

flaumig χνούδης [χνούδατος].

Flaus[eh], der, -es, -n, ὁ σκόλλος, ὁ κόρυμπος, [τὸ σκουλοῦδι].

Flause, die, —, πλ -n, (μετ) ἡ ὑπεκρυγή, ἡ κενὴ πρόφασις [τα κυροφέαλα]. -n machen προφασιζομαι. nur keine -n! ὅχι προφάσεις!

Flausenmacher, der, -s, πλ —, ὁ προφασιζόμενος, ὁ προφασιστής.

Flausenmacherei, die, —, πλ -en, ἡ προφασιολογία.

Flaus rock, der, ἡ σισύρα, ἡ χλαίνα [τὸ βέσπον, ἡ κάπα].

Fläz, der, -es, πλ -e, ὁ ἄγρακος, ὁ βάναντος.

Flechte, die, —, πλ -n, ὁ τέων· τὸ νεῦρον.

flechtig τενοντοειδής, τενοντώδης· νευρώδης.

Flechte, die, —, πλ -n, τὸ πλέγμα, ὁ ταρσός, φορμός· ἡ ψαύς [ἡ ψάθη]. ἡ πλοκαμὶς, πλεξίς [ἡ πλεξούδα] ὁ λαγχίν [ἡ λαγχίνα].

flechten* (flechte, flichtst, flicht· flocht· geflochten) μὴ πλέκω. in einander — διαπλέκω, συνδιαπλέκω. einen Kranz — πλέκω στέφανον.

Flechten, das, -s, ἡ πλέξις, ἡ πλοκή.

flechtenartig λειχηνώδης.

Flechter, der, -s, πλ —, ὁ πλοκεύς.

Flecht korb, der, ὁ ταράς, τὸ καλάριον.

Flecht weide, die, ἡ ἱτιά, ἡ λύγος [ἡ λυγαριά].

Flecht werk, das, τὸ πλέγμα, τὸ πλέκος.

Fleck, der, -es, -s, πλ -e, ὁ τόπος, ἡ θέσις, ἡ τοποθεσία. τὸ παρᾶν·μα [τὸ μπαλωμα] τὸ καττωμα [ἡ σόλα]. ἡ κηλὶς, ὁ σπῖλος [ἡ λερωματιά, ὁ λεκές] nicht vom -e gehen δὲν κινεῖται. nicht vom -e kommen δὲν προγαρῶ. du hast den rechten — gertoffen τὸ ἐπέτυχες. er hat den Kopf auf dem richtigen — δὲν εἶνε βλάξ.

Fleckchen, das, -s, πλ —, ἡ μικρά κηλὶς. τὸ πρόσθετον τμημάτων [τὸ μπαλωματάκι].

Flecken, der, -s, πλ —, τὸ πολύχινον, ἡ πολύχνη, κωμόπολις [τὸ κεφαλοχώρι]. ἡ κηλὶς, ὁ σπῖλος [ἡ λερωματιά, λέρα, ὁ λεκές] — auf etwas machen κηλιδῶ τι [τὸ λερώνω, λεκιάζω]. — bekommen κηλιδεῖται [λερώνομαι, λεκιάζομαι]. blauer — ὁ μώλωψ. // —, μὴ κηλιδῶ [λεκιάζω, λερώνω].

flecken μὴ μολύνω, κηλιδῶ [λεκιάζω] καττώ [σολάρω]. // —, ἀμὴ κηλιδεῖται, λαμβάνω κηλίδας, μολύνομαι [λεκιάζομαι, λερώνομαι]. [οἶκ] προκοπῶ, προδεύω.

Fleckenlos ἀκηλιδωτός, ἀμίαντος, ἀσπίλος [ἀλέρωτος].

Fleck fieber, das, ο πετεχειώδης πυρετός ἡ πορφύρις.

fleckig, κηλιδωτός, σπιλωτός [λεκιασμένος, λερωμένος]. παρδαλός.

Fleck seife, die, τὸ σαπῶνιον τὸ καθαίρον τὰς κηλίδας.

Fleder maus, die, ἡ νυκτερίς [ἡ νυκτερίδα].

Fleder wisch, der, τὸ πτέριγον κορηθρον, τὸ πτεροκρήθρον.

Flegel, der, -s, πλ —, ὁ κινῶνος, τὸ φραγγέλιον. (μτφ) ὁ βαναυσος, ὁ ἄγροικος [ὁ τραμπούκος, ἡ μάγγα].

Flegel ei, die, —, πλ -en, ἄγροικία, βαναυσία [ἡ μαγγαία].

flegelhaft ἄγροικος, βαναυσος ἀπολίτευτος [τραμπούικος, μαγκικός].

Flegel jahre, die πλ, ἡ ἡλικία τῶν ἀνοησιῶν. er ist noch in den -n δὲν ἐσωφρονίσθη ἀκόμη.

flehen ἀπὸ ἐκτενῶς, παρακαλεῖται θερμῶς. um etwas — παρακαλεῖται θερμῶς περὶ τινος. zu Gott — ἐκτενῶς τὸν θεόν.

Flehen, das, -s, ἡ ἐκτενεία, ἐκτενεία, ἡ θερμὴ παρακλήσις — zu Gott ἡ πρὸς τὸν θεόν δέσις.

flehentlich ἐκτεντικός, παρακλητικός. // —, ἐπρ ἐκτεντικῶς θερμῶς.

Fleisch, das, -es, τὸ κρέας [τὸ κομᾶς, τὸ ψαγνόν] ἡ σὰρξ. — de Obstes ἡ σὰρξ τῶν ὀστικῶν. — der Baumes ὁ μυελός δένδρου. zu — werden, — ansetzen σαρκουμαι. von -e fallen κατασκελετεῖσθαι, ἀδυνατίζω. eingesalzene — τὸ ἀλίπαστον κρέας. — essen κρεοφαγῶ. (μτφ) er ist mein eigenes — und Blut εἶνε σὰρξ ἐτῆς σαρκός μου καὶ αἷμα ἐκ τοῦ αἵματός μου. den Weg alles -e gehen ἀποθνήσκω. der Geist ist willig, aber das — ist schwach τὸ μὲν πνεῦμα εἶνε πρόθυμον ἡ ὁ σὰρξ ἀσθενής. († Γρ) das Wort ward — ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο.

fleischartig κρεώδης, σαρκώδης, σαρκώδης.

Fleisch aus wuchs, der, τὸ σαρκωμα.

Fleisch bank, die, τὸ κρεοπωλικόν τραπέzion. τὸ κρεουργεῖον, τὸ σφαγεῖον.

Fleischbruch, der, ἡ σαρκω-
εἴλη.

Fleischbrühe, die, ὁ ζωμός
κρέατος [τὸ κρεατοζούμι].

Fleischer, der, -s, πλ —, ὁ
κρεουργός, κρεοπώλης.

Fleischerhandwerk, das, ἡ
κρεουργική.

Fleischerhund, der, ὁ οἰκου-
ρὸς κύων [τὸ μανδρόσκυλον, τὸ κο-
πρόσκυλον].

Fleischern σάρκινος.

Fleisches lust, die, ἡ σαρκική
ἐπιθυμία.

Fleisch essen, das, ἡ κρεοφα-
γία.

Fleisch esser, der, ὁ κρεοφά-
γος.

Fleischfarbe, die, τὸ χρώμα
κρέατος, ἡ ἀνδρική ὄψις, τὸ ἀνδρεί-
κειλον.

Fleischfarben, ἡ-farbig κρε-
ατόχρους, κρεατοκόκκινος, βρογχόχρους.

Fleischfaser, die, ἡ ὕλη κρέατος

fleischfressend σαρκοφάγος,
σαρκοβόρος.

Fleischgabel, die, ἡ κρεάγρα.

Fleischgewächs, das, τὸ
σάρκωμα, ἡ σάρκωσις.

Fleischhaken, der, τὸ ἄγκυ-
στρον κρέατος [τὸ τσεγκέλι].

Fleischhauer, der, ὁ κρε-
ουργός.

fleischicht σαρκώδης, εὐσαρ-
κος, πολυσάρκος.

fleischig κρεάτινος, σάρκινος,
σαρκώδης [ψαχνυρός].

Fleischkammer, die, ἡ κρε-
οθήκη, τὸ κρεοφυλάκιον.

Fleischklöschen, das, ὁ βώ-
λος κρέατος, ἡ κρεοσφαίρα [ὁ κρε-
φές].

Fleischkost, die, ἡ κρεοφαγία.

fleischlich σαρκικός.

Fleischlichkeit, die, —, ἡ
σαρκική ἐπιθυμία.

fleischlos ἄσαρκος, [ἄψαχνος].
— sein ἄσαρκος.

Fleischlosigkeit, die, —,
ἡ ἄσαρκία.

Fleischmarkt, der, τὰ κρεο-
πωλεῖα.

Fleischpastete, die, τὸ κρε-
ατώδες πλακούντιον [ἡ κρεατο-
πητὰ].

Fleischschnittchen, das, τὸ
τυμημάτιον κρέατος, τὸ κρεάδιον.

Fleischspeise, die, ἡ κρεα-
τίνη τροφή, τὸ κρεάς.

Fleischsuppe, die, ὁ ζωμός
κρέατος, ὁ κρεατόζωμος.

Fleischtag, der, ἡ κρεοφάγος
ἡμέρα.

Fleischteile, die (ἀρσ πλ), τὰ
σαρκώδη μέρη.

Fleischwaren, die (ὅλ πλ) τὰ
κρέατα [τὰ κρεατίνια].

Fleischwage, die, ἡ κρεο-
στάθμη.

Fleischwarze, die, τὸ σαρ-
κίδιον.

Fleischwerdung, die, —, ἡ
ἐνσάρκωσις, σάρκωσις.

Fleischwurst, die, ὁ κρεα-
τίνης ἄλλας, ἡ κρεατίνης χορδή.

Fleischzeit, die, —, αἱ κρε-
οφάγοι ἡμέραι, ἡ κρεοφαγία.

Fleiss, der, -es, ἡ φιλοπονία,
φιλεργία, ἐπιμελεια. mit — φιλο-
πόνως, ἐκ προθέσεως, ἐπίτηδες,
ἐξέπλητης — anwenden ἐπιμε-
λοῦμαι, καταβάλλω κόπον, αἰετ —
anwenden καταβάλλω πάντα κόπον.

fleissig φιλόπωνος, ἐπιμελής,
φιλεργός, ἐργατικός. — r Mensch
ἄνθρωπος φιλόπωνος. // —, ἐπρ ἐ-
πιμελῶς, φιλοπόνως, συχνά, συχ-
νάκις, πολλάκις, einen — besu-
chen συχνάζω εἰς τινος. — spa-
zieren gehen συχνάζω εἰς περι-
πατον. — zuhören ἀκροῶμαι ἐπι-
μελῶς, ἀκούω προσεκτικῶς.

flektieren μι γρμ κλίνω (ein Verbum flectere)

flennen αμι κλαυσιῶ, κλαυθ-
μοῶζω.

Flenner, der, -s, πλ —, ὁ
κλαυσιῶν [ὁ κλαυθάρης].

Fletschen σάρω, πρίω, μι die
zähne — πρίω (τρίβω) τοὺς ὀ-
δόντας.

Fletschen, das, -s, ὁ βρυγμός
τῶν ὀδόντων.

Flexion, die, —, πλ -en, (γρμ)
ἡ κλίσις, (τοῦ ῥήματος).

Flick arbeit, die, ἡ ἀναρραφή,
συρραφή [ἡ μπαλωματώσυνή].

flicken μι ἀναρράπτω, συρρά-
πτω [μπαλώνω].

Flicken, das, -s, ἡ ἀναρραφή,
συρραφή, τὸ ἀνάρραμα.

Flicker, der, -s, πλ —, ὁ ἀ-
κιστής, ἐπαρεύς, ἀναρράπτης [ὁ μπα-
λωματῆς].

Flickerei, die, —, πλ -en, ἡ
ἀναρραφή, συρραφή ἢ ἀναρραπτική.

Flick lappen, der, τὸ βύτι-
σμα, αὐτὸ ἐμβάλλωμα.

Flick werk, das, τὸ ἀνάρρα-
μα, σύρραμα. (μτρ) ὁ κέντρον, τὸ
συμπλημα, τὸ ἀστοχον συνέναισμα.

Flick wort, das, ἡ συμπλη-
ρωματικὴ λέξις, τὸ παραπλήρωμα.

Flieder, der, -s, πλ —, ἡ ἀκτῆ,
ἀκταία [ἡ κουφοφυλιά]. spanischer
— τὸ λείριον [ἡ πατγαλιά].

fliederartig λειριοειδής.

Flieder baum, der, ἡ ἀκτῆ,
ἀκταία [ἡ κουφοφυλιά].

Flieder blüte, die, τὸ κάνω-
πον, τὸ ἄνθος τῆς ἀκταίας.

Fliege, die, —, πλ -n, ἡ μυτα
[ἡ μύγα]. spanische — ἡ κανθα-
ρίς. — am Gewehre τὸ στόχαστρον
ὕπλου, ihm argert die — an der
Wand τὸ παραμικρὸν τον ἐρεθίζει
[εἶνε μυτιόγγικτος].

fliegen* (fliege flog geflo-

gen) ἀμς πέτομαι, ἵπταμαι [π-
τάω]. (μτρ) κυμανομαι, κυμα-
μαι, πτερυγίζω. in die Höhe
ἀνίπταμαι, davon — ἀποπτεῖται
ἀφίπταμαι [ἑπιπτάω] ἀπέρχο-
πτεόμενος, nach allen Winden
— διασκορπίζομαι εἰς τοὺς ἀνέμους
[ἀνεμοσκορπίζομαι].

Fliegen, das, -s, ἡ πτήσις.

fliegend πετόμενος, λελωμένος,
ἀπολεωμένος, ἀπτετος, -es II
κόμη, ἀπτετος, λελωμένη, mit
-em Haare λελωμένην ἔχων
κόμην. -e Hitze ἡ φλόγωσις.
Brücke ἡ μετακινήτη γέφυρα.

fliegenartig μυιοειδής.

Fliegen falle, die, ἡ μυιάγ-
κη.

Fliegen fänger, der, (πλ)
μυιοθήρας [ὁ μυτιογράφης].

Fliegen garn, das, τὸ μυ-
σοδον δίκτυον.

Fliegen gift, das, τὸ δηλη-
ριον τῶν μυιῶν, ἡ μυιόκονις.

Fliegen klappe, ἡ -klap-
sche, die, τὸ μυιοκτόνον, ἡ βυρ-
σα.

Fliegen kopf, der, ἡ κέφα-
λὴς, τὸ ἀνεστραμμένον στοιχεί-
ον.

Fliegen netz, das, τὸ κω-
πτεῖον, ἡ μυτιόγρη.

Fliegen schnäpper, der, ὁ
μυιοθήρας [ὁ μυτιογράφης].

Fliegen schrank, der, τὸ
μυιοκλάκον.

Fliegen schwamm, der, ὁ
μυιομήκης.

Fliegen schwarm, der, ὁ
μυιόσμη.

Fliegen wedel, der, τὸ φ-
τερον τῶν μυιῶν, ἡ μυιοσόδη.

fliehen* (fliehe flog geflo-
hen) μι φεύγω ἀποφεύγω. //
ἀμς φεύγω. zu einem — κα-
φεύγω πρὸς τινα. über Hals
u. Kopf — φεύγω προτροπάδην [π-
γὼν πατεῖς με πατιῶ σε, φεύγω
τὰ τέσσερα].

Fluess, das, -es, πλ -ε, τὸ πρὸ βάτειον δέμα. das goldene — τὸ χρυσοῦν δέμα. χρυσόμαλλον δέμα.

fließen* (fließen: floss: gegossen) ἀπὸ ῥέω [χύνωμαι, τρέχω]. καταῤῥέω, διαλύομαι. ins Meer — ῥέω εἰς τὴν θάλασσαν. durch ein Land — διαῤῥέω γῶραν. aus etwas — ἀποῤῥέω, τηγάζω ἐκ τινος. das Papier fließt τὸ χαρτὶν ἀποῤῥα-ῖ.

Fliesen, das, -s, ἡ ῥοή, ὁ ῥοῦς, ἡ ῥεύσις.

fließend ῥέων [τρέχων]. -es Metall μέταλλον τηκτόν. -e Sprache ῥέουσα γλῶσσα. -e Augen ὀφθαλμοὶ ληλαῖοι [μάτια τουμπλιάρικα]. // —, ἐπὶ εὐχερῶς. — deutsch sprechen ὁμιλῶ εὐχερῶς τὴν Γερμανικὴν γλῶσσαν.

flimmer, der, -s, πλ —, τὸ χρυσοῦν πετάλιον [ἡ τρέμουσα]. ἡ μαρμαρυγή.

flimmern ἀμυ μαρμαρίζω, μαρμαρίζω, ἀστράπτω, ἀντιλάμπω. es flimmert mir vor den Augen οἱ ὀφθαλμοί μου θαμβοῦνται, μαρμαρίζω.

flimmern, das, -s, ἡ μαρμαρυγή, ἀνταύγεια. — vor den Augen ἡ μαρμαρυγή, τὸ θάμβος.

flink ἑλαφρὸς, εὐστροφος, εὐκίνητος, εὐχερής [προκομμένος, σβέλτος]. // —, ἐπὶ ταχέως, εὐχερῶς [σβέλτα, προκομμένα].

flinkheit, die, —, ἡ ἑλαφρότης, εὐκίνησις, εὐστροφία [ἡ σβελτοσύνη].

Flinte, die, —, πλ -n, τὸ ὄπλον, τὸ τουφέκιον mit der — erschossen τουφεκίζω.

Flintenbeschläge, die (ἀρσ πλ), τὰ ἐξαρτήματα ὄπλου.

Flintenkolben, der, ἡ ἀκτιρίς ὄπλου, τὸ κόπανον.

Flintenkrätzer, der, (στρ)

τὸ βυσματουλκόν, ὁ ἀποσφρακτὴρ. **Flinten kugel**, die, ἡ σφαῖρα ὄπλου.

Flinten lauf, der, ἡ κάρνα ὄπλου.

Flintenschafft, der, τὸ φυστόν ὄπλου, τὸ κατάνιον.

Flintenschuss, das, ὁ ἐμπυρεὺς, τὸ πυροβασιόν [ἡ πύστιρα].

Flintenschuss, der, ὁ πυροβόλησις ὄπλου, ὁ πυροβολισμός [ἡ τουφεκία]. einen — weit παρὰν ἐξ' ὅσον ἐξίνεταί βολή ὄπλου.

Flintenschutz, der, ὁ ὀπλαζόρος, τουφεκ φόρος.

Flintenstein, der, ὁ πυρόλιθος [ἡ νυχόστρα].

Flitter, der, -s, πλ —, τὸ στιλπνὸν πετάλιον τὸ χρυσήατον πέταλον, τὸ χρυσοπέταλον [ἡ τρέμουσα].

Flitter glanz, der, ἡ μαρμαρυγή χρυσοπέταλων.

Flitter gold, das, τὰ ψευδόχρυσά πέταλα [ἡ τρέμουσα].

Flitter kraam, der, τὰ χρυσὰ μικροτεχνήματα.

flittern ἀμυ μαρμαρίζω, μαρμαρίζω, στιλπν.

Flitter staat, der, τὰ χρυσολαμπή καλλωπίσματα.

Flitter werk, das, τὸ χρυσολαμπές κόσμημα.

Flitter woche, die, ἡ μετὰ τοῦ γάμου ἑβδομάς, αἱ ἐπιδόαι [τὸ μελοφάγον].

Flitz bogen, der, ἡ βαλλίστρα, τὸ τόξον.

Flitz pfeil, der, τὸ βέλος [ἡ σαρῖτα, ταῖτα].

Flöckchen, das, -s, πλ —, ἡ μικρά ἡ οἰόπη, τὸ κροκίδιον.

Flocke, die, —, πλ -n, ἡ κροκάς, τοῦση [ἡ τουλούπα]. — von Schnee ἡ νιφάς. — im Urin τὸ ἐναώρημα, τὸ ἐπινέφιλον.

Ποικίλ μη συνουλῶ, βοστρο-
χίζω. || — ἀρὴ πίπτει κατὰ νηφάδας

Ποικίλ κροκουδιώτης κροκουδιώδη.

Flock seide, die, ἡ χονδρὴ
μέταξα, τὸ χονδρουμετάξον.

Flock wolle, die, τὸ χονδρό-
μαλλον, τὸ γνάφαλον τὸ ἀκατέργα-
στον μαλλίον [τὸ κροκούδι].

Floh, der, -s, πλ Flöhe, ὁ
ψύλλος, ἡ ψύλλα, einem einen —
ins Ohr setzen ἐμβάλλω ψύλλους
εἰς τὰ ὦτά τινος.

Floh biss, der, τὸ δῆγμα ψύλ-
λου [ἡ δαγκαματία ψύλλου].

flöhen μη ψυλλίζω. **sich** —
ψυλλίζομαι.

Floh kraut, das, φιλτόψυλλιον

Floh stich, der, τὸ δῆγμα ψύλ-
λου [ἡ ψυλλιά].

1 Flor, der, -s, ἡ ἄνθη, ἄνθησις.
(μτφ) ἡ ἀκμή, ἡ τὸ ἄνθος. im -e
sein ἀνθῶ, ἀκμάζω.

2 Flor, der, -s, τὸ ἀραιοὺν ὄφα-
σμα, ἡ σκέπη [τὸ κρέπι]. (μτφ) ὁ
πέπλος. (μτφ) einem den — von
den Augen ziehen ἀνοίγω τοὺς
ὀφθαλμούς τινος, ἐξάγω τινὰ ἐκ
τῆς ἀπάτης.

Flora, die, —, ἡ Χλωρίς.

Florett, das, -es, πλ -e, τὸ
γονόδρομέαζον.

florieren ἀμὴ ἀνθῶ, ἀκμάζω,
εὐημερῶ.

Florin, der, -s, πλ —, τὸ φλω-
ρίνιον ἢ φλωρίνιον (= drag. 2,50).

Florschleier, der, ὁ λεπτεπί-
λεπτος πέπλος.

Flortuch, das, τὸ λεπτεπίλε-
πτον μαντήλιον.

Floskel, die, —, πλ -n, ἡ ὑ-
ψηλὴ φράσις, ἡ καλλιλογία.

Floss, das, -es, πλ Flösse, ἡ
πλωτὴ ξυλεῖα, σχεδία, πλωτὴ [ἡ
πλώτα].

flossbar ἐπιπλευστός, πλώγι-
μος, πλώτος.

Floss brücke, die, ἡ πλωτὴ (ἡ
ἐπιπλευστὴ) γεφυρά, τὸ παρθμεῖον

Flosse, die, — πλ -n, τὸ πτε-
ρύγιον ἰχθύος.

Flösse, die, —, πλ -n, ἡ ξυ-
λοπλοῖα, ἡ καταγωγὴ ξύλων ἡ πλω-
τὴ ξυλεῖα.

flößen μη κατάγω ἐπὶ τοῦ πο-
ταμοῦ, ναυστολῶ. ἐγγέω, ἐνστα-
λάζω.

Floss feder, die, τὸ πτερύγιον
ἰχθύος.

Floss graben, der, ἡ διωρύξ
ξυλοπλοῖας.

Floss holz, das, ἡ πλωτὴ ξυλεῖα

Floss meister, der, ὁ ἐπιστά-
της ξυλοπλοῖας.

Floss verwalter, der, ὁ διευ-
θυντὴς τῆς ξυλοπλοῖας.

Floss wasser, das, τὰ πλώγιμα
ὕδατα.

Floss wesen, das, ἡ ξυλο-
πλοῖα.

Floss zeit, die, ἡ ἐποχὴ τῆς ξυ-
λοπλοῖας.

Flötchen, das, -s, πλ —, ὁ
μικρὸς αὐλός, ὁ αὐλίσκος.

Flöte, die, —, πλ -n, ὁ αὐλός,
ὁ πλαγίαυλος [τὸ φλάουτον]

flöten μη αὐλῶ. **die Nachti-
gall flötet** ἡ ἀηδὼν ᾄδει. — **gehen**
apostrophieren ἀποστροφίζομαι, κρημνίζομαι [ἐκ-
κουμπίζομαι].

Flöten bläser, der, ὁ αὐλητής

Flöten Futter, das, ἡ αὐλο-
θήκη, αὐλοδόχη.

Flötenmacher, der, -s, πλ —,
ὁ αὐλοποιός.

Flöten spieler, der, ὁ αὐλητής

Flöten spielerin, die, ἡ αὐλη-
τρίς, αὐλήτρια.

Flöten ton, der, ὁ τόνος τοῦ
αὐλοῦ.

Flöten zug, das, τὸ αὐλήμα.

Flötist, der, -en, πλ -en, ὁ
αὐλητής.

flott πλωτός, επιπλέων, (οικι αν-
θηρός, άκμάζων. — machen λάω
πρός πλεῖναι. — werden άνάγο-
μαι, άρχομαι πλέων. — leben εν
αφθόνοις βιωτέω. — gehen ούρι-
ορομῶ [πηγαίνω πρύμα].

Flotte, die, —, πλ -n, ὁ στό-
λος, kleine — ὁ στολίσκος.

Flottenführer, der, ὁ στο-
καρχης.

Flottille, die, —, πλ -n, ἡ
μοῖρα στόλου, ὁ στολίσκος.

flottweg ἐπρεῦχερῶς, άπρο-
κόπτως.

Flöz, das, -es, πλ -e, ἡ ὀρι-
ζόντιος μεταλλικὴ φλέψ.

Fluch, der, -es, πλ Flüche, ἡ
κατάρ' ἡ βλασφημία [ἡ βλαστημία]
einen — ausslossen ἐκέρω βλα-
στημίαν, βλαστημῶ.

fluchbeladen ἐπάρατος, ἐπικα-
τάρατος.

fluchen ἀμὴ καταρῶμαι, βλα-
στημῶ (einem ἢ auf einen τινά).

fluchen, das, -s, ἡ κατάρσεις,
ἡ βλαστημία.

fluchenswert ἄξιος κατάρας·
κατάρατος, ἀλιτήριος, μιαιός.

Flucher, der, -s, πλ —, ὁ
βλάστημος.

Flucht, die, —, ἡ φυγή [ἡ φεύ-
γα, φευγάλα, τό φευγόν]. heim-
liche — ἡ ἀπόδρασις, auf der —
eis φυγήν, εν φυγῇ. die — ergrei-
fen τρέπομαι εἰς φυγήν. in die —
schlagen τρέπω εἰς φυγήν. eilig
die — ergreifen ὁρμῶ εἰς φυγήν.
in voller — sein φεύγω ἀνὰ κρά-
τος, φεύγω εἰς τά τεσσέρα.

flüchten μὴ διασφῶ, ἀσφα-
λίζω, ἐξασφαλίζω. // —, αὐς & sich
— φεύγω καταφεύγω.

flüchtig φεύγων, φυγᾶς. πτητι-
κός, ἐξατμιστός. (μικρ) παροδικός,
ἐφήμερος ὀλιγοχρόνιος, ἀκροβιγής,
ἐπιπόλαιος. // —, ἐπρ ἀκροβιγῶς,

τροχάδην, ἐν τάχει. — werden ψεύ-
γω. ein Buch — durchliesen ανα-
γινώσκω βιβλίον τροχάδην.

Flüchtigkeit, die, —, ἡ τα-
χύτης, τό τάχος. (μικρ) ἡ βραχύτης.
ὀλιγοχρόνία, τό ὀλιγοχρόνιον. ἡ
ἐπιπολαιότης· ἡ ἐλαφρία, ἐλαφρύ-
νεια, κορυφοῖα. ὁ ἐξατμισμός, τό
ἐξατμιστόν.

Flüchtling, der, -s, πλ -e, ὁ
φυγάς· ὁ πρόσφυς.

fluchvoll κατάρατος, ἐπάρατος,
κατηραμένος.

fluchwürdig ἄξιος κατάρας·
ἀλιτήριος, μιαιός.

Flug, der, -es, πλ Flüge, ἡ
πτήσεις [τό πέταγμα] — der Tau-
ben ἡ πτήσεις τῶν περιστέρων, im
— eis τόν ἀέρα εἰς τό πτερόν [πετα-
χτά] ἐν τάχει, εν σπουδῇ [μέ τήν
βιάσιν].

Flugbiene, die, ἡ ἐργάτις μέ-
λισσα.

Flugblatt, das, τό πολιτικόν
φυλλάδιον.

Flügel, der, -s, πλ —, ἡ πτε-
ρυξ· τό πτερόν. τό φύλλον (θύρας).
τό κεραυφόρον κλειδοκύμβαλον [τό
πίανον μέ οὐράν]. — einer Thur
τό φύλλον θύρας. — eines Hau-
ses ἡ πτέρυξ οἴκου. — eines Heeres
τό κέρα· στρατοῦ. (μικρ) einem
die — beschneiden κόπτω τὰ πτε-
ρά τινος. die — hängen lassen
ἀποδελιδῶ, ἀθυμῶ.

Flügeladjutant, der, ὁ ὑπα-
πιστής.

Flügelchen, das, -s, πλ —,
τό πτερύγιον.

Flügeldecke, die, τό κλυτρον,
ὁ κολέος. mit -n versehen κο-
λεόπτερος.

Flügelende, das, τό ἄρον
πτερυγος, τό ὠκύπτερον.

flügelörmig πτερυγοειδής,
πτερυγώδης.

Flügel mann, der, ὁ πρωτοστάτης.

flügel'n μὴ πτερόν· ἴδε beflügeln. geflügelt πτερυγώδης, πτερωτός. er sprach die geflügelten Worte εἶπε τὰ ἐξῆς πτερόεντα ἔπη.

Flügel pferd, das, ὁ Πήγασος.

Flügel schlag, der, ἡ τῶν πτερόγων εἰρεσία, ἡ πτέρυξις, τὸ πτερόγισμα.

Flügel spitze, die, τὸ ἄκρον πτέρυγος.

Flügel thüre, die, ἡ διπλῆ θύρα, αἱ θύραιδες.

flugfertig ἔτοιμος πρὸς πτήσιν.

Flug feuer, das, ὁ πυρός, ὁ μύθος.

flügge ἐκπετίσιμος, ὑπόπτερος. — werden ἀποπέτομαι [ἐξεπετάω].

Flug hafer, der, ὁ αἰγίλωψ, ἡ ἀγρία βρώμη.

Flug maschine, die, ἡ πτητικὴ μηχανή.

flugs ἔμπρ. εὐθύς, εὐθέως, παραχρῆμα, παρευθὺς, ἀμέσως.

Flug schrift, die, τὸ πολιτικὸν φυλλάδιον· ὁ λίβελλος.

Fluidum, das, -s, τὸ βευστόν.

Fluktuation, die, —, πλ -en, ἡ κῦμασις, ὁ κυματισμός.

Fluktuieren ἀμὴ κυμαίνω, κυματίζομαι.

Flunkerer, der, -s, πλ —, ὁ μεγαλαυχος, κομπαστής, κομπορημων, καυχηματίας.

Flunkerei, die, —, πλ -en, ὁ ὁ κομπασμός, ἡ μεγαλαυχία, κομπορημοσύνη.

flunkern ἀμὴ κομπάζω, μεγαληγορῶ, μεγαλαυχῶ, καυχῶμαι.

Fluor, das, -s, (χμ) τὸ φθόριον, φθώριον.

1 Flur, die, —, πλ -en, ὁ ἀγρός, τὸ χωράφιον· ὁ λαμῶν, τὸ λί. ἀζιον.

2 Flur, der, -s, πλ -en, ὁ ἀγρός· τὸ πρόθυρον, ὁ θυρῶν, πυλῶν.

Flur buch, das, τὸ κτηματολογίον.

Flur schütz, der, ὁ ἀγρολάξ [ὁ ἀγραγῆς].

Fluss, der, -es, πλ Flüsse, ποταμός· ἡ ῥοή, ὁ ῥοῦς, ἡ ῥεῖσα· ὁ κατάρρους, ἡ καταρρή. τὸ ῥεῦμα ὁ βευματισμός [ἡ κατεδασία]. weiss — ὁ λευκός ῥοῦς, ἡ λευκός ροια. — der Rede ἡ εὔροια τὸ λόγος, ἡ εὐπεία. weiblicher — καταμήνια, τὰ ἐμμηνα. in — bringen βευστοποιῶ.

Fluss anwohner, der, ὁ παραποτάμιος κάτοικος.

Fluss bad, das, τὸ ποτάμιον λουρόν.

Fluss bett, das, τὸ βεῖθρον (κοίτη) ποταμοῦ.

Flussfahr zeug, das, τὸ ποταμίων πλοῖον, τὸ ποταμηγόν σκάφος.

Fluss fieber, das, ὁ καταρροῖδης πυρετός.

Fluss fisch, der, ὁ ποτάμιος ἰχθύς.

Fluss gebiet, das, τὸ ἔδαρος ποταμοῦ ἢ ποταμῖα.

flüssig ῥυτός, βευστός, βευστικός, ὑγρός. —es Metall μέταλλο τηκτόν, χυτόν. — werden βευστοποιοῦμαι. —e Konsonanten ὑγρὰ σύμφωνα.

Flüssigkeit, die, —, πλ -en ἡ ὑγρότης· τὸ βευστόν· τὸ ὑγρόν τὸ νῆμα.

Fluss nixe ἡ -nympfe, die ἡ νάξις, ἡ ποταμῖα νύμφη.

Fluss pferd, das, ὁ ἱπποπόταμος.

Fluss säure, die, (χμ) τὸ φθορικόν ὄξύ.

Fluss schiff, das, τὸ ποτάμιον πλοῖον, τὸ ποταμηγόν σκάφος.

Flussschiffahrt, die, ἡ ποταμοπλοία.

Fluss spat, der, (ὄρχι) τό φθο-
ραυγον ἀσθέστιον, ὁ ἀργυροδάνας.

Flusswasser, das, τὸ πο-
ταμιον ὕδωρ,

Flüsterer, der, -s, πλ —, ὁ
ἡ θυσιαστής.

Flüstern ἄρρη ψιθυρίζω.

Flüstern, das, -s, ὁ ψιθυρι-
σμός, τὸ ψιθύρις α.

Nüsternd ψευδός.

Flut, die, —, πλ-εν, ἡ πλημμυρίς, ἡ πλημμυρά. Ebbe und — ἡ παλίρροια: πλ die -εν τὰ κύματα. (μπε) ἡ πλημμυρά, ο κύλων, κατακλυσμός· ὁ χειμάρρος. hohe — ἡ πλημμυρίς, die -en durchschneiden διασχίζω τὰ κύματα.

Flut deich, der, ἡ προχωρία.

fluten ἀρῇ κυματοῦμαι, βου-
ματιζομαι, κυμαίνω. es flutet ἐπ-
εργεῖται πλημυρῶς.

Fluten, das, -s, ἡ κύμανσις, ἡ κυματισμός· ὁ ῥοῦς, τὰ κύματα.

Fluthafen, der, τὸ ναυόλογον,
ὄρμος.

Flutzeit, die, ὁ χρόνος τῆς
λημμοσίδος.

Fock, der, -g, πλ -e, ἦ
Focke die, —, πλ -u, τό τσινον

τοῦ ἐμπροσθίου ἱστοῦ. ὁ ἐμπροσθιος
στός.

Fockmars, der, -es, πλ -e,
το θωρακείον τοῦ ἐμπροσθίου ἱστού.

Fock segel, das, τὸ ἱστίον τοῦ
ἐμπροσθέντος ἱστού.

Fock stange, die, ὁ ἱστός τοῦ
προσθίου θωρακείου, ὁ ἄλων.

Föderalist, der, -en, πλ -en,
ὁ ὁμοσπονδικός.

Föderation, die, —, πλ -en,
ἡ ἐνοσπονδία.

Föderativ staat, der, ἡ ὁμοσπονδικὴ πολιτεία, ἡ ὁμοσπονδία.

Föderativ system, das, τὸ
ὀμοσπονδικὸν σύστημα.

sich fördern συνασπίζομαι
 όμοσπονδία: όμοσπονδία.

Fohlen, das, -s, πλ —, ὁ πῶ-
λος, τὸ πωλάριον [τὸ πουλάρι].

fohlen ἀμιέλις πῶλον, ποιη-
τοχῶ).

Föhn, der, -s, πλ. -e, ὁ μεσημβρινός ἄνεμος [ἡ νότιος].

Fohre, die. —, πλ. -η, (iγθ) ὁ
πρώτης [ἡ πέμπτος].

Föhre, die, πλ-η, (φτλ) ἡ πεύκη
[ὁ πεύκος].

Fokus, der, —, (φωτ) ἡ ἑστία.

Φο Folge, die. —, πλ -η. ἡ ἀκο-
 λουθία ἡ συνέχεται ἡ σειρά, τά-

ξίς. τὸ ἐπακόλουθον, ἐπακολού-
θημα παρεπόμενον, συνεπόμενον,

ἡ συνέπειά· τὸ ἀποτέλεσμα, ἡ ἔκβασις. in einer — ἐφεξῆς.

κατὰ σειράν. νοη -η sein έχω
ἐπακόλουθα, συνεπείας, dem zu

in —, zu — συνεπεία. in — des-

sen συνεπελὰ τούτου. in der —
τοῦ λοιποῦ, εἰς τὸ ἔξῃς. zur —

haben συνεπάγομαι, in der — der
Zeit προϊόντι τῷ γράῳ [μὲ

— υπακούω εἰς τὸν ἱατρόν. seinem Kopfe — ἀκούω τὴν κεφαλὴν μου, ἀκολουθῶ τὸν νοῦν μου

folgend ἐπόμενος, ἀκόλουθος. der -e Tag ἡ ἀκόλουθος ἡμέρα, ἡ ἐπιοῦσα, ἡ ὑστεραία, ἡ ἐπαύριον. auf einander — διαδοχικός, ἀλληπαλλήλος das F-e τὰ ἐπόμενα, τὰ ἀκόλουθα, τὰ ἐξῆς.

folgenlos ἄνευ ἀκολουθίας, ἀνακόλουθος· ἄνευ ἐπακολούθων, ἄνευ συνεπειῶν.

folgender massen, ἡ -weise ἐπρὸς ὡς ἐξῆς· ὁδὸς πῶς, τοιοῦτον τρόπον.

folgenreich πολλὰ ἐπακολούθησιν ἔχων, πολλὰ συνεπαγόμενος.

Folgenreihe, die, ἡ ἀλληλουχία, ἡ διαδοχή.

folge recht, ἡ -richtig ἐπακόλουθος, συνεπής· λογικός.

Folge richtigkeit, die, ἡ ἀκολουθία, συνέπεια· ἡ λογικότης.

folgern μὴ τεκμαίρομαι, πορίζομαι, συνάγω, συμπεράνω.

Folgerung, die, —, πλ -en, ἡ τέκμαρις, ὁ συμπερασμός· τὸ συμπεράσμα, τὸ πόρισμα.

Folgesatz, der, τὸ συμπεράσμα, πόρισμα, ἡ συνέπεια.

folgwidrig ἀνακόλουθος, ἀσυνεπής· ἄλογος, παράλογος.

Folge widrigkeit, die, ἡ ἀνακολουθία, ἡ ἀσυνέπεια, τὸ ἀνακόλουθον.

Folgezeit, die, ὁ μέλλον χρόνος, τὸ μέλλον.

folglich ἐπρὸς ἄρα, ὅθεν, ἐπομένως· ὥστε.

folgsam εὐπειθής, ὑπήκοος, πειθήνιος. — sein εὐπειθῶς.

Folgsamkeit, die, —, ἡ εὐπειθεια, ὑπακοή ἡ πειθαρχία.

Foliant, der, -en, πλ -en, τὸ διπτυχον βιβλίον, τὸ βιβλίον διπτύχου σχήματος.

Folie, d'e, —, πλ -n, σιτέρωμα κατόπτρου, τὸ πτῶμα· τὸ μεταλλινον φύλλον [ἡ τριμφο] ἡ λάμψις· τὸ πρόσχημα. — dienen εἶναι λάμψιν· μένω ὡς πρόσχημα.

follieren μὴ ἀριθμολογεῖν.

Folio, das, -s, πλ -n, φύλλον ἢ σελίς.

Folio band, der, ὁ τριμφοφύλλον.

Folio buch, das, τὸ φύλλον.

Folter, die, —, πλ -n, βασανιστήριον. aufspannen ἐκτείνω ἐπὶ τὴν σπινθίδα· παραδίδω εἰς τὴν βάσανον.

—verhören ἀνακρίνω διὰ βέλους.

olter bank, die, ἡ σπινθίδα βασανιστήριον.

olterer, der, -s, πλ -n, βασανιστής.

Folter kamm, die, βασανιστήριον.

Folter knecht, der, βασανιστής· ὁ δῆμιος.

foltern μὴ βασανίζω.

Foltern, das, -s, ἡ βασανισμός, ἡ στρέβλωσις.

Folterwerkzeug, das, βασανιστήριον, τὸ στρέβλωμα.

Fond, der, -s, ἡ βάσις, μέλιον.

Fonds, der, —, πλ —, ματιὰ κεφάλαια· τὰ δημόσια γράφα.

Fontäne, die, —, πλ -n, κρήνη, ὁ κρουνός, ἡ βρύση· ὁ ἀναβρυτήριον.

Fontanell, das, -s, πλ -e, die, —, πλ -n, τὸ μέρος τοῦ κρανίου βρέφους, τὸ καυτήριον.

einem einsetzen καυτηριάζω.

Fontanelleisen, das, καυτήριον.

toppen μὴ (οἷκ) σκώπτω, χλευάζω, ἐμ-αἰώ.

Fopper, der, -s, πλ —, ὁ χλευαστής, ὁ σκώπτης.

Fopperel, die, —, πλ -en, ἡ χλευασία, ἐπικωφία, τὸ χλευάσμα.

Förderer, der, -s, πλ —, ὁ ὑποστηρικτής, προστάτης.

förderlich συντελεστικός· πω-
φελής, λυσitelής, ὠφελίμος. ei-
nem — sein ὑποστηρίζω, βοηθῶ
τινά.

fordern μὴ ἀπαιτῶ· ἀξίω, καλῶ,
προσκαλῶ. vor Gericht — καλῶ
εἰς τὸ δικαστήριον. vor sich — καλῶ
ἐνυπνίον μου, προσκαλῶ. Rechen-
schaft — ἀπαιτῶ λόγον. zu viel
— πολλὰ ἀπαιτῶ. einen (zum
Zweikampf) — προκαλῶ τινα εἰς
μονομαχίαν.

fördern μὴ παράγω, ὑποστη-
ρίζω· ἐπισκεύδω, ἐπιταχύνω. βο-
ηθῶ, μεταλλεύω, μεταλλουργῶ. zu
Tage — παράγω, γεννῶ.

Fördernis, das, -ses, ἡ ὠφε-
λιμότης.

fördersam ἐπωφελής, βοηθη-
τικός.

For derung, die, —, πλ -en,
ἡ ἀπαιτήσις ἢ ἀξίωσις. (νμ) ἡ
κλήσις, πρόσκλησις. — von Schul-
den ἡ εἰσπραξις· χρεῶν. — vor
Gericht ἡ κλήτευσις, κλήσις. —
zum Zweikampf ἡ πρόκλησις εἰς
μονομαχίαν.

För derung, die, —, πλ -en,
ἡ προαγωγή· ἡ ὑποστήριξις· ἡ ἐπι-
σπευσις, ἡ ἐπιτάχυνσις. ἡ ἐκμετάλ-
λευσις, ἡ μεταλλεία.

Forelle, die, —, πλ n, (ιχθ)
ἡ τρώατις [ἡ πέστροφα].

Form, die, —, πλ -en, τὸ σχῆ-
μα ἢ μορφή· ὁ τύπος, τὸ πρότυ-
πον [τὸ καλοῦπι]. die — beihe-
halten τηρῶ τοὺς τύπους. in die
— bringen σχηματοποιῶ μορφῶ-

ναι. aus der — bringen παρα-
μορφῶ. aus der — kommen πα-
ραμορφοῦμαι. in gehöriger —
κατὰ τοὺς προσήκοντες τύπους.
der — wegen δια τὸν τύπον

formal τυπικός· διαπλαστικός.

Formalien, die πλ, οἱ τύποι,
αἱ διατυπώσεις, ἡ ἐθιμοταξίαι.

Formalismus, der, —, ἡ
τυπικότης.

Formalist, der, -en, πλ -en,
ὁ περὶ τοὺς τύπους εὐαίσθητός, ὁ
ἀγαν τυπικός.

Formalität, die, —, πλ -en,
ὁ τύπος, ἡ διατύπωσις.

Format, das, -es, πλ -e, τὸ
σχῆμα βιβλίου.

Formation, die, —, πλ -en,
ὁ σχηματισμός, τὸ κοίτασμα.

Formel, die, —, πλ -n, ὁ
τύπος.

Formel buch, das, τὸ βιβλίον,
ἐθιμοτυπίας, τὸ τυπικόν.

formell ῥητός· ὠρισμένος.

Formel wesen, das, οἱ τύποι,
αἱ διατυπώσεις, ἡ ἐθιμοτυπία.

formen μὴ σχηματίζω, σχη-
ματοποιῶ, πλαττω.

Formen lehre, die, τὸ τυπικόν
μέρος τῆς γραμματικῆς, τὸ ἑτυμο-
λογικόν.

Formen mensch, der, ὁ τυπι-
κὸς ἄνθρωπος.

Formen schneider, der, ὁ
ἐτυμολόγος.

Former, der -s, πλ —, ὁ πλα-
στής, σχηματοποιός.

Form erde, die, —, ἡ εὐπλα-
στός (ἡ σμηκτρίς) γῆ.

formieren μὴ σχηματοποιῶ,
σχηματίζω.

förmlich ὠρισμένος, ἀκριβής,
ῥητός, τυπικός· συστηματικός, ὁλο-
σχερής, παντελής.

Förmlichkeit, die, —, πλ -en,
ἡ ἐθιμοτυπία, τυπικότης, οἱ τύποι.

formlos ἀμορφος· ακατεργαστος.
Formlosigkeit, die. —, ἡ ἀμορφία.

Form schneider, der, ὁ ξυλογλύφος.

Formular, das, -s, πλ -e, τὸ τυπικόν· τὸ ὑπόδειγμα.

formulieren μὴ διατυπῶ, διατυπῶναι.

Formulierung, die. —, πλ -en, ἡ διατύπωσις.

Form wach, das, ὁ πλαστικός κηρός.

Forsch begierde, die, ὁ πόθος πρὸς ἔρευναν. ἡ περιέργεια.

forschbegierig ἐξερευνητικός, ἐξεταστικός, περίεργος.

forschen ἀμψ, nach etwas — ἔρευνῶ, ἀνέρευνῶ, ἐξερευνῶ, ἐξετάζω τι. nach der Wahrheit — ἀναζητῶ, ἀνέρευνῶ τὴν ἀλήθειαν.

Forschen, das, -s, ἡ ἔρευνα, ζήτησις, ὁ ἐξετασμός.

Forscher, der, -s, πλ —, ὁ ζητητής· ὁ ἐξεταστής.

Forscher blick, der, τὸ ἐρευνητικόν (τὸ ἐταστικόν) βλέμμα.

Forscher geist, der, τὸ ζητητικὸν πνεῦμα, ὁ ἐρευνητικός νοῦς· τὸ διαγνωστικόν, ἡ ἀγγίγναις.

Forschung, die, —, πλ -en, ἡ ἔρευνα· ἡ ζήτησις, ἐξέτασις.

Forst, der, -es, πλ -e, ὁ δρυμός, τὸ δάσος.

Forst akademie, die, ἡ δασονομικὴ σχολή.

Forst amt, das, ἡ δασονομία· τὸ δασαρχεῖον, δασονομεῖον.

Forst auf seher, der, ὁ δασοφύλαξ.

Forst beamte, der, ὁ δασονομικός ὑπάλληλος.

Forst bezirk, der, ἡ δικαιοδοσία δασαρχίας.

Forst diener, der, ὁ ἐπιστάτης δάσους.

Forst dienst, der, ἡ δασονομία.
Förster, der, -s, πλ —, ὁ δασονόμος.

Försterei, die. —, πλ —, τὸ δασονομεῖον.

Forst fach, das, ἡ δασονομία.
forstgerecht δασονομικός.

Forst gesetz, das, ὁ δασονομικὸς νόμος.

Forst haus, das, τὸ δασονομικὸν οἶκος.
Forst hütler, der, ὁ δασοφύλαξ, ὁ ὕλωρος.

Forst inspektor, der, ὁ ἐπιστάτης τῶν δασῶν.

Forst kunde, die, ἡ δασονομία.

Forstlehr anstalt, die, ἡ δασονομικὴ σχολή.

Forst mann, der, -s, -leute, ὁ δασονόμος· ὁ δασοφύλαξ.

forstmässig δασονομικός.

Forst meister, der, ὁ δασοφύλαξ.

Forst ordnung, die, ὁ δασονομικός κανονισμός.

Forst sache, die, ἡ δασονομικὴ ὑπόθεσις.

Forst schule, die, ἡ δασονομικὴ σχολή.

Forst verwalter, der, ὁ δασοφύλαξ.

Forst verwaltung, die, ἡ δασονομικὴ διοίκησις.

Forst wesen, das, τὰ δασονομικά, ἡ δασονομία.

Forst wissenschaft, die, ἡ δασονομία, δασονομική.

Fort, das, -s, πλ -s, τὸ μὴ φρουριον.

fort ἐπὶ πόρρω, μακρὰν, περαιτέρω, πορρωτέρω, περαιτέρω τοῦ λοιποῦ, καθεξῆς, ἀπελθόν [γὰρ]. und so — καὶ οὕτως καθεξῆς, καὶ τὰ λοιπά, καὶ τὰ ἐπόμενα.

in einem — ἀδιαλείπτως, ἀκίαντος, κατὰ συνέχειαν, ἀνέναντον.

es will mit der Sache nicht recht — τὸ πρᾶγμα δὲν εὐαρεσχεῖται.

χωρεί. wir wollen — ἄς ἀπέλθωμεν. er ist — λείπει. meine Uhr ist — τὸ ὑρολόγιόν μου λείπει. immer —, ἢ — und — ἀκαταπαύστοις, σιγηνέως, ἐξακολουθητικῶς, ὁλοπνέον. les immer — ἐξακολουθεῖ αναγινώσκων, ἀναγίνωσκε // —! ἐπεμακράν! ἀπελθε! ἔρρε! μακράν ἀπ' ἐμοῦ! ἐς κόρακας! — mit solchen Gedanken! ἔρρετῶσαν αἱ το αὐταῖ! ἰδέα! — damit! μακράν τὸ τοιοῦτο! pack dich —! ἢ — mit dir! ἔρρε! ἐς κόρακας! κρημνίσου! [χάσου ἀπ' ἐδῶ! ξεκουμπίσου!]

fort- πρόθεμα κινητὸν σημαίνει ἀπομάκρυνον: ἄ πο, ἔξω, ἢ ἐξακολουθεῖ, σιν ὁλονέν, ἀδιαλείπτως.

fortan ἔπειρ τοῦ λοιποῦ, εἰς τὸ ἔξῃ.

fort-arbeiten ἀμὲ ἐξακολουθεῖ ἐργαζόμενος, ἐργάζομαι ὁλονέν.

fort-bauen μὴ ἐξακολουθεῖ οἰκοδομῶν, κτίζω ὁλονέν.

sich fort-be geben* ἀπέρχομαι, ἀναχωρῶ.

fort-be stehen* μὴ διαμένω, διατελῶ ἀπέρχων διαρκῶ. Alles — lassen οὐδένα νεωτερισμὸν ἐπιθώκω.

fort-betteln ἀμὲ ἐξακολουθεῖ ἐπαιτῶν, ἐπαιτῶ ὁλονέν.

fort-bewegen μὴ κινῶ πρός τὰ πρόσω, προκινῶ, προωθῶ. **sich** — ἐξακολουθεῖ κινούμενος, κινῶμαι ὁλονέν.

Fort bewegung, die, ἡ πρὸς τὰ πρόσω κίνησις, ἡ προκίνησις, ἡ διαρκὴς κίνησις.

fort-bilden μὴ ἐξακολουθεῖ ἐκπαιδεύων.

Fort bildung, die, ἡ περαιτέρω ἐκπαιδεύσις.

Fortbildungs anstalt, ἡ -schule, die, τὸ ἀνώτερον ἐκπαιδευτήριον.

fort-blasen* μὴ ἀποφυσῶ, ἐκ-

φυσῶ. // — ἀμὲ διατελῶ αὐλοῦν αὐλῶ διαρκῶς.

fort-bleiben* ἀμὲ μένω ἔξω, δὲν ἔρχομαι, καθυστερῶ.

fort-brauchen μὴ ἐξακολουθεῖ μεταχειριζόμενος, χρειάζομαι ὁλονέν.

fort-brennen* ἀμὲ ἐξακολουθεῖ καίόμενος, καίομαι ὁλονέν.

fort-bringen* μὴ ἐκφέρω, ἐκκομίζω, μεταφέρω, μετακομίζω, ἐκτρέφω, αὐξάνω. **sich** — παρίσσομαι τὸν βίον, ἐξοικονομοῦμαι διατρέφομαι.

Fort bringung, die. — ἡ μετακινήσις, ἡ μεταφορά.

Fort dauer, die, ἡ συνόχης διαρκεία, ἡ ἐνδελέχεια.

fort-dauern ἀμὲ ἐξακολουθεῖ διαρκῶν, διαρκῶ ὁλονέν, χρονίζω.

fortdauernd διαρκῆς, μόνιμος, χρόνιος.

fort-drängen μὴ ἀπωθῶ, προωθῶ, ἔξωθῶ.

fort-dürfen* ἀμὲ ἔχω τὴν ἄδειαν νὰ ἀπέλθω, δύναμαι νὰ ἀπέλθω.

fort-eilen ἀμὲ σπεύδω νὰ ἀπέλθω, ἀπέρχομαι ἐν τάχει.

Fort entwicklung, die, ἡ περαιτέρω ἀνάπτυξις.

Forte piano, das, τὸ κλειδοκώμβαν [τὸ πιάνο].

fort-erben ἀμὲ & sich — μεταβαίνει κληρονομικῶς.

fort-fahren* μὴ ἐκκορίζω, ἀποκομίζω, διακομίζω, μετακομίζω, μεταφέρω, // —, ἀμὲ ἐξακολουθεῖ διατελῶ. // —, ἀμὲ ἀπέρχομαι ἐν ἀμάξει, ἀπελάυνω, ἀποπλέω.

fort-flattern ἀμὲ & fliegen* ἀμὲ ἀπέρχομαι πετόμενος, ἀποπτομαι, ἀσπίταται.

fort-fliesen* ἀμὲ ἀπορρέω, κρέω, ἐκχέομαι. ἐξακολουθεῖ ρέων, ρέω ὁλονέν.

fort-führen μὴ ἀποκομίζω, ἐκ-

φέρω μετακομίζω, μεταφέρω. εξ-
ακολουθῶ προάγω διαρκῶς.

Fortgang, der, ἡ ἀπέλευσις,
ἀποχώρησις. ἡ πρόδοσις, προχώ-
ρησις ἡ πρόδοσις. seinen — haben
προβαίνω, προχωρῶ.

fort-gehen* μὴ εἶδω ἔξω πα-
ραιτῶ, ἐγκαταλείπω.

fort-gehen* ἄμς ἀπέρχομαι
ἀποχωρῶ, ἀποσύρομαι. προβαίνω,
προχωρῶ, προοδεύω

Fortgehen, das, ἡ ἀπέλευσις,
heim — ἀπερχόμενος.

fort-graben* ἀμὴ προβαίνω
σκάπτω σκάπτω ὁλονέν.

fort-halten μὴ κρατῶ διαρκῶς
κρατῶ ὁλονέν.

fort-helfen* ἀμὴ βοηθῶ πρὸς
ἀπέλευσιν· συμπράττω πρὸς διαφυ-
γὴν. βοηθῶ πρὸς προχώρησιν. sich
— κατορθύνω νὰ ἀπαλλαγῶ.

fort-hetzen μὴ θηρεύω διὰ
κυνῶν. κυνηγετῶ.

forthin ἐπὶ τοῦ λοιποῦ.

fort-hinken, humpeln ἄμς
ἀπέρχομαι χωλαίνων [φεύγω κου-
τσαίνοντας].

fort-hüpfen ἄμς ἀπέρχομαι
πηδῶν, ἀποπηδῶ.

Fortifikation, die, —, πλ
-en, ἡ ὁχύρωσις τὸ ὁχύρωμα.

fort-jagen μὴ ἐκδιώκω ἀπε-
λάυνω, ἐξελαύνω. // — ἄμς ἀπέρ-
χομαι καλπάζων, ἀπελαύνω ἀνὰ
κράτος.

fort-klingen* ἀμὴ ἐξακολουθεῖ
ἔχων, ἔχῃ διαρκῶς.

fort-kommen* ἂς κατορθύνω
νὰ ἀπέλθω. γίνομαι ἀντιστῶ ἐκ-
φεύγω, ἀποδιδράσκω, δραπετεύω,
προβαίνω, προχωρῶ· εὕρισκω τὴν
σειράν μου [καναλιάζω]. προοδεύω,
προκόπτω, ἐπιδίδω, εὐδοκίμω πο-
ρίζομαι τὸν βίον, ἐξοικονομοῦμαι,
οἰκονομοῦμαι [κυδοινοῦμαι]. es
ist aus diesem Wege nicht fort-

zukommen ὁ δρόμος, οὗ
ἀδιέξοδος. dieses Obst
bei uns nicht fort τὸ
τοῦτο δὲν ἐπιδίδει παρ' ἡμῶν.

Fortkommen, das,
γώρησις ἡ πρόδοσις, προκο-
δοσις, εὐδοκίμησις. er will
sein — finden θὰ εὕρη-
λους τὴν σειράν του, θὰ
θῇ ἐπὶ τέλους.

fort-können* ἀμὴ δύν-
αμι, ἀπέλθω, δύναμαι νὰ προ-

fort-kriechen* ἄμς
μαί ἔρπων, ἀφέρπω.

fort-lassen* μὴ ἀφί-
πέλθῃ· ἀφίνω, παραιτῶ.

fort-laufen* ἄμς ἀ-
τρογᾶδην, φεύγω ἀπὸ
ἐκφεύγω, δραπετεύω, τρέ-
χῃς, ἐξακολουθεῖς τρέχω
νομαι, διέγκω, φθάνω. die
laufen immer fort οἱ
χορεύουσιν ὁλονέν.

Fort laufen das, ἡ
φεύγα. ἡ ἀποδράσις. ἡ
θησις, ἡ διάρκειαι.

fortlaufend συνεχῶς
κῆς, ἀδιάκοπος.

fort-leben ἀμὴ δια-
κῶ διαρκῶς.

fortlebend ἐπιζῶν ἀ-
νὴρ, ἀθάνατος.

fort-lernen ἀμὴ
ὁλονέν.

fort-lesen* ἀμὴ ἀν-
διαρκῶς, ἐξακολουθεῖ ἀνα-

fort-machen μὴ ἐξ-
ποιῶν, κάμνω ὁλονέν.

ἀπέρχομαι ταχέως [ἐξέρ-
μαι]· κρημνίζομαι [ἐξοικονο-

fort-marschieren
πορεύομαι, ἀναχωρῶ.

προχωρῶ. ἐξακολουθεῖ
νος, βαδίζω διαρκῶς.

fort-müssen* ἀμὴ
ἀπέλθω, ἀναγκάζομαι νὰ

er muss fort πρέπει να απέλθῃ
die Sachen müssen fort τὰ πράγ-
ματα πρέπει να αποσταλῶσιν.

fort-nehmen* μὴ ἐξάγω [βγά-
ζω]· ἀρπάζω, ἐξαρπάζω· ἀφαιρῶ.

fort-packen μὴ ἀφαιρῶ ἐκ τοῦ
μίσου. **sich** — (οἶκ) ἀποσκορα-
κίζομαι, κρημνίζομαι [ἐκκουμπίζο-
μαι]. **pack dich fort** κρημνίσου
ἀπ' ἐδῶ [χάσου ἀπ' ἐδῶ].

fort-peitschen μὴ ἐκδιώκω
διὰ τῆς μάστιγος.

fort-pflanzen μὴ μεταφυτεύω
διαλέω μεταφυτεύω, πολλαπλα-
σιῶ διὰ μεταφυτείας· ἀναπαράγω,
δαιωνίζω. **καταλείπω** ὅλονέν.
auf einen — μεταδιβάω εἰς τινα.
sich — πολλαπλασιεῖσθαι διὰ με-
ταφυτείας, μεταδίδομαι· μετα-
βαίνειν ὅλονέν· διαωνίζομαι.

Fortpflanzung, die ἡ με-
ταφυτεία, μεταφύτευσις· ἡ μετά-
δοσις, ἀναπαραγωγή, πολλαπλα-
σίωσις.

Fortpflanzungs fähigkeit,
die, ἡ ἀναπαραγωγὸς δύναμις.

fort-prügeln μὴ ἐκδιώκω διὰ
ραβδισμῶν [διώκω μὲ ταῖς ξυ-
λαῖς].

fort-rauchen ἀμὴ ἐξακολουθεῖ
καπνίζων, καπνίζω διαρκῶς.

fort-reisen ἀμὴ ἀναχωρῶ,
ἀποδιδῶ.

fort-reissen* μὴ ἀφαρπάζω·
ἐξαρπάζω· παρασύρω. **mit sich**
— συμπαρασύρω. **sich** — lassen
παρασύρομαι.

fort-reiten* ἀμὴ ἀπέρχομαι
ἐπ' ἵππου.

fort-rennen* ἀμὴ ἀπέρχομαι
ἵπποισι.

fort-rinnen* ἀμὴ ἀπορρέω,
ἐκρέω.

fort-rollen μὴ προκυλινδῶ,
ἐκφέρω κυλλῶν. //—, ἀμὴ κυλίνομαι
διαρκῶς, διατελῶ κυλλόμενος //—.

ἀμὴ προκυλινδῶμαι, ἐκυλινδῶμαι,
κατακυλίνομαι.

fort-rücken μὴ προκινῶ, κινῶ
πρὸς τὰ πρόσω· μετακινῶ. //—,
ἀμὴ προχωρῶ, προβαίνω· μετα-
κινεῖμαι.

Fort rücken, das, ἡ μετακί-
νησις· ἡ προχώρησις.

fort-rudern μὴ ἀπομακρύνω
κωπηλατῶν. //—, ἀμὴ ἀπομακρῶ-
νομαι διὰ κωπηλασίας, κωπηλατῶ
ὅλονέν.

Fort satz, der, ἡ ἀπόφωσις
(ὅστού).

fort-schaffen μὴ ἀποκομίζω,
ἀποσκευάζω, ἐκφέρω· ἐξαποστέλλω
ἐκπέμπω μεταφέρω, μετακομίζω,
ἀφαιρῶ· ἐκποδῶν ποιοῦμαι, ἐξα-
φονίζω [ἐξασπρέω].

Fort schaffung, die, ἡ ἀπο-
σκευή, ἐκδόμις, ἐκφορά· ἡ μετα-
κόμισις, μεταφορά· ἡ ἐξαποσ-
ολή, ἀποτολή, ἡ ἐξαφάνισις, ἐσθό-
θρευσις.

sich fort scheren* ἔρρω, κρη-
μνίζομαι, ἀποσκορακίζομαι [ἐξ-
κουμπίζομαι, κουρεύομαι]. **schere**
dich fort κρημνίσου, ἔρρω [κου-
ρεύου ἀπ' ἐδῶ].

fort-schicken μὴ ἐκπέμπω,
ἀποστέλλω, ἐξαποστέλλω· ἀπο-
έμψω.

fort-shieben* μὴ μετακινῶ· ἀ-
πομακρύνω.

fort-schiffen μὴ ἐκπέμπω διὰ
πλοίου· μετακομίζω διὰ πλοίου.
//—, ἀμὴ ἀποπλέω, ἐκπλέω, ἀπαι-
ρῶ, ἀνάγωμαι.

fort-schlagen* μὴ ἐκδιώκω
διὰ ραβδισμῶν· ἐκβάλλω διὰ κτυ-
πημάτων.

fort-schleichen* ἀμὴ & **sich**
— ἀποσύρομαι ἔρπων, ἀφίρπω.

fort-schleifen μὴ παρασύρω.

fort-schlendern ἀμὴ (οἶκ)
ἀπέρχομαι συρόμενος ὀκνῶς.

for.-schleppen μη παρασύρω. mit sich — συμπαρασύρω.
sich — βαδίζω βραδείως, σύρομαι.

fort-schleudern μη έκσφενδονῶ, ἀποσφενδονῶ, έκσφενδονίζω, έκσκο τίζω, έκτινάσσω.

fort-schlüpfen ἄμς έκολισθάνω· ὑπεχωρῶ, ὑπεξέρχομαι.

fort-schreiben* ἀμὲ έκσκο-λουῶ γράφων.

fort-schreiten* ἄμς προχωρῶ, προβαίνω προοδεύω.

Fort schreiten. das, ἡ προχωρήσις.

fortschreitend προοδευτικός.

Fort schreitung, die, —, πλ -en, ἡ προχωρήσις.

Fort schritt, der, ἡ πρόοδος· ἡ ἐπίδοσις, προκοπή.

fortschrittlich προοδευτικός.

Fortschritts mann, der, -s, πλ -mannier, ὁ φιλοπρόοδος, προοδευτικός.

Fortschritts pa. tel, die, ἡ φιλοπρόοδος μερὲς, τὸ προοδευτικὸν μέρος.

fort schwemmen μη έκπλύνω, ἀποπλύνω.

fort-schwimmen* ἄμς ἀπομακρύνομαι κολυμβῶν, ἀπονήχομαι.

fort-segeln ἄμς ἀποπλέω, ἀπαίρω [καμνὶ πανιά].

sich fort-sehnen ποθῶ διακαῶς· νά ἀναχωρήσω.

fort-sein* ἄμς λείπω.

fort-senden* μη έκπέμπω, ἀποστέλλω, έκασπαστέλλω ἀποπέμπω.

fort-setzen μη έκσκολοῦθω· παραινέω, συνεχίζω.

Fort setzer, der, ὁ έκσκολοῦθων.

Fort setzung, die, —, πλ -en, ἡ έκσκολούησις, συνέχεια.

fort-singen* ἄμς διατελῶ ᾄδων, ᾄδω διαρκῶς [τραγουδῶ ὀλονέν].

fort-sollen* ἀμὲ ὀφείλω ἀπέλθω.

fort-spielen ἀμὲ έκσκοπαίζων, παίζω ὀλοσέν.

fort-sprengen ἄμς ἀπομακρύνομαι κατ' αἶθρα.

fort-springen* ἄμς ἀπομακρύνομαι πηδῶν· ἀπομακρύνομαι πηδημάτων.

fort-spülen μη έκπλύνω, κλύω· παρασύρω.

sich fort-stehlen* έκκλεῖμαι ἑμαυτὸν, ἀποσύρομαι κρυφίως· λῃσπη].

fort-stellen μη παραμένω.

fort-stossen* μη ἀπωθῶ, προωθῶ [ἀπωθῶ, σπρώχνω].

fort-strömen ἄμς έκρέω· πορεύω.

fort-stürmen ἄμς έκσπῶμαι [ἐκπετιοῦμαι].

fort-stürzen ἄμς ἀπέρμηθ' ὀρύγῃς, ἀσπῶμαι.

fort-taumeln ἄμς ἀπέρμηθ' ἀπομακρύνομαι· νοούμενος [φεύγω τρικλίζοντας].

fort-traben ἄμς ἀπέρμηθ' ἀπομακρύνω τριποδῶν.

fort-tragen* μη έκφέρω, μίζω, ἀποκίμζω.

fort-treiben* μη ἀπέλθω, ἀπομακρύνω, προωθῶ. ἡ ἐκκλίνω.

Fortuna, die, —, ἡ Τύχη.

sich fort-wagen τολμᾷ ἀπέλθω.

fort-wahren ἀμὲ διαρκῶ μένω, παραμένω.

fortwährend διαρκῆς, νεκῆς· συνεχῆς, ἀδιάλειπτος.

Fortuna, die, —, ἡ Τύχη.

sich fort-wagen τολμᾷ ἀπέλθω.

fort-wälzen μη ἀπομακρύνω, ἀποκλίνω· ἀφαιρῶ κυλίσσω.

for'-wandeln ἄμς έκσκολοῦθω· πορεύομενος.

fort-wandern ἀμς ἐκ ορεούμαι, ἀποπορεύομαι. πορεύομαι εἰς τὰ πρόσω. διατελῶ πορευόμενος.

fort-wehen μὴ ἀποφυσῶ ἐκ-φυσῶ.

fort-weisen* μὴ ἀπελαύνω, ἐκδιώκω.

fort-wirken ἀμὴ ἐνεργῶ διαρκῶς, ἐξακολουθῶ ἐνεργῶν. πλέκω ὕλονέν.

fort-wischen ἀφαιρῶ σπογγίζων, σπογγίζω.

fort-wollen* ἀμὴ θελω νὰ ἀπέλθω. es will mit uns gar nicht fort δὲν προχωροῦμεν δι' ὅλου. das Pferd will nicht fort ὁ ἵππος ἀποθειλῆ.

sich **fort-wünschen** ἐπιθυμῶ νὰ ἀπέλθω ἐντεῦθεν.

fort-zerren μὴ ἀποσπῶ, παρὰρῶ.

fort-ziehen* μὴ ἀφέλκω, ἐξ-ἴλκω, ἀποσπῶ. ἔλκω εἰς τὰ πρόσω, προέλκω. eine Linie — προ-τείνειν γραμμὴν. // —, ἀμς ἀπέρ-χουμι, ἀποπορεύομαι. μετοικῶ, μετοικίζομαι, ἀποικίζομαι.

Fort ziehen, das, ἡ **-zug**, der, ἡ ἀποχώρησις, ἀπέλευσις, ἀναχώρησις. ἡ μετοίκησις, μετοικεσία, ὁ μετοικισμός.

Forum, das, -s, ἡ ἀγορά. (μτφ) das gehört nicht vor mein — τοῦτο δὲν εἶνε τῆς δικαιοδοσίας μου.

1 **Fossil**, das, -s, πλ -ien, τὸ ὀρυκτόν.

2 **fossil** ὀρυκτός, ἀπολελιωμένος.

Fossilienkunde, die, ἡ ὀρυκτογνωσία.

Fötus, der, —, τὸ ἐμβρυον.

Fourage, die, —, ἡ προνομή, νομή.

fouragieren ἀμὴ χορτολογῶ, προνομεύω.

Fouragieren, das, -s, ἡ χορτολογία.

Fouragierer, der, -s, πλ —, ὁ προνομευτής, χορηγητής νομῆς. **Fourier**, der, -s, πλ -e, (στρ) ὁ καταλυματίας.

Fracht, die, —, πλ -en, τὸ φορτίον. τὰ ἀγώγιον. die — be- zahlen πληρώνω τὰ έξοδα τῆς μετακομίσσεως, τὰ ἀγώγιον.

Fracht brief, der, ἡ φορτωτική. **frachten** μὴ μετακομίζω δι' ἀμάξης, ναυλώνω.

Frachtfuhr mann, der, -s, πλ -leute, ὁ ἀγαστής, ἀγωγιάντης.

Fracht geld, das, τα έξοδα τοῦ φορτίου. τὰ ἀγώγιον.

Fracht gut, das, τὸ φορτίον. τὰ ἐμπορεύματα.

Fracht schein, der, ἡ φορτωτική.

Fracht schiff, das, τὸ φορτηγόν πλοῖον, ἡ φορτίς.

Frachtsender, der, ὁ ἐξαποστολεὺς ἐμπορευμάτων.

Fracht wagen, der, ἡ φορτηγὸς ἄμαξα, τὸ κάρρον.

Fracht zettel, der, ἡ φορτωτική.

Frack, der, πλ -s ἡ Fracke, τὸ φράκον.

Frage, die, —, πλ -n, ἡ ἐρώ- τησις. τὸ ἐρώτημα. τὸ ζήτημα. es ist noch die — εἶνε εἰς τι ζήτημα, ἀπορεταί. εἰστί. eine — aufwerfen προβάλλω ζήτημα, προ- ἔβλημα. auf eine — antworten ἀποκρίνομαι εἰς ἐρώτησιν. das ist die — αὐτὸ δὰ εἶνε τὸ ζήτημα, περὶ αὐτοῦ δὰ πρόκειται. das ist nicht die — δὲν πρόκειται περὶ τούτου. die peinliche — ἡ δάσανος.

Frage buch, das, τὸ ἐρωτη- ματολόγιον.

Frage form, die, τὸ ἐρωτημα- τικόν σχῆμα.

fragen μὴ ἐρωτῶ. ἀνερρωτῶ, ἐπερωτῶ. nach etwas — ἐρωτῶ

περί τινος· φροντίζω, διαφέρωμαι, ἐνδιαφέρωμαι περί τινος. einen — ἐρωτώ τινα nach einem — ἐρωτώ, ἐξετάζω περί τινος. einen nach etwas — ἐρωτώ τινα περί τινος. es fragt sich εἵνε ζήτημα. ἀπορείται [ἔχει νὰ πῇ]. ich frage nicht danach δὲν μοι μέλει περί τούτου, τοῦτό μοι εἶνε ἀδιάφορον. ich frage den Teufel (ἢ den Henker) danach δὲν σκοτίζομαι δι' αὐτό, um Rat συμβουλευομαι τινα. du hast nicht danach zu — δὲν σοι μέλει περί τούτου, was frage ich nach dem Menschen? τί μοι μέλει περί τοῦ ἀνθρώπου; er hat nach mir — lassen ἔστειλε νὰ ἐρωτήσῃ περί ἐμοῦ. wie kannst du so — ? πῶς δύνασαι νὰ ἐρωτᾷς το αὐτὴν ἐρώτησιν;

Fragen, das, -s, ἡ ἐρώτησις.

fragend ἐρωτηματικός, ἐρωτητικός.

Frage partikel, die, τὸ ἐρωτηματικὸν μόριον.

Frage punkt, der, τὸ ζήτημα ἡ ἀπορία.

Frager, der, -s, πλ —, ὁ ἐρωτητής· ὁ ἐξεταστής.

frageweise ἐπὶ ἐρωτηματικῶς· δι' ἐρωτήσεων.

Frage wort, das, ἡ ἐρωτηματικὴ λέξις.

Frage zeichen, das, τὸ ἐρωτηματικὸν (σημεῖον).

fraglich προκείμενος, περί οὗ ὁ λόγος. ἀμφισβητήσιμος, ἀμφίβολος.

Fragment, das, -es, πλ -e, τὸ ἀπόσπασμα.

fragmentarisch ἀποσπασματικός.

Fraktur, die, —, πλ -en, ἡ κλήη, τὸ θραῦσμα.

Fraktur schrift, die, ἡ Γοτθικὴ γραφή.

Française, die, —, πλ -n, ὁ

τετραζυγὸς χορὸς, ὁ τε καθρέλινος.

franco ἴδε franko.

frank εἰλικρινής, ἀ — und frei παρρησιάζομαι.

Frank, der, -en, φράγκον, ἡ δραχμή.

frankieren μὴ ἀπαχιδρομικῶν τελῶν.

frankiert ἐλεύθερος μισθῶν τελῶν ἀνεξόδως.

franko ἐπὶ ἐλεύθερος μισθῶν τελῶν.

Franse, die, —, χρυσός, θύσανος (τὸ φράντισα). mit -n be-

νωτός, χρυσωτός.

Fransen macher, —, ὁ θυσανοποιός.

fransicht ὑσανωδὸς εἰδής.

fransig χρυσωτός.

Franz band, der, νος ἐπίδεσμος.

Franz baum, der, δένδρον.

Franz birne, die, τοῦ ναυοφυοῦς δένδρου.

Franzbrannt we Γαλλικὸν οἶνονπνευμα.

Franz mann, de — männer, ὁ Γάλλος.

Franz wein, der, οἶνος.

frappant προξενό[φανταχτερός]· παράδο-

τος, παράξενος, ἀσυνή-

frappieren μὴ παραξενύζω, ἐκπλήττω.

Frass, der, -es, βρώμα. (Knochenfr-

γραινα.

fraternisieren ὁ ποιοῦμαι.

Fratz, der, -en, τραγελαφικὴ μορφή, γ

Fratze, die, —, πλ -π, ἡ διάστροφος μορφή, ὁ μορφασμός ἢ γελιογραφία. ἢ γελιολογία, ἀνοησία.

Fratzen bild, das, ἡ γελιογραφία.

Fratzen gesicht, das, τὸ διάστροφον πρόσωπον, τὸ βύγγος.

fratzenhaft διάστροφος, τραγελαικός, γελαιόμορφος.

Fratzen macher, ἢ -schneider, der, -s, πλ —, ὁ μορφοποιός, γελωτοποιός.

Frau, die, —, πλ -en, ἡ γυνή ἢ σύζυγος. ἢ δέσποινα, κυρία. — vom Stande κυρία καλῆς τάξεως. alte — ἡ γράψ, γράϊα. ein Mädchen zur — verlangen ζητῶ κόρην εἰς γάμον. Ihre — Mutter ἡ κυρία μήτηρ σας. die — Gräfin ἡ κυρία κόμισσα. die — des Hauses ἡ οἰκοδέσποινα [ἡ νοικοκυρά].

Frauchen, das, -s, πλ —, ἡ μικρά γυνή, τὸ γύναιον [ἡ γυναῖκα].

Frauen bild, das, ἡ γυναικεία εἰκών.

Frauen feind, der, ὁ μισογυνής.

Frauen gemacht, das, ὁ γυναικίον, ὁ γυναικωνίτης.

Frauen haar, das, ἡ γυναικεία κόμη. (φιλ) τὸ ἀδιάντον, καλλιτέργον [τὸ πολυτέργι].

Frauen kleid, das, τὸ γυναικίον ἔνδυμα, τὸ φόρεμα [τὸ φουστάνι].

Frauen kloster, das, τὸ νομόδιον γυναικίον.

Frauen rock, der, ὁ ποδήρης γυναικίος χιτῶν, τὸ γυναικίον φόρεμα [τὸ φουστάνι].

Frauen schmuck, der, τὰ γυναικεία κοσμήματα.

Frauen schneider, der, ὁ βράτης γυναικίον.

Frauen schuh, der, τὸ γυναικίον ὑπόδημα.

Frauens person, die, τὸ γυναικίον πρόσωπον, ἡ γυνή.

Frauen zimmer, das, ὁ γυναικίον, γυναικωνίτης ἢ γυνή, τὸ γύναιον.

Fräulein, das, -s, πλ —, ἡ δέσποινα, ἡ ἀγαθὴ κυρία [ἡ κοκωνίτσα]. Ihre — Tochter ἡ κυρία θυγάτηρ σας. — Marie ἡ δέσποινα Μαρία.

Fräulein stift, das, τὸ μοναστήριον εὐγενῶν νεανίδων.

frech ἱταμός, θρασύς, προπητής, ἀδίκριτος. — sein ἀνασχυντῶ. — werden ἀπανασχυντῶ.

Frechheit, die, —, πλ -en, ἡ ἱταμότης, θρασυότης, προπητεία, ἀναιδέεια, ἀδίκρυσία.

Fregatte, die, —, πλ -n, τὸ μονόκροτον (πολεμικὸν πλοῖον), ἡ φρεγάτα.

Fregatten vogel, der, (πτ) ὁ ἀλιότατος, ἡ ταχυπέτις, ἡ φρεγάτα.

frei ἐλεύθερος· ἀπηλλαγμένος. ἀνακτός, ἀσκεπής. ἀδάπανος, ἀνιζούτος. -er Platz θέσις ἐλευθέρα. — von Sorgen ἐλεύθερος φροντίδων, ἀμέριμνος. — von Steuern ἐλεύθερος φόρων. — machen ἐλευθερῶναι. -er Wille ἡ ἐλευθέρα θέλησις, τὸ αὐτοπροαίρετον. den Schülern — geben δίδω ἐλευθερίαν εἰς τοὺς μαθητάς. auf -en Fuss setzen ἀπελευθερῶναι. -e Hand haben ἔχει πλήρη ἐξουσίαν. aus -er Hand verkaufen πωλῶ οἰκειοθελῶς. -e Wahl ἡ ἐλευθέρα ἐκλογή. -es Leben βίος ἐλεύθερος. aus -en Stücken, ἢ aus -em Antriebe ἐξ οἰκείας θελήσεως, αὐθορμητῶς, ἰδιοθελῶς, ἐξ ἰδίου. einem etwas — stellen ἀφίναί τι εἰς τὴν διάθεσιν τινος. es steht dir — ἐναπόκειται εἰς τὴν διάθε-

σὺν σοῦ, εἶσαι κύριος. ich werde so — sein θὰ λάβω τὴν τὸλμην. auf -em Felde κατ' ἄγρον ἐν ὑπαθρῳ. unter -em Himmel ἐν ὑπαθρῳ. ins -e gehen ἐξέρχονται εἰς τὸν ἄερα. -e Wohnung ἡ ἀμυσθος κατοικία. -en Lauf lassen διδῶ ἐλευθέραν πορείαν. — heraus ἐλευθέρας παρρησίας [κόμμα βίμμα]. -en Zutritt haben ἔχω εἰσόδον ἐλευθέραν. — sprechen διμιλῶ παρρησία· αὐτοσχεδιάζω. einen — sprechen κηρύττω ἀθῶν τινά. -e Rede ἡ παρρησία einen Brief — machen ἀπαλλάττω ἐπιστολὴν ταχυδρομικῶν τελῶν. -er Staat ἡ ἐσθνομος πολιτεία. // —, ἔπρ ἐλευθέρας παρρησίας, ἀνυποστόλως. ἀμισθί, δωρεάν. — ausgehen εἶμαι ἀπηλλαγμένος ἐξόδων.

Freibeuter, der, -s, πλ —, ὁ σκυλευτής, λαφυραγωγός, ὁ ἀρπαξὶς ὁ πειρατής· ὁ ληστής. literarischer — ὁ λογιολόπος.

Freibeuterei, die, —, πλ -en, ἡ λαφυραγωγία ἡ πειρατεία ἡ ληστεία.

freibeuteisch λαφυραγωγός, πειρατικός.

Frei billet, das, το δωρεάν εισιτήριον.

Frei corps, das, τὸ ἐλεύθερον στρατιωτικὸν σῶμα.

Freidenker, der, ὁ ἐλευθερόφρων, ἐλευθερόδοξος.

Freidenkerei, die, —, ἡ ἐλευθεροπροσόνη, ἐλευθεροδοξία.

freidenkerisch ἐλευθερόφρων ἐλευθερόδοξος.

freien μὴ νυμφεύομαι. // —, ἀρῆ, um ein Mädchen — ζητῶ κόρην εἰς γάμον.

Freien, das, -s, ἡ μνηστεία.

Freier, der, -s, πλ — ὁ μνηστήρ, auf -s Füßen gehen ζητῶ νά νυμφευθῶ.

Freiers mann, der, -s, πλ -männer, ὁ μνηστήρ.

Frei frau, die, ἡ βαρὼνη.

Frei fräulein, das, ἡ βαρὼνισσα.

frei-gehen* μὴ ἀπελευθερῶ, ἀπολύω, den Schülern — διδῶ λυθερίαν εἰς τοὺς μαθητάς.

freigebig ἐλευθέριος, φιλόδοξος· πολυδωρος, μεγαλόδωρος· γενναϊόδωρος [ἀπολυτοχέρης, ἀπλόχερος].

Freigebigkeit, die, —, ἡ ἐλευθεριότης, φιλοδοξία· ἡ μεγαλοδωρία, γενναϊοδωρία.

freigeboren ἐλεύθερος γεννηθείς, ἐλεύθερος ἐξ ἐλευτέρου γεννηθείς.

Freigeist, der, ὁ ἐλευθερόφρων, ἐλευθερόρητος.

Freigeisterei, die, —, ἡ ἐλευθεροπροσόνη, ἐλευθεροδοξία.

freigeisterisch ἐλευθερόφρων ἐλευθερόρητος.

freigelassen ἀπελευθερος.

freigesinnt φιλελεύθερος.

Frei gut, das, τὸ ἀνυποτέλῃ (τὸ αὐτόματον) κτῆμα. τὰ ἀφροσλόγητα ἐμπορεύματα.

Frei hafen, der, ὁ ἐλεύθερος λιμὴν.

Frei handel, der, τὸ ἐλεύθερον ἐμπόριον.

Freiheit, die, —, πλ -en, ἐλευθερία. sich die — nehmen λαμβάνω τὴν τὸλμην. sich viel zu viel — nehmen ἀποθρασύνομαι [ἐθαρρυνόμαι]. poetische — ποιητικὴ ἁδεια.

freiheitlich ἐλευθερικός· φιλελεύθερος.

Freiheits krieg, der, ὁ ἐπὶ ἐλευθερίας πόλεμος.

Freiheits liebe, die, ὁ ἔρωτης ἐλευθερίας.

Freiheits mörder, der, ὁ ἐλευθεροκτόνος.

freiheitsmörderisch ἐλευθεροκτόνος.

Freiheits schwärmer, der, ὁ ἐλευθερομανής.

Freiheits schwärmerei, die ἡ ἐλευθερομανία.

Freiheits swchindel, der, ὁ ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ ἀγυριεὶς.

Freiheits sinn, der, ἡ φιλευθερία.

Frei herr, der, ὁ βαρὼνος.

freiherrlich βαρωνικός.

Frei herrschaft, die, ἡ βαρωνία.

Frei hof, der, τὸ ἀνυποτέλεις μετόχιον, τὸ ἀφο. αλόγητον ὑποστατικόν.

Frei in, die, —, πλ -nen, ἡ βαρώνη, βαρωνίς [ἡ βαρωνέσσα].

Frei karte, die, τὸ δωρεάν εισιτηρίον.

frei-lassen* μὴ ἀπελευθερῶ, ἐλευθερώω.

Frei lassung, die, —, πλ -en, ἡ ἀπελευθέρωσις, ἐλευθέρωσις, χειραφέτης.

Frei lehen, das, τὸ ἀσύδοτον τιμάριον.

frelllich ἐπὶ βεβαίως, βεβαία, ἐννοεῖται. ναὶ μὲν, εἶνε (μὲν) ἀληθές. ja — ναὶ βεβαία, ἐννοεῖται [μὴ βεβαία].

Frei machung, die, —, πλ -en, ἡ ἀπελευθέρωσις, ἐλευθέρωσις ἡ ἀπαλλαγή.

Frei marke, die, τὸ γραμματόσημον.

Frei maurer, der, ὁ ἐλευθερος τέκτων, ὁ φαρμασώνος.

Frei maurerei, die, ἡ ἐλευθερά τεκτονία, ἡ φαρμασωνία.

Frei mut, der, ἡ ἐλευθεριότης, παρρησία, εὐθυρρημοσύνη.

freimütig ἀνυπόστολος, παρησιαστικός, εὐθυρρημων.

Freimütigkeit, die, —, ἡ

ἐλευθεριότης, παρρησία, ἐλευθεροστομία, εὐθυρρημοσύνη.

Frei pass, der, τὸ διαστατήριον.

Frei schar, die, τὸ σῶμα ἀτάκτων ἐθελοντῶν.

Frei schärler, der, -s, πλ —, ὁ ἀτακτος ἐθελοντής.

Frei schein, der, τὸ ἐνδείκτικόν ἀσυδοσίας.

Frei schule, die, ἡ ἀνευ διδασκτρων σχολή.

Frei schütz, der, ὁ ἀκροβολιστής, ὁ δαιμονοφίλης τοξότης (μελὸς ἄραμα τοῦ Weber).

Frei sinn, der, ἡ φιλευθερία.

freisinnig φιλελευθερος.

Freisinnigkeit, die, —, ἡ φιλελευθερία ἡ ἐλευθεροφροσύνη.

frei-sprechen* μὴ κηρύττω ἀ-
¹ ὤων, ἀθωώνω.

Freisprechung, die, —, πλ -en, ἡ ἀθώωσις, ἡ ἄφεσις ἀμαρτιῶν.

Frei staat, der, ἡ δημοκρατία.

freistaatlich δημοκρατικός.

Frei stadt, die, ἡ ἐλευθερά πόλις.

Frei statt, ἡ -stätte, die, —, τὸ αὐλόν, τὸ καταφύγιον.

frei-st hen* ἀμὴ ἀναπόκειμαι, εἶμαι εἰς τὴν ἐξουσίαν, μένω εἰς τὴν διάθεσιν. es steht mir frei ἀναπόκειται εἰς ἐμέ, εἶνε ἐν τὴν ἐξουσίαν μου, εἶμαι κύριος.

freistehend μονήρης, μεμονωμένος.

frei-stellen μὴ ἀφίνω εἰς τὴν διάθεσιν. das stelle ich Ihnen frei τοῦτο ἀφίνω εἰς τὴν διάθεσιν σας.

Frei stunde, die, ἡ ὥρα ἀναπαύσεως.

Frei tag, der, ἡ παράσκευή-
¹ stiller — ἡ μεγάλη παράσκευή.

Frei tisch, der, ἡ δωρεάν τροφή.

Frei treppe, die, ἡ προθυρία κλίμαξ.

Freiwerber, der, ὁ προμηθεύων, προξενήτης.

freiwillig ἐκούσιος, ἐθελούσιος. σκευή/ελθε. αὐθόρμητος· ἐθελοντής. // — ἐπὶ ἐκούσιως, ἐθελοντί, σκευήθ' ἄνω, αὐθόρμητως, αὐτοβούλως.

Freiwillige, der, -η, πλ -η, ὁ ἐθελοντής.

Freiwilligkeit, die, —, ἡ ἐλευθέρα θέλησις, αὐτοβουλία τὸ αὐθόρμητον.

Freizügigkeit, die, —, ἡ ἐλευθέρα μετακίνησις.

fremd ξένος· ξενικός, ἀλλότριος· ἀλλοεθνής, ἀλλοδαπός, ἀλλόφυλος· ἀγνωστός, ἀσυνήθης· ἀλλόκοτος, παράξενος, ἄπειρος, ἀδαής -e Tiere ζῶα ξενικά. -e Pflanzen φυτὰ ἐξωτικά, ξενικά. sich — gegen einen stellen ὑποκρίνομαι ἀγνοίαν τινος. unter -em Namen ὑπὸ ξένου ὀνόμα. in einer Stadt — sein δὲν γνωρίζω πόλιν τινά. durch eine -e Hand διὰ ξένης χειρός. dieser Mann ist mir — ὁ ἄνθρωπος οὗτος μοι εἶναι ἀγνωστός· das kommt mir — vor τοῦτό μοι φαίνεται παράξενον. sich um -e Angelegenheiten kümmern πολυπραγμαίνει. sich in -e Handel mischen ἀλλοτριοπραγῶ.

fremdartig ξένος, ξενικός· ἀλλόκοτος, ἑτερογενής· παράξενος, ἀλλόκοτος.

Fremdartigkeit, die, —, ἡ ἑτερογένεια, ἀλλοτριότης, ξενικότης τὸ ἀλλόκοτον, παράξενον.

1 **Fremde**, der, -η, πλ -η, ὁ ξένος· ὁ ἀλλοδαπός, ἀλλόφυλος· ὁ ξενιζόμενος, ξένος [ὁ μουσαφίρης].

2 **Fremde**, die, —, πλ -η, ἡ ξένη. // —, die, —, ἡ ξένη, ξενίτις· ἀλλοδαπή, ἡ ξένη χώρα [ἡ ξενίτις].

Fremden buch, das, τὸ βιβλίον τῶν ξένων.

Eremdenführer, der, ὁ ὁδηγός, ὁ ὁδηγός τῶν ξένων.

Fremdenzimmer, das ξενεόν.

Fremdheit, die, — ἡ ξενία.

Fremdherrschaft, die ξενοκρατία.

fremdländisch ἀλλοδαπός.

Fremdling, der, -s, πλ -s, ξένος, ἀλλοεθνής, ἀλλοδαπός.

Fremd wort, das, ἡ ξένη λέξις.

Fremdwörter buch, das λεξικόν ξένων λέξεων.

frequent συχνός.

frequentieren μη ἐπισκέπαι συχνά. das Theater — χνάζω εἰς τὸ θέατρον.

Fresko, das, -s, πλ -ke τοιχογραφία.

Fresko maler, der, ὁ τοιχογράφος.

Fresko malerei, die, ἡ τοιχογραφία.

Fress begierde, die, ἡ φαγία, γαστριμαργία, πολυφαγία.

fressbegierig ἀδηράγος, λυράγος, γαστριμαργός, φαγός.

fressen (*fresse, frisstest, frass· gefressen) μη βιβάζω, καταβιβρώσκω, καταβροχθίζω, τρώω, τρώω ζῶντος, καταναλίσκω, κατατρώω. in — καταβροχθίζω, καταπίνω.

sich — περιτρώω, ἐπικτείνω, ἐξαπλοῦμαι. einen Narrn etwas gefressen haben αὐτὸν ἐμάν [τραπείναι διὰ].

Fressen, das, -s, ἡ κατάσσις, καταρύθσις· ἡ βορά, γεφundenes — τὸ ἀπροσδόκον (τὸ τυχερόν) εἶδημα [τὸ κατεπαισμένον].

Fresser, der, -s, πλ -s, ἀδηράγος, πολυφάγος, φαγός, ταραγός.

Fresserei, die, —, ἡ ἀκαταστάσις, πολυφαγία, γαστριμαργία.

Fressfieber, das, ἡ πείνα κυ-
ως ἡ βουλιμία.

Fressgier, die, ἡ ἀδύφαγία,
πολυφαγία, γαστριμαργία.

Fressgierig ἀδύφαγος, παμ-
άγος.

Fressucht, die, ἡ βουλιμία.

Fressvogel, der, ἡ ἀκάφῃ τῆς
τροφῆς ζῶων.

Fresswanst, der, (οἶκ) ὁ κα-
ταργάτης, φαγᾶς.

Frettchen, das, -s, πλ — (ζλ)
ἡ ἱκτίς, ἡ ἀγρία γαλῆ [τό κουνάδι].

Freude, die, —, πλ -n, ἡ
γαρά· ἡ χαρμονή, χαρμώδης, ἡ

ἡδονή, τέρψις, ἡδονάθεια, über-
mässige — ἡ περιχάρεια, ἀγαλ-
λασις, vor — ὑπὸ χαρᾶς, ausser

sich vor — ἔξω φρενῶν ὑπὸ χα-
ρᾶς, das wird mir — machen

αὐτὸ θά μοι προσενίσχῃ χαρὰν, die

-n des Augenblickes αἱ πρὸς
ὧραν ἡδοναί, die sinnlichen -n

αἱ σωματικαὶ ἡδοναί, die -n der

Jugend αἱ τέρψεις τῆ νεότητος
mit -n μετὰ χαρᾶς.

freudenarm ἐστερημένος χα-
ρᾶς, ἀτερπής.

Freudenbecher, der, τὸ πο-
τήριον τῶν ἡδονῶν.

Freudenbezeugung, die, ἡ
ἐκδήλωσις χαρᾶς.

Freudenbotschaft, die, ἡ
χαρμόσυτος ἀγγελία, τὰ εὐαγγέλια
χαρᾶς.

Freudenfest, das, ἡ χαρμό-
συτος ἑορτή.

Freudengeschrei, das, ἡ
ἀγαλλίασις, ἡ κραυγὴ ἀγαλλιástως.

Freudenhaus, das, τὸ οἶκμα
τῶν ἡδονῶν, τὸ ἐργαστήριον, τὸ
πνευματικόν.

Freudenleben, das, ὁ χαρ-
μόσυτος βίος.

freudenleer ἀτερπής, ἀνευ
χαρᾶς.

freudenlos ἀμύριος, τέρψεων,
ἐστερημένος ἡδονῶν.

Freudenmädchen, das, ἡ
παιδίσκη τῶν ἡδονῶν, ἡ δημοσία
παῖσκη, ἡ ἱταίρις.

Freudenmahl, das, ἡ εὐνο-
χία, τὸ συμπόσιον, ὁ κῶμος.

Freudenpost, die, ἡ χαρμό-
συτος ἀγγελία.

freudenreich πλήρης χαρᾶς,
χαρμόσυτος, εὐφρόδυνος.

Freudenstörer, der, ὁ δια-
ταράκτης τῆς εὐθυμίας [ὁ τυράννης].

Freudentag, der, ἡ χαρμό-
συτος ἡμέρα.

Freuden thrän, die, τὸ δα-
κρυον χαρᾶς.

freudenvoll πλήρης χαρᾶς,
εὐφρόδυνος.

freudest· h' e id ἰκτινοβολῶν
ὑπὸ χαρᾶς.

freudetrunken μεθύων, ὑπὸ
χαρᾶς, ὑπερχαίτης.

freudig χαίρων [χαρούμενος],
εὐθυμος, παιδρός, εὐφρόδυνος,
χαρμόσυτος. -er Tag χαρμόσυ-
τος ἡμέρα. -e Nač richt χαρμό-
συτος ἀγγελία, χαρᾶς εὐαγγέλια.

Freudigkeit, die, — ἡ χαρά,
εὐφροσύνη, εὐθυμία.

freuen μετ' εὐχαριστῶ, χαρο-
πάζω, παιδρύνω, es freut mich

χαίρω, das sollte mich sehr—θα
ἐχάιρον πολύ ἐπὶ τούτῳ, sich —

χαίρω [χαίρομαι], ich freue mich

zu hören χαίρω ἀκούων, sich ü-
ber etwas—χαίρω ἐπὶ τινι, sich auf

etwas—προσδοκῶ τι μετὰ χαρᾶς.

Freund, der, -es, πλ -e, ὁ
φίλος, er ist mein — εἶνε φίλος

μου, ein—von mir εἰς φίλος μου,
lieber—! ἀγαπῆτέ μοι φίλοι, lieb-

ster—! bester—! καλύτερος, εὐλο-
γημένος! seine -e liebend· ἐκδοφι-

λος, M nge von -n ἡ πολυφιλία
ohne — ἀφίλος.

Freundes band, das, ὁ δεσμός φίλων.

Freundes hand, die, ἡ φίλα χεὶρ.

Freundes land, das, ἡ φίλα χώρα.

Freundes liebe, die, ἡ φιλοφιλία.

Freundin, die, —, πλ -nen, ἡ φίλη [ἡ φιλενάδα].

freundlich ἐπίχαρις, εὐχαρις· παιδρός, φιλόφρων, φιλοφρονητικός, εὐμενής, προστῆνής, εὐπροσθηγός, φιλοπροσθηγός· εὐγενικός, εὐγενής. -es Wetter καιρός εὐχάριστος. -e Aufnahme ὑποδοχή φιλόφρων. sie ist immer — gegen mich εἶνε πάντοτε φιλόφρων πρὸς με. // —, ἐπρ φιλοφρόνω, φιλοφρονητικῶς· εὐγενικῶς, εὐμενῶς, εὐπροσθηγῶς· εὐνοϊκῶς, χαριέντως, παιδρῶς. — aussien προσδέλω φιλοφρόνως.

Freundlichkeit, die, —, πλ -en, ἡ φιλοφροσύνη· ἡ φιλοπροσθηγία, εὐπροσθηγία· ἡ πραότης, εὐμένεια, ἡ παιδρότης, εὐθυμία.

freundlos ἀφίλος, ἔρημος φίλων.

Freundlosigkeit, die, —, ἡ ἀφιλία, ἔλλειψις φίλων.

freundnachbarlich ὡς καλὸς γείτων.

Freundschaft, die, —, πλ -en, ἡ φίλια. vertraute — ἡ οικειότης. falsche — ἡ λυκοφιλία, ἡ ψευδής φίλια. in Frieden und — leben διάγειν ἐν εἰρήνῃ.

freundschaftlich φίλιος, φιλικός· φιλόφρων. // —, ἐπρ φιλικῶς· φιλοφρόνως.

Freundschaftlichkeit, die, —, ἡ φιλικότης· ἡ φιλοφρονητικότητα.

Freundschafts bande, die πλ, οἱ δεσμοὶ φίλων.

Freundschaftsbew τὸ τεκμήριον φίλιας.

Freundschaftsbeze ἡ -bezeugung, die, ἡ φίλιας.

Freundschafts bünd das, ὁ σύνδεσμος φίλων.

Freundschafts dien ἡ φιλικὴ χάρις.

Frevel, der, -s, πλ -φρία, ἐλαφρότης, κουφότης, σιουργία, παρανομία, ἡ ἀσέβεια, ὕbris. ἡ παράπαραδισμός.

frevelhaft προπέτης, ἀσεβής, ἀνόσιος, κακούργος.

freveln ἀμὴ ἀνοσιουργεῖν, παρανομῶ· κακούργω.

Frevel that, die, τὸ ἀγῆμα, ἀσέθημα, ἡ παράκακούργημα, ἔγκλημα.

freventlich ὅδε frev

Frevler, der, -s, πλ νόσιος, ἀνοσιουργός, ἀσεβὴς, κακούργος.

friedbrüchig παράσπ

Friede, der, -ns, & -s, ἡ εἰρήνη, ἡ ἡσυχία, ἡ εἰρήνη. im -n leben διάσῃν. -n machen ἡ σκλείω εἰρήνην. -n haben χιαν. lassen Sie mich

ρετέ με ἡσυχον, παράτ

Friedens an rag, de

τασις εἰρήνης, ἡ ἐπικηρυκ

Friedens bedingun ὅροι· τῆς εἰρήνης.

Fridens bote, der, ὁ εἰρήνης.

Friedens bruch, der

ράδασις τῆς εἰρήνης.

friedens rüchig π

τῆς εἰρήνης· παράσπανθος

Friedens fahne, ἡ -

die, ἡ σημαία τῆς εἰρήνης

Faul fieber, das, ὁ σηπεδανώδης πυρετός.

Faulheit, die, —, ἡ ὀνηρία, ἡμισοπνία [ἡ βαρυνόλα, τευπελιά].

Faulig σαπρός, μούαλός [σάπιος].

Fäulnis, die, —, ἡ σαπρότης, σαπρία, σηπεδών [ἡ σαπρία], in — übergehen σήπωμαι, σαπρίζομαι [σαπίζομαι, σαπίζω].

Faul pelz, der, ὁ μισόπανος, ὁ ὀνηρός, ὁ κηρὴν [τὸ κορεόσκυλο].

Faul tier, das, (ζῴ) ὁ τριδάκτυλος βραχύπους.

Fäulung, die, —, πλ -en, ἡ τήψις [τὸ σαπίσμα].

Faun, der, -s, ὁ Φαῦνος.

Fauna, die, —, τὸ σύνολον τῶν ζῴων.

Faust, die, —, πλ Fäuste, ἡ πυγμή, ὁ γρόνθος. (μτρ) ἡ χεὶρ, mit dem Degen in der — ξιφής, mit der — schlagen πικτεῖν, γροθιοκοπῶ, auf eigene — ἰδίᾳ ὀνάζει, frisch von der — ἐξ ὀτορῆου, ὀττοσγενής.

Faustamboss, der, τὸ ἀκούριον [τὸ ἀμόνι].

Fäuschen, das, -s, πλ —, ὁ μικρός γρόνθος, ins — lachen ὀπορῶ [ὀρυφογελῶ].

faustdick γονθρός ὡς γρόνθος, χειροπληθής, er hat es — hinter den Ohren εἶναι πρὸς τὸ οὐκ ακριβές.

Fäustel, der, -s, πλ —, τὸ μεταλλουργικὸν σφυρίον.

Faust handschuh, der, ἡ ἀδάκτυλος περιγείρις, τὸ χειρόκτιον, ἡ μειλίχη.

Faust kampf, der, ἡ πυγμαπύμαχια.

Faust kämpfer, ὁ πύκτης, πυγμαχός, γροθιοκόπος.

Fäustling, der, -s, πλ -e, τὸ κολοβὸν χειρόκτιον, ἡ μειλίχη, τὸ βράδιον, ἡ βράδος.

Faust recht, das, ἡ χειρονομία, τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου.

Faust schlag, der, ὁ κόνδυλος [ἡ γραβιά, μπουνιά].

Favorit, der, -en, πλ en, ὁ εὐνοούμενος, ὁ ἐξαιρέτως ἀγαπητός.

Faxe, die, —, πλ -n, ἡ γελοιοποιία, αἱ ἀστειολογίαι [τα κωμικοχελικά] ἡ προσποήτος, ἀρνησις, kvine—n! χωρίς καυώματα!

Fayence die, —, τὸ φαιεντιανὸν ἄγγειον [ἡ φαίνισσα].

Fayence fabrikant, tder, ὁ κατασκευαστής φαιεντιανῶν ἀγγείων.

Fayence händler, der, ὁ ἔμπορος φαιεντιανῶν ἀγγείων.

Februar, der, -s, πλ -e, ὁ Φεβρουάριος, der erste—ἡ πρώτη Φεβρουάριου.

Fecht boden, der, τὸ ὀπλοσχεῖον.

fechten* (fechte, fichtst, ficht: fecht gefochten) ἀμὴ ὀπλομαχῶ, ξιφομαχῶ, ξιφανῶ, διαξίφίζομαι, ἀνιχομαι, mit den Händen—χειρομαχῶ, χειρονομῶ. (οἶκ) ἐπαίτω [ἐπιτιανέω].

Fechten, das, -s, ἡ ὀπλομαχία, ξιφασκία, ξιφομαχία.

Fechter, der, -s, πλ —, ὁ ξιφομάχος, ὁ ἀθλητής, μονομάχος.

fechtermässig ὀπλομαχικός, ξιφομαχικός.

Fecht handschuh, der, τὸ χειρόκτιον ξιφομαχίας.

Fecht kunst, die, ἡ ὀπλομαχία, ὀπλομαχητική, ἡ ξιφομαχία, ξιφασκία.

Fecht meister, der, ὁ ὀπλομάχης, ὀπλομάχος, ὁ ξιφομάχος, ὁ διδάσκαλος τῆς ξιφομαχίας.

Fecht platz, der, τὸ ὀπλοσχεῖον, γυμναστήριον, ἡ παλαίστρα.

Fechtschule, die, ἡ σχολὴ ξι-

ρουαχίας· τὸ ὀπλασχεῖον, ὀπλομα-
χείον.

Fecht stunde, die, τὸ μάθημα
ξίφοραχίας.

Feder, die, —, πλ -n, τὰ πτε-
ρόν. ἡ γραφίς, ὁ κάλαμος, τὸ κον-
δύλιον [ἡ πένα]. ὁ ἐλατήρ, τὸ ἐλα-
τήριον. mit -n versehen πτερω-
τός. -n bekommen πτεροφυῶ. die
-n verlieren πτερορρυῶ. sich in
die -n legen κατακλίνουμαι εἰς τὴν
πτλωτὴν στρωμνὴν. von -n aufs
Stroh kommen ἀφ' ἱππων ἐπ'
ὄνους [ἀπὸ δήμαρχος κλητῆρα].
Lente von der — ἀνθρωπίνων τῶν
γραμμάτων. in die — diktieren δι-
παγρεύω πρὸς γραφὴν. noch in
den -n liegen κοιμῶμαι εἰσέτι.

federartig πτεροειδής, πτέρι-
νος, ἐλαστικός.

Feder ball, der, ἡ πτερωτὴ
σφαῖρα, τὸ ἀρπαστόν [ὁ πετινός].

Feder besen, der, τὸ πτερωτὸν
σάρωθρον, ἡ πτερωτὴ παρασύρα.

Feder bett, das, ἡ πτιλωτὴ
στρωμνὴ, τὸ πτιλωτὸν στρώμα.

Feder büchse, die, ἡ θήκη
γραφίδων, τὸ καλαμάριον.

Feder busch, der, ὁ πτερωτός
λόφος, τὸ πτερωτὸν ἐπ' ἄκρανον.

Federchen, der, τὸ πτερόγιον,
τὸ μικρόν πτερόν.

federförmig πτεροειδής, ὀ-
μοίος γραφίδι.

Federfuchser, der, —s, πλ
—, ὁ γραφουμανής, γραφοκόπος.

Feder halter, der, ὁ κονδυλο-
κόπος.

Feder händler, der, ὁ ἔμπο-
ρος γραφίδων, ὁ πτεροπώλης.

Feder haus, das, ἡ ἐλατηρο-
δόγη ὠρολογίου.

Feder held, der, ὁ κομπάξων
ψευδοσυγγραφεύς.

Feder hut, der, ὁ πτερωτός
πέλος.

fed

fed

πτλω

Fed

πτερο

Fed

τόν

λέγιον

Fed

κότης.

Fed

γικός

fede

τερος.

Fed

ραία.

ἀνδρ

fede

Fed

στικόν

Fed

λομάγ

fede

||—, ὁ

τά π

ἀλλάσ

Fed

πτερίν

Fed

γωγεύ

Fed

ὅς δέ

Fed

γραφίδ

Fed

πτεροῦ

Fed

λογίων

Fed

πτηγὰ

ρικά].

Fed

νήγιον

Fed

μαγέλο

Federzeichnung, die, ἡ ἰχνογραφία τὸ ἰχνογράφημα.

Federzirkel, der, ὁ ἐλατήριος διαστήτης.

Federzug, der, ἡ γραμμὴ, κονδύλια.

Fee, die, —, πλ. -n, ἡ νηρηΐς, ἄμωρη [ἢ νεράιδα].

feenhaft μαγευτικός, μαγικός.

Feenkönigin, die, ἡ βασίλισσα τῶν νηρηΐδων.

Feenmärchen, das, ὁ μῦθος περὶ νηρηΐδων.

Feenpalast, der, τὸ μέγαρον νηρηΐδων.

Feenreich, das, ὁ τόπος τῶν νηρηΐδων.

Feenschloss, das, τὸ μέγαρον νηρηΐδων.

Feenwelt, die, αἱ νηρηΐδες, ἄμωραι.

Feerei, die, —, πλ. -en, ἡ μαγανέλα, μαγεία.

Fegfeuer, das, τὸ καθαρτήριο πῦρ.

fegen μὴ κορῶ, σάβρω, σαρῶνω [παρὰ σῶρω, σκουπίζω] καθαίρω, καθαρίζω [παστρεύω].

Fegen, das, -s, ἡ σάρωσις, τὸ σάρωμα [τὸ σκουπίσμα] ὁ καθαρμός, ἡ καθάρισις [τὸ πάστωμα].

Feger, der, -s, πλ. —, ὁ σαρῶτης.

Fegfeuer, das, τὸ καθαρτήριο πῦρ.

Fegsel, das, -s, πλ. —, τὸ κόρημα, τὸ σάρωμα [τὸ σκουπίδι].

Fehde, die, —, πλ. -n, ὁ πόλεμος.

Fehdebrief, der, ἡ πρόκλησις πολέμου.

Fehdehand schuh, der, ἡ χεὶρ (μῆρ) ἡ πρόκλησις εἰς μάχην, den — hinwerfen προκαλεῖται ἐπὶ μάχην, προσκαλεῖται εἰς μονο-

μαχίαν, den — aufwerfen ἀποστέλλεται τὴν πρόκλησιν.

Fehl, der, -s, τὸ ἐλάττωμα ohne — ἄμεπτος, ἄνευ ἐλαττώματος [χωρὶς ψεγάδι].

fehlbar ὑποκείμενος εἰς σφάλμα ἢ ἁμαρτίαν.

Fehlbarkeit, die, —, τὸ ὑποκείσθαι εἰς σφάλμα ἢ ἁμαρτίαν ἀναρτωλότης.

Fehl bitte, die, ἡ ἀποτυχὸς [ματαια] παρακλήσις, eine — ἡ παρακαλῶ ματαιῶς.

fehlen μὴ ἀποτυχάνει, ῥῶ (eiwas τινός). // —, ἀμύλωμαι, σφάλλω, πράττω σφάλλω, ἐλλείπω· εἰ αὖ ἀπό-

πουσιάζω, es fehlt mir an etwas μοι ἐλλείπει τι, ἔχω ἐλλείψιν τινος, es fehlt ihm an nichts οὐδέν τῳ ἐλλείπει, οὐδεμίαν ἐλλείψιν ἔχει, es fehlte nicht viel, so wäre er gefallen παρ' ὀλίγον ἐπίπτε, ὀλίγον ἔλειπε νὰ πέσῃ, es fehlt viel daran dass ich nicht ἀπέχω τοῦ νὰ, gegen Pflicht — παραβαίνω τὸ κήρυγμα, es — drei Drachmen ποιεῖ τρεῖς δραχμαί, es mir nicht — ἀδύνατον νὰ τύχω, weit gefehlt! ποῦ καὶ δεῖ! es sich an nichts sen οὐδὲν ἀποποιεῖται, es nicht — οὐκ ἔστιν ἄλλως, was fehlt Ihnen? τί ἐπέω ἔχετε; es fehlt ihm immer πάντοτε ἔχει παράπονα.

Fehler, der, -s, πλ. — ἁμαρτήμα, σφάλμα, λάθος, λάττωμα, τὸ κακόν. — wide Zeitrechnung ὁ ἀναχρονισμὸς einen — büssen δίδω τὰ ποῖνα σφάλματος, πληρώνει einen — fallen περιπίπτει σφάλμα, einen — wieder machen ἐπανορθῶ σφάλμα.

fehlerfrei ἀλάθης, ἀλάνθαστος, ἐλεύθερος σφαλμάτων.

fehlerhaft πλημμελής, σφαλερός.

Fehlerhaftigkeit, die, —, ἡ πλημμελία, τὸ πλημμελές· ἡ ἀτελεία.

fehlerlos ἀλάθης ἀναμάρτητος.

fehl-fahren* ἄμς ἀποπλανῶμαι ὁγούμενος [παραστρατίζω].

Fehl farbe, die, τὸ ἐλλείπον χρώμα (ἐν τῷ χαρτοπαιγνίῳ).

Fehl gang, der, ὁ μάταιος δρόμος.

Fehl geburt, die, ἡ ἔκτρωσις, ἀποβολή.

fehl-gehen* ἄμς ἀποπλανῶμαι, παρεκτρέπομαι τῆς ὁδοῦ [παραδρομίζω, παραστρατίζω].

fehl-greifen* ἀμὴ ἀπατῶμαι ἐγγίξων, ἀπτομαι σφαλερῶς [στραβοπατῶ, παραπιάνω].

Fehlgriff, der, ἡ ἄστοχος ἐπιλαβή, τὸ ἄστοχον (τὸ παραπίπτον). einen — thun σφαλலομαίνεσθαι, ἀπατῶμαι [παραπιάνω].

Fehl hieb, der, τὸ ἄστοχον κτύπημα.

Fehl karte, die, τὸ ἐλλείπον κάρτιον (ἐν τῷ χαρτοπαιγνίῳ).

fehl-schiessen* ἀμὴ ἄστοχῶ, ἀποτυγχάνω σκοπεύων.

Fehl schlag, der, τὸ ἄστοχον ῥήγμα.

fehl-schlagen* ἀμὴ ἀποτυγχάνω κτυπῶν, παραπαίω. // —, ἄμς ἀποτυγχάνω ἄστοχῶ.

Fehl schluss, der, τὸ σφαλῆσον συμπέρασμα.

Fehl schuss, der, ἡ ἄστοχος βολή.

Fehl stoss, der, τὸ ἄστοχον κτύπημα.

fehl-stossen* ἀμὴ ἀποτυγχάνω κτυπῶν, παραπαίω.

fehl-treten* ἀμὴ κενεμδάω παραπατῶ [στραβοπατῶ].

Fehl tritt, der, ἡ κενεμδάω τὸ πορπάτημα.

Fehme, das, ἴδε Feme.

Feier, die, —, πλ -n, ἡ τελετή, ἡ ἑορτή.

Feier abend, der, ἡ ἀνάπασις ἐκ τῆς ἐργασίας, τὸ σχολασμ — machen ἀναπαύομαι ἐκ τῆς ἐργασίας, σχολάζω.

Feier glocke, die, ὁ κῶδὸς τῆς ἀναπαύσεως, τὸ σχολαστήριον.

Feierkleid, das, τὸ ἐνδυμασίον τῆς ἑορτῆς [τὸ σχολικόν].

feierlich πανηγυρικός, ἐπίσημος, ἱεροπρεπής.

Feierlichkeit, die, —, -en, ἡ ἑορτή, τελετή, πανήγυρις ἡ ἐπισιμότης.

feiern μὴ ἑορτάζω, πανηγυρίζω, τελῶ, ἐγκαινιάζω, ὑμνῶ, ἐξάζω. // —, ἀμὴ σχολάζω, ἀναπαύομαι, ἡσυχάζω.

Feiern, das, -s, ἡ ἑορτασία, ἑορτασμός ἡ ἀνάπασις, σχολή.

Feier stunde, die, ἡ ὥρα ἀναπαύσεως.

Feiertag, der, ἡ ἑορτή [σχολή]. morgen ist — αὔριον εἶνε ἑορτή.

feig[e] δειλός, ἀνάνδρος [ἐνδεσμεύμενος]. ψαθυρός, εὐθραπτός.

Feige, die, —, πλ -n, τὸ σύκον.

Feigen baum, der, ἡ συκῆ [συκιά].

Feigen blatt, das, τὸ φύλλον συκῆς, τὸ θρίον.

Feigengarten, der, ὁ συκαῖος.

Feigen holz, das, τὸ ξύλον συκῆς, τὸ συκοξύλον.

Feigenkaffee, der, ὁ ἐκ συκῶν καφές.

Feigen korb, der, τὸ καλάθον σύκων.

Feigen wald, der, τὸ δάσος συκῶν, ὁ συκαῖος.

Feigheit, die, —, πλ -en, ἡ δειλία, ἀνανδρία.

feigherzig ἀνάνδρος, δειλός [λαγρουδάρης].

Feigherzigkeit, die, —, ἡ ἀνανδρία.

Feigling, der -s, πλ -e, ὁ ἀνάνδρος, δειλός [τροβηταίρης].

Feigwarze, die, τὸ σύκωμα, ἡ σάκωσις [νόσος].

feil ὠνιᾶς, ὠνητός, πωλητός, πρὸς πώλησιν ἀργυρώνητος. — Dirne ἢ ἑταίρα, πόρνη.

feil-bieten μὴ ἐκθίται εἰς πώλησιν.

Feile, die, —, πλ -n, ἡ ῥίνη, [τὸ ῥινί, ἡ λίμα]. grobe — ὁ ξουλοσάγος, μετὰ die letzte — αὐ εἰς etwas anlegen ἀποτελειῶναι τι [τοῦ δοῦναι τὸ τελευταῖον χέρι].

feilen μὴ ῥινῶ, ῥινίζω [λίμασσω].

Feilen, das, -s, ἡ ῥίνησις, τὸ ῥινίμα, ῥίνισμα.

Feilen griff, der τὸ στελεόν ῥίνης.

Feilen halter, der, ἡ λαβὴ ῥίνης.

Feilen hauer, der, ὁ ῥινισκός, ῥιν οπούς.

Feilen heft, das, τὸ στελεόν ῥίνης.

Feiler, der, -s, πλ —, ὁ ῥινιστής.

Feilheit, die, —, τὸ ὠνητόν, ὠητότης.

Feilicht, das, -[e]s, τὰ ῥινήματα, ῥινίσματα, ξύσματα.

feilschen ἀμὴ δυνάμει, ἐμπορεύσθαι μικρολόγως, μικρολογῶ, πραγματεύσθαι γλιόχως.

Feilspäne, die, (ἀστ πλ), ἡ-staub, der, τὰ ῥινήματα, ῥινίσματα, ξύσματα.

fein λεπτός, λεπτοφυής, (μετὰ) εξαίρετος, ἐκλεκτός, λεπτοφυής, ἀδραφυής, εὐγενικός, ἀρλοντικός.

πανούργος, πονηρός, -es Papier λεπτός χαρτίς, -er Wein εξαίρετος σίνας, -er Tisch ἐκλεκτὴ τραπέζα, die — sie Sorte τὸ ἀρίστον εἶδος, -es Gehör ὁξεῖα ἀκοή, -er Geschmack λεπτὴ γεῦσις, λεπτὴ φιλοκαλία, -e Welt ἐκλεκτός κόσμος, -es Wesen λεπτοὶ τρόποι, -er Spott λεπτὴ εἰρωνεία, das ist ein -er Fachs εἰνε ἐπίκριτον κινάδος [εἶνε τετραπέρατος κατεργάτης], -er Ton εὐροθία, λεπτότης τῶν τρόπων, -e Züge λεπτοφυής χαρακ ἦρις, -er Kopf ἀγγύρια [τετραγωνικόν κεφάλι], -es Gesicht λεπτοφυής πρόσωπον, εὐγενική ὄψις, — ἐπὶ λεπτοῦς, πανούργως, seid — (οὐ) ἄρτιγ ἔστι εὐτακτοί, μένετε φρόνιμοι.

1 feind ἐχθρός, πολέμιος, ἐχθρικός, einem — sein ἐχθρὸν πρὸς τινα, ἐχθαίρω, ἐχθρεύομαι τινα, einem — werden γίνομαι ἐχθρός τινος.

2 Feind, der, -es, πλ -e, ὁ ἐχθρός, — im Kriege ὁ πολέμιος, abgesagt — ἐχθρός, ἀποκηδής, ἀδιέλκτος der böse — τὸ πονηρὸν πνεῦμα, ὁ διαβόλος.

Feindes land, das, ἡ πολέμια γῆρα.

Feindin, die, —, πλ -nen, ἡ ἐχθρά, ὁ ἐχθρός.

feindlich ἐχθρικός, πολέμιος, — ἐπὶ ἐχθρικός, ἐχθροῦς πολεμικός.

Feindschaft, die, —, πλ -e, ἡ ἐχθρα.

feindschaftlich, ἡ -sel πολέμιος, ἐχθρικός, ἐχθρός.

Feindseligkeit, die, —, -en, ἡ ἐχθρα, ἡ ἀπέχθεια, ἡ ὁροπραξία, die -en begien ἀρχὴ χειρῶν ἀδικῶν, ἀρχὴ ἐχθροπραξίας.

feinfühlig λεπτός τὰ αἰσθήματα. ἀδρόφρων.

Fein fühligkeit, die, —, ἡ **-gefühl**, das, ἡ ἀδρόφροσύνη, λεπτότης.

Fein gehalt, der, ὁ βαθμὸς τῆς καθαρότητος. ὁ τίτλος (νομίσματος).

Feinheit, die, —, πλ. -ειν, ἡ λεπτότης ἢ ἀδρότης. ἀδρ. φροσύνη. ἡ ἀγγίνοια, ὀξύνοια. ἡ πανουργία, πονηρία.

feinkörnig λεπτόκοκκος, λεπτοὺς κόκκους ἔχων.

Fein maler, der, ὁ ζωγράφος τῆς μικρογραφίας. ὁ μικρογράφος.

Fein malerei, die, ἡ μικρογραφία.

feinschmeckend εὐχρυσος, νόστιμος.

Fein schnecker, der, ὁ λίχνος [ὁ λιγνυδιάρης].

Fein zucker, der, ἡ δωλισμένη ζάχαρις.

feist πικρῆς. λιπαρός, παχύς.

Feiste, die, —, ἡ λιπαρότης, παχύτης. τὸ λίπος, πάχος.

feisten ἢ λιπαίνω, παχύνω.

Feistigkeit, die, —, ἡ λιπαρότης, παχύτης.

Felbel, der, -s, τὸ γνουδωτὸν βελουδον.

Feld, das, -es, πλ. -er, ὁ ἀγρός, τὸ χωράριον, τὸ πεδῖον, ἡ πεδιάς [ὁ κάμπος]. τὸ ὑπαιθρον. τὸ στρατόπεδον. τὸ τετράγωνον ἀδακίου.

ὁ περὶβολος, ἡ περιοχὴ. das —

rauen γεωργῶ χωράριον. auf freiem -e ἐν ὑπαιθρῳ. ins — rücken, zu -e ziehen ἐκστρατεύω,

aus dem — schlagen ἐκτοπίζω, τρέπω εἰς φυγὴν. das — räumen ἐκτοπίζομαι. auf dem -e der Ehre εἰς τὸ παιδίον τῆς τιμῆς. (μτφ. das

steht noch im weiten -e τοῦτο ἀπέχει πολὺ εἰσέτι, εἶνε λίαν ἀμφι-

βαλον εἰσέτι.

Feld a
τὸν φάρμα

Feld a
τὸ γεώργη

Feld a
γρόν ἐργά

Feld b
τικός ἀρτ

Feld b
τιωτικὸν ἀ

Feld b
πυροβολα

Feld b
γεωπονία

Feld b
Feld b

Feld b
κλίνη.

Feld b
κὴ ταῖνλα

Feld b
ἀγρῶν.

Feld d
γροτικῶν

Feld d
στρατεία.

feldein
Feld f

Feld f
σκοπευτίν

Feld f
feldflü

Feld f
καρπός, τ

Feld g
τῶν ἀγρῶ

Feld g
ιερεὺς τοῦ

Feld g
ἐργαλεία.

Feld g
ὁ ἀλαλαγ

Feld g
νὸν τηλε

Feld g
τῶν ἀγρῶ

Feld g
γρύλλος.

Feldherr, der, ὁ στρατηγός.
Feld herrnwürde, die, τὸ
 στρατηγικὸν ἀξίωμα, ἡ στρατηγία.

Feld hospital, das, τὸ μετα-
 κινήτων (τὸ περὶ αὐτὸν) νοσοκομεῖον,
 τὸ φορεῖον.

Feld huhn, das, ἡ πέρδιξ [ἡ
 πέρδικα, τὸ περδίκι], junges — ὁ
 περιδικεύς kleines — τὸ περδι-
 κίον. wie ein — schreien κακκα-
 βίζω, κακαρίζω.

Feld hüter, der, ὁ ἀγροφύλαξ
 [ὁ δραγάτης].

Feld jager, der, ὁ ἀγροεὐτής,
 κυνηγός, ὁ εὐζώνος (στρατιώτης).

Feld kohl, der, τὸ ἀγριοκόλαχον.

Feld küche, die, ἡ στρατιω-
 τικὴ μαγειροσκευή.

Feld kümmel, der, (φτλ) τὸ
 ἀνήκον, κα:ναθάδιον, τὸ κύμινον.

Feld lager, das, τὸ στρατ/πεδον.

Feld lazaret, das, τὸ κινήτων
 νοσοκομεῖον, τὸ φορεῖον.

Feld leben, das, ὁ ἀγροτικὸς
 βίος.

Feld mark, die, τὰ ὅρια [τὸ
 ἀσφαλίς].

Feld marschall, der, ὁ στρα-
 τάρχης, ὁ ἀρχιστράτηγος.

Feldmarschall lieu'tenant,
 der, ὁ ἀντιστράτηγος.

Feld maus, die, ὁ ἀρουραῖος μῦς.

Feld messen, das, ἡ χωρομέ-
 τρία, ὁ σχοινισμός, ἡ γεωδαισία.

Feld messer, der, ὁ γεωμέ-
 τρ. χωρομέτρης, σχοινιστής.

Feldmess kunst, die, ἡ χω-
 ρομετρία, γεωδαισία.

Feld münze, (φτλ) die, ὁ ἡρό-
 αμος, ἡ μίνθη, τὸ ἀγριοδάσκαμον.

Feld post, die, τὸ στρατιωτικὸν
 ταχυδρομεῖον.

Feld prediger, der, ὁ στρα-
 τωτικὸς ἱερεὺς.

Feld propst, der, ὁ προϊστά-
 μενος τῶν στρατιωτικῶν ἱερέων.

Feld ratte, die, (ζλ) τὸ σιλή-
 μυξός.

Feld rose, die, τὸ ἄγριον ῥόδον.

Feld schaden, der, ἡ βλάβη
 τῶν ἀγρῶν.

Feld schanze, die, τὸ προτε-
 γισμα, γασάκιμα, ὁ ὄρυμα.

Feld scher, der, -s. πλ —,
 ἡ -scherer, ὁ στρατιωτικὸς χει-
 ρουργός.

Feld schlacht, die, ἡ τακτικὴ
 μάχη.

Feld schlange, die, τὸ εἰκασα-
 λιτρατον μακρὸν τηλεδύλον, ὁ πύ-
 ραφις.

Feld schütz, der, ὁ ἀγροφύλαξ.

Feld stuhl, der, τὸ συγκλειό-
 μενον σιαμνίον, ὁ δουλαδίας σάμ-
 πους.

Feld stück, das, τὸ πεδινὸν
 τηλεδύλον.

Feld wache, die, ἡ φρουρά
 στρατοπέδου.

Feld wächter, der, ὁ ἀγροφύ-
 λαξ [ὁ δραγάτης].

Feldwacht meister, der, ὁ
 ταγματάρχης τοῦ ἵπτικου.

Feld webel, der, ὁ ἐπιτοχίας.

Feld weg, der, ἡ διὰ τῶν ἀ-
 γρῶν ὁδός.

Feld winde, die, (φτλ) ἡ ἐλ-
 ξίνη, ὁ μαλακόκισσος, τὸ κισσάν-
 θεμον, ἡ περιπλοκάς [τὸ περιπλο-
 κάδι].

Feld wirtschaft, die, ἡ γεω-
 ονία.

Feld zeichen, das, τὸ στρατιω-
 τικὸν γνῶρισμα.

Feldzeug meister, der, ὁ ὄρ-
 χηγός τοῦ πυροβολικοῦ.

Feld zug, der, ἡ στρατεία, ἐκ-
 τὴν
 στρατεία.

Feld zwiebel, die, (φτλ) τὸ γε-
 ὀρνιθόγαλα

Felge, die, —, πλ -n, τὸ ἀγ. ἔχει.
 τρον (τροχός).

feinfühlig λεπτό-
τα, ἀσούρων.
Fein fühl- αἰσθη-
-gefühl αἰσθησις

Feigen nauer, der, ὁ ἀμαξο-
πιγός, ἀμαξουργός.
Fell, das, -es, πλ -e, τὸ δέρ-
μα, ἡ δερὰ [προδία]. (μτφ εἶναι)
das — über die Ohren zieher
ἐξάγω πᾶσαν δυνατὴν ἀφέλειαν
ἀπὸ τίνος, ἐκμαζῶ τινος.

Fell eisen, das, ἡ πήρα, ὁ μά-
κρος [ἡ βαλλίσα]· τὸ κιβώτιον [το
φορτσέρι, σεντοῦκι, μπαούλον].

Fellhandel, der, ἡ δερματεμ-
πορία.

Fell händler, der, ὁ δερματε-
μπορος, διφθερωπώλης [ἀγαύναρης].

Fels, der, -en, πλ -en, ὁ βράχος.
Felsen, der, -s, πλ —, ὁ πέ-
τρος, ἡ μεγάλη πέτρα, ὁ βράχος.
— am Meere ὁ σκόπελος.

felsenfest στερεώτερος βράχου.

Felsen gebirge, das, τὸ πε-
τρῶδες ὄρος.

felsenhart πέτρινος, σκληρό-
τερος πέτρας· πετρόκαρος.

Felsen herz, das, ἡ σιδηρὰ (ἡ
πετρίνη) καρδία.

Felsen keller, der, τὸ ἐν βρά-
χῳ ὑπόγειον.

Felsen klippe, die, ὁ σκόπελος.

Felsen kluft, die, ἡ σήραγξ,
τὸ χάσμα.

Felsen masse, die, ὁ ὄγκος
πέτρας, πετρώδης ὄγκος.

Felsen riss, das, ἡ ὑραλος.

Felsen riss, der, ἡ διαρρηγὴ
βράχου.

Felsen schlucht, die, ἡ φά-
μαγξ, χαράδρα.

Felsen wand, die, ἡ κλιτύς
πέτρης· ὁ ἀπόκρημνος βράχος.

felsicht πετρώδης, πετραῖος,
μαρμάρειος.

eisig πλήρης βράχων, πετρώδης

Fels klipp
Felucke,

φάσηλος, ἡ ἐσ-
Fenchel,

αἶλον.

fenchelart

Fenchel fe

Fenchel w

ἰτης οἶνος.

Fenster,

παράθυρον· κ

τὸ θυρίδιον.

hen βλέπω ἐξ

Fensterau

στης [τὸ μπαλ

Fenster bl

υαλοτέχνου.

Fenster bo

παράθυρου.

Fenster br

διον παράθυρο

Fensterch

τὸ θυρίδιον, ἡ θυ

Fenster fl

παράθυροφυλλον.

Fenster fu

(ἡ στεφάνη) π

ταβέζης].

Fenster gi

τωμα παράθυρ

Fenster gi

ωτόν παραθυρ

Fenster gl

παράθυρου, ὁ

Fenster ki

παγκώνιον πα

Fenster ki

υαλοτέχνου.

Fenster la

θυροφυλλον [τ

Fenster le

κλώνιον παραθ

Fenster pl

ταξὶ δύο παρα

Fenster ra

διάθυρον, μεσ

Fenster ra

Fenster ra

Friedensgericht, das, τὸ εἰρηνοδικεῖον.

Friedensgesandte, der, ὁ πρεσβευτὴς εἰρήνης.

Friedensgesandtschaft, die, ἡ περὶ εἰρήνης πρεσβεία.

Friedensgöttin, die, ἡ Εἰρήνη, ἡ θεὰ τῆς εἰρήνης.

Friedensliebe, die, ἡ ἐπιθυμία τῆς εἰρήνης, τὸ εἰρηνικόν.

Friedensnachricht, die, ἡ π. εἰρήνης ἀγγελία.

Friedenspräliminarien, die πλ. ἡ προκαταρκτικὴ συνθήκη τῆς εἰρήνης.

Friedensrichter, der, ὁ εἰρηνοδότης.

Friedensschluss, der, ἡ ἐκείσις τῆς εἰρήνης.

Friedensstifter, der, ὁ εἰρηνοποιός· ὁ διαλλακτής.

Friedensstiftung, die, ἡ εἰρηνοποιήσις, εἰρηνεύσις.

Friedensstörer, der, ὁ ταρκατής τῆς εἰρήνης· ὁ ἀραχοποιός, πταχίας.

Friedensstörung, die, ἡ διαταραχὴ τῆς εἰρήνης.

Friedenstraktat, der, ἡ συνθήκη τῆς εἰρήνης.

Friedensunterhändler, der, ὁ πρεσβευτὴς τῆς εἰρήνης.

Friedensunterhandlung, die, ἡ διαπραγματεύσις εἰρήνης.

Friedensvertrag, der, ἡ συνθήκη τῆς εἰρήνης.

Friedenszeit, die, ὁ καιρὸς τῆς εἰρήνης, ἡ εἰρήνη.

friedfertig εἰρηνικός, εἰρηνικός.

friedfertigkeit, die, ἡ πρός τὴν εἰρήνην προθυμία.

Friedhof, der, τὸ κοιμητήριον, νεκροεὐρεῖον, νεκροταφεῖον.

friedlich, **friedliebend** ἢ **friedsam** εἰρηνικός, φίλῃσυχος.

Friedlichkeit, die, —, τὸ

εἰρηνικόν, εἰρηνικότης, τὸ φιλήσυχον.

frieren* (friere·fror·gefroren) ἀπὸ κρυῶναι. πῆγνυμαι ὑπὸ τοῦ ψύχους, καταπῆγνυμαι ὑπὸ τοῦ κρύους, ἀπαγῶναι. ich friere ἢ es friert mich κρυῶναι, ἀσθάνομαι ψύχους. mich friert an den Händen βῶ τὰς χεῖρας [κρυῶναι εἰς τὰ χεῖρα]. // —, ἀπὸ τοῦ Fluss ist gefroren ὁ ποταμὸς συνεπάγη, ἐπάγωσεν.

Frieren, das, —s, τὸ βίγος, ψύχος, κρύος.

Frierpunkt, der, ὁ βαθμὸς τῆς πῆξεως τοῦ πάγου.

Fries, der, —es, πλ. —e, τὸ διαζῶμα, ὁ ζωφόρος, ἡ ζώνη, τὸ καστορίον ὄφασμα.

Friesel, das, —s, ἡ —fieber, das, ὁ λεχρίας πυρετός, τὰ ἐξανθήματα.

Fri srock, der, ὁ καστόριος πενδύτης [τὸ σουρτοῦκα ἀπὸ καστόρι].

Frikassee, die, —, τὰ καρυκευτὰ περιχυμένα κρέατος [ὁ φρικασέ].

frisch ὀρεσέρως [φρέσκος]. πρόσφατος· νεαρός [φρέσκος]. —e Luft schöpfen ἀναπνέω ὀρεσέρην ἀέρα [παίρνω φρέσκον ἀέρα]. —e Milch γάλα νεόν. — und gesund νεαρός καὶ ὑγιής. von —em ἐκ νεοῦ. —en Mul fassen ἀναλαμβάνω θάρρος. ἀναθαρσύνω. —e Wäsche ὀδόνια καθαρά [παστρικά ἀσπερόνυχτα]. —es Brot ἄρις· νεόπεπτος [φρέσκο ψῆμα]. auf —er That π' αὐτοφώρῳ [εἰς τὰ πράσα] im —en Andenken ἑναυλός es ist mir noch im —en Andenken ἑναυλόν μοι εἶνε ἔτι. — auf! ἐμπρός! θάρρος! (πρμ)—gewagt ist halb gewonnen ἡ ἀρχὴ εἶνε τὸ ἥμισυ τοῦ παντός, τὸ γοργόν καὶ χάρη ἔχει.

Frische, die, —, ἡ ἀροσπρότης ἢ ἀρόσος, ἡ νεαρότης.
frischen μὴ ἀροσίζω, συντήκω διαλίζω.

Frishling, der, —s, πλ -e, τὸ ἄγριον χοίρειον, τὸ μολόδρον, ὁ καπρίσιος [τὸ ἀγριογούρουνον].

Frischung, die, —, πλ -en, ὁ ἀροσισμός, ἡ τήξις.

Friseur, der, —s, πλ -e, ὁ κομμωτής, ὁ κουρεύς.

Frisier eisen, das, ἡ καλάνις, τὸ βαστρυγώτηριον.

frisieren μὴ πλοκίζω, ἐνουλίζω, βαστρυγίζω, κομπολοκῶ [φριζάρω].

Frist, die, —, πλ -en, ὁ χρόνος, καιρός, ἡ προθεσμία, ὁ τεταγμένος χρόνος. eine — verlangen ζητῶ χρόνον. in Jahres — ἐν τῷ ἑνὸς ἔτους, εἰς ἓν ἔτος. — geben δίδωμι προθεσμίαν.

fristen μὴ ἀναβάλλω, παρατείνω, sein Leben διατηροῦμαι. sein Leben kümmerlich — μόλις ἀποζῶ, ὑσταχῶ.

fristenweise ἐπὶ κατὰ προθεσμίας.

Frist gesuch, das, ἡ αἴτησις προθεσμίας.

Fristung, die, —, πλ -en, ἡ ἀναβολή, παράτασις. — des Lebens ἡ διατήρησις τοῦ βίου.

Frisur, die, —, πλ -en, τὸ κόμωμα, ἡ κόμμωσις.

Fritt bohrer, der, τὸ τρυπάνιον [τὸ τρυβέλι].

frivol ἐλαφρόνους, ἐπιπόλαιος.

Frivolität, die, —, πλ -en, ἡ ἐλαφρία, κουφότης, ἐπιπολαιότης.

froh εὐθυμός, εὐχαρής, παιδρός, εὐχαριστιμῆνος, seines Lebens — werden ἀπολαύω τὸν βίον μου. — sein χαίρω, μένω εὐχαριστιμῆνος, -en Μυτεςεὐθυμός, εὐχαρής.

fröhlich παιδρός, εὐθυμός [χα-

ρῦμένος]. ausnehmend — ριγαρής [καταχαρούμενος]. — εὐθυμῶ, χαίρω. — werden ἐρῶνεται, ευφραίνεται.

Fröhlichkeit, die, —, ἡ θυμῶ, θυμηδία, παιδρότης, εὐσύνη, χαρά.

frohlocken ἀμὴ ἀγαλλίω, γάλλομαι, ὑπερχαίρω (auf et. ἐπὶ τινί).

Frohlocken, das, —s, ἡ ἀγῆλασις.

frohmutig εὐθυμός, χαίρων.

Froh sinn, der, ἡ εὐθυμία, φροσύνη, ψυχικὴ ἀγῆλασις.

frohsinnig εὐθυμός [γαρμένος].

fromm εὐσεβής, θεοσεβής, λαβής, θρησίας, πρᾶος, γλυκύμος. -er Wunsch πόθος μάτο, ἀνεκπλήρωτος. -e Stiftung ὁ θεοργόν, κατὰστήμα. -es W αγαθοεργίον.

Frömmel, die, —, ἡ ποιήτης εὐσεβεία, ἡ ψευδευλαδία.

frömmeln ἀμὴ προσποιεῖται εὐσεβεῖν, ὑποκρίνομαι εὐλαθεῖν.

frommen ἀμὴ ὠφελῶ.

Frommen, das, —s, ἡ ὠφεία, τὸ ὄφελος. das dient deinem — τοῦτο εἶνε πρὸς τὸν ὄφελός σου. zu Nutz und — ὄφελος, ἐπ' ἀγαθῶ.

Frömmigkeit, die, —, ἡ εὐσεβεία, θεοσεβεία, εὐλαθεία.

Frömler, der —s, πλ — ψευδευλαθής.

Frömlerin, die, —, -nen, ἡ ψευδευλαθής.

Fron arbeit, die ἡ ἀνάγκη καὶ ἐργασία. ἡ ἀγγαραία.

fronbar ἀγγα-εὐτισμός.

Fron bauer, der, ὁ ἀγγαρεὺς.

Fron dienst, er, ἡ δουλεία, ἐργασία, ἡ ἀγγαραία.

Frone, die, —, ἡ ἀγγαραία.

lich καταληπτός· σαφής,

ellenkeit, die. —, η κα-
της, εύκαταληψία, το εύκα-
το.

reif, der, ὁ περίοσιμος·
το στεράνη πίθου [τό
τοσκαυλό].

ung, die. —, πλ -en, ἡ
ου, ἡ περιδυσμος, ἡ ἔνδεσις,
[το δέσιμον]. ἡ κατάληψις,
[το κατανήσις, ἡ διατύποι-
σις, ἡ γωρητικότης, πρὸς
της. μὲν ἡ ἀταραξία, κ-

ia, die — verlieren
τοσκαυ, θεωροῦμαι [σα-
το γκω], aus der — brin-
τοσκαυ, ἀταραξίαν.

ungskraft, die, τὸ κα-
τοσκαυ, ἡ ἀντίληψις.

ungslos ἐξερνήτης.

ungs wermögen, das,
τοσκαυ, ἡ ἀντίληψις.

weise ἐπρ κατὰ πίθους,
τοσκαυ.

πρόν παρ' ὀλίγον.

τοσκαυ νηστεύω· ἀσιτῶ.

to, das. -s, ἡ νηστεία· ἡ

abend, der, ἡ προτε-
αραμονή νηστείας.

ηστικ, ηστικός.

gebet, das, ἡ προσευ-
τοσκαυ.

sonntag, der, ἡ Κυρι-
της, ἡ κυριακή Κυριακή, der

Κυριακή της ὑποβοξίας

speise, die, ἡ νηστι-
το νηστήσιμον.

zeit, die, ἡ νηστεία· ἡ
τοσκαυ [τοσκαυ].

nacht, die, ἡ προτεραία
[τοσκαυ] νηστείας ἡ τισσαρα-

chts lustbarkeit, die
της ἀπόκρεω.

Fastnachts schmaus, der,
ἡ εύωχία της ἀπόκρεω.

Fast tag, der, ἡ νήστιμος (ἡ
νηστησιμος) ἡμέρα.

fatal ὀλέθριος, δυσάρεστος, λυ-
πηρός.

Fatalismus, der, —, ἡ μοι-
ροδοξία.

Fatalist, der, -en, πλ -en, ὁ
μοιροδόξος, ὁ πιστεύων εἰς τὸ πρ-
ωμένον.

fatalistisch μοιροδόξος· μοι-
τοσκαυ.

Fatalität, die, —, πλ -en, ἡ
ὀλεθριότης· ἡ συμφορά, τὸ ἀπαι-
τιον, δυσάρεστον, λυπηρόν.

Fatum, das. -s, πλ Fata, ἡ
ἡμετέρι, ἡ πέπρωμένη, ἡ μοῖρα.

faul σαπρός, μυδαλῆς [σαπι-
μενος, σάπιος]. (μὲν γωροῦς, ὄννη-
ρός, ὄννη, ἀμελής. -es Ei ὀθειον
ὄψι [κροῦσιον αὐτό]. (μὲν) -e Fi-

sche κεναὶ προφάσεις, προφάσεις ἐν
ἀμαρτίαις — werden σήπεται, σα-
πρίζεται [τοσκαυ, σαπίζομαι]. γί-
νομαι ὄννηρός, sich auf die -e

Seite legen αποκλίνω ἐπὶ τὴν ὀ-
κνηρίαν, γίνομαι ὄννηρός [τόσκαυ
τὴν τεμπελιά].

faulbar ὑποκείμενος εἰς σήψιν.

Faul bett, das, τὸ ἀναπαυτήριον

Fäule, die, ἡ δὲ Fäulnis.

faulen ἀμαρτίζομαι [σαπίζω, σα-
πίζομαι]· φθίνομαι [γίνω, χαλῶ].

faulenzten ἀμαρτίζομαι, εἶμαι
ὄννηρός, μισοπνῶ, φυγοπνῶ [τεμ-
πελεύω, καπρσκύω].

Faulenzer, der, -s, πλ —, ὁ
ὄννηρός, ὁ μισοπνῶς, ὁ κνηρὸν [ὁ
βαρυσύλης, ἀκαμάτης].

Faulenzerei, die, πλ -en, ἡ
ὄννηρία, μισοπνία, φυγοπνία [ἡ
βαρυσύλα, τεμπελιά].

Faulenzerin, die, —, πλ -nen
ἡ ὄννηρά, μισοπνῶς, φυγοπνῶς
[ἡ ἀκαμάτισσα].

δέσμη, ὁ φακὸς, τὸ δέμα (χαρτίων).
Fasel, die, —, πλ -n, ἡ γενεὰ.
 von guter — καλῆς φυλῆς.

Faselei, die, —, πλ -en, ἡ
 μωρολογία, ὁ λήρος, ἡ ἀνοησία.

Faseler, der, -e, πλ —, ὁ φλέ-
 δων, μωρολόγος, ἀνόητος.

faselhaft ληρώδης, μωρολό-
 γος, ἀνόητος.

Faselhaftigkeit, die, —, ἡ
 μωρολογία, ἀνοητότης [ἡ ξεβε-
 κιά].

Fasel hans, der, -es, πλ -e,
 ὁ σλέδων, μωρολόγος, ἀνόητος [ὁ
 ξεβεξένης, ζουρλός].

faselig ληρώδης, μωρολόγος,
 ἀπερίσκεπτος.

faseln ἀπὸ λήρῳ, μωρολογῶ,
 ἀνοητεύω, φληναφῶ.

1 Faser, der, -s, πλ —, ὁ τῖλος,
 ἡ κροῦς· ἡ ἴς [ἴνα, γίνα]. τὸ νῆμα.
 ἡ κλωστή, ausgezupfte — τὸ τῖμα.

2 faser μὴ ἀποτίλλω [συρου-
 μαδῶ]. **sich** — ἀποτίλλομαι, μα-
 δῶ [ξεφτῶ].

faseruackt (οἶκ) παντάσσι
 γυμνός, πάγγυμνος, κατὰ γυμνος,
 ὀλόγγυμνος, θεόγγυμνος.

Faser, die, —, πλ -n, ἡ ἴς
 [ἡ ἴνα, γίνα*]. ἡ κροῦς, τὸ τῖμα
 [ὁ γνοῦδι]. — im Holze ἡ κτηδών.

Fäserchen, das, -s, πλ —,
 ἡ κροῦς, τὸ τῖματιον.

faserig ἰνώδης, τῖλτός.

faseru μὴ ἀποτίλλω [μαδῶ].
sich — ἀποτίλλομαι, ἐκτίλλομαι
 [ξεφτῶ].

Fass, das, -es, πλ Fässer,
 ὁ πῖθος [τὸ πῖθᾶρι] τὸ βαρέλιον
 [τὸ βαρέλι]. **irdenes** — τὸ πῖθᾶ-
 ριον [τὸ πῖθᾶρι, κιοῦπι]. **grosses**
 — τὸ βυτίον [τὸ βουτί]. **kleines**
 — τὸ βαρέλιον. (μτφ) **dem -e**
 den Boden ausschlagen **proze-**
 νῶ παντελῇ καταστροφῇ.

fassbar καταληπτός.

Fass bauch, der, ἡ
 ρελλού.

Fass bier, das, ὁ ζουρ-
Fass binder, der, ὁ
 ποῖός ὁ [βαρέλᾶς].

Fass bohrer, der, ὁ
 βαρέλοποιός.

Fass butter, das, τὸ
 βαρέλλου.

Fässchen, das, -n,
 πῖθᾶκιον, ἡ πῖθᾶνός, τὸ
 κιον.

Fass daube, die, ἡ
 σάνις βαρέλιου, τὸ βαρέ-
 λῖ [ἡ δόγα].

fassen μὴ λαμβάνω,
 [πιάνω]. περιβάλλω, περι-
 ὄω, περιστήλω, συν-
 περιλαμβάνω, γινώσκω,
 δύνω, καταλαμβάνω, ἡ
 ἀντιλαμβάνομαι, κατα-
 λαμβάνω ἐν δόξῃ ἡ
 μου. **bei der Hand** —
 ἐκ τῆς χειρός, εἶναι ἐν
 — λαμβάνω ἀποφασίζω.

Diamanten — γδῶ-
 [δένω διαμάντι]. **Wur-**
zobol, etwas **kurz** —
 τι, ἐπιτέμνω τι. **Hand** —
 θανὼ ἐλπίζω. **im W** —
 φράζω διὰ λέξεων.

gefasst sein εἶναι ἐν-
 περιμένει τι παρασκευασ-
 τὸν **auf etwas gefasst** πα-
 ρασκευάζομαι ἀποφασί-
 ζομαι [τὸ πέρνει ἀποφασίζω].

gefasst περιέχεται, ἡ
 gefasst **χρυσένδετος**, σί-
 λαμβάνω (ἐμαυτῶν), συν-
 ἐμαυτόν, κατέχω (ἐμαυ-
 τόν), **sich em** —
 δύνω θάρρος, ἀναλλοτρί-
 — ἐκφράζομαι συνήθει-
kurz zu — ἴνα εἴπω.

Fass geschmack
 σίς βαρέλιου.

κατεργον. **zur** — **arbeiten** ἀγγα-
 ρεύω.

fröhen ἀπὸ ἀγγαρεύω, ἡγεύω.
 seinen Lüsteu — εἶμαι δι' ὅλων
 τῶν ἐπιθυμιῶν μου.

Fröner, der, -s, πλ —, ὁ θῆς.
 ἀγγαρευτής.

Fron feste, die, ἡ ἐρκτή, τὸ
 δεσποτικόν.

fron frei ἐλεύθερος ἀγγαρέας.

Fron gut, das, τὸ ἀγγαρεύ-
 σιμον κτήμα.

Fron herr, der, ὁ τιμαριῶ
 γος ἐξουσιάρχης.

Fronleichnams fest, das,
 ἡ ἐορτὴ τῆς Ἀγίας δωρεᾶς (παρὰ
 Λατινοῖς).

fronpflichtig ἀγγαρεύσιμος.
Fronpflichtigkeit, die, —,
 τὸ ἀγγαρεύσιμον.

Front, die, —, πλ -en, τὸ
 μέτωπον. — **machen** παρατά-
 σμαι ἀντιμετώπιως ἀντιμετωπιῶ.
in der — κατὰ μέτωπον, ἐπὶ με-
 τώπου, ἀντιμετώπιως.

Front marsch, der, ἡ κατὰ
 μέτωπον πορεία.

Frosch, der, -es, πλ Fro-
 sche ὁ βάτραχος [ὁ βάθρακας,
 βαρθάκος]. ἡ ὑπογλωττίς, τὸ βα-
 τραχιον, ὁ γλωσσόδετης, τὸ πυ-
 ροκρόταλον [ἡ τρακατρούκα] τὸ
 ἐγγίπυλον (πυροδύμιον).

Fröschen, das, -s, πλ —,
 τὸ βατραχιόν.

Frosch keule, die, τὸ σκέλος
 βατράχου.

Frosch lache, die, τὸ βατρα-
 χιδες τέλμα.

Frosch laich, er, τὰ ὡὰ βα-
 τραχου.

Froschmäuse krieg, der,
 ἡ β τραχομομαχία.

Frosch wurm, der, τὸ νεογνόν
 βατράχου, ὁ γυρίνος.

Frost, der, -es, τὸ παγετώδες

κρύος, ὁ πάγος, παγετός, ὁ πα-
 γομαζ [τὸ ξεπάγιασμα]. (πλ ἡ
 Fröste ἡ πηκτὴ, τὸ πῆγμα, τὸ βί-
 γος [ὁ βίγος, ἡ ἀνατριγλία].

Frost heule, die, τὸ γλυτελόν
 [ἡ γιονίστρα, τὸ ξεπάγιασμα].

frösteln ἀπὸ βίγῳ ἐλαφρῶς
 [κρυάων] φρίσσω, ἀνατριγιάζω.

Frösteln, das, -s, τὸ ἐλαφρὸν
 βίγος [ἡ ἀνατριγλία].

frostig εὐκρίστως πρὸς τὸ ψῦ-
 ρος, βίγῆλος, δύσβίγος, κρυάδης,
 κρύος, κρυερός, ψυχρός.

Frostigkeit, die, —, ἡ εὐαι-
 σθησία πρὸς τὸ ψῦρος, ἡ βίγῆλο-
 τῆς, ἡ ψυχρότης, ψυχρία.

Fröstling, der, -s, πλ -e, ὁ
 δύσβίγος ἄνθρωπος, ὁ βίγῆλός [ὁ
 ἐργασιάρης].

Frost kälte, die, τὸ παγετώ-
 δες κρύος.

Frost rauch, der, ἡ πάχνη.

Frost salbe, die, ἡ ἀλοιφή τῶν
 γλυτελών.

Frost schaden, der, ἡ ἐκ τοῦ
 πάγου ζημία.

Frost wetter, das, ὁ παγετώδης
 καιρὸς, ὁ κρυμὸς.

frottieren μὴ τρέβω, ἐπιτρέβω.

Frucht, die, —, πλ Früchte,
 ὁ καρπός, τὸ γέννημα, τὸ ὅπω-
 ρικόν. (μτφ) ὁ καρπός, τὸ πρῶ-
 όν, ἀποτέλεσμα. ἡ ἐπικαρπία, τὸ
 κάρπωμα.

die ersten Früchte
 αἱ ἀρχαί, τὰ ἀκροβίνια. **Früchte**
 bringen ἡ tragen καρποφορεῖ.

Frucht acker, der, ὁ καρπο-
 φόρος ἀγρός.

Frucht ast, der, ὁ καρποφό-
 ρος κλάδος.

fruchtbar καρποφόρος, καρ-
 πογόνος, εὐκαρπος, εὐθέρως γόνι-
 μος, πολυγόνος, πολύτοκος εὐ-
 τοκος.

Fruchtbarkeit, die, —, ἡ
 καρποφορία, καρπογονία, εὐκαρπία,

εὐφορία· ἡ γονιμότης· ἡ εὐτοκία, πολυτοκία, πολυγονία.

Fruchtbaum, der, τὸ καρποφόρον δένδρον.

Frucht behältnis, das, ἡ σπερμοθήκη.

Fruchtbildung, die, ἡ καρποφυία.

Fruchtboden, der, τὸ σιτοβολεῖον, ὁ σιτοβολών, τὸ σιτοφυλακεῖον, σιτοδόλιον. ἡ σπερμοδόχη (φυτοῦ).

fruchtbringend καρποφόρος, αρπογόνος, εὐκαρπος. (μτφ) ὠφέλιμος, σύμφορος, λυσitteλής, ἐπωφελής.

Früchtchen, das, -s, πλ —, τὸ καρπίον. (μτφ) das ist ein schönes — ἰδοὺ ὠραῖον ἀνάθρεμμα [νὰ παιδὶ νὰ μάλαρμα].

fruchten ἀμὲν καρποφορῶ· ὠφελῶ, συμφέρω.

Frucht ertrag, der, αἱ ἀπὸ τῶν καρπῶν πρόσδοι.

Frucht essig, der, τὸ ἀπὸ τῶν καρπῶν ὄξος.

Frucht garten, der, ὁ μηλών, ὁ ὀπωροφόρος κήπος.

Fruchtgehänge, das, τὰ καρποειδῆ κοσμήματα, τὰ ἔγκαρπα [τὰ φεστούνια].

Frucht gehäuse, das, τὸ περικάρπιον.

Frucht göttin, die, ἡ θεὰ τῶν καρπῶν, ἡ Δήμητρα, Δηώ.

Frucht handel, der, ἡ ἔμπορία τῶν καρπῶν· ἡ σιτοπωλία.

Frucht händler, der, ὁ ἔμπορος καρπῶν· ὁ σιτοπώλης.

Frucht horn, das, τὸ κέρας τῆς Ἀμάλθειας· ἡ πολυκαρπία.

Frucht hü'le, die, τὸ περικάρπιον.

Frucht hülse, die, τὸ λέπος, ὁ λοβός; [τὸ λουδί].

Frucht käufer, der, ὁ καρπώνης· ὁ σιτώνης.

Frühe, die. —, ἡ πρωία, ὁ ἡμέρος. in aller — λίαν πρωί, ἡμέρη ἐν

früher πρότερος· πρωιαίτερος, πρωινώτερος, πρωιμώτερος. || —, ἐπὶ πρότερον [πρωιήτερα]· ἐνωρίτερον, πρωιαίτερον, πρωιότερον· πρωιμώτερον. — oder später ἐνωρίτερον ἢ βραδυότερον.

frühestens ἐπὶ τὸ ἐνωρίτερον· τὸ πρωιμώτερον.

Früh gebet, das, ἡ πρωινή προσευχή, ὁ ἑωθινὸς ὕμνος.

Früh geburt, die, ὁ πρόωρος τοκετός.

Früh gerste, die, ἡ πρώιμος κριθή, τὰ πρώιμα κριθάρια.

Früh gottes dienst, der, ἡ πρωινή λειτουργία· ὁ ἑσθρος τῆς ἀγγελουσίας, ὁ ἑωθινὸς ὕμνος.

Früh jahr, das, τὸ ἔαρ, ἡ ἀνοιξίς.

Früh kirche, die, ἡ πρωινή λειτουργία.

Früh kirsche, die, τὸ πρώιμον κεράσιον.

früh klug προώρως φρόνιμος, προφρόνις.

Früh ling, der, -s, πλ -e, τὸ ἔαρ, ἡ ἀνοιξίς. (μτφ) ἡ ἀκμή.

Frühlings blume, die, τὸ ἑαρινὸν ἄνθος.

Frühlings luft, die, ἡ ἑαρινὴ αἰς.

Frühlings morgen, der, ἡ ἑαρινὴ πρωία.

Frühlings nacht gleiche, die, ἡ ἑαρινὴ ἰσημερία.

Frühlings zeit, die, ἡ ἐποχὴ τοῦ ἔαρος, τὸ ἔαρ.

Früh messe, die, ἡ πρωινή λειτουργία.

Früh mette, die, ὁ ἑσθρος τῆς ἀγγελουσίας, ὁ ἑωθινὸς ὕμνος.

Früh obst, das, τὰ πρώιμα ὀπωρικά.

Früh predigt, die, ἡ πρωινή διδασχὴ, τὸ πρωινὸν κήρυγμα.

Früh regen, der, ἡ πρόωρος βροχή.

frühreif πρόωρος, προφροής.

Früh reife, die, ἡ πρωιότης, πρωιμότης.

Früh saaat, die, τὰ πρώιμα σπάρτα.

Früh stück, das, τὸ ἀκράτημα· τὸ ἀριστον, προγευμα.

frühstücken ἀμὴ προγευματίζω.

Früh stücks zeit, die, ἡ ὥρα τοῦ προγεύματος.

Früh stunde, die, ἡ πρωινή ὥρα.

frühzeitig πρόωρος, πρώιμος, πρωινός.

Frühzeitigkeit, die, —, ἡ πρωιότης, πρωιμότης· τὸ πρόωρον, ἡ πρωινότης.

Fruktifikation, die, —, πλ -en, ἡ γονιμοποίησις.

fruktifizieren μὴ γονιμοποιῶ.

Fuchs, der, -es, πλ Fuchse, ἡ ἀλώπηξ [ἡ ἀλωπού, ἀλεπού], ὁ ξανθὸς πυρρός (ὁ πυρρός) ἔπκος, (οἶκ) ὁ πρωτοετῆς φοιτητής, τὸ χρυσὸν νόμισμα. (μτφ) τὸ κίναθος, ὁ πανούργος, junger — ὁ ἀλωπεκίδευσ, ein schlauer — τὸ ἐπίτριπτον κίναθος [ὁ τετραπέρατος κατεργάτης] ein — sein ἀλωπεκίζω, πανουργεῖσθαι.

fuchs rtig ἀλωπεκώδης, ἀλωπεκίας.

Fuchs balg, der, ἡ ἀλωπεκὴ [ἡ προσία τῆς ἀλωπούς].

Fuchs bau der, ὁ φωλεὸς ἀλώπεκος, ἡ ἀλωπεκία.

Füchsen, das, -s, πλ —, τὸ ἀλωπεκίον.

Fuchs eisen, das, ἡ πάγη ἀλωπεκίων.

fuchsen μη δυσαρσεσιῶ· ἐνα-
γλῶ, πειράζω.

Fuchs falle, die, ἡ παρὶς ἄλω-
πέκων.

Fuchs haar, das, τὴ ἀλωπε-
κία θρῆξ. (μτφ) ἡ ξανθὴ κόμη, τὰ
ξανθὰ μαλλία.

Fuchsia, die, —, πλ -ien, (φτλ)
ἡ σουξία.

fuchsicht ὀλωπεκώδης

fuchsig πυρρός, κοκκινωπός.

Füchsin, die, —, πλ -nen, ἡ
(θηλεία) ἄλωπηξ.

Fuchs jagd, die, ἡ θήρα τῶν
ἄλωπέκων.

Fuchs jäger, der, ὁ θηρευτὴς
ἄλωπέκων.

Fuchs loch, das, ὁ φώλεός ἄ-
λώπεκος.

Fuchs pelz, der, ἡ ἄλωπεκῆ,
ἄλωπεκίς.

fuchsrot πυρρός, κοκκινωπός.

Fuchs schwanz, der, ἡ οὐρά
ἄλώπεκος. (φτλ) ὁ ἄλωπέκουρος.

Füchlein, das, -s, πλ —, τὸ
ἄλωπέκιον.

fuchsschwänzen ἀμῆ (οἶκ)
κολακεύω χαμερπῶς.

Fuchs schwänzer, der, -s,
πλ. — ὁ χαμερπὴς κόλαξ.

Fuchs schwänzeri, die, —
πλ -en, ἡ χαμερπὴς καλακεία.

Fuchs schwänzerin, die, —,
πλ -nen, ἡ χαμερπὴς κόλαξ.

fuchsschwänzerisch κολα-
κικός, σκυλακώδης.

Fuchs stute, die, ἡ πυρρὰ
φορβάς [ἡ κοκκινὴ φοράδα].

fuchswild (οἶκ) λίαν ἐξωργι-
σμένος, ὑπέρτατος, πῦρ καὶ θεῖον.

Fuchtel, die —, πλ -n, ἡ
σπάθη [ἡ πάλλα]. (μτφ) unter der
— stehen εἶμαι ὑπὸ τὴν μάστιγα.

fuchtein μη πληττω διὰ τῆς
πλευρᾶς ἐξέφους. // —, ἀμῆ χειρο-
νομῶ.

Fuder, das, -s, πλ —, τὰ ἀ-
μαξιατὴν φορτίον, τὸ ἀγῶγον.
πῖθος, τὸ πιθάριον.

Fug, mit — und Recht ὁρθῶς
καὶ δικαίως.

Fuge, die, —, πλ -n, ὁ ἄρμος,
ἡ ἀρθρώσις, κλειδωσις, τὸ κλειμα-
κωτὸν (μέλος). aus den n ge-
hen ἡ weichen διαχαλῶμαι, ἐξερ-
θροῦμαι.

fügen μη συνάπτω, προσαρμύ-
ζω, συναρμύζω· τάττω, διατίτω
κατὰ ἄσσω, κανονίζω. Wie Gott
es fügt κατὰ τὴν θεῖαν βούλησιν
ὡς θελεῖ ὁ θεός **sich** — συναρ-
μολογοῦμαι. (μτφ) ὑπέκω, ὑπε-
κύπτω· συμμορφοῦμαι **sich** in
etwas — συμμορφοῦμαι πρὸς τι
sich in Gottes Willen — ὑπο-
τάσσομαι εἰς τὴν θεῖαν βούλησιν
wie es sich gerade fügt ὡς
ἀπαιτήσῃ ἡ περίστασις.

Fugen werk, das, τὸ συναρ-
μολόγημα.

Füge wort, das, γρμ) ὁ συν-
δεσμος.

fuglich ἄρμοδιος, ἄρμωστον
// —, ἐπὶ δεόντως, πρεπόντως· ὡς
καίως.

fuglos ἀόχος, αὐθαίρετος.

Fuglosigkeit, die, —, ἡ αὐ-
κλία, αὐθαίρεσις.

fügsam εὐμάλακτος, εὐάγωγος,
πειθαρχικός, πειθήνιος.

Fügsamkeit, die, —, ἡ εὐα-
γωγία, εὐπειθεῖα.

Fügung, die, —, πλ -en, ἡ
ἀρμογή, συναρμογή· ἡ διατάξις,
διάθεσις. nach Gottes — κατὰ
τὴν θεῖαν βούλησιν ἡ πρόνοια.

fühlbar ψηλαφητός· ἐπαίρη-
τός. — machen καθιστῶ ἐπαίρη-
τόν.

Fühlbarkeit, die, —, ἡ ψη-
λαφητότης, τὸ ψηλαφητόν· τὸ ἐπαί-
ρητόν, ἡ ἐπαίρησις.

fühlen μι ψηλάφω, ἡ ψηλάφω, αἰσθάνομαι, ἡ αισθάνομαι. — ἀνὴ ἀπτομαι, ἐγγίζει αἰσθάνομαι, einem an den Pols — πτόμας τοῦ σφυγμοῦ τινος, πτόνω ἐν σφυγμῷ τινος, einem auf den Zahn — δοκιμάζω τινα ἐπιζητέως, βολιδασκοῦμαι τινα [τὸν αἰσθῶ], (πρμ) wer nicht hören will muss — ὁ ἀπειθοῦν τιμωρεῖται, **sich** — αἰσθάνομαι ἑαυτοῦ, συναισθάνομαι ἑαυτὸν, sich verpflichtet — αἰσθάνομαι ἑαυτοῦ ὑπόθετον.

Fühlen, das, -s, ἡ ψηλάφησις, αἰσθησις.

fühlend εὐαἰσθητός.

Fühler, der, -s, πλ —, ἡ κεραία, τὸ κεράτιον (ἐντόμων). (μτφ) βολιδασκοπία, δοκιμή.

Fühl horn, das, ἡ κεραία, τὸ κεράτιον ἐντόμων.

Fühllos ἀναίσθητος.

Fühllosigkeit, die, —, ἡ ἀναίσθησις.

Führung, die, —, ἡ ἐπαγὴ.

Fuhre, die, —, πλ -n, τὸ ἀμαξιακὸν φορτίον, τὸ ἀγώγιον, τὸ ἡμεῖς, ἡ ἀμαξα, ἡ κρημίδα, ἀμαξα.

Führen μι ἄγω ὁδηγῶ, φέρω, ὠ. ἐκτελῶ, προξενῶ, διευθύνω, οὐκῶ, bei der Hand — χειραγωγῶ, die Hand — φέρω τὴν ἡγεῖρα, in Versuchung — ἄγω εἰς πειρασμόν, die Feder — κινῶ εὐερπῶς τὴν γραφίδα, den Degen, das Gewehr — χειρίζω τὸ ξίφος, ὅπλον, einen Namen — φέρω ὄνομα, die Hand zum Munde — φέρω τὴν χεῖρα εἰς τὸ στόμα, einen Prozess — διαδικάζομαι, das Wort — ἔχω τὸν λόγον, sage über etwas — αἰτιῶμαι, im Schilde — ἔχω κακὸν εἰς τὸν θυμὸν μου, διανοῶμαι κακὸν τι, die

Aufsicht über etwas — ἐπισκοπῶ τι, ἔγω τὴν ἐπιστάσιν τινός, das Kommando — ἔγω τὴν ἀρχηγίαν, Krieg — πολεμῶ πόλεμον, einen Beweis — φέρω ἀπόδειξιν, bei sich — ἔχω μετ' ἑμοῦ, φέρω [ἔγω παρ' ἐμοῦ, βαστάω], mit sich — ὁδηγῶ μετ' ἑμοῦ (μτφ) ἐπάγω, συνεπάγομαι, im Munde — ἔγω ἀνὰ στόμα, aus dem Lande — ἐξάγω ἐκ τοῦ τόπου, ins Land — εἰσάγω εἰς τὸν τόπον, einen Bau — διευθύνω οἰκοδομίαν, Waren — ἱμφορεύομαι ἐμπορεύματα, spazieren — ὁδηγῶ εἰς περίπατον, die Bücher — κρατῶ τὰ κατὰστιχα, hinter das Licht — ἐξαπατῶ, das führt zu nichts τοῦτο δὲν ἄγει εἰς ἀποτέλεσμα, einen Hieb — καταφέρω πληγὴν, ein bequemes Leben — διάγω βίον ἀνετον († Γρ) führe uns nicht in Versuchung μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν.

Führer, der, -s, πλ —, ὁ ὁδηγός, ὁ ἀγωγός, ὁ ἡγέτης, ἡγέτωρ, ἀρχηγός, den — machen μετέρχομαι τὸν ὁδηγόν, εἶμαι ὁδηγός.

Führer amt, das, ἡ ἀρχηγία.

Führerin, die, —, πλ neun, ἡ ὁδηγός, ἡ ἡγέτις, ἡγέτις.

Führerschaft, die, —, ἡ ἀρχηγία.

Fuhrknecht, der, ὁ ἀγωγιάτης.

Fuhr lohn, der, ὁ τῆς ἀμαξίας μισθός, τὸ ἀγώγιον [τὰ ἀγωγιάταις].

Fuhr mann, der, -s, πλ -leute, ὁ ἡνίοχος, ἀμαξιστάτης, ὁ ἀγωγιάτης, (ἄστρον) ὁ ἡνίοχος.

Fuhr schitten, der, τὸ ἐλκισθρον.

Führung, die, —, πλ -en, ἡ ἀγωγή, ἡ διεύθυνσις, Gottes — ἡ

θεία βουλὴ ἢ πρόνοια. — der Böhler ἢ καταστιχογραφία. eines Prozesses ἢ διαδικασία.

Fuhrwagen, der, τὸ φορτηγὸν ὄχημα, τὸ κάρρον.

Fuhrweg, der, ἡ ἀμαξιτός (ὁδός), ἡ λεωφόρος.

Fuhrwerk, das, αἱ φορτηγοὶ ἀμαξαί, τὰ κάρρα. ἡ ἀμαξία, ἡ νύγια.

Fuhrwesen, das, ἡ ἀρματηλασία, ἀμαξία. τὰ ὑποζύγια (στρατοῦ).

Fülle, die, —, ἡ πλησμονή: ἡ ἀφθονία, πληθώρα. die — der Gesundheit ἢ πλήρης υγεία, ἡ ἰσχυρὰ τοῦ σώματος. in — geben παρέγω θαψύως, δίδω ἀφθόως. in Hülle und — ἐν πλήρει ἀφθονίᾳ [μπολικά]. aus der — des Herzens ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας.

1 Füllen, das, -s, πλ., ὁ πώλος, τὸ πωλάριον.

2 füllen μὴ πληρῶ γεμίζω. ὀμβυλεύω, παραγεμίζω, in Flaschen — ἐγγέω εἰς φιάλας. gefüllt πλήρης: ὀμβυλευτός, παραγεμιστός. **sich** — πληροῦμαι, γεμίζομαι.

3 Füllen, das, -s, ἡ πλήρωσις, τὸ γέμισμα.

Füll erde, die, τὸ ἔρμα [ἡ σατούρα].

Füll haar, das, τὸ πρὸς στείβην μαλλίον, τὸ κνῆφαλον.

Füll horn, (das, μτφ) τόκερας τῆς Ἀμαλθείας, τὸ τοῦ πλούτου κέρα.

Füllsel, das, -s, πλ., τὸ ὀμβυλευμα, παραγέμισμα τὸ ὀμβυλευτόν, παραγεμιστόν.

Füll steine, die πλ., τὸ ἔρμα λίθων, οἱ χάλικες [ἡ σαπούρα].

Füllung, die, —, πλ -en, ἡ πληρωσις, γέμισις: τὸ πληρωμα, γέμισμα. ἡ ὀμβυλευσις, ὁ παραγεμισμός: τὸ παραγέμισμα.

Fund, der, -es, πλ -e, τὸ εὑρη-

Fundament, das, -es, πλ τὸ θεμελίον. (μτφ) aus dem kennen γνωρίζω κατὰ βάθος.

fundamental θεμελιώδης.

Fundamental gesetz, ὁ θεμελιώδης νόμος.

fundamentieren μὴ θεμελιώνω.

Foundation, die, —, πλ -en ἡ θεμελίωσις.

Fund geld, das, ἡ ἀμοιβή πρὸς τοῦ.

Fund grube, die, τὸ μετεωρίσιον. (μτφ) ἡ ἀνεξάντητος πηγή.

fundieren μὴ θεμελιώνω, ὁδοποιεῖν.

Fundierung, die, —, πλ -en ἡ θεμελιώσις, ὁδοποιεῖς.

Fund ort, der, ὁ τόπος τῆς πρὸς τοῦ.

fünf πέντε die Fünf τὸ πέντε.

— sein lassen ἐπιεικέσθαι, παύεσθαι. er kann keine — zählen ὅταν ἡξεύροι τί τοῦ γίνεται.

fünfaktig πεντάπρακτος.

fünfblätterig πεντάφυλλος.

Fünfeck, das, -s, πλ -e, πεντάγωνον.

fünfeckig πεντάγωνος.

fünferlei πέντε εἰδῶν. auf

Weise κατὰ πέντε τρόπους, τὰς ὁδούς.

fünffach ἡ-fältig πενταπλάσιον.

Fünffinger kraut, (das, —) τὸ πεντάφυλλον. πενταπέταλον.

Fünf flach, das, -s, πλ -e, πενταέθρονον.

fünffüssig πεντάπους.

Vers τὸ πεντάμετρον.

fünfhundert πεντακόσιοι.

fünfjährig πενταετής.

fünfmal ἑπτά πέντε φορές.

— gross. — so lang πενταπλάσιον.

fünfmalig πεντάκις ἑπτά φορές.

fünfmonatlich πεντάμηνος, πενταμήνιος.

Fünf pfunder, der, -s, πλ —, το πεντάληκτον τηλεδρόν.

fünf pfündig πεντάλιτρος.

fünf fruderig πεντήρης.

fünfsaitig πεντάχορδος.

fünfsäulig πενταστυλος.

fünfseitig πεντάπλευρος.

fünfsilbig πεντασύλλαβος.

fünfsprachig πεντάγλωσσος.

fünf stimmig πεντάφωνος.

fünftägig πενθήμερος.

fünftausend πεντακισχίλιοι, πέντε χιλιάδες.

fünfte (der, die, das) πέμπτος. den -n December τὴν πέμπτῃν δεκεμβρίου.

fünftelhalb τέσσαρες καὶ ἡμίονοι.

Fünftel, das, -s, πλ —, τὸ πεντημόριον, τὸ πέμπτον.

fünftens ἔπρ (τὸ) πέμπτον.

fünftellig πενταμερής.

fünfwinkelig πεντάγωνος.

fünfzehn δεκαπέντε.

fünfzehnjährig πεντεκαίδεκαετής.

fünfzehntägig πεντεκαίδεξημέρος, δεκαπενθήμερος.

fünfzehnte πεντεκαίδεκατος, δεκάτος πέμπτος.

Fünfzehntel, das, τὸ δέκατον πέμπτον.

fünfzeilig πεντάστιχος.

fünfzig πεντήκοντα [πενήντα]. etwa — πενήκοντα περίπου [μὴ πενήκοντα].

Fünfziger, der, -s, πλ —, ὁ πενήκονταετής.

fünfzigjährig πενήκονταετής, πενήκονταετής.

fünfzigmal ἔπρ πεντήκοτάκις [πενήντα φορές].

fünfzigpfündig πενήκονταλίτρος.

fünfzigste (der, die, das) πενήκοντος.

Fünfzigstel, das, -s, πλ —, τὸ πενήκοντον μέρος.

fungieren ἀμὴ εὐρίσκειν ἐν ὑπηρεσίᾳ, λειτουργῶν, ἐνεργῶ, κινεῖσθαι [δουλεῖν].

Fünke r, das, -s, πλ —, τὸ σπινθηράκι. (mit) er hat kein — Verstand δὲν ἔχει κόκκον νοῦ [δὲν ἔχει κοκκῶσαι νοῦλό].

Funke, der, -n, πλ —n, ὁ σπινθήρ [ἡ σπίθα]. -n sprühen σπινθηρίζω, ein schwacher — von) Hoffnung ἡ ἀμυδρά ἐλπὶς. kein — (von) Hoffnung οὐδ' ἐλαγίστη ἐλπίς.

funkeln ἀμὴ επιπληρίζω μαρμαρύσσει, στίλβω, ἀσπαστρέπω.

Funkeln, das, -s, ἡ μαρμαρυγή, στίλβεδών.

funkelnd μαρμαρυγῶδες, ἀσπαστῶδες.

funkelnagelneu παντάπασιν νέος, πάντῃ καινούργιστος [ὁλοκαινούργιος, ἀσώριος].

Funkenmesser, der, τὸ σπινθηρόμετρον.

Funktion, die, —, πλ —en, ἡ ὁμολογία ὑπηρεσία, τὸ ὑποῦρημα, ἡ λειτουργία, ἐνέργεια, ἡ κίνησις (μνηστῆς).

funktionieren ἀμὴ λειτουργῶ, κινεῖσθαι, ἐργάζεσθαι [δουλεῖν].

(für) πρό μετὰ αὐτὸ διὰ [γὰρ] ἀντὶ. ὑπέρ, χάριν. das ist — dich αὐτὸ εἶνε διὰ σέ. der Sohn kam — den Vater ὁ υἱὸς ἦλθεν ἀντὶ τοῦ πατρὸς. — diesen Preis ἀντὶ οὗτης τῆς τιμῆς. — einen sprechen ἀμὴν ὑπέρ τινος. — einen leiden ὑποφέρει χάριν τινός. — sich καθ' ἑαυτὸν ἀπ' ἑαυτοῦ. er an und — sich αὐτὸς καθ' ἑαυτόν. — sich bestehend αὐθόπαρτος. — sich handeln ἰδιοπραγῶ

— meinen Teil τὸ ἐπ' ἐμοί, τὸ κατ' ἐμέ. Tag — Tag καλ' (ἐκαστην) ἡμέραν, ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν. Schritt — Schritt βῆμα πρὸς βῆμα, κατὰ βῆμα. fürs erste κατὰ πρῶτον. was — einer? ποῖός τις; ὅποιος; was — ein Mensch! οἷος ἄνθρωπος! — jetzt, ἡ—diesmal πρὸς τὸ παρόν, ἐπὶ τοῦ παρόντος. eins — allemal ἀπὰς διαπαντός. — ehrlich halten νομίζω (θεωρῶ) τίμτον. — gut finden νομίζω καλόν. — meine Person τὸ κατ' ἐμέ. — sich leben ζῶ κατ' ἐμαυτὸν, διὰ τὸν βίον μονήρη. — immer ἐς ἀεί, διὰ παντός [γὰρ πάντα]. Mann — Mann κατ' ἀνδρα, εἰς πρὸς ἕκαστον· εἰς ἕκαστος, εἰς ἕξ ἕξ.

Für, das, —, das — und
Wieder τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατὰ.

fürbass ἐπὶ ἐπὶ τὰ πρόσω, πρὸς
τὰ πρόσω. — **gehen** προχωρῶ.
— **eilen** προβαίνειν ἐν τάχει.

Für bitte, die, ἡ ὑπὲρ ἄλλου αἵτησις ἡ μεσιτεία, συνηγορία, eine — für einen einlegen παρακαλῶ (μεσιτεύω) ὑπὲρ τινος.

Für bitter, der, -s, πλ —, ὁ
μεσίτης, πρεσβευτής, συνήγορος.

Fürbitterin, die, —, πλ·nen,
ἡ μεσίτις, συνήγορος.

Furche, die, —, πλ -η, ἡ ἄ-
λοξ, αὐλόξ, ὁ ὀλκός, αἱ αὐλακίαι.
(μτφ) ἡ ρυτίς [ἡ ζαρωματιά].

furchen μη αὐλακίζω, αὐλακο-
τομῶ, αὐλακώνω. [μτφ] ῥυτιδῶ
[αὐλώνω].

furchenweise ἐπὶ δίχην αὐ-
λάκων, αὐλακηδόν [αὐλακωτά].

Furcht, die, —, ὁ φόβος. die
— vor dem Tode ὁ φόβος τοῦ θανάτου.

νάτου. die — Gottes ὁ φόβος τοῦ
θεοῦ. — vor einem haben φοβου-
μαι τινα. aus — ὑπὸ φόβου, ἀπὸ
φόβου. — einjag. η ἐμβάλλω (ἐμ-

ποιῶν, ἐμπνέω) φόβον. in —
zen erschrecken, ἐμπνέω. in —
len ἐμπνέω εἰς φόβον, πτο
um einen in — sein zu
(ἀνησυγῶ) περί τινος. voll —
ρίφους, περιδεής, ohne —
furchtbar φοβερός.

Furchtbarkeit, die.
φοβρότης.

fürchten μὴ & ἀμὴ φοβέσθαι, φοβέσθαι, ἀνησυχῶν. ich fürchte, dass er kommt φοβοῦμαι μὴ ἔλθῃ ὁ Θεός—φοβοῦμαι τὸν Θεόν, εἶμαι ἐν φόβῳ, φόβος με κολοῦμαι, sich vor einem Menschen fürchten φοβοῦμαι τινα, sich sehr fürchten φοβεῖσθαι.

fürchterlich φοβερός,
μερός.

furchtlos ärgere:

Furchtlosigkeit, die
η ἀποβία.

furchtsam φοβητικός,
μος, δειλός [φοβητσίαρης]
werden αποδειλῶ.

Furchtsamkeit, die, —
 λότης, ἀποδειλία, ἀτολμία.

fürder ή fürderhin ε
λοιποῦ, εἰς τό ἕξῃς.

füreinander ἐπρ ἄν
λῆλωγ.

Furie, die, —, πλ -n, ἡ
νός. Μαινάς.

für lieb ἐπερ, mit etw
nehmen ἀρκεῖν, εὐχαρισ
εἰς τι, στέργω τι.

Furore, das, -s, ὁ क्रोध
machen κάμνω क्रोधον,
θεύω.

Für **sorge**, die, ἡ π
 ροντίς [ἡ ἐγνοία]. — für etw
 gen προνοῶ, προνοίζω περὶ

Fürsorger, der, -s, πλ.
ἐπιμελητής, φροντιστής.

Für sprache, die, ἡ οὐρανίου ἡ μετεωρίων

Fürsprecher, der, ὁ συνήγορος, ὑπερασπιστής.

Fürsprecherin, die, —, πλ. συνήγορος, ὑπερασπίστρια.

Fürst, der, -en, πλ. -en, ὁ ἡγεμῶν, πρίγκιψ.

fürsten πλ. ἀνυψῶ εἰς ἡγεμόνα ἀνυψῶ εἰς ἡγεμονίαν, gefürsteter Abt ἀββᾶς μιτροφόρος, gefürstete Abtei ἀββατεῖα ἡγεμονική.

Fürstenbund, der, ἡ ἡγεμονική ὁμοσπονδία.

Fürsten geschlecht, das, τὸ ἡγεμονικὸν γένος.

Fürstenhaus, das, ὁ ἡγεμονικὸς οἶκος.

Fürstenhut, der, τὸ ἡγεμονικὸν διάδημα.

Fürstenkrone, die, τὸ ἡγεμονικὸν στέμμα.

fürstenmässig ἡγεμονικός.

Fürstenschule, die, ἡ ἡγεμονική σχολή.

Fürstensitz, der, ἡ ἔδρα ἡγεμόνος.

Fürstenstand, der, τὸ ἡγεμονικὸν ἀξίωμα, ἡ ἡγεμονία.

Fürstentag, der, τὸ ἡγεμονικὸν συνέδριον, ἡ συνέλευσις ἡγεμόνων.

Fürstentum, das, -s, πλ. -tümer, ἡ ἡγεμονία.

Fürstenwürde, die, τὸ ἡγεμονικὸν ἀξίωμα.

Fürstin, die, —, πλ. -nen, ἡ ἡγεμονίς, ἡ ἀνασσα.

fürstlich ἡγεμονικός, πριγκιπικός.

Fürstlichkeit, die, —, ἡ μεγαλειότης, ἡγεμονικότης, -en οἱ ἡγεμόνες.

Furt, die, —, πλ. -en, ἡ ἀβαθὴς διάβασις, τὸ τέναγος, πέρασμα.

Furunkel, der, -s, πλ. —, (ιατρ.) ὁ ἀνθραξ, δοθιῖν [τὸ καρφί].

fürwahr ἔπερ τῇ ἀληθείᾳ, μὰ τὴν ἀληθειαν.

Fürwort, das, ἡ ἀνταποκρίσις, **fürwörtlich** ἀνταποκριτικός.

Furz, der, -es, πλ. Fürze, ἡ πορδή.

furzen ἀπὸ πέρθεσθαι [κλάνω].

Fusel, der, -s, τὸ ἀθλίον οἶνον πνευμαῖ τὸ βρωμώρακον. (ιατρ.) τὸ ἐμπόρευμα.

fuseln ἀπὸ πίνω εὐθίαν οἶνον πνευμαῖ.

Fuss, der, -es, πλ. Füße, ὁ πούς [τὸ ποδάρι, ὁ πόδας]. mit Füßen treten ἢ unter die Füße treten καταπατῶ, ποδοπατῶ.

stehenden -es παρευθῆς, ἀρέσως, nicht einen — breit weichen οὐδὲ κατὰ πόδα ὑποχωρῶ.

mit einem -e μονόπους mit zwei, drei, vier, vielen Füßen δίπους, τρίπους, τετραάπους, πολύπους.

mit goldenen Füßen χρυσόπους auf vier Füßen τετραποδῆδον, τετραποδῆτι.

zu -e πεζῇ, zu -e gehen πεζοπαρῶ, zu -e gehend πεζός, πεζοπόρος.

auf dem -e folg'n ἀκολουθῶ κατὰ πόδας, einem zu -e fallen προσπίπτω εἰς τοὺς πόδας.

τίνος, auf freien — setzen ἀπολύω, auf freundschaftlichem -e mit einem stehen διακίμαι φιλικῶς πρὸς τινα, εὐρίσκομαι εἰς φιλικὰς σχέσεις πρὸς τινα.

auf glänzendem -e leben ζῶ μεγαλοπρεπῶς, wir stehen auf gutem -e εἰμεθα εἰς καλὰς σχέσεις [τα ἔγομεν καλά].

sich auf die Füße machen σπείδω ἢ ἀναχωρῶ [τὸ βᾶναι ἐς τὰ πόδια].

einen — lang ποδὶ ἰσὺς τὸ μῆκος, drei — breit τρίπους τὸ πλάτος.

er ist gut zu — εἶνε καλὸς πεζοπόρος.

Soldat zu — στρατιώτης πεζός, wie viel — lang? πόσους; πόσου; πόδας τὸ μῆκος; ein halber — τὸ ἡμιπόδιον.

nach —

messen ποδίω, μετρώ δια τῶν ποδῶν.

Fuss angel, die, ὁ τρέβολος, ἡ ποδοστράβη, ὁ ἐχλινος [ὁ φάλαγγας].

Fuss bad, das, τὸ ποδάνιπτρον, τὸ λουτρὸν τῶν ποδῶν.

Fuss bank, die, τὸ ὑποπόδιον, τὸ σκαμνίον.

Fuss becken, das, ὁ ποδανιπήρ.

Fuss bekleidung, die, ἡ ὑπόδεσις [ἡ καλλικνωσία].

Fuss biege, die, ὁ ταρσός [τὸ κτένι τοῦ ποδαρίου].

Fuss boden, der, τὸ δάπεδον, τὸ ἔδαφος.

Füsschen das, -s, πλ —, τὸ ποδαρίον, τὸ ποδαράκιον.

Fuss decke, die, τὸ περιδόλαιον τῶν ποδῶν. ὁ ὑποπόδιος τάπη.

Fuss eisen, das, ἡ ποδοκάκη ἡ ποδοστράβη, [ὁ φάλαγγας].

fussen ἀμὴ ἀποκαθίσταμαι, κατακαθίζω. auf etwas — ἐρείδομαι, στηρίζομαι, βασίζομαι ἐπὶ τι.

Fuss fall, der, ἡ ἔδαφια ὑπόκλησις ἡ γονυκλισία, προσκύνεισι. einen — ihm ὑποκλίνομαι ἔδαφιάως, γονυπετῶ.

fussfällig γονυπετής, γονυκλινής.

Fuss fessel, die πλ, ἡ ποδοκάκη, τὰ δεσμά [ἃ σίδερα].

Fuss gänger, der, -s, πλ —, ὁ πεζός, ὁ πεζοπόρος.

Fuss gestell, das, τὸ ὑπόδαθρον, ἡ βασία.

Fuss gicht, die, ἡ ποδάγρα.

fuss hoch ποδιατός, τὸ ὕψος.

Fuss knöchel, der, ὁ ἀστράγαλος.

Fuss kuss, der, τὸ ποδοφιλήμα.

fuss lahm χωλός.

fuss los ἄπυος.

Fuss pfad, der, ὁ μονοπάτιος.

Fuss reise die, ἡ ποδοδρομία.

Fuss scheme, das, τὸ σκαμνίον.

Fuss sohle, die, ἡ πατούνα, πατοῦχα.

Fuss soldat, der, ὁ στρατιώτης.

Fuss spitze, die, ἡ ποδός, τὸ ἀκροπόδιον.

gehen βαίνω ἄρχομαι [ἐν τῇ νόχῃ].

Fuss spur, die, τὸ ἔλκος τῶν ποδῶν.

Fuss steig, der, ὁ μονοπάτιον.

Fuss stoss, der, ἡ κλωτσιά.

Fuss teppich, der, ἡ χαλί.

Fuss tritt, der, ἡ κλωτσιά. τὸ πάτημα.

Fuss volk, das, ὁ πεζός στρατός.

Fuss wärmer, der, ὁ μαστρον τῶν ποδῶν.

Fuss weg, das, ἡ ἀτραπός.

Fuss werk, das, [τὸ καλ. ἔκωμα].

fuss h (vix) ἄφατος [χαμένος].

Futter, das, -s, τὸ ὑπόδλημα [ἡ τροφή ἡ φορτίον].

halten χορτός. — holen νομέω. — schenken κοπῶ.

Futteral, das, ἡ θήκη [τὸ θηκῆρι].

Futter barch, das, ὁ ἀκινὸν ὑπόδραμα [τὸ ὑπόδρα].

Futter boden, der, ὁ βολών, ὁ χυρὸν [ὁ

Futter kasten, der, τὸ κιβώτιον φορβῆς.

Futter knecht, der, ὁ χορτοκόπος, προνομευτής.

Futter korn, das, ἡ φορβή, ἡ βρώμη.

Futter kraut, das, ὁ γόρτος, ὁ γιλός [τὸ χασίλι].

Futterlein wand, die, τὸ λινοῦν ὑπόρραμα.

Futter mangel, der, ἡ ἔλλειψις φορβῆς.

Futter mauer, die, τὸ ἀντίρρισμα, ἀντιτείχισμα.

füttern μὴ σιτίζω, σιτεύω, χιλεύω [ταγίζω, ταΐζω]. ὑπορράπτω [φοδράρω].

Füttern, das, -s, ὁ σιτισμός, ἡ σιτεία [τὸ τάγισμα]. ἡ ὑπόρραψις, τὸ ὑπόρραμα [τὸ φοδράρισμα].

Futter raufe, die, ἡ φάτινη [τὸ παχνί].

futter reich πολὺ χορτος, εὖ χορτος.

Futter schneider, der, ὁ χορτοκόπος.

Futter schwinge, die, τὸ λιγμητήριον [τὸ λιχνιστήρι].

Futter stroh, das, τὰ ἄχυρα.

Futter trog, der, ἡ σιάκη, τὸ πινάκιον.

Fütterung, die, ἡ σιτεία [τὸ τάγισμα]. ἡ προνομή, ἡ φορβή, ἡ ὑπόρραψις [τὸ φοδράρισμα].

Futter wanne, die, τὸ λιγμητήριον [τὸ λιχνιστήρι].

Futter zeug, das, τὸ ὑπόρραμμα [ἡ φόδρα, τὸ ἀστάρ].

Futurum, das, -s, πλ -ra, (γερ) ὁ μέλλων. zweites — ὁ μετ' ὀλίγον (ὁ τετελεσμένος) μέλλων.

Γ

Gabe, die —, πλ -n, ἡ δωρεά, ἡ προσφορά. τὸ δῶρημα, τὸ δῶρον, ἡ δόσις. τὸ φυσικὸν δῶρον, ἡ εὐφύα. milde — ἡ ἐλεημοσύνη.

Gabel, die, —, πλ -n, τὸ δίκρανον. ὁ θρίναξ, τὸ θρινάκιον, τὸ πηρουνιον — eines dreijährigen Hirsches τὰ δίκρανα κέρατα τριετοῦς ἐλάφου. mit der — essen τρώγω διὰ τοῦ πηρουνίου.

Gäbelchen, das, -s, πλ —, τὸ μικρόν πηρουνιον, τὸ πηρουνάκιον. — an den Weinreben αἱ ἑλικες, τὰ βοστρύχια κλημάτος.

Gabel deichsel, die, ὁ δίκρους βύμος (ἀμάξης).

gabelförmig δίκρους, διχλωτός

Gabelfrüh stück, das, τὸ ἀριστούδειπνον, μαγειρευτὸν πρόγευμα.

Gabel gehörn, das, τὸ διχάλωμα δίκρανου, τὸ διχάλωμα πηρουνίου.

Gabel holz, das, τὸ διχλωτὸν ξύλον.

gabelig δίκρους, διαχιδής, διχλωτός.

Gabel kruz, das, ὁ διχλωτός σταυρός.

gabeln μὴ περονῶ, περονίζω [πηρουνιάζω]. // —, ἀμὴ ἐποφθαλμιῶ ἀπληστῶς (nach etwas τι).

Gabel pferd, das, ὁ ἵππος δίκρου βυμοῦ.

Gabel schwanz, der, ἡ διχλωτὴ οὐρά.

Gabel stange, die, ἡ διχλωτὴ κάμαξ, τὸ δίκρανον.

Gabel stich, der, τὸ πέρισμα [ἡ πηρουριά].

Gabel stiel, der, ἡ λαβὴ πηρουρίου.

Gaben spender, der, ὁ πολὺ-
δωρος, φιλοδωρος.

gackeln ἢ **gackern** ἀπὸ κα-
κῶς, κακὰ βάζω, κακὰ βρίζω. (πρμ)
Hühner, welche viel —, legen
wenig Eier ὅπου ἀκούεις πολλὰ
κεράσια βᾶστα καὶ μικρὰ καλάθια.

Gackern das, -s, ὁ κακὰ βι-
σμός, τὸ κακὰ βρίζω.

gaffen ἀπὸ χασκῶς, χάσκω,
χασκωρῶ, βλέπω κεχηνώς.

Gaffer, der, -s, πλ —, ὁ κε-
χηνώς, ὁ χάσκαξ, βλιτομάμμας [ὁ
χάχας].

Gafferin, die, —, πλ -nen, ἡ
χάσκουσα, μαρμάνυθος, εὐήθης.

Gagat, der, -es, πλ -e, ὁ γα-
άτης (ἀνθοράξ).

Gage, die, —, πλ -n, ὁ μισθός.

gähnen ἀπὸ χασμῶμαι [χα-
μουσιοῦμαι].

Gähnen, das, -s, ἡ χάσμα.

Gähner, der, -s, πλ —, ὁ συ-
χῶς χασμῶμενος.

gähren ἀπὸ ἀναίζουμαι [ἀ-
νεβαίνω]. ἀναβράζω, βράζω.

Gährung, die, —, πλ -en, ἡ
(ἀνα)ζύμωσις [τὸ ἀνέβασμα]. (μτφ)
ὁ ἀναβρασμός, ἡ ἔξαψις· ἡ κίνησις,
ταραχή.

Gährungs mittel, das, ἡ
-stoff, der, τὸ ζύμμα, τὸ προζύ-
μιον. (μτφ) ἡ σφοδρὴ ταραχὴ.

Gala, die, —, ἡ ἐπίσημος (ἡ πα-
νηγυρικὴ) τελετή.

Gala kleid, das, ἡ ἐπίσημος
στολή.

Galan, der, -s, πλ -e, ὁ ἐρα-
στής.

Galander, der, -s, πλ —, ὁ
τρώξ [ἡ σιταρόψειρα]. (πτ) ὁ λοφο-
φόρος κορυδαλός [ὁ τρουλλίτης].

galant περιποιητικός πρὸς
υἱάς· γυναικάρεσκος. — ge-
ein Mädchen sein ἐνωραῖο
ἀρεσκέσθαι πρὸς κόρην. -e Kra-
heit σιφυλιτικὸν νόσημα.

Galanterie, die, —, πλ —, ἡ
περιποιήσις κυριῶν. τὸ ἀρέσκειν
ἢ ἀρεσκεῖν. τὸ ἐρωτικὸν σκάνδα-
λον.

Galanterie arbeit, die,
κομφοτέχνημα.

Galanterie arbeiter, der,
τεχνουργὸς κομφοτεχνημάτων.

Galanterie händler, der,
ἔμπορος κομφοτεχνημάτων, ὁ
γυναίκοπώλης.

Galanterie ware, die,
κομφοτέχνημα.

Galanteriewaren händler,
der, ὁ ἔμπορος κομφοτεχνημάτων
ἢ αἰγιναιοπώλης.

**Galanteriewaren hand-
lung**, die, τὸ κατάστημα
κομφοτεχνημάτων, τὸ αἰγιναιοπω-
λείον.

Gala tag, der, ἡ ἡμέρα τελε-
τῆς πανηγυρίας.

Galeere, die, —, πλ —, ἡ
τριήρης, τὸ κάτεργον.

Galeeren anker, der, ἡ
λυόνυχος ἀγκυρά, ἡ ἀρπάγη.

Galeeren sklave, der, ὁ
πρώτης κατὰ δίκην, ὁ δοῦλος τοῦ
έργου.

Galeeren strafe, die, ἡ κα-
τὰ δίκην εἰς κάτεργον.

Galeote ἴδε Galiote.

Galerie, die, —, πλ -[e]n
περίδρομος, ἡ στοά — im The-
τὸ ὑπερῶν θεάτρον.

Galgen, der, -s, πλ —, ἡ
μάθρα, ἀγγώνη [ἡ κρεμάλα].
an den —! κρημνίσου ἀπ' ἐ-
μοῦ.

Galgen dieb, der, ὁ ἄξιος
χόντης ὁ λᾶσταυρος [ὁ κρεμᾶ-
νός].

galgenförmig ἀγγωνοειδής.
Galgen frist, die, (μτφ) ἡ
θεσμία ἀναπνοῆς.

Galgen gesicht, das, το προσω-
πων κακούργου.

Galgen strafe, die, η ποινή
ἀγχόνης.

Galgen strick, der, η -vogel,
der, (μτο) ὁ ἄξιος ἀγχόνης, ὁ λα-
σταυρός [ὁ χαμένος, ὁ κρεμάλας].

Galla ἴδε Gala.

Gall apfel, der, η κηλίς, τὸ κη-
λίδιον.

Galläpfel säure, die, (χμ) τὸ
κηκιδικόν ὄξύ.

Galle, die, —, η χολή. seine
— ausschütten γολημετῶ [βγάζω
τὴν χολήν]. die läuft — ihm über
ἀναπαράσσεται ἡ χολή του. er
hat keine — εἶν ἔχει χολήν.
eine ἄχολος. Gift und — speien
τριζω τοὺς ὀδόντας ὑπ' ὀργῆς.
πνεύμινεν [χολοδράζω].

gallenbitter πικρότερος χολ-
λῆς.

Gallen blase, die, η χοληδό-
χος κύστις.

gallenfarbig χολοδαρής, χολ-
λῶδης.

Gallen fieber, das, ὁ χολικός
πυρετός.

Gallen gefässe, das, τὸ χολ-
ηδόγον ἄγγειον.

Gallen krankheit, die, η χολ-
λική νόσος.

Gallen sucht, die, ὁ ἱκτερός [ἡ
χρυσί, τὸ σαρλίκι].

Gallerie ἴδε Galerie.

Gallert, das, -s, πλ -e, η -e,
die, —, πλ -n, η πηκτή, τὸ πῆγμα.

gallertartig μυελώδης, πηγ-
ματώδης.

Gallert säure, die, (χμ) τὸ
πηκτικόν ὄξύ.

gallicht γολώδης.

Gallicismus, der, —, πλ
-nen, ὁ γαλλισμός.

gallig χολικός, χολώδης. (μτφ
ἀκραχολός.

Gallimathias, der, — ὁ κυ-
βεινός, ἡ βαδουλιανία, ἡ ἀσυναρτη-
τος ὁμιλία.

Gallote, die, —, πλ -n, η μι-
κρα τριήρης, τὸ πλοῖον ἄριον.

gallisch Γαλιετῆς.

gallisieren μι ἐγκαλλιῶ.

Gallomanie, die, —, η γαλ-
λομανία.

Gallone, die, —, πλ -n, τὸ
γαλλόνιον τὸ πενθημύλιτρον (4, 50
λίτρα).

gallus sauer κηκιδικός. -e
Salze, τὰ κηκιδικά ἅλατα.

Gallus säure, die, τὸ κηκιδ-
ικόν ὄξύ.

Gall wespe, (die, ἴδλ) ὁ ψήν, ἡ
κηκιδόρμια.

Galmei, der, -s, ὁ ἀνθρακικός
ψευδάργυρος, ἡ καδμεία.

Galone, die, —, πλ -n, τὸ χρυ-
σοῦρες κρασπίδον [τὸ σερτίτι, τὸ
γαλόνι].

galonieren μι ἐπικρασιῶ δια
χρυσούρων κρασπίδων, κρασπίδω.

Galopp, der, -s, η κάλπη, ὁ
καλπασμός, τὸ κάλπασμα.

galoppieren ἀμυ κάλπάζω.

Galoppieren, das, -s, ὁ καλ-
πασμός.

Galosche, die, —, πλ -n, η
πηλοβάτις [τὸ κάλυσι].

galvanisch Γαλβανικός.

galvanisieren μι γαλβανίζω.

Galvanismus, der, —, ὁ
γαλβανισμός.

Galvano plastik, die, —, η
γαλβανοπλαστική.

galvanoplastisch γαλβανο-
πλαστικός.

Gamander, der, -s, (φτλ) ἡ
χαμοδρύς.

Gamasche, die, —, πλ -n,
ἡ περινημῖς, ἐπικνημῖς. [ἡ γκέτα,
τὸ τουσλὺκι].

Ganasche, die, —, πλ -n,

ή τω σαφών τοῦ Ἰσπανοῦ. (μτφ)
ὁ βλάξ, βλιτομάμας, εὐήθη:

Gang, der, -es, πλ Gänge,
ή βαδισίς, ὁ βαδισμός· τὸ βαδισμα,
περιπάτημα. ὁ διάδρομος, ἡ δίοδος.
ή μεταλλικὴ πλέψ. (μτφ) ἡ κίνησις,
πορεία, ὁ δρόμος. — heim Fech-
ten ἡ προβολὴ εἰραυς. — von
Speisen ὁ γῆρας (ἡ περιφορὰ
σαγητῶν. im langsamen -e βά-
δην. einen — mit einem ma-
chen ἔρχομαι εἰς χεῖρας πρὸς τινά.
in — bringen βίτω εἰς κίνησιν.
im -e sein εἶναι εἰς κίνησιν εἶναι
εἰς κυκλοφορίαν, κυκλοφοροῦμαι.
der — der Dinge ἡ πορὰ τῶν
πραγματῶν. stolzer — υπερήφα-
νὸν βάδισμα. ein bedeckter —
δρόμος κατὰστεγος. unterirdischer
— ὁ ὑπόνομος. ich kenne ihn
an seinem -e γνωρίζω αὐτόν ἐκ
τοῦ βήματός του. in — kommen
τίθεμαι εἰς κίνησιν. seinen eigen-
en — gehen βαδίζω ἑδὼν δρόμον.
gang und **gäbe** πάγκαινος,
καυότατος, συνήθης.

Gang art, die, ἡ πορεία, τὸ
βάδισμα. τὸ περιχύλυμμα μετάλ-
λου, ἡ μεταλλουργία.

gangbar πορευσίμος, ὁδεύσι-
μος, βατός, πορευτός· διαβατικός,
στειβόμενος. κυκλοφορούμενος, κυ-
κλοφορητικός, ἔγκυρος. -e Re-
densart φράσις συνειθισμένη. -es
Geld νόμισμα κυκλοφορούμενον.
-e Ware ἐμπόρευμα ἐξοδεύο-
μενον.

Gangbarkeit, die, —, τὸ πο-
ρευσίμον, πορευτόν· τὸ διαβατικόν,
ἡ διαβατικότης. ἡ κυκλοφορία, κυ-
κλοφορήσις. ἡ κατανάλωσις.

Gängel band, das, ὁ ἀγωγεύς,
τὴ χειραγωγῆτρον. am -e führen
χειραγωγῶ, περὶάγω· κηδεμεύω.

gäugeln ἀμῆ (μτφ) χειραγωγῶ
παιδαριωδῶς.

Gangerz, das, τὸ μεταλλο-
στρώμα

gangweise ἐπρ δίκην με-
ταλλῶν φλεδῶν.

Gans, die, —, πλ Gänse, ἡ
[ἡ χήνα] junge — ὁ χηνό-
kleine — τὸ χηνόν. (μτφ) dum-
— ὁ ἡλίθιος, το κτήνος [τὸ κουτάρι]

Gänschen, das, -s, πλ —,
χηνόν, χηνάριον.

Gänse blume, die, τὸ λευκόν
θεῖκον [τὸ ἀσπράλλουλον]

Gänse braten, der, τὸ χηνόν
κρεας ὅπτιον [ἡ ψιτὴ χήνα].

Gänse distel, die, (φτλ) ὁ σ-
χος, σύγκος.

Gänse ei, das, τὸ χηνεῖον ὄ-

Gänse feder, die, τὸ χηνόν
πτερόν.

Gänse fleisch, das, τὸ
νεῖον κρεας

Gänse flüsschen, das, τὸ
σαγωγικόν (σ. μείον).

Gänse haut, die, τὸ χηνόν
δέρμα. (μτφ) ἡ πρὶς, ἀνατριχίς
[ἡ ἀνατριχία].

Gänse hirt, der, ὁ χηνοβοσκός.

Gänse klein, das, -s, τα ἄ-
καὶ ἐντόσθια χηνὸς μαγειρευτά,
καλοκαρδῶκωλια.

Gänse marsch, der, τὸ
νεῖον βάδισμα.

Ganserich, der, -s, πλ
ὁ (ἄφρην) χήν.

Gänse schmalz, der, τὸ
νεῖον σιέαρ, τὸ λίπος χηνός.

Gänse wein, der, ὁ οἶνος
χηνῶν, τὸ ὕδωρ.

Gant, die, —, πλ -en, ὁ π-
στηριασμός.

ganten ἀμῆ ἐκθεῖω εἰς π-
στηριασμόν, πλειστηριάζω.

ganz ὅλος, ὁλοκληρὸς [ὁλόκληρος]
ἅπας, σύμπας, σύνολος· ἀκέραιος
(μτφ) τέλειος, ἐντελής, τέλειος. z
-e Stunden δύο ὁλοκληροὶ ὥρ.

— Athen δλα· αὶ Ἀθῆναι· e Summe δλόκληρον ποσόν. von -em Herzen ἐξ ὅλης καρδίας. das G-e τὸ ὅλον, τὸ σύνολον. ein G-es ἓν ὅλον. im -en ἐν συνόλῳ. im grossen und -en συν-ολόν. ein -er Mensch, Redner τέλειος ἄνθρωπος, ῥήτωρ. || —, ἐπρ ὅλως, παντελῶς, τελείως. — und gar παντάπασιν, ὁλοσχερῶς, ὅλως δι' ὅλου, καθ' ὁλοκληρίαν. — gewiss βεβαίως. — wohl κάλλιστα. — recht ὀρθότατα. — allein κατ' αὐτόν. — reich πλουσιώτατος. — wenig ὀλίγιστος. — und gar nicht οὐδαμῶς, οὐδὲ τὸ παράπαν, οὐδὲ ὅλως. — Ohr οὖν εἶμαι ὅλος ὦτα.

Ganze, das, -n, τὸ ὅλον, τὸ σύνολον. im -n ἐν συνόλῳ, συν-ολόν. ἔδην· ἔδε ganz.

Ganzheit, die, —, ἡ ὁλότης. gänzlich ὁλόκληρος, ὁλοσχερῶς, παντελῶς· τέλειος. || —, ἐπρ παντελῶς, ὁλοσχερῶς, τελείως, ὅλως δι' ὅλου, καθ' ὁλοκληρίαν.

gar ἀρκούντως ἡφ' ἡμέρας, διεσθας [καλοφ' ἡμέρας]. — machen βαρύνει [μεταλλῶν]. || —, ἐπρ παντελῶς, ἐντελῶς, ὁλοσχερῶς, ὅλως δι' ὅλου. λίαν, πολὺ. — zu καθ' ὑπερβολήν, ὑπὲρ τὸ δέον, ὑπεράγαν. ganz und — ὁλοσχερῶς, ὅλως δι' ὅλου. ganz und — nicht οὐδαμῶς, οὐδὲ ὅλως, οὐδὲ τὸ παράπαν. — selten σπανιότατα. — mancher Tag πολλὰ ἡμέραι. — viel πλεῖστος, oder — ἡ ἰσως μάλιστα. warum nicht —! ὄχι δα! ach —! καλὲ τί λέγετε!

Garantie, die, —, πλ -e[n], ἡ ἐγγύησις.

garantieren μη & ἀμὲν ἐγγυῶμαι (für etwas τι).

Garaus, der, —, einem den — machen ἐκποδὼν ποιοῦμαι, ἐξοντῶ,

ἐξαφανίζω τινά [τόν ξεπαστρεῶ].

Garbe, die, —, πλ -n, ἡ ἀμάλλα, τὸ δεμάτιον [τὸ δεμάτι]. in -n binden ἀμάλλειω, δεματίζω [δεματίζω].

Garben binder, der, ὁ ἀμάλ-λοδέτης, ἀμάλλοστήρ, δεματιστής.

Garben haufen, der, ὁ σωρός ἀμάλλων, ἡ θηρμηνία.

Garben schichter, der, ὁ στοιβάστις ἀμάλλων.

Garde, die, —, πλ -n, ἡ σωμα-τουσική· ἡ φρουρά. die kaiserliche — ἡ αὐτοκρατορική φρουρά.

Garde corps, das, τὸ σῶμα τῆς φρουρᾶς.

Garde officier, der, ὁ ἀξιωματικός τῆς φρουρᾶς.

Garde regiment, das, τὸ σύνταγμα τῆς φρουρᾶς.

Garde reiter, der, ὁ ἵππεύς τῆς φρουρᾶς.

Garderobe, die, —, πλ -n, ἡ ἱματιοθήκη, τὸ ἱματιοφυλάκιον, ὁ ἱματισμός, τὰ φορέματα.

Gardine, die, πλ -n, τὸ παραπέτασμα [ἡ κουρτίνα].

Gardinen predigt, die, (μτφ) ὁ νοσητικὸς λόγος τῆς συζύγου, ὁ ἐξαφαλμός τῆς συζύγου.

Gardinen stange, die, ἡ κρεμάλα παραπετάσματος.

Gardist, der, -en, πλ -en, ὁ σωματοφυλάξ· ὁ στρατιώτης τῆς φρουρᾶς.

gären* (gare· gor· geboren ἀμὲν ἀναζυμοῦμαι, ἀναδραῖω).

Gar koch, der, ὁ ἐφθ' ὑπόωλης ὀψοπώλης· ὁ πανδοχεύς.

Gar küche, die, τὸ ἐφθ' ὑπόω-λιον, τὸ ὀψοπώλιον, τὸ πανδο-χείον.

Garn, d. s, -s, πλ -e, τὸ νῆμα τὸ ἀμφέδληστρον, τὸ δίκτυον. (μτφ) das—aufstellen ἱστάνω τὰ δίκτυα ins—gehen ἐμπίπτω εἰς τὰ δίκτυα.

Garneele, die, —, πλ -n, ή καρς [ή γαρδα].

garnieren μη διακοσμή, εὐ-
τρεπίζω, στολίζω [γαρνίρω].

Garnierung, die, —, πλ -en, ή διακοσμησις, ὁ εὐτρεπισμός [τὸ γαρνίρισμα].

Garnison, die, —, πλ -en, ή προῦρα.

garnisonieren ἀμὴ προῦρῶ, εἶμαι προῦρός.

Garnitur, die, —, πλ -en, ή παρυφή, τὸ κράσπεδον [ή γαρνι-
τούρα] τὸ ἐξάρτυμα. ὁ εὐτρεπι-
σμός, ή ἐξάρτησις, ὁ ἀπαρτισμός.

Gar knäuel, das, ή ἀγαθίς [τὸ
τουλοῦπι τὸ κουδάρι].

Garn spule, die, τὸ πηνίον [τὸ
μαῦρι, τὸ καροῦλι].

Garn weise, die, ὁ στρόμβος,
πηνιστήρ [τὸ τυλιγάδι].

Garn winde, die, ή ἐξελίκτης,
τὸ στροφεῖον [ή ἀνέμη].

garstig ῥυπαρός, ἀάθαρτος.
δυσειδής, δυσμορφος. ἀχρεῖος, φαῦ-
λος. es ist -es Wetter εἶνε ἀ-
χρεῖος καιρός.

Garstigkeit, die, —, ή δυσ-
μορφία, δυσειδεια, ἀσχημία. ή
φαυλότης, ἀχρειότης.

Gärtchen, das, -s, πλ —, τὸ
κηπίον, κηπίδιον, κηπάριον.

Garten, der, -s, πλ Gärten,
ὁ κήπος. im — wachsend κηπαῖος.
im — bauen κηπεύω. im — ge-
baut κηπευτός.

Gartenanlage, die, ὁ κηπαῖος
περίπατος.

Gartenarbeit, die, ή κηπουρ-
γία, κηπουρική ἐργασία.

Gartenarbeiter, der, ὁ κη-
πεύς, κηπουρός.

Gartenbau, der, ή κηπευα, κη-
πουργία, κηπουρία.

Gartenbeet, das, ή πρασία
κήπου, τὸ ἀνθῆρον.

Garten erde, die, τὸ κηπι-
μον χωράφιον, τὸ κηπαῖον ἔδω.

Garten frucht, die, τὸ κη-
πορικόν.

Garten gerät, das, τὰ κη-
ρικὰ ἐργαλεῖα.

Garten gewächs, das, τὸ
κηπαῖον φυτόν, τὸ λαχανόν.

Garten haue, die, ή σκαλ-
σκαλίδιον, τὸ σκαλευτήριον.

Garten haus, das, ὁ κη-
οῖκος, τὸ ἐκαύλιον.

Garten häuschen, das, ή
[τὸ κιάσκι].

Garten kunst, die, ή κη-
ρική, κηπευτική.

Garten laube, die, ὁ φυτο-
πής θόλος, τὸ χλοανθές καλὸς
ἀναθενδράς [ή κρεδοάτινα].

Garten leiter, die, ή δα-
κτυμάξ.

Garten messer, das, ή κη-
ρικὴ μάχαιρα, τὸ κλαδευτήριον
κλαδομαχαιρον.

Garten schere, die, ή κη-
ρικὴ ψαλὶς, τὸ κλαδευτήριον.

Garten thür, die, ή κη-
θύρα.

Gärtner, der, -s, πλ -
κηπουρός, ὁ κηποκόμος, κη-
[ὁ περβολάρης] - (μτφ) den
Bock machen κάμνω τὸν κλέ-
οικοκύρην.

Gärtnerei, die, —, ή κη-
κηπουρία.

Gärtnerin, die, —, πλ -
ή κηπουρίς.

Gärung, die, —, πλ -en,
μωσις, ἀναζύμωσις. (μτφ) ὁ
θρασμός.

gärungsfähig ζυμώσιμος

Gärungs fähigkeit, die
εὐζύμωσις.

Gärungs prozess, der, ή
μωσις.

Gas, das, -es, πλ -e, τὸ

προν, τὸ φωταέριον, ἀερίοφως, mit
— beleuchten φωτίζω διὰ φωτα-
ερίου, φωταγωγῶ δι' ἀερίοφωτος.
in — verwandeln μεταβάλλω εἰς
ἀέριον, ἀεριοποιῶ.

gasartig ἀερίωδης.

Gas behälter, der, τὸ ἀεριο-
δοχεῖον.

Gas beleuchtung, die, ὁ διὰ
φωταερίου φωτισμός.

Gas bereitung, ἡ -fabrika-
ti n, die, ἡ φωταεροποιία.

gäschchen ἀμὴ ἀφρίζω, παφλάζω.

Gäsch, der, -es, ὁ ἀφρός ζύ-
του ὁ ἀφρίζουτος.

Gas flamme, die, ἡ φλόξ τοῦ
ἀερίουφωτος.

gasförmig ἀερίωδης, ἀερίο-
μορφος.

Gas geruch, der, ἡ ὁσμὴ φω-
ταερίου.

gashaltig ἀεριοῦχος.

Gas lampe, die, ἡ λυχνία φω-
ταερίου.

Gas laterne, die, ὁ φανὸς φω-
ταερίου.

Gas licht, das, τὸ φῶς φωταε-
ρίου.

Gas o meter, der, τὸ ἀερίομε-
τρον, ἀεριοδοχεῖον.

Gässchen, das, -s, πλ —, ἡ
στενιὰ πη ὁδός, ὁ δρομίσκος.

Gasse, die, — πλ -n, ἡ λαύρα,
ἡ ἀγορά, ἡ στενὴ ὁδός [τὸ σοκάκι].
auf den -n herumlaufen περιφέ-
ρῃται εἰς τὰς ἀγοαῖς.

Gassen hube, der, ὁ παῖς τῶν
τριῶν, ὁ ἀγοισπαις [τὸ παλιό-
παιδ, ἡ μάγγα]. (μτφ) er ist Hans
in allen -n εἶναι πανταχοῦ παρών.

Gassenhuben streich, der,
ἡ πρᾶξις ἀχρείου παιδός, ἡ ἀχρείότης
[ἡ μαγγία].

Gassen hauer, der, τὸ ἀγο-
ραῖον ἄσμα, ἡ πολυπάτητος μελω-
δία, τὸ ἀγοραϊκότονον ἄσμα.

Gassen junge, der, ὁ τριῶδότης
παῖς [ὁ μάγγας, ἡ μάγγα].

Gassenjungen streich, der,
ἡ ἀσχημοσύνη, ἀχρείότης [μαγγία].

Gassen lied, das, τὸ ἀγοραῖον
ἄσμα.

Gassen mädchen, das, ἡ ἀγο-
ραῖα παιδίσκη, ἡ τριῶδίτις [ἡ μάγγα].

Gassen witz, der, ἡ πολυπά-
τητος ἀστειολογία, ἡ ἀγοραῖα εὐ-
φρολογία.

Gas strom, der, τὸ ῥεύμα ἀε-
ρίου.

Gast, der, -es, πλ ὅστις, ὁ ξέ-
νος [ὁ μουσαφίρης]: ὁ δαιτυμὼν, ὁ
συνδαιτυμὼν. ὁ πρὸς κεκλημένους.
wollen Sie mein — sein? θέ-
λεσθε νὰ συμπάγωμεν; zu -e bil-
ten ἢ laden προσκαλῶ εἰς τὸ τρα-
πέzion. Gäste haben ἔχω ξένους.

Gasterei, die, —, πλ -en, ἡ
ἐστίασις, ἡ εὐωχία [τὸ ξεσάντωμα].

gastfrei φιλόξενος.

Gast freiheit, die, ἡ φιλοξενία.

Gast freund, der, ὁ ξένος, [ὁ
μουσαφίρης].

gastfreundlich φιλόξενος, ξέ-
νιος.

Gast freundschaft, die, ἡ
φιλοξενία, ἡ ξενία.

gastfreundschaftlich φιλό-
ξενος.

Gast geber, der, ὁ ἐστιάτωρ,
ἐστιάρχης, ξενιστής.

Gast haus, das, ἡ -hof, der,
τὸ ξενοδοχεῖον.

gastieren ἀμὴ ὑποκρίνομαι ἐν
ξένῳ θεάτρῳ.

gastlich φιλόξενος.

Gastlichkeit, die, —, ἡ φι-
λοξενία.

Gast mahl, das, ἡ εὐωχία, τὸ
συμπόσιον, ἡ ἐστίασις [τὸ ξεσάν-
τωμα].

Gast predigt, die, τὸ κήρυγμα
ξενου ἱερουκήρευτος.

Gastrecht, das, το δίκαιον τῆς ξενίας, ἡ φιλοξενία.

gastrisch γαστρικός.

Gastrolle, die, τὸ πρόσωπον ξένου ὑποκριτοῦ. -n geben διδάσκει ἀπὸ ξένης σκηνῆς.

Gaststube, die, ὁ ξενών ἡ αἴθουσα τῶν ὁδοιπόρων.

Gasttafel, die, ἡ -tisch, der, ἡ τραπεζα τῶν ξένων.

Gastwirt, der, ὁ ξενοδόχος· ὁ πανδοχεύς.

Gastwirtin, die, ἡ ξενοδόχος.

Gastwirtschaft, die, τὸ πανδοχεῖον [τὸ χάνι]. ἡ ξενοδοχία. — treiben πανδοχεύω.

Gastzimmer, das, τὸ δωμάτιον τῶν ξένων, ὁ ξενών.

gäten ἴδε jäten.

Gatte, der, -n, πλ -n, ὁ σύζυγος, ὁ ἀνὴρ. die -n οἱ σύζυγοι, τὸ ἀνδρόγυνον.

Gattenliebe, die, ὁ συζυγικός ἔρως.

Gatter, das, -s, πλ —, ἡ κιγκλῆς, τὸ κιγκλίδωμα [τὸ κάγκελον].

Gatterthor, das, ἡ -thür, die, ἡ διχτυωτὴ πύλη ἡ θύρα.

Gatterwerk, das, ὁ κιγκλισμός, τὸ δικτύωμα [τὸ καφάσι].

Gattin, die, —, πλ -nen, ἡ σύζυγος, ἡ σύμβιος, συμβία, γυνή.

Gattung, die, —, πλ -en, τὸ γένος· τὸ εἶδος.

Gattungsbe griff, der, ἡ γενική ἔννοια.

Gattungsname, der, τὸ περιεκτικὸν ἢ προσηγορικὸν ὄνομα.

Gau, der, -s, πλ -e, ὁ νομός, ἡ περιφέρεια.

Gauch, der, -s, πλ -e. (πτ) ὁ κόκκυξ [ὁ κοῦκκος]. der arme — ὁ ταλαίπωρος [ὁ φουκαρᾶς].

Gauch heil, das, (φτλ) ἡ ἀναγαλλίς, ὁ κόρυκος.

Gau κλέπτειν

Gaul τουργία φάσμα

Gaul γοητεία

gaul ματοπο

Gaul γία, τερ

gaul ματοπο

Gaul τερατεύ

Gaul ρατουρ

Gaul γικόν κ

Gaul τὸ γοητ

Gaul τουργία

Gaul γύης, θ

Gaul τερατο

Gaul ἡ θαυμ

gaul γύρτρια

Gaul γοητικὸς

Gaul ἵππος [

Gau βάλλης,

Gau οὐρανί

Gau τῆς ὑπε

Gau οὐρανί

Gau γράμμα

Gau λήτης,

Gau ποδύτης

Gau τεχνος κ

gaun δοτῶ, κ

Gauner spache, die, ἡ κατα-
γυθίως (ἡ μυστηριώδης) γλῶσσα.

Gauner streich, der, ἡ ἐπι-
τιθείας κλοπή, ὑπεξαίρεσις.

Gaze, die, —, -η, ὁ θυγὴν, ἡ
καρπασός, τὸ κάρπασον [ἡ γάζα].

Gazelle, die, —, πλ -η, (ζῴ)
ἡ ὀρεαῖς [τὸ ζορκάδι].

geachtet εὐπολόγητος.

geächtet προγεγραμμένος, ἐξ-
οριστός.

Geächze, das, -s, οἱ στεναγμοί.

Geäder, das, -s, αἱ φλέβες.

geädert φλεβώδης.

geartet (ἴδε arten)· πεποιημέ-
νος, ἔχων, ἀνατεθραμμένος so —
τοιούτος.

Gebäck, das, -s, τὸ πέμμα,
ἔψημα, τὸ πλακούντιον, ζυμαρικόν.

Gebackene, das, -n, τὸ πέμ-
μα, «τὸ ζυμαρικόν».

Gebalge, das, -s, ὁ διαπλη-
κτιμὸς, τὰ γρονθοκοπήματα.

Gebälk, das, -s, ἡ ἔνλωσις,
αἱ δοκοί· τὸ ὀρόφωμα, στέγασμα.

Gebärde, die, —, πλ -η, ἡ σχη-
ματοποιία, τὰ σχήματα· αἱ χειρο-
νομίαι, οἱ μορφασμοί. -η machen
σχηματοποιεῖν, χειρονομῶ, μορ-
φάζω.

sich **gebärden** σχηματοποιεῖ-
ναι, χειρονομῶν φέρομαι.

Gebärden kunst, die, ἡ μιμητική,
σχηματοποιία.

Gebärden macher, der, -s,
πλ —, ὁ σχηματοποιός, χειρονό-
μος· ὁ μιμῆς.

Gebärden spiel, das, ἡ μιμητική.

Gebärden sprache, die, ἡ
παντομιμία, παντομίμα.

sich **gebaren** μὴ συμπεριφέ-
ρομαι, φέρομαι.

Gebaren, das, -s, ἡ συμπερι-
φορά [τὸ φέροισιν].

gebären* (gebäre· gebär· ge-
boren) μὴ γεννῶ, τίκτω, zur Un-

zeit — γεννῶ πρόωρως, geboren
γεννηθεῖς [γεννημένος].

Gebären, das, -s, ἡ γέννησις,
ὁ τοκετός.

Gebärerin, die, —, πλ -nen,
ἡ γενέτειρα, μήτηρ.

Gebär mutter, die, ἡ μήτηρ,
ὑστέρα.

Gebär schmerzen, die (ἀρ-
πλ), αἱ ὠδίνες τοκετοῦ.

Gebär zeit, die, ὁ καιρὸς τοῦ
τοκετοῦ.

Gebäude, das, -s, πλ —, τὸ οἰ-
κοδόμημα, ἡ οἰκοδομή, «τὸ κτίριον».

Gebäude steuer, die, ὁ φό-
ρος οἰκοδομῶν.

Gebein, das, -s, πλ -e, τὰ
ὀστέα [τὰ κόκκαλα], seine -e τὰ
λείψανά του.

Gebelfer, ἡ **Gebell**, das, -e,
οἱ βλαγμοί, αἱ βλακαί [τὰ γρυ-
γύσματα].

geben* (gebe, gibst, giebt,
gah· gegeben) μὴ δίδω· παρέχω,
χορῶ, ὠ. προξενῶ· παράγω, ποίω.
Gott gebe es! εὐθεὶ γένοιτο!
«ὁ θεὸς νὰ δώσῃ!» — Sie mir
die Ehre Ihres Besuches τιμή-
σατέ με διὰ τῆς ἐπισκέψεώς σας.

Antwort—δίδω ἀποκρίσιν. **Gehör**
—δίδω ἀκρόασιν. zu verstehen
— ὑποζηλῶ, ὑποδεικνύω, ὑπεγ-
φαίνω. **Genugthuung**—δίδω ἱκα-
νοποίησιν. **Rechenschaft**—δίδω
λόγον. **Schuld**—ἀποδίδω τὸ βάρος,
προσάπτω τὴν αἰτίαν. **Feuer**—
ἀναδίδω πῦρ. **Acht**—, **Achtung**
—δίδω προσοχήν, προσέχω, εἰ-
νεν verloren—θεωρῶ τινα ἀπο-
λωλόντα. **frei**—ἀπελευθερώω.
Anlass—παρέχω ἀφορμήν, **preis**
—καθιστῶ ἔρμαιον, ἐγκαταλείπω,
darauf gebe ich nichts αὐδέμιν
σημασίαν δίδω εἰς τοῦτο, auf Ti-
tel gebe ich nichts δὲν δίδω ση-
μασίαν εἰς τοὺς τίτλους. sein

Geben

Wort — δίδω τὸν λόγον μου. eine Vorstellung ἢ eine Rolle — ὑπορίνομαι πρόσωπον. das ist schwer im Griechischen zu — ταῦτο δυσκόλως ἀποδίδεται εἰς τὸ Ἑλληνικόν. seine Gedanken von sich — ἐκφράζω τὰ ἰδέας μου. er giebt nicht gern δὲν εἶνε γενναϊοδώρος. es ist mir nicht gegeben δὲν μαι εἶνε δεδο- μένον. zu erkennen — παρέχω γνώρισμα. von sich — ἀναδίδω, ἀναπεμπω. in die Hand — ἐγχει- ρίζω. an die Hand — υποβάλλω. ich gebe mir Mühe καταβάλλω κό- πον. gegeben werde διδάσκομαι ἀπὸ σκηνῆς, παρίσταμαι. heute wird im Theater Antigone gegeben σήμερον θὰ παρασταθῇ ἐν τῷ θεά- τρῳ ἡ Ἀντιγόνη. (πρμ) ein Schelm giebt mehr als er hat οὐδεὶς δίδει πλεόνα ὧν ἔχει. ein Wort gab das andere ὁ εἰς λόγος ἔφερε τὸν ἄλλον. sich — δίδομαι, παραδίδο- μαι. sich zufrieden — στέργω, ἀρ- χοῦμαι. das wird sich schon — αὐτὸ θὰ οἰκονομηθῇ. wie es sich gerade giebt ὅπως ἔλθῃ τὸ πρᾶ- γμα, κατὰ τὰς περιστάσεις. sich gefangen — παραδίδομαι αἰχμαλ- ωτος. sich zu erkennen — παρέ- χω σημεῖα γνωριμίας. [δίδω γνω- ρα]. // —, ἀπρὲς es giebt εἶνε, ὑπάρχει, ὑπάρχουσι, ν). es giebt viele Leute ὑπάρχουσι πολλοὶ ἄν- θρωποι. da giebt es viel Gold ἔκει ὑπάρχει πολὺς χρυσός. was giebt es Neues? τί νεώτερον; was hat es gegeben? τί συνέδῃ; es wird heute etwas geben σή- μερον θὰ συμβῇ τι.

Geben, das, -s, τὸ δίδειν ἡ δόσις.

gebenedeit εὐλογητός.

Gäher, der, -s, πλ —, ὁ δατήρ.

Geberde 18: Gebärde.

Gebert
δούρειος.

Gebet
προσεύχη
πράξη π.ρ

Gebet
χητάριον

Gebet
λόγιον.

Gebet
κτῆριον.

Gebie
WEGELD, 7

nes Flu

(μτφ) da
Dichtku

σφαίραν
ge bie

Ἰ:ατὰ πσ
ἐπ:ῖ ὁ ἄλ.λ.

σῴζω, ὁ
Sie hal

über etw.
einen —

schweig
— Sie

διατάγας
ten —

seinem
ὁρῶν μ.

gebiete
Art 0 π

Gebiet
εξουσιασ

ἄρχων.
Gebie

ή ουσία
gebiet

Gebie

גִּבְלִיל
Gebil

πλάσμα,
τὸ ἔχον

gebild

τισμένος. (μτφ) μεμρφωμένος, έγ-
γραμματος, ευπαίδευτος [γραμμα-
τισμένος].

Gebimmel, das, -s, ὁ κωδω-
νισμός, ἡ κωδωνοκρουσία.

Gebinde, das -s, πλ —, τὸ
ἔμμα, ἡ δέσμη. ὁ πλοῦς, τὸ βαρέ-
λιον.

Gebirge, das, -s, πλ —, τὰ
ὄρη· τὰ συνεχῆς ὄρος. τὸ ἔδαφος.

gebirgig ὄρεινός, βουνώδης.

gebirgisch ὄρεινός, ὄρειτης
[βουνώσις].

Gebirgs artillerie, die, τὸ
ὄρεινον (τὸ ὀρειβατικόν) πυροβο-
λικόν.

Gebirgs bewohner, der, ὁ
ὄρεινός, ὄρειτης, ὄρεισις.

Gebirgs gegend, die, ὁ ὄρει-
νός τόπος.

Gebirgs kamm, der, ἡ βράχis
ὄρους, ἡ συνεχῆς ἀκρόρεια [ἡ κόρδα].

Gebirgs kette, die, ἡ σειρά
ὄρων, ἡ δεῖρας.

Gebirgs kunde, die, ἡ γεω-
γνώσις.

Gebirgs land, das, ἡ ὄρεινή
γῆρα.

Gebirgs pass, der, τὸ στενόν.
[τὸ μονοπάτιον].

Gebirgs pflanze, die, τὸ ὄρει-
νον φυτόν.

Gebirgs rücken, der, ἡ βράχis
ὄρους, ἡ ἀκρόρεια [ἡ κόρδα].

Gebirgs schlucht, die, ἡ φά-
ραγξ [τὸ φαράγγι].

Gebirgs volk, das, ὁ ὄρεινός
λαός.

Gebirgs zug, der, ἡ σειρά
ὄρων, ἡ δεῖρας.

Geßiss, das, -es, πλ -e, οἱ
ὀδόντες, ἡ ὀδοντοστοιχία. τὸ στό-
μιον, ἡ ἐπιστομὴ· τὸ ψάλλον, ὁ χα-
λινός.

Geblase, das, -s, (οἶκ) τὰ φυ-
σηματα· τὸ φύσημα, αὐτήμα.

Gebläse, das, -s, πλ —, ὁ φυ-
σητήρ, τὸ φυσητήριον [τὸ φυσερόν].

Geblök das, -es, ἡ βληχή, ὁ
βληχθμός, τὸ βέλσμα.

geblümt διηνησμένος, ἀνθοποι-
κίλος.

Geblüt, das, -es, τὸ αἷμα. (μτφ)
τὸ γένος, τὸ αἷμα, ἡ γενεά.

Prinz von — πρίγκις τοῦ αἵματος, τὸ γένος.

gebogen (fide biegen)· καμ-
πτός, καμπύλος.

geboren (fide gebären· γεννη-
θεῖς, γεγεννημένος [γεννημένος]· τὸ
γένος, τὴν καταγωγὴν, γέννημα καὶ
ἀνάθεμα. -er Grieche "Ἕλληγ, τὸ
γένος, γνήσιος "Ἕλληγ. — wer-
den γεννῶμαι.

Geboren werden, das, ἡ γέν-
νισις, ἡ γενετή.

geborgen (fide bergen)· κε-
κρυμμένος. προπεφυλαγμένος. (μτφ)
er ist — ἐξησφάλισε τὴν τύχην του.

Gebot, das, -[e]s, πλ -e, ἡ
διαταγή, προσταγή· τὸ πρόσταγμα,
παράγγελμα. ἡ προσφορά τιμῆς.
die zehn -e αἱ δέκα ἐντολαί, ὁ δε-
κάλογος — thun προσφέρω τιμὴν.
ein höheres — thun υπερθεμα-
τίζω, πλειοδοτῶ. einem zu -e
stehen εἶμαι ὑπὸ τὰς διαταγὰς
τινός. (πρμ) Not kennt kein —
ἀνάγκη νόμος οὐ κείται, ἐξ ἀνάγ-
κης καὶ νόμου μετάλειπς γίνεται,
ἀνάγκη καὶ θεοὶ πεύθονται.

gebraten (fide braten)· ὀπτός,
ἐψητός [ψητός].

Gebräu, das, -s, τὸ ποτὸν.

Ge brauch, der, ἡ χρῆσις, με-
ταχειρίσις. τὸ εὖρος, ἔθιμον. in —
nehmen θέτω εἰς χρῆσιν. in —
kommen θέμαι εἰς χρῆσιν. aus-
ser — kommen περιπίπτω εἰς ἀ-
χρηστίαν, ἀπαρχαῖσθαι. nach —
des Landes κατὰ τὸ ἔθιμον τοῦ
τόπου.

ge brauchen μη μεταχειρίζο-

μαι. sich — lassen ἀνέχομαι νὰ με μεταχειρίζονται, γίνονται ὄργανον. Arznei — λαμβάνω φάρμακον. das ist nicht zu — αὐτό εἶνε ἀχρηστον.

gebräuchlich εὐχρηστος, ἐν χρήσει κυκλοφοροῦμενος, συνεισόμενος, συνήθης. das ist nicht mehr — τούτο δὲν εἶνε πλέον ἐν χρήσει. — werden καθίσταμαι εὐχρηστος, τίθεται εἰς γρήσιν.

Gebräuchlichkeit, die, —, ἡ εὐχρηστία.

Gebräuchsanweisung, die, ἡ ὁδηγία τῆς χρήσεως.

gebraucht (ἴδε g·brauchen) μεταχειρισμένος.

Gebrause, das, -s, (οἶκ) ἡ βοή.

Gebreche, das, -s, (οἶκ) ἡ συντήρις ἡμεῖς, ὁ διαρκὴς ἔμετος.

Gebrechen, das, -s, πλ —, τὸ ἐλάττωμα, ἡ ἀτέλεια.

ge brechen* ἀπὸ ἐλλείπω. es gebriecht mir an nichts οὐδὲν μοι ἐλλείπει [δὲν μοι λείπει τίποτε].

gebrechlich σαθρός, εὐθραυστός [κακὰτικός]. ἀσθενής, ἀδύνατος.

Gebrechlichkeit, die, —, ἡ σαθρότης, ἡ ἀσθενεία, ἀδυναμία.

gebrochen (ἴδε brechen — τεθραυσμένος [σπασμένος]). (μτρ) am —en Herzen sterben ἀποθνήσκω ἀπὸ πόνου τῆς ψυχῆς. -e Stimme φωνὴ ψυχορραγούσα. -es Griechisch Ἑλληνικὰ παρεφωρημένα.

Gebröckel, das, -s, τὰ θρόμματα.

Gebrödel, das, -s, ὁ βρασμός, τὸ πάφλασμα [τὸ χαχλάκισμα].

Gebrüder, die πλ, οἱ ἀδελφοί.

Gebrüll, das, -s, ὁ μυκηθμός [τὸ μούγκρισμα]. ὁ βρυγηθμός, ὁ ὠρυγμός. (μτρ) ἡ βοή, βροντή.

Gebrumme, das, -s, ὁ βόμβος. (μτρ) ὁ γογγυσμός [ἡ μουρμούρα].

Gebühr, die, —, πλ -en τὸ

ἀνήκον, προσήκον, πρέπον· ἦσκον, τὸ χρεός. τὸ δικαίωμα ἀντιμισθίου. über die — π. μετροῦ, ὑπερβολικῶς, nach ἄλλαν, προσηκόντως, die —en καὶ ὅμοια.

gebühren ἀπὸ ἀνήκω, κατ' ἄξιν, dem Arbeiter sein Lohn ὁ ἐργάτης εἶναι τοῦ μισθοῦ του. (πρμ) Ehr· Ehren gebührt προηγούμενα ναστῆσαι. sich — προσήκω, ἐμπρέπω, ἀντιῶ. es gebührt εἶνε πρέπον, ἐμπρέπει, so gebührt es sich οὕτως ζεῖ, ἐμπρέπει, wie es sich gebührt πρέπει, ἐν δεῖ τοῦτον.

gebührend ἢ **gebührl** πων ἐμπρέπων, πρεπώδης· ἐπὶ ἀνήκων, ὀφειλόμενος, δίκαιος.

gebührendermassen πρεπόντως, κατ' ἄξιν.

Gebührlichkeit, die, πρέπον, ἡ εὐπρέπεια.

Gebund, das, -es, πλ δεσμη, τὸ δέμα.

Geburt, die, —, πλ γέννησις, ἡ γενεή· ὁ τοκετός γέννημα. (μτρ) ἡ κατὰ γέννησις.

— Christi ἡ γέννησις Χριστοῦ. vor Christi — πρὸ τοῦ. nach Christi — μετὰ τοῦ. unzeitige — πρόωρος.

— ein Grieche von — τὸ γένος.

gebürtig καταγόμενος ἐκ γένους καὶ ἀνάθεμα, aus Wien· ἀπὸ τοῦ γένους· aus Athen· ἀπὸ τοῦ γένους· aus fremden Lande — ἄλλοθεν.

Geburts adel, der, ἡ εὐγένεια.

Geburts fehler, der, τὸ γενεῖν ἐλάττωμα.

Geburts fest, das, τὸ γέννημα.

Geburts fehler, der, τὸ γενεῖν ἐλάττωμα.

Geburts fest, das, τὸ γέννημα.

Geburts fest, das, τὸ γέννημα.

Geburts fest, das, τὸ γέννημα.

Geburts fest, das, τὸ γέννημα.

Geburts fest, das, τὸ γέννημα.

Geburts göttin, die, ἡ Βίβλη-
θυνα, ἡ θεὰ τῆς γεννήσεως.

Geburts helfer, der, ὁ μαίευ-
τις [ὁ μάμμος].

Geburts helferin, die, ἡ μαία
[ἡ μαμμή].

Geburts hilfe, ἡ -hülfe, die,
ἡ μαίευσις.

Geburts jahr, das, τὸ ἔτος τῆς
γεννήσεως.

Geburts land, das, ἡ πατρίς.

Geburts liste, die, ὁ κατάλο-
γος τῶν γεννήσεων.

Geburts ort, der, ὁ γενέθλιος
τόπος.

Geburts register, das, ὁ κα-
τάλογος τῶν γεννήσεων.

Geburts schein, der, τὸ ἐνδει-
κτικὸν τῆς γεννήσεως.

Geburts schmerzen, die πλ.
αἱ ὠδίνες τοκετοῦ.

Geburts stadt, die, ἡ γενέ-
θλιος πόλις, ἡ πατρίς.

Geburts tag, der, ἡ γενέθλιος
ἡ ἕρα τὰ γενέθλια [τὰ γεννητού-
ρια], den — feiern ἐορτάζω τὰ γε-
νέθλια.

Geburtstags geschenk, das,
τὸ γενέθλιον δῶρον.

Geburts wehen, die πλ. αἱ
ὠδίνες τοκετοῦ [τὰ κοιλιοπονήματα].

Geburts zange, die, ὁ ἐμβρυ-
ουλκός.

Gebüsch, das, -es, πλ -e, ἡ
λόχη [τὰ κλαριά, ἡ μπουμπου-
λιαίς], ὁ θαμνώδης τόπος.

Geck, der, -en, πλ -en, ὁ τυ-
φωδανός, ὁ τυτωφωμένος, ὁ γελοῖος
αἰηματίας, ὁ ἐπηρμένος βλάξ. ein
alter — ὁ τυτωφώρως.

geckenhaft τυτωφωμένος, τυ-
φωδανός, γελοιωδῶς ἐπηρμένος.

Geckenhaftigkeit, die, —,
ὁ τῶφος, ἡ γελοία αἰησις, ἡ μωρα
ἐπαρσις.

Geckerei, die, —, πλ -en, ἡ

καταγέλαστος αἰησις, ἡ ἀνόητος
ἐπαρσις, ὁ τῶφος.

gedacht [ἴδε denken & geden-
ken] ἐσκεμμένος ἐνθυμο-μένος.

Gedächtnis, das, -es, ἡ μνή-
μη, τὸ μνημονικόν, ἡ ἀνάμνησις,
ἐνθύμησις. etwas in sein — zu-
rückrufen ἀναπολῶ τι εἰς τὴν
μνήμην μου.

Gedächtnis feier, die, ἡ
fest, das, ἡ μνημόσυνος ἐορτή, τὸ
μνημόσυνον.

Gedächtnis kraft, die, τὸ
μνημονικόν.

Gedächtnis kunst, die, ἡ μνη-
μονικὴ (τέχνη).

Gedächtnis münze, die, τὸ
μνημόσυνον μετάλλιον, τὸ νομι-
σματόσημον.

Gedächtnis tag, der, ἡ ἐπέ-
τειος ἡμέρα, ἡ ἐπετηρίς.

Gedanke, der, -n, πλ -n, [ἡ
-n, der, -s, πλ —], ἡ ἰδέα, ἡ διά-
νοια, τὸ διανόημα, ἡ σκέψις. in -n
sein εἶναι σύννοος. den -n auf-
geben παραιτοῦμαι τὴν ἰδέαν. sich
-n ob r etwa machen ἀνησυχῶ
περὶ τινος. wir hatten eine lei-
-n τὰ αὐτὰ ἐσκεπτόμεθα. auf an-
dere -n bringen μεταπελθῶ. auf
den -n verfallen συλαυθάνω τὴν
ἰδέαν. mit dem -n umgehen ἐμ-
φοροῦμαι τῆς ἰδέας. die -n nicht
beisammen haben εἶναι ἀσχη-
μένος. etwas in -n thun ἀψη-
μένος ποιῶ τι. der — an den Tod
ἡ ἰδέα τοῦ θανάτου. das bringt
mich fast auf den -n αὐτό με
φέρει εἰς ὑπόνοιαν. es ist nicht
der — daran εἶν ὑπάρχει τοιαύτη
ἰδέα. (πρμ) die -n sind zollfrei
αἱ ἰδέαι ὅν πληρώνουν τέλη.

Gedankenaus tausch, der,
ἡ ἀνταλλαγὴ (ἡ διαμεψις) ἰδεῶν.

Gedanken folge, die, ἡ σειρά
(τὸ νῆμα) τῶν ἰδεῶν.

Gedanken freiheit, die, ἡ ἐλευθερία τῆς σκέψεως, ἡ ἐλευθεροπροσύνη.

Gedanken fülle, die, ἡ πληθὺς ἰδεῶν.

Gedanken gang, der, τὸ νῆμα (ἡ σειρά) τῶν ἰδεῶν.

gedankenleer ἐστερημένος ἰδεῶν.

Gedanken leere, die, ἡ ἔλλειψις ἰδεῶν.

gedankenlos ἀπρόσεκτος, ἀρηρημένος, ἀπανοημένος. — handeln ἐνεργῶς μηχανικῶς.

Gedankenlosigkeit, die, —, ἡ ἀπροσεξία, ἀλογιστία.

gedankenreich πλήρης ἰδεῶν πολλῶν.

Gedanken reichthum der, ὁ πλοῦτος ἰδεῶν ἡ πολύνοια.

Gedanken spiel, das, τὸ παίγνιον τῆς φαντασίας.

Gedanken strich, der, τὰ ἀποσιωπητικά (...)

gedankenvoll σύννοος.

Gedanken welt, die, ὁ ἰδανικός κόσμος.

Gedärm, das, -es, πλ -ε, τὰ ἐντόσθια.

Gedeck, das, -es, πλ -ε, τὸ κάλυμμα, σκέπασμα. ἡ ἐπιτραπέζιος σκευή, τὸ ἐπιτραπέζιον [τὸ κουβέρτο]

gedeihen* gedeihe· gedieh· gediehen) ἀύς εὐδοκίμῳ· ἐπιθί· δω, προκόπτω, λαμβάνω ἐπ' ὅσιν, εὐήμερῳ· αὐξάνομαι. die Sache ist nun dahin gediehen τὰ πράγματα προέβησαν εἰς τοῦτο, ἔδω· κατήντησαν τὰ πράγματα. (πρμ) un· recht Gut gedeiht nicht τὸ ἀδίκον οὐκ εὐλογεῖται.

Gedeihen, das, -s, ἡ εὐδοκίμησις· ἡ προκοπή, ἐπίδοσις· ἡ εὐμερία.

gedeihlich ἐπωφελής, ὠφέλιμος· γόνιμος, εὐφορος.

gedenkbar φανταστός· ἐν μνητός, μνημονευτός.

Gedenk buch, das, τὸ ἡμερολόγιον, σημειωματάριον. τὸ ληκωμα.

ge denken* μν, neiem εἶναι — μνησικακῶς τινι διατί. ich w

de es ihm — θὰ τῷ δώσω τὰ τίποινα. || —, ἀμν σκέπτομαι·

θυμοῦμαι, ἀναμνησκόμαι· μνημονεύω, ἀναφέρω, διανοοῦμαι, π

τίθεμαι, ἔχω κατὰ νοῦν. das

nicht zu — ἵνα μὴ ἀναφέρω τ

το. — Sie meiner ἔχετε με

τόν νοῦν σας· ἐνθυμισθε μου.

ner Sache — μνημονεύω τι, π

οῦμαι μνεῖαν τινός.

Gedenken, das, -s, ἡ μνή

Gedenk zettel, der, τὸ θυμ

ρεστον ἐνθύμημα, τὸ μάθημα.

Gedicht, das, -es, πλ -ε, -οῦμα.

Gedichtchen, das, -s πλ

τὸ ποιημάτιον.

Gedicht sammlung, die,

συλλογή ποιημάτων.

gediegen καθάρος, γνήσιος,

γνος, ἀμιγής. (μτφ) ἀληθής, ἀφ

θής, πραγματικός. -er Kopf v

δαινός, τετραγωνικός [γερὸ κεφάλ

-e Kenntnisse γνώσεις βαθεῖαι

Gediegenheit, die, —, ἡ

θαρότης, γνησιότης. (μτφ) ἡ πρ

ματικότης· ἡ ἀληθινότης· ἡ δεινότης

Gedinge, das, -s, ἡ συμφωνία, τὰ συμφωνημένα· τὸ σ

δόλαιον.

gedoppelt διπλάσιος, διπλο

Gedränge, das, -s, ὁ συνω

σμός, ἡ συνώθησις, ὁ συνωθισμ

τὸ πλῆθος, ὁ ὄχλος. (μτφ) ἡ ἀν

χνία, στενωχώρα. im — sein

μαι ἐν ἀμνηχνία. ins — kommen

περιπίπτω εἰς ἀμνηχνίαν.

gedrängt συνεσπριγμένος, σπ

κτός· πυκνός, σύμπυκνος· σ

στραμμένος, συγκεκρότημένος, περιεκτικός· λακωνικός, σύντομος.

Gedrängtheit, die, — ή σφιγκτότης· ή πυκνότης. (μετ) ή απόρριψ. άμυχάνια. ή συντομία.

gedrechelt έντονος, τετορευμένος, τρενευτός.

gedrungen (Vde dringen) σφιγκτός, στερρός, συμπεπιεσμένος, ηναγκασμένος, βεβιασμένος. σύντομος, λακωνικός. sich — fühlen αναγκάζομαι.

Gedrungenheit, die, —, ή σφιγκτότης, στερρότης, πυκνότης. ή συντομία, βραχυλογία.

geduckt τεταπεινωμένος.

Geduld, die, —, ή υπομονή. mit — ertragen άνέχομαι πρώως, υπομένω κρατερικώς. endlich riss mir die — επί τέλους έχασα την υπομονήν μου.

sich **gedulden** υπομένω.

geduldig υπομονητικός, καρτετικός· πρώως. ||—, έπρ καρτερικώς, μετ' υπομονής.

gedungen (Vde dingen) μισιωτός.

gedunsen διωγχαμένος, πεφυσιωμένος [φουσκωμένος, κορδωμένος].

geehrt έντιμος.

geeignet προσρής, κατάλληλος

geerbt ληρονομικός, πατερός.

Gefahr, die, —, πλ -en, ό κίνδυνος. mit — verbunden παρκεκινδυνευμένος, κινδυνώδης ohne — άκινδυνός. — laufen διατρέχω κίνδυνον, κινδυνεύω. auf die — hin διακινδυνεύσας, βυφοκινδυνήσας. sich der — aussetzen βυφοκινδυνώ, διακινδυνεύω. in — geraten περιπίπτω εις κίνδυνον. es ist — dass... κίνδυνος υπάρχει μη... die bevorstehende, drohende — ό επικείμενός, έπαπειλών κίνδυνος.

Gefährde, die, —, πλ -n, ό κίνδυνος.

gefährden μη έμβάλλω (έκθέτω) εις κίνδυνον, παρκεκινδυνεύω.

Gefähre, das, -s, (οικ) ή άένανος κίνησις άμαξών.

gefährlich επικίνδυνος, κινδυνώδης. sehr — nachten καθιστώ υπερβολικόν, μεγαλοποιώ, έξορκίζω.

Gefährlichkeit, die, —, τó επικίνδυνον, τό άκροσφαλές

gefährlos άκινδυνός.

Gefahrlosigkeit, die, —, τó άκινδυνόν.

Gefährte, der, -n. πλ -n, ό έταίρος, ό σύντροφος.

Gefährtin, die, —, πλ -nen, ή σύντροφος [ή συντρόφισσα]· ή ή φιλη [ή φιλενάδα].

gefährvoll κινδυνώδης, επικίνδυνος, πλήρης κινδύνου.

Gefälle, das, -s, ή κλίτις, ή κλίσις, κατωφέρεια, τό κάταντες.

Gefälle, die πλ, αι πρόσδοσι, αι εισπράξεις

ge fallen* άμψ άρέσκω [άρέσω]· εύαρεστώ. das gefällt mir nicht τούτο δέν μοι άρέσκει. sich — άρέσκομαι, εύαρεστούμαι, εύχαριστούμαι. sich — lassen άνέχομαι er lässt sich alles — τά πάντα άνέχεται. er lässt sich nicht viel — δέν είνε άνεκτικός, δέν άνέχεται πολλά [δέν σηκώνει χώματα]. das lasse ich mir — ίδού τί είνε ώραϊόν! αυτό μάλιστα!

Ge fallen, der, -s, ή εύχαρίστησις. ή χάρις. thun Sie mir den — κάμετέ μοι την χάριν. zu — πρós χάριν, κατά χάριν. mir zu — προς χάριν μου. — an etwas finden εύρίσκω εύχαρίστησιν εις τι, άρέσκομαι εις τι. wem zu — ? τίνας χάριν;

gefällig εύάρεστος, εύχάριστος, άρεστός· πρόθυμος, υποχρεωτικός,

εὐγενής [πασίχαρος]. was ist Ihnen —? τί ἀγαπᾶτε; τί ὀρίζετε; ist es Ihnen —? ἐπιθυμεῖτε; ἀγαπᾶτε; wenn es Ihnen — ist εἰάν ἀγαπᾶτε.

Gefälligkeit, die, —, πλ -en, ἡ ὑποχρεωτικότης, προθυμία. ἡ καλωσύνη, χάρις.

gefälligst ἐπρ εἰν εὐαρεστίσθε, (ταῖς) παρακαλῶ.

Gefall sucht, die, ἡ ἀρεσκεία, ἡ φιλαρέσκεια, ἀ. θρωπαρέσκεια.

gefällsüchtig ἀρεσκευτικός, φιλάρεσκος, ἀνθρωπάρεσκος.

gefangen συνειλημμένος [πιασμένος]· αἰχμαλώτος. — nehmen συλλαμβάνω, αἰχμαλωτίζω. — setzen φυλακίζω. sich — gehen παραδίδομαι. (πρμ.) mit — mit gehangen μέ τά ξηρά καίονται καὶ τὰ χλωρά.

Gefangen haltung, die, ἡ αἰχμαλωσία, καθειρήσις.

Gefangen nehmung, die, ἡ σύλληψις, αἰχμαλωτίσις, αἰχμαλωσία.

Gefangenschaft, die, —, ἡ αἰχμαλωσία.

Gefangen wärter, der, ὁ δεσμοφύλαξ.

gefänglich δέσμιος. — einziehen ἀπάγω δέσμιον.

Gefängnis, das, -ses, πλ -se, τὸ δεσμωτήριον, ἡ φυλακή.

Gefängnis strafe, die, ἡ ποινή φυλακίσεως.

Gefasel, das, -s, πλ —, ἡ μωρολογία, αἱ ἀνοησίαι.

Gefäss, das, -es, πλ -e, τὸ ἄγγειον, τὸ δοχεῖον. ἡ κώπη ξίφους, ἡ λαβή. kleines — τὸ ἀγγεῖδιον.

gefasst ἐτοιμός, παρεσκευασμένος. auf etwas — sein παρεσκευασμένος προσδοκῶ τι. sich — machen ἐτοιμάζομαι, προπαρασκευάζομαι. sich — halten εἶμαι παρε-

σκευασμένος
Gefess
μάχη, ἡ
Gefess
ἡ πτέρυξ
gefess
Gefess
γροί, οὐ
Elysäi
δία.
gefess
φῆν.
Gefess
γισμα.
Gefess
πλέγμα
gefess
βαλῖος,
Gefess
ρυγή, τ
gefess
Gefess
μέλεια.
gefess
δεβουλα
— ἐπὶ
Gefess
Gefess
πτηνά
gefess
πτερωτά
Gefess
Gefess
σμός,
Gefess
ἡ συνο
ἐπ' ἄγο
Gefess
ρωτήσι
gefess
Gefess
ἡ βορρ
gefess
λαίμαρ
Gefess
δηφαγ

Gefreite, der, -n, πλ -n, ὁ υποδεκανεύς.

gefrierbar ἐπιδεκτικὸς πήξεως, παγερός, πήξιμος.

ge frieren* ἀμὴ πήγνυμαι, ἀποπύγνυμαι, καταπύγνυμαι [παχύνω].

Ge frieren, das, ἡ πήξις, χροσάλλωσις: zum — bringen πηγνύνω, ἀποπηγνύνω [πύζω].

Gefrier punkt, der, ὁ βαθμὸς τῆς πήξεως τοῦ ὕδατος.

Gefrorne, das, -n, τὸ παγωτὸν

Gefüge, das, -s, ἡ ἀρμογή, ἡ συναρμογή.

gefügig εὐάρμοστος, συναρμοστός, εὐλόγιστος, εὐάγωγος, πειθίμιος.

Gefügigkeit, die, —, ἡ εὐαρμυστία, ἡ εὐκαμψία, ἡ εὐπειθεσία.

Gefühl, das, -s, πλ -e, ἡ αἰσθησις, ἡ ἀφή. (μτφ) τὸ αἰσθημα: er hat ein feines — ἔχει λεπτὴν αἰσθησιν.

kein — haben ἀναίσθητός, **gefühllos** ἀναίσθητος, ἀπαθής, ἀνάληγος.

Gefühllosigkeit, die, —, ἡ ἀναίσθησις, ἡ ἀπάθεια, ἀναλγησία.

gefühlvoll εὐαίσθητος, πλήρης αἰσθηματος, αἰσθηματικὸς. // —, ἐπὶ εὐαίσθητως, αἰσθηματικῶς, θερμῶς, ἐκφραστικῶς.

Gefunkel, das, -s, τὸ σπινθήρισμα, ἡ μαρμαρυγή.

gegen πρὸς (μετὰ αἰτίαι) πρὸς, κατὰ, ἐναντίον, περὶ, περίπου, ὡς πρὸς, σχετικῶς πρὸς, συγκριτικῶς πρὸς, ἀπέναντι, ἀντί — Osten πρὸς ἀνατολᾶς.

Verdacht — einen υποψία κατὰ τινος — Abend περὶ τὴν ἑσπέραν — sechs Uhr περὶ τὴν ἑκτην ὥραν — drei tausend περὶ τοὺς τρισχιλίους.

was ist Geld — die Tugenden? τί εἰναι τὰ χρήματα ἀπέναντι τῶν ἀρετῶν; **undankbar** — den Wohlthäter ἀγνωμῶν πρὸς τὸν εὖε, γέτην.

gefühllos, gleichgültig — einen ἀναίσθη-

τος, ἀδιάφορος πρὸς τινος, ἡδίστη — alle εὐγενής, πρὸς πάντας.

eins — das andere ἐν ἀνθ' ἑνός — **Erwarten** παρὰ προσδοκίαν, παρ' ἐλπίδα. — das Recht παρὰ τὸ δίκαιον.

gegen — μόριον κινήτων: ἀντι — **Gegenabdruck** der, ἡ ἀντιτύπωσις, τὸ ἀντεκτύπωμα.

Gegenan griff, der, ἡ ἀντεπίθεσις, ἡ ἀντεπέφεδος.

Gegenan klage, die, ἡ ἀντικατηγορία, ἡ ἀντέγκλησις.

Gegenan stalt, die, τὸ ἀντιμνηχάνημα, ἡ ἀντιπαράσχευή.

Gegen antrag, der, ἡ ἀντιπρότασις.

Gegenant wort, die, ἡ ἀνταπάντησις.

Gegen arznei, die, τὸ ἀντιφάρμακον, τὸ ἀντιδοτόν.

Gegenaus sage, die, ἡ ἀντικατάθεσις.

Gegen batterie, die, ἡ ἀντιπυροβολοστοιχία, ἡ ἀντιμέτωπος τηλεβολοστοιχία.

Gegen bedingung, die, ὁ ἀμοιβαῖος ὅρος.

Gegen befehl, der, ἡ ἀντιδικαταγή, ἡ ἀντιπαράγγελία.

Gegen beileidigung, die, ἡ ἀντιπροσβολή.

Gegen bemerkung, die, ἡ ἀντιπαράτηρησις, ἡ ἀνθυποφορά, ἡ ἀντιλογία.

Gegen bericht, der, ἡ ἐναντία ἐκθεσις.

Gegen beschuldigung, die, ἡ ἀντέγκλησις, ἀντικατηγορία.

Gegen besuch, der, ἡ ἀντεπίσκεψις, einem einen — abstatten ἀντεπισκέπτομαι τινος.

Gegen beweis, der, ἡ ἀνταπόδειξις.

Gegen bild, das, τὸ ἀντίτυπον, ὁμοίτυπον. (μτφ) τὸ ὅλως ἀντίθετον.

Gegen böschung die, ὁ ἀντί-
κρημνος τάφρου, ἡ ἀντοφρευς.

Gegen bund der, ὁ ἀντισυνα-
σπισμός, ἡ ἀντισυμμαχία.

Gegen bürge der, ὁ ἀντεγ-
γυητής.

Gegen bürgschaft die, ἡ ἀν-
τεγγύτης.

Gegend, die, —, πλ. -en, ὁ
τόπος. die — um Athen αἰὲν τὰ περὶ
γῶρα τῶν Ἀθηναίων. die — um die
Stadt τὰ περί τῆς πόλεως.

Gegen dienst, der, ἡ ἀνθυ-
παύργησις, ἀνθυπηρέτησις ἢ ἀνθυ-
πογείωσις, ἀνταπόδοσις χάριτος.

Gegen druck, der, ἡ ἀντιπλε-
σις ἢ ἀντίδρασις.

gegeneinander ἐπὶ πρὸς ἀλ-
ληλους, ἀμοιβαίως.

gegeneinander halten μὴ
ἀντιπαράβαλλω.

gegeneinander setzen μὴ
ἀντιθέτω, ἀντιτάσσω.

gegeneinander stellen μὴ
ἀντιτάσσω, ἀντιπαράτάσσω.

Gegeneinander haltung, die
ἡ ἀντιπαράθεσις.

Gegener bieten, das, ἡ ἀν-
προσφορά, ἡ ἀντεγνωμοσύνη.

Gegener klärung, die, ἡ ἀν-
τιδήλωσις ἢ ἀντεξήγησις.

Gegen forderung, die, ἡ ἀν-
ταπαύτησις.

Gegen frage, die, ἡ ἀντερωτήσις.

Gegenfüßler, der, -s, πλ. —,
ὁ ἀντίπους, ἀντίχθων.

Gegen gabe, die, ἡ ἀντιδωρεά.

Gegen gefälligkeit, die, ἡ
ἀνταπόδοσις χάριτος, ἡ ἀντίχαρις.

Gegen geschenk, das, ἡ ἀν-
τιδωρεά, τὸ ἀντίδωρον.

Gegen gewicht, das, τὸ ἀντίρ-
ροπον βάρος, ἀντισήκωμα ἢ ἀν-
τιροπία.

Gegen gift, das, τὸ ἀντιφάρ-
μακον, ἀντίδοτον.

Gegen grun

Gegen grun
ρετισμός.

Gegen hieb
πημα.

Gegen kais
τοκράτωρ, ὁ ἀν-
κράτωρ, ὁ ἀντι-

Gegen klag
γορία, ἀντέγκλη-

Gegen kläg
τήγορος.

Gegen kom
ἀντιβαλά φιλοφ-
ροσύνη, εἰς

Gegen kom
ποδίδω φιλοφρο-

Gegen könig
ψήφιος (ὁ ἀντίπ-

Gegen laut
ἀντίταφρος, ὁ ἀν-

Gegen liebe
ἡ ἀνταγάπη.

Gegen list,
τὸ ἀντιτέχνημα.

Gegen mac
λας δύναμις.

Gegen man
νιστής, ἀντίπαλ-

Gegen man
τέλχημα.

Gegen mein
τὰ γνώμη.

Gegen mine
νομος.

Gegen mitte
δοτον.

Gegen paps
ψήφιος πάπας.

Gegen part
ἀνταγωνιστής.

Gegen part
λον κόμμα, ἡ ἀν-

Gegen pfeil
ὁ ἀντίστυλος.

Gegen prob

Gegen rech

πικρός λογαριασμός, ἡ ἐξέλεγχις λογαριασμοῦ.

Gegenrede, die, ἡ ἀνταγόρευσις ἢ ἀντίρρησης.

Gegenregister, das, ὁ ἐλεγκτικὸς κατάλογος.

Gegen satz, der, ἡ ἀντίθεσις, τὸ ἀντίθετον, einen — bilden ἀποτελεῖ ἀντίθεσιν, ἀντίκειμαι.

gegensätzlich ἀντίθετος, ἀντικείμενος ἀμοιβαία.

Gegen schein, der, ἡ ἀντανάγκασις, ἡ ἀνταύγεια, ἀντιφάνεια, ἀνταποδείξις.

Gegen schenkung, die, ἡ ἀντιδώρεσις, ἀντιδωρεά.

Gegen schlag, der, τὸ ἀντικρούημα ἢ ἀλλήλοτυπία.

Gegen schrift, die, ἡ ἔγγραφος ἀντικρουστικὴ ἢ ἀνασκευή.

Gegen schuld, die, τὸ παθητικὸν χρέος.

Gegen seite, die, ἡ ἀντικειμένη ἢ ἀντίθετος πλευρά.

gegenseitig ἀμοιβαίως, -es Vertrauen ἢ ἀμοιβαία ἐμπιστοσύνη, ἡ πίστις ἀλλήλων, -es Vernehmen ἢ ἀλλήλοφθορία.

Gegenseitigkeit, die, —, ἡ ἀμοιβαιότης.

gegenseits ἐπὶ ἀμοιβαίως.

Gegen siegel, das, τὸ παρασημασίδιον.

Gegensonne, die, ἡ παρηλία.

Gegen stand, der, τὸ ἀντικείμενον τὸ πρᾶγμα.

gegenständig ἀντικείμενος.

gegenständlich ἀντικειμενικῶς.

Gegens ändlichkeit, die, —, ἡ ἀντικειμενικότης.

Gegen stimme, die, ἡ ἀντιφωνία, ἡ ἀντιῳδή, ἀντιστροφή.

gegenstimmig ἀντίφωνος διάφωνος.

Gegen stoss, der, ἡ ἀντιωσις.

ἀντιώθησις τὸ ἀντικτύπημα ἢ ἀλλήλοτυπία.

Gegen strömung, die, ἡ ἀντίρροια.

Gegen stück, das, τὸ ἀντίστοιχον, ὁμοούροπον [τὸ ταίρι], τὸ ἀντίθετον, ἐναντίον.

Gegen tausch, der, ἡ ἀνταλλαγή.

Gegen teil, das, τὸ ἐκκεῖθεν, ἀντίθετον, im -e τοῦ ἐναντίου, ἐπ' ἐναντίας, ἐξ ἐναντίας.

gegentheilig ἀντίθετος, ἐναντίος.

gegenüber πρὸ (μετὰ δοτ.) ἀπέναντι, ἐναντι ἀντικρῶ, καταντικρῶ [ἀντικρυτά], er wohnt mir — κατοικεῖ ἀπέναντί μου, der Kirche — ἀντικρῶ τῆς ἐκκλησίας, einander — ἀπέναντι ἀλλήλων.

gegenüber stellen πρὸ ἀντιτάσσειν παραλληλίζω.

gegenüber setzen, ἢ legen θέτει ἀπέναντι.

gegenüber liegen*, ἢ stehen* ἀντίκειμαι, mit — stehen der Übersetzung μετ' ἀντικειμένης μεταφράσεως.

Gegenüber stellung, die, ὁ ἀντίταξις ἢ ἀντιπαράταξις ὁ παραλληλισμός.

gegenüber treten* ἀμὲς ἀντιστρατεύονται ἀντεπεξέρχονται.

Gegenunter schrift, die, ἡ ἀνθυπογραφή ἢ προσυπογραφή.

Gegenver geltung, die, ἡ ἀνταπόδοσις ἢ ἀποζημιωσις.

Gegen verpflichtung, die, ἡ ἀμοιβαία ὑποχρέωσις.

Gegen vor schlag, der, ἡ ἀντιπρόταξις.

Gegen vor stellung, die, ἡ ἀντιπαράτησις, ἡ ἀντιπαράστασις.

Gegen wall, der, ὁ ἀντίκρημνος ταφρός, ἡ ἀντορρυς.

Gegen wart, die, —, ἡ παρουσία ἡ παρῆυσις τὸ παρὸν, ἐνεστώς.

gegenwärtig παρὼν παρευ-

ρισκόμενος. ἐνεστώς, τωρινός, ὁ, ἡ, τὸ νῦν. das ist mir nicht mehr — δὲν το ἐνθυμοῦμαι πλέον. -es Schreiben ἡ παροῦσα (ἐπιστολή). // —, ἐπρ νῦν, τὰ νῦν, σήμερον, τὴν σήμερον.

Gegenwechsel, der, ἡ ἐπισυναλλαγὴ ἴδε Rückwechsel.

Gegenwehr, die, ἡ ἄμυνα, ἀντιπολέμησις.

Gegenwind, der, ὁ ἐναντίος ἀνεμός.

Gegenwirkung, die, ἡ ἀντιδράσις, ἀντενέργεια.

Gegenzeichen, das, τὸ ἀντισύμβολον, παρασημεῖον τὸ ἀντεστίτηριον.

gegen-zeichnen μὴ προσυπογράψω, ἀνυπογραφῶ.

Gegenzeuge, der, ὁ μάρτυς τῆς ὑπερασπίσεως.

Gegner, der, -s, πλ —, ὁ ἐναντίος ὁ ἀντίπαλος, ἀνταγωνιστής, — vor Gericht ὁ ἀντιδικός. — im Staatsleben ὁ ἀντιπολιτευόμενος. — in der Liebe ὁ ἀντεραστής.

Gegnerin, die, πλ -nen, ἡ ἀντίπαλος, ἀνταγωνίστρια.

gegnerisch ἐναντίος, ἀντίπαλος.

Gegrünze, das, -s, ὁ γρ. λλισμός [τὸ μοιγχεῖσθαι].

sich **ge haben*** φέρομαι, ἔχω συμπεριφορὰν. gehabt euch wohl! χαίρετε! ὕγιαίνετε! ἔρρωσθε!

Gehäge ἴδε Gehege.

1 **Gehalt**, der, -es, ὁ χῶρος ἡ χωρητικότητα, ἡ ἐνυπαρχούσα ποσότης, ἡ δοκιμότης, ἡ ἔννομος ἀξία ἡ ποιότης.

2 **Gehalt**, das, -es, πλ -halter, ὁ μισθός, ἡ μισθοδοσία, αἱ ἀποδοχαί.

gehalt leer, ἡ -los κοῦφος, διακενός ἀσήμαντος, ἀνευ ἀξίας, ἄμισθος.

Gehaltlosigkeit, die, —, ἡ

κενότης ἡ κουφότης. ἡ ἀσὶ τὸ ἀσήμαντον.

gehaltreich βαρύτιμος, τιμος. βαρυσήμαντος, σημα

gehaltvoll ἴδε gehalten.

Gehaltzu lage, die,

Gehänge, das, -s πλ —, ἡ ἀρτημα, ἀρτημα [τὸ κρεμασμένον, ὁ στέφανος, ἡ ἀναδίστα, τὸ πλεγμα. τὰ κρεμάμενα ὡς αἱ.

geharnischt τεθωρακισμένος, (μτφ) δραστηκός, δξύς.

gehässig μισητός, ἀπ᾽ ἀπέχθειαν ἔχων, φιλαπεχθερός. einem — sein μισῶ.

ἔχω ἀπέχθειαν πρὸς τινα.

einem — machen καθίσταται μισητός τινα.

Gehässigkeit, die, —

πέχθεια, τὸ μίσος ἡ φθονερία, φιλαπεχθεσύνη. τὸ μισητὸν

σημειώτης.

gehaupt λοφωτός [σκού

Gehäuse, das, -s, πλ —, ἡ θήκη, τὸ περιχάλυμμα τὸ πύλον. τὸ ὄστρακον.

gehar πορεύσιμος, βατ

Gehege, das, -es, πλ —, ἡ φραγμός, φράκτης, τὸ φ

περίφραγμα ὁ περίβολος, ρίφρακτον, (μτφ) einem ins

men ἀποτριῶ ἀλλοτριῶν ἀ

ἐπεμβαίνω εἰς τὰ δικαιώμα

geheim μυστικός, κρύφιος, φαις, λαθραῖος [κρυφός] ὁ

τος, ἀπόκρυφος im — ein ἐ

ρήτω, μυστικῶς λαθρα, [κρυφά]. — halten τηρῶ μ

-e Treppe ἡ μυστικὴ κλί

Polizei ἡ μυστικὴ ἀστυνομία

Rat ὁ μυστικός σύμβουλος, einen — thun ἀποκρύπτω

τινος.

Geheimbund, der, ἡ

συνμαχία.

Geheime rat, der, ὁ μυστικός ἐμβουλός.

geheim-halten* μὴ ἀποκρύπτω (einem etwas τινα τ).

Geheim haltung, die, ἡ ἐχεμύθεια.

Geheim kraft, die, ἡ μυστηριώδης δύναμις.

Geheim mittel, das, τὸ μυστηριώδες μέσον.

Geheimnis, das, -ses, πλ -se, τὸ ἀπόρητον, μυστήριον, μυστικόν.

Geheimnis krämer, der, ὁ μικροπύσιος ἄνθρωπος, ὁ μικρολόγος κρυψίνους.

Geheimnis krämerei, die, ἡ μικρολόγος κρυψίνοια.

geheimnisvoll μυστηριώδης.

Geheim polizei, die, ἡ μυστική ἀστυνομία.

Geheimschreibe kunst, die, ἡ κρυπτογραφία.

Geheim schreiber, der, ὁ ἐμπιστευτικός γραμματεὺς.

Geheim schrift, die, ἡ συμβολικὴ μυστηριώδης γραφή.

Geheim sekretär, der, ὁ ἐμπιστευτικός γραμματεὺς.

Geheiss, das, -es, πλ -e, τὸ κέλευσμα, ἡ διαταγή, τὸ πρόσταγμα, ἡ προτροπή, auf me n — κατὰ διαταγὴν μου.

gehen* (gehe ging gegangen) — πρὸς πηγαίνω, παρέρχομαι, μεταβαίνω, ἀναχωρῶ, ἀπέρχομαι [φεύγω]. gehe mir aus den Augen ὄψεαι ἀπ' ἐμπρός μου [χάσου ἀπὸ τῶ ματια μου]. lassen Sie mich — ἀφήσατέ με (ἤσυχον). mit einem — συμπιρεύομαι, συμβαδίζω τινί. nach Hause — ἀπέρχομαι οἰκαδὲ [παῖω 'ς τὸ σπίτι]. zu einem Freunde — πηγαίνω εἰς φίλου τινός. zu Bette — κατακλίνομαι [πηγαίνω 'ς τὸ κρεβάτι]. spazieren — περιπατῶ, κάμνω περίπατον.

beteln — ἐπαίω [ζητιανεύω]. irre —, ἢ in der Irre — ἀπλανῶμαι. er kommt gegangen ἔρχεται πεζῇ. zu Fusse — πορεύομαι πεζῇ, πεζοπορῶ. ans Land — αποβιβάζομαι εἰς τὴν θηράν. von einander — διαχωρίζομαι, ἀποχωρίζομαι. auseinander — διαλύομαι, auseinander — lassen διαλύω. dieser Weg geht nach der Stadt ἡ ὁδὸς αὕτη αἰεὶ πρὸς τὴν πόλιν. über etwas — διαβαίνω, υπερβαίνω τι. das geht über meine Kräfte τοῦτο υπερβαίνει τὰς δυνάμεις μου. einen Weg — πορεύομαι ὁδόν. geh' deiner Wege! ἀπέλθει! [πῆγαινε 'ς τὴ δουλεία σου!] er geht ins zwanzigste Jahr εἰσέρχεται εἰς τὸ εἰκοστὸν ἔτος zu Schiffe — ἐπιβαίνω εἰς πλοῖον. durch die Stadt — διέρχομαι διὰ τῆς πόλεως. um die Stadt — περιέρχομαι τὴν πόλιν. wohin geht die Reise? ποῦ μεταβαίνετε, diese Ware geht gut αὐτὸ τὸ ἐμπόρευμα πωλεῖται εὐκόλως. auf eine Drachme — zwanzig Obolen μία δραχμὴ περιέχει εἰκοσὶν ὀβολούς. müssig — κάθημαι ἄργος. verloren — ἀπολλύομαι. sich müde — ἀποκάνω ὀδύων. in sich — μετανοῶ. vor sich — τελοῦμαι, γίνομαι, λαμβάνω χώραν. zu Werke — ἐπιλαμβάνομαι τοῦ ἔργου. an etwas — ἐπιχειρῶ τινί. ἀπτομαί τινος. bei Seite — παρσμερίζω. zur Hand — παρστατῶ, συνεργῶ. mit sich zu Rat — βουλευομαι κατ' ἑμαυτὸν. zu Ende — ἢ auf die Neige — λαμβάνω τέλος. der Wind geht κνέει ἄνεμος. zu Grunde — καταστρέφωμαι. // —, ἀπρὸς es geht πηγαίνει γίνεται. das geht nicht οὗτο δὲν γίνεται. wie geht es Ihnen? πῶς

έχετε: [εἰ κάμνετε:] so geht es in einem fort οὕτως εξακολουθεῖ ἀδιακόπως. mir geht es eben so τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς ἐμέ. es geht das Geruch διαβρυλεῖται, (ρήμη) διαδίδεται. es wird schon — ὅα οἰκονομηθῇ τὸ πρᾶγμα. es geht durchaus nicht δὲν γίνεται κατ' οὐδένᾳ τρόπον. es ging anders τὸ πρᾶγμα συνέβη ἄλλως. wie wird es mir — ? τί θὰ γίνω; es geht in die dritte Woche εἶνε ἡ τρίτη, ἑβδομὰς πλέον. es geht auf zehn Uhr πλησιάζει ἡ δεκάτη, ὥρα. das geht auf mich τοῦτο ἐμὲ αἰνίσσεται, αὐτὸ ἀπευθύνεται εἰς ἐμέ darüber geht nichts οὐδὲν καλλίτερον τούτου. so geht es auf der Welt οὕτως ἔχουσι τὰ τοῦ κόσμου.

Gehen, das, -s, ἡ βάδισις, ὁ βαδισμός, τὸ περιπάτημα. zum — geschickt βαδιστικός. beim —, ἡ im — πορευόμενος, καθ' ὁδόν. das — wird mir sauer δυσκολεύομαι νὰ περιπατήσω, μόλις καὶ μετὰ βίας βαδίζω. ich bin des -s müde ἀπέκομον περιπατῶν.

Gehenk, das, -s, πλ. -e, τὸ ἄρτημα, ἑξάρτημα [τὸ κρεμασθῆναι].

Gehetze, das, -s, ἡ κυνηγεσία.

geheuer ἀσφαλῆς, ἀκίνδυνος.

Geheul, das, -s, ἡ ὠρυγή, ὁ ὠρυγμός, ἡ ὀλοολυγή, ὁ ὀδυρμός [τὰ κλάματα].

Gehilfe ὁ Gehülfe.

Gehirn, das, -es, πλ. -e, ὁ ἐγκέφαλος [τὸ μυαλόν]. kleines — ἡ ἐγκρανίς. τὸ ἐγκρανιον. er hat kein — im Kopf δὲν ἔχει ἐγκέφαλον. ὅτι ἔχει τὸν νοῦν του [εἶνε ξεμυαλισμένος].

Gehirn entzündung, die, ἡ ἐγκεφαλίτις.

Gehirn fieber, das, ὁ ἐγκεφαλικὸς πυρετός.

Gehirn krankheit, ἡ κεφαλίτις.

gehirnlos ἄμοιρος ἐγκεφαλοῦ (μυφ) ἀπρόσεκτος, ἀπερισεκτός.

Gehirnlosigkeit, ἡ ἀπρόσεξις, ἀπερισεκσία.

Gehirn nerven, die τὰ νεῦρα τοῦ ἐγκεφάλου.

Gehirn schale, die, ἡ νύχιον.

Gehirn thätigkeit, ἡ λειτουργία τοῦ ἐγκεφάλου.

Gehört, das, -s, πλ. ἐπαύλιον, τὸ μισθωτὸν καὶ μετόχιον.

Gehöhne, das, -s, ἡ ὁ ὁ χλευασμός, μυκτηρισμός.

Gehölz, das, -es, πλ. ὄρυμος, τὸ ὄσος.

Gehör, das, -s, ἡ ἀκοή, ἡ κρόασις. feines — ἡ ὁ schwaches ἡ schweres. ρυηκοτά. einem — so δίδω ἀκρόασιν τινι. — fin γάνω ἀκρόασις.

gehörchen ἀμὲν ὑπακοή, ὁ ἀρχὸν, πείθομαι. nicht —

gehören ἀμὲν ἀνέκω, τοῦμαι, χρειάζομαι. einer

μαί τινος, ἀνέκω εἰς τινὲς

gehört das Buch? τίνος βιβλίον; was dir g hört

ἀνέκει. wo gehört diese

hin? ποῦ εἶνε ἡ θέσις αὐτοῦ

πράγματος; zu den Gele

ἀνέκω εἰς τὴν τάξιν τῶν

es gehört viel Geduld d

τοῦτο ἀπαιτεῖται μεγάλη

es gehört Mut dazu προ

ἀπαιτεῖται θάρρος. das

nicht in mein Fach τ

εἶνε τῆς ἐπιστήμης μου.

ἐμπρέπω, ἀρμόζω. es geh

ἐμπρέπει, ἀρμόζει, ἔχει τ

του. so gehört es sich ο

πρέπον. es gehört sich i

ἔχει τὸν τόπον του, wie es sich gehört und gebührt ὅπως πρέπει καὶ χρειάζεται.

Gehör gang, der, ὁ ἀκουστικός πύλος.

gehörig ἀνήκων ἀρμόζων, πρέπει, προσήκων ἀρμόδιος, κατάλληλος ἀπαιτούμενος, χρειζόμενος, ἀπογρῶν [σωστός], die -e Wirkung thun προξενῶ τὴν δέουσαν ἐνέργειαν, die -en Mittel anwenden μεταχειρίζομαι τὰ κατάλληλα μέσα, das Ge-e τα δέοντα, τὰ εἰκότα, ein -er Lügner σωστός ψεύστης.

Gehörigkeit, die, —, τὸ ἀνηκῶν, τὸ προσήκον, τὸ δέον.

Gehör lehre, die, ἡ ἀκουστική, gehörlos ἀνήκους.

Gehörlosigkeit, die, —, ἡ ἀνῆκτα, κωφότης.

Gehörn, das, -s, πλ -e, κέρατα.

Gegör nerv, der, τὸ ἀκουστικὸν νεῦρον.

gehört κερατοφόρος, κερασφόρος.

Gehorsam, der, -s, ἡ ὑπακοή, εὐπειθεῖα, πειθαρχία.

gehorsam ὑπήκοος, εὐπειθής, πειθαρχικός, Ihr -er Diener! ταπεινὸς δοῦλός σας!

Gehör sinn, der, ἡ ἀκοή, ἡ ἀκουστικὴ αἰσθησις.

Gehör werkzeug, das, τὸ ἀκουστικὸν ὄργανον.

Gehung, die, —, πλ -en, ἡ πλαγιότης, ἡ πλευρά, τὰ πλάγια.

Gehülfe, der, -n, πλ -n, ὁ βοηθός.

Gehülfin, die, —, πλ -nen, ἡ βοηθός.

Geh werk, das, ὁ κινητήριος μηχανισμός.

Geier, der, -s, πλ —, (πι) ὁ γύφ [ὁ καναβός], (οἶκ) hol' dich der —! ῥε! εἰς κόρακας! νά σε πάρῃ ὁ διαβολός!

geierartig γυψώδης.

Geifer, der, -s, τὸ σάλον [τὸ σάλιο], (μτφ) ὁ ἀφρός ὀργῆς, ἡ λύσσα, voll — σιαλώδης [σάλιαρης].

Geiferer, der, -s, πλ —, ὁ σιαλώδης [ὁ σάλιαρης].

geiferig σιαλώδης.

geifern ἀμὴ σιαλῶω, (μτφ) vor Zorn — ἀφρίζω ὀργῆς, πνέω μέγα.

Geifer tuch, das, τὸ σιαλοδόχον μαντήλιον, τὸ σιαλόπανον.

Geige, die, —, πλ -n, τὸ τετραγάρδον, τὸ βιολίον, (οἶκ) der Himmel hängt ihm voller -n τὰ πάντα τῷ φαίνονται χρυσά, τὰ πάντα βλέπει ῥοδόεντα.

geigen μὴ παίζω βιολίον.

Geigen bogen, der, τὸ πλῆκτρον, τὸ τοξάριον [τὸ δοξάρι].

Geigen harz, der, ἡ κολοφωνία, τὸ κολοφώνιον.

Geigen sattel, der, ἡ -steg, der, ὁ ζυγός βιολίου, τὸ μαγάδιον.

Geigen spieler, der, ὁ βιολιστής, [ὁ βιολιστής].

Geigen stimme, die, ἡ φωνὴ βιολίου.

Geigen strich, der, ἡ τοξαρία [ἡ δοξαρία].

Geiger, der, -s, πλ —, ὁ βιολιστής.

geil σφριγῶν, σπαργῶν, ὀργῶν, λόγος, λαγνικός, ἀσελγής, ἀκρατής περί τὰ ἀφροδίσια. — sein σφριγῶ, ὀργῶ, σπαργῶ, λαγνεύω, κατῶ, ἀσελγῶ.

Geile, die, —, ὁ ὀργασμός, τὸ σφρίγος, ἡ λαγνεῖα, ἀσελγεία.

geilen ἀμὴ σφριγῶ, σπαργῶ, σκυζῶ, κατῶ, λαγνεύω.

Geilheit, die, —, τὸ σφρίγος, ὁ ὀργασμός, ἡ λαγνεῖα, μαχλοσύνη, ἀσελγεία.

Geis ἢ Geiss.

Geisel, der, -s, πλ —, ὁ ὄμηρος, τὸ ὄμηρον.

Geiss, die, —, πλ -en, ἡ αἴξ [ἡ αἴγα, γίδα].

Geiss blatt, das, (φτλ) τὸ αἰγόκλημα [τὸ αἰγόκλημα].

Geiss bock, der, ὁ τράγος.

Geissel, die, —, πλ -n, ἡ μάστιγξ.

Geissel bruder, der, ὁ μαστιγούμενος.

geisseln μὴ μαστιγῶ, μαστιγῶ, δαδῶ.

Geisselung, die, —, πλ -en, ἡ μαστίγωσις.

Geissler, der, -s, πλ —, ὁ μαστιγούμενος.

Geist, der, -es, πλ -er, τὸ πνεῦμα. ὁ νοῦς. τὸ φάσμα, τὸ φάντασμα. τὸ δαιμόνιον. τὸ ἀέριον.

die -er τὰ φαντάσματα, φάσματα.

im -e ἐν τῷ πνεύματι. ἐν τῇ διανοίᾳ. dieser Wein hat — ὁ οἶνος οὗτος εἶναι πνευματώδης.

den — aufgeben παραδίδω τὸ πνεῦμα.

Gegenwart des -es ἡ ἐτοιμότης πνεύματος, ἐτοιμολογία, beschränker — περιωρισμένον πνεῦμα.

ein grosser — μέγας νοῦς. (+Γρ) der — ist willig, aber das Fleisch ist schwach τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.

der Buchstabe tötet, aber der — macht lebendig τὸ γράμμα ἀποκτείνει τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ.

geisterähnlich φασματοειδής.

Geister bann, der, ὁ ἐξορκισμὸς τῶν δαιμόνων.

Geister banner, ἡ-beschwörer, der, ὁ νεκρόμαντις, νεκυόμαντις, ἐξορκιστής.

Geister beschwörung, die, ἡ ψυχομαντεία, νεκρομαντεία, ὁ ἐξορκισμός.

Geister erscheinung, die, ἡ ἐμφάνεια φαντασμάτων.

Geister gesichte, die, τὸ περί φαντασμάτων διήγημα.

geisterhaft φασματώδης.

Geister seher, der, ὁ ψυχόμαντις, νεκρόμαντις.

Geister stunde, die, ἡ ὥρα τῶν φασμάτων.

Geister welt, die, ἡ χώρα τῶν πνευμάτων. ὁ νοερός κόσμος.

geistesabwesend ἀφηρημένος, ἀπόνους, ἀπνευστημένος.

Geistes abwesenheit, die, ἡ ἀπουσία τοῦ νοῦ. ἡ ἀπροσεξία.

Geistes anstrengung, die, ἡ διατάσις τοῦ πνεύματος, ἡ διανοητική κόπωση.

Geistes arbeit, die, ἡ διανοητική ἐργασία.

Geistes armut, die, ἡ πτωχία τοῦ πνεύματος, ἡ ἀφύλα.

Geistes bildung, die, ἡ διὰ πλάσις τοῦ πνεύματος.

Geistes gabe, die, τὸ φυσικὸν δῶρον, ἡ εὐφυΐα.

Geistes gegenwart, die, ἡ ἐτοιμότης πνεύματος, ἡ εὐστοχία, ἀεὶ ἀδύναμις, ταχύνοια, ἐτοιμολογία.

Geistes grösse, τὸ μεγαλεῖον τῆς ψυχῆς.

Geistes kraft, die, ἡ διανοητική δύναμις.

geisteskrank φρενοβλαβής.

Geistes krankheit, die, ἡ φρενοβλάβεια, παραφροσύνη.

geistesschwach ἀσθενής τὸ πνεῦμα, ἀμβλὺς τὸν νοῦν. ἀφύλα, ἀδύναμις, εὐθύτης.

Geistes schwäche, die, ἡ ἀφύλα, εὐθύτης.

Geistes schwingung, der, ἡ ἀναπύρσις τοῦ νοῦ.

Geistes stärke, die, τὸ νοερόν σθένος. ἡ βίωμα τῆς ψυχῆς.

Geistes thätigkeit, die, ἡ ἐνέργεια τῆς ψυχῆς.

geistesverwandt σύμφωνος τὸ πνεῦμα. ὁμόνους, ὁμογνώμων.

Geistes verwandtschaft, die, ἡ ἀναλογία τῶν ἰδεῶν.

Geistes verwirrung, ἡ-zer-rüttung, die, ἡ φρενοβλάβεια, παραφροσύνη.

Geistes werk, das, τὸ διανοητικὸν πρῶτον.

geistig νοερός, διανοητικός. πνευματικός. πνευματώδης. -e Getränke πνευματώδη ποτά. -e Genüsse πνευματικά ἀπολαύσεις.

Geistigkeit, die, —, ἡ πνευματικότης, τὸ αὐλον.

geistlich πνευματικός, ἐκκλησιαστικός, κληρικός, ἐκκλησιαστικός. Minister der -en Angelegenheiten ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν. der G-e ὁ πνευματικός, κληρικός, ἱερεύς.

Geistlichkeit, die, —, ἡ ἱερωσύνη. ὁ κληρὸς, οἱ ἱερεῖς.

geistlos ἀμοιρος πνεύματος, ἐστερημένος νοῦ, ἀφύλα, ἀδύναμις.

Geistlosigkeit, die, —, ἡ ἐλλείψις πνεύματος, ἀφύλα, εὐθύτης.

geistreich, ἡ voll εὐφυΐας, πνευματώδης, ἀγγίλους, πολύνους.

Gei tau, das, τὸ κεραυοῦχον σχοινίον, ὁ κεραυὸς [ὁ στίγχος].

Geiz, der, -es, ἡ φιλαργυρία. ἡ φειδωλία, γλισχρότης [ἡ ξηνταβελονία]. ἡ παραφροσύνη, τὸ ἀποβλάστημα, ὁ βλαστός. (μτφ) ἡ ἀκόρεστος δίψα. ἡ δοξομανία.

geizen μὴ ἀποφυλλίζω, ἐκφυλλίζω. —, ἀμὴ γλισχεύομαι, φειδωλεύομαι (mit etwas τινας). nach etwas — γλιτχομαι, εἰπὼ τινας.

Geiz hals, der, ὁ φιλάργυρος, γνίφων [ὁ ξηνταβελόντης]. ὁ πλεονέκτης.

geizig φιλάργυρος, φιλοχρημάτος. γλισχρός, ἀνελεύθερος [σφιχτός]. πλεονεκτικός, πλεονέκτης, ἀπληστος. — mit etwas γλιτχομαι, ἀνελεύθερος περί τι. — nach etwas ἀπληστος, ἀκόρεστος, διψαλός, τίνας.

Gejammer, das, -s, οἱ ὄδυροι, ὁ θρήνος, οἱ κλαυμοί [τὰ κλάματα].

Gejachze ἡ Gejubel, das, -s, ἡ ἀγαλλίασις, οἱ ἀγαλλισμοί.

Gekeife, das, -s, (οἶκ) ἡ φωνασκία, αἱ συνεχεῖς κραυγαί.

Gekitzel, das, -s, ὁ ἀδιάκοπος γαργαλισμός, τὸ ἀκατάπαυστον γαργαλισμα.

Geklaff, das, -s, ὁ ἀδιάκοπος ὕλαγμος, αἱ ὕλακαί [τὰ γαυγίσματα].

Geklapper, das, -s, ὁ κρατάλισμος, ἡ πλαταγή, ὁ πάταγος.

Geklatsche, das, -s, (οἶκ) τὰ χειροκροτήματα, αἱ χειροκροτήσεις. (οἶκ) ἡ λογοδιάρροια, φλυαρία.

Geklimper, das, -s, ὁ κρατάλισμος, ὁ κρότος.

Geklingel, das, -s, ὁ (διαρκής) κωδωνισμός.

Geklopfe, das, -s, οἱ κτύποι, τὰ κτυπήματα.

Gekluft, das, -es, τὸ χάσμα, ἡ διαρρηγνύ, χαράδρα.

Geknatter, das, -s, ὁ κρότος, ἡ κλαγγή.

Geknirsche, das, -s, ὁ τριγμός, κρότος.

Geknister, das, -s, ὁ τριγμός τοῦ πυρός. ἡ σπινθηροβολία.

Gekose, das, -s, αἱ ὀσπεταί, τὰ ὀσπεύματα [τὰ χάδια, χαϊδεύματα].

Gekrach, das, -s, ὁ κτύπος, τὸ βρόντημα.

Gekrächze, das, -s, ὁ ἀδιάκοπος κρωγμός [τὸ κράξιμον].

Gekreisch, das, -es, αἱ κραυγαί, αἱ φωναί.

Gekritzelt, das, -s, ὁ σκαριφισμός, ἡ κακογραφία [τὰ ὀρνιθοσκαλίσματα].

Gekröse, das, -s, τὸ μεσεντέριον, μεσάραιον.

gekrümmt καμπύλος, κυρτός.

gekünstelt τεχνητός, ἐπιτη-
δευτός.

Geküsse, das, -s, τὰ πολλὰ
φιλήματα.

Gelächter, das, -s, ὁ γέλωας.
οἱ γέλωτες [τὰ γέλια]. lautes — ὁ
εὐχρησμός [τὸ χαλάνισμα]. aus-
gelassenes — ὁ προπετής γέλωας.
— erregten κινῶ γέλωτα. zum —
werden ὀφλισκάνω γέλωτα.

Gelag, das, -es, πλ -e, τὸ
συμπάσιον, ἡ εὐωχία [τὸ ξεφάν-
τωμα]. (μτφ) ins — hinein ὅτι
ἐν τῇ, ἀκρίτως, ἄρρητ' ἀθέμιτα
[ἀραιαί μάραις].

gelähmt παράλυτος, παραλυ-
τικός.

gelahrt λογιώτατος, σοφός.

Gelahrtheit, die, —, ἡ λο-
γιότης, σοφολογιότης.

Gelalle, das, -s, ὁ ψελλισμός,
βατταρισμός, τὸ τραύλισμα [τὸ
ψεύδισμα].

Geländer, das, -s, πλ —, τὸ
δρύφακτον. ὁ δρύφακτος ἡ κιγκλῖς,
τὸ κάγκελον. τὸ περίβραγμα, τὸ
παράφραγμα.

gelangen ἀφικνεῖσθαι, φθά-
νω· προβαίνειν, καταντῶ. zu etwas
— ἀποκτῶ κατορθώνω τι. zum
Ziele — φθάνω εἰς τὸ τέλος. zu
Ehren und Ansehen — ἀνέρχο-
μαι εἰς ὑψηλὴν περιωπὴν. zur
Reife — ὀριμαίω.

Gelärm, der, -es, (οἶκ) ὁ θό-
ρυβος, ἡ ταραχή.

Gelass, das, -s, τὸ δωμάτιον.

gelassen (ἴδε lassen) ἀφαι-
νός, ἄφετος. (μτφ) ἀταράχος, ἡσυ-
χος. // —, ἐπὶ ἀταράχῃ, ἡσυχῇ
ῥαδίως, εὐκόλως. — ertragen ὑπο-
μένει πρῶτος, ἀνέχομαι ἀγογγύστως.

Gelassenheit, die, —, ἡ ἀτα-
ραξία, πρᾶσις, ἡσυχία, ἡσυχιότης.

Gelaufe, das, -s, ὁ ἀδιάκοπος
δρόμος [τὰ τρεξίματα, ἡ τρεγάλα]

geläufig εὐχερής, πρόχ-
ετσημένος, ἐντριβής. -e 2
εὐτράχος γλώσσῃ [λίμῃ]. // —
εὐχερῶς, er spricht — Griech.
ὁμιλεῖ εὐχερῶς τὴν Ἑλληνικὴν.

Geläufigkeit, die, —,
ῥέρεται, εὐκολία.

gelaunt διατεθειμένος, γ-
εῦδιάθετος, εὐθυμός. schle-
übel — δούθυμος, παρωργισ-
μένος.

Geläute, das, -s, τὰ ἤχη
ἢ κωδωνισμός, ἡ κωδωνοκρα-

gelb κίτρινος. — machen κί-
τρινω βάρω κίτρινον. — wert
sein κίτρινω.

Gelb giesser, der, ὁ γων-
ορείχαλκος, ὁ μεταλλογούτης.

gelbgrün κίτρινοπράσινος.

Gelbkupfer, das, ὁ ὀρε-
κός [ὁ μπρούντζος].

gelblich κίτρινωπός, μι-
αίνων ὀχρόχρους.

gelbrot κίτρινοκόκκινος.

Gelbschnabel, der, (ἡ)
πρωτόπειρος νεανίσκος.

Gelb sucht, die, ὁ ἵκτε-
ρ, ἡ κίτρινη, τὸ σαρκί-
νισμα.

gelbstüchtig ἱκτερικός,
κίτρινης [κίτρινης].

Geld, das, -es, πλ -er, τὰ
χρήματα, τὸ χρῆμα· τὸ ἀργύρι-
ον, νόμισμα. bares — μετρητά
χρήματα. in barem -e τοῖς μετρη-
τοῖς.

einzelnes — τὰ κεράττια, τὰ
χρήματα. er ist nicht bei
den Händen — οὐκ ἔχει χρήματα. zu -e mache
ταβάλλω εἰς χρήματα, es ist
— unter den Leuten ὁ πλου-
τὸν ἔχει χρήματα. von seinem
Leben ζῶν ἐκ τῶν εισοδημάτων
er hat — wie Heu, ἡ er si-
-e bis über die Ohren ἔχει
ὡφραν χρυσίου. (πρμ) — regie-
rte Welt τὰ χρήματα εἶνε τὸ πᾶν.

Geldan gelegenheit, die,
χρηματικὴ ὑπόθεσις.

Geldanleihe, die, τὸ χρηματικὸν δάνειον.

geldarm ἀρχήματος, πτωχός.

Geld armut, die, ἡ ἀχρηματία.

Geldausgabe, die, ἡ χρηματικὴ δαπάνη.

Geldbedarf, der, ἡ χρηματικὴ ἀνάγκη.

geldbedürftig ἐνδεής χρημάτων.

Geld begierde, die, ἡ φιλοχρηματία, οὐλοχρημοσύνη.

geldbegierig φιλοχρήματος, ἐρασιχρήματος [παραδόσιμος].

Geld beitrug, der, ἡ χρηματικὴ συνεισφορά, ὁ ἔρανος.

Geldbe lohnung, die, ἡ χρηματικὴ ἀμοιβή.

Gel betrag, der, τὸ χρηματικὸν ποσόν.

Geldbeutel, der, τὸ βαλλάντιον [τὸ παραδοσιακόν, πογγί].

Geld brief, der, τὸ ἐπιστάσει γράμμα.

Geld busse, die, τὸ πρόστιμον.

Geld durst, der, ἡ δίψα χρημάτων, ἡ ἀκόρεστος φιλοχρηματία.

Geld einahme, die, ἡ εἰσπραξις χρημάτων.

Geld erwerb, der, ὁ πορισμὸς χρημάτων, ὁ χρηματισμὸς.

Geld forderung, die, ἡ χρηματικὴ πίστισις.

Geld geschäft, das, ἡ χρηματικὴ ὑπόθεσις.

Geld gier, die, ἡ φιλοχρηματία.

gerdgierig φιλοχρήματος [παραδόσιμος].

Geld herrschaft, die, ἡ πλουτοκρατία.

Geld hilfe, ἡ -hülfe, die, ἡ χρηματικὴ βοήθεια.

Geld hunger, der, ἡ δίψα χρημάτων, ἡ ἀκόρεστος φιλοχρηματία.

geldhungerig δίψαλος χρημάτων.

Geld kasten, der, τὸ χρηματοκιβώτιον.

Geld katze, die, ἡ ζώνη χρημάτων, ἡ χρηματοζώνη [τὸ κεμερί].

Geld klemme, die, ἡ χρηματικὴ στενοχωρία.

Geld mangel, der, ἡ ἀχρηματία, ἀναργυρία.

Geld mittel, das, τὸ χρηματικὸν μέσον.

Geld not, die, ἡ χρηματικὴ ἀνάγκη.

Geld posten, der, τὸ χρηματικὸν ποσόν.

Geld sache, die, ἡ χρηματικὴ ὑπόθεσις.

Geld schinder, ἡ -schneider, der, ὁ αἰσχροκερδής, ὁ τοκογλύφος.

Geld schneiderei, die, ἡ αἰσχροκερδεύς, τοκογλυφία.

Geld schrank, der, τὸ χρηματοκιβώτιον.

Geld schuld, die, ἡ χρηματικὴ ὀφελή.

Geld sendung, die, ἡ ἀποστολὴ χρημάτων.

Geld sorte, die, τὸ εἶδος νομίσματος.

Geld steuer, die, ὁ χρηματικὸς φόρος.

Geld stolz, der, ἡ ὑπεροψία πλούτου.

Geld strafe, die, τὸ πρόστιμον.

Geld stück, das, τὸ νομίσμα.

Geld sucht, die, ἡ ἄκρα φιλοχρηματία, χρηματομανία.

geldsüchtig χρηματομανής [παραδόσιμος].

Geld summe, die, τὸ χρηματικὸν ποσόν.

Geld tasche, die, τὸ χρηματοφύλακτον.

Geld verlegenheit, die, ἡ χρηματικὴ ἀμηχανία.

Geld verschwendung, die, ἡ ἀπατάλη χρημάτων.

Geldvor schuss der, ἡ προκαταβολή χρημάτων.

Geld wechsel, der, ἡ ἀλλαγὴ χρημάτων, ἡ ἀργυραμοιβή.

Geld wechsler, der, ὁ ἀργυραμοιβός, κολλυβιστής [ὁ σαρὰ-φης].

Geldwechsler laden, der, τὸ ἀργυραμοιβεῖν [τὸ σαρὰφικόν].

Geld wucher, der, ἡ κερδοσκοπία ἢ τοκογλυφία.

Geld wucherer, der, ὁ κερδοσκοπός ὁ τοκοφύλος.

gelegen (ἴδε liegen) κείμενος, καιρός, ἐπικαιρός, εὐθετός· προσφυνής, κατάλληλος, ἀρμόδιος. ἐνδιαφέρων, σπουδαῖος. nach der Strasse — πρὸς τὴν ὁδὸν ἐστραμμένος. nahe — παρακείμενος, προσκείμενος, γειτονικός. -e Zeit ἡ εὐκαιρία, ἡ κατάλληλος περίστασις. zur -en Zeit ἐν καιρῷ εὐθέτω, ἐν καιρῷ τῷ δέοντι. es ist mir daran — μοι μέλει, μέ (ἐν)διαφέρει. es ist mir nichts daran — δέν μοι μέλει δι' ὅλου. || —, ἐπρ ἐν εὐκαιρία, ἐν καιρῷ εὐθέτω.

Gelegenheit, die —, πλ -en, ἡ εὐκαιρία, ἐπικαιρία ἢ περίστασις. mit der ersten — εἰς πρώτην εὐκαιρίαν. bei — εὐκαιρίας τυχεύσεως. bei dieser — ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ. die — abpassen ἢ wahrnehmen καιροφυλακῶ, καιροτηρῶ, καιροσκοπῶ. die — ergreifen ἢ benutzen δράττομαι τῆς περιστάσεως, ἐπωφελοῦμαι τὴν περίστασιν.

Gelengeheits dichter, der, ὁ ποιητής τῆς εὐκαιρίας.

Gelegenheits gedicht, das, τὸ ποίημα τῆς εὐκαιρίας.

gelegentlich συμπεσών, τυχαῖος, περιστατικός. || —, ἐπρ ἐν εὐ-

καιρία, εὐκαιρίας τυχεύω περιστάσιν.

gelehrig εὐμαθής, πειθαρχικός, πειθίγιος.

Gelehrigkeit, die, — θεία, εὐμαθία ἢ εὐπειθεία.

Gelehrsamkeit, ἡ πολυμαθία ἢ σοφία.

gelehrt πολυμαθής, παιδευμένος, λόγιος.

-schaft σύλλογος ἐπιστήμης. eine -e Mine annehmen πρὶν τὴν ὁρμήν. eine

λύκειον, ἀνώτερον ἐκπαίδευσης.

der G-e ὁ πολυμαθής πεπαιδευμένος. (πρμ) es

G-er von Himmel ἡ σοφία τοῦ θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

gut predigen τοῖς φρονέουσιν ὁ νοῦν νοεῖται.

Gelehrten schule, ἡ σχολή, ἡ μαθήσιον, λύκειον.

Gelehrten stand, ἡ ἐπιστολή, ἡ σχολή.

Gelehrten verein, ἡ ἐπιστολική σύλλογος.

Geleier, das, -s, τ (μτφ) das ist immer das πάντοτε τὰ αὐτὰ τοῖς συνήθεα συνήθη [τὸ γοῦδοχέρι].

Geleise, das, -s, πλ χιᾶ, aus dem kommen ἄζομαι [χάνω τὰ νερά] dem — bringen ἐκτροχῶς der ins rechte — bringω εἰς τὴν τροχιάν.

Geleit, das, -es, πλ πομπή, προπομπία [τὸ δίσμα] sicheres — ἡ φρουρά. einem das — πέμπω τινά [τὸν ξεπροβήν].

ge leiten μὴ προπεῖν [δοδῆω] συνοδεύω.

Geleiter, der, -s, προπομπός.

Geleits brief, ἡμερ, τὸ ἐφόδιον
στατικόν (γράμμα).

Geleitschiff, das, τὸ προ-
πομπὸν πλοῖον.

Gelenk, das, -es, πλ -ε, ὁ ἀρ-
μός, ἡ ἀρμογή, ἡ διάρθρωσις, κλει-
δωσις.

gelenkig εὐλγιστος, εὐστρο-
φος, εὐκαμπτος.

Gelenkigkeit, die, —, ἡ εὐ-
λγισα, εὐστροφία, εὐαψία.

Gelese, das, -s, ἡ πολυανα-
γνωσία τὰ ἀναγνώσματα [τὰ δια-
βάσματα].

Gelichter, das, -s, ἡ ὁμάς [ἡ
παραία] ἡ συμμορία, σπειρα [ἡ
φάρα].

geliebt προσφιλέως, ἀγαπητός.

Geliebte, der & die, -n, πλ
-n, ὁ ἐραστής [ὁ ἀγαπητικός], ἡ
ἐρωμένη [ἡ ἀγαπητικιά].

gelind μαλακός, ἥπιος, πρᾶος,
ἡμερὸς μέτριος, συγκεκρασμένος
γλυκύς, ἡρεμὸς, (μτρ) -ere Saiten
aufziehen προσφέρομαι ἐπιεικέστε-
ρον. // —, ἔπρ πρᾶως, ἡπίως με-
τρίως.

Gelindigkeit, die, —, ἡ με-
τριότης ἡ πραότης, ἡπιότης, ἐπι-
εικεία.

gelingen* (gelinge gelang
gelungen) ἀμρ ἐπιτυχάνω, ἐπι-
τυγχάνομαι εὐδοκίμω, εὐστοχῶ.
es ist mir gelungen ihn zu über-
reden κατώρθωσα νᾶ τον κατα-
πείσω sein Plan ist ihm ge-
lungen ἐπέτυχε τὸ σχέδιόν του.
das Unternehmen ist nicht ge-
lungen ἡ ἐπιχείρησις δὲν ἐπέτυχεν,
(οἷκ) das ist gelungen! αὐτὸ εἶνε
ἀριστοῦργημα!

Gelingen, das, -s, ἡ ἐπιτυχία,
εὐδοκίμησις.

Gelispel, das, -s, ὁ ψιθυρι-
σμός, τὸ ψιθύρισμα.

gellen ἀμρ ἡχῶ, ἀντηχῶ.

ge loben μὴ ὑπισχνούμαι (ἐρ-
πειῶς, ἐπαγγέλλομαι πανηγυ-
κῶς [τάσσει, τάζω], gelobtes La
ἡ γῆ τῆς παγγελίας.

Gelöbniß, das, -ses, πλ -se
ἐσθλὰ ὑπόσχεσις, ἡ ἀφάρωσις
τάξιμον].

geloct αὐλός [κατακρός].

gelt? ἔπρ (οἷκ) δὲν εἶνε ἀληθ
δὲν ἔχει οὕτως.

gelten* (gelle giltst, er
galt gegolten) ἀμρ ἔχω ἀξί-
αξιῶν ἰσχύω, ἔχω ἰσχύον,
κύρος [πέρνω], λογαρίζομαι,
γίνομαι, νομίζομαι, θεωροῦ
das As gilt elf ὁ ἄστος πηγὴ
ἐνδεκα wie viel gilt diese M
ze? πόσον πηγαίνει τὸ νόμ
τοῦτο; dieses Geld gilt u
αὐτὸ τὸ νόμισμα δὲν πλεονᾷ.

selbe gilt auch von dir τὸ
ἰσχύει καὶ περὶ σοῦ. alle Vor
— nicht πᾶν κέρδος δὲν εἶνε
μιτόν.

was gilt die Wette
στοιχηματίζετε; τί στοιχημα
gilt für einen Gelehrten
ρεῖται πολυμαθῆς. es mag! —
ας εἶνε! das gilt nicht τοῦ
γίνεται αὐτὸ δὲν λογαριᾶται
das gilt mir gleich μοι εἶ
καὶ τὸ αὐτό, μοι εἶνε ἀδιάκ
gleich viel — ἔχω τὴν αὐτ
ἐσθλ. sehr viel bei εἶνε
πλεῖστα ἰσχύω παρὰ τινι. ὁ
viel δύναται μέγα, ἔχει με
ἐπιρροήν. -nd machen ἐπιθ
sich -d machen ἐπιδαλλομα

gilt mir τοῦτα εἰς ἐμὲ ἀπ
ται. // —, ἀμρ, es gilt! σὺ
es gilt eine Wette βάλλω
χημα, was gilt? τί στοι
τίζεις.

Geltung, die, —, ἡ ἰσχὺς
ἡ ἐκδοχή, σημασία. in — sein

Gelübde, das, -s, ἡ ἔσθ
σχέσις [τὸ τάξιμον, τὸ τάμ-

gelüst, das, -es, πλ -ε, ἡ
ὄρεα ἐπιθυμία, ἡ ἀθέμιτος ὁρμή
εἰς τὰ κίττεισι.

gelüsten ἀμὲν ποθῶ διαπόρω,
θυμῷ ἀθεμίστως. er liess sich
ἐκχυρῆσθαι ὑπὸ τοῦ πόθου, sich
lass — lassen ἐπιθυμῶ παρα-
μῆς ἐποφθαλμιῶ. († Γε lass
h nicht — deines Nächsten
εἰς οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα
πλησίον σου.

gemach, das, -es, πλ -ma-
r, ὁ θαλάμος, τὸ δωμάτιον.
nliches — ἡ ἄνοδος, ὁ ἀποκα-
τὰ ἀναγκαῖον. // —, ἐπρ ἡρέμα.
λέως, σχολαίως [σιγά σιγά,
vā].

mächlich ἀναπαυτικός, εὐ-
λα, ἀνετός. // —, ἐπρ ἀνέτως,
αυτικῶς.

mächtigkeith, die, —, ἡ
αυτικότης, βραστήνη, εὐμάρεια.
mahl, der, -s, πλ -ε, ὁ σ-
, ὁ σύμβιος ὁ ἀνήρ.

mahlin, die, —, πλ -nen,
γος, ἡ σύμμιος, συμβία, γυνή.
nahmen μὴ ἀναμνησκῶ,
ῶ.

malde, das, -s, πλ —, ἡ
ρία, ἡ εἰκὼν.

maldeausstellung, die,
σις εἰκόνων.

malde gallerie, ἡ πινακο-

mass, das, -es, πλ -ε, τὸ

mass πρὸ (μετὰ δ ο τ.) συμ-
συνωδᾶ κατά. — der Na-
τὰ τὴν φύσιν, συμφώνως
τὴν φύσιν. meinem Ver-
ien — κατὰ τὴν ὑπόσχ-
unsrerer Abrede — κατὰ
ημῶν συμπερινημένα.

Wassheit, die, — ἡ συμ-
in — deines Wunsches
ως πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν σου,

gemässigt μέτριος. -es Klim
κλίμα συγκρατωμένον, εὐκρατον
-e Zone ἡ εὐκρατος ζώνη.

Gemäuer (aus, -s, πλ —, τ
τείχη, τὸ τεῖχος.

gemein κοινός· συνήθης· πάν
κοινός, ἀγοραίος, γυδαίος· ἀγεννής
προστυχής [πρόστυχος], οἰκείος
σχετικός. das -e Beste τὸ κοινόν
ἀγαθόν ἢ ὄφελος. unter Freunden
ist alles — μεταξύ φίλων τὰ πάντα
εἶναι κοινά. -er Mann ἀνθρώπος κοι-
νός. sich mit einem — mache
σχετίζομαι πρὸς τινα. -er Sol-
dat στρατιώτης ἀπλοῦς. das -
Wesen τὸ δημόσιον, τὸ κοινόν
-er Ausdruck ἡ χυδαία ἔκφρα-
σις, ἡ κοιναλεξία. mit einem
nichts — haben οὐδὲν κοινόν
ἔγω πρὸς τινα. der G-e ὁ ἀπλοῦς
στρατιώτης. das Haus der -er
ἡ βουλὴ τῶν κοινοτήτων.

Gemeinde, die, —, πλ -n,
κοινότης· ἡ ἐνορία. christliche
ἡ χριστιανικὴ κοινότης.

Gemeindean gelegenheit,
die, ἡ κοινοτικὴ ὑπόθεσις.

Gemeinde gut, das, τὸ κοινο-
τικὸν κτῆμα.

Gemeinde haus, das, τὸ δη-
μαρχεῖον, ἡ δημαρχία.

Gemeinde rat, der, τὸ δημο-
τικὸν συμβούλιον. ὁ δημοτικὸς
σύμβουλος.

Gemeinde schule, die, τ
κοινοτικὸν σχολεῖον.

Gemeinde vorsteher, der,
δήμαρχος.

1 **Gemeine**, der, -n πλ -n.
ἀπλοῦς στρατιώτης. das Hau
der -n ἡ βουλὴ τῶν κοινοτήτων.

2 **Gemeine**, die, —, πλ -n,
κοινότης.

gemeinfaßlich καταληπτὸς
τοῖς πᾶσιν· δημῶδης.

Gemeinfaßlichkeit, die

—, ἡ πάγκοινος εὐκαταληψία.

Gemeingeist, der, τὸ δημόσιον πνεῦμα, ἡ κοινὴ γνώμη.

gemein giltig ἢ **gültig** κοινῇ παραδεξιμῆς.

Gemeingut, das, τὸ κοινόν κτῆμα.

Gemeinheit, die, —, πλ -en, ἡ κοινότης ἢ ἀγένεια, χαμέρπεια.

gemein hin, ἢ **-iglich** ἐπὶ κοινῶς, κοινῇ, συνήθως.

gemeinnützig κοινωφελής, δηλωφελής.

Gemeinnützigkeit, die, —, ἡ κοινωφελεία, ἡ κοινὴ ωφέλεια.

Gemeinplatz, der, ὁ κοινὸς τόπος· τὸ κοινόν θέμα.

gemeinsam κοινός, σύγκοινος.

Gemeinsamkeit, die, —, ἡ κοινότης, συντροφικότης.

Gemeinschaft, die, —, πλ -en, τὸ ἐπίκοινον, σύγκοινον, ἡ κοινότης ἢ ἐνότης, ἡ σχέση, συναναστροφή.

— der Gläubigen ἡ ἐνότης τῶν πιστῶν. in — ἐπικοινῶς, κοινῇ· συντροφικῶς. in — leben συγκαταβῶ, συζῶ.

gemeinschaftlich κοινός, σύγκοινος· συντροφικός. -e Sache mit einem machen κοινωπραγματοῦν, συντροφικῶς πρὸς τινα. auf -e Kosten διὰ κοινῶν ἐξόδων.

// —, ἐπὶ κοινῇ, ἐπικοινῶς· συντροφικῶς.

Gemeinschaftlichkeit, die, —, ἡ κοινότης ἢ συντροφικότης.

Gemein sinn, der, ὁ ὁρθὸς λόγος, ἡ ὁρθοφροσύνη.

gemeinverständlich εὐκατάληπτος τοῖς πᾶσι.

Gemeinwesen, das, τὸ δημόσιον, τὸ κοινόν.

Gemeinwohl, das, τὸ κοινὸν ἀγαθόν, τὸ κοινῇ συμφέρον.

Gemenge, das, -s, τὸ μίγμα, σύρμιγμα· τὸ μιγάδιον.

Gemengsel, das, -s, τὸ σύμμιγμα, ὁ κυκεών, τὸ σύμμιγμα.

gemessen (fda messen) μετρημένος [μετρημένος]. ἀνάλογος, κατάλληλος. (μτφ) ἀκριβής, ὠρισμένος· βητός, ὀριστικός.

Gemessenheit, die, —, ἡ καταλληλία, καταλληλότης, ἡ ἀκρίβεια ἢ ὀριστικότητα.

Gemetzel, das, -s, πλ —, ἡ κρεουργία κατακρεούργησις, σφαγή.

Gemisch, das, -s, πλ -e, τὸ μίγμα.

Gemme die, —, πλ -n, ὁ τολύτιμος λίθος.

Gemsbock, der, ὁ αἴγαγρος [ὁ ἀγριμότης· αγρός].

Gemse, die, —, πλ -n, ἡ αἴγαγρος, ἡ βορκάς [τὸ ζυρκαῖ].

Gemsjagd, lie, ἡ θήρα τῶν αἰγάγων.

Gemsjäger, der, ὁ θηράτης τῶν αἰγάγων.

Gemüll, das, -s, τὰ σαρῶματα, τὰ γύμνα· [τὰ σκουπίδια].

Gemunkel, das, -s, ἡ ὑποκοφός βοή.

Gemurmel, das, -s, ὁ ψιθυρισμός, κελασμός, φλοίσθος, βόμβος.

Gemmurre, das, -s, ὁ γόγγυσμός, τὸ γόγγυσμα [ἡ μουρμούρα].

Gemüse, das, -s, πλ —, τὸ λάχανον, χορταρικόν. — essen λαχανοφαγῶς.

Gemüsebau, der, ἡ φύτευσις τῶν λαχάνων, ἡ λαχανία.

Gemüsegarten, der, ὁ κήπος λαχανίας, ὁ λαχανόκηπος.

Gemüsehändler, der, ὁ λαχανοπώλης.

Gemüsehändlerin, die, ἡ λαχανόπωλις, λαχανοπώλητρια.

Gemüsepflanzen, die πλ, τὰ λαχανικά.

gemüssigt ὑπόχρεος, sich — sehen εὐρίσκομαι εἰς τὴν ἀνάγκην.

Gemüt, das, -[e]s, πλ. -er, ἡ ἠθικὴ διάθεσις· ἡ καρδία· ὁ χαρακτήρ. edles — εὐγενὴς καρδία. die -er τὰ πνεύματα, einem etwas zu -e führen ἐπαισθητὸν καθιστῶ τινί τι. sich etwas zu -e ziehen δυσάνασχετῶ, στενογυροῦμαι ἐπὶ τινί.

gemütlich γλυκύθυμος, θυμηδία, καλόκαρδος, εὐχάριστος, εὐάριστος, ἄνετος, ἀναπαυτικός.

Gemütlichkeit, die, — ἡ γλυκύθυμία, θυμηδία· ἡ ἀναπαυτικότης, εὐαρέσκεια. (πρμ) in Geldsachen hört die — auf ἀπέναντι τοῦ συμφέροντος δὲν ἰσχύει ἡ φιλία.

gemütlos ἀνευ καρδίας.

Gemütslosigkeit, die, — ἡ ἄλλειψις καρδίας, ἡ ἀναίσθησία.

Gemütsart, die, τὸ φυσικόν, ἡ κρᾶσις, ὁ χαρακτήρ.

Gemütsbeschaffenheit, die, ὁ φυσικός χαρακτήρ, ἡ φύσις τῆς ψυχῆς.

Gemütsbewegung, die, ἡ ψυχικὴ ταραχή.

gemütskrank ἠθικῶς ἀσθενής, δυσθυμος, μελαγχολικός.

Gemütskrankheit, die, τὸ ψυχικόν νόσημα· ἡ δυσθυμία, μελαγχολία.

Gemütsregung, die, ἡ ψυχικὴ κίνησις, belagliche —, ἡ γλυκύθυμία.

Gemütsruhe, die, ἡ ψυχικὴ ταραχή.

Gemütsverfassung, die, ἡ ψυχικὴ διάθεσις.

Gemütszustand, der, ἡ ψυχικὴ κατάστασις.

Gen πρὸς — (μετὰ αἰτ. ἀνευ ἔκθρου) πρὸς, — Himmel πρὸς τὸν οὐρανόν.

Genähe, das, -s, τὰ ῥαψίματα, τὸ ῥάψιμον.

genau ἀκριδής· ἀκριβολόγος.

σφιγγύς, στενός· οἰκείος, σχετικὸς φειδωλός, οἰκονόμος, πολυφειδής.

-ester Preis τελευταία τιμή.

Frundschaft στενὴ φιλία. mit -

Not μετὰ μεγάλης δυσκολίας, μό

καίματάβιας, erist sehr — εἶνε λα

ἀκριβολόγος, es — nehmen ἀκρι

λογῶ, nehmen Sie es nicht

— damit μὴ ἀκριβολογεῖτε τὰς

περὶ τούτου. // — ἐπρ ἀκριδώς, ἀ

κριδολόγως· φειδωλῶς, οἰκονομ

κῶς, die Zahl — wissen ἤξεύρ

ἀκριδῶς τὸν ἀριθμόν. — kenne

γνωρίζω ἀκριδῶς. — genomme

κατ' ἀκριδολογίαν. — handeln ἐμ

πορεύομαι μικρολόγως, πραγμα

τεύομαι φειδωλῶς, θυσιωνῶ.

Genauigkeit, die, — ἡ ἀκρ

βεια, ἡ ἀκριβολογία, φειδωλία

Gendarm, der, -en, πλ. -en, ὁ

ὁ χωροφύλαξ.

Gendarmerie, die, —, ἡ χωροφυλακή. Hauptman

der — ὁ μοίραρχος.

Genealogie, die, — πλ. -[e] ἡ

ἡ γενεαλογία.

Genealogisch γενεαλογικός.

genehm ἀρεστός, — sein ἀρμ

ζω, wenn es Ihnen — ist εὐαρε

στετήθεε όταν αγαπάτε.

genehmigen ὁ ἀποδέχομαι

δέχομαι ἐπιδοκιμάζω, ἱγκρύνω

Genehmigung, die, —, -en, ἡ

ἡ ἔγκρισις, ἐπιδοκιμασία

ἀποδοχή· ἡ κέρωσις, ἐπικέρωσις

mit Ihrer — τῇ ὑμετέρᾳ συναίν

σει, μετὰ τὸ θέλημά σας.

geneigt (für neigen) κεκλιμ

νος, ἐπικλινής, εὐδιάθετος, πρόθ

μος, εὐμενής, εὐνοϊκός, φίλος

zum Bösen — ἐπιρριπής εἰς

κακόν, zum Zorne — εὐερέτιστος

ὀξύθυμος, ὀργίλος, θυμώδης, εἰπε

— sein εὐνοῶ τινα, εὐνοϊκῶς δι

κεῖμαι πρὸς τινα.

Geneigtheit, die, —, ἡ κλίσις

ἡ ῥοπή, ἡ προθυμία, διάθεσις. ἡ εὐνοία, φιλιότης.

General, der, -s, πλ -e, ὁ στρατηγός, kommandierender — ἀρχιστρατηγός.

General adjutant, der, ὁ ὑπα-στιαστής.

General arzt, der, ὁ ἀρχία-τρος.

Generalat, das, -es πλ -e, ἡ στρατηγία.

Generalfeld marschall, der ὁ στρατάρχης.

Generalfeldzeug meister, der, ὁ ἀρχηγός τοῦ πυροβολικοῦ.

Generalin, die, —, πλ -nen, ἡ γυνὴ στρατηγοῦ.

generalisieren μὴ γενικεύω.

Generalissimus, der, —, πλ — & -mi, ὁ πολέμαρχος, ὁ ἀρχιστράτηγος.

Generalität, die, —, πλ -en, τὸ στρατηγεῖν· οἱ στρατηγοί.

General lieutenant, der, ὁ ἀντιστράτηγος.

General major, der, ὁ ταξι-άρχος.

General marsch, der, (στρ) ἡ τυμπανόκρουσις, τὸ ἐγερτήριο.

Generalquartier meister, der, ὁ στρατοπεδάρχης.

Generalschaft, die, —, ἡ στρατηγία· ἡ ἀρχηγία.

General stab, der, τὸ γενικὸν ἐπιτελεῖον.

Generalstabs karte, die, ὁ χάρτης τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου.

Generalsuper intendent, der, ὁ γενικός ἐφορος τῶν ἐκκλη-σιῶν.

Generals würde, die, τὸ ἀξι-ωμα στρατηγοῦ, ἡ στρατηγία.

General versammlung, die, ἡ γενικὴ συνέλευσις.

Generation, die, —, πλ -en, ἡ γενεά.

generell γενικός.

generisch περιεκτικὸς τοῦ γένους.

genesen* (genese genas· ge-nesen) ἀμς ἀναρραῖζω, ἀναρρώ-νυμαι, ὑγιαίνωμαι, ἀναλαμβάνω ἐκ τῆς νόσου [γιάνω, ξαρωστιάω, γί-νομαι καλά] eines Kindes — τίκτω παιδίον [λευθερώνομαι].

Genesung, die, — ἡ ἀνάρρωσις.

genetisch γενετικός, κοσμογον-νικός.

genial μεγαλοφυΐς -er Mensch μεγαλοφυΐς ἀνὴρ, φωστήρ.

Genialität, die, —, πλ -en, ὁ ἔξοχος νοῦς, ἡ μεγαλοφυΐα, μεγα-λόνοια· ὁ φωστήρ.

Genick, das, -s, πλ -e, ὁ αὐ-χὴν, τράχηλος [ὁ στέρκος]. sich das — brechen ἐκτραχηλίζομαι.

Genie, das, -s, πλ -s, ἡ μεγα-λοφυΐα· ὁ μεγαλοφυΐς ἀνὴρ, ὁ φω-στήρ. (οἶκ) liederliches — ὁ φαυ-λόδιος.

Genie corps, das, τὸ μηχανικὸν (σῶμα).

genieren μὴ στενοχωρῶ, ἐνο-χλῶ, sich — υποστέλλομαι, συ-στέλλομαι ἐντρέπομαι.

geniessbar ἐδωδίκος [φαγωσι-μος] πόσιμος.

Geniessbarkeit, die, —, τὸ ἐδωδιμον· τὸ πόσιμον.

geniessen* (geniesse· genoss· genossen) μὴ γεύομαι, τρώγω· δο-κιμάζω· ἀπολαύω, καρποῦμαι. er hat noch nichts genossen δὲν ἔβαλεν ἀκόμη τίποτε εἰς τὸ στόμα του, εἶνε εἰσέτι νηστis. er hat das seinige genossen ἀπέλαυσε τὸ μερίδιόν του. eine gute Erzie- lung — τυγχάνω καλῆς ἀγωγῆς.

Geniessen, das, -s, ἡ ἀπό-λαυσις· ἡ καρπεία, χάρπησις.

Genie streich, der, τὸ μεγα-λοφυὲς πραξικόπημα.

Genie wesen, das, (στρ) τὸ μηχανικόν.

Geniste, das, -s, ὁ φορυτός, τὰ κάρφη, τὰ ξυλάκια.

Genitalien, die, πλ, τὰ γεννητικά μέρη.

Genitiv der, -s, πλ -e, (γρμ) ἡ γενική (πτοίσις).

Genius, der, —, πλ Genien, ὁ ἀγαθὸς δαίμων, ὁ ἄγγελος.

Genoss, der, -en, πλ -en, ἡ -e, der, -n, πλ -n, ὁ σύντροφος, συνάδελφος.

Genossenschaft, die, —, πλ -en, ἡ εταιρεία· ὁ συνεταιρισμός.

Genossin, die, —, πλ -nen, ἡ σύντροφος [ἡ συντρόφισσα].

Genre bild, das, ἡ εἰκὼν τοῦ κοινοῦ βίου, ἡ βιογραφία.

Genre maler, der, ὁ βιογραφάρος.

Genre malerei, die, ἡ ζωγραφικὴ τοῦ κοινοῦ βίου, ἡ βιογραφία.

genug ἐπρ ἀρκῶν, ἱκανός, ἐπαρκής, ἀρκετός. ἀρκούντως, ἀποχρώντως [ἀρκετά]. wenig — ἀρκετὰ ὀλίγος. Geld — ἀρκετὰ χρήματα. wenig — ἀρκετὰ ὀλίγος. gut — ἀρκετὰ καλός. nun ist es — ἀρκεῖ πλέον. das ist — ἀρκεῖ, αὐτὸ ἐπαρκεῖ. er hat — ἔχει ἀρκετὰ. das ist mir nicht — αὐτὸ δέν μοι ἀρκεῖ. doch — hiervon ἀλλ' ἀρκετὰ περὶ τούτου.

Genüge, die, —, ἡ ἐπάρκεια, ἀρκετότης. zur — ἀρκούντως, ἐπαρκῶς. ich habe zur — ἔχω ἀρκετὰ einem — thun ἢ leisten ἱκανοποιῶ τινα.

genügen ἀμὴ ἀρκῶ, ἐξαρκῶ, ἐπαρκῶ. das genügt αὐτὸ ἀρκεῖ, φθάνει, sich an (ἢ mit) etwas — lassen ἀρκοῦμαι εἰς τι.

genügend ἱκανός, ἀρκῶν, ἐπαρκής, ἀρκετός. sich selbst — αὐ-

ταρκής.// —, ἐπρ ἀρκούντως, ἐπαρκῶς [ἀρκετά].

1 **genugsam** ἱκανός, ἀρκετός.

2 **genügsam** ὀλιγαρκής, ὀλιγοδείης· λιτοδίαιτος.

Genügsamkeit, die, —, ἡ ὀλιγαρκεία· ἡ αὐτέρκεια.

genug-thun ἀμὴ ἱκανοποιῶ

Genugthuung, die, —, ἡ ἱκανοποίησις, ἱκανοδοσία. einem — geben ἱκανοποιῶ τινά. — fordern ζητῶ ἱκανοποίησιν.

Genus, das, —, (γρμ) τὸ γένος (τῶν ὀνομάτων)· ἡ διάθεσις (τῶν ῥημάτων).

Genuss, der, -es, πλ Genuss, ἡ ἀπόλαυσις· ἡ τέρψις, ἡ εὐχαρίστησις, ἡ ἡδονή, ἡ κάρπωσις, ἡ καρπεία· ἡ χρῆσις. — des Abendmahls ἡ μετὰληψις.

Genuss sucht, die, ἡ φιληδονία, ἡ ἡδυπάθεια.

genussstüchtig φιληδονος, ἡδυπαθής.

Geodäsie, die, —, ἡ γεωδαισία, γεωδαιτικὴ γεωδαιτικός.

Geograph, der, -en, πλ -en, ὁ γεωγράφος.

Geographie, die, —, πλ -[e]n, ἡ γεωγραφία.

geographisch γεωγραφικός.

Geolog, der, -en, πλ -en, ὁ γεωλόγος.

Geologie, die, —, πλ -[e]n, ἡ γεωλογία.

geologisch γεωλογικός.

Geometer, der, -s, πλ —, ὁ γεωμέτρης.

Geometrie, die, —, πλ -[e]n, ἡ γεωμετρία.

geometrisch γεωμετρικός.

Georgine, die, —, (φτλ) ἡ θάλλια

Gepaart ζευκτός, ζευγαρωτός.

Gepäck, das, -es, πλ -e, τὰ σκεύη, ἡ ἀποσκευή, τὸ ἐφόδιον, [τὰ πράγματα].

Gepäckschein, der, ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀποσκευῆς.

Gepfeife, das, -s, τὸ θηηνέες σφύρισμα [τὸ σφύρισμα].

Geplänkel, das, -s, ἡ ἀψιμαγία, ὁ ἀκροβολισμός.

Geplapper, das, -s, ἡ φλυαρολογία, πολυλογία, λαλαγία, ἡ λογαδιάρροια.

Geplärre, das, -s, αἱ κραυγαί, αἱ τιναί.

Geplätscher, das, -s, τὸ κάγλασμα, ὁ φλοισβός, ὁ κελαουσμός.

Geplauder, das, -s, ἡ λαλαγία, ἡ φλυαρολογία.

Gepolter, das, -s, ὁ θόρυβος, ἡ ταραχή, ὁ γλῶσσος.

Gepräge, das, -s, τὸ ἐκτύπωμα. (μτφ) ὁ τύπος, χαρακτήρ· ἡ φυσιογνωμία.

Geprahle, das, -s, ἡ μεγαλαυγία, μεγαληγορία, κομπορημοσύνη.

Gepränge, das, -s, ἡ μεγαλοπρέπεια, πολυτέλεια.

Geprassel, das, -s, ὁ πάταγος, ὁ κύπος, ὁ κρότος. ὁ τρισμός τοῦ πυρός, ὁ σπινθηρισμός.

Geprickel, das, -s, ὁ κνισμός, ὁ νιμός [τὸ ἀγκύλωμα].

geputzt κομψευτός, κεκαλλωπισμένος.

Gequake, das, -s, τὸ βρεκικέξ των βρεγμάτων, τὸ κλάσμα.

Gequäle, das, -s, ὁ βασανισμός, ἡ τυραννία.

gerad ὡς gerade. — oder ungerad? μονὰ ἢ ζυγὰ; ζυγὰ ἢ ἄζυγὰ;

geradaus ἐπὶ εὐθύτροπον, κατ' εὐθυρίαν, κατ' εὐθείαν, ἀπ' αὐθείας [ῥαία, ῥαία πέρα].

gerade εὐθύς [ῥαίος]· εὐθύγραμμος, εὐθυτενής. (μτφ) εὐθύς, εὐθευτής, παρρησιαστικός. — Siras-ken εὐθεῖαι ὁδοί. — n Weges τῆν

εὐθείαν ὁδόν, κατ' εὐθείαν, das — Gegenteil τὸ ἀντιθετον ἀκριβῶς.

— Zahl ἀκριβὴς ἀριθμός. steht — 1 στάθητι ὄρθοι! in -r Richtung

ατ' εὐθυρίαν, κατ' εὐθείαν, die — Richtung ἡ εὐθυρία, εὐθύτης

— machen εὐθύνω. (μτφ) [ἰν] — sein lassen δὲν ἐξετάζω τὸ πρῶγμα

κατ' ἀκριβολογίαν. // —, ἐπρ. κατ' εὐθυρίαν, κατ' εὐθείαν, ἀπ'

εὐθείας [ῥαία]. ἀκριβῶς [ῥα ῥα] παρρησία, εὐκρινῶς ἀντικρυς,

κατ' εὐθείαν. — gehen εὐθυπορῶ, εὐθυποροῦμαι [πηγαίνω ῥαία] ἑ-

σταμαι ὀρθοστάθην [στέχω ῥαία]. das ist — meine Meinung αὕτη

εἶνε ἀκριβῶς ἡ γνώμη μου. es ist — neun Uhr εἶνε ἀκριβῶς ἐνάτη

ώρα. — als ich fortging ἀκριβῶς ὅτε ἀπηρχόμην [ῥα ῥα ὅταν ἔ-

φευγα]. das traf — zu τοῦτο συνέπεσεν ἀκριβῶς. — so viel ἀκρι-

βῶς τοσαῦτα. — aus παρρησίᾳ ἀνυποστόλως, κατ' εὐθείαν.

geradehin ἐπρ κατ' εὐθυρίαν, κατ' εὐθείαν.

geradeswegs ἐπρ κατ' εὐθείαν, **geradeweg** ἐπρ ἀνυποστόλως,

παρρησία.

geradezu ἐπρ κατ' εὐθείαν ἀντικρυς ἀνυποστόλως.

Geradheit, die, ἡ εὐθύτης. — im Reden ἡ εὐθυρρημοσύνη.

Gerad lauf, der, ἡ εὐθύδρο-μία, ὀρθοδρομία.

geradlinig εὐθύγραμμος, **Geradlinigkeit**, die, —, ἡ εὐθυγραμμία.

Gerad sinn, der, ἡ εὐθυφροσύνη, εὐθυδουλία.

gradsinnig εὐθύφρων, εὐθύ-ουλος.

geradwinkelig ὀρθογώνιος. **Gerase**, das, -s, ἡ μανία, λύσσα.

Gerassel, das, -s, ὁ πάταγος, κρότος· ὁ τριγμός.

Gerät, das, -es, πλ -ε, το σκεῦος [τὸ χρεῖασιδι] τὸ σκευάριον· τὰ σκεύη ἢ οἰκοσκευή, τὰ ἐπιπλα. silbernes—τὰ ἀργυρᾶ σκεύη.

geraten* ἄμς περιέρχομαι, περιπίπτω, καταντῶ. εὐστοχῶ, εὐδοκιμῶ, ἐπιτυχάνω. in eines Hände — περιπίπτω εἰς χεῖράς τινος. an einander — συγκρούομαι, ἔρχομαι εἰς χεῖρας. gut -e Kinder παιδία καλῶς ἀνατετραμμένα. ins Unglück — περιπίπτω εἰς δυστυχίαν. in Verlegenheit — περιέρχομαι εἰς ἀμχανίαν. in Vergessenheit — περιέρχομαι εἰς λήθην. sie sind mit einander in Streit — περιήλθον εἰς ἔριδα πρὸς ἀλλήλους. in Zorn — ἐξάπτομαι. in Verwirrung — περιέρχομαι εἰς σύγχυσιν. auf einen Gedanken schwärzen ein Ideal. auf einen falschen Weg — σφάλλομαι τῆς ὁδοῦ in eine Schlinge — ἐμπίπτω εἰς παγίδα. das Haus geriet in Brand ἡ οἰκία ἀνεφλέγη. unter Räuber — ἐμπίπτω εἰς ληστές. mit dieser Summe ist mir nicht — τὸ ποσὸν τοῦτο δέν μοι ἐπαρκεῖ, es wäre dir -er, wenn du . . . , ὅα ἦτο προτιμότερον διὰ σέ ἐάν . . . nicht — ἀστοχῶ, ἀποτυχάνω.

Geräte wol, das, ἡ τόχη. aufs — εἰς τὴν τόχην [τ'ς τὰ κουτουροῦ].

Gerätschaft, die, —, πλ -en, τὸ σκεῦος, σκευάριον.

geraum πολὺς, μακρός· μακροχρόνιος. seit -er Zeit ἀπὸ πολλοῦ χρόνου.

geräumig εὐρύχωρος, εὐρυχωρής, πλατύχωρος.

Geräumigkeit, die, —, ἡ εὐρυχωρία.

Geräusch, das, -es, ὁ θόρυβος, πάταγος.

geräuschlos ἀθόρυβος, ἡσυχος. (μτφ) μετρίφρων.

Geräuschlosigkeit, die, —, τὸ ἀθόρυβον, ἡ ἡσυχία.

geräuschvoll θορυβώδης, παταγώδης, ταραχώδης, πολυτάραχος.

Geräusper, das, -s, ὁ πτυελισμός, ἀποφλεγματισμός [τὸ πτύσιμο].

gerben μὴ βυρσοδεψῶ, βυρσεύω, σκυτοδεψῶ, γνάπτω. (μτφ) δέρω, κοπανίζω, γναφω.

Gerber, der, -s, πλ —, ὁ βυρσοδέψης, σκυτοδέψης, γναφεύς [ὁ ταμπάκης].

Gerberei, die, —, πλ -en, ἡ βυρσοδεφικὴ, σκυτοδεφικὴ, τὸ σκυτοδέφιον, γναφεῖον [τὸ ταμπάκικο].

Gerberhandwerk, das, ἡ σκυτοδεφικὴ, βυρσοδεφικὴ [τὸ ἄργασμα].

Gerbe säure, die, (γμ) τὸ δεφικὸν ὀξύ, ἡ δρυοφλοῖς, τὸ στύμμα.

gerecht δίκαιος· νόμιμος ἀρμόδιος, κατάλληλος. -er Mann ἀνὴρ δίκαιος. -e Forderung δίκαια ἀπαίτησις. es ist — εἶνε δίκαιον. //—, ἐπρ δικαίως. — handeln δικαιοπραγῶ.

Gerechtigkeit, die, —, ἡ δικαιοσύνη, δικαιοσύνη· τὸ δικαίωμα. — üben ἀσκή δικαιοσύνης. — widersfahren lassen ἀπενέμω δικαιοσύνην.

Gerechtigkeits liebe, die, τὸ φιλοδίκαιον, ἡ δικαιοσύνη.

Gerechtigkeits pflege, die, ἡ ἀσκησις τῆς δικαιοσύνης.

Gerechtsame, die, —, πλ -n, τὸ δικαίωμα.

Gerede, das, -s, τὰ λεγόμενα· τὰ θρυλούμενα, ἡ φήμη· ἡ κενολογία, λαλαγῇ, ἀφελυσταί. ins — bringen διασύρω, δυσσημαῖ. ins — kommen γίνομαι ἀντικείμενον ὁμιλίας. sich nicht um das

— der Leute kümmern ἀδιαφοροῖ
τὸ λέγεσθαι αὐτὸν ἀνθρώποι.

Gereibe, das, -s, ἡ συνεγῆς
τρίψις.

ge reichen ἀρῇ συντελεῶν ὁ σ-
ταίνω, das **g-reicht** ἰς zur Ehre
τοῦτο σοὶ περὶποιεῖ τιμὴν, zum
Nutzen — φέρω ὄφελος, zur
Schande — προσάπτω αἰσχος, zum
Ruhme — φέρω (προξενεῖν) τιμὴν.

Gereisse, das, -s, ἡ ἐπείξις,
ἢ αὐ διαγωνισμός, ἀνταγωνισμός.

gereizt ἐξηρηθισμένος.

Gereiztheit, die, —, ὁ ἐρε-
θισμός.

gereuen ἀνθ, es **gereut** mich
μεταμέλει μοι, μετανοῶ [μετα-
γνώσκω], sich etwas — lassen
μετανοῶ τι.

1 **Gericht**, das, -es, πλ —, τὸ
μαγεῖρισμα, ἔδισμα, φαγητόν.

2 **Gericht**, das, -es, πλ —e, τὸ
δικαστήριον, ἡ κρίσις ἢ δικη
über einen — halten κρίνω, δι-
κάζω τινα, das **jüngste** — ἡ δευ-
τέρω παρουσία, vor — erscheinen
ἐμφανίζομαι εἰς τὸ δικαστήριον zu
— sitzen εἶμαι δικαστής, vor —
laufen καλῶ εἰς τὸ δικαστήριον,
κλητεύω.

gerichtlich δικαστικός.

Gerichts akten, die πλ, τὰ
δικόγραφα, ἡ δικογραφία.

Gerichts aktuarius, der, ὁ
δικαστικός γραφεύς.

Gerichtbarkeit, die, —, ἡ
δικαιοδοσία ἢ ἀρμοδιότης.

Gerichts beamte, der, ὁ δι-
καστικός ὑπάλληλος.

Gerichts beisitzer, der, ὁ δι-
καστικός πρόεδρος.

Gerichts bezirk, der, τὸ δι-
καστικὸν τμήμα.

Gerichts hote, der, ὁ δικα-
στικός κλητήρ.

Gerichts brauch, der, τὸ δι-
κονικὸν ἔθιμον.

Gerichts buch, das, τὸ πρω-
τόκολλον δικαστηρίου.

Gerichts diener, der, ὁ δικα-
στικός κλητήρ.

Gerichts ferien, die πλ, αἱ
διακοπαὶ τῶν δικαστηρίων.

Gerichts gang, der, ἡ δια-
δικασία.

Gerichts gebühren, die πλ,
τὰ δικαστικά δικαίωματα.

Gerichts halter, der, ὁ δι-
καστής.

Gerichts hof, der, τὸ δικα-
στήριον.

Gerichts kanzlei, die, ἡ
γραμματεία δικαστηρίου.

Gerichts kosten, die πλ, τὰ
δικαστικά έξοδα.

Gerichts ordnung, die, ὁ δι-
καστικός κανονισμός.

Gerichts person, die, ὁ δι-
καστής.

Gerichts prääsident, der, ὁ
πρόεδρος δικαστηρίου.

Gerichts saal, der, τὸ ἀκροα-
τήριον δικαστηρίου.

Gerichts schreiber, der,
γραφεύς δικαστηρίου.

Gerichts sitzung, die, ἡ συ-
νεδρίασις δικαστηρίου.

Gerichts sporteln, die πλ,
τὰ δικαστικά δικαίωματα.

Gerichts sprengel, der, ἡ
περιφέρεια δικαστηρίου.

Gerichts stand, der, ἡ δικαιο-
δοσία δικαστηρίου.

Gerichts stätte, die, ἡ ἔδρα
δικαστηρίου.

Gerichts stil, der, τὸ δικανι-
κὸν ἔθος.

Gerichts tag, der, ἡ ἡμέρα
συνεδριάσεως ἢ δικάσιμος.

Gerichts taxe, die, ἡ διατί-
μησις δικαστηρίου.

Gerichts termin, der, ἡ ἀνα-
βολὴ δίκης.

Gerichtsverfahren, das, ἡ διαιδικασία.

Gerichtsverfassung, die, ὁ δικαστικός ὁργανισμός.

Gerichtsverhandlung, die, ἡ δικαστικὴ συζητήσις ἢ διαδικασία.

Gerichtsverwalter ἢ **verweser**, der, ὁ δικαστής.

gerieben ἴδα reiben· πετριμένος· (μυτ) ἐπιτριπτός, πονοῦργος.

Giesel, das, -s, ὁ κελαρυτής, ὁ φλοισδός.

gering μικρός, παραμικρός, εὐτελής, ἀσημαντός· ὀλίγος, ὀλιγοτάτος, ἐλάχιστος. -es Vermögen περιουσία μικρά. um ein -es ἀντιτέλους τιμῆς. von -em Stande ἐκ ταπεινοῦ γένους. — schätzen ὀψινῶ, περιφρονῶ.

geringer (συχρ τοῦ gering) μικρότερος, μείων, ἐλάττων ὑποδεστέρος, κατώτερος. — machen μειῶ, ἐλαττώω, ὀλιγοστεύω. — werden μειοῦμαι, ὀλιγοστεύω.

geringfügig παραμικρός, εὐτελής, ἀσημαντός, ἐλάχιστος.

Geringfügigkeit, die, —, ἡ εὐτελεία, παρακρότης, ἀσημότης.

geringhaltig παραμικρῶς ἄξιός, εὐτελής.

Geringhaltigkeit, die, —, ἡ εὐτελής ἀξία, ἡ εὐτελεία.

geringschätzig περιφρονητικός, καταφρονήσις, ἀξιοκαταφρόνητος.

Geringschätzigkeit, die, —, ἡ περιφρονητικότης· τὸ καταφρονῆναι.

Gering schätzung, die, ἡ καταφρόνησις, καταφρόνησις.

geringste (ὁπερ ἐστ. τοῦ gering) ἐλάχιστος, μικρότατος, ὀλίγιστος· εὐτελειότατος, παρὰ μικρότατος, nicht im -n οὐδὲ τὸ παράπαν οὐδαμῶς, οὐδὲν. nicht die — Zeit οὐδὲ

στιγμὴ χρόνου. —r Preis τιμὴ ἐλάχιστη, εὐτελεσιότατη.

gerinnbar πήξιμος, εὐπηκτός.

Gerinnbarkeit, die, —, τὸ εὐπηκτόν.

Gerinne, das, -s, ἡ ῥοή· ἡ ὕδρα· ῥοή, ἡ ὕδρογόνη [ἡ κουτσουνοῦρα].

gerinnen* aus πήγνυμαι, πηγνύομαι [πήσσει, πύζω].

Gerinnen, das, -s, ἡ πηξίς.

Gerippe, das, -s, ὁ σκελετός [τὸ κουράρι]. — eines Schiffes τὸ σκάφος πλοίου.

germanisch Γερμανικός.

gern* ἐπὶ ἀκούειν, εὐχαρίστω, προθύμως, μὲ εὐχαρίστησιν. — haben, μοι ἀρσκει, ἀγαπῶ. — sehen ἀρέσχομαι βλέπων [ῥέγομαι]. etwas — thun ἀρέσχομαι πράττων τι, ἀλλ' ἀρέσκει νὰ πράττω τι. — schreiben, trinken, schlafen, αγαπῶ νὰ γράψω, πίνω, κοιμῶμαι. — oder ungern ἐκούσιως ἢ ἀκούσιως, ἐκόν ἄκων [θέλοντας καὶ μὴ θέλοντας]. ich möchte — ἐπεθύμουν πολὺ. — gesehen ἀσπασιός, ἀσπασίως.

Gerngross, der, —, ὁ ἐμμανής πρὸς τὸ μεγαλεῖον, ὁ μεγαλομανής.

Geröchel, das, -s, ὁ ῥόγος· ὁ μυγθισμός [τὸ ῥοχαλητόν, τὸ ῥοχαλίσμα· τὸ ἀγκομαχητῶν].

Gerolle, das, -s, ἡ συνεχὴς κόλσις.

geröstet ὁπτός, κορυβαλλός [καθουρντιστός].

Gerste, die, —, ἡ κριθή, τὸ κριθάριον [τὸ κριθάρι]. geröstet — ἡ κάχρος [ἡ ψανή, τὰ τοιαῦτα· κόλλυβα].

gerstenähnlich. ἢ -artig κριθανίας, ὁμοίος κριθῇ.

Gerstenbier, das, ὁ κριθινός ζυθος.

Gerstenbrot, das, ὁ κριθινός ἄρτος.

Gersten graupen, die πλ, ὁ φαρος.

Gersten grütze, die, τὰ κριθιναῖα φῖτα, ὁ γονδρόν κριθιάλευρον.

Gersten korn, das, ὁ κόκκος κριθῆς — am Auge ὁ κέγχρος, τὸ καλλίσαιον τοῦ ὀφθαλμοῦ [τὸ κριθασακί].

Gersten malz, das, τὸ στέμνιον κριθῆς μετὰ τὴν ζυθοποιάν.

Gersten mehl, das, τὸ κριθιναῖον ἄλευρον, τὸ κριθιάλευρον.

Gersten saft, der, ὁ χυμὸς τῆς κριθῆς, ὁ ζυθος.

Gersten schleim, der, ἡ κριθιναῖα πηκτάνη | ὁ κουρκουτί.

Gersten schrot, das, ἡ κοπανιστὴ κριθῆς, αἱ ρικίδες | τὸ πλιγοῦρι.

Gersten trank, der, ἡ κριθίνη πικτάνη, ὁ ζυθος.

Gerte, die, —, πλ -n, ὁ βράδαρος, ἡ βράδος [ἡ βέρρα, βίτσα].

Geruch, der, -s, πλ Gerüche, ἡ ὁσφρησις, ὁσφρανσις. ἡ ὁσμὴ [ἡ ὁρωσιὰ] | guter, angenehmer — ἡ εὐωδία, εὐοσμία. schlechter, unangenehmer — ἡ δυσωδία, ἡ κακωσμία. brandiger — ἡ ὁσμὴ καυρυστάτος [ἡ καύλα, ἡ τσαυδία].

im — der Heiligkeit stehen δεῖξαι ἐν ἀγνότητι καὶ ὁσιότητι.

geruchlos ἀνοσμος, ἄοσμος.

Geruchlosigkeit, die, —, ἡ ἀσμία.

Geruchs nerv, der, τὸ ὁσφρητικὸν νεῦρον.

Geruchswerkzeug, das, τὸ ὁσφρητήριον ὄργανον.

Gerücht, das, -es, πλ -e, ἡ φήμη, ὁ λόγος, τὰ ὁρυλούμενα.

das — verbreiten διαδίδω, διαθρύλλω, διασπείρω. es geht das — ὁρυλεῖται, λόγος διαδίδεται [λόγος ἐβλήθη].

geruhen ἀμὴ εὐδοκῶ, καταδέχομαι.

Gerüll, das, -s, τὰ συντρίμματα. [μετὰ τὰ παλαιὰ σκεύη.

Gerumpel, das, -s, ὁ θόρυθος, ἡ βροή, ὁ πάταγος.

Gerümpel, das, -s, ἡ παλαιὰ σκεῦη, τὰ γευτάρια.

Gerüst, das, -es, πλ -e, τὸ ἔκριον, τὸ παράπηγμα [ἡ σκαλωσιὰ], τὸ ἐκρίωμα.

Gerüttel, das, -s, ἡ σεισις, διασεισις [τὸ σεισοκούνημα].

Gesäge, das, -s, ἡ συνεγχῆς πρίσις, τὸ ἀδιάκοπον πρίονισμα.

Gesalbte, der, -n, ὁ Χριστός.

Gesäme, das, -s, τὰ σπέρματα, ὁ σπόρος.

gesamt σύμπαρ, συνάπαρ, ἀπαξάπαρ, σύνολος, ὁλοκληρὸς.

die — e Einwohnerschaft τὸ σύνολον τῶν κατοίκων. mit der -en Macht πανστρατιά, πανστρατεία.

Gesamtthe griff, der, ἡ γενικὴ ἔκθεσις.

Gesamtbetrag, der, τὸ σύνολον, τὸ ὅλικόν ποσόν.

Gesamtein druck, der, ἡ καθ' ὅλου ἐντύπωσις.

Gesamt ertrag, der, τὸ σύνολον τῶν κεραιδῶν.

Gesamtheit, die, —, ἡ ὁλότης, τὸ σύνολον.

Gesamt resultat, das, τὸ ὅλικόν ἐξαγόμενον.

Gesamt summe, die, τὸ ὅλικόν ἄθροισμα.

Gesamtwohl, das, τὸ κοινὸν ἀγαθόν, τὸ κοινὴ συμφέρον.

Gesamtzahl, die, ὁ ὅλικὸς ἀριθμὸς.

gesandt (de senden) ἀπεσταλμένος. der G-e ὁ πρέσβευτής. ὁ ἀπεσταλμένος. die G-n of πρέσβεις. päpstlicher -er ἑξαρχὸς τοῦ Πάπα.

Gesandtin, die, —, πλ -nen, ἡ πρέσβις.

Gesandtschaft, die, —, πλ. —en, ἡ πρεσβεία, päpstliche — ἡ ἐξάρχια τοῦ πάπα.

gesandtschaftlich πρεσβευτικός· διπλωματικός.

Gesandtschafts personal, das, τὸ προσωπικὸν πρεσβείας.

Gesandtschafts rat, der, ὁ σύμβουλος πρεσβείας.

Gesandtschafts sekretär, der, ὁ γραμματεὺς πρεσβείας.

Gesang, der, —es, πλ. Gesänge, τὸ ᾄσμα, ἡ ᾠδή [τὸ τραγοῦδι]. lieblicher — ἡδὺ ᾄσμα, feierli her — ὁ ὕμνος. — der Vögel τὸ ᾄσμα τῶν πτηγῶν, τὸ κελάδημα.

Gesang buch, das, τὸ ὕμνολόγιον.

Gesang lehrer, der, ὁ διδάσκαλος τῆς φωνητικῆς μουσικῆς.

gesangreich μελωδικός.

Gesang stunde, die, τὸ μάθημα φωνητικῆς μουσικῆς.

Gesang weise, die, τὸ μέλος, ἡ μελωδία, ὁ ἦχος.

Gesäss, das —es, πλ. —e, τὸ ἐπιθρόνον, ὁ γλουτός [τὸ κωλομέρι].

Gesaufe, das, —s, ἡ ἀκρατοποσία.

Gesause, das, —s, ὁ βοῖχος, βοϊδός, τὸ βοΐζημα [τὸ οὐβούρισμα].

Gesäusel, das, —s, ὁ ψιθυρισμός, τὸ ψιθύρισμα.

Geschäft, das, —es, πλ. —e, ἡ ἐργασία, ἀσχολία, ἐνασχόλησις [ἡ δουλεία] ἡ ὑπόθεσις· τὸ ἔργον, ἐπιτηδεύμα. ich hab —e ἔχω ἀσχολίας. häusliche —e οἰκιακαὶ ὑποθέσεις. welches — treiben Sie? τί εἶνε τὸ ἔργον σας; ein — eröffnen ἀνοίγω κατάστημα. ein bedeutendes — κατάστημα σημαντικόν. gute —e machen ὥφελουμαι ἐμπορευόμενος [πάνω καλαὶς δουλείαις] seine —e besor-

gen φροντίζω περὶ τῶν ὑποθέσεων μου.

geschäftig ἀσχολός, ἐνησχολημένος· πολυάσχολός, ἐνεργητικός.

Geschäftigkeit, die, —, ἡ ἀσχολία, πολυασχολία.

geschäftlich ἐμπορικός, —e I.eziehungen ὑποθέσεις.

Geschäfts an gelegenheit, die, ἡ ὑπόθεσις.

geschäftserfahren ἐμπειρὸς τῶν ὑποθέσεων.

Geschäfts erfahrung, die, ἡ πείρα τῶν ὑποθέσεων, ἡ τριβή.

geschäftsfrei ἀπράγμων ἀεργός, ἀργός [ἀνεργός].

Geschäfts freund, der, ὁ ἐμπορικός ἀνταποκριτής.

Geschäfts führer, der, ὁ διεύθυντής καταστήματος.

Geschäfts führung, die, ἡ διεύθυνσις καταστήματος.

Geschäfts gang, der, ἡ πορεία τῶν ὑποθέσεων.

Geschäfts klugheit, die, ἡ περὶ τὰ πράγματα δεξιότης, ἡ ἐμπειροπραγμοσύνη.

Geschäfts kreis, der, ὁ κύκλος τῶν ὑποθέσεων.

geschäftskundig ἐμπειρὸς τῶν ὑποθέσεων, ἐντριβὴς εἰς τὰ πράγματα, ἐμπειροπράγμων.

geschäftslös ἀεργός, ἀπράγμων, ἀργός [ἀνεργός].

Geschäftslosigkeit, die, —, ἡ ἀπραγμοσύνη, ἀργία.

Geschäfts mann, der, —s, πλ. —leute, ὁ ἄνθρωπος τῶν ὑποθέσεων· ὁ ἐμπορός.

Geschäfts sache, die, ἡ ὑπόθεσις [ἡ δουλεία].

Geschäfts stube, die, τὸ (ἐμπορικόν) γραφεῖον.

Geschäfts träger, der, ὁ ἐπιτετραμμένος ὁ πράκτωρ.

Geschäftsverbindung, die.
αἱ ἐμπορικαὶ σχέσεις.

Geschäftsverkehr, der, αἱ
ἐμπορικαὶ σχέσεις.

Geschäftsverwalter, der,
ὁ διευθυντής τῶν ὑποθέσεων.

geschäftsvoll πολυάγαλος.

Geschäftszimmer, das, τὸ
(ἐμπορικόν) γραφεῖον.

Geschäftszweig, der, ὁ κλά-
δος ὑποθέσεων.

Geschaukel, das, -s, ἡ συ-
νηθὴς αἰωρίσας· ἡ ἀδικόπορος αἰσῆς.

gescheckt στικτός, βάλιος,
παθάλος.

geschehen* (geschieht ges-
chah) geschehen) ἀπὸς συμβαίνει,
γίνεται. es kann — ἐνδέχεται.

Wie es zu — pflegt ὡς συνήθως
γίνεται. es geschieht dir ganz

recht ἄξια πάσχεις, δικαίως πά-
τεις. es ist ihm recht — τὰ δι-
καιά ἐπαθε [καλὰ τὴν ἐπαθε].

Ich weiß nicht wie mir geschieht
τὸν ἤξεύρω τί ἔχω. es ist um

ihn — κατεστράφη. ἐχάθη. —

Wasen ändern, παραίλεται. -e
Dinge sind nicht zu ändern τὰ

γενημένα οὐκ ἀπογίνονται. Dein
Wille geschehe γενιθῇτω τὸ

κατὰ τ.σ. (πρμ) was nach mir
geschieht kummer mich nicht

ἀνὰ θανάτους γὰρ μάχθῃτω πυρὶ
[σαν φοβήσῃ ὁ μαυρὸς μου χορτάρι
μὴ φάτρωσῃ].

gescheit φρόνιμος, συνετός.
νουνεχής, ἐξέφρων, γνωστικός. -er

Kopf κεφαλή νουνεχής, νοῦς ὑγιής
[γερὰ κεφάλι]. -er Einfall ἰδέα

καλή, εὖστοχος. sind Sie nicht
— ? ἐπρελάθητε; // —, ἐπρ φρονι-

μως, συνετῶς, δεξιῶς, ἐπιδεξιῶς.
etwas — anfangen ἀρχομαί τινος

εὐστόχως.

Gescheitheit, die, —, ἡ φρο-
νιότης, νουσημασίη ἡ ἐφρόνσις, συνεσις.

Geschenk, das, -s, πλ -e, τὸ
δῶρον, δῶρημα. etwas zum —
machen δωρῶ, χαρίζω τι.

Geschenkgeber, der, ὁ δω-
ροδότης, χαριστής.

Geschichtchen (das, -s, πλ
—, το διηγημάτιον, μυθιδιον, ἀ-
νέκδοτον

Geschichte, die, —, πλ -n,
ἡ ἱστορία, τὸ διήγημα, ἱστορήμα·
τὸ συμβάν, πρᾶγμα. die alte, neue
— ἡ παλαιὰ νέα ἱστορία. die mitt-
lerre — ἡ ἱστορία τοῦ μέσου
αἰῶνος. — was kostet die gan-
ze — ? τί στοιχίζει τὸ ὅλον; das
ist eine dumme — εἶνε δυσάρε-
στον τὸ πρᾶγμα. das sind saube-
re -n ἰδοὺ ὡσαύτα πράγματα.
geschichtlich ἱστορικός.

Geschichtsbuch, das, τὸ ἱ-
στορικόν βιβλίον, ἡ ἱστορία.

Geschichtschreiber, der, ὁ
ἱστοριογράφος.

Geschichtschreibung, die,
ἡ ἱστοριογραφία.

Geschichtsforscher, der, ὁ
ἱστορικός.

Geschichtsforschung, die,
ἡ ἱστορικὴ ἐρευνα.

Geschichtsfreund, der, ὁ
φίλος τῆς ἱστορίας.

Geschichtskalender, der
τὸ ἱστορικόν ἡμερολόγιον.

Geschichtskenner, der, ὁ
ἱστορικός.

Geschichtskunde, die, ἡ
γνώσις τῆς ἱστορίας· ἡ ἱστορία.

geschichtskundig ἔμπειρος
τῆς ἱστορίας· ἱστορικός.

Geschichtsmaler, der, ὁ
ζωγράφος ἱστορικῶν γεγονότων.

geschichtsmässig ἱστορικός.

Geschichtstabelle, die, ὁ
ἱστορικός πίναξ.

Geschi hts werk, das, τὸ
ἱστορικόν ἔργον.

Geschick, das, -s, πλ -ε, ἡ δεξιότης, ἐπιτηδεύτης, ἐπιδεξιότης. ἡ εὐαρμυστία, συμμετρία, ἀνάλογια. ἡ μοῖρα, εἰμαρμένη, τύχη, τὸ πεπρωμένον, böses, gutes — κακή, καλή μοῖρα. ins — bringen συναρμύζω, συναρμολογῶ. sein böses — ὁ κακός, δαίμων του.

Geschicklichkeit, die, —, ἡ δεξιότης, ἐπιδεξιότης, ἐπιτηδεύτης· ἡ εὐχέρεια, εὐμηχανία· ἡ ἱκανότης.

geschickt (ἴδε schicken)· πεμπθεῖς, ἐσταλμένος, ἐπιδεδίξιος, ἐπιτηδεύς, δεξίος, εὐμήχανος· ἱκανός. sehr — περιδέξιος.

geschieden (ἴδε scheiden)· διεξευγμένος. (μτφ. wir sind -e Leute dñ θέλω πλεον τὰς σχέσεις σου.

Geschiesse, das, -s, αἱ πυροβολήσεις.

Geschimpfe, das, -s, ἡ συνέχης λοιδορήσεις. οἱ λοιδορισμοί, αἱ λοιδορίαι, αἱ ὕβρεις [τὰ βραϊδία].

Geschirr, das, -s, πλ -ε, τὸ σκεῦος, ἀγγεῖον. ἡ μαγειρική συσκευή, τὰ μαγειρικά σκεύη [τὸ μπακιρικόν]. ἡ ἱπποσκευή, τὰ σκεύη τοῦ ἵππου [τὰ χάμουρα].

Geschirrmacher, der, ὁ σαγματοποιός.

Geschlecht, das, -es, πλ -er, τὸ γένος. ἡ γενεά τὸ φύλον, ἡ φυλὴ männliches — τὸ ἀνδρικόν γένος (γρμ) τὸ ἀρσενικόν γένος. weibliches — τὸ γυναικεῖον φύλον. (γρμ) τὸ θηλυκόν γένος. schönes — τὸ ὡραῖον φύλον.

geschlechtlich γενετήσιος, γενεσιος, τοῦ γένους.

geschlechtlos ἀνευ γένους· οὐδέτερος.

Geschlechtlosigkeit, die, —, ἡ ἐλλειψίς γένους.

Geschlechts alter, das, ἡ γενεά.

Geschlechts endung, die, ἡ κατάληξις τοῦ γένους.

Geschlechts folge, die, ἡ διαδοχὴ ἡ γενεά.

Geschlechts kunde, die, ἡ γενεαλογία.

Geschlechts linie, d e, ἡ γενεαλογικὴ σειρά.

Geschlechts name, der, τὸ πατριον, (τὸ πατρωνυμικόν) ὄνομα.

Geschlechts register, das, ὁ γενεαλογικὸς κατάλογος.

Geschlechts tafel, die, ὁ γενεαλογικὸς πίναξ.

Geschlechts reife, die, ἡ ἐνλικιότης, ἐνηλικιότης.

Geschlechts teil, der, τὸ γεννητικόν μέρος.

Geschlechts trieb, der, ἡ γεννητικὴ ὁρμή.

Geschlechts unterschied, der, ἡ διαφορά τοῦ γένους.

Geschlechts wappen, das, τὸ πατριον οἰκίστημον.

Geschlechts wort, das (γρμ) τὸ ἄρθρον.

Geschleppe, das, -s, τὸ ἐπταύριμα.

geschliffen (ἴδε schleifen)· τορνευμένος.

Geschliffenheit, die, —, ὁ τόνος, τὸ τόνευμα.

Geschlinge, das, -s, ἡ διαπλοκή, τὸ διαπλεγμα.

Geschluchze, das, -s, οἱ λυγμοί [τὰ ἀναρροφίσματα].

Geschmack, der, -s, πλ Geschmacke, ἡ γεύσις· ὁ χυμός (μτφ) ἡ αἰσθησις τοῦ καλοῦ, ἡ φιλοκαλία, ἡ καλαισθησία [τὸ γούστο]. ἡ χάρις. (πρμ) der — ist verschieden, über den — lässt sich nicht streiten περὶ ὁρέξεως οὐδεὶς λόγος. ich kann dieser Sache keinen — abgewinnen ἐν εὐρίσκειν οὐσίαν εἰς αὐτὸ τὸ πράγ-

ja an etwas — finden εύρισκω
χάσεν εἰς τι. das ist nicht nach
nehmen — ε αὐτό δὲν εἶνε τῆς ὁ-
ρεσεως μου.

geschmacklos ἄχυμος, ἀνού-
στος [ἀνόστος, σαχλός]. ἄχαρις,
ἀπειροκαλός [ἀπειροκαλός].

Geschmacklosigkeit, die.
— ἡ ἄχυμία, ἀνουσιότης [ἡ ἀνο-
στία]. ἡ ἀπειροκαλία, τὸ ἄχαρι [ο
ἀπείροκαλος].

Geschmack sinn, der, ἡ αἰ-
σθησις τοῦ καλοῦ, ἡ καλαισθησία.

Geschmacks sache, die, das
ist — αὐτό εἶνε ζήτημα ὁρεξεως.

Geschmackswerkzeuge,
die πλ οὐδ, τα γευστικὰ ὄργανα.

geschmackvoll πλήρης κα-
λαισθησίας, κομψοτάτος, χαριέ-
στατος.

geschmackwidrig ἀκομψής,
ἀπειροκαλός [ἀνόστος].

Geschmackwidrigkeit, die.
— ἡ ἀκομψία, ἀπειροκαλία [ἡ ἀ-
νοστία].

Geschmatze, das, -s, ὁ κρό-
τος πῶν χειλέων.

Gesmauche, das, -s, ἡ κα-
πνοπύα.

Gesmause, das, -s, ἡ ἐστί-
σις, εὐωχία [τὸ βεβάντωμα].

Gesmeichel, das, -s, τὰ
ὁλαύματα, αἱ κολλήσεις.

Gesmeide, das, -s, πλ —
τὰ πολύτιμα κοσμήματα, τὰ χρυ-
σοειδή.

Gesmeidehändler, der, ὁ
κοσμηματοπώλης, ἀδορμαντοπώλης.

gesmeidig εύκαμπτος, εύ-
λόγιστος. (μτφ) εύμεταχείριστος·
εύάγωγος, εύπειθής, πειθίσιμος.

Gesmeidigkeit, die, —, ἡ
εύστροφία, εύκαρψία ἢ εύαγωγή,
εύπειθεια.

Gesmeiss, das, -es, τὸ μυι-
όστημα. (μτφ) ὁ συρρετώδης ὄχλος.

ὁ συρρετός, τὰ κνώδαλα [τὸ σκυ-
λόλογον].

Geschmetter, das, -s, τὰ
καλλίσματα.

Geschmiede, das, -s, ἡ σφυ-
ροκλίπια.

Geschmiere, das, -s, τὸ ἄ-
λειμμα. (μτφ) ἡ βυπαροχία, τὰ
ἐπισεισυρμένα γράμματα, τὰ ὑπὸ
δοσκαλίσματα [ἡ μοιχοσύνη].

Geschnarche, das, -s, ὁ ῥό-
γος, ῥόγος, τὸ ῥογγίσμα.

Geschnatter, das, -s, ἡ πο-
λυλογία, λαλογία, λογοδιάρροια.

geschniegelt εἰς ἄκρον κεκολλ-
ωπισμένος.

Geschöpf, das, es, πλ -e, τὸ
πλάσμα.

Geschoss, das, -es, πλ -e, ἡ
βύλη, τὸ βλήμα, ῥίμμα ἢ σφαῖρα·
τὸ πάτωμα.

Geschrei, das, -s, ἡ κραυγή,
αἱ φωναί· ὁ ὄρυκτος. ein — erhe-
ben αἶρω κραυγὴν, κραυγάζω. ins
— bringen ἐυστημῶ, κακολογῶ,
διασύρω. ins — kommen ἐυστη-
μοῦμαι, κακολογοῦμαι, διασύρομαι.
— des Esels ὁ ὄγκηθμός, ἡ ὁ γῆ-
σις [τὸ γκάρισμα]. (πρμ) viel —
und wenig Wolle ὠδίνεν ὅρ ε
καὶ ἔτε ε μὲν.

Geschreibe, das, -s, ἡ πολυ-
γραφία, τὰ γράψιματα.

geschrieben (ῥδε schreiben)·
γεγραμμένος· ἔγγραφος, γραπτός.

geschuppt λεπιδωτός.

Geschütz, das, -es, πλ -e, τὸ
τηλεβόλον, τὸ πυροβόλον [τὸ κα-
νόνη]· τὰ πυριβόλα, τὰ πυροβολικόν.

Geschützkunst, die, ἡ πυρο-
βολικὴ.

Geschützwesen, das, τὸ πυ-
ροβολικόν.

Geschwader, das, -s, πλ —,
ἡ ναυτικὴ μεῖρα, ὁ στολίσκος. (στρ)

ἡ φλη (ἱππικόν).

Geschwätz, das, -es, ἡ πολυλογία, τὸ φλυαῖσθαι, ἡ καλαγὴ leeres — ἡ κενολογία, αἱ ἀνόητοι φλυαρίαι.

geschwätzig λαλῶς, πολυλόγος, φλύαρος.

Geschwätzigkeit, die, — ἡ πολυλογία, ἀδυστοχία, σιωμωλία, φλυαρία.

geschweige ἔπρ. — denn πολλὰ μᾶλλον ποῦ μᾶλλον.

ge schweigen* ἀμὴ ἀποσινω, παρασινω. dieses Umstandes zu — ἵνα παραλείπω τὸ περιστατικὸν τοῦτο.

Geschweige, d. s. -s, ἡ ἀσωτία, ἀσέλγεια τὰ ὄργια.

geschwind ταχύς [γλήγορος] ὀρμητικός.// —, ἔπρ. ταχέως, ἐν τάχει [γλήγορα].

Geschwindigkeit, die, — ἡ ταχύτης, τὸ τάχος [ἡ γληγοράδα]. in der — ἐν τάχει.

Geschwindigkeit, der, τὸ γασγόν βῆμα.

Geschwirr, das, -es, ὁ βοῖζος, ὁ βοῖδδος, ὁ ουρισμός [τὸ δοῦρίσμα].

Geschwister, die πλ., τὰ ἀδελφία, οἱ ἀδελφοὶ καὶ αἱ ἀδελφαί.

Geschwisterkind, das, ὁ, ἡ πρωτεξάδελφος, ἡ πρωτεξαδελφή.

geschwisterlich ἀδελφικός.

Geschwisterliebe, die, ἡ φιλαδελφία, ἡ ἀδελφική ἀγάπη.

geschwisterlos ἀνάδελφος.

geschworen (Vöe schwören) ὠκισμένος, ἐνὸρκος.

Geschworne, der, -n, πλ. -n, ὁ ἐνὸρκος.

Geschwornen gericht, das, τὸ δικαστήριον τῶν ἐνὸρκων, τὸ ὁρκωτὸν δικαστήριον.

Geschwulst, die, —, πλ. -schwülste, τὸ οἰδήμα, ἡ ὄγκωσις, πρήσις [τὸ πρήξιμον].

Geschwür, das, -s, πλ. -en, τὸ ἀπύστημα, τὸ φῦμα [τὸ σπυρί].

Gesell[e], der, en, πλ. en, ὁ ἑταῖρος, σύντροφος: ὁ βοηθός τινος [τὸ μαστοράκι, ὁ κάλκας] (ντφ) lustiger — ὁ διασκεδαστής, χαροκόπος, durchtriebener — τὸ ἐπ'τριπτον κίναδος [τὸ διακόλου ἡ κάλτσα].

gesellen ὁ συνεταιρίζω [την-ριαίζω]. **sich** — συνταρξοῦμαι, συντροφεύω. (πρμ | gleich | und gleich gesellt sich gern δια-ομοίω αἰ πελάζει, ὁμοίως τανθ-μοίον ἀγαπᾷ.

gesellig κοινωνικός, εὐκοινώητος: -e Leben ὁ κοινωνικός βίος.

Geselligkeit, die, — ἡ κοινωνικότης, εὐκοινωνία.

Gesellschaft, die, —, πλ. -en ἡ συναναστροφή, ἡ ἑταιρεία, συντροφία, geschlossene συναναστροφή ἰδιαιτέρα — leisten συντροφεύω, -en geben δίδω συναναστροφάς: mit einem in — treten σχετιζομαι πρὸς τινα. böse -en verderben die guten Sitten ἡ κακή συναναστροφή διακαθερεῖ τὰ χρηστά ἥ/τη. wollen Sie von der — sein? θέλετε να λαύητε μέρος εἰς τὴν συναναστροφήν; gelehrte — σχολογική ἑταιρεία, viel in — gehen συγγάζω εἰς τὰς συναναστροφάς.

Gesellschafter, der, -s, πλ. —, ὁ σύντροφος, ἀκόλουθος. ὁ συνέταιρ-ς.

Gesellschafterin, die, —, πλ. -nen ἡ ἀκόλουθος, σύντροφος [ἡ συντροφίσσα].

gesellschaftlich συντροφικός: κοινωνικός, εὐκοινωνήτας. -er Verein συνεταιρισμός.

Gesellschaftlichkeit, die, —, ἡ εὐκοινωνία, κοινωνικότης.

Gesellschafts glied, das, τὸ μέλος ἑταιρείας, ὁ ἑταῖρος.

Gesellschaftshandlung, die, ἡ ἐπιστάσιμος ἐταρεία.

Gesellschaftsrechnung, die, ἡ μέθοδος τῆς ἐταρείας.

Gesellschaftspiel, das, τὸ συντροφεῖον παιγνίδιον.

Gesellschaftsprache, die, ἡ γλῶσσα τῆς κατ'ἑξῆς συναναστρώσεως.

Gesellschaftston, der, οἱ κοινωνικοὶ τρόποι.

Gesellschaftsvertrag, der, τὸ ἐταιρικὸν συμβόλαιον.

Gesellschaftszimmer, das, τὸ δωμάτιον τῆς συναναστρώσεως.

Gesetz, das, -es, πλ -e, ὁ νόμος, ὁ θεσμός· ὁ κανονισμός. ein — gehen νομοθετῶ. (zum) — werden νομοθετοῦμαι, γίνωμαι νόμος. ein — übertreten ἢ verletzen παραβαίνω νόμον.

Gesetzbuch, das, ὁ κώδιξ.

Gesetzentwurf, der, τὸ νομοσχέδιον.

Gesetzeskraft, die, ἡ ἰσχὺς (τὸ ὕψος) νόμου.

gesetzgebend νομοθετικός.

Gesetzgebe, der, ὁ νομοθέτης, νομοδότης.

Gesetzgeberin, die, ἡ νομοθέτις.

Gesetzgebung, die, ἡ νομοθεσία, νομοθετησις.

gesetzkundig νομομαθής.

gesetzlich νόμιμος. -e Form νομιμῆς τύπος. auf -em Wege νομοτύπως. -er Erbe νόμιμοςκληρονόμος.

Gesetzlichkeit, die, —, τὸ νόμιμον, ἡ νομιμότης.

gesetzlos ἀνομοθέτητος· ἀναρχικός.

Gesetzlosigkeit, die, —, ἡ ἀνομία· ἡ ἀναρχία.

gesetzmässig νόμιμος, ἔννομος, νομότυπος.

Gesetzmässigkeit, die, —, ἡ νομιμότης.

Gesetzsammlung, die, ἡ νομολογία.

gesetzt (ἔδε σελzen) (μαρτ. εσ-βαρός, προβεβηκός, ηλικιωμένος· ὑποθετικός. -es Alter ἡ μέση καὶ καθεστῆναι ηλικία. -en Falls ἐπὶ τῇ ὑποθέσει. ||—, ἐπερ ὑπὸ καταστάσει, δεδούσθω.

Gesetztafel, die, ὁ πέντε νόμων, οἱ κύρβεις.

Gesetzvorlage, die, τὸ νομοσχέδιον.

gesetzwidrig ἄνομος, παράνομος, ἔκνομος.

Gesetzwidrigkeit, die, —, ἡ ἀνομία· ἡ παρανομία.

Geseufze, das, -s οἱ στεναγμοί, τὰ στενάγματα.

Gesicht, das, -es, πλ -er, ἡ ὕψις, τὸ πρόσωπον, ἡ ἴεσις, τὸ ὄραμα, ἡ ὀπτασία. ὁ μορφακός, scharfes — ἡ ὀξύνοια, ὀξύνοια, ὀξύδερκεια, schwaches — ἡ ἀμβλυνοπία, stumpf'es — ὁ ἀμβλυωγμός.

mit scharfem — ὀξυδερκής, ὀξυνοπής, das — schärfend ὀξυδερκικός, fin teres — ὁ σκυθρωπός, τὸ σκυθρωπὸν πρόσωπον.

ein fin-teres — machen σκυθρωπάω.

mit finsterem — σκυθρωπός, freundlich ἢ heiter — πρόσωπον φαίδρον.

ein saures — machen βλέπω θριψύ, βλέπω κάρδαμα.

mit klei em -e μικροπρόσωπος.

mit langem -e μακροπρόσωπος.

ins — sagen λέγω κατὰ πρόσωπον.

-er schneiden διαστρέφω τὸ πρόσωπον, μορφαίω [στραβομουτσουιάω].

aus dem -e verlieren δὲν βλέπω πλέον [γάνω ἀπὸ τὰ μάτια μου]. zu -e bekommen παρατηρῶ, βλέπω.

Gesichtchen, das, -s, πλ —, τὸ προσωπάκιον.

Gesichter schnaider, der, ὁ κομμωτής, ὁ κωμικός.

Gesichts ausdruck, der, τὸ ἔκφρ., ἡ φυσιογνωμία.

Gesichts bildung, die, τὸ σχῆμα τοῦ προσώπου· ἡ φυσιογνωμία.

Gesichts deuter, der, ὁ φυσιογνωμολόγος.

Gesichts farbe, die, τὸ χρώμα τοῦ προσώπου, ἡ χροιά, χροιά.

Gesichts kreis, der, ὁ ὄρζων. (μτφ) ὁ κύκλος, ἡ σφαῖρα.

Gesichts kunde, die, ἡ φυσιογνωμοσύνη.

gesichtskundig, φυσιογνωμολόγος.

Gesichts linie, die, τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ προσώπου.

Gesichts muskel, die, ὁ μῦς τοῦ προσώπου.

Gesichts punkt, der, τὸ ὀπτικὸν σημεῖον. (μτφ) ἡ περιωπὴ ἡ ἀποψις, von einem anderen — e betrachten παρατηρῶ ἐξ ἄλλης ἀποψέως.

Gesichts rose, die, τὸ ἐρύσι πέταλ, τὸ ἀνεμοπέταλον.

Gesichts schmerz, der, ἡ νευραλγία τοῦ προσώπου, ἡ προσωπαλγία.

Gesichts schwäche, die, ἡ ἀσθενεσία.

Gesichts täuschung, die, ἡ ὕπτικὴ ἀπάτη.

Gesichts verzerrung, die, ἡ διαστρόφη τοῦ προσώπου, ὁ μορφοσμός.

Gesichts weite, die, τὸ διάστημα ἐφ' ὅσον ἐξικνέται ἡ ὄρασις· ὁ ὄρζων.

Gesich szug, der, ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ προσώπου, τὸ χαρακτηριστικόν.

Gesims, das, -es, πλ -e, ὁ θριγκός, τὸ γείσιν, ἀκροτόχιον [τὸ ματάπέτι].

Gesinde, das, -s, ἡ ὑπηρεσία, οἰκετεία, οἱ ὑπηρετοὶ [τὰ δουλικά].

Gesindel, das, -s, ὁ σύγκλητος ὄχλος, ὁ συμφορέας [τὸ σκυλαλήγι].

Gesinde lohn, der, ὁ μισθὸς τῶν ὑπηρετῶν.

Gesinde stube, die, τὸ θαμέτιον τῶν ὑπηρετῶν.

Gesinde wein, der, ὁ αἶμας τῶν ὑπηρετῶν.

gesinnt διατεθειμένος, διακείμεος· φρονῶν, wie ist er — ? ποῖα εἶνε τὰ φρονήματα σου, so bin ich — αὐτὰ εἶνε τὰ φρονήματά μου, demokratisch — δημοκρατικός, englisch — ἀγγλόφωνος, türkisch — φιλότουρκος, deutsch — sein γερμανίζω, englisch — sein ἀγγλίζω, gut — sein ἔχω ὀρθὰ φρονήματα, wohlwollend — εὐμένως διακείμενος, gleich — sein ὁμοφρονῶ, ὁμογνωμονῶ, hoch — sein μεγαλοφρονῶ.

Gesinnung, die, —, πλ -en, τὸ αἶσθημα, φρόνημα· ἡ διάθεσις, γνώμη, gleiche — hegen ὁμοφρονῶ, ὁμογνωμονῶ, wohlwollende — ἡ εὐνοία, εὐμένεια, hohe — ἡ μεγαλοφροσύνη.

Ges'ppe, das, -s, ἡ συγγένεια, ὁμαμία.

gesittet εὐκόσμος, χρηστοίθετος, πεπολιτισμένος, ἐξηγενισμένος. — machen ἐξευγενίζω, ἐκπολιτίζω.

Gesittung, die, ἡ εὐκόσμησις, χρηστοίθεσις· ὁ ἐξευγενισμός, πολιτισμός.

Gesöff, das, -s, τὸ ἄθλιον ποτὶν.

gesonnen (Idē sinnen) διατεθειμένος, προτιθέμενος. — sein προτίθεμαι, σκοπῶ, μελετῶ.

1 Gespan, der, -s, πλ -e, ὁ σὺντροφος, συνάδελφος, ὁ τοπάρχης, νομάρχης (ἐν Οὐγγαρίᾳ).

2 Gespann, das, -s, πλ -e, ἡ συνωρίς, τὸ ζεύγος, ἄρμα.

Gespannschaft, die, —, πλ -ει, ἡ τοῦ παργίου.

gespannt (Vde spannen): ἐξευ-
μαινος, συντεταμένος, ἐντεταμένος
τεντωμένος. (μτφ) μετέωρος, πε-
ρίεργος, διγόνους auf -em Fusse
mit einem sein εἶναι εἰς διάστα-
σιν πρὸς τινα [εἶναι μαλλωμένος
μαζὶ τοῦ.] -e Aufmerksamkeit
ἡ ἀνενσίμωτος, ἡ μετέωρος προσοχὴ
-e Erwartung ἡ μετέωρος προσ-
δοκία.

Gespanntheit, die, —, ἡ διά-
τασις, τάσις, ἐντάσις, ἡ μετέωρος
προσοχία, ἡ μετεωρία, περιεργία.
ἡ διγόνουσι, διαρυνία.

Gespasse, das, -s, αἱ πολλαὶ
ἀστειοὶ αἱ, οἱ ἀστεισμοί.

Gespens, das, -es, πλ -er,
τὸ φάντασμα, φάσμα [τὸ σπάντα-
μα: ὁ βρυκόλακας]. (μτφ) τὸ φόβη-
τρον [τὸ ακιάντρον].

gespensterartig -ας αἰωδῆς

Gespenstererscheinung,
die, ἡ ἐμφάνεια φαντασμάτων.

Gespensterfurcht, die, ὁ
φόβος τῶν φασμάτων.

Gespenstergesch -ich e, die,
τὸ περί φαντασμάτων διήγημα.

gespensthaft φασματώδης.

Gespensterstunde, die, ἡ
ὥρα τῶν φασμάτων το μεσονύ-
κτιον.

gespenstlich φασματώδης.

Gesperre, das, -s, ἡ ἀπόρρα-
ξις, ὁ φραγμός, ἡ ἀντίστασις, ἐναν-
τίωσις: τὸ πρόσκομμα, κώλυμα,
ἐμπόδιον.

Gespiele, der, -n, πλ -n, ὁ
συμπαικτωρ, συμπαικτής: ὁ συνη-
λικιώτης, ὁμηλιξ [ὁ συνομηλικός].

Gespielin, die, —, πλ -nen,
ἡ συμπαικτρία: ἡ ἑλικιώτις, ὁμη-
λιξ, συνηλικιώτις.

Gespinn, das, -s, ἡ κλώσις,
τὸ κλώσιμον.

Gespinnst, das, -es, πλ -e,
τὸ διάνημα, κλώσμα: ἡ ὕψη, τὸ
πλέγμα.

Gespött, das, -es, ἡ γλῶσ-
σία, γλεύη, τὰ σκώματα, ὁ γλευ-
σμός, κατάγε ως, ἐμπαιγμός, τὸ
περίπαιγμα: ὁ περιέγεως, τὸ παί-
γνιον [τὸ κορόϊδο], zum — dienen
καθίσταμαι παίγνιον, γίνομαι κα-
ταγέλαστος. zum — machen ποιῶ
καταγέλαστον, καθιστῶ παίγνιον.

Gespräch, das, -es, πλ -e, ἡ
ὁμιλία, συνδιαλέξις, συνομιλία, ὁ
διαλογος. ein — mit einem an-
κνυφον συνάπτω ὁμιλίαν πρὸς
τινα sich in ein — einlassen ἐπ-
γομαι εἰς συνομιλίαν. das — der
Stadt werden γίνονται ἀντικείμε-
νον ὁμιλίας ἐν τῇ πόλει. das —
auf etwas bringen στρέφω τὸν
λόγον ἐπὶ τι.

gesprächig ὁμιλητικός: εὐ-
προσηγορός, φιλοπροσηγορός.

Gesprächigkeit, die, —, ἡ
ὁμιλητικότης: ἡ εὐπροσηγορία, φι-
λοπροσηγορία.

Gesprächsform, die, τὸ δια-
λογικὸν σχῆμα.

Gesprächston der, ὁ τρόπος
(το ὕψος) τῆς ὁμιλίας.

gesprächsweise ἐπρ δια-
λογικῶς, ἐν διαλόγῳ.

gesprenkelt στικτός, βαλίσος,
παρδαλός.

Gesprudel, das, -s, τὸ ἀνά-
βλυσμα, πάρολασμα.

Gestade, das, -s, ἡ ἀκτὴ,
ὄχθη: ἡ παραλία, τὸ παράλιον,
παρὰθαλάσσιον [ἡ ἀκροθαλασσία].

Gestalt, die, —, πλ -en, ἡ
μορφή: τὸ σχῆμα. (μτφ) ἡ ὕψις
μορφῆς, φάσις. τὸ φάσμα, φάντα-
σμα. eine andere — gewinnen
λαμβάνω ἄλλοιαν μορφήν, μετα-
σχηματίζομαι. solcher — τοιοῦτο
τρόπων von menschlicher — ἀν-

θρωπόμορφος, ἀνθρωποειδής. von gleicher — ὁμοιόμορφος. folgender — κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον welcher — ? τίνι τρόπῳ;

gestalten μὴ διαμορφῶ, μορφῶ, σχηματίζω, διασχηματίζω. **sich** — διαμορφοῦμαι, διασχηματίζομαι λαμβάνω σχῆμα. wohlgestalteter Mensch ἀνθρώπος εὖσωμος [καλοκαυωμένος]. sich anders — μετασχηματίζομαι.

gestaltlos ἄμορφος.

Gestaltlosigkeit, die, —, τὸ ἄμορφον, ἡ ἄμορφη.

Gestaltung, die, —, πλ -en, ἡ διαμόρφωσις, ὁ σχηματισμός· ἡ μορφή.

Gestammel, das, -s, ἡ ποδοκροτήσις, τὸ ποδοκρόπημα, αἱ ποδοκροτήσεις.

geständig, einer Sache — κεινὸν ὁμολογῶ τι.

Geständnis, das, -ses, πλ -se, ἡ ὁμολογία, ὁμολόγησις. ein — ablegen καταθέτω ὁμολογίαν.

Gestank, der, -es πλ -s, ἡ δυσωδία, δυσωσία, κακοσμία, ὁ βρώμος [ἡ βρώμα].

gestatten μὴ ἐπιτρέπω συγχωρῶ, ἐπιδέχομαι.

Gestattung, die, ἡ ἄδεια· ἡ ἐξουσία.

gestehen* μὴ ὁμολογῶ, ἀνομολογῶ. (οἶκ) das muss ich — ! ὥραϊον τῇ ἀληθείᾳ!

Gestein, das, -s, πλ -e, ἡ πέτρα· αἱ πέτραι.

Gestein lehre, die, ἡ πετρολογία.

Gestell, das, -es, πλ -e, ὁ κιλλίβας, ὀκρίβας [τὸ σκαρί]. τὸ βυδόθρονον, στυλωτήριον· ἡ τάσις.

gestern ἔμπρ χθές, ἐχθές. — morgen γῶς τὴν πρωΐαν, γῶς πρωΐ. — abend γῶς τὴν ἑσπέραν, γῶς ἑσπέρας. s. ii — ἀπὸ γῶς.

Gestichel, das, -s, αἱ εἰρωνεῖαι, οἱ σκατικοὶ λόγοι.

gestickt διαπαικισμένος, διαπαικίλος, παικίλτος. mit Gold — χρυσόπαστος.

gestieft ἐνυπόδητος, ὑπόδηταινος [παπουτωμένος].

Gestikulation, die, —, πλ -en, ἡ χειρωνακία· τὰ σχήματα, ἡ σχηματισμοί.

gestikulieren ἀμὴ χειρωνακῶ.

Gestirn, das, -s, πλ -e, τὸ ἄστρον, ὁ ἀστερισμός· ὁ ἀστήρ.

gestirnt ἀστέρειος, ἀστερείς· ἑναστρός, κατὰστρός.

Gestöber, das, -s, τὸ νέφος· κοινότοπος, ὁ χιονοστρόβιλος.

Gestöhne, das, -s, οἱ στεναγμοί, ἀναστεναγμοί.

Gestolper, das, -s, τὸ παρπάτημα, ἡ πρόσκρουσις [τὸ σκόντασμα].

Gestotter, das, -s, τὸ ψέλλισμα, τραύλισμα [τὸ τοσεύδισμα].

Gestrampel, das, -s, τὸ ποδοκρόπημα, αἱ ποδοκροτήσεις.

Gestrauch, das, -s, πλ -e, οἱ θάμνοι, ἡ λόχη [τὰ χαμόκλαδα].

gestreift βαδδωτός, σείρας· ἔρων.

Gestreite, das, -s, αἱ φιλονεκταί.

gestrickt πλεκτός.

gestrig γθερινός [ψερινός]. -e Nacht ἡ γθερινή νύξ.

Gestrudel, das, -s, ἡ συστρώση, περιφορά, περιστροφή, δίη.

Gestruppe, das, -s, ἡ λόχη, οἱ θάμνοι [τὰ χαμόκλαδα].

Gestümpfer, das, -s, (ὕλη) ἡ ἑλενὴ ἐργασία [ἡ κακοδουλεία].

Gestüt, das, -es, πλ -e, τὸ ἱκπορδεῖον, τὸ ἱκπορδεῖον.

Gestüthengst, der, ὁ ἀναβάτης ἵππος, ὁ κήλων [τὸ βαρβαρὸν ἄλογον, τὸ ἄτι].

Gesuch, das, -es, πλ. -ε, ἡ ἀίτησις· ἡ ἀναφορά.

gesucht (ἴδε suchen)· περιζήτητος, ἐπικήτητος· ἐπιτετηθευμένος, ἐπιτετηθευτός.

Gesudel, das, -s, ἡ ῥυπαρογραφία, κακογραφία [τὸ μοντεζουρώμα].

Gesumme, das, -s, ὁ βόμβος.

gesund ὑγιής, ὑγιαίνων. ὑγιεινός. — **machen** ὑγιαίνω, θεραπεύω, ὑγιαιοποιῶ. — **werden** ὑγιαίνωμαι, θεραπεύομαι. **er sieht** — **aus** φαίνεται ὑγιής, ἔχει ὄψιν ὑγιᾶ. **bleiben Sie** — **!** ὑγιαίνειτε! ἔρρωσθε! **der -e Menschenverstand** ὁ κοινὸς νοῦς. **die -e Vernunft** ὁ ὁρθὸς λόγος. **-e Wohnung** ὑγιεινὴ κατοικία. **frisch und** — **ἀκμαῖος καὶ ὑγιής**. **-e Gesichtsfarbe** τὸ ὑγιεινὸν χροῖμα, **das ist ihm ganz** — **αὐτὸ ὅα του βάλῃ γνώσιν.**

Gesund brunnen, **der**, τὰ ἱαματικά (τὰ μεταλλικά) ὕδατα.

gesund ἀνὴς ὑγιαίνωμαι, ἀναρπαίζω, ἀναρρωνύομαι.

Gesundheit, **die**, —, ἡ ὑγεία· ἡ εὐεξία, εὐρωστία. ἡ ὑγιεινότης. **bei guter** — **sein** ἀπολαύω πλήρους ὑγείας. **sich einer guten** — **erfreuen** ἀπολαύω καλῆς ὑγείας. **auf Ihre** — **!** εἰς ὑγείαν σας! **eine** — **ausbringen** προπίνω φιλοτησίαν. — **der Ansichten** ἡ ὁρθοφροσύνη.

gesundlich ὑγιεινός· τῆς ὑγιεινῆς, ὑγειονομικός.

Gesundheits amt, **das**, τὸ ὑγειονομεῖον.

Gesundheits attest, **das**, τὸ πιστοποιητικὸν ὑγείας.

gesundheits halber ἐπὶ χάριν ὑγείας.

Gesundheits lehre, **die**, ἡ ὑγιεινὴ.

Gesundheits pass, **der**, τὸ ἰνδικτικὸν ὑγείας.

Gesundheits pflege, **die**, ἡ ᾄτα, ἡ ὑγειονομία.

Gesundheits regel, **die**, ὁ κανὼν τῆς ὑγιεινῆς, τὸ ὑγιεινὸν παράγγελμα.

Gesundheits zu stand, **der**, ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας.

Gesundmachung, **die**, —, ἡ ὑγίαισις, θεραπεία.

Getadel, **das**, -s, ἡ μέμφις, ὁ κακισμός, αἱ μομφαί.

Getäfel, **das**, -s, τὸ σκεῦος.

Getändel, **das**, -s, οἱ ἀστεῖργοι [οἱ γωρατᾶδες].

Getast, **das**, -es, ἡ ψαύσις, ἡ ἐκτεψαυσις, ἡ ψηλάφησις, τὸ ψηλάφημα.

Getier, **das**, -s, τὰ ζῷα.

getigert παρδαλωτός, παρδαλός.

Getön, **das**, -s, ἡ ἤχη, ὁ ἦχος.

Getöse, **das**, -s, ὁ πάταγος, ὁ κτύπος, τὸ πατάγημα.

Getrabe, **das**, -s, ὁ τροχασμός, ὁ τριποδισμός (ἵππου).

Getrappel, **das**, -s, τὸ ποδοκτύπημα, ἡ ποδοκρούσις.

Getränk, **das**, -es, πλ. -ε, τὸ ποτὶν [τὸ ποτὶς]. **berauschendes** — **τὸ μέθυ, τὸ μεθυστικὸν ποτὶν, sich getrauen** θαρρῶ, ἔχω τὸ θαρρὸς, τολμῶ.

Getreibe, **das**, -s, ἡ ἀένανσις κίνησις, ἡ ἀεικίνησις· ἡ ταραχὴ.

Getreide, **das**, -s, τὰ σιτηρά, τὰ σπαρά· οἱ δημητριακοὶ καρποὶ, τὰ γεννήματα. **Mangel an** — **!** ἡ σιτοδεία.

Getreide an kauf, **der**, ἡ σιτωνία, ἡ ἀγορά σιτηρῶν.

Getreide art, **die**, τὸ εἶδος γεννήματος.

Getreide aus fuhr, **die**, ἡ ἐξαγωγή σιτηρῶν.

Getreide bau, **der**, ἡ γεωργία.

Getreide boden, **der**, ἡ σιτοφόρος γῆ, ὁ σιτότοπος, τὸ σιτοδολεῖον, ὁ σιτών.

Getreide brand, der, ἡ ἐρουσίδη [τὸ σερδαίνει, ἡ μέλωση].

Getreideein fuhr, die, ἡ εἰσαγωγὴ σιτηρῶν.

getreideessend σιτοφάγος.

Getre de feld, das, τὸ ἐσπαρμένον χωράφιον.

Gestreide handel, der, ἡ ἐμπορία τῶν σιτηρῶν.

Getreide händler, der, ὁ σιτοπώλης, ὁ σιτέμπορος.

Getreide land, das, ἡ σιτοφόρος γῆ, ὁ σιτοτοπος.

Getreide mangel, der, ἡ σιτοδεία.

Getreide markt, der, ἡ ἀγορά σιτηρῶν.

Getreide mass, das, τὸ μέτρον σιτηρῶν.

getreide mühle, die, ὁ μύλος σιτηρῶν, ὁ ἀλευρόμυλος.

Getreide preis, der, ἡ τιμὴ τῶν σιτηρῶν.

Getreide sperre, die, ἡ ἀπογορεύσις τῆς ἐξαγωγῆς γεννημάτων.

Getreide wagen, der, τὸ σιταγωγὸν ὄχημα.

getreu πιστός.

getreul ch ἐπρ πιστῶς.

Getriebe, das, -s, ὁ μηχανισμός, ἡ κινητήριος μηχανή.

Getriller, das, -s, ὁ ἀδιάκωπος τερετισμός, τὰ τερετισμάτα.

Getrödel, das, -s, (οἶκ) ἡ μωρολογία.

getrost θαρραλέως, θαρρῶν. -en Mutes θαρραλέως, μετὰ θάρρους.

// —, ἐπρ θαρραλέως, θαρρούντως, μετὰ θάρρους.

sich **getrösten** (einer Sache) πέποιθα ἐπὶ τι. — θαρρῶ

Getummel, das, -s, ἡ ὀχλοβοή, ὀχλαγωγία, ὁ θόρυβος, ἡ τύρβη.

geübt γεγυμνασμένος, ἡσκημένος. Ἐμπειρος.

Geübttheit, die, —, ἡ ἀσκησις, ἐμπειρία, πεῖρα.

Gevatter, der, -s, πλ —, ὁ συνανάδοχος, ὁ σύντεκνος [ὁ κομπάρο.]. einem zu — bitten καλεῖσθαι ἀνάδοχον. zu — stehen γίνεσθαι σύντεκνος· ἀναδέχεται ἐκ τῆς κολυμβήθρας.

Gevatterin, die, —, πλ -nen, ἡ συνανάδοχος, σύντεκνος [ἡ συντεκνισσα, ἡ κομπάρσα].

Gevatterschaft, die, —, πλ -en, ἡ συντεκνία [ἡ συντεκνία, ἡ κομπάρσια].

Gevatter schmaus, der, τὸ συμπόσιον βαπτίσματος.

Gevattersleute, die πλ, οἱ αἱ συνανάδοχοι, οἱ, αἱ σύντεκνοι.

geviert οἰρημένος εἰς τέσσαρα, τετραμερής· τετράγωνος. -e Zahl ἡ τετράς, ἡ τετρακτύς.

Geviert, das, -es, πλ -e, τὸ τετράγωνον. ins — bringen τετραγωνίζειν.

Geviert meile, die, τὸ τετραγωνικὸν μίλιον.

Gewächs, das, -es, πλ -e, τὸ φυτόν. τὸ φῦμα, τὸ ἔκρυμα, τὸ σάρκωμα.

gewachsen ἡτῆμένος, ἀντάξιος, ἐράμιλλος, ἰσοπαλῆς, ἰσοπαλός, ἰσόμεχος· ἰκανός.

Gewächs erde, die, ἡ λαχανογῆ, τὸ κοπρόγημα.

Gewächs haus, das, τὸ θερμοκήπιον, φυτώριον, φυτοκομεῖον.

Gewackel, das, -s, ἡ σεισις, ἡ κίνησις [τὸ κούνημα].

gewagt τόλμηρός. παρακεκινδυνευμένος.

gewahr ἐπρ etwas — werden ἐπαισθάνομαι, παρατηρῶ τι αἰσθῆναι [παίρνει τὸ μάτι μου].

Gewähr, die, —, τὰ πιστά, ἡ ἀσφάλεια, τὸ ἐγγέγγον. — leisten παρέχω ἐγγύην.

Gewäsch

Gewalthaber, der, -s, πλ —, ὁ κυρίαρχος, ὁ ἐξουσιάρχης.

Gewält herr, der, ὁ δυνάστης, δεσπότης.

Gewalt herrschaft, die, ἡ δεσποτεία, δυναστεία.

Gewalt herrscher, der, ὁ δυνάστης, δεσπότης.

gewältig ἰσχυρός, κραταῖος, μεγαλοδύναμος, βίαιος, σφοδρός, δεινός. -e Hitze δεινός καύσων. -e Hand κραταῖα χεῖρ. || —, ἐπρ ἰσχυρῶς, κραταῖως, σφοδρῶς, βιαίως, δεινῶς. er irrt sich — ἀπατάται δεινῶς. — schreien βοῶ μεγαλοφώνως.

gewaltsam βίαιος.

Gewaltsamkeit, die, —, ἡ βιαιότης.

Gewalt streich, der, τὸ βίαιον πραξικοπημα.

Gewalt that, die, ἡ βιαιοπραγία, ἡ βία.

gewalthätig βίαιος, δυναστικός, δεσποτικός.

Gewalthätigkeit, die, ἡ βιαιότης, ὁ βιασμός, ἡ βιαιοπραγία.

Gewand, das, -es, πλ Gewänder, ἡ ἐσθῆς, τὸ μακρὸν ἔνδυμα.

Gewand haus, das, τὸ κατὰ στήμα ἐριούχων ὕψους οἶκος.

gewandt ἐστραμμένος. (μτφ) εὐχερής, εὐστροφος, ἐπιδέξιος, δεξιάς, εὐμήχανός.

Gewandtheit, die, —, ἡ εὐχερεία, εὐστροφία, ἡ (ἐπι)δεξιότης, ἡ εὐμήχανία.

gewärtig, einer Sache — sein προσδοκῶ, ἐδέχομαι, περιμένω τι, ich bin eurer Befehle — περιμένω τὰς διαταγὰς σας. einem hold und — sein εἶμαι πρόθυμός τινι.

gewärtigen μὴ προσδοκῶ, ἐκδέχομαι.

Gewäsch, das, -es, ἡ φλυα-

ρολογία, πλωρία, λαλαγή. ἰσχυρο-
διάφορα.

Gewässer, das, -s, πλ —, τὰ ὕδατα, τὰ νερά.

Gewebe, das, -s, πλ —, ἡ ὑφή, συννυφή· τὸ ὕφασμα. πλέγμα.
— der Spinne τὸ ἀράχνιον.

geweckt ἐξυπνοῦς, (μτφ) ζωηρός.

Gewehr, das, -s, πλ -e, τὸ ὅπλον [τὸ ἄρμα, τουφέκι], unter das — treten λαμβάνω τὸ ὅπλον, das — strecken παραδίδω τὸ ὅπλον, unter dem -e stehen εἶμαι εἰς τὰ ὅπλα, ohne — ἀοπλος.

Gewehr fabrik, die, τὸ ἐργοστάσιον ὀπλων, τὸ ὀπλοποιεῖον.

Gewehr feuer, das, τὸ πῦρ τῶν ὀπλων.

Gewehr magazin, das, τὸ ὀπλοφυλάκιον.

Gewehr probe, die, ἡ δοκιμή ὀπλων.

Gewehr pyramide, die, ἡ πυραμίς τῶν ὀπλων, ἡ ὀπλοπυραμίς.

Gewehr schloss, das, ὁ πύρραυθος, ἐμπυρεύς [ἡ πιάστρα].

Gewehr schrank, der, ἡ ὀπλοθήκη.

Geweih, das, -es, πλ -e, τὰ κέρατα (ἐλάφου).

Geweine, das, -s, τὸ κλαυθμύρισμα, ὁ κλαυθμυρισμός [τὰ κλαψίματα].

Gewerbe, das, -s, πλ —, τὸ ἐπιτηδεύμα, ἐπάγγελμα, ἡ τέχνη· ἡ βιομηχανία. Handel und — liegt τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία εἶναι εἰς νέκρωσιν, ein — treiben μετέρχομαι ἐπιτηδεύμα, was ist sein —? τί εἶναι τὸ ἐπάγγελματос;

Gewerbeausstellung, die, ἡ βιομηχανικὴ ἐκθεσις.

Gewerbe freiheit, die, ἡ ἐλευθερία ἐπιτηδεύματος.

Gewerbe schule, die, τὸ τεχνολογικὸν σχολεῖον.

Gewerbe steuer αὐτὸς ἐπιτηδεύματος νόμιον.

Gewerb fleiss, τὸν/α.

gewerb fleissig φιλόπονος.

Gewerb kunde λογία.

gewerblich βιομηχανος.

gewerblos ἀνεργος.

gewerbsam φιλόπονος.

Gewerbsamkeit φιλοπονία, φιλαργία.

Gewerb schein ἐπιτηδεύματος.

Gewerb schule μηχανικὸν σχολεῖον.

Gewerb steuer ἐπιτηδεύματος, τὸ νόμιον.

gewerbthätig βιομηχανικὴ κίνησις.

Gewerb thätig βιομηχανικὴ κίνησις.

gewerbtreibend βιομηχανία.

Gewerk, das, -s, συντεχνία, τὸ ἐργαστήριον.

Gewerkschaft -en, ἡ συντεχνία.

Gewicht, das, βάρος, (μτφ) ἡ δύναμις.

— auf ein βαρύτητα, ἀποδίδω εἰς τι.

gewichtig σημαντικὸν.

Gewichtigkeit Wichtigkeit.

gewichtslos ἀσημαντος.

Gewichtlosig τὰ ἀβαρεῖς, ἡ ἑλλειψὶς ἢ ἀσημότης.

gewiegt (μετ) ἔμπειρος, ἤσκη-
ται, ἐντρυφή.

gewillt sein διανοοῦμαι, προ-
θεῖναι, ἔχειν κατὰ νοῦν.

Gewimmel, das. -s ἡ ἀεικι-
νιστὰ πλῆθους ἢ τὸ ῥόδι, ὁ ὄχλος.

Gewimmer, das. -s, τὸ μινύ-
ρσμα, κλαυθῦρσμα.

Gewinde, das. -s, πλ —, ὁ ἐ-
λκυσμός, ἡ ἑλῆξ, στροφή, ἡ ἀνθο-
στράνη.

Gewinn, der. -es, πλ -e, τὸ
κέρδος. — bringen φέρω κέρδος
πρὶ — verkaufen πωλῶ ἐπικερδῶς.

Gewinnantheil, der, τὸ μερί-
διον κέρδους, τὸ ποσοστὸν.

gewinnbringend ἐπικερδής.

gewinnen* (gewinne, gewann
gewonnen) μὴ κερδαίνειν, κερδί-
ζειν, πορίζομαι, ἀποκερδαίνω, ἀπο-
κτῶ, ἀπολαμβάνω, καρποῦμαι· ἐξ-
ἂν ἐπικερδῶς, ἐξάγω. ἑλκύω προσ-
κυνῶ, ἐπάγω. Zeit — κερδαίνω

ῥέον, die Oberhand — λαμ-
βάνω τὴν ὑπεροχὴν, die Gunst

er-es — ἀποκτῶ τὴν εὐνοίαν τι-
νος, ein anderes Ansehen —

εὐθεῖαν ἀλλοίαν ὄφιν, bei etwas
— κερδαίνω ἐκ τινος. Kohlen,

Bra — ἐξάγω ἄνθρακας, μέταλλα,

den schmack an etwas — λαμβά-
νω ἀλλοίαν εἰς τι, einen lieb — λαμ-
βάνω ἀγάπην πρὸς τινα, ἀγαπῶ

πρὸς (πρμ) wie gewonnen, so
zertronnen ἁλῶν εὐρύς ἐνθεν

ῥαῖν ἐνθ' ἔβη [ἀνεμομαζώματα
ἀνιστοκροτάματα]. // —, ἀλη, an

Deutlichkeit, Wahrscheinlich-
keit — καθίσταμαι σαφέστερος,

— θανάτερος.

Gewinner, der. -s, πλ —, ὁ
κερδαίνων.

Gewinn loos, das. ὁ λαχὼν
κλήρος.

Gewinst, der. -es, πλ -e,
τὸ κέρδος· ὡς Gewinn.

Gewinn sucht, die, ἡ ἀκρα
φιλοκέρδεια, ἡ κερδομανία.

gewinnsüchtig φιλοκέρδιστα-
της, κερδομανής.

Gewinsel, das. -s, τὸ κλαυθ-
μύρισμα, ὁ κλαυθμυρισμός.

Gewirbel, das. -s, ὁ τυμπα-
νισμός.

Gewirk, das. -es, τὸ πλέγμα,
ἡ ὑφή.

Gewirr, das. -es, ἡ περιπλοκή.

gewiss βέβαιος· ὡς· σμένος, θε-
τικός τις. ἀπότοις. so viel ist

— τοσούτον εἶνε βέβαιον. ich bin
meiner Sache — γνωρίζω κα-

λῶς τί μου γίνεται. etwas für —
annehmen ἀποδέχομαι τι ὡς βέ-

βαιον. sein G-es haben ἔχω τὸ ἰδι-
κόν μου, der -en Hoffnung le-

ben ἐλπίζω μετὰ πεποιθήσεως. -e
Leute ἄνθρωποι τινες [μερικοὶ ἄν-

θρωποι]. // —, ἐπρ βεβαίως. ganz
— βεβαιότατα· πάντως, ἀναμφιβύ-

λως. wenn ich das — wüsste
ἐάν ᾔμην βέβαιος περὶ τούτου.

Gewissen, das. -s, ἡ συνειδή-
σις, τὸ συνειδές· reines — καθαρὰ

συνειδήσις. auf mein — ἐν συνει-
δήσει, εἰς τὴν συνειδήσιν μου.

gewissenhaft εὐσυνειδήτος.

Gewissenhaftigkeit, die,
—, ἡ εὐσυνειδήσια.

gewissenlos ἀσυνειδήτος.

Gewissenlosigkeit, die, —,
ἡ ἀσυνειδήσια.

Gewissens angst, die, ἡ
ἀνησυχία τῆς συνειδήσεως.

Gewissens biss, der, ὁ ἑλεγ-
γος τῆς συνειδήσεως, ἡ τύψις τοῦ

συνειδέτου.

Gewissens frage, die, τὸ ζη-
τήμα συνειδήσεως.

Gewissens freiheit, die, ἡ
ἐλευθερία τῆς συνειδήσεως.

Gewissens pflicht, die, τὸ
καθήκον εὐσυνειδήσιας.

Gewissens rat, der, ὁ πνευματικὸς πατήρ.

Gewissens ruhe, die, ἡ ἀνάπαυσις τῆς συνειδήσεως, ἡ ἡρεμία τῆς ψυχῆς.

Gewissens sache, die, τὸ ζήτημα συνειδήσεως.

Gewissens zwang, der, ἡ ἥθικὴ βία, ἡ ἥθικὴ πειθαναγία.

gewissermassen ἐπὶ τῷ ὅτι, ὡς εἰπείν.

Gewissheit, die, —, ἡ βεβαιότης.

gewisslich ἐπὶ βεβαίως.

Gewitter, das, -s, πλ —, αἱ βρονταὶ καὶ ἀστραπαί, ἡ θύελλα, κακοκαιρία. es steht ein — am Himmel καταιγὶς ἐπικρέμαται, ἐπικρατεῖται θύελλα.

gewitterhaft θυελλώδης.

Gewitter nacht, die, ἡ θυελλώδης νύξ.

Gewitter regen, ἡ-schau-er, der, -s, ἡ μετ' ἀστραπῶν βροχή.

gewitterschwer θυελλοφόρος, θυελλώδης.

Gewitter schwüle, die, τὸ πνέγον τὸ προαγγέλλον θύελλαν.

Gewitter sturm, der, ἡ καταιγὶς, θύελλα, ἀνεμοσάλη.

Gewitter wolke, die, ἡ βρονταία νεφέλη, τὸ θυελλώδες νέφος.

gewitzigt ἐσωφρονισμένος.

Gewoge, das, -s, ἡ ἀέναος κύμασις, κυμάτωνσις.

gewogen ἐξυγισμένος [ξυγιασμένος. (μετ' εὐνοίας, εὐνοϊκός, εὐμενής, καλοθελής. bleiben Sie mir — ἐχετέ με ὑπὸ τὴν εὐνοϊάν σας. einem — sein εὐνοῶ τι.

Gewogenheit, die, —, ἡ εὐνοία, εὐμένεια, φιλοπροσῶν. haben Sie die — εὐαρεστήθητε, λάβετε τὴν καλωσύνην.

gewöhnen μὴ συνεθίζω, ἐθίζω (einen an etwas τινα εἰς τι). sich

— ἐθίζομαι, συνεθίζομαι (an etwas εἰς τι).

Gewohnheit, die, —, πλ -en, ἡ συνήθεια, ἔξις· τὸ ἔθος, τὸ ἔθιμον. aus — ἐκ συνήθους. das ist so seine — αὐτὴ εἶνε ἡ ἔξις του. zur — werden γίνομαι ἔξις.

Gewohnheits recht, das, τὸ ἐπικρατῆσαν ἔθιμον.

Gewohnheits sünde, die, τὸ ἐκ συνήθους ἁμάρτημα.

gewöhnlich συνήθως· κοινός· χυδαῖος. zur -en Zeit τὴν συνήθη ὥραν. wie — κατὰ τὸ εἶθος. κατὰ τὸ σὺνθεσις -er Mensch ἄνθρωπος κοινός. // —, ἐπ. συνήθως, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κοινός· χυδαῖος. das G-e τὸ σὺνθεσις· τὸ ἀγοραῖον, πολυπᾶτητον.

Gewöhnlichkeit, die, —, ἡ εὐχρηστία, ἡ χυδαῖότης, χυδαῖοι λογία, κοινότης.

gewohnt ἐθισμένος, συνεθισμένος. — sein εἶμαι συνεθισμένος, ἔγωγ συνήθειαν, συνεθίζω.

Gewöhnung, die, —, ὁ ἐθισμός, ὁ συνεθισμός· ἡ συνήθεια.

Gewölb bogen, der, τὸ τόξον ἀψίδος, τὸ καμαρώμα.

Gewölbe, das, -s, πλ —, ἡ καμαρά· ὁ θόλος, ἡ ἀποθήκη. un terir disches — τὸ ὑπόγειον ἢ κρύπτη.

gewölbt καμαρωτός, καμαρωτός.

Gewölk, das, -es, τὸ νέφος· τὰ νέφη.

Gewühl, das, -s, ἡ τύρβη· ὁ ὄγλος.

Gewürge, das, -s, ἡ σπαγή, κρεουργία· ὁ πολὺς ἔμετος [τὸ ξερατόν, τὰ ξεράσματα].

Gewürm, das, -s, τὰ ἐρπετά· οἱ κώληκες.

Gewürz, das, -es, πλ -e, τὰ ἀρώματα, τὰ ἀρωματικά [τὰ μπαχαρικά]· τὰ ἀρώματα.

gewürzartig ἀρωματώδης, ἀρωματικός.

Gewürz brühe, die, τὸ ἀρωματώδες ἄρτυμα.

Gewürz gurke, die, τὸ ἀρτυτὸν ἀγγούριον.

gewürzhaltig ἀρωματικός, ἀρωματώδης.

Gewürzhaltigkeit, die, —, τὸ ἀρωματώδες.

Gewürz handel, der, ἡ ἐμπορία ἀρωμάτων [μπαχαρικών].

Gewürz händler, ἡ -krämer, der, ὁ ἀρωματοπώλης.

Gewürz laden, der, τὸ ἀρωματοπωλεῖον.

Gewürz nelke, die, τὸ καρυσφυλόν [τὸ γαρύφαλλον, γαρύφαλλον].

gewürzreich ἀρωματώδης.

Gewürz waren, die πλ. τὰ ἀρώματα, ἀρωματικά [τὰ μπαχαρικά].

gezackt ὀδοντωτός· πριονωτός.

gezahnt ὀδοντωτός, ὀδοντωμένος.

Gezänk, das, -es, ἡ ἔρις, λογομαχία [τὰ μαλλώματα].

Gezaunder, das, -s, ὁ ὄκνος, ἡ ἀποδείκτα, ὁ δισταγμός.

Gezeche, das, -e, ὁ κωθωνισμός, ὁ πότος, ἡ μεθυστική εὐωχία.

Gezerre, das, -s, ὁ ἐλκυσμός [τὰ τραδήματα].

geziemen ἀπρὸς, es geziemt πρέπει, ἐμπρέπει, εἶναι πρέπει. den Kindern geziemt es zu schweigen εἰς τὰ παῖδια ἐμπρέπει ἡ σιωπή. sich — πρέπει, ἀρμόζω, ἐμπρέπει, wie es sich geziemt ὅπως πρέπει, προσόντως.

geziemend πρέπει, προσιόντως, εὐπροσπής, προσήκων. die -u Ehre ἡ προσήκουσα τιμή.// —, ἐπὶ προσόντως, εὐπροσπής, προσήκοντως.

Geziere, das, -s, ὁ ἀκίσμος.

οἱ ἐπιτηδεύοντες τρόποι [τὰ καυώματα] geziert ἐπιτηδεύτος, προσπαήτης.

Gezischel, das, -s, ὁ ψιθυρισμός, τὸ ψιθύρισμα.

Gezitter, das, -s, ὁ τρόμος [ἡ τρεμούλα].

Gezücht, das, -es, τὸ θρέμμα, τὸ ἀνάθρεμμα.

gezwungen βεβιασμένος, ἡ νγκασμένος· ἀκούσιος, ἀκων.// —, ἐπὶ διὰ τῆς βίας· ὑπ' ἀνάγκης, ἐξ ἀνάγκης, κατ' ἀνάγκην [δυναστικῶς].

Gezwungenheit, die, —, τὸ βεβιασμένον, τὸ πλαστόν, τὸ πιετῆθευμένον.

Gicht, die, —, ἡ ἀρθρίτις. — an den Händen ἡ χειράγρα. — an den Füßen ἡ ποδάγρα.

gichtartig ἀρθρικός, ἀρθρικός.

Gicht beere, die, -e ὁ μαῦρον φραγκοστάφυλον.

Gicht fieber, das, ὁ ἀρθρικός πυρετός.

gichtisch ἀρθρικός.

gichtkrank ἀρθρικός.

Gicht mittel, das, τὸ ἀνταρθρικόν φάρμακον.

Gicht rose, die, (φτλ) ἡ παιωνία, ἡ γλυκυσίδη.

Gicht schmerz, der, ὁ ἀρθρικός πόνος.

Giebel, der, -s, πλ —, τὸ ἀέτωμα, ὁ ἀέτος (οἰκοδομήματος).

Giebel dach, das, ἡ ἀετεια στέγη.

Giebel feld, das, τὸ τύμπανον, τὸ προμετωπίδιον, τὸ ἀέτωμα.

Giebel fenster, das, τὸ προμετωπίδιον παράθυρον.

giebelförmig ἐν εἶδει ἀετωματός· ἀεταίος.

Giebel seite, die, ἡ πλευρά τοῦ ἀετοῦ, τὸ ἀέτωμα.

Giebel spitze, die, ἡ κορυφή ἀετωματος.

Giebelung, die, —, πλ -en, ἡ ἀνωροίς.

Gier, die, —, ἡ λαίμαργία, ἡ ἡ ἀπληστία [ἡ ἀχορτασιά]· ἡ δίψα, ὁ πόθος.

gierig ἀπληστος, ἀχορταστος [ἀχορταγος]· λαίμαργος· διψαλός.

Gierigkeit, die, —, ἡ ἀπληστία, ἡ λαίμαργία.

Giessbach, der, ὁ χείμαρρος.

Giessbad, das, τὸ χυτὸν λουτρόν, ἡ καταιόνησις, τὸ ἐπάντημα, τὸ καταιόνημα.

giessen* (giesse· goss· gegossen) μὴ χέω [χύνω]. ἀρθεύω, βρέχω, ἐπιβρέχω. χωνεύω [χύνω]. in etwas — ἐγγέω· darauf — ἐπιγέω. darüber — καταγέω· κατανίλω· ein Metall — χωνεύω μέταλλον· eine Kanone, Glocke — χωνεύω [χύνω] τηλεβόλον, κώδωνα. gegossen· χωνευτός, χυτός· gegossene Arbeit· ἐργασία χυτή, χωνευτή. —, ἀπὸ es giesst βρ· χεῖ· βραδυδαίως.

Giessen, das, -s, ἡ χύσις· ἡ χώνευσις, ἡ χωνεία.

Giesser, der, -s, πλ —, ὁ χωνευτής· ὁ χυτήρ, χυτής.

Giesserei, die, —, πλ -en, τὸ χωνευτήριον· ἡ χωνεία.

Giess erz, das, τὸ χωνευτὸν μέταλλον.

Giess flasche, die, ἡ προχύτη [ἡ κανάτα].

Giess form, die, ὁ τύπος, ἡ χύτρα, μήτρα [τὸ κάλυπτι].

Giess kanne, die, ὁ πρόχους [τὸ μύρικι]. τὸ ἀρδάνιον, ἀρδευτήριον, ποτιστήριον.

Gift, das, -es, πλ -e, τὸ δηλητήριο [τὸ φάρμακον]· τὸ φάρμακον. — nehmen φαρμακεύομαι, δηλητηριάζομαι. — geben φαρμακεύω, (μτφ) δηλητηριάζω — und Galle spreien· πνέω μένος, εἰμαι· πύρκα· θέτο.

Giftbaum, der, (φτλ) τὸ τοξικὸν δένδρον.

Giftbecher, der, τὸ φαρμακῶδες ποτήριον, den — trinken· πίνω τὸ κώνειον.

Giftgewächs, das, τὸ δηλητηριώδες φυτόν.

Gifthauch, der, ἡ δηλητηρία· πνοή.

Giftheil, das, (φτλ) τὸ ἀνθωρον, τὸ ἱαματικὸν ἀκόνιον.

giftig δηλητηρίου, δηλητηριώδης [φαρμακερός].

Giftigkeit, die, —, ἡ δηλητηρίου ιδιότης, ἡ δηλητηριώτης.

Giftkraut, das, ἡ δηλητηρίου βοτάνη.

Giftlehre, die, ἡ τοξικολογία.

Giftmehl, das, τὸ ἀρσενικῶδες ὄζυ [τὸ ἄσπρο ποντικὸ φάρμακον].

Giftmischer, der, ὁ φαρμακεύς, φαρμακευτής.

Giftmischerei, die, ἡ φαρμακεία.

Giftmischerin, die, ἡ φαρμακίς, φαρμακεύτρια.

Giftmittel, das, τὸ ἀντιφάρμακον, τὸ ἀντίδοτον.

Giftpflanze, die, τὸ δηλητηριώδες φυτόν.

Giftpilz, der, ὁ δηλητηρίου μύκης [τὸ φαρμακερὸν μανιτάρει].

Giftschlange, die, ὁ δηλητηρίου ὄφις.

Giftschwamm, der, τὸ λυκνέρον [τὸ πορδομανίταρον, ὁ πο· σαλίτης].

Gifttrank, der, τὸ κώνειον.

Giftzahn, der, τὸ ἰσοδόν· ὁ δόντιον, ὁ χαλινός.

Gigant, der, -en, πλ -en, ὁ γίγας.

gigantisch γιγάντιος, γιγαντιστός.

Gilde, die, —, πλ -n, ἡ συν-

αἰσλῶα, ἡ ἔταιρεία· ἡ συνεχὴς, τὸ σωματεῖον.

Gildenmeister, der, ὁ συντεχνάρχης, πρωτομαγίστωρ.

Gimpel, der, -s, (πι) ὁ πυρρῶδας [ὁ χειμωνιάτης]. (μτφ) ὁ κέττος, λάρος, βλάξ, τὸ κτήνος [ὁ λούρος, ἡ λούρα]

Gingang, der, -s, ὁ βύστος [ἡ γύγα].

Ginster, der, -s, (φιτ) ὁ σκορπλος, τὸ σπάστιον.

Gipfel, der -s, πλ —, ἡ ἄκρα κορυφή, τὸ ἄκρον, ἡ κορυφή. (μτφ) ὁ καλῶν. τὸ ἑπαρρον, ἐπίμετρον.

gipfelig κορυφώδης.

gipfeln ἀμὴ κορυφῶμαι.

Gips, der, -es, πλ -e, ἡ γύψα· von — γύψινος.

Gipsabdruck, der, τὸ γύψινον ἐκμαγεῖον.

Gipsanwurf, der, τὸ κονίαμα γύψου.

Gipsarbeit, die, τὸ γύψινον ἔργον· τὸ γύψωμα.

Gipsarbeiter, der, ὁ σκιερλής, γυψοπλάστης.

gipsartig γυψώδης.

Gipsbildner, der, ὁ γυψοπλάστης.

Gipsbrenner, der, ὁ υψοποιός.

Gipsbrennerei, die, τὸ γυψοποιεῖον.

gipsen μὴ γυψῶ, κονιῶ δια γύψου.

gipsen γύψινος.

Gipsen, der, -s, πλ —, ὁ γυψοπλάστης.

Gipserde, die, ἡ σκιερράς (ἡ γυψώδης) γῆ.

gipsern γύψινος.

Gipsfigur, die, τὸ γύψινον ἄγαλμα.

Gipsform, die, ἡ γυψίνη χύτρα [τὸ γύψινον καλούπι].

gipshaltig γυψώδης.

Gipsmalerei, die, ἡ ζωγραφία ἐπὶ γύψου, ἡ κονιογραφία· ἡ τοιχογραφία.

Gipsmehl, das, ἡ κονία γύψου, ἡ γυψοκονία.

Gips ofen, der, ἡ καΐνος γύψου.

Gipsüberzug, der, τὸ κονίαμα γύψου.

Gips wand, die, ὁ τοίχος γύψου.

Giraffe, die, —, πλ -n, (ζλ) ἡ καμηλοπάρδαλις.

Girant, der, -en, πλ -en, ὁ ὀπισθογράφος (συναλλαγματικῆς).

girieren ἀμὴ ὀπισθογραφῶ.

Giro, -s, πλ Giti, ἡ ὀπισθογραφία· ἡ ὀπισθογράφσις.

girren ἀμὴ τρώω, κνυζῶμαι [μουρμουρίζω].

Girren, das, -s τὸ μινύρισμα, ὁ κνύζθμός [τὸ μουρμούρισμα].

Gischt, der, -es, ὁ ἄφρος.

Gitter, das, -s, πλ —, ἡ κιγκλῆς, τὸ κάγκελον· τὸ περίφραγμα, ἡ περιφραγή.

gitterartig κιγκλιωτός, διακτυωνός.

Gitter fenster, das, τὸ κιγκλιωτόν παράθυρον.

gitterförmig κιγκλιωτός.

gittern μὴ κιγκλίδω, φράσσω διὰ κιγκλίδος.

Gitter thor, das, ἡ κιγκλιωτὴ πύλη.

Gitter thür, die, ἡ κιγκλιωτὴ θύρα.

Gitter werk, das, τὸ κιγκλιῶμα, τὸ δικτύωμα.

Gladiator, der, -s, πλ -ören, ὁ μονομάχης, ὁ ἀθλητής.

gladiatorisch μονομαχικός, ἀθλητικός.

Glanz, der, -es, ἡ λαμπρότης, λάμψις, ἡ στιλβότης, στιλβή, μαρμαρυγή [ἡ γυαλάδα, τὸ λούστρον] (μτφ) ἡ λαμπρότης, μετριοπρέ-

πεια. den — verlieren ἀμαυροῦμαι [ἐξωρίζω]. einen — von sich geben ἀποστίλω, ἀπαυγάζω, ἐκλάμπω.

glänzen ἀρή λάμπω, στίλβω. (μτφ) ἐκλάμπω, διαπρέπω.

glänzend λαμπρός· φαινός, λάμπων· στίλπνός, στίλβός. — machen λαμπρύνω, ἀπολαμπρύνω. — schwarz μελαναυγής, μελανοφεγγής.

Glanz farbe, die, τὸ στίλπνόν χρῶμα.

Glanz firnis, der, τὸ στίλπνόν βερνίκιον.

Glanz kohle, die, ὁ ἀνθρακίτης.

glanzlos ἀλαμπής.

Glanzlosigkeit, die, —, τὸ ἀλαμπές, ἡ ἀμαυρότης.

Glanz presse, die, τὸ στίλβωτρον βρασμάτων.

Glanz punkt, der, τὸ ἐκλαμπρον σημεῖον.

glanzreich λαμπραυγής, φωταυγής.

Glanz sucht, die, —, ἡ λαμπρόνεια ἢ μεγαλειομανία.

glanzstüchtig λαμπρομανής· μεγαλειομανής.

glanzvoll λαμπρότατος· ἐκπρεπέστατος, μεγαλοπρεπέστατος.

Glanz wiche, die, ἡ στίλπνωτική μελαντήρια.

Glas, das, -es, πλ Gläser, ἡ ὕαλος [τὸ ὑάλι, τὸ γυάλι]. τὸ ποτήριον. — am Fenster ἡ ὕαλος παραθύρου [τὸ τζάμι]. μτφ. zu tief ins — sehen εἶναι φθίσις τοῦ ποτηρίου [γλυκοκοιτάζω τὸ ποτήρι, τὸ τσοῦζω] — werden ὑαλοποιεῖσθαι, zu ὑαλοῦμαι.

glasähnlich ὑαλοειδής, ὑαλώδης.

Glasarbeit, die, ἡ ὑαλουργία· ἡ ὑαλουργική· τὸ ὑαλοῦργημα, κρυστάλλωμα.

glasartig ὑαλοειδής, ὑαλώδης.

Glas auge, das, ὁ τεχνητός (ἢ ὑάλινος) ὀφθαλμός. — der Pferde τὸ ὑάλωμα ὑπῶων.

glasäugig ὑαλόφθαλμος.

Glas birne, die, τὸ χειμερινόν ἄπιον.

Glas blasen, das, τὸ πύσημα τῆς ὑάλου.

Glas bläser, der, ὁ φυσητής ὑάλου, ὁ ὑαλουργός.

Glaser, der, -s, πλ —, ὁ ὑαλουργός, ὁ ὑαλοτέχνης.

Glaser arbeit, die, ἡ ὑαλουργία· τὸ ὑαλοῦργημα.

Glaserhand werk, das, ἡ ὑαλουργική.

gläsern ὑάλινος, ὑαλοῦς. (μτφ) ἀμυδρός, μεμαρμαμένος.

Glas fenster, das, τὸ ὑάλων παράθυρον, ἡ ὑαλίνη θυρίς.

Glas flasche, die, ἡ ὑαλίη λήκυθος, ἡ ψιάλη [ἡ μπουτίλια].

glasförmig ὑαλοειδής.

Glas geschirr, das, τὸ ὑαλινόν σκεῦος.

Glas glanz, der, ἡ λάμψις τῆς ὑάλου.

glasgrün ὑαλόχρους.

Glas handel, der, ἡ ἐμπορία τῆς ὑάλου.

Glas händler, der, ὁ ὑαλοπώλης.

glashart σκληρὸς ὡς περ ὕαλος.

Glas haus, das, ὁ ὑάλινος οἶκος· τὸ φωτῶριον, τὸ θερμολήπιον.

Glas häutchen, das, ὁ ὑαλοειδής χιτῶν.

Glas hütte, die, τὸ ὑαλοποιεῖον, ὑαλουργεῖον.

glasig ὑαλώδης.

Glas kirsche, die, τὸ μαῦρον κεράσιον, ἡ μελανή.

Glas kitt, der, ἡ ὑαλόκολλη.

Glas koralle, die, τὸ ὑάλινον κυράλλιον.

Glas kraut, das, (φτλ) τό παρ-
θενίαν.

Glas kugel, die, ή θαλίη
σφαίρα.

Glas lampe, die, ή θαλίη
λυγία.

Glas laterne, die, ό θαλίης
σανός.

Glasmacher, der, -s, πλ —,
ό θαλοτέχνης, θαλουργός.

Glas maler, der, ό ζωγράφος
βάλου, ό θαλογράφος.

Glas malerei, die, ή θαλο-
γραφία.

Glas ofen, der, ή κάμινος θα-
λουργείου.

Glas perle, die, τό βάλλον
μάργαρον, τό ψευδομάργαρον.

Glas platte, die, ή θαλίη πλάξ
Glas rahmen, der, ή θαλίη
στεφάνη, ό θαλίης γύρος.

Glas scheibe, die, ό βάλλινος
πίσκος.

Glas scherbe, die, τό θρύμμα
βάλου.

Glas schleifen, das, ό τρο-
πισμός της βάλου.

Glas schleifer, der, ό στίλ-
βωτής βάλου.

Glas schmelz, der, ή τηκτή
ή γυτή βάλου.

Glas schrank, der, τό κυλι-
κίον, τό βάλλινον έξμάριον.

Glas spinnen, das, ή κλώ-
σις βάλου.

Glas spinner, der, ό κλώστης
βάλου.

Glas tafel, die, ή θαλίη τρα-
πέζα, ό θαλίης πίσκος.

Glas thür, die, ή θαλίη θύρα.

Glas tropfen, der, ή σταγών
βάλου.

Glasur, die, —, ή στίλβη, ή
στίλβυνότης, τό στίλβωμα.

Glas vergoldung, die, ή έ-
πιχρύσσις βάλου.

Glaswaren, die πλ, τά θαλίνα
Glas wand, die, τό βάλλινον
διασπράγμα.

Glas werk, das, τό θαλοούρ-
γημα, τό θαλίον σκεύος.

glatt λείος, λισσός [γυαλιστε-
ρός]· όλισθηρός [γλιστερός]. -e
Haut όδέρμα λείον. -es Kinn πώ-
γων άγένειος, (μτφ) -e Zunge
γλώσσα εύστροφος. -e Worte
γλυκηροί λόγοι, ή ήδυλογία. —
machen λειάνω, λειοποιώ. —
liegen έφαρμόζω, έφαρμόζομαι. —
heraussagen παρησιάζομαι, λέ-
γω παρησία [λέγω όρθά κοστα].

Glätte, die, —, ή λειότης, ή
όλισθηρότης. ή λιθαργυρία, μο-
λύβδαινα.

Glatt eis, das, ό λεπτός πά-
γος, ό λεπτοκρύσταλλος. (μτφ) ει-
nen aufs — führen υποσκάπτω
τόν λάκκον τινός.

glatteisen άφφ es glatteiset
σηματίζεται λεπτοκρύσταλλος.

Glätt eisen, das, τό στίλβω-
τρον, λίστρον [τό γυαλιστήρι].

glätten μη λειάνω, λειοποιώ,
λειουργώ [γυαλλίζω].

Glätten, das, -s, ή λείανσις,
στίλβωσις [τό γυαλισμα].

Glätter, der, -s, πλ —, ό
λειαντής, στίλβωτής, τό στίλβω-
τρον, τό λίστρον [τό γυαλιστήρι].
τό όμάλιστρον.

Glatt feile, die, ή λεπτή βίνη,
τό όμαλόν βνίον.

Glatttheit, die, —, ή λειότης,
ή ό Glätte.

Glätt hobel, der, ή λειαντική
βουκάνη.

Glätt ho'z, das, τό στίλβω-
τρον, όμάλιστρον

Glätt maschine, die, ή λειαν-
τική μηχανή.

Glätt stahl, der, ό λειαντικός
χάλυψ, ό λειαντής

Glättstein, der, ὁ λεαντικός λίθος.

G'ättzahn, der, τὸ λεαντικὸν ὀδόντιον, τὸ σιλιώτερον

glätzüngig λευγλωττός, ἡδυλόγος, ἀρεσκευτικός.

Glätzüngigkeit, die, —, ἡ ἡδυλογία, γλυκυλογία, οἱ γλυκῆ-ροὶ λόγοι.

Glatze, die, —, πλ. -n. ἡ φαλάκρα, φακρότης.

glatzig φαλακρός [καρπλός].

Glatzkopf, der, ὁ φαλακρός, φαλάντις.

glatzköpfig φαλακρός, φαλάνθος [καρπλός].

Glaube, der, -ns, ἡ πίστις, ἡ δοξασία, ἰδέα, den -n haben πιστεύω νομίζω, δοξάζω, στοχάζομαι, -n schenken ἢ -n beimessen ἀποδίδω πιστίν, πιστεύω, -n finden πιστεύομαι. **Treu** und — ἡ καλὴ πίστις, ohne **Treu** und -n ἄνευ πίστεως καὶ ὁρησκείας, auf **Treu** und -n ἐπὶ καλῇ πίστει, er hält weder **Treu** noch — δὲν ἔχει οὔτε ἱερὸν οὔτε ὄνιον, des sicheren -ns leben φρονεῖ ἐν πεποιθήσει, πιστεύω ἀδιτάκτως, seinen -n ändern ἀλλάσσω πιστίν, ἀλλαγοπιστός.

glauben μὴ & ἀμὴ πιστεύω, πείθομαι, νομίζω, στοχάζομαι, φρονεῖ, ὑποθέτω, φαντάζομαι, δοξάζω, etwas, an etwas — πιστεύω τι, εἰς τι, einem — πείθομαι, πιστεύω τινί, ich glaube an einen Gott πιστεύω εἰς ἓνα θεόν, an seine Worte — πιστεύω εἰς τοὺς λόγους του, das ist gar nicht zu — τοῦτο εἶναι ἀπίστευτον, einem etwas — πιστεύω τινί τι, glaube mir πιστεύσόν μοι, fest — πιστεύω ἀπαράντως, das will ich —! τὸ πιστεύω! man sollte es nicht — οὐδεὶς ἤμελεν

ὑποθέσθαι τοῦτο, οὐδεὶς ἤλπισεν αὐτό.

Glaubensabfall, der, ἡ ἀποστασία.

Glaubensänderung, die, ἡ ἀλλαγὴ ὁρησκείας, ἡ ἀλλαγοπιστία.

Glaubensartikel, der, τὸ θεῖον τῆς πίστεως.

Glaubenskenntnis, das, τὸ σύμβολον τῆς πίστεως, τὰ ὁρησκευτικὰ δόγματα, politisches — τὸ πολιτικὸν δόγμα.

Glaubenseid, der, ὁ ὅρκος τῆς πίστεως.

Glaubens eifer, der, ὁ ὁρησκευτικὸς ζήλος, übertrieben — ἡ ὁρησκομανία.

Glaubensfreiheit, die, ἡ ὁρησκευτικὴ ἐλευθερία, ἡ ἐλευθερία τῶν δογμάτων.

Glabensgenoss, der, ὁ ὁμοπίστος, ὁμόρησκος.

Glaubensgericht, das, τὸ ἱερὸν δικαστήριον, τὸ ἱεροδικεῖν.

Glaubenslehre, die, τὸ ὁρησκευτικὸν δόγμα, ἡ δογματικὴ.

Glaubensmeinung, die, ἡ ὁρησκευτικὴ δοξασία.

Glaubenspartei, die, ἡ ὁρησκευτικὴ αἵρεσις.

Glaubenspunkt, der, τὸ ὁρησκευτικὸν ζήτημα.

Glaubenssache, die, ἡ ὁρησκευτικὴ ὑπόθεσις.

Glauben schwärmer, der, ὁ ὁρησκομανής, ὁ φανατικός.

Glaben schwärmerei, die, ἡ ὁρησκομανία, ὁ φανατισμὸς.

Glaubenszeuge, der, ὁ μαρτυρὸς τῆς πίστεως, ὁ ἱερομάρτυς.

Glaubenszwang, der, ἡ ὁρησκευτικὴ βία.

Glauber salz, das, τὸ θεϊκὸν νάτριον.

glaubhaft πιστευτός, ἀξιόπιστος.

Glaubhaftigkeit, die, —, το πιστευτόν. ἡ ἀξιόπιστος.

gläubig πιστός. die, G-en οι πιστοί.

Gläubiger, der, -s, πλ —, ὁ πιστωτής, δανειστής.

glaublich πιστευτός, πιθανός.

Glaublichkeit, die, —, ἡ πιθανότης, τὸ πιστευτόν.

glaubwürdig ἀξιόπιστος.

Glaubwürdigkeit, die, —, ἡ ἀξιόπιστία.

gleich ἴσος· ἰσοπέδος, ὁμαλός [ισος]. ὁμοιος, παρόμοιος, παρα-

πλήσιος, ὁμοίωματος· ἀνάλογος.

zu — r Zeit κατὰ τὸν αὐτὸν χρό-

νον, συγχρόνως, ταυτοχρόνως von

— r Grösse ἰσομεγέθους, von — m

Alter ὁμηλικί, συνηλικιώτης, das

ist mir — τοῦτό μοι εἶνε ἀδιά-

φορον. von — m Werte ἰσάξις,

βάσις. von — m Gewichte ἰσο-

βαρής, von — r Höhe ἰσοϋψής,

von — r Meinung ὁμόδοξος, ὁμο-

γνώμων, von — r Gesinnung ὁμο-

σπον, — e Gesinnung ἡ ὁμοσπον-

δότη, — e Meinung ἡ ὁμογνωμο-

σύνη, (πρμ) — und — gesellt

sich gern ὁ ὁμοιος τῷ ὁμοίῳ φί-

λος, οἱ ὅμοιοι τοῖς ὁμοίοις εὖνοι,

ἥλις ἥλικα τέρπει, ὅμοιον ὁμοίῳ

οἶ πελάζει, ὅμοιος τὸν ὁμοιον

ἀγαπᾷ, ohne — en ἀπαράμιλλος

[χωρὶς ταίρι], seines — en οἱ ὅμοιοι

του, οἱ παραπλήσιοι του, es ist

ihm keiner — οὐδείς ἐξισούται

πρὸς αὐτόν [δὲν ἔχει ταίρι]. G-es

mit G-em vergellen ἀνταποδίδω

τὰ ὅμοια in — e Theile theilen

μερίζω εἰς τὰ μέρη, der Erde —

ἴσος πρὸς τὸ ἔδαφος, ἰσοπέδος,

der Erde dem Meer — ἴσος πρὸς

τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, auf

— e Weise ὡσαύτως, παραπλησίως,

παρόμοιως, καθ' ὅμοιον τρόπον.

—, ἐπ' ἴσον, ἐξ ἴσου, ἰσάκις. —

wie, ὡς, καθὼς, — als wenn ἢ als

ob ὡς ἐάν, ὡσανεῖ. — achten ἐκ-

τιμῶ ἐπ' ἑαυτοῦ, sich — bleiben μέ-

νω ὁ αὐτός, μένω ὁ ἴδιος, — es

bleibt sich — μένει τὸ ἴδιον

— gelten ἔχω ἵσων ἀξίαν, einem

— kommen εἶμαι ἐνἀμιλλῶς τινί,

ἐξισοῦμαι τινί — λατρεῖν ὁμοσπονδῶ,

εἶραι ὁμόηχος, — machen ἰσῶ, ἰσά-

ζω, ἐξισῶ, ἰσοπεδῶ, ἰσοβαρῶ, — sehen

εἶμαι ὁμοιος, ὁμοιάζω, — sein εἶραι

ἴσος, sie sind einander — εἶνε ὁ-

μοιοι πρὸς ἀλλήλους, sich einem

— stellen ἐξισοῦμαι πρὸς τινα, es

einem — (thun ἀντιπαρἀβάλλομαι

πρὸς τινα. // — ἐπρ' εὐθύς, ἀμεσως,

er wird — kommen ὡς εὐθὺ ἀ-

μέσως — anfangs εὐθύς ἐξ ἀρ-

χῆς, — nach der Ἀγκυρῇ

ἄμα τῇ ἀφίξει, εὐθύς μετὰ τὴν

ἀφίξιν, — viell ἀδιάφορον! das

dachte ich mir — ἀμέσως τὸ ἐπι-

θεσα, εὐθύς τὸ ἐκείθε, wenn —,

ei καί, ἂν καί [μολονότι], — als

wenn, ἢ — als ob ὡς ἐάν, ὡς εἰ,

ὡσανεῖ.

gleichalterig ἰσηλικί, ὁμηλικί,

συνηλικί [συνηλικίος].

gleichartig ὁμοιοειδής, ὁμο-

ειδής, ὁμοιότροπος [μονόλογος].

Gleicharigkeit, die, —, ἡ

ὁμοειδεῖα, ὁμοιοτροπία, ὁμοιότης.

gleichbedeutend ἰσοδύναμος.

gleichbenannt ὁμώνυμος.

gleichberechtigt ἰσόνομος·

ἰσοπολίτης, ἰσοπολίτις.

Gleich berechtigung, die, ἡ

ἰσονομία.

gleichbleibend ἀμεταλλάκτος,

ἀναλλοιώτος.

gleichbreit ἴσος τὰ πλάτος,

ἰσοπλατῆς.

gleichdick ἰσοπαχής.

gleich (gleiche· gleich· ge-

glichen) ἄμψι εἶμαι ὁμοίως, ὁ-

μοιάζω.

Gleicher, der, -s, ὁ ἰσημερινός κύκλος).

gleicher gestalt -massen, ἡ -weise ἐπὶ ὁμοίως, παραπλησίως, παρομοίως, καθ' ὁμοιον τρόπον.

gleichfalls ἐπὶ ὡσαύτως, ἐπ' ἴσης, ὁμοίως.

gleichfarbig ὁμόχρους, ὁμοχρῶμος.

Gleichfarbigkeit, die, —, ἡ ὁμόχροια.

gleichförmig ὁμοιόμορφος· ἀνάλογος (μετ' ὁμοειδέως, μονότονος [μονόλογος]).

Gleichförmigkeit, die, —, ἡ ὁμοιότης, ὁμοειδέεια· ἡ ἀναλογία. (μετ' ἡ μονοτονία.

gleichgeltend ἰσάξιος, ἰσοδυναμῶς.

gleichgesinnt ὁμόφρων, ὁμογνώμων, ὁμόνους. — sein ὁμοφρονῶ, ὁμογνώμωνῶ. immer — sein διατηρῶ πάντοτε τὰ αὐτὰ φρονήματα.

gleichgestimmt ὁμόφωνος, ἰσοφθογγος· σύμφωνος, ὁμόφρων, ὁμογνώμων.

Gleich gewicht, das, ἡ ἰσορροπία· ἡ ἀντιρροπία. das — halten ἰσορροπῶ, ἀντισταθμῶ.

Gleichgewichts lehre, die, φυσ. = στατική.

Gleichgross ἰσομεγέλης.

gleichgiltig, ἡ -gültig ἀδιάφορος. — sein ἀδιαφορῶ.

Gleich giltigkeit, ἡ -gültigkeit, die, —, ἡ ἀδιαφορία.

Gleichheit, die, —, πλ. -en, ἡ ἰσότης· ἡ ὁμοιότης. — der Stimmen ἡ ἰσοψηφία.

gleichhoch ἰσοψῆς.

Gleich klang, der, ἡ συνήχησις, συμφωνία.

gleich-kommen* ἀμς ἐξισοῦμαι.

gleichkommend ἰσάξιος.

gleichlang ἰσομήκης.

gleichlaufend παρόμοιος.

Gleich laut, der, συμφωνία. — eines ὁμωνυμίου λέξεως. und ner — ἡ συνήχησις.

gleich-lauten ἀντιφωνῶ.

gleichlautend ὁμοήχως· ὁμωνυμῶς.

gleich-machen ἰσοποιεῖν.

Gleichmachung -en, ὁ ἐξισαφύς, ἡ ἐξισοποίησις· ὁ ὁμαλισμὸς.

Gleich mass, das, τρία, ἀναλογία.

gleichmässig ὁμοιόμορφος.

Gleichmässigkeit ἡ συμμετρία, ἀναλογία.

Gleich mut, der, ψυχῆς, ἡ ἀταραξία, ἡ ἡσυχία.

gleichmütig ἀτάραχος, ἡσυχῆτος.

Gleichmutigkeit ἴδιε Gleichmut.

gleichnamig ὁμωνυμῶς.

Gleichnamigkeit ὁμωνυμία, ἰσωνυμία.

Gleichnis, das, ἡ παραβολή· ἡ μεταφορά· ἡ σύγκρισις.

Gleichnis rede βολή, ἀλληγορία.

gleichnisweise λικῶς, ἀλληγορικῶς.

gleichsam ἐπὶ ὁμοίαν. — als ob, ἢ — εἰάν, ὥσπερ [ὡς νὰ πῇ].

gleichschenkel ἰσοσκελές.

Gleichschenkel —, ἡ ἰσοσκελία.

gleichschnell ἰσοταχύς.
 gleichschwer ἰσοβαρής. ἐπ' ἑστίς ὀσκήτος.
 gleichseitig ἰσοπλευρός.
 Gleichseitigkeit, die, —, ἡ ἰσότης τῶν πλευρῶν, ἡ ἰσοπλευρία (μὲν) ἡ ἀμοιβαιότης.
 gleichsilbig ἰσοσύλλαβος.
 gleichsprachig ὁμόγλωσσος. — εἶναι ὁμογλωττοῦ.
 gleich-**stehen** ἀμὲν ἰσοδυναμῶν ἐξιστάναι.
 gleich-**stellen** μὴ ἀντιπαρεβάλλειν, συγκρίναι.
 Gleich **stellung**, die, ἡ ἀντίστασις, ἐξίσωσις, ἐξομοίωσις.
 gleichstimmig ὁμόφωνος ἰσόφωνος — εἶναι ὁμοφωνῶν, συμφωνῶν.
 Gleichstimmigkeit, die, —, ἡ ὁμοφωνία, ἡ ἀρμονία.
 Gleich **stimmung**, die, ἡ ἀρμονία.
 gleich **thun*** μὴ ἐς εἰναι — ἀντιπαρεβάλλομαι πρὸς τινα.
 gleichtief ἰσοβαθής.
 Gleichung, die, —, πλ -en, ἡ ἰσότης, ἐξίσωσις, ὁ ἐξισασμός.
 gleichviel ἰσοπληθής, ἰσαριθμός —, ἐπρ ὀδιόφωρον.
 gleichweit ἴσον ἀπέχων, ἰσοστάτης.
 gleichwie ἐπρ ὡσπερ, ὥς, ὡσθίς.
 gleich-wiegen* ἀμὲν ἰσοσταθμῶν, ἰσοβαρῶν.
 gleichwiegend ἰσοβαρής.
 gleichwinkelig ἰσογωνίως.
 gleichwohl ἐπρ ὅμως, ἀλλ' ὅμως ἐν τοσούτῳ, ἐν τούτοις.
 gleichzeitig σύγχρονος, ὁμόχρονος, ταυτόχρονος. || — ἐπρ συγχρόνως, ταυτοχρόνως, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, συνάμα.
 Gleichzeitigkeit, die, —, τὸ σύγχρονον, ὁ συγχρονισμός, ἡ σύγχρονος ὑπόθεσις.

Gleis, das, -es, πλ -e, ἡ ὁδός, τροχία, ἴδιε Geleise.

Gleisner, der, -s, πλ —, ὁ ὑποκριτής.

Gleisnerel, die, —, ἡ ὑπόκρισις, προσποιήσις.

Gleisnerin, die, —, πλ -nen, ἡ ὑποκριτρία.

gleisnerisch ὑποκριτικὸς, προσποιητός. || —, ἐπε ὑποκριτικῶς.

gleissend ὑποκριτικὸς, προσποιητός. — a Worte λόγῳ ἀπατηλῶ.

Gleit **bahn**, die, ὁ ὁλισθῶν, τὸ ὁλισθητήριον [ἡ γλίστρα].

gleiten* (gleite glitt geglitten) ἀμὲν ὁλισθάναι [γλιστράω], aus den Händen — ἐξολισθάναι ἐκ τῶν χειρῶν.

Gleiten, das, -s, ἡ ὁλισθησις, τὸ ὁλισθῆναι [τὸ γλίστρημα].

Gletscher, der, -s, πλ —, ὁ κρυσταλλῶν, παγόων, παγετών.

Glied, das, -es, πλ -er, τὸ μέλος* τὸ ἄρθρον, κῶλον, κλειδίωμα. ὁ κρίκος, θακτύλιος (ἀλυστῆρας). τὸ ζυγόν, ὁ στοιχός. ἡ τάξις, σειρά (στρατιωτικῶν). aus dem — e treten ἐκλείπω τὴν τάξιν, sich in Reih und — stellen παρατάσσομαι, συμπαράτάσσομαι.

Glieder **bau**, der, ἡ κατασκευὴ τῶν μελῶν.

Glieder **brand**, der, ἡ ἀρθρίτις ἡ γάγγραινα.

Glieder **fuge**, die, ἡ συνάρθρωσις, ὁ ἄρμος.

Glieder **gicht**, die, ἡ ἀρθρίτις.

Glieder **krankheit**, die, ἡ ἀρθρίτις ἡ νόσος.

gliederlahm ἀρθριτικὸς, ἀρθρικός, παραλυτικὸς.

Glieder **lähmung**, die, ἡ παράλυσις, παραλυσία.

Glieder **mann**, der, -s, πλ -männer, τὸ ἀνδρεϊκεῖον, τὸ νεοτάσπαστον [ἡ κούκλα].

gliedern ἀμὴ ἀρθρῶν, διαρθρῶν, ἐναρθρῶν, gegliedert ἐναρθρῶς, ἀρθρὰ ἔχων. (μτφ) ἀλυσιδωτό· σ' εἰλικός.

Glieder puppe, die, τὸ νευρόσπαστον [ἢ καυκλα, θεατροκύκλα].

Glieder reissen, das, ἢ **-schmerz**, der, ἢ ἀρθρίτις.

Glieder tiere, die πλ, τὰ ἀρθρῶζα, τὰ ἀρθρωτά ζῷα.

Gliederung, —, πλ -en, ἢ ἀρθρωσις, διάρθρωσις.

Glieder weh, das, ἢ ἀρθρίτις.

gliederweise ἐπρ κατὰ μέλη. κατὰ ζυγά, κατὰ στοίχους, κατὰ τάξεις, στοιχηδόν.

Gliedmassen, die πλ, τὰ μέλη, τὰ ὅπλα.

glimmen* (glimme· glomm· geglommen) ἀμὴ ὑπεκκαίνομαι, ὑποκαίνομαι, καίνομαι ἄνευ φλογός [κουφοναίω], unter der Asche — τύφωμαι, ὑποαίνομαι.

Glimmen, das, -s, τὸ ὑπεκκαίμενον πῦρ, ἢ ὑπόκαυσίς· ἢ ἀμυδρὰ λάμψις.

Glimmer, der, -s, πλ —, (ὄρυξ) ὁ λεπιδόλιθος, μαρμαρυγίας, ἢ φυλλίτης [τὸ μαρκάσι].

glimmerartig ὁμοίως πρὸς μαρμαρυγίαν.

Glimmer schiefer, der, ὁ σγιστόλιθος.

Glimpf, der, -es, ἢ πραότης, πραΰθυμία.

glimpflich πρᾶος, μαλακός, ἐπιεικής, // —, ἐπρ πρᾶως, μαλακῶς ἐπιεικῶς.

glitschen ἀμὴ ὀλισθάνω [γλιστράω].

glitscherig ὀλισθηρός [γλιστερός].

glitzern ἀμὴ σπινθηρίζω, μαρμαίρω.

Globus, der, —, πλ —, ἢ ὑδρόγειος σφαῖρα.

Glockchen, das, —, τὸ κωδώνιον [τὸ κουδούν].

Glocke, die, —, πλ —, δαν [τὸ κουδούν]. τὸ — einer Kirche ὁ κώδισις [ἢ καμπάνα].

ziehen, ἢ ziehen κωδωνίζω, κώδωνα.

mit allen κωδῶν πάντας τοὺς κώδεις.

ist die — ? ποίαν ὥραν [τί ὥρα κυτῶ];

die — Uhr geschlagen τὸ ἐσήμανε τὴν τρίτην ὥραν.

an die grosse — ἡ ἀνὰ κωδωνίζω, διατυμπανίζω.

κάτω κωδούνει |.

Glockenblume, die, —, κληματίς [ἢ κλεμαξίδα].

glockenförmig κωδωνοειδής.

Glockengehäuse, das, —, κωδωνοθήκη.

Glockengeläute, die, —, δωνοκρουσία.

Glocken giesser, der, —, δωνογράς, κωδωνοποιός.

Glocken giesserei, die, —, χυτήριον κωδώνων, τὸ ποιεῖον.

Glocken haus, das, —, δωνοστάσιον.

Glocken klang, der, —, κωδώνων.

Glocken klöppel, der, —, τάλον κώδωνος, ὁ ὑπερεστρόν.

Glocken läuter, der, —, δωνοκρούστης.

Glocken schlag, der, —, σμα κώδωνος, ἢ κώδων.

mit dem -e σημαίνοντο λογίου.

Glocken schweng, der, —, κρόταλον κώδωνος, ὁ σείστρον.

Glocken seil, das, —, κώδωνος.

Glockenspiel, das, ἡ μουσική κωδωνοκρουσία.

Glockenspieler, der, ὁ μουσικός κωδωνοκρούστης.

Glockenturm, der, τὸ κωδωνοστάσιον.

Glockenton, der, ὁ ἤχος κωδωνοῦ.

Glockenzug, der, ὁ κτύπος κωδωνοῦ. τὸ σχοινίον κωδωνοῦ.

Glöckner, der, -s, πλ —, ὁ κωδωνοκρούστης ὁ νεοκώρος.

Glorie, die, —, ἡ δόξα. ἡ περί τινος κεραιήν ἁγίου ἀκτινογραφία, ἡ αἴγλη.

glorreich περιβόητος, ἔνδοξος.

Glossarium, das, -s, πλ —, τὸ λεξιλόγιον, τὸ γλωσσάριον.

Glosse, die, —, πλ -n, τὸ γλωσσίσμα, ἡ ἀπηργασίωμένη λέξις τὸ σχολίον, ἡ ἐρμηνεία. —n machen σχολιάζω ἐπικαίω.

Glossenmacher, der, -s, πλ —, ὁ σχολιαστής ὁ ἐπικριτής.

Glotzauge, das, ὁ ἀτενὴς ὀφθαλμός [τὸ γουρλωτὸ μάτι].

glotzüngig ἐξόφθαλμος [γουρλωμάτης].

glotzen ἀμὲν βλέπω ταυρηδὸν [γουρλώνω].

gluchzen ἀμὲν κλώζω.

Gluchzen, das, -s, ὁ κλωγμός. κλωσμός.

gluck ἐπὶ κλοῦ κλοῦ.

Glück, das, -es, ἡ τύχη. συντυχία. ἡ εὐτυχία. ἡ εὐδαιμονία.

[ἐπιτυχία, τύχη. zum -e κατ' εὐτυχίαν. zu meinem grossen -e πρὸς μεγάλην μου εὐτυχίαν.

meinem zu etwas — wünschen [πεύγμαι τι. εὐτυχίαν εἰς τι.

viel —! εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καλὴν ἐπιτυχίαν! ὦρα καλῇ! — auf! — zu! ἀγαθῇ τύχῃ! auf gut

— εἰς τὴν τύχην, εἰς τοῦ Θεοῦ τὸ

ὄνομα. es ist ein — dass εἶνε εὐτύχημα ὅτι. er hat mehr — als Verstand εἶνε εὐτυγέστερος ἢ προνιμώτερος. sein — versuchen δοκιμάζω τὴν τύχην μου. dem -e zu Hilfe kommen ἐπιβοηθῶ τὴν τύχην μου.

glücken ἀμὲν κλώζω, κλώσσω.

Glücken, das, -s, ὁ κλωγμός, κλωσμός.

glücken ἀμὲν ἐπιτυγχάνουσι. ἐπιτυγχάνω, εὐστοχῶ. εὐδοκίμῶ, ἐπιδίδω.

Gluckhenne die, ἡ ἐπωάξουσα ὄνος [ἡ κλώσσα, ἡ κλωσσῶ].

glücklich εὐτυχής. τυχερός [καλότυχος]. αἰσιος, εὐνοϊκός. —er Zufall ἡ καλὴ ὥρα. das g-e Arabien ἡ εὐδαιμών Ἀραβία. -e Reise!

κατευόδιον! — davon kommen εὐδαιμονίαν εἶναι.

εὐδοκίμα. ἐκσεύγω σωὸς καὶ ἀδελφής. — preisen μακαρίζω, εὐδοκίμω. werde ich so — sein Sie

wieder zu sehen? θὰ ἔχω τὴν εὐτυχίαν νὰ σᾶς ἐπανιδῶ. — machen καθιστῶ εὐτυχῇ.// —, ἐπρ εὐτυχῶς, κατ' εὐτυχίαν.

glücklicherweise ἐπρ εὐτυχῶς, κατ' εὐτυχίαν.

Glücksbote, der, ὁ ἀγγελιαφόρος αἰσίας εἰδησεως ὁ ἀγαθῆς.

Glücksbotschaft, die, ἡ αἰσία ἀγγελία, ἡ γαρμόσυνος εἰδήσις.

glücklich μακάριος, εὖδαις, εὐδαιμων, εὐτυχής.

Glückseligkeit, die, —, ἡ εὐδαιμονία, ἡ μακαριότης.

Glücksfall, der, τὸ εὐτύχημα, ἡ τύχη.

Glücksfund, der, τὸ τυχερὸν εὑρημα [τὸ κελποῦρι].

Glücks Göttin, die, ἡ Τύχη.

Glücks gut, das, τὸ ἀγαθὸν τῆς τύχης.

Glücks kind, das, ὁ τῆς τετραδὸς γεννηθείς, ὁ τυχερός ἄνθρωπος.

Glücks pilz, der, (μυτ) u αρ-
τίκλουτος, ὁ νεόπλουτος, ὁ τυχαί-
ραστος.

Glücks rad, das, ὁ τροχός τῆς
τύχης.

Glücks ritter, der, ὁ τυχευ-
δίκης.

Glücks spiel, das, τὸ παι-
γνίδιον τῆς τύχης· τὸ τυχαίαι-
γνόν.

Glücks topf, der, ἡ κάλπις λα-
χείου, ἡ κληρωτίς, τὸ κληρωτήριον.

Glücksum stände, die pl,
αἱ περιστάσεις τῆς τύχης, ἡ τύχη.

Glücks vogel, der, ὁ τυχερός
ἄνθρωπος.

Glücks wechsel, der, ἡ μετα-
βολὴ τῆς τύχης.

Glücks wurf, der, ἡ τυχερά
βολή.

Glück wunsch, der, ἡ ἐπευχή,
αἱ εὐχαί.

**Glückwünschungs schrei-
ben**, das, ἡ συγχαρητικὴ ἐπι-
στολή, τὸ συγχαρητήριον.

glühen μι πυρῶνω, πυρακτῶ.
|| — ἀμὲ πυροῦμαι, πυρακτοῦμαι·
εἶμαι διάπυρος. (μτφ) φλέγομαι,
καίνομαι. seine Augen — οἱ ὀ-
φθαλμοὶ τοῦ εἶνε πῦρ. er glüht
vor Begierde φλεγεται ὑπὸ τῆς
ἐπιθυμίας.

Glühen, das, -s, ἡ πυράκτωσις.

glühend διάπυρος, πυρῶδης·
εὐλογερός. -e Kohle ἡ ἀνθρακία [ἡ
ἀθρακοδόλη]. -e Augen ὀφθαλμοὶ
φλογεροί.

Glüh feuer, das, ἡ ἀνθρακία, ἡ
πυρά [ἡ ἀθρακοδόλη].

Glühofen, der, ἡ πυρωτικὴ
κάμινος.

Glühung, die, —, pl -en, ἡ
πυράκτωσις.

Glüh wein, der, ὁ διάθερμος
οἶνος.

Glüh wurm, der, ἡ -würm-

chen, das, ἡ λαμπυρίς, ἡ παν-
λαμπρίς [ἡ λαμπυρίδα].

gludisch ὀπούλος, καταχθόνιος.

Glut die, —, pl -en, ἡ πυρά,
ὁ καῦσος· ἡ ἀνθρακία. (μτφ) ἡ ὁ-
σις, τὸ πῦρ, ὁ διακαὴς πόθος.

Glycerin, das, -s, ἡ γλυκερίνη.

Gnade, die, —, pl -n, ἡ χά-
ρις· ἡ εὐμένεια, ἡ ἐπιείκεια. Im
einem in — stehen, ἀπολαύει τῆς
εὐνοίας τινός. von Gottes -n χά-
ριτι θεῶ, ἐλέω θεοῦ. einen wieder-
zu -n aufnehmen ἀποδοῦναι χάριν
τινί. — für Recht ergehen lassen
ἀπονέμω προτιμότερον χάριν ἢ δι-
καισύνην, προσφέρομαι μᾶλλον ἐ-
πιεικῶς ἢ δικαίως. aus — ἐξ εὐμε-
νείας. ohne — und Barmherzig-
keit ἀνηλεὲς καὶ ἀσπλαγγος. zu
-n halten δικαιολογῶ. sich einem
auf — und Ungnade ergeben
παραίδομαι εἰς τὸ ἑλεῖν τινος.
Euer -n Ἐκλαμπρότατε· ἡ Ὑπε-
τέρα Ἐκλαμπρότης.

gnaden ἀμὲ, gnade uns gott!
ἰλως εἴη ὁ θεός ἡμῶν!

Gnaden bezeigung, die, τὸ
τεκμηρίον εὐμενείας, ἡ χάρις.

Gnaden blick, der, τὸ εὐμένει-
σμα.

Gnaden brief, der, τὸ συγχα-
ρητήριον γράμμα.

Gnaden krot, das, ὁ ἄστος τοῦ
ἐλέους. bei einem das — essen φῶ
ἐκ τοῦ ἐλέους τινός. einem das —
gehen εἰδὼ βοηθημα τινί.

Gnadengehalt, der, ἡ σύν-
ταξις.

Gnaden geschenk, das, ἡ
δωρεά, τὸ φιλοδώρημα.

Gnaden jahr, das, τὸ ἔτος χά-
ριτος, τὸ ἐνιαύσιον βοηθημα.

Gnaden lohn, der, ἡ ἀμοιβὴ
εὐνοίας.

gnadenreich πολυεὐσπλαγ-
χνος, παναικτίμων.

Gnaden sold, der, ἡ σύνταξις.
Gnaden stoss, der, τὸ ὑστατον
 κτύπημα.

Gnaden verheissung, die, ἡ
 ἐπαγγελία χάριτος.

gnadenvoll πλήρης χάριτος.
 πανοικτίρμων.

Gnaden wahl, die, ὁ προορι-
 σμός, τὸ πεπρωμένον.

gnädig ὤλεος, εὐμενής, συγγνώ-
 μων. Gott sei uns — ὤλεως εἴη ὁ
 θεός ἡμῶν. — er Herr! δέσποτα!
 αὐθεντα! — e Frau! κυρία! δέσποι-
 να! es — machen προσφέρομαι
 εὐμενῶς, ἐπιεικεύομαι. noch — da-
 von kommen ἀπαλλάττομαι παρὰ
 προσδοκίαν [ἐτηνὰ τῇ γλυτύνῳ].

gnädiglich ἐ-ρ εὐμενῶς, ἐπι-
 ειχῶς.

Gnom, der, -en, πλ -en, τὸ
 δαιμόνιον [τὸ στοιχεῖδ].

Gnome, die, —, πλ -η, τὸ ἀπό-
 λογισμα, τὸ γνωμικόν.

Gnomiker, der, -s, πλ —, ὁ
 γνωμικός, ὁ γνωμολόγος.

gnomisch γνωμικός, γνωμολο-
 γικός.

Gold, das, -es, ὁ χρυσός [τὸ
 χρυσαφι, τὸ μάλαμμα]. gediege-
 nes — χρυσός καθαρός, ἀπερῶς.
 mit — überziehen χρυσαῖνω ἐπι-
 χρυσαῖνω. etwas mit — aufwagen
 ἀντισταθμῶται πρὸς χρυσόν. von —
 ἐκ χρυσοῦ. ganz von — ὁλόχρυσος.
 mit — überzogen ἐπιχρυσός. mit —
 gefasst περίχρυσος. mit — ges-
 teckt χρυσόπαστος, χρυσοποικίλος.

Gold ader, die, ἡ χρυστὴ φλέψ.

Gold adler, der, ὁ χρυσάετος
 [ὁ σταυραητός].

Gold ammer, die, (π) ὁ χλω-
 ρών [τὸ φλώρι, ὁ φλώρος].

Gold apfel, der, τὸ χρυσόμη-
 λον, ἡ τομάτα.

Gold arbeit, die, τὸ χρύσωμα,
 ἡ χρυσουργία.

Gold arbeiter, der, ὁ χρυ-
 σουργός, ὁ χρυσοχός.

goldartig χρυσοειδής, χρυσό-
 μορφος.

Goldauflösung, die, ἡ ἀνά-
 λυσις χρυσοῦ.

Gold barre, die, ἡ βάβδος
 χρυσοῦ.

Goldberg werk, das, τὸ με-
 τάλλειον χρυσοῦ, τὸ χρυσορυχτεον.

Glob blättchen, das, τὸ πέτα-
 λον χρυσοῦ.

Gold blech, das, τὸ ἔλασμα
 χρυσοῦ.

Gold blume, die, (φτλ) τὸ χρυ-
 σάνθερον [τὸ νεκρολούλουδον].

Gold borte, die, ἡ χρυσὴ ται-
 νία.

Gold draht, der, τὸ σύρμα χρυ-
 σοῦ, τὸ χρυσόλινον, τὸ χρυσόνημα.

Golddraht zieher, der, ὁ ἐλα-
 σματοουργός χρυσοῦ.

Gold durst, der, ἡ δίψα χρυ-
 σοῦ, ἡ χρυσομανία.

golden χρυσοῦς, χρύσεος [χρυ-
 σός, μαλαματένιος]. (μτφ) πολύ-
 τιμος, τιμαλφής. — e Tage χρυσαί
 ἡμέραι, ἡμέραι εὐτυχίης. — e Ho-
 chzeit αἱ χρυσαὶ γάμοι, ἡ πεντη-
 κονταετηρίς γάμων. mit — em
 Schnitt διάχρυσος. (μτφ) — e Berge
 versprechen ὑποσχεῖσθαι χρυσοῦ
 πόντον [ὑποσχεῖσθαι λαγούς μετὰ
 τράχηλα].

Gold farbe, die, τὸ χρῶμα χρυ-
 σοῦ.

goldfarbig χρυσόχρους, χρυ-
 σίλων.

Gold fasan, der, ὁ χρυσοποί-
 κλος φασιανός.

Gold finger, der, ὁ παράμεσος
 δάκτυλος.

Gold fisch, der, ὁ χρύσασκρος
 κυπρίος [τὸ χρυσοσφάρον, ἡ χρυ-
 σόσα].

Gold fischer, der, ὁ χρυσούλογος.

Gold fliege, die, ἡ χρυσομήλα.

Gold flimmer, ἡ -flitter, der

τὸ χρυσοῦν πετάλιον, τὸ χρυσοπέ-
ταλον, ἡ χρυσὴ τρέμουσα [ἡ τρά].

Gold fuchs, der, ὁ χρυσοῖς αν-
θος; ἵππος.

Gold g halt, der, ἡ ἐνυπάρ-
χουσα ποσότης χρυσοῦ, ὁ βαθμὸς
τοῦ χρυσοῦ.

Gold geier, der, (π) ὁ γυπά-
ετος.

goldgelb πυρρός, ξανθός, πυρ-
ρόξανθος.

goldgestickt χρυσοῦνης, χρυ-
σοποικίλος.

Gold gewicht, das, τὸ βάρος
χρυσοῦ· τὸ σταθμὸν χρυσοῦ, ὁ
κόλλυθος.

Gold glimmer, der, (ὄρνις) ὁ
χρυσουγής μαρμαρυγίας.

Gold grube, die, τὸ χρυσωρυ-
χέον.

goldgrün χρυσοπράσινος.

Goldgulden, der, τὸ χρυσοῦν
σιωπρίνιον.

goldhaarig χρυσοκόμος, χρυ-
σοῦριξ.

godhaltig χρυσοῦχος, χρυσι-
της, -ιτις.

Gold handel, der, ἡ ἐμπορία
τοῦ χρυσοῦ.

goldig χρυσοῦς.

Gold käfer, der, ἡ χρυσομη-
λατόνθη, ὁ χρυσοκάνθαρος [ἡ χρυ-
σομαρούνα, ἡ ζήνη].

Gold klumpen, der, ὁ ὕγκος
χρυσοῦ, ἡ βώλος χρυσοῦ.

Gold krone, die, τὸ χρυσοῦν
στέμμα.

Gold lack, der, τὸ χρυσοφές;
βεργίκιον, (φτλ) τὸ λευκότιον [ἡ δαν-
τρόφα].

goldlockig χρυσοδόστρυχος,
χρυσόχομος.

Goldmacher, der, -s, πλ —,
ὁ χρυσοποιός.

Goldmacherei, die,
χρυσοποιία.

Gold münze, die, τὸ γ
νόμισμα.

Gold plättchen, das,
τάλιον χρυσοῦ, τὸ χρυσοπέ-
ταλον [ἡ τρά].

Gold probe, die, ἡ βαρ
δοκιμή) χρυσοῦ.

Gold pulver, das, ἡ κόκ-
κοῦ, ἡ χρυσοκόκκος.

Gold quaste, die, ὁ γ
θυσανός [ἡ χρυσὴ φούντα].

Gold rezen, der, ἡ βρογ-
κοῦ, (πτλ) ὁ κύριος.

goldreich πολὺ χρυσοῦ.

Gold ring, der, ὁ χρυ-
σοκτύλιος [τὸ χρυσὸ δακτυλίδιον].

Gold sand, der, ἡ χρυ-
σοῦ, ἡ χρυσοσάμμος, τὸ
χρυσά.

Gold saum, der, ἡ χρυ-
σορφή.

Gold scheider, der, ὁ
σῆς χρυσοῦ.

Gold schläger, der, ὁ
λαυργός χρυσοῦ.

Gold schlägerei, die,
ταλοποιεῖς χρυσοῦ.

Gold schmied, der, ὁ χ
γός, ὁ χρυσογός.

Gold schmuck, der, τὰ
κοσμήματα.

Gold specht, der, (πτ)
σοποικίλος δρυοκολάπτης.

Gold stange, die, ἡ
χρυσοῦ.

Gold staub, der, ἡ χρυ-
σοῦ.

Gold sticker, der, ὁ π
χρυσουργημάτων.

Gold stickerei, die, ἡ
σις χρυσωμάτων. τὸ χρυσό-
χρυσοποικίλτον.

Goldstoff, der, τὸ χρ
ύσμα.

goldstreifig χρυσογράφος.

Goldstück, uas. τὸ χρυσὸν ὀμίσμα (τὸ φλουρί).

Gold tresse, die, ὁ χρυσὸς κλισσός.

Gold waren, die πλ. τὰ χρυσάρετρα.

Gold wage, die, ὁ κυρτός χρυσὸς ἡ χρυσοστάθμη. (αὐτὸ jedes Wert auf die — legen σταθμῶμαι ἀκριβέστατα (εἰςτάξω ἀκριβοδικῶς) ἕκαστα τῶν λεγόμενων.

Gold währung, die, ἡ ἀξία τοῦ χρυσοῦ.

Gold wäsche, die, ἡ πλύσις χρυσοῦ. τὸ χρυσοπλύστον.

Gold wäscher, der, ὁ πλύντης χρυσοῦ ὁ χρυσεκλέκτης.

Goldwirker, der, ὁ ὑφάντης χρυσοϋργημάτων.

Gold wolf, der, (Ξλ) ὁ θάως [τὸ σακάλι].

Golf, der, -s, πλ -e, ὁ κόλπος.

Gondel, die, —, πλ -n, τὸ θαλαττὸν πλοῖον, ἡ καμάρα, ὁ βενετικὸς λέμβος [ἡ γόνδολα].

Gondel führer, der, ὁ πορθμεὺς βενετικοῦ λέμβου.

gönnen μι δὲν φρονῶ, δὲν ζηλοῦμαι· ἀφίνα προθύμως, χαρίζω [καὶ χαλάλι, χαλαρίζω]. ich gönne ihm sein Glück δὲν τον φρονῶ διὰ τὴν εὐτυχίαν σου.

Gold fischerei, die, ἡ χρυσολογία.

Gönnner, der, -s, πλ —, ὁ προστατὴς, ὁ ὑπερασπιστής.

Gönnnerin, die, —, πλ -nen, ἡ προστατίς.

Gönnerschaft, die, —, ἡ προστασία, ὑπεράσπισις.

Göpel, der, -s, πλ —, τὸ στρόφιον [ἡ στήλη].

gordisch, -er Knoten ὁ γόρδιος δεσμός.

Gosse, die, —, πλ -n, ὁ ὑδρόρ-

ρος, ἡ ὑδρορροή, ἡ ὑδρολόη, ὁ νερογύτης.

gotisch Γοτθικός.

Gott, der, -es, πλ Götter, ὁ θεός. — sei Dank δόξα τῷ θεῷ.

bei — ! μὰ τὸν θεόν ! wollte — ! ὁ θεός να δώσῃ ! εἶπε [μακάρι !]

— bewahre ! ἀπαγε ! πολλοὺ γε καὶ δεῖ ! ὁ θεός φυλάξαι ! θεῖ μου φυλάξαι um -es Willen πρὸς θεοῦ, δε' ἀγάπην θεοῦ. du gro-

ser — ! μέγας εἶ κύριε ! so — will ἐάν θέλῃ ὁ θεός, θεοῦ θέλοντος, in -es Namen εἰς τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ, σὺν θεῷ· εἰς ὅδον εἰρήνης εἰς τὴν εὐχὴν τοῦ θεοῦ. —

weiß κύριος εἶδεν· μάστιγ μου ὁ θεός — wird helfen ὁ θεός βοηθός — ist reich ἔχει ὁ θεός, er lässt den lieben — einen guten Mann sein ἀδιαφορεῖ περὶ πάντων.

gottähnlich θεόμοιος, θεοειδής, θεομορφος.

Gottähnlichkeit, die, ἡ θεοειδεια, θεοότης.

gottbegeistert θεόληπτος, θεοφορητός, θεοφορούμενος.

Götter bild, das, τὸ εἰδωλον.

Götter bote, der, ὁ ἄγγελος τῶν θεῶν, ὁ Ἑρμῆς.

Götter botin, die, ἡ ἄγγελος τῶν θεῶν, ἡ Ἥρα.

Götter dienst, der, ἡ λατρεία τῶν θεῶν.

gottergeben ὑποτασσόμενος εἰς τὴν θεῖαν βουλὴν.

Gott ergebenheit, die, ἡ ὑποταγή, εἰς τὴν θεῖαν βουλὴν.

Götter funke, der, ὁ θεὸς σπινθήρ.

Götter geschichte, die, ἡ μυθολογία.

Götter gestalt, die, ἡ θεῖα μορφή, ἡ θεοειδεια.

göttergleich ἰσοθεός, θεοειδής.

Götterlehre, die, ἡ μυθολογία.

Göttermahl, das, τὸ συμπόσιον θεῶν, τὸ θεῖον συμπόσιον.

Göttersitz, der, ἡ ἐδρα τῶν θεῶν, ὁ Ὀλυμπος.

Götterspeise, die, ἡ ἀμβροσία.

Götterspruch, der, τὸ θεοπρόπιον, ὁ χρησμός.

Göttertrank, der, τὸ ποτὸν θεῶν, τὸ νέκταρ.

Gottesacker, der, τὸ πολυάνθριον, κομητήριον, νεκροαρεῖον.

Gottesdienst, der, ἡ θεία λειτουργία, μυσταγωγία, ιεροουργία.

gottesdienstlich ὁρησκαυτικός, λειτουργικός.

Gottesfurcht, die, ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ, ἡ θεοσεβεία.

gottesfürchtig θεόφοβος, θεοσεβής.

Gottesgabe, die, τὸ δῶρον Θεοῦ.

Gottesgelahrtheit, ἡ -gelehrsamkeit, die, ἡ θεολογία.

Gottesgelehrte, der, ὁ θεολόγος.

Gottesgericht, das, ἡ θεοκρισία.

Gotteshaus, das, ὁ οἶκος (ὁ ναός) τοῦ Θεοῦ, ἡ ἐκκλησία.

Gotteskasten, der, τὸ κιβώτιον εἰσπραξίων ἐκκλησίας, ὁ κορβαν, ὁ κορβανὰς.

Gotteslamm, das, ὁ ἀρνὸς τοῦ Θεοῦ.

Gotteslästerer, der, ὁ βλάσφημος.

gotteslästerisch βλάσφημος. -e Rede ἡ βλασφημία.

Gotteslästerung, die, ἡ βλασφημία.

Gottesleugner, der, ὁ ἀρνησιθεός.

Gottesleugnerin, die, ἡ ἀρνησιθεός.

Gottesleugnung, die, ἡ ἀρνησιθεία, ἀθεΐα.

Gottespfennig, der, μοσούνη.

Gottes tisch, der, ἡ πεζαῖ· ἡ ἅγια μετὰληψις.

Gottesurteil, das, ἡ καταφρόνησις τῶν θεῶν, ἡ

Gottesverachtung, τρεῖς τοῦ Θεοῦ, ἡ θεολατρεία.

Gottes verehrung, gottgefällig θεάρεστον.

Gottheit, die, —, θεότης, τὸ θεῖον.

Göttin, die, —, πλ. θεά.

göttlich θεῖος, θεϊκός, θεαπέσιος, αὐράνιος, θεός.

ehren λατρεύω ὡς θεόν.

Göttlichkeit, die, —, τῆς, τὸ θεῖον.

gottlob! δόξα τῷ Θεῷ.

gottlos ἄθεος· ἄσεβος, -e That τὸ ἀνοσιούργημα.

Gottlosigkeit, die, θεία, ἀθεότης· ἡ ἀσεβεία, ἡ

Gott mensch, der, ὁ θεοῦ ἀντίκτυπος.

Gottseligkeit, die, θεῖα, ὁσιότης.

gottverflucht Θεοκατάρατος.

gottvergessen ἀσεβής.

Gott vergessenheit, ἀσεβεία.

gottverhasst Θεομιστῶν.

gottverlassen Θεορρις.

Götze, der, -n, πλ. -n, δὲ θεός, τὸ εἰδωλόν.

Götzen bild, das, τὸ εἰδωλόν.

Götzen diener, der, λαλάτης.

götzendiennerisch εἰδικός.

Götzen dienst, der, λαλατρεία.

Götzen opfer, das, λόβυτον.

Götzen priester, der, ὁ ἱερεὺς εἰδωλῶν.

Götzen tempel, der, ὁ ναὸς εἰδωλῶν, τὸ εἰδωλεῖον.

Gourmand, der, -s, πλ -s, ὁ λαίμαργος, ὁ φαγᾶς.

Gourmet, der, -s, πλ -s, ὁ λήχων [ὁ χαλοφαγᾶς], ὁ Feinschmecker.

Gouvernante, die, —, πλ -n, ἡ παιδαγωγός.

Gouverneur, der, -s, πλ -e, ὁ διοικητής, ὁ παιδαγωγός.

Grab, das, -es, πλ Gräber, ὁ τάφος· τὸ μνημα, ὁ τύμβος [τὸ νεκροῦ]. ὁ λάκκος, heiliges — ὁ ἅγιος τάφος. zu -e tragen θάπτω, ἐνταφιάζω. am Rande des -es stehen εἶμαι εἰς τὸ χεῖλος τοῦ τάφου. mit einem Fusse im -e stehen ἔχω τὸν ἑνὲς ποδᾶ ἐν τῇ σαρῶ, ἔχω τὸν ἑνα πόδα εἰς τὸν λάκκον.

Graben, der, -s, πλ Gräben, ἡ τάφος [τὸ χαντάκι]. ἡ διωρυξ, ὁ ἀδλῶν. einen — ziehen ταφρεύω, ὁρύττω τάφρον [ἀνοίγω χαντάκι].

graben* grabe, gräbst, gräbt (grub' gegraben) μὴ σκάπτω ὁρύττω· σκαλεύω, σκαλίζω.

Graben, das, -s, ἡ ὄρυξις, σκαφὴ ἡ σκαλεῖα, σκαλευσις τὸ σκαλεῖν [τὸ σκάψιμον].

Gräber, der, -s, πλ —, ὁ σκαπτής, σκαφεύς, σκαπτής.

Grabes dunkel, das, τὸ σκότος τοῦ τάφου.

Grabes nacht, die, ἡ νύξ τοῦ ὕπνου.

Grabes rand, der, τὸ χεῖλος τοῦ τάφου.

Grabes ruhe, ἡ -stille, die, ἡ σιγὴ τάφου, ἡ ἐν τάφῳ ἡσυχία.

Grabes stimme, die, ἡ ἐκ τοῦ τάφου φωνή. (μῦθ) ἡ κερχυνώδης (ἡ μέλαινα) φωνή.

Grab hügel, der, τὸ ἕσλον, ὁ τύμβος.

Grablegung, die, —, πλ -en, ἡ ταφή, ὁ ἐνταφιασμός.

Grab lied, das, τὸ ἐπιτάφιον μέλος, ἡ ἐπιτάφος ᾠδή.

Grab mal, das, τὸ μνημεῖον, ὁ τύμβος [τὸ νεκροῦ].

Grab schrift, die, ἡ ἐπιτύμβιος ἐπιγραφή, τὸ ἐπιτύμβιον, τὸ ἐπίγραμμα.

Grab stätte, die, ὁ τῆς ταφῆς τόπος, ὁ τάφος.

Grab stein, der, ὁ ἐπιτύμβιος λίθος, τὸ σῆμα.

Grab tuch, das, τὸ ἐντάφιον στρώμα, ἡ κειρία, τὸ λαζάριον.

graciös χαρίεις.

gräcis'eren μὴ ἐξελληνίζω.

Gräcismus, der, —, πλ -men, ὁ ἑλληνισμός, τὸ ἑλληνικὸν ἰδίωμα.

Grad, der, -es, πλ -e, ὁ βαθμός, ἡ (γεωγραφικὴ) μοῖρα. im höchsten -e εἰς τὸν ὑπατοῦ βαθμόν, εἰς ἄκρον. in -e abtheilen διαίρω εἰς βαθμούς. mit einem -e bekleidet sein φέρω βαθμόν, εἶμαι βαθμοφόρος.

Grad-abteilung, ἡ -einteilung, die, ἡ βαθμολογία.

Gradation, die, —, πλ -en, ἡ βαθμολογία· ἡ κλίμαξ.

grade ὡς gerade. — oder ungrade? μονὰ ἢ ζυγά; ζυγὰ ἢ ἄζυγα;

gradieren μὴ διωλίζω (λατρεύω).

Gradierung, die, —, πλ -en, ἡ διωλισμός [τὸ λοχάρισμα]. ἡ βαθμολογία.

Gradleiter, ἡ -messer, der, τὸ μοιρογνωμόνιον, μοιρόμετρον. τὸ βαθμόμετρον.

Grad messung, die, ἡ βαθμολογία. ἡ μοιρομεσία.

graduel βαθμιαίος.

graduieren μη βαθμολογῶ.
graduiert βαθμοφόρος.
gradweise ἐπρ κατὰ βαθμούς,
 βαθμῶδ' κατὰ μοίρας.
Graf, der, -en, πλ -en, ὁ κό-
 μης [ὁ κόντες].
Grafen stand, der, τὸ ἀξιω-
 μα κόμητος.
Grafentitel, der, ὁ τίτλος
 κόμητος.
Gräfin, die, —, πλ -nen, ἡ
 κόμισσα [ἡ κοντέσα].
gräflich κομιτικός.
Grafschaft, die, —, πλ -en,
 ἡ κομιτεία, τὸ κομιτάτον.
Gram, der, -s, ἡ λύπη, δυσ-
 θυμία, ὀλῖψις [ἡ σκῆσις].
gram δυσμενής, ἐχθρικός. ein-
 em — sein ἐχθαίρω ἐχθρεύομαι
 τινα. einem — werden συλλαμ-
 βάνω ἀπέχθαιαν πρὸς τινα.
 sich grämen ἀγανακτῶ, λυ-
 ποῦμαι. sich zu Tode — ἀποτῆ-
 κομαι ὑπὸ λύπης [χολοσκάνω].
gramerfüllt περιλυπός, βαρυ-
 πεινής, βαρυσόμφορος.
grämlich κατηφής, σκυθρω-
 πός.
Grämlichkeit, die, —, ἡ κα-
 τήφεια, σκυθρωπότης.
gramlos ἄλυπος, ἀλόπητος.
Gramm, das, -s, πλ -e, τὸ
 γραμμάριον.
Grammatik, die, —, πλ -en,
 ἡ γραμματική.
grammatikalisch γραμμα-
 τικός.
Grammatiker, der, -s, πλ
 —, ὁ γραμματικός.
grammatisch γραμματικός.
gramvoll περιλυπός.
Gran, der, -s, πλ -e, ὁ κόκ-
 κος (ὡς μέτρον).
Granat, der, -s, πλ -e, ὁ
 καρπηδόνης λίθος, ὁ λυχνίτης [τὸ
 καρβοῦνι].

Granat apfel, der, ὁ
 κόκκι, τὸ ξῶδις].
Granat baum, der,
 ῥόα, ροιά [ἡ ροιδιά, ἡ ρο-
 ῖα].
Granat blüte, die,
 ροιάς, τὸ βαλαύστιον.
Granate, die, —, π
 βομβίς, χειροβομβίς, τὸ
 [φιλ] ἡ ροιά [ἡ ξῶδις].
Grand, der, -es, ὁ
 ἄμμος.
Grande, der, -n, πλ
 σπανός μεγαστάν.
Grandezza, die, —,
 μα μεγαστῶνος· τὸ μεγαλ-
grandicht ἡ grand
 κωδής, ἀμμοῶδής.
grandios μεγαλειός,
 πρεπής.
Gran gewicht, das,
 κόκκου.
Granit, der, -es,
 (ὄγκι) ὁ γρανίτης, συνηνί-
granitartig γρανιτοε-
 νιτικός.
Granne, die, —, π
 γένειον στάχυος, ὁ ἀθ/ρ [τ
grannenartig ἀθηρο-
granulieren μη θρύ-
 τατρίβω εἰς κόκκους.
Gränze κ.λ. ἴδε Gren-
graphisch γραφικός
 ρικός.
Graphit, der, -s, —
 γραφίτης.
Grapp ἴδε Krapp.
grapsen μη ἀρπάζω,
Gras, das, -es, πλ
 ἡ βοτάνη, τὸ χόρτον· ἡ
 sammeln βοτανολογῶ.
 sen ποησαγῶ. (μτφ) ins
 sen ἀφίνω τὰ κώλα ἐν
 [τινάσσω τὰ πέταλα]· π
 χόμενος. darüber ist l
 gewachsen τοῦτο ἀπο-
 ἐλτσημονήθη. das —

hören νομίζω ἐμαυτὸν εὐφραίστατον.
grasartig ποώδης.

Grasbank, die, ὁ λειμῶν.

grasen ἀμὲ βοτανολογῶ, χορτοκοπῶ, ποιμαίνω, βοσκάμαι.

Gräserel, die, —, ἡ βοτανολογία, χορτοκοπία· ἡ ποιμαγία, ἡ βοσκή.

Grasfleck, der, ὁ ποώδης τόπος.

grasfressend ποιμαίνων.

Grasfutter, das, ὁ χορτός, τὰ χόρτα [τὸ γρασίδι].

Grasgarten, der, ὁ χλοηφόρος κήπος.

grasgrün χλωδής, ποώδης, γλοερός.

Gras halm, der, ἡ καλὰμη βοτάνη [ἡ βέπη].

Gras hüpfen, der, ἡ ἀκρίς [ἡ ἀκρίδα].

grasicht ὁμοίος πόα, ποώδης, χλωδής.

grasig πλήρης πόας, ποώδης, βοτανώδης, πολυβότανος.

Grasland, das, ὁ ποώδης λειμῶν, τὸ χλοερὸν λιβάδιον.

Gras mücke, die, (πτ) ἡ ὑπολαί [ἡ ποταμιδα].

Gras pferd, das, ἡ ἀκρίς [ἡ ἀκρίδα].

Gras platz, der, ὁ ποώδης τόπος.

grasreich ποώδης, βοτανώδης, πολυχορτός.

grassieren ἀμὲ ἐπιπολάζω, ἐπικρατῶ, βαρύνω.

grässlich ἀποτρόπαιος, φρικτός, φρικαλέος, τρομερός.

Grässlichkeit, die, —, ἡ φρικτότης, φρικαλεότης, τὸ ἀποτρόπαιον.

Grasung, die, —, πλ -en, ἡ χορτάσις, φορβή, χορτοθυσία· ἡ νομή, βοσκή· ἡ χορτοκοπία.

Gras weide, die, ἡ νομή, βοσκή.

Gras wuchs, der, ἡ βλάστησις χλόης, ἡ χορτοφυία, ἡ χλοηφορία.

Gras wurzel, die, (φτλ) ἡ ἀγρωστία [ἡ ἀγριόδα].

Grat, der, -es, πλ -e, ἡ ἀκμή, ἀκμική, ὁ ἀόηρ [ὁ ἀθέρας]. ἡ κορυφή ὄρους, ἡ ἀκρόρεια.

Gräte, die, —, πλ -n, ἡ ἄκανθα [γλῶσσος [τὸ φαροδόκκωλ-ν]].

grätig ἀκανθηρός.

Gratifikation, die, —, πλ -en, ἡ ἀμοιβή, ἀποζημίωσις.

gratis ἐπρ' δωρεάν, ἀμισθί, χάρισμα.

Gratulant, der, -en, πλ -en, ὁ συγχαίρων.

Gratulation, die, —, πλ -en, ἡ συγχαρητική πρόσφησις, τὰ συγχαρητήρια.

gratulieren ἀμὲ συγχαίρω (einem zu etwas τινὶ ἐπὶ τινί).

grau φαῖς, ὑπόλευκος, λευκόφαῖς, φαιός· πολίος. -e Haare κόμη πολία, τρίχες πολία [φαρὰ μαλλιά]. -e Haare bekommen πολιοῦμαι [φαραινῶ]. (μτφ) darüber lass' ich mir kein -es Haar wachsen οὐ φροντίζω Ἰπποκλείδῃ, ἐλάχιστον φροντίζω περὶ τούτου [ὅτ' χαλῶ τὸ σκάτι μου, γι' αὐτὸ δὲ δρώνει τ' αὐτὶ μου]. -e Vorzeit οἱ παμπάλαιοι χρόνοι, vor -en Zeiten χιλιόπαλαι.

Grau, das, —, ἡ φαίδις, φαιότης· ἡ πολιοότης· τὸ φαιὸν χρώμα.

grauäugig φαῖς· τοὺς ὀφθαλμούς, φαιόφθαλμος.

Grau bart, der, ὁ πολιοπώγων [ὁ φαρογέννης].

graubärtig πολιοπώγων φαρογίνης.

Gräuel, κτλ. ἴδε Grael κτλ.

grauen ἀμὲ πολιοῦμαι [φαραινῶ]. der Tag graut ἡ ἡμέρα ὑποφασκαί [χαράζει, ἀποδιαρωτίζε-

ζει). // —, ἀπὸρ es graut mir
φρίκη με καταλαμβάνει. es graut
mir vor etwas τρέμω τιν' βδελύτ-
τομαι, σπικαίνω τι.

Grauen, das, -s, ἡ αὐγή, ὑπὸ
ἀποδιδρωτίσματα [τὰ χαράγμα-
τα] ἡ φρίκη ἡ βδελυγμία, ὁ βδε-
λυγμός, ἡ ἀποστροφή.

grauen erregend ἡ -haft,
ἡ -voll φρικώδης, φρικαλέος· μια-
ρός· μυσαιρός, βδελυρός.

graugelb ὡχρόφατος, ψυχρολί-
τρινος.

graugrün παῖός ὑπόχλωρος,
ψαροπράσινος.

grauhaarig πολιοόριξ, πολιάς.

Grau kehlchen, das, (πτ) ὁ
θαρραλέος.

Grau kopf, der, ὁ πολιοόριξ,
πολιοκέρανος.

graulich ὑποκόλιος· λευκό-
φαιος, ψαροπῆρος, φρικώδης.

gräulich λευκόφαιος, ψαροπῆρος.
φρικώδης, φρικαλέος, ὅτε greulich

Graupe die —, πλ -n, ὁ
χόνδρος, ὁ φάρυς, ἡ λεπτή χάλαια.

graupenähnlich χονδρώδης,
ἀλφειοειδής.

Graus, der, -es, ἡ φρίκη, φρι-
κίασις.

graus φρικώδης, φρικαλέος,
φρικτός.

grausam σκληρός, σκληρόψυ-
χος, ἀπάνθρωπος (μτφ) ὑπερβο-
λικός, τρομερός.

Grausamkeit, die, —, πλ
-en, ἡ σκληρότης, ὠμότης, ἀπαν-
θρωπία, ἀναλγησία.

Grau schimmel, der, ὁ ψα-
ρός ἵππος.

grausen ἀπὸρ mir grauset
φρίκη με κατέχει, φρίττω, φρικώ.

Grausen, das, -s, ἡ φρίκη,
φρικίασις.

grausenerregend ἡ grau-
sich φρικώδης, φρικτός, φρικαλέος.

Grau wacke, die
σποδοειδής ἀμυρόλιθος.

Graveur, der, -s,
χαράκτης· ὁ δακτυλιογλ.

Gravier anstalt,
ρακτήριον.

gravieren μὴ γλύφω
σω. ἐπιθεκόνω.

Gravier kunst, die
κτιση· ἡ δακτυλιογλυφία.

Gravis, der, —, (γ)
ρεία.

Gravität, die, —
της, σπουδαιότης.

Gravitation, die, —
βαρύτης.

Gravitations gese
(φυσ) ὁ νόμος τῆς βαρύ-
τητας.

gravitatisch ἐπίστα-
πρεπής, μεγαλειος.

Grazie, die, —, πλ
ρις, ἡ χάρις, τὸ ἐπὶ χάρι.

graziös χαρίεις, ἐπὶ
gregorianisch Γρ

Greif, der, -s, πλ -
γρύψ, ὁ σαρκόρραμος
κόνδωρ.

greifbar ψηλαφητός
[πιαστός, χειροπιαστός].

greifen (greife· griff
len) μὴ λαμβάνω [πιά-
λαμβάνομαι, ἄπτομαι, ἐ-
ἐπιδράττομαι. (μτφ) ὡς
man mit Händen —
τυφλῶ δῆλον [αὐτὸ εἶνε-
τὸν νοῦν]. // —, ἀπὸρ na
— βάλλω τὴν χεῖρα εἰς
τι, zu den Waffen —
τὰ ὅπλα einen in die
δράττομαι τῆς κόμης τινὸς
Puls — ἄπτομαι τοῦ σφυ-
γίσου τὸν σφυγμόν. einen
Ehre — καθάπτομαι τι-
νός. zu einem Mittel
φεύγω εἰς μέσον. einen
Leben — ἀποπειρώμαι

τινος, einem an das Herz — ἔγχεω τὴν καρδίην τινος in seinen eigenen Busen — θέτω τὴν χεῖρα ἐπὶ τὸ στήθος μου, ἐξετάζω τὴν συνέθεσίν μου, zu einem Handwork — ἐπιβέβομαι εἰς ἐπαγγέλμα (μτφ) einem unter die Arme — ὑποθῶ θῶ, ὑποστηρίζω τινα, um sich — διαδίδομαι, ἐξαπλοῦμαι.

Greifgeier, der, (πι) ὁ σαρκοφάγος γρῦψ, ὁ γρῦψ.

greinen ἀνὴρ (οἶκ) κλαυθμυρίζομαι, κλαυθμυρίζω.

Greinen, das, -s, ὁ κλαυθμυρισμός.

Greiner, der, -s, ὁ μεμφόμενος [ὁ κλαφιδάρης μουρμουριάρης].

greis γηραιός.

Greis, der, -es, πλ -e, ὁ γέρον [ὁ γέρος].

greisen ἀνὴρ πολιοῦμαι, γηράσκω [γηρᾶω].

Greisen alter, das, τὸ γήρας [τὰ γερατεῖα].

greisenhaft γερωντικός, γηραιός.

Greisin, die, πλ -nen, ἡ γράτα [ἡ γρηά].

grell ὀξύς, διαπεραστικός, ὀξύτοτος, διαπρύσιος, ὑπερσφής, ὑπερτομής mit -en Farben schildern ἐξεικονίζω ζωηρότερον τοῦ αἰσθητοῦ, -er Ton ἤχος ὀξύς. -e Augen ὀφθαλμοὶ κεντώντες, διαπεραστικοί.

Grellheit, die, —, τὸ ὑπερμετρον φῶς. ἡ ὀξύτης. (μτφ) ἡ ὑπερβολή.

Grenadier, der, -s, πλ -e, ὁ ἐπὶ λεκτοῦ στρατιώτης.

Grenzberichtigung, die, ἡ διακανόνισις τῶν ὁρίων.

Grenzbestimmung, die, ἡ ὁριοθεσία, ὁριοθέτησις.

Grenzbewohner, der, ὁ κάτοικος τῶν ὁρίων.

Grenzdorf, das, ἡ μεθορία

κώμη, τὸ χωρίον τῶν συνόρων.

Grenze, die, —, πλ -n, τὸ ὄριον, σύνoron, τὰ μεθόρια. (μτφ) eine Sache -n setzen θέτω ὅρια εἰς τι, die -n überschreiten ὑπερβαίνειν τὰ ὅρια, πρὸς ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα an der — liegend μεθόριος, die -n bestimmen ἔτω τὰ ὅρια, Bestimmung der -n ἡ ὁριοθεσία, keine -n haben ἢ kennen δὲν ἔχει ὅρια.

grenzen ἀνὴρ συνορῶ, γειτνιάζω, γειτνιάζω. (μτφ) ἐγγίζω, προσεγγίζω, πλησιάζω, seine Liebe grenzt an Nartheit ὁ ἐρως τοῦ φθάνει μέχρι παραφροσύνης.

granzelos ἀπέραντος ἀτελεύτητος ἀνευ ὁρίων.

Grenzenlosigkeit, die, —, τὸ ἀπέραντον, ἡ ἀπειρία.

Grenzfestung, die, τὸ μεθόριον προὔριον.

Grenzfluss, der, ὁ μεθόριος ποταμός.

Grenzgraben, der, ἡ μεθορία τάφος.

Grenzlinie, die, ἡ μεθορία (ἡ ὁριοθετικὴ) γραμμή.

Grenz Nachbar, der, ὁ ὁμογρεος, ὁ μεθόριος, ὁ γείτων.

Grenzpfahl, der, ἡ μεθορία στήλη, ὁ μεθόριος στύλος.

Grenzpunkt, der, τὸ ὄριον, τέρμα, περας [τὸ ἀστραλίκι].

Grenzsaule, die, ἡ μεθορία στήλη.

Grenzscheide, die, τὰ μεθόρια, ἡ μεθορία.

Grenzcheidung, die, ἡ ὁριοθεσία.

Grenzstadt, die, ἡ μεθορία πόλις.

Grenzstein, der, τὸ ὄριον, τὸ σύνoron [τὸ ἀστραλίκι].

Grenzstreitigkeit, die, ἡ περὶ τῶν ὁρίων διαφορά.

Grenzzeichen, das, τὸ ὄριον [τὸ ἀστράλιον].

Greuel, der, -s, πλ —, ἡ φρικτή φρικαλεότης.

Greuel that, die, ἡ φρικαλεότης greuelvoll φρικαλέος.

greulich φρικτός, φρικαλέος, ἀποτρόπαιος.

Grieche, der, -n, πλ -n, ὁ Ἕλληγν.

Griechen feind, der, ὁ μισελλήγν.

Griechen freund, der, ὁ φιλέλλήγν.

Griechen land, das, ἡ Ἑλλάς.

Griechentum, das, -s, ὁ ἑλληνισμός.

Griechin, die, —, πλ -nen, ἡ Ἑλληνίς.

griechisch Ἑλληνικός, Ἑλληνίος. — machen ἑξελλήγνζω in der -en Sprache ἑλληνιστί. -es Feuer τὸ Ἑλληνικόν (τὸ βυζαντινὸν πῦρ. das G-e ἡ Ἑλληνική γλῶσσα.

Griesgram, der, -s, ὁ γογγυστής, τονθορυστής [ὁ μωρμούρης, μωρμουριάρης].

gries grämig, ἢ -grämlich γογγυστικός [μωρμουριάρης, σαρμύρης]· σκυθρωπός [γρυνιαρός].

Gries mehl, das, τὸ ἄλευρον σεμιδάλευς.

Gries suppe, die, ὁ ζωμός· σεμιδάλευς, ἡ πτισάνη.

Griess, der, -es, ἡ γονδράκιμος· ἡ σεμιδάλις [τὸ σημιγδάλι]· ἡ πηκτή πτισάνη [τὸ κουρκουτί, ὁ γόνδρος].

Griff, der, -s, πλ -e, ἡ ἐπαφή· ἡ λαβή, λαβίς, χειρολαβίς [τὸ πιάσια, τὸ χερσῶν]. einen — thun ἄπτομαι· einen falschen — thun παραχρούω ὄργανον, ich habe es am -e ἔχω εὐχέρειαν αὐτοῦ, εἶμαι ἐξησχημένος εἰς αὐτό, etwas

am -e kennen γνωρίζω τι πρὸς τῆς ἐπαφῆς. der — Gefässes τὸ οὗς ἀγγείου.

Griff breit, das, τὸ πλάτος ἀνιδίου ὄργανου.

Griffel, der, -s, πλ —, κονδύλιον, πετρακόνδυλον. λης [ἀνθους].

griffelförmig στυλοειδές.

Grille, die, —, πλ -n, τίς [ὁ τζιτζικας] (μυρ) ἡ ἡ τὸς ἰδέα, ἡ φαντασιοπληξία· στρεός [τὸ φεγγάρι, ἡ βίβα]· -n fangen, ἡ sich -n machen φροντίζω, φαντασιολογώ· haben ἔχω φαντασιοπληξίαν [φεγγάρια].

Grillen fänger der, ὁ σιόπληκτος, π-ράξενος· θρωός.

Grillenfängerei, die, -en, ἡ φαντασιοπληξία, ἀλφειά, ἡ φαντασιοκοπία.

grillenhaft φαντασιόφρων, φαντασιόκοπος· ἰδιότροπος· θρωός.

Grimasse, die, —, πλ —, μορφασμός, τὸ διάστραφον· -n machen ἡ sich — μορφαίω, ἀπομυλλάινω [μουτσουνιάζω].

Grimassen schneiden ὁ μορφαστής.

Grimm, der, -s, ἡ ἀγρία, λύσσα.

Grimmen, das, -s, ὁ κωλικόπονος [τὰ κοψίματα].

grimmig ἐξηγριωμένος, τρομερός. -es Tier τὸ ἔξω, τὸ ἄγριον θηρίον.

Grimmigkeit, die, —, γριότης.

Grind, der, -es, πλ —, σχάρα, τὸ ἐσχαρῶμα [τὸ καὶ ὁ ἀχώρ, τὸ πύριον] ἡ καύρα.

gründig ἐσχαρώδης [καρκαδιάρης] | πιτυροειδής, πιτυρώδης [κασιδιάρης] | ψωραλέος, ψωρός.

Grind kopf, der, ἡ ἐσχαρώδης (ἡ κνωϊδής) κεφαλή [ὁ κασιδιάρης, κασιδής].

Grind salbe, die, ἡ ἀλοιφή τοῦ ἀχάρου [τῆς κασιδής].

grinsen ἀμὴ βρύχω, τρίζω, σαρω (τοὺς ὀδόντας) [τριγυρίζω].

Grinsen, das, -s, ὁ τρισμαί (ὁ βρυχός) τῶν ὀδόντων.

grob (συγκρ. gröber, ὑπερβ. der gröbste) χονδρός, ἄδρος, ἄδρομενός. (μτλ) ἄγροικος, βανασύς. γάρβος, γονδροειδής. -er Faden νῆμα χονδρόν. -e Lüge ψεῦδος γονδρόν. -e Hände χεῖρες γονδροειδείς. -er Irrtum σφάλμα παχυλόν. sich — betragen ἄγροαίνομαι, φουρτίζομαι. sich gegen einen — betragen προσείρομαι ἄγροίκως πρὸς τινα.

Grob feile, die, ἡ χονδρὰ ρίνη, ὁ βυλοφάγις.

Grobheit, die, —, πλ -en, ἡ γονδρότης ἡ ἀγροκία, βαναυσότης.

Grobian, der, -s, πλ -e, ὁ βαναυσὸς ἄνθρωπος, ὁ ἄγροικος.

grobkörnig χονδροειδής, ἄδρομενός.

gräblich χονδρός. παχυλός. // —, ἐπρ γονδρός δεινός, βαρέως.

Grob schmied, der, ὁ σθηρουαγός. σίδηρ ὤς, σιδηροτέκτων.

gröhlen ἀμὴ μυκᾶμαι [μουγκῶμαι].

Groll, der, -s, ἡ ἔχθρα, ἔχθρα σπείρα. μνησικακία. einen — hegen διατηρᾶν ἔχθρα σπείρειν, μνησικακῶ.

grollen ἀμὴ μυσικακῶ, ἀγαγκῶ (εἰναι πρὸς τινα). der Donner grollt ἡ βροντὴ βρέμει.

Grollen, das, -s, ἡ ἔχθρα, τὸ ἔχθος, ἡ ἔχθρα σπείρα. ὁ γαγγυσμός.

Gros, das, -ses, πλ -se, ἡ δωδεκάς δωδεκάδων.

Groschen, der, -s, πλ —, παλαιόν. νόμισμα Γερμανικόν = 12 1/2 λεπτά, τὸ δωδεκάλεπτον, τ γροσικόν.

gross συγκρ. grösser, ὑπερβ. der grösste) μέγας [μεγάλος]. — ziehen ἐκτρέφω, ἀνατρέφω. — werden αὐξάνωμαι [μεγαλύνω] — machen αὐξάνω, μεγαλύνω [μεγαλύνω]. — thun μεγαλίζομαι [μεγαλοποιέομαι κάμνω τὸν μέγαν]. sehr — παρμεγέθης, μέγιστος. ziemlich — εὐμεγέθης, μέσλιος [μεγαλοῦςτις]. ausserordentlich —, ἡ übermässig — ὑπερμεγέθης. so — τοσοῦτος τὸ μέγεθος, πληκτός. so — wie, τοσοῦτος ὅσος. wie — ? πόσος τὸ μέγεθος; πληκτός; zweimal so — διπλασιος τὸ μέγεθος wie — ist er? πόσος μεγέθους εἶναι; Karl der — e Κάρολος ὁ μέγας. das G-e τὸ μέγα ins G-e treiben μεγαλύνω, ἐξογκᾶ [παραμεγαλύνω]. -e Kinder παιδία ἀνεπτυγμένα τὴν ηλικίαν, ἡλικιωμένα. der — e Haufe ὁ ὄχλος, τὸ πλῆθος es ist noch eine — e Frage εἶναι μέγα ζήτημα εἰσέτι, μεγάλως ἀπορείται εἰσέτι. im — en und ganzen ἐν γένει, γέν καίς. // —, ἐπρ μεγάλως. — ansehen προσεβλέπω μέγας ὀφθαλμοίς.

Gross admiral, der, ὁ μέγας ναύαρχος, ὁ ἀρχιναύαρχος.

grossartig μεγαλείος, μεγαλοπρεπής.

Grossartigkeit, die, —, ἡ μεγαλοπρέπεια, τὸ μεγαλεῖον, ἡ μεγαλειότης.

Gross auge, das, (1/2) ὁ μακροφθαλμος.

grossäugig μεγαλοφθαλμος.

grossbauchig μεγαλοκοιλίος, μεγαλοκοῦς.

grossblätterig μεγάλ. φύλλος
grossblumig μέγανθος, μεγα-
 λανθής.

Grösse, die, —, πλ. -n, τὸ
 μέγεθος, τὸ ἀνάστημα (μτφ) τὸ με-
 γάλειον, ἡ μεγαλειότης. — eines
 Verbrechens ἡ δεινότης, κακούρ-
 γηματος. Stern erster — ἀστὴρ
 πρώτου μεγέθους. Narr erster —
 μωρὸς ὑπάρχον βαθμοῦ, θεότρελος.

Grosseltern, die πλ. οἱ προ-
 πατορες, ὁ πάππος καὶ ἡ μάμμη.

Grosseltern vater der, ὁ
 πρόπαππος, προπάτωρ.

Gross enkel, der, ὁ ἀπέγγο-
 νος, ὁ δισέγγονος.

Gross enkelin, die, ἡ ἀπέγγο-
 νος, δισέγγονος, δισεγγόνη.

Grössen lehre, die, τὰ μαθη-
 ματικά.

grossenteils ἐπικρατὰ μέγα μέ-
 ρος, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ.

Grössenwahn sinn, der, ἡ
 μεγαλειομανεία.

Gross fürst, der, ὁ μέγας δούξ.

Grosss fürstentum, das, τὸ
 μέγα δουκάτον.

Gross fürstin, die, ἡ μεγάλη
 δούκισσα.

grossgliederig μεγαλόκωλος,
 μεγαλομελής.

Gross handel, der, τὸ χονδρι-
 κὸν ἐμπόριον, ἡ μεγαλεμπορία.

Gross händler, der, ὁ μεγα-
 λήμπορος.

Gross herr, der, ὁ μεγιστάν
 [ὁ μεγαλουσιάνος]. ὁ κυριαρχῆς,
 αὐθέντης.

grossherrlich αὐθεντικός, κυ-
 ριarchικός.

grossherzig μεγαλόφυχος, με-
 γαλόθυμος.

Grossherzigkeit, die, —, ἡ
 μεγαλοφυχία, γενναιοφυχία.

Gross herzog, der, ὁ μέγας
 δούξ.

Gross he
 δούκισσα.

Gross he
 μέγα δουκάτ.

Grossist
 μεγαλέμπορος.

grossjäh
 νόμιμος ἡλικίας.

Grossjäh
 νόμιμος ἡλικίας.

grosskn
 δροσόκκαλος.

grosskö
 grosskö

Gross kn
 σταυρος.

grosslei
 γαλοσώματος.

grossmä
 μεγαλοκρατία.

Gross m
 μάμμη [ἡ χ.

Gross m
 ρήμων, ὁ

grossmä
 κομπορρήμα.

grossmä
 μεγαλόαυχος.

Gross m
 ματίας.

Gross m
 ὁρος τάγμα.

Gross m
 χλα, γενναίος.

grossm
 γαλόφυχος.

Gross m
 μήτηρ, ἡ μ.

Gross ne
 δοῦς, ἔξανέ.

Gross ni
 Gross ob

Gross ob
 ἀδελφός τοῦ

Gros pa
 παππούλης.

Gross pr
 ληγόρος, ὁ

πορδαλαῖς.]

Gross prahlerei, die, ἡ μεγαλαυχία, μεγαληγορία, ὑψηγορία, μεγαλορρημοσύνη.

Gross siegel bewahrer, der, ὁ σφραγιούλας.

Gross sprecher, der, ὁ μεγαληγός, ὑψηγός, κομπαστής [ἢ πολυλογᾶς, πορβαλᾶς].

Gross sprecheri, die, —, πλ -ει, ἡ μεγαληγορία, μεγαλαυχία, μεγαλορρημοσύνη.

grosssprecherisch μεγαληγός, μεγαλαυγός, ὑψηγός.

Gross städter, der, -s, πλ —, ὁ κατοικὸς μεγαλοπόλεως, ὁ μεγαλοπολίτης.

grossstädtisch ἰδιόζων εἰς μεγαλοπολιν, ἰδίας μεγαλοπόλεως.

grösstentheils ἐπὶ κατὰ μέγαν μέρος· τὸ πλείστον· ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον.

Gross that, die, ἡ μεγαλοურγία· τὸ κατόρθωμα, ἀνδραγέθημα [ἢ παληκαριά].

Gross thuer, der, ἴδε Grosssprecher.

gross-thun* ἀμὲν μεγαλύνομαι [μεγαλοπιάνομαι].

Gross vater, der, ὁ πάππος [ἢ παππούς].

grossväterlich παππῶς.// — ἐπὶ ὡς πάππος, δίκην πάππου, παππῶς.

Grossvater stuhl, der, ἡ κλινικήθρονα, τὸ κλινικαθέθριον, τὸ ἀνελκιντρον [ἢ πολυθρόνα].

Gross vezler, der, ὁ μέγας βεζλέρης.

Grosswürden träger, der, ὁ φέρον ἀξίωμα κατέχων, ὁ μέγας ἀξιωματούχος.

grotesk ἀλλόκοτος, παράδοξος, τερατικός.

Grotesk malerei, die, ἡ ἀλλόκοτος ζωγραφία, τερατογραφία.

Grotte, die, —, πλ -η, τὸ ἀντρον, τὸ σπήλαιον.

Grotten arbeit, die, ἡ κατασκευὴ ἀντροῦ, τὸ σπηλαιώμα.

G. otten arbeiter, der, ὁ κατασκευαστής ἀντροῦ, ὁ σπηλαιωτής.

grottenartig ἀντροειδής, σπηλαιόειδής.

Grotten werk, das, τὸ σπηλαιώμα τὸ χαλκατευκτον ἀντρον.

Grübchen, das, -s, πλ —, τὸ βόθριον [τὸ λακκάκι, λακκουδάκι]. — am Kinne ἡ νόμισα τοῦ πώγωνος. — an den Wangen ὁ γελαστός τῶν παρειῶν.

Grube, die, —, πλ -η, ὁ βόθρος, λάκκος, τὸ ὄρυγμα. ὁ ὁπόμενος [τὸ λαγοῦμι]. (μτρ) einem eine — graben σκάπτω τὸν λάκκον τινός, ἐπιδολεῶμαι τινί.

Grübele, die, —, πλ -ει, ἡ λεπτολόγος φροντίς, ἡ μεριμναλογία· ἡ λεπτολογία.

grübeln ἀμὲν φροντίζω [εἰς-τολόγως, μεριμνῶ ἐπιτόνως. φροντιστικοποιῦμαι, λεπτολογῶ [σπάνον τὰ κεφάλι μου, σκοτίζομαι].

Gruben arbeit, die, ἡ ὄρυξις μεταλλείου, ἡ μεταλλεία.

Gruben arbeiter, der, ὁ μεταλλευτής.

Gruben bau, der, ἡ μεταλλεία.

Gruben licht, das, ὁ φανὸς μεταλλευτοῦ.

Gruben wasser, das, τὸ ὕδωρ λάκκου.

Gruben werk, das, τὸ μεταλλεῖον.

Grübler, der, -s, πλ —, ὁ λεπτολόγος μεριμνητής, ὁ ὀξύμεριμος, φίλος ἐριμνος· ὁ μεριμναφροντιστής· ὁ ὀνειροπόλος.

Gruft, die, —, πλ Gräfte, ὁ λάκκος· ὁ τάφος, τὸ κοιμητήριον.

Grufte gewölbe, das, ὁ θολωτός λάκκος.

Grumm[e]t, das, -s, ὁ μετα-
πωρινὸς χορτός [τὸ ὄψιμον χορ-
τάσι].

Grumm[er]nte, die, ἡ με-
τοπωρινή χορτοκομία.

grün πράσινος· πράσιος, χλω-
ρός· χλωδής. -e Laube, τὸ χλο-
ερὸν φύλλωμα. -e Ware τὰ λα-
χανικά, τὰ χάρτα. -er Donner-
stag ἡ μεγάλη πέμπτη. — an-
streichen χρωματίζω πράσινον.
— werden ἡ aussehen πρασίζω.
πρασινίζω. (μτφ) es wird mir —
— und gelb vor den Augen
ἰλιγγῶ [χαλκίζω]. einem nicht
— sein δὲν δεικνύω ἀρίστας δια-
θέσεις πρὸς τινα. auf keinen -en
Zweig kommen δὲν βλέπω καλὸν
[δὲν κάνω γὰρ].

Grün, das, -s, τὸ πράσινον· τὸ
 χλωῶδες· χρῶμα, ἡ χλωρότης, ἡ
 γλῶη [ἡ πρασιναῖδα].

grünbelaubt χλοηφόρος, φυλλοσκεπής.

Grund, der, -es, πλ **Gründe**,
ὁ πυθμὴν, ὁ βυθὸς [ὁ πάτος]. τὸ
θεμελίον, ἡ κρηπίς. τὸ ἔδαφος, ἡ γῆ.
τὸ χωράριον. τὸ ὑποστατικόν. ὁ
μυθός, τὰ ἐνδότατα. (μῦθ) ἡ αἰτία.
τὸ αἶτιον, ὁ λόγος. ich glaube mit
— ἔχω αἰτίαν νὰ πιστεύω. mit
Gründen beweisen ἀποδεικνύω
διὰ τεκμηρίων. die Sache hat
keinen — τὸ πρᾶγμα εἶνε ἀνυπό-
στατον, οὐδὲν ἐνυπάρχει τὸ ἀληθές.
keinen — mehr finden δὲν εὗρι-
σκω πλέον σειράν. liegende Grän-
ze γαῖα, ἀκίνητα κτήματα, ὑπο-
στατικά mein und—Boden ἡ γαι-
οκτησία μου, τὰ ὑποστατικά μου.
auf deutschen — und Boden
ἐπὶ Γερμανικοῦ ἔδαφους. im -e
κυρίως, κατ' οὐσίαν, vom -e der
Seele ἐκ τοῦ βάθους τῆς ψυχῆς.
aus diesem -e ἐδὲ αὐτὴν τὴν αἰ-
τίαν, διὰ ταῦτα. von — aus ἐκ

ὁμελιῶν, ἄρσιν, ὁλοσχε-
 ρα]. aus dem -e, κατὰ
 τὸν λόγον. den — zu eiw
 θέτω τὸ θεμελίον τινας.
 hen βυθίζομαι (ῥιψ) κα-
 μαι, ἀφανίζομαι. zu -e
 καταστρέσω, ἀφανίζω. an
 gehen ἢ kommen εἰσδύ-
 θας, ἐμβαθύνω. der Sach-
 — gehen ἐξιγνάζω τὸ
 κατὰ βά σς, ἐμβαθύνω εἰς
 μα. in den — bohren
 θέω, καταποντίζω. eiw
 legen λαμβάνω τι ὡς β
 — μετὰ λόγου, εὐλόγως.
 ἄνευ λόγου, ἄνευ αἰτίας
 allen — ἀπλῶς καὶ ὡς ἐ
 τὰ καλὰ καθοόμενα].

Grundbau, der, τὸ οὐ
βάσις.

Grund bedingung,
πρώτιστος (ὁ κυριώτατος)

Grund begriff, der
(ἡ στοιχειώδης) ἰδέα· ἡ ὁ
ἀρχή, τὰ στοιχεῖα.

Grund besitz, der, 111.

Grundbesitzer, de
υπόρος, γαιοκτήμων, κτην

Grundbestand teil
 ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΜΕΤΕΤΕΡΩΝ

Grundbuch, das, τὸ
λόγιον.

grundehrlich χρῆσις
τιμωτάτος.

Grund eigentum, d.
κτῆσις, τὸ ὑποστατικόν [μενόν].

Gründ eigentümer
ιδιοκτήτων, ο ιδιοκτήτης,

gründen μὴ θεμελιῶν
(μτφ) κρηπιδῶ, βασίζω
seine Meinung auf etw
ρίζω τὴν γνώμην μου ἐπ
—κρηπιδούμαι, στηρίζο
μαι.

Gründer, der, -s, πλ —, ὁ ἱδρυτής, θεμελιωτής.

grundfalsch σφαλερρώτατος, παντελῶς ἐσφαλμένος.

Grund farbe, die, τὸ ἀρχικὸν χρῶμα, τὸ χρῶμα τῆς βάσεως.

Grund feste, die, τὸ θεμέλιον, ἡ κρηπίς.

Grund fläche, die, ἡ βάση.

Grund form, die, ὁ ἀρχικὸς τύπος.

grundgelehrt πολυμαθέστατος, σοφώτατος.

Grund gesetz, das, ὁ θεμελιώδης (ὁ ὀργανικὸς) νόμος.

grundhässig δυσειδέστατος, ἀσχημώτατος.

Grund heil, das, (φτλ) τὸ ὑπερικον [τὸ σπαθόγορτον].

Grund herr, der, ὁ ἐξουσιαστὴς κτημάτων.

Grund herrlichkeit die, ἡ ἐξουσία κτημάτων.

grundieren μὴ χρωματίζω τὸ πρῶτον, δίδω τὸν πρῶτον χρωματισμόν.

Grund irrtum, der, ἡ ὁλοσχερὴς πλάνη.

Grund lage, die, ἡ βάση, τὸ θεμέλιον.

Grundlegung, die, —, πλ -en, ἡ θεμελίωσις, ἡ καταβολὴ τοῦ θεμελίου.

Grund lehre, die, τὸ ἀρχικὸν δόγμα.

gründlich βαθύς, ἐμεριθής, ἀκριβής. -er Beweis ἀπόδειξις τρανὴ. er hat nichts -es gelernt οὐδὲν ἔμαθε κατὰ βάθος. -e Kur περατεία φικατή. —, ἐπρ κατὰ βάθος ἐκ θεμελίων [σύρριζα, ἐξέπατο].

Gründlichkeit, die, —, ἡ βαρύτης, ἡ ἐμεριθία.

Gründling, der, -s, πλ -e, (τῷ ὁ κωδιός [ὁ γωδιός, τὸ γουδί.])

Grund linie, die, ἡ γραμμὴ τῆς βάσεως, ἡ βάση.

grundlos ἄδουλος [ἐπατωμένος] ἀχανής, βαθυτάτος (μτφ) ἀνυπόστατος, ἀδόκιμος. || —, ἐπρ ἀνευ λόγου, ἀλόγως.

Grundlosigkeit, die, —, τὸ ἀχανές, ἡ ἄευσος, ἡ ἔλλειψις αἰτίας, ἡ ἀλογία.

Grund mauer, die, τὸ θεμέλιον τεῖχος.

Grund Pfeiler, der, ὁ θεμελιῶς στύλος, τὸ ὑποστήριγμα.

Grund quelle, die, ἡ ἀρχικὴ πηγὴ.

Grund recht, das, τὸ θεμελιώδες δίκαιον.

Grund regel, die, ὁ θεμελιώδης κανὼν, τὸ ἀξίωμα.

Grundriss, der, τὸ σχεδιογράφημ, τὸ σχέδιον, τὸ σχεδίασμα. (μτφ) ἡ ἐπιτομή, ἡ σύνοψις.

Grundsatz, der, ἡ ἀρχή, τὸ ἀξίωμα. meine Grundsätze erlauben es mir nicht al' argw'ig zu sein ἐπιτρέπουναι τοῦτο.

grundsätzlich ἐπρ & ἐπθ κατ' ἀρχήν, συστηματικῶς.

Grund säule, die, ἡ στήλη τῆς βάσεως.

grundschlecht παντελῶς κακός, πάγκακος, κάκιστος.

Grund sprache, die, ἡ ἀρχικὴ (ἡ πρωτότυπος) γλῶσσα.

Grundstein, der, ὁ θεμέλιος λίθος.

Grund steuer, die, ὁ ἐγγειος φόρος.

Grund stoff, der, τὸ στοιχεῖον.

Grund strich, der, ἡ πρώτη γραμμὴ.

Grund stück, das, τὸ γήπεδον, ἡ γαιοκτησία, τὸ ἀκίνητον κτήμα, τὸ ὑποστατικόν.

Grund stütze, die, ἡ βάση, κρηπίς.

Grund text, der, τὸ πρωτότυπον (κεῖμενον), τὸ ἀρχέτυπον.

Grund ton, der, ὁ ἀρχικός τόνος· τὸ τονικὸν διάγραμμα.

Grund tugend, die, ἡ πρωτίστη ἀρετή.

Gründung, die, —, πλ -en, ἡ θεμελίωσις, σύστασις.

Grundur sache, die, ἡ πρώτη αἰτία ἡ ἀσφαλή.

Grund vermögen, das, ἡ ἀκίνητος περιουσία, τὸ ὑποστατικόν.

Grund wahrheit, die, ἡ θεμελιώδης ἀλήθεια.

Grund wasser, das, τὸ ὑπόγειον ὕδωρ.

Grund wissenschaft, die, ἡ θεμελιώδης ἐπιστήμη.

Grund zahl, die, ἡ ἀπόλυτος ἀριθμός, τὸ ἀπύλτον ἀριθμητικόν (ἄνομα).

Grund zehent, der, ἡ ἑγγεῖος δεκάτη, τὸ κτηματικὸν δέκατον.

Grund zins, der, ὁ ἑγγεῖος φόρος.

Grund zug, der, ἡ θεμελιώδης γραμμή, die Grundzüge τὰ στοιχεία (ἐπιστήμης).

grünen μὴ πρασίζω, πρασινίζω· χλοαίω.

Grün fink, der, (πτ) ὁ χλωρίων, ἡ χλωράσπιζα [τὸ φλωρί, ὁ φλωρός, τὸ σκαθαρώδι].

grüngelb ὑπόχλωρος, χλωροκίτρινος.

grundgestreift διάχλωρος.

gründlich ὑπόχλωρος, χλωώδης, ἑγγλωρος, πρασινωπός.

Grün schnabel, der, ὁ ἄπειρος νεανίσκος, τὸ παιδάριον.

Grün span, der, ὁ ἰός χαλκοῦ, τὸ πράσινον [ἡ γανὰδα].

Grün specht, der, (πτ) ὁ καλέος [ὁ ξυλοφάγος, ἡ τρυμπίτταρα].

grünstreifig διάχλωρος.

grunzen ἀρῆ γροῦζω, γροῦζω [μουγκρίζω].

Grunzen, das, -s, ὁ γροῦσμός [τὸ μουγκρίζμα].

Gruppe, die, —, πλ — σύμπλεγμα, ἡ ὁμάς.

gruppiieren μὴ συμπλέκω, τατάσσω· ταξινομῶ. **sich** — πλέκομαι· ἀποτελῶ σύμπλεγμα.

Gruppierung, die, —, πλ — ἡ συμπλοκή, τὸ σύμπλεγμα· ἡ τάξις· ἡ ταξινομήσις.

Gruss, der, -es, πλ Gr — ἡ πρόσφορις· ὁ χαιρετισμός· σπασμός. **viele Grüsse** von πολλοῦς χαιρετισμοῦς ἐκ μου. **englischer** — (Ave M) ὁ σπασμός τοῦ ἀγγέλου (Θ).

Parabene, χάρτε κεχαρισμένον (α.)

grüssen μὴ χαιρετίζω (ρετῶ). **wieder** — ἀντιπροσάγο· ἀντιχαιρετίζω. **einen** — πέμπω τινὶ χαιρετισμούς.

Sie gegrüsst! χαιρετε! **grüsse euch!** εἰς τὴν εὐχὴν Θεοῦ! **πολλά τὰ ἔτη σας!** σας!].

Grüssen, das, -s, ὁ χαιρετισμός, τὸ χαιρετίσμα.

Gruss formel, die, ὁ τύπος χαιρετισμοῦ.

Grütze, die, —, ὁ φάχονδρος.

Grütz kopf, der, ὁ χονδρικός, ὁ βαρυεγκεφαλός.

Guardian, der, -s, πλ — ἐπιστάτης· ὁ ἐπιθεωρητής.

gucken μὴ βλέπω [κυτταρῶν]. **von der Seite** — λοξά [σφαδουτάζω].

Gucker, der, -s, πλ —, ρατηρητής. ἡ διόπτρα, τὸ τηλεσκόπιον.

Guck fenster, das, ἡ παραθυροφάνη.

Guck glas, das, τὸ μικροσκοπίον.

λεσκόπιον, ἡ διόπτρα [τὸ κιάλι].

Guckkasten, der, τὸ ὀπτικὸν κιβώτιον· τὸ φορητὸν πανόραμα.

Guckloch, das, ἡ κατασκοπευ-
τήριος ὀπή.

Guerilla, die, —, πλ -s, ὁ ἀ-
εακτὸς πόλεμος.

Guillotine, die, —, πλ -n, ἡ
λαιμοτόμος [ἡ καρμανιόλα].

gullotiniieren μὴ λαίμοτομῶ,
κατατομῶ.

Guinee, die, —, πλ -n, (νόμι-
σμα ἀγγλικόν = 24 σελίνια = 26
δραχμαὶ καὶ 25 λεπτά). ἡ γουινέα,
γινέα.

Guirlande, die, —, πλ -n, ἡ
ἀνθοστεφάνη.

Guitarre, die, —, πλ -n, ἡ κιθάρα.

Guitarrenspieler, der, ὁ κι-
θαριστής.

Gulden, der, -s, πλ —, τὸ
φωρινόν.

gulden χρυσοῦς, ἴδε golden.

gültig ἔγκυρος, κύρος ἔχων,
κυκλοφοροῦμενος· ἀξιόχρεος, ἀξιό-
πιστος. —er Grund αἰτία εὐλογος.
—sein ἔχω κύρος, εἶμαι ἐν ἰσχύϊ,
[περνῶ, ἔχω πέρασιν].

Gültigkeit, die, —, τὸ κύρος,
ἡ ἰσχύς.

Gültigmachung, die, —, πλ
-en, ἡ κύρωσις, ἐπικύρωσις· ἡ νο-
μιμοποίησις, καθιέρωσις.

Gummi, das, -s, τὸ κόμμι. —
arabicum, elasticum κόμ-
μι ἀραβικόν, ἑλαστικόν.

Gummi ball, der, ἡ κομμωδὴς
(ἡ ἑλαστικὴ) σφαῖρα.

Gummi baum, der, τὸ κομμι-
ώδες δένδρον.

gummieren μὴ χρίω διὰ κόμ-
μειος, κομμίδῳ, κομμίδῳ.

Gummi gutt, das, -s, τὸ ὑπε-
ρτικόν κόμμι.

gummihaltig κομμωδὴς, κομ-
μιώδης.

Gummi harz, das, τὸ ῥητινώ-
δες κόμμι.

Gummi schuh, der, ἡ ἑλαστικὴ
ἀρβυλίς, ἡ ἀσκέρα, πηλοῦσας [τὸ
καλὸς].

Gummi wasser, das, τὸ κομ-
μιώδες ὕδωρ.

Gundermann, der, -s, (φτλ)
ὁ χαμαίλισσος, ἡ σελινίτις.

Gunst, die, —, ἡ εὐνοία· ἡ χά-
ρις. mir zu -en, zu meinen -en
πρὸς χάριν μου. sich um eines—
bewerben θηρεύω τὴν εὐνοίαν
τινος. mit — zu reden εἰάν ἐπιτρο-
πήτε [μὲ συμπάθειον, μὲ τὴν ἀρετὴν
σας]. bei einem in — stehen ἀπο-
λαύω τῆς εὐνοίας τινός.

Gunstbezeugung, die, ἡ ἐν-
δείξις εὐνοίας.

günstig εὐνοϊκός· εὖνους, εὖ-
μενής, φιλόφρων. einem — sein
εὐνοϊκῶς ἔχω πρὸς τινα, εὖνοῶ τινι.

Günstling, der, -s, πλ -e, ὁ
εὖνοούμενος, ὁ ἀγαπητός.

Gurgel, die, —, πλ -n, ὁ λά-
ρυγξ [ὁ λάρυγγας, τὸ λαρόγγι]
(μτφ sein Vermögen durch die
— jagen καταδρογῶζω τὴν περι-
ουσίαν μου. einem die—abschnei-
den λαίμοτομῶ λαρυγγотоμῶ τινα).

Gurgelabschneider, der, ὁ
σφαγεύς, ὁ κακοῦργος.

Gurgel ader, die, ἡ σφαγιτις
φλέψ.

sich gurgeln ἀναγαργαρίζομαι
ἀνακογγυλιάζω.

Gurgeln, das, -s, ὁ γαργαρι-
σμός, τὸ γαργαρίσμα.

Gurgel wasser, das, τὸ ἀνα-
γαργαρίστον, τὸ γαργαρίσμα [ἡ γαρ-
γάρα].

Gurgel zapfen, der, ὁ γαργα-
ρεῖν [ὁ σπικουλῆτης].

Gurke, die, —, πλ -n, ἡ γαρ-
ρίον. klein — τὸ ἀγγουράκιον.

gurkenartig σικνωδὴς.

Gurken salat, der, ἡ ἀγκου-
ροσαλάτα.

gurren ἀντὶ βορβορίζω, βομ-
βολιάζω [γουργουρίζω, βουρβου-
ρίζω].

Gurt, der, -es, πλ -ε, ὁ περι-
θῆσμος, τὸ ζῶστρο.

Gürtel, der, -s, πλ —, ἡ ζώνη.
kleiner — τὸ ζώνιον, τὸ ζωνάριον.

Gürtel vier, das, (ζλ) ὁ δασύ-
πους, ὁ εὐφρακτος, ὁ πολὺζωνος.

gürten μὴ ζωννύω, περιζων-
νύω, ζώνω. sich — ζώννυμαι, ζώ-
νομαι.

Gürtler, der, -s, πλ —, ὁ ζω-
νοπλόκος [ὁ ζω.αρ.ᾶς].

Gurtriemen, der, ὁ ἱμάς, ὁ
τελ.αμών.

Guss, der, -es, πλ Güsse, ἡ
χοή, τὸ χύμα [τὸ χύσιμον], ἡ χυ-
νεία, ἡ χωνευσις. τὸ χώνευμα, τὸ
χυτὸν τεχνουργημα. wie aus einem
-e gemacht ὡς χυτός (Regen-
guss) ὁ βετός, ἡ βραγδαία βροχή [ἡ
μπόρρα].

Gussah druck der, τὸ χυτὸν
ἐκτύπωμα.

Guss eisen, das, ὁ χυτὸς σί-
δηρος.

gusseisern χωνευτός, χυτός.

Guss loch, das, ἡ χοή, ἡ χυτική
ὀπή.

Guss metall, das, τὸ χυτὸν
μετάλλον.

Guss regen, der, ὁ βετός. ὁ ὀμ-
βρος [ἡμπόρρα].

Guss stahl, der, ὁ χυτὸς χαλκός.

Guss stein, der, ἡ ὑδρυχή, ὁ
νεροχύτης.

Guss waren, die (θ) πλ, τὰ
χυτὰ τεχνουργήματα.

gut (συγκρ. besser, ὑπερθ. der
beste) καλός, χρηστός, ἀγαθός.
-er Mensch ἄνθρωπος καλός, χρη-
στός. er ist ein -er Freund von
mir εἶνε καλός φίλος μου. -en Tag!

-en Morgen! καλὴν
λημέρα! []. sich eine
machen, εὐζωῶ, ζῶ ἐν
Sie so — mir zu s
τὴν καλωσύνην νά μοι
-es Mutes ἔχετε
Dinge sein εἶμαι ἐ
κέει]. er hat ein
wissen ἔχει καθαρὰ
es ist — dass du
καιρὸν ἔργεσαι [καλὰ
hier ist — leben εὐ
ὁ βίος ἐνταῦθα. im
eine -e Weile ἀρκε
schon — ! das ist —
λῶς! ἀρκεῖ! lassu
sein ἀρκετὸ πλέον
ἄλλα λόγια. einem
νοῦ τι, ἔγω συμπ
τινα. wieder — wei
διαλλάσσει. — sch
καλὴν γεῖσιν. — au
καλὴν δύν. dicser
nicht -thun εὐτό τὸ
εἶνε εὐτακτον. seine
hen — εἰ δοθεῖται
καλῶς [ἡ δουλειὰ
λά]. kurz und — ε
ἐν ἐνὶ λόγῳ. es —
meinen θέλω τὸ πολ
der — machen ἵπαν
als τοσοῦτον ἵπν
den εὐκόλον τῷ φαί
nen — sagen ἰγγυῶ
— haben ἔχω ὡς λ
etwas — schreiben
εἰς κείμενα ἵπν
men ὠφελῶ. zu alle
ουὴς εἰς πάντα. wiede
καταπαύω τὸν θυμό
μῶναι, ἐγκολιάζω].
οὐδέν μοι ἐλλείπει [κα
— heissen ἱπδοκιμάζω
-en Rufe stehen ἔχ
μην. zum -en ἐπ' ἀγα
λός. ἴδε Gute.

Gut, das, -es, πλ **Guter**, τὸ ἀγαθόν, καλόν. τὸ κτήμα, ὑποστατικόν. τὸ ἐμπόρευμα. das höchste — τὸ ἄκρον αὐτὸν τῆς εὐτυχίας, τὸ ἄκρον ἀγαθόν, τὸ τέλος τῆς μακαριότητος. — und Blut σώμα καὶ αἷμα, τὸ πᾶν. — und Blut aufopfern θυσιάζω τὸ πᾶν. er hat Muth' und — verloren ἀπώλεσεν ὅλα τὰ ὑπάρχοντά του [ἐχασε τὸ ἔχειν του]. die Güter der Welt τὰ ἐπίγεια ἀγαθὰ. die Güter des Glücks τὰ ἀγαθὰ τῆς τύχης. irdenes — τὰ κεράμεια σκεύη. (πρὸς) unrecht — gedeiht nicht τὸ ἀδίκον οὐκ εὐλογεῖται.

Gutachten, das, -s, πλ —, ἡ γνώμη. ιδέα, τὸ δοκοῦν. von einem ein — einholen συμβουλεύομαι τινα. nach meinem — κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην. κατ' ἐμέ (κριτὴν).

gutartig χρηστούτης, εὐχορμος, εὐτακτος. ἀπειρόκακος, ἀκακος, ἀκαχοῦσης.

Gutartigkeit, die, —, ἡ ἀκακία, ἀπειρόκακία ἢ χρηστούθεια, ἡ ὑπαξία.

Gütchen, das, -s, πλ —, τὸ μικρὸν κτήμα, κτημάτιον.

Gut dünken, das, ἡ γνώμη, ιδέα, τὸ δοκοῦν. nach meinem — κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην. nach Ihren — ὅπως εὐαρεστήσθε, ὅπως οὐσιζετε καλόν.

Gute, das, -n, τὸ ἀγαθόν. τὸ καλόν. -s thun πράττω τὸ καλόν. einem -s thun εὐεργετῶ τινά. zu mir wend' in stréfenmai ἐπὶ καλοῦ, ἀπαιτήτω εἰς καλόν. im -n philizē. -s mit -m vergellen ἀποδοῖν καλόν ἀντὶ καλοῦ. ἴδε καὶ gut.

Güte, die, —, ἡ καλωσύνη, καλοκαγαθία. ἡ χρηστότης, ἀγαθότης, ἡ ποιεῖς, τὸ ποιεῖν. mit — φιλοφρόνως, εὐπροσγύρως. μετὰ

καλόν, μετὰ τὸ γλυκύ. in der — — φιλικῶς. haben Sie die — λαβετε τὴν καλωσύνην.

Gutedel, der, -s, ἐκλεκτὴ σταφυλή τῆς Παιλίας, τὸ εὐγένιον.

Güter abtretung, die, ἡ ἐκχώρησις τῆς περιουσίας.

Güterbahn hof, der, ὁ σταθμός ἐμπορευμάτων.

Güter gemeinschaft, die, ἡ κοινοκτημοσύνη.

Güter handel, der, ἡ κτηματοπορία.

Güter kauf, der, ἡ ἀγορά κτημάτων.

Güter versicherung, die, ἡ ἀσφάλεια ἐμπορευμάτων.

Güter wagen, der, ἡ ἄμαξα ἐμπορευμάτων, ἡ φορτηγὸς αὐτοδρομικὴ ἄμαξα.

Güter zug, der, ἡ φορτηγὸς ἄμαξοστοιχία.

gutgeartet εὐτακτος, εὐσχημων.

gutgelant εὐχορμος, εὐχαρις.

gutgesinnt εὐνοος, εὐμενής, καλοβελτῆς.

Gut haben, das, ἡ πίστις.

gut-heissen* μὴ ἐγκρίναι, ἐπιδοκιμάζω.

Gutheissung, die, —, ἡ ἐπιδοκιμασία, ἔγκρισος.

gutherzig ἀγαθός, πρᾶς, ἀπειρόκακος, ἀκακος.

Gutherzigkeit, die, —, ἡ ἀγαθότης, ἀκακία, καλοκαγαθία.

gütig εὐμενής, προσηγής, ἐπεικής, εὐπροσγήγορος· φιλόφρων, φιλοφρονητικός. mit Ihrer -en Erlaubnis ἐὰν εὐαρεστήσθε νὰ μοι ἐπιτρέψετε. seien Sie so — mir zu sagen εὐαρεστήθητε νὰ μοι εἰπῆτε. // —, ἐπερ εὐμενῶς, εὐπροσγύρως, φιλοφρόνως. erlauben Sie -st ἐπιτρέψατέ μοι οἷς παρακαλῶ.

Γütigkeit, die, —, ἡ εὐμέ-
νεια, φιλοφροσύνη.

gütlich φίλικός, φίλιος. -e Ab-
machung φιλικὸς συμβιβασμός.
// —, ἐπὶ φιλικῶς. sich — thun
(οὐκ ἀπολαύω τὸ παθαύμενον [χάνω
τὸ κέφι μου]).

gut-machen μὴ wieder, —
ἐπανορθῶ.

gutmütig ἀγαθός, πρᾶος, ἄκα-
κος, καλοῦ ἄγαθος.

Gutmütigkeit, die, —, ἡ ἀ-
γαθότης, πραυτής, ἀκακία, καλο-
καγαθία.

gut sagen ἀμὴ ἐγγυῶμαι (für
einen τινα).

Gutsagung, die, —, ἡ ἐγ-
γύησις.

Guts besitzer, ἡ -herr, der,
ὁ κτηματίτης, γαιοκτήτης, κτημα-
τίας.

gut-schreiben* μὴ πιστώνω
(einem etwas τινα μέ τι).

Gut schrift, die, ἡ πίστωσις.

Gut that, die, ἡ ἀγαθὴ πράξις,
τὸ καλὸν ἔργον.

Guttapercha, die, —, τὸ
πλαστικὸν κόμμι, ἡ γουταπέργα.

gut thun* ἀμὴ ὠσελῶ,
καλόν. dieser Knabe wil
— αὐτὸ τὸ παιδίον δὲν ἤσ
guttural λαρυγγικός.

Gutturale, die, —, πλ.
οὐρανισκώφωνων γράμμα.

gutwillig προθύμος* ο
νητικός, υποχρεωτικός. //—
προθύμως* φιλοφρόνως.

Gutwilligkeit, die, ἡ
μία* ἡ φιλοφροσύνη.

Gymnasial direktor
ὁ γυμνασιάρχης.

Gymnasial lehrer,
καθηγητὴς γυμνασίου.

Gymnasial schüler,
μαθητὴς γυμνασίου.

Gymnasial unterrie
ἡ γυμνασιακὴ διδασκαλία.

Gymnasiast, der, —
-ρη, ὁ μαθητὴς γυμνασίου
μνασιόπαις

Gymnasium, das,
-asien. τὸ γυμνάσιον, τὸ

Gymnastik, die, —,
μναστική.

gymnastisch γυμναστ
gyps κτλ. ἴδε Gips κτλ.

H

Ha! ἐπὶ ᾧ! βαβαί! τί λέγεις!
— | ᾧ! | ᾧ! | ᾧ! | ᾧ!

Haar, das, -s, πλ. -e, ἡ θρίξ
[ἡ τρίχα] αἱ τρίχες, τὸ τρίχωμα*
ἡ κόμη [τὰ μαλλιά]. mit Haut
und -en ὁλοσχερῶς, ἔξ ὁλοκλή-
ρου. auf ein — ἐπ' ὀνυχα, ἀκρι-
δέστατα bei einem -e ἐλάχιστου
δεῖν, παρ' ἐλάχιστον [ἀπὸ τρίχα].
es fehlte kein — so ὀλίγον ἔλειψε
νά [ἀπὸ τρίχα νά]. (μτφ) kein —
breit οὐδὲ κατὰ κεφαίαν. nicht

ein — οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον
kein gutes — an ihm οὐ
ὑγιές ἐν αὐτῷ, εἶνε φουλεπ!
[εἶνε χαμένο κορμί]. es s
kein — gekrümmt werden
πάθης ἀπολύτως τίποτε.
standen ihm zu Berge α
του ἠνωρθώθησαν, ἀνέτρ
darüber lasse ich mir
grauen -e wachsen οὐδ
στόν μοι μέλει περὶ τούτ
αὐτὸ δὲ χαλῶ τὸ σκῶτί μ

αὐτό δὲ ὁρῶναι τ' αὐτὶ μου] liegendes — ἀπολελυμένη κόμη. di-
ctes — πικρὴ κόμη. falsches —
πρόθετος κόμη -e bekommen τρι-
χωρῶ [μαλλιάζω]. die -e verlie-
ren περισρῶ, περισρῶ. die
-e gehen ihm aus μαδῶσι τὰ
μαλλιά του. mit schönem -e εὖ-
κομος, εὐτριχος. ohne — ἄτριχος,
ἄτριξ mit krausem -e αὐλόθριξ.

haar ähnlich ἢ -artig τρι-
χοειδής, τριχῶδης.

Haar band, das, ἢ -binde,
die, ἢ ταινία, ἀναδέσμη [ἡ κορδέλα
τῶν μαλλίων].

Haarbeutel, der, (μτφ) einen
- haben αἰναφοροῦμαι [εἶμαι πιω-
μένος].

Haarbürste, die, ἢ ψήκτρα
τῆς κόμης [ἡ βούρτσα τῶν μαλ-
λίων].

Haarbüschel, der, ὁ σκόλ-
λος [τὸ σκουλλυῦθ].

sich haa-en τριχωρῶ, τρι-
χωρῶ [πέφτουν τὰ μαλλιά μου].

Haaren, das, -s, ἡ μάδισις
τῶν τριχῶν, ἡ τριχόρροια.

Haarfarbe, die, τὸ χρῶμα
τῶν τριχῶν.

haarfein λεπτότερος τριχός,
λεπτεπλεπτός.

Haarflechte, die, ὁ πλόκα-
μος, ἡ πλοκαμῖς, πλεξίς [ἡ πλε-
ξίδα, τὸ σουράδ].

Haarflechter, der ὁ πλο-
καμῖς.

Haarflechterin, die, ἡ κομ-
μοτρία.

haarförmig τριχοειδής, τρι-
χῶδης.

Haar förmigkeit, die, —
τὸ τριχοειδές, τὸ τριχωτόν.

Haarfrisur, die, ἡ κόμμωσις,
τὸ πένισμα.

haarig τριχωτός, τριχῶδης.
μτφ οἰκὶ αὐλόθριξ. auf der einen

Seite — ἐτερόμαλλος. auf bei-
den Seiten — ἀμφίμαλλος.

Haar kamm, der, τὸ κτέν on,
haarklein (μτφ) λεπτομερέ-
στατος, καθ' ἑν ἑκάστην [οὐ τὸ νῦ
καὶ μετὰ τὸ σίγμα, ἀπὸ νῆμα ὡς βε-
λόνι, ἀπὸ βελόνα ὡς κλωσ τιν].

Haar krause, die, τὸ βουτρώ-
χωμα.

Haar kräusler, ἢ -künstler,
der, ὁ τριχοπλάστης ὁ βουτρο-
γωγὴς, κομμωτὴς.

Haar locke, die, ὁ βόστρυξ [τὸ
κατὰσπῶ μαλλί].

haarlos ἄτριξ, ἄτριχος.

Haarlosigkeit, die, —, ἡ ἐλ-
λειψις τριχῶν, ἡ ψιλότης, ἄτριχία.

Haar nadel, die, ἡ καρφίς τῆς
κόμης [ἡ καρφίτσα τῶν μαλλίων].

Haar nest, das, ὁ κερυβός, ἡ
ὀπισθοδέτος κόμη.

Haar netz, das, τὸ μφ' ὄλη-
στρον, τὸ δίκτυον τῆς κόμης.

Haar pinsel, der, ὁ λεπτό-
τριχος χρωστίτης.

Haar pommade, die, ἡ μυ-
ραλινωφὴ [ἡ πομάδα].

Haar puder, der, ἡ παιπάλη
τῆς κόμης, ἡ τριχόκονις [ἡ ποῦ-
δρα τῶν μαλλίων].

Haar putz, der, ἡ κόμμωσις,
ὁ καλλωπισμός τῆς κόμης.

Haar ring, der, ὁ τριχόκωνος ἑα-
κτόλιος.

Haar röhrchen, das, τὸ τρι-
χοειδές σωληνάκιον.

Haar salbe, die, ἡ ἀλοιφὴ τῶν
τριχῶν.

haarscharf ὀξύτατος, κοπιε-
ρότατος. (μτφ) λεπτομερέστατος,
ἀκριδέστατος. // —, ἐπὶ ἀκριδέ-
στατα.

Haar schärfe, die, (μτφ) ἡ
μεγίστη ἀκρίβεια.

Haar schleife, die, ὁ δεσμός
τῶν τριχῶν, ἡ τριχοδέσμη.

Haarschmuck, der, ὁ στολισμός τῆς κόμης.

Haarschneiden, das, ἡ κουρά τῆς κόμης, ἡ κούρευσις.

Haarschneider, der, ὁ κουρεύς.

Haarsieb, das, ἡ κρησέρα [ἡ κνησάρα].

Haarstern, der, ὁ κομήτης.
haarstrebend φρεναλός, φριχτός.

Haarstrich, der, ἡ λεπτότερη γραμμὴ στεινείου.

Haartour, die, ἡ περιστροφή κόμης.

Haar tuch, das, τὸ τρίχινον πανίον, ἡ μίτρα.

Haar wach, das, ἡ ἀλοιφή τῶν τριχῶν τοῦ κομητηκόν.

Haar wickel, der, τὸ βοστρυγόχαρτον [τὸ σγουρόχαρτον].

Haar wuch, der, ἡ τριχοφυΐα.

Haar wulst, der, τὸ τρίχινον περικεράλαιον, ὁ ὄγκος [ἡ κοιλούρα].

Haar zange, die, τὸ τριχολάβιον, ἡ τριχολαβίς [ἡ τσιμπίδα τῶν τριχῶν].

Haar zopf, der, ὁ πλόκυνος, ἡ πλοκάμη, πλεξίς [ἡ πλεξίδα].

Habe, die, —, ἡ περιουσία, τὰ ὑπάρχοντα, τὸ ἔχειν. fahrende — κινήτη περιουσία. mein — und Gut ἡ ὅλη περιουσία μου, ὅλα τὰ ὑπάρχοντά μου, τὸ ἔχειν μου.

haben (habe, hast, hat, hatte, gehabt) μὴ ἔχω κέκτημαι. ich habe es τὸ εὑρηκα. τὸ κρατῶ. nicht — στεροῦμαι — wollen θέλω, ἀπαιτῶ. lieb —, ἀγαπῶ. es ist nicht zu — δὲν ὑπάρχει, δὲν εὑρίσκεται. ich habe nichts davon δὲν ἔχω διάφορον. das habe ich davon! ἴδου τὸ ὄφελός μου! — Sie Dank! δεξασθε εὐχαριστίας! Acht — πρὸς τὴν.

da — wirs! τοῦτο ἔχων κόψαμεν! [νά τα δά!].

Geld — χρειάζομαι χρήμα, ἀνάγκη χρημάτων.

Frei etwas — εὐρίσκω εὐχαρίστητι, τέρπομαι ἐκ τινος.

es l. Wege damit δὲν κατεπεύγει δὲν εἶνε τόσοσπονδαίον.

keine Eile δὲν ἐπέχει τὸ δὲν εἶνε βία.

das hat sich sich τοῦτο δὲν εἶναι σπουδαίον sich — φέρω μετ' ἐμοῦ [ἐμὸν].

viel zu thun — ἐν ἀσχολίᾳ. es hat sich w εἶνε τὰ ψεύματα [ἂν δέ!].

Haben, das, -s, τὸ ἔχειν und — δοῦναι καὶ λαβεῖν.

Habenichts, der, —, πτωχος, ὁ ἐπὶ εὐλοῦ κρη [ὁ φουκαρῆς].

Haberecht, der, -s, ὀφίληρις.

Habgier, die, —, ἡ πλῆξ, ἀπληστία.

habgierig πλεονέκτης, κτικός, ἀπληστίας [ἀχόρτα].

habhaft einer Sache den γίνωμαι κύριός τις, ἡ τι εἰς τὴν κατοχὴν μου.

Habicht, der, -s, πλ. εἰραξ [τὸ ἱερᾶν].

Habichts nase, die, εἰραξ [ἡ καμπυλωτὴ μύτη].

Habilitation, die, —, (νομ. ἡ νομιμοποίησης ἐν ἡλικίᾳ ἡ χειραφέτησις).

Habilitations schrift ἡ συγγραφή ἐπὶ καθηγησίας.

habilitieren μὴ (νομ.) διὰ τοῦ νόμου χειραφετῶ.

Habilitierung, die, -en. ἴδε Habilitation.

Habitus, der, —, ἡ περιφορά.

Habseligkeit, die, τὰ ἔχοντα, ἡ περιουσία.

χοντα, ἡ περιουσία.

Habsucht, die, ή πλεονεξία, **habsüchtig** πλεονέκτης, πλεονεκτικός, ἀπληστος, ἀκόρεστος [ἀχόρετατος, ταμαχιάτης].

Hack bank, die, τό ἐπικόπανον, τό ἐπίκοπον, τό κρεατοσάνιδον.

Hack bell, das, τό πελέκιον [το μπαλταδάκι].

Hack block, der, ὁ ἐπικοπέυς, τό ἐπίκοπον, κρεατοσάνιδον.

Hack brett, das, τό κρεατοσάνιδον, τό τύμπανον, κύμβαλον.

Hacke, die, —, πλ -n, ή σκαπάνη, σκαλῖς, [ή σκαλῖδα, τσάπα, τό τσαπί], ή πτέρνα: sich auf die -n machen ἀπέρχομαι ἐσπευμένος, einem auf den -n sein εἶμαι ἐπὶ τὰ ἔγνη τινός, διώκω τινά κατὰ πόδα.

hacken μη σκάπτω, σκαλεύω, κατακόπτω, γρίζω (ξύλα).

Häckerling der, -s, πλ -e, τό κάρφος, ἀχυράκιον, ξυλάριον.

Hack messer, das, ή μάχαιρα σπαγῆς, ή κοπίς.

Häcksel der & das, -s, τό κάρφος, τό ξυλαράκιον.

Hader, der, -s, πλ -n, τό ἔαρος [τό κουρέλι]. //—, der, -s, ή φιλονικία, ἔρις.

Haderer, der, -s, πλ —, ὁ ἐρίερις, σιλόνι os.

hadern ἀμὴ φιλονικῶ, ἐρίζω.

Hadersucht, die, τό φίλερι, σιλόνικον.

hadersüchtig φιλονίκος, φίλερις.

Hafen, der, -s, πλ Häfen ὁ λιμὴν [τό λιμάνι], τό ἀγγεῖον, σάγειον. (μτρ) τό ἀσυλον, καταφύγιον. mit gutem — εὐλίμενος, ohne — ἀλίμενος, mit vielen Häfen πολυλίμενος. in den — führen ὁρμίζω κατὰγωγ εἰς τὸν λιμένα im — liegen ὁρμῶ, ναυλοῶ.

Haien anker, der, ή ἀγκυρα τῆς προσορμίσσεως.

Hafen damm, der, ή προκυμία, ὁ μῶλος.

hafenlos ἀλίμενος.

Hafen meister, der, ὁ λιμενάρχης.

Hafen stadt, die, ή ἐλλιμένος πόλις, τό ἐπίνειον.

Hafen zoll, der, τό ἐλλιμενικόν τέλος, τό ἐλλιμένιον.

Hafer, der, -s, ὁ βρόμος, τό βρόμιον [τό βρόμι, ή βρόμη]. (μτρ) der — sticht ihn αὐτὸς κριθῖ.

Haferrei, die, ή θαλασσοξημία, ναυσιδάθεια, ἀδαρία.

Hafer grütze, die, ὁ σαρρὸς βρομίου.

Hafer sack, der, ὁ στρατιωτικὸς σάκος, ὁ γυλιός.

Hafer schleim, der, ή πτισάνη βρομίου, τό κριθαρώνερν.

Hafer stroh, das, τὰ ἄχυρα βρομίου.

Hafer wurzel, die, (φτλ) ὁ τραγοπόρων [τό σκούλι].

Haff, das, -s, πλ -s, ή λιγνηθάλασσα.

Hafner, der, -s, πλ — ὁ κερχικεύς, χυτρεύς [ὁ τρουκαλάς].

Haft, die, —, ή φυλάκτις, zitt — bringen ἀπάγω εἰς τὴν φυλάκην, φυλακίζω.

haftbar ὑπεύθυνος.

Haftbarkeit, die, —, ή εὐθύτη, τό ὑπεύθυνον.

Haft befehl, der, τό ἔνταλμα συλλήψεως.

haften ἀμὴ ἔγκειμαι, ἐνυπάρχω, προσπέσθαι. (μτρ) für etwas — εἶμαι υπεύθυνος περί τινος, seine Blicke auf etwas — lassen προσηλώνει τὰ βλέμματα ἐπὶ τινά, es — Schulden auf diesem Gute τό κτήμα τούτου

εἶνε ἐνυπόθηκον. die Schuld
hastet auf ihm αὐτὸς εἶνε ἔνοχος.
es hastet ihm ein Fehler an ἔχει
ἐν ἐλάττωμα.

Hag, der -s, πλ -e, & Häge,
ὁ φραγμός, φράκτης, ὁ θάμνος [τὸ
χαμύκλαδον], τὸ ἄλσος, ὁ ὄρυμός.

Hage buche, die, [φτλ] ἡ ὁ-
στρέα, ζυγία.

hagebuchen ζύγιμος. (μτρ)
-er Mensch ἀπελέκχτην ξύλον.

Hage butte, die, τὸ κυνόςδα-
τον, κυνόμορον [ὁ δεινόκυλιος].

Hagebutten strauch, der, ὁ
κυνόςδατος, ἡ κυνάκανθα [ἡ ἀγριο-
τριανταφυλλία, ἀγριοροδιά].

Hage dorn, der, ὁ κράτα γος.
ἡ λευκάκανθα [ἡ ἀγριομουσταμυλιά].

Hagel, der, -s, ἡ χάλαζα [τὸ
χαλάζει, κουκκοσάλλι]. τὰ σπαιρί-
δια, «τὰ σκάγια», ein — von
Schimpfreden τὸν ἀναβαλλόμενον.
τὰ ἐξ ἀμάξης [ἴσα σέρν' ἡ σιοῦπα].
ein — von Schlägen παρὰ μαν-
τε σαράκοντα.

hageldicht πυκνότετος. // —,
ἐπρ χαλαζήθον.

Hagel korn, das, ἡ χάλαζα
[τὸ χαλάζει].

hageln ἀπρὸς es hagelt πέπτει
χάλαζα.

Hagel schad en, der, ἡ ἐκ τῆς
χαλαζῆς ζημία.

Hagel schauer, der, ἡ χα-
λαζοβουλία [ἡ κουκκοσαλία].

Hagel schlag, der, ἡ χαλα-
ζοκοπία.

Hagel schrot, der, τὰ λεπτά
σπαιρίδια, «τὰ ψιλὰ σκάγια».

Hagel wetter, das, ὁ χαλα-
ζοβόλος καιρός.

hägen ἴδε hegen.

hager ἱσχνός, λιπόσαρκος, κα-
τασκευασμένος, ὑπέρισχνος [πε-
ταὶ καὶ κόκκαλο]. -es Gesicht τὸ
λιπόσαρκον πρόσωπον.

Hagerkeit, die, —.

Hage stolz, der,
γερόντιον, ὁ ἥθεος, τὸ
παλλή αρον.

haha! ἐπρ ᾄ ᾄ!

Häher, der, -s, πλ
λοιός [ἡ κολοιακυῖδα, καλ-

Hahn, der, -s, πλ
ὁ ἀλεκτροῦν, ἀλέκτωρ

νός, κόκκορας]. ἡ στρόφι-
θρα [ὁ πείρος, τὸ ματιά

νουλα]. — am Gewehr
τοῦ ἐμπυρέως [ὁ πετει-

nach kräht kein — οὐδεὶς
τίθει παρὶ τούτου, οὐδεὶς

λαμβάνει τοῦτο ὅπ' ὄψιν
σπρηνεν σηκώνων τὸν

μτρ οἶκ) — im Korbe
ὁ ἥως τῆς ἡμέρας, πρωτ-

Hähnchen, ἡ **Hähne**
-s, πλ —, ὁ ἀλεκτορίσκ

κτροῦνιον [τὸ πετειναρ-
κοράκι].

Hahnen fuss, der,
τράχιον, χελιδόνιον, ἀλε-

[ἡ νεραγκοῦλα].

Hahnen geschrei,
φωνὴ ἀλέκτορος.

Hahnen kamm, de
λαιον, ἡ λοφία [τὸ λειρ-]

Hahnen kampf, de
κτορομαχία.

Hahnen ruf, der,
ἀλέκτορος.

Hahnen sporn, der,
κτρον, (τὸ κεντρον) ἀλέκ-

Hahnen tritt, der,
πόδι.

Hahnrei, der, -s,
κερατᾶς, κερατία. eine

machen βάλλωι κέρατά
τώνω τινά.

Hahnreischafft, di
κεράτωμα [τὸ κερατιλί-

Hai, der, -s, πλ -e
καρχαρία [τὸ σκυλόφαρ-

Haide, die, ἡδε Heide.

Hai fisch, der, (ἡθ. ὁ καρχα-
ρίας [τὸ σκολόψαρον]).

Hain, der, -s, πλ. -a, τὸ ἄλ-
σος heiliger — τὸ τέμενος.

Häbchen, das, -s, πλ. —, τὸ
ἀγκιστριον [τὸ τσεγκέλακι]. ἡ πόρ-
πη, ἡ βαμφίς [ἡ κόπτα]. (γρμ)
ἡ ἀπόστροφος.

Hak eisen, das, τὸ ἀγκιστρον
[τὸ τσεγκέλι].

Häkel arbeit, die, τὸ κέντημα.
häk[e]lig ἀγκιστρωτός. (μτφ)

ἀκανθώδης, δυσχερής ἀκροσπαλής.
häkeln μὴ συλλαμβάνω δι' ἀγ-
κίστρου, ἀγκιστρώνω [γατζώνω].

κέντω διὰ τοῦ βελονίου. **sich** —
(μτφ) ἀνταλλάσσω διηλεκτικούς λό-
γους, λογαμαῶ.

Häkeln, das, -s, ἡ διὰ τοῦ
βελονίου ἐργασία.

Häkel nadel, die, τὸ βελόνιον
τοῦ κεντήματος.

Haken, der, -s, πλ. —, τὸ ἄγ-
κιστρον ἡ ἀρπάγη, ἡ πόρπη, ἡ
βαμφίς [ἡ κόπτα]. das Ding hal-

benen — τὸ πρᾶγμα φαίνεται ὑπο-
πτον [κάτι λάκκον ἔχει ἡ φάβα].

(μτφ) was ein — werden will
κράνται sich bei Zeiten μακρό-

νεν ἡ ἀγαθὴ ἀκανθα φαίνεται, εἴ
καλὴ ἡμέρα ἀπὸ τὸ πρωτὸ φαίνεται.

haken μὴ λαμβάνω δι' ἀρπάγης,
ἀγκιστρῶ [γατζώνω]. // —, ἀμὴ

ἐμπλέκωμαι, συναρπάζωμαι [ἐμ-
περιδεύωμαι].

Haken büchse, die, τὸ στομί-
τοςον ὄπλον [τὸ ἀρκομπούζι].

hakenförmig ἀγκιστροειδής,
ἀγκιστρώδης ἀγκιστρωτός.

Haken schlüssel, der, τὸ ἀγ-
κιστρωτὸν ἀντικλειδίον.

Haken schütze, der, ὁ καρα-
βωφόρος.

hakig, ἀγκιστρωτός.

halb ἡμιους[μίσος]. -es Pfund

τὸ ἡμίλιτρον. -es Jahr ὁ ἡμιέτης

χρόνος, ὁ ἐξάμηνος, τὸ ἐξάμηνον.

-er Ton τὸ ἡμιτόνιον. auf -en

Wege εἰς τὸ ἡμισυ τῆς ὁδοῦ. eine

und eine -e Stunde ὡραν καὶ

ἡμισίαν ὡραν. die -e Stadt τὰ

ἡμισυ τῆς πόλεως. — drei Uhr

δευτέρα ὡρα καὶ ἡμίσεια es ist

— eins εἷς ὥρα δωδεκάτη καὶ ἡμί-
σεια es hat — geschlagen ἐσημάνεν

ἡμίσειαν ὡραν. -er Moud ἡ ἡμι-
σέληνος. ein -er Fuss τὸ ἡμιπό-

δον. ein -n -en Fuss lang ἡμιπο-
διαίος τὸ μῆκος. — offen ἡμιάνοι-

κτος. — tot ἡμιθανής. — und —

κατὰ τὸ ἡμισυ, ἐξ ἡμισείας [μισὰ

καὶ μισά] etwas nur — thun κα-
ταλείπω π. ἡμιτελής. — durch-

schneiden διχοτομῶ, κόπτω εἰς
ὁδο — so viel κατὰ τὸ ἡμισυ το-

σοῦτος.

halb- πρόθεμα κινητὸν ἡμι-
[μισα-].

Halb affe, der, ὁ ἡμιπύθηκος

halb bera ischt ἡμιμειδής, ἡ-
μιμειδιστος.

Halb bier, das, ὁ ἑλαφρὸς ζύθος.

halb blind ὑπότυφλος, ἡμι-
τυφλος.

Halb bruder, der, ὁ ἑτεροθα-
λῆς ἀδελφός.

Halb damast, das, τὸ ἡμιδα-
μασκητὸν ὕφασμα.

halbdunkel ὑποσκοτεινός, κνε-
φαίος.

Halb dunkel, der, -s, τὸ λο-
κόφως, τὸ σκιδρώς.

halbdurchsichtig ἡμιδιαφα-
νής, ὑποδιαφανής.

halbellig ἡμιπηχυαίος, ἡμι-
πηγυς

halber πρὸ (μετὰ γεν ἐπιτασ-
σας) νη) ἑνεκα, χάριν. seiner Ge-
sundheit — χάριν τῆς υγείας του.

Wunders — ἐξ ἀπλῆς περιεργίας.

halberhaben κυρτοπέπιδος,

ἐπιτεδοκύρτος· ἀνάγλυφος. -e Ar
beit τὸ ἀνάγλυφον.

Halb fasten, das, ἡ ἡμινή-
στεία.

halbfertig ἡμιτελής, ἡμιτελε-
στος· ἡμιτέτοιμος.

halbflach ἡμιεπίπεδος.

galbgebildet ἡμιπαίδευτος,
ἡμιμαθής.

halbgebraten ἡμιόπτος [μυ-
σοψημένος].

halbgebraucht ἡμιτριβής [μυ-
σούτριβος].

halbgegessen ἡμιδρωτός [μυ-
σοφαγώμενος].

halbgekocht ἡμιεφθός [μυσο-
δρασμένος].

halbgelehrt ἡμιμαθής. der
H-e ὁ ἡμισύφος· ὁ ἡμιμαθής.

halbgemacht ἡμιτελής, ἡμι-
τέλειστος [μισοκαρπυμένος].

Halb geschwister, die πλ.,
οἱ ἑτεροθαλεῖς ἀδελφοί.

halbgesotten ἡμιεφθός, ἡμι-
δραστός.

halbgethan ἡμιτελής.

halb geteilt διχοτόμος, ἡμι-
τομος.

Halbgott, der, ὁ ἡμίθεος.

Halbgöttin, die, ἡ ἡμιθέαινα.

galbgriechisch ἡμιελληνικός.

halbheilig ἡμιάγιος.

Halbheit, die, —, τὸ ἡμισυ· ἡ
ἡμιτέλεια.

Halb insel, die, ἡ χερσονήσος.

halbieren μὴ διχοτομῶν, ἡ μί-
σεύω, τέμνω εἰς δύο.

Halbierung, die, —, πλ. -en,
ἡ διχοτόμησις.

Halb jahr, das, ὁ ἡμιέτης χρό-
νος, τὸ ἑξάμηνον, ἡ ἑξαμήνια.

halbjährig ἡμιέτης, ἑξάμηνος.

halbjährli ἡ ἑξαμηνιαῖος.

Halb kenntnis, die, ἡ ἀτελής
γνώσις· ἡ ἡμιμάθεια.

Halb kreis, der, τὸ ἡμικύκλιον.

habkreisförmig ἡμι-
κυκλικῶδης.

Halb kugel, die, τὸ ἡμι-
σφαῖρον.

halbkugelförmig ἡμι-
σφαίρικος.

Halb kutsche, die, ἡ ἡμι-
ἀρμάμαξα.

halblaut ἡμίφωνος.

Halb lauter, der, τὸ ἡμι-
φωνήεν.

Halb licht, das, τὸ ἡμι-
λύκοςφως.

Halb messer, der, ἡ ἡμι-
δισμετρός, ἡ ἀκτίς.

Halb mettall, das, τὸ ἡμι-
ταλλόν.

halbmonatlich ἡμιμηνιαῖος.

Halb mond, der, ὁ ἡμι-
σελήνη, ἡ ἡμισέληνος.

halbmond förmig ἡμι-
σεληνικός.

halbnackt ἡμίγυμνος.

halbnass ἡμιδρωτός, ἡμι-
δραστός.

Halb part, der, τὸ ἡμι-
μέρος.

Halb pfeil, der, τὸ ἡμι-
βέλος.

Halb pfeil, der, τὸ ἡμι-
βέλος.

Halb pfundig ἡμιλίτρον.

Halb porzellan, das, τὸ ἡμι-
πυρρὸν ἀγγεῖον.

halbrund ἡμιστροφύλλος.

Halb schatten, der, ὁ ἡμι-
σκίον, σκιοφῶς.

Halb schwester, die, ἡ ἡμι-
ἀδελφή.

Halb seide, die, τὸ ἡμι-
βύρραμα.

halbseiden ἡμιμέταξος.

Halb stiefel, der, τὸ ἡμι-
πόδιμα, ἡ ἑνδραμὶς [τὸ σ-
ταυρὸν].

halbstündig ἡμίωρος.

halbstündlich ἡμίωρος.

halbtot ἡμιθανής [μισο-
ζών].

Halb trauer, die, τὸ ἡμι-
πένθος.

halbtrunken ἡμιμεθύς.

Halb tuch, das, τὸ ἡμι-
σάβηλον.

halbverbrannt ἡμικα-
ρπυμένος.

halbverfault ημισαπ/ρ, ὁπό-
σαπ/ρ.

halbverrückt ημιμηνής [μι-
στρέφεις].

Halb vers, der, τὸ ἡμιστρέφον.

Halb vokal, der, τὸ ἡμιφωνόν.

halbvoll ἡμιπλήρης, ἡμιπλεός.

halb vollbracht, ἡ -vollen-
det ἡμιτελής, ἡμιτελεστος.

halb wege, ἡ -wegs ἐπρ εἰς
τὸ ἡμισυ τῆς ὁδοῦ. εὐ τε καὶ χειρόν,
ὁπωσοῦν [κουτσά στραβά, ἔτσι κ'
ετσι].

halbweise ἡμισόφος.

Halbwissen, das, ἡ ἡμιμάθεια.

halb welk ἡμιψάραντος

Halb wissner, der, ὁ ἡμιμαθής·
ὁ ἠρητισσόμενος.

Halb wisserei, die, ἡ ἡμιμά-
θεια ἢ ψευδοπαθεία, δοκίσισοφία.

Halb zirk 1, der, τὸ ἡμικύ-
κλιον.

Halde, die, —, πλ -n, τὸ κά-
ταντες, ἡ κατωφέρεια. τὸ ὕψωμα.

Halfte, die, —, πλ -n, τὸ ἡ-
μισυ [τὸ μισόν]. die — der Bevöl-
kerung ὁ ἡμισυς πληθυσμός, τὸ
ἡμισυ τοῦ πληθυσμοῦ. zur — ἐξ
ἡμισείας, ἐφ' ἡμισείας, um die —
κατὰ τὸ ἡμισυ. über die — ὑπὲρ
τὸ ἡμισυ. mehr als die — πλεον
ἐκ τῆς ἡμισείας.

Halfter, die, —, πλ -n, ἡ der,
-s, πλ —, ἡ φορβεία [τὸ καπίστρι].

Halfter binde, die, ὁ ῥυταγμα-
τεύς [τὸ σχοινί τοῦ καπίστριου].

Halfter kette, die, ἡ αἰλως
φορβείας.

Halfter leine, die, τὸ λωρίον
φορβείας.

halftern u/s, ein Pferd—βαλῶ
τὴν φορβείαν εἰς ἵππον [καπιστρώνω
αὐτόν].

Hall, der, -s, ὁ ἡχος, ἴδε Schall

Halle, die, —, πλ -n, ἡ στοά
[τὸ μακρινάρι].

Halleluja, das, -s, τὸ ἀλληλούια.

hallen ἀρῆ ἡ/ῶ, ἀντηχῶ, ἀν-
τῆσθω [ἀντιλάλο].

Hallor der, -s, πλ -en, ὁ ἀ-
λατοποιός

Hallunke ἴδε Halunke

Hallucination, die, —, πλ
-en, ἡ φρεναπάτη.

Halm, der, -s πλ -e, ἡ καλὰ-
μη. ἀνθήρις [ἡ βάρπη]. dürre -e
lesen καρφολογῶ.

Hälmchen, das, -s, πλ —, ὁ
καλαμίσκος, ἡ μικρά καλάμη [τὸ
τσάκνον].

Halm knoten, der, τὸ γόνυ
καλάμης.

Hals, der, -es, πλ. Halsen,
ὁ λαιμός· ὁ τράχηλος. einem den
— abschneiden αποτέμνω τὸν
τράχηλόν τινος, τραχιτοκοπῶ, ἀ-
ποδειροτομῶ τινά. sich den —
brechen ἐντραχηλίζομαι. aus
dem -e riechen ἀναπνέπω κάκο-
σμον πνοήν, εἶμαι ὀξύστομος. (σὶν)
das bricht Ihnen den — αὐτοῦ
ὡς σας ἀφανίσῃ, αὐτὸ σας κατα-
στρέφει. über — und Kopf ἐπὶ
κεφαλῇν, ἐν μεγάλῃ ταχύτητι. [εἰ
τὰ τέσσαρα] aus vollem -e μεθ
ὅλης τῆς φωνῆς. aus vollem -e
schreien λαρυγγίζω, κραυγάζω
μεθ' ὅλης τῆς φωνῆς. aus vollem
-e lachen καγγάζω. einen auf dem
-e haben ἔχω τινά εἰς τὴν βάρην
μου. sich etwas vom -e schaffen
ἀπαλλάττωμαι τινος [ἐξωρτύνωμαι
τι]. einem über den — kommen
καταλαμβάνω τινά ἀφηνδιῶς [τὸν
ἐξωφνιδίζω].

Hals ader, die, ἡ σφραγίτις
φλέψ.

Hals band, das, τὸ βέραιον, ὁ
κλοιός [τὸ χαργάλι]. τὸ περιδέ-
ραιον, ὁ στρεπτός.

Hals binde, die, τὸ περιλατί-
μιον· ὁ λαιμοδέτης.

ματί μου. seine Bedienten gut — μεταχειρίζομαι εύπροσηγόρευς τοῦς δπηρέτας μου. Schritt — τηρῶ βῆμα. es mit einem — συντάσσειναι εἰς τὴν μερίδα τινός. bei. Mund — σιωπῶ. Gericht — ἀποδίδω δικαισύνην. Ostern — ἐορτάζω τὸ πάσχα. Stunden — παραδίδω μαθήματα. die Gehole Gottes — τηρῶ τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ. hoch — ἐκτιμῶ μέγας, γεραίρος. schadlos — ἀποζημιώνω. seine Mahlzeit — γεύομαι. jeder hält es damit wie er — ἕκαστος πράττει κατὰ τὸ δοκον. W che — εἶμαι φρουρός. eine Zeitung — εἶμαι συνδρομητής εἰς ἐφημερίδα. Freundschaft mit einem — καλλιεργῶ τὴν φιλικὴν τινός. Takt — τηρῶ τὸ ὀρθὸν μέτρον. Stich — ἀντέγω, εἶμαι στερεός. eine Rede — ἀπαγγέλλω (ἀκρωνύσι) λόγον. // —, ἀμὴ ἀντέγω, εἶμαι στερεός. διατηροῦμαι, διαρκῶ. ἐπὶ γῶ, σταματῶ, κάμνω πτόνιν. das hält lange αὐτὸ διαρκεῖ πολὺ. es hält ein Wagen vor seiner Thür μία ἄμαξα στέκει πρὸ τῆς θύρας του. auf etwas — ἀποδίδω σημασίαν εἰς τι, δίδω βαρύτητα εἰς τι. ich halte nicht auf Titel δὲν ἀποδίδω βαρύτητα εἰς τοὺς τίτλους. dafür — εἶμαι τῆς γνώμης. es hält schwer εἶνε πολὺ δύσκολον [ἔχει κόκκαλα, θέλει δόντα]. inne — σταματῶ, διανυπαύομαι. sich — κρατοῦμαι τητοῦμα. διατηροῦμαι, διαμένω. sich an etwas — ἔχομαι τινος, κρατοῦμαι ἀπὸ τι. zu einem — προσκολλῶμαι εἰς τινα, τάσσομαι πρὸς τινα. sich für etwas — νομίζω ἑαυτὸν τι. sich für glücklich — θεωρῶ ἑαυτὸν εὐτυχῆ. sich zu seines Gleichen — συναστρέφωμαι πρὸς τοὺς ὁμοίους μου.

sich gut — διατηροῦμαι καλῶς. ἔχω καλὴν συμπεριφορὰν. sich auf den Füßen — μένει ὀρθός.

Halten, das, -s, ἡ τήρησις, ἡ διατήρησις, ἡ διάρκεια, μονιμότης.

Halte platz, der, ὁ σταθμός ἀναστῶν τοῦ ἀμαξοστάσιον.

Halter, der, -s, πλ —, τὸ στηρίγμα· ὁ κατ'οὐκὲς, κρατητής· ἡ λαβή· (Federhalter) ὁ κουνδυλόφορος.

Halte stelle, die, ὁ σταθμός.

Haltlosigkeit, die, —, ἡ ἐλλείψις στερεότητος, ἡ σαθρότης.

Haltung, die, —, πλ -en, ἡ στάσις (τοῦ σώματος). er hat eine schöne — ἔχει ὠραίαν στάσιν.

Halunke, der -n, πλ -n, ὁ φαῦλος, κύριον, ἀχρεῖος [ὁ πᾶλη-άνθρωπος].

hämisch κακεντρεχής, ἠοχθιρός.

Hammel, der, -s, πλ Hammel, ὁ ἐκτομίας κριοῦς [τὸ μουνουχισμένον κριάρι].

Hammel braten, der, τὸ ὑπτὸν κρέας κριοῦ [τὸ κριαρίσιον θητον].

Hammel fleisch, das, τὸ κρέας κριοῦ ἐκτομίου.

Hammel keule, die, ὁ μετρεῖς κριοῦ ἐκτομίου [τὸ μποῦτι κριαριοῦ].

Hammer, der, -s, πλ Hammer, ἡ σφυρα, τὸ σφυρίον [τὸ σφυρί].

hammerbar ἐλατός, σφυρηλατούμενος, εὐσφυρηλατός.

Hämmerchen, das, -s, πλ —, τὸ μικρὸν σφυρίον, τὸ σφυράκιον.

Hammer fisch, der, ἡ -hai, der, (γῆ) ἡ σφύραινα, ζῳγαίνα, [ἡ σφυράδα].

Hammer herr, der, ὁ ἰδιοκτῆμων σιδηρουργεῖου.

Hammermeister, der, ὁ διευθυντής σιδηρουργείου.

hammern μὴ σφυρηλατῶ, σφυροκοπῶ.

Hammer, das. -s, ἡ σφυρηλάτησις, ἡ σφυροκοπία.

Hammer Schlag, der, ὁ πτόπος σφύρας, τὸ θρόμμα, τὸ ἀπόξεσμα σιδήρου.

Hammer schmied, der, ὁ σιδηρουργός, γαλκεύς [ὁ γαλκιᾶς].

Hammerwerk, das, τὸ σιδηρουργεῖον.

Hämorrhoidal beschwerden, die πλ. αἱ αἱμορροΐδες.

hämorrhoidal sch αἱμορροϊκός [ζοχαδιακός].

Hämorrhoidal knoten, die, πλ. αἱ ἑξοχάδες (drinnen im Mastdarm) αἱ ἰσοχάδες [ζοχάδες].

Hamster, der, -s, πλ. —, (ζλ) ὁ μυωξός, μυοξός [ὁ ἀρχαλός].

Hamster loch, das, ὁ φωλεός μυωξοῦ [ἡ ἀρχαλιά, ἡ ἀρχαλότρυπα].

Hand, die, —, πλ. Hände, ἡ χεὶρ [τὸ χέρι]. flache — ἡ παλάμη, hohle — τὸ κοίλον τῆς χειρός, ἡ κοίλη χεὶρ [ἡ γούφα, ἡ φούγα]. die rechte, linke — ἡ δεξιὰ, ἡ ἀριστερά. die geballte — ἡ πυγμή, ὁ γρόνθος, eine — voll ἡ δραξ [ἡ γούφα, φουχτιά]. von — zu — ἀπὸ χειρός εἰς χεῖρα [ἀπὸ χέρι ἑς χέρι]. — in — χεῖρα ἐπὶ χεῖρα ὁμοῦ. vor der — πρὸς τὸ παρόν ἐν τῷ μεταξύ [ὡς τόσον]. unter der — λαθρα, κρυφίως. zur — sein, ἢ bei der — sein εἶμαι πρόχειρος. zur — nehmen ἐπιλαμβάνομαι τινος. auf den Händen tragen μετ' χειρὶζομαι περιποιητικώτατα [βαστῶ ἑς τὰ χέρια μου ἐπ' αὐτῶν] von der — gehen βαίνω ἐπιθεξίως. Mittel an die — geben

παρέγω μέσ
sen ἀποκρού
rechten —
δεξιὰ· ἐκ
— ἐπ' ἀρι
mit eigener
χείρως. er
— εἶνε δεξ
die — gebe
ὀρέγω τινὶ τῇ
strecken ἐκ
— von ein
λείπω τινὰ ε
reiche — b
βοηθείας. die
le haben
ἐνέχομαι. C
πλήρη ἔξουσ
bei etwas
ἔξουσιν ἐπὶ
Hande geb
νος τὰς γε
πράξω ὅτι
den Schoss
auf eig'ne
ιδίῶν. wie r
ἐν ῥιπῇ ὅτ
meine Hän
πιτομαι τὰς
ἐξ ἰδίας προ
der — φέρ
die rechte
ἡ δεξιὰ χε
hat eine s
γράφος. (πρ
andere ἢ χ
ἐνα χέρι νῆ
Hand ar
γῆμα, χεῖρ
Hand ar
ροτένης, γ
Handau
χειρός ἐκδο
Hand be
[τὸ μπαλτα
Hand be

νης τῶν χειρῶν ἡ χειρωνακία.

Hand bibliothek, die, ἡ μικρά ἐκλεκτὴ βιβλιοθήκη.

handbreit παλαιστιῶτος, τὸ πλάτος τῆς χειρὸς ἔχων.

Hand breite, die, τὸ πλάτος τῆς χειρὸς, ἡ παλαιστή.

Hand buch, das, τὸ ἐγχειρίδιον ἡ σύνοψις, ἡ ἐπιτομή.

Händchen, das, -s, πλ —, ἡ μικρά χεὶρ, τὸ χεράκιον.

Hände druck, der, ἡ σφίγις τῆς δεξιᾶς.

Hände klatschen, das, ἡ χειροκρότησις, τὸ χειροκράτημα.

Handel, der, -s, πλ Handel, τὰ ἐμπόριον, ἡ ἐμπορία. ἡ ὑπόθεσις ἡ φιλονικία, λογοτριβή.

zum — gehörig ἐμπορικὸς. — **treiben** ἐμπορεύσθαι, μετέεχθαι ἐμπόριον, mit einem Handel anfangen συνάπτω ἔρῃα πρὸς τινα.

Handel haben διαφέρωμαι, ἐρίζω, sich in fremde Händel mischen αναμιγνύομαι εἰς ξένας ὑποθέσεις, πολυπραγματῶ.

polypπραγματῶ, einem Handel machen παρέχω δυσχερείας τινί (τὸν βάζω σὲ μπελά).

sich Händel zuziehen περιπλέκωμαι εἰς δυσχερείας [βρίσκω τὸ μπελά μου].

Handel suchen ζητῶ ἔρῃα, (πρμ) — **hat Wandel** ἄλλωσι ἄλλως φέρει ἡ τύχη τὰ πράγματα.

Händel macher, der, -s, πλ —, φίλερις, ὁ φιλονίκος.

handeln ἀμὴ πράττω, ἐνεργῶ, ἐμπορεύομαι, πραγματεύομαι, μετερχομαι ἐμπόριον, um etwas — ἐμπορεύομαι τι, wovon handelt es sich? περὶ τίνος πρόκειται;

mit Wolle — ἐμπορεύομαι μάλλιαν mit sich — lassen εἶμαι συγκαταβατικὸς εἶμαι εὐμεταχειριστός er lässt nicht mit sich — ζῆν σηκώνει πολλά λόγια, gegn

die Gesetze — παρανομῶ, gottlos — ἀσεβῶ.

Handeln, des, -s, τὸ ἐμπόριον, ἡ ἐμπορία, αἱ πράξεις, αἱ ἐνέργειαι, τὰ κινήματα.

Handels agent, der, ὁ ἐμπορικὸς πράκτωρ.

Handels akademie die, ἡ μνηστική ἀκαδημία.

Handelsan gelegenheit, die, ἡ ἐμπορικὴ ὑπόθεσις.

Handels artikel, der, τὸ εἶδος ἐμπορεύματος, τὸ ἐμπόρευμα.

Handels brauch, der, τὸ ἐμπορικὸν ἔθος, ἡ ἐμπορικὴ συνήθεια.

Handels brief, der, ἡ ἐμπορικὴ ἐπιστολή.

Handels buch τὸ ἐμπορικὸν βιβλίον.

Handels diener, der, ὁ ἐμποροῦ πάλληλος.

Handels flotte, die, ὁ ἐμπορικὸς στόλος.

Handels frau, die, ἡ ἐμπορος.

Handels freiheit, die, ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου.

Handels geist, der, τὸ ἐμπορικὸν πνεῦμα.

Handels gericht, das, τὸ ἐμποροδικεῖον.

Handels geschäft, das, ἡ ἐμπορικὴ ὑπόθεσις.

Handels gesellschaft, die, ἡ ἐμπορικὴ ἐταιρεία.

Handels gesetz, das, ὁ ἐμπορικὸς νόμος.

Handels gesetz buch, das, ὁ ἐμπορικὸς κώδιξ.

Handels gesetzgebung, die, ἡ ἐμπορικὴ νομοθεσία.

Handels haus, das, ὁ ἐμπορικὸς οἶκος.

Handels herr, der, ὁ μεγαλέμπορος.

Handels kammer, die, τὸ ἐμπόρικόν ἐπιμελητήριον.

Handels korrespondenz, die, ἡ ἐμπορικὴ ἀλληλογραφία.

Handels leute, die, πλ., οἱ ἐμποροί.

Handels mann, der, -es, πλ. -leute, ὁ ἐμπορος.

Handels platz, der, ὁ τόπος ἐμπορίου, τὸ ἐμπορεῖον.

Handels recht, das, τὸ ἐμπορικὸν δίκαιον.

Handels reise, die, τὸ ἐμπορικὸν ταξίδιον.

Handels reisende, der, ὁ ταξιδεύων ἐμποροῦπάλληλος.

Handels sache, die, ἡ ἐμπορικὴ ὑπόθεσις.

Handels schiff, das, τὸ ἐμπορικὸν πλοῖον.

Handels schule, die, ἡ ἐμπορικὴ σχολή.

Handels sperre, die, ὁ ἀποκλεισμός τοῦ ἐμπορίου.

Handels stadt, die, ἡ ἐμπορικὴ πόλις.

Handels stand, der, ἡ ἐμπορικὴ τάξις.

Händler sucht, die, τὸ φιλόνηκον, φίλερι.

händler süchtig φιλόνηκος, φίλερις.

Handels unternehmung, die, ἡ ἐμπορικὴ ἐπιχειρήσις.

Handels verbindung, die, ὁ ἐμπορικὸς σύνδεσμος.

Handels verkehr, der, ἡ ἐμπορικὴ συναλλαγὴ.

Handels vertrag, der, ἡ ἐμπορικὴ συνθήκη.

Handels volk, das, ὁ ἐμπορικὸς λαός.

Handels wissenschaft, die, ἡ ἐμπορικὴ ἐπιστήμη.

Handels zweig, der, ὁ ἐμπορικὸς κλάδος, ὁ κλάδος ἐμπορίου.

Hände waschen, das, ἡ νύψις τῶν χειρῶν, ἡ χειρονύψια.

Hand fesseln, die ὅτι πλ. ἡ χειροπέδη.

handfest ἰσχυρός τὰς χεῖρας, ἰσχυρόχειρ, χειροδύναμος.

Hand fläche, die, ἡ παλάμη.

handförmig ὁμοίως πρὸς χεῖρα, χειροειδής.

Hand geld, das, τὸ προτίμιο, ὁ ἀρραθῶν [τὸ καπάρων].

Hand gelenk, das, ὁ καρπὸς τῆς χειρὸς.

handgemein werden ἐρχομαι εἰς χεῖρας, συμπλέκεμαι [γίνεμαι μαλλίᾳ κουδάρια].

Hand gemenge, das, ἡ συναπλοκή.

Hand gepäck, das, τὰ βαρύνοντα σκεύη, ἐπιβάτου, ἡ ἐλαφρὰ σκευή.

Hand g w hr, das, τὸ ὑποστακτὸν ὄπλον.

Hand gicht, die, ἡ χειρογία.

handgreiflich ψηλαφητός [χειροπιαστός]. (μτφ. τρανός, καταπύλλος, ἐναργής.

Handgreiflichkeit, die, — ἡ ψηλαφητότης. (μτφ.) ἡ ἐνάργεια.

zur — kommen ἔρχομαι εἰς χεῖρας.

Hand griff, der, ἡ χειρολαβή, χεῖρολαβή [τὸ χεροῦλι], ὁ χειρισμός, ἡ χρῆσις. (μτφ.) τὸ πνεῦμα, μηχανήμα.

Hand habe, die, —, πλ. -en, ἡ χειρολαβή, χεῖρολαβή [τὸ χεῖρ, χεροῦλι].

handhaben πλ. χειρίζω, μεταχειρίζω. (μτφ.) διαχειρίζομαι, ἐνοικῶ, διέπω. das Gesetz — ἐφαρμόζω τὸν νόμον.

Handhabung, die, —, ὁ χειρισμός, μεταχειρισμός. (μτφ.) διαχειρισμός, ἡ διύλησις.

handhoch τὸ ὕψος τῆς χειρὸς ἔχων, χειροῦψής.

Hand korb, der, τὸ καπάρων

Hand körbchen, das, ἡ καλαθίς, ὁ καλαθίσκος, τὸ καλαθάκιον.

Hand krause, die, ἡ χειρίς (τὸ μανίκι).

Hand kuss, der, τὸ χειροφιλημα.

Hand langew, der, -s, πλ —, ὁ βοηθός, ὁ παραστάς.

Hand late-ne, die, τὸ μίτον φανάριον.

Hand leiter, die, ἡ μετακομιστή κλίμαξ.

Händler, der, -s, πλ — ὁ ἑμπορεύς, πραγματευτής.

Hand leuch-ter, der, τὸ χειροπύριον (τὸ καντηλίδιον).

handlich χειροπληθής, χειροπληθής (πιαστός). εύμεταχειρίστος.

Handlung, die, —, πλ -en, ἡ πράξις ἡ ἐνέργεια, τὸ ἔργον. ἡ πώλησις, καπτήλεια, τὸ πωλητήριον.

Handlungs diener, der, ὁ ἑμπορεύπάλινος (τὸ μαθητοῦδι).

Handlungs weise, die, ὁ τρόπος τοῦ ἐνεργεῖν ἡ διογαγή.

Hand muff, der, ἡ θερμαντήριος χειροθήκη.

Handmühle, die, ἡ χειρομύλος, ὁ χειρόμυλος.

Hand presse, die, τὸ πιεστήριον τῆς χειρός.

Hand reichung, die, ἡ ἀντιλήψις, βοήθεια ἀρωγή.

Hand säge, die, τὸ ἐλαφρόν πρόνιον, ὁ χειροπρίων (ὁ σάραναι).

Hand schelle, die, ἡ χειροπέδη, ὁ χειροδίσκος.

Hand schlag, der, ἡ διὰ τῆς δεξιᾶς ὑπόσχεσις. den — geben δίδω τὴν δεξιάν, ὑπισχνεῖσθαι ἐπιστήμις.

Hand schraube, die, ὁ χειροκίνητος κοχλίας.

Hand schreiben, das, ἡ αὐτογράφος ἐπιστολή.

Hand schrift, die, ἡ γραφή, χεῖρ, τὸ γράψιμον, τὸ χειρόγραφον. ich kenne seine — γνωρίζω τὸ γράψιμον αὐτοῦ.

handschriftlich χειρογράφος. // —, ἐπὶ ἰδιοχειρῶς.

Hand schuh, der, τὸ χειροκτίον.

Handschuh leder, das, τὸ δέρμα χειροκτίων, τὸ λεπτότατον δέρμα.

Hand schuhmacher, der, ὁ χειροκτιουργός, χειροδοποιός.

Handschuhmacherarbeit, die, ἡ χειροδοποιία, χειροκτιουργία.

Hand seife, die, ὁ σάπων τῆς ἱψὺς τῶν χειρῶν.

Hand siegel, das, ἡ μικρὰ σφραγίς.

Hand spritze, die, τὸ χειροσφύριον.

Hand streich, der, ὁ κόλαφος, κόνδυλος (ὁ μπάτσος). (μπα) ἡ αἰρνιδία ἐπίθεσις, ἡ ἐπιδορμή.

Hand trommel, die, τὸ στενόμακρον τύμπανον, τὸ τυμπάνιον.

Hand tuch, das, τὸ χειρόμακτρον, χειρεμαγεῖον (τὸ προσόψι, ἡ μπόλια, πετσέτα).

Handvoll, die, τὸ δράγμα, ἡ χειροβολία (ἡ φουχτιά, χοῦφτα).

Hand waffe, die, τὸ ἐλαφρόν ὄπλον.

Hand wagen, der, ἡ χειράμαξα, τὸ χειραμάχιον.

Hand wahrsager, der, ὁ χειρόμαντις.

Hand wahrsagerei, die, ἡ χειρομαντεία.

Hand werk, das, ἡ χειροτεχνία, χειρωναξία ἡ τέχνη, τὸ ἐπιτήδευμα. einem das — legen ἀπαγορεύω τινὶ τὸ ἐπιτήδευμα μὴ ποιῆσαι πέραν εἰς τὰς ἐνέργειας τινος.

einem ins — γρῖφειν ἀνταγωνίζομαι πρὸς τέχνην, εἶμαι ἀντιτεχνός τινι. (πρμ) — hat goldenen Boden ἡ τέχνη δὲν ἀστοχᾷ ποτε.

Handwerker, der, -s, πλ. —, ὁ χειροτέχνης, χειρῶνας, τεχνίτης.

Handwerker stand, der, ἡ τάξις τῶν χειροτεχνῶν, ἡ χειρωναξία.

Handwerks brauch, der, τὸ ἔθιμον χειροτεχνῶν.

Handwerks bursche, der, ὁ μαθητευόμενος χειροτέχνης, ὁ ἀκητής· χειρῶνακτος [τὸ ταράκι].

Handwerks frau, die, ἡ γυνὴ χειρῶνακτος.

Handwerks geselle, d^{er}, ὁ ὁμότεχνος, ἡ συντεχνίτης· ὁ μαθητευόμενος χειροτέχνης [τὸ μαθητοῦδι, ταράκι].

Handwerks leute, die πλ. αἱ χειροτέχναι, οἱ χειρῶνακτες.

Handwerks mann, der, -es, πλ. -leute, ὁ χειροτέχνης.

handwerksmässig χειροτεχνικός, χειρωνακτικός. (μτφ μηχανικός, τυπικός).

Handwerksmässigkeit, die, —, ἡ τυπικότης, μηχανικὴ εἶσις.

Handwerks zeug, das, τὰ χειροτεχνικά ἐργαλεῖα.

Handwerks zunft, die, ἡ συντεχνία, τὸ σωματεῖον συντεχνιστῶν.

Handwörter buch, das, τὸ πρόχειρον (τὸ ἐπίτομον) λεξικόν.

Hand wurzel, die, ὁ καρπὸς τῆς χειρός.

Hand zeichnung, die, ἡ χειρογράφος ἱστογραφία.

Hand zirkel, der, ὁ μικρὸς διαβήτης.

Hand zug, der, ἡ μονογραφία, ὁ μονογράφημα [ἡ μονοκονδυλία].

Hanf, der, -s, ἡ κάνναβις, ὁ

κάνναβος [τὸ κάνναβι]. von — κάνναβινος.

Hanf bau, der, ἡ φυτεία κάνναβις.

Hanf breche, die, τὸ κοπτεὶν στήριον κάνναβις.

Hanfweber, der, -s —, ὁ κεντητὴς κάνναβις.

hanfen ἢ hänfen κάνναβις.

Hanf garn, das, τὸ νήμα κάνναβις.

Hanf händler, der, ὁ κάνναβις πώλης, ὁ ἔμπορος κάνναβις.

Hanf korn, das, ὁ κόκκος κάνναβις.

Hänfling, der, -s, πλ. —, ὁ οὐλοδίνος σπίνος.

Hanf mühle, die, ὁ μύλος κάνναβις, τὸ λινοτριβεῖον.

Hanf nessel, die, ἡ ἄγρια κάνναβις.

Hanf öl, das, τὸ κάνναβις ἔλαιον.

Hanf samen, der, τὸ σπέρμα κάνναβις, ὁ κάνναβισπορὸς [τὸ κάνναβοῦρι].

Hanf schwinge, die, τὸ λινὸν μητήριον κάνναβις.

Hanf stengel, der, ὁ κάνναβις.

Hang, der, -s, ἡ κλίσις, κατωφύρεσις ἢ ῥοπή, τάσις.

Hänge balken, der, ἡ κρεμαστήσις δοκός, ἡ κρεμάθρα.

Hänge brücke, die, ἡ κρεμαστή γέφυρα.

Hänge lampe, die, ἡ κρεμαστή λυχνία.

Hänge matte, die, τὸ κρεμαστὸν στρώμα, ἡ αἰώρα [ἡ ἀνέμη κουβία].

hangen * (hange, hangel, hängt, hing, gelangen) ἀρτύνω, κρέμω· [κρέμωμαι] an etwas — κρεμῶ ἐμπροσθέν μου, προσανέμιμαι εἰς τι [πλάνωμαι, ἐμπεδίζομαι].

Baum hängt voller Frücht.
ένδρον τοῦτο εἶνε κατάφορ-
πών, der Himmel hängt
voller Geigen τὰ πάντα τῶ
αι χρυσᾶ, τὰ πάντα βλέπει
α, die Ohren — lassen
α ὦτα.

gen, das, -s, ὁ κρεμα-
σμός.

gen μη κρεμῶ, ἀνακτῶ [κρε-
(μτφ) an den Nagel —
εἰς τὸν πετεινόν. sein Herz
was — ἀφοσιῶμαι εἰς τι.

antel nach dem Winde
καρμύζομαι πρὸς τὴν πνοήν
μου, πολιτεύομαι κατὰ τὰς
αἰετῆς. [ὅπου βρῶ πῖστι πι-
ὅπου γὰρ ἄραρος καὶ ἐγὼ σα-
einem den Brotkorb hō-

περιόριζω τινά [τοῦ μαζεύφ
νιᾶ]. // —, ἀμὴ ἴδε hangen.
— κρεμῶμαι.

gen, das, -s, ἡ κρέμασις,
σις.

gend κρεμαστός.

genswert αξιοῦ ἀγγύνης.

ge schloss, das, τὸ κρε-
κλειθρον, τὸ λουκέτον.

ke, die, —, πλ -n, τὸ
ὁ γόμος, ἡ διπλῇ ὀσφύς.

eln μη σκώπτω, χλευάζω,
υ.

se stadt, die, ἡ ὁμόσπον-
λις.

s narr, der, ὁ βλάξ, ὁ εὐ-

s wurst, der, ὁ γελωτοποιῶς
ἡλόχος, ὁ φλόαξ, [ὁ καραγ-
ὁ μασκαρετζής].

wurstmässig βωμολο-
γελωτοποιικός [καραγκιόξι-

wurst streich, der, τὸ
όγευμα [τὸ καραγκιοζιλίκι].

tieren ἀμὴ μετέρχομαι, ἐπι-
ἐμπορεύομαι.

ANNAH AEE. GERMAN.

Hantierung, die, —, πλ -en,
τὸ ἐπιτήδεον τὸ ἐπαγγέλημα.

hapern ἀπρὴ προσκολιῶμαι,
ἐμπλέκομαι [ἐμπερδεύομαι, πιάνο-
μαι]. (αἰκ) da hapert es ἐνταῦθα
ὁ τὸ κωλύει, ἴδω εἶνε ὁ κόμπος.

haranguieren μη προσηνῶ,
ἀγορεύω.

Härchen, das, -s, πλ —, ἡ
μικρὰ θρῖξ, τὸ τρίχινον [ἡ τριχίσιον]

hären τρίχινος· τριχωτός· -es
Gewand τὸ τριχωτόν ένδυμα, ὁ
τρίχων [τὸ βᾶσον].

Harfe, die, —, πλ -n, ἡ σαμ-
δύκη, μάγαδις, ὁ τρίγωνος, τὸ ψαλ-
τήριον [ἡ ἄρπη].

Harfenist, der, -en, πλ -en,
ὁ σαμβουκιστής, ὁ μαγαδιστής [ὁ ἄρ-
πιστής].

Harfenmädchen, das, ἡ σαμ-
δουκίστρια, τριγωνίστρια.

Harfenspieler, der, ὁ σαμ-
δουκιστής, μαγαδιστής [ὁ ἄρπι-
στής].

Harfenzug, der, τὸ σαμβούκι-
σμα.

Harfner, der, -s, πλ —, ὁ
σαμβουκιστής [ἄρπιστής].

Harke, die, —, πλ -n, ἡ ἄρ-
πήνη, ἄγριψη [ἡ τσιγγαράνα]. (μτφ)
einem zeigen was eine — ist ὁσι-
κνύω τινι πὸς· ἀπέδωκε βᾶλλει ὁ
σάκος, φέρω τινά εἰς θεογνωσίαν.

harken μη συνάγω δια τῆς ἄ-
γριψης.

Harlekin, der, -s, πλ -e, ἴδε
Hanswurst.

Harlekinade, die, —, πλ -n,
ἡ Harlekins posse, die, τὸ
βωμολόγευμα.

Harm, der, s, ἡ λύπη, ὀλιψις,
δυσθυμία, ἡ προσβολή.

sich härmen λυποῦμαι, ὀλιβο-
μαι.

harmlos ἄκακος, ἀθῶος, ἀπει-
ρόκακος, εὐδολος.

Harmllosigkeit, die, —, ἡ ἀθωότης, ἀκαχία, ἀπειροαχία.

Harmonie, die, —, πλ -[e]n, ἡ ἁρμονία.

Harmonie lehre, die, ἡ ἁρμονική.

harmonieren ἀμὲν εἶμαι ἐν ἁρμονίᾳ, συμφωνῶ, συνᾶδω.

Harmonik, die, —, ἡ ἁρμονική [ἡ ψαλαμῶνικα].

harmonisch ἁρμονικός, ἑναρμόνιος, ἁρμόνιος.

Harn, der, -s, τὸ οὖρον [τὸ κατῳρον].

harnartig οὐρώδης.

Harn blase, die, ἡ οὐροδόχος κύστις [ἡ φούσκα].

harnen ἀμὲν οὐρῶ [κατῳρῶ].

Harn gang, der, ἡ οὐρήθρα, ὁ οὐσητήρ.

Harnisch, der, -es, πλ -e, ὁ θώραξ. (μτφ) in — geraten ἐξοργίζομαι, ἐξαγριώνομαι. in — bringen ἐξοργίζω, ἐξάπτω.

Harnischmacher, der, -s, πλ —, ὁ θωρακιστοὺς.

Harn lassen, das, ἡ οὐρησις.

Harn lehre, die, ἡ οὐρολογία.

Harn röhre, die, ἡ οὐρήθρα.

Harn ruhr, die, (ιατρ) ὁ διασπότης.

Harn stein, der, ἡ λιθίασις.

Harn strenge, die, ἡ δυσουρία, ἡ στραγγουρία.

harntreibend διουρητικός.

Harnver haltung, die, ἡ οὐροστασία, στάσις τοῦ οὐρου.

Harn zwang, der, ἡ στραγγουρία, δυσουρία, ισχουρία.

Harpune, die, —, πλ -n, τὸ ἰχθυόκεντρον, ἰχθυόκεντρον, ἡ κάμαξ [τὸ καμάκι].

harpunieren μὴ ἰχθυοδολῶ, καμακίζω.

Harpunierer, der, -s, πλ —, ὁ καμαστής, ἰχθυοδόλος.

harren ἀμὲν ἐγκαταδοκῶ (einer Sache, auf).

Harren, das, -s, ρησις ἡ προσδοκία. (7) und — macht man Narren ἡ ἐλπὶς καὶ καταντᾷ ἀτελεισίᾳ.

harsch τραχύς, ἀπὸ

hart (συγκρ. härter härteste) σκληρός. στῆμυς, στερρός. (μτφ) σκληρός, αὐστηρός, ἀπαθήτορ. -es Brot ἄρτος σκληρός. -es Leib κοιλία ἡ δυσκοιλότης. -er K. ισχυρογνώμων. -es K. σκληρά. — machen ἀποσκληρύνω. — werden ἀποσκληρύνω.

Härte, die, —, πλ ρότης ἡ στερεότης, σκληρότης. (μτφ) ἡ σκληρότης ἡ τραχύτης, ἀποσκληρότης, αὐστηρότης. — Sprache γλῶσσα τραχὺ.

Härten, das, -s, βροχή.

hartflügelig κολοεπίπτερον.

Hartflügler, der, τὸ κολοεπίπτερον (ἐντομ).

harthäutig σκληράχυδερμος.

Harthäutigkeit, τραχυδερμία.

hartherzig σκληρόψυχος.

Hartherzigkeit, σκληροκαρδία.

harthörig δυσήκουος.

Hartlörigkeit, die, —, ἡ δυσκολία, βαρυκοιλία.

hartköpfig σκληροκέφαλος.

Hartköpfigkeit, die, —, ἡ σκληροκεφαλία, σκληροτραχηλία.

hartleibig δυσκοιλίας.

Hartleibigkeit, die, —, ἡ δυσκοιλότης.

härtlich ὑπόσκληρος.

hartmäulig σκληρόστομος.

Hartmäuligkeit, die, —, ἡ σκληρόστομία, τὸ σκληρόστομον.

hartnäckig σκληροτράχηλος,

σκληράχην, ισχυρογνώμων, πεισματώδης.

Hartnäckigkeit, die, —, ἡ σκληροτράχηλία, ισχυρογνωμοσύνη, πεισματική, τὸ πείσμα.

Hart riegel, der, (φτλ) ἡ κράεια, κρανέα [ἡ ἀκρανεία].

hartrindig τραχύρλοιτος.

hartschalig σκληρόστρακος, ὀστρακοδερμος.

Härtung, die, —, πλ -en, ἡ σκώσις, βαφή.

Harz, das, -es, πλ -e, ἡ ῥητινὴ [τὸ ῥητίνειν, ἡ ῥητίνισμα].

harzartig ῥητινώδης.

Harz baum, der, τὸ ῥητινογόνον δένδρον.

harzen μὴ ῥητινῶ [ῥητίνωω] // —, ἀμὲν συλλέγειν ῥητίνην.

harzacht ῥητινέων, δημοῖος ῥητινῆς, ῥητινώδης.

harzig ῥητινώδης, ῥητινοῦχος.

Harzpflanze, die, τὸ ῥητινογόνον φυτόν.

Harz tanne, die, ἡ ῥητινογόνος ἐλάτη.

harztragend ῥητινοφόρος, ῥητινογόνος.

hasardieren μὴ διακυβεύω, παροικιδνεύω, ριψοκινδυνῶ.

Hasard spiel, das, τὸ τυχρόν παγνίδιον, τὸ τυχοπαίγνιον.

haschen μὴ συλλαμβάνω [τσα-

κῶνω] // —, ἀμὲν τείνω. nach et-
was — θηρῶ, θηρεύω, ἐπιδιδῶω,
ἐπιζητῶ τι.

Häscher, der, -s, πλ —, ὁ ἀστυναμικός κλητήρ.

Hase, der, -n, πλ -n, ὁ λαγῶς, λαγός. (μτφ) ὁ ἄνθρωπος [ὁ λαγουδό-
καρδος]. (πρμ) viele Hunde sind
des-n Tod οἱ πολλοὶ νικῶσι τὸν ἕνα,
da liegt der — im Pfeffer ἐνταῦθα
δὴ τὸ κοιλῶν, ἐδῶ εἶνε ἡ δυσκολία.

Hasel, die, —, πλ -n, (φτ) ἡ
λεπτοκαρύα [ἡ φουντουκία].

Hasel busch, der, ἡ ἀγρία λε-
πτοκαρύα [ἡ ἀγριοφουντουκία].

Hasel huhn, das, (πτ) ὁ ἀτ-
ταγᾶς, ἀτταγήν [τὸ τατηνάρι, ἡ λι-
βαδοπέριδικα].

Hasel nuss, die, τὸ λεπτοκά-
ρυον [τὸ φουντοῦκον].

Haselnuss strauch, der, ἡ
λεπτοκαρύα [ἡ φουντουκία].

Hasen balg, der, τὸ λαγῶν
δέρμα [τὸ λαγουδοτόμαρον, ἡ λα-
λουδοπρεβιά].

Hasen braten, der, ὁ λαγός
ἐψητός, τὸ λαγῶν κρέας ὀπτόν.

Hasen fell, das, τὸ λαγῶν
δέρμα [ἡ λαγουδοπρεβιά].

Hasen fuss, der, ὁ λαγῶς
πούς, ὁ πούς λαγῶος. (μτφ) ὁ ἄν-
δρος [ὁ λαγουδόκαρδος].

hasenfüssig (μτφ) ἄνδρος
[λαγουδόκαρδος].

Hasen herz, das, ὁ ἄνθρωπος,
δειλότατος [ὁ λαγουδόκαρδος].

Hasen jagd, die, ἡ θήρα τῶν
λαγῶν, ἡ λαγωβολία. (φτ) ὁ λαγός-
πους, τὸ λαγοπούδιον.

Hasen klein, das, -s, τὸ λα-
γῶν ζώμευμα, ἡ μίμικτος.

Hasen lager, das, ὁ φωλεός
λαγῶος [ἡ λαγουδοφωλιά].

Hasen panier, das, (μτφ) das
— ergreifen τρέπομαι εἰς φυγὴν
[τὸ βάνω 'εἰς τὰ πόδια].

Hasenpfeffer, der, τὸ λαγῶν ζωμευμα, ἡ μίμασκος.

Hasenscharte, die, τὸ λαγώχειλον, mit einer—λαγώχειλος.

Hasenspur, die, τὸ ἵχνος λαγωῦ.

Häsin, die, —, πλ -nen, ἡ λαγῶς [ἡ λαγαυδία].

Haspe, die, —, πλ -n, ὁ γίγλυμος [ὁ βεζές, τὸ μάσκουλον].

Haspel, der, -s, πλ —, ὁ πηνιστήρ, τὸ ἐξέλκτρον [τὸ τυλιγάδι], τὸ βορουλκόν [ὁ μποτζεργάτης].

Haspeler, der, -s, πλ —, ὁ πηνιστής, ἀναπηνιστής [ὁ τυλιγαδιαστής].

haspeln μὴ πηνίζω, ἀναπηνίζω, ἐξελίσσω [τυλιγαδιάζω]. ἀνέλκω διὰ τροχαλίας.

Hass, der, -s, τὸ μίσος· ἡ ἀπέχθεια. einen — auf einen werfen συλλαμβάνω μίσος· κατάτινος, aus — ὑπὸ μίσους, ἐκ μίσους.

hassen μὴ μισῶ· ἐχθαίρω, ἀποστρέφωμαι. die Menschen -d misάνθρωπος, gehasst μισητός.

hassenswert ἀξιωμαστος, ἀξιωματός.

Hasser, der, -s, πλ —, ὁ μισητής.

hässlich δυσειδής, δόμορφος, ἀσχημὸς. (μτφ) ἀχρεὺς.

Hässlichkeit, die, —, ἡ δυσμορφία, ἀσχημία.

Hast, die, —, ἡ σπουδή, τὸ τάχος, ἡ γοργότης [ἡ βία, βιάσι].

hastig ὀρμαλὺς, κατεσπυσμένος. ||—, ἐπὶ ὀρμαλῶς, κατεσπυσμένως, μετὰ σπουδῆς [βιαστικά].

Hastigkeit, die, —, ἡ σπουδή, γοργότης, τὸ τάχος, ἡ μεγάλη βία.

hätscheln μὴ θωπεύω [χαϊδεύω].

Hatschier, der, -s, πλ -u, ὁ δορυφόρος.

Hatz, die, —, πλ -en, ὁ

Hatze, die, —, πλ -n, ἡ ἀρμαία κυνηγεσία.

Häubchen, das, -s, πλ —, τὸ σκουράκιον.

Haube, die, —, πλ -n, ὁ πηλίσκος, τὸ πηλόν [ἡ σκουφία] ἡ λόφος (πιτηνοῦ) [ἡ σκουφίδα]. unter die — kommen νυμφεύματι, unter die — bringen νυμφεύω.

Haubenband, das, ταυνία πηλίσκου.

Haubenkopf, der, ἡ ἐξολή κεφαλῆ.

Haubenlerche, [ὁ λοφωτός κορυθαλός [ὁ σκορδαλός, τρουλλήτης].

Haubenmacherin, die, —, πλ -nen, ἡ σκουφοποιός, πηλίσκοις.

Haubenstock, der, ἡ ἐξολή κεφαλῆ.

Haubitze, die, —, πλ -n, ὁ λομφοδόν [τὸ βομβηδοδόν ὅπλον].

Haubitzenkugel, die, ὁ λομφοδόν, τὸ ὀδοόζιον.

Hauch, der, -s, πλ -e, ἡ πνοή ἡ ἀναπνοή.

hauchen ἀμὴ πνέω, φυσῶ· εἰς πνέω, ἀναπνέω.

Hauchen, das, -s, ἡ πνοή.

Hauch laut, der, τὸ δασύ πνεῦμα.

Hau deggen, der, ἡ βορραία, ἡ σπάθη [τὸ γιγαταγάνι]. (μτφ) ὁ πλεῖς κτης ἀνὴρ [ὁ ραχαιορᾶς], alter — ὁ ἀπόστρατος μαχητής.

Hauderer, der, ὁ ἀγοραῖος ἀμαξηλάτης.

Haue, die, —, πλ -n, ἡ σπάλη [τὸ τσαπλ].

hauen* (hauē· hieb· gebauē) μὴ & ἀμὴ κόπτω· παύω, κτενῶ, πατάσσω. Holz — κόπτω ἡ σπάζω ἐξόλα. in Stücke — κατακόπτω [κατακομματίζω]. Steine — λητορῶ, πετροκοπῶ. sich durch den

Feind — διασχίζω τὸν ἐχθρὸν ἐν φήτῃ. (μτρ) über die Schnur — πηδῶ ὑπὲρ τὰ ἔσκαρμένα. das ist weder behauen noch gestochen αὐτὸ οὔτε πόδας ἔχει οὔτε κεφαλὴν.

Hauen, das, -s, ἡ κοπή, κόψις. τὸ πτεπνῆμα, ἡ μαστίγωσις.

Hauer, der, -s, πλ —, ὁ χαυλιδόους.

Häufchen, das, -s, πλ —, τὸ μικρὸν σῶρευμα, ὁ μικρὸς σωρός· ἡ μικρὰ πληθὺς.

Haufe, der, -ns, πλ -n, ἴδε Haufen.

häufeln μὴ σωρεύω κατὰ μέτρον, συμφορῶ [σπριεύω, σπρουλιάζω].

Haufen, der, -s, πλ —, ὁ σωρός· ἡ σωρεία, τὸ σῶρευμα, ἡ συστάς· τὰ πληθὺς, ἡ πληθὺς· ὁ ὄμιλος, σωφετός. — Holz σωρός ὄλων. — Heu ἡ στοιχὴ χύρτου. (μτρ) gemeiner — ὁ ὄμιλος. der grösse — ὁ πολὺς κόσμος, ὁ λαός. III — setzen σωρεύω, συσσωρεύω [σπριεύω]. über den — werfen ἀνατρέπω [ἀναποδογυρίζω]. über den — fallen καταπίπτω ἀνίστραφος [ἀναποδογυρίζω].

häufen μὴ σωρεύω, ἐπ' σωρεύω, συσσωρεύω· συναγείρω συναθροίζω. θησαυρίζω. sich — σωρεύομαι, συσσωρεύομαι συναθροίζομαι.

haufenweise ἐπὶ σωρηδόν. ἀγγελιδόν. sich — versammeln συσσωρεύομαι συναγελίζομαι.

häufig συχνός. ἀφρός, παμπληθής // —, ἐπὶ συχνά, συχνάκις. — gehen, kommen συχνάζω.

Häufigkeit, die, —, ἡ συνήθεια.

Haupt, das, -es, πλ Haupt er, ἡ κεφαλὴ. (μτρ) ὁ ἀρχηγός, ἀρχηγέτης, ἡγέτης mit entblösstem -e ἀσκεπὸς τὴν κεφαλὴν [ἐκσκούφωτος]. den Feind aufs —

schlagen νικᾷ τὸν ἐχθρὸν κατὰ κράτος. zu Häupten des Bettes ὑπὲρ τὸ προσκεφάλαιον τῆς κλίνης.

Haupt— (ἐν συνθέσει) ἀρχι- κατ' ἐξουχίαν κυριώτερος, κύριος, πρωτεύων ἀρχηγός, ἀρχηγέτης, ἡγέτης.

Haupt absicht, die, ὁ πρωτίστος σκοπός.

Hauptab schnitt, der, τὸ κυριώτερον τμήμα.

Hauptaltar, der, ὁ μέγας βωμός, τὸ καθολικόν· ἡ ἀγία τράπεζα.

Hauptan führer, der, ὁ ἀρχηγέτης [ὁ πρωτοκαπετάνιος].

Hauptan griff, der, ἡ κυρία ἐφοδος.

Haupt anker, der, ἡ μεγάλη ἄγκυρα.

Hauptan stifter, der, ὁ πρωταίτιος, πρωτουργός.

Haupt arbeit, die, ἡ κυριώτερα ἐργασία.

Haupt armee, die, τὸ κύριον στρατεύμα.

Haupt augenmerk, das, ἡ μεγαλειτέρα προσοχή.

Haupt balken, der, τὸ ἐπιστύλιον, ἡ ἐπιστυλὶς, μεσοδόκη [τὸ μεσοδόκι].

Haupt bedingung, die, ὁ κυριώτερος ὁρος.

Haupt begebenheit, die, τὸ αξιολογιώτερον σὺμβεβηκα, τὸ κυριώτερον περιστατικόν.

Haupt begriff, der, ἡ θεμελιώδης ἰδέα.

Haupt beschäftigung, die, τὸ κύριον ἔργον, ἡ κυρία ἐνασχόλησις.

Hauptbestand tell, der, τὸ κύριον συστατικὸν μέρος, τὸ πρωτεῖον στοιχείον.

Haupt betrag, der, τὸ ὅλκον ὄλουσμα.

Haupt beweis, der, ἡ κυρία

ἀπόδειξις, τὸ μέγιστον τεκμήριον.

Haupt buch, das, τὸ μέγα κατὰ στοιχόν, τὸ καθολικόν.

Haupt buch stabe, der, τὸ κεφαλαίον γράμμα.

Haupt eigenschaft, die, ἡ κυριώτερα ἰδιότης.

Haupt einfahrt, die, ὁ πύλων.

Haupt eingang, der, ἡ μεγάλη θύρα, ἡ πύλη.

Haupt ende, das, τὸ κεφαλοτράπεζον [τὸ κεφάλαιον].

Haupt erbe, der, ὁ κύριος κληρονόμος.

Haupt fach, das, τὸ κύριον ἐπιτηδεύμα, τὸ εἰδικόν ἐπάγγελμα.

Haupt fall, der, ἡ κυριώτερα περίπτωσις.

Haupt farbe, die, τὸ κύριον (τὸ ὑπερισχῶν) χρώμα.

Haupt fehler, der, τὸ κυριώτερον σφάλμα· τὸ χείριστον ἐλάττωμα.

Haupt feind, der, ὁ μέγιστος [ὁ χείριστος] ἐχθρός.

Haupt fluss, der, ὁ κυριώτερος ποταμός.

Haupt frage, die, τὸ κύριον ζήτημα.

Haupt gefälle, die πλ., τὰ κύρια εἰσοδήματα.

Haupt gläubiger, der, ὁ κυριώτερος· δανειστής.

Haupt grund, der, ἡ κυρία αἰτία, ὁ κυριώτερος λόγος.

Haupt haar, das, ἡ κόμη.

Haupt handlung, die, ἡ κυριώτερα πράξις.

Haupt heer, das, τὸ κύριον στρατεύμα.

Haupt held, der, ὁ πρωταγωνιστής, ὁ πρωτολόγος.

Haupt idee, die, ἡ κυρία ἰδέα.

Haupt inhalt, der, τὸ κεφαλαῖον περιεχόμενον, ἡ περίληψις.

Haupt kennzeichen das κύριον γνῶρισμα.

Haupt kirche, die, ὁ μητροπολιτικός ναός, ἡ μητρόπολις.

Haupt laster, das, τὸ μέγιστον ἐλάττωμα.

Haupt lehre, die, τὸ κύριον δόγμα.

Haupt lente, die πλ., Hauptmann.

Hauptling, der, -s, πλ. ἀρχηγός, ὁπλ. ἀρχηγός.

hauptlings ἐπρ. κατὰ κεφαλήν [μὲ τὸ κεφάλι].

Haupt linie, die, ἡ γραμμή.

hauptlos ἀκέφαλος.

Haupt macht, die, ἡ δύναμις, τὸ κύριον στράτευμα.

Haupt mann, der, -s, -leute, ὁ λοχαγός. — der darmerie ὁ μοιραρχός.

Haupt mannschaft, die, ἡ ἀξίωμα λοχαγοῦ, ἡ λοχαγία.

Hauptmanns stelle, die, ἡ λοχαγία.

Haupt mast, der, ὁ ἱστός [τὸ μεγάλο κατάρτι].

Haupt merk mal, das, τὸ κύριον γνῶρισμα.

Haupt mittel, das, τὸ διαίτητον μέσον.

Haupt moment, der, τὸ διαίτητον σημεῖον, τὸ κέντρον σπουδαιότητος.

Haupt musterung, die, ἡ νικη ἐπιθεώρησις.

Haupt narr, der, ὁ ὑπερβόητος [ὁ θεότρελος].

Haupt neigung, die, ἡ προαιρέσις.

Haupt nenner, der, (ὁ) γενικός παρωνύμασις.

Hauptniederlage, die, τὸ κύριον κατὰστυμα ἡ ὁλοκαύστησις.

Hauptort, der, ὁ πρωτεύων τόπος, ἡ ἔδρα.

Haupt person, die, τὸ κυριώτερον (τὸ σπουδαιότερον) πρόσωπον.

Haupt pfeller, der, ὁ κυριώτερος στῆλος.

Haupt post, die, ἡ **Haupt post amt**, das, τὸ κεντρικὸν ταχυδρομεῖον.

Haupt preis, der, τὸ μέγα βραβεῖον.

Haupt punkt, der, τὸ οὐσιωδέστερον μέρος, τὸ κεφάλαιον.

Haupt quartier, das, ἡ στρατηγικὴ σκηνή, τὸ στρατηγεῖον.

Haupt quelle, die, ἡ κυρία πηγή, τὸ κεφαλόδευσον [τὸ κεφαλαίον].

Haupt rechnung, die, ὁ γενικὸς λογαριασμός.

Haupt redacteur, der, ὁ ἀρχισυντάκτης.

Haupt regel, die, ὁ γενικὸς κανὼν.

Haupt register, das, ὁ γενικὸς πίναξ.

Haupt rolle, die, τὸ πρωτεύον πρόσωπον (θεάτρου)· ἡ πρωτολογία. die — spielen πρωταγωνιστῶ, πρωτιστεύω.

Haupt sache, die, τὸ σπουδαιότερον, κυριώτερον, οὐσιωδέστερον. in der — κυρίως κεφαλαϊωδῶς. zur — kommen ἔρχομαι εἰς τὸ κύριον μέρος.

hauptsächlich κύριος, κυριώτερος, κυριώδης, οὐσιωδῆς, οὐσιωδέστερος. // —, ἐπρ. κυρίως, πρὸ πάντων.

Haupt sänger, der, ὁ πρῶτος αἰδός. kirchlicher — ὁ πρωτοψάλτης.

Haupt sängerin, die, ἡ πρώτη αἰδός [ἡ πρώτη τραγουδίστρια].

Haupt satz, der, (γρμ) ἡ κυρία πρότασις, τὸ ἀξιωμα.

Hauptschlacht, die, ἡ κρίσιμος μάχη· ἡ γενικὴ μάχη.

Haupt schlüssel, der, τὸ γενικὸν κλεῖδιον.

Haupt schul dner, der, ὁ κυριώτερος ὀφειλέτης, ὁ σπουδαιότερος χρεώστης.

Haupt schule, die, τὸ πρωτεύον (τὸ κεντρικὸν) σχολεῖον.

Haupt schwierigkeit, die, ἡ μεγάλη δυσκολία.

Haupt seite, die, ἡ κυριώτερη πλευρά· τὸ μέτωπον.

Haupt sitz, der, ἡ ἔδ., α, καθέδρα.

Haupt sorge, die, τὸ κύριον μέλημα.

Haupt sprache, die, ἡ ἐπικρατοῦσα ἡ κυριώτερη γλῶσσα.

Haupt stadt, die, ἡ πρωτεύουσα, μητρόπολις.

Haupts ädter, der, -s, πλ —, ὁ κάτοικος πρωτευούσης, ὁ μεγαλοπολίτης.

hauptstädtisch τῆς πρωτευούσης.

Haupt station, die, ὁ κυριώτερος σταθμός.

Haupt stoff, der, ἡ κυρία ὑπόθεσις, ὁ κύριον ἀντικείμενον.

Haupt strasse, die, ἡ πρωτεύουσα ὁδός, ἡ λεωφόρος.

Haupt streich, der, τὸ μέγα πραξικόπημα.

Haupt strom, der, ὁ μέγιστος ποταμός.

Haupt stück, das, τὸ κυριώτερον, σπουδαιότερον, οὐσιωδέστερον.

Haupt sturm, der, ἡ γενικὴ ἐφοδός.

Haupt summe, die, τὸ ἄθροισμα, κεφάλαιον.

Haupt teil, der, τὸ κύριον μέρος.

Haupt thor, das, ὁ πυλὼν.

Haupt thür, die, ἡ μεγάλη θύρα, ἡ πόλη.

Haupt treffen, das, ἡ γενικὴ συμπλοκή· ἡ κρίσιμος μάχη.

Haupt treffer, der, ὁ μέγιστος τῶν καὶ οἰονόντων ἀριθμῶν λαγέλου.

Haupt truppe, die, ἡ μεγάλη κλίμαξ.

Haupt tugend, die, ἡ πρωτίστη ἀρετή.

Haupt unterschied, der, ἡ οὐσιώδης διαφορά.

Haupturheber, der, ὁ πρωταίτιος.

Hauptur sache, die, ἡ πρώτη αἰτία.

Haupt verbrechen, das, τὸ μέγα κακούργημα.

Haupt wache, die, ἡ μεγάλη φρουρά.

Haupt waffe, die, τὸ κύριον ὅπλον.

Haupt wahrheit, die, ἡ θεμελιώδης ἀλήθεια.

Haupt werk, das, τὸ κυριώτερον ἔργον.

Haupt wind, der, ὁ ἐπικρατῶν ἄνεμος.

Haupt wissenschaft, die, ἡ κυριώτερα ἐπιστήμη.

Haupt wort, das, (γρμ) τὸ οὐσιαστικόν (ὄνομα).

Hauptzahl wort, das, (γρμ) τὸ ἀπόλυτον ἀριθμητικόν (ὄνομα).

Haupt zeichen, das, τὸ κυριώτερον σημεῖον.

Haupt zeuge, der, ὁ σπουδαιότερος μάρτυς.

Haupt ziel, das, ὁ κύριος σκοπός.

Hauptzoll amt, das, τὸ κεντρικὸν τελωνεῖον.

Haupt zug, der, ὁ κυριώτερος χαρακτήρ, ὁ χαρακτηριστικὸς τύπος.

Haupt zweck, der, ὁ κύριος σκοπός.

Hans, das, -es, πλ

ἡ οἰκία [τὸ σπίτι]· ὁ οἰκο

τικόν]. — d s Herrn ὁ κύριος.

— der Gemeinen τῶν κοινοτήτων. zu -e

εἰς τὴν οἰκίαν [εἰς τὸ σπίτι]

sind Sie zu -e? πόθεν

nicht zu -e sein εἶμαι

now, in etwas zu -e sein

ἐντριῶς περὶ τι. nach

μεταδάνω οἰκαδε. nach

den γράζω εἰς τὴν οἰκίαν

μου. ausser dem -e esse

ἔξω τῆς οἰκίας. der Herr

ὁ κύριος τῆς οἰκίας. ὁ οἰ

κτης. vom -e aus ἐξ ἀρχῆς

θελ. er geht nicht aus

οὐδαμῶς ἐξέρχεται ἐκ τῆς

bei uns zu -e παρ' ἡμῶν

τόπον μας. er ist bei

zu -e εἶναι σὺν ἐν μέλει

γενείας ἡμῶν. mit der

— fallen ὁρῶν ἄλλ' ἀντὶ

sein—bestellen κατανίστα

αὐτὸν μου. ein grosses

machen ἵνα μεγαλοπρεπῶς

hüten οἰκουρῶ. im -e

οἰκαγενής. zu -e essend

οἰκαγενής.

Haus altar, der, ὁ βωμὸς

οἰκίας· ἡ ἐστία.

Haus apotheke, die,

τὸν φαρμακεῖον.

Haus arbeit, die, ἡ κ

ἐργασία.

Haus arme, der & die

οἶκον ἐλεημονούμενος.

Haus arrest, der, ἡ

κον φυλακή, ἡ κατ' οἶκον

Haus arzt, der, ὁ ἰα

οἰκογενεὺς.

hausbacken κατ' οἶκον

θεῖς, οἰκοπέπτος. (μτφ) ἔηρη

Hausbedarf, der, τὰ

κον γρειώδη.

Haus besitzer, der, ὁ

μὴν οἰκίας.

Haus bewohner, der, ὁ οἰκοκός
Haus brauch, der, τὸ εἶναι
 τῆς οἰκίας.

Haus bursche, der, ὁ ὑπηρε-
 τὸν νεανίας τῆς οἰκίας.

Häuschen, das, -s, πλ. —, τὸ
 οἰκίδιον, ὁ οἰκόσκος [τὸ σπιτάκι].
 (mitr. aus dem — sein εἶναι ἐξω
 φρενῶν).

Haus dieb, der, ὁ λωποδότης.
Haus diebstahl, der, ἡ κατ'
 οἶκον κλοπή.

Haus dienerschaft, die, οἱ
 ὑπηρεταί τῆς οἰκίας, ἡ οἰκετάς,
 ὑπηρεσία [τῇ δουλικῇ].

Haus drache, der, ἡ ἐρινός,
 μέγαλα, τὸ διεστραμμένον γύναιον,
 τὸ ῥιζάνιον τῆς οἰκίας [ἡ στρίγλα].

hausen ἀπὸ οἰκῶ, κατοικῶ.
 διατῶμαι (mitr.) θορυβῶ, παταγῶ.

Haus ente, die, ἡ κατοικίδιος
 ἡρσα [ἡ ἡμερὴ πάπια].

Haus eule, die, ἡ κοινὴ γλαῦξ,
 ὁ σκῆψ [ἡ κουκκοβάγια, σαλῶπα].

Haus flur, die, ὁ θορόν· ὁ προ-
 ἄρσιμος, τὸ πρόθυρον.

Haus frau, die, ἡ οἰκοδέσποινα
 [ἡ σπιτονοικοκυρά]. ἡ οἰκονόμος,
 ταῦτα.

Haus freund, der, ὁ οἰκογε-
 νειακὸς φίλος.

Haus friede, der, ἡ οἰκιακὴ εἰ-
 ρηνή.

Hausfriedens bruch, der, ἡ
 καταρῆξις τῆς οἰκιακῆς εἰρήνης.

Hausge brauch, der, τὸ εἶ-
 ναι τοῦ οἴκου. zum — πρὸς οἰκο-
 αὐτῇ χρῆσιν.

Haus genoss, der, ὁ σύνοικος,
 συγγάτοικος· ὁ κάτοικος τῆς αὐτῆς
 οἰκίας.

Haus genossenschaft, die, οἱ
 κάτοικοι τῆς αὐτῆς οἰκίας· οἱ σύν-
 οἰκοι.

Haus gerät, das, τὰ σκεύη τῆς
 οἰκίας, ἡ οἰκασκευή.

Haus gesetz, das, ἡ οἰκογενει-
 ακὴς θεσμός.

Haus gesinde, das, οἱ οἰκέ-
 ται, τὸ οἰκετικόν, ἡ ὑπηρεσία [τῇ
 δουλικῇ].

Haus gott, der, ὁ ἐφεστὸς θεός.

Haus grille, die, ὁ κατοικίδιος
 χρύλλος [ἡ τρωξάλλιδος, τὸ τρη-
 δόνι].

Haus hahn, der, ὁ κατοικίδιος
 ἀλεκτρυών.

Haus halt, der, τὰ οἰκονομικά.

haus-halten* ἀπὸ διευθύνει τὰ
 οἰκονομικά, διοικῶ τὴν οἰκίαν, τα-
 μιεύω. (πρμ) mit vielem halt man

haus, mit wenigem kommt man
 aus ὁ καλὸς οἰκονόμος καὶ δι' ὀλί-
 γων θεραπεύει τὰς ἀνάγκας τοῦ οἴ-
 κου του.

Haushälter, der, -s, πλ. —,
 ὁ οἰκονόμος, οἰκολόγος, οἰκοταμία,
 διαχειριστής [ὁ ἐοδιαστής].

Haushälterin, die, —, πλ.
 -nen, ἡ ταμία, ἡ οἰκονόμος.

haushälterisch οἰκονόμος, οἰ-
 κολόγος διαχειριστικός. // —, ἐπὶ οἰ-
 κονομικῶς.

Haus haltung, die, —, ἡ δια-
 χειρίσις οἴκου· τὰ οἰκονομικά [τὰ
 νοικοκυριά].

Haushaltungs kunst, die,
 —, ἡ οἰκονομολογία, τὰ οἰκονομικά,
 ἡ οἰκονομική.

Haus her, der, ὁ οἰκοδεσπότης,
 ὁ κύριος τοῦ οἴκου [ὁ νοικοκύρης].

Haus herrin, die, ἡ οἰκοδέ-
 σποινα.

haushoch ἔχων τὸ ὕψος οἰκίας.
 (mitr.) π' ὕψους τεράστιος.

Haushof meister, der, ὁ δια-
 χειριστὴς οἰκίας· ὁ ἀρχιτεχνικός.

Haus hund, der, ὁ οἰκουρὸς
 κύων.

hausieren ἀπὸ mit etwas —
 gehen περιπλανῶμαι πραγματευό-
 μένος τι, περιπορεύομαι πωλῶν τι.

Hausieren, das, -s, τὸ πλανερμπόριον.

Hausierer, der, -s, πλ —, ὁ πλανέμπορος, ὁ μικρὸς πραγματευτής.

Hausjungfer, die, ἡ θεράπαινα, θαλαμηπόλος [ἡ βάρβα].

Hauskaninchen, das, ὁ α-τοικίδιος κούνικλος [τὸ ἡμερον κουνέλι].

Hauskapelle, die, τὸ κατ' οἶκον παρεκκλήσιον.

Hauskleid, das, τὸ κατ' οἶκον ἔνδυμα, τὸ ἀτημέλητον (φόρεμα).

Hauskleidung, die, ἡ κατ' οἶκον ἐνδυμασία.

Hausknecht, der, ὁ οἰκέτης, ὁ δοῦλος.

Hauskreuz, das (μτφ) τὰ οἰκογενειακὰ βάστανα.

Hauskrieg, der, ἡ οἰκογενειακὴ διχόστασις, ἡ οἰκιακὴ διχόνοια.

Hauslaterne, die, ὁ προβύριος φανός.

Hauslehrer, der, ὁ παιδαγωγός, ὁ οἰκοδιδάσκαλος.

Hauslehrer stelle, die, ἡ θέσις οἰκοδιδασκαλίου.

Häusler, der, -s, πλ —, ἄγροτης, ὁ κάτοχος οἰκίας.

Hausleute, die πλ, τῆς οἰκίας οἱ ἄνθρωποι, οἱ ἔνοικοι.

häuslich οἰκιακός, οἰκετός, οἰκογενειακός, οἰκονομικός, οἰκονομολογικός. οἴκου ἰκός, οἰκουρός. sich — niederlassen ἐγκαθίσταμαι, ἀποκαθίσταμαι. (μτφ) -e Tugenden αἱ κατ' οἶκον ἀρεταί. -es Leben ὁ οἰκουρός βίος. -e Arbeiten αἱ κατ' οἶκον ἐργασίαι [τὰ νοικοκυρεῖται].

Häuslichkeit, die, —, ἡ οἰκονομία, τὰ οἰκονομικά. ἡ οἰκονομολογία. ἡ οἰκουρία, ὁ κατ' οἶκον βίος, ὁ οἰκιακός βίος. in meiner—

eis τὴν κατοικίαν μου [εἰς τοκοκυριό μου].

Hausmädchen, das, ἡ παῖνα, ἡ παιδοκόμος. ἡ ὑπηρετρία, δοῦλα.

Hausmagd, die, ἡ ὑπηρετρία, δοῦλα.

Hausmann, der, ὁ οἰκουρὸς, ὁ πυλωρός.

Hausmanns kost, die, τὸ τέλος τροφῆς.

Hausmarder, der, (ζλ) [τὸ κουνάδι].

Hausmeister, der, ὁ ἐπιτοχὴς οἰκίας.

Hausmiete, die, τὸ ἐνοίκιον.

Hausmittel, das, τὸ οἰκοφάρμακον.

Hausmutter, die, ἡ οἰκογενεάς.

Hausnummer, die, ὁ ἀριθμὸς οἰκίας.

Hausordnung, die, ὁ κανὼν οἴκου.

Hausplage, die, ἡ ἐνοχλήσις.

Hausrat, der, ἡ οἰκουρὰ.

Hausregiment, das, ἡ δεσποτεία. ἡ διεύθυνσις τῶν νομικῶν.

Haus Schlüssel, der, τὸ κλειδίον τῆς ἔξω θύρας.

Haus schwalbe, die, ἡ τοικίδιος γελιδνία.

Haus schwelle, die, ἡ οἰκία, τὸ κατώφλιον.

Haus seggen, der, ἡ εὐχὴ οἴκου, ἡ οἰκιακὴ εὐδαιμονία.

Haus stand, der, ὁ οἰκονομικός [τὸ νοικοκυριόν, κεράτιον].

Haus suchung, die, ἡ οἰκονομία.

Haus taube, die, ἡ κατοικίτις.

Haus taube, die, ἡ κατοικίτις.

Haus taube, die, ἡ κατοικίτις.

Haus teufel, der, (μυφι ὁ οἰκογενειακὸς δαίμων, ἡ ἐρινός.

Haus tier, das, τὸ κατοικίδιον (τὸ οἰκόσιτον) ζῷον.

Haus thor, das, ἡ αἷλιος θύρα, ὁ πυλὼν, ἡ πύλη [ἡ ἐξώπορτα, αὐλόπορτα].

Haus thür, die, ἡ θύρα τῆς εἰσόδου.

Haus trauer, die, τὸ οἰκογενειακὸν πένθος.

Haus uhr, die, τὸ ὠρολόγιον οἰκίας.

Hans vater, der, ὁ πατὴρ οἰκογενεῆς, ὁ οἰκογενειάρχης.

Haus vertrag, der, τὸ οἰκογενειακὸν συμβόλαιον.

Haus verwalter, der, ὁ διαχειριστὴς οἰκίας, ὁ ταμίας.

Haus verwaltung, die, ἡ διοικήσις οἰκίας, ἡ διεύθυνσις τῶν οἰκονομικῶν.

Haus vieh, das, τὰ κατοικίδια ζῷα.

Haus vogt, der, ὁ ἐπιτηρητὴς οἴκου.

Haus vogtei, die, ἡ ἐποπτεία οἴκου.

Haus wäsche, die, τὰ τοῦ οἴκου ὑδάνια [τὰ ἀσπρόρουχα τοῦ σπιτιοῦ].

Haus wesen, das, ὁ οἶκος, τὰ παρ' οἴκον [τὸ σπιτικόν, νοικοκυράν].

Haus wirt, der, ὁ οἰκοδεσπότης [ὁ σπιτονοικοκύρης]. ὁ ἐστιᾶτοῦρ, ξενιστής.

Haus wirtin, die, ἡ οἰκοδέσποινα [ἡ σπιτονοικοκυερά].

Haus wirtschaft, die, τὰ οἰκονομικά.

Haus zins, der, τὸ ἐνοίκιον.

Haut, die, —, πλ. Häute, τὸ δέρμα ἡ δορά [ἡ προβιά]. τὸ ἐπικάλυμμα. bis auf die — nass κάλυγρος [μουσκεῖ, λούτσα]. (μυφ)

einem die — über die Ohren ziehen ἐκχυζῶ τινα [τόν γδέρνω], seine — zu Markte tragen ἐκθέτω αὐτὸς ἑμαυτὸν εἰς κίνδυνον [φέρνηω τὴν οὐρά μου ἐς τὸ παζάρι]. er ist eine ehrliche — εἶνε τίμιος ἄνθρωπος, aus der — fahren wollen γίνομαι ἔξω ἑμαυτοῦ [σκάνω ἀπὸ τὰ κακὰ μου], sich seiner — wehren ὑπερασπίζω ἑμαυτὸν δριμύως, mit heiler— davon kommen ἀπαλλάττω σῶος, μετρίως ἀπαλλάττομαι [φτῆνᾷ τὴν γλυτάνω], mit— und Haaren σύσσωμος, ὁλόκληρος, μακροὺς πλατύς, auf der faulen — liegen νωθεύομαι, ὀκνηρεῖω [κοπροσχυλᾶζω].

Hautaus schlag, der, τὸ ἐξάνθημα.

Häutchen, das, -s, πλ. —, τὸ δερμάτιον, ἡ μεμβράνη τὸ ὑμένιον. — unter der Zunge ὁ γλωσσοδότης.

häuten μὴ ἐκδέρω [γδέρνω], sich — αποδερματίζομαι, ἐκδερρομαι [γδερνομαι].

Haut farbe, die, τὸ χρώμα τοῦ δέρματος.

Haut flügler, der, τὸ ὑμενόπτερον (ἐντομον).

häutig δερματώδης· ὑμενώδης, μεμβρανώδης.

Haut krankheit, die, τὸ δερματικὸν νόσημα· ἡ ἐξάνθησις, τὸ ἐξάνθημα.

bautlos ἄδερμος.

Häutung, die, —, πλ. -en, ἡ ἀποδερματώσις, ἡ ἐκδόρα.

Hau zahn, der, ὁ γαυλιδόους.

Havarie, & Have rei, die, —, πλ. -[e]n, ἡ θαλάσσιον ἁβάρια, ἀλφιορία, ναυσιβάθεια, ἁβάρια.

he! he da! ἔπφ αἰ! ἔ! αἰ σὺ!

he? pōs; τί;

Heb amme, die, ἡ ματα [ἡ μαμή].

Habammen kunst, die, ἡ μακεία, μαγευτική.

Hebe baum, der, ὁ μοχλός [ὁ λαστός, ἡ μανέλα].

Hebel, der, -s, πλ —, ὁ μοχλός [ὁ λαστός, ἡ μανέλα].

heben* (hebe: hoch: gehoben) μὴ ὑψώ, ἀνυψώ, ἀναίρω, ἐπαίρω [σηκώνω], συλλέγω, εἰσπράττω, αἴρω, ἀφαιρῶ, ἐξαφανίζω [ἐξαπαστρέω]. αὐξάνω, ἐπαυξάνω· προάγω, προοιδοῶ· ἀναδείκνυω.

Wein aus dem Fasse — ἐξάγω οἶνον ἐκ τοῦ πίθου, ein Kind aus der Taufe — ἀναδέχομαι παιδίον ἐκ τῆς κολυμβήθρας, aus dem

Wagen — καταβιβάζω ἐκ τῆς ἀμάξης, aus dem Pferde — κα-

ταβιβάζω ἀπὸ τοῦ ἵππου, aus den

Angeln — ἐξάγω ἐκ τῶν ἀγκίστρων Geld — συλλέγω χρήματα,

einen Schatz — ἀνασκαπτω θησαυρόν, einen Streit — καταπαύω ἔριδα, die Stimme — ὑψώνω φωνήν, **sich** — ἀνυψοῦμαι.

Heben, das, -s, ἡ ἄρσις, ἡ ὕψωσις.

Heber, der, -s, πλ —, ὁ μοχλός [ὁ λαστός], (φυσ) ὁ σίφων.

Hebe stange, die, ὁ μοχλός [ὁ λαστός, ἡ μανέλα].

Hebe winde, die, ἡ -zeug, (das, ὁ βαρουλικός, τὸ βαρουλικόν [ὁ μηχανοεργάτης]).

Hebe stelle, die, τὸ εἰσπρακτορεῖον.

Hebräer, der, -s, πλ —, ὁ Ἑβραῖος, wie ein — sprechen ἢ handeln ἑβραϊκῶς.

hebräisch Ἑβραϊκός, auf — ἑβραϊστῖ — sprechen ὁμιλῶ ἑβραϊστῖ.

Hebung, die, —, πλ -en, ἡ ἄρσις· ἡ ὕψωσις, ἡ εἰσπραξις.

Hechel, die, —, πλ -n, τὸ ξάνιον [τὸ χτένι, ἡ λανάρα]. (μτφ)

durch die — ziehen σπινθῆρα, καλῶς.

Hechel frau, die, ἡ ξάντρα [ἡ ξάντρα].

hecheln μὴ ξάγω, (μτφ) ὀύχω, ἐπικρίνω, καλῶς.

Hecht, der -es, πλ -e, (ἰχθ) ὁ λύκος, ἔσος. [ὁ λαστός, ἡ λασα]. (μτφ) der — im Karpfen-

teiche ὁ λύκος εἰς τὴν μανέλα.

Hecht brut, die, τὰ ἐν τῷ ἔσσοις.

Hechtchen, das, -s, πλ — (ἰχθ) ὁ μικρὸς ἔσος.

hechtgrau φαῖος ὡς περ ἐκ φαρός.

Hecht schimmel, der, ὁ ἑρὸς ἵππος.

Hecke, die, —, πλ -n, ὁ προμύς, φράκτης· ἡ δὲ βάτος, ἡ αἶστα, ἡ νεοττία, νεοττοπαια, πενήνη

[τὸ κλώσσιον, ἑσπούδασι].

hacken μὴ & ἀμὴ νεοττώ, νεοττοπαῖω, γονεύω, γονοδόω [κλωσάω, ἑσπουλάζω].

Hecken rose, die, τὸ νεοττοπιδόν [τὸ ἀγριοτριαντάφυλλον], ἡ ἀγρία ῥοδή [ἡ ἀγριοτριαντάφυλλος].

Hecken zaun, der, ὁ φραμύς, φράκτης.

Heckerling, ἴδε Hackerling.

Hack mutter, die, ἡ γυνὴ μητήρ.

Hack zeit, die, ὁ καιρὸς τοῦ νεοττοπιδός, ἡ νεοττία.

heda! ἔπερ αἶ σὺ! αἶ φίλε! [ὁ κουμπάρ· 1.] ἴδε καὶ he.

Hede, die, —, τὸ στουπάριον [τὸ στουπάριον].

Hederich, der, -s, (φτλ) τὸ χαμαίπλιον, ἡ ἀγρία ῥαφανίς [τὸ ἀγριοράπανον].

Heer, das, -s, πλ -e, ὁ στρατός, ἡ στρατιά, τὸ στράτευμα.

Heeresab teilung, die, τὸ στρατιωτικὸν ἀποσπάσμα.

Heeresmacht, die, ἡ στρατιωτικὴ δύναμις.

Heeres zug, der, ἡ στρατεία.

Heerführer, der, ὁ στρατηγός.

Heerführung, die, ἡ στρατηγία.

Heergerät, das, ἡ στρατιωτικὴ ἀποσκευή.

Heerhaufe, der, τὸ στρατιωτικὸν στίχος.

Heerlager, das, τὸ στρατόπεδον.

Heerschar, die, ἡ λεγεὼν στρατοῦ.

Heerschau, die, ἡ στρατιωτικὴ ἐπιθεωρησις ἢ ὀπλοσκοπία.

Heerstrasse, die, ἡ στρατιωτικὴ ὁδός ἢ λεωφόρος.

Heerwesen, das, τὰ στρατιωτικά.

Hefe, die, —, πλ -η, ἡ ἰλύς· ἡ τεύξ [ἡ ἰλη, τὸ κατα ἀπᾶτι]. ὁ ἀρθεῖς (μυφ) die — des Volkes ὁ συρφετός, ἡ ὑποστάμη τοῦ ὄγλου.

heftig τρογῶδης, ἰλυῶδης, ὁμοῦς πρὸς ἰλόν.

heftig ἰλυῶδης, πλητῆς ἰλός.

Heft, das, -es, πλ -ε, τὸ τετραγώνον· τὸ φυλλάδιον, τὸ τεύχος.

ἡ δούλη, χειρολαβίς. (μυφ) ἡ ἡνία, τὸ πηδάλιον, das — in Händen haben κρατῶ τὰς ἡνίας, ἔχω τὴν διοίκησιν, das — des Staates αἱ ἡνίαι τοῦ κράτους.

Heftchen, das, -s, πλ —, τὸ μικρὸν τετράδιον ἢ φυλλάδιον. ἡ μικρὰ λαβίς.

Heftel, der ἢ das, -s, πλ —, ἡ πορπη, περόνη [ἡ κόπτις, ὁ γάντζος].

hefteln μη πορπῶ, προσπεροῦ, πορπάζω, κομδῶνω [κουμπῶνω].

heften μη προσάπτω, συνάπτω, προεαπτῶ, συναρμῶζω· ἐπιστερεῶ,

προσκαλλῶ. (μυφ) ἐφιστῶ, προσηλώνω, die Augen auf etwas — προσηλώνω τὰ βλέμματα ἐπὶ τι,

βλέπω τι ἀσκαρδαυντῆ. seine Gedanken auf etwas — ἐφιστῶ τὴν προσοχὴν μου εἰς τι. ein Buch — ?

στιγμῶν, σταγῶν, βιβλίον.

heftig σφοδρῶς· βίαιος, ἀρμητικός. ὀξύς, ὀξύθυμος, θυμῶδης, ὀργίλος, ἀκραχολία· -er Schmerz πόνος σφοδρός. — werden ἐξοργίζουμαι, ἐξαπτομαι.

Heftigkeit, die, —, ἡ σφοδρότης· ἡ ὀρμή, ἡ ὀξύτης, ὀργιλότης, ἀκραχολία ἢ ὀργή, ἐξαψίς, παρασφα.

Heftlade, die, τὸ βαφεῖον βιβλιοδέτου.

Heftnadel, die, ἡ καρφίς, περόνη.

Heftpflaster, das, τὸ κολλητὸν (τὸ κερωτὸν) ἔμπλαστρον [τὸ τσιρότον].

Heftzwirn, der, τὸ χανδρόν νῆμα.

hegen μη ἐγκλεῖω· ἐνέγω, ἔχω, διατρέφω. Zweifel — ἔγω ἀμφισβόλιαν, ἀμφιστάλλω. Freundschaft, Feindschaft, Hass gegen einen — διατρέφω, φιλίαν, ἐχθραν, μίσος πρὸς τινα. — und pfl gen περιποιεῖμαι τινὰ καθ' ὑπερβολήν.

Hoffnung — εἶμαι ἐν ἐλπίδι, ἔχω δι' ἐλπίδος.

Hehl, das, -s, ἡ ὑπόκρυψις, ἀπόκρυψις. ohne — ἀπροκαλύπτως, ἀνυποστάτως [νέτα σκέτα].

ich mache kein — daraus οὐδαμῶς ἀποκρύπτω τοῦτο, ὁμιλῶ μεθ' ὅλης τῆς παρηρησίας.

hehlen μη ἀποκρύπτω, κρύπτω, παρακρύπτω.

Hehlen, das, -s, ἡ ἀπόκρυψις, παρακάλυψις· ἡ κλεπταποδοχή.

Hehler, der, -s, πλ —, ὁ ἀποκρύπτων ἔνοχον· ὁ κλεπταποδόχος.

(πρμ) der — ist so gut wie der Stehler τῆς αὐτῆς ποινῆς εἶνε δέξιοι ὅτε κλέπτης καὶ κλεπταποδόχος.

hehr θεῖος, οὐράνιος, ἑκλαμπρός.

Heide, der, -n, πλ -n, ὁ ἐθνικός, εἰδωλολάτρης.

Heid, die, (φτλ) —, πλ -n, ἡ ἐρείκη [ὁ ἔρεικος].

Heidebesen, der, τὰ σέρωθρον ἐρείκης [ἡ ἐρείκοπαρασύρα].

Heidekraut, das, ἡ ἐρείκη [ὁ ἐρείκος, τὸ ἀρείει].

Heide land, das, ἡ χέρσος γῆ, ἡ ἀγρία.

Heidel beere, die, τὸ μόνον μυρτίλλου, ὁ μυρτίλλος.

Heidelbeer strauch, der, (φτ) ὁ μυρτίλλος.

Heidelerche, die, (πτ) ὁ ἀνθος.

Heiden bekehrer, der, ὁ ἱεροπόστολος, προσηλυτιστής.

Heiden bekehrung, die, ἡ προσηλυτισίς εἰδωλολατρῶν.

Heiden geld, das, (μτφ) ὁ σωρὸς χρημάτων, ἡ ὑπέρογκος τιμή. das kostet mich ein — αὐτό μοι στοιχίζει σωρὸν χρημάτων [μοῦ κοστίζει ὁ κοῦκκος ἀηδόνι].

Heiden leben, das, ὁ εἰδωλολατρικός βίος.

Heiden tempel, der, ὁ ναὸς εἰδωλολατρῶν, τὸ εἰδωλεῖον.

Heidentam, das, -s, ἡ εἰδωλολατρεία.

Heide rauch, der, ἡ καπνώδης ὁμίχλη [ἡ ἀντάρα].

Heidin, die, —, πλ -nen, ἡ ἐθνική, εἰδωλολάτριάς.

heidnisch ἐθνικός, εἰδωλολατρικός.

heikel ἢ **heiklig** δύσκολος, δυσευαρίστητος, δυσχερής.

Heil, das, -s, ἡ σωτηρία. ἡ μακαριότης. ἡ τύχη, μίτρα. sein

— versuchen δοκιμαζέω τὴν χτν μου. das Jahr des —s τὸ τήριον ἔτος. —! χαῖρε! εὐμένει! — dem Könige τῷ βασιλεῦς! — dem Manne τῷ μακάριος ὁ ἀνὴρ δε... ||—, σῶος καὶ ἀδλατῆς [γιάρος].

— werden υγιαίνωμαι, θεραπεύμαι. mit -er Haut davon kommen ἐπανέρχομαι σῶος καὶ ἀδής· ἀπαλλάττω γαίρων, φεύγω οὐδὲν παθὼν [ἐπὶ γλυτώνω].

Heil anstalt, die, τὸ πευτήριον.

Heil art, die, ὁ τρόπος πείας. ἡ θεραπεία.

Heil bad, das, τὸ ἱαμαλουτήριον.

heilbar ἱάσιμος, ἱατός, πευτός.

Heilbarkeit, die, —, τὸ ραπευτόν, τὸ δυνατόν τῆς πείας.

heilbringend σωτήριος.

Heilen μὴ ἱατρεύω, θεραπεύω. ||—, αὐς υγιαίνωμαι, ραπεύομαι [γαίνω, γίνομαι καὶ].

heilend ἱατικός, ἱαματικός.

Heilig ἅγιος· ἱερός, ὁσιος. Schrift ἡ ἅγια γραφή. -er Ab- ἡ προσόρτιος ἐσπέρα τῶν χριστῶν γέννων. -es Abendmahl ἡ μετέλψις. -e Handlung ἡ σκευτική τελετή. -es Grab ἡ γίος τάφος. die -e Woche ἡ καὶ μεγάλη ἐβδομάς. -e Sch- ἱερός λόγος. ihm ist nicht- δὲν ἔχει οὔτε ἱερὸν οὔτε δ- ich halte es für meine -e l'f- θεωρῶ καθήκον μου ἱερὸν. die Geräte τὰ ἱερά (σκεύη). ||—, ἀγίως· ἱερός, ὁσίως. — halte- γιάζω, δοξολογῶ.

Heilige, der & die -n, πλ ὁ ἅγιος, ἡ ἅγια· ὁ ὁσιος, ἡ ὁσία.

(μτφ) ein wunderlicher -r άλλος-
 λωτος άνθρωπος.

heiligen μη αγιάζω· καθιερω.
 dein Name werde geheiligt αγα-
 λωθήτω τὸ ὄνομά σου. (πρμ) der
 Zweck heiligt das Mittel ὁ σκο-
 πὸς αγιάζει τὰ μέσα.

Heiligen bild, das, ἡ εἰκὼν
 ἁγίου.

Heiligen geschichte, die, τὸ
 συναξάριον.

Heiligen schein, der, ἡ περὶ
 τὴν κεφαλὴν ἁγίου ἀκτινογραφία, ἡ
 αἴγλη ἁγίου.

Heilig haltung, die, ἡ ἱερὰ
 τέλεσις.

Heiligkeit, die, —, ἡ ἀγιότης,
 ἡ ἁγιωσύνη. seine — ἡ αὐτοῦ πα-
 ραισιότης.

Heiligmachung, die, —, πλ
 -en, ἡ ἁγιάσις, ἁγιοποίησις.

Heiligsprechung, die, —,
 πλ -en, ἡ ἐν τοῖς ἁγίοις κατάταξις,
 ἡ ἀνακηρυξίς ἁγίου.

Heiligtum, das, -s, πλ -tū-
 mer, τὸ ἱερόν, τὸ ἄδυτον. τὸ ἅγιον
 λειψάνον.

Heiligtum schänder, der, ὁ
 βεβήλος, ἱερόσυλος.

Heiligung, die, —, πλ -en,
 ἡ ἁγίασις, ὁ ἁγιασμός.

Heil kraft, d e, ἡ ἱαματικὴ δύ-
 ναμις.

heilkräftig ἱατικός, ἱαματικός.

Heil kraut, das, ἡ ἱαματικὴ βο-
 τάνη.

Heil kunde, die, ἡ ἱατρικὴ· ἡ
 θεραπευτικὴ.

heilkundig ἱατρικός.

Heil kunst, die, ἡ ἱατρικὴ.

Heil künstler, der, ὁ ἱατροτέ-
 λης.

heillos ἀθεράπευτος, ἀνήκεστος,
 ἀνιάτος, τρομερός, φοβερός, ἀθεό-
 τυτος.

Heillosigkeit, die, —, ἡ ἀνο-

σίτης τὸ ἀνήκεστον, ἀνιάτον, ἀθε-
 ράπευτον. ἡ τρομερότης, καταπλη-
 κτικότητα.

Heil mittel, das, τὸ φάρμακον,
 τὸ ἱατρικόν [τὸ ἱατροικόν].

Heilmittel lehre, die, ἡ φαρ-
 μακολογία.

Heil pflanze, die, ἡ ἱαματικὴ
 βοτάνη.

Heil quelle, die, ἡ ἱαματικὴ
 πηγή.

heilsam ἱατικός, ἱαματικός, थे-
 ραπευτικός. σωτήριος.

Heilsamkeit, die, —, τὸ ἱα-
 ματικόν, ἡ ἱατικότητα· τὸ σωτήριον.
 ἡ ὠφελιμότης, ἡ λυσίτελεια.

Heil drank, der. τὸ ἱαματικόν
 ποτόν.

Heilung, die, —, πλ -en, ἡ
 ἴασις, ἡ ἱατρεῦσις, ἡ θεραπεία.

Heilungs art, die, ἡ -ver-
 fahren, das, ἡ θεραπευτικὴ μέ-
 θοδος, ἡ θεραπεία, ἱατρεία.

Heil wissenschaft, die, ἡ ἱα-
 τρική.

heim ἐπρ οἶκαδε, ἐπ' οἶκον· εἰς
 τὴν οἰκίαν, εἰς τὴν πατρίδα.

Heimat, die, —, πλ -en, ἡ
 πατρίς, ὁ γενέθλιος τόπος. in seine
 — zurückkehren ἐπανέρχομαι οἶ-

καδε, ἐπιστρέφω εἰς τὴν πατρίδα.
 die letzte — τὸ τελευταῖον κα. οἰ-
 κητήριον. in der — οἶκοι, ἐν τῇ
 πατρίδι. in die — οἶκαδε, ἐπ' οἶ-

κου, εἰς τὴν πατρίδα.

Heimat land, das, ἡ πατρίς, ὁ
 πάτριος τόπος.

heimatlich πάτριος, τῆς πα-
 τρίδος. — werden συνοικεῖσθαι
 ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐγκαλιματίζομαι.

heimatlos ἀνέστιος, ἀοικος, ἀ-
 οικος καὶ ἀνέστιος.

Heimatlosigkeit, die, —, τὸ
 ἀνέστιον, ἡ ἀνέστιότης.

Heimat recht, das, τὸ δικαί-
 ωμα τῆς ἰθαγενείας, ἡ αὐτοχθονία.

Heimat schein, der, τὸ ἐνδεικτικὸν καταγωγῆς· τὸ δημοτικόν.
sich heim-be geben* ἐπανέρχομαι οἴκαδε.

heim-bringen* μὴ φέρω οἴκαδε, ἐπαναφέρω οἴκαδε.

Heimchen, das, -s, πλ —, (ζλ) ὁ οἰκόσιος γρύλος, [ἡ τρωξαλλίδα, τὸ τρηθύνν].

heim-fahren ἄμς ἐπιστρέφω οἴκαδε ἐπ' ὀχήματος, ἀπελαύνω οἴκαδε ἀποπλῶ οἴκαδε· ἐπανέρχομαι εἰς τὴν πατρίδα.

Heim|fahrt, die, ἡ εἰς τὴν πατρίδα ἐπάνοδος, ἡ νόστος.

Heimfall, der, ἡ περιέλευσις, μεταβάσις.

heim fallen* ἄμς περιέρχομαι, πίπτω.

heimfällig (νμ) ἐπιστρέπτος, μεταβιβάσιμος.

Heim falligkeit, die, (νμ) τὸ ἐπιστρέπτον, τὸ μεταβιβάσιμον.

Heimfalls recht, das, (νμ) ἡ ξενοκληρία.

sich heim-finden* ἐπανευρίσκω τὸν θρόνον μου

heim-führen μὴ ἐπαναφέρω οἴκαδε· προπέμπω οἴκαδε, ἄγω εἰς γάμον, νυμφαγωγῶ. ein Mädchen — ἄγω κόρην εἰς γάμον, νυμφεύομαι κόρην.

Heim führung, die, ἡ εἰς τὴν πατρίδα προπομπή· ἡ νυμφαγωγία.

Heim g'ng, der, ἡ ἐπάνοδος, ἡ ὁδὸς ἀναπαύσεως.

heim-gehen* ἄμς ἐπανέρχομαι οἴκαδε· μεταβαίνω εἰς τὰς αἰωνίους μόνάς.

heimisch πατριος, τῆς πατρίδος· ἐγγενής, ἐγγώριος. — sein εἶμαι κατ' οἶκον (μτφ) εἶμαι ἐντριβής. sich — fühlen αἰσθάνομαι οἰκιακὴν ἀνάπαυσιν.

Heim kehr, die, —, ἡ ἐπ' οἴ-

κου ἐπάνοδος, ὁ νόστος· στήσις, ἡ οἴκαδε ἐπιστροφή.

heim-kehren ἀμ· ἔρχομαι οἴκαδε, ἀπονόστω.

heim-kommen* ἄμ· ἔρχομαι οἴκαδε. es wird

θεὸν τὸν ἀλιτρόν, νὰ ὀφείλω, ἀπὸ τῶν θεῶν·

Heim kun t, die, τὸ

heim-leuchten διαφωτίζω, φέγγω. (στέλλω).

heimlich κρύβιος, κρυφίος, λαθραίος [κρυφτικός, εὐάρεστος, ἡσυ-

mach ὁ ἀπόκατος. — ἡ μυστικὴ μηχανορραβουλή. -e Ehe λαθρο-

λαθρογαμία. // —, ἐπρὸς φάτως, κρυφίως, λάθρως [κλεφτάτα, κρυφά]. —

φύγω κρυφίως, δραστήριον. — halten ἀποποιεσθῶ. — thun π-

κρυφίνοισιν, κρυφίλογον.

Heimlich haltun χειροθία.

Heimlichkeit, die, ἡ οἰκειότης· ἡ οἰκειότης·

Heim reise, die, ἡ τριβὰ ἐπάνοδος, ὁ νόστος.

Heim ritt, der, ἡ ἐπάνοδος, ἡ ἐπ' οἴκου ἵππος.

heim-schicken μὴ καδε· ἐξαποστέλλω [καλόν].

heim-schiffen ἀμ· οἴκαδε.

sich he m-sehnen πατρίδα, νοσταλγῶ.

heim-suchem μὴ μαι. (μτφ) μαστίζω, κ-

Heimsuchung, die, ἡ κατα-

σκέψις. (μτφ) ἡ κατα-

heim-tra-ven* μὴ φέροι οἶκαδε.

heim-treiben* μὴ ἐπανάγω οἶκαδε.

Heimtücke, die, —, πλ. -η, ἡ ὑπουλοῦς κακάντροπος· ἡ ὑπουλοῦς, ὁ θυλός, ἡ ἐπιθυμία.

heimtücki ch ὑπουλός, ἐπιθυλοῦς, ἀδύτης.

heimwärts ἐπὶ οἶκαδε, ἐπὶ οἴκῳ πρὸς τὴν πατρίδα.

Heim weg, der, ἡ ἐπὶ οἴκου ὁδός, ἡ οἶκαδε ἐπάνοδος, ὁ νόστος.

Heim weh, das, ὁ ἀλγυνὸς πόθος τῆς πατρίδος, ἡ νισταλγία.

heim-wollen* ἀμὴ θέλω νὰ ἐπανέλθω οἶκαδε.

heim-ziehen* ἀμὴ ἀποχωρῶ οἶκαδε, μεταβαίνει εἰς τὴν πατρίδα.

He m zug, der, ἡ οἶκαδε μετάβασις.

Heinzel männchen, das, ὁ κυβιστός, ἡ μορμώ [τὸ στοιχεῖο, τὸ τίλλω].

He rat, d e, —, πλ. -en, ὁ γάμος τὸ συνυμνεῖσθαι [τὴ πανδρεία], ungleiche — γάμος δυσανάλογος.

— zur linken Hand ὁ ἄλλοτος γάμος, ὁ γάμος ἐξ ἀρσιστεῶς γερῶς.

heiraten μὴ νυμφεύομαι, ἄνω εἰς γάμον // —, ἀμὴ ἐρχομαι εἰς γάμον, νυμφεύομαι, ὑπανδρεύομαι.

unter seinem Sta de — νυμφεύεται ἐκ κατωτέρας τάξεως.

Heirats antrag, der, ἡ πρότασις γάμου.

heira sfähig ὄριμος γάμου, ἱκανὸς ἐν ὥρᾳ γάμου.

Heirats esuch, das, ἡ αἰτία γάμου.

Heirats gut, das, τὸ προικὸν αἰτήμα· ἡ προίξ, ἡ φερνή [ἡ προίκα].

Heirats kontrakt, der, τὸ προικοσύμφωνον.

heiratslustig φιλόγαμος.

Heirats stifter, der, ὁ προξενήτης γάμου.

Heirats sti tung, die, ἡ προξενία γάμου [τὰ προξενία].

Heirats vertrag, der, τὸ προικοσύμφωνον.

heischen μὴ ἀπαιτῶ, ἀξιώ.

Heische satz, der, τὸ πικρισμα, ἡ ἀναγκαῖα συνείπεια.

heiser βραγχάλειος [βραγχιασμένος]· βραγχώδης [βραχνός]. — e Stimme τινὴ βραγχάλεια.

Heiserkeit, die, —, ὁ βράγχος, τὸ βραγγος [ἡ βραχνάδα, ἡ βραγγινά].

heiss καλὸν, διακατὴς, διὰ πυρός· διαθερματός, πολυθερματός, καυματηρός, καυματώδης [καυτηρός]. — machen διαθερμαίνει.

— werden ἐκπυροῦμαι διαθερμαίνομαι [καψάω]. — e Zone ἡ διακεκουμένη ζώνη.

erstickend — θερμὸς μέχρι πνιγμονῆς. es ist — εἶνε καύσων [εἶνε κάψα]. es ist erstickend — εἶνε πνιγηρὸς καύσων.

— e Thränen θερμὰ δακρυά, — es Verlangen πόθος σφοδρής.

heissen* (heisse hiesse geheissen) μὴ ὀνομάζω, καλῶ· ρωταγορεύω, προστάσσω, διατάσσω, κελεύω. einem etwas — προστάσσω τινά τι, willkommen — δεξιόσθαι, υποδέχομαι φιλοφρονέω.

ich habe ihn gehen — τὼ εἶπον νὰ ἀπέλθῃ. mein Herr hat mich geheissen ὁ κύριός μου με διατάζει, einen schweigen — ἐπιβάλλω τινὶ σιωπὴν. // —, ἀμὴ καλοῦμαι ὀνομάζομαι· λέγομαι.

σημαίνει, ἐμφανίζω, δηλῶ. wie — Sie? πῶς ὀνομάζεσθε; es heisst λέγεται, λέγουσιν. was soll das — ? τί σημαίνει τοῦτο; τί θέλει αὐτό; das heisst ὅ ἐστι, τοῦτ' ἐστι, δηλαδὴ, δηλονότι. das heisst arbeiten ἡ gearbeitet ἰδοὺ τι

ἐστὶν ἔργασα, wie heisst dieses Wort auf griechisch? τί σημαίνει ἡ λέξις αὕτη ἑλληνιστί; hier heisst es wohl mit Recht ἐνταῦθα ἀρμόζει βεβαίως νὰ εἰπωμεν, hier heisst es aufgepasst ἐνταῦθα πρέπει νὰ προσέξωμεν.

heissersehnt πολυπόθητος, περιπόθητος, τριπόθητος.

heissgeliebt πολυαγάπητος, προσφιλέστατος.

Heiss hunger, der, ἡ βουλιμία [ἡ λιμάγρος].

heiss hungerig βουλιμιῶν, ὀξέπεινος [λιμαγμένος, λιμασμένος].

heiter αἰθρίας, εὐδίας, δ' αἰθρας (μετ') φαίδρος, ἱλαρός, εὐθυμος [πρόσχαρος, χαρούμενος]. — **er Himmel** αἰθρίας οὐρανός. — **es Wetter** ἡ εὐδία. — **es Meer** γαλήνῃ θάλασσα, ἡ γαλήνῃ, — machen εὐδρύνω. — werden φαιδρύνομαι, εὐθυμοῦμαι.

Heiterkeit, die, —, ἡ εὐθρότης, ἱλαρότης, εὐθυμία. — **des Himmels** ἡ αἰθρία. — **des Meeres** ἡ γαλήνη.

Heizapparat, der, ἡ θερμαντικὴ συσκευή.

heizbar θερμαντός.

heizen μὴ θερμαίνω [ῥεσταίνω].

Heizer, der, -s, πλ —, ὁ καμινοκαύστης.

Heizung, die, —, πλ -en, ἡ θέρμανσις.

Hektar, das & der, -s, πλ -e, τὸ ἑκτάριον (μέτρον).

Hektik, die, —, ἡ φθίσις.

Hektiker, der, -s, πλ —, ὁ φθισικός, ἑκτικός.

hektisch φθισικός, ἑκτικός.

Hektoliter, das, τὸ ἑκατόλιτρον.

Hekto meter, der & das, τὸ ἑκατομμέτρον.

Held, der, -en, πλ -en, ὁ ἥ-

ρως. (οἶκ) — im Trübsal γὰς πότης, φιλοπότης [τέρας].

Helden alter, das αἰών.

Helden dichter ποιός, ὁ ἐπικός ποιητής.

Helden gedicht, das κόν ποίημα, τὸ ἔπος.

Helden geist, der κόν φρόνημα, ὁ ἥρωϊς.

Helden geschlecht ἥρωϊκόν γένος.

heldenhaft ἥρωϊς.

heldenkühn τολῶν, ἀρειμάνιος.

Helden lied, das ποίημα.

Helden mädchen ἥρωϊς.

heldenmässig ἥρωϊς.

Helden mut, der φρόνημα, ἡ ἥρωϊκότης.

heldenmütig ἥρωϊς, ἀρειμάνιος.

Helden char, der ἥρώων.

Helden seele, die ψυχή.

Helden sinn, der φρόνημα, ἡ ἥρωϊκότης.

Helden at, die πράξις, τὸ ἀνδραγαθόν, ληκαρία.

Heldentum, das σμός, ἡ ἥρωϊκότης.

Helden id, der θάνατος.

Helden volk, das (ὁ ἀρειμάνιος) λαός.

Helden weib, die ἥρώων.

Helden zeit, die αἰών.

Heldin, die, —, ἥρωϊς, ἥρωϊνη.

he fen* (hülfe, hilfst, h ilf-
half geholfen) ἀμὴ βοηθῶ πα-
ρασταῖα. ὠφελεῖν, ἐπιωφελεῖν. ei-
nem mit etwas — βοηθῶ τινα
διὰ τινος. zu etwas — βοιθῶ
πρὸς τι. es hilft nichts δὲν ὠφελεῖ
[τοῦ κακοῦ]. hier hilft kein
Wennen ἰδὼ δὲν ὠφελοῦν τὰ
δαίμονα einem von etwas — ἀ-
παλλάττω τινα τινος. wozu kann
das — ? εἰς τί δύναται νὰ ὠφε-
λῇ τοῦτο; τί τό ὄφελος; ich
weiß mir weder zu raten noch
zu — δὲν ἔχω ποῦ νὰ στραφῶ.
δὲ ἔχω ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνω.
ich kann mir nicht anders —
οὐδὲν ἄλλο καταφύγιον ἔχω. ei-
nem aus der Not — ἐξάγω τινα
ἐκ τῆς ἀμυχάνιας. da kann ich
ihnen nicht — δὲν ἔω τί νὰ
σῶς κάμω. was kann es — ? τί
τὸ ὄφελος; Gott helfe! ὁ θεὸς
βοηθή! Gott wird — ὁ θεὸς ἔχει.
so wahr mir Gott helfe οὕτως
ὀναίμην [ἔτσι νὰ ἰδῶ καλόν]. (πρὸς)
hilf dir selber, so wird dir Gott
— οὕν 'Αθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνει.

Helfer, der, -s, πλ —, ὁ
βοηθῶν.

Helferin, die, —, πλ -nen,
ἡ βοηθῶσα.

Helfers he fer, der, ὁ συνά-
τοις, ὁ πρᾶκτωρ ὁ συνένοχος.

Heliotrop, das, -s, πλ -e,
ὡς τὸ ἡλιοτρόπιον.

hell φωτεινός, φωταυγής, πασι-
νός, λαμπρὸν. αἶθριος, διαυγής.
σαφής, ἐνδοξής, φανερός. -er
Himmel οὐρανός αἶθρος. -es
Wetter ἡ αἶθριος, εὐδαίμων. es wird
— γίνεται φῶς. es beginnt — zu
werden ἡ ἡμέρα διαυγάζει, ὑπο-
δαμνεί, κάθ' ἑξῆς νὰ ξημερώνηται.
-e Stimme φωνὴ λιγυρά, ὡς ἔλα-
-e Farbe χροῖμα ἀνοιχτόν. -es
Gelächter γέλιος πολλός. — auf-

lachen καγγάζω. — sehen βλέ-
πω ὁρῶ, ὁρῶδελπτῶ ὑποσχομαι,
φαντασιολογῶ. es ist -er lichter
Tag εἶνε μέση ἡμέρα [εἶνε μέρα
μεσημέρι]. bei -em Tage ἐν μέσῃ
ἡμέρᾳ. -e Glocke καδὼν ὀξύγχοις.
— brennen καίεται μετὰ φω-
γῶν. — glänzen λάμπω ζωηρῶς.
er Glanz λάμψις ζωηρά.

hell ugig γλαυκόμενος, γλαυ-
κὸφθαλμος, γλαυκωπός.

hellblau κυανῆς ἀνοιχτός,
γλαυκόχρους [μαδύς ἀνοιχτός].

hellbraun καίος ἀνοιχτός [ψι-
λομελάχρουνος, σκουῖρος ἀνοιχτός].

Hell dunkel, das, τὸ λυ-
φῶς, σκιδῶς, ἡ σκιαύγεια, φωτό-
σκίασις.

helldunkel σκιαυγής, σκῆται-
νόλευκος.

Helle, die, —, ἡ φαιινότης,
φωτεινότης, τὸ φέγγος, ἡ λάμψις.

Hellebarde, die, —, πλ -n,
ἡ ἐλεγκσιδής λόγχη, τὸ πελεκου-
εῖδὲς δόρυ.

Hellene, der, -n, πλ -n. ὁ
Ἕλλην.

hellenisch Ἑλληνικός.

Hellenismus, der, —, ὁ
Ἑλληνισμός.

Heller, der, -s, πλ —, ὁ ὀλο-
λός, τὸ λεπτόν. bei — und Phen-
nig μέχρις ὀδολοῦ nicht emen
raten — οὐδ' ὀδολοῦ οὐδὲ λεπτόν
[οὕτε λιανὸ τρακισμένο].

hellfarbig ἀνοιχτός, φωτεινός,
ξανθοχρῶς, λευκόχρωμος.

hellgelb κίτρινος ἀνοιχτός, ὡ-
χρόλευκος.

hellgrau φαιός ἀνοιχτός, λευ-
κόφαιος, λευκὸφύρος.

hellgrün ὑπόλευρος, λευκο-
πράσινος, λευκοκίτρινος.

Helligkeit, die, —, ἡ φω-
τεινότης, φωταυγία ἡ λαμπρότης,
φαιινότης, ἡ ἀνοιχτότης, χρώματος.

hellklingend λιγύφωνος, ὀξύ-
τιγος

hellleuchtend περιλαμπής.
 φωταυγής.

hellr t̃ ἐρυθρός ανοικτός, λευ-
κέουθος, λευκόπυρρος.

hellsehend ὅς δαπνίς.

Hell seher, der, ὁ ὀψυδαρχης.
ὁ ὑπνόμεντις, φαντασιόσχοπος,
ὑπνοφανταστis.

Hell sehe in, die, ἡ ὄψιδερ-
κῆς, ἡ ὑπνόμαντις, ὑπνοσχόπης,
παντασιόσκοπος.

Hellsichtigkeit, die, —, ὁξύωπια, ὁξύθερπια, ὁξύθερπεια.

helltönend λιγυφώνος, λιγυ-
φθογγος, λιγυρός, ὀξύτης.

Helm, der. -es. πλ -ο. τὸ
κράνος, ἡ περιβεβλημένη.

Helm busch, der, ὁ λόφος περικεφαλαίας, ἡ λοβιά

Helm stock, der, ὁ αὐχὴν τοῦ
πιθολίου, ὁ οὐαξ [τὸ δοᾶχι τοῦ
τιμογιού].

Hemd. das, -es, πλ -en, ἡ ἐπι-
γονατὶς, τὸ ὑποχιτώνιον, τὸ ἐσού-
τεριον, αὐτὸ ὑποκάμισον. bis an

— ausziehen ἀπογυμνῶ [ἐξ-γυμνῶνω, παύω] καὶ τὸ ποτῆμα]

Hemdchen, das, -s, πλ —
ὁ ὑπογιτωνίσκος [τὸ ποικαιμιάχι]

Hemisphäre, die, —, πλ -η
τὸ ἡμισφαίριον.

hemmen μη ἀναστῆλω, ἀνα-
λόπτω, ἐπέγω, σταματῶ· ἐπο-

γλεύω (ὄχημα): κωλύω, ἐμποδίζω (μτο) ἀναγκαίτζω, μειοιᾶζω.

hemmend κωλυτικός, ἐμποδι-
στικός.

Hemm kette, die, ὁ ἐπο-
γλεύς, ἡ τρογοπέδη.

Hemm Schuh, der, ὁ ἐπι-
 χος ἐποχλεύς (ἀλάτης καταδαινού-
 σης, τὸ ἀλεξίτροχον. den — an-
 legen ἢ einlegen ἐποχλεύω, τρο-
 χοπέδω (ἀμαξαν).

Hemmnis, das, -ses, πλ -ε,
τὸ πῶλονα, ἐμπόδιον.

Ἡemmung, die. —. πλ. -en.
 ἡ ἐπίstasis, ἀνακοπή, στασιμασία
 ἡ κώλυσις, ὁ ἐμποδισμός ἡ ἐπι-
 θράδυνσις. ὁ ἐπιθραδυντήριος ἡ
 γὰν σουὶς ὦ ολογίου.

Hengst, der, -es, πλ. αἱ ἐνύσσης ἵππος, ὁ κήλον [τὸ ἵππον] ἔατο ἄλογον, τὸ ἄτι].

Hengstfüllen, das, ὁ ἄρ η
πῶλος [τὸ ἀσθενικὸ πούλαρι].

Henkel, der, -s, πλ —, οὗς (αγγείου) [τὸ αὐτὸ]· ἡ λαβὴ [

Henkelchen. Das. -s. πλ -

Henkel korb, der, τὸ ἄγγειον (ἀγγείου) [τὸ αὐτάκι].

καλάθιον [τὸ καλάθι με χειρῶν].
Henkel krug. der. ἡ ἔγχετο

henkeln mh προσθέτω ὡς ἄν

ἀγ εἶον) πικρολλῶ λαβὴν.
henken uli koruō, āpangy onzē

Henken, das, -s. ἡ ἀπαιτιομένη

νοις [τὸ οὐρχισμα]· ἡ ἀγγέλιον
[ἡ οὐρα].

Henkenswert ἄξιος ἀγοράς
Henker, der. -s. πλ. —, ὁ σφ

μίας [ὁ μπόγιας]. (οἷκ) dass die
der — ! νά σέ πάρον ὁ διάβολος

geh ȳ lauf zum — ! ēop' ȳ xopā
xax: ! xoxuy/rou āp' ēōū ! | xoxuy

ἔς τὸ διάδοχον! χάσσου ἀπ' ἐδῶ
ἐξέκουμπ(σου ἀπ' ἐδῶ)!], ζηπι—χα:

διατόλου· ὁργή κυρίου, να πεί
ὁργή, zum = mit ihm ä: δεικ

εἰς τὸν διάβολον, was zum —
 διάβολε! daraus werd der —

klug οὐτ' ὁ διάβολος θέν καὶ λαλῶ
 δάνει: τίποτε. ich habe von

Henker heil, das, ὁ πῶλον

Henker mahl. Das. τὸ τῆς

16] *Upholsterer & Co.*

παιὼν γεῦμα καταδίκου. (οἶκ) τὸ γεῦμα ἀποχαιρετισμοῦ.

henkermässig ὡς δῆμιος, δημίου δικηγ.

Henne, die, —, πλ. -n, ἡ ὄρνις [ἡ κόττα, ὄρνιθα]. **junge** — ἡ νέα ὄρνις ἡ νοσσοῦσα [ἡ νοσσοῦσα, πουλάδα].

her ἐπρ' ἔνταυ α, ἐδῶ· ἐντεῦθεν, ἀπ' ἐδῶ, ἐδοῦθεν. ἀπὸ, ἐκ, -θεν. von oben — ἀνωθεν. von unten — κάτωθεν, ἀπὸ κάτω. von dort — ἐκεῖθεν. ἀπ' ἐκεῖ. von langer Zeit — ἀπὸ πολλοῦ. von je — ἀνωθεν. es ist lange Zeit — εἰσέτιθεν εἶνε πολὺς καιρὸς ἀφ' οὗτου. hin und — πρὸς τὰ ἐδῶ καὶ πρὸς τὰ ἐκεῖ, τῇδε κακεῖσε, ἔνθεν κακεῖθεν [πέρα καὶ πῶδε]. um mich — κύκλῳ μου, περὶ μου [τριγύρω μου] — zu mir! ἐλθέ πρὸς με! [ἔλα 'δῶ 'ς ἐμέ!] wo kommt ihr — ? πόθεν ἐρχεσθε; wo seid ihr — ? πόθεν εἰσθε; — damit 'her' ἐδῶ! die Hand — ! τῇ χειρὶ ἐδῶ! von Ewigkeit — ἀπ' αἰῶνος, προαιωνίως. (μτφ) über einen — εἶν κατακρέομαι κατὰ τινος, vor einem — gehen προσπαρεῖσθαι τινος, einem — sein εὐρίσκειν ἐπὶ τὰ ἔχνη τινός, nicht weit — sein ὅν εἶμαι τιποτασπουδαίον.

her- πρόθεμα κινήτων: -προσ-, ἐπι-, ἐπὶ τὰδε, πρὸς τὰ ἐδῶ [ἔδοθε, πῶδε].

herab ἐπρ' πρὸς τὰ κάτω, κατι- von oben — ἀνωθεν πρὸς τὰ κάτω, den Strom — κατὰ τὸ βεῖ α.

herab- πρόθεμα κινήτων: -κατι-, ἐδῶ πρὸς τὰ κάτω: -κατι- **he** **geben*** κατέρχομαι, καταβαίνω [κατεβαίνει]. **sich** -**h** **ab** **he** **ben** λαμβάνω τὸν κόπον νὰ κατὰλθω, -**beugen** κατακλίνω, κατακλίνω καταβιβάζω, ἀγαμηλιώνω.

sich — κλίνομαι, ὑποκλίνομαι. **-bewegen** κινεῖσθαι πρὸς τὰ κάτω, κατέρχομαι, καταβαίνω. **-biegen*** μὴ ἴδε herabbeugen. **-blicken** ἀμὴ βλέπω κάτω, καταβλέπω, (μτφ) περιφρονῶ. **-bringen*** μὴ καταφέρειν, κατακομίζω, κατοβιβάζω, **-bücken** μὴ κατακλίνω. **-drücken** μὴ καταβλίσσω, καταπιέζω. **-eilen** ἀμὴ σπεύδω πρὸς τὰ κάτω, κατέρχομαι ἐσπευσμένως. **-fahren*** μὴ κατὰ γῶ, κατακομίζω (ἐφ' ἀμάξης) //—, ὅμς καταλαμβάνω, κατέρχομαι (ἐφ' ἀμάξης)· καταπλέω. **-fallen*** ἄμς καταπίπτω.

Herab fallen, das, -s, ἡ κατὰ πίπτωσις.

herab-fliegen* ἄμς καταπετοῦμαι, καθιπταμαι. **-fliessen*** ἄμς καταρρέω, τρῶπενweise — καταστίζω. **-führen** μὴ κατὰ γῶ, ὁδηγῶ κάτω. **-gehen*** ἄμς καταβαίνω, κατέρχομαι. **-giessen*** μὴ καταγέω, γέω. **-gleiten*** ἄμς καταλισθαίνω [γλιστρῶ κάτω]. **-hangeln*** ἀμὴ κατακρέμαμαι, ἀποκρέμαμαι, κρέμαμαι (κάτω). **-hängen** μὴ κατακρεμῶ· ἴδε herabhängen. **-hauen*** μὴ ἀποκόπτω βλαβεῖς. **-helfen*** ἀμὴ βοιθῶ πρὸς κατάστασιν, καταβιβάζω. **-holen** μὴ φέρω κάτω, κατακομίζω. **-kammen** μὴ κτενίζω πρὸς τὰ κάτω, κατακτενίζω. **-kommen*** ἄμς κατέρχομαι, κατὰβαίνω, ἐρχομαι κάτω. **-können*** ἀμὴ δύναμαι νὰ καταβῶ. **-kriechen*** ἀμὴ κατὰ ἔρπω. **-lassen*** μὴ ἀφίνω κῆτω· χαμηλιώνω· καταβιβάζω, ἀκατὰπίπτω [ἐσπεπτω]. **sich** — κατὰβιβάζω καθίζω. (μτφ) καταβιβάζομαι, ταπεινούμαι, συγκαταβαίνω, συγκατατίθεμαι, στέργω. **-lassend** εὐπροσηγός, καταδεκτικός.

Herablassung, die, —, ἡ

καταδιδάσκει. (μετφ) ή εύπροσηγορία.
καταδεκτικότητα.

h rablaufen* άμς τρέχω κάτω,
κατέρχομαι τροχάδην· καταρρέω.
-locken μη έλκύω προς τά κάτω
-müssen* άμλ πρέπει να κατέλ-
θω, ανάγκη να καταβώ. -n hmen*
μη καταδιδάξω· καθαιρώ· αφαιρώ.
-reichen μη όρέγω (προτείνω)
άνωθεν, // —, άμλ καθήλω, έξι-
κνουθαι, φθάνω. -reissen* μη
καθέλω βιάως, άποσπώ· καλhairώ,
καταρρίπτω. -reiten* άμς κατέρ-
χομαι έριππο·, καταλαμβάνω. -ren-
nen* άμς κατέρχομαι τροχάδην,
τρέχω κάτω· κατατρέχω. -rin-
nen* άμς καταρρέω· καταστάζω.
-rollen μη κατακυλίω [κατρακυ-
λώ]. // —, άμς κατακυλιόμαι, κατα-
φέρομαι [κατρακυλόμαι, κατα-
κυλώ]. -rufen* μη καλώ κάτω,
φωνάζω κάτω. -schauen άμλ
έδε herabsehen. -sc icken μη
στελλω κάτω. -schiessen* μη
καταपुरοβολώ, καταρρίπτω διά πυ-
ροβολήσεως // —, άμλ πυροβολώ
πρός τά κάτω, καταपुरοβολώ. // —,
άμς κατέρχομαι όρμητικός, κατα-
φέρομαι, αθορμώμαι. -schaffen
άμς καταπλέω. -schlagen* μη
άποκόπτω δια χρούσεως. -schlei-
chen* άμς καθέρπω. -schlen-
dern μη έσφενδονώ προς τά κά-
τω, καταρρίπτω. -schütteln μη
κατασειώ, άποσειώ, άποτινάσσω.
-sc wemmen μη κατάγω, κατα-
φέρω. -schwimmen* άμς κα-
τέχουμαι κολυμβών, κατανήχομαι·
καταπλέω. -sehen* άμλ καταθε-
ύμαι, καταβλέπω, βλέπω προς τά
κάτω. (μετφ) auf etwas — περι-
φρονώ τι, βλέπω τι περιφρονητι-
κώς. -senden* μη στέλλω κάτω,
καταπέμπω. -senken μη κατα-
λυσώ. -setzen μη βάλλω πα-
ρακάτω· καταδιδάσκω, υποδιδάσκω,

σμικρόνω. έλαττώνω.
έκφασκίζω. -setze
νητικώς.

Herabsetzung·
-en, ή μείωσις, έλατ-
τμήςις ή έκπτώσις· ή
ή περιορόνησις.

harab-sinken*
μαι, καταδουλίχομαι·
καταπίπτω, έκπίπτω.

Herab sinken,
τάπτουσις.

herab-sprengen
λαύνω, ώθώ προς τ
άμς καταφέρομαι όρμ
λαύνω άνα κρατος·
άμς καταπηδώ. -ste
καταδιδάσκω.

Herab steigen,
κατάδασις.

herab-stimmen
λώ (τάς χορδάς· κατ
ή, on. (μετφ) μετρίάζω
συστέλλω.

Herab stimmen
ή χάλασις [τοίν χορδ
νωσις, ή χαμηλώσις
(μετφ) ή μετρίσις, ή

herab stossen*
τά κάτω, κατωθώ σπρ

- trömen άμς κατα

men άμς καταφέρω

μητικός. -s ürzen

κατακρημνίζω· καταρ

άμς (κατα)κρημνίζομαι

βιάως, καταφέρομαι

Herab stürzen.
καταφρ-ά, ή όρμητική

herab-tragen* μ
κατακομίζω. -träufe

στάζω. -treiben* άμ
νω, άπελάυνω [λαλόν

fen, ή -tröpfeln
traufelu. -wä zen
λίω [κατρακυλώ]. -v
καταρρίπτω, ρίπτω κα

len* ἀμὴ θέλω νά καταβῶ, -wür-
digen μὴ ταπεινῶναι, καθαιρῶ
τοῦ ἀξιώματος, ἐξευτελίζω· ἀτι-
μάζω, καταισχύνω, sich—τα-
πεινοῦμαι, ἐξευτελιζομαι· καται-
σχύνω ἑαυτὸν, ἀτιμάζω ἑαυτὸν.

He abwür igung, die. —, ἡ ταπεινώσις, ὁ ἐξευτελισμός, ἡ ἀ-
τίμωσις, ἡ καθάρσις,

herab-ziehen μὴ καθέλκω, τὴν κατὰ [τραδὸν κάτω]· καταβι-
ᾶσθαι, (μετ' ὑποβιβάσας, ταπεινῶ.

Heraldik, die. —, ἡ σκόπη-
λογία, σηματογραφία.

heran ἐπὶ πλησίον, ἐγγύς, nur
—! προσέλθε! πλησίον λοιπὸν!

heran-πρόθεμα κινήτων· προσ-,
παρα—, πρὸς τὰ ἔδω· -bilden μὴ
μορφῶναι, διαπλάσσω -blühen

ἀμὲς ἐξανθῶ, ἐκδιπλαστῶναι, ἀναδλα-
σταναι, -brausen ἀμὲς προσέρ-
χεται θορυβωδῶς, -brechen* ἀμὲς

(παγγίνομαι, ἐπέρχεται, -brin-
gen* μὴ κομίζω, φέρω, προσάγω,

-dringen* ἀμὲς παρεσθύνεται,
-eilen ἀμὲς προσέρχεται ἐν τάχει,

-kommen* ἀμὲς προσέρχεται,
παραγίγνεται, πλησιάζω, προσεγ-
γίζω, -laufen* ἀμὴ προστρέγω,

προσέρχομαι τροχαδῶν, -nähern
ἀμὴ πλησιάζω, -reifen ἀμὴ ὥρ-

υῖσθαι πλέον, -reiten* ἀμὲς πλη-
σιάζω ἐπ' ἵππου, προσαιπεύω,

προσελαύνω, -rü ken ἡ κινῶ
πλησιέστερον, προσεγγίζω, πλησι-

άζω, —, ἀμὲς προσέρχεται, πλησι-

άζω, -schiffen ἀμὲς προσπλέω,
προσέρχεται πλέον· παραπλέω,

-schleichen* ἀμὴ προσέρπω,
πλησιάζω ἔρπον, -schreiten*

ἀμὲς πλησιάζω βάδην, προσέρχεται
ἐκδιζῶν, προσβαίνω βάδην, -segeln

ἡ εὐπροσπλέω, προσέρχεται πλεῖον,
-s rengen ἀμὲς προσέρχεται

καλπίζων, προσελαύνω καλπάζων,
-stürmen ἀμὲς προσέρχεται ὁρ-

μητικός, ἐπιφέρωμαι, φέρομαι ανα-
κράτος, -stürz n ἀμὲς ἐπιπίπτω,

ἐφορῶ, -treten* ἀμὲς πλησιάζω,
πρὸ σέρχεται, ἔρχομαι πλησὺν,

-wachsen* ἀμὲς αὐξάνομαι, ἀνα-
πτύσσομαι, sich -wagen τολμᾷ

νά πλησιάζει, -ziehen* μὴ προσ-
ελκύω, ἐφέλκω, —, ἀμὲς πλησιάζω,

προσέρχεται, **herauf** ἐπὶ πρὸς τὰ ἄνω, ἄνω,

ἔδω ἔ ἀνω, von unten —! κά-
τωθεν πρὸς τὰ ἄνω, nur —! ἐπάνω

λοιπὸν! ἀνάβαινε! ἀνάβα λοιπὸν!
ἀνέλθετε λοιπὸν!

herauf-πρόθεμα κινήτων· ἄνω
— ἔδω πρὸς τὰ ἄνω· -sich

-arbeiten ἀνυψοῦμαι ἐργαζύ-
μενος, sich -be geben* μετα-

βαίνω ἐπάνω, ἀνέρχεται, ανα-
βαίνω, sich -ben üh ἡ λαμ-

μβάνω τὸν κινὸν νά ἀνέλθῃ [κα-
πιάζω ἐπάνω], -blicken ἀμὴ

ἀναδιδέω, -bringen* μὴ φέρω
ἐπάνω, ἀνακαίζω, ἀναδιδάσκω,

-dürfen* ἀμὴ ἔχω τὴν ἀδείαν
νά ἀνέλθω, δύναμαι νά ἀναδῶ,

-eilen ἀμὲς σπεύδω πρὸς τὰ ἄνω,
ἀναδίνω ἐν τάχει, -fahren* ἀμὲς

ἀνέρχεται ἐφ' ἡμάς, ἀνέρχεται
αὐφειδῶς, sich -finden* εὐ-

ρίσκω τὸν ὁρόμον μου πρὸς τὰ
ἄνω, -fliegen* ἀμὲς ἀναπέπομαι,

ἀνίπταμαι, -führen μὴ ὁδηγῶ
ἐπάνω, -gehen* ἀμὲς ἀναβαίνω,

ἀνέρχεται, -helfen* ἀμὴ βοηθῶ
πρὸς ἀνάβασιν, ἀναδιδάσκω, -holen

μὴ φέρω ἐπάνω, ἀνακομίζω, -kam-
men μὴ κτενίζω πρὸς τὰ ἄνω,

ἀνακτενίζω, -klettern ἀμὲς ἀ-
ναρριγῶμαι [χαντζαρώνω], -kom-

men* ἀμὲς ἀνέρχεται, ἐρχομαι
ἐπάνω ἀνατέλλω [βγαίνω], -kü-

nen* ἀμὴ δύναμαι νά ἀνέλθῃ
[μπορῶ ν' ἀνέλθω], -langen μὴ

ὁρέγω πρὸς τὰ ἄνω, ἀνατείνω,
-lassen* μὴ ἀφίνω νά ἀνέλθῃ

ἀναβιβάζω. **-laufen*** ἄρς ἀνέρ-
χομαι τρογάδην, ἀνατρέγω, τρέχω
ἐπάνω. **mfis: en*** ἀμή πρέπει νά
ἀνέλθω, ἀνάγκη νά ἀναβῶ. **-neh-**
men* μή λαμβάνω ἐπάνω· ἀνα-
σκηώνω. **-reichen** μή ὀρέγο
ἐπάνω, προσρέρω ἐπάνω, ἀγορέγω
// —, ἄρς ἐξικνούμαι, εὐθάνω ἐπά-
νω. **-rücken** μή κινῶ ἐπάνω.
κινῶ πρό: τὰ ἄνω. // —, ἄρς προ-
βαίνω ἐπάνω, προχωρῶ ἄνω.
-schicken μή πέμπω ἐπάνω
-schiffen ἄρς ἀναπλέω, ἀνά-
γομαι. **-sc' wimmen*** ἀνέρχο-
μαι κυλούσων. **-segeln** ἄρς ἀνα-
πλέω, ἀνάγομαι. **-sehen*** ἀή
ἀναδλέπω, ἀναθεῶμαι. **-senden***
μή πέμπω ἐπάνω. **-steigen*** ἄρς
ἀναβαίνω.

Heraufsteigen, das, -s, ἡ
ἀνοδασίς [ὁ ναυδασιός].

herauf-stür en ἄρς ὀρμῶ
ἐπάνω, ἀνορμῶ. **-tragen*** μή
φέρω ἐπάνω, ἀνακουίζω. **-treten***
ἄρς ποτῶ ἐπάνω. **sich -wagen**
τολμῶ νά ἀνελθῶ. **-wälzen** μή
κυλίω πρός τὰ ἄνω, ἀνακυλίω
-werfen* μή ῥίπτω ἐπάνω
-ziehen* μή ἀνέλκω, ἀνασύρω,
ἀναβιβάζω. // —, ἄρς μεταβαίνω
ἐπάνω.

heraus ἐπρ ἔξω, von innen —
ἐκ τῶν ἔσσι πρός τὰ ἔξω, ἔρωθεν
[ἀπό μέσα]. frei — ἀνυποστόλοις,
παρηγοία [πατρὶ καὶ παστρινά]. —
(mit dir)! ἔξελθε ἀμέσως! ἔξω! —
mit euch! ἔξελθετε ἀμέσως!
Wache —! εἰς τὰ ὄπλα! das
Buch ist noch nicht — τό βι-
βλίον δὲν ἔξεδόθη ἀκόμη.

heraus- πρόθεμα κινήτόν:
ἐκ-, ἔδοι ἔξω: **-arbeiten** μή ἐξ-
άγω δι' ἐργασίας. **sich** — ἔξερ-
χομαι ἐπιπόνως, ἀπαλλάττομαι.
sich legehen* ἔξέχομαι, με-
ταβαίνω ἔξω. **-bekommen*** μή

Herausforderung, die, ἡ ἀπαγγελία, ἡ προκλήσις [τὸ ἀντιπρόκλητον]

heraus-fühlen μὴ αἰσθανομαι, ἐκγινέω [μυρίζω]. -**führen** μὴ ἐξαγωγή, ὁδηγῶ ἔξω.

Herausgabe, die, ἡ ἐκδοσις, ἡ μίσθωσις, ἡ ἀπόδοσις, ἐπιστροφή.

heraus-geben* ἐκδίδω, παραδίδω, ἀποδίδω, ἐπιστρέφω. können Sie — ? ἔχετε χρήματα δι' ἑμένα;

Herausgeber, der, ὁ ἐκδότης.

heraus-gehen* ἄμς ἐξέρχομαι, ἐκβαίνω [βγαίνω ἔξω]. auf die Straße — βλέπω (εἶμαι) ἐστραμμένος, ὁδῶ) εἰς τὸν δρόμον.

Herausgehen, das, ἡ ἐξοδος, beim — ἐξερχόμενος [βγαίνοντας].

heraus-giesen* μὴ ἐκχέω, χύνω ἔξω. -**graben*** μὴ ἐξορύττω, ἐκσκάπτω [ἐξεχνῶν].

-**gucken** ἀμὴ παρακύπτω, παρακλίνω, προβαίνει [κινεῖται] ἔξω. ἐκβαίνωμαι, προβαίνωμαι, ἀναβαίνωμαι [προβαίνει].

-**haben*** μὴ ἔχω, ἀποσπῶ, λαμβάνω, ἀνέχωμαι, ἀνέχωμαι, ἀνέχωμαι.

-**hängen** μὴ κρεμῶ ἔξω, ἐκκρεμῶ, ἐκθετω. -**heben*** μὴ ἐξάγω, ἀποσπῶ, ἐκβάλλω.

-**helfen*** ἀμὴ βοηθῶ πρὸς ἑσέας, ἐξαγω, ἐκτιδίδω, sich — ἐργάζομαι, ἀπαλλάττομαι.

-**holen** μὴ ἀφαιρῶ, ἐκτομίζω. -**hüpfen** ἄμς ἐξέρχομαι πηδῶν.

-**husten** ἀμὴ ἐξαγω (ἀναπνέωμαι) βήσσω, ἐκτιδίδω [ἐξάγω βήχοντας].

-**jagen** μὴ ἐκδιώκω [διώκω] ἔξω, ξεφυρτάω. —, ἄμς ἐξέρχομαι καλπάζων.

-**kehren** μὴ ἐκστρέφω, στρέφω πρὸς τὰ ἔξω.

das Rauhe — δεικνύω τοὺς ὁδόντες σου, λαμβάνω αὐστηρὸν ἥθος.

-**klappen** μὴ ἐκτινάσσω, τινάσσω. -**kommen*** ἄμς ἐξέρχομαι, ἐκδι-

ύνομαι, ὁρμητεύομαι, προκύπτω ἔξω, ἐξέρχομαι, ἐκδιέχομαι, ἐκδιέχομαι.

nichts heraus αὐτὸ εἰς οὐδὲν ὡς αὐτὸ, das kommt auf eins heraus εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ καταλήγει.

-**können*** ἀμὴ δύναμαι, δύναμαι ἐξελθῆναι.

-**kratzen** μὴ ἐξάγω ἀσφάζω, ξύω ἔξω. -**kriechen*** ἀμὴ ἐξέρπω.

-**lassen*** μὴ ἀφαιρῶ, ἀφαιρῶ ἔξω, ἐκφύγω, ἀφαιρῶ ἔξω. -**laufen*** ἄμς ἐκτρέχω, τρέχω ἔξω, ἐκτρέχω γυμνῶμαι ἔξω.

-**legen** μὴ θέτω ἔξω, ἐκθέτω. -**lesen*** μὴ διαλέγω, διαγυρίζω, ἀπογυρίζω, γυρίζω, ἀνακαλύπτω ἀναγινώσκω.

-**locken** μὴ ἐξάγω διὰ πανουργίας ἐξελκώ, προσελκώ. -**machen** μὴ ἐκβάλλω [βγάζω, βγαννῶ].

-**müssen*** ἀμὴ πρέπει νὰ ἐξέλθω, ἀνάγκη νὰ ἐξέλθω, es muss heraus πρέπει νὰ λελθῇ.

-**nehmen*** μὴ ἐξαγω, ἐκβάλλω, ἐκλέγω, sich etwas — ἰδοποιῶμαι τι προπε-

τως, ἀντιποιῶμαι τι αὐθαδῶς, sich Freiheit — λαμβάνω, προπε-

τως ἐλευθερίας, ἀποτολμῶ. -**nö-**

tigen μὴ ἐκτιδίδω, ἀναγκάζω πρὸς ἑσέας.

-**packen** μὴ ἀποσκευάζω [ἐκπαλίσσω]. sich — κρημνίζομαι ἔξω [ἐκλουμπίζομαι].

-**peitschen** μὴ ἐκβάλλω διὰ τῆς μάστιγος [βγάζω μὲ τὸ κατσίκι].

-**platzen** ἄμς ἐκρηγνύομαι [ἐκσπῶμαι]. ἐκρηγνύω περισσὴν ὡς ἐκρηγνύομαι ἀσκέπτως, ῥέφωλο ὡς.

-**pochen** μὴ ἐκκαλῶ κροῦδων τὴν θύραν, ἐκκαλῶ διὰ θυροκοπίας, ἐκ-

εἰρίτω θυροκοπῶν. -**poltern** ἄμς ἐξέρχομαι βιαίως, ἐκτινάσσομαι [ἐκπετιῶμαι].

ταχυλογῶ ἀπερισκέπτως [παππυτρεχαλίζω].

Heraus polterer, der, -s, πλ —, ὁ ἀπερισκέπτος ταχυλόγος, ὁ ἀκριτὸς μυθός [ὁ παπατρέχας].

heraus-pressen μὴ ἐκπιέζω, ἐκθλίβω, μτφρ ἐκδιέχω, ἐξάγω διὰ τῆς βίας.

-**prügeln** μὴ ἐκβάλλω διὰ βαιβησίων, ἐκκαλῶ [βγάζω]

μὲ ταῖς φυλαίς]. -**pumpen** μὴ ἐξαντιῶ, ἀντλῶ. -**putzen** μὴ ἐκ-
κασιῶ, καλλωπίζω, καθαρίζω.
sich — καλλωπίζομαι, στολίζο-
μαι [φουντώνομαι]. -**quellen***
μὴ ἀναδύζω, ἀναδρύω. -**ragen**
ἀρὴ προέγω, ἐξέγω· προφαίνομαι,
ἐκφαίνομαι. -**recken** μὴ προ-
εάλλω, προεκβάλλω, ὀρέγω ἔξω.
-**reden** ἀμὴ ὁμιλῶ ἔξω, ἐκλαλῶ.
frei — ὁμιλῶ παρησια. **si h** —
ἐξέρχομαι προφασιζόμενος, ἐξά-
γομαι δικαιολογούμενος· ἀπαλλάτ-
τομαι αἰτιολογούμενος. -**reichen**
μὴ ὀρέγω ἔξω, προσφέρω ἔσθην.
-**reißen*** μὴ ἐξελκω, ἀποσπῶ·
ἐξαρπάζω. (μτφ) ἀπαλλάττω, ἀπε-
λευθερώνω. -**reiten** ἀρς ἐξέρχο-
μαι ἐφ' ἵππου ἐξιππεύω. -**rennen***
ἀρς ἐξέρχομαι τρογάδην, ἐκτρέγω.
-**rinnen*** ἀρς ἐκρέω, προρρέω,
ἐκχέομαι. -**rollen** μὴ ἐξάγω κυ-
λίω, κυλίω ἔξω, ἐκκυλίω. ||—,
ἀρς κυλίωμαι ἔξω, ἐκκυλίωμαι.
-**rücken** μὴ κινῶ πρὸς τὰ ἔξω,
ἐκβάλλω κινῶν. ||—, ἀρς ἐξέρχο-
μαι. (μτφ) mit Geld — παρέχω
χρήματα. mit der Sprache —
ἐκφράζομαι σαφῶς. -**rufen*** μὴ
ἐκκαλῶ, καλῶ ἔξω, φωνάζω ἔξω.
er liess mich — διέταξε νά με
φωνάξουν. -**sagen** μὴ ἐξαγγέλλω
ἐκδηλῶ, φανερώω, ὁμολογῶ παρ-
ρησια. dick und dünn — λέγω
ἄρρητ' ἀθέμιτα. -**schaffen** μὴ ἐκ-
κινεῖζω, ἐξάγω, ἐκβάλλω. -**schau-**
en ἀμὴ βλέπω ἔξω, παρατηρῶ
ἔξω. **sich** -**scheren*** κουρεύο-
μαι, κρημνίζομαι ἔξω. -**schicken**
μὴ ἐκπέμπω· ἐξαποστέλλω. -**schie-**
ben* μὴ κινῶ πρὸς τὰ ἔξω,
προκινῶ. -**schliessen*** μὴ πυρο-
βολῶ ἔσθην, ἐκπυροβολῶ. ||—,
ἀρς ἐκφέρωμαι, ἐξορμῶ, ἐκρέω,
ἐκχέομαι. -**schlagen*** μὴ ἐκ-
εάλλω διὰ κρούσεως, ἐκδιώκω.

θῶ, ὠθῶ ἔξω [σκούντω ἔξω]. -**stottern** μὴ προφέρω βατταρίζων, ἐκπαρῶ τραυλίζων [λέγω τσευδίζοντας]. -**strecken** μὴ προτείνω, προπαίνω, ἐκτείνω ἔξω, die Zunge — ἐκβάλλω (προεκτείνω) τὴν γλῶσσαν. -**streichen*** μὴ ἐφαίρειν. (μτφ) ὑπερ παύω, ἐγκωμιάζω, ἐκθειάζω. -**strömen** ἄρς ἐκρεῖν ὁρμητικῶς. -**stür en** μὴ ἔξωθαι βιάζω, κρημνίζω ἔξω, ῥίπτω ἔξω. // —, ἄρς & sich — ἐξορμῶ, ἐκτινάσσομαι [πετοῦμαι ἔξω]. -**suchen** μὴ διαλέγω, ἐκλέγω. -**taumeln** ἄρς ἐξέρχομαι κλονούμενος [βγαίνω ἔξω τρικλιζοντας]. -**thun*** μὴ ἐκβάλλω, ἐξάγω [βγάζω]. -**tragen*** μὴ ἐκφέρειν, ἐκφορίζω. -**treiben*** μὴ ἐξωθῆναι, ἐξελάνω, ἐκδιώκω. -**tret en*** ἄρς ἐκβαίνω ἐγκωρῶ, ἀποχωρῶ, ἀποσύρομαι. -**tröpfeln** ἢ -**tropfen** ἄρς στάζω ἔξω ἀποστάζω. -**wachsen*** ἄρς ἐκρύομαι, ἐκδαστάνω. **sich** -**wagen** τυμῶ νὰ ἐξέλθω. -**wälzen** μὴ κυλίω ἔξω, ἐκυλίω. -**wärts** ἐπὶ πρὸς τὰ ἔξω. -**waschen*** μὴ ἐκπλύνω [ξεπλύνω]. -**weisen*** μὴ ἐκδιώκω, ἐξελάνω· ἐξορίζω. -**werfen*** μὴ ῥίπτω ἔξω, ἐκρίπτω. -**wickeln** μὴ ἐξελίττω, ἐκτυλίσσω [εὐτυλίσσω]. (μτφ) ἀπαλλάττω [ξεμπλέκω, ξεμπερδεύω]. **sich** — ἐξάγομαι, ἀπαλλάττομαι [ξεμπερδεύομαι, ξεμπερδεύω, γλυτώνω, ξεμπλέκω]. -**wollen*** ἀμὴ θελῶ νὰ ἐξέλθω, mit der Sprache nicht — δυσκολεύομαι νὰ ἐκφρασθῶ. -**zahlen** μὴ ἀποδίδω, ἀποτίνω. -**zerren** μὴ ἐξέλκω, σφύρω ἔξω. -**ziehen*** μὴ σφύρω ἔξω, ἐξέλκω [τραβῶ ἔξω]. ἀνασφύρω ἐξάγω. // —, ἄρς ἐξέρχομαι, ἐξελάνω, aus einem Hause — μετοικῶ, **sich** — ἐξάγομαι.

απαλλάττομαι [ξεγλυτώνω]. -**zupfen** μὴ ἐκτίλλω, ἐξέλκω.

herb στρυφνός, αὐστηρός, στυφός· στυπτικό· ὀρευός.

Herbarium, das, -s, πλ -ien, ἡ συλλογὴ ἐξηραμμένων ἀνθέων, τὸ βοτανολόγιον.

Herbe, die, —, ἡ στρυφνότης· ἡ αὐστηρότης· ἡ ὀρευότης [ἡ στυφάδα].

herbei ἐπὶ δεῦρο πρὸς τὰ ἐδῶ, ἐδῶ [ἐδῶθε, πρὸς] —! πρὸςελθε! πλησίασον! [ἔλα 'δῶ!]

herbei — πρόσμα κινητόν· πρὸς, παρὰ, ἐπὶ, πρὸς τὰ ἐδῶ δεῦρο: -**bringen*** μὴ προσάγειν, προσκομίζω, φέρω πλησίον, **sich** -**drängen** πλησιάζω βιάζω, προτορμῶ, -**eilen** ἄρς προστρέχω, ἐπισπεύδω, προσερχομαι ἐν τάχει. -**fahren*** μὴ προσκομίζω, παρακομίζω, φέρω πλησίον. // —, ἄρς παρελθών, πλησιάζω ἐπ' ὁχήματος. -**fliegen*** ἄρς προσπέτομαι, πλησιάζω πετόμενος. -**führen** μὴ προσάγειν, φέρω πλησίον. (μτφ) ἐπάγω, ἐπιφέρω, προξενῶ. -**gehen*** ἄρς ἀντιπαρέρχομαι, διέρχομαι πλησίον [περνῶ ἀπὸ κοντά]. -**holen** μὴ παραορμίζω, προσάγω, φέρω. -**kommen*** ἄρς προσερχομαι, πασεγίνομαι, πλησιάζω -**kriechen*** ἄρς προσέρπω, ἐφέρπω, πλησιάζω ἔρπων. **sich** -**lassen*** συναινῶ, δέχομαι. -**laufen*** ἄρς προστρέχω, προσερχομαι τραβάω. -**locken** μὴ προσελκύω, ἐπισφύρω πανοῦργως. -**müssen*** ἀμὴ ἀναγκάζομαι νὰ προσέλθω. -**rufen*** μὴ καλῶ, σωνάζω. -**schaffen** μὴ φέρω, κομίζω, πορίζω, ἐκπορίζω, προμηθεύω. -**schleichen*** ἄρς προσέρπω, ἐφέρπω, προσερχομαι ἀφωρητῇ [πλησιάζω σιγῇ σιγῇ]. -**schleppen** μὴ ἐφελκω,

προσελκῶ, ἐπιστρέφω. -schwimmen* αὖτε προσέρχμαι· καλυμ-
δῶν. -strömen αὖτε ἐπιστρέφω,
πρὸς αὖτε, -stürmen, ἢ -stür-
zen αὖτε ἐφορμῶ, ἐπέρχομαι· ὁρ-
μητικῶς, ἐπιστρέφωμαι. -tragen*
μὴ προσκομίζω, φέρω. -treiben*
μὴ παρῶν, προσελαύνω, ἐλαύνω
πρὸς τὰ ἐδῶ. -treten* αὖτε πλη-
σιάζω, προσέρχομαι. -winken
μὴ καλῶ διὰ νεύματος, κάμνω νεύ-
μα νὰ πλησιάσῃ. -wünschen
μὴ ἐπιθυμῶ πλησίον σου, ἐπιθυμῶ
νὰ προσέλθῃ. -ziehen* μὴ ἐπι-
σύρω, ἐφέλω, παρῶν, σύρω πρὸς
τὰ ἐδῶ. (μτφ) προσελκύν· ἐπάγω.
γοητεύω bei den Haaren — σύρω
ἐκ τῆς κόμης. || —, αὖτε προσ-ε-
ρχομαι ἀγγεληδόν· πλησιάζω.

her-bemühen μὴ προσκαλῶ,
ἐπιπαρύνω νὰ ἔλθῃ. sich — λαμ-
βάνω τὸν κόπον νὰ ἔλθω.

Herberge, die, —, πλ -n, τὸ
πανδοχεῖον, τὸ κατάλυμα [τόχανι]

Herbergs mutter, die, ἡ ξε-
νοδόχος συντεχνιτῶν.

Herbergs vater, der, ὁ ξενο-
δόχος συντεχνιτῶν.

her-be-stellen προστάσσω νὰ
παρεμβῇ ἐδῶ, παραγγέλλω ἐδῶ.

her-beten μὴ προσεύχομαι δι-
εξέρχομαι ἀπὸ στόματος, ἀπυστη-
ρίζω.

Herbheit, die, —, πλ -en, ἡ
στερφοσύνη ἡ δοιμύτης.

her-bitten* μὴ προσκαλῶ, πα-
ρακαλῶ νὰ ἔλθῃ.

her-blasen* μὴ φυσῶ πρὸς
τὰ ἐδῶ.

her-blicken αὖτε προσβλέπω
ἐδῶ.

her-bringen* μὴ φέρω, κομ-
ίζω, παρακομίζω· ἴδε καὶ herge-
brachl.

Herbst, der, -es, πλ -e, τὸ
φθινόπωρον [τὸ ψιμοκαίρι].

H rbstabend, der, ἡ φθινο-
πωρινὴ ἐσπέρα.

Herbst apfel, der, τὸ φθινο-
πωρινόν μήλον.

Herbst birne, die, τὸ φθινο-
πωρινόν ἀπιδόν.

Herbst blume, die, τὸ φθινο-
πωρινόν ἄνθος.

herbsten μὴ συλλέγω, συγκομ-
ίζω, καρπολογῶ. || —, ἀπὸ φθινο-
πώρου τὸ φθινόπωρον καλεῖται
ἐπαισθητόν.

Herbst ferien, die πλ, αἱ φθινο-
πωριναὶ διακοπαί.

Herbst frucht, die, ὁ φθινο-
πωρινὸς καρπός· τὸ ὁπωρικόν τὸ
φθινόπωρου.

herbstlich φθινοπωρινός, μτφ
τοπωρινός [ψιμοκαιρινός]. es wird
— τὸ φθινόπωρον ἀρχίζει.

Herbst luft, die, ὁ φθινοπω-
ρινός ἀήρ· ἡ φθινοπωρινὴ αἰθέρ.

Herbst messe, die, ἡ φθινο-
πωρινὴ πανηγυρίς.

Herbst monat, der, ὁ φθινο-
πωρινός μῆν· ὁ τρυγητής, ὁ
πετμεῖριος.

Herbst morgen, der, ἡ φθινο-
πωρινὴ πρωία.

Herbstnacht gleiche, die, ἡ
φθινοπωρινὴ ἰσημερία.

Herbst regen, der, ἡ φθινο-
πωρινὴ βροχή.

Herbst reise, die, τὸ φθινο-
πωρινόν ταξίδιον.

Herbst rose, die, τὸ φθινο-
πωρινόν ῥόδον.

Herbst tag, der, ἡ φθινο-
πωρινὴ ἡ-έρα.

Herbst wetter, das, ὁ φθινο-
πωρινὸς καιρός.

Herbst zeit, die, τὸ φθινο-
πωρινόν καιρὸς τοῦ φθινοπώρου.

Herbstzeitlose, die, —, ἡ
-n, (φτλ) τὸ κολχικόν (τοῦ φθινο-
πώρου).

Herd, der, -es, πλ -ε, ἡ ἑστία [ἡ πυρραϊά, παρασιτιά· ἡ καμινάδα]. (μετ) ἡ ἑστία, τὸ κέντρον. εἴη eigener — ἴδια κατοικία. ohne einen — ἀνέστιος. (πορ) eigener — ist Goldes wert οὐδαμῶς εἶνε εὐχρηστοτέρων ἢ ἐν τῷ ἴδιῳ οἴκῳ [σπ τι μου σπιτάκι μου σπιτοκαλυδάκι μου].

Herde, die, —, πλ -n ἡ ἀγέλη, τὸ ποίμνιον [ὁ κοπάδι]. in -n leben συναγελάζομαι. βύσκειν ἀγεληδόν. Führer der — ὁ ἀειάρχης. die — besorgend ἀγελαιοσφοδρῶς, ἀγελαιοκόμος.

her-deklamieren μὴ ἀπαγγέλλω, ἀπορραφιδῶ.

Herden ochs, der, ὁ ἀγελάρχης ταύρος.

herdenweise ἐπὶ ἀγεληδόν, κατ' ἀγέλας [κοπαδιαστὰ] — leben συναγελάζομαι, βύσκειν ἀγεληδόν. — lebend ἀγελαίως [κοπαδιαστὰ].

sich **her-drängen** προσεργομαι ὡθῶν· ἐπιβάλλομαι, φορτώνομαι.

her-dringen* ἄμς εισδύομαι, εισχωρῶ.

herein ἐπὶ ἔσω, ἐντός, πρὸς τὰ ἐντός [μέσα]. — | ἐμπρός | nur — | immer — | ἐμπρός λοιπόν! εισέρχου λοιπόν!

herein- πρόθεμα κινητῶν : ἐν-, εἰς- [μέσα]. (Παραβάς καὶ τὰ σύνθετα ἐκ τοῦ hinein).

herein-bemühen μὴ ἐπιβαρύνω νὰ εἰσέλθῃ. sich — λαμβάνω τὸν κόπον νὰ εἰσέλθω. **-be-stellen** μὴ παραγγέλλω νὰ εἰσέλθῃ. **-bit-ten*** μὴ παρακαλῶ νὰ εἰσέλθῃ. **-blicken** ἀμὲ προσδῆλω ἐντός, βλέπω ἔσω [κυττάζω μέσα]. **-bre-chen*** ἄμς εισπίπτω, ἐμπίπτω, εισορῶ· εισβάλλω· ἐπισκήπτω. die Nacht bricht herein νύξ ἐ-

πέρχεται. ἀνο-τώνειν [νυκτίζει]. **-bringen*** μὴ εισορῶ, εἰσπν-μζω, εισφέρω [φέρνω μέσα]. **-drängen** μὴ εισπιέζω, εισδιό-ζω. **sich** — εισδύομαι, εισέρχομαι βιάως [χώνομαι μέσα]. **-drin-gen*** ἄμς εισδύομαι, εισχωρῶ βιάως [χώνομαι μέσα]. **-dürfen*** ἀμὲ ἔχω τὴν ἀδειαν νὰ εἰσέλθω. μοι ἐπιτρέπεται· νὰ εἰσθῶ. **-eilen** ἄμς σπεύδω νὰ εἰσέλθω, εισέρχομαι ἐν τάχει. **-fahren*** μὴ εισκομίζω, εισάγω. // — ἄμς εισερχομαι ἐφ' ἀμάξης, εισελαύνω εἰς πλῆρω. **-fallen*** ἄμς εισπίπτω, ἐμπίπτω [πέφτω μέσα]. **-feuern** ἀμὲ πυροβολῶ ἐντός. **-fliegen*** ἄμς εισπέτομαι, εισέρχομαι πετόμενος. **-fliessen*** ἄμς εἰσρέω [χύνομαι μέσα]. sich **-flüchten** καταφεύγω ἐντός. **-führen** μὴ εισάγω, ὁδηγῶ ἐντός. **-gehen*** ἄμς ἐμβαίνω, εισέρχομαι [πηγαίνω μέσα]. **-gucken** ἀμὲ προσδῆλω ἐντός [κυττάζω μέσα]. **-ho-len** μὴ ειστρέφω, εισκομίζω [φέρνω μέσα]. **-hüpfen** ἄμς εισπηδῶ, πηδῶ ἐντός. **-kommen*** ἄμς εισέρχομαι. **-können*** ἀμὲ δύναμαι νὰ εἰσέλθω. **-kriechen*** ἄμς εισέρπω· εισδύομαι, παρεισδύομαι. **-lange** μὴ ἐμβιβάζω, ἐμβάλλω. // —, ἀμὲ πείνω τὴν χεῖρα ἐντός. **-lassen*** μὴ ἀφίνω νὰ εἰσέλθῃ, εισδέχομαι· εισάγω. **-laufen*** ἄμς ειστρέχω, εισέρχομαι τροχάδην, τρέχω ἐντός. **-leiten** μὴ εισάγω. **-locken** μὲ ἔλκω ἐντός, εἰσελκῶ δια πανουργίας. **-mögen*** ἀμὲ ἐπιθυμῶ νὰ εἰσέλθω. **-müssen*** ἀμὲ πρέπει νὰ εἰσέλθω, ἀναγκη νὰ ἐμβῶ. **-nehmen** μὲ· εισδέχομαι, λαμβάνω ἐντός. **-nötigen** μὲ ἀναγκάζω νὰ εἰσέλθῃ, εισδιόζω. **-ra-gen** ἀμὲ προεκτείνομαι ἐντός, εισ-

ανερχομαι. -**regnen** πληρ es regnet herein ή βροχή εισέρχεται. -**reichen** αλλη όρώγω ήρωθεν, εισορέγω, δίδω έντός. -**reiten*** αμς εισέρχομαι ίψιππος, εισελαύνω. -**rennen*** αμς εισέρχομαι βιαίως, εισορμώ. -**rücken** μη κινώ προς τά έσω. //—, αμς έμβάλω. -**rufen*** μη καλώ έντός, εισκαλώ [φωνάζω μέσα]. -**-schaffen** μη εισισχυζω, εισφορῶ* έμβάλλω, έμβιδάζω. -**-scheiden*** αλλη εισδύομαι, εισλάμπω. -**-schicken** μη πέμπω έντός, εισπέμπω. -**-schies-**
sen* αμψ πυροβολώ έντός, έμπυροβολώ. εισορμώ, εισπίπτω. -**-schleichen*** αμς εισέρπω* εισδύομαι, ύπεισχωρῶ. -**-schleppen** μη σύρω έντός, εισέλκω. -**-sehen*** αλλη εισδλέπω, βλέπω έντός. -**-sein*** αμς είμαι έντός* εισήλθον. -**-sin-**
ken* αμς καταδύομαι, έμβυθίζομαι [βουλιάζω]* κα-απίπτω. -**-sol-**
len* αμψ όφειλω νά εισέλθω. -**-springen*** αμς πηδῶ έντός, εισπηδῶ, έμπηδῶ. sich -**steh-**
len* αμψ εισδύομαι, ύπεισέρχομαι, ύπεισχωρῶ. -**-steigen*** αμς ανάβαινω έντός, εισαναβαίνω* έμβάλνω. -**-stellen** μη στήνω έντός. -**-stossen*** μψ εισωθῶ, ένωθῶ [σπουντῶ μέσα]. -**-strömen** αμς εισρέω όρμητικῶς. -**-stürzen** μψ εισωθῶ, ρίπτω έντός, έγκαταρρίπτω. //—, αμς εισορμῶ, εισπίπτω. -**-tragen*** μψ εισέρεω, εισφορῶ, εισκομίζω [κουβαλῶ μέσα]. -**-trei-**
ben* μψ εισβιάζω, εισωθῶ [σπρώχνω μέσα]. -**-treten*** αμς έμβαίνω, εισθαίνω. sich -**-wagen** τολμῶ νά εισέλθω. -**-wälzen** μψ κυλίω έντός, έγκυλίω. -**-wärts** έπερ πρό, τά έσω. -**-weisen*** μψ εισάγω. -**-werfen*** μψ εισρίπτω, ρίπτω έντός [ρίπτω μέσα]. -**-wollen*** αμψ θέλω νά εισέλθω. -**-zie-**

hen* μψ εισέλκω, σύρω έντός. //—, αμς εισελαύνω, εισπορεύομαι vom Lande — μετακομίζομαι από της έξοχης εις την πόλιν. -**-zwinge-**
gen* μψ αναγκάζω νά εισέλθω εισβιάζω.

her-er zählen μψ διηγοῦμαι έν έκτάσει.

her-fahren* αμς άφικνοῦμαι έφ' άμάξης. (μψ) επιπίπτω, επιτίθεμαι (über einen κατά τινος).

her-fallen* αμς επιπίπτω, επιτίθεμαι.

sich **her-finden*** εφρίσκω τόν όρόμον μου προς τά έδω.

her-flattern αμς έρχομαι πτερυγίζων.

her-fliegen* αμς έρχομαι πτόμενος.

her-fliesen* αμς προσρέω έπιρρέω. (μψ) άπορρέω, προέρχομαι, πηγάζω.

her-fordern μψ απαιτώ.

her-führen μψ επάγω, οδηγώ ένταῦθα.

Her gang, der, ή προσέλευσις ή προς τά έδω πορεία. ό όρόμος τά διατρέχοντα, συμβαίνοντα. — der Sache ό όρόμος της ύποθέσεως, der ganze — der Sache τά καθ' έκαστα της ύποθέσεως, τόν όλον του πράγματος.

her-geben* μψ δίδω, αποδίδω παραδίδω* χορηγῶ, παρέχω. seinen Namen zu etwas — παρ' έχω τό όνομά μου προς τι. sich — παρέχω έμαυτόν* συγκατατίθεμαι.

hergebracht (ή herbringen)* κομισθείς [φερμένος], παραδεγμένος, καθιερωμένος, επικρατών, das H-e ή συνήθεια, τό επικρατούν έθιμον, τά νενομισμένα.

her-gehen* αμς προσέρχομαι πλησιάζω. (μψ) περιέρχομαι, περιπατώ, περιδιαβάω. über etwas — καταγίνομαι εις τι, έναςχολού

μαι περί τι. //—, ἀπὸς es geht her συμβαίνει, γίνεται, λαμβάνει χώραν. so geht es her τοιαῦτα εἶναι τὰ συμβαίνοντα. so geht es in der Welt her οὕτως ἔχουσι τα τοῦ κόσμου. hier geht es lustig her εἰς τὸν ἑαυτοῦ εὐθυμία. es geht armselig bei ihm her πενιγρὸν βίον διάγει [ἀσχημα τὰ περὶ αὐτόν].

her-gehören ἀμὴ εἶμαι εἰς τὴν προσήκουσαν θέσιν. du gehörst nie t. hier her δὲν εἶνε ἐδῶ ἡ θέσις σου. Sie gehören hier her ἐδῶ εἶνε ὁ τόπος σας

her-ge-leiten μὴ συνοδεύω ἐδῶ, συμπαραπέμπω ἐν τοῦθᾳ.

her-ge-raten* ἄμὴ καταντῶ, περιέρχομαι.

her-gucken ἀμὴ προσβλέπω ἐδῶ [κυτὰ τὸ ἐδῶ].

her-halten* μὴ παρέχω. προτείνω, ὀρέγω. //—, ἀμὴ—müss η ἀνέχομαι, πάσχω, ὁ σφέρω [παθεῖν].

her-holen μὴ φέρω, κομίζω. ἀναζητῶ. weit — φέρω μακρόθεν.

her hören ἀμὴ ἀκροῶμαι, ἀκούω.

Her ng, der, -s, pl -e, ἡ μαινίς, μαινὴ [ἀρέγγα, βέγγα, φρύσσα]. geräucherter — καπνιστὴ μαινίς. einges lzener — τριγευτὴ (ἀλίπατος) μαινίς.

Herings fang, der, ἡ ἀλιεία μαινίδων.

Herings fischer, der, ὁ ἀλιεὺς μαινίδων.

Heringsnetz, das, τὸ δίκτυον μαινίδων.

her-kommen* ἄμὴ προσέρχομαι, πλησιάζω. (μτφ προσέρχομαι κατέγομαι. das kommt vom Trinken her τοῦτο προέρχεται ἐκ τῆς πομπότητος).

Her kommen, das, ἡ προ-

σέλευσις, ἔλευσις [ὁ ἐρχομός]. (μτφ) ἡ καταγωγή· τὸ γένος, ἡ γενεά. τὸ ἔθνος, ἔθνος, ἡ συνήθεια.

herkömmlich πατροπαράδοτος· παραδεδομένης, συνειθισμένος, καθιερωμένος· ἐπικρατῶν. das ist so — τοιοῦτον ἔθνος ἐπικρατεῖ, τοιαύτη συνήθεια ὑπάρχει.

her-können* ἀμὴ δύναμαι νὰ προσέλθω.

her-kriechen* ἄμὴ πλησιάζω ἔρπον, προσέρπω.

Herkules, der, —, ὁ Ἡρακλῆς.

herkulisch Ἡρακλείος.

Herkunft, die, ἡ ἀριζία, ἔλευσις [ὁ ἐρχομός]. ἡ καταγωγή· τὸ γένος, ἡ γενεά.

her-lallen μὴ ψελλίζω, τραυλίζω.

her-langen μὴ προσφέρω ἐδῶ, δίδω ἐδῶ. //—, ἀμὴ ὁ ἔχω, εἰσκιούμαι, σθάζω ἕως ἐδῶ.

her-lassen* μὴ ἀφίνω νὰ προσέλθῃ.

her-laufen* ἄμὴ προστρέχω. hergelaufen ἀλητεύων, περιπλανητής [σουρτοῦκης].

her-legen μὴ θέτω ἐδῶ, καταθέτω. προθέτω.

her-leiern μὴ διεύρομαι ἄδων, ψαλμῶδῶ, ψάλλω.

her-leiten μὴ προσάγω, ἐπάγω, ὁδηγῶ ἐν ταῦθα. παράγω· γενεαλογῶ. Wasser — ἐποχετεύω ὕδωρ.

Herleitung, die, ἡ προσγωγή, ἡ γενεαλογία.

her-lesen* μὴ διεύρομαι ἀναγινώσκων [διαβάζω].

her-lispeln μὴ ψιθυρίζω.

her-locken μὴ προσελκύω, ἐπάγω.

sich her-machen προσέρχομαι, πλησιάζω, ἔρχομαι. sich über einen—ἐπιτίθεμαι κατὰ τινος.

Hermaphrodit, der, -en, πλ
-en, ὁ ἑρμαφροδίτης [ὁ θηλυκα-
σένηςκος, ἀρσενικοθήλυκος].

Her marsch, der, ἡ ἐπὶ τὰς πορείας, beim -ε παρενόμενος ἐνταῦθα, ἐρχόμενος ἐδῶ [εἰς τὸν ἐργασμὸν].

Hermelin, das, -s, πλ. -e, (ζλ
† λευκή ἑστis, ἡ ἐομένη).

Hermeneutik, die, —, ἡ ἐρ-
μηνευτική.

hermetisch ἑρμητικὸς.

her-murmeln μι τονθορύζω,
υποτονθορύζω [μυρμουριζώ].

her-müssen* ἀμὴ πρέπει νά προσέλθω, ἀναγκάζομαι νά πλησιάσω.

hernach ἔπειτα, μετέπειτα,
εἶτα. μετὰ ταῦτα, ὕστερον.

her-nehmen* (μ) λαμβανω
[παίρνω]. εἰςευρίσκω, πορίζομαι,
ἀντλῶ.

her-nennen * μή καταλέγω,
καταριθμῶ. ἀπαριθμῶ.

hernieder ἐπὶ κατω, πρὸς τὸ κατω.

hernieder- πρόθεμα κινητόν:
χατα-:- -bringen* οὐ χα-

ταῖς ἀνάγκαις, -fahren* ἀπὸς κατέρ-
γομαι, ἐλθόντι κατώ, -kommen*

κατέργασαν -lasse

βιβαζ�ω. - **sehen*** ἀμὶ καταβλέπω.
καταβελῶμαι. - **steigen*** ἀμς κατα-

βαίνω, -ziehen* μη καταβιάζω.
her-nötigen μη ἀναγκάζω να

ἥρωϊ.
heroisch ἥρωικός.

Heroismus, der, —, ἡ ἥρωικότης, ὁ ἥρωισμός.

Herold, der, -s, πλ -e, ó κτῆ-
ρυξ. — sein κηρυκεύω. d s Amt

προς, ὁ ἄρχων· ὁ ἐξου
mein — κύριε, meine —

gnädiger —! αὐθέντα!

etwas werden γίνεσθαι zu
vov, über etwas = sein

τινός, unser — Jesus C
ὁ κύριος ἡμῶν (Ἰησοῦς Χ

den grossen -n spielen
 νομαί, βρενθόσονται, σοδο

[μεγαλοπιάνομαι, κάμνω
[αλόν]. sein eigener -

εἶμαι αὐτεξούσιος — Ὁ
 γὰρ εἰ Κύριε! (πρω

der — so der Knecht d.
 διαπνεῖα τοῦ α γῆ, χύων [

Μαστρογιάννη και τα κοπέ
niemand kann zwei -o

πεν οὐδεὶς δύνανται εὐσεβεῖν. strengē -en r

nicht lange ἡ τῶν ἀνστησῶν
διὰ ἐρησέως, mit grossen

nicht gut Kirschen esse
μεγαλύτερόν σου σκόρδα ρη

Herrchen, das, -s, 7
κύριος κύριος.

her rechnen μη κατα
καταριθμῶ, ἀπαριθμῶ.

Her rechnung, die,
 ρίθμις, καταρίθμις.

her-reichen ἡ ἀρετὴ
Her reise, die, ἡ ἀρετὴ

her-reisen ἀπὸς πορεύου

her-reiten* ἔρχομαι.

Herrenhof, der, ἡ αὐλή μεγιστάνος, τὸ μέγαρον· τὸ κτήμα ἀρχόντος.

Herrenleben, das, ὁ ἀρχοντικός βίος.

herrenlos ἀδέσποτος· ἀνευ κυρίου [χωρὶς ἀσθεντικῆς]. -es Ding πρόμα ἐρημον. ἀδέσποτον [τὸ ῥηματι].

Herrenlosigkeit, ie, —, ἡ ἐκείνου, ἐγκατάλειψις.

Herrenpilz, der, ὁ βολήτης καμνίστης.

Herrensitz, der, ἡ ἔδρα, ἀρχοντικός· τὸ μέγαρον.

Herr gott, das, κύριος ὁ θεός. **herrichten** μὴ παρσκευάζω, ἐτοιμαζῶ.

Herrin die, —, πλ -nen, ἡ κυρία, ἡ δεσποινίς [ἡ κοικῶνα, ἡ ἀφέντισσα].

herrisch κυριαρχικός, δεσποτικός.

Herritt, der, ἐφ' ἑπτα προελαίς.

Herrlein, das, -s, πλ —, ὁ μικρὸς κύριος.

herrlich μεγαλῆτος, μεγαλοπρεπὲς ἐκλαμπρός· λαμπρός, ἐξαισίος.

Herrlichkeit, die, —, πλ -en, ἡ μεγαλοπρεπεία, τὸ μεγαλεῖον· ἡ ἐκλαμπρότης· ἡ ἐκλαμπρότης. Seine — ἡ αὐτοῦ Ἐκλαμπρότης. Eure — ἡ ὑμετέρων (Υ. Ἐκλαμπρότης. die — Gottes τὸ μεγαλεῖον τοῦ θεοῦ.

Herrschaft, die, —, πλ -en, ἡ κυριότης, κυριαρχία, ἐξουσίαρχα· ἡ ποταμεία· οἱ ἐξουσιάρχαι, οἱ πάτεραι· ὁ αὐθέντης καὶ ἡ κυρία [τὸ ἀρχοντικόν, τὰ ἀφεντικά]. **unter sein** — bringen ὑποτάσσω εἰς τὴν ἐξουσίαν μου. **eine gute** — haben ὑποκαίμαι εἰς καλοὺς κυρίους [ἐγὼ καὶ ἀφεντικά] **meine -en**! κύριοι καὶ κυρίαι!

herrschaftlich κυριαρχικός· ἀρχοντικός.

Herrsch begierde, die, ἡ ὑπέρμετρος φιλαρχία.

herrschbegierig εἰς ἄχρον φιλαρχός.

herrschen ἀμὲν δεσπόζω, ἀρχω, ἐξουσιάζω, κυριαρχῶ· ἐπικρατῶ.

herschend δεσπόζων· ἐπικρατούν.

Herrscher, der, -s, πλ —, ὁ κυρίαρχος, ὁ ἀρχων, ὁ ἐξουσιάρχης· ὁ δυνάστης.

Herrscher blick, der, τὸ δεσποτικόν βλέμμα.

Herrscher geist, der, τὸ κυριαρχικόν πνεῦμα.

Herrscher gewalt, die, ἡ κυριαρχικὴ ἐξουσία, ἡ κυριαρχία.

Herrscherin, die, —, πλ -nen, ἡ δυνάστις, δεσπότις, κυρίαρχος [ἡ ἀφέντισσα].

Herrscher stab, der, τὸ (κυριαρχικόν) σιγήτρον.

Herrscher wille, der, ἡ κυρίαρχος βούλησις.

Herrsch sucht, die, ἡ τῆς κυριαρχίας μανία, ἡ ἀρχομανία.

herrschtüchtig ἐπιμανής πρὸς τὴν κυριαρχίαν, ἀρχομανής.

her-rücken μὴ & ἀμὲν προσεγγίζω, πλησιάζω.

her-rufen* μὴ καλῶ ἐνταῦθα, προσκαλῶ.

her-rühren μὴ προέρομαι, πηγάω.

her-sagen μὴ διηγούμαι, διεξέρχομαι.

her-schaffen μὴ πορίζω, προμηθεύω· φέρω.

her-schicken μὴ στέλλω ἐνταῦθα.

he-rschieben* μὴ ὥθω (κινῶ) πρὸς τὰ ἐδῶ.

her-schiessen* μὴ παρέλω, χορηγῶ (χορηγία).// —, ἀμὲν πυ-

ροβολῶ πρὸς τὰ ἔδω, ἔρχομαι ἀνὰ κράτος [ἔρχομαι 'ς τὰ τέσσαρα]

her-schiffen ἄμς προσέρχομαι πλέων, προσπλέω, καταπλέω.

her-schleichen* ἄμῃ προσέρχομαι ἔρπον, προσέρπω. **sich** — ὑπείσέρχομαι, πλησιάζω ἀπαρτι- ρητος.

her-schleppen μὴ σύρω πρὸς τὰ ἔδω, ἐπισύρω.

her-schreiben μὴ γράφω ἐν- ταῦθα. **sich** — ἄμῃ προέρχομαι, πηγάζω. **wo schreibt sich das her?** ποῦθεν προέρχεται τοῦτο;

her-schreiten* ἄμῃ βηματίζω πρὸς τὰ ἔδω, προσέρχομαι βάδην.

her-schwimmen* ἄμς προσ- ἔρχομαι κυλυρῶν.

her-sehen* ἄμῃ προσδίδω ἐν- ταῦθα.

sich her-sehnen ποθῶ μεγα- λῶς νὰ ἔλθω ἐνταῦθα.

her-sein* ἄμς εἶναι προσέχο- μαι· καταγομαι (μτφ) hinter einen — εἶμαι ἐπὶ τὰ ἴσχη τινός. **über etwas** — εἶμαι ἐπὶ δεδομένῃς εἰς τι, καταγίνομαι εἰς τι.

her-senden* ἄμῃ πέμπω ἐν- ταῦθα.

her-setzen μὴ θέτω ἔδω, ἀπο- θέτω. **sich** — καθίζω.

her-stammeln μὴ διεξέρχομαι τραυλίζω, βατταρίζω, τραυλίζω.

her-stammen μὴ κατάγομαι· προέρχομαι.

Herstammung, die, —, πλ- εν, ἡ καταγωγή (γρμ) ἡ παρα- γωγή.

sich her-stehlen* ὑπείσέρχο- μαι λῃθρῶ, ὑπείσχωμαι.

herstellbar ἐπανορθωτός, διορ- θωτός· κατορθωτός, δυνατός.

her-stellen μὴ θέτω ἔδω, το- ποθεῖω ἐνταῦθα. ἐπανορθώνω, διορ- θώνω· κατορθώνω, διαπράττω· ἐκτελῶ, ποιῶ.

Her-stellung, die, ἡ ἐκτελέσις, διάπραξις, ἡ διορθώσις· ἡ ἐπανορθώ- σις, ἀποκαταστάσις, ἡ κατασκευή.

her-stottern μὴ λέγω τραυλι- ζών, τραυλίζω [πσευδίζω]

her-strecken μὴ προεκτείνω.

her-stürzen ἄμς ἐπιπίπτω, καταπίπτω· ἐπιτίθεμαι (über einen κατὰ τινος).

her-traben ἄμς ἔρχομαι δια- τροχάζων, πλησιάζω τροχάζων.

her-tragen* μὴ κομίζω, εἰρῶ ἐνταῦθα.

her-treiben* μὴ ἐλαύνω πρὸς τὰ ἔδω, vor sich — ἐλαύνω πρὸς τὰ πρόσω [λαλῶ].

her-treten* ἄμς προσέρχομαι, προσβαίνω, πλησιάζω.

herüber ἐπὶ δεῦρο, πρὸς τὰ ἔδω [πῶθε, ἐδῶθε]. ἐνταῦθεν· ἐδῶ πέραν.

herüber- πρόθεμα κινήσεως ἐδῶ πέραν, ἐπὶ ταῦδε. **sich be- mühen** μὴ λαμβάνω τον κόπον νὰ ἔλθω ἐδῶ πέραν. **-bringen*** μὴ φέρω ἐδῶ πέραν. **-gehen*** μὴ ἔρχομαι ἐδῶ πέραν. **-helfen*** ἄμῃ einem — βοηθῶ τινι· περάσῃ ἐδῶ. **-kommen*** ἄμῃ ἔρχομαι ἐδῶ πέραν. **-können** ἄμῃ δύναμαι νὰ περάσω ἐδῶ πέραν. **-sehen*** ἄμῃ βλέπω ἐδῶ πέραν. **-tragen*** μὴ διακομίζω· διαδιβάζω ἐδῶ πέραν.

herum ἐπὶ εἰρή, κύκλῳ [κύ- ρω, τριγύρω, τριγύρου], δεῦρο καὶ κεῖσε, δεξιὰ καὶ ἀριστερά. **rund** — ἡ **rund** — κύκλῳ, πέρι, καὶ κλῶσε [βύλαγρον, ὀλοτοόγρον, γυ- ρου γύρου], um die Stadt — περὶ τῆς πόλεως, um die Ecke — περὶ σθεν τῆς γωνίας.

herum- πρόθεμα κινήσεως περὶ-. δια-: **sich herum- balgen** διαπληκτίζομαι, διαμ-

γομαι, σιχ -beissen* μὴ διαβαίνωμαι, διαμαγομαι διὰ τῶν ὀδόντων. -bekommen* μὴ μεταστρέφω μεταπεῖθω [γυρί-
ζω τὰ μυαλά]. -beteln* ἀμὴ περιερχόμεναι ἐπαίων. -biegen*
μὴ περιστρέπτω, περιστρέφω.
-binden* μὴ περιβάω [θενοὺ
τριγύρω]. -bringen* μὴ περ-
στρέφω, κυκλοφορῶ. (μὲν) με-
ταπεινῶ, διαδίδω, διασπείρω
-drehen μὴ περιστρέφω περιδι-
νῶ [στρόφογυρῶ]. sich — πε-
ριστρέφωμαι περιδινοῦμαι [στρο-
φογυρῶμαι, γυρίζω γύρου γύρου].

Herum drehung, die, ἡ πε-
ρίστροφος.

herum-fahren* μὴ περιάγω,
περιερχομαι (ἐπ' ὀχηματος). // —, ἀμὴ
περιερχόμεναι ἐπ' ἀμάξης, περιελύ-
ων περιπλέω. -fechten* ἀμὴ
mit den Händen — χειρομαχῶ.
-flattern* ἀμὴ πτερυγίζω περίξ,
περιέρχωμαι πτερυγίζων. -flie-
gen* ἀμὴ περιπέτομαι, περιπέτα-
μαι [πετάω ὁλόγυρα]. -fragen
ἀμὴ περιερχομαι ἐρωτῶν, ἐρωτῶ
ῖς. -führen μὴ περιάγω, ὁ-
δεύω τῆς ἀμαξίας, bei der Nase
— ἔνω, εἰλω τῆς ῖνός [τραβάω
ἐπὶ τ. μὲν]. -gaffen* ἀμὴ περι-
βίβω χασίων, περιγάζω.

herum geben* μὴ μεταδίδω
[δοῦναι, δοῦναι κύκλῳ, κυκλοδοῦναι
[δοῦναι γύρου γύρου]. -gehen* ἀμὴ
περιέρχωμαι, περιφέρωμαι, κυκλο-
δοῦναι [περυρῶ]. κυκλοφοροῦμαι,
δοκίμομαι, es geht alles mit
mir herum τὰ πάντα μοι φαίνον-
ται περιστρέφόμενα, [ιγγίω [γυ-
ρίζω τὸ κεφάλι μου]. es geht das
Gesehene herum φήμη κυκλοφο-
ρεῖται. — lassen περιάγω, περι-
εἶλω βάλω εἰς κυκλοφορίαν.
Gie-sen* μὴ περιέχω. -gra-
men* μὴ περιούρτω, περισκάπτω.

-hangen* ἀμὴ περισκρέμαμαι,
κρέμαμαι περίξ. -hängen μὴ
κρεμῶ περίξ, περισκρεμῶ. sich
-hauen* διαπληκτιζομαι, διαμα-
γομαι διαξίφωμαι. -holen μὴ
ἐρρω κύκλωθεν, συνάγω κύκλωθεν.
-hüpfen* ἀμὴ περιπηδῶ, περι-
σχιρῶ. -irren* ἀμὴ περιπλανώ-
μαι. -jagen μὴ περιελύων, πε-
ριδινοῶ. / —, εὖς περιτρέτω καλ-
πῶν, περιελύων ἀνα κράτος.
-kommen* ἀμὴ περιέρχωμαι,
περιπορεύομαι πευέρχωμαι ἐξῆς,
μεταδίδωμαι κυκλωτέρως. viel —
περιγυροῦμαι πανταχοῦ [χοσμογυ-
ρῶ]. viel herumgekommen
πολλὰχοῦ περιγυθείς, πολυπλά-
νυτος [χοσμογυρισμένος]. -kön-
nen* ἀμὴ δύναμαι νὰ περιέλθω,
ἡμπορῶ νὰ γυρίσω. -kriechen*
ἀμὴ περιέρχω. -laufen* ἀμὴ πε-
τρέχω, περιστρέφομαι. -legen
μὴ περιβάτω, βάλλω κυκλωτέρως
[θέτω ὁλόγυρα]. sich — κατακλι-
νομαι κύκλῳ. -li gen* ἀμὴ περι-
εἶμαι. (μὲν) εἶμαι περισκοπι-
σμένος. -liegend περιεσπόμενος
περίχωρος, περισκοπισμένος. -nä-
hen μὴ περιρράπτω. -nehmen*
μὴ περιβάλλωμαι τολύσσωμαι. sich
-plagen βασανίζομαι, ταρανάζο-
μαι, τολύσσομαι. sich -prü-
geln διαπληκτιζομαι, ἀξυλοκο-
ποῦμαι. -reichen μὴ μεταδίδω
κυκλωτέρως, προσέρω κύκλῳ, δι-
δω ἐξῆς [δίδω γύρου γύρου].
// —, ἀμὴ ἐπαρκῶ διὰ τὸν γύρον,
ἐξαρκῶ. -reisen* ἀμὴ περιγυ-
ροῦμαι, περιέρχωμαι, ταξιδεύω, um
die Erde — ἐρηγοῦμαι τὴ γῆν.
viel — περιέρχωμαι τόπους πολ-
λοῦς [χοσμογυρῶ]. -reissen*
ἀμὴ περιελίγω βιάω, περιστρω
περιστρέφω βιάω. -reiten* ἀμὴ
περιέρχωμαι ἐφ' ἵππου, περιπιδῶ.
-ennen* ἀμὴ περιτρέχω. -rol-

len μὴ περικυλίω, // —, ἀμὴ περικυλίνομαι, περικυλίομαι. -**rücken** μὴ περικύνω, περιωθέω. // —, ἀμὴ παρατάσσομαι περί, -**rühren** μὴ ταράσσω, διατάσσω. -**rütteln** μὴ περιτινάσσω, τινάσσω. -**schauen** ἀμὴ περιθεῶμαι, περιδύω [κυτάζω γύρου γύρου]. -**schicken** μὴ περιπέμψω, στέλλω τῇδε καί τῶνδε [στέλλω δεξιὰ καὶ ἀριστερά]. -**schiffen** ἀμὴ περιπλύνω, um ein Kap — περιπλέω ἀκρωτήριον. -**schlagen** μὴ περιβάλλω, περιτυλίττω, sich — διαπληκτίζομαι, διαμάχομαι, «φυλοκοποῦμαι». sich -**schlängeln** περιελίσσεται, περιτυλίττωμαι ὁμοειδῶς. -**schließen** ἀμὴ περιέκλωμαι, περιέκλειμαι κρυφίως. sich — περισύρωμαι, περιφέρωμαι. -**schlendern** ἀμὴ περιφέρωμαι βραδείως, περιπλανῶμαι. -**schleppen** μὴ περισύω, σύω τῇδε καί τῶνδε. -**schlingen** μὴ περιπλέκω, περιελίσσεται, περιτυλίττωμαι. sich — περιελίσσεται, περιτυλίττωμαι, περιπλέκωμαι. -**schnüffeln** ἀμὴ περισφραίνωμαι ἀνασπνῶν τὴν βίνα, περιέρχομαι ὁσφραίνόμενος. -**schwärmen** ἀμὴ περιφέρωμαι κατὰ σμήνην περικυμαζῶν, περιφέρωμαι δεῦρο καί εἰς, περιπλανῶμαι. -**schwenken** μὴ περιστρέφω, περιδινῶ, κυκλοφορῶ. -**se-
geln** ἀμὴ περιπλέω. -**sehen** ἀμὴ περιθεῶμαι, περιδύω [κυτάζω γύρου γύρου]. -**sein** ἀμὴ ἔχω περιέσθην, ἔχω περιστραφῆ, περιστοιχίζω, περιποιούμαι. -**senden** μὴ περιπέμψω, ἴδε herum-schicken. -**setzen** μὴ θέτω κύβω, περιθεῶ [θέτω ὀλόγυρα]. -**sitzen** ἀμὴ περικαθῆμαι κύβω [καθῆμαι ὀλόγυρα]. -**spazieren** ἀμὴ περιπορεύομαι περιφέρωμαι. -**spielen**

ἀμὴ παίζω κύβω, παίζω κυκλωτῶς. -**springen** ἀμὴ περιπηδῶ, περισκιρτῶ. -**spritzen** μὴ περιρραίνω, περιρραντίζω. // —, ἀμὴ περιρραίνωμαι, περιρραντίζομαι. -**stehen** ἀμὴ περισταμαι, ἵσταμαι κύβω [στένω ὀλόγυρα]. -**stellen** ἵστανται περί, τοποθετῶ κύβω. -**stöhnen** μὴ περισκαλεῖσθαι, ανασκαλεῖσθαι. -**stossen** ἀμὴ περιωθῶ [σπρώχνω γύρου γύρου]. -**streichen** μὴ περιγίγναι, περιαλείπειν. // —, ἀμὴ περιφέρωμαι περιπλανῶμαι.

Herum streicher, der, ὁ πλῆγος, ὁ ἀλγῆς, ὁ περιπλῆγος [ὁ κλωθογυριστής, ὁ σουρτοῦνης].

herum-streifen ἀμὴ περιτρέφω, περιφέρωμαι [κλωθογυρίζω]. sich -**streiten** διαμάχομαι, διαφιλονικῶ. -**streuen** μὴ διασπῶ, διασκορτίζω. -**suchen** ἀμὴ ζητῶ τῇδε καί τῶνδε [ψάγγω ἔδω καὶ ἐκεῖ]. -**tanzen** ἀμὴ περιγυρῶμαι, (μτφ) einem auf der Nase — ἐμπάζω, μυκτηρίζω τινά. -**tasten** ἀμὴ περιψηλαρῶ, ψηλαρῶ δεξιὰ καὶ ἀριστερά. -**taumeln** ἀμὴ περιφέρωμαι κλονούμενος [τροχίζω γύρου γύρου]. -**tragen** μὴ περιφέρω. -**treiben** μὴ περιελαύνω, περιωθῶ. // —, ἀμὴ περιπλανῶμαι, sich — περιφέρωμαι, περιπλανῶμαι [κλωθογυρίζω], sich mit einem — συνανακτρέφωμαι πρὸς τινά.

Herum treiber, der, ὁ ἀλγῆς, πλανούτης [ὁ σουρτοῦνης].

herum-treten ἀμὴ τάττω κύβω [σπῆνωμαι ὀλόγυρα] περιστοιχίζω, auf etwas — καταπατῶ τε. -**trinken** ἀμὴ πίνω φετῆ, πίνω κύβω. -**tummeln** μὴ περιγίγναι, περιελαύνω [σπρωγυρίζω]. (μτφ) βασανίζω, τυραννῶ. sich — περιγίγναι, κινῶμαι. -**wälzen** μὴ περικυλίω, περικλύω, sich —

περικυλίωμαι, συγκυλίωμαι. -**wandern** ἀμὴ περιπορεύομαι, περιπλανῶμαι. -**wenden** ἀμὴ περιστρέφω [σπρωγυρίζω].

Herum wenden, das, ἡ περιστροφή [τὸ σπρωγύρισμα].

herum-werfen μὴ περιρρίπτω, ῥίπτω τῇδε καί τῶνδε, διασκορτίζω. sich — στρέφωμαι ἀποτόμως. -**wie ein Wind** μὴ & -**winden** μὴ περιελίσσεται, περιτυλίττω. -**wohnen** ἀμὴ περιοικῶ, κατοικῶ πέρι. -**wühlen** ἀμὴ περισκαλεῖσθαι, σκαλίζω δεξιὰ καὶ ἀριστερά. sich -**zanken** διαμάχομαι, ἐρίω, λογομαχῶ.

he um-zausen μὴ διασύρω, διατρίβω. -**ziehen** μὴ περιελκύνω, περισύρω, περιβάλλω. (μτφ) bei der Nase — βινῶ, ἔλκω τῆς βίνας, ἄγω καὶ φέρω κατὰ τὸ δεξιὸν [τραβῶ ἀπὸ τῆς βίνας]. // —, ἀμὴ περιπορεύομαι, περιφέρωμαι, περιπλανῶμαι [τριγυρίζω].

herunter ἐπὶ κάτω, πρὸς τὰ κάτω, von oben — ἀνωθεν πρὸς τὰ κάτω — mit dem Schwätzer! κάτω ὁ φλόρος! — mit euch! κατέβητε! [κατεβάζετε κάτω].

herunter πρόθεμα κινητικόν: κατὰ — Σημ. Λέγεις ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ herunter ἑλλειπούσας ὁ ἐνταῦθα ζῆται ἐν ταῖς ἀπὸ τοῦ herab ἀρχομέναις λέξεσιν.

herunter-bringen μὴ καταβιβάζω, ταπεινῶν, ἀφανίζω, καταστρέφω. -**fahren** ἀμὴ κατέρχομαι, καταφέρωμαι, φέρομαι κάτω. -**fallen** ἀμὴ καταπίπτω. -**fliegen** ἀμὴ καταπέτομαι, ἵπταμαι κάτω. -**fließen** ἀμὴ καταρρέω. -**gehen** ἀμὴ κατέρχομαι, καταβαίνω. -**hangen** ἀμὴ κακρέμαμαι, κρέμαμαι κάτω. -**hängen** μὴ κρεμῶ κάτω. ἐκκρεμῶ [ἐκκρεμῶ]. -**heben** μὴ καταβιβάζω

[κατεβάζω]. -**helfen** ἀμὴ βοηθῶ πρὸς, κατάδωκ. -**kommen** ἀμὴ κατέρχομαι, ἔρχομαι κάτω. (μτφ) ἐκπίπτω παρακμάζω [ἐξεπίπτω]. -**lassen** μὴ καταβιβάζω [κατεβάζω] χαμηλόνω. sich — καταβαίνω, κατέρχομαι, ταπεινῶμαι. -**laufen** ἀμὴ κατέρχομαι τροχάδην, τρεχῶ κάτω. -**machen** μὴ καταβιβάζω, λύνω, ἀφανίζω. (μτφ) ἐκπίπτω, ὑβρίζω. -**müssen** ἀμὴ πρέπειν γὰρ κατὰ. -**nehmen** μὴ καταβιβάζω. ἐκκρεμῶ [ἐκκρεμῶ]. -**reichen** μὴ ἐκτείνω πρὸς τὰ κάτω. βίβω κάτω. // —, ἀμὴ θνήσκω ἕως κάτω. -**reissen** μὴ κατέλκω βίβω, σύρω κάτω βίβω: καθαιρῶ, κατακρημνίζω. (μτφ) ταπεινῶ, ἐξευτελίζω. -**reißen** μὴ κατακυλίω. -**rücken** μὴ κινῶ πρὸς τὰ κάτω. // —, ἀμὴ προχωρῶ πρὸς τὰ κάτω, προβαίνω κάτω. -**schicken** μὴ πέμψω κάτω, στέλλω κάτω. -**schießen** μὴ κινῶ πρὸς τὰ κάτω, ὠθῶ κάτω. -**schien** ἀμὴ ποροβολῶ ἀνωθεν, καταποροβολῶ. // —, ἀμὴ καταφέρωμαι, κατέρχομαι δομητικῶς. -**schlagen** μὴ ἐκκρούω κάτω, κατακρούω. -**schmeissen** μὴ ἴδε herunterwerfen. -**sehen** ἀμὴ καταθεῶμαι, καταβλέπω, βλέπω κάτω. (μτφ) auf einen — βλέπω τινά μετὰ περιφρονήσεως, ἀπαφῶ τινά. -**setzen** μὴ καταβιβάζω, υποβιβάζω, καθαιρῶ, ταπεινῶ. den Preis — καταβιβάζω τὴν τιμὴν. sich — υποβιβάζωμαι, καταβιβάζομαι, ταπεινῶμαι. -**sinken** ἀμὴ βυθίζομαι, καταβύωμαι [βουλιάζω]. ἐκπίπτω. -**steigen** ἀμὴ καταβαίνω. -**stellen** μὴ θέτω κάτω, καταθέτω, καταβιβάζω. -**stossen** μὴ ἀποθῶ κάτω [σπρώχνω κάτω]. -**stürzen** μὴ κατακρημνίζω. sich — κρημνίζομαι, κατα-

κρημνίζομαι. -**thun*** μὴ καταδι-
δάξω· βάλλω παρακίτω. -**tra-**
gen μὴ φέρω κάτω· καταδιδάξω.
-**wälzen** μὴ κατα ὕλῳ [κατα-
κυλῶ]. -**wärts** ἐπὶ πρὸς τὰ κάτω.
-**werfen*** μὴ καταρρίπτω, ῥίπτω
κάτω. -**ziehen*** μὴ σύρω κάτω,
καθελκω· καταδιδάξω. || —, ἄμς
μετοικίζομαι κάτω, μετοικῶ κάτω.

hervor ἐπὶ ἔξω· ἐνώπιον [φά-
ρα]· —! ἔξελθε! πρόσθε! [φάρα]

hervor- πρόθεμα κινήσιν·
ἐκ-, προ-. προσεν-. -**blicken**
ἀμὴ προκύπτω, προβαίνω, προαι-
νοῦμαι. -**brechen*** ἄμς προβαί-
νω μεθ' ὁρμῆς, προεκβαίνω, ἐξ-
ορμῶ, ἐκπιδῶ. -**bringen*** μὴ
προσφέρω· προεκφέρω· ἐκφέρω, ἐκ-
ορμῶ, παραγω.

Hervorbringung, die —,
ἡ παραγωγή, ἡ γένεσις.

hervor-drängen μὴ ἔξωθῶ
προωθῶ [ἔξοκουντῶ]· sich —
προεκβαίνω δι' ὠθήσεως, προβαίνω
ὠθῶν. -**dringen*** ἄμς προεξέρ-
χουμαι βιαιῶς· ἀναφύομαι, ἐξανα-
φύομαι. -**führen** μὴ προεξάγω,
προεκφέρω· ἐξάγω. -**gehen** ἄμς
προεξέρχουμαι· προβαίνομαι. (μτφ)
καταφαίνομαι, γίνομαι θανερός,
daraus geht hervor ἐκ τούτου (ε-
νεταὶ δῆλον, ἐκ αὐτῶν καταφαίνε-
ται. -**glänzen** ἀμὴ ἐκλάμπω,
προεκλαμπω. (μτφ) δ' ἀπρέπω, ἐκ-
πρέπω. -**guck** n ἀμὴ προκύπτω,
προεκβαίνω, προβαίνομαι, προ-
βαίνομαι. -**heben*** ἀμὴ ἐξάγω,
προεξάγω. besonders — ἐξάγω
ἐκπεριρίτω.

Hervorhebung, die, ἡ ἔφαρ-
σις, ὁ ἰδιαίτερος τόνισμος.

hervor-holen μὴ προεκφέρω,
ἐκφέρω. -**kehren** μὴ προεκφέρω,
(μτφ) καταδεκνύω. -**keimen** ἄμς
ἐκδαστάνω. -**kommen*** ἄμς
προεξέρχουμαι, προβαίνω· ἀναφαί-

νομαι, ἀναδύομαι, ἀνακύπτω,
-**können*** ἀμὴ δύναμαι· να ἄνα-
φνω. -**kriechen*** ἄμς ἐξέρχουμαι,
προεκδύομαι. -**langen** μὴ ἐκβαί-
λω, ἐκφέρω, προεκβάλλω. -**las-**
sen* μὴ ἀφίνω νὰ ἐξέλθῃ. -**lau-**
fen* ἄμς προεκτρέχω, ἐκτρέχω
προτρέχω. -**leuchten** ἀμὴ ἐκ-
λάμπω, (μτφ) καταφαίνομαι, εὐπὶ
κατάδηλος, daraus leuchtet her-
vor ἐκ τούτου δῆλον. -**locken**
μὴ ἐξελκύνω, ἐξάγω ἐπιτηδεύω,
sich -**machen** ἐξερχομαι· προ-
φαίνομαι, προβαίνω. -**müssen***
ἀμὴ πρέπει νὰ ἐξέλθῃ, δεῖν νὰ
ἀναφανῶ. -**nehmen*** μὴ λαμβά-
νω ἔξω, σύρω ἔξω. -**quellen***
ἄμς ἀναδύω, ἀναδύω· προε-
κρέω. -**ragen** ἀμὴ προεξέχω, ἐξ-
άγω· διαπερῶ, προεξέχω.

Hervor ragen, das, ἡ προεξέρ-
χη. (μτφ) ἡ ὑπεροχή, ἐκπρέπειναι.

hervorragend ἐξέχων, πρὶν
ἔχων. (μτφ) διαπερῆς, ἔξαρχος.

Hervorragung, die —, ἡ
προεξοχή, ἡ προσηχή. (μτφ) ἡ ὑ-
περοχή, ἐκπρέπειναι, διασημήτης.

hervor-rauschen ἄμς ἐξέρ-
χουμαι μετὰ ὑπέρβου, ἐκδύομαι ὑπε-
ρυδωδῶς. -**recken** μὴ προτείνω,
ὀρέγω. -**reichen** μὴ ὀρίγω ἔστω
θεν, προεκτείνω. -**rennen*** ἄμς
ἐκτρέχω, προτρέχω. -**rücken**
μὴ προκινῶ, προωθῶ. || —, ἄμς
ἐξέρχουμαι, προβαίνω· προεκλύνω.
-**rufen*** μὴ καλῶ ἔξω, ἐκκαλῶ,
αφωνάζω ἔξω, (μτφ) παρακαλῶ
προσηνῶ. -**schieszen*** μὴ παρα-
βολῶ ἔξω. || —, ἄμς ἐκφύομαι,
ἐξορμῶ [ἔξορμῶμαι]· ἐκδαστά-
νω. -**schimmern** ἀμὴ προκλά-
πω, ἐκλάμπω ἀμυδρῶς. -**schlei-**
chen* ἄμς ἐξέρπω, ἐξέρχουμαι· ἀ-
παρατήρητος. -**schleppen** μὴ
σύρω ἔξω. -**spriessen*** ἄμς ἐκ-
δαστάνω (ἀναδαστάνω). -**sprin-**

ἀμὲς ἐκπηδῶ, προκηδῶ, προ-
 διὰ πηδύματος. -**spritzen**
 κρᾶντιζῶ. // —, ἀμὲς ἀναβλύ-
 ἀναδρῶ. -**sprossen** ἀμὲς
 σπᾶνιο, ἀναβλαστᾶνω. -**spru-**
 ἀμὲς ἀναβλῆζω, ἀναδρῶ.
chen* ἀμὲς διαπρέπω, ἐκπρέ-
 διακρίνομαι, διαλαμπῶ. -**ste-**
 ἀμὲς ἐκπρέπῃς, διαπρέπῃς· δια-
 μινος, ὑπέρστροφος. -**stehen***
 προέρχω, προσεγγίζω. - **te-**
 ἐξέρχων, προσεγγίζων. -**stos-**
 μὴ προσωθῶ. -**strecken**
 προεκτείνω, προεκβάλλω.
ömen ἀμὲς προορῶ, ἐκρέω
 τικῶς. -**stürzen** ἄς ἐκφεί-
 ῶ, ἐξορῶ [ἐξαπτηθῶμαι].
hen μὴ ἐκζητῶ, ἀναιρεῖν.
n* μὴ ἐκβάλλω, ἐξάγω. sich
 ἀκρίνομαι, διαπρέπω, πτω-
 -**treiben*** μὴ προελαύνω,
 ὁθῶ. -**treten*** ἀμὲς προβαί-
 προέρχομαι. ἐξέρχω, προσεγγί-
 διακρίνομαι, ἐπικρατῶ, ἐπι-
 ῶ· ὑπερσχύω. (μτφ) κατα-
 μαι, καταδεικνύομαι, γίνομαι
 vor treten, das, ἡ ὑπε-
 ἡ προεξοχή.
vor-wachsen* ἀμὲς ἀνα-
 αἰ, ἀναβλαστᾶνω, ἀκλαστᾶ-
 (μτφ) αὐξάνομαι, μεγεθύνομαι
 ὶων]. sich -**wagen** τολ-
 νὰ προβῶ, τολμῶ νὰ ἐξέλθω.
hen* μὴ ἐξέλθω, προσέλθω.
 ῶ. (μτφ) ἀναδεικνύω, προάγω.
wärts ἐπὶ δεξιῶ, ἐπὶ ταδε.
 τὰ ἰδῶ [πᾶδε, ἐδῶθε].
her-wagen τολμῶ νὰ
 ἔλθω
r weg, der ἡ δεξιῶ· ὁδός· ἡ
 [ὁ ἐρχοῦν]. auf dem -e
 μινος ἐνταῦθα [εἰς τὸν ἐρχο-
r-wehen ἀμὲς πνέω πρὸς
 ὁθῶ.

her-weisen* μὴ κατευθύνω
 πρὸς τὰ ἰδῶ, δεῖκνύω πρὸς τὰ ἰδῶ.
her-wenden* μὴ στρέφω πρὸς
 τὰ ἰδῶ.
her-werfen* μὴ ῥίπτω πρὸς
 τὰ ἰδῶ. sich — ῥίπτομαι, ἐπι-
 πτω.
her-winken* μὴ einem —
 νέω τὸ νὶ νὰ προσέλθῃ.
her-wollen* ἀμὲς θέλω νὰ
 προσέλθω ὁθῶ.
her-wünschen μὴ einem —
 ἐπιθυμῶ τὴν προσκελευσίν τινος
 sich — ἐπιθυμῶ νὰ ἔλθω ἰδῶ.
Herz, das, -ens, πλ -en, ἡ
 καρδία. das — klopft ἡ καρδία
 πάλλει, unter dem -en tragei
 φέρω ὑφ' ἥπαρος, βαστάζω ἐν τῇ
 κοιλίᾳ, κυφορῶ. von Grund der
 -ens ἐκ τοῦ βάθους τῆς καρδίας
 [ἀπὸ τὰ φύλλα τῆς καρδίας]. das
 thut mir im -en weh τοῦτο ὁθῶ
 δει τὴν καρδίαν μου. das brich
 mir das — αὐτὸ σπαράττει τὴν
 καρδίαν μου. das geht mir zu -en
 αὐτό μοι ἐγγίζει εἰς τὴν ψυχὴν
 einem etwas ans — legen συνι-
 στῶ τινὶ τι θερμῶς. das legt mir
 am -en θεωρῶ αὐτὸ ζήτημα φιλο-
 τιμίας. einem das — schwer
 machen προσενῶ τινὶ λύπην βα-
 θεῖαν. er wird mir enge ums —
 αἰσθάνομαι στενοχωρίαν ἐν τῇ καρ-
 δια. mir ward warm ums — ἡ
 καρδία μου συνεκινήθη. wie ist es
 dir ums — ? πῶς αἰσθάνεσθαι σε-
 αὐτόν; es ist mir leichter ums
 — αἰσθάνομαι ἀνακούφισιν τῆς καρ-
 διας. etwas auf dem -en haben
 διανοοῦμαι, μελετῶ τι. er spricht
 wie es ihm ums — ist ἔχει ἀνοι-
 χτήν τὴν καρδίαν. von ganzem -en
 ἐξ ὅλης καρδίας. einem von -en
 gut sein ἀγαπῶ τινα ἐξ ὅλης καρ-
 διας. sein — an etwas hängen
 ἀφοσιοῦμαι ὅλος εἰς τι. ein —

für Armen haben ἔχω οἶκτον πρὸς τοὺς πτωχοὺς. mein — ! liebes — ! ὦ φιλὴ φυγὴ! φυγὴ μου! [μάτια μου! φυγοῦλά μου! πουλάει μου!] die Hand aufs — legen θέτω τὴν χεῖρα ἐπὶ τῇ καρδίᾳ. (πρμ) was das — voll ist des geht der Mund über ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ.

her-zählen μὴ ἀπαριθμῶ, καταριθμῶ. an den Fingern — ἀναπερπάζομαι [λογαριάζω 's τα δάκτυλα].

Her zählung, die. ἡ ἀπαριθμῶσις.

herzallerliebste χαριέστατος. **Herz beklemmung**, die, τὸ ἄσθμα, ἡ ψυχικὴ στενοχωρία.

Herzbeutel, der, τὸ περικάρδιον, ὁ περικάρδιος ὕμην.

Herzblatt, das, τὸ φύλλον τῆς καρδίας [τὸ φυλλοκάρδι]. (μτρ) ὁ κατ' ἐξοχὴν ἀγαπητός, ὁ ἐξαιρετικῶς εὐνοούμενος.

Herzblättchen das, (μτρ) τὸ κατ' ἐξοχὴν εὐνοούμενον πρόσωπον.

Herzblut, das, τὸ αἷμα τῆς καρδίας.

herzbrechend σπαραξικάρδιος.

Herzchen, das, -s, ἡ φυγὴ, ἡ καρδία. mein — ! φυγὴ μου! [καρδοῦλά μου! ματάκια μου! πουλάει μου!].

Herz drücken das ὁ καρδιογμός, ἡ καρδιαλγία. (οἶκ) er stirbt nicht am — λέγει ὁ τι αἰσθάνεται [εἶνε ξεσκέπαστο τσουκάλι].

her-zeigen μὴ δεικνύω. **Herzeleid**, das, ἡ ψυχικὴ λύπη, τὸ ψυχικὸν ἄλγος.

herzen μὴ περιπτύσσομαι, ἐναγκαλιζομαι, ἀγκαλιᾶζω.

Herzensangst, die, ἡ ἀδημονία τῆς ψυχῆς, ἡ ψυχικὴ ἀγωνία.

Herzensbruder, der, ὁ κάρδιος ἀδελφός.

Herzensergiehung, die, ἡ ἐκχυσίς τῆς καρδίας.

Herzensfreude, die, ἡ ψυχασμός, ἡ ἀγαλλίασις.

Herzensfreund, der ὁ ἐκχυσίος φίλος.

herzensfroh περιχαρής.

Herzensgrund, der, τὸ θεῖον τῆς καρδίας, αὐτός — ἐκ τοῦ θεοῦ τῆς καρδίας. [ἀπὸ τὰ θεῖα τῆς καρδίας].

herzensgut κάλλιστος, κακάθος, ἀγαθώτατος.

Herzensgüte, die, ἡ καλογαθία.

Herzenskind, das, τὸ ἐξοχτικῶς ἀγαπητὸν τέκνον.

Herzenskummer, der, ἡ λύπη τῆς καρδίας, ἡ ψυχικὴ λύπη.

Herzenskundige, der, πλ -η, ὁ καρδιογνώστης.

Herzenslust, die, ἡ ψυχικὴ εὐθυμία. nach — κατὰ βούλην κατ' εὐχὴν.

Herzensmeinung, die, αἰσθήματα τῆς καρδίας.

Herzenssprache, die, ἡ γλῶσσα τῆς καρδίας.

Herzenswunsch, der, ὁ θεῖος τῆς καρδίας, ἡ ζωηρὰ ἐπιθυμία. nach — κατ' εὐχὴν.

Herz entzündung, die, ἡ γαίσις τῆς καρδίας.

herzerfreuend εὐφροσύνη, χαρμόσυτος.

herzergreifend σπαραξικάρδιος, ἀλγεινός.

herzerhebend ψυχαγωγικόν.

herzerquickend εὐφροσύνη.

Herz erweiterung, die, ἡ στολή τῆς καρδίας.

herzförmig καρδιοειδής.

Herzgegend, die, ἡ καρδία.

Herzgrube, die, τὸ προκά-
ριον

herzhaft εὐκάρδης, εὐψυχος,
εἰσιμνος, θαρραλὴς

Herzhaftigkeit, die, —, ἡ
εὐψυχία, ἡ εὐσταθία, ἡ θαρραλευσία.
her-ziehen* μὴ προτελῶναι. ||
—, αὖς προσέρχεται, μετῴκω ἐν-
ταῦθα.

her-zielen μὴ σκοπεύειν ἐν ταῦθα,
σημαδεύειν ἐδῶ.

herzig (αἰκ) γαριέστατος, γλυ-
κύστατος.

herzinnig ἐγκάρδιος.

Herzkammer, die, ὁ κόλπος
τῆς καρδίας.

Herzkirsche, die, τὸ τραγα-
νὸν κέρασιον.

Herzkirschenbaum, der, ἡ
κεράσια τραγανῶν κέρασιον.

Herzklopfen, das, οἱ παλμοὶ
τῆς καρδίας.

Herzkohl, der, τὸ κραιμευλά-
ρανον

herzlich ἐγκάρδιος. -e Grösse
ἐγκάρδιοι ἀσπαρμοί. || —, ἐπὶ ἐγ-
κάρδιως, ἐκθύμως, ἐκ καρδίας. —
sein ἐξ ὅλης καρδίας, προθυμῶτα-
τα, ἀσμενέστατα, seien Sie mir—
willkommen καλῶς ὠρίσαστε, κα-
λῶς ἤλθετε [χλῖα καλῶς ὠρίσαστε].
das th t mir — leid αὐτὸ με λυ-
πεῖ κατάκαρδα. das ist mir —
lieb χαίρω ἐκθύμως ἐπὶ τούτῳ. —
lachen γελῶ ἐξ ὅλης καρδίας.

Herzlichkeit, die, —, ἡ ἐγ-
κάρδιος εὐκλινεία.

herzlieb ἀγαπητότατος, προσ-
φιλέστατος.

Herzliebchen, das, τὸ φιλο-
τάριον, ἡ φιλιότης.

herzlos ἀκάρδιος ἀνάσῃτος.

Herzlosigkeit, die, —, ἡ ἔλ-
λειψις καρδίας, ἡ ἀνασθησία.

Herzog, der, -s, πλ -zöge,
ὁ δούξ.

Herzogin, die, —, πλ -nen,
ἡ δούκισσα.

herzoglich δουκινός.

Herzogtum, das, -s, πλ
-tümer, τὸ δουκάτον.

Herz pochen, das, οἱ παλμοὶ
τῆς καρδίας.

herzrührend συγκινητικώτα-
τος.

Herzschlag, der ὁ παλμὸς
τῆς καρδίας, ἡ ἀποπληξία.

herzstärkend ἐγκάρδιος, ἀ-
ναληπτικός, ζωστικός, δυναμωτικός.

Herzstärkung die, τὸ ἐγ-
κάρδιον, ἀναληπτικόν, δυναμωτικόν.

Herzstoss, der, (μετ) τὸ ὑ-
στατον κτύπημα.

Herzvergrößerung, die, ἡ
ὑπερτροφία τῆς καρδίας.

herzu ἐπὶ δεῦρο, πρὸς τα ἐδῶ
[ἐδῶθες, πῶδε].

herzu- πρόθμα κινήτόν:
δεῦρο, πρὸς τα ἐδῶ. — **Σημ** Λέ-
ξεις ἀργούμενα ἀπὸ τοῦ **herzu** ἐλ-
λειπούσας δὲ ἐνταῦθα, ζητεῖ ἐν ταῖς
ἀπὸ τοῦ **herbei** ἀρχοιένας.

herzu-bringen* μὴ προσάγω,
προσκομίζω. **sich -drängen**
προσέρχεται ὥθων. -**e len** αὖς
προστρέγω, προσέρχεται ἐν τάχει.
-fliessen* αὖς προσέρω, ἐπι-
ρέω. **-kommen*** αὖς προσέρχο-
μαι. **-lassen*** μὴ ἀφίνω νά προσ-
έλθῃ. **-reiten*** αὖς προσέρχεται
ἔφιππος, πλησιάζω, ἐφ' ἵππου.
-rennen* αὖς προσέρχεται τρο-
χάδην. **-schiffen** αὖς προσπλέω,
προσέρχεται πλέων. **-treten*** αὖς
προσέρχεται, πλησιάζω.

herzvoll πλήρης καρδίας.

Herz weh, das, ἡ κ ρδίαλγία,
ὁ καρδιωγμος.

Herzwunde, die, ἡ πληγὴ
τῆς καρδίας.

herzzerreissend σπαραξι-
κάρδιος.

Hetze, die, —, πλ -η, ἡ κυνηγεσία, κυνηλασία. ἡ ἀγέλη, τὸ στίφος. eine — Hunde ἡ ἀγέλη θηρευτικῶν κυνῶν.

hetzen μι κυνηγεῖω, κυνηγῶ, καταδιώκω, ἐποτρύνω, παρορμῶ. zu Tode — καταπονῶ εἰς ἄκρον, ἀκατακούραζω. (μτφ) mit allen Hunden gehetzt τετραπέρατος διάβολος [τοῦ διαβόλου κάλτοςα]

Hetzer, der, -s, πλ —, ὁ κυνηλάτης. (μτφ) ὁ ἐρεθιστής, ὁ ταρραχοποιός.

Hetz hund, der, ὁ δρομεὺς κύων.

Hetz jagd, die, ἡ κυνηλασία, κυνηγεσία.

Hetz peltsche, die, ἡ κυνηγετικὴ μάστιξ.

Heu, das, -s, ὁ ξηρὸς χόρτος, τὰ ξηρά χόρτα. griechisches — τὸ αἰγόκερας [τὸ μοσχόσιτι]. (οἶκ) Geld wie — haben ἔχω χρήματα με οὐράν.

Heu binder, der, ὁ ἀμαλλοδέτης, δεματιστής.

Heu boden, der, ὁ χορτοβολών, ὁ ἀχυρὸν [ὁ ἀχειριῶνας].

Heu bund, das, τὸ δέμα χόρτου. ἡ ἀμαλλα [τὸ δεμάτι].

Heu bündel, das, τὸ δράγμα, τὸ δεμάτιον χόρτου [τὸ χειρόδελον, χειρόδεilon].

Heuchelei, die, —, πλ -η, ἡ ὑπόκρισις, ὑποκρισία ἡ προσποιήσις.

heucheln μι & ἀμὴ προσποιεῖσθαι, ὑποκρίνομαι.

Heuchler, der, -s, πλ —, ὁ ὑποκριτής.

Heuchlerin, die, —, πλ -nen, ἡ ὑποκρίτρια.

heuchlerisch ὑποκριτικὸς, προσποιητός.

heuer ἐπρ τήτες, ἐφέτος [φέτος].

heuerig ἐφετινός.

Heu ernte, die, ἡ συγκομιδὴ τοῦ χόρτου

Heu gabel, die, ὁ θρίναξ, τὸ θρινάκιον.

Heu haufen, der, ὁ σιμὸς χόρτου, ἡ θημωνιά [ἡ θεμωνιά].

heulen ἀμὴ ὠρυῖσθαι, ὀλοῦσθαι. (οἶκ) κλαίω. der Wind heult ὁ ἄνεμος βορβεῖ [σφυρίζει, σφουρίζει].

Heulen, das, -s, ἡ ὠρυγή, ὁ ὠρυγμός, ἡ ὀλογγή. (οἶκ) ὁ θρήνος, τὰ κλαύματα.

Heuler, der, -s, πλ —, ὁ ὠρυόμενος, ὁ θρηνητής, κλαυστήρ [ὁ κλαψάρης].

Heu mäh, der, ὁ χορτοκόπος, ὁ θεριστής χόρτου.

Heu monat, der, ὁ θεριστής (μήν), ὁ ἰούλιος.

Heu ochs, der, (μτφ οἶκ) τὸ ζωντόβολον [τὸ γομάτι].

Heu pferd, das & -pferdchen, das, ἡ ἀκρίς, τὸ ἀκρίδιον [ἡ ἀκρίδα].

Heurechen, der, ἡ ἀγρίφη [ἡ τσουγγράνα].

heurig ἐφετινός.

Heu schneune, die, ἡ -schap, pen, der, ὁ χορτοβολών.

Heu schober, der, ὁ σωρός χόρτου, ἡ θημωνιά [ἡ θεμωνιά].

Heuschrecke, die, —, πλ -η, ἡ ἀκρίς [ἡ ἀκρίδα].

Heuschrecken grill e, die, ὁ τέττιξ [ὁ τζιτζίκας].

heute ἐπρ σήμερον [σήμερα] — früh σήμερον πρωί. — Abend ἀπόψε. — über acht Tage μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἀπὸ σήμερον, σήμερον ὀκτώ. — vor vierzehn Tagen πρὶ δεκαπέντε ἡμερῶν, σήμερον δεκαπέντε. von — an gerechnet ἀπὸ σήμερον. acht Tage nach — μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἀπὸ σήμερον. bis auf — μέχρι τῆς σήμερον. (πρμ) — mir morgen

ὁ σήμερον εἶνε ἡ σιγά τοῦ ἐνός καὶ αὐρίου τοῦ ἄλλου. — rei morgen tot σήμερον ἀνθῶν αὐρίου κελεύων. — m Pulz morgen im Schlimmiz σήμερον μένιπότης αὐρίου δὲ βουκόλος, σήμερον βασιλεὺς αὐρίου εἰ δὲ θυλάς.

heutig σημερινός. am -en 'Ta-γε τὴν σήμερον (ἡμέραν). der -e Tag ἡ σήμερον ἡμέρα.

heu zutage ἐπρ τὴν σήμερον (ἡμέραν), τὰ νῦν.

Heu wagen der, ἡ χορτοφόρος ἡμαξα, τὸ χορτοφόρον κάρρον.

Heu zeit, die, ὁ καιρὸς τῆς συγκομιδῆς χορτου.

Hexameter, der, -s, πλ. —, τὰ ἑξαμέτρων.

Hexe, die, —, πλ. -n, ἡ φαρμακίς, μάγισσα. (μτφ) τὸ δεισιμα-μένον γύναιον, ἡ εἰνός μέγαιρα [τὸ λαδικό, ἡ στρίγγλα]. (οἶκ) ἡ πανούργος παιδίσκη [τὸ διαβολο-κόριτσον, ὁ ξειδῶτος διαβολός].

hexen ἀμὴ μαγεύω [κάμνω μάγια].

Hexen fest, das, ἡ πανήγυρις μαγισσῶν.

Hexen ges hichte, die τὸ δόγμα περὶ μαγισσῶν.

Hexen glaube, der ἡ πίστις εἰς τὰς μαγείας.

Hexen kunst, die, ἡ μαγεία.

Hexen meister, der, ὁ μάγος, ὁ γόης.

Hexen schuss, der, ἡ ὄφρυ-αλγία.

Hexen spruch, der, τὸ μαγι-κὸν λόγιον.

Hexen tanz, der, ὁ χορὸς μα-γισσῶν.

Hexen werk, das, τὸ μαγικὸν τεχνουργημα ἡ μαγεία, ἡ γοητεία [τὰ μάγια].

Hexerei, die, —, πλ. -en, ἡ μαγεία. das ist keine — οὐχ ἡ

Γλαύκου τέχνη, αὐτὸ δὲν εἶνε με-γάλη θεολογία.

Hiatus, der, —. (γρμ) ἡ χα-σινωδία.

hie ἐπρ 'δε hier. — und da ἐν αγοῦ, ποῦ καὶ ποῦ, ἐδῶ κ' ἐκεῖ.

Hieb, der, -s, πλ. -e, τὸ κτύ-πημα ἡ πληγή, ὁ κτύπος· τὸ τραῦ-μα. τὰ ξύσματα, τὰ δινήματα. auf — und Stich sechlen κτυπῶ ἐκ καταφορᾶς καὶ διακλήψεως, κτυπῶ διὰ τῆς κόψεως καὶ τῆς αἰγμῆς. (μτφ) einen — beibringen ἡ ge-hen καταφέρειν πληγὴν. er hat ei-nen — εἶνε βεδορημένος [πιωμέ-νος]. (πρμ) auf einen — fällt kein Baum δι' ἐνός κτυπήματος δὲν κόπτεται δένδρον.

hiebei ἐπρ 'δε hierbei.

Hieber, der, -s, πλ. —, ἡ σπάθη, μάχαϊρα.

Hieb wunde, die, τὸ τραῦμα κοπτεροῦ ἐργαλείου.

Hiefaoern 'δε Hülthorn.

hienieden ἐπρ νηόδε, ἐν τοῦ-τω τῷ κόσμῳ, ἐδῶ κάτω.

hier ἐπρ ἐνταῦθα, ἐδῶ. — un-ter ἐδῶ κάτω. — oben ἐδῶ ἐπά-νω. von — ἐνταῦθεν, ἀπ' ἐδῶ. von—an ἀπὸ τοῦδε. — auf Erden εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον, εἰς τὸν ἐπά-νω κόσμον. — ist, — sind ἰδοῦ [νέ]. — ist er ἰδοῦ αὐτός [νέ τον]. — ist das Buch ἰδοῦ τὸ βιβλίον. — sind s e ἰδοῦ αὐτοί [νέ τους]. — hin ich ἰδοῦ ἐγὼ [νέ με]. — kommt ἰδοῦ (ὅτι) ἐρχεται. — und da ἐντα, οὔ, ἐνθα καὶ ἐντ, ποῦ καὶ ποῦ, ἐδῶ κ' ἐκεῖ. — zu Lande ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ. — nimm ἰδοῦ, λάβε [νέ]. — fällt mir ein τῶρα ἐνθυμοῦμαι.

hieran ἐπρ ἐνταῦθα, ἐν τούτῳ, ἐν αὐτῷ 'δε daran]. — ist kein Zweifel περὶ τούτου οὐδεμία ἀρσι-βολία ὑπάρχει. — wird man ihn erkennen ἐκ τούτου ὅα ἐναγνοῖ-

πισή τις αὐτόν. — kehre ich mich nicht περί τούτου ἀδιαφοροῦ.

Hierarch. der, -en, πλ -en, ὁ ἱεράρχης.

Hierarchie, die, —, ἡ ἱεραρχία.

hierarchisch ἱεραρχικός.
hierauf ἐπρ ἐπὶ τούτῳ, ἐπ' αὐτῷ, ἐπ' αὐτό. εἶτα, ἔπειτα· μετὰ τοῦτο. πρὸς ταῦτα.

hieraus ἐπρ ἐκ τούτου, ἐξ αὐτοῦ, ἐκ τούτων· ἐνταῦθεν.

hierbei ἐπρ ἐν τούτῳ, ἐνταῦθα. παρὰ ταῦτα, πλησίον τούτου.

hierdurch ἐπρ διὰ τούτου, δι' αὐτοῦ, οὕτως, οὕτω πως.

hierein ἐπρ εἰς αὐτό, εἰς τοῦτο.

hierfür ἐπρ δι' αὐτό, διὰ τοῦτο· ἀντὶ τούτου, ἀντ' αὐτοῦ.

hiergegen ἐπρ κατ' αὐτοῦ ἐναντίον τούτου, ἀντὶ τούτου.

hierher ἐπρ ἐνθάδε, δεῦρο, ἐνταῦθα [ἐδῶναι]. **bis** — μέχρις ἐνταῦθα, ἕως ἐδῶ — und dorthin, δεῦρο κακεῖσε.

herhin ἐπρ ἐνταῦθα· αὐτοῦ, αὐτόθεν.

hierin ἐπρ ἐν αὐτῷ, ἐν τούτῳ. ἐνταῦθα.

hiermit ἐπρ δι' αὐτοῦ, διὰ τούτου· διὰ τοῦ παρόντος.

hiernach ἐπρ μετὰ τοῦτο, ὕστερον τούτου.

hiernächst ἐπρ πλησίον τούτου, ἔγγος τούτου· ἐδῶ πλησίον, παρὰ ταῦτα, πλην τούτου, ἐκτός τούτου.

hierneben ἐπρ πλησίον ἐνταῦθα, ἐδῶ πλησίον.

hiernieden ἐπρ ὅδε hienieden.

Hieroglyphe, die, —, πλ -n, τὰ ἱερογλυφικὰ γράμματα.

Hieroglyphen schrift, die, τὰ ἱερογλυφικά γράμματα.

hieroglyphisch ἱερογλυφικός.

hierorts ἐπρ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, ἐνταῦθα.

Hier sein, das, ἡ παρουσία.

hier selbst ἐπρ ἐνταῦθα, ἐδῶ.

hierüber ἐπρ ἐδῶ πέραν. ἐπὶ τούτῳ, διὰ τοῦτο, δι' αὐτό. περὶ τούτου.

hierum ἐπρ περί τούτου, ἐδῶ περί [ἐδῶ λόγουρα]· δι' αὐτό.

hierunter ἐπρ ἐδῶ κάτω. ὑποκάτω τούτου, κάτωθεν τούτου.

hiervon ἐπρ. περί τούτου, περί αὐτοῦ. ἐκ τούτου, ἐξ αὐτοῦ.

hierwider ἐπρ κατὰ τούτου ἐναντίον τούτου.

hierzu ἐπρ πρὸς τοῦτο. πρὸς αὐτό.

hierzwischen ἐπρ μετὰ τούτων.

hiesig ὁ, ἡ, τό ἐνταῦθα· ἐγγύς, ἐντόπιος, ἡμεδαπός. die -en Behörden αἱ ἐνταῦθα ἀρχαί. das -e Klima τό ἐνταῦθα κλίμα.

hiesu ἐπρ ὅδε hierzu.

Hift horn, das, τὸ κωνηγετικόν κέρας.

Him beere, die, τὰ ἰδαίον μορον τὸ κρίμυρον].

Himbeer eis, das, τὸ παγωτὸν ἰδαίων μόρον.

Himbee saft, der, ὁ γομός ἰδαίου μόρου.

Himbeer strauch, der, ἡ ἰδαία βετο [ἡ σμεουριά].

Himmel, der, -s, πλ —, ὁ οὐρανός — eines Bettes ὁ οὐρανός κλίνης [τὸ κοινοῦκλι]. in den — kommen ἀναβαίνει εἰς τὸν οὐρανόν.

μετὰ αἰῶνα εἰς τὸν παράδεισον. unter freiem — ἐν ὁπαίῳ, am (un) — bef indlich ἐπουράνιος. vom — herab οὐρανόθεν. behüte der — ! ὁ θεὸς γὰρ φυλάξῃ ! weiss der — κύριος οἶδε· ὁ θεὸς το ἡξεύρει.

dem — sei Dank ! εὐχα τῷ θεῷ ! um des -s willen ! πρὸς θεοῦ !

[για ὄνομα θεοῦ !] Gott im —, θεὸς οὐράνιος ! θεὸς μου ! μέγας εἰ κύριε ! — und Erde in Bewegung setzen αἰνῶ οὐρανὸν καὶ γῆν χαλῶ τὸν κόσμον, der — hängt ihm voller Geigen τὰ πάντα τῷ φαίνονται χροῦσά, τὰ πάντα βλέπει βρόντος.

himmelan ἢ -auf ἐπρ εἰς οὐρανόν, ἐπ' οὐρανόν, πρὸς τὸν οὐρανόν.

himmelblau οὐρανόχρους [οὐρανός].

Himmel blau, das, τὸ χρῶμα οὐρανοῦ [τὸ οὐρανόν].

Himmelbett, das, ἡ οὐρανοφόρος κλίνη.

Himmel fahrt, die, (Christi) ἡ ἀνάληψις τοῦ (Σωτῆρος). (Maria) ἡ κοίμησις τῆς Θεοτόκου.

Himmelfahrts tag, der, (Christi) ἡ ἡμέρα τῆς ἀναλήψεως. (Maria) ἡ ἡμέρα τῆς κοιμήσεως (τῆς Παναγίας) ἡ ἑορτὴ τῆς Παναγίας.

himmelhoch οὐρανομήκης, μεσουράνιος ὑψηλότετος, ὑπερῶφλος.

// —, ἐπρ μέχρις οὐρανοῦ [μετώρνα] — bitten παρακαλῶ καὶ ἐξορκίζω.

Himmel reich, das, ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Himmels achse, die, ὁ οὐράνιος ἄξων, ὁ ἄξων τοῦ κόσμου.

Himmels bahn, die, ἡ τροχιά τοῦ οὐρανοῦ.

Himmels bogen, der, ὁ οὐράνιος θόλος.

Himmels burg, die, ἡ καθέδρα τοῦ οὐρανοῦ.

Himmels bürger, der, ὁ κάτοικος τῶν οὐρανῶν, ὁ οὐρανοπολίτης.

himmelschreiend κραυγάζων ἐκδιήκων ἀνήκουστος.

Himmels gegend, die, ἡ γῶρα, ὁ τόπος, ἡ ζώνη, τὸ κλίμα.

Hi'mels gewölbe, das, ὁ οὐράνιος θόλος, τὸ στερέωμα (τοῦ οὐρανοῦ).

Himmels karte, die, ὁ χάρτης τοῦ οὐρανοῦ, ἡ οὐρανογραφία.

Himmels körper, der, τὸ οὐράνιον σῶμα.

Himmels kugel, die, ἡ οὐράνιος σφαῖρα.

Himmels kunde, die, ἡ ἀστρονομία.

Himmels licht, das, τὸ οὐράνιον φῶς.

Himmels luft, die, ὁ αἰθήρ.

Himmels strich, der, ἡ ζώνη, τὸ κλίμα.

Himmels thür, die, ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Himmels wagen, der, ὁ ἀστερισμός τῆς ἄρκτου, ἡ ἄρκτος.

Himmels zeichen, das, τὸ οὐράνιον σημεῖον, ὁ ἀστερισμός, τὸ ἄστρον.

Himmels zelt, das, ἡ σκηνή τοῦ οὐρανοῦ.

himmelwärts ἐπρ πρὸς τὸν οὐρανόν.

himmelweit ἀμήχανος ὅσος, ἀπώτατος, τρισμέγιστος, μέγιστος.

himmlisch οὐράνιος, θεός, ἐξαιτίας.

hin ἐπρ ἐκεῖσε, αὐτόσε, πρὸς τὰ ἐκεῖ. — und her δεῦρα ἀνέεισε [πέρα καὶ πᾶσι]. zur Kirche — πρὸς τὴν ἐκκλησίαν. weit — εἰς τὰ μακράν. oben — πρὸς τὰ ἄνω. hin und her ἔνθεν καὶ ἔνθεν, ἔνθεν ἀνέειθεν. — und her gehen πηγαίνω καὶ ἔρχομαι [πηγαίνειόρμαι]. — und w eder ἐντοτε κάποτε [ἐδῶ κα' ἐκεῖ, καμμά φορά]. für — und zurück διὰ πηγαιμὸν καὶ ἐπιστροφὴν. wo ist er — ? τί ἐγινε; ποῦ εἶνε; auf die Gefahr — κινδυνεύσας. auf sein Versprechen — βασιζόμενος εἰς τὴν υπό-

οχασίν του. — ist — ἀπωλέσθη
ὅτι ἀπωλέσθη· ἔγινε πλέον ὅτι
ἔγινε. auf alle Fälle — ἐν πάσῃ
περιπτώσει, ἐξ ἁπαντος.

hinab ἐπρὶ κάτω, πρὸς τὰ κάτω,
den Strom — κατὰ τὸν ποταμόν,
πρὸς τὸ ρεῦμα. Wie heran hin-
unter.

hinab - πρόθεμα κινητῶν:
κατα-, πρὸς τὰ κάτω — Σημ.
Λέξεις συνθέτους μὲν ἐκ τοῦ **hinab**
ἐλλειπούσας δὲ ἐνταῦθα ζητεῖ ἐν
ταῖς ἀπὸ τοῦ **herab** καὶ **hinun-**
ter ἀρχομέναις.

hinab-bringen* μὴ καταδι-
βάζω [κατεβάζω]. -**dringen*** ἄμς
εἰσδύομαι κάτω, εἰσχωρῶ κάτω.
-**eilen** ἄμς κατέρχομαι ἐν τάχει,
καταίρομαι, τρέχω κάτω. -**fah-**
ren* ἄμς κατέρχομαι· καταπλέω.

Hinab fahrt, die, ἡ κάθοδος·
ὁ κατάπλους.

hinab fallen* ἄμς καταπίπτω
[πέφτω κάτω]. -**fliegen*** ἄμς
καταπέτομαι, καθίπταμαι. -**fies-**
sen* ἄμς καταρρέω. -**föhre** μὴ
κατάγω, φέρω κάτω. -**gehen***
ἄμς κατέρχομαι, καταβαίνω [πάγω
κάτω, κατεβαίνω]. -**gleiten*** ἄμς
κατολισθάνω [γλιστράω κάτω].
-**hängen*** ἄμς κατακρέμαμαι,
κρέμαμαι κάτω. -**hängen** μὴ
κρεμῶ κάτω. -**kommen*** ἄμς
κατέρχομαι, ἔρχομαι κάτω. -**krie-**
chen* ἄμς καθέρπω. -**lassen***
μὴ ἀφίνω πρὸς κατάπτωσιν· κατα-
διβάζω. -**laufen*** ἄμς τρέχω πρὸς
τὰ κάτω, κατέρχομαι τροχάδην.
-**purzeln** ἄμς κατακυλίνδομαι,
κατέρχομαι κυδιστῶν [κατεβαίνω
μὲ τούμπαις]. -**schlucken** μὴ κα-
ταπίνω. -**schlürfen** μὴ καταρ-
ροφῶ. -**schwimmen*** ἄμς κατ-
έρχομαι κολυμβῶν. -**seh n*** ἄμς
βλέπω κάτω. -**sinken*** ἄμς κα-
ταδύομαι, βυθίζομαι, καταβυθίζο-

χωμαί [κατ. αρώνω, σκαρφαλώνω].
-kommen* ἀμς ἀνέρχομαι, φθά-
 νω ἐπάνω. **-kriechen*** ἀμς ἀν-
 ἴρω, ανασύρομαι. **-langen** μὴ
 τείνω ἐπάνω, ὀρέγομαι πρὸς τὰ ἄνω.
 ||—, ἀμς εὐθάνω ἐπάνω. **-lassen***
 μὴ ἀφίνω νὰ ἀνέλθῃ· ἀνατίθεμαι
 ἀναπέμπω. **-laufen*** ἀμς ἀνατρί-
 γω, ἀνέρχομαι τροχῶν. **-leuch-**
ten αὐτὸ φωτίζω ἕως ἐπάνω· μέγγω
 ἐκ ἀνάβῃ. **-rücken** μὴ κινῶ ἄνω,
 ἀνακινῶ. ||—, ἀμς προβαίνω πρὸς
 τὰ ἄνω, ἀνέρχομαι. **-schaffen** μὴ
 μεταφέρειν ἐπάνω, ἀνακλίσω. **sich**
-schwingen* μὴ ἀνατινασσομαι,
 ἀναπέτομαι, ἀναρμύρομαι ἀνεγείρομαι
 [σηκιάωμαι]· ἀνέρχομαι, καταρθί-
 νω. **-sehen*** ἀμς ἀναβλέπω, βλέπω
 ἄνω. **-steigen*** ἀμς ἀναβαίνω [ἀ-
 νιθεύω]. **-stellen** μὴ θέτω ἐπάνω,
 στήνω ἐπάνω. **-streben** ἀμς τείνω
 πρὸς τὰ ἄνω. **-tragen*** μὴ φέρω
 ἐπάνω, ἀνακαρτίζω· ἀναδοξάζω.
-treiben* μὴ ὀθύνω πρὸς τὰ ἄνω,
 ἐλαύνω ἐπάνω. **-treten*** ἀμς ἀνα-
 βαίνω, βαδίζω πρὸς τὰ ἄνω. **-wäl-**
zen μὴ ἀνακυλινδῶ, ἀνακυλίω.
-wärts ἐπὶ πρὸς τὰ ἄνω. **-wer-**
fen* μὴ ῥίπτω πρὸς τὰ ἄνω, ἀναρ-
 ρίπτω. **-ziehen*** μὴ ἀνέλκω, ἀνα-
 τίσκω, ἀνασπῶ ||—, ἀμς ἀνέρχομαι
 ἀναβαίνω· μετὰ κίεσθαι ἐπάνω, ἀν-
 ολίσσεται.

**Hinauf ziehen, das, ἢ ἀνολ-
 κή, ἀνέλκυσις.**

hinaus ἐπὶ ἔξω, πρὸς τὰ ἔξω.
 hier — ἔδω ἔξω, vorn — ἔμπρο-
 σθεν, hinten — ὀπίσθεν, zur Thür
 — διὰ τῆς θύρας, zum Fenster
 — διὰ τοῦ παραθύρου, ich muss
 — πρέπει νὰ ἐξέλθω, ich weiss
 nicht wo — δὲν ἠξίεσθαι πόθεν νὰ
 ἐλθῶν (μτφ) δὲν ἔχω ποῦ τὴν
 καφαλὴν κλίνω, über etwas — ἐ-
 πέκειναι τινας, ||— ἐπὶ ἔξω! ἔξω
 ἐπ' ἐσὼ! ἐξέλθε! ἐξέλθετε!

hinaus- πρόθεμα κινήθων·
 ἐκ-, προ-, ἔξω. — Σημ. Τὰ σύν-
 θετα ἐν τοῦ **hinaus** ἄντινα δὲν εὐ-
 ρίσκονται ἐνταῦθα, κῆται ἐν τοῖς
 ἀπὸ τοῦ **heraus** ἀρχομένοις.

sich hinaus-be geben* μετα-
 δαίνω ἔξω, ἐξέρχομαι. **-beglei-**
ten μὴ συνοδεύω ἔξω. **-fahren***
 μὴ μεταφέρειν ἔξω, ἐκκυλίω. ||—,
 ἀμς ἐξέρχομαι ἐπ' ἀμάξης, ἐξελαύ-
 νω· ἐκπλέω. **-fallen*** ἀμς κλί-
 πτω, πίπτω ἔξω. **-fliegen*** ἀμς
 ἐκπέτομαι [ξεπετώ]. **-fliessen***
 ἀμς ἐκρέω, ἐκχέομαι, γόνουσι
 ἔξω. **-führen** μὴ ἐξάγω ὁδηγῶ
 ἔξω. **-geben*** μὴ δίδω ἔξω. **-ge-**
hen* ἀμς ἐξέρχομαι, εἶμαι ἐστρα-
 μένος, βλέπω, über etwas —
 ὑπερβαίνω, ὑπερπηδῶ τι. auf et-
 was — τείνω, ἀποβλέπω εἰς τι·
 καταλήγω, καταντῶ εἰς τι. aus
 Fenster geht in den Garten hin-
 aus τὸ παράθυρον βλέπειν εἰς τὸν
 κήπον. **-gucken** ἀμς βλέπω ἔξω
 [κυττάζω] ἔξω. **-jagen** μὴ ἐκ-
 διώκω. **-kommen*** ἀμς ἐξέρχο-
 μαι, auf etwas — καταλήγω, κα-
 ταντῶ εἰς τι. das kommt auf eins
 hinaus τούτο καταλήγει εἰς τὸ
 αὐτὸ συμπέρασμα, τοῦτο καταντᾷ
 ἐν καὶ τὸ αὐτό. **-können*** ἀμς
 δύναμαι νὰ ἐξέλθω. **-lassen** τὸς
 herauslassen, **-laufen*** ἀμς
 ἐξορμῶ, ἐκτρέχω, τρέχω ἔξω, ἐξ-
 έχομαι θροναίος, es läuft auf
 eins hinaus καταντᾷ ἐν καὶ τὸ
 αὐτό. **-leuchten** ἀμς einem —
 φέγγω τινὶ νὰ ἐξέλθῃ (μτφ) προ-
 πέμπω τινα [τὸν ξεπροβοδίζω].
sich -machen σπεύδω νὰ ἐξέλ-
 θω, ἐξέρχομαι ἐν τάχει [ξεπε-
 στρεύομαι, ἀδειάζω τὴ γωνίαν].
-müssen* ἀμς πρέπει νὰ ἐξέλ-
 θω, ἀνάγκη νὰ ἐξέλθω. **sich -pa-**
cken ἀποσκαρκαλίζομαι, κρημνί-
 ζομαι ἔξω [ξεκουμπίζομαι] ἔξω,

ξεπαστρέυμαι]. -prügeln μὴ ἐκδιώκω διὰ βεβήσιμων [βγάνω μὲ τὸ ξύλο]. -reichen μὴ προσκτείνω, πρὸς τὴν ἔξω, προσβάλλω. ἐξέρχω, προσέρχω. ἐξικνούμαι, φθάνω· ἐξαρκῶ, ἐπαρκῶ. -reiten ἴδε herausreiten. -rennen* μὲ ἐξέρχουαι τροχάδην, ἐκτρέχω. -rücken μὴ προωθῶ, προσεφωθῶ [σπρώχνω ἔξω]. //—, ἀμὲς ἐξελάνω, ἐκπορεύουμαι, ἐξέρχουαι. -rufen* μὴ καλῶ ἔξω, ἐγκαλῶ. φωνάζω ἔξω -schaffen μὴ ἐκκομίζω, ἐκέρω· ἐκβάλλω. sich -scheren* κουρεύουμαι (ἀπ' ἑσθῆ), κομμηνίζουμαι ἔξω [ξεπαστρέυουμαι, ξικουμπίζουμαι]. -schicken μὴ ἐκπέμπω, στέλλω ἔξω, ἐξαποστέλλω. -schieben* μὴ προωθῶ, προκινῶ, προσεφωθῶ. (μτφ) ἀναβάλλω, ὑπερθέτω, -schleichen* ἀμὲς ἐξολισθάνω [ξεγλιστράω]. -schreien* ἀμὴ ἐκβοῶ, φωνάζω (πρὸς τὰ) ἔξω. zum Fenster — φωνάζω διὰ τοῦ παραθύρου. -sehen* ἀμὴ βλέπω ἔξω, προκύπτω [κυττάζω ἔξω]· προβαίνω. zum Fenster — βλέπω διὰ τοῦ παραθύρου, προβαίνω εἰς τὸ παράθυρον. -sein* ἀμὲς εἶμαι ἔξω, ἐξῆλθον. über etwas — εἶμαι πέραν τινός, ὑπερέβην τι· ὑπερέχω τι. -setzen μὴ ἐκθέτω, θέτω ἔξω, sich — καθίζω ἔξω. sich über etwas — ὑπερβαίνω τι· ἀπαξιώ τι. -sollen* ἀμὴ ὀφείλω νὰ ἐξέλθω. -sperrén μὴ κλείω ἔξω, ἀποκλείω sich -stehlen* ἐκκλέπτω ἐμαυτὸν, ὑπεκδίδωμαι, ἀποσύρομαι κρυφίως [τὸ κλέω λάσπη, τὸ στρέφω]. -stellen μὴ θέτω ἔξω, στήνω ἔξω, ἐκθέτω. (μτφ) ἀναβάλλω. -stossen* μὴ ἐξωθῶ, ἐκβάλλω δι' ὠθησεως [σπρώχνω ἔξω, βγάζω σπρώχνοντες] -stürzen μὴ ἐκδιώκω βίαιως, κομμηνίζω ἔξω.

//—, ἀμὲς ἐξορμῶ. -thun* μὴ ἐκβάλλω, ἐξάγω [βγάζω]. -treiben* μὴ ἐξωθῶ, ἐξελάνω, ἐκδιώκω. -treten* ἀμὲς ἐκβαίνω, ἐξερχομαι. sich -wagen τολμῶ· ἐξέλθω. -wälzen μὴ ἐκκυλίσω ἔξω. -wärts ἐπὶ πρὸς ἔξω, ἔξω. -weisen* μὴ ἐξαποστέλλω, ἐκδιώκω [διώχνω ἔξω, ξεπαρτίζω]. -werfen* μὴ ῥίπτω ἔξω, -wollen* ἀμὴ θέλω νὰ ἐλθῶ, τείνω, ἐπὶ σφαιραμῶ. wo was das endlich hinaus? ποῦ θὰ καταλήξῃ τοῦτο ἐπὶ τέλους; ποῦ καταλήσῃ τέλος τοῦτο; hoch τείνω εἰς τὰ ὕψη, βλέπω ὕψη μεγαλοφρονῶ, ἔγω μεγάλας ἰδέας. -ziehen* μὴ ἐξέλκω, σύρω ἐξω [τραβῶ ἔξω]. //—, ἀμὲς ἐξελάνω, ἐκπαρεύουμαι, ἐξοδοικωρῶ. sich hin-begeben* μεταβαίνεισθε.

hin-begleiten μὴ συνοδεύεισθε, προπέμπω ἐκεῖσε.

hin-be stellen μὴ παραγγέλλω νὰ παρευρεθῇ ἐκεῖ.

Hin blick, der, ἡ πρὸς τὰ ἐξω, ἡ πρόσφς. (μτφ) ἴμ — κατ' ἀναφορὰν πρὸς, ὡς πρὸς κατ' ὅσον ἀφορᾷ.

hin-blicken ἀμὴ προσδίδωμι h'n-bringen* μὴ φέρω ἐκ τῆς Zeit — καταναλίσκω τὸν χρόνον, διέρχομαι τὸν καιρὸν. sei Lebe — kümmerlich —, ἡ sei — kümmerlich — ζω πενιγρῶς, διαβίον ταλαίπωρον.

hin-brüten ἀμὴ εἶμαι σύννοος, διαλογίζουμαι βαθέως.

hin-denken* ἀμὴ σκέπτομαι διαλογίζουμαι. wo denkst du hin? ποῦ ἔχεις τὸν νοῦν σου; τί σκέπτεσαι;

hinderlich εὐποδοιστικός, ἐμπόδιος. — sein εἶμαι ἐμπόδιον.

hindern μὴ ἐμποδίζω, κυλίσω.

Hindernis, das, -es, πλ -se, τὸ ἐμπόδιον, κώλυμα, πρόσκομμα, εἶν — in den Weg legen παρεμβάλλω πρόσκομμα.

Hinderung, die, —, πλ -en, ἡ κώλυσις, ὁ ἐμπόδισμός τοῦ ἐμπόδισμα.

hin-deuten ἀρῆ, auf etwas — σημαίνω, δηλῶ, ἐμφανίζω τι. auf — δακτυλοδεικτῶ τινά.

Hindin, die, —, πλ -nen, ἡ (μυρία) ἑλαφός.

hin-drängen μὴ ἀπωθῶ, ὠθῶ (σπρηνῶν, σπρῶγων). **sich** — ὠθίζομαι, πρσσωθίζομαι, ὠθοῦμαι — ὁς τὰ ἐκεῖ.

hindurch ἐπὶ δια μέσου, διαρκοῦντος, κατὰ τὴν διάρκειαν — ἐπὶ, κατά, die ganze Nacht — καθ' ἅλην τῆς νύκτα, δι' ὅλης τῆς νυκτός, Jahre — ἐπὶ ἔτη, δλόκληρα, die ganze Zeit — καθ' ὅλον τὸν χρόνον, lange Zeit — (ἐ-ὶ) πολλὸν χρόνον.

hindurch — πρόθεμα κινητόν: ὁ α- — Σημ. Τὰ σύνθετα ἐκ τοῦ **hindurch** ῥίηται ἐν τοῖς ἀπὸ τοῦ **durch** ἀρχομένοις.

hin-dürfen* ἀμὴ μοι ἐπιτρέπεται: νὰ μεταβῶ ἐκείσε, δύναμαι νὰ ὑπάγω ἐκεῖ.

hin-eilen ἀμὴ σπεύδω ἐκείσε.

hinein ἐπὶ ἐντός, εἰσω, εἰσω [μέσα], tief in die Erde — εἰς τὰ ἔγκατα τῆς γῆς, nur — ! εἰσελθετε λοιπὸν! ἐμπρὸς λοιπὸν! (μτφ) in den Tag — ἢ ins Geling — ὅτε ἐν τύχῃ, ἀρρητ': ἀθέμιτα [ἄρας μάταις] er spricht in den Tag — λέγει ὅτε τύχῃ, ὀριλεῖ ἀπερισκέπτως [λέγει ὅτε τοῦ κατεβῆ] ins Blaue — schwatzen οὐρανὸν ἀναγῶν, μαρὸ οὐρόν.

hinein πρόθεμα κινητόν: ἐν-, εἰς-, πρὸς τὰ ἔσω. — Σημ. Τὰ σύνθετα ἐκ τοῦ **hinein** ἄτινα

δὲν εὐρίσκονται ἐνταῦθα, ῥίηται ἐν τοῖς ἀπὸ τοῦ **herein** ἀρχομένοις: **sich** -arbeiten εἰσδύομαι, εἰσχωρῶ, συνακαιοῦμαι, ἐξοικαιοῦμαι συνελθίζομαι. **sich** -begeben* εἰσέρχουαι μεταβαίνειν ἐντός. -**bringen*** μὴ εἰσκομίζω, εἰσάγω, ἐμβάλλω. **sich** -denken φαντάζομαι ἐμαυτὸν ἐν τῷ πράγματι: φαντάζομαι, στοχάζομαι, σχηματοῖζω ἰδεῖν, sich in eines Lage — φαντάζομαι ἐμαυτὸν εἰς τὴν θέσιν τινός. -**drängen** μὴ εἰσωθῶ, εἰσδιᾶζω [σπρῶγων μέσα]. **sich** — εἰσωθοῦμαι, εἰσωθίζομαι. -**dringen*** ἀμὴ εἰσδύομαι, εἰσχωρῶ [γώνομαι μέσα]. -**drücken** μὴ εἰσπιέζω, ἐμπιέζω. -**dürfen*** ἀμὴ μοι ἐπιτρέπεται νὰ εἰσελθῶ. -**eilen** ἀμὴ σπεύδω νὰ εἰσελθῶ, εἰσέρχομαι ἐν σπουδῇ. **sich** -**erstrecken** ἐκτείνουμαι ἐντός, ἐξαπλοῦμαι ἔσωθεν [ἐκπλώνομαι μέσα]. -**fahren*** μὴ εἰσκομίζω, εἰσάγω. // —, ἀμὴ εἰσέρχομαι ἐν ἀμάξῃ, εἰσελαύνω: εἰσπλέω, εἰσορμῶ, εἰσέρχομαι ὁρμητικῶς. -**fallen*** ἀμὴ πέτω ἐντός, εἰσπίπτω, ἐμπίπτω. **sich** -**finden*** κατά-θῶ νὰ εἰσελθῶ, ἐξοικαιοῦμαι, συνελθίζομαι. -**flicke** μὴ ἐμπλέκω. -**flicken** μὴ ἐνράπτω. -**fliegen*** ἀμὴ εἰσπίτομαι, εἰσέχομαι πετόμενος. -**flessen*** ἀμὴ εἰσρέω, ἐγγέομαι: εἰσδύλλω. -**föhren** μὴ εἰσάγω. -**gehen*** ἀμὴ εἰσέρχομαι, ἐμβαίνειν [μπαίνω μέσα]. -**geraten*** ἀμὴ περιπίπτω ἐντός, ἐμπίπτω. -**giessen*** μὴ ἐγγέω [λύω μέσα].

Hinein giessen, das ἡ ἐγγυσις.

inein-gleiten* ἀμὴ ἐνολισθάνω [γλιστρῶ μέσα]. -**helfen*** ἀμὴ βοηθῶ πρὸς εἰσοδόν, ἐμὸ βάζω, ἐμβάλλω. -**holen** μὴ εἰρῶ ἐντός: καλῶ ἐντός. -**jagen** μὴ εἰσε-αἰ-

μου, ἐνοικῶ, εἰσδιώκω [διώκω μέσα]. // —, ἀμς ἰσelaύνω, εἰσφύομαι, εἰσέρχομαι ὁρμητικῶς. -**kommen*** ἀμς εἰσέρχομαι. -**können*** ἀμὴ δύναται νὰ εἰσέλθῃ. -**kriechen*** ἀμς εἰσέρπον εἰσδύομαι. -**lassen*** μὴ ἀφῆναι νὰ εἰσέλθῃ εἰσάγω. -**laufen*** ἀμς ἰστρέγω, εἰσέρχομαι δραματῶς. -**leben** ἀμὴ in den Tag — θιάγαι βίαν ἡμς ὅδιον. ἀδισφορῶ περὶ τῆς αἰρίας, ζῶ ὅπως τὸ ἡ. -**leiten** ἡ εἰσάγω, ἐμβιβάω. Was-ser — εἰσχετεύω ὕδωρ. sic! -**esen*** ἐτοιμασθῆναι ἀναγνώσκων, συνελθῶμαι εἰς τὸ ὕψος (β-ῶλου). -**lenchten** ἂ ἡ εἰσάγω, einem — εἰργῶ τινι νὰ εἰσέλθῃ. -**locken** μὴ εἰσελκύνει ἐπ-τηδεύς, ἔλκυν ἐντός διὰ πανουργίας. -**machen** μὴ ἐβάλλω. -**mars hieren** ἀμς εἰσπαραύομαι, εἰσελαύνω. -**mengen** ἢ -**mischen** μὴ ἐμμιγνύω, ἐγκαταμινύω, **sich** — ἐμμιγνύομαι, ἀκαμινύομαι [ἀνακατεύομαι]. -**mögen*** μὴ ἐπιθυμῶ νὰ εἰσέλθῃ. -**müssen*** ἀμὴ πρέπει νὰ εἰσέλθῃ, ἀνάγκη νὰ ἐμβῶ. -**nötigen** μὴ ἀναγκάζω νὰ εἰσέλθῃ, εἰσδιώ-λω. -**passen** μὴ & ἀμὴ νερ-μίζω. -**pflanzen** μὴ ἐμφυτεύω. -**pressen** μὴ ἐνθλίβω εἰσπιέζω, ἐμπίεω. -**p ügeln** μὴ εἰσδιώζω διὰ βολιδισμῶν [β-ίζω μέσα με ταῖς βολαῖς]. -**reden** ἀμὴ ἐπεμβαίνω εἰς τὴν ὁμιλίαν. in den Tag — λέγω ὅτι τύχη [λέγω ὅτι μου κατιδῇ]. -**reichen** μὴ δίδω ἔσω, προσφέρω ἔωθεν, ὁρέγω ἐντός [δίδω μέσα]. // —, ἀμὴ διήκω εἰς τὰ ἐντός, φθάνω εἰς τὰ ἐνδόν. -**reiten*** ἀμς εἰσέρχομαι ἐφ' ἑπ' ο, εἰσελαύω. **sich** — ἐμπίπτω ἐφ' ἑπ' ο. (μτφ) Ich habe mich hin-eingeritten πῦρα τὸν διάβολον

μου. -**rennen*** ἀμς εἰστρέ-εἰσελαύνω, εἰσέρχομαι τροχάδ. -**rufen*** μὴ καλῶ ἐντός, εἰσ-λῶ [φωνάζω μέσα]. -**schaff** μὴ εἰσχομίζω, εἰσφέρω, ἐμβάλλω. -**schieben*** μὴ εἰσωθῶ. -**sch-chen*** ἀμς εἰσδύομαι, εἰσέρ-εἰσχωρῶ, ὑπεισέρχομαι. -**schlie-sen*** μὴ ἐγκαλείω, ἐγκατακλ- [κλείω μέσα]. -**schlucken** καταπίνω. -**schlüpfen** ἀμς εἰσεδύομαι, ὑπεισέρχομαι, ὑπει-δύομαι [χώνομαι μέσα]. -**schlü-fen** μὴ καταρροφῶ. -**schnier** μὴ εἰσαλείφω, ἐγγρῶ. -**schrä-ben** μὴ ἐγκοχλῶ [βιδιώνω σα]. -**schütten** μὴ ἐγγρῶ [χ- μέσα]. -**segeln** ἀμς εἰσπλ- -**se n*** ἀμς εἶμαι ἐν-ός, ἔχω ἐλθῇ [εἶμαι μέσα, ἐμπῆκα]. -**se-ken** μὴ ἐμβυθίζω, βυθίζω [χ- μ.σα, βουτῶ]. -**setzen** μὴ ὁ- ἐντός, ἐνθῆτω. **sich** — ἐγκαθ-μαι [καθίζω μέσα]. -**sinken*** καταδύομαι, (κατα)δυθίζομαι [β- λιάζω μέ α]. -**sperrn** μὴ κλείω [κλείω μέσα] περιφράσ-ἐμφράσσω. -**sprechen*** ἀμὴ ἐμβαίνω εἰς τὴν ὁμιλίαν. -**spr-gen*** ἀμς εἰσ-ηδῶ, ἐμπα-**stecken** μὴ ἐμπηγνύω, ἐμπα- [χώνω μέσα]. **sich** -**stehl** εἰσέρχομαι λάθρα, εἰσχωρῶ κ- φως, ὑπεισέρχομαι [μπαίνει κ- φάτα]. -**steigen*** ἀμς ἀναβα- ἐντός. -**stopfen** μὴ ἐνοτοιόω ἐμβάλλω [χώνω μέσα, παραχών-**stossen*** μὴ & ἀμὴ εἰσώ- ἐνωθῶ [σπρώχνω μέσα]. ἐμ- γνύω [χώνω μέσα]. ἐμπαῶ [η- πῶ μέσα]. -**strömen** ἀμς εἰσ- ὁρμητικῶς. -**stürmen** ἀμς πίπτω, εἰσορμῶ. -**stürzen** ῥίπτω ἐντός καταρρίπτω, κ- χρημνίζω. // —, ἀμς ἐμπίπτω εἰσπίπτω. **sich** — ῥί-τομαι.

τός, ἐμπέτω. **-tauchen** μὴ ἐδύσθαι, ἐμβυθίζω [βουτῶ μέσα]. **-taumeln** ἄμς εἰσέρχουμαι κλονούμενος [παίνομαι τρικλίζοντας]. **-(hin)*** μὴ ἐρδᾶλλω. **-tragen*** μὴ εἰσκομίζω, εἰσέρχω [κρούβαλῶ μέσα]. **-treiben*** μὴ εἰσελάυνω, ἐρδᾶλλω [διώγω μέσα]. **-treten** ἄμς ἐμβαίνειν, εἰσέρχουμαι. **-trinken*** μὴ καταπίνω, πίνω. **-tröpfeln** μὴ ἐνσταίω, ἐνσταλάω **sich -wagen** τολμῶ νὰ εἰσέλθω. **-wärts** ἐπρ πρὸς τὰ ἐντός. **-weben** μὴ ἐνυφαίνω. **-werfen*** μὴ ἐνέριπτω, βλήτω ἐντός, **sich** — βλήτομαι ἐντός, [πρίπτω]. **-wickeln** μὴ ἐνεύλιττω, ἐντυλίττω. **-wirken** μὴ ἐμ-λέγω, ἐνυφαίνω. **-wollen*** μὴ θέλω νὰ εἰσέλθω. **-ziehen*** μὴ εἰσελάω, σύρω ἐντός. (μτφ) ἐμ-πέχω [ἐμπερδεύω, βάζω 'ς τὸ γὰρ] // —, ἄμς εἰσέρχουμαι, εἰσελάυνω. **sich** — ἐμβρέχομαι. **-zwängen** μὴ εἰσδιείνω διὰ βίας. **-hin-fahren*** μὴ κομίζω ἐκεῖσε ἐν' ἀμάξῃς. // — ἄμς μεταβαίνω ἐν' ἀμάξῃς, ἐλαύνω ἐκεῖσε πλεῖον ἐκεῖσε. **längs der Küste** — παρα-λάω τὴν ἀκτὴν. (μτφ οἶκ) **über etwas** — ἐπάγω εἰς τὸ καλόν, τι-νάσσω τὰ πέταλα.

Hin-fahrt, die, ἡ ἐκεῖσε μετά-δασις (ἐν' ἀμάξῃς)· ὁ ἐκεῖσε πλοῦς. **Hin- und Rü-kfahrt**, **Hin- und Herfahrt** ἡ ἀνοδοὺς καὶ κάθοδος, ἡ κίεσις μετάδασις καὶ ἡ ἐπιστροφὴ [δ' πηγαυὸς καὶ ἔρχομός].

hin-fallen* ἄμς πίπτω, κατα-πίπτω.

hin-fällig ἐτοιμόρροπος, ἐτοι-μόρροτος· ἐπικρατής· σαθρός. ἀδέ-κατος, ἐπισφαλής· ἀβάσιμος.

Hin-fälligkeit, die, —, τὸ ἐτοι-μόρροπον, τὸ ἐτοιμόρροτον· ἡ σα-φρύτης τὸ ἀδέβαιον· τὸ ἀβάσιμον.

sich hin-finden* ἐμδανω εἰς τὸν δρόμον, εἰρ σκω τὸν δρόμον μου.

hin-flattern ἄμς ἀπέρχομαι πτερυγίζων.

hin-f-liegen* ἄμς προσπέτομαι, προσπίπτω.

hin-fliehen* ἄμς προσφεύγω, καταφεύγω· φεύγω.

hin-fließen* ἄμς ἐπιπρέω, βέω ἐκείσε. (μτφ) παρέρχομαι.

hinfort ἐπρ τοῦ νοτιοῦ, εἰς τὸ ἔλλον, ἀπὸ τοῦδε.

hin-fühlen μὴ ψηλάφω, ἐπαι-θάνομαι.

hin-führen μὴ ὁδηγῶ ἐκεῖσε.

Hin-gang, der, ἡ ἐκεῖσε πορεία, ἡ ἐκεῖσε μετάδασις [δ' πηγαυός]. (μτφ) ἡ ἀποθώσις, τελευτή.

hin-geben* μὴ παραδίδω, δίδω· παραιτῶ, ἀφίνω. **sich** — παρα-δίδομαι, δίδομαι, ἐπιδίδομαι, ἀφί-νομαι.

Hingebung, die, —, ἡ παραι-τησις, ἀφείσις, ἐγκατάλειψις. ἡ ἀ-ναγῆ, καρτερία, ὑπομονή.

hingegen ἐπρ τοῦναντίον, ἐξ ἐναντίας.

hin-gehen* ἄμς μεταβαίνω ἐκεῖ-σε· ἀπέρχομαι. ἀναγῶν. (μτφ) παρέρχομαι. etwas—lassen παρ-έρχομαι, παρτρέχω, παραλείπω τι. **das mag so** — ἄς ἀφᾶνωμεν αὐτὰ κατὰ μέρος. **wo geht die-ser Weg hin?** ποῦ ἄγει ἡ ὁδὸς αὕτη; **es wird dir nicht so** — δὲν θὰ σοι ἀποθῇ καλῶς· δὲ θὰ σοῦ βγῇ 'εἰ καλόν, δὲν θὰ σου κα οἰῇ.]

hin-gehören μὴ ἀνήκω. **Wo ge- hört das hin?** ποῦ εἶνε ἡ θέσις αὐτοῦ τοῦ πράγματος;

hin-ge-langen μὲ ἀφικνοῦμαι, φθάνω (ἐκεῖσε).

hin-ge-leiten μὴ προσέμπω, συνοδεύω ἐκεῖσε.

hin-geraten* ἄμς περιπύττω, περιέρχομαι, καταντῶ (ἐκεῖ).

hing schieden ὁ μακαρίτης, -ίτης.

hin-giessen* μὴ καταχέω, διαχέω.

hin-gleiten ἄμς ὀλισθάνω [γλιστρῶ].

hin-gucken ἀμὴ παρατηρῶ ἐκεῖσε [κυττάζω ἐκεῖ].

hin-halten* μὴ προτείνειν, ὀρέγω, προεκτείνειν· προσφέρω. ἀναστέλλω, ἐπιβραδύνω, παρεμποδίζω· παρατείνω δι' ἐλπίδων, βουκολῶ, ἐλπιδοχοπῶ [ψευτογελῶ, παιζογελῶ].

hin-hängen μὴ ἐπικρεμῶ, κρεμῶ ἐκεῖ. (μτφ) εἶπας — las en παραμελῶ τι [τὸ κρεμνάω 'ς τὸ καρφί].

hin-helfen ἀμὴ einem βοηθῶ τινι νὰ μεταβῇ ἐκεῖσε. **sich** — διατηροῦμαι, ἐξοικονομοῦμαι, ἀποζῶ. **sich kümmerlich** — ἀποζῶ ἐπιμύχθως [σχυλοζῶ].

hin-holen μὴ φέρω ἐκεῖσε, κομίζω ἐκεῖσε.

hin-horchen ἀμὴ τείνω τὰ ὦτα ἐκεῖσε, ὠτακουστῶ [τεντώνω τ' αὐτιά μου ἐκεῖ].

hin-hören ἀμὴ ἀκροῶμαι, προσέχω ἐκεῖ [ἀφουκράζομαι ἐκεῖ].

hin-jagen μὴ διώκω (ἐκεῖσε)· καταδιώκω. // —, ἄμς ἐπελαύνω, ἐπιτρέχω ἀνά κράτος.

sich hin-kauern ὀκλάζω [κωλοκαθίζω].

hin-kehren μὴ στρέφω, ἐπικάρπτω. ἐπισύρω, σαρώνω πρὸς τὰ ἐκεῖ.

hinken ἀμὴ χωλαίνω, γωλεύω [κουτσαίνω].

Hinken, das. -s, ἡ χωλεία, χωλότης [ἡ κουτσα].

hinkend χωλός [κουτσός].

hin-knieen ἀμὴ πίπτω εἰς τὰ γόνατα, γονατίζω.

hin-kommen* ἄμς ἀφικνοῦμαι, φθάνω (ἐκεῖσε). **wo ist meine Uhr**

hin-mögen* ἀμὴ ἐπιθυμῶ νὰ ὁραγῶ ἐκεῖ.

hin-müssen* ἀμὴ ἠπρέπει νὰ ὁπορῶ ἐκεῖ, ἀνάγκη νὰ μεταβῶ ἐκεῖσε.

hin-nehmen* μὴ ἀποδεχομαι, παραδέχομαι, δέχομαι. eine Beleidigung — καταπινῶ προσβολήν.

hin-neigen ἀμὴ & sich — ἰσχυλίνω, προσκλίνω· ἔγω κλίσιν, κλίνω.

Hin neigung, die, ἡ κλίσις.

hinnen ἐπὶ von — ἐντεῦθεν, ἀπ' ἐδῶ, von — gehen ἀπεργομαι.

hin-nötigen μὴ ἀναγκάζω νὰ μεταβῇ ἐκεῖσε.

hin-purzeln ἀμὴ κατακυδιστῶ, φοιτοῦμαι κυδιστῶν [πηγαίνω μὲ τοῖμας κούτροδολιστά].

hin-raffen μὴ ἐξαρχάω, ἀναρχάω.

hin-reichen μὴ ὀρέγω, προσφέρω. / —, ἀμὴ ἐξαρχῶ, ἐπαρχῶ. οὐκῶ, ἐξικνούμαι, θνήσκω.

hinreichend ἐπαρκής, ἱκανός, ἀρκετός. / —, ἐπὶ ἐξαρκούντως, κανῶς [ἀρκετά].

Hin reise, die, τὸ ἐκεῖσε ταξίδιον, τὸ ταξιδίδιον πρὸς τὰ ἐκεῖ. zu der — μεταβαίνων ἐκεῖσε.

hin-reisen ἀμὴ ἀποδημῶ ἐκεῖσε, ταξιδεύω ἐκεῖσε.

hin-reissen* μὴ ἐξαρχάω, ἀρχάω, ἀποσπῶ· παρασύρω.

hin-reiten* ἀμὴ μεταβαίνω ἐφ' ἵππῳ, ἐπελαύνω· ἀπέρχομαι ἐφ' ἵππος.

hin-rennen* ἀμὴ τρέω ἐκεῖσε, μεταβαίνα θροματός [πηγαίνω τρεχάτος].

hin-richten μὴ στρέφω ἐκεῖσε, διορθῶν πρὸς τὰ ἐκεῖ. θανατώνω, ἀποκτείνω δημοσίᾳ, mit dem Beile — ἀποκεφαλίζω, καρατομῶ. [μτφ] καταστρέφω, ἐξολοθρεύω, ἀπανίζω.

Hin richtung, die, ἡ θανατωσις, ὁ θάνατος.

hin-rollen μὴ κατακυλίω, προκυλίνω [κατρακυλῶ].

hin-rücken μὴ προκινῶ, πλησιάζω. / —, ἀμὴ προσέρχομαι, πλησιάζω.

hin-rudern ἀμὴ κωπηλάτῳ ἐκείσε.

hin-rufen* μὴ καλῶ ἐκεῖσε, φωνάζω ἐκεῖ.

hin-schaffen μὴ κομίζω ἵκε-σε, μεταφέρω ἐκεῖ.

hin-schauen ἀμὴ προσδίδω, παρατηρῶ ἐκεῖ.

hin-scheiden* ἀμὴ τελευτῶ, ἀποθνήσκω [πεθαίνω]. die Hingeschiedenen οἱ νεκροί, οἱ κεκαμημένοι [οἱ πεθαμμένοι].

Hin scheiden, das, -s, ἡ ἀποθῶσις, τελετή.

hin-schicken μὴ προσπέμπω, ἐπιπέμπω, στέλλω ἐκεῖ.

Hinschickung, die, —, ἡ ἀποστολή.

hin-schieben* μὴ προαθῶ, προκινῶ, κινῶ πρὸς τὰ ἐκεῖ.

hin-schiessen* μὴ πυροβολῶ [τραβῶ]· τοξεύω, ἐπιτοξεύω. / —, ἀμὴ ἐφορμῶμαι, ὕρμῳ [ἐκείσε].

hin schiffen μὴ ναυστολῶ, κομίζω ἐπὶ πλοίου. / —, ἀμὴ προσπλέω, πλέω ἐκεῖσε· ἀποπλέω. am Ufer — παραπλέω τὴν ὄχθιν.

hin-schlachten μὴ κατασφάζω, σφάζω, ρεουργῶ [πετσουκόω].

hin-schlagen* μὴ ἀπωθῶ, ὠθῶ ἐκεῖσε. / —, ἀμὴ παίω, καταπαίω, κτυπῶ. καταπίπτω, ἐκτείνομαι κατὰ γῆς.

hin-schleichen* ἀμὴ & sich — προσέρπω, ἐφέρπω. ἀφέρπω, ἀποσύρομαι. (μτφ) die Zeit schleicht hin ὁ καιρὸς παρέρχεται ἀναισθήτως [ὁ καιρὸς γλιστρεῖ καὶ φεύγει].

hin-schleifen* μη ἐπισύρω, ἐφέλω.

hin-schlendern ἄμς βαίνω βραδέως, σύρομαι.

hin-schleudern μη τινάσσω, ἐκτινάσσω, ἐκσπενδονῶ.

hin-schlüpfen ἄμς ἀφέρπω, ἀποσύρομαι, ἐξολισθάνω [ἐξελίσσῃ].

hin-schmachten ἄμς κατήχομαι, μαραίνομαι.

hin-schmeissen* μη ἴδε hinwerfen.

hin-schmelzen* ἄμς κατατήχωμαι, συντήχομαι [λυνών].

hin-schmieren μη ἐπιχρίω, ἐπαλείφω [μουτζαλώνω, πασαλείφω].

hin-schreiben* ἀμὲ ἀναγράφω, καταγράφω.

hin-schütten μη ἐπιχέω, διαχέω [καταχύνω].

hin-schwimmen* ἄμς κολυμβῶ ἐκεῖ ε [πηγαῖνω κολυμβῶντας].

hin-schwinden* ἄμς φθίνω, ἀπομαραινόμεναι, κατατήχομαι.

hin-segeln ἄμς προσπλέω, πλέω ἐκεῖσε, längs der Küste — παραπλέω τὴν ἀκτὴν.

hin-sehen* ἀμὲ προσδίδω, παρατηρῶ (ἐκείσε).

sich **hin-sehnen** ποθῶ νὰ μεταδῶ ἐκεῖσε, sich nach etwas — ποθῶ τι διακαῶς.

hin-sein* ἄμς εἶμαι ἥδη ἐκεῖ, ἤλθον ἐκεῖ, ἀπώλεσθην, οἶχομαι, ἀπόλωλα [πάω, ἐχάθηκα].

hin-senden* μη ἀποστέλλω, ἴδε hinschicken.

Hin sendung, die, ἡ ἀποστολή.

hin-setzen μη θέτω, ἀποθέτω, καταθέτω καθίζω. **sich** — καθίζω, ἐπικλίνομαι.

Hin sicht, die, ἡ ἔποψις, in — auf etwas κατ' ἂν φορὰν πρὸς τι, in dieser — ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔποψιν,

κατὰ τοῦτο, in allen — ἐν ὅπαι, τὰς ἐπόψαις, κατὰ πάντα.

hinsichtlich πρὸς (μετὰ ὑπὸ τὴν ἔποψιν).

hin-sinken* ἄμς ἐκπίπτω, ταπίνω, παραμαίω.

hin-sollen ἀμὲ δεῖναι νὰ ταδῶ ἐκεῖσε.

hin-springen* ἄμς πηδῶ, τὰ ἐκεῖ, προσπηδῶ, προστρέχω.

hin-starren ἀμὲ προσβλέπω, ἀσκαρδαμυκτι.

hin-stellen μη θέτω, στήνω, βάλλω, τὰ ἐκεῖ, διαθέτω, sich — τίττωμαι.

hin-sterben* ἄμς ἀποθνήσκω, ἀπομαραινόμεναι φθίνω, παραμαίω.

hin-streben ἀμὲ τείνω (τὰ ἐκεῖ), προθυμοῦμαι, φιλοτιμώμαι.

hin strecken μη ὀρέγω, τείνω, προεκτείνω, einen (τόν) στρώνω τινὰ κατὰ γῆς / νεκρῶν.

sich — ἐκτείνομαι [τεντώνομαι].

hin-streichen* μη ἐπιχρίω, ἐπαλείφω, / —, ἄμς ἐπιψάω.

Zeit streicht hin ὁ καιρὸς φεύγει.

hin-streuen μη ἐπιπάσσω, ταπᾶσσω, ἐπισπείρω, διασπείρω.

hin-strömen ἄμς ἐπιρρέω, ρομαί ὀρμητικῶς, συρρέω, συθροίζομαι.

hin-stürzen μη καταρρίπτω, κατακρημνίζω, / —, ἄμς ἐπιπίπτω, ἐφορμῶ, ῥίπτομαι, κρημνίζομαι, πίπτω.

hin-sudeln μη γράφω ἐπιστέμνω, ῥυπαρογράφω, χρίω [μυτζαλώνω].

hintan ἐπὶ ὀπίσω.

hintan-setzen μη παραμαίω, ἀπαξιώ, παραγκωνίζω.

Hintan setzung, die, ἡ παραμέλησις, ὀλιγόρησις, ἀπαξίω, ἡ παραγκωνίσις.

hintan-steinen* μη εἶμαι ὀπίσω.

τος μένω έχατας ἀπαξιῶμαι, εἰ-
μαι παρηγωνισμένος.

hinten ἐπὶ ὀπίσθεν, ὀπίσω, nach
— zu πρὸς τὰ ὀπίσω, von — ὀπι-
σθεν, ἐξοπισθεν. — im Buche εἰς
τὸ τέλος τοῦ βιβλίου, sich — an-
zeigen νωτοδατῶ [ἀναβαίνειν ἐς τὰ
καπνύλια].

hineennach πρὶ κατόπιν.

hinter πρὶ [ἐπὶ μὲν κινῆσεως
μετὰ αὐτ., ἐπὶ δὲ στασεως μετὰ
ἀλλοῦ] ὀπίσθεν, κατόπιν, μετα. —
dem Baume stehen ἵσταμαι ὀπι-
σθεν τοῦ δένδρου. — dem Hause
ὀπισθεν τῆς οἰκίας, die Thür —
sich zumachen κλείω ὀπίσω μου
τὴν θύραν. — sich sehen βλέπω
ὀπίσω μου, etwas — sich lassen
παρέργωμαι τι. — einem herge-
hen παρακολουθεῖν τινά. — einem
her sein καταδιώκω τινά. — einer
Sache her sein εἶμαι ἐνησχολη-
μένος εἰς τι, mit seiner Meinung
— dem berge halten ἀποκρύπτω
τὴν γνώμην μου, εἶμαι κρυφίνου-
ς, er hat es — den Ohren — ὁ θεός
ὡς αἰ φυλάξῃ ἀπ' αὐτὸν τὸν ἄνθρω-
πον, εἶνε πανουργότατος. — die
Schule gehen ἀπορεύω τὸ σχολ-
εῖον — das Licht führen ἐξαπο-
τῶ. — etwas kommen ἐξιγνιάζω
τι. — einander ἀλληλοδιαδόχως.

Hinter hacke, die, ὁ γλουτός
[τὸ κωλομέρι].

hinte bleiben ἀμὲς μένω ὀ-
πίσω.

Hinterbliebenen die πλ., οἱ
ὑπάρχοντες [οἱ ζωντανοί, ἀπομει-
νοντες].

hinter-brin-gen* ἀμὲς κατα-
βύβω, υποβάλλω, ψιθυρίζω, με-
τὰ διγγοῦμαι.

Hinter bringen, das, -s, ἡ
μεταβίβησις, καταβύβις, κατα-
βήνυστις.

Hinterbringer, der, -s, πλ.—

ὁ υποβολεύς, καταμνηντής, μεταβί-
βητής [ὁ μαντατοῦρης, ὁ καταδότης].

Hinterbringung, die, —, ὁ
ψιθυρισμός, ἡ καταβήνυστις, ἡ με-
ταβίβησις.

Hinter deck, das, τὸ κατα-
στομα τῆς πρύμνης.

H'ntere, der, -n, πλ. -n, ὁ
πρωϊτός, ὁ ἀρχίος, ἡ πύγῃ, ὁ ἀ-
φελῶν [ὁ πισινός, ὁ κώλος] ἴδε
καὶ hinter.

hintereinander ἐπὶ ἀλληλο-
διαδόχος, ἀλλεπαλλήλως [καταπο-
διαστα].

Hintergebäude, das, ὁ ὀπι-
σθόδρομος, τὸ ὀπίσθιον οἰκοδόμημα.

Hinter gedanke, der, ἡ ὀπι-
σθοβουλία, ἡ ὑστεροβουλία, ὁ κρυ-
πτὸς σκοπός.

hiter gehen* μὴ ἐξαπατῶ ἀ-
πατῶ, ἐπισβουλεύω.

Hintergehung, die, —, ἡ
ἐξαπάτησις, ἐπισβουλὴ, ἀπάτη.

Hinter glied, das, τὸ ὀπίσθιον
μέλος, ὁ κατ' οὐρανὸν στοιχός, ὁ
ὀπίσθιος στοιχός [στρατοῦ].

Hinter grund, der, τὸ ἐνδο-
τατον, ὁ μυκός, τὸ βάθος. (μτφ)
in den — treten ἐπισκοπεῖσθαι
παραγκινῶμαι in den — stellen
ἐπισκοπεῖσθαι, ἐπισκοπεῖσθαι παραγκινῶν.

Hinter halt, der, -es, πλ. -e,
ἡ παρακαταθήκη, τὸ ἀποταμίευμα
ἡ ἐφεδρεία, ἡ ἐνδρα [τὸ καρτέρι].
einen — haben ἔχω προστασίαν
[ἔχω πλάταις]. im -e liegen ἐν-
εδρεύω [παραμονεύω].

Hinter hand, die, τὸ μετα-
κάρπιον [τὸ κτένι]. (μτφ) τὰ δευ-
τερεια.

Hinter haupt, d s, τὸ ὀπισθο-
κράνιον, τὸ ὀπισθοκέφαλον [τὸ πι-
σωκαύκαλον].

hinterher ἐπὶ ὀπίσθεν, κατό-
πιν, ὑστερον, μετὰ ταῦτα, — sein
παρακολουθεῖν.

Hinterkeule, die, τὸ ὀπισθιον τοῦ μηροῦ, τὸ ὀπισθόμηρον, τὸ ἀκροκώλιον.

Hinter lader der, -s, πλ—, τὸ ὀπισθογεμὲς ὕπλον.

hinter lassen* μὴ καταλείπειν· κληροδοτῶ· ἀφ' αὐτοῦ. — καταλείπομενος.

Hinterlassenschaft, die, — τὰ καταλειφθέντα, τὰ καταλείπομενα· οἱ κατολειπόμενοι· οἱ κληρονόμοι.

Hinterlassung, die, —, ἡ κατάλειψις.

Hinterlauf, der, ὁ ὀπίσθιος πούς (ἐλάφου).

hinter legen μὴ παρακαταθέντω, καταθέντω.

Hinterlegung, die, —, ἡ παρακαταθήκη, ἡ κατάθεσις.

Hinterlist, die, ὁ δόλος, ἡ ἐπιβουλὴ. ohne — ἀδύλως.

hinterlistig ἐπιβουλός, δόλιος, δολερός, ὑπουλός. / —, ἐπρ' ἐξ ἐπιβουλῆς, δολίως.

Hintermann, der, -es, πλ-männer, ὁ οὐραγός, ὀπισθοφυλάξ, ὁ ἀκόλουθος, ὁ ἐπόμενος συμπαίκτης.

Hinter naht, die, ἡ ὀπισθορρῆξ.

Hinter pforte, die, ἡ πίσθια θύρα, ἡ ῥινοπόλη.

hinterücks ἐπρὸς τὰ ὀπίσω, εἰς τὰ ὀπίσω [ἀνάκωλα, πίσω· κωλα]. ὀπισθεν. (μτφ) κρυφίως, ὑπουλῶς, δολίως. — gehen ὀπισθοβατῶ, ἀναποδίζω [πηγαίνω ἀνάνωλα].

Hinter segel, das, τὸ ὀπίσθιον ἱστίον.

Hinter seile die, τὰ ὀπίσθια, τὰ νῶτα.

hinterst ἔσχατος, ὑστατος, τελευταίος.

Hinter stich, der, ἡ ὀπισθορ-

ραφή [ἡ πικνωδελονία, τὸ γασ-

Hinter teil, das, τὸ ὀπίσθιον μέρος. — eines Schiffes ἡ πρῶτη [ἡ πρόμη].

Hinter thür, die, ἡ ὀπίσθια θύρα, ἡ ῥινοπόλη. (μτφ) ἡ ἔκφυσις ἡ ὑπεκφυγή.

Hinter treffen, das, ἡ οὐρά ἡ οὐραγία, οἱ ἐπίτακτοι (στρατιῶται)· ἡ ὀπισθοφυλακή.

hinter treiben* μὴ ἐμπροσθεν· ἀντιτάσσομαι, ἐναντιοῦμαι.

Hintertriebung, die, —, ἡ ἐπιβουλή, ἡ κωλύσις· ἡ ἐναντιότης.

Hinter viertel, das, ἡ κωλύσις [τὰ κωλύμερα].

Hinterwagen, der, ἡ οὐραγία ἡμαξα· τὰ ὀπίσθια ὑποζύγια.

hinterwärts ἐπρὸς τὰ πίσω.

hin-thun* μὴ βάλλω ἐκεῖ, θέτω ἐκεῖ).

hin tragen* μὴ μεταφέρειν, μετακομίζω, διακομίζω (ἐκεῖσε).

hin-treiben* μὴ ὠθῶ, ἐπ' ὠθῶ· ἐλκύνω (ἐκεῖσε). (μτφ) παρῶ· παρορμῶ, παρακινῶ.

hin-treten* ἀμὴ & αὐς προσβαίνω, προχωρῶ, προσέρχομαι.

Hin tritt der, ἡ τελευταία, ἡ πρῶτη.

hinüber ἐπρὸς ἐκεῖ πέραν· πέραν ἐκεῖθεν, ἀντιπέραν, καταντιπέραν [ἀντίπερα].

hinüber- πρόθεμα κινῆται ἐκεῖ πέραν. — Σημ. Λέξεις ἀφ' ὧν μένας διὰ τοῦ **hinüber** μὴ εὐσχομένους δ' ἐλταῦθι, ζῆται ἐν τῷ ἀπὸ τοῦ **herüber** ἀφ' ὧν μένας **sich hinüber-be gehen***

ταβαίνω ἐκεῖ πέρα, μεταβαίνω καταντιπέραν, διαβαίνω [περὶ πέρα].

hinüber-bringen* μὴ διακομίζω, διαδιδάσκω, διαπεριώ. f.

ρεν* μη διαπορθεύω [περνάω περῶ]. ||—, ἄμς διαπεραιούμαι, διαβαίνω, διαπερῶ [περνῶ ἀντίκειρα]. **-führen** μη διαπεραιῶ, διακρούω, διαπορθεύω. **-gehen*** αὐτὸ μεταβαίνειν ἐκεῖ πέραν. **-helfen*** ἀμὴ βοηθῶ πρὸς διάβασιν, καθύψω. **-kommen*** ἄμς ἔρχομαι ἐκεῖ πέραν, διαπεραιούμαι. **-lassen*** μὴ ἀφίνα νὰ περάσῃ, ἐπιτέτω τὴν διάβασιν. **-legen** μὴ ὑπεβῆτο, μεταβῆτο πέραν. **-müssen*** ἀμὴ πρέπει νὰ διαδῶ, ἀνάγκη νὰ περάσω. **-reichen** μὴ ὑπερτείνω, ἔκτενω ἀντιπέραν. ||—, ἀμὴ ἔχῃ πέραν, ἐξικνούμα ἀντιπέραν. **-schwimmen*** ἄμς διαβαίνω καλυμδόν, διανήγομαι, διαπλέω. **-segeln** αὐτὸ διαπλέω. **-setzen** μὴ διακρούω ἀντιπέραν διαπεραιῶ, διαπορθεύω. **-springen*** αὐτὸ διαπηδῶ, ὑπερπηδῶ, πεδῶ πέραν. **-werfen*** μὴ βίπτω ἀντιπέραν, βίπτω ἐκεῖ πέραν. **-wollen*** ἀμὴ θέλω νὰ περάσω ἐκεῖ πέραν, θέλω νὰ διαδῶ. **-ziehen*** μὴ σύρω ἐκεῖ πέραν, σύρω ἀντιπέραν. ||—, ἄμς διακρούομαι, διαβαίνω μετακίζομαι ἀντιπέραν. **hinunter** ἐπρ ἐκεῖ κάτω πρὸς τὰ ἄνω.

hinunter- πρόθεμα κινητὸν: κάτω-, ὑπο-. — Σημ. Τὰ κάτω ἐκ τοῦ **hinunter**, αἵτινα εἰς τὸ ὑπὸ κινούνται: ἐνταῦθα, ζῆται ἐν τῇ πρὸ τοῦ **hinab** καὶ **herunter** ἀγορεύοντι.

hinunter-bringen* μὴ φέρω κάτω, καταβιβάζω. **-fahren*** ἄμς κατερχομαι ἐφ' ἀνάβης, κατελαύνω, καταπλέω. **-fallen*** ἄμς καταπίπτω, die Treppe — πίπτω κατὰ [μετα] τῆς κλίμακος [πέφτω κάτω τῆς σκάλας]. **-gehen*** αὐτὸ καταβαίνω, κατέρχομαι [κατεβαίνω]. **-helfen*** ἀμὴ βοηθῶ πρὸς κατά-

βασιν. **-kommen*** ἄμς κατέρχομαι, ἔρχομαι κάτω. **-können*** ἀμὴ δύναμαι νὰ κατέλθω [μπορῶ νὰ κατεβῶ]. **sich — machen** σπεύδω νὰ καταβῶ. **-schlucken** μὴ κταπίνω. **-sehen*** ἀμὴ βλέπω πρὸς τὰ κάτω. **-springen*** ἄμς καταπηδῶ, πεδῶ κάτω. **-steigen*** αὐτὸ καταβαίνω.

sich hin-wagen τολμῶ νὰ ὑπερῶ ἐκεῖσε.

hin-wälzen μὴ κυλίω πρὸς τὰ ἐκεῖ, κατακυλίω ἐκεῖσε.

hinw-rtz ἐπρ πρὸς τὰ ἐκεῖ, ἐκεῖσε.

Hinweg- der, ἡ ἐκεῖσε οὐδός, ἡ ἐκεῖσε πορεῖα [ὁ πηγαῖος].

hinweg ἐπρ μακράν. — ||—, ἀπελθε! φύγε ἀπ' ἐδῶ! — von hier! μακράν ἀπ' ἐδῶ! — damit! μακράν τὸ οἰοῦτον! ἀπαγε!

hinweg- πρόθεμα κινητὸν: ἀπο-, ἐκ-. — Σημ. Τὰ σύνθετα ἐκ τοῦ **hinweg** αἵτινα ἐλλείπουσι ἐνταῦθα, ζῆται ἐν τοῖς ἀπὸ **weg** ἀγορεύοις.

hinweg-drängen μὴ ἐξωθῶ, **gehen*** αὐτὸ ἀπερχομαι. **-nehmen*** μὴ ἀφαιρῶ, ἀπομακρύνω. **-raffen** μὴ ἐξαρπάξω, ἀναρπάξω. **-setzen** μὴ παραστρίψω, θέτω κατὰ μέρος. **sich — über** etwas — ἀπαζιῶ τι, δὲν καταδέχομαι τι.

hin-weisen* μὴ παραπέμπω, στέλλω ὁδηγῶ. ||—, ἀμὴ auf etwas — ἐμφάνω, δηλῶ, δεικνύω τι. **-des Fürwort** ἀντωνυμία δεικτική.

Hin weisung, die, ἡ παραπομπή.

hin-welken αὐτὸ μαραινόμεν, ἀπομαραινόμεν.

Hin welken, das, ἡ μάρανσις.

hin-wenden* μὴ στρέφω ἐκεῖσε. **sich —** στρέφομαι, ἀποστρέφομαι, ἀπευθύνομαι, δευθύνομαι.

hin-werfen* μη ῥίπτω ῥίπτω κάτω, καταρρίπτω auf das Papier — σκιαγραφῶ, σημειώνω τραχέην.

hinwieder(um) ἔπερ πάλιν, αὐθι.

hin-wollen* ἀμὲν θέλω νὰ ὑπάγω ἔκει, εἶναι, wo willst du hin? ποῦ πηγαίνεις; [για ποῦ τὸ 'βαλες;], sich **hin-wünschen** ἐπιθυμῶ νὰ ὑπάγω ἔκει.

hin-zaubern μη ἐπισύρω διαγοήτεις, ἐρελκύνω θὰ γοήτρων.

hin-zeigen μη ἀμυδερνῶν.

hin-ziehen* μη ἐπισύρω, προσελκύω, παρατείνω, παρατείνω, ἐπιμακύνω. || —, ἄμς μετ'οικίζομαι, μετ'οικῶ μεταβαίνω.

hin zielen ὁμη σκοπεύω, σιμαδῶν ἀποδίδω, τείνω.

hinzu ἔπερ πρὸς αὐτό, πρὸς τοῦτο πρὸς τούτοις, προσέτι, παρεκτὸς τούτου.

hinzu — πρόθεμα κινήτόν: προσ-, παρα-, προσεπι—. Σημ. Σύνθετα ἐ τοῦ **hinzu** μὴ εὐρισκόμενα ἐνταῦθα, ζήτει ἐν τοῖς ἀπὸ τοῦ **herbei** ἀρχομένοις.

hinzu-bauen μη προσοικοδομῶ. **-be kommen*** μη λαμβάνω προσέτι. **-denken*** μη προσεπινοῶ σκέπτομαι πρὸς τούτοις.

-dichten μη προσεπινοῶ, προσμηχανώμαι, ἐφευρίσκω προσέτι. **sich -drängen** προσωθῆναι, προσθίμηναι ὡθῶν. **-eilen** ἄμς σπεύδω πρὸς τούτοις, προσεπιπεύδω. **-fügen** μη προστίτω.

Hinzu fügung, die, ἡ προσθήκη.

Hin zug, der, ἡ ἐκείσε πορεία.

hinzu-gehen* ἄμς προσέρχομαι, πλησιάζω, προβαίνω. **-gehören** ἀμὲν ἀνῆκα ὡσαύτως. **-giesse*** μη προσεπιγέω, προσεγγέω. **-kommen*** ἄμς πρότερχομαι

ὡσαύτως, προσθίμηναι. es ke noch hinzu προσθέτον δ' ἐτι.

Hinzu kunft, die, ἡ πλησιάζω, ἡ προσθήκη. ἴδε **Hinzu**.

hinzu-lassen* μη προσμα, ἀφίνω νὰ πλησιάσῃ. **-fen*** ἄμς προστρέχω, προσετρυχάδην. **-legen** μη προσ-

-lügen* μη προσεπιψεύδομαι. **hi-zu-nehmen*** μη προσδάνω.

hinzu-rechnen μη προσμα, συγκαταριθμῶ, συγκατα-

hinzu-schreiben* μη προσετι, προσγράφω. **-schü** μη προσεπιγέω, προσγέω.

hinzu-setzen μη προσ-

Hinzu setzung, die, ἡ θέσις, προσθήκη.

hinzu-thun* μη προσπροσάπτω ohne eines — τῆς συνεργίας: τινός. **-tragen** προσκομίζω, φέρω πρὸς το

hinzu-treten* ἄμς προσμαι, πλησιάζω, προσθίμηναι.

Hinzu tritt der, ἡ προσέλμῶ, συγκαταλογίζω, προσθέτω.

hinzu-ziehen* μη ἐπισύρω, ἐπισπῶ. προσλαμ, προσδέχομαι συμπεριλαμβαν

Hinzu ziehung, die, ἡ ληψίς mit — τῇ προσλήψει, περιλαμβανομένου, -ης.

Hiebs post, die, ἡ ἀπὸ ἀγγελία, ἡ κακαγγελία.

Hippe, die, —, πλ -n, τὸ δευτήριον τὸ δρέπανον.

Hirn, das, -s, πλ -e, ὁ φάλας ἴδε Gehirn.

Hirn enzündung, die, ἡ γωσίς τοῦ ἐγκεφάλου, ἐγκεφα

Hirn gespinnt, das, τὸ σμα τῆς φαντασίας.

hirnlos ἄνευ ἐγκεφάλου, φρων, [ἑμυαλισμένος].

Hirnlosigkeit, die, —, ἡ ἐλπίς ἐγκεφάλου.

Hirn naht, die, ἡ διπλὴ, ἡ πτυχή, ἡ ροφή τοῦ κρανίου.

Hirn schädel, der, τὸ κρανίον [τὸ κρανίον].

Hirn schäle, die, τὸ κρανίον [τὸ κρανίον].

Hirnverbrann, (μτρ) φρενα-ελαστής, παράφρων [θεοτρελής].

Hirsch, (er, -es, πλ -e, ἡ ἑ-λαρος [τὸ λαρί].

hirschartig ἐλαφοειδής.

Hirsch bock, der, ὁ (ἀρην) ἑ-λαρος.

Hirsch fährt, die, τὰ ἔχνη ἐλάφου.

Hirsch fänger, der, ἡ κυνηγετικὴ μάχαιρα, ἡ κοπίς.

Hirsch geweih, das, τὰ κέρατα ἐλάφου.

Hirsch haut, die, τὸ δέρμα ἐλάφου, ὅτε Hirschfell.

Hirsch hund, der, ὁ θηρευτικὸς κύων.

Hirsch j. gd, die, ἡ θήρα τῶν ἐλάφων, ἡ ἐλαφοθώλια.

Hirsch jäger, der, ὁ θηρευτὴς ἐλάφων, ὁ ἐλαφοθώλος.

Hirsch käfer, der, ὁ ἐλαφο-κάβουρος.

Hirsch kalb, das, ὁ νεβρός, τὸ (μικρόν) ἐλάφιον.

Hirsch keule, die, ὁ ἐλάφειος μύρος, τὸ μηρὸν ἐλάφου.

Hirsch kuh, die, ἡ θήλεια ἑ-λαρος.

Hirsch lager, das, ὁ φωλεὸς (ἡ κοίτη) ἐλάφου.

Hirsch lauf, der, ὁ ἐλάφειος ποὺς.

Hirsch leder, das, τὸ ἐλάφειον δερμα.

Hirsch reh, das, ἡ ἰνδικὴ ἑλαφος.

Hirsch schweis, der, τὸ αἷμα ἐλάφου.

Hirsch ziemer, der, τὰ ὀπίσθια νῶτα ἐλάφου [τὰ πίσ-κάπουλα τοῦ λαρίου].

Hirsch zunge, die, (πτλ) ἡ φυλλίτις, τὸ ἀσπληνόν, τὸ σκολο-πένδριον [τὸ σπληνοδότανον, σπλη-νό/δριον].

Hirse, die, —, ὁ, ἡ κέγγρος, ἡ μελίμη [ὁ κέχρη]. νομ — κέγγρινος.

hirse artig, ἡ -ϊόρμιγ κέγγρινος.

Hirse korn, das, ὁ κόκκος κέγγρου. (Finne) ὁ κέγγρειος ἔρπηξ, ἡ ἐρίλις [ἡ φακίδα].

Hirse mehl, das, τὸ κέγγρινον ἄλευρον.

Hirt, der, -en, πλ -en, ὁ ποιμήν, ὁ βοσκός [ὁ τσιμπάνης].

Hirten amt, das, ἡ ποιμενική, τὸ ἀξίωμα ἱερατικοῦ ποιμένου.

Hirten brief der, ἡ ποιμαν-ταρικὴ ἐπιστολή.

Hintern flöte, die, ὁ ποιμενικός αὐλός.

Hirten gedicht, das, τὸ βουκολικὸν ποιῆμα, ἡ ἐκλογή, τὸ εἰ-δύλλιον.

Hir en gesang, der, τὸ βου-κολικὸν ᾄσμα, ἡ βουκολικὴ μελωδία.

Hirten gott, der, ὁ θεὸς τῶν ποιμένων, ὁ Πάν.

Hirten hund, der, ὁ ποιμενικός κύων [τὸ μαγδουσκύλον].

Hirten knabe, der, ὁ νεαρός ποιμήν [τὸ βοσκόπουλον].

Hirten leben, das, ὁ ποιμενικός βίος.

Hirten lied, das, τὸ ποιμενικὸν ᾄσμα.

Hirten mädchen, das, ἡ ποιμενικὴ κόρη, ἡ ποιμενίς [ἡ βοσκο-πούλα].

hirtenmässig ποιμενικός.

Hirten pelz, der, ἡ σισύρα, ἡ γλαίνα [ἡ κάππα, ἡ κοζύκα].

Hirten pfeife, die, ἡ ποιμενικὴ σφριγὲς [ἡ φλογέρα].

Hirten stab, der, ἡ ποιμενικὴ ράβδος· ἡ καλαυροφ [ἡ στραβολένκα, ἡ κατσούνα].

Hirten stand, der, ἡ ποιμενική, ἡ βοσκική.

Hirten tasche, die, ἡ ποιμενική πήρα, τὸ βοσκοσάκκουλον [τὸ ταγάρι].

Hirten volk, das, οἱ ποιμένες, ὁ νομαδικὸς λαός.

Hirtin, die, —, πλ -nen, ἡ ποιμένη [ἡ βοσκοπούλα].

Hisse, die, —, πλ -n, ὁ βαρουλικός, τὸ βαρουλικόν [ὁ μποτζεργάτης, ὁ μακαράς].

hissen μὴ ἀνέλκω, ἀνασύρω [ισάριω].

Hiss tau, das, ὁ κάλως [τὸ καραβόσκονον, τὸ παλαμάρι].

His torie, die, —, πλ -n, ἡ ἱστορία, τὸ Geschichte.

Hirtoriker, der, -s, πλ —, ὁ ἱστορικός.

Historiograph, der, -en, πλ -en, ὁ ἱστοριογράφος.

historisch ἱστορικός.

Hitz blase, die, ἡ -blatter, die, ἡ φλύκταινα [ἡ φουσαλιδα].

Hitze, die, —, ὁ καύσων, ἡ θερμότης, ὁ καύσος [ἡ κάψα]. (μτφ) ἡ ζέσις, ἡ διάπυρος ὀξύτης, τὸ πυρ [ἡ φωτιά]. Liegende — ἡ φλόγωσις. erstickende — τὸ πνίγος, ἡ πνιγερὰ θερμότης in der ersten — ἐν στιγμῇ ἐξαφαιώς, εἰς τὴν ἔξαιψιν [εἰς τὸ θυμὸ ἀπάνω] in — bringen ἐξάπτω, ἐξερεθίζω in — germalen ἐξαπτομαι, ἀφαρπάζομαι.

hi:zig καυμάτωδης, καυματιρός, καυσώδης [καυερός]. (μτφ) διάθερμο, διάπυρος, φλογερός· εριπαιθής, ἐμμανής· παρσφορος, ὀξύθυμος, θυμώδης. -er Streit φιλονικία προῦδρά. -e Leidenschaft ποτὰ πυρώδης.

Hitz kopf, der, ὁ ἀκράχολος ἡ ἐξημμένη κεφαλὴ.

hitzköpfig ἀκράχολος, ἀψύχλος, ὀξύθυμος, εὐερέθιστος.

Hobel, der, -s, πλ —, ἡ ξυκάνη [τὸ ξυκάνι, ἡ πλάνη].

Hobel bank, die, τὸ τραπέζιον ξυλουργοῦ [τὸ τσικιάγι].

hobeln μὴ ξυκανῶ [ξυκανίζω, πλανίζω] (μτφ) ἀποτορνεύω, ταρχίζω, διαπλάσσω.

Hobel span, der, τὸ ξυκάνημα, τὸ ξυκανίσμα [τὸ ξυκανίδι].

Hoboē, die, —, πλ -n, ἡ ὁβόα· ὄργανον μουσικόν.

Hoboist, der, -en, πλ -en, ὁ αὐλητὴς ὁβυόου.

hoch (συγκρ höher ὑπερὸ höheru ὑψηλός. (μτφ) μεγαλειὸς ἔξοχος, μέγας. hohe See ἀνοικτὴ θάλασσα, πέλαγος. hoher Berg ὄρος ὑψηλόν. dieser Baum ist fünfzig Fuss hoch τὸ δένδρον τοῦτο ἔχει ὕψος πενήντην το ποδῶν. drei Treppen hoch εἰς τὸ τρίτον πύτωμα. eine hohe Stirn μετωπὸν ὑψηλόν. im höchsten Grade εἰς τὸν ὑψιστον (ὑπατον) βαθμόν. hohes Ansehen ὑψηλὴ περιωπή. im hohen Ansehen stehen ἔχω μεγάλην ὑπόληψιν. nach hohen Dingen trachten ἔχω ὑψηλὰς βλέψεις, ἐψηλοσπρονῶ. hohes Spiel spielen παίζω ἄρρα ποσά. hohe Schule τὸ πανεπιστήμιον. höhere Schule ἀνώτερον ἐκπαιδευτήριον.

höhere Schreibart λεκτικόν ὑψηλόν. die hohe Pforte ἡ ὕψηλὴ πόλη. der hohe Adel οἱ ἀνώτεροι εὐπατρίδαι, ἡ ὑψηλὴ ἀριστοκρατία. die Hohen und Niedrigen οἱ μεγάλοι καὶ μικροί. das hohe Lied τὸ ἄρρα ἄσματων (τοῦ Σολομώντος). das höchste Gut τὸ ὑψιστον ἀγαθόν, τὸ ἀκρον αἰώνιον τῆς εὐτυχίας, ein hohes Al-

ἐστὶ ἡλίου προδεδηκὸς ἡμέρας βα-
 ρύ, es ist schon hoher Tag εἶνε
 ἤδη μεση ἡμέρα [μεσημέρι 'νε-
 πλεον]. es ist hohe Zeit ἡ ὥρα
 κατεσφύρει, εἶνε: καιρὸς πλεόν. //—,
 ἐπὶ ὑψηλῇ. —singen πέτομαι ὑψη-
 λῇ, ὑψιπέτω. die See geht — ἡ
 θαλάσσα κοματοῦται. (το) — hin-
 aus wollen ἔχω ὑψηλὰς ἰδέας.
 ὑψιπροσυνῶ. zu — hinaus wol-
 len πείνω ὑψηλότερον τῶν δυνά-
 μεων μου die Saiten — span-
 nen ἔλκω ὑψηλῇ. ἔχω ὑψη-
 λὰς ἀπαιτήσεις. es — bringen ἀ-
 ποσυνύωμαι, προάγωμαι πολὺ. —
 zu ste en kommen καθίσταμαι
 — ναύτας, υπερτιμῶμαι [ἀριβαίνω].
 — halten περί πολλοῦ ποιῶμαι,
 εἶναι περί πολλοῦ. das ist höchst
 wichtiger τοῦτο εἶνε γεισιωδέ-
 ατερον. der König lebe — ! ζή-
 τω ὁ βασιλεὺς. //— ! ἐπὶ ζήτει.
 ausser ein — ausbringen προκ-
 τῶν ῥήσασθαι, ποῦ πρὸς πᾶσι τινα.

hochachtbar πολυτίμητος, ἐν-
 τιμιώτατος.

hoch-achten μὴ πολὺ ρῶ, γε-
 ραίω, σέδομαι, τιμῶ.

Hoch achtung, die, ἡ πολυω-
 ρα, τὸ μέγα σέβας, ἡ ὑπόληψις.

hochachtungsvoll πλήρης σε-
 βαστοῦ, εὐσεβαστος. //—, ἐπὶ εὐσε-
 βαστος, μετὰ ἐξαιρέτου ὑπολήψεως.

hochachtungswert ἄξιος
 ὑπολήψεως, σεβαστώτατος.

hochadel'ig ἐπιφανὴς τὸ γένος.

Hoch amt, das, ἡ μεγάλη λει-
 τουργία, das — halten λειτουργῶ.

hochanschulich περιφανής,
 περιδλεπτός ἐπιφανής, ἐπίσημος.

hochbegabt λίαν πεπρωμένος με-
 νος, εὐφυέστατος.

hochbeglückt ὀλεωτάτος,
 μακαριώτατος, πανόλβιος, τρισευ-
 χίμων, τρισόλβιος.

hochbejährt βαθυγήρας
hochberühmt περικλεής, δια-
 σσημώτατος, περιφημώτατος.

hochbetagt προσβύτατος, πλε-
 ρης ἡμερῶν.

hochblau βαθυκόκκινος, οὐρανό-
 γινος [οὐρανός].

Hochboots mann, der, ὁ βο-
 ναύκληρος.

Hoch ebene, die, τὸ ὁροπέδον,
hochedel εὐγενεστάτος.

Hoch ehrwürden, die, Eur
 (Ewi) —, ἡ Ὑμετέρα Αἰδεσιμότης

hochehrwürdig σεβασμιώ-
 τατος, αἰδεσιμώτατος, πανσέδα-
 στος.

hochentzückt υπεργαγής.
hocherfreut περιγαγής.

hocherhaben υπερίψηλος, ὑ-
 ερφανής, υπερχος. —e Arbeit
 τὸ ὑψηλὸν ἀνάγκησον.

hocherstaunt υπερέκπληκτος.
hochfahrend ὑψηλόφρων, ἀ-
 λαζηνικός.

hochfliegend ὑψιπέτης. (μτλ)
 μετώρως, αἰθέριος.

hochfürs lich γαληνιώτατος,
 ἐκλαμπρότατος.

hochgeachtet πολυσέβαστος,
 βαλυσέβαστος.

hochgebenedeit υπερευλο-
 γημένος.

hochgeboren περιφανής τὸ γέ-
 νος, πανευγενέστατος.

hochgeehrt πολυτίμητος, με-
 γάτιμος, πάντιμος.

hochgelehrt πολυμαθής, πάν-
 σοτος, er ist ein —er Mann εἶνε
 πανσοπος.

hochgelobt πολυεπαίνετος.

hochgepriesen πολυῶμνητος,
 πολυδωμος.

Hoch gesang, der, ἡ ᾠδή, ὁ
 ὕμνος.

hochgeschätzt πολυτίμητος,
 ἐπιφανής.

hochgesinnt ὑψηλόφρων, ὑψηλόνους.

hochgestellt ὑψηλὴν θέσιν κατέχων, ὑψηλῆς περιουσίας.

hochhalten* μὴ ἐκτιμῶ μετὰ ἄλλως.

hochherzig ὑψηλοκάριος, ὑψηλόνους, μεγαλόφρων.

Hoch herzigkeit. die. ἡ μεγαλοφυγία, ἡ μεγαλογνωμοσύνη.

hochklingend ὑψηλῆς, κομπώδης.

Hoch land, das, ἡ ὀρεινὴ χώρα, ἡ ἄνω χώρα.

Hochländer, der, -s, πλ —, ὁ ὀρεῖτης, ὁ ὀρεινός.

höchlich μεγάλως, λίαν, σφόδρα, καθ' ὑπερβολήν. sich — beklagen παραπονεῖσθαι σφοδρῶς.

hochlöblich ἐντιμότητος, ἐπιφανής.

Hoch messe, die, ἡ μεγάλη λειτουργία, ἡ ἀκολουθία.

Hoch mut, der, ἡ μεγαλοφροσύνη, ὑπεροψία, ὑπερηφάνια.

hochmütig μεγαλόφρων, ὑπερόπτης, ὑπεροπτικός, ὑπεφιάλος.

hochrat φωνικοῦς, πορφυροῦς, κατωκκίνους.

hochschätzbar πολυτίμητος.

hoch-schätzen μὴ περὶ πολλοῦ ποιεῖν.

Hoch schä-zung, die, ἡ ἐκτίμησις, ἡ μεγάλη ὑπόληψις, τὸ σέβας.

Hoch schule, die, τὸ πανεπισχίμιον ἢ ἀκαδημία.

hochschwanger ἐπίτοκος (ἐντιμόγεννη).

hochselig τρισμακάριστος.

Hoch sinn, der, ἡ μεγαλοφροσύνη, μεγαλογνωμοσύνη.

hochsinnig ὑψίνους, ὑψηλόνους, μεγαλοθυμους.

höchst ὑψιστος, ὑψηλότετος ὑπέρτατος, ὑπατος. -es Wesen

τὸ ὑψιστον ὄν. -es Gut τὸ ἀγαθόν, τὸ τέλος τῆς μακροτοῦς. im -en Grade εἰς τὸν βαθμόν. kufs -e εἰς τὸ κρὸν, εἰς ἄκρον. // —, ἐπὶ μάλιστα, εἰς ἄκρον, καθ' ὅλην, παρὰ πολὺ. — wahrlich πῶθι πάντως. Yds. hochlich πῶθι πάντως.

hochstämmig μακροστοῦν, ὑψηλορρμος.

höchs'tens ἐπὶ κατ' ὀνόμαζον βίῃ τὸ πᾶν [τὸ πολὺ].

hochtönend ὑψηλῆς, ἡγῶν πομπῶδης, πομπικῶς.

hochtrabend (μυφ) ὁ πος, ὑψηπέτης, ὑψηλόφρων, πτικός. // —, ἐπὶ πομπικῶς πωδῶς, στομφαστικῶς.

hochverdient ἐπαξίως, ὡφελήσας.

hochverehrt ἐρίτιμος, τίμητος.

hochvermögend μετὰ πλούτου.

Hoch verrat, der, ἡ προδοσία.

Hoch verräter, der, ὁ δότης ἐσχάτης προδοσίας.

Hoch wald, der, τὸ μὲν δένδρον δάσος, ὁ δένδρων.

Hoch warte, die, ἡ ἐπιματος σκιπιά τὰ πυρά.

hochweise σοφώτατος, σοφός, πάνσοφος.

hochwichtig σπουδαίως.

Hoch wild, das, τὰ ἀγρίματα ζῷα.

hochwohlgeboren ὁ γένος, πανευγενέστατος.

Herr ἐντιμότετος κύριος.

Hochwürden, die, —, νιερότης. Euer (Ew.) — ἡ τέρα Πανιερότης. — ! Pa-tate!

hochwürdig σεβασμιώτατος, σεβαστότατος, πολυσεβαστός.

hochwürdigst σεβασμιώτατος, πανεπιτάτος, das H-e τὰ ἀγναντα ανστήρια, ἡ ἀγία μεταλήψις.

Hochzeit, die, ὁ γάμος, οἱ γαμοὶ — halten ἢ m chen τὰ τοῦ γάμου· νυμφεύομαι. silberne — οἱ ἀργυροὶ γαμοὶ, ἡ εὐρετή τῶν γαμῶν μετὰ εἰκοσιπενταετῇ ἡμερῶν βίον.

höflich γαμήλιος, τοῦ hofmässig

Hofmeister, ὁ γαμήλιος, ἡ γαμήλια, ἡ ἀρχιλαστικός, ὁ βασιλικός.

Hochzeitsbitte, καλὸν εἰς τοὺς γάμους, ὁ κἀλῶς εἰδωλὸς γάμος, οἱ γάμοι [ἡ χαρά, ἡ ἡμέρα].

Hochzeitsfest, das, ἡ τελετὴ τοῦ γάμου, οἱ γάμοι [ἡ χαρά, ἡ ἡμέρα].

Hochzeitsgast, der, ὁ εἰς τοὺς γάμους προσκεκλημένος [ὁ γαμήλιος].

Hochzeitsgedicht, das, ἡ ἐπιθαλαμικὴ ὥδή, τὸ ἐπιθαλαμικὸν ποίημα ἢ ἐπιθαλαμικός.

Hochzeitsgeschenk, das, τὸ γαμήλιον δῶρον.

Hochzeitskleid, das, τὸ νυμφικὸν ἐνδύμα, ἡ νυμφικὴ ἐσθῆς.

Hochzeitsleute, die, οἱ προσκεκλημένοι τοῦ γάμου.

Hochzeitsmutter, die, ἡ μητέρα τῆς νύμφης.

Hochzeitsvater, der, ὁ πατήρ τῆς νύμφης.

Hochzeitswoche, die, ἡ ἐβδομάς γάμου.

hocken μὴ βαστάζω ἐπὶ τῶν ποδῶν, νωτοαγωγῶ, νωτοφορῶ // —, ὅτι ἐκλάζω, ἐφεδρίζω [κωλοκαθίζω] zu Hause — οἰκουρῶ.

hockend ἐπὶ ὀκλαῖς, ὀκλαδὸν [ἐκκαθίζοντα].

Hocker, der, -s, πλ —, τὸ κύβος, τὸ κύβωμα, κύρτωμα [ἡ καμπύρα].

hockerig κυφός, ὕβος, ῥαχיתיός [καμπύρος].

Hode, die, —, πλ -n, ὁ ὄρχις, τὸ ὄρχιδιον.

Hodenbruch, der, ἡ ὄρχεοκλήσις [τὸ σπασμα].

Hof, der, -es, πλ Hofe ἢ αὐλή, τὸ μετόχιον, τὸ ἐπαδλίον, τὸ ὑποστατικόν, τὸ κτήμα, ἡ ἀλυσ, ὁ σωματικός στέφανος [τῆς αὐλῆς]. bei -e παρὰ τῇ αὐλῇ im -e εἰς τὴν αὐλήν, ἐν τῇ αὐλῇ. zu -e gehen συναλῶ εἰς τὴν αὐλήν. (μετ) den — machen ἀρεσκεύομαι, ἐνασμενίζω, κάμνω ἐρωτα [κάμνω ἀδελφίαν].

höher [ὑψηλότερος] εὐγενέας.

höher [ὑψηλότερος] εὐγενέας.

Hofapothek, εἶμαι ἀνώτερος φαρμακτεῖον τῆς αὐλῆς, ἐνέργου.

Hofapotheker, der, λακκομακοποιὸς τῆς αὐλῆς.

Hofart, die, ἡ αὐλοτυπία, ἡ αὐλικὴ ἐθιμοταξία, οἱ αὐλικοὶ τρόποι.

Hofarzt, der, ὁ ἰατρός τῆς αὐλῆς.

Hofbäcker, der, ὁ ἀρτοποιὸς τῆς αὐλῆς.

Hofbäckerei, die, τὸ ἀρτοποιεῖον τῆς αὐλῆς.

Hobrauch, der, ἡ αὐλικὴ ἐθιμοταξία, ἡ αὐλοτυπία.

Hofbuchdruckerei, die, τὸ τυπογραφεῖον τῆς αὐλῆς.

Hofburg, die, τὸ αὐλικὸν μέγαρον.

Höfchen das, -s, πλ —, ἡ μικρὰ αὐλή, τὸ αὐλίδιον.

Hofdame, die, ἡ κυρία τῆς τιμῆς.

Hofdienst, der, ἡ αὐλικὴ δουλειά.

höfeln ἀμὴ κολακεύω χαμπερῶς.

hoffähig δεκτός παρα τῇ αὐλῇ.

Hoffähigkeit, die, τὸ δικαίωμα τῆς ἐμφανισεως εἰς τὴν αὐλήν.

Hofart, die, —, ἡ ὑψηλοφροσύνη, ἡ αἰσῆς. ὁ τύφος.

hoffartig ὑψηλόφρων, τετυφωμένος, ὑπερφίαλος, τύφου ἀνάπλεος.

hoffen μὴ ἐλπίζω. // —, ἀμὴ auf etwas — ἐλπίζω εἰς τι. auf Gott — ἐλπίζω εἰς τὸν θεόν, ἔχω τὰς ἐλπίδας μου εἰς τὸν θεόν. nicht — ἀνελπιστώ. (πρμ) — und Harren macht Manchen zum Narren ἡ ἐλπίς καὶ προσδοκία καταντᾷ ἀπελπισία [μὲ τὰς ἐλπίδας βγαίνει τοῦ φτοιχοῦ ἡ ψυχὴ].

Hoffen, das, -s, ἡ ἐλπίς. —s, πλ —, ἐλπίδες.

hoffentlich χαλῶς, ἴαν, π — ἐλπίζω. υπερβολῇ. sich men ἐλπίζω. παραπονέω, ἐλπίς ὑπάρχει. **shlöß**.

Hoffest, das, ἡ αὐλικὴ ἑορτή.

Hoffnung, die, —, πλ -en, ἡ ἐλπίς. -en haben ἔχω ἐλπίδας. sich — machen, ἡ sich der — hingeben εἶμαι ἐν ἐλπίδι, ἔχω δι' ἐλπίδας. -en machen παρῆγαι ἐλπίδας. alle -en beuehmen ἀπαρῶ πᾶσαν ἐλπίδα. alle — aufgeben ἀποβάλλω πᾶσαν ἐλπίδα. mit -en hinhalten βόσκω δι' ἐλπίδων, ἐλπιδοκοπῶ [ψευτογελῶ]. sich in keinen -en waschen ψεύδομαι τῶν ἐλπίδων μου, ἀπατῶμαι εἰς τὰς ἐλπίδας μου. in der — ἐπὶ τῇ ἐλπίδι. die letzte — ἡ τελευταία ἐλπίς, ἡ ἱερὰ ἀγκυρά. getäuscht — ἡ ἐψευσμένη ἐλπίς. ὁ λύκος κερχνῶς, geringe ἡ schwache — αμυδρὰ ἐλπίς. leere eitle — κενή, ματαία ἐλπίς. (μτφ) guler -en ευὶν κυοφορῶ. εἶμαι ἔγκυος.

Hoffnungsanker, der, ἡ ἱερὰ ἀγκυρά.

hoffnungslos ἀπελπίς, ἀηλπιμένος.

Hoffnungslosigkeit, die, ὁ

ἀπελπισμός, ἡ ἀνελπιστία.

hoffnungsreich πλ — πλῶν, εὐελπίς.

Hoffnungsstrahl, d — ἐλπίδος.

hoffnungsvoll πλήρης.

Hofsräulein, das, τῆς τιμῆς.

Hofgesinde, —, θεράποντες. — κατ' ἀποφάνειν τὰ ποῦ [τὰ πολυάριθμα].

hochtönend ὑψιφωνῶν, —, ἡ γλῶσσά μου.

halten ἀμὴ ἔδωκα.

Hofhaltung, die, ἡ ὑπόστασις.

hofieren μὴ ἀρεσκέουμαι, ἀρεσκέω. κάμνω τὸν ἑαυτοῦ μεύομαι [ἀργαλοῦμαι], καλῶς.

höfisch αὐλικός, τῇ (μτφ) ταπεινωπρεπής, χαλῶς.

Hofjäger, der, ὁ κυνηγὸς αὐλῆς.

Hofkapelle, die, ὁ οἶκος τοῦ καὶ μουσικῆ χοροσταῖος.

Hofkammer rat, der, νομικὸς σύμβουλος.

Hofkellerei, die, τὸ οἶνον οἰνοχοεῖον.

Hoflager, das, ἡ διαμονὴ ἡ καθέδρα.

Hofleben, das, ὁ αὐλικὸς βίος.

Hofleute, die πλ, οἱ αὐλικοί.

höflich εὐγενής, λεπτός, τρόπος. ὑποχρεωτικός.

Höflichkeit, die, —, εὐγένεια, ἡ λεπτότης, φιλικότης, ὑποχρεωτικότητα. ἡ φιλικότης.

Höflichkeitsbezeichnung, die, ἡ φιλοφροσύνη, αἱ φιλικότητες.

Höfning, der, -s, πλ —, λικός.

Hofmanier, die, ὁ αὐλικὸς τρόπος.

Hofmann, der, -s, πλ leute, αὐλικός.

hofmännisch αὐλικός. ἔθις· εἰς αὐλικόν. -e Manieren τρόποι ἐπιδέκοντες εἰς αὐλικόν.

Hofmarschall, d r, ὁ αὐτομαρτυρ.

Hofmarschall amt, das, ἡ αὐτομαρτυρία· τὸ αὐτομαρτυρεῖν.

hofmässig αὐτοτυπικός.

Hofmeister, der, ὁ παιδαγωγός, (μτρ) ὁ σχολαστικός, ὁ μικρογυγός ἐπικριτής.

Hofmeisterin, die, ἡ παιδαγωγός.

hofmeisterlich σχολαστικός, μικρολόγος.

hofmeistern μὴ ἐπικρίνω μικρολόγως, μικροπρεπεύωμαι.

Hofnarr, der, ὁ γέλωτοποιός (αὐτομαρτυρ).

Hofpartei, die, ἡ αὐλική μερίς, τὸ αὐλικόν κόμμα.

Hofprediger, der, ὁ ἱεροκλήρυξ τῆς αὐλῆς, ὁ ἱερεὺς τοῦ βασιλείως.

Hofrat, der, ὁ σύμβουλος τῆς αὐλῆς, ὁ αὐλικός σύμβουλος.

Hofraum, der, ἡ ἔκτασις τῆς αὐλῆς, ἡ αὐλή, ὁ αὐλόγυρος.

Hofschranz, der, ὁ αὐλοκόλαξ.

Hofsitte, die, τὸ αὐλικόν ἔθις· ἡ αὐτοτυπία.

Hofstaat, der, ἡ αὐλική ἀκοσμία, οἱ αὐλικοί· ἡ αὐλική μεγαλοπρεπεία.

Hofwesen, das, τὰ τῆς αὐλῆς.

Hofzwang, der, ἡ αὐτοτυπία, ἡ ὕψις τῆς ἡοῦ.

Höhe, die, —, πλ -n, τὸ ὕψος.

in die — ὕψος, ὕψιλά, in die — selten βλέπω ὕψιλά, sich in die — schwül gen ἀναπέτωμαι, μετρησέμεναι, in die — heben μετρώω, ἀνοψῶ, sich in die — stehen ἀνορθοῦμαι, aus der —

steigen, ἐξ ὕψους, ἀπ' ὕψους.

Hoheit, die, —, πλ -en, ἡ βασιλότης. —! Ὑψηλότετε! Seine — der Kronprinz ἡ αὐτοῦ Ὑψηλότης ὁ διάδοχος.

Hoheitsrecht, das, τὸ κυριαρχικόν δικαίωμα.

Hohe lied, das, τὸ ἄσμα ἄσματων (τοῦ Σολομώντος).

Höhenmesser, der, τὸ ψάλμετρον, τὸ ἀστρολαβιον.

Höhenmessung, die, ἡ καταμέτρησις τοῦ ὕψους, ἡ ὕψομετρία.

Höhenrauch, der, ἡ ἑρὰ δάμνη, ἡ ὁσμώδης ὀμίλη.

höher (ἴδε hoch) ὕψιλότερος, ὑπέρτερος. — machen ὕψι, ἀνοψῶ (ψηλῶναι), (μτρ) — stehen ὑπερῶ, ὑπερτεροῖ, εἶμα· ἀνώτερος. — steigen ἀνεβαίνειν, ἀνέρχεται.

hohl κοίλος [βαθουλός, λακκουδωτός], διάκενος [ἄδειος, κούφιος],

-e Hand τὸ κοῖλον τῆς χειρός, ἡ κοίλη χεὶρ. -e Stimme φωνὴ σπυγμένη, ὑπόκωφος. -e See ἡ κοίλη θαλάσση, ὁ κλύδων [ἡ φουσκοθαλάσσις]. -e Gasse ὁδὸς στενωπὴ [στενὴ σοκάνη].

hohlhängig κοιλόρθαλμος.

hohlbackig κοίλοπαρῆς, [μὴ βαθουλὰ μάγουλα].

Höhle, die, —, πλ -n, ἡ κοιλότης, τὸ κοῖλον [τὸ βαθούλωμα, τὸ λακκουδίωμα, ἡ κουρᾶλα], τὸ σπήλαιον, τὸ ἄντρον [τὸ σπηλαίον, ὁ σπήλιος]. τὸ φωλιητήριον, καταγώγιον, ἡ τραώγη, ὁ φωλιεύς, ἡ ὑπόγειος κοίτη.

höhlen μὴ κοίλα νω, ἐκκοιλᾶναι [βαθουλοῦναι].

Höhlenbewohner, der, ὁ τραωλοδότης.

Hohlheit, die, —, ἡ κοιλότης [ἡ βαθουλάδα], (μτρ) ἡ κενότης, κουφότης.

Hohlkehle, die, τὸ κυμάτιον, ἡ βάθυστις [στήλησις].

Hohl klinge, die, ἡ κοίλη λεπίς.

Hohl kopf, der, ὁ κενόκρανος [τὸ ἄδειο κεφάλι].

hohlköpfig κενόκρανος, βλάψ.

Hohl mass, das, τὸ μέτρον χωρητικότητος.

Hohl meissel, der, ἡ γλάρς, ἡ κοίλη σμίλη.

hohlrund κοίλος, στρογγυλός-γλυφός.

Hohl spiegel, der, τὸ κοίλον κάτοπτρον, τὸ σκαφεῖον.

Höhlung, die, —, πλ -en, τὸ κοίλωμα, κοίλον, ἡ κοιλότης [τὸ βαθύλοιμα, τὸ λακ οὐ δωμά].

hohlwangig κοιλοπάρης [μὲ βατοῦλά μάγουλα].

Hohl weg, der, ἡ στενὴ ὁδός, τὸ στενόν [τὸ στενὸ σοκάκι].

Hohn, der, -s, ἡ γλευασία, γλεύς, ὁ γλευασμός. — sprechen γλευάζω, ἐμπαίζω. der Vernunft — sprechen καταφρονῶ τὸν ὀρθόν λόγον. — erfahren γλευάζομαι, ἐμπαίζομαι.

höhnern μὴ γλευάζω, ἐμπαίζω, σκώπτω.

Hohn gelächter, das, ὁ σκωπτικός γέλως, ὁ κατάγελως, ὁ σαρδάνιος γέλως, ὁ σαρκασμός.

höhnisch γλευαστικός, σκωπτικός.

bohn-lachen ἀμὴ καταγελοῦ, γλευάζω, ἐμπαίζω.

hohn-lächeln ἀμὴ ὑπομειδῶ σκωπτικῶς, εἰρωνεύομαι.

hohn-necken ἀμὴ ἐπισκώπτω, ἐμπαίζω.

Hohn rede, die, ὁ γλευαστικός λόγος, ἡ σάτυρα.

hohn-sprechen* ἀμὴ γλευάζω, σκώπτω, ἐμπαίζω, μυκτηρίζω.

Hohn sprecher, der, ὁ γλευαστής, σατυριστής.

Feinsprechung, die, —,

πλ -en, ἡ γλευασία, ὁ γλευασμός κατὰ γέλωτος.

hoho! ἐπφ ἔα! ὦ ὦ!

Höker, der, -s, πλ —, ὁ ποροπούλης ὁ λαχανοπώλης.

Hökerin, die, —, πλ -n, ἡ ὀπωρόπωλις, ἡ λαχανοπώλις, λαχανοπωλήτρια.

Hokuspokus, der, —, ἡ ρατούργια, ἡ ἐξαπάτη, ἡ ἀγνοία.

hold εὖνους εὐμενής, καλοθελής, χαρίεις, ἐπιχαρίεις, ἐρατεινός, ἱερὰς, ἡ ἀγαθότης. das Glück ist ihm — ἡ τύχη εὖνεται αὐτῷ. einem — sein εὐμενῶς διακίκεται πρὸς τινά.

holdselig χαρίεις, ἐρατεινός, ἱερὰς, ἡ ἀγαθότης, γλυκύς.

Hold seligkeit, die, —, ἡ ἡλικία, γλυκύτης, ἐρασμιότης.

holen μὴ κομίζω. φέρω [φέρεται]. — lassen στέλλω νὰ φέρῃ. — lassen προκαλῶ τινά [στέλλω νὰ τὸν φέρουν]. einen Arzt lassen προκαλῶ ἰατρόν. At — ἀναπνέω sich einen Schloß — ἀρπάζω καταρρουν. doch nichts zu — οὐδὲν εὕρισκει. ὠφέλιμον ἔχει [ἀπὸ 'κεῖ δὲ βγίτηκα]. hol' dich der Hölle — πῆγαινε εἰς τὸν διάδολον] ὁ δολὸς νὰ σε πάρῃ!

Holfter, ἴδε Halfter.

holla! ἐπφ ἰώ! αὐ!

Holland, das, -s, ἡ 'Ολλανδία. (μτφ) jetzt ist — in Noth — σχημα εἶναι τὰ πράγματα.

Holländerei, die, —, πλ —, τὸ τυροαρχικόν ἐπαύλιον, τὸ τυροαρχικόν, γαλακτοαρχεῖον.

Hölle, die, —, ὁ ᾗδης, τὰ τάρταρος ἡ κόλασις [ἡ πύσσα].

— fahren καταβαίνει εἰς τὸν αἴαντα (μτφ) Himmel und — aufbauen κινῶ γῆν καὶ οὐρανόν, κἀμνίζω κῶσμον ἄνω κάτω.

Höllen angst, die, ἡ θεινὴ ἀ-
νία, ὁ φόβος καὶ τρόμος.

Höllen brand, der, τὸ κατα-
βρόνιον πῦρ.

Höllen brut, die, —, ἡ κατα-
βρόνιος γέννα, ἡ γέννα τοῦ δια-
βόλου.

Höllen drache, der, ἡ ἐρινὺς
τοῦ ἄδου.

Höllen fahrt, die, ἡ εἰς ἄδου
κατάβασις.

Höllen flus, der, ὁ ποταμὸς τοῦ
ἄδου, ἡ Στύξ, ὁ Ἀχέρων.

Höllen hund, der, ὁ ταρτάρειος
κύων ὁ Κέρβερος.

Höllen kunst, die, ἡ καταχθό-
νιος τέχνη.

Höllen maschine, die, ἡ κα-
ταχθόνιος μηχανή.

Höllen peim, die, ἡ -qual,
die, ἡ βάσανος τοῦ ἄδου.

Höllen reich, das, τὸ βασιλεῖον
τοῦ ἄδου.

Höllen schmerz, der, ὁ φλο-
γερὸς πόνος.

Höllen stein, der, ἡ πέτρα τῆς
τολῆσεως, ὁ σαρκοφάγος, τὸ καυτή-
ριον.

Höllisch ταρτάρειος, στόγιος,
καταχθόνιος, μιαιώτατος.

Hölz, der, -s, πλ -e, ὁ λόφος
[τὸ βουνάκι], τὸ νησίδιον [τὸ νη-
σάκι], τὸ στενὸν, τὸ μονοπάτιον.

holpericht ἢ **holperig** ἀνώ-
μαλος, ἀνισός. (μτρ) ἀκανθώδης,
ἐπ' ἵππου.

Holunder, der, -s, πλ. —, ἡ
-baum, der, ἡ ἀκτὴ, ἀκταία
[ἡ κουφοξυλιά]. spanischer — τὸ
λεῖριον [ἡ πασχάλια].

Holunder blüte, die, τὸ ἄνθος
καταίας, τὸ κάνωπον [τὸ λουλοῦδι
τῆς κουφοξυλίας].

Holz der sirrauch, der, ἡ
ἀκταία, ἀκτὴ [ἡ κουφοξυλιά].

Holz, das -es, πλ Hölzer, τὸ

ξύλον. τὸ θάσος. dörres — τὰ
φρύγανα.

Holzab fall, der, ὁ σχίβαξ, ἡ
παρασχίς [τὸ πελεκουδὶ].

Holz apfel, der, τὸ ἄγριον
μήλον, τὸ ἀγριώρηλον.

Holz apfel baum, der, ἡ ἀ-
γριομηλιά, ἡ ἄγρια μηλέα.

Holz arbeiter, der, ὁ ξυ-
λουργός.

holz arm ἄξυλος, ὀλιγόξυλος.

Holz art, die, τὸ εἶδος ξύλου.

holz artig ξυλοειδής, ξυλωδής.

Holz ast, der, ὁ κλάδος ξύλου
[τὸ κουτσάκι].

Holzauf seher, der, ὁ ὕληρός,
δασονόμος.

Holz ax, die, ὁ ξυλοκόπος πέ-
λεκος, ἡ ἀξίνη [ὁ κλαδεύτηρος, ὁ
μπαλτῆς].

Holz bau, der, ἡ φοτεία θάσους.

Holz bauer, der, ὁ ξυλοκόπος,
ὕλητόμος.

Holz birn baum, der, ἡ ἄχρας
[ἡ ἀγριαγλαδιά, ἀγλάδα].

Holz birne, die, ἡ ἄχρας, ἄ-
χερδος [τὸ ἀγλάδι].

Holz boden, der, ἡ ξυλοθήκη,
ἡ ἀποθήκη ξύλων.

Holz bündel, das, τὸ θεμά-
τιον ξύλων.

Hölzchen, das, -s, πλ —, τὸ
ξύλκιον, ξυλαριον [τὸ ξυλαράκι].

τὸ μικρὸν θάσος [τὸ θασάκι, θα-
σουλάκι].

Holz dieb, der, ὁ κλέπτης
ξύλων.

Holz diebstahl, der, ἡ κλοπὴ
ξύλων.

Holz drechsler, der, ὁ λε-
πουργός [ὁ ταλιαδόρος].

Holz druck, der, τὸ ξυλογρά-
φημα, ἡ ξυλογραφία.

Holz drucker kunst, die, ἡ
ξυλογραφία.

holzen ἀμὴ ξυλοκοπεῖν.

Holzerei, die, —, πλ -en, ἡ
ξύλοκαπία, τὸ ξυλοκόπημα.

hölzern ξύλινος (μτρ) σκαίος,
ἀδέξιος.

Holz essig, der. τὸ ξυλῶδες
ὀξύ, τὸ ξύλοξος.

Holz fällen, das, ἡ ὑλοτομία,
ξύλοκομία.

Holzfäller, der, -s, πλ —, ὁ
ξύλοκόπος.

Holz faser, die, ἡ κτιδών, ἡ
ξύλῳδης γ.

Holz fäule, die, ἡ σηπεδών
ξύλου.

Holz feile, die, ἡ χονδρὰ ρίνη
[ὁ ξυλοσφάγος].

Holz feuerung, die, ἡ δια ξύ-
λων θέρμανσις.

Holz flö-se, die, ἡ ξυλίνη πλω-
τή, ἡ σχεδία ξύλων [ἡ πλωτά].

Holz flößen, das, ἡ καταγωγὴ
ξύλων, ἡ ξυλοπλοία.

Holzflösser, der, -s, πλ —,
ὁ πλωτὴρ σχεδίας.

Holz hac er, der, ὁ ξυλοσχί-
στης· ὁ ξυλοκόπος.

Holz häher, der, (πτ) ἡ
κίσα.

Holz hauer, der, ὁ ξυλοκόπος,
ὑλοτόμος.

Holz haufen, der, ὁ σωρός
ξύλων.

holzlicht ξυλος δῆς.

holzig ξυλῳδης· θασιῳδης.

Holz käfer, der, ὁ κάραβος,
ξύλοσφάγος (έντομον).

Holz kammer, der, ὁ ἀγριο-
κέραςος, ἡ ἀγρία κερασία.

Holz kirsche, die, τὸ ἀγριον
κεράσιον.

Holz kohle, die, ὁ ξυλάνθραξ
[τὸ ξυλοκάρβουον].

Holz lager, das, ἡ ἀποθήκη
ξύλων, ἡ ξυλοαποθήκη.

Holz magazin, das, ἡ ἀπο-
θήκη ξύλων.

Holz male, der, ὁ ζωγράφος
ἐπὶ ξύλου, ὁ ὑλογράφος.

Holz malerei, die, ἡ ἐπὶ ξύλου
ζωγραφία, ἡ ὑλογραφία.

Holz mangel, der, ἡ ἔλλα-
ξύλων, ἡ ἀξύλια.

holzreich πολύξυλος.

Holz säge, die, ὁ πρίων,
πριόνιον.

Holz scheid, das, ἡ σχίζα.

Holz schlag, der, ἡ ξυλοκοπὴ
ἡ ὑλοτομία.

Holz schläger, der, ὁ ξυλο-
κόπος, ὑλοτόμος, ξυλοτόμος.

Holzschneide kunst, d o,
ξύλογλυφία.

Holz schneider, der, ὁ ξυλο-
γλύφος.

Holz schnitt, der, ἡ ἐπὶ ξύλου
γλυφὴ, ξυλογλυφία.

Holz schnitzer, der, ὁ ξυλο-
γλύφος.

Holz schuh, der, τὸ κρούπα
ἡ κρούπεξα [τὸ τσόκαρον, καλὴν

Holz schuhmacher, der,
κρουπεξοποιός, κρουπαλοποιός
τσόκαρῶς, καλινᾶς].

Holz spalter, der, ὁ ξυλο-
σχίστης.

Holz span, der, τὸ σχίβιον
σχίδαξ [τὸ πελεκοῦδι].

Holz splitter, der, ἡ σχίζα.

Holz stoss, der, ὁ σωρός
λιν πρὸς καύσιν· ἡ πυρά.

Holz taube, die, (πτ) ἡ οὖα
τὸ ἀγριοπερίστερον.

Holz taxe, die, ἡ διατίμη-
σιν ξύλων.

Holz trage, die, τὸ φορ-
ξύλων.

Holz trunk, der, τὸ ἀπὸ ξύ-
λων, τὸ ξυλικόν ποτόν.

Holz ung, die, —, πλ -en
ὑλοτομία, ξυλοκοπία, τὸ δάσος.

Holzungs recht, das, τὸ
κτίσιμα τῆς ξυλείας.

Holz verwalter, der, ὁ δασαρχὴς.

Holz verwaltung, die, ἡ διακρίσις τῶν δασέων, ἡ δασαρχία.

Holz vorrat, der, ἡ προμήθεια ξύλων.

Holz waren, die πλ. τὰ ξύλινα σκεύη.

Holz wagen, der, τὸ φορεῖον ξύλων, ἡ ξυλοφόρος ἀμαξα.

Holz wärter, der, ὁ δασοκόλας.

Holz weg, der, ἡ ὁδὸς δάσους. (μτ) auf dem -e sein ἀποπλανῶμαι: τοῦ ὁδοῦ [παραστρατίζω, παραδρομίζω].

Holz werk, das, ἡ ξυλεία, ἡ ξυλκή.

Holz wurm, der, ὁ θρίψ, ἡ τεργὼν [ὁ σάρακας, ὁ ξυλοσάρακας, τὴ τεργδόν].

homogen ὁμοιομερής, ὁμοειδής, ὁμοιόμορφος, ὁμοιογενής.

Homogenität, die, —, ἡ ὁμοιομέρεια, ὁμοειδεια.

homolog ὁμόλογος.

homonym ὁμώνυμος.

Homonymie, die, —, ἡ ὁμωνυμία.

Homöopat, der, -en, πλ. -en, ὁ ὁμοιοπαθητικός (ιατρός).

Homöopathie, die, —, ἡ ὁμοιοπαθητική.

homöopatisch ὁμοιοπαθητικός.

honicht μελιτώδης, μελιειδής.

Honig, der, -s, τὸ μέλι. den — ausnehmen μελιτολογῶ, ἀμελιτολογῶν mit — gekocht μελιεφθός. — bereiten μελιτουργῶ. — strömend, ἢ fließend μελίρροτος.

Honig apfel, der, τὸ μελίμηλον, γλυκόμελον.

honigartig μελιτοειδής, μελιτώδης, μελιειδής.

Honig bau, die, ἡ μελιτουργία.

Honig biene, die, ἡ (ἐργάτις) μέλισσα).

Honig birne, die, τὸ μελιεφθον ἀπίδιον.

honigfarbig μελίχρους [μελισσός].

Honig gefäss, -las, τὸ δοχεῖον μελίτος.

honiggelb μελίχρους, μελίχλωρος.

Honig händler, der, ὁ μελιτοπώλης.

Honig kuchen, der, ἡ μελιτοῦττα, τὸ μελίπηκτον, ἡ μελικηρίς [ἡ μελόπηττα].

Honig monat, ἡ -mond, der, ὁ μὴν τοῦ μελίτος [τὸ μελομέγαρον].

honigreich μελιτώδης, ἀφθόνος μελίτος.

Honig saft, der, ὁ χυμὸς μελίτος.

Honig scheibe, die, ἡ σχαδὼν, μελικηρίς [ἡ μελόπηττα].

Honig seim, der, τὸ καθαρόν μέλι.

honigsüss μελιηδύς, μελιτηρός, γλυκύτερος μελίτος.

Honig tau, der, τὸ ἀερόμελι, τὸ ἐπὶ τῶν φύλλων μελιτώμα.

Honig trank, der, τὸ μελιτηρόν ποτόν.

Honig wabe, die, ἡ σχαδὼν, μελικηρίς. τὸ μελίκηρον [ἡ κηρήθρα, μελόπηττα].

Honig wein, der, ὁ μελιτήτης οἶνος, τὸ οἶνόμελι.

Honig zelle, die, ἡ ὁπή τῆς μελικηρίδος, τὸ κύτταρον.

Henig zucker, der, τὸ σάκχαρον τοῦ ἀρύλου, ἡ γλυκίνη.

Honorar, das, -s, πλ. -e, ἡ ἀμοιβή, τὸ ἀντιμισθιον. — für Unterricht τὰ δ δακτρα.

Honoratioren, die (ἀρο πλ.) οἱ τὰ πρῶτα ζέροντες, οἱ προύγοντες.

οὐ προσαιτῶτες, ἔγκριτοι, πρόκριτοι.
honorieren μὴ προσδιδῶ. τι-
 μῶ, ανταμείβω. einen Wechsel
 — ἀποδέχομαι συναλλαγματικὴν,
 ἐξαργυρῶ συναλλάγμα.

Hopfen, der, -s. (φτ) ἡ βρυν-
 νία, ἡ βρυνώη [ἡ βουνιά]. (μτφ)
 an ihm ist — und Malz verlor-
 en ἀδίκως καὶ παραλόγως πρὸς-
 παθεῖ τις ὡς τὸν διορθώσῃ, εἶνε
 ἀδωρόθωτος.

Hopfen acker, der, ὁ ἀγρός
 βρυννίας.

Hopfen bau, der, ἡ καλλιερ-
 γία τῆς βρυννίας.

Hopfen ranke, die, ἡ ἑλὶξ
 βρυννίας.

Hops, der, -es, πλ -e, τὸ πύ-
 ρημα, ὁ πηδός.

hopsa ! ἐπὶ ὦπ! ὦπα! [ὦσα-
 λασία!]

hopsen ὁμῇ πηδῶ [τριπιδῶ].

Hopser, der, -s, πλ —, ὁ πη-
 δητικὸς χορός [ὁ πηδηκτός, τρι-
 πηδηκτός].

hörbar ἀκουστός.

Hörbarkeit, die, —, τὸ ἀ-
 κουστόν, ἐπακουστόν.

horch ἀμὲν ἀκοῶμαι [ἀφῃγ-
 κραῶμαι, ἀκουκράζομαι] ὠτακου-
 στῶ [κρυσογροικῶ].

Horch, der, -s, πλ —, ὁ
 ὠτακουστής.

Horch erin, die, —, πλ -nen,
 ἡ ὠτακουστοῦσα.

Horch winkel, der, τὸ κρύ-
 ζιον ἀκουστήριον, ἡ κόρη.

Horde, die, —, πλ -n, ἡ συμ-
 μαρία, τὸ στίφος, ἡ ὁμάς ἀνητῶν.

hordenweise ἐπὶ ἀγελήδον,
 σιφηδόν.

Horen, die πλ. αἱ ὤραι.

hören μὴ ἀκούω. μανθάνω, πλη-
 ροφοῦμαι, ἀκούω. ἀκοῶμαι
 [ἀφῃγκράζομαι, ἀφῃγκροῦμαι].
 ἑπακούω, πεύθομαι. lass — ! ἄς

ἀκούσωμεν ! gut — ἀκούω ὁ
 εἶμαι ὀξυήκοος. schwer —
 ρυηκοῦ, δυσήκοῦ, εἶμαι βαρὺ
 δυσήκοος. davon will ich n-
 mehr — οὐδὲν θέλω ν' ἀκούσω.
 περὶ αὐτοῦ. von sich —
 ἀκούομαι ὁ δὲ εἰδήσεις περὶ
 auf etwas — δίδω προση/ην.
 — Sie einmal ἀκούσατ' ἰδὼν
 lässt sich — ! τοῦτο καλῶς
 αὐτὸ μάλιστα ! καλῇ ὥρᾳ!

Hören, das, -s, ἡ ἀκρόασις
 ἀκουσίς. es verging ihm —
 Schen ἔμεινεν ἐμδράνητος, ἐν

Hören sagen, das, ἡ ἀκ-
 ροή, von — ἐξ ἀκοῆς, ἐκ φ-

hörens wert ἀξιάκουστος,
 ακρόατος, ἀξήκοος.

Hörer, der, -s, πλ —,
 κουστής, ακροατής.

hörig δουλοπαροικίας.

Hörigkeit, die, —, ἡ δὲ
 παροικία ἡ ὑποταγή, δουλεία.

Horizont, der, -es, ὁ ὅρις
 (μτφ) das geht über meine
 — τοῦτο ὑπερβαίνει τὰς δύνα-
 μεις μου.

horizontal ὁριζώντιος.

Horizontal linie, die, ἡ
 ζώντιος γραμμή.

Horn, das, -s, πλ Hörner
 κέρα· [τὸ κέρατον]. das — h-
 αὐτῷ τῷ κέρατι. (μτφ) in e-
 blasen συμφυσῶ εἰς ταῦτόν,
 πνέω [συμφωνοῦν τὰ γινόντα
 sich die Hörner ablaufen
 αὐθῶ καὶ παρακράζω [ἐξερ-
 seine Hörner zeigen δεικνύ-
 ὄδοντας μου. einem Hörner
 setzen πνέω [βᾶλλω] κέρατα
 mit den Hörnen stossen
 τιζω [χουτρίζω].

hornartig κερατοειδής.

Horn bläser, der, ὁ κερ-
 ατοποιός.

Hörnchen, das, -s, πλ -n,
 κεράτιον, τὸ μικρὸν κέρα.

Horn drechsler, ἡ -dreher

φει. ὁ κερατοφόρος, κερατουργός.

hörnern κεράτινος.

Hörner schall, der, ὁ ἥχος
κερατος.

Hörner träger, der, ὁ κερατῆς
hornförmig κερατοειδής.

Horn haut, die, ὁ κερατοειδής
γυαλίν.

hornicht κεράτινος· κερατώδης.

hornig κερατώδης, κερατοφόρος.

Hornisse, die, —, πλ -n, ὁ
ἐχμῖς σφήξ [ἡ κοπρομέλισσα, ὁ
υπομύπουρας].

Hornist, der, -en, πλ -en, ὁ
κεραυλῆς.

Horn musik, die, ἡ κεραυλία,
ἡ μουσική κερατοειδῶν ὀργάνων.

Horn schlange, die, ὁ κερα-
στις ὄφας.

Horn schnecke, die, ἡ βυ-
ζώνη.

Horn silber, das, ὁρντ, ὁ κε-
ραργυρίτης.

Horn spitze, die, τὸ ἄκρον κε-
ρατος· τὸ ἄκρον καπνοσφαιγγος.

Hornung, der, -s, ὁ Φεβρουά-
ριος.

Horn vieh, das, τὰ κερασφόρα
ζῷα.

Horoskop, das, -s, πλ -e, τὸ
ὁροσκοπίον.

horrend τρομερός.

Hörrohr, das, τὸ ἀκουστικόν
κέρας.

Hör saal, der, τὸ ἀκροατήριον.

Horst, der, -es, πλ -e, ἡ φω-
λέα ὀρνέου. ὁ θαμνώδης τόπος, ἡ
τομή.

horsten ἀμὴ κατασκευάζω φω-
λέαν, φυτεύω.

Hort, der, -es, πλ -e, τὸ κα-
ταφύγιον, τὸ ἄστυλον. ὁ προστάτης,
ὁ ὑπερασπιστής [ὁ χαμοθεός]. ὁ
ὕστατος.

Hörweite, die, τὸ διάστημα

ἐφ' ὧσον ἀκούεται ἡ φωνή, τὸ
ἐπήκουον.

Hörschen, das, -s, πλ —, τὸ
περισκέλιον, τὸ βραχάκιον.

Hose, die, —, πλ -n, ἡ σκε-
λεα, περισκέλις, βράκι [τὸ βρακί],
ὁ στρόβιλος, ἡ δίνη. (μτφ οἶκ) sie
hat die -n an αὐτὴ διεκθύνει τὸν
ἄνδρα της. das Herz ist ihm in
die -n gefallen ἐχέσθη ὑπὸ φθόου,
ἐκώπη τὸ αἷμά του.

Hosen band, das, ὁ βραχο-
δέτης.

Hosenband orden, der, τὸ
παράσημον τῆς περισκελίδος.

Hosen gurt, der, ἡ βραχο-
ζώνη.

hosenlos ἀβράκωτος [ξεβρά-
κωτος].

Hosen schlitz, der, τὸ πρό-
σθιον σχίσμα περισκελίδος.

Hosen tasche, die, τὸ θυλά-
κιον περισκελίδος.

Hosen träger, der, ὁ ἀρστής
περισκελίδος, ὁ ἀναφονεύς, ἀαδα-
στακτήρ [ἡ τιράντα].

Hosen zeug, das, τὸ ὕφασμα
περισκελίδος.

Hospital, das, -s, πλ -häuser
τὸ νοσηκομεῖον.

hospitieren ἀμὴ φοντῶ ὡς
ἀκροατής.

Hospiz, das, -es, πλ -e, ὁ
οἶκος φιλοξενίας· τὸ ξενοκομεῖον.

Hostie, die, —, πλ -n, ἡ ἁγία
ὑμνεά, ὁ ἅγιος ἄρτος, ἡ προσκο-
μιδή, τὸ ἀντίδομον.

Hotel, das, -s, πλ -s, τὸ ξε-
νοδοχεῖον.

hott! ἐπὶ δεξιᾷ!

haben ἐπὶ ἐπὶ τὰς, ἐντεῦθεν,
ἐξωθεν — und drüben ἐξωθεν καὶ
ἐκεῖθεν.

hübsch εὐμορφος· καμψός, [νό-
στιμος]. -e Gelegenheit ὥρα α
εὐκαιρία. -es Vermögen ἀξία λό-

του περιουσία das ist — von Ihnen εὐγέσας.

Hucke, die, —, πλ -u, τὰ νῶτα, ἡ βράχις.

huckeback ἐπρ ἐπὶ τῶν νῶτων. κυθισίνδα. — spielen ἐφ' ἐδρίζω, παίζω κυθισίνδα [παίζω τ' ἀλογάνια]. — tragen φέρω ἐπὶ τῶν νῶτων.

Hudelei, die, —, πλ -en, τὸ αὐτοσχέδισμα, τὸ ἐπιπολαίον ἐργον [τὸ ἀλεύρωμα, τὸ πασάλειμμα]. ἡ ἐνόχλησις, τυράννις.

hudein μὴ αὐτοσχEDIAZΩ, ποιῶ ἐπιπολαίως [πασαλείω, ἀλευρώω]. βασανίζω, τυραννῶ, ἐνοχλῶ.

Hudler, der, -s, πλ —, ὁ αὐτοσχεδιστής [ὁ συρταφέρτας]. ὁ βασανιστής, τύραννος.

Huf, der, -es, πλ -e, ἡ ὀπλή· ὁ ὄνυξ. gespalten — ἡ γηλῆ.

Hufbeschlag, der, τὸ πετάλωμα, ἡ πετάλωσις.

Hufe, die, —, πλ -n, ὁ ἀγρός· ἐνός ἀρότρου [τὸ γωράφι ἐνός ζευγαριῶ]· τὸ πλεθρον, στρέμμα.

Hufeisen, das, τὸ σιδηρεῖον ὑπόδημα, τὸ πέταλον. mil — beschlagen πετάλωνω.

hufförmig ἔχων σχῆμα πετάλου, πεταλοειδής.

Hufelaitich, der, (φτλ) τὸ βηχιον, ἡ χαμαιεύκη, τὸ χαμαιγεῖρον.

Hufnagel, der, ὁ ἕλος πετάλου.

Hühner, der, -s, πλ —, ὁ γαιοκτήμων ἀγρότης.

Hufschlag, der, τὸ πετάλωμα [ἡ πεταλωσις]. ὁ κτύπος τῶν ὀπλῶν, ὁ κτύπος τῶν πετάλων [ἡ πεταλιά].

Hufschmied, der, ὁ πεταλωτής [ὁ πεταλᾶς].

Hüftbein, das, τὸ ἰσχον, ὑποκάδιον.

Hüste die, —, πλ -n, τὸ ἦ ὁ φῦς [τὸ καλομέρι].

hüftenlahm ἰσχιορρωγικὸ γασιασμένος].

Hüftknochen, der, τὸ ἰσχιον ὁ τοῦν, τὸ ἰσχίον.

Hüftweh, das, τὸ ἰσχιονόσημα, ἡ ἰσχιάς.

Hügel, der, -s, πλ —, εὐώλοφος, γήλοφος.

Hügeln, das, -s, πλ —, τὸ λοφιδιον, ὁ λοφίσκος [τὸ νάκι].

hügelich λοφιοειδής, βουνό-

hügelig λοφώδης, λοφύεις ὄλοφος, βουνώδης.

Huhn, das, -s, πλ Hühner, ὄρνις [ἡ ὄρνιθα, κόττα]. ju — τὸ ὄρνιθιον [τὸ ὄρνιθοποκοττοπούλι].

Hühnchen, das, -s, πλ —, τὸ ὄρνυσιον, ὁ νεοσσός ὄρνιθος κλωσσπούλι].

hühnerartig ὄρνιθοειδής, νηώδης.

Hühnerauge, das, ὁ ἕλος ποδός, ὁ τύλος [ὁ κάλος].

Hühnerbeize, die, ἡ δολοχὸς περδικοθηρία.

Hühnerbiss, der, (φτλ) ἡ γαλλίς.

Hühnerbraten, der, τὸ θιον κρέας ὀπτόν [τὸ ψητὸν ποῦλι].

Hühnerbrust, die, τὸ θειον στῆθος.

Hühnercarnei, das, τὸ νιθειον φόν [τὸ ὄρνιθαύγαλον].

Hühnergeschlecht, das, ὄρνιθωδὴ πτηνά, αἱ ὄρνιθες ὄρνιθερικά].

Hühnerhändler, der, ὁ νηθοπώτης.

Hühnerhaus, das, ὁ ὄρνιθοποκοττον, ὁ ὄρνιθοκοττον [τὸ κοττέτι].

Hühner hund, der, ὁ ὀρνιθο-
ήρας κύων.

Hühner korb, der, ἡ εὐλαῖα
κενήθος ἐπιφορδοῦσης, τὸ καρφύνιον
ἐπιφορδίου.

Hühner markt, der, τὸ ὀρνι-
θοπωλῆτήριον [τὸ ὀρνιθοπάζα-
ρον].

Hühner stall, der, ὁ ὀρνιθών,
ἡ ὀρνιθοκοίτη [ὁ ὀρνιθόκουμος, τὸ
κοιτέσιον].

Hühnerstange, die, τὸ πέ-
τασμα ὀρνιθοκοίτης, ἡ κοίτη.

Hühnerwärter, der, ὁ ὀρνι-
θοδόσκος.

Hühner zucht, die, ἡ ὀρνιθο-
τροφία.

Hühner züchter, der, ὁ ὀρνι-
τροντής.

hui! ἔμπροσθεν ὅφ! ἔμπροσθεν ἰμ,
— in einem — ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ
εἰς ὁπτασίαν.

Huld, die, —, ἡ χάρις, ἡ εὐ-
μενία, ἡ εὐνοία.

Huld göttin, d. e., —, ἡ Χάρις.

hu di en μι ὀρνέυ ὄρνον ὑπο-
ταχῆς, ὀρνέωμαι πιστίν· καταθέτω
πίστας, προσφέρω τὸ σέβας μου. λα-
τρεύω, προσκυνῶ, sich — lassen
δέχομαι τοῦ; σεβασμοῦς, δέχομαι
τὸς προσκυνήσεις.

Huldigung, die, —, πλ. -en
ἡ προσκυνήσεις, κατάθεσις σεβασμοῦ·
λατρεία.

Huldigungs eid, der, ὁ ὄρκος·
ὑπόσχεσις.

huld reich, ἡ -voll πλήρης εὐ-
μενίας· εὐμενής, ἐπιστελής.

Hülfe, die, —, πλ. -n, ἡ βοη-
θεία ἡ ἐπικουρία. zu —! βοηθεῖαν!
μι! — rufen κράζω, ἐπικαλοῦμαι·
βοήθειαν, zu — eilen σπεύδω εἰς
βοήθειαν, einem zu — kommen
ἔρχομαι εἰς βοήθειαν τινος. zu —
nehmen λαμβάνω εἰς βοήθειαν

μι! — τη βοήθειά, τῇ συνεργίᾳ, τῇ

συνπραξίᾳ, μετὰ τοῦ — τῇ θεῷ
βοηθείᾳ, σὺν θεῷ.

hülfslos ἀβοήθητος, ἄνευ ὀη-
θείας· ἐγκαταλειπόμενος. — las-
sen ἐγκαταλείπω ἄνευ βοηθείας.

Hülfslosigkeit, die, —, ἡ ἀβο-
ηθία ἡ ἐγκατάλειψις.

hülfsreich βοηθητικός, ἐπικου-
ρός· πολυεὐσπλαγχνός. -e Hand
leisten τείνω χεῖρα βοηθείας.

Hülfs armee, die, τὸ ἐπικου-
ρικόν, ὁ ἐπικουρικός στρατός.

hülfsbedürftig δεόμενος βοή-
θείας, ἄξιος βοηθείας. — sein ἔχει
ἀνάγκην βοήθείας.

Hülfsbedürftigkeit, die, —,
ἡ ἀπορία, ἡ ἀνάγκη.

Hülfs geld, das, ἡ χρηματικὴ
βοήθεια.

Hülfs heer, das, τὸ ἐπικουρι-
κόν (στράτευμα).

Hülfs kasse, die, τὸ ταμιεῖον
βοηθημάτων.

Hülfslehrer, der, ὁ βοηθός
διδάσκαλος.

Hülfs macht, die, ἡ ἐπικου-
ρικὴ δύναμις, ἡ ἐπικουρία.

Hülfs mittel, das, τὸ βοηθη-
τικόν μέσον, τὸ βοηθήμα.

Hülfs quelle, die, ἡ βοηθητικὴ
πηγή.

Hülfs truppen, die, τὸ ἐπι-
κουρικόν ἡ ἐπικουρία.

Hülfs werein, der, ὁ εὐεργε-
τικός σύλλογος.

Hülfs wissenschaft, die, ἡ
βοηθητικὴ ἐπιστήμη.

Hülfs wort, das, ἡ παράκλη-
ρωματικὴ λέξις.

Hülfszeit wort, das, τὸ βοη-
θητικὸν ὄχημα.

Hülle, die, —, πλ. -n, τὸ περί-
καλυμμα, τὸ περιβλήμα, τὸ κά-
λυμμα. sterbliche — πτώμα, λεί-
ψανον. — und Fülle πολὺς καὶ
ἀφθονός, ἀφθονός καὶ πολὺς, in —

und Fülle ἐν πλημονῇ καὶ ἀ-
βονίᾳ.

hüllen ρη περικαλύπτω, περι-
βάλλω, **sich** — περικαλύπτομαι.

Hülschen, das, -s, πλ —, τὸ
κελύσιον, τὸ λεπύριον [τὸ λουβάκι].

Hülse, die, —, πλ -η, τὸ κέ-
λυρος, λέπος, λεπυριον, ὁ λοθός
[τὸ λουδί, τσέφλι]. (μτφ) ἡ θήκη,
τὸ θηκίον [τὸ θηκάρι].

hülsen ἀμλ ἀπολεπίζω, ἐκλε-
πίζω [ξεφλουδίζω]. **sich** — ἐκ-
λεπίζομαι, ἀπολεπίζομαι [ξεφλου-
δίζομαι].

hülsenartig εὐφανώδης, λε-
πυριώδης.

Hülsen frucht, die, τὸ ὀσπριον
hülsig λεπυρός, λεπυριώδης.

humal φιλοπροσηγορός, εὐπρο-
σήγορος, φιλάνθρωπος.

Humaniora, die πλ τὰ ἐγκύ-
κλια μαθήματα, ἡ ἐγκύκλιος παι-
δεία.

humanisieren ρη ἐξανθρω-
πίζω, ἐξευγενίζω.

Humanist, der, -en, πλ -en,
ὁ ὑπαδός ἢ εἰδήμων τῆς κλασικῆς
παιδείας.

Humanität, die, —, ἡ φιλα-
νθρωπία, φιλοπροσηγορία ὁ ἀνθρω-
πισμός.

Hummel, die, —, πλ -η, βομ-
βιλίος [ἡ καπρομέλισσα]. (μτφ) τὸ
ἀπρόσεκτον χωράσιον.

Hummer, der, -s, πλ —, ὁ
ἀστακός.

Humor, der, -s, ἡ εὐθυμία,
φαιδρότης, ἡ κωμικὴ χάρις, ἡ εὐ-
θυμῆς ἀστεϊοσύνη· τα κωμικὸν ἅλας.

Humorist, der, -en, π -en,
ὁ εὐθυμῆς ἀστεϊολόγος, ὁ ἐπί·χαρις
κωμικός.

humoristisch ἀστεϊός, εὐτρά-
πελος, ἀστεϊολογικός, εὐφρολόγος.

humpeln ἀμλ χωλαίνειν [κου-
τσαίνειν].

Humpen, der, -s, πλ
λαδρώνιος, τὸ μέγα ποτήριον.

Hund, der, -es, πλ -e, ὁ
σκύλος [τὸ σκυλί]. **junger**

σκύλας [τὸ κουλούκι]. -e hal-

νοτροφῶ, κυνοκομῶ, εἰν οὖν

— κύων δηκτικός, von -en

sen κυνόδηκτος. (μτφ) er i-

kannt wie der bunte —

γνωστότατος τοῖς πᾶσιν [εἶναι

ριστός πάντων τῶν κἀλλικων

auf den — kommenen περ-

εἰς τὴν ἐσχάτην ἀπορίαν, au-

— sein εἶναι ἐν δεινῇ ἀμ-

[ἄσχημα τὴν ἔχω]. komm-

über den —, so komm-

über den Schwanz ὅστις

φαγε τὸν ὅλον βῶν δὲν πρ-

ἀποκάμη εἰς τὴν οὐρανόν.

der — begraben ἐνταῦθα

κωλῶν, ἐδῶ ἐγκείται ἡ δου-

damit lockt man keinen -

Ofen αὐτὰ εἶναι μάταια. (πρ-

blöder — wird selten sal-

σχυρόμενος παραγκινῶνεται

δὲ μιλεῖ ἐνθάφον τον]. belle

heissen nicht αἱ ἐπιδεικνύ-

πειλοῦντες δὲν εἶναι ἐπικινδύ-

σκύλος ποῦ γαυγίζει δὲ δα-

Hündchen, das, -s,

τὸ κυνάριον, σκυλάκιον.

Hundeart, die, τὸ εἶδος

ὁ τρόπος κυνός. nach —

κυνιστί [σκυλίστικα, σὰ σκυ-

hu-deartig κυνοειδής.

Hunde fell, das, ἡ

σκυλοπροδεΐα].

Hundegebell, das, ὁ

κυνῶν, ὁ κυνολαγμός [τὸ γαῦ-

Hunde hütte, die, ὁ σκ-

νῶν, τὸ κυνοστάσιον [τὸ

σπιτον].

Hundejunge, der,

ἄγριος παῖς, τὸ παλαιόπαι-

Hunde leben, das, ὁ

βίος [ἡ σκυλίσια ζῆσις].

Hundeloch, das, (μτρ οἶκι ἢ ἀπογίσις εἰκοστή).

hundert ἑκατόν.

Hundert, das, -s, πλ -e, ἡ ἑκατοντάς, ἑκατοσούς [ἡ ἑκατονταριά, ἑκατοστή].

hundertblättrig ἑκατοντάφυλλος.

hunderterlei ἑκατόν εἰδῶν, μῆτραι, πεντηκῆαι καὶ διάφοροι.

hundert fach, ἢ -fältig ἑκατονταπλάσιος, ἑκατονταπλασίον.

hunder. füssig ἑκατόμυρος.

hundertgradig ἑκατόβαθμος, ἑκατονταβάμιος.

hundertjährig ἑκατονταετής.

hundertköpfig ἑκατογέφαλος, ἑκατοντακέφαλος.

hundertmal ἑπρ ἑκατοντάκις [ἑκατὸ φασίς].

hundertpfündig ἑκατοντάλιτρος.

Hundertstel, das, -s, πλ —, τὸ ἑκατοστημόριον.

hundertweise ἑπρ κατὰ ἑκατοντάδας, ἀνα ἑκατόν.

Hundestall, i. e. ὁ σηκὸς κυνῶν [ἢ σκυλόκουρὸς, τὸ σκυλόσπιτον].

Hunde steuer, die, ὁ ἐπὶ τῶν κυνῶν φόρος.

Hunde wetter, das, ὁ σκυλκαίρος.

Hunde zucht, die, ἡ κυνοτροφία, κυνοκαμία.

Hündin, die, —, πλ -nen, ἡ αἰών, κυλάκαινα, σκύλα, junge — ἡ σκύλας, κυνίσκη.

bündisch κυνικός, κυνώδης [σκυλίσσιος]. (μτρ) σκυλακώδης, λαμπερής.

Hunds blume, die, (φτλ) ἡ ἀπάζη, ἀράκη [ἡ ἀντριάλα].

Hunds fott, der, -s, πλ -fältet, ὁ κακός, ἀχρεὺς, φαυλός [ὁ παληανθρωπος].

Hundsfiotterei, die, —, πλ -en, ἡ ἀχρείότης, φαυλότης, κακοχρεία [ἡ παληανθρωπία].

hundsfiottisch ἀχρεῖος, κακοχρήτης, φαύλος.

Hunds gras, das, (φτλ) ἡ ἀγριοστis [ἡ ἀγριόδα].

Hunds haar, das, ἡ θρίξ κυνός, ἡ κυνεία θρίξ [ἡ σκυλότριχα] ἡ κυνάς, τὸ σκυλόμαλλιν.

Hunds hunger, der, ἡ πείνα κυνός, ἡ βουλιμία [ἡ λήμα].

Hundsstern, der, τὸ κύναστρον, ὁ σείριος.

Hundstage, die, πλ αἱ κυνάδες ἡμέραι, τὰ κυνικά καύματα.

Hundswürger, der, (φτλ) ἀπόκυνον, πτὸ σκυλοδότανον.

Hundswut, die, ἡ λύσσα κυνός.

Hüne, der, -n, πλ -n, ὁ γίγας.

Hünengrab, das, ὁ τύμβος γίγαντος, ὁ γιγάντιος τάφος.

Hunger, der, -s, ἡ πείνα. — haben πεινῶ. den — stillen καταπαύω τὴν πείναν μου. -s sterben λιμοκτονοῦμαι, ἀποθνήσκω (ὑπὸ) τῆς πείνης. einen -s sterben lissen λιμαγχῶ, λιμαγχονῶ, λιμοκτονῶ τινά. (πρμ) — ist der beste Koch ὁ καλλίτερος μάγειρος εἶναι ἡ πείνα.

Hunger gestalt, die, ἡ πειναλέα (ἡ λιμαγγική) μορφή.

hungerig πεινῶν, πειναλὸς [πεινασμένος]. ich bin — πεινῶ.

Hunger leider, der, -s, πλ —, ὁ κεστρεύς, λιμώττων, αὐτοψῶν τῆς πείνας.

Hunge leiderei, die, —, ἡ λιμαγγία, λιμοκτονία, ἡ δεινὴ πείνα.

hungern ἀμὴ πεινῶ. — lassen υποσχεθῆναι εἰς νηστείαν, λιμαγχῶ. sich zu Tode — λιμοκτονοῦμαι, ἀποθνήσκω (ὑπὸ) τῆς

πείνης. / —, ἀμὲν es hungert mich, ἢ mich hungert πεινῶ.

Hungers not, die, ὁ λιμός, ἡ (δεινὴ) πείνα.

Hunger tod, der, ἡ λιμοκτονία, ὁ ἐκ τῆς πείνης θάνατος, den — sterben ἀποθνήσκω (ὑπὸ) τῆς πείνης.

Hungertuch, das, (μτφ) am -e nagen δυστυχῶ, πέννομαι.

hungrig ὥς hungerig.

hüpfen ἀμὲν σκιρτῶ, ἀσκαρῶ, σκαρῶ [πηδῶ, ταλῶ]. vor Freude — σκιρτῶ ὑπὸ χαρᾶς.

Hüpfen, das, -s, ἡ σκίρτησις, τὸ σκίρτημα.

Hüpfer, der -s, πλ —, ἡ ἀκρίς [ἡ ἀκρίδα].

Hürde, die, —, πλ -η, ὁ αὐλίων, ἡ μάνδρα. τὸ τυροκομεῖον, ὁ τάλαρος.

hürden ὡς ἐγκλείω εἰς μάνδραν, μανδρεύω, σιγαλῶ.

Hürden schlag, der, ἡ **Hürdung**, die, —, πλ -ει, ὁ αὐλισμός, μανδρισμός, ἡ ἐπιστάθμευσις ποιμαίνου πρὸς κόπρῃσιν χωραφίου.

Hure, die, —, πλ -η, ἡ πόρνη, δημοσία (γυνή), ἡ χαμαιτύπη [ἡ δημόσια, ἡ πούτανα].

huren ἀμὲν πορνεύομαι.

Huren haus, das, τὸ πορνεῖον, χαμαιτυπείον, ἐργαστήριον, πορνοστάσιον [τὸ πούταναρεῖο].

Huren jäger, der, ὁ πορνότριψ, πορνοκόπος, κορινθιαστής.

Huren kind, das, τὸ πορνογέννητον παιδίον.

Huren wirt, der, ὁ πορνοδοσός.

Huren wirtin, die, ἡ πορνοδοσικός.

Hurer, der, -s, πλ —, ὁ πόρνος, χαμαιτύπος.

Hurererei, die, ἡ πορνεία.

hurerisch πορνικός.

hurra! ἔμφ (Schlachtruf) αἰα λᾶ! ἐλεεῦ! ἐμπρός παιδιά! (Freudenruf). τήνελλα! τραλάλα! ζήτω! (Matrosenruf, ζυππαπᾶ) ὦπ! [χόπ! χάλα! γειάσα!]

hurtig εὐκίνητος, εὐστροφος, ἑλαφρός [σέλιτος]. // — ἔμφ ταχέως! σπεῦδε! | γλήγορα! γερὰ γερὰ! |

Hurtigkeit, die, —, ἡ εὐστροφία, εὐκίνησις, ταχύτης [ἡ σβελτοσύνη].

Husar, der, -en, πλ -ει, ὁ εὐζωνος ἱππεύς, ὁ οὐσάρος.

husarenmässig ὥς οὐσάρον, οὐσάριος.

Husaren mütze, die, τὸ καλὸν πάκιον.

Husaren tasche, die, ὁ σπαθοθήλακος οὐσάρου.

husch! ἔμφ τάχυνε! γρήγορα!

huschen ἀμὲν (οἶκ) πολισθάνω, ὀλισθάνω μεθ' ὀρμῆς.

husa! ἔμφ ἐμπρός! θάρρος!

Hussit, der, -en, πλ -ει, ὁ οὐσσίτης (αἱρετικός).

hüsteln ἀμὲν ὑποθῆσσω, ὑποθήλω, βήλω ἑλαφρῶς.

Hüsteln, das, -s, τὸ βήλω [τὸ βηχαλάκι].

Husten, der, -s, ὁ βήξ [ὁ βήχας]. // —, ἀμὲν βήσω, βήχω.

Husten fleber, das, ὁ καταρροῶδης πυρετός.

Hut, der, -es, πλ Hüte, πῆλος [τὸ καπέλο]. — ab! ἀπόθευ τὸν πῆλον! [κάτω ἢ φόρα τὸ καπέλο!]. den — a' nehmen ἀφαιρῶ τὸν πῆλον [βγάζω τὸ καπέλο]. den aufhaben φορῶ τὸν πῆλον (μτφ) unter einen — bringen συμβιβάζω.

Hut, die, —, ἐπιτήρησις, φρουρά, φρουρά, ἡ νυμή, ἡ βοσκή, auf der — sein ἔγω τὸν νοῦν μου προσέχω, sei auf de.ner — ἔγω τὸν νοῦν σου! προσέγε καλῶ!

Hutband, das, ἡ ταινία πύλου [ἡ κορδέλα τοῦ καπέλου].

Hutbürste, die ἡ ψήκτρα πύλου.

Hütchen, das, -s, πλ —, τὸ πικίδιον, ὁ πιλοσάκης [τὸ καπέλάκι].

hüten μὴ προφυλάττω· φυλάττω· sich — προσυλλάττομαι, φυλάττομαι (ἀπὸ τινος, vor einem).

Hüter, der, -s, πλ —, ὁ φύλαξ· ὁ φρουρός.

Hüterin, die, —, πλ -nen, ἡ φύλαξ.

Hutfabrik, die, τὸ ἐργοστάσιον πύλων, τὸ πιλοποιεῖον.

Hutfeder, die, τὸ πτερόν πύλου.

Hutform, die, τὸ σχῆμα πύλου· τὸ πιλοειδές σχῆμα.

hutförmig πιλοειδές, πεταειδές.

Hutfutter, das, τὸ ὑπόβλημα, τὸ ὑπόπρισμα πύλου [ἡ πόδρα καπέλου].

Hutfuttermal, das, ἡ πιλοθήκη.

Hut Händler, der, ὁ πιλοπώτης.

Hutkrämpe, die, ὁ ἀνάστρας γύρος πύλου.

Hutmacher, der, -s, πλ —, ὁ πιλοποιός.

Hutmacherei, die, —, ἡ πιλοποιία.

Hutmacherin, die, —, πλ -nen, ἡ πιλοποιός.

Hutmanufaktur, die, —, ἡ πιλοποιία.

Hutschachtel, die, ἡ θήκη πύλου.

Hütsche, ἡ **Hutsche**, die, —, πλ -n, ὁ θράνος, τὸ ὑπὸ πύλιν [τὸ σκαμνί].

Hut schleife, die, τὸ ἄμμα πύλου [ὁ πόγγος καπέλου].

Hut schnalle, die, ἡ πόρπη πύλου.

Hüttchen, das, -s, πλ —, τὸ

καλύδιον τὸ σκηνίδιον [τὸ καλυδάκι].

Hütte, die, —, πλ -n, ἡ καλύβη· ἡ σκηνή· τὸ μεταλλευτήριον, τὸ μεταλλουργεῖον, τὸ μεταλλωρυχεῖον.

Hüttenamt, das, ἡ διοίκησις μεταλλουργείων.

Hüttenarbeit, die, ἡ μεταλλουργία.

Hüttenarbeiter, der, ὁ μεταλλευτής, ὁ μεταλλεύς.

Hüttenbeamte, der, ὁ ἐπάλληλος μεταλλουργεῖου.

Hüttenbewohner, der, ὁ καλυδίτης, ὁ σκηνίτης.

Hüttenkunde, die, ἡ μεταλλουργία.

Hüttenkundige, der, ὁ μεταλλουργός.

Hüttenleute, die πλ., οἱ μεταλλευταί, οἱ ἐργάται μεταλλευτηρίου.

Hüttenmeister, der, ὁ ἐμπύτης μεταλλουργεῖου.

Hüttenwerk, das, τὸ μεταλλευτήριον, τὸ μεταλλουργεῖον.

Hüttenwesen, das, ἡ μεταλλεία· τὰ μεταλλεῖα, τὰ μεταλλουργεῖα.

Hut tresse, die, —, πλ -n, ἡ χρυσόπαστος ταινία πύλου [τὸ γαλόνι καπέλου].

Huttrödel, die, ὁ θύσανος πύλου [ἡ φούντα καπέλου, φουσιό].

Hutung, die, —, πλ -en, ἡ νομή, ἡ βοσκή.

Hut zucker, der, ὁ κῶνος ζαχαρέως.

Hyacinthe, die, —, πλ -n, ὁ ἰακίνθος [τὸ ζεμπούλι].

Hyalographie, die, —, ἡ ὑαλογραφία.

Hyäne, die, —, πλ -n, (ζλ) ἡ ὑαίνα ὁ γλάνος.

Huder, die, —, πλ -n, ἡ ὑδρα,

ὁ ὕδρος [ἢ νερούειδα, ὁ νεράφης].
Hydraulik, die, —, ἡ ὑδραυλική· ἡ ὑδρομηχανική.

hydraulisch ὑδραυλικός. -e
 l'resse τὸ ὑδραυλικὸν πιεστήριον.

Hydrodynamik, die, —, (τος) ἡ ὑδροδυναμική.

Hydrogen, das, -s, (γμ) τὸ ὑδρογόνον.

Hydrographie, die, —, ἡ ὑδρογραφία, ἡ περιγραφή τῶν ὑδάτων.

hydrographisch ὑδρογραφικός.

Hydrometer, das, -s, πλ —, τὸ ὑδρόμετρον.

Hydropathie, die, —, ἡ ὑδροπαθητική, ἡ διὰ ψυχροῦ ὑδατος θεραπεία.

hydropatisch ὑδροπαθητικός.

Hydrostatik, die, —, ἡ ὑδροστατική.

Hydrotherapie, die, —, ἡ ὑδροθεραπεία.

Hygiene, die, —, ἡ ὑγιεινή.

hygienisch τῆς ὑγιεινῆς.

Hygrometer, das, -s, πλ —, τὸ ὑγρόμετρον.

Hygroskop, das, -s, πλ -e, τὸ ὑγροσκόπιον.

Hymne, die, —, πλ -n, ὁ ὕμνος, ἡ ὑμνωδία.

Hymnen buch, das, τὸ ὑμνολόγιον.

Hymnen dichter, -sänge der, ὁ ὑμνωδός.

Hyperbel, die, πλ -n, ἡ (γμετρική) ὑπερβολή.

hyperbolisch ὑπερβολικός.

Hypertrophie die, —, ἡ περτροφία.

Hypochonder, der, -s, —, ὁ ὑποχόνδριος.

Hypochondrie, die, —, ἡ ὑποχονδρία.

hypochondrisch ὑποχονδρικός, ὑποχόνδριος.

Hypochondrist, der, —, πλ -en ὁ ὑποχονδριακός.

Hypothek, die, —, πλ —, ἡ ὑποθήκη. eine — auf ein Haus aufnehmen ὑποθηκέω οικίαν.

eine — löschen ἐξαλείφω ὑποθήκην. mit -en belastet ἐνυποθήκω.

Hypothekar, der, -s, πλ —, ὁ ἐνυπόθηκος δανειστής.

hypothekarisch ὑποθηκαίως.

Hypotheken brief, der, ἡ ὑποθήκη.

Hypotheken buch, das, βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν.

Hypotheken schuld, die, ἐνυπόθηκον χρέος.

Hysterie, die, —, τὰ ὑστερικάθη.

hysterisch ὑστερικός.

I

I! i! ἐπὶ βαθαί! Ἰ! [βρέ! γιά γιά!].

Iamben dichter, der, ὁ ἱαμβογράφος.

Iambus, der, —, ὁ ἱαμβός.

Ibis, der, -ses, πλ -se, (πι) ἡ ἰβίς.

ich ἄντν ἐγώ. — bin es! εἶναι! mein zweites — εἶναι ἐγώ. mein — τὸ ἄτομόν μου.

bin — ἰδοὺ ἐγώ! [νά με!]. für meinen Teil τὸ κατ' ἐμέ.

Ideal, das, -s, πλ -e, τὸ νικόν, τὸ ἰδεώδες, ἡ ἰδανικότης.

idealisch ιδανικός, ιδεατός, ιδεώδης.

idealisieren μὴ ιδεοποιῶ.

Idealismus, der, —, ἡ ιδεολογία, ιδεότης.

Idealist, der, -en, πλ -en, ὁ ιδεολόγος.

Idealität, die, — πλ -en, ἡ ιδανικὴ ἐντέλεια, ἡ ιδεατὴ τελειότης.

Idee, die, —, πλ -n, ἡ ιδέα.

ideell ιδανικός, ιδεώδης, ιδεατός.

Ideen fülle, die, ὁ πλοῦτος ιδεῶν.

Ideengang, der, τὸ νῆμα τῶν ιδεῶν.

Ideen lehre, die, ἡ ιδεολογία.

ideenreich πλήρης ιδεῶν· πολυγνώμων, γνωμονικός.

Ideen welt, die, ὁ ιδανικός κόσμος.

identifizieren μὴ ταυτίζω, ταυτοποιῶ, συνταυτίζω.

Identifizierung, die, —, ὁ ταυτισμός, συνταυτισμός, ἡ ταυτοποίησις.

identisch ὁ αὐτός, εἷς καὶ ὁ αὐτός· ταυτοσηδής, ταυτοδύναμος.

Identität, die, —, ἡ ταυτότης.

Idiom, das, -s, πλ -e, τὸ ἰδιωμα, ὁ ἰδιωτισμός.

Idiot, der, -en, πλ -en, ὁ εὐχύτης ὁ βλάξ.

Idol, das, -s, πλ -e, τὸ εἰδωλον, ἰδωλμα.

Idylle, die, —, πλ -n, τὸ εἰδύλλιον.

idyllisch εἰδυλλικός.

Igel, der, -s, πλ —, (ζλ) ὁ ἐχίνος [ὁ ἀγινός]. ὁ ἀκανθίων, ὁ ἀκανθοχοίρος [σκαντζόχοιρος].

igeltig ἐχινώδης.

Ignorant, der, -en, πλ -en, ὁ ἀπαιδευτός, ἀγράμματος.

Ignoranz, die, —, ἡ ἀπαιδευσία, ἀμάθεια, ἀρουσία.

ignorieren μὴ ἀγνοῦν· ἀδολεπτῶς περιφρανῶ.

ihm αὐτῷ αὐτῷ· τῷ, τοῦ εἰς αὐτόν, πρὸς αὐτόν.

ihn αὐτὸν αὐτόν, τόν, τον.

ihnen αὐτοῖς, αὐταῖς.

ihnen αὐτὸν ὑμῖν, πρὸς ὑμᾶς.

ihr αὐτῶν ὑμεῖς, οἱ, αὐτῶν, τῇ, πρὸς αὐτήν. (ὁ) αὐτῆς, (ὁ) ἰδικός της· αὐτῆς, της. αὐτῶν των, (ὁ) ἰδικός των. (ὁ) ὑμέτερος, (ὁ) ἰδικός σας· ὑμῶν.

ihret halben, η-wegen, ἡ ὑμῶν -will en ἐπρ αὐτῆς χάριν, πρὸς χάριν της. χάριν αὐτῶν.

ihret halben η-wegen ἡ ὑμῶν -willen ἐπρ ὑμῶν χάριν, χάριν ὑμῶν, πρὸς χάριν ὑμῶν.

Ihrige, der, die, das, αὐτῶν ὁ ἑαυτῶν, ἰδικός των. ὁ ἑαυτῆς, ἰδικός της.

Ihrige, (der, die, das) ὁ ὑμέτερος. ich bin ganz der — εἰμαι ὅλος ὑμέτερος.

Ihro ὁ αὐτῆς. οἱ αὐτῶν. ὁ ὑμέτερος.

illegal ἄνομος, παράνομος.

Illegalität, die, —, πλ -en, ἡ παρανομία.

illiberal ἀνελευθερός.

illimitiert ἀπεριόριστος.

illoyal ἄνομος, παράνομος· δούλιος.

Illuminat, der, -en, πλ -en, ὁ πεφωτισμένος.

Illuminaten orden, der, ὁ σύλλογος τῶν πεφωτισμένων.

Illumination, die, —, πλ -en, ἡ φωτοχυσία, φωταψία.

illuminieren μὴ φωταγωγῶ, λυχνοκαυτῶ, φωτίζω πανηγυρικῶς.

Illusion, die, —, πλ -en, ἡ αὐταπάτη· ἡ ἐξαπάτη. sich -en machen ἀπατῶμαι οἰκισθελῶς, ἀπατῶ ἑμαυτὸν ἐν συνειδήσει.

Illusorisch ἀπατηλός.

Illustration, die, —, πλ -en, ἡ δι' εἰκόνας ἐρμηνεία· ἡ εἰκὼν -γραφία, τὸ εἰκονογράφημα.

Itis, der, -ses, πλ -se, (ζλ) ἡ ἴκτις [τὸ κουνάδι, τὸ ἀτσίδ·].

im = in dem ἐν τῷ· ἴδε in.

imaginär φαντασιώδης.

Imbiss, der, -es, πλ -e, τὸ ἑμβρωμα, τὸ μικρὸν ἐστίασμα [ὁ μεζές·].

Imitation, die, —, πλ -en, ἡ (ἀπο)μίμησις.

imitieren μι (ἀπο)μιμοῦμαι.

Immatrikulation, die, —, πλ -en, ἡ εἰς τὸ μητρώον ἐγγραφή.

immatrikulieren μι ἐγγράφω εἰς τὸ μητρώον.

Imme, die, —, πλ -n, ἡ μέλισσα.

immer ἐπὶ αἰέ, πάντοτε [πάντα]. ὅποτε, καὶ ἂν. auf — ἐς αἰέ, διὰ παντός [γὰρ πάντα]. —

noch eizete. — mehr ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον. ὁσημέραι. — besser ὁσημέραι καλλίον. — schlimmer ὁσημέραι χειρότερος. er wird —

reicher πλουτίζεται ὁσημέραι. — so reich er — sein mag ὅσον πλούσιος καὶ ἂν εἶνε. wo ich auch —

gehe ὅπου ὅποτε ὑπάγω, ὅπου καὶ ἂν ὑπάγω.

immerdar ἐπὶ αἰέ, πάντοτε, αἰωνίως.

immerfort ἐπὶ ἀενάως, διηνεκῶς, ἀκατάπαυστως, ἀδ αλειπτως.

immergrün ἀειθαλής, ἀειφυλλος.

Immergrün, das, -s, (φτλ) τὸ ἀεῖζων, τὸ ἀμάραντον, ἡ κληματὶς [ἡ κληματοῖδα].

immerhi ἐπὶ πάντοτε. —! ἀφ' οὗ θέλεις! ὅπως θέλεις! ὅθεν ἔχω ἀντίρρῃσιν, διατί ὅχι;

immernmehr ἐπὶ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον. ὁσημέραι [ὅσῳ καὶ περισσότερα·].

immerwährend διηνεκῶς, ἀκατάπαυστος. || —, ἐπὶ νάως, διηνεκῶς, ἀδιακόπως.

immerzu ἐπὶ ἀενάως, διηνεκῶς. —! εἰα δὴ! ἐμπρός! προχωρήτω.

imminent ἐπικείμενος, πελιδνός.

immobil ἀκίνητος.

Immobilien wermög das, ἡ ἀκίνητος περιουσία.

Immobilien, die πλ, τὰ κίνητα κτήματα.

Immoralität, die, —, ἡ ἀνὴκελότης.

Immortalität, die, —, ἡ ἀθανασία.

Immortelle, die, πλ —, ἡ ἀθάνατος.

impenetrabel ἀδιαρῶν, ἀδιείσδυτος, ἀδ αειράστος.

Imperativ, der, -s, πλ —, ἡ προστακτικὴ (ἐγκλησικὴ).

Imperfektum, das -s, πλ —, ὁ παρατατικός (χρόνος).

Imperial, das, -s, τὸ ἰμπεριαλισμὸς. οἱ μεγάλοι γραφικοὶ χαρακτῆρες.

impertinent αὐθάδης, τὴν ἀναιδή.

Impertinenz, die, —, ἡ ἀναιδία, προπέτεια, ἀναίδεια.

Impf anstalt, die, τὸ ἰμπεριάλιστον κατὰστημα.

Im farzt der, ὁ ἐμβολιστής.

impfen μι ἐγκεντρίζω, ἐνέμω [κεντρίζω, φυλλιάζω].

μιζω, θαμαλίζω, ἐνορθεύω [μπολιάζω].

Impfen, das, -s, ὁ ἐνορθεύσας, ἡ ἐγκεντρίσις [τὸ φύλλον].

Impfling, der, -s, πλ —, ὁ ἐμβολιστής, ἐγκεντρίστῆς.

Impfreis das, ὁ ἐγκεντρίστος βλαστὸς, τὸ ἐμβόλιον [τὸ λῆ, τὸ φύλλον].

infernal ταρταρείος, καταχθόνιος, σκότιος.

Infinitesimalrechnung, die, ὁ ἀπείρου τημέρας ὑπολογισμός.

Infinitiv, der, -s, (γρμ) ἡ ἀπαρέμφατος, τὸ ἀπαρέμφατον.

infizieren μὴ μιάινω, μολύνω, κολλᾶω.

infolgedessen ἐπερ συνεπέα τούτου.

Information, die, —, πλ -en, ἡ πληροφορία.

Informator, der, -s, πλ -oren, ὁ παιδαγωγός, ὁ οἰκοδιδάσκαλος.

informieren μὴ πληροφοροῦ.

Inful ἴδε Infel.

infuliert χειροτονθεὶς καὶ μιστροφόρος.

Infusion, die, —, πλ -en, ἡ ἔγχυσις· ὁ ἐγγυματισμός.

Infusions tierchen, das, τὸ ἐγγυματικὸν ζωόριον.

Infusorium, das, -s, πλ -rien, τὸ ζωόριον.

Ingenieur, der, -s, πλ -e, ὁ μηχανικός.

Ingenieur kunst, die, ἡ στρατιωτικὴ μηχανή.

Ingenieur offizier, der, ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ μηχανικοῦ.

ingeleichen ἐπερ παρομοίως.

Ingrediens, das, —, πλ -en-zien, τὸ συστατικὸν (μέριον).

Ingrimm, der, ἡ ἐχθροπάθεια.

ingrimmig ἐχθροπαθής.

Ingwer, der, -s, (φτλ) ἡ ζιγγίβερι, ἡ πιπερουρίζα.

Inhaber, der, -s, πλ —, ὁ κατέχων, ἰδιοκτήτης.

Inhaberin, die, —, πλ -nen, ἡ κατέχουσα, ἰδιοκτήτρια.

inhaltieren μὴ φυλακίζω, καθίστημι, βάλλω εἰς τὸ δεσμοκτήριον.

Inhalt, der, τὸ ἐμπεριεχόμενον, περιεχόμενον· ἡ χωρη-

τικότης. **kulzer** — ἡ περίληψις.

inhalt leer ἡ -los ἄνευ περιεχομένου, κενός [ἄδειος]· ἀσήμενος [τιποτένιος].

inhaltreich περισπούδαστος, πολυσήμενος.

Inhaltsangabe, die, ἡ δηλώσις τοῦ περιεχομένου.

inhaltschwer βαρυσήμενος, σπουδαϊστός, πολυσήμενος.

Inhaltsverzeichnis, das, ὁ πίναξ τῶν περιεχομένων, ὁ ἀύλλατος.

Inhärenz, die, —, ἡ συνοχή· ἡ ἀλληλουχία.

inhuman ἀπάνθρωπος.

Inhumanität, die, —, ἡ ἀπανθρωπία.

Initiale, die, —, πλ -n, τὸ ἀρχικὸν γράμμα ἡ στοιχεῖον.

Initiative, die, —, ἡ πρωτοβουλία, ἀρχεβουλία.

Injektion, die, —, πλ -en, ἡ ἐγγυματισίς, ἐγχυσις.

Injurie, die, —, πλ -u, ἡ ὕβρις, προσβολή.

Injurien klage, die, ἡ ἐπὶ προσβολῇ τιμῆς ἀγωγή, ἡ κακηγορίου δίχη.

Inkarnation, die, —, ἡ ἐνσάρκωσις.

Inkasso, das, -s, πλ -ssi, ἡ (ἀργυρακοιτικὴ) εἰσπραξίς.

Inklination, die, —, ἡ κλίσις, ῥοπή. (φυσ) ἡ ἐγκλισις.

inklinieren ἀμὲν κλίνω, ῥέπω· ἐγκλίνω.

inklusive ἐπερ συμπεριλαμβανόμενου, -ης, -ων

incognito ἐπερ ὡς ἄγνωστος, δίχην ἀγνώστου. das I bewahren διατελῶ ἄγνωστος.

inkommensurabel ἀσύμμετρος.

inkommodieren μὴ ἐνοχλῶ.

sich — ἐνοχλοῦμαι.

inkompetent ἀναρμόδιος, ἀκατάλληλος.

Inkompetenz, die, —, τὸ ἀναρμόδιον, ἡ ἀναρμοδιότης.

inkonsequent ἀνακόλουθος, ἀσυνεπής· παράλογος.

Inkonsequenz, die, —, πλ ἡ ἀνακολουθία, ἀσυνέπεια· ἡ παρalogία.

Inkorporation, die, —, ἡ συσσωμάτωσις.

inkorrekt ἐσφαλμένος, πλημμελής, ἀνακριτής.

inkriminieren μὴ ἐνοχοποιῶ.

Inkrustation, die, —, πλ -ειν, ἡ φλοῶδης ἀποξηρασία.

Inkulpat, der, -ειν, πλ -ειν, ὁ κατηγορούμενος, ἐναγόμενος.

Inkunabel, die, —, πλ -ειν, ἡ ἀρχέτυπος ἐκδοσις (βιβλίου).

Inlage, die, τὸ ἐγκλειστον, ἐσώκλειστον.

In land, das, ἡ μεσογαία, μεσαγεία τὸ ἐσωτερικόν (χώρας).

Inländer, der, -s, πλ —, ὁ ἐγχώριος, ἐντόπιος, αὐτόχθων.

inländisch ἐγχώριος, ἐντόπιος, ἰθαγενής, ἐπιχώριος, ἡμεδαπός.

inlegend ἐγκλειστος, ἐσώκλειστος.

inmitten ἐπρ ἐν τῷ μέσῳ, ἐν μέσῳ.

inne ἐπρ, mitten — ἀκριβῶς ἐν τῷ μέσῳ [κατάμεσα].

inne-behalten* μὴ κατέχω, συγκρατῶ, διατηρῶ.

inne-haben* μὴ κέκτημαι, ἐξουσιάζω, ἔχω· κατέχω· ἡξεύρω, γνωρίζω. ganz — γνωρίζω ἀκριβῶς, εἶμαι κάτοχος.

inne-halten* ἀμὴ ἐπέχω, σταμπτῶ, κάμνω στάσιν [σταίνομαι]. mit der Arbeit — κάμνω ἀπεργίαν.

innen ἐπρ ἔνδον, ἐντός [μέσα]. von — ἔνδοθεν, ἔσωθεν [ἀπὸ μέσα]. von — heraus ἔσωθεν πρὸς

τὰ ἔξω. nach — zu προ-
Inne-welt, die, τὰ τὸ ἐσωτερικόν.

inner ἐσωτερικός· ἐμύχιος.

Innere, das, -η, τὸ ἐντὸν, τὰ ἔνδον, τὰ ἐντὸς. weiter im -η ἐνδότερον.

innerhalb ἐπρ & γεν.) ἐντός. — der Stadt ἡ πόλεως. — vier Tage τὸς τεσσάρων ἡμερῶν.

innerlich ἐσωτερικός· ἐσωτερικῶς· ἐνδομύχως.

inne werden* ἄμς ἀδιαδλέπω, ἀναγνωρίζω.

innig οἰκετός, στενός, θίος, ἐγκάρδιος· ἐσωτερικός, ἐνθερμός, περιπαθής.

Innigkeit, die, —, ἡ ἐγκάρδιότης, στενότης· ἡ ἐγκάρδιότης, τὸ βαθὺ αἰσθημαθία.

inniglich ἐπρ ἐγκαρδίας.

Innung, die, —, συντεχνία, τὸ σῶμα συντεχνίας.

inokulieren μὴ ἐν [κεντρίζω, φυλλιάζω].

inopportun ἀκαιρός, ληλός.

Inquirent, der, -en, ὁ ἀνακριτής.

inquirieren μὴ ἀνακρίνω.

Inquisit, der, -en, ἀνακρινόμενος.

Inquisition, die, πρ ἀνάκρισις· ἡ ἱερὰ ἐξέτασις, κρίσις.

Inquisitions gericht τὸ ἱεροδικεῖον, τὸ ἱερὸν ῥιον.

Inquisitor, der, -s, ὁ ἱεροδικαστής, ὁ ἱεροδίκης.
ins= in das, εἰς τὸ

Insasse, der, -n, πλ -n, ὁ ἐγκάτοικος.

insbesondere ἐπρ ἰδίᾳ, ἰδίως, ἰδιαιτέρως, ἐξαιρέτως· καὶ μάλιστα.

inscenieren μὴ φέρω (ἀναθεῶν) ἐπὶ σκηνῆς.

In schrift, die, ἡ ἐπιγραφή, τὸ ἐπίγραμμα.

Insekt, das, -es, πλ -en, τὸ ἑντομὸν.

Insekten fresser, der, ὁ ἐντομοφάγος.

Insekten kunde, ἡ -lehre, die, ἡ ἐντομολογία.

Insekten pulver, das, ἡ ἐντομοφθορὰς κόκκος.

Insekten sammlung, die, ἡ συλλογὴ ἐντόμων.

Insel, die, —, πλ -n, ἡ νῆσος [τὸ νησί]. **kleine** — τὸ νησιδιον, νησίον [τὸ νησάκι].

inselartig νησοειδής.

Insel bewohner, der, ὁ νησιώτης.

Insel bewohnerin, die, ἡ νησιώτις.

Inselchen, das, -s, πλ —, τὸ νησιδιον, νησιούριον [τὸ νησάκι].

Insel gruppe, die, τὸ σύμπλεγμα νήσων.

Insel meer, das, τὸ ἀρχιπέλαγος.

inselreich πολλὰς νήσους ἔχων, πλούνητος.

Inselsaat, der, τὸ νησιωτικὸν ἱερὸς.

Insel volk, das, ὁ νησιωτικὸς λαός· οἱ νησιῶται.

Inserat, das, -s, πλ -e, τὸ καταχώρισμα, ἡ καταχώρισις.

inserieren μὴ καταχωρῶ.

Insertion, die, —, πλ -en, ἡ καταχώρισις.

Insertionsgebühren, die πλ. τὰ ἐξόδα τῆς καταχωρίσεως.

insgeheim ἐπρ κρυψα, λαθρα, κρυφῶς [κρυφά].

insgemein ἐπρ γεν κῶς, ἐν γένει.

insgesamt ἐπρ σύμπαντες, ἀπαξάπαντες, ἄθροοι [ὅλοι μαζί].

In siegel, das, ἡ σφραγίς [ἡ βούλα].

Insignien, die πλ, τὰ σύμβολα.

Insinuation, die, —, πλ -en, ἡ παρείσδυσις, ἡ χολακτικὴ εἰσχώρησις, ἡ υποβολή, ἡ εἰσήγησις.

isinuieren μὴ υποβάλλω, καθυποβάλλω.

inskribieren μὴ ἐγγράφω.

Inskription, die, —, πλ -en, ἡ ἐγγραφή.

Inskriptions gebühren, die πλ, τὰ δικαιώματα ἐγγραφῆς.

insoweit σὺν καθ' ὅσον. || —, ἐπρ κατα τοῦτο, ὅτ' οὗταύτην τὴν ἐποψίν.

insolent θρασύς, αὐθάδης, ἀναιδής.

Insolenz, die, —, ἡ θρασυτής, ἀναίδεια.

insolvent ἀναξιώχρεος.

In olvenz, die, —, τὸ ἀναξιώχρεον.

insonderheit ἐπρ ἐξαιρέτως, ἰδίως, ἰδίᾳ, ἰδιαιτέρως.

Inspektion, die, —, πλ -en, ἡ ἐπιθεωρήσις, ἐποπτεία, ἐπιτήρησις.

Inspektor, der, -s, πλ -ören, ὁ ἐπόπτης, ἐπιθεωρητής.

inspicieren μὴ ἐπιθεωρῶ, ἐποπτεύω.

Inspiration, die, —, ἡ ἐμπνευσις· ἡ θεοπνευστία.

inspirieren μὴ ἐμπνέω.

inspiriert θεοπνευστος.

inständig λιπαρής, ἔντονος· ἐπιμονος, ἐνθερμος. || —, ἐπρ λιπαρῶς, ἐνθερμῶς, ἐπιμόνως.

Inständigkeit, die, —, ἡ λιπαρία, ἡ ἐνθερμία, ἐπιμονή.

Instanz, die, —, πλ -en, ἡ

ἔνστανσις: ἡ αἰτ. λογία. τὸ δικα-
στήριον. in letzter — τελειοδικαίως.

Instinkt, der, -s, πλ -e, τὸ
ὁρμέφυτο, ἡ ἔμφυτος ὁρμή, τὸ
ἐνστικτον.

instinktiv, ἡ -mässig ὁρμέ-
φυτος, ἔμφυτος, αὐτόματος. //—,
ἐπὶ ὁρμῇ φύτως, αὐτομάτῃ. ἐν-
στικτικῶς.

Institut, das, -es, πλ -e, τὸ
κατάστημα· τὸ ἐκπαιδευτήριον.

Institution, die, —, πλ -en,
ἡ ἐγκατάστασις, καθίδρυσις. die
-en, αἱ εἰσιγήσεις (Ἰουστιανού),
instruieren μὴ διδάσκω· κα-
τηγῶ.

Instruktion, die, —, πλ -en,
ἡ διδασκαλία· ἡ παραγγελία, ὁδη-
γία, ἡ προανάκρισις.

Instruktions richter, der, ὁ
ἀνακριτής.

instruktiv διδασκτικὸς.

Instrument, das, -es, πλ -e,
τὸ ὄργανον.

Instrumental musik, die, ἡ
ὀργανικὴ μουσική.

Inten-
umentenmacher, der,
-s, πλ —, ὁ ὀργανοποιός.

In subordination, die, ἡ ἀ-
πειθαργία, ἀνυποταξία.

Insulaner, der, -s, πλ —, ὁ
νησιώτης.

Insulanerin, die, —, πλ
-nen, ἡ νησιώτις.

Insurgent, der, -en πλ -en,
ὁ ἐπαναστάτης.

insurgieren ἀμὴ ἐπανάσταμαι,
στασιάζω, ἐπαναστατῶ.

Insurrektion, die, —, πλ
-en, ἡ ἐπανάστασις.

Integrale, die, —, πλ -n,
(μῦμ) ἡ ὁλοκληρωτικὴ ποσότης.

Integral rechnung, die, (μῦμ)
ὁ ὁλοκληρωτικὸς ὑπολογισμός.

integrieren μὴ εὐρίσκω τὴν ὁ-
λοκληρωτικὴν ποσότητα, ὁλοκληρῶ

integrierend ἀκέραιως
ὁλοκληρωτικῶς.

Integrierung, die, —
-en, (μῦμ) ἡ ὁλοκληρώσις.

Integriät, die, —,
ραϊότης.

intellektuell διανοητικὸς
ρός, ἐνδιάθετος.

intelligent νοονεχής, νο-
μοσύνη, ἡ εὐφύα.

Intelligenz, die, —, ἡ
μοσύνη, ἡ εὐφύα.

Intelligenz blatt, das
φημερίς ἀγγελίων.

Intelligenz komptoir,
τὸ γραφεῖον πληροφοριῶν.

Intendant, der, -en, πλ
-en, ὁ διευθυντής· ὁ ἐπιμελητής.

Intendantur, die, —, πλ
-en, τὸ (στρατιωτικόν) ἐπιμελητήριον.

Intension, die, πλ -en,
τάσις, ἡ πρόθεσις, ὁ σκοπός.

intensiv ἔντονος, ἰσχυρός.

Intensität, die, —, πλ
-en, ἡ ἐνέργεια, ἡ ἐνεργὸς δύναμις.

Interdikt, das, -es, πλ
-en, ἀπαγόρευσις.

interessant διαφέρων,
φέρων.

Interesse, das, -s, πλ
-en, διαφέρον, ἐνδιαφέρον· τὸ συμ-
φέρον.

Interessen, die πλ, οἱ
ἄνθρωποι.

Interessent, der, -e
-en, ὁ διαφερόμενος, ἐνδιαφε-
ρόμενος ὁ συμμετοχός.

Interessentin, die, —, πλ
-en, ἡ (ἐν)διαφερομένη· ἡ συμμε-
τοχική.

interessieren μὴ ἐνδι-
αφέρει.

es interessirt mich διαφέρ-
ει μεν ἐνδιαφέρει.

sich — δι-
αφέρωμαι, ἐνδιαφέρομαι.

Interim, das, -s, τὸ
χρονικὸν διάστημα· τὸ ἐν
μεταξύ νενομισμένον, τὸ προσω-
ρινόν.

Interimistikum, das,
προσωρινὴ κατάσταση.

interimistisch προσωρινός.

Interims beschied, der, ἡ προσωρινή ἀπόφασις.

Interims regierung, die, ἡ μεσοβασίλεια.

Interjektion, die, —, πλ.-en, (γρμ) τὸ ἐπιφωνήμα.

interl near διάστιχος.

Interlinear übersetzung, die, ἡ διάστος μετάφρασις.

Intermedium, das, -s, τὸ διάλειμμα τὸ διάμεσον, μεσάζον.

Intermezzo, das, -s, πλ.-s, τὸ μεσάζον περιστατικόν, τὸ παρεμπύπτον ἐπεισῆδιον.

intermittierend διαλείπων.

-es Fieber διαλείπων πυρετός.

intern ἐσωτερικός· οἰκόςτιτος.

Internat, das, -s, πλ.-e, τὸ σχολεῖον οἰκονόμων.

international διεθνής, ἀλληλεθνής. -es öffentliches Recht τὸ διεθνὲς (ἀλληλεθνὲς) δίκαιον.

Internuntius, der, —, πλ.-iii, ὁ ἀντιπρέσβυς τοῦ πάπα.

Interpellation, die, —, πλ.-en, ἡ ἐπερώτησις.

interpellieren μὴ ἐπερωτῶ.

Interpolation, die, —, πλ.-en, ἡ παρενθήκη λέξεως.

Interpolator, der, -s, πλ.-ioren, ὁ παρεμβάλλων λέξεις.

interpolieren μὴ παρενθεῖν λέξεις, παρενθεῖν.

Interpret, der, -en, πλ.-en, ὁ διερμηνεύς, ἐξηγητής.

Interpretation, die, —, πλ.-en, ἡ ἐρμηνεία, ἐξήγησις.

interpretieren μὴ διερμηνεύω.

interpungieren μὴ διαστίζω, στίλω.

Interpunktion, die, —, πλ.-en, ἡ διάστιξις, στίξις.

Interregnum, das, -s, πλ.-ns, ἡ μεσοβασίλεια.

interrogativ ἐρωτηματικός.

Interrogativum, das, -s, πλ.-en, (γρμ) ἡ ἐρωτηματικὴ λέξις.

Interrogatorium, das, -s, πλ.-ien, τὸ ἀνακριτήριον.

Intervall, das, -s, πλ.-e, τὸ διάλειμμα.

intervenieren ἀμὴ ἐπεμβαίνειν, παρεμβαίνειν.

Intervention, die, —, πλ.-en, ἡ ἐπέμβασις, παρέμβασις.

Intestat erbe, der, ὁ ἐξ ἀδικοθετοῦ κληρονόμος.

inthonisieren μὴ ἐνθρονίζω, ἀναθιβαίνω ἐπὶ τὸν θρόνον.

intim οἰκειότητας, στενωπότητος, ἐπιστήθιος.

Intimität, die, —, πλ.-en, ἡ οἰκειότης, ἡ στενωπότης σχεσις.

intolerant μισαλλοδοξός.

Intoleranz, die, — ἡ μισαλλοδοξία.

Intonation, die, ὁ τονισμός, ἡ ἐπιτόνησις.

intonieren μὴ μεταγγίζω [πιθαριάζω].

Intrade, die, —, πλ.-n, τὸ εἰσγωγικὸν ἀνάκρουσμα· τὸ εἰσγωγικὸν σάλπισμα. τὰ εἰσοδήματα αἱ πρόσοδοι.

intransitiv (γρμ) ἀμετάδοτος.

Intrigant, der, -en, πλ.-en, ὁ μηχανορράφος, ὁ σκανδαλοποιός, ὁ δολοπλόκος.

Intrigue, die, —, πλ.-n, ἡ κακοτεχνία, μηχανορραφία, δολοπλοκία, τὸ σκάνδαλον. ἡ βραδουργία.

intriguieren ἀμὴ μηχανορραφῶ, κακοπεγαμονῶ, σκευωροῦμαι, βραδουργῶ.

Introduktion, die, —, πλ.-en, ἡ εἰσγωγή· ἡ εἰσήγησις.

Invalide, der, -n, πλ.-n, ὁ ἀπόμαχος, ἀπόστρατος.

Invasion, die, —, πλ.-en, ἡ εἰσβολή, ἐπιδρομή.

Invective, die, —, πλ -n, ἡ λοιδορία, ὁ υβριστικὸς λόγος.

Inventar, das, -s, πλ -e, ἡ -lum, das, -s, πλ -ien, ἡ ἀπογραφή, ἡ καταγραφή.

Inversion, die, —, πλ -en, ἡ ἀντιμετάθεσις, ἀναστροφή. τὸ πρωτότερον, ὑπερβατόν, ὑπερόπρωτον (σχημα).

Investitur, die, —, ἡ περιβολή ἐξουσίας ἢ ἀξιώματος.

invitieren μὴ προσκαλεῖν, καλεῖν.

involvieren μὴ ἐμπερικλείειν, ἐμπεριλαμβάνειν.

inwändig ἐσωτερικὸς.

inwiefern ἢ **inwieweit** ἐπὶ κατὰ πόσον.

In wohner, der, -s, πλ —, ὁ ἐνοικίος.

inzwischen ἐπὶ ἐν τῷ μεταξύ· ἐν τούτῳ.

Ipekakuanha, die, —, ἡ Βρασιλιανή ῥίζα, ἡ ἱπεκακουάνα.

irden γήινος· κεράμιος, κεράμιος [χωματένιος]. -es Geschir τὸ κεράμιον ἀγγεῖον.

irdisch γήινος, ἐπίγειος, das I-e τὰ ἐπίγεια.

irgend τυχόν, που, ποτέ· ποῖός, — ein ποῖός τις [κάποιος]. ὅστις δήποτε.

— ein Buch βιβλίον τι οἷον δήποτε. — einer ἢ — jemand τις· οἷος δήποτε τις. — etwas τι· οἷον δήποτε τι, wer nur — ὅστις δήποτε.

irgendwie ἐπὶ πως, κάπως.

irgendwo ἐπὶ που [κάπου]· ὅπου δήποτε.

irgendwoher ἐπὶ ποθεν [ἀπό κάπου].

irgendwohin ἐπὶ πρὸς ἄλλο τι μέρος, ἄλλοθι που.

Ironie, die, —, πλ -[e]n, ἡ εἰρωνεία.

Ironisch εἰρωνικὸς. — sprechen εἰρωνεύομαι.

irrationall, ἢ **irrationell** ὁ λόγος, παράλογος ἀλόγιστος.

irre ἐπὶ & ἐπὶ πεπλανημένος· περιπλανώμενος· ταλαντευόμενος ἀδέβαιος. Sie sind — πλανοῦνται.

— fahren ἀπ πλανῶμαι ὁρῶμαι· nos. — führen, ἢ — leiten ἀπ πλανῶ, παραπλανῶ.

— gehen ἀποπλανῶμαι [παραστρατίζω, χάνω τὸν δρόμον μου]. — machen ἀποπλανῶ· διαταράσσω [σαστίζω].

— reden παραλέγω, παραλήγω· παραλαῶ [παραμιλῶ]. — reite ἀποπλανῶμαι ἐπιππος.

— sein πλανῶμαι· εἶμαι ἀδέβαιος, ταλαντεύομαι· εἶμαι διατεταραγμένος· εἶμαι παράφρων, παραφρονῶ.

— werden ταραττομαι, διαταράσσομαι [τὰ χάνω, σαστίζω]· ἐξίσταμαι τῶν φρενῶν, παραφρονῶ [τὰ χάνω].

Irre, die, —, ἡ πλάνη, ἡ ἀπὸ πλάνης, ὁ ἐσφαλμένος δρόμος.

in der — führen ἀποπλανῶ πλανῶ, in der — geben ἀποπλανῶμαι, παραπλανῶμαι.

irregulär ἀνώμαλος. ἄτακτος· -e Truppen ὁ ἄτακτος στρατός.

irreligiös ἄθρησκος, ἀνευλαβής.

Irreligiosität, die, —, ἡ ἀνευλάβεια, ἀσέβεια.

irren μὴ διαταράσσω. (μτφ) ὁ ἰρρτ ihn eine Fliege an der Wand ταράσσεται διὰ φύλλου πύθνημα. // — ἄμῃ & sich — πλανῶμαι, σφάλλομαι, ἀπατώμαι. er lässt sich durch nichts — οὐδαμῶς διαταράσσεται [δὲν τὰ χάνει, δὲ σαστίζεται].

Irren, das, -s, ἡ πλάνη, [πρ] — ist menschlich τὸ ἁμαρτάνειν ἀνθρώπινον.

Irren anstalt, die, ἡ -haus, das, τὸ φρενοκομεῖον.

Irren häusler, der, ὁ φρενοκομούμενος.

Irre reden, das, ἡ παραλήρησις [τὸ παραμιλητόν].

Irresein, *nas*, ἡ παραφροσύνη, φρενιπασία [ἡ τρέλα].

Irrfahrt, *die*, ἡ πλάνη, ἡ πλάνος ἡ περιπλάνησις. — *en des Odysseus*, αἱ πλάναι τοῦ Ὀδυσσεύς.

Irrgang, *der*, ὁ πλανητικός ὁδός· ὁ λαβυρινθώδης ἐλιγμός.

Irrgarten, *der*, ὁ λαβυρινθώδης κήπος· ὁ λαβύρινθος.

Irrglaube, *der*, ἡ -gläubigkeit, *die*, —, ἡ ἑτεροδοξία, τὸ σφαλὲρ ἢ ἠρήσκειμα.

irrgläubig ἑτεροδόξος, ψευδοδόξος, αἰρετικός.

irrig σφαλμένος, πεπλανημένος, σφαλερός. — *er Weise* ἐσφαλμένος· κατὰ λάθος.

irrevokabel ἀμετάκλητος.

irritieren μὴ ἐρεθίζω, ἐξερεθίζω, ἐξαγριεῖναι. διαταράσσω, ταρασσάω [σαοτίζω].

Irrlehre, *die*, τὸ σφαλερόν διῆγμα, ἡ σφαλερὰ διδασκαλία.

Irrlehrer, *der*, ὁ ψευδοδιδάσκαλος· ὁ ἑτεροδόξος διδάσκαλος, ὁ αἰρεσιάρχης. — *sein* αἰρεσιάρχῳ.

Irrlicht, *das*, τὸ πλανητὸν ὥς, ἡ φωσφόρος ἀτμός.

Irrtum, *der*, -s, πλ -tümer, ἡ πλάνη· τὸ σφάλμα, τὸ ἀμάρτημα. *einen* — *begehen* περιπίπτω εἰς σφάλμα, *einem seinen* — *benehmen* ἐξάγω τινὰ ἐκ τῆς πλάνης του.

irrtümlich σφαλερός, ἐσφαλμένος.

Irrung, *die*, —, πλ -en, ἡ πλάνησις, ἡ πλάνη. (μτφ) ἡ διαφωνία, διγόνια.

Irrwahn, *der*, ἡ πλάνη, ἡ πρόληψις, ἡ δεισιδαιμονία.

Irrweg, *der*, ἡ σφαλερὰ ὁδός, ἡ πλάνη.

Irrwisch, *der*, τὸ πλανητὸν πῦρ, ἡ φωσφόρος ἀτμός (τέλματος) [τὸ σπιθοῦρι].

Isabellfarbe, *die*, τὸ λευκοκιτρινόφαιον χρῶμα.

isabellfarben, ἡ -farbig λευκοκιτρινόφαιος.

Isgrim, *der*, -s, πλ -e, ὁ γέρον λύκος. (μτφ) ὁ γογγυστής.

Isolator, *der*, -s, πλ -lören, ὁ μονωτής, ὁ ἀπομονωτήρ.

isolieren μὴ ἀπομονῶ.

Isolieren, *das*, -s, ἡ **Isolierung**, *die*, —, πλ -en, ἡ ἀπομόνωσις.

Isometrie, *die*, —, ἡ ἰσομετρία.

isomorph ἰσόμορφος.

Isothermen, *die* πλ., αἱ ἰσοθερμαὶ γραμμαὶ (χάρτου).

item ἐπὶ ὁσαύτως· προσέτι.

Iterativum, *das*, -s, πλ -va, (γερμ) τὸ θαμιστικόν (ῥῆμα).

Itinerarium, *das*, -s, πλ -rien, τὸ δρομολόγιον.

J

Ja ἐπὶ ναί· μάλιστα. ο — ! ὦ ναί! ὦ βέβαια! — *freilich* ἐννοεῖται, βεβαιότατα, ἀναμφισβύτως. — *so! ä* ναί! *er sagt zu allem* — εἰς πάντα συναινέει — *sogar* καὶ μάλιστα, μάλιστα δέ· *vergessen Sie es* —

nicht ἀλλὰ μὴ τυχόν τὸ λησμονήσητε. ἀλλὰ προσέχετε μὴ τὸ λησμονήσητε. *thue es* — nicht! ἀλλὰ μὴ τυχόν πράξης τοῦτο! *Sie wissen* — *das*, ἀ' λ' ἤξεύρετε δὲ ὅτι. *ich bin es* — ἐγὼ εἶμαι ὅα, ἀλλ'

ἐγὼ δὲ εἶμαι. ich sagte es —
ἀλλὰ το ἴλεγον δὲ.

Ja bruder, der, ὁ εἰς πάντα
συναίνων, ὁ ἀεισώμῳνος.

Jacht, die, —, πλ -en, ἡ θα-
λαμηγός, τὸ θαλαμηγόν.

Jäckchen, das, -s, πλ —, τὸ
χιτωνίδιον [τὸ ζακέτακι, τὸ ζι-
πονάκι]

Jacke, die, —, πλ -n, ὁ χι-
τωνίσκος [ἡ ζακέτα, βέστα, καμι-
ζόλα, μπλουζά]. (Unter)-, ὁ ὑπο-
χιτωνίσκος, einem etwas auf die
geben ἐκλίζω τινά.

Jagd, die, —, πλ -en, ἡ θήρα,
τὸ κυνήγιον [τὸ κυνήγι] — uf
etwas machen κυνηγῶ, θηρεύω
τι. hohe — τὸ κυνήγιον μεγάλων
θηραμάτων. niedere — τὸ κυνή-
γιον μικρῶν θηραμάτων.

Jagdan zug, der, ἡ κυνηγε-
τικὴ φορεσία.

Jagd apparat, der, ἡ κυνη-
γετικὴ συσκευή.

jagdbar θηράσιμος.

Jagdbarkeit, die, —, τὸ θη-
ράσιμον.

Jagd berechtigung, die, ἡ
ἄδεια κυνηγίου.

Jagd bezirk, der, ἡ δικαιοδο-
σία κυνηγίας, τὸ κυνηγέσιον.

Jagd flinte, die, τὸ κυνηγετι-
κὸν ὄπλον.

Jagd gerät, das, τὰ κυνη-
γετικὰ σκεύη, τὰ θηρατρα.

Jagd gerechtigkeit, die, —,
τὸ δικαίωμα κυνηγίας.

Jagd horn das, τὸ κυνηγετικόν
κέρας.

Jagd hund, der, ὁ θηρευτῆς
κύων [τὸ κυνηγᾶτικο σκυλί].

Jagd kleid, das, τὸ κυνηγετι-
κὸν ἔνδυμα.

Jagd liebhaber, der, ὁ φι-
λοκυνηγέτης, φιλοκύνηγος, φιλό-
θηρος.

Jagd lust, die, ἡ φι-
λοκυνηγία.

Jagd ordnung, die,
νισμός τοῦ κυνηγίου.

Jagd recht, das, τὸ
θήρας.

jagdrechtlich σύμφωνα
τὰς διατάξεις τοῦ κυνηγίου.

Jagd revier, das,
ἐξουσία κυνηγίας, τὸ κυνήγιον.

Jagd spiess, der, τὸ
τικὸν ἀκόντιον, τὸ πυροβό-
λον.

Jagd stück, das, ἡ
τικὴ εἰκὼν, τὸ κυνηγέσιον.

Jagd wesen, das, ἡ
τὰ κυνηγετικὰ.

Jagd zeit, die, ἡ ἐποχὴ
κυνήγιου.

Jagd zeug, das, τὰ κυ-
νηγετικὰ.

jagen μὴ διώκω, κα-
κυνηγῶ. in die Flucht
εἰς φυγὴν. in Furcht —
τρομάζω. in Harnisch
γίζω, παροργίζω. durch
gel — καταδροχθίζω, κα-
einem den Degen durch
Leib — διαπερῶ τινα ἐν
μαχαίρας. einem eine
durch den Kopf — ἀν-
διὰ σφαίρας τὸν ἐγκέφαλον
// —, ἀμὴ κυνηγῶ, κυνηγ-
ρῶ, θηρεύω· τρέχω, σπ-
Pferde — ἐλαύνω ἀνὰ κ-

Jagen, das, -s, ἡ κυ-
νηγία.

Jäger, der, -s, πλ -n,
κύνηγος· ὁ κυνηγέτης, θηρευ-
ρατής. ὁ εὐζωνος (στρατιω-

Jäger ei, die, —, πλ -n,
κυνηγεσία, κυνηγία, κυνή-
γιον.

Jäger garn, das, τὸ
τικὸν δίκτυον, ἡ ἄρκυς.

Jäger hof, der, ἡ κυ-
νηγετικὴ οἰκία.

κατοικία, τὸ κατάλυμα κυνηγῶν, τὸ κυνηγετεῖον.

Jäger horn, das, τὸ κυνηγετικὸν κέρας.

Jägerin, die, —, πλ -nen ἡ κυνηγέτις, κυνηγός.

jägerisch κυνηγετικός, θηρευτικός.

Jäger kleid, das, τὸ κυνηγετικὸν ἐνδύμα.

Jäger korps, das, οἱ κυνηγοί, τὸ κυνηγεσίον. (στρ) οἱ εὐζωνοί.

Jäger kunst, die, ἡ θηρευτικὴ, κυνηγετικὴ.

jägmässig κυνηγετικός.

Jäger recht, das, τὸ δικαίωμα κυνηγεσίας, τὸ ἐπιβάλλον μερίδιον κυνηγοῦ.

Jägers mann, der, ὁ κυνηγός.

Jäger sprache, die, ἡ γλῶσσα τῶν κυνηγῶν.

jäh ἀπόρητος, ἀπότομος· κατωφέρης ὄψις, τραχύς· αἰφνίδιος. εἰσπνίδιος. -er Lauf δρόμος ταχύς. -er Tod αἰφνίδιος θάνατος. -er Zorn ὁ ὀξύθυρος. -er Abhang ὁ κρημνός.

Jähe, die, —, τὸ ἀπόρητον, κρημνώδες· ἡ κατωφέρεια· ὁ κρημνός, ἡ ὀξύτης, τραχύτης.

Ja herr, der, ὁ εἰς πάντα συναινῶν, ὁ ἀειδύμωτος.

jährlings ἔπρ αἰφνίδιος, ἐξαίρτης, δια μίας, ἀποτομῆς.

Jahr, das, -s, πλ -e, τὸ ἔτος, ὁ ἐνιαυτός [ὁ χρόνος]. ein halbes — τὸ ἡμισυ ἔτος, τὸ ἑξάμηνον [μισὸς χρόνος]. ein viertel — τρεῖς μῆνες, ἡ τριμηνία. im Jahre 1821, ἐν ἔτει 1821. er ist über sechzig — εἰς αὐτὸν ὑπερέρχοντοῦτος vor einem — e πέρυσι vor zwei — en προπέρυσι. vor — en πρό ἐτών. von — zu — ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος. seit — and Tag ἀπὸ πολλοῦ, πρό πολλοῦ (καίρου). ein — um das andere παρ'

ἐνιαυτῶν, ἀνὰ πᾶν εὐτε ὁν ἔτος. bei — en sein εἶμαι ἡλικιωμένος. in die — e kommen ἡλικιοῦμαι. mit den — en διὰ τῆς ἡλικίας. in den besten — en εἰς τὸ ἀνθος (εἰς τὴν ἀκμὴν) τῆς ἡλικίας. vor den — en πρό τῆς ἡλικίας. auf ein — ἐπὶ ἑν ἔτος. in mei en jungen — en νέος ὢν, ὅτε ἤμην νέος.

jahraus ἔπρ, — jahrein κατ' ἔτος, ἐτήσιως [κάθε χρόνον].

Jahr bücher, die πλ, τὰ χρονικά.

Jahrbücher schreiber, der, ὁ χρονογράφος.

jahrelang ἔπρ ἐπὶ ὁλόκληρα ἔτη.

Jahres feier, die, ἡ -fest, das, ἡ ἐπέτειος ἑορτή.

Jahres folge, die, ἡ ἀλλεπάλληλος διαδοχὴ τῶν χρόνων.

Jahres frist, die, ἡ ἐνιαυτός προθεσμία. in — εἰς ἑν ἔτος. nach — μετα ἑν ἔτος.

Jahres rechnung, die, ὁ ἐτήσιος λογαριασμός.

Jahres schluss, der, τὸ τέλος τοῦ ἔτους.

Jahres tag, der, ἡ ἐπέτειος ἡμέρα.

Jahres wechsel, der, ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἔτους.

Jahres zahl, der, τὸ ἔτος, ἡ χρονολογία [ἡ χιλιοστή].

Jahres zeit, die, ἡ ὥρα τοῦ ἔτους.

Jahr gang, der, τὸ ἔτος.

Jahr gehalt, der, ὁ ἐτήσιος μισθός.

Jahr geld, das, ἡ ἐτήσιος συντάξις.

Jahr hundert, das, ἡ ἑκατονταετής, ἑκατονταετία ὁ αἰὼν.

jährig heute ist es — σήμερον εἶνε ἑν ἔτος.

jährlich ἐτήσιος, ἐνιαυτός,

κατ' ἑτὸς γινόμενος. || —, πρ κατ' ἑτος, ἑτησίως, κατ' ἑνιαυτόν.

Jährling, der, -s, πλ -e, ὁ ἑνάετος, μονετής [χρονιαρής].

Jahh markt, der, ἡ (ἐμπορικὴ) πανήγυρις.

Jahr tausend, das, ἡ χιλιο-
τηρίς.

jahrweise ἐπρ κατὰ ἔτη.

Jahr zehnt, das, ἡ δεκαετία.

Jäh zorn, der, ἡ ἀκραχολία, ὀξύθυρία, ὀξύχολία.

jähzornig ἀκράχολος, ὀξύθυ-
μος, ὀξύχολος, ὀργίλος, θυμώδης
[ἀψύς]. ein -er Mensch ὁ ὀξύθυ-
μιας.

Jalappe, die, —, (φτλ) τὸ
μέλαν βέτον, [ἡ ζαλάππα].

Jalusie, die, —, πλ [e]n, τὸ
συσπαστόν παραθυρόφυλλον [τὸ
παντζούι].

jambisch ἱαμβικός, -es Me-
trum ἱαμβικὸν μέτρον, ἱαμβεῖον.

Jambus, der, —, πλ -ben, ὁ
ἱαμβός.

Jamben dichter, der, ὁ ἱαμ-
βοποιός, ἱαμβογράφος.

Jammer, der, -s, ὁ θρήνος,
ὀλοφυρμός, ὀδυρμός [τὸ θρήνος]. ἡ
ταλαιπωρία, ἀθλιότης, συμφορά,
τὰ θεινά, ὁ ἔλεος, οἶκτος, οἰκτιρ-
μός, es ist ein — εἶνε οἰκτρὸν,
ἀξιολύπητον.

Jammer bild, das, ἡ θλιβερά
εἰκών.

Jammer gesch ei, das, ὁ
θρήνος, ὀλοφυρμός [τὸ θρήνος].

Jammer gestalt, die, ἡ οἰκ-
τρὰ μορφή.

Jammer leben, das, ὁ οἰκτρός
βίος.

jämmerlich οἰκτρός, ἐλεεινός,
ἀξιοθρήνητος, ἀξιοδάκρυτος.

Jämmerlichkeit, die, —, ἡ
ἐλεεινότης, ἡ οἰκτρότης, τὸ ἀξιο-
θρήνητον.

jammern ἄμῃ ὀδυρόμαι, ὀλο-
φύρομαι, θρηνῶ, ἰμῶμαι, über
etwas — δε-νολογῶμαι, ὀδυρό-
μαι, κλαίωμαι περὶ τινος. || —, ἄμῃ
es jammerl mich οἰκτερ, οἶκτος
με κατολαρβάνει, mich jammerl
seiner, ἡ es jamm rt mich με
πρῆξεν ἰ αὐτόν, οἰκτεῖρω αὐτόν.

Jammern, das, -s, ἡ ὀλό-
φυρσις, ὁ ὀλοφυρμός, θρήνος.

jammers- bade, es ist — εἶνε
κρίμα τῇ ἀληθείᾳ.

Jammer th l, das, (μτφ) ἡ
κοιλίς τοῦ κλαυθμῶνος, ὁ κλαυθ-
μῶν.

jammervoll οἰκτρός, ἐλεεινός,
ἀξιοθρήνητος, τρισάθλιος.

Jan hagel, der, ὁ ὄχλος, συρ-
φετό.

Jannar, der, -s, ὁ Ἰανουά-
ριος.

Jargon, das, -s, ἡ ὁ εἰσφαρ-
μένη γλῶσσα.

Jasmin, der, -s, (φτλ) ἡ ἰά-
σμα, τὸ φιλάδελφον [τὸ γιασεμ].

Jasmin öl, das, τὸ ἱασμέλαιον,
τὸ ἱάσμινον μύρον.

Jaspi, der, —, (ὀρνκ) ἡ ἱα-
σπίς [τὸ σμακί, τὸ γέσμι]. onyx-
altriger — ὁ ἱασπίνος, opals-
altriger — ὁ ἱασποπάλλιος, achab-
artiger — ὁ ἱασπαχτής.

jäten ρη βοτανίζω, πορίζω,
βοτανολογῶ.

Jauche, die, —, ὁ ἱγῶρ, τὸ
κάκασμον πύον, τὸ βρωμώδες ἔμ-
πνον, ὁ χυμός κόπρου, τὸ κοπρό-
νερον.

jauchzen ἄμῃ ἀλοάξω, ἀνα-
πέμπω κραυγὰς χαρᾶς.

Jauchzen, das, -s, ὁ ἀλα-
γμός, ἡ ἀγαλλίασις, ἡ κραυγὴ
χαρᾶς.

Ja wort, das, τὸ ναί, ἡ συναί-
νεσις, συγκατάνευσις, συγκατάθεσις,
je! ἐφ' ὧ ὧ! — nun αἱ λοι-

πάν. Herr — ὦ ὦ! θεοῦ μου! μέγα ἔκπληξις [βλέπετε τὸ θεὸν]!

Je ἐπὶ παντί χαμῶα οὐρά]. von — her ἀπ' αἰῶνα ἀνέκαθεν. — und — ἀπ' αἰῶνος νῦν τε καὶ πάσαι. — zwei und zwei ἀνά δύο, πένδυο, δύο, δύο. — drei u d drei ἀνά τρεῖς, τρεῖς, τρεῖς. — mehr er arbeitet desto weniger Zeit hat er ὅσω περισσότερον ἐργάζεται τόσο ὀλιγωτέρον καιρὸν ἔχει. — eher — lieber ὅτω ταχύτερον τόσο καλότερον. — nachdem κατὰ τὰς περιστάσεις κατὰ τὴν περίστασιν καθ' ὅσον, καλλάτερ.

jedenfalls ἐπὶ πάντως, ἐξ ἀπαντος ἐν πάσῃ περιπτώσει, διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον.

jeder, jede, jedes ἕκαστος, -η, -ον, πᾶς, πᾶσα, πᾶν [κάθε]. ein jeder πᾶς τις [κάθ' ἑνας]. jeder Mensch πᾶς ἄνθρωπος, jeder von beiden ἑκάτερος, jeden Tag καθ' ἑκάστην (ἡμέραν).

jedermann πᾶς τις, ἕκαστος, ἕκαστος τις [κάθ' ἑνας].

jederzeit ἐπὶ ἑκάστοτε, ἐν παντί καιρῷ, εἰς πᾶσαν περίστασιν [ὅποτε κι' ἂν εἴναι].

jedesmal ἐπὶ ἑκάστοτε [κάθε φορά]. — wenn ὡσάκις [κάθε φορά πού].

jedesmalig ἑκάστοτε γινόμενος, ἑκάστοτε τυγῶν. die -en Minister οἱ ἑκάστοτε ὑπουργοί.

jedoch ἀνθ' ὧμως, ἀμ' ὅλον τοῦτο, μ' ὅλα ταῦτα· ἀλλ' ὧμως, ἐν τούτοις, πλην.

jedweder εἰς ἕκαστος, πᾶς τις [κάθ' ἑνας].

jeglicher ὅςδε jeder.

jeher ἐπὶ, von—ἀνέκαθεν ὅςδε je.

Jelängerjelleher, das, -s, (εἰς) τὸ περικλόμενον, τὸ εἰσόκλημα, ἐγισόκλημα.

jemais ἐπὶ ποτέ [χαμῶα οὐρά], hast du ihn — gesehen? εἶδες αὐτόν ποτε;

jemand τις [κάποιος].

jener, jene, jenes ἐκεῖνος, -η, -ο. jener Mann ἐκεῖνος ὁ ἀνὴρ. jene Zeiten ἐκεῖνοι οἱ χρόνοι, ἐκεῖνοι οἱ καιροί. bald dieser bald — ὅτε μὲν οὗτος ὅτε δ' ἐκεῖνος, νῦν μὲν αὐτός νῦν δ' ἐκεῖνος, dieser... jener οὗτος μὲν... ἐκεῖνος δέ, ὁ μὲν... ὁ δέ. dies und jenes αὐτὸ καὶ ἐκεῖνο· τὸ καὶ τὸ. dieser und — αὐτός καὶ ἐκεῖνος· ὁ δὲνα καὶ τὰδε.

jenseit ὅςδε jenseits.

jenseitig περαιός, ἀντικρινός, τῶν περὰ μερῶν, ὁ, ἡ, τὸ πέραν, ὁ, ἡ, τὸ ἐκείθεν. das -e Ufer ἡ ἀντιπέραν ὄχθη. die -en Lander αἱ πέραν γῶραι. das -e Leben ὁ ἐκεῖ βίος· ὁ ἐν τῷ ἄλλῳ κόσμῳ βίος.

jenseit(s) πρὸ (μετὰ γεν.) πέραν, ἐκείθεν. ἐν τῷ ἄλλῳ κόσμῳ, — des Flusses πέραν τοῦ ποταμοῦ. das J- ὁ ἄλλος κόσμος.

Jeremiade, die, — πλ. -en, ἡ, ἱερομιάς, ἡ θρηνηθῶα.

Jesuit, der, -en, πλ. -en, ὁ ἰησουΐτης.

Jesuiten kloster, das, ἡ μονὴ ἰησουϊτῶν.

Jesuiten kollegium, das, ἡ Jesuiten schule, die, ἡ ἰησουϊτικὴ σχολή.

Jesuiten orden, der, τὸ ἰησουϊτικὸν τάγμα.

jesuitisch ἰησουϊτικός.

Jesuitismus, der, —, ὁ ἰησουϊτισμός.

Jesus, der, —, Ἰησοῦς. — Christus ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

jetzig τωρινός, ὁ, ἡ, τὸ νῦν. die -en Verhältnisse αἱ παρούσαι περιστάσεις.

jetzt ἐπὶ νῦν, τώρα· τὰ νῦν

wunsch—συγγάτω. Bericht—χά-
μνω ἔκδοσιν. eine Schuld—ἀπο-
τίνω χρέος.

Abstattung die. —, πλ -en, ἡ
ἀπονομή. —des Dankes ἀπονομή
εὐχαριστίας. —eines Besuchs ἐπι-
σκεψίς.

ab-stäuben μὴ ἐκκονίζω [ἐξ-
σκονίζω]

ab-stechen* μὴ ἀποκόπτω, ἀ-
ποτέμνω. διαπερῶ, τρυπῶ διασφά-
ζω, σπένδω ὑπεκτέω, ἀποχέω ἀ-
ποχετεύω, ἐσχετεύω ein Schwein
—σφάζω χοῖρον. eine Zeichnung
—ἐγχαράσσω ἐχνογράφω. einen
Teich —ἐσχετεύω λίμνην. das
Wasser —ἀποχετεύω τὸ ὕδωρ. //
—, ἀμὲ ἀποτελῶ ἀντίθεσιν. // —, ἀμὲ
ἀποκλέω, ἀνάγομαι.

abstechend πολὺ διαφέρων
ὑπέρυψος.

Ab stecher, der, -s, πλ —, ἡ
λοφοδομία, παρεδρομή, παρέχου-
σις [τὸ πασπαράτισμα].

ab-stecken μὴ ἐξέλκω, ἀπο-
σπῶ. διαγράφω, διαγράφω, ὀρίζω.

ab-stehen* μὴ διατρεχέω ἐτά-
μενος. παρκαχωρῶ, ἀρίνω. // —, ἀμὲ
ἀπέγω, ἀρίσταμαι ἀποσρομαι
παρκατοῦμαι. φθείρομαι, ἐνυλλίζομαι
[ἐνυλλίζω, μπερκατεύω]. abg'stande-
ne Wein οἶνος ἐκτροπίας [κρᾶσις
ἐστῆμένο].

ab-stehlen* μὴ ὑποκλέπτω,
ῥηϊσάω, ῥηϊσάω, ῥηϊσάω, ῥηϊσάω
Johann den χρόνον
τινι, τὸ ἐκωλιζέω].

Johann ταβαίνει [πα-
χεατία, — Linie κατι-
χαραυπία.

Johann der, das, τὸ
τοῦ ἁγίου

Johann die, ἡ κατὰ δασίς
μεκόν, τις.

Johann den, τὸ τομακρόν πα-
ταργῶ εἴπε

Maschine — σταματῶ μηχανή.
ab-sterben* ἀμὲ ἀποθνήσκω,
ἀπομαραίνωμαι, ἐξαφανίζομαι. ἀ-
πανασθητῶ, ἀνασθητῶ. (μτφ) den
Sünden —ἐναπαθνήσκω ἐν ταῖς ἁ-
μαρτίαις.

Ab stich, der, τὸ ἐκτύπωμα
τὸ ἐκτύπον. (μτφ) τὸ ἀντίθετον, ἡ
ἀντίθεσις.

ab-stimmen μὴ βυθμίζω, ein
Instrument—χορδίζω ὄργανον. //
—, ἀμὲ ψηφοφρῶ. über etwas—
lassen θέτω τι εἰς ψηφοφρῶν.

abstimmig διαφωνος, ἀσύμ-
φωνος.

Ab stimmung, die, ἡ ψηφοφρο-
πία. geheime, namentliche—μυσ-
τικὴ, ὀνομαστικὴ ψηφοφροπία. durch
—genehmigen ἐπιψηφίζω.

abstinent ἐγκρατής.

Abstinenz die, —, ἡ ἐγκράτεια.
ab-stossen* μὴ ἀπωθῶ, ἀπο-
κρούω, ἐκρούω, ἀποβάλλω, sich die
Haut —ἐκδέρωμαι. (μτφ) sich die
Hörner —σπρωφνίζομαι [βαλῶ
γνώσι]. // —, ἀμὲ ἀπομακρύνωμαι.
sich—, φθείρομαι διὰ τῆς τρίψεως.

abstossend (μτφ) ἀντιπαθητικός.
Ab stossung, die, ἡ ἀπωσις.

Abstractum, das, -s, πλ -ta,
(γρμ) τὸ ἀφρημένον αἰσιαστικόν.

abs-trafen μὴ τιμωρῶ αὐστηρῶς

Ab strafung, die, —, πλ -en,
ἡ αὐστηρὰ τιμώρησις.

abstrakt ἀφρημένος.

Abstraktion, die, —, πλ -en,
ἡ ἀφαίρεσις.

ab-streichen* μὴ ἀφαιρῶ ἐπι-
ψαύων ἀπομάσσω, σπογγίζω, κό-
πτω ἐπιπολάως. ἐπικόπτω, ἀκονῶ,
ἐπισύρω.

ab-streifen μὴ ἀφέλκω, ἀφαι-
ρῶ σύρων ἐκδέρω. die Handschuhe
—ἀφαιρῶ τὰ χειρόκτια. (μτφ) etwas
—ἀποβάλλω, παραιτῶ τι. // —, ἀμὲ
ἐκτρέτομαι, παραμερίζω.

ab-streiten* μη διαμρισθητῶ, διαφιλονικῶ

ab-stricken μη ἀποπλέκω ἐξοφλῶ πλέκων.

ab-striegeln μη ἀποστειγγίλῃ [ἀποτιμαρεύω].

ab-strömen ἀμς ἀπορρέω, καταρρέω. (μτφ) διασκορπίζομαι.

abstrus σκοτεινός, συγκεχυμένος.

ab-stufen μη διαιρῶ εἰς βαθμῖδας· ταξινομῶ, κατατάσσω βαθμῶν.

Ab stufung, die, —, πλ -en, ἢ βαθμιδολογία, κλιμάκωσις· ἡ κατάταξις, ἡ ἀπόχρωσις.

ab-stumpfen μη ἀμβλύνω, ἀπαρβλύνω, ἀποστομίζω, κολοῦω.

ab-stürmen μη ἀρπάζω δι' ἐφορμῆς, ἐξαρπάζω.

Ab sturz, der, ὁ κρημνός, ἡ κατὰπτωσις.

ab-stürzen μη κατακρημνίζω, sich den Hals — ἐκτραχηλίζομαι πεσών. // —, ἀμς (κατα)κρημνίζομαι ἀποτινάσσομαι, ἀποσπῶμαι βίαιως.

ab-stützen μη κολοῦω, κολοῦω ἀκρωτηριάζω, περικόπτω.

ab-suchen μη συνάγω ζητῶν, ἀπολέγω, περισυλλέγω, ἐρευνῶ.

Absud, der, -s, πλ -e, τὸ ἀφείψημα.

absurd ἀτοπος, ἀνάρμοστος, ἀσυμμετρίστος, ἀσυνάρτητος.

Absurdität, die, —, πλ -en, ἡ ἀτοπία, ἡ ἀσυναρτησία, τὸ ἀνάρμοστον.

Abt, der, -es, πλ Äbte, ὁ ἡγούμενος, ὁ κοινοβιάρχης, ὁ ἀββας.

ab-täfeln μη (ἀπο)σανιδῶναι.

ab-takeln μη ἀφοπλίζω, ἀφαιρῶ τὰ ἑκάρτια [ἐαρματῶναι].

ab-tanzen μη ἀφαιρῶ ἢ φθείρω χορεύων, ἀποχορεύω. sich — ἀποκάμνω χορεύων.

Abtei, die, —, πλ -en, ἡ ἀββάτεια, τὸ κοινοβῆιον, τὸ μοναστήριον.

ab-teilen μη διαμερίζω, διαχωρίζω, διαρῶ· κατατάσσει, ταξινομῶ.

Ab teilung, die, ὁ διαμερισμός, ἡ διαίρεσις, ἡ κατάταξις, τὸ τμήμα. — von Truppen στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα.

Abteilungs zeichen, das, ἡ ὕψην, τὸ ἐνωτικὸν σημεῖον.

ab-thun* μη ἐκβάλλω, ἀφαιρῶ ἐκποδῶν ποιῶμαι, ἐξοντώνω, κανονίζω, συμβιβάζω, διαλύω. das ist eine abgethane Sache αὐτὸ εἶνε τετελειωμένον πρᾶγμα.

Äbtin ἢ Äbtissin, die, —, πλ -nen, ἡ ἡγουμένη, ἡγουμένησσα.

äbtlich ἀββατικός, ἡγουμενικός.

ab-töten μη ἀπονεκρῶναι, ἀπονεκρῶ.

ab-tragen* μη ἀφαιρῶ, ἀποκομίζω, ἀποσκευάζω, σηκώνω, κατεδαφίζω, καθαιρῶ, ἀποτίνω, ἐξοφλῶ, κατατρίβω, φθείρω φορῶν.

Ab tragung, die, —, πλ -en, ἡ ἀποκόμισις, ἡ ἀφαίρεσις· ἡ ἐξοφλησις, ἡ κατεδαφισις· ἡ ἱσοπέδωσις.

ab-träufeln ἢ -traufen ἀμς ἀποστᾶζω, σταλάσσω, καταστᾶζω.

ab-treiben* μη ἀ-ελαύνω, διώκω, ὀλοτομῶ, ἐκκυττω, κατ

πονῶ διώκων ἀποφθεῖν, κατὰ τὸν Würmer ἐμδρυν.

abtreibend ἀδύσις, αἰλίσ, ἐκτρωτικός.

Ab treibung, ὁ θύμης, ἡ ἀπελασία, ἀπωσῶ φιλοδασοτομία, ἡ ἀποφιλονικῶν.

ab-trennen μη ἀντλῶ· διαχωρίζω διαλύω ἀπατῶ.

abtretbar περὶ ἀφαιρῶ.

ab-treten* μη ἀφαιρῶ πατῶν, παρ

// —, ἀμς ἀποχωρῶ.

Ab tretung, die, πλ -en, ἡ παραχώρησις, ἐκχώρησις.

ab-triefen* ἄμς ἀποστᾶζω, καταστᾶζω, σταλάσσω.

ab-trinken* μὴ ῥοφῶ, ἀπορροφῶ· ἐκπίνω.

Ab tritt, der, ἡ παραχώρησις, ἐκχώρησις· ἡ ἀποχώρησις, ἡ ἄφροδος, ὁ ἀπόπατος.

ab-trocknen μὴ ἀπομάσσω, σπογγίζω ἀναξηραίνω [στεγνώνω]. // —, ἄμς ἀναξηραίνομαι [στεγνώνω]. ἀποπίπτω ξηρανθεὶς.

ab-trommeln μὴ κρούω ἐπὶ τυμπάνου· τυμπανίζω. // —, ἄμς παύω κρούων· κρούω πρὸς ἀποχώρησιν.

ab-tröpfeln ἢ -tropfen ἄμς ἀποσταζω, σταλάσσω, στάζω.

ab-trotzen μὴ ἐξάγω διὰ πεισμονῆς, ἐκδιᾶζω ἐναντιούμενος.

ab-trumpfen μὴ κτυπῶ διὰ τοῦ ἐπικρατοῦντος χαρτίου. (μτφ) ἐπιπλήττω ἀποτόμως [ἀποπαλινω].

abtrünnig ἀποστατικός, σχισματικός, ἕξαρνος, ἀποστάτης. eihem — werden ἀποσχιρῶ, ἀποστατῶ ἀπὸ τινος vom Glauben — werden ἕξαρνοῦμαι τὴν πίστιν μου.

Abtrünnigkeit, die, —, ἡ ἀποστασία, ἡ λιποταξία, ἡ ἀποσχίρτησις.

ab-tupfen μὴ ἐκπλύνω σπογγίζων, ἀποσπογγίζω.

Abundanz, die, —, ἡ ἀφθονία.

Abziehen μὴ ἀφαιρῶ δικά-
ζω, ἄμς ἐκφέρω κρι-
νω, γνωματεύω.

abziehen μὴ πορίζομαι δι-
κάζω δι' ἐργασίας.

abziehen μὴ ἀπαιτῶ.

abziehen μὴ τετραγωνίζω.

abziehen μὴ ὑπολογίζω διὰ

abziehen μὴ ἀποσταθμῶ, ζυ-

abziehen μὴ ἀντισταθμίζω.

abziehen μὴ ζυγίζω.

ab-schieben* $\mu\eta$ ἀποκινῶ, ἀ-
κουαχρύνω χινῶν ἀποσείω, ἀπο-
σείω.

Ἀνσχιεδ, der, -es, πλ -e.
 ἡ ἀπολύσις, ἀποπομπή· ἡ παραί-
 τισις· ὁ ἀποχαιρετισμός. — neh-
 men ἀποχαιρετίζω. seinen — neh-
 men παραίτουμαι. einem seinen
 — geben ἀπολύω, ἀποπέμπω τινα.

Abschiedsbesuch, der, ἡ
πρὸς ἀπὸγυαρετισμὸν ἐπίσκεψις.

rh-schiessen ^{mh} ἀκτυροβολῶ, ἐκτινῶ· ἐκτοξεύω, ἐκτινάσσω. φο-
βῶ δια πυροβουλῆσεως, ὑπεριερω-
νικῶ, σκοποβολῶν. // —, ἀμρ πί-
πτω ὁρμητικῶς· κρημνίζομαι. ἀ-
λουροῦμαι, ἀποβάλλω τὸ χρώμα
[ἐξωθῶμαι].

Ab schiessen, das, ἡ ἐκπο-
νίασις, ἐκτοξευσις: ἡ ὀρμητικὴ κα-
τάστασις.

ab-schiffen ἀμρ ἀποπλέω, ἐκ-
είρω.

ab-schildern μὴ παριστάνω, ἐξοικονίζω, = ἀσκητίζω.

ab-schinden* μη αποδέρω, ἐκ-
σάρω [γδέρνω]. einem etwas—ἐκ-
θάρω τι παρὰ τινος, **sich**—ταλαι-
πωροῦμαι ἐργαζόμενος, σκαπασ-
τύνωμαι ἐκ τῆς ἐργασίας).

ab-schirren μη ἀποζευγνύω,
ἀποζεύγῃς [ξεζεύγω].

ab-schlachten ἄβ ἀποσφάζω,

Ab schlag, der, ἡ ἀναπήδησις, ἀνὰ πᾶσι· ἡ ἐλαστικότης, τὸ δια-
 τμησίμα, διαμέρισμα, ἡ ὑποτίμη-
 σις, ἐκπτώσις· ἡ μείωσις, ἐλάττω-
 σις, auf—εἰς λογαριασμόν, es ist
 ein grosser—ὑπάρχει μεγάλη δια-
 φερά.

ab-schlagen* ρ.η ἀποκόπτω ἐκ-
 ρουῖ. διαχάλλω [χάλλω]. καταρρί-
 πτω ἄντικρουῶ, ἀποκρουῶ ἀπο-
 ποιοῦμαι, ἀρνοῦμαι. διατερίζω,
 γαστρίζω διὰ μεστοτόγῳ. Nüsse-

παύω καυάν. ein Zelt—δια-
γαλῶ σκηνήν. einen Sturm—ἀπο-
κρούω ἔφοδον. sein Wasser—
οὐρῶ. // —, ἀμὴ & ὑποτιμῶμαι.
ἐκπίπτω ἐλαττούμαι. ἀναπηδοί.

Ab schlagen, das, ἡ ἀποκοπή· τὸ ῥαβδίσμα, ὁ ῥαβδισμός. ἡ ἀποκρούσις, ἀποποιήσις. ἡ ὑποτίμησις· ἔκτισις.

abschlägig ἀποχρηστικός, ἀ-
ντικύς:

abschläglich ἐπὶ & ἐντὶ τοῖς
λογασμοῖς, ἀπέναντι.

ab-schlämmen ὁ ἐκπλύνω.

ab-schleifen* ἂν περιστρέφω
 δι' ἀκόντης· τσαχίζω, ἀκονίζω. ἀπο-
 τερνεύω. φθείρω δια τῆς τριτῆς.
sich—τσαχίζομαι, ἀποτερνεύομαι.

Ab schleifung, die, ἡ ἀκόνη-
σις, τριβή, τριψίς, λείανσις.

ab-scleimen ρη ἐκπλύνω, καθα-
ρῶ.

ab-schichten μη ὁμαλίζω, ἐξομαλίζω, ἰσοῦω.

ab-schliessen* ρη κλείω· συνομολογῶ, συμβάλλομαι· περαινῶ, τελειώνω, κλείω, κατακλείω, κλειδώνω, eine Anleihe, einen Vertrag—συνομολογῶ (κλείω) δάνειον συνθήκην, eine Rechnung—λογαριασμόν. sich—κατακλῃματι, κλείομαι. απ.

Ab schliessung, die,
 σις. ἡ συνομολόγησις. ἀπομῶ, κα

Ab schluss, der, η
 τέλος, ή αποπερατωσις, αποτισις, απο
 σμός, ή συνυμολόγησις
 γεν φέρω εις πέρας, ή αποτιθέμενος
 zum — kommen ab abschliessen, abschliessen

ab-schmei^c πορᾶν φιλονεικῶ
πολεμῶν ἀπομὴ ἐξάγει, ἀντλ

ab-schmei, στεβα. (1) ἀπατ
ab-schmeitem θε. ὁυτ. τεβα

ἀποχωρίζω τὰ ἅγια
ξίως. || — ἀγ. ἅγ.
χοίμενος. ἔχουσιν

A

πα

α

και

α

ρος

Α

έχ

ος

α

σι

—,

σι

—

τυ

παι

χώ

α

ἀπ

α

σι

α

α

του

έπ

α

μα

ηει

σα

wei

A

α

α

ε

A

α

ab-schmieren μη αντιγράφω
 ῥυπαρῶς, ῥυπαρογράφῳ, κακογρά-
 φῳ [μουτζουρίνω]. κλέπτω δι' αντι-
 γραφῆς, λογοκλοπῶ

Abschmierer, der, ὁ ἀδελφίος
 αντιγραφεύς, ὁ ῥυπαρογράφος. ὁ λο-
 γοκλόπος.

ab-schmutzen ἀμὴ ῥυπαίνω-
 μαι [λερώνομαι].

ab-schnallen μη ἀποδοστρυ-
 χίζω [ξεκατσαρώνω]. λύω, διαλύω.

ab-schnappen μη διαχαλῶ,
 χαλαρώνω. // —. ἄμς διαχαλῶμαι,
 χαλαροῦμαι [χαλνῶ]. (οἰκισματαῶ
 αἰφνης* ἀπέρχομαι αἰφνης, φεύγω
 [τὸ κόβω λάσπη].

ab-schneiden* μη ἀποτέμνω,
 ἀποκόπτω* ἀφαιρῶ. einem die
 Ehre — ἀτιμάζω τινά. einem alle
 Hoffnung — ἀφαιρῶ πᾶσαν ἐλπίδα
 τινός.

Ab schneiden, das, ἡ ἀποκο-
 πή, ἀποτομή· ἡ ἀφαίρεσις.

ab-schnellen μη γαλαρώνω·
 ἐπαφίνω, ἐκσφενδονῶ. // —, ἄμς ἀπο-
 πάλλομαι. ἐκτινάσσομαι.

Ab schnitt, der, τὸ ἀπόκομμα,
 τὸ τεμάχιον· τὸ τμήμα, τὸ κεφάλαιον
 ἢ περίοδος

Ab schnitzel, das, τὸ ἀπόκομ-
 μα· μη ἀπόξυσμα, ἀποσμίλευμα.

abschnitzen & schnitzen
 ἀποσπῶ, ἀποσπῶ, ἀποσμιλεύω. κατα-
 κόπτω μη ε

abschneiden μη ἄμς ἡρεν μη λύω· γαλα-
 τήνωμα· ἀποχωρίζω διὰ νή-
 ρεν μη παρῶ· σφίγγων, κατα-
 κόπτω δι' ἔργον

abschneiden μη ἀπαιρῶ μη συναίγω· ἐπαι-
 γνῶμη τετραγωνίζω. // —, ἄμς
 ὑπολογίζω ὧς.

abschneiden μη ἀποσταθμῶ, ἀπαντῶ, ἀν-
 τισταθμίζω. ἀντισταθμίζω, ἐκκοχλῶ
 τὸν ζυγίζω.

[ἐφοδῶ, πτο-

ῶ, ἀποθαρρύνω
 lassen πτοῦ

abschrecken
 μακτικῶς, ἀπο-

Ab schrecken
 -en, ἡ ἐκφόβη-
 θάρρυνσις.

Abschreiben
 ἀντιγραφικῶς (

ab-schreiben
 ἀνακαλῶ ἔγγρ-

φων, φθίρω ε

Ab schreiben
 γραφεύς.

Ab schreiben
 γραφική.

Ab schreiben
 -en, ἡ ἀντιγρ-

ab-schreiben
 ρύττω, εἰνε

ἐξάγω τι παρ

Kehle ἢ den

φωνάων [ἐξ-

ab-schreiben
 διὰ βημάτων.

—, ἄμς ἐκτρ-

Ab schreiben
 für gleichlä-

ἀντίγραφον.

abschreiben
 γεγραμμένος.

abschreiben
 ἐκλεπίζω [βγ-

ab-schreiben
 ἀφαιρῶ τὸν

Ab schreiben
 λησις, ἐκκένω

κατωφέρειαι.

abschreiben
 ρής [κατηφο-

Ab schreiben
 τὸ κάταντες,

τήφορος].

ab-schreiben
 ποτινάσσω. ὁ

τὸν ζυγόν.

ab-schutten μὴ ἐκχέω, ἐκβάλλω.

ab-schwächen μὴ ἐξασθενίζω, ἐξασθενῶ.

Ab schwächung, die, ἡ ἐξασθένισις, ἐξασθένεισις.

ab-schwärzen μὴ μελαίνω, μαυρίζω. // —, ἀμὴ ἀποδῶλλω τὸ μέλαν χρώμα [ξεμαυρίζω].

ab-schwatzen μὴ ἐξάγω διὰ σλυαρισμῶν, ἀποσπῶ σλυαρισμῶν.

Ab schweif, der, ἡ παρέκδοσις.

ab-schweifen μὴ ἐκπλύνω [ξε-δύναμι]. κόπτω τοξοειδῶς. // —, ἄμς παρεκτρέπεται, παρεκβαίνει ἀποπλανῶμαι.

Ab schweifung, die, ἡ παρέκδοσις, ἀποπλάνησις, παρεκτροπή.

ab-schwemmen μὴ ἀποπλύνω, ἐκπλύνω ἐπιγέων ὕδωρ. κατάγω ἐπὶ πλωτῆς, ναυστολῶ Holz — κατὰ γῆν ἐξάγω.

ab-schwenken μὴ ἐκπλύνω, [ξεπλύνω]. // —, ἄμς στρέφωμαι. rechts abgeschwenkt! στροφή ἐπὶ δεξιᾷ.

Ab schwenkung, die, ἡ στροφή.

ab-schwimmen* ἄμς ἀπομαρτύνομαι πλέων.

ab-schwindeln μὴ ἐξάγω δι' ἄγυρτας.

ab-schwinden* ἄμς φθίνω, ἀπομαρτύνωμαι [λυσιγῶ].

ab-schwingen* μὴ ἀποτινάσσω, ἐκτινάσσω, ἀποκαθαίρω, ἐκπλύνω, sich — καταπηδῶ.

ab-schwören* μὴ ἀνοῦμαι ἑνὸς, διαφεύδω μετ' ὅρκου. ει-πὴν [Id] — δ' ὅς τις ὄρκον.

Ab schwörung, die, —, πλ-ten, ἡ ἀπειμοσία, ἡ ἐνορκίος ἀρνήσις.

ab-segeln ἄμς ἀποπλέω, ἐκπλέω. (οἶκ) ἀναχωρῶ διὰ τὸν ἄλ-λο — πλοῦμαι.

Ab segeln, das, ἡ -segelung, die, —, πλ-ten, ὁ ἀποπλοῦς.

absehbar θεωρτός.

ab-sehen* μὴ φθάνω διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, καταδύλω, καταθεῖ-μαι. (μτφ) κατάνοῶ, ἐννοῶ, κατα-λαμβάνω, μαθάνω βλέπων διαγι-νώσκω, ἀναγινώσκω, das Ende ist gar nicht abzusehen τὸ τέλος εἶνε ἄδηλον. es ist schwer abzu-

sehen εἶνε δύσκολον γὰρ ἐννοή-σῃ τις. die Gelegenheit — καιροσκοπῶ, καιροφυλάκω. einem et- was an den Augen — ἀναγινώ-σκω τι εἰς τὰ ὄμματα τινος. es auf et- was abgesehen haben ἔχω τὸ βλέμμα ἐπὶ τι, ἐποσθαλμῶ, τείνω ἀποδύλω πρὸς τι. // —, ἀμὴ ἀπο-

στρέφω τοὺς ὀφθαλμούς. (μτφ) von et- was — παραβλέπω τι. hiervon abgesehen ἐκτός τούτου. abgese- hen von seinem Alter μὴ λαμ-

βανόμενης ὑπ' ὄψει τῆς ηλικίας τοῦ.

Ab sehen, das, ὁ σκοπός, ἡ πρόθεσις, τὰ σχέδια. da ist gar kein — εἶδος εἶνε καθόριον, worauf geht Jhr —? ποῦ τείνουν τὰ σχέ- δια σας.

ab-seit ἐξ ἐξουθενήσεως, ἀπὸ τοῦ ἑνὸς.

ab-würgen μὴ πνίγω, ἀπώ-γω.

ab-zahlen μὴ ἀποτίνω, ἀπώ-γω.

ab-zählen μὴ ἀπαριθμῶ, ἀπώ-γω.

ab-zahlung, die ἡ ἀπότισις, ἐκ-μεροσ, προμήνη.

absei- lung, die, ἡ ἀπαρθεύσις.

ab-sei- ken μὴ ἀποσπῶ φιλο-πέμπω, ἡ — ἀποσπῶ φιλοτιμῶν.

Ab sei- fen μὴ ἐξάγω, ἀντὶ τῆς.

Ab sen- ποιεῖται. (οἶκ) ἀπώ-γω.

ab-sen- ἐν ἑνὶ ὁκτ. περὶ τῆς.

ab-sen- ἐν ἑνὶ ὁκτ. περὶ τῆς.

ab-sen- ἐν ἑνὶ ὁκτ. περὶ τῆς.

ab-sen- ἐν ἑνὶ ὁκτ. περὶ τῆς.

ab-zäumen μη άποράσσω, περ-
παράσσω.

ab-zehren μη έξασθενώ, άπο-
μαραίνω, καταγχνάινω, κατασκελε-
τεύω. || —, άμς & sich — κατα-
γχνάινωμαι, κατασκελετεύομαι, έξα-
σθενώ [λυνώνω].

Ab zehrung, die, ή έξασθένη-
σις, ό μαρασμός.

Ab zeichen, das, τό γνώρισμα,
τό διακριτικόν σημεϊον.

ab-zeichnen μη άπεικονίζω,
σκιαγραφώ, ίχνογραφώ.

Abzeichnung, die, ή ίχνο-
γράφησις* ή σκιαγραφία.

ab-ziehen* μη άφέλκω* άπο-
σύρω, άποσπώ, άφαιρώ, ύφαιρώ,
κόπτω, διυλίζω [λαμπικάρω]. σύρω
εις τό λωρίον, άκονώ, άκονίζω. έκ-
τυπώνω. einen Teig — έξοχετεύω
λίμνην. Wein — έξάγω οίνον. die
Maske — άφαιρώ τό προσωπίστον.
eine Uhr — κανονίζω ώρολόγιον. ||

—, άμς άποσύρωμαι, άπογυρῶ. mit
Schande — άπέρχομαι κατηγχυμ-
μένος. mit einer langen Nase —
άπέρχομαι κακήν κακώς [παίρνω τά
βρευμένα μου].

Abzieh leder, das, τό λωρίον
άκονήσεως.

ab-zielen άμη σκοπεύω, τέλνω,
έποφθαλμίζω (auf etwas επί τι).

ab-zirkeln μη μετρώ διά του
διαδότηου σταθμίζω.

Ab zug, der, ή άποχώρησις. ή
ύπαίρεσις, ή έλπιτωσις. τό σκανδά-
λιον, ή σκανδάλη. ή κατανάλωσις,
πάλησις. τό τυπογραφικόν δοκίμιον
ή έκρος, ό όγετός. in — bringen
ύφαιρώ, έκαιτώ.

abzünftig έπρ. — der Kosten
άφαιρώ, άμς, των έξόδων.

Abzügen. — aben, der, ό όγετός.
— in μη άποκναίω, ά-

[26] in [βγάλλω εσιμ-

ab-zweigen μη διακλαδίζω,
διασχίζω, sich — διακλαδίζωμαι.

ab-zwicken ές abzwacken.
ab-zwingen* μη έκδιώζω,
άποσπώ* έξάσσανζω.

Acceleration, die, —, ή έπι-
τάχυνσις.

Accent, der, -es, πλ -ε, ό τό-
νος. scharfer — ή όζeta. schwa-
rer — ή βαρεία.

accentlos άτονος.

Accentuation, die, —, ό τῶ-
νομός.

accentulieren μη τονίζω.

Accept, der, -s, πλ -ε, (ίμτ)
ή άποδοχή.

Acceptant, der, -en, πλ -en,
(έμτ) ό άποδέκτης.

acceptieren μη άποδέχομαι.

Accessist, der, -en, πλ -en,
ό ύπεράριθμος (ύπάλληλος).

accessorisch άπέρρογος, έπου-
σιώδης. || —, έπρ έκ περιστοῦ.

Accidenzien, die (πλ), τά τε-
χνηρά.

Accise, die, —, πλ -n, τό
έπάνιον, ό έπί των ώνών φόρος* τό
διαπύλιον* τό τελώνιον.

Accis einnahme, die, ή ά-
σπραξίς.

Accis einnehmer, der, ό δη-
μοτικός εισπράκτηρ.

Accis expedition, die, τόδε-
μοτικόν τελωνεϊον.

accisfrei άτελής, έλευθερος δη-
μοτικού φόρου.

Acclimatisation, die, —, ή
έγκλιμάτισις, ό έγκλιματισμός, ή
έξοικείωσις πρός τό κλίμα.

sich acclimatisieren έγκλι-
ματίζομαι. έξοικειούμαι πρός τό
κλίμα.

Accommodation, die, —, πλ
-en, ή συμμόρφωσις, προσαρμογή.
accommodieren μη προσαρ-
μώζω, διευσθεῶ, συμβιβάζω.

Accompagnement, das, -s,
πλ -s, ές άκομπαγνέιον.

accompagneren μη συνο-
δεύω έν τῇ μουσική. έπιμουσίζω,
συμμουσίζω, συνεπιμουσίζω.

Accord, der, -[e]s, πλ -e, ή
συμφωνία, ή μουσική συνήχησις.

accordieren άμη συμβιβάζω-
μαι.

Accoucheur, der, -s, πλ -s,
ό μαιευτής, ό μάρμος.

accouchieren μη έκματεύω
[τεγεννῶ].

accreditieren μη διαπιστεύω,
διαπιστεύομαι.

Accreditiv, das, -[e]s, πλ
-e, τό διαπιστευτήριον.

accurat άκριβής, σωστός.

Accuratesse, die, —, πλ -n,
ή άκριβεία.

Accusativ, der, -[e]s, πλ
-e, (γμτ) ή αιτιατική (πίτῳσις).

acht! έπρ άχ! — dass άχ νά.

Achat, der, -[e]s, πλ -e, ό ά-
χάτης.

achromatisch άχρωματικός.

Achromatismus, der, —, ό ά-
χρωματισμός.

Achse, die, —, πλ -n, ό ά-
ξων. per —, διά φορτηγού άμά-
ξης. δια κάρρου.

Achsel, die, —, πλ -n, ή μα-
σχαλή. die -n zucken κινῶ τους
ώμους άμυχανῶ. (μτφ) auf die lei-
chte — nehmen δίπτωεις τόν ὄμον.

άμψω. das will ich auf meine —
nehmen τοῦτο έγγυῶμαι [τό παίρνω
έπάνω μου]. über die — ansehen κα-
τελέπω άγερῶγως, περιφρονῶ. auf
beiden — n tragen έπαμφοτερίζω.

Achsel träger, der, (μτφ) ό
επαμφοτεριστής.

Achselträgererei, die, —, πλ
-en, ή έπαμφοτερισμός.

Achsel zucken, das, ή άνα-
μυχή: τῶν ὤμων.

acht όκτώ. heute über — Tage
μετά όκτώ ήμέρας, σήμεραν όκτώ.
mit — en fahren ελαύνω δι' όκτώ
έπιπων.

1 Acht, die, —, πλ -en, ή όκτάς
τό όκτάριον, τό όκτώ.

2 Acht, die, —, ή προσοχή.
etwas in — nehmen προφυλατ-
τώ τι. sich in — nehmen προσέχω,
προφυλάττομαι. ausser — lassen
παραινώ. όλιγωρῶ. nehmen Sie
sich in —! προσέξτε! — gegeben!
προσοχή!

3 Acht, die, —, ή προγραφή. in
in die — erklären προγράφω.

achtbar εύπολόηπτος, έντιμος,
σεβάστος.

Achtbarkeit, die, —, ή έντι-
μότης, ό σεβάσμιος χαρακτήρ.

achte (der, die, das) όγδοός. der
— des Monats ή όγδόη του μηνός.

Acht eck, das, -s, πλ -e, τό
όκτάγωνον.

achtenkig όκτάγωνος.

achtehalb έπτα και ήμισυς.

Achtele, das, -s, πλ —, τό
όγδοον (μέρος).

achten μη (έκ)τιμῶ, σεβῶμαι
[ύποληπτομαι. ψιφῶ]. νομίζω. θεω-
ρῶ. gering — απαξίῶ, περιφρονῶ.
hoch — περί πολλοῦ ποιοῦμαι, πο-
λυορῶ. für gut — θεωρῶ καλόν. ||

—, άμη προσέχω [auf etwas ες τι].

achten μη προγράφω, έξορίζω.

achtens έπρ τό όγδοον.

achtenswert άξιόσεβάστος.

Achter, der, -s, πλ —, τό
όκτάριον.

Acht erklärung, die, ή προ-
γραφή.

achterlei όκτώ ειδῶν. auf —
Weise όκταγῶς.

achtfach όκταπλοῦς* όκτ πλά-
σιος.

achtjährig όκτας
achtlos άπρόσεκτος.

Achtlosigkeit. die, —, ἡ ἀπροσεξία.

achtmal ἐπὶ ὀκτάκις.

achtmalig ὀκτάκις ἐπαναλη-

φθεῖς ὀκταπλοῦς

achtmonatlich ὀκτάμηνος.

achtsam προσεκτικός.

Achtsamkeit. die, —, ἡ προσοχή, ἡ προσεκτικότης.

achtseitig ὀκτάεδρος ὀκτά-

πλευρός.

achtsilbig ὀκτασύλλαβος.

achtstündig ὀκταώρος.

achttagig ὀκταήμερος.

Achtung, die, —, ἡ προσοχή.

ἡ ὑπόληψις τὸ σέβας — auf etwas

geben δίδωμι προσοχὴν εἰς τι. —!

προσοχή! habi —! προσέχετε!

aus — für ἐκ σεβασμοῦ πρὸς, alle

— aus den Augen setzen ἀπο-

βάλλω πάντα σεβασμὸν. seine

beweisen προσφέρω τὸ σέβας μου.

in — stehen ἀπολαύω ὑπολήψεως,

sich — zu verschaffen wissen ἐπι-

βάλλω σέβας, γίνομαι σεβαστός.

Achtung, die, —, πλ -en, ἡ

προσεκτική.

achtungsvoll πλήρης σεβα-

σμοῦ.

achtungswert ἡ -würdig

ἀξιοσεβαστός, σεβάσμιος.

achtungswidrig ἀντιβαίνων

εἰς τὸν σεβασμὸν αὐθάδης.

Achtzehn ὀκτωκαίδεκα, δεκα-

οκτώ.

achtzehnjährig δεκαοκταετής.

achtzehnte (der, die, das) δέ-

κατος ὀγδοός, ὀκτωκαίδεκατος.

Acht zehntel, das, τὸ δέκατον

ὀγδοον (μέρος).

achtzeilig ὀκτάστιχος.

achtzig ὀγδοήκοντα.

Achtziger, der, -s, πλ —, ὁ

ὀγδοήκοντος.

—

—

—

—

—

—

—

—

achtzigste (der, die, das) ὀγδοηκοστός.

ächzen ἀμὴ στενάχω.

Ächzen, das, -s, ὁ στεναγμός,

οἱ στεναγμοί.

Acker, der, -s, πλ Äcker, ὁ

ἀγρός, τὰ γεωράσιον, τὰ κλήρον

(ἐπιφάνεια 553 τετραγ. μετρων).

Ackerbau, der, ἡ γεωργία.

Ackerbauer, der, ὁ γεωργός.

ackerbautreibend γεωργῶν.

Ackerbe stellung, die, ἡ κα-

λιέργια, ἡ γεωργία.

Ackerfeld, das, ἡ ἀρουρά,

γεωργήσιμος ἀγρός.

Acker gaul, der, ὁ γεωργικός

ἵππος.

Acker gerät, das, τὰ γεωργι-

κά εργαλεία.

Acker gesetz, das, ὁ ἀγροτι-

κός νόμος.

Acker land, das, ἡ ἀρουρά, ἡ

γεωργήσιμος γῆ.

ackern μὴ ἀροτριῶν, γεωργῶν.

Acker ochs, der, ὁ ἀρότης βοῦς.

Acker pferd, das, ὁ γεωργι-

κός ἵππος.

Ackers mann, der, -s, πλ

-leute, ὁ γεωργός (ὁ ζευγαῖς).

Acker steuer, die, ὁ ἐγγεω-

φύρος.

Ackerwerk zeug, das, τὰ γε-

ωργικὸν εργαλείον.

Acker wesen, das, ἡ γεωργία.

Act, Actie τῶς Akt, Aktie.

Adam, der, -s, ὁ Ἀδάμ (μτ-

den alten — ausziehen ἀπεκθό-

μαι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον.

Adams apfel, der, ὁ Ἰάφρις

[τὸ καρύδι].

adäquat κατάλληλος.

addieren μὴ προσθεῖναι.

Addition, die, —, πλ -en, ἡ

πρόσθεσις.

Adel, der, -s, ἡ εὐγένεια, ἡ τά-

ξις τῶν εὐγενῶν, οἱ εὐγενεῖς, οἱ εὐ-

γενεῖς.

—

—

—

—

της ὀφθαλμοῦ [ὁ λιξιάρης, λιχου-
διαρής, λιχουδής].

Leder, das. -s, πλ —, τὸ δερ-
μα dickes — τὸ σπύτος [τὸ πέ-
τσι] dunnes — δερμα λεπτόν [τὸ
πιδόλι, τομάρι]. (μτφ) wom —
ziehen ξιφουλκῶ [ξισπαθῶνω].

Lederband, das. ὁ δερματίνος
ἰσίδεσος.

Lederbereiter, der, ὁ βυρσο-
μαστ, δερματοουργός, σκυτοδέφης
[ὁ ταμ-άνης].

Lederbereitung, die, ἡ βυρ-
σομαστική· ἡ δερματοουργία [ἡ ταμ-
ποικιστή].

Lederhändler, der, βυρσο-
πώλης, ὁ σκυτοπώλης [ὁ τομαρῆς].

Lederhandschuh, der, τὸ
δερματίνον χειρόστιον.

ledern δερματίνος, σκύτινος [πέ-
τινοσσι. (μτφ) ξηρός· ψυχρός. ἄ-
λκιος [λαχορίζικος].

Lederwaren, die πλ, τὰ δερ-
ματα, τὰ σκύτη [τὰ πετισιά, τὰ πέ-
τινα πράγματα].

ledig κενός, ἐλεύθερος. er ist
ledig — εἶναι εἰστί ἐλεύθερος, ἄγα-
μος. -er Stand ἡ ἀγαμία, ὁ ἀγα-
μος βίος [ἡ μηκεαρωσύνη].

lediglich ἐπὶ ἀπλῶς, μόνον.

leer κενός, διάκενος [ἄδειος].

-e Einbildungen φαντασιοκοπ(αι),
φαντασιολογίαι. -es Blatt Papier
ἄλλον χάρτου ἄγραφον. -e Ver-
wundungen κεναὶ ὑποσχίσεις. —
stehen εἶναι κενός. -es Stroh
dreschen ἀέρα κοπανίζω. mit
-en Händen fortgehen ἀπέρχο-
μαι κενὰς ταρς χειρῶν [φεύγω μὲ
κενὰ χεῖρας].

Leere, die, —, ἡ κενότης, τὸ
κενόν, τὸ διάκενον.

leeren μὴ κενῶ, ἐκκενῶ [ἄδειά-
ζω]. sich — (ἐκ)κενοῦμαι [ἄ-
δειάζω].

Leerheit, die, —, ἡ κενότης.

Leuze, die, —, πλ -n, τὸ χαίλος.
legal νόμιμος.

legalisieren μὴ νομιμοποιῶ.

Legalität, die, —, ἡ νομιμότης.

Legat, das -es, πλ -e, τὸ
κληροδότη-α, τὸ ληγάτον.

Legat, der. -en, πλ -en, ὁ
πρεσβευτὴς τοῦ Πάπα, ὁ ἑξαρχός.

Legation, die, —, πλ -en, ἡ
πρεσβεΐα.

Legations sekretär, der, ὁ
γραμματεὺς πρεσβεΐας.

legen μὴ θέτω· βάλλω. auf die
Erde — θέτω χαρὰ, ἀποθέτω.

bei Seite — θέτω κατὰ μέρος.
auf die Seite — πλαγιάζω. zu

Bette — θέτω εἰς τὴν κλίνην, κα-
τακλίνω κοιμίζω. Fallen — στή-
νω παγίζω. die Karten — ῥίπτω

τὰ χαρτία. in Asche — ἀποτε-
φρῶ, ὀλοκαυτῶ. an den Tag —

προφέρω εἰς φῶς, φανερῶ. aus
Herz — συνιστῶ θερμῶς. Bohnen

— φουτῶ κομάους. Wert ἡ Ge-
wicht auf etwas — ἀποδίδωαι ἄ-
ξιαν ἢ βαρύτητα εἰς τι. Geld auf

Zinsen — δανείζω χρήματα ἐπὶ
τόκῳ, τοκίζω χρήματα. Hand an

sich — ἀποπειρῶμαι· αὐτοκτονίαν.
was ist daran gelegen? τί πρὸς

τούτο; sich — τίθεμαι, κατακλί-
νομαι [πλαγιάζω]· πίπτω εἰς τὴν

κλίνην. (μτφ) μετοιάζομαι, καθ-
ησυγάζω. sich ins Mittel — παρ-

εμβάλλομαι, παρεμβαίνω. sich zu
Bette — κατακλίνομαι [πλαγιά-

ζω]. der Sturm, der Wind hat
sich gelegt ἡ τρικυμία, ὁ ἄνεμος

ἐκόπασεν.

Legen, das, -s, τὸ θέτειν ἢ
τοποθετεῖν, ἡ καταβολή.

Legende, die, —, πλ -n, τὸ
συναξάριον. τὰ γράμματα νομίσμα-

τος, ἡ ὀνοματολογία (χάρτου).

Legenden schreiber, der, ὁ
συναξαριστής.

Ab tritt
παράκλησις
ab-trief
καταστῶν
ab-trink
ραφῶν ἐκπίν
Ab tritt
ἐκχώρησις
dos, ὁ ἀποπ
ab-trock
σπογγίζω, ἀ
—, ἀμυ ἀναλ
αποπίνω ἐν
ab-trom
τομπάνου
πῶν κρούε
χώρησιν
ab-tröpf
ἀποσταῖν, ε
ab-trotz
σμονής, ἐκθ
ab-trum
τοῦ ἐπικρατο
ἐπιπλήττω ὁ
abtrünni
ματικός, ἐξ
nem — werd
σταῖν ἀπὸ τ
werden ἐξ
Abtrünni
τασία, ἡ λυ
ab-tupfer
ζων, ἀποσπ
Abtupfer
F

Legezeit, die, ὁ καιρὸς τῆς
ῥόγοντας, ἡ ῥοτολῶ.

Leg henne, die, ἡ ῥοτόκος ὄρνις

Legion, die, —, πλ -en, ἡ
λεγεών.

legieren μὴ κληροδοτῶ. συμ-
μινύω, συγγραμμάττω.

Legieren das, -s, ἡ σύγκρασις.

Legierung, die, —, πλ -en.
τὸ σύγκραμα. τὸ μεταλλόχρημα.

Legislation, die, —, πλ -en,
ἡ νομοθεσία· ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία.

Legislative, die, —, πλ -u,
ἡ νομοθετικὴ συνέλευσις.

Legislaturperiode, die, ἡ
νομοθετικὴ περίοδος.

legitim νόμιμος.

Legitimation, die, —, πλ
-en, ἡ νομιμοποίησης, ἡ πιστο-
ποίησης ταυτότητος.

Legitimations karte, die, ἡ

-schein, der, τὸ πιστοποιητι-
κὸν ταυτότητος.

legitimieren μὴ νομιμοποιεῖν·
πιστοποιεῖν sich—νομιμοποιεῖσθαι.

Legitimist, der, -en, πλ
-en, ὁ νομιμοφρων.

Legitimität, die, —, ἡ νομι-
μότης· κυριαρχίας, ἡ νόμιμος δια-
δοχή.

Legung, die, —, πλ -en, ἡ
καταβολή, ἔδε Legen.

Lehen das, -s, πλ —, ἔδε

Lehn κτλ.

Lehm, der, -s, ὁ πηλός [ἡ
λάσπη]. τὸ ἀργιλλώδες φύμα.

Lehm boden, der, ὁ πηλώδης
τόπος, ἡ πηλώδης γῆ.

lehmicht πλήρης πηλοῦ, πη-
λώδης.

lehmig πηλώδης· ἀργιλλώδης.

Lehn, das, -s, πλ -e, τὸ τιμα-
ριον, τὸ τιμαριωτικὸν δικαίωμα,
ἡ χωροθεσποτία.

lehnbar τιμαριωτικός, φεουδα-
λικός.

Lehnbarkeit, die, —, ἡ τι-
μαριωτικότης.

Lehn brief, der, τὸ ἔγγραφο
ὑποτελείας τιμαριώτου.

Lehn dienst, der, ἡ ὑπηρεσία
ὑποτελοῦς τιμαριώτου.

Lehne, die, —, πλ -n, τὸ ἐ-
πικλιντρον, τὸ πρόσκλιντρον [τὸ
ἀκκουμπιστῆρ]. ἡ κλίσια, ἡ κατα-
φέρεα.

Lehn gut, das, τὸ τιμάριον,
τὸ φρέουδον.

lehnien μὴ (ἐπὶ)κλίνω, (ἐπὶ)στο-
ρίζω. // —, ἀμυ στρίβωμαι [ἀ-
κουμπῶ, κουμπίζω]. sich — ἐ-
πικλινόμεναι, στρίβωμαι an et-
was ἐπὶ τι.

Lehns eid, der, ὁ ὅρκος ὑπο-
τελείας τιμαριώτου.

Lehns erbe, der, ὁ κληρο-
νομος τιμαριού.

Lehn sessel, der, τὸ ἀνάκλι-
τρον, τὸ κλινοκαθέδριον [ἡ πολυ-
θρόνα].

Lehns herr, der, ὁ ἐπικυριάρ-
χος τιμαριού.

lehns herrlich κυριαρχικός,
ἐξουσιαρχικός.

Lehns herrlichkeit, die, ἡ
ἐπικυριαρχία, ἐξουσιαρχία.

Lehns mann, der, ὁ ὑποτε-
λής τιμαριόχος.

Lehn stuhl, der, τὸ ἀνάκλι-
τρον, κλινοκαθέδριον [ἡ πολυθρόνα].

Lehns verfassung, di, τὸ
τιμαριωτικὸν σύστημα.

Lehn träger, der, ὁ τιμαρι-
ωτής.

Lehn wesen, das, ὁ τιμαριω-
τισμός, φεουδαλισμός.

Lehr amt, das, τὸ διδασκαλι-
κὸν ἐπάγγελμα.

Lehr anstalt, die, τὸ ἐκπα-
ιδευτήριον.

Lehr art, die, ἡ διδασκατικὴ μέ-
θοδος, ἡ διδασκαλία.

lehrbar διδακτός.

Lehrbuch, das, τὸ διδακτικὸν βιβλίον τοῦ ἐγχειριδίου.

Lehrbursch, der, ὁ μαθητευόμενος [τὸ μαθητοῦδι, τσιράκι].

Lehrdichter, der, ὁ διδακτικὸς ποιητής.

Lehre, die, —, πλ -n, ἡ διδασκαλία ἢ διδασχὴ, τὸ διδάγμα, δόγμα, ἡ θεωρία. in die — thun ἢ gehen διδω ὑπὸ τεχνίτην. das dient zur — αὐτὸ χρησιμεύει ὡς μάθημα. die christliche — τὸ χριστιανικὸν δόγμα.

lehren μὴ διδάσκει· παιδεύω, ἐκπαιδεύω [μαθαίνω]. einem etwas — διδάσκει τινα τι.

Lehren, das, -s, ἡ διδασκαλία, διδασχὴ, τὸ διδάσκειν.

Lehrer, der, -s, πλ —, ὁ διδασκαλός.

Lehrerin, die, —, πλ -nen, ἡ διδασκαλὸς [ἡ δασκάλα].

Lehrer seminar, das, τὸ διδασκαλεῖον.

Lehrer stand, der, ἡ διδασκαλικὴ τάξις.

Lehrer stelle, die, ἡ θέσις διδασκαλίου.

Lehrfach, das, ἡ παιδαγωγία, ἡ διδακτικὴ. ὁ διδασκαλικὸς κλάδος.

lehrfähig ἱκανὸς πρὸς τὸ διδάσκειν.

Lehrfähigkeit, die, ἡ πρὸς διδασκαλίαν ἱκανότης.

Lehrform, die, ὁ διδακτικὸς τρόπος ἢ διδακτικὴ μέθοδος.

Lehrfreiheit, die, ἡ περὶ τῆς διδασκαλίας ἐλευθερία.

Lehr gang, der, ἡ σειρά μαθημάτων.

Lehr gedicht, das, τὸ διδασκαλικὸν ποίημα.

Lehr geld, das, τὰ διδασκὰ τεχνίτου. (μτφ) — gehen μαθάνω

παθών, τὰ παθήματα μοι γίνονται μαθήματα [παθαίνω καὶ μαθαίνω].

Lehrjahr, das, τὸ ἔτος μαθητείας. die -e ἡ μαθητεία, ὁ καιρὸς τῆς μαθητείας.

Lehrjunge, der, ὁ μαθητευόμενος παῖς, ἡ μαθητὴς τέχνης [τὸ μαθητοῦδι, τὸ τσιράκι].

Lehrling, der, -s, πλ -e, ὁ μαθητευόμενος, ὁ μαθητὴς [τὸ μαθητοῦδι, τὸ τσιράκι].

Lehrmeister, der, ὁ διδάκτης.

Lehrmeisterin, die, ἡ διδασκαλὸς [ἡ δασκάλα].

Lehrplan, der, τὸ πρόγραμμα διδασκαλίας.

lehrreich διδακτικώτατος.

Lehrsaal, der, ἡ αὐλούσα τῶν παραδόσεων.

Lehrsatz, der, τὸ δόγμα· τὸ θεώρημα.

Lehrspruch, der, τὸ ἀποφθεγμα, τὸ γνωμικόν.

Lehrstand, der, ἡ διδασκαλικὴ τάξις.

Lehrstuhl, der, ἡ διδασκαλικὴ ἔδρα.

Lehrstunde, die, τὸ μάθημα· τὸ διδάγμα.

Lehrvortrag, der, ἡ παράδοσις.

Lehrweise, die, ἡ διδακτικὴ μέθοδος.

Lehrzeit, die, ὁ χρόνος τῆς διδασκαλίας.

Lehrzimmer, das, τὸ δωμάτιον τῆς παραδόσεως.

Leib, der, -es, πλ -er, τὸ σῶμα. nichts auf dem -e haben οὐδὲν φέρω ἐπάνω μου, εἶμαι ὀλόγυμνος· εἶμαι ἐπὶ ἑξόλου κρεμάμενος. auf dem nackten -e ἐν χρῶ, ἐπὶ γυμνοῦ [κατὰσαρκα]. (μτφ) einem zu -e gehen πρόσκειμαι τινι [τοῦ ῥίγνεται, τὸν παίρνω ἀπὸ κοντά]. einem zu -e wollen θέλω

τὸ κακὸν τίς, επιθυμοῖ τὴν βλάβην τινος. bei -e nicht üdarmen, κατ' αὐθέντα τρῶκαν. bei — und Leben ἐπὶ ποιῆθαι θανάτου. mit — und Seele ψυγῇ τε καὶ σώματι sich auf — und Seele schlagen μάχονται περὶ ζωῆς καὶ θανάτου, μάχονται περὶ τῶν ὧλων. bleib mir vom -e! μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ [ξεφορτώσου με!] damit bleib mir vom -e μὴ με σκοτίζης. offnen — haben ἔχω κοιλιολυσαν. διαίρειαν. einen verstopfen — haben ἔχω δυσκοιλίωτητα.

Leibarzt, der, ὁ ἀρχίατρος, ὁ βασιλικὸς ἱατρός.

Leib binde, die, ὁ κοιλιάδεσμος.

Leib chen, das, -s, πλ —, τὸ στηθοδεσμον. ἢ, στηθοδεσμός [ὁ κορσές].

leibeigen δούλος, υποχείριος [σκληρός].

Leib eigenschaft, die, ἡ δούλια, εἰλωτεία [ὁ σκληρία].

leiben (μῶνον ἐν τῇ φράσει) da ist er wie er leibt und lebt ἔστιν αὐτὸς αὐτότατος. αὐτούσιος.

Leibes beschaffenheit, die, ἡ σωματικὴ κρᾶσις.

Leibesbürde, die, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας, τὸ ἔμβρυον.

Leibes dicke, die, ἡ εὐσαρκία, πολυσαρκία.

Leibes erbe, der, ὁ φυσικὸς κληρονόμος.

Leibes frucht, die, τὸ ἔμβρυον.

Leibesgrösse, die, τὸ μέγεθος τοῦ σώματος· τὸ ἀνάστημα.

Leibes kraft, die, ἡ σωματικὴ βίωσις, ἡ δύναμις τοῦ σώματος.

Leibes pflege, die, ἡ περιποίησις τοῦ σώματος, ἡ φιλοσωματία.

Leibes schaden, der, ἡ σωματικὴ βλάβη.

Leibes schwäche, die, ἡ σωματικὴ ἀδυναμία.

Leib essen, das, τὸ κεκαρμένον ἔδεσμα, τὸ ἀγαπῶν φαγνόν.

Leibes strafe, die, ἡ σωματικὴ τιμωρία.

Leibes übung, die, ἡ σωματικὴ ἀσκήσις, ἡ σωμασκήσις.

Leibes verstopfung, die, ἡ ἔμπραξις τῆς κοιλίας, ἡ δυσκοιλίωσις.

Leib garde, die, ἡ σωματοφυλακία.

Leib gedinge, das, τὸ ἀνδρομοίριον, τὸ ἰσοδίων εἰσόδημα χήρας.

Leib gericht, das, τὸ κεκαρμένον ἔδεσμα, τὸ προσφιλὲς φαγνόν.

Leib gurt, der, ἡ -gürtel, der, ἡ ζώνη, ὁ ζωστήρ.

Leib gut, das, τὸ ἀνδρομοίριον.

leibhaftig ἢ -haftig αὐτοπροσωπος, αὐτότατος, αὐτούσιος. [die -e Tugend αὐτὴ αὐτὴ ἡ ἀρετή, ἡ ἀρετὴ αὐτούσιος.]

Leib jäger, der, ὁ κυνηγὸς ἡγεμόνος.

Leib kutscher, der, ὁ ἡνίοχος μεγιστάνος.

leiblich σωματικὸς· σαρκικός, ὕλικός. -er Bruder αὐτάδελφος.

sein -es Kind τὸ ἴδιον αὐτοῦ τέκνον. -e Genüsse αἱ σαρκικαὶ ἡδοναί.

Leib regiment, das, τὸ σύνταγμα τῆς σωματοφυλακίας.

Leib rente, die, τὸ ἰσοδίων εἰσόδημα.

Leib rock, der, τὸ φράκον.

Leib schmerzen, die πλ. ἡ -schneiden, das, ὁ στρυφός, ὁ κολλυκόπανος [τὰ κοψίματα].

Leib wache, die, ἡ σωματοφυλακία.

Leib wäsche, die, τὰ φορέα.

ια, ἡ λιναστολή [τά α-
|].

eh, das, ὁ κολικόπονος.

lorn, der, ὁ ἥλος τοῦ
άλος [ὁ κᾶλος].

, die, —, πλ -η, τὸ νε-
α, ὁ νεκρός· τὸ πτώμα.

ichen πηγαίνω εἰς τὴν

artig νεκροειδής, νε-

n begängnis, das, ἡ

ση.

n begleiter, der, ὁ

θος κηδείας, ὁ νεκρο-

n begleitung, die, ἡ

νεκροῦ.

n bestattung, die, ὁ

ος, ἡ ταφή.

blass πελιδνός, νεκρώ-

ῥωμα.

nblässe, die, ἡ πελι-

νεκρώδες χρώμα.

n br nnen, das, ἡ νε-

α.

n farbe, die, τὸ χρώ-

α.

farbig πελιδνός, νε-

n feier, die, ἡ ἐπική-

τή.

n gedicht, das, ἡ ἐπι-

κή, τὸ ἐπικήδειον (ᾄσμα).

n gefolge, das, ἡ ἀκο-

φής.

n gesang, der, ἡ ἐπι-

κή, τὸ ἐπικήδειον (μελος).

n gewand, das, τὸ

τὸ σάβανον.

haft νεκρώδης, νεκρο-

n hans, das, ὁ πενθὼν

ἰκία τοῦ ἀποθανόντος, τὸ

ον.

n mahl, das, τὸ περι-

δαιπνον· ἡ μακαρία, ὁ μακαρισμός.

Leichenöffnung, die, ἡ ἀνα-
τομή νεκροῦ· ἡ νεκροψία.

Leichenrede, die, ὁ ἐπιτά-
φιος, ὁ ἐπικήδειος λόγος.

Leichenschau, die, ἡ νεκρο-
ψία, νεκροσκαπία, νεκροσκόπησις.

Leichenträger, der, ὁ νε-
κροφόρος.

Leichentuch, das, τὸ ἐντά-
φιον, τὸ σάβανον.

Leichenverbrennung, die,

ἡ νεκροκαυστία.

Leichenwagen, der, ἡ νε-

κροφόρος ἄμαξα, τὸ νεκροφόρον

ἄρμα.

Leichenzug, der, ἡ νεκρο-

πομπή συνουσία.

Leichnam, der, -s, πλ -e,

ὁ νεκρός, τὸ νεκρὸν σῶμα.

leicht ἐλαφρός· ἁδαρής. (μτφ)

εὐκόλος, ῥᾳδίος. -e Kleider ἐνδύ-

ματα λεπτὰ, ἐλαφρά. -es Blut

αἷμα λεπτόν. -es Fussvolk τὸ

ἐλαφρὸν πεζικόν, τὸ πελταστικόν.

-er Infanterist πεζός εὐζωνός.

-e Reiterei τὸ ἐλαφρὸν ἵππικόν.

das Herz wird mir — αἰσθάνο-

μαι ἀνακούφισιν τῆς καρδίας. mö-

ge die Erde ihm — sein γαῖαν

ἔχοι ἐλαφράν. -er machen ἐλα-

φρίζω εὐκολύνω. -es Spiel mit

einem haben καταβάλλω τινά εὐ-

κόλως [τόν καταφέρνω εὐκόλῃ].

das ist ein -er Patron εἶνε ἀπε-

ρίσκαπτος νεανίας. -er Tod ὁ ἀπο-

νός θάνατος, ἡ εὐθανασία. — zu

erobern εὐάλωτος. — zu begrei-

fen εὐνόητος, εὐληπτός, εὐκατά-

ληπτός. mit -er Mühe εὐκόλως,

ῥαδίως. es wird ihm Alles —

ἔχει εὐχέρειαν εἰς πάντα.

leichtbeweglich εὐκίνητος.

leichtfasslich εὐληπτός.

leichtfertig (μτφ) ἐλαφρός,

ἐπιπόλαιος.

Leicht fertigheit, die, ἡ ἐλαφρότης, ἐπιπολαιότης, ἀλογιστία.
leichtflüssig ρευστότατος, εὐρύτος.

Leicht fuss, der, ὁ ἐπιπολαίος, ἀπερίσκεπτος.

leichtflüssig εὐπετής, ἐλαφρὺς τοῦς πόδας [σβέλτος].

Leichtfüssigkeit, die, —, ἡ ἐλαφρότης, εὐστροφία [ἡ σβελτοσύνη].

leichtgläubig εὐπιστος, μωρόπιστος, εὐκολόπιστος.

Leichtgläubigkeit, die, —, ἡ εὐπιστία.

leichtthin ἐπὶ ἐλαφρῶς, κοῦφως, ἐπιπολαιῶς.

Leichtigkeit, die, —, ἡ ἐλαφρότης, ἡ εὐχέρεια, ἡ εὐκολία.

leichtlich ἐπὶ εὐκόλως, εὐχεῶς.

Leicht sinn, der, ἡ κουφόνοια, ἐλαφρόνοια.

leichtsinnig κουφόνους, ἐλαφρόνους [ἐλαφρόμυαλος], // —, ἐπὶ ἐπιπολαιῶς, ἀπερίσκεπτος.

Leichtsinnigkeit, die, —, ἡ ἐλαφρία, κουρότης.

Leid, das, -es, τὸ κακόν, ἡ βλάβη, ἡ ἀδικία, τὸ ἄλγος, ὁ πόνος, ἡ λύπη, ἡ ὀλῖψις. einem ein — anthun κακοποιῶ τινά. erfahren πάσχω κακόν τι. sich ein — anthun αὐτοκτονῶ. — tragen φέρω πένθος, πένθοφρῶ. // —, ἐπὶ es thut mir — λυπούμαι, αὐτὸ με λυπεῖ [μοῦ κακοφαίνεται].

leiden* (leide* litt: gelitten) μὴ πάσχω, ὑποφέρω ὑφίσταμαι, ἀνέχομαι, ὑπομένω ich kann ihn nicht — δέν τον ὑποφέρω. Not — ταλαιπωροῦμαι, δεινοπαθῶ. // —, ἀμὴ an etwas — πασχω τι. am Korpse — κεφαλαλγῶ.

Leiden, das, -s, ἡ πάθησις, τὸ πάθημα, πάθος· τὰ πάθη. ai

περιπέτεια· das — Christi τα πάθη τοῦ Χριστοῦ.

leidend πάσχων· ἐμπαθής, πενητικός.

Leidenschaft, die, —, -en, τὸ πάθος, ἡ ἐμπάθεια· ἡ ἔκφρασις, ἡ παραφορά, ἡ παρεξαρτησμός.

leidenschaftlich ἐμπαθής, περιπαθής· παραφορὸς, θυμοειδής.

Leidenschaftlichkeit, die, —, ἡ ἐμπάθεια, ὀξύτης, σπένδακη, ὁ θυμοειδής χαρακτήρ· ἡ παραφορία.

leidenschaftslos ἀνευ παραφορᾶς· ἡρεμὸς, ἀτάραχος.

Leidens gefäh te, der ὁ συμμετοχὸς παθῶν, ὁ σύντροφος ταλαιπωριῶν, ὁ συνδυσυχής.

Leidens geschichte, die, ἡ ἱστορία τῶν παθῶν. — Christi τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ.

Leidens woche, die, ἡ ἑβδομάς τῶν παθῶν.

leider ἐφ' & ἐπὶ φεῦ, δυστυχῶς. — Gottes πρὸς δυστυχίαν.

leidig λυπηρὸς, ὀλιβερός. der — e Krieg ὁ ὀλέθριος πόλεμος.

leidlich ἀνεκτός [ὑποφερτός· μέτριος [καλοῦσις]ος]. // —, ἐπὶ ἀνεκτῶς, μετρίως [ἔτσι κ' ἔτσι].

Leidlichkeit, die, —, τὸ ἀνεκτόν, ἡ ἀνεκτότης.

leidtragend πένθοφόρος, πένθος ἔχων.

Leid wesen, das, ἡ ὀλῖψις, λύπη.

Leier, die, —, πλ -n, ἡ λύρα (μυσ) (immer) die alte — τὰ — τὰ τοῖς αὐτοῖς, τὰ συνήθως συνήθως.

Leier mann, der, -es, — männer, ὁ λυριστής.

leiern ἀμὴ λυρίζω, ραῶ τὴν λύραν. (μυσ) ἐπαναλαμβάνω αὐτὰυτά.

Leih bibliothek, die, ἡ ἐκμισθητικὴ βιβλιοθήκη.

leihen* (leihen, lieb, geliehen) ρη δανείζω, ἀφ' ἐπιδόρου — δανείζω ἐπὶ ἐνεχέρῳ, ἀφ' ἐπιδόρου. ἀφ' ἐπιδόρου, (ἐκ)τοκίζω, sich Buchen — δανείζομαι βιβλία.

Leihen, das, -s, ὁ δανεισμός, δανείσις.

Leihher, der, -s, πλ —, ὁ δανειστής.

Leihhaus, das, τὸ δανειστήριον ἐπὶ ἐνεχέρῳ, τὸ ἐνεχυροδανειστήριον.

Leim, der, -es, -s, ἡ κόλλα.

leimen ρη κολλῶ.

Leimen, das, -s, ἡ κόλλησις.

Leimer, der, -s, πλ —, ὁ συγκολλητής.

leimi ἢ κολλοειδής, κολλώδης.

leimig ἐχέκολλος, κολλώδης.

Leimrute, die, ὁ ἱζός, ὁ ἱευντικός κάλαμος [ἡ ἱευνόεργα].

Lein, der, -s, τὸ λίνον [τὸ λινάρι], τὸ λινόσπερμα, λινόσπερμος, ὁ λινόσπορος.

Leinbau, der, ἡ φυτεία (ἡ καλλιέργεια) τοῦ λίνου.

Leine, die, —, πλ -n, τὸ σχοινίον, τὸ λυτάριον, ὁ βυταγωγέυς [τὸ χαλινάρι/σχοινίον].

leinen λινός, λίνιος [λινός].

Leinenband, das, ἡ λινὴ ταινία.

Leinenzeug, das, τὸ λινόν υφάσμα, τὸ ὀθόνιον.

Leinfeld, das, ἄγρος λίνου, τὸ λινωγῶρον.

Leinöl, das, τὸ λινέλαιον [τὸ λιναρόλαδον].

Leinpfad, der, ὁ παρόχθιος ποταμικός βυρουλκίος.

Leinsamen der, τὸ λινόσπερμα, λινόσπερμον, ὁ λινόσπορος.

Leinwand, die, —, (τὸ λινόν ἢ καννάβινον) υφάσμα, τὸ ὀθόνιον, κανίον [τὸ πανί]. auf—ziehen ἐκτελλῶ εἰς υφάσμα.

Leinwandhandel, der, ἡ ἐμπορία (λινῶν) υφασμάτων, ἡ λινωπωλία.

Leinwandhändler, der, ὁ ἐμπορος (λινῶν) υφασμάτων, ὁ λινωπώλης, ὁ θονωπώτης.

Leinweber, der, ὁ ὀθονωποιός, ὁ ὑφάντης υφασμάτων.

Leinweberhandwerk, das, ἡ λινουργία, λινωποιία.

Leinweberstuhl, der, ὁ ἱστός ὑφάντου [ὁ ἀργαλειός, τὸ ἀργαστήριον].

leise σιγῆλός, ἡρεμῆς [σιγῆς, σιγανός]. (μτφ) ἑλαφρός. -s Gehör ἀκοή ὀρεῖται, λεπτή. mit -r Stimme χθαμαλῇ τῇ φωνῇ. // —, ἑρμῆμα, ἡσυχῇ, σιγῇ [σιγά, σιγανά].

Leiste, die, —, πλ -n, ἡ ζώνη στήλης, ἡ παρυφή, ὦα [ἡ ὀδία], ὁ βουδών [τὸ βουδώνι].

Leisten, der, -s, πλ —, ὁ καλῶν, τὸ καλαπόδιον. (μτφ) alles über einen — schlagen ὑποδῶ πάντα ἐνὶ καλῶδι, μετρώ τὰ πάντα διὰ τοῦ αὐτοῦ μέτρου. (πρμ) Schuster bleib' bei deinem — μὴ σὺ γ' ὑπὲρ τὴν κρηπίδα [καθὼς καὶ ὅπου κάθῃσαι].

leisten ρη πράττω, πελῶ: ἐπιτελῶ, ἐκτελῶ, παρέ: Dienst — παρέ: ὡς ὑπηρεσίας, Gehorsam, Folge, Eid — ὑπακούω, ἀκολουθῶ, ὁρκίζομαι. Genüge — παρ-έγω ἱκανοποιῶ, ἱκανοποιῶ.

Leistenbruch, der, ἡ βουδωνοκίλη.

Leistenhobel, der, ἡ ξυλὴν καλαπόδιον.

Leisten Schneider, der, ὁ καλαποδοποιός [ὁ καλαποδάς].

Leistung, die, —, πλ -en, ἡ ἐκτέλεσις, τὸ ἔργον [τὸ κάρωμα], ἡ πράξις, die -en τὰ πεπραγμένα, τὰ κατορθώματα.

leistungsfähig ἱκανός, ἀξιος.

Leistungsfähigkeit, die, ἡ (κανόντης, ἀξιώτης.

Leit artikel, der, τὸ κύριον άρθρον.

leiten πρὶ ἀγωί, ὁδηγῶ, κατευθύνω διευθύνω.

leitend διευθύνων, ἡγέτης, das -e Motiv τὸ κινοῦν αἷτιον, τὸ ἐλαττήριον.

Leiter, der, -s, πλ —, ὁ ἀγωγός ὁ ὁδηγός, ἡγέτης.

Leiter, die, —, πλ -n, ἡ περιαιρετὴ κλίμαξ, ἡ ἀναβ. θμὴς [τῆ ἀνελκυσκαλά].

Leiter sprosse, die, ὁ κλιμακτήρ, ἡ βαθμὴς [τὸ σκαλοῦν].

Leit faden, der, (μτφ) τὸ ἐγχειρίδιον.

Leithammel, der, ὁ ἡγέτης κροῖς, ὁ κτίλος.

Leitriemen, der, ἡ -seil, das, ὁ ῥυταγωγεὺς, ἀγωγεὺς [τὸ χαλινάρωσθαιον].

Leit stern, der, ὁ πολιχὸς ἀστήρ, (μτφ) ὁ ἡγέτης ἀστήρ.

Leitung, die, —, πλ -en, ἡ διεύθυνσις ἡ καθοδήγία.

Leitungsröhre, die, ὁ ἀγωγός σωλήν.

Lektion, die, —, πλ -en, τὸ μάθημα.

Lektions plan, der, τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων.

Lektor, der, -s, πλ -tören, ὁ ἀναγνώστης.

Lektüre, die, —, πλ -n, τὸ ἀνάγνωσμα, ἡ ἀνάγνωσις.

Lende, die, —, πλ -n, τὸ ἱσγίον, ἡ μηρός [τὸ μερὶ, ὁ μερός].

Lenden braten, der, τὰ μηρία ὅπτα [τὸ μερὶ ψιγτό].

lendenlahm ἰσχυορρωγικός [ἐξενέφρισμένος, κοψομεσασμένος].

Lenden schmerz, der, ἡ ἰσχυαδικὴ νόσος, ἡ ἰσχύας [τὸ κοψομεσασμα].

Lenden stück, das, τὸ μηρόν, τὸ τμήμα μηροῦ.

Lenden weh, das, ἡ ἰσχυαδικὴ νόσος, ἡ ἰσχύας [τὸ κοψομεσασμα].

lenkbar εὐάγωγος.

lenken μὴ διευθύνω, κατευθύνω, κυβερνῶ, διοικῶ στρέφω, τρέπω, das Gespräch auf etwas — στρέφω τὴν ὁμιλίαν ἐπὶ τι. (πρμ) der Mensch denkt, Gott lenkt ἄλλα μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων ἄλλα δὲ θεός κελεύει.

Lenker, der, -s, πλ —, ὁ ἀγωγιεύς, ἀγωγός.

lenksam εὐάγωγος· παιθήνιος, εὐήνιος.

Lenksamkeit, die, — ἡ εὐαγωγία, τὸ εὐάγωγον.

Lenkung, die, —, ἡ καθοδήγία ἡ διεύθυνσις.

Lenz, der, -es, πλ -e, τὸ ἔαρ.

Lenz monat, ἡ -mond, der, ὁ μὴν τοῦ ἔαρος, ὁ μάρτιος.

Leopard, der, -en, πλ -en, ὁ λεοπάρδος, ἡ λεοπάρδαλις.

Lerche, die, —, πλ -n, (πτ) ὁ κορυδαλός, ὁ κόρυδος [ὁ σκορδαλός].

Lerchen schlag, der, τὸ κελάδημα κορυδαλοῦ.

Lerchen zeit, die, ἡ ἐποχὴ τῶν κορυδαλῶν.

lernbar μαθητός.

Lernbegierde, die, ἡ φιλομάθεια.

lernbegierig φιλομαθής, φιλόσοπος.

lernen μὴ μανθάνω [μαθαίνω], gerne — φιλομαθῶ. auswendig — μανθάνω ἀπὸ μνήμης [μαθαίνω ἀπ' ἑξω]. einen kennen — κάμνω τὴν γνωριμίαν τινός.

Lernen, das, -s, ἡ μάθησις, τὸ μανθάνειν. das späte — ἡ ὑψιμαθία.

Lernzeit, die, ὁ καιρὸς τῆς

μαθητίας, ὁ χρόνος τῆς μαθήσεως.

Lesart, die, ἡ γραφή. ἡ ἐκδοχή, die Stelle hat zwei -en τὸ γινώσκον διττογραφεῖται.

lesbar ἀναγνώστως, ἐπιδεκτικὸς ἀναγνώσεως.

Lese, die, —, πλ -n, ἡ συγγραφή, ὁ τρυγητός.

Lese buch, das, τὸ ἀναγνωσμάριον, τὸ ἀλφαριθμητικόν [ἡ συλλαβή], τὸ ἀναγνωστικὸν βιβλίον.

Lese freund, der, ὁ φιλαναγνωστής.

Lese kreis, der, ὁ κύκλος ἀναγνώσεων.

Lese lust, die, ἡ φιλαναγνωστία.

leselustig φιλαναγνωστής.

lesen* (lese, liesest, liest, las, gelesen) μὴ ἀναγινώσκω [ἀναγνώσκω, διαβάζω]· παραδίδω, συλλέγω, ὁρῶ· ἀπαλέγω, διαλέγω.

Ähren — σταχυολογῶ. **Blumen**,

Fruchte — ἀνθολογῶ, καρπολογῶ. **Wein** — τρυγῶ, ein Buch

ἀναγινώσκω βιβλίον, gerne — φι-

ἀναγνώσκω. **Messe** — λειτουργῶ,

εὐσεβίζω.

Lesen, das, -s, ἡ ἀνάγνωσις [τὸ διάστημα].

lesenswe: t ἄξιος ἀναγνώσεως

Lese pult das, τὸ ἀναλογεῖον.

Leser, der, -s, πλ —, ὁ ἀνα-

γνώστης.

Leserin die, —, πλ -nen, ἡ

ἀναγνώστρια.

leserlich ἀναγνώστως, ἐπι-

δεκτικὸς ἀναγνώσεως, leicht — εὐ-

αγνώστως.

Lese schule, die, τὸ νηπιακὸν

παιδεῖον, τὸ νηπιαγωγεῖον.

Lese stunde, die, τὸ μάθημα

ἀναγνώσεως.

Lese übung, die, ἡ ἄσκησις

ἀναγνώσεως.

Lese wut, die, ἡ μανία πρὸς

τῇ ἀνάγνωσιν.

Lese zeit, die, ὁ τρυγητός.

Lese zimmer, das, τὸ ἀναγνωστήριον.

Lese zirkel, der, ὁ κύκλος ἀναγνώσεων.

Lesung, die, —, πλ -en, ἡ ἀναγνώσις.

Letter, die, —, πλ -n, τὸ πριγεῖον, ὁ χαρακτήρ.

Letzen, μὴ ἀναφύγω, ὁρῶ.

letzt ἐπὶ ἐσχάτως.

Letzt, zu guler — τὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς, ἐπὶ τέλους.

Letzte (der, die, das) τελευταῖος, ἐσχάτος [ὑπερνός]. der -e

Augenblick ἡ τελευταία στιγμή.

der -e Wille ἡ διαθήκη, die -en

Dinge ἡ δευτέρα παρουσία, in den

-en Zügen liegen εἶμαι εἰς τὰ

ἔσχατα, πνέω τα λοιπὰ.

Letzt bietende, der, ὁ τελευ-

ταῖος πλειοδότης.

letztens ἢ **letztthin**, ἐπὶ ἐσχά-

τως, νεοστί.

letztjährig περυσινός.

letztwillig τῆς διαθήκης, δια-

θηκίματος.

Leu, der, -en, πλ -en, ὁ λέων.

Leuchte, die, —, πλ -n, τὸ

φωτιστήριον, ὁ φανός.

leuchten ἀμὴ λάμπω, φέγγω.

(μτφ) das leuchtet in die Augen

αὐτό εἶνε ὀφθαλμοφανές.

Leuchten, das, -s, τὸ φέγγος,

ἡ φωταύγεια.

Leuchter, der, -s, πλ —, ὁ

λυχνεύς, τὸ λυχνεῖον, τὸ κηρο-

πήγιον [τὸ καντηλιερί].

Leucht feuer, das, τὸ φρυ-

κτώριον, τὸ πυρσούριον, τὰ πυρά.

Leucht gas, das, τὸ φωταέ-

ριον, τὸ ἀερίοφως.

Leucht käfer, der, ἡ λαμπυ-

ρίς, ἡ πυγολαμπίς [ἡ κωλοφωτιά.

Leucht materialien, die

(οὐδ. πλ) αἱ φωτιστικαὶ ὕλαι.

- Leuchtturm**, der, ὁ φάρος.
Leuchtwurm, der, ἴδε
 Leuchtkafer.
leugnen μὴ ἀρνοῦμαι.
Leugnen, das. -s, ἡ ἀρνήσις.
Leugner, der, -s, πλ —, ὁ
 ἕξ οὗτος ἀρνητής.
Leugnung, die, —, ἡ ἀρνήσις.
Leumund, der, -es, ἡ φήμη.
Leuten, die guten — οἱ ἀ-
 γαθοὶ ἄνθρωποι.
Leute, die, πλ (ἴδε Mensch,
 οἱ ἄνθρωποι ὁ κόσμος. die jun-
 gen — ἡ νεολαία, νεότης. die alten
 — οἱ γέροντες. die armen — οἱ
 πτωχοί. aus Kindern werden —
 τὰ παιδία γίνονται ἄνδρες. Was
 sagen die — dazu? τί λέγει ὁ κό-
 σμος περὶ αὐτοῦ;
Leute schinder, der, (μτφ)
 ὁ γυμνωτής, ὁ ληστής.
Leute schinderei, die, (μτφ)
 ἡ ἀπογύμνωσις τῶν ἀνθρώπων, ἡ
 ληστεία.
leutselig κοινωνικός. εὐπρόσι-
 τος, εὐπροσηγορος.
Leut seligkeit, die, ἡ εὐκοι-
 νωνησί, κοινωνικότης ἡ εὐπροση-
 γορία, φιλοπροσηγορία.
Levit, der. -en, πλ -en, ὁ λευί-
 τής. (μτφ) die -en lesen, ἀναγι-
 νώσκει τινὲ τὸν ἑξάψαλμον [τοῦ τα
 διαβάζω, τοῦ τὰ ψάλλω].
Levkoje, die, —, πλ -η, (φτλ) τὸ
 λευκοῦν. τὸ λευκόν ἴον [ὁ μενεξές].
lexikalisch λεξικολογικός.
Lexikon, das. -s, πλ -ka, τὸ
 λεξικόν.
Libation, die, —, πλ -en, ἡ
 σπονδή.
Libell, das. -s, πλ -e, τὸ ὕβρι-
 στικόν φυλλάδιον, ὁ λιβέλλος.
liberal ἐλευθέριος, γενναϊόδω-
 ρος [ἀπλόχερος], φιλελεύθερος.
Liberalismus, der, —, ἡ φι-
 λευθερία.

Λιχθι ιιχέν, τας, ὁ κηρυ-
ζέσται, τὸ κηρυζέστικόν ἐπικα-
ταμα.

Λιχθι ιηρε, die, ἡ ὀπτικῇ.

Λιχθι ιησε, die, ἡ ἑορτὴ τῆς
Ἰησακτῆς.

Λιχθι ιησερ, der, τὸ φωτὶ-
μετρον.

Λιχθι ιητε, die, ὁ ἡπτόλος,
κατηγεσθιέτης (τὸ ψυχάρ).

Λιχθι ιηκε, die, (φτλ) ἡ λυ-
χνος.

Λιχθι ιητε, die, τὸ ἀπόμα-
κτρον ὁγνου (τὸ ξεφυλιστῆρι).

Λιχθι ιηρε, die, ἡ κηρυφα-
λις, τὸ κηρυφάλιδον.

Λιχθι ιησε φωτοροδος, φυγο-
σωτος.

Λιχθι ιησιμμερ, der, ἡ φω-
ταρεια, μαρμαρυγὴ φωτος.

Λιχθι ιησε, die, ἡ σωτεινὴ
πλευρά. (μτω) ἡ εὐνοϊκὴ ὀψις, τὸ
καλὸν μέρος (ἡ καλὴ μεριά).

Λιχθι ιηστρη, der, ἡ ἀκτὶς φω-
τός.

Λιχθι ιησιμπε, der, ἡ ἔπτρα
(ἡ καύτρα).

Λιχθι ιη, die, —, πλ -en, ἡ
κραις, ὠνάσπαις (ἀγκύρας). ἡ ὕλο-
τομία, τοιὴ ἐάσους.

Λιχθι ιη σωτεινός, πλήρης φω-
τός, φωτόδρυτος.

Λιχθι ιηιη, der, ὁ κηρυπλά-
της (ὁ κερᾶς).

Λιη ἀγαπητός, προσφιλέης· ἀσπα-
στος, ἀσπᾶστος, εὐάρεστος. — ἡ-
σων ἀγαπῶ. — gewinnen λαμ-
βάνω δι' ἀγάπης, ἀγαπῶ. der

zu Gott κύριος ὁ θεός. (du) -er
wollt! θεὸς καὶ κύριος! das -e Brot

ὁ ἐπιπόσιος ἄρτος, unsere -en
ἡ ἐροπιτὴ ἡμῶν οἰκογένεια. ein

-er Mann ἄνθρωπος ἀξιαγάπη-
τος. es ist mir — γάρω. es ist

mir -er προτιμῶ. es wäre -er
προτιμότερον θὰ ἦτο. ich habe

meine -e Not ἔχω τας φροντιδας
μου. so — mir mein Lieben ist

ὡς γὰρ τὴν ζωὴν μου.

Λιη ἀγγελεῖ, die, —, πλ -en,
τὸ ἐρωτικὸν βλέμμα (τὸ γλυκοκύ-
ταγμα, ἡ γλυκεῖα ματιά).

Λιη ἀγγεῖ ἀπὸ βλέπω ἀρε-
σκευτικῶς. ἰλλώπω (γλυκοκυ-
τάζω).

Λιηιχέν, τας, -s. πλ —, ἡ
ρωμένη, τὸ φιλοτιμίον (ἡ ἀγα-
πητικιά). mein —! ἀγάπη μου!

Λιηε, die, —, ἡ ἀγάπη· ὁ ἔ-
ως. die christliche — ἡ χρι-
στιανικὴ ἀγάπη. — zum Vater-
lande ἡ φιλοπατρία. thun Sie

mir die — χάμετέ μοι τὴν γάρν
mir zu — πρὸς γάρν μου.

Λιηε ιηερ, der, ὁ κόλαξ (ὁ
γαλλῶς).

Λιηε ιηερε, die, —, ἡ
κολακεία.

Λιηε κρηκ ἐρωτόδλητος, ἐρω-
τόδρυτος.

Λιηε ιηε, die, —, πλ -en, ὁ
ἐρωτύλος, τὸ ἐρωτίον, ὁ παιδαριώ-
δης ἔρως (ἡ ἐρωτοδουλειά).

Λιηε ιηε ἀπὸ ἐρωτολογῶ, ἀγα-
παλογῶ, καταγίνωμαι εἰς ἔρωτας.

Λιηε ιη ἀγαπῶ ζυτλῖχ —
ἀγαπῶ τρυφερώς. übermässig —
— ὑπεραγαπῶ.

Λιηε ιη, das, -s, ἡ ἀγάπησις,
ἡ ἀγάπη ὁ ἔρως.

Λιηε ιηε ἀξιαγάπητος.

Λιηε ιηε ἀξιεραστός, ἐ-
ρίσμιος περιποιητικός, ὑποχρεω-
τικός.

Λιηε ιηε, die, —, πλ -en, ἡ ἐρασμότης, τὸ ἐρασμῖον,
τὸ ἀξιεραστον. ἡ περιποιητικότης,
ὑποχρεωτικότης. ἡ προτιμότης.

Λιηε ιηε (συγκρ. τοῦ lieb)· ἀγα-
πητότερος· προτιμότερος. — wol-
len προτιμῶ, προκρίνω.

Λιηε ιηε ἡ ἐγγενεῖς, die,

ἡ ἐρωτικὴ ὑπόθεσις [ἡ ἐρωτοδο-
λειά].

Liebes blick, der, τὸ ἐρωτι-
κὸν βλέμμα.

Liebes brief, der, τὸ ἐρωτικὸν
γράμμα [τὸ βαδασάκι].

Liebes br iefchen, das, τὸ ἐ-
ρωτικὸν ἐντευξίδιον [τὸ βαδασάκι].

Liebes dienst, der, ἡ φιλικὴ
γάρσις. ἡ ἀγαθοεργία.

Liebese rklärung, die, ἐκ-
δηλώσις ἔρωτος.

Liebes gedicht, das, τὸ ἐρω-
τικὸν ποίημα. spielendes — ὁ
ἐρωτοπαίγνιον.

Lebes geschicte die, ἡ ἐρω-
τικὴ ὑπόθεσις [ἡ ἐρωτοδολειά].

Liebes glut, die, τὸ πῦρ τοῦ
ἔρωτος, ὁ διακαὴς ἔρως.

Liebes gott, der, ὁ θεὸς τοῦ
ἔρωτος, ὁ Ἔρως.

Liebes göttin, die, ἡ θεὰ τοῦ
ἔρωτος, ἡ Ἀφροδίτη, ἡ Κύπρις.

Liebes lied, das, τὸ ἐρωτικὸν
ᾠσμα.

Liebes lust, die, ἡ πρὸς τὸν
ἔρωτα κλίσις, ἡ φιλεραστία.

Liebes paar, das, τὸ ζεύγος
ἐραστῶν.

Liebes pfeil, der, τὸ βέλος
ἔρωτος.

Liebes pflicht, die, τὸ κα-
θῆκον ἀγάπης.

Liebes roman, der, τὸ ἐρω-
τικὸν μυθιστόρημα.

Liebes schwur, der, ὁ ὅρκος
ἔρωτος.

Liebes sprache, die, ἡ ἐρω-
τικὴ γλῶσσα.

Liebes verhältnis, das, ἡ
ἐρωτικὴ σχέσις.

Liebes werk, das, ἡ ἀγα-
θοεργία [τὸ φυγικόν].

Liebes wonne, die, αἱ τέρ-
ψεις τοῦ ἔρωτος.

Liebes wut, die, ἡ ἐρωτομανία.

liebetru-
ρώτος.

liebevol-

Liebhaf-

ὁ φίλος· ὁ ἐρ-

σιλακυντιγέ-

Liebhaf-

-ον, ἡ ἀγά-

Liebhaf-

-nen, ἡ φί-

Liebhaf-

πρόσωπον [

Liebhaf-

θέατρον ἐρ-

lieb kos-

L ebkos

ἡ θοιπεία [τ]

lieblich

ράσμιος, ἐπ

Liebl ich

ρις ἐρασμι-

Liebling

εὐνοούμενος

Liebling

αιρετως ἀγα-

Liebling

εὐνοου· ἐντ

Liebling

die, —, πλ

τοχολία.

Liebling

πλ —, ὁ εὐ

Liebling

ἐξαιρέτως ἀ

Liebling

τως ἀγαπητ

Liebling

der, ὁ εὐνο

Liebling

ἐξαιρέτως ἀ

lieblos

ἄσπλαγγος

Lieblos

στοργία, ἡ

liebreich

λοπροσγο

τὸ μικρὸν κοιλιαρίον [ὁ κουτά-
λιον.

Löffel gans, die, ὁ πελεκᾶς, ὁ
πελεκάν.

löffeln μὴ & ἀρῆ τρώγω διὰ
κοιλιαρίου.

Löffel reiher, der, (πτ) ὁ λευ-
κετώδης.

Log(g), das, -es, πλ -ε, τὸ
λόγ. ὄργανον (πλοῖον).

Loge, die, —, πλ -η, τὸ θεω-
ρεῖν, τὸ παρατηρεῖν, ἡ σπηλιή.

Logen schliesser, der, ὁ
κλειδοῦχος θεωρεῖων.

Logik, die, —, ἡ λογική.

Logiker, der, -s πλ —, ὁ
λογιστικός.

logieren ἀμὴ κατοικῶ, διαμένω.

Logis, das, —, πλ —, ἡ κα-
τοικία.

logisch λογικός.

Logograph, der, ὁ λογογράφος.

Lohe, die, —, πλ -η, ἡ φλόξ.
ἡ πυρσοῦσφις φλόγος.

lohen αὐτὸ βυρσοῦν, βυρσοδεψῶ,
αὐτοδεψῶ [ἀργάζω]. //

—, ἀμὴ
ἐκτιθεῖσθαι, ἀναπεμπῶ φλόγας, ἀ-
κατέσθαι.

lohgar ἐκαυτοδεψημένος [ἀργα-
σέναι].

Loh gerber, der, ὁ βυρσοδέ-
ψης, αὐτοδεψής, βυρσεύς, δερμα-
τάρτης [ὁ ταυπακτής].

Loh gerberei, die, τὸ βυρσο-
τεχνίον [τὸ ταυπακτεῖον].

Lohn, der, -s, πλ Löhne, ὁ
μισθός, (μτ) ἡ ἀνταμοιβή, jeder
Arbeiter ist seines -es wert πᾶς
ἐργάτης εἶναι ἄξιος τοῦ μισθοῦ του.

keinon verdienen — empfangen
λαμβάνει τὴν προσήκουσαν ἀμοι-
βήν. (μτ) Undank ist der Welt

— ὁ πλείους ἀχαριστοί, ὁ κόσμος
εἶναι ἀχαριστός.

Lohn arbeit, die, ἡ ἐπὶ μισθῷ
ἐργασία.

Lohn arbeiter, der, ὁ μισθοῦ-
ρος, ὁ μισθοῦτος ἐργάτης.

Lohn diener, der, ὁ ἐπὶ μι-
σθῷ προσωρινός ὑπηρετής.

Lohn dienst, der, ἡ μισθο-
νία, ἡ ἐπὶ μισθῷ ὑπηρεσία.

lohnem μὴ μισθοδοτῶ, μισθώ-
νω, ἀνταμειβῶ, es lohnt (sich)
der Mühe nicht δὲν ἀξίζει τὸν
κόπον.

Gott lohn' es dir ἄξιος ὁ
μισθός σου, mit Undank — ἀ-
γνωμονῶ, ἀχαριστῶ.

löhnen μὴ μισθοδοτῶ.

Lohn herr, der, ὁ μισθοδοτής.

Lohn kutsche, die, ἡ μισθο-
τὴ (ἡ ἀρραβὰ) αὐαῖα.

Lohn kutscher, der, ὁ μι-
σθοῦτος αὐαῖηλάτης.

Löhnung, die, —, πλ -en, ἡ
μισθοδοσία, μισθοδοτήσεις, ὁ μισθός.

Lokal, das, -s, πλ -ε, τὸ κα-
τακυμα, ὁ τόπος, τὸ κατάστημα.

τὸ συγκαταστήριον.

lokal ἐπιτοπιος, ἐπιχώριος, το-
πικός.

Lokal behörden, die πλ, αἱ
ἐπιτοπιστοὶ ἀρχαί.

lokalisieren μὴ περιορίζω ἐν-
τό: τοῦ τύπου, περιστάλλω, τοπι-
κεῖω.

Lokalität, die, —, πλ -en,
τὸ κατάλυμα, ὁ τόπος, τὸ κατά-
στημα, τὸ κατοικητήριον.

Lokomobile, die, —, πλ -η
ἡ ἑτεροκίνητος (ἡ μετακινήτη) αὐ-
τομηχανή.

Lokomotive, die, —, πλ -η,
ἡ αὐτοκίνητος αὐτομηχανή, ἡ αὐ-
τομαχία.

Lokus, der, —, ὁ ἀπόπατος,
ἡ χρεία.

Loich, der, -s, (μτλ) ἡ αἶρα,
[ἡ ἥρα].

Longe, die, —, πλ -η, ὁ φυ-
ταγωγός, τὸ χ-λιναρόσχοινον, ὁ
κυνόδεσμος [τὸ χαργάλι].

Lorbeer, der, -s, πλ -en, ἡ δάφνη.

Lorbeerbaum, der, ἡ δάφνη.

Lorbeere, die, ἡ δαφνίς [τὸ δαφνοκώκκλουτσαν].

Lorbeerkrantz, der, ὁ στέφανος δάφνης.

Lorbeeröl, das, τὸ δαφνελαίον [τὸ δαφνολαδον].

Lorbeerzweig, der, ὁ κλάδος δάφνης.

Lord, der, -s, πλ -s, ὁ λόρδς.

Los, das, -es, πλ -e, ὁ κλήρος, τὸ λάχος [ὁ λαχνός]. τὰ λαχειοφόρον γραμματίων. (μτφ) ἡ τύχη, ἡ μοίρα [τὸ ριζικόν]. das — ist gefallen ἐρρίφθη ὁ κώσος, ἔγινε τι ἔγινε.

los ἄφρετος, λελυμένος, ἀπολυμένος, λυτός [ἀπολυτός, λυμένος, ἀφαιμένος]. -es Haar κόμη ἄφρετος, ἀναιμένη. -er Zahn ὁδὸς κρεμάμενος. -er Mund στόμα ἀχαλίνωτον. (inen — sein εἶμαι ἀπηλλαγμένος τινός. was ist hier — ? τί τὸ συμπραττῶν ἐνταῦθα; τί τρέχει ἐξω; der Teufel ist — γίνεται τὸ ἀνάστα ὁ θεός [μεγάλο κακὸ γίνεται]. darauf — gehen ἐφορῶ, ἐπιπίπτω τείνω.

los-arbeiten μὴ ἀποσπῶ ἐργαζόμενος, ἀφαιρῶ δι' ἐργασίας. // —, ἀμὴ darauf — καταγίνομαι παντὶ σθίνει, καταβάλλω πάντα κόπιν.

lösbar λυτός, λύσιμος· διαλυτός.

los-be kommen* μὴ λύω, ἀφαιρῶ.

los-binden* μὴ λύω.

los-brechen* μὴ ἀποσπῶ, ἀπορρηγνύω [ξεσπᾶνω] // —, ἀμὴ ἀπορρηγνύμαι, ἐκρήγνυμαι [ξεσπᾶνω].

los-brennen* μὴ ἐκκαυρῶ.

los-bringen* μὴ ἀποσπῶ ἀπαλλάττω.

Lösch anstalt, die, τὸ πυροσβεστικὸν κατάστημα.

Löschblatt, das, τὸ φύλλον στυππογράφου.

Lösch eimer, der ὁ πυροσβεστικὸς κάδος.

löschen μὴ σβεννύω [σβέννω]. ein Schiff — ἐκφορτῶναι πλοῖον.

den Durst — σβεννύω τὴν δίψαν. // —, ἀμὴ ἀπορροφῶ.

Löschchen, das, -s, ἡ σβέσις, ἡ κατάσβεσις [τὸ σβήσιμον].

Löschgerät, der, -s, πλ —, ὁ σβεστήρ. ὁ ἐκροτῶτης (πλοῖον).

Löschgerät, das, ἡ -geräthschaft, die, τὰ σβεστήρια σκεύη.

Löschpapier, das, ὁ ἀπυροπληκτικὸς χαρτίς.

Löschung, die, —, πλ -en, ἡ σβέσις, ἀπύσβεσις [τὸ σβήσιμον] ἡ ἐκφύρτωσις τὸ ξεφύρτωμα.

los-donnern ἀμὴ ἀναβροντῶ, ἐκβροντῶ.

los-drehen μὴ ἐκστρέφω [εἰσστρέφω].

los drücken μὴ ἐκπίπτω εἰσπίπτω, ἐξακοντίζω. drück los! πῦρ!

lose ἄφρετος, ἀναιμένος, ἀπολυμένος [ἀπολυτός, ξαφαιμένος] χαλαρός, ἀσφικτός. ἀκάθεκτος, ἀκράτιτος. κακός, πονηρός, κακολόγος (ἴδε los). -r Mund, στόμα κακολόγον. - Worte, ῥέδιον. -s Gesindel ὁ ἐξώλης ὄχλος. -r Vogel ὁ φιλέθνος. -s Mädchen ἡ φαύλη παιδίσκη.

Löse geld, das, τὰ λύτρα. lösen ἀμὴ κληροῖ, διακλῆρῶ, βίπτω τοὺς κλήρους.

Lösen das, -s, ἡ κλήρωσις.

lösen μὴ λύω. ein Billet — λαμβάνω εισιτήριον. eine Aufgabe — λύω πρόβλημα. a. sich — λύω.

los-fahren* ἄμς ἐκτινάσσομαι, ἀποσπῶμαι βιαίως· ἐφορμῶ, ἐπιφέρωμαι.

los-feuern μὴ ἐκपुरοβολῶ.

los-geben* μὴ ἀπολύω, ἀπελευθερώω.

Losgel ung, die. — ἡ ἀπόλυσις.

los gehen* ἄμς ἀποσπῶμαι, ἀπολύομαι· ἐκτινάσσομαι, ἐκπέριπτοι· ἐφορμῶμαι, ἐφορμῶ, ἐπιφέρωμαι. (μτφ οἶκ) ὑμῶμαι, ἀρχομαι, ἀρχίζω [ἔκινῶ, ἀρχινῶ].

τεῖνω πάσῃ θυνάμει, ἐπιδιώκω συντόνῃ.

los-gürten μὴ ἀποζωννύω [ἔξζώνω].

los-haken μὴ ἐξαγκιστρῶ, ἀγκιστρῶ [ἔμπερδεύω].

los-hauen* μ ἀποκόπτω βιαίως, ἀποτέμνω διὰ κτυπημάτων.

los-helfen* ἀμὴ σῶθῃ πρὸς ἀπάλλαξιν.

los-hetzen μὴ ἐποτρύνω, ἐπαφῶ [ἐσπολνῶ].

los-kaufen μὴ ἐξαγοράζω.

sich — ἀπολυτρούμαι, ἐξαγοράζω ἑαυτὸν.

loskäuflich ἐξαγοραστός.

los-knüpffen μὴ ἐκκομβῶ, ἐκπορπῶ [ἔκουμπώνω].

los-kommen* ἄμς ἀπολύομαι, ἀπαλλάττομαι [γλυτώνω].

los-lassen* μὴ ἀφίνω, ἀπολύω [ἐσπολνῶ].

Loslassung, die. —, πλ -en, ἡ ἀφίσις, ἡ ἀπόλυσις.

los-lösen μὴ λύω.

los-machen μὴ λύω, ἀπολύω· ἐλευθερώω [γλυτώνω].

sich — λύομαι ἀπαλλάττομαι [γλυτώνω].

Losmachung, die. —, ἡ ἀπόλυσις ἢ ἀπάλλαξις, ἐλευθερώσις.

los-plätzen ἄμς ἐκρηγνύομαι [ἔσπανω].

los-reissen* μὴ ἐκσπῶ, ἀποσπῶ· ἐξαράζω. // —, ἄμς ἐκρη-

γνύομαι. **sich** — ἀποσπῶμαι· ἀπαλλάττομαι.

sich los-sagen ἀπαρνοῦμαι, παραιτοῦμαι.

Los sagung, die. —, ἡ ἀπάρνησις, παραίτησις.

los-schiesien* μὴ ἐκपुरοβολῶ· ἐκτοξεύω. // —, ἄμς αὐτ ἐλπεν — ἐπιπίπτω κατὰ τινος.

los-schlagen* μὴ ἀποκόπτω βιαίως, ἐκρούω. ἐκπαλῶ ἐν τῇ τυχοῦσῃ τιμῇ // —, ἀμὴ ἀρχομαι· κτυπῶν· κινῶ μάχην.

los-schnallen μὴ ἐκπορπῶ, ἐκπορπιζῶ [ἔσθλυνῶν].

los-schneiden* μὴ ἀποκόπτω.

los-schnüren μὴ γαλαρῶ [ἔσφίγγω].

los-schrauben (*) μὴ ἐκκογλιῶ [ἔξιδιδῶν].

los-sein* ἄμς εἶμαι ἀπηλλαγμένος, was ist los? τί τρέχει, der Teufel ist los γίνεται τὸ ἀνάστα ὁ θεός [μεγάλο κακὸ γίνεται]. ἴδε los).

los-spannen μὴ ἀποζευγνύω [ἔξζεύγω].

los-sprechen* μὴ ἀπολύω, ἀπελευθερῶ· ἀθωώνω. κηρύττω ἀθῶον.

Lo-sprechung, die. —, ἡ ἀπόλυσις, ἡ ἀθώωσις.

los-sprengen μὴ ἐκρηγνύω [ἔσπανῶ, ἔσπανῶ].

los-springen* ἄμς ἀναπηδῶ, ἐκτινάσσομαι [ἔσπηδῶ]. αὐτ εἰνεν — ὁρμῶ ἐπὶ τινα.

los-stürmen ἄμς ἐφορμῶ, ἐπιφέρωμαι, ἐπιπίπτω.

los-stürzen ἄμς ἐπιπίπτω, ἐφορμῶ, αὐτ seine Gesundheit — καταστρέφω τὴν υγιάν μου.

los-trennen μὴ ἀποχωρίζω· παραλύω [ἔχλινῶ].

Lösung, die. —, πλ -en, ἡ κλήρωσις. τὸ σύνθημα, τὸ μυστι-

κόν. Geld ist die — τα χρήματα
εἶναι τὸ πᾶν, ὁ πλοῦτος διέπει τὸν
κῶμον.

Lösung, die, —, πλ -en, ἡ
λύσις· ἡ διαλύσις. ἡ ἐξαγόρασις,
ὁ ἐξαγορασμός.

Losungs wort, das, τὸ σύν-
θημα.

los-weichen μὴ ἀποσπῶ διὰ
βρεξέως.

los-werden* μὴ ἀπαλλάττο-
μαι [ξεμπλέκω, ξεφορτώνομαι].

los-wickeln μὴ ἐκτυλίσσω
[ἐκτυλίττω].

los-winden* μὴ ἐκτυλίττω.
sich — ἐκτυλίττωμαι, ἀπαλλάτ-
τομαι [ξεκτυλίττωμαι, ξεμπλέκω,
γλυτώνω].

los-ziehen μὴ ἀποσπῶ, ἐξέλ-
κω. (μτφ) über einen — ἐπιτί-
πτω κατὰ τινος, καθάπτωμαι τινος.

Lot, das, -es, πλ -e, τὸ ἡμισυ
οὐγκίας, τὸ ἡμιούγκιον. ἡ στάθμη
[ἡ στάφνη]. τὸ συγκολλητήριον
μέταλλον. zwei — δύο ὁμιούγκια,
μία οὐγκία.

loten ἀμὴ βολιδόσκοπῶ, κατα-
μετρῶ τὸ βάθος.

löten μὴ συγκολλῶ.

Löt kolben, der, τὸ συγκολ-
λητήριον.

lotrecht κάθετος, κατακόρυφος.

Lötrohr, das, ὁ καμινευτήρ
αὐλός.

Lötung, die, —, πλ -en, ἡ
συγκόλλησις.

Lot wage, die, ἡ στάθμη [ἡ
στάφνη].

Lotse, der, -n, πλ -n, ὁ πλω-
τάρχης [ὁ πιλότος].

lotsen μὴ πρῶρατεύω, ὀδηγῶ
(πλοῖον).

Lotter bett, das, ἡ ἀναπαυ-
τήριος κλίνη.

Lotter hube, der, ὁ φυγόπο-
νος κηφὴν· ὁ ἀχρεὺς.

Lotterie, die. —, πλ -[e]n,
τὸ λαχεῖον. in die — setzen κ-
θεῖτω εἰς λαχεῖον.

Lotterie los, das, τὸ λαχειο-
φόρον γραμμάτιον.

Lotterie plan, der, ὁ κανονι-
σμός λαχείου.

Lotto, das, -s, πλ -s, ἡ τέρ-
πολα.

Lotwurz, die, —, (φτλ) ἡ ὀ-
νωρίς, τὸ ὄνοσμα [τὰ γαίθου. ἀγ-
καθον].

Löwe, der, -n, πλ -n, ὁ λέων
[τὸ λεοντάρι, λιοντάρι]. jung —
ὁ λεοντιδεύς.

Löwen affe, der, ὁ λεοντοπι-
θηκος.

löwenartig λεοντοειδής, λεον-
τώδης.

Löwen bändiger, der, ὁ
λεοντοδάμας.

Löwen fell, das, ἡ λεοντῆ, ἡ
δάρὰ λέοντος.

Löwen grube, die, ὁ λάκκος
λεόντων.

Löwen haut, die, ἡ λεοντῆ.
ἡ δάρὰ λέοντος.

Löwen herz, das, ἡ καρδία
λέοντος, τὸ λεοντόθυμον· ὁ θυμὸς
λέων, λεοντόκαρδος.

löwenherzig λεοντόθυμος,
λεοντόφυχος, λεοντόκαρδος.

Löwen maul, das, -s, τὸ
στόμα λέοντος. (φτλ) τὸ ἀντίρρινον,
ἀντίρριζον.

Löwen mut, der, τὸ θάρρος
λέοντος, τὸ λεοντόθυμον.

löwen mutig λεοντόθυμος,
λεοντόκαρδος.

Löwen schwanz, der, ἡ οὐ-
ρά λέοντος, ἡ ἀλκαία.

Löwen tatze, die, ὁ πούς
λέοντος.

Löwen zahn, der, ὁ ὀδὸς
λέοντος. (φτλ) ἡ ἀπάτη, ἀπάκη [ἡ
ἀντρίάλα].

Löw n, die, —, πλ -nen, ἡ
λέων.

Luchs, der, -es, πλ -e, ὁ
λύκος, kleiner — τὸ λυγρίον.

Luchs **auge**, das, ὁ βλέμμα
λυγρέως, τὸ λυγρεῖον ὄμμα.

Lucifer, der, -s, ὁ ἐπισφόρος,
Λύκη, die, —, πλ -e, τὸ κε-
νόν, τὸ διάκενον· τὸ ἐλλείπον. die

- anstullen πληρῶ τὸ κενόν,
Lücken **büsser**, der, τὸ πα-
ραπλήρωμα, τὸ παραγέμισμα.

Lücken **haft** χασματώδης. (μτφ)
ἀτελής, ἀτελής.

Luder, das, -s, τὸ πτώμα
θύου, τὸ θνήσκειον, θνησιματόν [τὸ
θνήσκον], τὸ θανούδιον ὅν, ὁ ἐξώλης.

Luder **leben**, das, -s, ὁ ἐξ-
ώλης βίος.

Lüderlich ἴδε **liederlich**.

ludern μὴ δελεάζω διὰ θνησι-
μου γράτος.

Luft, die, —, πλ **Luft**, ὁ ἀήρ
ἢ ἀέρας, ἀέρας]. die **Luft** ἡ
ῥεα [τὸ ἀεράκι], freie — ὁ κα-
τάρως ἀήρ, τὸ ὑπαυρον. tempe-
rerie, gesunde — ἀήρ εὐκρατος.

Luft **heben**, i die — heben μετεω-
ρίζω. in der — wandeln ἀεπο-
ῶ. — schöpfen ἀναπνέω ἀέρα.

Luft **knallen**, die — sprengen ἀνατινάσσω
ἐν τὸν ἀέρα. — machen διδω δρό-
μον· (μτφ) παρέγω ἀνακούρτισιν.

Luft **greifen**, das ist aus der — gegriffen
ὁ ὅς εἶνε ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἰλημ-
ένον. αὐτὸ εἶνε γέννημα τῆς φαν-
τασίας [αὐτὸ εἶν' ἀπὸ τ' ἀγρα-
φῆς]. in die — reden λαλῶ εἰς
τὸν ἀέρα.

Luft **artig** ἀεροειδής, ἀερώδης.

Luft **ballon**, der, τὸ ἀερό-
στατον.

Luft **beschaffenheit**, die, ἡ
ἀεροφορία· τὸ κλίμα.

Luft **bild**, das, (μτφ) ἡ εἰκὼν
τῆς φαντασίας.

Lüftchen, das, -s πλ —, ἡ
αὔρα, τὸ ἀεράκιον.

luft **dicht** ἐρητικός.

Luft **druck**, der, ἡ ἀτμοσφαι-
ρική πίεσις.

lüften μὴ ἀερίζω, ἀνευρίζω, ἀνα-
σχεύω, ὑπεγείρω χαλαρῶ [ξε-
σφίγγω].

Luft **erscheinung**, die, τὸ
μετέωρον, τὸ φαινόμενον.

Luft **fahrer**, der, ὁ ἀεροπό-
ρος, ἀεροδρόμος, ἀερονάυτης.

Luft **fahrt**, die, ἡ μετεωροπο-
ρία, ἀεροπορία, ἀεροδρομία.

Luft **gebilde**, das, τὸ ἀέρινον
φάσμα, τὸ σάντασμα.

Luft **geist**, der, τὸ ἀέρινον
δαίμονιον, ἡ συλφίς.

Luft **heizung**, die, ἡ δι' ἀέ-
ρος θέρμανσις.

luftig ἀέριος, ἀέρινος, εὐάερος,
προσήμερος. (μτφ) ἀνεμιασός· κυψ-
φός, ἐλαφρός.

Luftigkeit, die, —, (μτφ) ἡ
κουρότης, ἡ ἐλαφρία.

Luft **kissen**, das, τὸ ἐμπνευ-
στὸν προσκεφάλαιον.

Luft **klappe**, die, ἡ δικλῆς, ἡ
ἐπιστομὴ.

Luft **kreis**, der, ἡ ἀτμόσφαιρα.

luft **leer** κενός ἀέρος.

Luft **loch**, das, ἡ ἀεραγωγός
ὀπή, ἡ ὀπή ἀέρος.

Luft **messer**, der, τὸ ἀερόμετρον

Luft **pumpe**, die, ἡ ἀεραντλία,
ἡ πνευματικὴ ἀντλία.

Luft **röhre**, die, τὸ ἀεραγωγεῖον.
ἡ τραχεῖα ἀρτηρία.

Luft **röhren** **schnitt**, der, ἡ
τραχεοτομία, ἡ τομὴ τῆς τραχείας
ἀρτηρίας.

Luft **schicht**, die, τὸ στρώμα
ἀέρος.

Luft **schiff**, das, τὸ ἀερόστατον.

Luft **schiffer**, der, ὁ ἀεροπό-
ρος, ὁ ἀερονάυτης.

Luftschiffahrt, die, η αεροδρομία, αεροπορία, αεροναυτική.

Luftschloss, das, τὸ ἀέριον οἰκοδόμημα, τὸ ὄνειροπύλημα, ἡ φαντασιοπληγία. Luftschlösser bauen αεροβατῶ, ἐπιδόνω σιὰς.

Luftspiegelung, die, ὁ ἀντικατοπτρισμός.

Luftstein, der, ὁ ἀκαμίνευτος (ὁ ἀκαής) λίθος, ὁ ἀερόλιθος.

Luftsrich, der, ἡ ἀτμοσφαιρική ζώνη.

Lüftung, die, —, πλ -en, ἡ αἵρισις, ὁ αἵριμός.

Luftverdichtung, die, ἡ συμπύκνωσις αἵρος.

Luftwage, die, τὸ μανόμετρον.

Luftwechsel, der, ἡ ἀλλαγὴ αἵρος.

Luftzug, der, τὸ βεῦμα αἵρος.

Lug, der, -s, τὸ ψεύδος — und Trug ψεύδος καὶ ἀπάτη.

Lüge, die, —, πλ -n, τὸ ψεύδος, ἡ ψευδολογία [τὸ ψέμα]. -n sagen ψευδολογῶ, λέγω ψεύδη. einen auf einer — ertappen καταλαβάνω τινὰ ψευδόμενον [τὸν πιάνω ἔς τὰ ψεύματα]. einen -n strafen ἐξελέγω τινὰ ψευδόμενον [τὸν βγάνω ψεύτην]. etwas -n strafen ἀποδεικνύω τι ψευές, ψευδοποιῶ τι. (πρμ) die — hat kurze Beine, τὰ σκέλη τοῦ ψεύδους εἶνε κοντὰ [ὁ ψεύστης τὸν πρῶτον χρόνον χάνεται].

lügen ἀρῆ βλέπω, παρατηρῶ [νυτάζω] κατοπτρῶ.

lügen (lügen: log: ge logen) ἀρῆ ψεύδομαι, λέγω ψεύδη, ψευδολογῶ, einem ins Gesicht — ψεύδομαι κατὰ πρόσωπόν τινος. er lügt wie gedruckt εἶνε δεινός ψεύστης.

Lügen, des, -s, ἡ ψευδολογία, τὸ ψεύδισθαι.

Lügenhote, der, ὁ ψευδάγγελος, ὁ ψευδαγγελίης.

Lügenbotschaft, die, ἡ ψευδαγγελία.

Lügenfreund, der, ὁ ψευδοφίλος.

lügenhaft ψευδολόγος, ψευδογός, φίλοψεύδης, ψευδής.

Lügenhaftigkeit, die, —, ἡ φίλοψευδία.

Lügenmaul, das, ὁ ψευδοστόμαχός, ὁ ψευδοστάτος, ὁ φίλοψεύδης [ὁ ψεύτακος].

Lügenprophet, der, ὁ ψευδοπροφήτης.

Lügen schmied, der, ὁ ψευδοπλαστής.

Lügner, der, -s, πλ —, ὁ ψεύστης.

Lügnerin, die, —, πλ -nen, ἡ ψεύστρια [ἡ ψεύτρια].

lügnerisch ψευδολόγος, φίλοψεύδης, ψευδής.

Luke, die, —, πλ -n, τὸ λαβύριον, ὁ λαβύρινθος.

lukrativ ἐπικερδής.

lullen αὖθις in den Schlaf — καταδουκαλῶ, ἀποκοιμίζω, ναννίζω.

Lämmel, der, -s, πλ —, ὁ ἀγροίκος, ὁ βάναικος [ὁ τραμπάκος].

Lämmelei, die, —, πλ -en, ἡ ἀγροικία, βαναισμός.

lämmelhaft ἀγροίκος, βαναισός, χονδροειδής.

Lämmelhaftigkeit, die, —, ἡ ἀγροικότης, βαναισμός.

Lump, der, -s, -en, πλ -en, ὁ βαναισμός, ὁ ψωραλέος [ὁ κουρελιάρης, ψωριάρης].

Lämpchen, des, -s, πλ —, τὸ βάχιον, ἡ λαχίς [τὸ κουρλάκι].

Lumpen, der, -s, πλ —, τὸ βάκος [τὸ κουρέλι, παλινόπανον].

lumpen μὴ μεταχειρίζομαι περιφρονητικῶς.

Lumpengeld, das, -es, τὰ ψωραχρήματα, ἡ ψωραλεια (ἡ ἐφ' ἑστέα) τιμὴ.

Lumpengesindel, das, ὁ ψωραλέος ὄχλος, ὁ συρφετός, τὰ νώθαλα [τὸ σκυολόγι].

Lumpen hund, der, ὁ βρωμόκυλος.

Lumpen kerl, der, ὁ βρωράνρωπος, τὸ καθαρμὰ [ὁ παληάνρωπος].

Lumpensammler, der, ὁ συλλογεὺς βραχῶν, ὁ βραχολόγος.

Lumpen waren, die, πλ., ἡ zeug, das, τὰ βράκια, τὰ βράκη τὰ κουρέλια τὰ παληόπανα].

Lumperei die, —, πλ. -en, ὁ ψωραλέον πρᾶγμα, ἡ ψωρολογία ἡ μικρολογία [ἡ μικροβουλεία].

lumpicht πενιχρός, ψωραλέος, ὀλίγος [χακορλικός].

lumpig βραχώδης, κατεραχωμένος, βρακένδυτος [κουρελιασμένος].

Lunation, die, —, πλ. -en, ἡ ἄλλαγή τῆς σελήνης [ἡ ἀλλαξοφεγ-αρία] ἡ σεληνιακή περίοδος.

Lunatismus, der, —, ὁ σεληνιασμός, ἡ σεληνιακή νόσος.

Lunge, die, —, πλ. -n, ὁ πνεύμων τὸ φλέγον[ι], (μτφ) frei won der — reg μετὰ παρη-ίας [νέτα σκέτα].

Lungen ader, die, ἡ πνευματική φλέψ.

Lungendrüse, die, ὁ πνευμονικός ἀδής.

Lungen entzündung, die, ἡ ερεπνευμονία.

Lungen fäule, die, ἡ σήψις τῶν πνευμόνων (ζήσου) ὁ κραῦρος, ἡ καῦρα.

Lungen fische, die, πλ., οἱ ὀνχοί ἰθύνες.

Lungen flügel, der, τὸ πτερόν τοῦ πνεύμονος.

Lungen krampf, der, τὸ ἀσθμα.

Lungen k ankheit, die, τὸ νεμονικὸν νόσημα.

Lungen lähmung, die, ἡ παλυσίς τῶν πνευμόνων.

lungern ἀμυ περιέρομαι, παθι etwas — ὀρέγομαι τινας, ἐπορθαλμῶ τι.

Lunte, die, —, πλ. -n, ἡ ἄπτρα, τὸ ἄπτριον (σιγαρού). (μτφ) — riechen ὀσπεύω τὰ τεκταινόμενα [παίρνω μυρωδιά].

Lupe, die, —, πλ. -n, ὁ φακός.

Lupine, die, —, πλ. -n, ὁ θέρμος [τὸ λουπινάρι].

Lust, die, —, πλ. Lüste, ἡ ἐπιθυμία ἡ ὀρεξις, ἡ δόνη, ἡ εὐχαρίστησις. seine — an etwas haben εὐρίσχω ἡδονὴν εἰς τι, ἀρέσκομαι εἰς τι. mit — und Liebe μετ' ἀληθοῦς προθυμίας | πρὲς τὴν καρδίαν, ὀρεξάται. fleischliche Luste οἱ σαρκιαὶ ἡδοναί.

Lustbarkeit, die, —, πλ. -en, ἡ τέρψις, ἡ δόνη, διασκεδασίς ἡ ἀπόλαυσις.

Lust dirne, die, τὸ γύναιον τῶν ἡδονῶν, ἡ χαμαιτύπη.

lūsten ἀμυ, nach etwas — ὀρέγομαι τινας. es lüftet mich εὐθάνομαι σφύδραν ἐπιθυμίας.

lūstern ἐπιθυμητικός, ὀρεγόμενος [ἐπιθυμιόρως] κακίπθυμος. — nach etwas sein ὀρέγομαι τινας.

Lüsternheit, die, —, ἡ ἀθεμιτος ἐπιθυμία τὸ ἐπιθυμητικόν.

lusterweckend ὀρεκτικός.

Lust fahrt, die, ἡ ἡδονή χάριν δι' σκεδάσεως (ἐπ' ὀχήματος ἡ πλοίου).

Lust haus, das, ὁ ἐνηδότηριον, ὁ οἶκος εὐθυμίας.

Lust häuschen, das, τὸ ἐπαύλιον, ὁ φυτοσκηπῆς οἰκίσκος [τὸ κιδίσκι].

lustig ὠθυμος, χαϊδρός [καλόκαρδος, καλόρεξος, ὀρεξάτος]. sich — machen εὐ μὲν διασκεδάζω — sich über einen — machen εὐπαίζω, περιπαίζω τινά. — Erzählung διήγησις ἀσταία, κομική.

Lustigkeit, die, —, ἡ εὐθυμία, ἡ εὐφροσύνη.

Lustigmacher, der, -s, πλ —, ὁ γελοιοποιός, ὁ γελοιαστής, ὁ κωμικός [ὁ καραγκιόζης].

Lüstling, der, -s, πλ -e, ὁ εὐχάριστος, τρυφητής, ἡδυσταθής.

Lust ort, der, ὁ τόπος εὐθυμίας, τὸ ἐνηδύνειον, τὸ ψυχαγωγεῖον.

Lust reise, die, τὸ ταξιδεῖον γάρβιν διασκεδάσεως.

Lustrum, das, -s, πλ -tra, ἡ πενταετηρίς, πενταετία.

Lust schloss, das, τὸ μέγαρον διασκεδάσεων, τὸ ψυχαγωγεῖον.

Lust seuche, die, —, τὸ ἀρροισιακὸν πάθος, ἡ σύφιλις.

Lust spiel, das, ἡ κωμωδία.

Lustspiel dichter, der, ὁ κωμωδοποιός, ὁ κωμωδοποιητής.

Lust wald, der, ἡ-waldchen, das, ὁ κήπος διασκεδάσεων, ὁ παρὰδεισος.

lustwandeln ἀμυ περιπατῶ, διαβαδίζω [περιδιαβαδίζω].

Lust wandeln, das, ἡ περιπάτησις, ὁ περιπάτος.

Lustwandler, der, -s, πλ —, ὁ περιπατητής.

Lutheraner, der, -s, πλ —, ὁ Λουθηρανός.

Luthertum, das, -s, ὁ Λουθηρανισμός.

Luv seite, die, ἡ προσήνεμος πλευρά (πλοῖου), τὰ κατήνεμα.

lunwärts ἐπο πρὸς τὸν ἄνεμον.

luxuriös πολυτελής.

Luxus, der, —, ἡ πολυτελεία.

Luxus artikel, der, τὸ ἀντικείμενον πολυτελείας.

Luxus steuer, die, ὁ φόρος ἐπὶ τῆς πολυτελείας.

Luzerne, die, —, (φτλ) ἡ μηδική πόα, τὸ μῆδιον.

Lyceum, das, -s, πλ Lyceen, τὸ λύκειον, τὸ γυμνάσιον.

lymphatisch λεμφατικός, ἰχωρικός.

Lymph drüsen, die πλ, οἱ λεμφατικοὶ ἀδένες.

Lymphhe, die, —, τὸ λέμφος, ὁ ἰχώρ, ὁ ὀρός.

Lymph gefäß, das, τὸ λεμφατικὸν ἀγγεῖον.

Lyriker, der, -s, πλ — ὁ λυρικός (ποιητής).

lyrisch λυρικός.

M

Maat, der, -es, πλ -e, ὁ βοήθος (πλ οὔου)

Maccaroni, die πλ, τὰ μακαρόνια.

Mache, die, —, ἡ κατεργασία, ἡ κατασκευή. das Kleid ist in der — τὸ φόρεμα εἶναι ὑπὸ τὴν ἐργασίαν.

machen ρη ποιῶ, κατασκευάζω, κάμνω [φτιάνω, κάνω]· καθιστῶ· was—Sie dort? τί κάμνετε αὐτοῦ;

das Bett — στρώνω τὴν κλίνην.

das Essen — ἐτοιμάζω τὸ φαγητόν.

Feuer — ἀνάπτω πῦρ. ein Ende — θέτω πέρας.

grosse Augen — ἀνοίγω μεγάλους τοὺς ὀφθαλμούς· Spass — ἀστείζομαι [χοιρατεύω].

das macht mir allerlei Gedanken αὐτό με ἐμβάλλει εἰς ἀνησυχίαν. zum Gefangenen — αἰχμαλωτίζω. ζώγρῶ· er ist zum Schauspieler wie ge-

macht εἶνε πεπλασμένος πῶς αἰ ἡθο-
ποιός, sich ein Vergnügen aus
etwas — λαμβάνω εὐχαρίστησιν
αὐτοῦ, ich weiss nicht was ich
aus ihm — soll δὲν ἡξέωμαι τί νά
πῶν κάμω, man macht viel dar-
aus θεωρεῖται τὸ πρᾶγμα σπου-
δαίον, ich mache mir nicht viel
daraus δὲν μοι μέλει πολὺ [δὲν
παραξάλλομαι, δὲν με χόρται].
fertig — τελειώνω, wieder gut
— ἐπανορθῶ, eine Sache ärger
— als sie ist καθιστῶ τι χειρό-
τερον· μεγαλοπυνῶ, ἐξορκίζω τι
[τὸ παραμεγαλύνω]. — lassen
παραγγέλλω κάμω, wo lassen
Sie Ihre Stiefel — ? ποῦ κάμνετε
τὰ ὑποδήματά σας; Schande—πε-
ριάπτω αἰσχύνῃ, Sorge—παρέχω
φροντίδα, den Faust—ποικρύνομαι
[διαδραματίζω, παριστάνω] τὸν
Φαῖστον, sich — διορθώνομαι,
τακτοποιῶμαι, καθίσταμαι, γίνομαι,
die Sache hat sich schon ge-
macht τὸ πρᾶγμα διορθώθη ἤδη,
das Wetter macht sich ὁ καιρὸς
ἐπιρροῦται, sich schmutzig —
βερπαίνομαι, μολύνομαι [λερώ-
νομαι], sich auf den Weg
— ὁρμῶμαι εἰς πορείαν [ἐκινῶ],
sich an etwas — ἐπιχειρῶ, ἀρ-
γύζω τι, sich aus dem Staube—
sich davon — ἀπερχομαι ἐκπο-
δῶν, γίνομαι ἀφανής [τὸ στρήβω,
τὸ ὑδὼν λάσπη], [δὲ καὶ gemacht].
Machen, das, -s, ἢ ἀπεργα-
σία, ἡ κατασκευὴ ἢ δημιουργία
[τὸ φτιάσιμον].
Macher, der, -s, πλ —, ὁ
κατασκευαστής.
Macher lohn, der, ὁ μισθὸς
τῆς κατασκευῆς [τὰ φτιαστικά].
Machination, die, —, πλ
-en, ἡ μηχανορραφία, δολοπλοκία.
Macht, die, —, πλ Mächte,
ἡ δύναμις· ἡ ἰσχύς, mit aller —

μεθ' ὅλης τῆς δυνάμεως, πάσῃ ду-
νάμει, mit — ἰσχυρῶς, be-
waffnete — ὠπλισμένη δύναμις,
— über etwas haben ἔγω ἐξου-
σίαν ἐπὶ τινος, volle — über al-
les haben ἔγω τὴν ἐξουσίαν τοῦ
θεοῦ καὶ λύειν, die europai-
schen Mächte αἱ Εὐρωπαϊκαὶ ду-
νάμεις.

Macht fülle, die, ἡ πλήρης
ἐξουσία, ἡ πληρεξουσιότης.

Macht gebot, das, ἡ ἀνωθεν
ἐξουσία ἢ αὐθαίρετος διαταγή.

Macht haber, der, -s, πλ —,
ὁ κυρίαρχος, ἐξουσιάρχης.

mächtig ἰσχυρός, κραταίος,
δυνατός, ἐγκρατής, κάτοχος, κύ-
ριος, εὐρύς, ἐκτενής, einer Sprache
— ἐγκρατής γλώσσης. // —, ἐπὶ
ἰσχυρῶς, κραταίως.

machtlos ἀνίσχυρος.

Machtlosi keit, die, —, τὸ
ἀνίσχυρόν, ἡ ἀδυναμία.

Macht spruch, der, ἡ ἀνω-
τέρα [ἡ κυρίαρχος] ἀπόφασις.

Macht wort, das, ἡ ἀνωθεν (ἢ
ἀνέκκλητος) ἀπόφασις.

Mach werk, das, τὸ ἀστοχόν
ἔργον, τὸ κακοτέγνημα.

Madam, die, —, ἡ κυρία [ἡ
κοκκύννα, ἡ κερά].

Mädchen, das, -s, πλ — ἡ
κόρη, τὸ κοράσιον [τὸ κορίτσι], ἡ
ὕπηρέτρια, θυῖλα.

mädchenhaft κορασώδης [κο-
ρισσιώδης].

Mädchen raub, der, ἡ ἀπα-
γωγὴ νεάνιδος.

Mädchen schule, die, τὸ
παρθενεργαστεῖον.

Made, die, —, πλ -n, ἡ εὐλή,
ὁ σκώληξ [τὸ σκουλήκι].

Mädel, das, [δὲ Mädchen].

madig σκωληχεώδης.

Magazin, das, -s, πλ -e, ἡ
ἀποθήκη.

Magd, die, —, πλ Mägdle, ἡ κόρη [ἡ κοπέλα]· ἡ ὑπηρέτρια, ἡ δούλα.

Mägdlein, das, -s, πλ —, ἡ μερακίσκη, ἡ κορίσκη [ἡ κοπελοῦσα, τὸ κοριτσάκι].

Magen, der, -s, πλ Magen. ὁ στομάχος [τὸ στομάχι]. schwer im — liegen κάθῃμαι εἰς τὸν στομάχον gut für den — εὐστόμαχος· verdorbener — ἡ κακостоμαχία. (πρμ) e nem hungrigen — ist n'cht gut predigen γαστήρ πεινώσα ὧτ' οὐκ ἔχει, ὁ πειναλὲς οὐδὲν ἀκούει.

Magen arznei, die, τὸ στομαχικὸν φάρμακον.

Magen beschwerden, die πλ, ἡ κακостоμαχία.

Magen brennen, das, ἡ ὀξυρεμία [ἡ ξινίλα, ξινιάδα].

Magen drücker, das, τὸ βάρος τοῦ στομάχου· ὁ στομαχόπονος.

Magenentzündung, die, ἡ γαστρίτις.

Magen fieber, das, ὁ γαστρικός πυρετός.

Magen katarrh, der, ὁ στομαχικός κατάρρους.

Magen krankheit, die, τὸ στομαχικὸν νόσημα.

Magen krebs, der, -es, ὁ καρκίνος τοῦ στομάχου.

Magenleiden, das, τὸ στομαχικὸν πάθος.

Magen schmerz, der, ὁ γαστρικός πόνος.

Magen weh, das, ὁ στομαχικός πόνος, ὁ στομαχόπονος.

mager ἰσχνός, λιπόσαρκος [ξη-
κλιανός]· ἄσαρκος, κατεσκετευ-
μένος [κοκκαλιάρης]. ἀπαχής, ἀδύ-
νατος. (μτφ) πεινχρός, γλίσχρος.
-er Boden ἑδάρας λεπτόγειον [χω-
δαί στενό].

Magerkeit, die, —, ἡ ἰσχνό-

της, ἰσχνάα, λιπόσαρκία. [ἡ λι-
γνέδα]· ἡ ἄσαρκία, (μτφ) ἡ γλι-
σρότης, πεινχρότης.

Magier, der, -s, πλ —, μάγος.

Magiker, der, -s, πλ —, ὁ μαγεύτης, μάγος.

magisch μαγικός, -ο Laterne τὸ σκιαπτικόν, ὁ μαγικός φανός.

Magis rat, der, -s, πλ -e, ἡ δημοτικὴ ἀρχή.

Magnat, der, -en, πλ -en, ὁ μεγιστάν (ἐν Οὐγγαρία καὶ Που-
λωνία).

Magnesia, die, —, ἡ μαγνη-
σία, τὸ ὀξείδον τοῦ μαγνητίου.

Magnesium, das, -s, τὸ μα-
γνήσιον (μέταλλον).

Magnet, der, -en, πλ -en, ὁ μαγνήτης.

Magnet eisen, das, ὁ μαγνη-
τίτης, μαγνήτης.

magnetisch μαγνητικός.

magnetisieren μὴ μαγνητίζω

Magnetismus, der, —, ὁ μα-
γνητισμός.

Magnet nadel, die, ἡ μαγνη-
τικὴ βελόνη.

Mahagoni holz, das, τὸ ἀν-
καρδον, τὸ ξύλον ἀνακάρδου [τί-
μαόνι].

Mahd, die, —, πλ -en, τὸ ἡ-
μερήσιον θέρισμα.

mähen μὴ θερίζω.

Mäher, der, -s, πλ —, ὁ θε-
ριστής.

Mahl, das, -s, πλ Mäliker, τὸ
ἑστίαμα τὸ συμπόσιον, ἡ εὐτυχία.

mahlen μὴ ἀλῆθω ἀλῆθω.

Mahl geld, das, τὰ ἀλεστικά,
τὸ δικαίωμα ἀλεσμοῦ.

Mahl mühle, die, ὁ ἀλευρό-
μυλος.

Mahl zahn, der, ὁ μυλόδοντος,
γομίσος [ὁ τραπέζιτης].

Mahl zeit, die, τὸ ἑστίαμα, τὸ
φαγητόν. gesegnete —! εὖ σοι

γένοιτο τὸ δαίπνον) ! καλὴν χώ-
νευσιν ! καλὴν ὄρεσιν !

Mähne, die, —, πλ -n, ἡ
μαῖνα.

mähnen πρὶ ὑπερβυρῖζω, ἐπεν-
θυρῖζω, ἀναμνησκῶ· ἀπαίτω τὰ
ἐσθλόμενα.

Mahner, der, -s, πλ —, ὁ
ὑπερβυρῖτης τοῦ καθήκοντος. ὁ ὀ-
λίγηρός θανεστής.

Mahnung, die, —, πλ -en, ἡ
πενθύμνησις χάριτος· ἡ ἐπιταγή.

Mähne, die, —, πλ -n, ὁ κα-
λλὴς, γλῶσσης [τὸ πατταλόνον]

Mai, der, -s, ὁ Μάιος, der er-
ste — ἡ πρώτη Μαῖου [ἡ πρωτο-
αγία].

Mai blümchen, das, τὸ πολυ-
άνθητον (ἀνθος).

Maid, die, —, ἡ κόρη, τὸ κο-
ρίτσιον.

Maie, die, —, πλ -n, ὁ γλω-
σσὸς κλάδος.

Maiglöckchen, das, τὸ πο-
λύανθητον ἄνθος.

Mai käser, der, ἡ μηλοδόνη,
ἡ χρυσοκάνθαρος.

Mai luft, die, ἡ αἶσα τοῦ Μα-
ίου.

Maimonat, der, -es, ὁ Μάιος
μήν.

Mais, der, —, ὁ ἀραβόσιτος
[τὸ καλαμπόκι].

Maitresse, die, —, πλ -n, ἡ
παλιανίς.

Majestät, die, —, πλ -en, ἡ
μεγαλειότης· τὸ μεγαλεῖον. Seine
— der König ἡ Αὐτοῦ Μεγα-
λειότης ὁ βασιλεὺς.

majestätisch μεγαλειος, ἡ-
γεμονικός.

Majestätsbeleidigung, die,
ἡ -verbrechen, das, τὸ ἐγ-
καλῆμα καθοσιώσεως.

Majestätsverbrecher, der,
ὁ καλοῦργος ἐσχάτης προδοσίας.

Major, der, -s, πλ -e, ὁ ταγ-
ματάρχης.

Majoran, der, -s, ὁ ἀμάρα-
νος, τὸ ἀμάρακον [ἡ μαντζου-
ράνα]. wilder — τὸ ὄριζανον [ἔριζαν].

Majorat, das, -es, πλ -e, ἡ
πρεσβυγένεια· τὰ πρωτοτόκια.

Majorats herr, der, ὁ πρεσ-
βυγενίης, ὁ πρωτότοκος καὶ μονο-
κληρονόμος.

majorenn ἐνγλήσιος, ἐνγλήξ.

Majorennität, die, ἡ ἐνγλι-
κότης.

Majortät, die, —, πλ -en,
ἡ πλειανοψηφία, πλειονότης.

Majors stelle, die, ἡ ταγμα-
τάρχια.

makadamisieren πρὶ λιθο-
στρωτῶ δια βρυμμάτων.

Makaroni, die πλ, τὰ μακαρόνια.
makarenisch μακαρονικός.

Makel, der, -e, πλ —, ὁ στί-
λας, ὁ μῶμος· ἡ κηλὶς, τὸ στίγμα.
τὸ ἐλάττωμα, ἡ ἀτέλεια [τὸ ψεγάδι].

Makelei, die, —, πλ -en ἡ
μικρολόγος ἐπὶ κρισις· ἡ μεσιτεία.

makellos ἀνγλήσιος, ἀσπίλος·
ἀνεμπτος, ἀμώμητος, ἀνεπλήτος
[ἀβλαβέστατος].

Makellosigkeit, die, —, ἡ
κμερψία, τὸ ἀνεμπτον.

mäkeln ἀπρὶ μεσιτεῖω, ἐπικρίνω
μικρολόγως, εὐλογοῶ.

Makler (Mäkler) der, -s, πλ
—, ὁ μεσίτης· ὁ προμηθευτής.

Makrele, die, —, πλ -n, ὁ
σκόμβρος, [τὸ σκουμπρί].

Makulatur, die, —, τὰ πα-
λαιόγραφα.

Mal, der, -s, πλ -e & Mäler,
τὸ σημεῖον [τὸ σημάδι]· τὸ στίγμα·
ἡ κηλὶς, ὁ στίλος.

Mal, das, -s, πλ -e, ἡ φορά
(= einmal) ἀποξ. -mal = -ακίς.
das erste — τὴν πρώτην φοράν,

το πρώτον. es ist nicht dar erste — δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορά. ein ander(es) — ἄλλοτε, das letzte — τὴν τελευταίαν φοράν. ein für alle — ἐράπαξ, ἀπαξ διὰ παντός [μία φορά γιὰ πάντα]. mit einem — ἐν δὲν μιᾷς. auf ein — αἰφνης, ἐξαίφνης [μὴ κοπανιᾷ]. zwei —, drei — δὲς, τρεῖς [δυσὶ, τρεῖς φορές]. so viel — τοσάκις. mehrere — πλεονάκις. sehr viele — πλειστάκις.
Malaga wein, der, ὁ οἶνος τῆς Μαλάνας.

maledicien μὴ καταρῶμαι, ἀναθεματίζω.

Malefikanter, der, -en, πλ en, ὁ ἐγκληματίας.

malen μὴ ζωγραφῶ, ζωγραφίζω.

Maler, der, -s, πλ —, ὁ ζωγράφος.

Maler atelier, das, τὸ ἐργαστήριον ζωγράφου.

Malerei, die, —, πλ -en, ἡ ζωγραφικὴ.

Malerin, die, —, πλ nen, ἡ ζωγράφος.

malerisch ζωγραφικός, γραφικός.

Maler kunst, die, ἡ ζωγραφικὴ.

Maler pinsel, der, ὁ χρωστήρ [τὸ πινέλον].

Malice, die, —, πλ -n, ἡ κακοβουλία, κακία.

malitiös κακόψυχος, κακόδουλος.

malmen μὴ καταθρῶπω, θρῶλλισαι.

maltraitieren μὴ κακοχῶ, κακοποιῶ [κακομεταχειρίζομαι].

Malwasier, der, -s, ὁ οἶνος τῆς Τήνου, Σικελίας, Σαρδηνίας καὶ τῶν Ἀζορῶν.

Malve, die, —, πλ -n, ἡ μάλαχη, ἡ μολόχη [ἡ μολόχα].

Malz, der, -es, ἡ κάχρυς, βύνη, ἡ πρὸς ζυθοποιᾶν κατεργασμένη κριθή. (πρμ) an ihm ist Hopfen

und — verloren πᾶσα προσπίπτει πρὸς διόρθωσίν του ἀποδαίνει ματιά **Mama**, die, —, πλ -s, ἡ μάμα [ἡ μαννούλα].

Mammon, der, -s, ὁ μαμωνᾶς, ὁ πλοῦτος.

Mammut, der, -s, πλ -s, ὁ ὀρυκτός ἐλέφας.

Mamsell, die, —, πλ -en, ἡ ἄγαμος κυρία, ἡ νεάνις (κατωτέρα τάξεως).

man ἀντ τις [κάποιος]. — εἰπὲ λέγουσι, λέγεται. — muss gestehen πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ τις.

mancher, manche, manches ἀντν τινές, μερικοί, οὐκ ὅλγοι [κάμποσοι]. **mancher Mensch** τινὲς ἄνθρωποι. gar — πολλοί, αρκετοί.

mancherlei παντοῦτος, διαφόρου, auf — Weise διαφορετικῶς.

manchmal ἑπρ ἐνίοτε, κάποιε [καμμιά φορά].

Mandant, der, -en, πλ -en, ὁ ἐντολοδότης, ἐξουσιοδότης.

Mandarine, die, —, πλ -n, τὸ μανδάρεινον.

Mandat, das, -s, πλ -e, τὸ ἐπιτροπικόν, ἡ ἐντολή.

Mandatar, der, -s, πλ -en, ὁ ἐντολοδόχος.

Mandel, die, —, πλ -n, τὸ ἀμύγδαλον. οἱ ἀμυγδαλοειδεῖς ἀδένες, τὰ παρίσθια, αἱ ἀντιᾶδες [ἡ γαργαλήθραι]. ἡ δεκαπεντάς [ἡ δεκαπενταριά]. grüne — τὸ ἄωρον ἀμύγδαλον [τὸ τσάχαλον].

mandelartig ἀμυγδαλοειδής.

Mandelbaum, der, ἡ ἀμυγδαλή [ἡ ἀμυγδαλιά].

Mandel kern, der, ὁ ἀμυγδαλόσπορος.

Mandelknacker, der, ὁ ἀμυγδαλοκατάκτης.

Mandelmilch, die, τὸ λάσιον, ἀμυγδαλόποιμα [ἡ σομάδα].

Kreishauptmann, der, -s, πλ. -männer, ὁ ἐπαρχος.

Kreislauf, der, ἡ κυκλοφορία, καὶ κυρσία.

Kreislinie, die, ἡ κυκλικὴ γραμμή ἢ περιφέρεια.

Kreisrichter der, ὁ πρωτοδίκης.

kreisrund κυκλοτερές, κυκλικός.

kreissen ἀμῆ ὠδίνω, ὠδινῶ, κλίσσω.

Kreissen, das, -s, αἱ ὠδίνες τοῦ τοῦ κοιλιοπόνημα.

Kreisstadt, die, ἡ ἐπαρχικὴ πρωτεύουσα.

Kreistag, der, ἡ ἐπαρχικὴ δίατα.

Krempe, die, —, πλ. -n, ὁ γυνὴς (= ὅλου).

Krempel, die, —, πλ. -n, τὸ ξάλοιο [ἡ λαντρά].

krem, ein ὁ ἱ ἐλάνω [λαναρζω].

krempe μὴ ἀναστρέφω προσώτω θρον.

Kremser, der, -s, πλ. —, ἡ μεγάλ. ἀναστρέφω.

Kreole, der, -n, πλ. —, ὁ κρεόλης ὁ ἀποικιογόνος Εὐρωπαίος.

Kreol, die, —, πλ. -nen, ἡ ἡ ἀποικιογόνος Εὐρωπαία, ἡ κρεολὴ.

kreieren ἀμῆ ἐκρηγνύομαι [κρίνω] θνήσκω [φθάνω].

Krepp, der, -s, πλ. -e, τὸ μετωπικὸν γραπὸν ὑφασμα, ὁ πέπλος.

Kreppon, das, -s, πλ. -s, τὸ ιαμβάκιον ὁρατὸν ὑφασμα [ἡ κρέπα, ἡ σκέπη].

Kresse, die, —, (φτ) τὸ κάρδαμον.

Krethi und Plethi, die πλ. πολυεῖδες καὶ παντοδαποί [λογίων λογίων, καὶ κερυδαίνας κερυδαίνας].

Kretin, der, -s, -s, ὁ ὑπὸ κρετισμοῦ πάσχων ὁ ἡλίθιος.

Kretinismus, der, —, ὁ κρετινισμός, ἡ ἡλιθιότης.

Kreuz, das, -es, πλ. -e, ὁ σταυρός, τὸ ἰσχλόν, ἡ ὁσφύς, ἡ (μουσικὴ) δίσκος. (μτφ) ἡ ταλαιπωρία, κακοπάθεια, τὸ σταυρωμα.

Christi ὁ τίμιος σταυρός, in die — und Quere παντοειδώς, über — legen θέτω σταυροειδώς, εἶη — schlagen ποῶ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ.

Kreuzabnahme, die, ὁ ἀπό τοῦ σταυροῦ καταδύσασμός, ἡ ἀποκατήλιωσις.

Kreuzband, das, ἡ (σταυροειδής) ταινία, unter — ὑπὸ ταινίαν, δια ταινίας.

Kreuzbein, das, ἡ κοχώνη, τὸ ἱερὸν ὀστέον.

kreuzbrav χρηστότατος, τιμωτάτος.

Kreuzchen, das, -s, πλ. —, ὁ μικρὸς σταυρός.

kreuzen μὴ διασταυρῶ θέτω σταυροειδώς, συνδυάζω, συμμεινῶ [ζευγαρώνω]. // —, ἀμῆ διασταυρῶναι, βαίνειν σταυροειδώς, περιελίω, περιφύρομαι.

sich — σταυροῦμαι, ἐπαλλάσσω, χάριν τοῦ σταυροῦ μου, sich eifrig σταυροκοποῦμαι.

Kreuzen, das, -s, ἡ σταυρωσις, ἡ σύμμιξις διαφορῶν ζώων [τὸ γάμος].

Kreuzer, der, -s, πλ. —, τὸ ἡμιόβολον [νόμισμα αὐστριακόν = 2 1/2 λεπτά], τὸ καταρομικὸν πλοῖον.

Kreuzerhöhung, die, ἡ ὑψώσις τοῦ τιμίου σταυροῦ.

Kreuzes tod, der, ὁ διὰ τοῦ σταυροῦ θάνατος.

Kreuzfahrer, der, ὁ σταυροφόρος, τὸ καταδρομικὸν πλοῖον.

Kreuzfahrt, die ἡ σταυροφορία, ὁ καταδρομικὸς περιπλοῦς.

Kreuzfeuer, das, τὸ δίζυγον πῦρ.

kreuzförmig χιαστός, σταυροειδής, σταυρωτός.

Kreuz gang, der, τὸ περίστον, περὶστολον, ἡ λιτανεία.

Kreuz gewölbe, das, ὁ σταυρόπιστος (ὁ διπλοῦς) θόλος.

Kreuz hieb, der, τὸ σταυροειδὲς κτύπημα, τὸ χιαστὸν πάταγμα.

Kreuzigen μὴ σταυρῶναι· ἀνασταυρῶ, ἀνασταυροῦμαι. **sich** — ποιῶ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, κάμνω τὸν σταυρὸν μου. **sich eifrig** — σταυροκοποῦμαι.

Kreuzigung, die, —, πλ -en, ἡ σταύρωσις, ἀνασταυλώσις.

Kreuz kirche, die, ἡ ἐκκλησία τοῦ (τιμίου) σταυροῦ.

Kreuzlahm ἰσχυροπαγικός, ἰσχυακός [ἐξαγορασμένος].

Kreuz naht, die, ἡ σταυροειδὲς ραφή, ἡ σταυροελονιά.

Kreuz predigt, die, (μτφ) eine — predigen κινῶ σταυροφορίαν.

Kreuz otter, die, ἡ ἔχιδνα [ἡ ὄχιντρα].

Kreuz schmerzen, die πλ, οἱ ἰσχυακοὶ πόνοι, ἡ ἰσχυάς, ὀσφυαλγία.

Kreuz spinne, die, τὸ φαλάγγιον [ἡ βωγαλίδις, βωγαλὺς].

Kreuz sprung, der, ἡ θερμάστρις, τὸ σταυροπήδημα.

Kreuz stich, der, ἡ σταυροελονιά.

Kreuz träger, der, ὁ σταυροφόρος. (μτφ) ὁ ταλαίπωρος, τρισάθλιος.

Kreuzung, die, —, πλ -en, ἡ σταύρωσις, ὁ συνδυασμός, ἡ σύμμιξις (γεννῶν), ἡ μετοχονία.

Kreuz weg, der, ἡ τρίσδος, τὸ σταυροδρόμιον [τὸ τρίστρατον].

Kreuz weh, das, ἡ ἰσχυάς, ἡ ὀσφυαλγία.

kreuzweise σταυροειδῶς.

Kreuz woche, die, ἡ ἐβδομάς τῶν λιτανειῶν.

Kreuz zug, der, ἡ σταυροφορία.

Kribbel kopf, der, ἡ ἐξημένη κεφαλή.

kribbeln ἀπὸ μυρμηκίζου, βελθῶν, es kribb-lt mich ὁδάζω, κνίζομαι [ἔχω φαγούρα].

Kribbeln, das, -s, ἡ μυρμηκίασις, ὁ μυρμηκισμός, ὁ κνησμός, ἡ κνησμονή [ἡ φαγούρα].

kriechen* (krieche* kroch, gekrochen) ἄρς ἔρπω, ἔρπύζω, τρέπομαι. (μτφ) ὑποπτήσας, χαμερπύζω, φέρομαι χαμερπῶς.

alle vier — βαδίζω τετραποδῶς, aus dem Eie — ἐκκολάπτομαι.

Kriechen, das, -s, ἡ ἔρψις, ὁ ἔρπυσμός, ἡ χαμερπὴ ὑποστολή, ἡ ἀνδραποδωδία, ἡ χαμέρπεια.

kriechend ἔρπων· χαμερπῆς, ἀναξιοπρεπῆς, ἀνδραποδωδῆς.

Kriecher, der, -s, πλ —, ὁ δουλοπρεπείστατος, χαμερπείστατος.

Kriecherei, die, —, πλ -en, ἡ χαμέρπεια, ἡ ἀνδραποδωδία, τὸ ἀνδραποδωδῆς.

Krieg, der, -es, πλ -e, ὁ πόλεμος. — zu Lande, zur See ὁ κατὰ γῆν, κατὰ θάλασσαν πόλεμος.

bürgerlicher — ἐμφύλιος πόλεμος den — erklären ἡ ἀνκύνειν κηρύττει πόλεμον, in den — ziehen στρατεύομαι, ἐκστρατεύω. — fñhren πολέμῳ πόλεμον, ἔχω πόλεμον.

1 kriegen ἀπὸ πολέμῳ, εὐρίσχομαι ἐν πολέμῳ.

2 kriegen μὴ (οἷς) ἀρπάξω, συλλαβῶν [τακύνω], λαμβάνω.

Krieger, der, -s, πλ —, ὁ πολεμιστής, μαχητής.

Kriegerin, die, —, πλ -nen, ἡ μαχήτρια, πολεμίστρια.

kriegerisch πολεμικός, **kriegführend** ἐμπόλεμος, ἐμ-πολέμιος.

Krieg fñhrung, die, ὁ πόλεμος, ἡ διεύθυνσις τοῦ πολέμου.

Kriegsartikel, der, ὁ στρατιωτικὸς νόμος.

Kriegsbedürfnisse, die πλ. τὰ ἐκτάκτια τοῦ πολέμου.

Kriegsbegehenheit, die, τὸ πολεμικὸν συμβῆναι.

Kriegsbülletin, das, τὸ πολεμικὸν δελτίον.

Kriegsdienst, der, ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία, ἡ θητεία.

Kriegsdrangsal, das, ἡ ταλαιπωρία τοῦ πολέμου.

Kriegserfahrung, ἔμπειρος τοῦ πολέμου, ἐμπειροπόλεμος.

Kriegs erfahrung, die, ἡ ἐμπειρία τοῦ πολέμου, τὸ ἐμπειροπόλεμον.

Kriegs erklärung, die, ἡ κήρυξις τοῦ πολέμου.

Kriegs fach, das, τὰ πολεμικά.

Kriegs fackel, die, ὁ θαλὸς τοῦ πολέμου.

Kriegs flöte, die, τὸ πολεμικὸν ναυτικόν, ὁ πολεμικὸς στόλος.

Kriegs fuss, der, ἡ ἐστρατοπόνησις κατὰστασις.

Kriegs gebrauch, der, τὸ στρατιωτικὸν ἔθιμον.

Kriegs gefährte, der, ὁ συμμαχητής, συστρατιώτης.

Kriegs gefangen αἰχμάλωτος.

Kriegs gefangenschaft, die ἡ αἰχμαλωσία. in — geraten συλλαμβάνομαι αἰχμάλωτος, αἰχμαλωτίζομαι.

Kriegs gericht, das, τὸ στρατοδικεῖον.

Kriegs gesang, der, τὸ πολεμικὸν ᾄσμα, ὁ παῖς.

Kriegs geschichte, die, ἡ ἱστορία τοῦ πολέμου.

Kriegs geschrei, das, ὁ ἀλάλαγμός, τὸ πολεμικὸν ἀλάλαγμα.

Kriegs gesetz, das, ὁ στρατιωτικὸς νόμος.

Kriegs getümmel, ἡ -ge-

wühl, das, ἡ ὀχλοσύνη τοῦ πολέμου, ὁ πολεμικὸς θόρυβος.

Kriegs glück, das, ἡ τύχη τοῦ πολέμου.

Kriegs gott, der, ὁ θεὸς τοῦ πολέμου, ὁ Ἄρης.

Kriegs göttin, die, ἡ θεὰ τοῦ πολέμου, ἡ Ἑνώα.

Kriegs heer, das, ἡ στρατιὰ, τὸ στρατεύμα.

Krieg kamerad, der, ὁ συστρατιώτης, συμμαχητής.

Kriegs kasse τὸ στρατιωτικὸν ταμεῖον.

Kriegs knecht, der, ὁ στρατιώτης.

Kriegs kommissar, der, ὁ στρατιωτικὸς ἐπιμελητής.

Kriegs kosten, die πλ. τὰ έξοδα τοῦ πολέμου.

Kriegskundig ἔμπειρος τοῦ πολέμου, ἐμπειροπόλεμος.

Kriegs kunst, die, ἡ πολεμική, ἡ τακτική.

Kriegs leben, das, ὁ πολεμικὸς βίος.

Kriegs leute, die πλ. οἱ πολεμισταί, οἱ πολεμικοὶ ἄνδρες, οἱ στρατιῶται.

Kriegs lied, das, τὸ πολεμικὸν ᾄσμα, ὁ παῖς.

Kriegs list, die, ἡ πολεμικὴ πανουργία, τὸ στρατήγημα.

Kriegs macht, die, ἡ στρατιωτικὴ δύναμις.

Kriegs mann, der, ὁ πολεμικὸς ἀνὴρ, πλ. (ἴδε Kriegsleute).

Kriegs mannschaft, die, ὁ (ἐν ἐνεργείᾳ) στρατός, ἡ στρατιὰ.

Kriegs minister, der, ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν.

Kriegs ministerium, das, τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν.

Kriegs musik, die, ἡ πολεμικὴ μουσική.

kriegspflichtig στρατεύσιμος.

Kriegsrat, περ. ὁ πολεμικὸς (ὁ στρατιωτικὸς) σύμβουλος. το στρατιωτικὸν (τὸ πολεμικόν) συμβούλιον.

Kriegsrecht, das, τὸ στρατιωτικὸν δίκαιον.

Kriegsruf, der, ἡ εἰς τὰ ὅπλα κλήσις.

Kriegsrüstung, die, ἡ πολεμικὴ παρασκευή.

Kriegsschauplatz, der, ὁ τόπος (τὸ θέατρον) τοῦ πολέμου.

Kriegsschiff, das, τὸ πολεμικὸν πλοῖον.

Kriegsschule, die, ἡ στρατιωτικὴ σχολή.

Kriegsteuer, die, ἡ ἐν πολέμῳ φορολογία.

Kriegsthat, die, ἡ πολεμικὴ ἀνδραγαθία, τὸ πολεμικὸν ἀνδραγῆμα.

kriegstüchtig στρατεύσιμος, μάχιμος.

Kriegsübung, die, ἡ πολεμικὴ ἀσκήσις, ἡ στρατιωτικὴ γύμνασις.

Kriegsunruhen, die, πλ. αἱ πολεμικαὶ ταραχαί.

Kriegsverfassung, die, ἡ στρατιωτικὴ νομοθεσία.

Kriegsverpflegungsamt, das, τὸ στρατιωτικὸν ἐπιμελητήριον.

Kriegsvolk, das, οἱ στρατιῶται, οἱ πολεμισταί.

Kriegswesen, das, τὰ στρατιωτικά, πολεμικά.

Kriegswissenschaft, die, ἡ στρατιωτικὴ ἐπιστήμη.

Kriegszahlmeister, der, ὁ ταμίας τοῦ στρατοῦ.

Kriegszucht, die, ἡ στρατιωτικὴ πειθαρχία.

Kriegszug, der, ἡ στρατεία, ἐκστρατεία.

Kriegszustand, der, ἡ ἐμπόλεμος κατάσταση.

Kriminalgericht, das, τὸ ποινικὸν δικαστήριον.

Kriminalgesetz, das, ὁ ποινικὸς νόμος.

Kriminalgesetzbuch, das, ὁ ποινικὸς κώδικς.

Kriminalist, der, ὁ ποινικολόγος.

Kriminalrat, der, ὁ ποινικὸς ἱκανστής.

Kriminalrecht, das, τὸ ποινικὸν δίκαιον.

Kriminalsache, die, ἡ ποινικὴ ὑπόθεσις.

kriminell ποινικός· ἐγκληματικός.

Krimpe, die, —, πλ. -n, τὸ ἀποπλυντήριον κόλλης, ὁ πλυντὴς κόλλης.

krimpen μὴ ἀποπλύνω ἐκ τῆς κόλλης [ἐκκολλᾶω]. sich — συστέλλομαι, συσπᾶμαι [συρῶμαι, συμμαζεῖσθαι].

Kringel, die, —, πλ. -n, ὁ στρεπτός, τὸ κολλύριον [τὸ κολλυῖον].

Krinoline, die, —, πλ. -n, τὸ κρινολίνον.

Krippe, die, —, πλ. -n, ἡ φάτις, [τὸ παχνί].

krippenbeissen τὸ σπάσμα [ππου].

Krippenbeisser, der, ὁ σπαστικός ἄνθρωπος.

Krise, ἡ Kriasis, die, —, πλ. Krisen, ἡ κρίσις.

Kriterium, das, -s, πλ. -rien, τὸ κριτήριον, τὸ γνώρισμα.

Kritik, die, —, πλ. -en, ἡ κρισις, ἐπικρισις· ἡ ἐξέτασις· ἡ κριτική.

Kritikaster, der, -s, πλ. —, ὁ μικρολόγος ἐπικριτής.

Kritiker, der, -s, πλ. —, ὁ ἐπικριτής, κριτής.

kritisch κριτικός, κριτικός, ἀκροσφαλής.

kritisieren ἐπικρίνω, ἐξετάζω, ἀνακρίνω.

Krittelei, die, —, πλ -en, ἡ μικρολογία ἐπὶ τοῖς, ἡ φιλοσοφία· **kri teln** ἀμὲν ἐπικρίνω μικρολόως, μικρολογῶ, φιλοσοφῶ.

Krittler, der, -s, πλ —, ὁ μικρολόγος ἐπικριτής· ὁ φιλοσόφος, φιλομεμφής.

krittlisch μικρολόγος.

Kritzelei, die, —, πλ -en, ὁ χαρισματός, ἡ κακογραφία [τὰ ὑποβασκαλισματα].

kritzelig δυσανάγνωστος.

kritzeln ἀμὲν σκαριόζω, γασσῶ, κακογραφῶ, τρίζω.

Kritzler, der, -s, πλ —, ὁ σκαριόζων.

Krokodil, das, -s, πλ -e, ὁ κροκοδείλιος.

Krokodils thränen, die πλ, (στρ) τὰ δάκρυα κροκοδείλου, τὰ ἐπὶ πλάστα δάκρυα. — **weinen** κροκοδεύω.

Kron amt, das, τὸ ὑπουργημα τοῦ στέμματος.

Kron anwalt, der, ὁ δικηγόρος τοῦ στέμματος.

Kron bewerber, der, ὁ μνηστήρ τοῦ στέμματος.

Krönchen, das, -s, πλ —, τὸ στεμμάτιον· τὸ στεφάνιον.

1 Krone, die, —, πλ -n, τὸ στέμμα· τὸ διάδημα [ἡ κορώνη]· ὁ στέφανος· ἡ στεφάνη· ἡ κορυφή· (μτφ) ἡ κορώνη, τὸ ἐπακρον, ὁ κορυφαῖος. einer Sache die — aufsetzen ἐπιτίτω τὴν κορωνίδα ἐν τῇ. er hat etwas in der — εἶνε ὅλγιον ὑπαινός, ὑπομέθυτος [εἶνε ἐν τῷ κέφει].

2 Krone, die, —, πλ -n, ἡ κορώνη (νομισμα ἀγγλικόν = 5.8 δραχ.) τὸ ἐξάδραχμον.

Kron einkünfte, die πλ, αἱ προσοδοὶ τοῦ στέμματος.

Krönen μὴ στεφανώνω, στέφω. (μτφ) βραβεύω.

kronenartig στεφανοειδής, στεφανιαῖος.

Kronen thaler, der, τὸ ἐξάδραχμον τάλληρον, ἡ κορώνη.

Kronen träger, der, ἡ ἐστειμένη κεφαλὴ.

Kron erbe, der, ὁ διάδοχος τοῦ στέμματος.

Krongut, das, τὸ κτήμα τοῦ στέμματος.

Kron leuchter, der, ὁ πολύφωτος λαμπτήρ, ἡ πολυφωτος λυγνία, ὁ πολυέλαιος.

Kron prinz, der, ὁ πρίγκιψ διάδοχος.

Kron prinzeßin, ie, ἡ πριγκίπισσα διάδοχος.

Kron thaler, der, τὸ ἐξάδραχμον τάλληρον.

Krönung, die, —, πλ -en, ἡ στέψις.

Krönungs tag, der, ἡ ἡμέρα τῆς στέψεως.

Kron werk, der, (στρ) τὸ δεικναιον ὁ ὕψωμα.

Kropf, der, -es, πλ Kröpfe, ὁ παρηγαρεῖν, ὁ πρόλοδος [ἡ σάρα, ἡ γούλα]· ἡ βογχοκλήλη [ἡ γκούστα].

kropffartig προλοδωδής, ὁμοιος παρηγαρεῖν βογχοκηλικός, γυγγρανώδης.

körpfen μὴ χάμπτω ἀγκωνοειδώς, συγκάπτω.

Kropf ente, die, (πτ) ἡ παχύρραφος νῆσσα.

Kropf gans, die, (πτ) ὁ πελεκάν.

kropflig βογχοκηλικός, κηλητής [γκουσιάρης].

Kropf taube, die, (πτ) ὁ κήλας.

Kröte, die, —, πλ -n, ὁ φρύνος, φύσαλος (βάτραχος) [ὁ φρουνός, ἡ ζοῦμπα].

Kröten gift, das, τὸ δηλητήριον ὀφιδίου.

Kröten stein, der, ὁ βατραχίτης [ἢ βαθορακόπετρα].

Kroup, der, -s, (ιατρ) ἡ ὁμινογόνος λαρυγγίτις.

Krucifix, das, -es, πλ -e, ὁ σταυρωμένος, τὸ σταυροτύπον.

Krücke, die, —, πλ -n, ἡ βακτηρία, τὸ βάκτρον [ἢ πατερίσσα, τὸ δεκανίκι].

Krücken stock, der, ἡ βακτηρία, τὸ βάκτρον [τὸ δεκανίκι].

Krug, der, -es, πλ Krüge, ἡ στάμνος, ὕδρις, λάγυνος [ἢ στάμνα, τὸ λαγύν, σταμνί], τὸ ἀγγεῖον, τὸ καπηλεῖον.

Krügeln, das, -s, πλ τὸ σταμνίον, σταμνίριον, ὕδριον [τὸ σταμνάκι].

Krüger, der, -s, πλ —, ὁ κάπλος.

Kruke, die, —, πλ -n, τὸ σταρνίον [τὸ κανάκι].

Krümlen, das, -s, πλ -n, τὸ ψίγιον, ψάκιον [τὸ ψιγοῦλι].

Krume, die, —, πλ -n, ἡ ψίξ [ἢ ψίρα] ὁ ψωμός, ὁ βλωμός [τὸ ψιγοῦλι, ψύγουλι].

Krümelchen, das, ἡ Krümlenchen.

krümelig θρουλός, ψευθρός, εὐθευτός.

krümeln ἀμὴ θρύπτεται, θρουλίσσεται [θρουλίζω, θρουλίζομαι].

krumm (συγκρ. krümmer) καμπύλος, κυρτός, στραβός, λοξός, σκολιός, κυφός [καμπουρικός], eine -e Linie γραμμή καμπύλη. -e Nase γρυπή ρίς. — biegen ἢ machen κάμπω, καμπυλῶ, συγκάμπω. — werden κάμπτομαι, κυρτοῦμαι [καμπουριάζω]. μ.φ — und lahm schlagen τυμπανίζω, ἀποτυμπανίζω [σακατεύω ἢ τὸ ξύλο]. —

sitzen κύπτω ἀθήμενος, καθήμενος, κεικνός. — ansehen βλέπω ἑλπίδα. -e Wege ἡ σκολία ὁδός. -e Finger machen ὑπερφιάλω, κλέπτω [σουφρώνω].

Krumm sein, das, τὸ βλαστῆναι, σκολος [τὸ στραβὸ ποδὶ].

krummig βλαστός, βλαστός, βραϊδός, βραϊδοσκελῆς [στραβοπόδης, στραβοκάνης].

Krümme, die, —, ἡ καμπυλότης, κυρτότης, λοξότης, ἡ καρτίς.

krümmen μὴ κάμπω, συγκάμπω, καμπυλῶ [καμπουριάζω]. sich — κυρτοῦμαι, καμπυλοῦμαι [καμπουριάζω].

Krumm hals, der, ἡ στραβόλαιμος.

krummhalsig ἀγκυλόδεμος, στραβόλαιμος.

Krumm holz, das, ὁ γάης, τὸ σταβόξυλον.

Krummklaui γαμψόναυς, γαμψώνυξ.

krummlinig καμπυλόγραμμος.

krummnasig γρυπός, ἐπίγρυπος [καμπουρικός, γρυφακινός].

krummschenkelig βραϊδοσκελής, σκαρδός [στραβοπόδης].

Krumm stab, der, ἡ ποιμαντική ράβδος [ἡ πατερίσσα]. (μτρ) ἡ ἐπισκοπή.

Krümmung, die, —, πλ -en, ἡ κάμψις, κρῦσις, ἡ καμπυλότης, κυρτότης, ἡ κυφότης [ἡ καμπουράδα] ἡ καμπή, τὸ κυρτωμα.

krümpeln μὴ ἐυσώ, ῥικινῶ [καμυριάζω].

Kruppe, die, —, πλ -n, τὸ ὀπισθόκωλα ἴσπου [τὰ καπούλια].

Krüppel, der, -s, πλ —, ὁ ἀνάπηρος, ὁ μισερός, ὁ σακάτης.

zum — machen ἀναπηρῶ [μισερώνω, σακατεύω].

krüppelhaft ἀνάπηρος, πηρὸς [μισερός, σακατεμένος].

Kruste, die, —, πλ -η, το σλόγμα, ἐπίκαυμα, ἐπίσκληρον [κατα, ἡ πέτρα] ἡ λεπὶς, τὸ λεπὲς [τὸ καθάριον] ὁ ἐπίπαρος.

krustenartig λεπιθώδης, ὀστρακώδης.

Krusten tier, das, τὸ μαλακὸ-στρακόν, τὸ ὀστρακώδεσμον (ζῷον).

krustig ὀστρακώδης, ὀστρακο-δεσμός.

Krystall, der, -s, πλ -e, ὁ κρυστάλλος, durchsichtig wie ein — κρυσταλλοφανής.

krystallartig κρυσταλλοειδής.
krystallen κρυσταλλίνος.

Krystall glas, das, ὁ ὑαλο-κρυστάλλος.

krystallhell κρυσταλλοφανής.
krystallinisch κρυσταλλοφα-νής, κρυσταλλίζων.

Krystallisation, die, —, ἡ κρυστάλλωσις.

krystallisierbar, κρυσταλ-λίσσιμος.

krystallisieren μὴ κρυστάλ-λῃ. || —, ἀμὴ κρυσταλλοῦμαι, ἀ-ποκρυσταλλοῦμαι.

Krystallisierung, die, —, πλ -en, ἡ κρυστάλλωσις.

Krystall linse, die, ὁ κρυ-σταλλοειδής φακός (τοῦ ὀφθαλμοῦ).

Krystallographie, die, —, ἡ κρυσταλλογραφία.

Krystall ware, die, τὸ κρυ-σταλλοῦργημα ὁ κρυστάλλος.

Krystall wasser, das, τὸ ἐγ-κρυστάλλον ὕδωρ, τὸ ἐν τοῖς κρυ-στάλλοις ἐνυπάρχον ὕδωρ.

Kübel, der, -s, πλ —, ὁ κα-θίσκος, τὸ κάδιον [τὸ μαστέλον].

Kubik fuss, der, ὁ κυβικός ποῦς.

Kubik mass, das, τὸ κυβικόν μέτρον.

Kubik wurzel, die, ἡ κυβικὴ ῥίζα.

Kubik zahl, die, ὁ κυβικός α-ριθμός, ὁ κύβος.

Kubisch κυβικός.

Küche, die, —, πλ -η, τὸ μα-γειρεῖον [τὸ μαγειρεῖον], kalte — τα κρύα φαγητά, τὸ ψυχρὸν μα-γειρεῖμα.

Küchelchen, das, -s, πλ —, τὸ πλακουντάριον, τὸ περμάτιον [τὸ πιταράκι].

Kuchen, der, -s, πλ —, ὁ πλακοῦς, τὸ πλακούντιον [ἡ πῆξα] τὸ πέμμα, τὸ γλύκισμα.

kuchenartig πλακουντοειδής, πλακουντηρὺς.

Kuchen bäcker, der, ὁ πλα-κουντοποιός, περματούργος.

Kuchen bäckerei, die, τὸ ποπανεῖον, τὸ πλακουντοποιεῖον.

Kuchen form, die, τὸ πλα-κουντοειδὲς σχῆμα, ἡ πινακωτή.

kuchenförmig πλακουντοειδής.

Küchengarten, der, ὁ λαγα-νόκηπος.

Küchen gerät, ἡ -geschirr das, τὰ μαγειρικά σκεύη, τὰ ὀψο-ποιικά ἐργαλεῖα.

Küchen gewächs, das, τὸ λάχανον.

Küchen holz, das, τὰ μαγει-ρικά ξύλα.

Küchen junge, der, ὁ ὑπηρέ-της τοῦ μαγειρίου ὁ παραμάγειρος.

Küchen latein, das, τὰ μα-α-ρονικά λατινικά.

Küchen magd, die, ἡ δούλη τοῦ μαγειρίου.

Küchen meister, der, ὁ ἀρχι-μάγειρος, πρωτομάγειρος.

Küchen salz, das, τὸ μαγειρι-κόν ἅλας.

Kuchen teig, der, τὸ φύραμα πέμματος, ἡ ζύμη πλακουντίου.

Küchen zettel, der, ὁ κατάλο-γος τῶν φαγητῶν.

Küchlein, das, -s, πλ —, ὁ

νεοσσός, το δυνάμιον [τό κλωσπούλι].

Kuckuck, der, -s, πλ -e, ὁ κόκκυξ [ὁ κοῦκκος]. zum — ! εἰς κόρακας! εἰς τὸν διάβολον! κατὰ διαβόλου! εἰς τὸν περιδρομον! hol' dich der — ἔρρ' εἰ κόρακας [νά σε παρ' ὁ διάβολος].

Kufe, die, —, πλ -n, ὁ πίθος τὸ βαρέλιον.

Küfer, der, -s, πλ —, ὁ καδοποιός, ὁ βαρελοποιός [ὁ βαρελάς, βουτσάς].

Kugel, die, —, πλ -n, ἡ σφαίρα. -n wechseln ἀνταλλάσσω σφαίρας, sich eine — vor den Kopf schiessen ἀνατινάσσω τὸν ἐγκέφαλον μου εἰς τὸν αἶρα.

kugelförmig σφαιροειδής.

Kugel hüchse, die, τὸ βιβδωτὸν ὀπίον.

Kügelchen, das, -s, πλ —, τὸ σφαιρίον, σφαίριδιον.

kugelfest ἀδιάρητος· ὑπὸ σφαίρας, σφαιρομάχος.

Kugel form, die, τὸ σφαιροειδές σχῆμα, ἡ χύτρα σφαιρῶν [τὸ καλοῦσι].

kugelförmig σφαιροειδής, σφαιρικός.

Kugelgiesser, der, ὁ γωνευτής σφαιρῶν, ὁ σφαιρογός.

kugelig σφαιρικός, σφαιροειδής.

Kugeln μὴ κυλινδρῶ, κυλῶ σφαιρῶ, σφαιροποιῶ. sich — κυλινδρῶμαι, κυλίσμαι [κατρακυλοῖ].

Kugel regen, der, ἡ βροχὴ σφαιρῶν.

kugelförmig σφαιρικός, ὀλοστρογγυλός.

Kugel spiel, das, τὸ σφαιροπαίγνιον, ὁ σφαιρισμός.

Kugel spritze, die, τὸ πολέσπαιρον τηλεβόλον, τὸ μυδροβόλον, ἡ μυδροβόλος.

Kugel zange, die, ἡ χειρουργικὴ βολεῖα, ἡ σφαιρολαβίς.

Kugel zieher, der, ἡ σφαιρολαβίς, ἡ σφαιράγρα.

Kuh, die, —, πλ Kūhe, ἡ βοῦς· ἡγελά· [ἡ ἀγελάδα]. blinde — ἡ γελκὴ μυῖα, ἡ τυφλόμυια. blind spielen παίζω μυῖνδα, ψήλασ νδ.

Kuh blume, die, (φῦλ) ἡ ἀπαπη, ἀράκη [ἡ ἀντριάλα].

Kuh hirt, der, ὁ βουκόλος.

Kuh hirtin, die, ἡ βουκόλος.

Kuh kalb, das, ἡ υἱέλια μῆχος· ἡ δάμαλις.

Kuh käse, der, ὁ βούσιος τυρῶν [τὸ ἀγελαδινὸ τυρῖ].

kühl ὁρσερός, ψυχρινός, ὑποψυχρός.

Kühl apparat, der, ἡ ψυκτικὴ συσκευή, ὁ ψυκτήρ.

Kühle, die, —, ἡ ὁρσός, ἡ αὔρα [ἡ ὁρσοῖα, ὁρσοινάδα]. (μῆτρ) ἡ ψυχρότης.

Kühl eimer, der, ὁ ψυκτικός κάδος, τὸ ψυκτήριον, ὁ ψυκτήρ.

kühlen μὴ ψύχω, ψυχάζω, καταψύχω. ὁρσοῖω. (μῆτρ) sein Mädelchen an einem — ἐκχέω τὴν γάλην μου ἐπὶ τινα [ἐνθυμαίνω ἐπ' αὐτῷ του].

sich — ψύχομαι, ψυχάζομαι, ὁρσοῖσθαι.

kühlend ψυκτικός, ὁρσοιστικός.

Kühl fass, das, τὸ ψυκτικὸν ἄγγειον, ὁ ψυκτήρ, ὁ κρυολόγος.

Kühl mittel, das, τὸ ψυκτικὸν μέσον, τὸ ὁρσοιστικόν, τὸ ψύγμα.

Kühl trog, der, ἡ ψυκτικὴ σκάφη.

Kühlung, die, —, πλ -en, ἡ ψύξις, κατάψυξις· ὁ ὁρσοισμός.

Kühl wanne, die, ὁ ψυκτήριος κάδος, τὸ ψυκτήριον.

Kuh melker, der, ὁ ἀμέλγων ἀγελάδας.

Kuh milch, die, τὸ ἀγελαδινὸ γάλα.

kühn τολμηρός, εὐτολμος· πα-
ρακεκινδυνευμένος· ein -er Ver-
such τό τόλμημα.

Kühnheit, die, —, ἡ τόλμη,
εὐτολμία, τολμηρότης.

kühnlich ἐπὶ τολμηρῶς, θαρρα-
λέως.

Kuhpocken, die πλ. τὸ βοείον
πύον, τὸ βοῦπυον, ἡ θαμαλὶς [ἡ
βασινα].

Kuhpocken gift, das, ὁ πυ-
ώδης γόνος, τὸ βοῦπυον ἡ θαμαλὶς
[ἡ βασινα].

Kuhpocken impfung, die, —,
πλ -en, ὁ ἐμβολιασμός, θαμαλι-
σμός [τὸ μόλυσμα].

Kuhpocken stoff, der, τὸ
βοείον πύον, τὸ βοῦπυον, ἡ θαμαλὶς
[ἡ βασινα, τὸ μόλι].

Kuhreigen, ἡ -reihen, der,
τὸ βοουκολικόν μέλος Ἑλλεσπίν
ποιμένων.

Kuh stall, der, τὸ βοουστάσιον,
ὁ βοῦσταλμός.

Kuh weide, die, ἡ βοσκή ἀγε-
λάων.

Kukuk, der, ἡδὲ Kuckuck.

kulinarisch μαγειρικός.

Kulisse, die, —, πλ -n, τὸ
παρασκήνιον· ἡ περίκτας.

Kulissen reisser, der, ὁ θεα-
τροκόπος, ὁ τραγικός πλοῦχος.

Kulmination, die, —, πλ -en,
ἡ μεσουράνησις, τὸ μεσουράνημα.

Kulminations punkt, der,
τὸ μεσουρανιον σημεῖον.

kulminieren ἀμὴ μεσουρανῶ.

kultivierbar κα λιεργήσιμος,
γεωργήσιμος.

kultivieren μὴ καλλιεργῶ,
γεωργῶ. ἐξημερώνω, ἐκπολιτίζω,
ἐξευγενίζω.

kultiviert ἐξημερωμένος, πε-
πολιτισμένος.

Kultivierung, die, —, ἡ καλ-
λιέργις· ἡ ἐξημέρωσις.

Kultur, d.e. —, ἡ καλλιέργεια.
ἡ ἐξημέρωσις· ὁ ἐξευγενισμός, ὁ
πολιτισμός.

kulturfähig δεκτικός πολιτι-
σμοῦ, ἐκπολιτισίμους.

Kultur geschichte, die, ἡ ἱ-
στορία τοῦ πολιτισμοῦ.

Kultus, der, —, ἡ λατρεία·
τὰ ἐκκλησιαστικά.

Kultus minister, der, ὁ ὑ-
πουργός τῶν ἐκκλησιαστικῶν.

Kultus minis. erium, das,
τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐκκλησιαστικῶν.

Kümmel, der, -s, (φτλ) τὸ κύ-
ινον.

kümmelartig κυμινώδης.

Kummer, der, -s, ἡ λύπη.
θλίψις [ἡ σκάζη]· αἱ φροντίδες, αἱ
μέριναι [ἡ σκούραις]. sich — um
etwas machen λυποῦμαι περὶ τι-
νος· machen Sie sich deswegen
keinen — μὴ ἀνησυχεῖτε περὶ τού-
του· μὴ λυπεῖσθε δι' αὐτό.

kummerfrei ἀμέριμος· ἄλυπος.

kümmervoll ἐλεινός, ταλα-
πῶρος, πενυχρός [κακορζικός].

kummerlos ἀμέριμος, ἄφρον-
τις· ἄλυπος.

Kummerlosigkeit, die, —,
ἡ ἀμεριμία· ἡ ἀλυπία.

kümmern μὴ λυποῦ, θλίβω. ἐν-
διαφέρω. das kümmert dich
nicht αὐτὸ δὲν σοι διαφέρει. was
kümmert es mich? τί με μέλει;
sich — ἀνησυχῶ (über etwas
περὶ τίνος)· (ἐν)διαφερόμαι, φρον-
τιζω (um etwas περὶ τίνος). (per) —
was nach uns geschieht, küm-
mert uns nicht ἐμοῦ θανόντος γὰρ
μὴ θήτω πυρὶ | σάν φορήσῃ ὁ μα-
ρός μου χορτάρι· μὴ φτυρῶσῃ |.

Kümmernis, die, —, πλ -se,
ἡ λύπη, θλίψις, θούρα.

kummervoll περίλυπος [κατα-
λυπημένος]. λυπηρός, θλιβερός,
ἐλεινός.

Kummet, das, -s, πλ -e, ἡ
λαμποπῆδη, ἡ στεφανή (ἐπκου) [ἡ
λαμπαριά, ἡ κουλλούρα].

Kumpen, der, -s, πλ -e, ὁ
σύντροφος.

Kumulation, die, —, πλ -en,
ἡ ἐπισωρεύσεις, συσσωρεύσεις.

kumulieren μὴ (ἐπι)σωρεύω,
οὐσσωρεύω.

kund γνωστός, δηλός, φανερός
— machen ἢ thun γνωστοποιῶ,
ἀγγέλλω, ἀναγγέλλω, δημοσιεύω
— werden κοινοποιεῖσθαι.

kundbar γνωστός, κοινός, πα-
σιδῆλος.

Kunde, die, —, ἡ γνώσις, ἡ
εἰδήσις ἢ φήμη, ὁ λόγος.

Kunde, der, -n, πλ -n, ὁ πε-
λάτης [ὁ ρουστερής]. du bist mir
ein guter — I ποῦ σ' ἐπέτυχαι!

kund-geben* μὴ γνωστοποιῶ.

Kundgebung, die, —, πλ
-en, ἡ γνωστοποιήσις.

kundig εἰδήμων, ἔμπειρος· κά-
τοχος, ἐντιβής, die -en οἱ εἰδή-
μονες, οἱ ἐπαλόντες.

kündigen μὴ γνωστοποιῶ, κοι-
νοποιῶ, ἀποποιεῖσθαι, ἀπαρνοῦμαι·
ἀθετῶ, ἀκυρῶ. einen Kontrakt—
ἀκυρῶ συμβόλαιον, meine Ver-
pflchtung — δηλῶ ὅτι μέλλω νὰ ἐγ-
καταλίπω τὴν κατοικίαν μου.

Kündigung, die, —, πλ -en,
ἡ δηλώσις, ἡ ἀποποιήσις, ἡ ἀρνή-
σις ἢ ἀκύρωσις.

Kundmachung, die, —, πλ
-en, ἡ γνωστοποιήσις, κοινοποιή-
σις, feierliche — ἡ ἐπίσημος δια-
κήρυξις.

Kundschaft, die, —, πλ -en,
ἡ πελατεία ἢ γνώσις ἢ εἰδήσις.
viele — haben ἔχω πολυάριθμον
πελατείαν, — einziehen ζητῶ πλη-
ροσορίας — bringen φέρω εἰδήσιν.

kundschaften μὴ κατασκοπεῖν,
κατοπτρεύω.

Kundschafter, der, -s, πλ
—, ὁ ἐρευνήτης, ὁ ἐξεταστής ἢ
κατάσκοπος.

Kundschafterei, die, —, πλ
-en, ἡ κατασκοπία, κατοπτρεία.

Kundschafterin, die, —, πλ
-nen, ἡ κατάσκοπος.

künftig μέλλον, ἐλευσόμενος
ius -e ἐν τῷ μέλλοντι, τοῦ λοι-
ποῦ. // —, ἐπρ εἰς τὸ μέλλον, τοῦ
λοιποῦ.

künftighin ἐπρ εἰς τὸ μέλλον,
τοῦ λοιποῦ, εἰς τὸ ἐξῆς.

Kunkel, die, —, πλ -n, ἡ ἑ-
λακότης, τὸ ἐπληγτρον [ἡ ῥόκα].

Kunst, die, —, πλ Künste, ἡ
τέχνη. ὁ ὄλκος, ὁ ἀνασῦρτης [ἡ
σβίγα]. die schönen Künste αἱ
ὡραταί (αἱ καλαί) τέχναι. (μπα)
das ist keine — οὐχ ἡ Γλαύκου
τέχνη, αὐτὸ δὲν εἶνε μεγάλη θεολο-
γία [δὲν εἶνε μεγάλη δουλειά].

Kunstakademie, die, ἡ ἀκα-
δημία τῶν τεχνῶν.

Kunstanlage, die, τὸ φυσικόν
ἔργον τῆς τέχνης. ὁ κηποι-
περίπατος, τὸ ἀνθόριον, ὁ παρὰ-
δεισος.

Kunstarbeit, die, τὸ καλλι-
τεχνικόν ἔργον, τὸ τεχνούργημα.

Kunstausschuss, der, ὁ τε-
χνικός ὄρεξ.

Kunstausschuss, die, ἡ
ἐκθεσις ἔργων τῆς καλλιτεχνίας.

kunstbessenen φιλοσπουδῶν
τῶν τεχνῶν.

Kunstbessenenheit, die, ἡ
περὶ τὰς τέχνας ἐπιμέλεια.

Kunstdrechsler, der, ὁ λε-
πτοουργός.

Kunstdrechslerarbeit, die,
—, ἡ λεπτοουργία.

Kunst eifer, der, ὁ ζῆλος περὶ
τὰς τέχνας.

Künstelei, die, —, πλ -en,
ἡ τεχνικαία, περισσοτεχνία.

künsteln μι τεχνιτεύω, τεχνουργῶ, gekünstelt τετ-χνημένος, τεχνιτέυτος, επιτηδεύτος.

kunsterfahren εὐπαιρος τῆς τέχνης, εὐτεχνος, πολύτεχνος.

Kunst erfahrenheit, die, ἡ εὐπαιρία τῆς τέχνης, ἡ εὐτεχνία ἢ πολυτεχνία.

Kunst erzeugnis, das, τὸ προϊόν τῆς τέχνης, τὸ τεχνουργήμα.

Kunst färber, der, ὁ ἀνθοδά-
ρα, ποικιλοδάρας.

Kunst färberei, die, ἡ ποι-
κίλ βαφή, τὸ ἀνθοδαρεῖον.

kunstfertig ἔντεχνος, εὐτε-
χνος, τεχνικός.

Kunst fertigkeit, die, ἡ ἐν-
τεχνία, εὐτεχνία, τεχνικότης.

Kunst feuer, das, τὸ τεχνη-
τον πυρ, τὸ πυροτέχνημα.

Kunst feuerwerker, der, ὁ
πυροτέχνης.

Kunst fleiss, der, ἡ φιλοτε-
χνία ἢ βιομηχανία.

Kunst freund, der, ὁ φιλοτέ-
χνης, φιλοτεχνήμων, ὁ ἐρασιτέχνης.

Kunst freundin, die, ἡ φι-
λοτέχνης.

Kunst gärtner, der, ὁ καλ-
υτεχνῆς κηπουρός.

Kunst gärtneri, die, ἡ καλ-
υτεχνική κηδεία ἢ φυτοουργική.

Kunst gebilde, das, τὸ πλά-
σμα τῆς τέχνης, τὸ πλαστούρημα.

kunst gemäss ἴδε kunst-
mässig.

Kunst genoss, der, ὁ ὁμό-
τεχνος.

kunstgerecht ἔντεχνος, τε-
χνικός.

Kunst geschichte, die, ἡ ἱ-
στορία τῆς καλλιτεχνίας.

kunst geübt ἡσκημένος εἰς τὴν
τέχνην, ἐμπειροτέχνης.

Kunst gewerbe, das, ἡ τέ-
χνη καὶ βιομηχανία.

Kunst griff, der, τὸ τέχνα-
σμα, τέχνημα, μηχανήμα, πανοῦρ-
γημα.

Kunst handel, der, ἡ ἐμπο-
ρία καλλιτεχνικῶν ἔργων.

Kunst händler, der, ὁ ἐμπο-
ρος καλλιτεχνικῶν.

Kunst handlung, die, τὸ κα-
τάστημα καλλιτεχνικῶν ἔργων.

Kunst kabinet, das, τὸ ὡ-
μάτιον καλλιτεχνικῶν ἔργων.

Kunst kenner, der, ὁ εἰδη-
μων τῆς καλλιτεχνίας.

Kunst kniff ἴδε Kunstgriff.

Künstler, der, -s, πλ —, ὁ
καλλιτέχνης.

Künstlerin, die, —, πλ -nen,
ἡ καλλιτέχνης.

künstlerisch καλλιτεχνικός·
ἔντεχνος.

künstlich τεχνητός, ἐπιτεχνη-
τός· χειροποίητος, τεχνικός, ἔντε-
χνος, τεχνήεις [μαστορικός].

Künstlichkeit, die, —, ἡ
τεχνητεία, τεχνοσύνη.

Kunst liebe, die, ἡ φιλοτε-
χνία, τὸ φιλότεχνον.

Kunst liebhaber, der, ὁ φι-
λοτέχνης, φιλότεχνος.

kunstlos ἀτεχνος, ἀτεχνίτευ-
τος· ἀπέρητος.

Kunst losigkeit, die, —, ἡ
ἀτεχνία, ἀπλότης.

kunstmässig ἔντεχνος, τε-
χνικός.

Kunst produkt, das, τὸ
προϊόν τῆς τέχνης, τὸ τεχνουργήμα.

Kunst regel, die, ὁ κανὼν τῆς
τέχνης.

kunstreich πολύτεχνος· τε-
χνήεις, τεχνικός.

Kunst reiter, der, ὁ ἱπποστής
ἵπποδρουμίου, ὁ ἵπποδρόμος.

Kunst richter, der, ὁ κριτὴς
τῆς καλλιτεχνίας.

Kunst sache, die, τὸ ἀντικε-
-

μενον τῆς τέχνης· τὸ τεχνούργημα.
in -n εἰς τὰ τῆς τέχνης.

Kunstsammlung, die, ἡ συλλογὴ καλλιτεχνιμάτων.

Kunstschreiner, der, ὁ λεπτοουργός [ὁ ταλιαδύρος].

Kunstschreinerei, die, ἡ λεπτοουργία.

Kunstschule, die, ἡ σχολὴ τῶν τεχνῶν· τὸ σχολεῖον τῆς καλλιτεχνίας.

Kunst sinn, der, ἡ ἐμπειροτεχνία, ἡ εἰδημοσύνη τῆς καλλιτεχνίας.

Kunstspiel, das, τὸ τεχνάσμα, παρτίδιον.

Kunstsprache, die, ἡ τεχνικὴ γλῶσσα.

Kunststrasse, die, ἡ τεχνική οδός.

Kunststuck, das, τὸ τέχνημα, τεχνούργημα, τεχνίτευμα.

Kunsttischler, der, ὁ λεπτοουργός [ὁ ταλιαδύρος].

Kunstverein, der, ὁ καλλιτεχνικός σύλλογος.

kunstverständlich εἰδημοντικῶς τέχνης, ἐμπειροτέχνης.

Kunstwerk, das, τὸ τέχνημα, τεχνούργημα, τὸ ἀριστούργημα, τὸ τελεῖον ἔργον, τὸ μηχανήμα.

kunterbunt πολυποικίλος, ἀλλοκότως πεποιημένος, παρδαλός //

—, ἐπὶ φύσιν μίγδην.

Küpe, die, —, πλ -n, ὁ κάδος· ὁ βαφικὸς λέβης.

Küper, der, -s, πλ —, ὁ καθαποός.

Kupfer, das, -s, ὁ χαλκός [τὸ μπακίρι], τὸ χαλκούργημα· ἡ χαλκογραφία, τὸ χαλκογράφημα, τὸ χαλκοῦν νόμισμα, τὸ χαλκίον, τὸ χάλκωμα, τὸ χαλκοῦν σκεῦος.

Kupferader, die, ἡ χαλκίτις φλέψ.

kupferartig χαλκοειδής, χαλκοῖδης.

Kupferasche, die, (χμ) τὸ ὀξείδιον τοῦ χαλκοῦ.

Kupferauschlag, der, τὸ ἐρυθρὸν ἐξάνθημα [ἡ κοκκινίλα].

Kupferbergwerk, das, τὸ ἀλκυρυγεῖον, μεταλλεῖον χαλκοῦ.

Kupferblech, das, τὸ ἑλαττον χαλκοῦ, τὸ χαλκοῦν πέταλον.

Kupferdruck, der, ἡ χαλκοτυπία, ὁ χαλκογραφικὸς τύπος.

Kupferdrucker, der, ὁ χαλκοτύπος, ὁ ἐκπιεστής χαλκοτυπιῶν.

Kupferdruckerei, die, τὸ χαλκοτυπεῖον, ἡ χαλκοτυπία.

Kupfererz, das, (ὀρντ) ἡ χαλκίτις, ὁ χαλκίτης.

Kupferfarbe, die, τὸ χρώμα χαλκοῦ, τὰ χαλκῶδες χρώμα.

kupferfarben ἢ -farbig χαλκώχρους.

Kupfergehalt, der, τὸ ἐνυπαρχόν ποσόν χαλκοῦ.

Kupfergeld, das, τὰ χάλκινα χρήματα, τὰ χαλκονόμισμα.

Kupfergerät, ἢ -geschirr, das, τὸ χάλκιον, τὸ χαλκοῦν ἀγγεῖον [τὸ μπακιρικόν].

Kupfergrün, das, τὸ πράσινον, ὁ ἰός [τὸ ἱαρι, ὁ ἱοτός].

kupferhaltig χαλκίτης, χαλκοῦχος.

Kupferhammer, der, τὸ χαλκωρυγεῖον· τὸ χαλκουργεῖον.

Kupferhändler, der, ὁ χαλκίμπορος, ὁ ἔμπορος χαλκωμάτων.

kupferlicht χαλκοειδής, χαλκοῖδης.

kupferig χαλκίτης, χαλκοῦχος.

Kupferkies, der, (ὀρντ) ὁ χαλκοσπιρίτης.

Kupferlegierung, die, τὸ σύγγραμμα χαλκοῦ καὶ μετάλλου, τὸ χαλκόγραμμα.

Kupfermünze, die, τὸ χαλκοῦν νόμισμα, χαλκονόμισμα.

kupfern χαλκοῦς, χάλκινος [μπακιρένιος].

Kupfer oxyd, das, (χμ) τὸ ὀξειδίου τοῦ χαλκοῦ

Kupfer platte, die, τὸ ἔλασμα (ἢ πλάσι) χαλκοῦ.

Kupfer plättchen, das, τὸ πεταλὸν χαλκοῦ.

kupfer rot χαλκέρυθρος, χαλκόρουρος.

Kupfer sammlung, die, ἡ συλλογὴ χαλκογραφῶν.

Kupferschmied, der, ὁ χαλκουργός, ὁ χαλκεύς [ὁ χαλκωματῆς].

Kupferstecher, der, ὁ χαλκογράφος, χαλκογράφος.

Kupferstecher kunst, die, ἡ χαλκογλυφία ἢ χαλκογραφία.

Kupfer stich, der, τὸ χαλκογράμμα.

Kupferstich händler, der, ὁ ἔμπορος χαλκογραφῶν.

Kupfer vitriol, das, ὁ θεικὸς χαλκός, τὸ κῆπριν, χάλκανθον, ὁ χάλκανθος [τὸ καλχανί].

Kupfer waren, die πλ., τὰ χαλκώματα.

Kupfer werk, das, τὸ χαλκογραφικὸν βιβλίον, τὸ χαλκούρειον.

Kuppe, die, —, πλ -n, ἡ κορυφή ὁ λόφος.

Kuppel, die, —, πλ -n, ὁ θόλος [ὁ κουμπές].

kuppelartig θολοειδής.

Kuppel dach, das, ὁ θόλος [ὁ κουμπές].

Kuppel ei, die, —, πλ -en, ἡ μαστροπεῖα, ἡ προαγωγεία [τὸ ζουριαν λῆξι]. ἢ ἀθέμιτος ἔμπορία.

kuppelförmig θολοειδής.

kuppeln μὴ συζευγνύω (ἴδε κορρεῖν). ἔξοικοδομῶ διὰ θόλου, —, ἀμὴ μαστροπεύω, προαγωγίζω.

Kuppler, der, -s, πλ —, ὁ μαστροπός, ὁ μαυλιστής [ὁ ζουφιᾶνος].

Kupplerin, die, —, πλ -nen, ἡ μαστροπός, ἡ προαγωγός [ἡ μαυλίστρα, ἡ ρουφιάννα].

kupplerisch μαστροπικῆς, προαγωγῆς [ρουφιανικῆς].

Kur, die, —, πλ -en, ἡ θεραπευτικὴ (ἢ ἱατρικὴ) διαίτα, ἡ νοσηλεία, θεραπεία.

1 Kur, die, —, πλ -en, ἡ αὐλὴ, ὁ ἐνυπνισμὸς, ἡ ἀρεσκεία [ἡ Πλατ.].

2 Kur, die, —, πλ -en, ἡ ἐκλογὴ.

kurabel θεραπευτός, ἰάσιμος.

Kürass, des, -es, πλ -e, ὁ θυράξ.

Kürassier, der, -s, πλ -e, ὁ θωρακιστὴς ἱππεύς.

Kurat, der, -en, πλ -en, ὁ ἐφημέριος.

Kuratel, die, ἡ κηδεμονία.

Kurator, der, -s, πλ -toren, ὁ ἐπίτροπος, ὁ ἀντιπρόσωπος.

Kürbel, die, —, πλ -n, ὁ στρόφαλος, ὁ ὀδιστήρ [ὁ λαστός].

Kürbis, der, -ses, πλ -se, ἡ κολοκύνθη [τὸ κολοκύθι]. ἢ κολοκυνθία [ἡ κολοκύθα].

kürbisartig κολοκυνθοειδής.

Kürbis flasche, die, ἡ πυτίνη, τὸ πλαστικόν [ἡ καμπάχα].

Kürbis frucht, die, τὸ κολοκύνθιον.

Kürbis kern, der, ὁ κολοκυνθοσπορος.

küren μὴ ἐκλέγω.

Kur fürst, der, ὁ ἐκλεκτῶρ.

Kur fürstentum, das, ἡ ἐκλεκτορία.

kurfürstlich ἐκλεκτορικὸς.

Kur gast, der, ὁ ἐν ταῖς λουτροῖς ξένος, ὁ φιλόλουτρος.

Kurier, der, -s, πλ -e, ὁ ἡμεροδρόμος, ὁδρομακῆρεϋς, ὁ ἐπίσημος ταχυδρόμος.

Kurierzug, der, ἡ ταχυπόρος ἀναστοργία.

kurios παράξενος· περίεργος.

Kuriosität, die, —, πλ -en, ἡ περίεργα. τὸ (ἀξίον)περίεργον ἀντικείμενον.

kurieren μὴ θεραπεύω, νοστιμίζομαι, ἀρεσκέσθαι· ἰδεοφίαν.

Kurort, der, τὰ λουτρά, ὁ τόπος λουτρῶν.

kurrent τρέγων· ἐπιχωριάζων.

Kurrent münze, die, τὸ τρέγον νόμισμα.

Kurrent schrift, die, ἡ ὀξύγραφία, ἡ ἀγκυλωτή γραφή.

Kurs, der, -es, πλ -e, ἡ φορά, ὁ ὁρμός, ἡ τρέχουσα τιμή· ἡ νομισματικὴ κυκλοφορία, αἱ συναλλαγῆς.

Kur saal, der, ἡ αἴθουσα λουτρῶν.

Kürschner, der, -s, πλ —, ὁ δερθιουργός [γούναρης, γου-ν-ρᾶς].

Kürschnerhand werk, das, ἡ δερθιουργία [ἡ γουναρωσύνη].

Kürschner ware, die, ἡ διφθέρα, τὸ διφθέρινον δέρμα [τὸ γουναρικόν].

kurieren ἀμὴ κυκλοφοροῦμαι, κυκλοφορῶ.

kursiv προσκλινής, κυρτός.

Kursiv schrift, die, ἡ κυρτὴ γραφή, οἱ προσκλινεῖς γρακτῆρες.

kurSORisch ἀκροστιχίς, ἐπιπό-λοιος.

Kursus, der, —, πλ —, ἡ σειρά μαθημάτων.

Kurs zettel, der, τὸ δελτίον γενημαστῆρου.

Kurve, die, —, πλ -n, ἡ καμπύλη γραμμή.

Kurwürde, die, τὸ ἀξίωμα ἐκλίκτορος, ἡ ἐκλεκτορία.

kurz (συγκρ. kürzer, ὑπερθ. der kürzeste) βραχύς, κοντός.

σύντομος· ὀλιγοχρόνιος, βραχυλό-γος, λακωνικός, σύντομος, -e Zeit χρόνος· βραχύς -er Weg ὁδός.

σύντομος, -e Silbe συλλαβὴ βρα-χέα. kürzer machen συντέμνω [κονταίνω]. — und klein schla-

gen διαμελίζω, κατασυντρίβω [κα-τακομματίζω]. vor -em πρό ὀλί-γου. πρό μικροῦ. in -er Zeit ἐν βραχέϊ χρόνῳ, ἐντός ὀλίγου. über

— oder lang ὅσσον ἢ βραδύον [ἐνωρίτερα ἢ ἀργότερα]. mit -en

Worten διὰ βραχέων. -er Inhalt περιλήψις, ἐπιτομή. den kürzes-

ten Weg τὴν συντομωτάτην (ὁ-δόν). // —, ἐπὶ βραχέως, συντί-μως [κοντολογίης]. — vorher ὀ-λίγω πρότερον. — nachher ὀλίγω βραδύτερον, ὀλίγω ὕστερον. —

zusammenfassen συγκεφαλαιῶ.

(μτφ) — angebunden sein ἐλευθε-ριάζω. um es — zu machen συν-ελόντι εἰπεῖν, ἵνα εἰπῶ σύντομος.

[γὰρ νὰ τὰ κοντολογίσωμε]. — und gut (ἐν) ἐνὶ λόγῳ, ἀπλῶς

εἰπεῖν.

kurzarmig κοντόχειρ, βραχύ-χειρ.

kurzatmig βραχύπνοος, δού-πνοος.

Kurzatmigheit, die, —, ἡ βραχύπνοια, ἡ δούπνοια, τὸ ἄσθμα.

kurzbeinig βραχυσκελής [κον-τοπόδαρος].

Kürze, die, —, ἡ βραχύτης· ἡ συντομία. — des Atems ἡ βρα-χύπνοια· ἡ δούπνοια. in der — ἐν συντόμῳ· ἐν τάχει, ταχέως· ἐν βρα εἰ χρόνῳ, ἐντός ὀλίγου.

Kurzeit, die, ἡ ἐποχὴ τῶν λουτρῶν.

kürzen μὴ συντέμνω, συστέλλω [κονταίνω]. ἐλαττώνω, ὀλιγοσταύνω.

kurzflügelig βραχύπτερος.

kurzgefasst συνοπτικός, συ-επτυγμένος, σύντομος.

kurzgeschwänzt βραχύου-
ος, κοντούρος.

kurzhalsig βραχυτράχηλος
κοντολαιμής].

kürzlich ἐπὶ ἄρτιως, νεωστί,
εὐχάτως [ταῖς προάλλαις].

kurzohrig βραχύωτος.

kurzschenkelig βραχυσκελής.

kurzschwänzig βραχύουρος,
κοντούρος.

kurzsichtig μυωπός, μύωψ
κοντόβωρος, κοντόφωτος, κοντό-
θαλμος].

Kurzsichtigkeit, die, —, ἡ
μυωπία, μυωψία ἢ ἀμβλυωπία.

kurzum ἐπὶ ἐνὶ λόγῳ, ἀπλῶς
πεῖν.

Kürzung, die, —, πλ. -en, ἡ
ἐντράχυνσις, μείωσις, ἐλάττωσις.

Kurz ware, die, τὰ μικρὰ σι-
μῖα, τὰ γέλυα [τὰ σιδερικά].

Kurzwaren händler, der,
γελυσιπώλης [ὁ ἀγτάρης].

Kurzweg ἐπὶ βραχείως, συν-
μῶς.

kurweilig διασκεδαστικός.

kusch! ἐπὶ πλαγίᾳσόν! πέσε
τω!

kuschen ἀμὴ & sich — πλα-
άζω, κατακλίνομαι.

Kuss, der, -es, πλ. Küsse, τὸ
ῥήμα [τὸ φιλεῖ].

Küsschen das, -s, πλ. —, τὸ
ῥημάτων [τὸ φιλάκι].

küssen μὴ φιλῶ.

Küssen, das, -s, τὰ φιλήματα.

Kuss finger, der, ἡ -hand,
ἡ, τὸ διὰ τῶν δακτύλων ἐκπεμ-
νόμενον φιλημα: ἡ χειρασπασμός.

Küste, die, —, πλ. -n, ἡ πα-
ράλιος, ἀκτή, τὸ παράλιον, παρα-
θαλάσσιον [τὸ περιγιάλι, ἡ ἀκρο-
θαλάσσιος].

Küsten bewohner, der, ὁ
παράλιος, ὁ ἀκροθαλάσσιος.

Küsten fahrer, der, ὁ ἀκτο-

πλεύστης, τὸ ἀκτοπλοῖκόν πλοῖον,
ἄκτωρός.

Küsten fahrt, die, ὁ παρά-
πλους, ἡ ἀκτοπλοία.

Küsten gegend, die, τὰ πα-
ραθαλάσσια, παράλια.

Küsten handel, der, τὸ ἐπι-
θαλάσσιον ἐμπόριον.

K sten land, das, ἡ ἐπιθα-
λάσσια (ἡ παράλιος) χώρα.

Küsten schiff, das, ἡ ἄκτω-
ρός (ναῦς).

Küsten stadt, die, ἡ παρά-
λιος πόλις.

Küsten wache, die, ἡ ἄκτω-
ρία, ἡ παραθαλάσσια φρουρά.

Küsten wächter, der, ὁ φύλαξ
τῶν παραλίων. ἡ ἄκτωρός (ναῦς).

Küster, der, -s, πλ. —, ὁ ἐν-
κλησιάρχης, νεωκόρος, ναυφύλαξ
[ὁ καντηλανάστης].

Küster dienst, der, ἡ ἐκκλη-
σιαρχία, ἡ ὑπηρεσία νεωκόρου.

Kustos, der, —, πλ. Kustoden,
ὁ φύλαξ, ἐπιστάτης.

Kutsch bock, der, ὁ ὀκρίδας,
τὸ καθίσμα ἀμαξηλάτου.

Kutsche, die, —, πλ. -n, τὸ
σκεπαστὸν ὄχημα ἢ ἀμαξία.

Kutschen bock, der, τὸ κά-
θισμα ἀμαξηλάτου, ὁ ὀκρίδας.

Kutschen geschirr, das, τὰ
ἐξαρτίσματα ἀμαξίτου ἵππου, τὰ
φάλαρα ἀμάξης [τὰ χάμουρα].

Kutschen gestell, das, ἡ ὑ-
περτερία, τὸ βαθρὺν ἀμάξης.

Kutschen kasten, der, ὁ κορ-
μός ἀμάξης.

Kutschen macher, der, -s,
πλ. —, ὁ διφρουργός, ἀμαξουργός,
ἀμαξοποιός.

Kutschen schlag, der, ἡ θύ-
ρα ἀμάξης.

Kutscher, der, -s, πλ. —, ὁ
ἀμαξηλάτης [ὁ ἀμαξίας].

Kutscher bock, ἡ -sitz der,

τὸ κάθισμα ἀμαξηλάτου, ὃ ὀκρίδας.
kutschieren ἀμὴ ἀρματηλα-
 τῶ, ἀμαξηλατῶ, ἥνισαυ.

Kutschieren, das, -s, ἡ ἀμα-
 ξηλασία.

Kutsch pferde, die πλ., οἱ
 ἀμαξικοί ἵπποι, τὸ ὄχημα ἀνίππον.

Kutte, die, —, πλ -n, ὁ πρ/-
 θων, τὸ ῥάσον [ὃ τσουμπές].

Kuttel, die, —, πλ -n, τὰ κο-
 λοχορδόκολα, ἐντόσθια, ἐγκοίλια
 [τὰ σωθικά].

Kutter, der, -s, πλ —, τὸ μα-
 νόιστον πλοῖον, τὸ κόττερον.

L

Lab, das, -es, ἡ ποτία [ἡ πυ-
 τιά].

Labe, die, ἴδε Labsal.

laben μὴ ἐμπυτιάζω, ποτιάζω
 (γάλα). ἀναψύγω, ὁρσίζω. **sich**
 — ἀναψύχομαι, ὁρσίζομαι, ἀνα-
 ζωπυροῦμαι.

labend ἀναψυκτικός, ὁρσιστικός.

Laberdan, der, -s, πλ -e, ὁ
 ἀλιστός γάδος, ὁ βακαλάος.

Labe trank, der, τὸ ἀναψυ-
 κτικὸν ποτὸν, τὸ ὁρσίσμα.

labial χειλέσφηνος.

Laborant, der, -en, πλ -en,
 ὁ χημικεῦόμενος· ὁ φυσικεῦόμενος.

Laboratorium, das, -s, πλ
 -rien, τὸ ἐργαστήριον. chemi-
 sches — τὸ χημεῖον.

laborieren ἀμὴ ἐργάζομαι.
 χημικεῦομαι. (οἶκ) ἀγωνίζομαι, πα-
 λαίω· er laboriert am Fieber
 ῥήσος τον τινάσσει.

Labsal, das, -s, πλ -e, ἡ **La-
 bung**, die, —, πλ -en, ἡ ἀνα-
 ψυχή, ἀναψυξίς, ὁ ὁρσισμός.

Lache, die, —, πλ -n, τὸ λι-
 μνώδες τέλμα, ἡ ἐλιώδης λίμνη, τὸ
 τέναχος [ὁ βάλτος].

Lache, die, —, ὁ γέλως [τὸ
 γέλιο]. gellende, halle, laute — ὁ
 καγχασμός [τὸ χάχλανον].

lächeln ἀμὴ μειδιῶ, ὑπομειδιῶ
 [χαμογελῶ].

Lächeln, das, -s, τὸ μειδιά-
 μα [τὸ χαμόγελον].

lachen ἀμὴ γελῶ. laut — καγ-
 γάζω [χαχλανίζω]. verstothen —
 ὑπογελῶ [κρυφογελῶ]. sich toi
 — ἐκθήσασκε γέλωτι [παιθαίνω]·
 τὰ γέλια, σκάνω ἀπὸ τὰ γέλια]. ἴδε
 Fäustchen — ὑπογελῶ χαιρεκά-
 κως. aus vollem Halse — ἐκρη-
 γνύομαι (ἐκσπῶ) εἰς γέλωτα, ὁ-
 νακαγγάζω.

Lachen, das, -s, ὁ γέλως [τὸ
 γέλιο] lautes — ὁ πολὺς γέλως.
 ὁ καγχασμός [τὰ χάχλανα]. an-
 halt ndes — ὁ ἀσθεστός γέλως.
 höhnisches — ὁ σαρκάνιος (ὁ σαρ-
 καστικός) γέλως. — erregen κινῶ
 γέλωτα. das ist zum — τοῦτο εἶνε
 ἄξιον γέλωτος.

lachens wert γελοῖος, κατα-
 γέλαστος.

Lacher, der, -s, πλ —, ὁ γε-
 λαστής.

lächerlich γελοῖος, καταγέλα-
 στος. sich — machen γίνομαι
 γελοῖος. — sein ὀφλισκάνω γέ-
 λωτα.

Lächerlichkeit, die, —, ἡ
 γελοιότης.

Lachkrampf, der, ὁ σπα-
 σμός γέλωτος· ὁ ἀπασμωδικός
 γέλως.

Lach lust, die, ἡ ὀρεξίς γέλωτος

lachlustig φιλογέλοιος, φιλό-
εως.

Lachmuskel, der, ὁ γέλα-
στος μῦς, τὸ διάφραγμα.

Lachs, der, -es, πλ -e, (lyθ)
κατακλιθεὶς [ὁ σολομός].

Lachsforelle, die, (lyθ) ἡ
κατακλιθεὶς ἀμύα, ὁ σαλμοειδής
σώματος.

Lachsucht, die, ἡ γέλωτο-
μανία.

Lachtaube, die, ἡ γέλαστρο
ουρά.

Lack, der, -es, πλ -e, τὸ
βερνίκι, ἡ βερνίκια· τὸ γάνωμα, τὸ
βερνίκιον.

Lackarbeit, die, τὸ βερνί-
σμα.

Lackblume, die, (φτλ) τὸ
βερνίκιον, τὸ χρώκεον ἴον.

Lackfarbe, die, τὸ βερνίκιον
χρώμα, τὸ (χρωστικόν) βερνίκιον.

lackieren μὴ βερνικῶ [λου-
στράρῳ].

lackieren, das, -s, τὸ βερ-
νίκισμα [τὸ λουστράρισμα].

lackierer, der, -s, πλ —, ὁ
βερνικωτής.

Lackmus, das, —, τὸ ἡλιοτρό-
πον, τὸ βάμμα ἡλιοτροπίου.

Lackmuspapier, das, ὁ χάρ-
της ἡλιοτροπίου.

Lade, die, —, πλ -n, ἡ κίστη,
ὁ κιβώτιον [ἡ κάσα, τὸ μπαούλο].

Ladegeld, das, τὰ ἐξόδα φορ-
τώσεως, τὰ φορτωτικά.

Laden, der, -s, πλ Läden,
ὁ πτερόν παραθύρου, τὸ παραθυ-
ρόφυλλον [τὸ κανάτι]. τὸ ἐμπο-
ρικόν (κατάστημα) [τὸ μαγαζίον].

laden* (lade· lud· geladen) μὴ
φορτώνω· γεμίζω, πληρῶ. προσ-
ελθῶ, καλῶ. auf sich — ἐπισύ-
γω, ἐπισπῶ. scharf — γεμίζω
ἀσφαλῶς. blind — γεμίζω διὰ
τύχης πυρίτιδος. vor Gericht —

κλητεύω, ἐνάγω εἰς τὸ δικαστήριον.

Laden diener, der, ὁ ὑπη-
ρέτης ἐμπορικοῦ.

Laden fenster, das, τὸ πα-
ράθυρον μαγαζίου.

Laden flügel, der, τὸ ἔξω)
παραθύροφυλλον.

Ladenjungfer, die, ἡ-mäd-
chen, das, ἡ νεάνις ἐμπορικοῦ
καταστήματος, ἡ ἐμποροῦπάλληλος.

Laden preis, der, ἡ τεταγμένη
(ἡ ὀρισμένη, ἡ νανομισμένη) τιμή
[ἡ ἐξεορμένη τιμή].

Laden schwengel, der, (οἶκ)
ὁ ὑπηρέτης ἐργαστηρίου [τὸ μαθη-
τοῦδι].

Lade platz, der, ὁ τόπος φορ-
τώσεως ἢ ἀποδόθρα.

Lader, der, -s, πλ —, ὁ φορ-
τωτής.

Lader lohn, der, ἡ ἀμοιβή
φορτωτοῦ, τὰ φορτωτικά.

Lade schein, der, ἡ φορτω-
τική, ἡ ἀποδείξις φορτώσεως.

Ladung, die, —, πλ -en, ἡ
φορτωσις· τὸ φορτώμα, φορτίον,
ὁ φόρτος, τὸ γέμισμα (ὀπλίου), ἡ
πυρίτιδοβλή [ἡ βιξιά]. — vor Ge-
richt ἡ κλήσις.

Ladungs platz, der, ἡ ἀπο-
δόθρα.

Ladungs schein, der, ἡ φορ-
τωτική.

Laffe, der, -n, πλ -n, ὁ βλι-
τομάμας, μαρμάκινθος, γάσκαξ,
ὁ βλάξ.

Lage, die, —, πλ -n, ἡ θέσις·
ἡ τοποθεσία, τὸ στρώμα, ἡ στοιβή
[ἡ πατωσιὰ]. τὸ διαμέρισμα.

lagenweise ἐπρ κατὰ στρώ-
ματα, στοιβηδόν.

Lager, das, -s, πλ —, ἡ κοί-
τη, ὁ φωλεός· ἡ κλίνη, κλισία,
εὐνή [τὸ γιατάκι]. τὸ στρατόπε-
δον, ἡ ἀποθήκη, ἡ στοιβάς, τὸ
στρώμα, τὸ κοίτασμα [ἡ στρωσιὰ].

ein — aufschlagen (κατα)στρατο-
πεδεύω, κατασκηνώ.

Lagerbaum, der, ὁ ὑποστά-
της τοῦ ἄξονος, τὸ ὑπαξόνιον ὑπό-
στατον.

Lagerbier, das, ὁ ζυθός τῆς
ἀποθήκης.

Lagerbuch, das, τὸ κτημα-
τολόγιον. τὸ κατάστιχον ἀποθήκης.

Lagerhaus, das, ἡ ἀποθήκη.

Lagerkunst, die, ἡ στρατο-
πεδευτική.

lagern μὴ κατακλίνω* κατα-
στρατοπεδεύω, κατασκηνώ. // —,
ἀμὴ στρατοπεδεύω, κατασκηνώ,
εἶμαι ἐστρατοπεδευμένος [λημερία-
ζω]. **sich** κατάκειμαι [κοίτο-
μαι]. στρατοπεδεύομαι, (κατα)-
στρατοπεδεύω.

Lagern, das, -s, ἡ στρατοπε-
δεῖα, στρατοπεδεύσεις.

Lagerobst, das, τὰ ἀποθη-
κευτὰ ὀπωρικά.

Lagerplatz, der, τὸ στρατό-
πεδον.

Lagerstätte, die, ἡ κοίτη, ὁ
φωλεός [τὸ λημέρι]* τὸ στρατό-
πεδον.

Lagerung, die, —, πλ -en,
ἡ στρατοπεδεύσεις, κατασκήνωσις,
(κατα)στρατοπεδεῖα.

Lagerwache, die, ἡ φρουρά
στρατοπέδου.

Lagune, die, —, πλ -n, ἡ
λιμνοθάλασσα.

lahm πηρός, χωλός [κουτός]*
παράλυτος. (μτφ) ἀδύναμος, ἀδύ-
νατος. — **gehen** χωλαίνω [κου-
ταίνω].

lahmen ἀμὴ χωλαίνω, χω-
λεύω, ὑποσκάζω [κουτσαίνω].

lahmen μὴ χωλῶ, ἀποχωλῶ
[κουτσαίνω, κουτοποθερίζω].

Lahmheit, die, —, ἡ χωλὴ-
της, χωλεῖα [ἡ κουτομάρα, κου-
τοα].

Lähmung, die, —, πλ -en,
ἡ χωλώσις, ἡ πηρώσις [ὁ κουτο-
μός]. ἡ παράλυσις.

Lahn, der, -s, πλ -e, τὸ πύ-
ταλον, τὸ ἔλασμα [ὁ πάφυλας].

Laib, der, -es, πλ -e, τὸ πύ-
νον [τὸ καρδέλι, χάρδαλον].

Laich, der, -s, πλ -e, τὰ ὄα,
ἡ γονή (ἐχθόων, βατράχων).

laichen ἀμὴ φυτόκω, γονεύω,
γονοβολῶ (ἐπὶ ἐχθόων).

Laichzeit, die, ἡ γονεῖα, ὁ
καιρός τῆς φυτόκας.

Laie, der, -n, πλ -n, ὁ λαί-
κός ὁ ἀδαής, ἄπειρος, ἀδαήμων.

Laienbruder, der, ὁ δόκιμος
μοναχός.

laienhaft ἀδαής, ἀμαθής.

Laienpriester, der, ὁ κο-
σμικός ἱερεὺς.

Laien schwester, die, ἡ δό-
κιμος μοναχή.

Lake, die, —, πλ -n, ἡ ἄλμη,
ἄλμαλα [ἡ ἄρμη, σαλαμούρα].

Lakei, der, -en, πλ ὁ ἰδιό-
στουλος θεράπων [ὁ λακός].

Laken, das, -s, πλ —, ἡ σιν-
δώνη, τὸ σινδόνιον [τὸ σεντόνι].

Lakritze, die, —, πλ -n, ἡ
γλυκύρριζα, τὸ γλυκύρριζον [ἡ
γλυκύρριζα].

lallen ἀμὴ ψελλίζω.

Lallen, das, -s, ὁ ψελλισμός,
ἡ ψελλότης.

Lama, das, -s, πλ -s, (ζλ) ἡ
λάμα.

Lamberts nuss, die, τὸ χον-
δρὸν λεπτοκάρυον [τὸ χονδρὸ φόνυ-
τοῦκι].

lamentabel ἀειθόρητος, ἀξιο-
θρήνητος.

lamentieren ἀμὴ ὀδυρόμαι,
θρηνῶ.

Lamento, das, -s, ὁ ὀδυρμός,
θρήνος, τὰ κλαύματα.

laminieren μὴ ἑλασματοποιῶ.

Lamm, das, -es, πλ Lämmer
ἀρνίον [τό ἀρνί].

Lammchen, das, -s, πλ —
ἀρνάκιον.

Lammen ἀμλ γεννώ ἀρνόν, ἀ-
τοκῶ.

Lämmer braten, der, τὸ ἀρ-
έφιστόν, τὸ ὀπτὸν ἀρνίον.

Lämmer geier, der, (πτ) ὁ
τύπος, γυπίστος ὁ βαρδᾶτος.

Lämmer wolle, die, τὸ ἀρ-
μαλλίον, ὁ μαλλὸς ἀρνίων [ἡ
εἰσις].

Lammfell, das, ἡ ἀρνάκίς,
ρνέα [δορά].

Lammfromm γλυκύθυμος, πραῦς
ἀρνίον.

Lammzeit, die, ὁ καιρὸς ἀ-
τοκίας.

Lämpchen, das, -s, πλ —,
λυχνίον, λυχνίδιον [τὸ λυχνα-
ρίον].

Lampe, die, —, πλ -η, ὁ λύχ-
νός, ἡ λαμπτήρ, ἡ λυχνία [ἡ λάμπα].

Lampen docht, der, ἡ θρυαλ-
τήρ, τὸ ἐλλύχνιον [τὸ φωτόλ].

Lampen glas, das, ἡ ὕαλος
γυαλίς [τὸ γυαλί τῆς λάμπας].

Lampen händler, der, ὁ
νοπόλης.

Lampenhell φωτοφειγής, ὑπό
φωτον σωτιζόμενος.

Lampen licht, das, τὸ φῶς
γυαλίας, τὸ λυχνιαστὸν φῶς.

Lampen öl, das, τὸ λυχνέ-
ον [τὸ λυχνολαδόν].

Lampen röhre, die, ἡ καν-
νύβρα.

Lampenschirm, der, τὸ χαρ-
νύβρον, τὸ ἀνακαμψίφωτον.

Lampen stock, der, ὁ λυχ-
νός, λυχνοστάτης.

Lampen träger, der, ὁ λυχ-
νός, λυχνοφόρος.

Lamprete, die, —, πλ -η,
[ὁ] ὁ πετρομύζων [ἡ γαλειά].

Lancette, die, —, πλ -η, τὸ
φλεβοτόμον [τὸ νοστήριον].

Land, das, -es, πλ Länder,
ἡ γῆ, ἡ ξηρά, ἡ χώρα, ὁ τόπος.

ὁ ἐξοχικός τόπος, ἡ ἐξοχή, τὸ ἔδα-
φος, τὸ χωράφιον, ὁ ἀγρός. zu

Wasser und zu -e κατὰ γῆν καὶ
κατὰ θάλασσαν. das feste — ἡ

ξηρά, στερεά [ἡ στερεή]. ans —
setzen ἀποδιβάω εἰς τὴν ξηράν.

ans — steigen ἀποδιβάσθαι εἰς
τὴν ξηράν. auf dem -e κατ' ἐξο-
χόν, εἰς τοὺς ἀγρούς· εἰς τὴν ἐξο-
χὴν. das Leben auf dem -e ὁ

ἀγροτικός (ὁ ἐξοχικός) βίος. das

gelobte — ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας.

hier zu -e παρ' ἡμῖν, ἐν τούτῳ

τῷ τόπῳ. ausser -es ἔξω τῆς

χώρας, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. ausser

-es sein ἐκδημῶ. aus dem -e

verweisen ἢ des -es verweisen
ἐξορίζω, φυγαδεύω. ein Schiff

ans — ziehen νεώλκω, ἀνέλκω
πλοῖον εἰς τὴν ξηράν. aufs — zie-
hen μετοικίζομαι εἰς τὴν ἐξοχὴν.

Land adel, der, ὁ ἀγροδίατοι
εὐπατρίδαι.

Land arbeit, die, ἡ γεωργική
ἐργασία.

Land armee, die, ὁ στρατός
τῆς ξηράς.

Land bau, der, ἡ γεωργία.

Land bauer, der, ὁ γεωργός·
ὁ γεωπόνος.

Land beschreibung, die, ἡ
χωρογραφία, τοπογραφία.

Land besitz, der, ἡ γαιοκτησία

Land besitzer, der, ὁ γεω-
μόρος, γαιοκτήμων.

Land bewohner, der, ὁ ἀ-
γρότης, ἀγροδίατος.

Ländchen, das, -s, πλ —, ἡ
μικρά χώρα· ὁ μικρὸς τόπος· τὸ
μικρὸν γῆπεδον, τὸ χωραφάκιον.

Land dienst, der, ἡ κατὰ ξη-
ραν θητεία.

Landedelmann, der, ὁ εὐγενὴς ἀγρότης, ὁ ἀγρότης εὐπατρίδης.

Land eigentum, das, ἡ γαιοκτησία, τὸ ὑποστατικόν.

Land eigentümer, der, ὁ γαιοκτήμων, γεωμήτορ.

landeinwärts ἐπὶ πρὸς τὰ ἐνδοτερά, εἰς τὴν μεσόγειον πρὸς τὴν θηρὰν.

landen πλὴ ἀποδιᾶζω [ξεδαρκάρω]. // —, ἀ/s & ἀπλ ἀποδιᾶζομαι [ξεδαρκάρομαι].

Landen, das, -s, ἡ ἀπόδασις, ὁ ἀποδασμός.

Land enge, die, ὁ ἰσθμός.

Ländereien, die πλ, αἱ γαῖαι.

Länderkunde, die, ἡ γεωγραφία.

länderkundig ἔμπειρος τῆς γεωγραφίας, γεωγραφικός.

Länder sucht die, ἡ κατακτητικὴ μανία.

Länder tausch, der, ἡ ἀνταλλαγή χωρῶν.

Landes art, die, τὸ ἐπικώριον ἔθνος, τὸ ἐγχώριον ἔθνος.

Landes beschaffenheit, die, ἡ φύσις χώρας.

Landes beschreibung, die, ἡ τοπογραφία.

Landes brauch, der, τὸ ἔθιμον τόπου, τὸ ἐπικώριον ἔθος.

Landes fürst, der, ὁ ἄρχων χώρας, ὁ κυρίαρχος.

landesfürstlich κυριαρχικός, ἐξουσιαρχικός.

Landes gesetz, das, ὁ ἐγχώριος νόμος.

Landes grenzen, die πλ, τὰ μεθόρια χώρας.

Landes herr, der, ὁ ἄρχων χώρας, ὁ κυρίαρχος.

landesherrlich κυριαρχικός.

Landes herrlichkeit, ἡ-hoheit, die, ἡ κυριότης, ἡ ἐπικυρία.

Landes kind, das, τὸ ἐγγονιον τέκνον, ὁ, ἡ αὐτόχθων.

Landes kirche, die, ἡ ἐθνικὴ ἐκκλησία.

landeskundig εἰδημῶν τοῦ τόπου.

Landes münze, die, τὸ ἐπικώριον νόμισμα.

Landes mütter, die, ἡ, μ-τηρ τῆς χώρας, ἡ κυρίαρχος.

Landes obrigkeit, die, αἱ τοπικαὶ ἀρχαί.

Landes polizei, die, ἡ ἐγγόριος ἀστυνομία.

Landes religion, die, ἡ ἐπικώριος θρησκεία, τὸ ἐπικρατοῦν θρήσκευμα.

Landes sitte, die, τὸ ἐγγώριον ἔθος.

Landes sprache, die, ἡ ἐγχώριος γλώσσα.

Landes tracht, die, ἡ ἐγγώριος ἐνδυμασία, ἡ ἐθνικὴ στολή.

landesüblich ἐπικωριάζων, συνειθιζόμενος ἐν τῷ τόπῳ.

Landes vater, der, ὁ πατὴρ χώρας ὁ ἄρχων, ὁ κυρίαρχος.

Landes verrat, der, ἡ τῆς πατρίδος προδοσία.

Landes verräter, der, ὁ τῆς πατρίδος προδότης, ὁ ἀντιπατριώτης.

landesverräterisch προδοτικός τῆς πατρίδος, ἀντιπατριωτικός.

Landes verwalter, der, ὁ τοπάρχης.

Landes verwaltung, die, ἡ τοπικὴ διοίκησις.

Landes verweisung, die, ὁ ἐξορισμός, ἡ ἐξορία.

landesverwiesen ἐξοριστός.

Land festung, die, τὸ μεσόγειον φρούριον.

landflüchtig φυγὰς. — werden ἐξορίζομαι, φυγαδεύομαι.

Land fracht, die, ἡ ἐπικωρία μεταφορὰς.

Landfrieде, der, ἡ δημοσία
Landfrosch, der, ὁ χερσαῖος
Landgeistliche, der, ὁ ἱε-
 ρεὺς.
Landgericht, das, τὸ ἐπαρ-
 χιακὸν πρωτοδικεῖον.
Landgewächs, das, τὸ χερ-
 σιν.
Landgut, das, τὸ ἐξοχικόν
Landhandel, der, τὸ κατὰ
 ἐμπορίον.
Landhaus, das, ἡ ἐξοχικὴ οἰ-
 κία, ἔταυλις.
Landheer, das, ὁ στρατός τῆς
 γῆς.
Landjäger, der, ὁ πεζὸς χω-
 ρίτης.
Landjunker, der, ὁ ἀγρο-
 εὐπατρίδης, ὁ ἀρχοντοχω-
 ρίτης.
Landkarte, die, ὁ γεωγρα-
 φικός.
Landkreis, der, τὸ τμήμα
 τοῦ νομοῦ.
Landkrieg, der, ὁ κατὰ ξη-
 ραν πόλεμος.
Landkundig διάσημος, περιώ-
 ρος.
Landkutsche, die, ἡ ὁδοιπο-
 ρία. ἡ δημοσία ἀμαξία τὸ
 εἶναι.
Landläufig ἐπεχωριάζων, κα-
 τὰ τοὺς νόμους.
Landleben, das, ὁ ἀγροτικός
 βίος.
Landaller, der, -s, πλ —, ὁ
 πρόιος, στρόβιλος, ὁ αὐτός.
Landleute, die πλ, οἱ ἀγρο-
 τικοί.
Landlich ἀγροτικός, χωρικός,
 ἡ ἐγχώριος, ἐντόπιος, ἐπι-
 τοπικός. — **sittlich** νόμος
 καὶ ἡ καθεὶς τόπος καὶ συνήθεια.

Ländlichkeit, die, —, ἡ χω-
 ρικὴ ἀπλότης, ἡ ἀγροτικότης.
Landluft, die, ὁ ἐξοχικὸς ἀήρ.
Landmacht, die, ὁ στρατός
 τῆς γῆς.
Landmädchen, das, ἡ χω-
 ρικὴ κόρη, ἡ χωρίτις.
Landmann, der, -s, πλ -leu-
 te, ὁ ἀγρότης, χωρίτης, χωρικός
 [ὁ χωριάτης].
Landmark, die, τὰ ὄρια χωίρας
Landmessung, die, ἡ χω-
 ρομετρία, ἡ χωρομέτρησης.
Landmiliz, die, ἡ κατὰ ξη-
 ραν πολιτισυλαχία.
Landpfarre, die, ἡ ἐνορία
 χωρίου.
Landpfarrer, der, ὁ ἐφημέ-
 ριος χωρίου.
Landpflieger, der, ὁ τοπάρ-
 χης, ὁ ἐπαρχος.
Landplage, die, ἡ κοινὴ μάστις.
Landprediger, der, ὁ ἱερο-
 κληρὺς χωρίου.
Landrat, der, ὁ ἐπαρχος.
Landrecht, das, τὸ ἐγχώριον
 δίκαιον, οἱ ἐπεχώριοι νόμοι.
landrechtlich καθιερωμένος
 ἐν τῷ τόπῳ, νομοτισμένος.
Landregen, der, ἡ γενικὴ
 βροχή.
Landreise, die, τὸ κατὰ ξη-
 ραν ταξίδιον.
Landreiter, der, ὁ ἑριππος
 χωροφύλαξ.
Landrichter, der, ὁ ἐπαρ-
 χιακὸς δικαστής, ὁ πρωτοδικὴς.
Landtschaft, die, —, πλ -en,
 ἡ ἐπαρχία, ἡ χωροθεσία, ἡ τοπο-
 θεσία, ἡ τοπικὴ συνέλευσις, ἡ εἰ-
 κὼν χωροθεσία, τὸ τοπίον.
landschaftlich ἐπαρχιακός.
Landschaftsmaler, der, ὁ
 ζωγράφος τοπίων, ὁ τοπιογράφος.
Landsmalerei, die, ἡ τοπιο-
 γραφία, τὸ τοπίον.

Land schlacht, die, ἡ πεζομαχία.

Land schule, die, τὸ σχολεῖον χωρίου.

Land schul meister, der, ὁ διδάσκαλος χωρίου.

Land see, der, ἡ λίμνη.

Land seite, die, τὰ πρὸς τὴν ξηρὰν μέρη.

Land sitz, der, ἡ ἐξοχικὴ διαμονή· ἡ ἀγροικία, ἔπαυλις.

Land mann, der, -s, πλ. -leute, ὁ συμπατριώτης, ὁ ὁμοεθνής [ὁ συντοπίτης]. im Ausland an-sässiger — ὁ ὁμογενής.

Lands männin, die, —, πλ. -nen, ἡ συμπατριώτις, ὁμοεθνής.

landsmännisch ὁμοεθνής, ὁμόφυλος.

Lands mannschaft, die, ἡ ὁμοφυλία, ὁμοεθνία, τὸ σωματεῖον σπουδαστῶν.

Land soldat, der, ὁ στρατιώτης τῆς ξηρᾶς, ὁ πεζομάχος.

Land spitze, die, τὸ ἀκρωτήριον.

Land stadt, die, ἡ μεσόγειος πόλις· ἡ ἐπαρχιακὴ πόλις.

Land stände, die πλ. ἡ τοπικὴ συνέλευσις.

landständisch κοινοβουλευτικός.

Land steuer, die, ὁ ἐγγειος φόρος.

Land strasse, ἡ λεωφόρος, ἡ μεγάλη ὁδός.

Land streicher, der, ὁ ἀληγής, πλάνης, πλανοδίας, ὁ περιφερόμενος τυχοδιώκτης [ὁ σουρτούκης].

Land streicherei, die, ἡ ἀλητεία, ὁ πλάνης βίος.

Land streicherin, die, ἡ ἀληγίς, πλανήτις [ἡ σουρτούκισσα].

Land strich, der, τὸ τμήμα γῶρας.

Land sturm, der, ἡ ἐθνοφύρα.

Land tag, der, ἡ ἐγχώριος

συνέλευσις· τὸ ἐπαρχιακὸν βουλευτήριον· ἡ δίαίτα.

Landtags abgeordnete, der, ὁ βουλευτής.

Landtags abschied, der, ἀλγίς βουλευτικῆς περιόδου.

Landtags verhandlung, die πλ. τὰ πρακτικά τῆς βουλῆς συζητήσεως.

Land trauer, die, τὸ ἐθνικόν πένθος.

Land truppen, die πλ. στρατεύματα τῆς ξηρᾶς.

landüblich ἐπιχωριάζων, νομισμένος, καθιερωμένος.

Landung, die, —, πλ. -en, ἀπόδοσις· ὁ αποδρασμός, ἡ ἀντίδοσις [τὸ ξεσπάρτισμα]· ἡ πύρρισις [τὸ ἄκραγμα].

Landungs platz, der, ἡ ἐκβάθρα· ὁ πρόσφορος.

Land vogt, der, ὁ τοπάρχης, τοποτηρητής.

Land vogtei, die, ἡ τοπαρχία, ἡ χωροδιοποισία.

Land volk, das, οἱ ἀγροί, χωρίται.

land wärts ἐπὶ πρὸς τὴν ξηρὰν.

Land wehr, die, ἡ πρώτη ἰδέα.

Landwehr mann, der, ὁ στρατιώτης τῆς πρώτης ἐφεδρίας.

Land wein, der, ὁ ἐγγειος οἶνος.

Land wind, der, ὁ ἀπὸ ἀνέμος, ἡ ἀπογεία.

Land wirt, der, ὁ ζωοκόμος· ὁ ἀγρονόμος, ὁ γεωπότης.

Land wirtschaft, die, ἡ γεωτοκομία· ἡ γεωπονία, ἀγρονομία.

landwirtschaftlich γεωπονικός.

Land wohnung, die, ἡ ἐγχωρικὴ κατοικία.

Land zunge, die, ἡ ἀκρογῶνις.

lang (συγκρ. länger, υπερθ. der längste) μακρός [μακρός]. ἐπιτεταμένος, ἐκτενής, -er Weg ὁδὸς μακρά, -e Zeit χρόνος μακρός, ein -er Mann ἀνὴρ ὑψηλός. wie — ὧς πόσος τὸ μήκος; zehn Ellen — δεκαπηνυκταὶ τὸ μήκος. die Zeit wird mir — στενοχωροῦμαι, ἀνιώμαι, βαρύνομαι. er lag da so — er war ἔκειτο προμήκης καὶ τετανός, ἦτο ἐξηλωμένος μακρὸς πλατός, vor -en Jahren πρό πολλῶν ἐτῶν, seit -er Zeit ἐκ πολλοῦ, ἀπὸ πολλοῦ, -e Rede ἡ μακρολογία, μακρηγορία, ein -es Gesicht machen διαστρέφω τὸ πρόσωπον, μορφαῖω. (μτφ) -e Finger machen ὑπεξαίρω, κλέπτω [ἔγω μεγάλα νόγια, σουφρώνω], ein -es und Breites schwatzen ἀπεραντολογῶ, ἔγω λογοδιέρριαν, über kurz oder — ὕατον ἢ βράδιον [γληγορώτερα ἢ ἀργότερα], wer — hat (πρμ) lässt — hängen ὁ πολλὰ ἔχων καταναλίσκει καὶ πολλὰ // — ἐπρ (ἐπιτασσόμενον) ἐπὶ. eine Zeit — ἐπὶ τινα χρόνον. mein Leben — ἐπὶ ζωῆς μου.

langarmig μακρόχειρ [μακρογέρης].

langhändig μακρογένιος.

langheilig μακροσκελής.

langblättrig μακρόφυλλος.

langdauernd μακροχρόνιος, πολυχρόνιος.

lange ἐπρ ἐπὶ μακρόν, (ἐπὶ) πολὺν χρόνον, ἐπὶ πολὺ, πολὺν καιρόν· πολλὴν ὥραν. — vorher πολλῶ πρότερον [πολὺ προτίτερα]. — nachher πολλῶ ὕστερον, so — ἐπὶ τοσούτον, τόσα καιρόν· τόσην ὥραν· ἐφ' ὅσον, ἐν ὅσῳ, nicht — hernach οὐ πολλῶ ὕστερον. wie — ὧς ἐπὶ πόσον (χρόνον), πόσον καιρόν; so — als ἐφ'

ὅσον, ἐν ὅσῳ, schon — πρό πολλοῦ ᾤδη, ich habe Sie — nicht gesehen ἀπὸ πολλοῦ δέν σας εἶδον, noch — nicht πολλοῦ γε καὶ δεῖ, πολλοῦ ἀπέχει εἰσέτι [ἀκό, η κι' ἀκόμη].

Länge, die, —, τὸ μήκος, τὸ μακρὸς, zehn Ellen in der — δεκαπηνυκταὶ τὸ μήκος, der — nach κατὰ μήκος, τοῦ μακρούς, der — nach hinfallen πέλτοι προμήκης καὶ τετανός, πίπτει μακρὸς πλατός, auf die — ἐπὶ μακρόν, in die — ziehen παρατείνειν.

langen μὴ ἐκτείνειν, τείνειν. // —, ἀμὴ φθάνω, ἐξικνούμαι ἀρκῶ, ἐξαρκῶ, ἐκτείνω τὴν χεῖρα (nach etwas ἐπὶ τι).

Längen achse, die, ὁ κατὰ μήκος ἄξων, ὁ ἄξων τοῦ μήκους.

Längen grad, der, ἡ μοῖρα τοῦ μήκους.

Längen mass das, τὸ μέτρον μήκους.

länger συγκρ. τοῦ lang καὶ lange.

Lange weile, die, ἡ πλεῖστα, στενοχωρία.

langfingerig μικροδακτύλος.

langflügelig μακρόπτερος.

langfüssig μακρόπους [μακροπόδης].

langgestre kt προμήκης, τετανός.

langhaarig μακρόθριξ, μακρομαλλός.

Lang hals, der, ὁ γερανίος, ὁ μακροτράχηλος, [ὁ μακρολαβής].

langhalsig μακροτράχηλος, μακρολαιμὸς.

langjährig πολυετής, μακροχρόνιος.

langköpfig μακροκεφαλός.

länglich ἐπιμήκης [μαρουλός]. — rund μακροστρόγγυλος.

Langmut, die, —, ἡ μακροθυμία.

lang mütig μακρόθυμος, υπομονητικός.

Lang mütigkeit, die, —, ή μακροθυμία.

Lang ohr, das, -s, πλ -e, ό ωτώεις μακρόωτος, ό έχων μακρά ότα· ό όνος [ό γάϊδαρος]. (πρμ) ein Esel schilt den anderen — καλει χελώνη τούς βόας βραδυπόδας [είπ· ό γάϊδαρος τόν πετεινό κεφάλαι].

langohrig μακρά ότα έχων, μακρόωτος.

långs πρθ (μετά γεν. και ό ο τ.) κατά μήκος, τοῦ μακρους.

långsam βραδύς [αργός]. νοθωδής [ακαμάτης]. -er Schritt βήμα βραδύ. //—, έπρ βραδέως· ήσυχ, ήρέμα [σιγά σιγά, σιγανά, αχάλη· αχάλια].

Langsamkeit, die, —, ή βραδύτης· ή νοθρότης, νοθρεία.

Lang schläfer, der, -s, πλ —, ό πολύπνος, φίλυπνος [ό υπναρής, όπνιαρής].

Lang schläferin, die, —, πλ -nen, ή πολύπνος, ή φίλυπνος [ή όπνιαρ].

långschwänzig μακρόκερκος, μακροσυρος.

långst έπρ εκ πολλοῦ, από πολλοῦ· πρθ πολλοῦ.

långste υπερθ, τοῦ lang.

långstens έπρ επί πλείστον, επί μήκιστον το περισσότερον, τό πολῦ, κατά μέγιστον όρον· τό βραδύτερον [δε και δια].

Lang weile, die, ή άνία, πληθεις στενοχωρία, ό αηδισμός [ό βαρεμός].

langweilen μη άνιῶ, στενοχωρῶ, όδύζω, βαρόνω. **sich** — βαρόνομαι, άνιῶμαι, στενοχωροῦμαι [βαρύνεμαι].

langweilig πληκτικός, άνιαρός, βαρυντικός, βαρετός. //—, έπρ ανιαρῶς, βαρυντικῶς.

Langweiligkeit, die, —, ή ανιαρότης, πληκτικότητα, αηδία.

langwierig μακροχρόνιος, πολυχρόνιος, υπέρμακος.

Lang wierigkeit, die, —, τό μακροχρόνιον, ή υπέρμακος διάξεκία.

langwurzellig μακρόρριζος.

Lanze, die, —, πλ -n, τό δόρυ [τό κοντάρι].

Langen brechen, das, ή έπ' έππου λογχομαχία.

langenförmig λογχοειδής.

Langen reiter, der, ό θορυφῶρος, ό δορατοφόρος ιππεύς.

Langen spitze, die, ή αιχμή δόρατος.

Langen stoss, der, ή πληγή δόρατος, ή ολή λόγχης [ή κονταριά].

Lanzette, die, —, πλ -n, τό φλεβοτόμον [τό νυστέρι].

Lapidar stil, der, τό έπιγραμματικόν ύφος.

Lappalie, die, —, πλ -n, ή μικρολογία, τό παραμικρόν τι.

Läppchen, das, -s, πλ —, τό άποσπασμάτιον, τό βράχιον [ή κουρελάκι, τό λουριδάκι] — ein Ohr τό λοβόν ώτός, ό λοβός.

Lappen, der, -s, πλ —, τό έάκος, ή λακίς [τό κουρελι, λουριδι]. durch die — gehen άποδιδράσκω, όραπετεύω [τό κόσω λάσπη].

Läpperei, die, —, πλ -en, τό παραμικρόν τι, ή μικρολογία.

Läpper schuld, die, ή όχληρά όπειλή.

lappicht βακοειδής.

lappig κατερρακωμένος, βακωός [κουρελιαρής, κουρελιασμένος].

läppisch άδής, άνούσιος, άνοστος [σαχλός]. -es Zeug αηδία.

Lärche, die, —, πλ -n, ή -n baum, der, (φιλ) ή λαρίς.

fari, das, -s, ἡ μωρολογία.
n, der, -s, ὁ θόρυθος, ἡ
— schlagen σημαίνει εἰς
a. blinder — ἡ προσποίη-
ση εἰς τὰ ὄπλα ohne —
s: ἀθουρώς.

n bläser, der, ὁ σπερμο-

en ἀπὸ θορυθῶ, θορυθα-

ner, der, -s, πλ —, ὁ
ταῖος.

n glocke, die, ὁ κώδων
θόνου.

n macher, der, -s, πλ
θορυθοποιός, ταραχοποιός.

n vchen, das, -s, πλ —,
ies — τὸ εὐπρόσωπον ἄν-

ν, τὸ εὐεῖδές πλασματίον.

ve, die, —, πλ -n, ἡ νόμ-

εὐδρυν ἐντόμου. τὸ προσ-

ἡ προσωπίς [ἡ μουσοῦνα,
κάρα]. hässliche — πρόσ-

ιδεγυῖς. die — abnehmen
τὸ προσωπίον.

he, die, —, πλ -n, τὸ
ὑποδήματος.

iv aselής, λῆγνος.

ivität, die, —, ἡ ἀσελ-

αγνεία.

e, die, —, πλ -n, ἡ πρό-

προχῶ [ὁ μαστραπῆς].

κατακαπός [ἀποσταίμενος].

ἀδρανής, ἀκνός [ἀκαμάτης].

en* (lasse, lässtest, lässt

gelassen) μὴ ἀφίνω· κατα-

παιτῶ, κελεύω, προστά-

τάσσω παραγγέλλω. ποιῶ,

— Sie mich reden ἀφή-

τὰ ἀνέχεται. das lasse ich mir

gefallen! ἰδοὺ τί δὲν μοι ἀπαρέσκει!

αὐτὸ μάλιστ'! das lasse ich mir

nicht gefallen αὐτὸ δὲν παραδί-

χομαι. er lässt nicht mit sich

spassen δὲν ἀνέχεται ἀστεϊσμούς

[δὲν χωρατεύει, δὲν σηκώνει γω-

ρατά]. — Sie sich Zeit lassen

καίρῳ, μὴ σπεύδετε. etwas ge-

schehen — ἐπιτρέπω, παραδέλω

τι. lässt sehen ἄς ἴδωμεν [ἄ νὰ

ἴδωμεν]. — wir das gut sein ἄς

ἀφίσωμεν αὐτὴν τὴν ὁμιλίαν. —

wir das ἄλλα λόγια. — Sie sich

das nicht einfallen μὴ στοχα-

σθῆτε τοιοῦτό τι [αὐτὸ μὴ σας

πέραση ἀπὸ τὸν νοῦν]. — Sie sich

nicht stören μὴ ἐνοχλεῖσθε. μὴ

αἰστανθε. das lässt sich sagen

αὐτὸ δύναται νὰ λεχθῇ, δύναται νὰ

εἰπῇ τις αὐτό. da lässt sich ho-

ren αὐτὸ φαίνεται εὐλογον. dage-

gen lässt sich nichts sagen εἰς

ταῦτα δὲν ὑπάρχει ἀντίρρηση.

wenn es sich thun lässt εἰν γί-

νεται, εἰν εἶναι δυνατόν. er lässt

sich bitten θέλει παρακληθεῖς

im Stiche — καταλείπω ἐν τῷ

μέσῳ, παραιτῶ ἐν ἀμηχανίᾳ, κα-

ταπροδίδω [ἀφίνω εἰς τὰ κρῖα τοῦ

λουτροῦ]. in Ruhe — ἀφίνω ἡσυ-

χον. lass mich in Frieden! λεί-

πέ με! Blut — αἱμορροῶ. Haare

— πτερορροῶ, πτερορροῶ Was-

ser — οὐρῶ [κάνω τὸ νερὸ μου].

// —, ἀπὸ von seiner Meinung

— παραιτούμαι τὴν γνώμην μου.

von etwas nicht — οὐδαμῶς πα-

ραιτούμαι τι. sich —, sich vor

Freude nicht zu — wissen εἶμαι

ἐξω ἑαυτοῦ ὑπὸ χαρᾶς.

Lassheit, die, —, ἡ κόπωση,

ὁ κάματος. ἡ νοθρότης, ἡ χαυνό-

της [ἡ ἀκα, ατωσύνη].

lässig νοθρός, χαυνός ἐξθυμός,

ἀδρανής [ἀκαμάτης].

Lässigkeit, die, —, ἡ ἀδρά-
νεια, ἡ βραθυμία.

Last, die, —, πλ -en, τὸ βά-
ρος· τὸ φορτίον, τὸ φάρτωμα [τὸ
γομάρι]. τὸ ἔρμ· [ἡ σαβάνωρα].
(μτφ τὸ ἄχθος, τὸ βάρος. das
macht mir viele — αὐτό μοι δι-
δει παλὺ βάρος. einem etwas zur
— legen ῥίπτω τι εἰς βάρος τινός,
ἐπιρρίπτω τινί τι. die -en ol (θη-
μύσιοι) φόροι, οἱ θασμοί.

Lastadie, die, —, πλ -[e]n,
ὁ τόπος ἐκφορτώσεως.

lastbar φορτηγός, φορταγωγός,
σκευοφόρος, φορολογητός.

lasten ἀνὴ βαρύνω, πιέζω βα-
ρίως· ἔγω βάρος.

lastenfrei ἀνύδοτος, ἀφορολό-
γητος, ἀπηλλαγμένος θασμῶν.

Laster, das, -s, πλ —, ἡ κα-
κία, τὸ ἐλάττωμα.

Lästerer, der, -s, πλ —, ὁ
βλάσφημος· ὁ λοιδορός, ὁ συκο-
φάντης.

lasterfrei ἐλεύθερος ἐλαττω-
μάτων, ἄμειπτος, ἀνεπίληπτος
[ἀψευδάδιστος].

lasterhaft ἐλαττωματικός,
πλημμελής.

Lasterhaftigkeit, die, —,
ἐλαττωματικότητα, τὸ πλημμελές.

Lästerin, die, —, πλ -nen,
ἡ βλάσφημος, ἡ κακόγλωσσος.

Laster knecht, der, ὁ δοῦλος
τῶν κακῶν.

Laster leben, das, ὁ μικρός
(ὁ ἐξώλης) βίος.

lästerlich βλάσφημος· κακό-
γλωσσος· κακολόγος, κακόστομος.

Läster maul, das, τὸ βλάσφη-
μον (τὸ κακόν) στόμα, ἡ κακὴ
γλῶσσα, ἡ κακογλωσσία.

lästern μὴ βλάσφημῶ [βλαστη-
μῶ]. κακολογῶ.

Lästern, das, -s, ἡ βλασφη-
μία, αἱ βλασφημίαι· ἡ κακολογία.

Läster rede, die, ἡ βλασφη-
μία· ἡ κακολογία, αἱ ὕβρεις.

Läster schrift, die, ἡ σιλλο-
γραφία, ὁ σιλλος, ὁ λιθελλος.

Läster sucht, die, ἡ φιλοποι-
δορία, κακογλωσσία, κακοστομία
[ἡ γλωσσοφαγία].

Lästerung, die, —, πλ -en,
ἡ βλασφημία [ἡ βλαστημία]. ἡ κα-
κολογία, συκοφαντία.

lastervoll πλήρης κακῶν, ἐξ-
ώλης.

Läster zunge, die, ἡ κακὴ
γλῶσσα.

lästig ἐπχθής, φορτικός, ὄχ-
ληρός.

Lästigkeit, die, —, ἡ ἐπάγ-
θεια, φορτικότητα, ὄχληρότης.

Last pferd, das, ὁ σκευοφό-
ρος ἵππος.

Last schiff, das, τὸ φορτη-
γ(ικ)ὸν πλοῖον, ἡ φορτίε.

Last tier, das, τὸ σκευοφόρον
ζῷον, τὸ ὑποζύγιον.

Last träger, der, ὁ φέρων,
ἀχοφόρος [ὁ βασιτάξος].

Last vich, das, τὰ ὑποζύγια,
τὰ σκευοφόρα ζῷα.

Last wagen, der, ἡ φορτηγὸς
ἄμαξα, τὸ κάρρον.

Lasur, die, —, ἡ διαφανὴς ἐπι-
χρῶσις.

lasurblau κυανός, κυανόχρους.

Lasurfarbe, die, τὸ κυανόν
χρῶμα, ὁ κύανος.

lasurfarbig κυανόχρους.

Lasurit, der, -es, ὁ χαλκο-
κύανος· ὁ κύανος (λίθος) [τὸ λα-
ζούρι].

Lasur stein, der, (δρυ) ὁ κύα-
νος [τὸ λαζούρι].

Latein, das, -s, ἡ Λατινικὴ
γλῶσσα, τὰ Λατινικά. auf — λα-
τινιστί.

Lateiner, der, -s, πλ —, ὁ
Λατίνος.

lateinisch Λατινικός.

latent λαυθάνων, υποκρυπτό-
μενος.

laterat πλάγιος.

Laterne, die, —, πλ -n, ὁ
φανός [τὸ φανάρι]. magische —
ὁ μαγικός φανός, τὸ μαγικόν.

latinisieren μὴ ἐκλατινίζω.

Latinismus, der, —, πλ
-nen, ὁ Λατινισμός, τὸ Λατινικόν
ἱδίωμα.

Latinität, die, —, τὸ Λατινι-
κὸν ἦθος.

Latsche, die, —, πλ -n, τὸ
σασθρὸν ὑπόδημα, τὸ παλαιοπέδιλον
[τὸ καληροπάπουτσον]. τὸ βυπαρὸν
γόναιον [ἡ βρωμογοναίκα].

latschen ἀρς ἐπισύρω τοὺς
πόδας, σύρμαι.

Latsch gang, der, τὸ ἐπισε-
συρμένον βάδισμα.

Latte, die, —, πλ -n, τὸ πέ-
ταυρον, ἡ δοκίς [τὸ πατερόν, ἡ δο-
κίδα].

Latten μὴ δοκῶ [δοκαρίζω].

Latten werk, das, ἡ δόκωσις,
τὸ δόκωμα [ἡ δοκαρωσις].

Lattich, der, -s, ἡ θριδάς,
θριδακίνη [τὸ μαρούλι].

Latwerge, die, —, πλ -n,
[ιατρ] τὸ ἐκλείγμα, ἔκλεικτον. τὸ
ἀνωρέφημα, τὸ γλυκύεφθον [ἡ κομ-
πώστα].

Latze, der, -es, πλ Lätze, τὸ
στηθόδεσμον, ἡ στηθοδεσμία.

lau γλιάρος, ὑπόθερμος.

Laub, das, -es, τὸ φύλλωμα,
τὰ φύλλα.

laub bekränzt φυλλόκομος,
φυλλωτός.

Laube, die, —, πλ -n, ἡ σκιάς,
ἡ ἀναδενδράς [ἡ κρεβδανία, ἡ δρά-
να]. ὁ κατασταςος ἐξώστης, τὸ
ἐξώσταγον.

Lauben, der, -s, πλ —, (lyθ)
ὁ λευκίσκος.

Laub gang, der, ἡ φυλ-
λοσκηπής στοά, ἡ ἐπιμήκης ἀνα-
δενδράς.

Laub frosch, der, ὁ κηπαίος
βάτραχος, ὁ μάντις.

Laub holz, das, τὰ φυλλοφό-
ρα δένδρα.

Laub hütte, die, ἡ σκηνοπη-
γία (τῶν Ἑβραίων).

Laubhütten fest, das, ἡ ἐορ-
τὴ τῆς σκηνοπηγίας, τὰ σκηνοπη-
για (παρ' Ἑβραίοις ἡ τρίτη μεγά-
λη ἐορτὴ ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ).

laubicht φυλλοειδής, φυλλωτός.

laubig φυλλώδης, φυλλόκομος,
φυλλόσκηπος.

Laub thaler, der, τὸ (Γαλ-
λικόν) ἐξεδράχμον τάλληρον.

Laub werk, das, τὸ φύλλω-
μα, ἡ φυλλὰς.

Lauch, der, -s, πλ -e, τὸ
πράσον.

Lauer, der, -s, πλ —, ὁ στεμ-
φυλῖτης οἶνος, ὁ τρυγηφάνιος [ὁ
μαγγανίτης, ἡ λάγνηρη].

Lauer, die, —, ἡ κατασκοπὴ,
κατασκοπεύσις [τὸ βέγλισμα].

Lauerer, der, -s, πλ —, ὁ
κατάσκοπος, κατασκοπευτής.

lauern ἀμὴ κατοπεύω, κατα-
σκοπῶ [βιγίλλω]. καιροτηρῶ, και-
ροσκοπῶ, καιροφυλακῶ, караδοκῶ.
auf etwas — ἐποφθαλμιῶ εἰς τι
[τὸ ἔχω εἰς τὸ μάτι].

Lauf, der, -es, πλ Laufe, ὁ
δρόμος, ἡ δρομαία πορεία [τὸ τρέ-
ξιμον]. ἡ φορὰ, ὁ ροῦς. ἡ πορεία.
ὁ σωλήν. ἡ κάννα, ὁ αὐλός. τὸ
βεῖθρον, ἡ κοίτη (ποταμοῦ). ὁ πούς
(ἀγριμαίου ζώου). ἡ μουσικὴ τρο-
χαλή, ἡ ἀναπλοκὴ φωνῆς, ἡ τρο-
χалоφωνία. den — ändern ἀλ-
λάσσω δρόμον. — der Dinge ἡ
φορὰ τῶν πραγμάτων. im -e der
Zeit προϊόντος τοῦ χρόνου.

Laufbahn, die, τὸ στάδιον.

Laufbohne, die, ὁ δόλιχος
[τὸ ἀμπελοφάσσουλον].

Laufbursche, er, ὁ τῆδε
κἀκείσε ἀποστελλόμενος παῖς, ὁ
δρομας.

laufen* (laufe, läufst, läuft, lief gelaufen) aus τρέχω: δέω [τρέχω], ουζώ, όργω, mit allen Kraft — τρέχω ώ, έχω ποδών [τρέχω εις τά τέσσαρα], davon — εκτρέχω δραπέτεω [τό στρέβω], einen — lassen παραιτώ νινά: αποπέμνω νινά [τό δίδω δρόμον], glauben kommen έρχομαι δρομαίος [τρέχαιο], es läuft das Gerücht όψημ διατρέχει, das Fass läuft ό πλθος βέει [τό πιθάρι τρέχ-], das Licht läuft τό κηρόν καταρρέει, es läuft auf eins hinaus καταλήγει εις έν και τό αὐτό, sich müde — αποκάνω τρέχων [αποταύνομαι],

Laufen, das, -s, ὁ δρόμος [τὸ
τρέξιμον, ἡ τρεχάλα, τὰ τρεξιματα].

Läufer, der, -s πλ —, ὁ δρομέυς, ὁ δρομίας. ἡ μουσικὴ τροχάλη. ὁ τρελὸς (ζατρινίου).

Laufgraben, der, ἡ προσ-
τισις τάχος.

Laufgräber, der, ὁ ταφρῶ-
ρύτης, ὁ ὀπνομευτής.

laufig, ἢ läufisch ὁργῶν, σχο-
ζῶν, ταυριῶν.

Laufjunge, der, ὁ δροπύλας
παῖς.

Laufpass, der, τὸ διαβατήριον· τὸ φύλλον πορείας. einem den --geben ἀποπέμπω τινά. [τοῦ δίδω τὰ παπούτσια ἔς τὸ γέρι].

Laufzettel, der, τὸ ἐγκύκλιον
γράμμα, τὸ φύλλον πορείας.

Lauge, die, —, πλ -n, ἡ στα-
κτὴ κανία [ἡ ἀλυσίδα, ἡ ἀλουσιὰ].
ἡ κανία.

laugen μη βύπτω, ἐμδ' ἄλλω εἰς
στακτὴν γονίαν.

Laugen asche, die, ἡ βυπτική τέφρα [ἡ στάκτη].

Laugen salz, das, (χμ) τὸ ἀλ-
καλι, τὸ ἀλκάλιον, mineralisches
— ἡ σόδα, vegetabilisches — ἡ
πότassa.

Laugen tuch, das, τὸ σαπυρό-
πανον | τὸ πανί τῆς ἀλουσιᾶς |.

Laugen wasser, das, τὸ ὕ-
δωρ στακτῆς κονίας, ἡ ὑδαρὴς στα-
κτὴ κονία [ἡ ἀλουσιὰ].

Laubeit ἡ **Laugkeit**, die,
—, ἡ γλυκύτης.

laulich ὑπόθεσις, ἀκρογυῖα

Laulichkeit, die, —, τό κρά-
κραγλαρόν, ἡ γλῆαρότης.

Laune, die, —, πλ. -ν. ἡ διά-
θεσις [τὸ κέφι]. ἡ ἰδιότητα
ist bei — εἶναι εὐδιάθετος; [εἶναι
τὸ κέφι]. (bei) guter — sein ἔχει
διάθεσιν. schlechte — ἡ δυσθε-
σίᾳ, κακῇ διάθεσιν. gute — ἡ εὐθε-
σίᾳ, εὐδιάθεσιν [τὸ κέφι].

launenhaft ἰδιότροπος.

Launenhaftigkeit, die, —
 ἡ ἰδιότροπία, ὁ ἰδιότροπος χαρακτήρ.

launig εὐθυμος [χαλόμενος] ἀ-
σταῖος.

launisch ἰδιότροπος, παρὰξενος.

Laus, die, —, πλ Läuse, 3
φθείρ [ή ψείρα].

lauschen και ἀκροῦμαι προσ-
κτικῶς, προσέχω [ἀποσεκράζομαι]
ὠτακουστικῶς.

Lauscher, der, -s, πλ —, ὠταχουστής.

Läuse krankheit, die, *phlegmatis.*

lausen μὴ φθειρῶ [φτειρῶ
ξεφτειρῶ]. **sich** — φθειρῶμαι =
[φτειρῶμαι; ξεφτειρῶμαι].

lausig φθειρωδής [φθειρωδής
κονιδιάρης]. | μετ. ἄλλιος, οὐδενός
| ὑπὸ φθοράς [κακοροφίος].

Lant. der. -es, πλ. -e, ὁ ἡ γυνή

ος. keinen — von sich
λένω ἄφωνος· οὐδὲ γὰρ λέ-
γάω τοιμουδιά].

μεγαλοφώνος· ὁξύς, ἔντο-
νός· ἀκουστός· πασίγνω-
στόδηλος· πάγκωνος· δη-
nit -er Stimme γεγωνυία
μεγαλοφώνως. — wer-
νόμαι· γνωστοποιούμαι,
ῥμαι. //—, ἐπρ γεγωνυία τῇ
γαλοφώνως [ἔνυατά·] δη-
φανερῶς [φανερὰ]. //—,
εν), συμφώνως, συνῶδ'·
— dieses Gesetzes δυ-
του τοῦ νόμου.

ar δημόσιος, διαθρυλού-
die, —, πλ -n, τὸ βάρ-
βάρβιτος [τὸ λαγοῦτον].
ἀμὴ ἤχῳ, παρέχω ἤχον·
καὶ φαίνομαι. ἔχω, ἐκ-
sein Brief lautet also
λή του ἔχει ὧδε. die
ten — nicht günstig
δὲν εἶνε εὐνοϊκαί.

μὴ ἤχῳ κωδωνίζω
ἤχῳ. mit allen Glo-
κρούω πάντας τοὺς κώ-
s lautet zur Kirche ὁ
ἐκκλησίας ἤχει.

n, das, -s, ἡ ἤχσις· ἡ
ουσία.

nist, der, -en, πλ -en,
στής, ὁ παλῶν τὸ βάρ-

n macher, der, -s, πλ
ρβιτοποιός.

n schläger, ἡ -spie-
δ βαρβιτιστής.

καθαρός, ἀμιγής, ἀκραί-
φ) ἀληθής, ἀψευδής. //—,
ρῶς, κατὰ πάντα, ὅλως,
λλο ἤ, μόνον. — Gold
καθαρός, ἀπεφθός. das
Lügen αὐτό εἶνε ὅλα
— Wein οἶνος ἄκρατος.

Läuterer, der, -s, πλ —, ὁ
δωλιστής [ὁ λαγαριστής].

Lauterkeit, die, ἡ καθαρό-
της· ἡ ἀμιξία, τὸ ἀδόλον.

läutern μὴ ἐκκαθαίρω, διακα-
θαίρω, καθαρίζω [ξεκαθαρίζω]·
δωλλίζω, κατασταλάζω [λαγαρίζω,
σουρώνω, σουρολογῶ].

Läuterung, die, —, πλ -en,
ἡ ἐκκαθαρσις [τὸ ξεκαθάρισμα]· ἡ
δωλίσσις, ὁ δωλισμός [τὸ λαγάρι-
σμα].

lautlos ἄφωνος, ἀσθογγος. -e
Stille σιωπὴ βαθεῖα. //—, ἐπρ ἄ-
φώνως ἀψοφῆτι.

Lautlosigkeit, die, —, ἡ
ἀφωνία, ἡ ἀπουσία ἤχου.

lauwarm χλιαρός, ὑπόθερμος
[χλιός].

Lava, die, —, πλ Laven, ὁ
ρύαξ, ἡ λάβα.

Lavaglas, das, (ὄρυκτ) ὁ ὄψια-
νός, ὁ θαλίτης.

Lava strom, der, ὁ ρύαξ πυρός.

Lavendel, der, -s, (στλ)
στοιχάς· ἡ λαβαντίς [ἡ λεβάντα].

Lavendel öl, das, τὸ ἔλαιον
λαβαντίδος [τὸ καραμπάσι].

lavieren μὴ ἐκπλύνω (χρῶμα).
//—, ἀμὴ & ἄμς πλαγιαίζω, λοφη-
πλοῶ [κόμτω βόλταις]. προβαίνει
περισκεμμένως.

Lawine, die, —, πλ -n, ἡ
νιροστιβάς, ἡ κατακυλισμένη σω-
ρελα χιόνος.

lax χαλκός, ἀνεμμένος.

Laxheit, die, —, ἡ χαλαρό-
της· ἡ ἐκλυσσις.

laxieren μὴ ὑπάγω τῇ κοι-
λίαν, διαρροίζω, καθαίρω διὰ κα-
θαρσίου [πουργάρω] //—, ἀμὴ
καθαίρομαι διὰ καθαρσίου, διαρ-
ροίζομαι.

Laxieren, das, -s, ἡ ὑπαγω-
γὴ τῇ κοιλίᾳ, ἡ κάθαρσις. zum
— einnehmen πίνω καθάρσιον.

das — haben έχω κοιλιολυσίαν, εικοιλιστήτα.

Laxiermittel, das, τό καθάρσιον.

Lazarett, das, -es, πλ -es, τό νοσοκομειόν.

Lebehoch, das, -s, πλ -s, τό ζήτην ἢ φιλοτιμία, ἢ πρόποσις.

Lebemann, der, -s, πλ -s, ὁ καλὸς ἄνθρωπος ὁ ἀσπιδάιτος.

Leben, das, -s, ὁ βίος, ἡ ζωή.

langes — ἡ μακροβιότης, μακροζωία. sein — für einen lassen

θυσιαῖν τὴν ζωὴν μου ὑπὲρ τινος. etwas ins — rufen διδοῦν ζωὴν

(γέννησιν) εἰς τι. der Kampf auf — und Tod ὁ ἀγὼν περὶ ζωῆς

καὶ θανάτου. etwas für sein — gern thun ἀγαπῶ τι ἐμμανῶς.

mit Leib und — ψυχῇ τε καὶ σώματι. mit Leib und — nicht

οὐδαμῶς, κατ' οὐδένα τρόπον. am — strafen τιμωρῶν διὰ θανάτου.

etwas nach dem — zeichnen ἔγγραφω τι καθ' ὑποδείγματι τῆς ζωῆς φύσεως. die Kunst ist lang

und das — kurz ἡ μὲν τέχνη εἶναι μακρά ὁ δὲ βίος βραχύς. dieses

(jenes) — ὁ ἐν ἑαυτῷ βίος. unerträgliches — βίος ἀβιωτός.

ζωὴ ἀσπιδής. sein — daran (ἢ aufs Spiel) setzen παρακινδυνεύω τὴν ζωὴν μου. mein — ! ψυχή μου! ζωή μου!

Leben ἀπὸ ζωῆς, εἶμαι ἐν τῇ ζωῇ. ὑπάρχω. βιωτέω, διαίτωμαι. ἀποκονομεῖμαι, ἐξοικονομεῖμαι. von

seiner Arbeit — ζωὴ ἀπὸ τῆς ἐργασίας μου. er lebt in den Tag

hinein ἢ ὅπως τούτῃ. er lebt von der Hand in den Mund ἐπὶ βίον ἡμερησίον [ἢ ἡμεροδουλίαν μεροπαγίαν].

hier ist teuer — ἐνταῦθα ὁ βίος εἶναι δαπανηρός. er hat zu —

ἔχει πόσον ζωῆς, ἔχει τὰ πρὸς τὸν βίον. da ist er wie er lebt und

lebt εἶναι αὐτός αὐτότατος, εἶναι αὐτός αὐτούσιος. so wahr ich lebe

αὐτῷ ζῶντι, νὰ χαρῶ τὴν ζωὴν μου. lebe wohl! ὑγιαίνει! ἔχει

ὕψος! es lebe der König! ἔστω ὁ βασιλεὺς! einen — lassen τι

εἰς ὑψέαν τινός. der Hoffnung — ζωὴ ἐν τῇ ἐλπίδι, ἔχω δι' ἐλπίδος.

er lebt nur den Wissenschaften εἶναι ψυχῇ καὶ σώματι ἀφιερωμένον εἰς τὰς ἐπιστήμας.

lebend ζῶν, βιωτέων [ζωόντων]. lange — μακρόβιος, μακροζωος. keine — e Seele οὐδεμία

(ζῶσα) ψυχῇ. οὐδεμία ψυχῇ γεννητή.

lebendig ζῶν. ζωός [ζωόντων]. ζωηρός, ζωτικός. — nach

ζωοποιῶν, ζωογονῶν. wieder — machen ἀναζωογονῶν, ἀναζωοποιῶν.

wieder — werden ἀναζῶν, ἀναζωογονοῦμαι [ἀνασταίνωμαι, ἀναζωοτανεύω]. — es Holz χλωρὰ ἔσται.

// —, ἐπερ ζωῶντος, ζωτικῆς ζωηρόως.

Lebendigkeit, die, —, ἡ ἐν ψυχῇ ζωηρότης, ζωή.

Lebendigmachung, die, —, ζωοποίησις, ζωογονία, ζωογόνησις.

lebenlang, mein — ἐπὶ ζωῆς μου, δι' ὅλον μου τὸν βίον.

Lebensabend, der, ἡ ἔσχατος τοῦ βίου, αἱ τοῦ βίου ἡμέραι.

Lebensalter, das, ἡ ἡλικία.

Lebensart, die, ἡ βιωτική διαίτα. οἱ τρόποι, ἡ συμπεριφορά.

weichliche ἢ ὑπρίγη — τὸ ἀσπιδάιτον, ἡ ἀσπιδάιτα, ἡ ἀσπιδάιτι.

streng — τὸ σκληροδίαιτον, ἡ σκληροπαγία.

Lebensbahn, die, τὸ στάδιον τοῦ βίου.

Lebensbaum, der, (φύλον) ἡ οὐα, τὸ θύον [ἢ θούγα].

Lebensbedingung, die, ὁ ζωτικός ὁρος.

Jungfrau, die, ἡ παρθένος ἡ κορη, ἡ δεσποινίς, νεάνις, die heilige — ἡ ἁγία παρθένα.

Jungfräulich παρθενικός.

Jungfräulichkeit, die, —, ἡ παρθένα, παρθενικότης.

Jungfrauschaft, die, —, ἡ παρθένα, die — nehmen διαπαρθένειν, διακορῶν [ἐπαρθενεύω].

Junggesell, der, ὁ ἡθεός, τὸ ἄγων γερόντιον [τὸ γερντοπαλ-ἄγων].

Junggesellen leben, das, ὁ ἄγων ὁ ἡθεός βίος.

Junggesellen stand, der, ἡ γυναικα, ἀγαμία.

Jüngling, der, -s, πλ -e, ὁ νεανίας.

Jünglings alter, das, ἡ ἰδὴ, ἡ ἐφιδίχη ηλικία, ἡ νεότης [τὰ νεώτα, τὰ νεώτα].

Jüngst ἐπὶ νεωστὶ, ἄρτιος, ἐσχατός, προσφατός.

Jüngste (die jung) νεώτατος, ἄρτιος, πρόσφατος, das -e Ge-richt ἡ δευτέρα παρουσία.

Juni, der, -s, ὁ Ἰούνιος.

junior νεώτερος.

Jünke, die, —, πλ -n, ἡ βα-σιλική [ἐπὶ τῇ βασιλικῇ].

Junker, der, -, πλ —, ὁ εὐγενὴς νεανίας, τὸ χωρικὸν ἀριστοκράτην, ὁ ἀρχοντογενιάτης.

Junker haft, ἡ -lich, ἡ -mässig ἱπποτικός, εὐγενικός, γυναικός, —, ἐπὶ δίκην εὐπα-θείας, ἱπποτικός.

Junta, die, —, πλ -ten, ἡ σύναξις, συνέλευσις (ἐν Ἰσπανίᾳ).

Jupe, die, —, πλ -n, τοῖς ὁ περισκελὴς [τὸ Ἰπνόν].

Jura, die πλ, τὰ νομικά, ἡ νομι-κὴ — εὐδοκίαν σπουδάζει νομικά.

juridisch νομικός, δικανικός.

Jurisdiktion, die, —, ἡ δι-καστία, ἀρμοδιότης (δικαστοῦ).

Jurisprudenz, die, —, ἡ νο-μική.

Juri-st, der, -en, πλ -en, ὁ νομικός.

Jur'stere, die, —, ἡ νομική.

juristisch νομικός, -e Fakul-
tät ἡ νομικὴ σχολή.

Jury die, —, πλ Juries, τὸ δι-καστήριον τῶν ἐνόρκων, τὸ ἀγωνα-δικεῖον, ἑλλαδοδικεῖον, αἱ ἀγωνα-δικαί.

Jus, das, —, τὸ δίκαιον, τὰ νομικά.

just ἐπὶ ἀκριβῶς.

justieren πλ ἰσοσταθεῖν, ἰσο-στατῶ, ἐξισῶ [κάνω ἀρίστη].

Justieren, das, -s, ἰσοστ-
τησις, ἰσοσταθμία, ἐξισωσις [τὸ ἀ-
ρίστημα].

Justierer, der, -s, πλ —, ὁ
σταθμιστής, ἐξισωτής [ὁ ἀγριαριστής].

Justierung, die, —, πλ -en, ἡ ἰσοσταθμίζωσις, ἰσοστάτης, ἐξ-
ισωσις [τὸ ἀρίστημα].

Justier wage die, τὸ χρητή-
ριον σταθμίων [ὁ βεζίνης].

Justifikation, die, —, πλ
-en, ἡ δικαιολογία, δικαιοσύνη.

Justiz, die, —, ἡ δικαιοσύνη,
τὰ δικαστήρια.

Justiz behörde, die, τὸ δικα-
στήριον.

Justiz kanzlei, die, τὸ γρα-
φεῖον δικαστηρίου.

Justiz kollegium, das, αἱ
δικασταί, τὰ δικαστήρια.

Justiz minister, der, ὁ ὑπουρ-
γὸς τῆς δικαιοσύνης.

Justiz ministerium, das, τὸ
ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης.

Justiz mord, der, ὁ φόνος
ἀνόλου καταδίκου.

Justiz pflege, die, ἡ ἐνέσκη-
σις τῆς δικαιοσύνης.

Justiz rat, der, ὁ δικαστικὸς
σύμβουλος.

Justiz sache, die, ἡ δικαστικὴ υπόθεσις.

Justiz wesen, das, τὰ δικαστικά.

Juwel, das, -s, πλ -en, τὸ πολυτίμον κόσμημα· τὸ κειμήλιον· ὁ πολυτίμος λίθος.

Juwelen handel, der, ἡ ἐμπορία πολυτίμων κοσμημάτων, ἡ ἀδαμαντοπωλία.

Juwelen händler, der, ὁ ἀδαμαντοπώλης.

Juwelen kästchen, das, ἡ ἀδαμαντοθήκη.

Juwelen uhr, die, τὸ ἀδαμαντοκόλλητον ὠρολόγιον.

Juwelier, der, -s, πλ -e, ὁ ἀδαμαντοπώλης.

Juwelier kunst, die, ἡ ἀδαμαντουργία· ἡ χρυσοχοΐα.

Juwelier laden, der, τὸ ἀδαμαντοπωλεῖον.

Jux, der, -es, πλ -e, ἡ ἀστενότης [τὸ καταρκισιλικί].

K

(Λέξεις μὴ εὐρίσκομένας ἐν τῷ στοιχείῳ K ζητητέον ἐν τῷ στοιχείῳ Q.)

Kabacke, die, —, πλ -n, τὸ εὐτελές· οἶνονευματοπωλεῖον [ἡ παληοταβὴ να] ὁ ἄθλιος οἰκίσκος· τὸ καταγώνιον.

Kabale, die, —, πλ -n, ἡ μηχανορραφία, δολοπλοκία, ῥαδιουργία.

Kabalenmach r, der, -s, πλ —, ὁ μηχανορράφος, δολοπλόκος.

Kabbala, die, —, ὁ καθβαλισμός.

Kabbalist, der, -en, πλ -en, ὁ καθβαλιστής.

kabbalistisch καθβαλιστικός.

kabbeln ἀμὴ ἐρίζω, φιλονικῶ, λογομαχῶ.

Kabel, das, -s, πλ —, ὁ κάλως, τὸ καλωδίου [τὸ παλαμάρι]. Telegraphen- ὁ τηλεγραφικὸς κάλως.

Kabeljau, der, -s, (ixθ) ὁ γάδος, μαξίνας, μαξίνης, ἀντακάτος.

Kabel länge, die, τὸ μήκος κάλου (=120 ὀργυια).

Kabel tau, das, ὁ κάλως [τὸ παλαμάρι].

Kabinet, das, -s, πλ -e, τὸ

κατοικητήριον, διακτητήριον· τὸ σπουδαστήριον, ἀναγνωστήριον. ἡ δωμάτιον περιέργων πραγμάτων· τὸ ἀνακτοβούλιον· τὸ ὑπουργεῖον συνταγματικῶν γαυρῶν.

Kabinets befehl, der, τὸ ἀνακτορικὸν διατάγμα.

Kabinets minister, der, ὁ ὑπουργὸς ἡγεμόνος.

Kabinets rat, der, ὁ ἀνακτορικὸς σύμβουλος.

Kabinets stück, das, (μπε) τὸ ἀξιοπερίεργον ἀντικείμενον.

Kabriolett, das, -s, πλ -n, τὸ μόνιππον δίτροχον ὄχημα.

Kachel, die, — πλ -n, ἡ κλίθεος, ὁ κέραμος (κλιθάνου).

Kachel ofen, der, ὁ κλιθόστρωτος κλιθάνος.

kacken ἀμὴ κακῶ, ἀποπαθεῖν, γέμειν.

Kadaver, der, -s, πλ —, τὸ πτώμα ζῴου [τὸ κουφάρι].

Kadenz, die, —, πλ -en, τὸ προτελευταῖον μέλος, τὸ προεξήκον.

Kadett, der, -en, πλ -en, ὁ

μαθητῆς στρατιωτικῆς σχολῆς· ὁ εὐέλπιδας, ὁ δόκιμος.

Kadet en haus, der, ἡ σχολὴ τῶν εὐελπίδων.

Kadetten korps, das, τὸ σώμα τῶν εὐελπίδων.

Kadetten schule, die, ἡ σχολὴ τῶν εὐελπίδων.

Kadmium das, -s, (χμ) τὸ καδμίου.

Käfer, der, -s, πλ —, ὁ κάνθρος, ὁ σκάραβος [ὁ ἀσκαθαρός, ἡ καθρογραμμούνα].

Käfer laver, die, ἡ κόμπτ [ἡ καυτὰ].

Kaffee, der, -s, ἡ κοφέα, ὁ καφεῖν, τὸ καφεῖον, καφενεῖον.

Kaffee baum, der, τὸ καφεῖον δένδρον, ἡ κοφέα.

Kaffee bohne, die, ὁ κόνκος τοῦ καφέ.

kaffee braun ὁμοίχρους πρὸς καφέ, καφεχρους [καφετὺς].

Kaffee brett, das, ὁ δίσκος τοῦ καφέ.

Kaffee geschirr, das, ἡ συσκευή τοῦ καφέ [τὸ σερβίτιο τοῦ καφέ].

Kaffee händler, der, ὁ καφεπώλης.

Kaffee haus das, τὸ καφεῖον, καφενεῖον.

Kaffee kanne, die, ἡ προχὸς τοῦ καφέ, ἡ καφεχὸν [τὸ ὑμπρίκι τοῦ καφέ].

Kaffee klatsch, der, αἱ φλυαφαὶ κατὰκρίσεων γυναικῶν.

Kaffee mühle, die, ὁ μύλος τοῦ καφέ.

Kaffee pauke, die τὸ φρύγετρον τοῦ καφέ [τὸ καθουρντιστήρι τοῦ καφέ].

Kaffee satz, der, τὸ κατακάθισμα τοῦ καφέ.

Kaffee schale ἴδιαι Kaffeetasse

Kaffee schwester, die, ἡ

καφεπότις. (μτφ) τὸ φλυαρον γυναικῶν.

Kaffee tasse, die, τὸ φιάλιον τοῦ καφέ [τὸ σιλιτζάνι].

Kaffee trichter, der, τὸ χωνὸν τοῦ καφέ.

Kaffee trommel, die, τὸ φρύγετρον τοῦ καφέ [τὸ καθουρντιστήρι τοῦ καφέ].

Kaffee wirt, der, ὁ καφεπώλης [ὁ καφετζής].

Kaffee zeug, das, τὰ σκεύη τοῦ καφέ [τὸ σερβίτιο τοῦ καφέ].

Käfig, der, -s, πλ -e, τὸ ζωγρεῖον, ἡ ἐγκλειστρα (ζώων)· ὁ κλωβός· τὸ κλωβίον [τ. κλουβί]. in den — stecken ἐμβαλῶ εἰς κλωβόν.

Kaftan, der, -s, πλ -e, ἡ τουρκικὴ χλανίς, ὁ κάνδυς [τὸ καυτάνι].

kahl φαλακρός, ἄτριχος [καρφλός]· φίλος, μαδαρός, γυμνός. -e Gegend τοῦτος γυμνός, μαδαρός, ἔρημος. -e Entschuldigung πρόφασις κενή.

Kahlheit, die, —, ἡ φαλακρία, φαλακρότης ἡ φιλότης, γυμνότης. (μτφ) ἡ κενότης, τὸ ἄχαρι [ἡ ἀνοστιά]. — einer Gegend ἡ γυμνότης τοῦτου.

Kahl kopf, der, ὁ φαλαντίας, φα ακρός [ὁ καρσφλός].

kahlköpfig φαλακρός, φαλαντικός [καρσφλός].

Kahn, der, -s, ἡ λάμπη [ἡ μούγλα τοῦ κρασιοῦ].

kahmen μὴ σχηματίζω λάμπην [μουχλιάζω].

kahlig κεκαλυμμένος ὑπὸ λάμπης [σκεπαμένος ἀπὸ μούγλιν].

Kahn, der, -s, πλ Kähne, ὁ λέμβος [ἡ βάρκα].

Kahn führer, der, ὁ λεμβούχος [ὁ βαρκάρης].

Kaiser, der, -s, πλ —, ὁ αὐ-

τοκράτωρ. (μτρ) um des -s Bart streiten μάχομαι περί ὄνου σκιάς.

Kaiser burg, die, ἡ αὐτοκρατορικὴ διαμονή, ἡ αὐτοκρατορία.

Kaiser haus, das, ὁ αὐτοκρατορικὸς οἶκος.

Kaiserin, die, —, πλ -nen, ἡ αὐτοκράτειρα.

Kaiser krone, die, τὸ αὐτοκρατορικὸν στέμμα.

kaiserlich αὐτοκρατορικὸς. — **königlich** καيسαροβασιλικός.

Kaiser reich, das, ἡ αὐτοκρατορία.

Kaiser saal, der, ἡ αὐτοκρατορικὴ αἴθουσα.

Kaiser schnitt, der, (ιατρ) ἡ καισαρία τομή (ἐγκυῦν γυναικὸς).

Kaiser sitz, der, ἡ αὐτοκρατορικὴ ἔδρα.

Kaiser staat, der, ἡ αὐτοκρατορία.

Kaisertum, das, -s, πλ -tüm, ἡ αὐτοκρατορία.

Kaiser würde, die, τὸ αὐτοκρατορικὸν αξίωμα.

Kajüte, die, —, πλ -n, ὁ πρυμναῖος θαλαμίσκος· ὁ κοιτωνίσκος [ἡ κοκέτα].

Kakadu, der, -s, πλ -s, ὁ κακάτος ψιττακός.

Kakao, der, -s, τὸ κακάον.

Kakao baum, der, τὸ κακαοφόρον δένδρον.

Kakao schote, die, ὁ λοβὸς κακάου.

Kakerlak, der, -s, πλ -en, ὁ λευκίας (ἀνθρωπος λευκὸν μὲν ἔχων τὸ σῶμα, μεταξοειδὴ δὲ τὴν κόμην καὶ ἐρυθροὺς τοὺς ὀφθαλμούς).

Kaktus, der, —, πλ —, (φτλ) κάκτος.

Kalamität, die, —, πλ -en, ἡ συμφορὰ, τὰ θανά.

Kalauer, der, -s, πλ —, τὸ λογαπαίνγιον.

Kalb, das, -es, πλ Kälber, ὁ μόσχος, τὸ μοσχάριον [τὸ μουσκάρι]· ὁ νεβρός [τὸ ἐλαφάκι]. (μτρ) τὸ ἀνοηταῖνον μεϊράκιον. mit fremdem -e pflügen ἀγάλλομαι ἀλλοτρίοις πτεροῖς, ἐπιδεικνύμαι διὰ ξένων πρα·μάτων.

Kälbchen, das, -s, πλ —, τὸ μοσχίον, τὸ μοσχάρδιον [τὸ μουσκάκι].

Kälberei, die, —, πλ -en, τὸ ἀνοήτευμα, ἡ ἀνοησία [ἡ τριλοκοπία].

Kälber braten ἴδε Kalbsbraten.

Kälber gekröse, das, τὸ μεσεντέριον μόσχου.

Kälber magen, der, ἡ πυτία [ἡ πυτία].

kälbern ἀμὲ ἀνοηταῖνω [τριλοκοπῶ].

Kalb fell, das, ἡ μοσχί [ἡ μουσκαρήσια προβεία]. τὸ τρυπάνον. dem — folgen γίνονται στρατιώτης.

Kalb fleisch, das, τὸ μόσχειον κρέας.

Kalb l der, das, τὸ μόσχειον σκύτος [τὸ μουσκαρήσια πετα].

kalbledern ἐκ μοσχέλου δερμάτος.

Kalbs braten, der, τὸ μόσχειον κρέας ὁ τὸν [τὸ μουσκαρήσιον].

Kalbs brühe, die, τὸ μόσχειον ζωμευμα.

Kalbs gekröse, das, τὸ μεσεντέριον μόσχου.

Kalbs keule, die, τὸ μόσχειον ὀπισθομήριον [τὸ μουσκαρήσιον μερί].

Kalbs kotelett, das, τὸ μόσχειον πλευρίον ὀπτόν.

Kalbs kopf, der, ἡ μοσχία κεφαλὴ.

Kalbs milch, die, ὁ θόμος μό-

σγου [τὰ γλυκάδια μουσκαριού].

Kalbsnierenbraten, der, ὁ μύσχειος νεφρός ὀπίσθιος.

Kalbs wurst, die, ὁ μύσχειος ἀλλᾶς [τὸ μουσκαρήσιο λουκάνικο].

Calcination, die, —, πλ -en, ἡ ἀσβεστοποίησις.

calciniere μὴ ἀσβεστοποιῶ.

Kaldaunen, die πλ, τὰ ἐδάδια ἐγκαλῖα, τὰ ἐντόθια, τὰ κολοκοδόκαλα [τὰ σωθικά].

Kaldaunen händler, der, ὁ ἐντεροπωλὴς.

Kaleidockop, das, -s, πλ -e, τὸ καλεϊδοσκόπιον, γωνιοσκόπιον.

kalekutisch -er Hahn ὁ Ἰνδικὸς ἀλεκτρυών.

Kalender, der, -s, πλ —, τὸ ἡμερολόγιον [ὁ καζαρίης]. neuer aller — ἡ νέα, παλαιὰ χρονολογία.

Kalesche, die, —, πλ -u, ἡ ἐλαφοκίνητος ἀρμάμαξα.

Kalfaterer, der, s, πλ —, ὁ πακτωτής [ὁ καλαράτης, καλαφατιστής].

kalfatern μὴ διανᾶσαι, πακτῶ [καλαρατίζω].

Kalfatern, das, -s, τὸ πάκτωμα, ἡ πάκτωσις [τὸ καλαφάτισμα].

Kali, das, -s, (χμ) τὸ κάλι, τὸ ὀξείδιον τοῦ καλίου. kaustisches — τὸ καυστικόν κάλι.

Kaliber, das, -s, πλ —, ἡ διάμετρος πυροβόλου, ἡ ὀλκή.

kalibrieren μὴ ρυθμίζω πρὸς τὴν ὀλκὴν πυροβόλου.

Kalif, der, -en, πλ -en, ὁ καλῖφης.

Kali hydrat, das, ἡ -lauge, die, (χμ) τὸ ὕδροξείδιον καλίου.

Kali salz, das, τὸ ἄλας καλίου.

Kalium, das, -s, (χμ) τὸ κάλιον.

Kalium nitrat, das, τὸ νιτρικόν κάλιον, ἡ πώτασσα.

Kalk, der, -es, πλ -e, ἡ τιτανός, ἀσβεστός [ὁ ἀσβέστης]. gelöschter — ἡ κονία [ὁ σουδάς, τὸ χορήγι]. ungelöschter — ἡ ἀσβεστός τιτανός. kohlen-saurer — τὸ ἀνθρακικόν ἀσβέστιον, schwefelsaurer — τὸ θεικόν ἀσβέστιον, ἡ γύψος, mit — bestreichen κονιά, τιτανῶ, ἀσβεστοῦν [σουδαντίζω].

Kalkan strich, der, τὸ κονίαμα, ἀσβέστομα [τὸ σουδαντισμα].

kalkartig τιτανοειδής, ἀσβεστοειδής.

Kalkbe wurf, der, τὸ κονίαμα [ὁ σουδάς].

Kolk boden, der, ἡ τιτ ναυχός γῆ.

Kalk brand, der, ἡ καύσις τιτανίου.

Kalk brennen, das, ἡ καμινεῖα τιτανίου, ἡ ἀσβεστοποίησις.

Kalk brenner, der, ὁ καμινευτής ἀσβέστου, ὁ ἀσβεστοποιός [ὁ καμινάρης, ἀσβεστάς].

Kalk brennerei, die, ἡ ἀσβεστοκάμινος, τὸ ἀσβεστοκάμινον.

Kalk erde, die, ἡ τιτανοῦχος γῆ, ἡ τιτανός.

Kalk felsen, der, ἡ τιτανώδης πέτρα.

Kalk gebirge, das, τὸ τιτανοῦχον ὄρος.

Kalk grube, die, ὁ ἀσβεστολόχος.

kalkhaltig τιτανοῦχος, ἀσβεστοῦχος.

Kalk hütte, die, τὸ καμινευτήριον ἀσβέστου, ἡ ἀσβεστοκάμινος, τὸ ἀσβεστοκάμινον.

kalkicht τιτανώδης, ἀσβεστοειδής, ἀσβεστοειδής.

kalkig τιτανοῦχος, ἀσβεστοῦχος.

kalkieren μὴ ἐπιχνογραφῶ δι' ἀσβεστογράφου.

Kalk licht, das, τὸ τιτάνιον (τὸ δρυμόντιον) φῶς).

Kalk malerei, die, ἡ ἐπὶ κοινῆς ζωγραφία, ἡ κοινιογραφία.

Kalk milch, die, ὁ πηλὸς ἀσβέστου.

Kalk ofen, der, ἡ κάμινος ἀσβέστου, ἡ ἀσβεστοκάμινος.

Kalk stein, der, ὁ ἀσβεστόλιθος.

Kalk tünche, die, τὸ κονίαμα, ἡ κονία [ὁ σούτας].

Kalk wasser, das, τὴ ἀσβεστον ὕδωρ τὸ ἀσβεστονέρον.

Kalligraph, der, -en, πλ -en, ὁ καλλιγράφος.

Kalligraphie, die, —, ἡ καλλιγραφία.

kalligraphieren μὴ καλλιγραφῶ.

kalligraphisch καλλιγραφικός.

kalküliren μὴ υπολογίζω.

Kalmaüser, der, -s, πλ —, ὁ σκυθρωπὸς ὕπνιστοπλῶς ὁ μισάνθρωπος, ὁ φιλάργυρος.

Kalmaüserie, die, —, πλ -en, ἡ σκυθρωπότης, ἡ φιλαργυρία.

kalmieren μὴ καταπραύνω, πραύνω.

kalmierend πραυντικός.

Kalomel, das, -s, τὸ καλόμελαν, ὁ γλυκισμῶς ὕδραργυρος.

Kalorimeter, der, -s, πλ —, τὸ θερμολογόμετρον.

Kalmus, der, —, (φτλ) ὁ κάλαμος, ἡ ἄκροτος, ὁ ἄκρον.

kalt (συχρ κälter, ὑπερ κältest), ψυχρὸς [κρύος]. es ist — εἶναι ψυχρὸς. mir ist — αἰσθάνομαι ψυχρὸς [κρυώνω]. — machen ψυχραίνει ψύχει [κρυώνει]. — werden, (ἀπο)ψύχομαι, ψυχραίνομαι [κρυώνω]. es wird — ψυχρὸς γίνεται, ὁ καιρὸς ψυχραίνει. -e Schale ὁ ψυχρὸς κυβόζωμος. -e Küche τὰ ψυχρὰ φαγητά. -es Fieber τὸ ὀίχος, ὁ ἀμοιμερινὸς πυρετός. -es

Bad τὸ ψυχρὸν λουτρὸν. mit -em Blute μετὰ ψυχραιμίας, ἀποθῆς.

kaltblütig ψυχροαίματος ἐπιγραμματικός, ψυχρὸς ἀτάραχος. / —, ἐπὶ ψυχρῶς, ἀδιαφορῶς, φλεγματικῶς ἀτάραχος. — bleiben μὲν ἀπαθής, ἀτάραχος.

Kaltblütigkeit, die, —, ἡ ψυχραιμία.

Kälte, die, —, τὸ ψυχρὸς τὸ κρύος [τὸ κρύο, ἡ ψύχρα]. (μτφ) ἡ ψυχρότης ἡ ἀδιαφορία.

Kälte grad, der, ὁ βαθμὸς ψύχους.

kälten μὴ ψυχραίνω (ἀπο)ψύχω.

kalthertig ψυχροκάριος.

Kalthertigkeit, die, —, ἡ ἀναισθησία, ἡ ἀπάθεια.

kalthlich μετὰ ψυχρότητος εὐγενής.

kältlich ὑπόψυχρος, ψυχρινός, ὀλίγον ψυχρὸς.

Kalt schale, die, ὁ ψυχρὸς ὑπόζωμος. Wein -, ὁ ψυχρὸς οἶνον ζωμος.

Kalt schmied, der, ὁ χαλκικός, χαλκουργός [ὁ χαλκωματῆς].

Kalt sinn, der, ἡ ψυχρότης.

kaltsinnig ψυχρὸς, ἀδιαφορῶς, φλεγματικῶς.

Kaltwasserheil anstalt, die, τὸ ὑδροθεραπευτήριον.

Kaltwasserheil methode ἡ ὑδροθεραπεία, ὑδροπαιδική.

Kaltwasser kur, die, ἡ ὑδροθεραπευτικὴ εἰαίτα.

Kamasche, die, ἡ Gamaische.

Kamel, das, -s, πλ -e, ἡ κάμηλος [ἡ καμήλα].

kamelartig καμηλώδης.

Kamel führer, der, ὁ καμηλίτης.

Kamel haar, das, τὰ καμηλίον σέρμα.

Kamel parder, der, ἡ καμηλοκάρβαλις.

Kamel treiber, der, καμηλί-
της, καμηλάριος.

Kamelziege, die, ἡ ἀγκυραία
αἰξίς ἡ λαμα.

Kamelie, die, —, πλ -η,
(καμήλη) ἡ καμηλία [ἡ καμέλια].

Kamelott, der, -s, ἡ καμη-
λωτή, ὑψωμα.

Kamelziege, die, ἡ ἀγκυραία
αἰξίς.

Kamerad, der, -s ἢ -en, πλ
-ων, ὁ σύντροφος.

Kameradschaft, die, —, ἡ
συντροφεία.

kameradschaftlich ὡς κα-
ρὸς συντροφος, συντροφικός.

Kameralien, die (οὐδ πλ)
αἱ πολιτικά ἐπιστήμια.

Kameralist, der, -en, πλ
-ων, ὁ οἰκονομολόγος.

Kamille, die, —, πλ -η,
(καμήλη) τὸ εὐάνθεμον, χαμαίμηλον,
ἡ θυμιάς [ἡ χαμομηλία τὸ χαμο-
μήλι, χαμόμηλον].

Kamin, der, -s, πλ -ε, ἡ κά-
μινος, ἡ ἐστία [ἡ καμινάδα].

Kamin feger, der, ὁ ἐστιοκό-
πος, ὁ καθαρτής καμίνων, ὁ κα-
πνοκαθαριστής.

Kamin gerät, das, τὰ καμι-
νικά σκεύη.

Kamin gesims, das, τὸ γεί-
ον ἐστίας, τὸ αἶτωμα ἐστίας.

Kamin gitter, das, ὁ πρὸ τῆς
καμίνου θραγμός, τὸ ἀλεξίπυρον.

Kamin röhre, die, ὁ σωλὴν
καμίνου.

Kamin schirm, der, τὸ ἀλε-
ξίπυρον καμίνου.

Kamisol, das, -s, πλ -ε, ὁ
χιτωνίσκος [ἡ καμιζόλα, ποκα-
μίσσα].

Kamm, der, -s, πλ Kämme,
τὸ κένιον [τὸ κένι]. τὸ λό-
φιον, ἡ λοφία, τὸ κάλλαν [τὸ
γαργάλι]. ἡ γὰντ ἑππου. ἡ βά-

γινε ὄρους. weiter — τὸ μεγάλω-
δονταν κένιον [ἡ τσατσάρα]. der
— schwilt ihm αὐτὸς κερούτιξ,
ἀνοῦσι τὴν κεφαλὴν [ἀρχίζει νὰ
σχωῖν κεφάλι]. (μτο) alles über
einen — scheren ὑποδεῶ πάντας
ἐνὶ καλᾷποδι, μεταχειρίζομαι πάν-
τας ἐξ ἴσου.

kammartig κτενοειδής, κτε-
νώδης.

kämmen μη κτενίζω. sich —
κτενίζομαι.

Kämmen, das, -s, ὁ κτενι-
σμος, τὸ κτένισμα.

Kammer, die, —, πλ -η, τὸ
δωματίον, οἶκημα. ὁ θάλαμος. ἡ
βουλή, τὸ βουλευτήριον. τὸ πολι-
τικὸν ταμεῖον, τὸ ταμειυτήριον. ἡ
ἀποθήκη [τὸ κελάρι]. ἡ πυριτιδο-
θήκη πυροβόλου, die dunkle — ὁ
σκοτεινὸς θάλαμος die helle (lichte)
— ὁ φωτεινὸς θάλαμος.

Kämmer, der, -s, πλ —, ὁ
κτενιστής.

Kämmerchen, das, -s, πλ
—, τὸ οἰκηματίον, δωματιδίον.

Kammer dame, die, ἡ κυρία
τῆς τιμῆς.

Kammer diener, der, ὁ θα-
λαμηπόλος, θεράπων.

Kämmerei, die, —, πλ -ει,
τὸ δημοτικὸν ταμεῖον. ἡ διοίκησις
τοῦ δημοτικοῦ ταμείου.

Kämmerei gu, das, τὸ κοι-
νοτικὸν κτήμα.

Kammereinkünfte, die πλ,
αἱ πρόσδοσι τοῦ δημοτικοῦ τα-
μείου.

Kämmerer, der, -s, πλ —,
ὁ δημοτικὸς ταμίης. päpstlicher
— ὁ σύγκελος τοῦ πάπα.

Kammer frau, die, ἡ θαλα-
μηπόλος, θεράπεινα.

Kammer fräulein, das, ἡ
θεραπεινίς ἡ (ἄγαμος) κυρία τῆς
τιμῆς.

Kammer gericht, das, τὸ ἐφεστῶν.

Kammer gut, das, τὸ ἡγεμονικὸν κτῆμα, τὸ κτῆμα τοῦ στέμματος.

Kammer herr der, ὁ βασιλικὸς θεράπων, πρωτοθεράπων.

Kammer jäger, der, ὁ μικρὸς δασυνομικός ὑπάλληλος. ὁ μὲς θήρας.

Kammer jungfer, die, ἡ θαλαμηπόλος, θεραπαινά, ἡ ἄδρα [ἡ παρακόρη].

Kammer junker, der, ὁ θαλαμηπόλος νεανίας.

Kammer kä zchen, das, (οἶκ) ἡ ἀκόλουθος παιδίσκη, ἡ ἄδρα.

Kämmerling, der, -s, πλ -e, ὁ θαλαμηπόλος μεγιστῆνος, ὁ ταμίης τοῦ πάπα· ὁ πρωτοσύγκελος.

Kammer mädchen, das, θεραπαινίς, ἄδρ, θαλαμηπόλος [ἡ παρακρη, βάρτα].

Kammer musi, die, ἡ μουσικὴ ὀρχήστρα ἡγεμόνος.

Kammer musikus, der, ὁ πρωτομουσικός.

Kammer president, der, ὁ πρόεδρος τῆς βουλῆς.

Kammer rat, der, ὁ ἐπὶ τῶν δημοσίων προσδιδων σύμβουλος.

Kammervver handlung, die, ἡ συζήτησις βουλῆς.

Kammer zofe, die, ἡ θεραπαινά, ἡ ἄδρα.

Kammförmig κτενοειδής.

Kamm haar, das, ἡ χαίτη.

Kamm macher, der, -s, πλ —, ὁ κτενοποιός.

Kamm muschel, die, τὸ κτεῖον (ὄστρεον).

Kamm rad, das, ὁ ὀδοντωτὸς τροχός.

Kamm wolle, die, τὸ ἐξεσμένον μαλλίον.

Kamp, der, -es, πλ -e, Käm-

pe, τὸ περιφρακτὸν χωράριον, τὸ ἐσώγων.

Kämpe, der, -n, πλ -n, ὁ πρῆμαχος, ὑπέρμαχος.

Kambesche holz, des, τὸ αἰματόξυλον.

Kampf, der, -s, κλ Kampfe, ὁ ἀγὼν· ἡ πάλη. — auf Leben und Tod ὁ περὶ τῶν ὅλων ἀγωνισθῆναι εἰς τὸν ἀγῶνα, κατέρχονται εἰς πάλην.

Kampf begierde, die, ἡ φιλομαχία.

kampf begierig φιλόμαχος, φιλοπόλεμος.

kampfbereit ἐτοιμόμαχος, ἐτοιμοπόλεμος.

kämpfen ἀμὲν ἀγωνίζομαι μάχομαι, παλαίω, mit Lanzen — λογγομαχῶ, um den Preis — διαγωνίζομαι περὶ τοῦ βραβεῖον, ἀθλῆναι mit dem Tode — φεγεμαχῶ.

Kämpfen, das, -s, ὁ ἀγὼν· ἡ πάλη.

Kämpfer, der, -s, ἡ καμφοῖς [ἡ κάμφορ].

Kämpfer, der, -s, πλ —, ὁ μαχητής, ὁ ἀθλητής· ὁ παλαιστής· ὁ πρόμαχος, ὑπέρμαχος.

kampf fertig ἐτοιμόμαχος, ἐτοιμοπόλεμος.

Kamp genoss, der, ὁ συμμαχητής.

Kampf gerüstet, παρεσκευασμένος εἰς μάχην· ἐτοιμόμαχος.

Kampf getümmel, ἡ -gewühl, das, ὁ τῶν μαχομένων τάραχος, ἡ ταραχὴ τῆς μάχης.

Kampf hahn, der, ὁ μαχητής (ὁ φιλόμαχος) ἀλεκτρούων.

Kampflust, die, ἡ φιλομαχία, τὸ φιλόμαγον.

kampf lustig φιλόμαχος, φιλοπόλεμος.

Kampfplatz, der, τὸ πεδῖον τῆς μάχης· ἡ παλαίστρα τὸ στάδιον.

Kampfpreis, der τὸ ἄλлон, ἐπαῖλον, βραβεῖον.

Kampfriecher, der, ὁ ἀγωνοδότης, βραβευτής· ὁ ἐλλανοδότης.

Kampfspiel, das, ὁ ἀγών· ὁ ἱπποπόλεος ἀγών, die Olympischen — οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες.

kampfunfähig ἀνίκανος μάχης· ἀπόμαχος.

kampieren ἀμὴ στρατοπεδεύομαι, στρατοπεδεύω.

Kanal, der, -s, πλ. Kanäle, ὁ ὕγαιος· ὁ αὐλὸν, ἡ διώρυξ [τὸ κανάλι]· ὁ ἰσθμός· ὁ πόρος, τὸ στενόν.

kanalisieren μὴ διοχετεύω.

Kanapee, das, -s, πλ. -s, τὸ κλινοκαθέδριον, ἡ κλινοκαθῆ α, τὸ ἀνακλιντριον [ὁ καναπές].

Kanariensekt, der, ὁ οἶνος τῶν Καναρίων νήσων.

Kanarienvogel, der, (πτ) τὸ κανάριον [τὸ κανάρι, καναρίνι].

Kanaster ἴδε Knaster.

Kandare, die, —, πλ. -n, ὁ ῥυταγωγεύς [τὸ χαλινάρσχοινον].

Kandelaber, der, -s, πλ. —, ἡ πολύφωτος λυχνία, ὁ (πολύφωτος) λυχνοστάτης [ὁ καντηλιέρης].

Kandelzucker, der, τὸ κρυσταλλόζηκτον σάκχαρον, τὸ κάνδιον.

Kandidat, der, -en, πλ. -en, ὁ υποψήσιος, ὁ ἐπιδοτής.

Kandidatenliste, die, ὁ κατάλογος τῶν υποψηφίων.

kandieren μὴ κρυσταλλῶ διασάκχαρου, ζαχαρῖνον, sic! — ζαχαρῖνομαι κρυσταλλοποιεῖς.

Kandiszucker, der, τὸ κρυσταλλόζηκτον σάκχαρον, τὸ κάνδιον.

Kaneel, der, -s, κιννάμωμον τὸ κίνναμον [ἡ κανέλα].

Kaneelbaum, der, τὸ κινναυρον δένδρον [τὸ κανελόδενδρον].

Kanellbaum ἴδε Kaneelbaum, **Kanevas**, der, —, τὸ καννα-

δόπανον, στρωματοπάνον [τὸ κανναβάτσον]· ἡ κανναβίς [ὁ καμβάς].

Känguruh, das, -s, πλ. -e, (ζλ) ὁ μακρόπους, ἡ μαρσιπφόρος δίδελφος.

Kaninchen, das, -s, πλ. —, ὁ κύνικλος, κόνικλος [τὸ κουνέλι].

Kaninchenbau, der, ὁ φωλεὸς κύνικλου.

Kaninchenbehältnis, das, τὸ κύνικλοτροφεῖον.

Kaninchengehege, das, ἡ μάνδρα κύνικλου.

Kaninchenwärter, der, ὁ βοσκὸς κύνικλων.

Kännchen, das, -s, πλ. —, τὸ προχοῖδιον, λαγύνιον [τὸ κανάτιον].

Kanne, die, —, πλ. -n, τὸ λαγύνιον· (μέτρον ὕψους) ὁ χοῦς, λίτρα.

Kannegiesser, der, (μτφ) φιλοπολιτικός, ἐμμανής πολιτευτής, ὁ πολιτικεὺς ὁμοιος.

Kannegiesserei, die (μτφ) ἡ φιλοπολιτικὴ, ρανία εἰς τὰ πολιτικά.

kannegiessern ἀμὴ (μτφ) φλαρῶ περὶ τῶν πολιτικῶν, πολιτικολογῶ, πολιτικεύομαι.

kannelieren μὴ βιβδῶ.

kanneliert βιβδωτός.

Kannelierung, die, —, πλ. -en, ἡ βιβδωσις, τὸ διαβύσμα.

Kannibale, der, -n, πλ. -n, ὁ αἰμοδόρος, ἀνθρωποφάγος.

kannibalis ἢ αἰμοδόρος, ἀνθρωποφάγος.

Kannibalismus, der, —, ἡ ἀνθρωποφαγία, ὡμότης.

Kanon, der, -s, ὁ κανὼν, τὸ πρότυπον, παράδειγμα ὁ ἐκκλησιαστικός κανὼν τὸ κανονολογίον.

Kanonade, die, —, πλ. n, ἡ κανονοδόλησις, ὁ κανονοβολισμός.

Kanone, die, —, πλ. -n, τὸ

τηλεβόλον, πυροβόλον, [κανόνιον].
τὸ μακρὸν ὑπὸδημα τῆς ἑπασίας.

Kanonenboot, das, ὁ κανονι-
φόρος λέμβος.

Kanonendonner, der, ἡ
βροντὴ τῶν τηλεβόλων.

Kanonenfener, das, τὸ πῦρ
τῶν τηλεβόλων.

Kanonengut, das, τὸ μετάλλ-
λον τηλεβόλου.

Kanonenkugel, die, ἡ σφαί-
ρα τηλεβόλου.

Kanonelauf, der, ὁ σωτὴν
πυροβόλου, ἡ κάννα τηλεβόλου.

Kanonenschlag, der, ἡ ἐκρη-
κτικὴ βοῇ πῦρ βόλου.

Kanonenschuss, der, ἡ βο-
λὴ τηλεβόλου, ἡ κανονοβολία [ἡ
κανονιά].

Kanonenschussweite, die,
τὸ διάστημα ἐφ' ὅσον ἔξικνεῖται ἡ
βολὴ τηλεβόλου, τὸ διάνυσμα (τῆς
σφαίρας) τηλεβόλου.

Kanonentiefel, der, τὸ μα-
κρὸν ὑπὸδημα τῆς ἑπασίας.

Kanonenwischer, der, τὸ
μάκτρον τῶν τηλεβόλων.

Kanonier, der, -s, πλ -e, ὁ
πυροβολητής, κανονοβολητής.

Kanonikat, das, -es, πλ -e,
ἡ θέσις κανονικοῦ ἱερέως.

Kanonikus, der, —, πλ -ni-
ci, ὁ κανονικός (ιερεὺς).

kanonieren, μὴ κανονοβολῶ,
καταπυροβολῶ.

Kanonieren, das, -s, ἡ κα-
νονοβολία, κανονοβολήσις.

kanisch κανονικός, -es Recht
τὸ κανονικὸν δίκαιον.

kanonisieren μὴ κανονίζω,
ἀναγράφω εἰς τοὺς ἁγίους.

Kanonisierung, die, —, πλ
-en, ἡ κανόνισις, ἡ ἀναγραφὴ εἰς
τοὺς ἁγίους.

Kanonissin, die, —, πλ -nen,
ἡ κανονική.

Kanonist, der, ὁ εἰδημὼν τοῦ κα-

Kante, die, —, ἡ γωνία, ἡ ἀ-
κρον' τὸ κράτος

kanten μὴ ἀπ-
νίζω.

Kantenkleid, das, τὸ φέρον τρίχαπ-

Kantharide, die, ἡ κανθαρίς [ἡ χερύ-
δα]

Kanthariden, das, τὸ ἐκδύριον κανθα-

kantig ἐγγώνιος

Kanton, der, ὁ τοπαρχί-
ος [ἡ τοπαρχία].

kantonieren στειλῶν. || —, ἀμ-
μεύω.

Kantonierung, -en, (στερ) ἡ ἐπισ-

Kantor, der, ὁ ψάλτης, erster

Kantorat, das, ἡ ψαλτική, ἡ οἰκία

Kantorei, die, ἡ οἰκία

Kanzel, die, ὁ ἄμβων

gen ἀναβαίνει ἐπὶ τὸ

Kanzel bere, ἡ ἀπὸ τοῦ ἁλδῶ

Kanzel deck, τὸ εὐγλωττία ἱερικῶ

Kanzel redn, τοῦ ἁμβωνος ὁ ἱ

Kanzlei, die, ἡ ἀνώτερον γραφεί-
ματσία [ἡ καγκελ-

Kanzlei amt, ἡ ἀνώτερον γραφεί-
ματσία [ἡ καγκελ-

Kanzlei bea, ὁ πᾶλληλος τοῦ γρ

Kanzlei diener, der, ὁ ὑπηρέτης γραφείου.

Kanzlei direktor, der, ὁ γενικός γραμματεὺς, ὁ διευθυντής γραφείου.

Kanzlei herrschaft, die, ἡ κυριατεία τῶν ὑπαλλήλων, ἡ γραμματεία.

Kanzlei papier, das, ὁ χαρτίς τῶν δημοσίων ἐγγράφων.

Kanzlei rat, der, ὁ σύμβουλος τῆς ἀρχιγραμματείας.

Kanzlei schreiber, der, ὁ γραφεὺς (δημοσίως) γραφείου.

Kanzlei sekretär, der, γραμματεὺς (ἀνωτέρου γραφείου).

kanzleistil τὸ ἐπίσημον λεπτικὸν ὄρος.

Kanzler, der, -s, πλ —, ὁ ἀρχιεπίσκοπος, ἀρχιγραμματεὺς.

Kanzler stelle, die, ἡ ἀρχιγραμματεία.

Kanzlist, der, -en, πλ -en, ὁ γραφεὺς γραφείου.

Kap, das, -s, πλ -s, τὸ ἀκρωτήριο.

kapabel ἱκανός.

Kapaun, der, -s, πλ -e, ὁ ἐκτομίας ἀλεκτρυών, ὁ κάπων.

kapauen μὴ ἐκτέμνω, εὐνοῦγξω (ἀλεκτρυόνα).

Kapaunen, das, -s, ἡ ἐκτομή, τὸ εὐνοῦγισμα (ἀλεκτρυόνος).

Kapellan ἴδε Kaplan.

Kapellchen, das, -s, πλ —, τὸ μικρὸν παρεκκλήσιον. ἡ μικρὰ ὁρχήστρα.

Kapelle, die, —, πλ -n, τὸ παρεκκλήσιον. ἡ μουσικὴ ὁρχήστρα.

Kapell meister, der, ὁ ἀρχιμουσικός.

Kaper, die, —, πλ -n, ἡ κάππαρις, τὸ ἀλοσχόροδον [ἡ κάππαρι].

Kaper der, -s, πλ —, τὸ καταδρομικὸν πλοῖον, ὁ μουσάρων.

Kaper brief, der, τὸ εὐλον,

αἱ σῦλαι, ἡ ἀδεια καταδρομῆς.

Kaperei, die, —, πλ -en, ἡ δια θαλάσσης καταδρομή, ἡ πειρατεία. — treiben πειρατεῖαν.

kapern μὴ συλλαμβάνω (χθρικόν πλοῖον)· πειρατεύω.

Kapern brühe, die, τὸ ζώμα καππάρειως, ἡ ἀδυστάχη.

Kapern strauch, der, (φτλ) ἡ κάππαρις.

Kapillar gefäss, das, τὸ τριχοειδές ἀγγεῖον.

Kapillarität, die, — ἡ τριχοειδὴς ιδιότης.

kapieren μὴ (οἶν) καταλαμβάνω [νοῶμαι].

Kapital, das, -s, πλ -e, & -ien, τὸ χρηματικὸν κεφάλαιον [τὸ καπιτάλι].

kapital κεφαλαιώδης, πρωτεύων, κυριώτερος.

Kapital, das, -s, πλ -e, τὸ κιονόκρανον, κίονκρανον, ἡ κεφαλὴ [τὸ κεφαλοκάλυπον].

Kapital fehler, der, τὸ μέγα ἀμάρτημα.

kapitalisieren μὴ μετατρέπω εἰς χρηματικὸν κεφάλαιον, χρηματοποιῶ.

Kapitalisierung, die, —, ἡ μεταβολὴ εἰς κεφάλαιον, χρηματοποιήσις.

Kapitalist, der, -en, πλ -en, ὁ κεφαλαιοῦχος.

Kapital verbrechen, das, τὸ θανάσιμον ἔγκλημα.

Kapitän, der, -s, πλ -e, ὁ πλοίαρχος. (στρ) ὁ λοχαγός.

Kapitel, das, -s, πλ —, τὸ κεφάλαιον. τὸ ἱερατεῖον κοινοβίου. (μτφ) einem das — lesen φάλλω τινί τὸν ἐξάφαλμον ἢ τὸν ἀναβαλλόμενον [τοῦ διαβάξω τὸ τετρανάγγελον].

Kapitelschluss, der, ἡ συνοδικὴ ἀπόφασις.

Kapitulation, die, —, πλ -en, ἡ συνθηκολόγησις, ἡ συνθηκολογία, ἡ ἀνανέωσις τῆς ὑπηρεσίας στρατιώτου.

kapitulieren μὴ συνθηκολογῶ· παραδδομαί· παρατίνω ἐκουσίως τὸν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας μου χρόνον.

Kaplan, der, -s, πλ -pläne, ὁ λειτουργὸς ἱερέως· ὁ ἐφημέριος.

Käppchen, das, -s, —, τὸ πιλόν, τὸ πιλίδιον [τὸ σκουφάκιον].

Kappe, die, —, πλ -n, ὁ πιλίσκος [ἡ σκούφια]· ἡ καλύπτρα [ἡ κουκκουλά]. (πρμ) jedem Narren gefällt seine — ἕκαστος αὐτοῦ τὸ βδέσμα μίλου γλύκιον ἡγεῖται, ἕκαστος τοῖς ἑαυτοῦ ἀρέσκειται· gleiche Brüder, gleiche -n ὁ ὅμοιος, τῷ ὁμοίῳ φίλος, ὁμοῖος τὸν ὅμοιον ἀγαπᾷ.

kappen μὴ περικόπτω, κλαδεύω· κόπτω, τέμνω· ἐκτέμνω, εὐνουχίζω [μουνουχίζω].

Kappenmacher, der, ὁ κατασκευαστὴς πιλίσκων, [ὁ σκουφοποιὸς σκουφῆς].

Kappenmantel, er, ὁ κουκολοφόρος μανδύας [τὸ ἐπανωφόρι μὲ κουκουλά].

Kapphahn, ὁ ἐκτομή, ἀλεχιρυών, ὁ κᾶπων, τὸ καπώνιον.

Kappzaum, der, ὁ χαλινός [τὸ χαλινάρι].

Kapriole, die, —, πλ -n, τὸ ἀναπήδημα, χοροπήδημα· -n machen, ἀναπηδῶ [ραλιάρω].

Kapriolenmacher, der, -s, πλ —, ὁ πιθηκτῆς, ὁ σκιρτητής.

Kapsel, die, —, πλ -n, τὸ ἔλκτρον, ἡ θήκη· ἡ σπερμοθήκη.

kapselartig, ἢ **kapselig**, θυλακώδης, ἐνθήκος.

kapseltragend ἑλυτροφόρος, θυλακοφόρος.

kaptivieren μὴ αἰχμαλωτίζω.

kaputt κατεστραμμένος· σπινθηρισμένος [σπασμένος]. — **maß** θραύω, συντρίβω [σπάνω, σπῶ]. — **ge-en** θραύομαι, συντρίβομαι [σπάνω]. — **sein** κατεστραμμένος· ἐθραύσθ ν.

Kapuze, die, —, πλ -n, ἡ κουκκουλά.

Kapuziner, der, -s, πλ -n, ὁ καπουκνίτης [μοναχός].

Kapuziner kresse, die, —, πλ -n, τὸ τροπαίολον [ἡ λιανοκάπαρη].

Kapuzinerpredigt, die, —, πλ -n, ὁ γληρόν κήρυγμα, ὁ ἐξάψαλμος.

Karabiner, der, -s, ἡ καραβίνα, τὸ κοντόν καὶ βραδωτό πλυν (τοῦ ἵππου).

Karabinier, der, -s, πλ -n, ὁ καραβιναφόρος.

Karaffe, die, —, πλ -n, ὁ δορυχόν, ἡ ριᾶλη [ἡ καράφα].

Karambolage, die, —, πλ -n, ἡ καραμβόλα.

karambolieren ἀμὴ καραμβολίζω.

Karat, das, -es, πλ -en, ὁ κεράτιον, καράτιον.

Karat gewicht, das, τὸ κεράτιον, καράτιον.

Karatsche, die, —, πλ -n, ὁ κορακίνος, πλάταξ [τὸ ρόψαρον].

Karawane, die, —, πλ -n, ἡ συνοδία ταξιδιάρων, τὸ καραβάνι.

Karawanserei, die, —, πλ -en, τὸ μέγα κατάλυμα ὁδοδάρων, τὸ κατάλυμα τῶν ταξιδιάρων.

Karbatsche, die, —, πλ -n, ἡ μάστιξ, ἡ μάστιλα, τὸ βούνη [τὸ καμταίχι, ὁ βούρδουλας].

karbatschen μὴ μάστιξ· χτυπῶ μὲ τὸ καμταίχι.

Karbonat, der, -en, πλ -en, ὁ μέλας ἀδάμας, ἀνθραξ, λυχνίτις [τὸ καρβοῦνι]. —, das, -en, πλ -en, ἡ χημικὴ ἀνθρακικὴ ἄλας.

Karbunkel, das, -s, πλ —, (κατρί ὁ ἀνθράξ [τὸ μαυροτῆγανον, εὐλογημένον].)

Kardamome, die, —, πλ -n, (κατρί τὸ κερδάμωμον.)

Kardätsche, die, —, πλ -n, ὁ κνάρος, ἡ ξύστρα ἵππου· τὸ ξάνιον [ἡ λανάρα, τὸ κτένι].

kardätschen μὴ φαίνει [λα-
ναρῶν] ξέω, κνάπτω διὰ τῆς ξύ-
στρας.

Kardätscher, der, -s, πλ —, ὁ ξαντῆς, ξεστῆρ.

Karden distel, die, (φτλ) ὁ ἐλάκος [ὁ νεροκράτης, τὸ νεράγ-
καθον].

Kardinal, der, -s, πλ -näle, ὁ καρδινάλιος.

Kardinal bischof, der, ὁ ἐ-
πισκοπος καρδινάλιος.

Kardinal punkt, der, πλ τὸ
σημεῖον τοῦ ὁρίζοντος.

Kardinals kollegium, das, τὸ συνέδριον καρδινάλιων.

Kardinals würde, die, τὸ
ἄξιωμα καρδινάλιου.

Kardinal tugend, die, ἡ
κραιττότη ἀρετῆς.

Kardinal zahl, die, (γρμ) τὸ
ἀπόλυτον ἀριθμητικόν (ὄνομα).

Kardobenedikten kraut,
das, (φτλ) ὁ σκόλυμος [ὁ ἀσκό-
λυμπος, τὸ γαϊδουράχκαθον].

karsieren μὴ θωπεύω [γαϊ-
δεύω].

Kar freitag, der, ἡ μεγάλη
παρασκευή.

Karfunkel, der, -s, πλ —, ὁ
λαχνίτης· ὁ ἀνθράξ [τὸ καρβοῦνι,
τὸ κόκκινο ρουμπίνι]. ὁ ὅδε Kar-
bunkel.

karg φειδωλός· ἀνελευθερός,
γλισχρός. — an Worten ὀλιγο-
λόγος.

kargen ἀμὴ φειδωλεύομαι,
γλισχ/εύομαι.

Kargheit, die, —, ἡ φειδώ-
λια, γλισχρότης, ἀνελευθερία.

kärglich γλισχρός, ἀνεπαρ-
κής, εὐ-ελής.

Kärglichkeit, die, —, ἡ γλι-
σχρότης.

Kargo, das, —, πλ -s, τὸ φορ-
τίον πλοίου.

Karikatur, die, —, πλ -en,
ἡ γελοιογραφία.

Karikaturieren, μὴ γελοιο-
γραφεῖν.

Karmesin, das, -s, τὸ ποινι-
κοῦν (τὸ μαυροκόκκινον) χρώμα.

Karmin, der, -s, ἡ ὑσίνη βα-
φή, τὸ ὑσινον [τὸ κριμζι, κριμέ-
μζι]. blauer — τὸ χημικὸ κυα-
νοῦν.

Karneol, der, -s, πλ -e, (ὄρκτ)
τὸ σαρδιον, ὁ σάρδιος (λίθος).

Karneval, der, -s, πλ -s, ἡ
ἀπόκρισις [ἡ ἀποκριά].

Karnies, das, -es, πλ -e, τὸ
κυμάτιον (ἀετωματός).

Karosse, die, —, πλ -n, ἡ
πολυτελής ἄμαξα, ἡ λαμπτήρ.

Karotte, die, —, πλ -n, τὸ
καραυτόν, ἡ θαυκάριζα.

Kärfchen, das, -s, πλ (τγθ)
ὁ μικρὸς κυπρίνος [τὸ μικρὸ σαζά-
νι, τὸ γρεβαδάκι].

Karpfen, der, -s, πλ —, ὁ
κυπρίνος [τὸ γρεβάδι σαζάνι].

Karpfen teich, der, τὸ λι-
μνίον κυπρίνων, κυπρινοτροφεῖον.

Karre, die, —, πλ -n, τὸ μο-
νοτροχον φορτεῖον ἡ χειράμαξα,
τὸ χειραμάξιον.

Karren, der, -s, πλ —, τὸ
κάρρον, ἡ φορτηγὸς ἄμαξα.

karren μὴ ἀμὴ ἀμαξεύω.

Karren gabel, die, ὁ δίχρους
βυμός κάρρου.

Karren gaul, der, ὁ ἀμαξικός
ἵππος, ὁ καθάλλης κάρρου [τὸ
μαροάλογον].

Karren schieber, *Der, ó á-
μαξοκυλιστής.*

Karren strafe, die, ἡ ἀγ-
ραία, τὸ κατεργον

Karriole, die, —, πλ -η, τό
διερωγόν ἐλαφρόν ὄχημα.

Härrner, der, -s, πλ —, ὁ ἀναξεύς, ἀγωνιάτης.

Karst, *der*, -es, *πλ* -e, ἡ *σμι*-
νύη, *σμινύς*, *δικέλλα* [τό *δικέλλι*].

karsten μὴ (οἶκ) σκᾶπτω.

Kartätsche, die, —, -n, ἡ, πολύσφαιρος κυλινδρική βολή πυροβόλου, ὁ μύδος, τὸ μυδροφυσίγιον, mit -n schießen μυδροβολῶ.

Kartätschen feuer, das, ἡ
μυδροβολήσις, μυδροβολία.

Kartätschen kugel, die, ἡ
σφαῖρα μύδρου

Kartätschen schuss, der, ἡ
μυδροβολία, βολή μύδρου.

Kartaune, die, —, πλ -n,
τὸ γονδεὶν τηλεθρόν.

Κάρτε, die, —, πλ -n, τὸ γαρ-
τιον (χαρτοπαιγνίου)· τὸ ἐπισκε-
πτήριον· ὁ (γεωγραφικὸς) χάρτης,
ἀτλας. die -n mischen ἀναμι-
γνύω τὰ χαρτιά. die -n geben
μοιράζω (κάννω) τὰ χαρτιά. die
-n abheben κόπτω τὰ χαρτιά
einem in die -n sehen βλέπω τὰ
χαρτιά τινός· (μτφ) ἐξιχνιάζω τὰ
τεχνάσματά τινος.

Kartell, das, -s, πλ -e, ὁ κα-
νονισμὸς ἀγῶνος (ἵπποτικοῦ)· τὸ
ἔγγραφον μονομαχίας.

Kartell *träger*, der, ὁ κομισ-
τας μονομαχικοῦ ἐγγράφου.

karten μη παίζω (τὰ) γαστρά.

Karten blatt, das, τὸ φύλλον καρτίου.

Karten geben, das, ἡ διανομή τῶν καρτίων.

Karten haus, das, ὁ χάρτινος οἰκίσκος.

Karten künste, die $\pi\lambda$, τὰ

Kartoffel mehl, das, τὸ ἄμυ-
λον γειωμήλων.

Kartoffel salat, der, ἡ σα-
λατὰ γειωμήλων.

Kartoffel suppe, die, ὁ ζωμός
γειωμήλων.

Karton, der, -s, πλ -s, τὸ
γονδράκιον, ὁ ναστογάριος, τὸ
χαρτίονον, τὸ σκευιδιογράφημα.

kartonieren μι χαρτοδετῶ.

Kartusche, die, —, πλ -n, τὸ
εὐσίγγιον πυροβόλου.

Karzer, der, -s, πλ —, ἡ (ὁ-
τόχειος) φυλακὴ σχολῆς.

Käs, der, -es, τὸ τυρὸν, ἴδε
Käse.

Kaschemir, der, -s, ἡ -tuch,
das, τὸ κασμίριον (ἤ; ασμα).

Käschen, das, -s, πλ —, ὁ
τυρόσκισ, τὸ τυράκιον, τὸ τυρί-
διον.

Käse, der, -s, πλ —, ὁ τυρός,
τὸ τυρὸν [τὸ τυρί]. τὸ πεπηγμένον
γάλα. frischer — ἡ τροφαλὶς, ὁ
γλυκὺς τυρός [τὸ γλυκὺν τυρί, τὸ
γλυκωτύρι]. — machen τυρεύω,
τυροποιῶ.

käseartig τυροειδής, τυρώδης.

Käse form, die, τὸ σχῆμα τυ-
ραυ, τὸ τυροβόλιον, ὁ τόλαρος [τὸ
τυσί].

käseförmig τυροειδής.

Käse fran, die, ἡ τυρόπωλις.

Käse händler, der, ὁ τυρο-
πώλης.

Käse haus, das, τὸ τυροποιεῖον
ἢ ὁ-θήκη τυροῦ [τὸ τυρόσπιτον].

Käse hütte, die, ὁ ποιμενικός
σταθμός [ἡ σκάνη, τὸ μιᾶτο]. τὸ
τυροποιεῖον.

Käse kammer, die ἡ ἀπο-
θήκη τυροῦ [τὸ τυρόσπιτον].

Käse korb, der, ὁ ταρσός, τὸ
τυροβόλιον, ὁ τόλαρος [τὸ τυσί].

Käse kuchen, der, ὁ τυρός,
ὁ τυράκινος [ἡ τυρόπητα]

Käse lab, das, ἡ ποτία [ἡ
μαγιά].

Käse laden, der, τὸ τυροπω-
λεῖον.

Kasematte, die, —, πλ -n, ὁ
κρυπτο, καὶ ὁχυρὸς θόλος.

Käse milch, die, τὸ ἄκαρι [τὸ
πηδύλι, ὁ πηδήταλος].

käsen ἀμὶ τυρεύω, τυρῶ, τυ-
ροποιῶ, sich — τυρεύομαι, τυ-
ροῦμαι πηγνύομαι.

Kaserne, die, —, πλ -n, ὁ
στρατών.

Käse stoff, der, (γμ) ἡ τυρίνη.
käseicht τυρώδης, τυροειδής.

käsigt τυρώδης, τυροῦχος, τυρικός.

Kasimir ἴδε Kaschemir.

Kasino, das, -s, πλ -s, ἡ
λέσχη.

Kaskade, die, —, πλ -n, ὁ
μικρός (ὁ τεχνητός) καταρράκτης.

Kaskett, das, -s, πλ -e, ἡ
περικεφαλαία, τὸ κράνος.

Kas a, die, per — bezahlen
πληρώνω τοῖς μετρητοῖς.

Kassation, die, —, πλ -en,
ἡ ἀναθεσις ἀκύρωσις.

Kassat ons gericht, das, ἡ
-hof, de , ὁ Ἄρειος πάρος.

Kasse, ie, —, πλ -n, τὸ τα-
μεῖον [ἡ κ. σα]. τὰ μετρητά (γρή-
ματα). τὸ σιδηροῦν χρηματοκιβώ-
τιον. bei — sein εἶναι μετρητά

χρήματα.

Kassenan weisung, die, τὸ
χαστονύμισμα.

Kassenbestand, der, τὰ ἐν
τῷ ταμεῖῳ μετρητά.

Kassen billet, das, τὸ χαστο-
νύμισμα.

Kassen defekt, der, τὸ ἑλ-
λείμμα τοῦ ταμεῖου.

Kassen diebstahl, der, ἡ
κλοπὴ τοῦ ταμεῖου.

Kassen führer, der, ὁ ταμίας.

Kassen schein, der, τὸ τα-

μια τον γραμματιον, το χαριον-
μισμα.

Kasserolle, die, —, πλ -n, το βαθύ τήγανον, ή χύτρα [ή κατσαρόλα].

Kassette, die, —, πλ -n, ή άργυροθήκη, τό χρηματοκιβώτιον.

Kassia, die, —, πλ -en, (φτλ) ή κασία.

kassieren μη άκυρώ, άναιρώ. καθαιρώ, πύω, άπολύω.

Kassierer, der, -s, πλ —, ό ταμίας [ό κασιέρης].

Kassierung, die, —, πλ -en, ή άκύρωσις, άναίρεσις, ή καθάρσις. πύσις, άπύλσις.

Kastagnetten, die πλ, τὰ κρεμδαλα, κρόταλα [τὰ ζύγια, ζιλια].

Kastanie, die, —, πλ -n, τό καστανόν. ή καστανέα, καστανεία [ή καστανειά].

Kastanienbaum, der, ή καστανέα, καστανεία [ή καστανειά]. wilder — ή άγριοκαστανέα.

kastanienbraun καστανό-
χρους, καστανόμαυρος.

Kastanienholz, das, τό ξύ-
λον καστανίας, τό καστανόξύλον.

Kastanienwald, der, ό κα-
στανειών.

Kästchen, das, -s, πλ —, ή καστίζ, τό πυξίδιον [τό κουτάκι].

Kaste, die, —, πλ -n, ή γε-
νήλιος φυλή, ή φυλετική τάξις.

kasteien μη κ κουχώ, βασα-
νίζω, ταλαιπωρώ.

Kasteiung, die, —, πλ -en, ό διά βασάνων περιορισμός, ή τα-
λαιπωρήσις, κακουχία.

Kastell, das, -s, πλ -e, τό
μικρόν φρούριον, ή άκρόπολις [τό
καστέλι].

Kastellan, der, -s, πλ -e, ό
φρούραρχος, διοικητής φρουρίου. ό
επιμελητής, έπιστάτης.

Kasien, der, —
κιβώτιον, ή κίστη [ή

Kasten geist, ο
φροσύνη, δουλοπρέ-
φροσύνη.

Kasten herrsch
δυναστεία των ευγεν-
όλιγαρχία.

Kastenmacher
—, ό κιβωτοποιός.

Kastor hut, de
πίλος.

Kastrat, der,
ό σπάδων, έκτομίας,
πιόθεν εύνουχισθείς.

Kastration, die
ή όρχοτομία, εύνουχ

kastrieren μη
τέμνω, όρχοτομώ (ν

Kasuar, der, -s
ό κρανοφόρος στρου

Kasnist, der, —
ήθικός θεολόγος (ό
συνειδήσεως ζητήμα

Kasnistik, die,
θεολογία (ή ήθική ό
άποφάσεως μεταξύ
καθήκοντος).

Kasus, der, —,
ή πτώσις.

Katafalk, der,
έντός ναού νεκρώσιμ

Katakombe, di
τό υπόγειον νεκροτ

τήσιον.

Katalog, der,
κατάλογος (έπιστημ

Katapult, der,
καταπέλτης.

Katarakt, der,
ό (μέγας) καταρράκ

Katarrh, der,
ρους, ή κατάρροια

βλεπνώδους μεμβρά
katarrhaisch

Kataster, der, -s, πλ —, τὸ καταστροφολόγιον.

Katastrophe, die, —, πλ —n, ἡ λύσις, τὸ τέλος δράματος, τὸ δυστύχημα, ἡ συμφορά.

Katechese, die, —, ἡ κατήχησις, ἡ κατ' ἐρωταποκρίσεων διδασκαλία τῆς θρησκείας.

Katechet, der, -en, πλ -en, ὁ κατηχητής, κατηχησιτής.

katechetisch κατηχητικός, κατηχησιακός.

Katechisation, die, —, ἡ κατηχητικὴ διδασκαλία, κατήχησις.

katechisieren μὴ κατηχῶ. κατηχῶ, διδάσκω τὴν θρησκείαν κατ' ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεων.

Katechismus, der, —, πλ —ni u, ἡ κατήχησις, τὸ βιβλίον τοῦ κατηχισμοῦ.

Kategorie, die, —, πλ [e]n, ἡ κατηγορία ἢ τάξις.

kategorisch κατηγορηματικός, οὐσιαστικός, ὠρισμένος.

Kater, der, -s, πλ —, ὁ αἰλουρος [ὁ γάτος, κάτος]. — haben κακοδιαθετῶ ἐκ προτεραιάς εὐωχίας [ἔχω μαγμουροῦν].

Kathedr, das, -s, πλ —, ἡ εὐχέρεια, ἡ (ἀκαδημαϊκὴ) ἐδρά.

Kathedrale, die, —, πλ -n, ὁ μητροπολιτικὸς ναός, ἡ μητρό-ποις.

Katheter, der, -s, πλ —, ὁ καθετήρ.

katheterisieren μὴ καθετη-ρῶ.

Katheter, das, -s, ὁ καθετη-ραίος.

Katholicismus, der, —, ὁ καθολικισμός.

Katholik, der, -en, πλ -en, ὁ καθολικός, δοτικός.

katholisch καθολικός, δοτικός, — Kirche ἡ δοτικὴ ἐκκλησία.

Kattun, der, -s, πλ -e, τὸ λι-

νοσιδές βαμβακερὸν ὑφασμα, ἡ βύσσις.

Kattun drucker, der, ὁ χρωματιστὴς λινοδαμνῶν ὑφασμάτων.

Kattun druckerei, ἡ -fabrik, die, τὸ ἐργοστάσιον λινοδαμνῶν ὑφασμάτων.

kattunen λινοδαμνῶς, βύσ-σινος.

Kattunlein wand, die, τι λινοδαμνῶν ὑφασμα.

sich **katzbalgen** λογομαχῶ, διαπληκτίζομαι.

Katzbalgerei, die, —, πλ -en, ἡ λογομαχία, ὁ διαπληκτισμός.

Kätzchen, das, -s, πλ —, ὁ γαϊδαῦς, τὸ γαλίδιον [τὸ γατάκι] (φτλ) τὸ βρύον, ἡ κάχρυς, τὸ ἄνθος λεύκης.

Katze, die, —, πλ -n, ἡ γαλῆ [ἡ -άτα, ὁ γάτος]. (μτφ) ὁ δόλιος, ὁ ὑπουλος ἄνθρωπος. ἡ χρηματοζώνη [τὸ κεμεῖο]. die — im Sack kaufen ἀγοράζω εἰς τα τυρολά-πρμ) wenn die — nicht zu Hause ist, tanzen die Mäuse auf Tisch und Bänken ἀπόντος τοῦ κυρίου ὁ οἶκος του εἶνε ἀνω κάτω.

Katzen art, die, τὸ εἶδος γαλῆς.

katzenartig παρόμοιος γαλῆ.

(μτφ) ἄπιστος, δόλιος.

Katzen auge, das, (ὁρντ) ὁ κεραυνίτης.

katzenäugig γαλιδόφθαλμος [κατσουλαμμάτης].

Katzenbalg, der, ἡ δορά γαλῆς, ἡ γαλεῖ.

Katzen buckel, er, τὸ βαχιστὸν κύττωμα γαλῆς. (μτφ οἶκ) einen — machen ἐρπω δουλοπρεπῶς.

Katzen gesicht, das, τὸ πρόσωπον γαλῆς.

Katzensglimmer, der, (ὁρντ) ὁ στιλπνός μαρμαρυγίας, ὁ φεγγίτης (λίθος).

Katzengold, das, (ὄρνις) ὁ χρυσαυγῆς σχιστόλιθος, χρυσοσαῖς φεγγίτης.

katzengrau γαλιώδης τὸ χρώμα, χρώμα γαλῆς ἔχων.

Katzenjammer, der, ἡ ἐκ τῆς κραιπάλης δυσθυμία, ἡ ἐωλοκράσια [τὸ μακρουργοῦν].

Katzenkraut, das, (φῦλ) τὸ μάρον, ὁ αἰλουρίου.

Katzenleben, das, ἡ σκληροζωΐα.

Katzenmusik, die, ἡ ἐμπαικτικὴ (ἡ ταραχώδης σατυρικὴ) μουσική.

Katzenpfote, die, ἡ pfötchen, (φῦλ) τὸ δάκτυλον γναφάριον.

Katzen Silber, das, (ὄρνις) ὁ ἀργυρόχρους μαρμαρυγίας.

Katzenprung, der, τὸ πηδῆμα γαλῆς, (μῦθ) ἡ ἀπόστασις διτῶν βημάτων.

Katzen tiger, der, ἡ Ἀμερικανικὴ τίγρις, ὁ λαγουάρος.

Kauderwälsch, das, —, ἡ ἄσαρτης καὶ διεφθαρμένη γλῶσσα, ἡ μακαρονικὴ γλῶσσα, βαβυλωνία.

kauen ρη μασῶ, an den Nägeln — δάκνω τοὺς ὀνυχάς μου [δαγκάνω τὰ νύχια μου].

Kauen, das, -s, ἡ μάσησις, sich **kauern** ὀκλάζω, συνοκλάζω, συγκαθίζω [κωλοκαθίζω].

Kauern, das, -s, ἡ ὀκλασις, τὸ ὀκλάσμα [τὸ κωλοκάθισμα].

Kauf der, -s, πλ. Käufe, ἡ ἀγοράσις, ὁ ἀγορασμός, ἡ ἀγορά [τὸ φούνισμα, φώνισμα]. einen **guten** — machen κάμνω καλὴν ἀγοράν, ἀγοράζω συμφερόντως, in den — geben δίδω πλεονα τῶν συμφωνηθέντων [δίνω καὶ παραπάνω]. (μῦθ) leichten -s davon kommen ἀπαλλάττομαι μετρίως [εἰσπράττει γλαττώνω].

Kaufan schlag, ης, τὸ τοιχοκόλλησις.

kaufbar ἀγοραστός.

Kaufbrief, der, ἡ ἐπιστολὴ συμφύλακτον.

kaufen ρη ἀγοράζω [φώνίζω]. bei wem Handschuhe? ἀπὸ ποῦ ῥάζετε τὰ χερσίνια σάβαννα — ἀγοράζετε ἀπὸ ποῦ ῥάζετε.

Käufer, der, -s, ὁ ἀγοράστής.

Käuferin, die, ἡ ἀγοράστρια, ἡ πωλοῦσα.

kauf fahrer, ὁ πωλοῦς πορικῶν πλοίων, τὸ ἐμπόριον.

Kauffahrtei, die, ὁ πορικὸν ναυτικὸν τὸ ἐμπόριον.

Kauffahrtei flote, ὁ πορικὸς στόλος.

Kauffahrtei schiff, ὁ ἐμπορικὸν πλοῖον.

Kauf frau, die, ἡ πωλοῦσα.

Kauf geld, das, ὁ ἀγορᾶς.

Kaufgut, das, τὸ ἐμπόρευμα.

Kauf halle, die, ὁ ἀγορᾶς, ἡ ἀγορά (πωλικαίμενον).

Kauf handel, der, ὁ ἐμπόριον.

Kauf haus, das, ὁ ἀποθήκη.

Kauf herr, der, ὁ πωρῶν.

Kauf laden, der, ὁ ἐμπόριον κατὰστήμα [τὸ μαντεῖον].

Kauf leute, die, ὁ πωρῶν.

käuflich ὁ πωρῶν — an sich bringen ἀγοράζω — überlassen

Καυφlichkeit, die, —, ἡ ὠνη-
ρυτης, τὸ ἀγοραστὶν.

Kauf lust, die, ἡ ἐπιθυμία ἀ-
γοράσεως.

kauf lustig πρόθυμος πρὸς ἀ-
γοράν. ἀγοραστικός. der K-e ὁ
ἐπιγοραστής.

Kauf mann, der, -s, πλ. -leute,
ὁ ἔμπορος.

kauf männisch ἐμπορικός.

Kauf mannschaft, die, οἱ
ἔμποροι τὸ ἐμπορικὸν σωματεῖον
ἢ ἐμπορία, τὸ ἐμπόριον.

Kaufmanns diener, der, ὁ
ἐμποροὺν πᾶλληλος.

Kaufmanns gut, das, τὸ ἀγό-
ρασμα, τὸ ἐμπόρευμα.

Kaufmanns junge, der, ὁ παῖς
ἐμπορικῷ καταστήματι.

Kaufmanns laden, der, τὸ
ἐμπορικὸν κατάστημα [τὸ μαγαζί].

Kaufmanns stand, der, ἡ
ἐμπορικὴ τάξις.

Kaufmanns ware, die, τὸ
ἐμπόρευμα.

Kauf preis, der, ἡ τιμὴ τῆς
ἀγορᾶς, ἡ ὠνή.

Kauf recht, das, τὸ δικαίωμα
ἀγοραπωλησίας.

Kaufschilling, der, ἡ τιμὴ
τῆς ἀγορᾶς. ὁ ἀρραδὸν (τὸ προ-
τίμιον) ἀγορᾶς [τὸ χαπάρον].

Kauf summe, die, τὸ πᾶσιν
ἀγορᾶς.

Kauf vertrag, der, τὸ συμ-
βολαῖον ἀγοραπωλησίας.

Kauf zettel, der, ἡ ἀγγελία πω-
λησεως. τὸ συμφωνητικὸν ἀγορᾶς.

Kauf barsch, der, (ixθ) ὁ ὀξύ-
γγος κιστρεύς, ἡ ποταμὶα πέρκη
περὶ, τὸ πέριχα].

aum ἐπὶ μόλις. ich kann es
glauben δυσκολεύομαι νὰ το
τεύσω.

au mittel, das, τὸ μασώμε-
φάρμακον, τ. διαμάρημα.

Kau muskel, der, ὁ μασήτης
μῦς.

kausal αἰτιολογικός, αἰτιώδης.

Kausalität, die, —, πλ. -en,
τὸ αἰτιώδες, ἡ αἰτιότης.

Kausal nexus, der, —, ἡ
-zusammen hang, der, τὸ αἰ-
τιον καὶ αἰτιατόν, ἡ αἰτία καὶ τὸ
ἀποτελεσμα.

kaustisch καυστικός. -es Na-
trium τὸ καυστικὸν νάτριον.

Kau taback, der, ὁ μασώμε-
νος καπνός.

Kauterisation, die, —, πλ.
-en, ἡ καυτηρίασις.

kauterisieren καυτηριάζειν.

Kaution, die, —, πλ. -en, τὸ
ἐγγύησον, ἡ ἐγγύη, ἐγγυήσις, ἐγ-
γυοδασία.

Kautschuk, der, -s, τὸ ἐλα-
στικὸν κόμμα.

Kauz, der, -es, πλ. Käuze, (πι)
ὁ σκῶψ, ἡ γλαῦξ [ἡ σκλόιπα, τὸ
κλαψοποῦδι]. (μυθ) ὁ ἀλλόκοτος,
παράξενος. ein reicher — βαθύ-
πλουτὸς τις [ἐνας βαρὺπλου-
στὸς]. ein sonderlicher — ἀλλό-
κοτος ἄνθρωπος.

Käützchen, ἡ **Käutzelein**,
das, -s, πλ. —, ὁ μικρὸς σκῶψ,
ἡ γλαῦξ.

Kavalier, der, -s, πλ. -e, ὁ
ἐπίτοπος· ὁ (εὐγενής) κύριος.

kavaliermässig ἱπποτικός.

Kavalkade, die, —, πλ. -en,
ἡ ἱππικὴ παρέλασις, ἡ πομπὴ
ἐπιπλησία.

Kavallerie, die, τὸ ἱππικόν.

Kavallerist, der, -en πλ. -en,
(στρ) ὁ ἱππεύς (τοῦ στρατοῦ).

Kavent, der, -en, πλ. -en, ὁ
ἐγγυητής.

Kaviar, der, -s, πλ. -e, τὸ τάρ-
ριχος, τὸ αὐγοτάραχον [τὸ χα-
διαρί].

kavieren ἐπι ἐγγυᾶσθαι.

Kebs ehe, die, ἡ ἀθέμιτος σύμβιωσις.

Kebs mann, der, ὁ ἀθέμιτος σύμβιος.

Kebs weib, das, ἡ ἀθέμιτος σύμβιος [ἡ παραγοναίκα].

keck παράτολμος, θαρραλέος, τολμηρός· θρασύς, ἰταμός.

Keckheit, die, —, ἡ τολμηρία, τολμηρότης, τόλμη· ἡ θρασυότης, ἰταμότης, τὸ θράσος.

kecklich ἐπὶ θαρραλέως· θρασείως.

Kegel, der, -s, πλ —, ὁ κώνος. — spielen παίζω τοὺς κώνους [παίζω τὰ τσούνια]. er hat weder Kind noch — οὔτε οἰκογένειαν ἔχει οὔτε ὀνηρέας [παιδὶ σκουνεὶ δὲν ἔχει]. mit Kind und — σὺν γυναικὶ καὶ τέκνοις, πανοικεῖ.

Kegel achse, die, ὁ ἀξωνκώνου.

Kegel bahn, die, τὸ κατάλληλος ἑδραφὺς κωνοπαιγνίου, τὸ κωνοστάσιον.

Kegel fläche, die, ἡ ἐπιφάνεια κώνου.

kegelförmig κωνοειδής, κωνικός.

Kegel jnnge, der, ὁ τοῦς κώνους ἀνιστῶν παῖς.

Kegel kugel, die, ἡ σφαῖρα κωνοπαιγνίου.

Kegel linie, die, (μθμ) ἡ παραβολή.

kegeln ἀμὴ παίζω πατταλίνδα, παίζω τοὺς κώνους [παίζω τὰ τσούνια].

Kegel schnitt, der, ἡ τομή κώνου.

Kegel spiel, das, τὸ κωνοπαίγιον [τὰ τσούνια].

Kegel spieler, der, ὁ κωνοπαίκτης, πατταλιστής.

Kegler, der, -s, πλ —, ὁ κωνοπαίκτης, πατταλιστής.

Kehl ader, die, ἡ κλεψ.

Kehl balken, der, [ἡ τραβὰ τὸ μεσοδόκι].

Kehl buchstabe, der, συγγόφωνον στοιχεῖον, σκόπωνον γράμμα.

Kehl deckel, der, [ἡ σκεπή] [ὁ σταφυλῆτης].

Kehle, die, —, πλ ρυγξ [τὸ λαρόγγι]. ὁ οἰσοφάγος [ὁ καταπιπνόμενος, τὸ κυματιον, ἡ (σπλήνη). (μτφ) ἡ φωνή, eine schöne — αὐτὴ ἡ φωνή, eine καλλίφωνος in der — haben φθέγγω, τραγουδῶ, einen ser auf die — setze μαχαίριον εἰς τὸν λαιμόν.

kehlen μὴ αὐλακῶ, χαράσσω βῆδωτῶς.

Kehl hobel, der, ἡ ξυκάνη.

Kehl kopf, der, ὁ κεφαλή.

Kehlkopf spiegel, der, λαρυγγόσκιον.

Kehl laut, der, ἡ ἦχος.

Kehllaut, der, ἡ ἦχος, der, τὸ λαρυγγόφωνον.

Kehraus, der, —, ἡ ἦχος (πανηγύρεως).

Kehr besen, der, ἡ παρασύρα [ἡ σκούρα].

Kehrbürste, die, ψήκτρα [ἡ βούρτσ, σκοπία].

kehren μὴ σάφηνω, [παρασάφηνω, σκουπίζω, τρέπω, παρακλίνω, στρέφω, einem den Rücken zuwenden, ἑνὶ τῷ πρὸς τὴν ῥάχιν μου εἰς τινα ste zu unterst — στρεφῶ ἔνω κάτω. (πρμ) ein vor seiner Thüre

καυτοῦ πρᾶττεται. neue Besen — gut ἐν ἀρχῇ πάντα φαίνονται καλὰ. || —, ἀμὲν στρέφομαι, γυρίζω nach Hause — ὑποστρέφω ἀναδε, rechts um kehrt! στρέψατε ἐπὶ δεξιὰ! in sich — μετακυλῶμαι, μετανῶ. in sich gekehrt sein εἶναι βεβυθισμένος εἰς στέφεις. sich — στρέφομαι. sich an etwas — δεῶ προσοχὴν εἰς τι, λαμβάνω τὸ ὑπ' ὄψιν.

Kehrer, der, -s, πλ —, ὁ σαρμάτων [ὁ σκουπιστής].

Kehricht, das, -es, τὰ σαρώματα, τὰ κορημάτα [τὰ παριτυρία, σκουπίδια, φροκαλίδια].

Kehricht haufen, der, ὁ σωρός σαρώματων.

Kehricht winkel, der, ἡ κορυφαία γωνία, τὸ κορυβόσιον.

Kehrseite, die, ἡ ὀπισθία ὄψις [ἡ ἀνάποδη μεριά].

kehrt machen κάμνει μεταβολὴν ἐπιστρέφω εἰς τὰ ἴδια, links und —! μεταβολὴ ἐπ' ἀριστερά!

Kehr wisch, der, τὸ κόρηθρον [τὸ σκουπιστήρι].

keichen τῶν keuchen.

keifen ἀμὲν γαγγυζῶ, τονθορῶζω [μαλλώνω].

Keifen, das, -s, ὁ γογγυσμός, αἱ ἐπιπλήξεις [τὰ μαλλώματα].

Keifer, der, -s, πλ —, ὁ γογγυστής.

Keil, der, -s, πλ -e, ὁ σφήν [ἡ σφήνα]. kleiner — ὁ σφηνίσκος. (πρμ) ein — treibt den anderen πάσσαλος ἀσφαλῶ ἐγκρούεται, auf einem groben Klotz gelährt ein grober — πρὸς χωριότητα χωριότης, ἀφ' οὗ εἶσθαι σὺ ἀγέννης κ' ἐγὼ χειρότερος.

Keilen μὴ σφηνῶ (οἶκ) ξυλοκοπῶ, κοπανίζω [στειλισθῶν].

Keiler, der, -s, πλ —, ὁ σφαιρεός, ὁ ἀγριος κάπρος.

keilförmig σφηνοειδής.

Keil hane, die, ἡ σφηνοειδής σκαπάνη.

Keil schrift, die, ἡ σφηνοειδής γραφή.

Keim, der, -es, πλ -e, τὸ σπέρμα, τὸ φύτρον, -e [treiben] βλαστοφυῖν.

Keimchen, das, -s, πλ —, τὸ σπερμάτιον.

keimen ἀμὲν βλαστάνω, εὐθύνωμαι, ἀνοίγω, φεύγωμαι.

Keimen, das, -s, ἡ βλάστησις, ἔκφυσις [τὸ φυτρῶμα].

Keim hülle, die, (φτλ) τὸ περισπέρμα.

kein, **keine**, **kein** ἀνὴρ οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν, μηδείς, μηδεμία, μηδέν [κανείς, καμμία, κανένα].

— Mensch οὐδείς (ἀνθρώπος). ich habe — Geld δὲν ἔχω χρήματα. er hat — e Freunde

mehr δὲν ἔχει πλέον φίλους. -er von Beiden οὐδέτερος (ἐξ αὐτῶν).

an -em Orte οὐδαμοῦ, auf -er Weise οὐδαμῶς, κατ' οὐδένα τρόπον. -e Umstände! οὐχὶ δυσκολίας! [ὄχι φασσαρίας].

keinerlei ο.δείς, οὐδεμία, οὐδέν, οὐδενός, είδους, auf — Weise κατ' οὐδένα τρόπον, οὐδαμῶς, οὐδόλως.

keineswegs ἐπὶ οὐδαμῶς, οὐδόλως, κατ' οὐδένα τρόπον.

keinmal ἐπὶ οὐδ' ἅπα, οὐδέποτε, (πρμ) einmal ist — ἐν σημαίνει οὐδὲ ἐν, ἐν ἰσοδυναμεῖ πρὸς οὐδέν.

Kelch, der, -es, πλ -e, ἡ κάλυξ [τὸ μπουμπούσι]. ἡ κύλιξ, τὸ κύπελλον [ἡ κύπα, τὸ πατήρι].

kelchartig κυλικοειδής, καλυκώδης, καλυκοειδής.

Kelch blatt, das, τὸ φυλλάριον τῆς κάλυκος.

kelchförmig καλυκοειδής.

Kelch glas, das, ἡ ἀκλίνη κάλυξ.

Kelle, die, —, πλ -n, ὁ ὑπαγωγεύς, τὸ τρουλλίον, μύστρον [τὸ μυστήριον]. ἡ ἀρύταινα, ὁ ἀρυτήρ [ἡ χουλιάρικα, κουτάλα]. ἡ τρυβνίη, τὸ τρύακτρον, ὁ τρυακτής.

Keller, der, -s, πλ —, τὸ ὑπόγειον· ἡ ἀποθήκη, in den — legen ἀποθηκεύω, ἐναποθηκεύω.

Keller assel, die, ὁ πολυπούς ὁ ὀνίσκος [ἡ κουβαρίδα].

Kellerei, die, —, πλ -en, τὸ ὑπόγειον· ἡ ἀποθήκη, ἡ τροφοδοσία, τὸ ἔργον τοῦ τροφοδότου.

Keller fenster, das, ὁ φεγγίτης ὑπογείου.

Keller geschoss, das, τὸ ὑπόγειον πάτωμα.

Keller hals, der, (πτλ) ἡ θυμέλαια, τὸ κνέφρον, ὁ κνέφρος, τὸ θαρνοσιδές.

Keller meister, der, ὁ οἰκονόμος, τροφοδότης [ὁ κελλάρης].

Keller wurm, der, ἴδε Kellerassel.

Kellner, der, -s, πλ —, ὁ ὑπηρετής ἐστιατορίου, ὁ ξενοκόμος.

Kellnerin, die, —, πλ -nen, ἡ ὑπηρετίς, ὑπηρετρία (ἐστιατορίου), ἡ ξενοκόμος.

Kelter, die, —, πλ -n, ἡ ληνός, τὸ πατητήριον.

Kelterer, der, -s, πλ —, ὁ ληνοβάτης, πατητής.

Kelter fass, das, τὸ ὑποδοχείον ληνοῦ, τὸ ὑπολήνιον [ὁ δοχεύς, τὸ πολήν].

Kelter lohn, der, ὁ μισθός, ληνοβάτου [τὰ πατητικά].

Keltern μὴ ληνοβατῶ, πατῶ.

Keltern, das, -s, ἡ πάτησις, τὸ πάτημα [σταφυλίων].

Kelter treter, der, ὁ ληνοβάτης, πατητής.

kennbar γνωριστός, ἴδε kenntlich.

kennen kenne kannte g

kann) γνωρίζω, γινώσκω, εἶναι — lernen γνωρίζομαι ἐπὶ τινί.

wir — einander von Athen I

γνωρίζομεθα ἐξ Ἀθηνῶν, m

kennt ihn nicht mehr κατὰ

σεν ἀγνωριστός, sich —, er ken

sich nicht vor Hochmut εἶνε

τυφλωμένος· ὑπὸ οἰήσεως, εἶνε

φομαίης, er kennt sich nicht

vor Wut εἶνε ἐξω φρενῶν, ἀρ

ὑπ' ὀργῆς.

kennenswert ἄξιος γνωρίσε

Kenner, der, -s, πλ —

γνώμων, γνώστης· ὁ εἰδήμων.

Kenner auge, das, ἡ -blie

der, τὸ βλέμμα γνώστου, τὸ α

ρατικόν.

Kenner miene, die, τὸ ὁ

γνώστου, ἡ ὄψις εἰδήμονος.

kennlich γνωριστός· εὐγ

στος, εὐδιάγνωστος.

Kenntlichkeit, die, —

γνωριστόν, εὐδιάγνωστον.

Kenntnis, die, —, πλ -is

γνώσις· ἡ μάθησις, zu jeman

— bringen φέρω εἰς γνώσιν τινὸς

einen in — selzen δίδω τινὶ

δρῆσιν, καθιστῶ τινὶ γνωστόν.

ich habe ihn in — davon

selztέον πληροφορήσῃ περὶ τοῦ

l enntnisarm ὀλίγων γνώσε

κάτοχος, ἀπαίδευστος, ἀμαθής.

kenntnisreich πολυγνώμων

πολλῶν γνώσεων κάτοχος, π

μαθής [πολύξενος].

Kennung, die, —, τὰ γνω

σμάτα τῆς ἡλικίας ἴππου, τὸ γ

μα, ὁ γνώμων (ὁδοῦς).

Kenn zeichen, das, τὸ γ

ρισμα, τὸ χαρακτηριστικόν

ρεῖον.

kennzeichen μὴ χαρακτηρισ

kentern μὴ κυλίω, στ

(πλῆττον).

Kerbe, die, —, πλ -n, τὸ

παγμα, ή χαραγή, έγκοπή [ή χαρματία].

Kerbel, der, -s, (φτλ) ή σκάν-
δεξ, τὸ χαϊρέφυλλον [ὁ φραγκο-
μαϊντανός].

kerben μὴ χαράσσω, έγχαράσ-
σω, γηλῶ.

Kerbholz, das, ή -stock,
der, ή σκυτάλη, τὸ συντόμιον [ή
τσέτολα, τσέτολα].

Kerbmesser, das, ὁ έγκοπεύς,
τὸ γλυφεύον, τὸ χαρακτηριστικὸν μα-
χαίριον.

Kerb tierchen, das, τὸ έντα-
μου ζωόριον.

Kerker, der, -s, πλ —, ή
είλετή, τὸ δεσμωτήριον.

Kerkermeister, der, ὁ δε-
σμοφύλαξ, εἰρκτοφύλαξ, [ὁ φυλα-
κατορας].

Kerl, der, -s, πλ -e, ὁ ἄνθρω-
πος, τὸ ἄνθρωπιον *guter* — κα-
λὸς ἄνθρωπος: *schlechter* — ἀ-
χαριστός ἄνθρωπος [παλιάνθρωπος].
braver — καλὸς νεανίας. *armer* —
ὁ δεσλιος, ἄμειρος [ὁ καυμέ-
νος φουκαρᾶς]. *närrischer* —
ἄνθρωπος ἀστείοναράξενος. *durch-
triebener* — τοῦ διαβόλου υἱός
[τὸ διαβόλου κάλτσα] *ein kleiner*
— ὁ ἄνθρωπίσχος.

Kerlehen, das, -s, πλ —, ὁ
ἄνθρωπίσχος, τὸ ἄνθρωπιον, ἄν-
θρωπάριον, ἀνδράρι ν.

Kermes, der, —, ὁ φοινικοῦς
κόκκος, τὸ πρινοκόκκιον, τὸ ὕσγιον
[τὸ καμέζι].

Kern, der, -s, πλ -e, ὁ κόκ-
κος, ὁ πυρήν [τὸ κουκουῦτι]. (μτφ)
ὁ πυρην, τὸ ἄνθος. — *der Wein-
beeren* τὸ γίγαρτον σταφυλῶν.
(μτφ) *der* — *der Jugend* τὸ ἄν-
θος τῆς νεολαίας. *des Pädels* —
ὁ κόμπος τοῦ πράγματος.

kern ähnlich, ή -artig πυρη-
νεοῦς, κο κοειδής.

Kernausdruck, der, ὁ ἀπε-
σφιγμένος λόγος, ή νευρώδης ἐκ-
φρασις.

kernen μὴ ἐκκινῶ, ἀποκα-
κίζω [ἐκκουκουδίζω].

kernfest σφιγκτός, μόνιμος,
στερεῶς συνεχόμενος, στερεός,
ἀδρός.

Kern frucht, die, ὁ πυρηνώ-
δης καρπός, καρπός ὁ ἔχων κόκκον.

Kern gehäuse, das, τὸ ἐγκάρ-
διον, ή καρτὰ ὀπώρας.

kerngesund ὑγιέστατος, Κρό-
τωνος ὑγιέστερος [γιερός σάν τὸ
βεπάνι].

kernhaft (μτφ) βωμαλέος, ἰ-
σχυρός· νευρώδης, ενεργής, ἐκφρα-
στικός.

Kernholz, das, τὰ ἐμμητρον
(τὸ ἐγκάρδιον) ξύλον δένδρου· τὸ
στερεώτατον ξύλον.

kernig ἔχων κόκκους, πυρηνώ-
δης. (μτφ) δυνατός, ενεργής, νευ-
ρώδης.

Kern mehl, das, ή σερνίδαλις
[τὸ σημιγδάλι].

Kern obst, das, τὰ πυρηνώδη
ὀπωρικά (μῆλα, ἄπια, κυθώνια).

Kern sprache, die, ή νευρώ-
δης γλῶσσα, τὸ στιβαρόν λεκτικόν.

Kern spruch, der, τὸ χρυσὸν
λόγιον.

Kerntruppen, die, πλ, τὰ
ἄνθος (οἱ ἐπιλεκτοὶ) τοῦ στρατοῦ.

Kern wolle, die, ὁ λεπτός α-
τος μαλλός, τὸ ἄκον.

Kern wort, das, ή νεβρώδης
(ή στιβαρά) λέξις.

Kerzchen, das, -s, πλ —, τὸ
κίριον [τὸ κεράκι].

Kerze, die, —, πλ -n, ὁ κη-
ρίων ή λαμπάς [ή λαμπάδα]. *klei-
ne* — ὁ κηρός [τὸ κέρι].

kerzengerade εὐθύτερος· λαμ-
πάδος, εὐθύτατος, εὐθυτενής· [ἴσιος
σάν τὸ κέρι, σάν τὴ λαμπάδα].

Kerzen giesser, der, ὁ λαμπαδοχόος, κηροποιός.

kerzenhell ὑπὸ λαμπάδων φωτισμένος, κηροφειγής.

Kerzen leuchter, der, τὸ κηροπήγιον.

Kerzen träger, der, ὁ λαμπαδοφόρος.

Kerzen zieher, der, ὁ κηροποιός, κηροπλάστης.

Kessel, der, -s, πλ —, τὸ χαλκίον, τὸ λεβητίον [τὸ καζόνι, ὁ τέντζερης]. τὸ κοίλωμα, ἡ κοιλότης, κοίλον. — eines Berges ὁ κρατὴρ ὄρους ἡφαιστείου.

Kesselchen, das, -s, πλ —, τὸ λεβητάριον [τὸ καζανάκι, τὸ τέντζεράκι].

Kessel flicker, der, ὁ περιτλανῆς χαλκεύς [ὁ γύφτος].

kesselförmig λεβητώδης, λεβητοειδής.

Kessel haken, der, ἡ κρεμάθρα λέβητος.

Kessel jagen, das, ἡ κύκλωσεν κυνηγεσία.

Kesselmacher, der, -s, πλ —, ὁ χαλκεύς, λεβητοποιός [ὁ χαλκωματῆς].

Kessel panke, die, τὸ χαλκόμετον τύμπανον, τὸ χαλκένδετον κρόταλον.

Kessel schläger, der, ἡ -schmied, der, ὁ χαλκεύς [ὁ χαλκωματῆς].

Kessel stein, der, ὁ πῦρος λέβητος, ὁ λεβητόλιθος.

Kettchen, das, -s, πλ —, τὸ ἀλύσιον [τὸ ἀλυσιδάκι].

Kette die, —, πλ -η, ἡ ἀλυσίς [ἡ ἀλυσίδα]. ὁ στήμων, μέτος (μετ) ὁ δεσμός· ἡ συνάφεια, ἀλληλουχία· τὰ δεσμά, αἱ ἀλύσεις. εν die — legen ἀλυσιδώνω.

Kettel, die, —, πλ -η, τὸ ἀλύσιον, τὸ ἀλυσίδιον (παραθύρον ἢ θύρα).

ketteln μὴ συναπτω, συνδέω δι' ἀλύσεως μικρᾶς.

ketten μὴ ἀλυσιδώνω.

Kettenbruch, der, (μὴ) συνεχῆς κλάσμα.

Ketten brücke, die, ἡ μεταστή γέφυρα.

ketten örmig ἀλυσιδωτὸς λυσιδωδής.

Ketten glied, das, ὁ ἀλύσειον.

Ketten hund, der, ὁ δεσμών· ὁ οἰκουρὸς κύων.

Ketten kugel, die, ἡ σφαῖρα, ἡ ἀλυσιδωτὴ σφαῖρα (τηλεβάλλου).

Ketten panzer, der, ὁ δωρὸς θώραξ.

Ketten regel, die, ἡ -der, ἡ μέθοδος τῆς συνάφειας.

Ketten ring, der, ὁ κρῖνος σεως.

Ketten schloss, das, τὸ αὐτῶν κλειθρον [ἡ κλειδα ἀλυσίδα].

Ketten schluss, der, ὁ -της (συλλογισμός).

Ketten stich, der, ἡ -δοτή βραχὴ [τὸ μονὸ γαζ].

Ketten strafe, die, ἡ διαμὰ καταδίκη, τὰ δεσφά.

Kettler, der, -s, πλ —, αὐτοποιός [ὁ ἀλυσιδῆς].

Ketzer, der, -s, πλ —, ρετικὸς, ὁ αἵρεσιώτης.

Ketzerei, die, —, πλ -αἵρεσις.

Ketzer gericht, das, τὸ δικαίον, τὸ ἐρόν δικαστήριον.

Ketzerin, die, —, πλ -αἵρεσις, αἵρετικὴ.

ketzerisch αἵρετικὸς.

Ketzer richter, der, ὁ δίκης, ἱεροδικαστής.

keuchen ἀμὴ πνεύματι πνοῇ [ἀγκομαχῶ].

Keuchen, das, -s, ἡ δύσπνοια, τὸ ἄσθμα [τὸ ἀγκομαχτόν].

Keuchhusten, der, ὁ πνευγώδης ῥιτίς, ἡ κοκκίτις, ὁ κοκκίτης, [ὁ γαστροδυσήχης].

Keule, die, —, πλ -η, τὸ βό-
πλον, ἡ κορώνη [ἡ μακροῦρα, τὸ
ματσούκι, ἡ ματσούκα]. τὸ ὑπε-
ρον, ὁ αλετριβανός, ὁ τριπτρ [τὸ
κοιτογέρι]. τὸ σκέλος, ὁ μηρός,
τὸ ὀπισθόσφυρον [τὸ μποῦτι].

keulenförmig βοτανοειδής.

Keulen träger, der, ὁ κορυ-
νηφόρος [ὁ ματσουκάς, ὁ μαγ-
κουράς].

keusch ἀγνός, καθαρός.

Keuschheit, die, —, ἡ ἀγνό-
της, ἀγνεία, καλλαρύτης.

Richer erbse, die, ὁ ἐρέθιν-
θος [τὸ ρεβί/η, ρεβί/θ].

kichern ρη (οἶκ) κυχλίζω, ὀκο-
γεῖν.

Kichern, das, -s, ὁ κυχλισμός.

Kicks, der, -es, πλ -ε, ἡ ἀ-
στυγία βολή, ἡ παραδρομή.

kicksen ἀμὲν σφαιροβολᾷ ἀστυ-
γίως, ἀστυγῶ σφαιρίζω.

Kiebitz, der, -es, πλ -ε, (πλ)
ὁ στρονίου, στρονίχλος [τὸ στροι-
νοπούλι].

Kiefer, der, -s, πλ —, ἡ σια-
γαίν [ἡ σαγύνα, τὸ σαγώνι]. —
eines Fisches τὸ βράγγιον ἰχθύς,
[τὸ σπέραγγον].

Kiefer, die, —, πλ -η, ἡ ἐν-
δόχος πεύκη, ἡ ἀγρία πίτυς [ὁ πεύ-
κος, τὸ τσίμα].

Kiefern πευκίνας.

Kiefernholz, das, τὸ πευκι-
ναι ξύλον.

Kiefernwald, der, ὁ πευκαῖν.
τὸ ἄστυς πευκαῖν.

Kieke, die, —, πλ -η, τὸ πύ-
ρακον [τὸ μαγγάλ]. τὸ θέρμα-
στρον τῶν ποδῶν.

Kiel, der, -s, πλ -ε, ὁ σκαλός,

κάλαμος [τὸ κοτσάνι]. ἡ στείρα,
τρόπος, τὸ στείρωμα [ἡ κάρνα].

kielen ρη πτερῶ, κοσμεῖ δια
πτερῶν. τροπίζω, ἐξαρτῶ δια τρι-
πίδος // —, ἀμὲν dieser Vogel
kielt αὐτὸ τὸ πτηνὸν πτεροφύει.

kielförmig παρόμοιος τροπίδι.

kiel holen ρη πλαγιάζω πλοῖον)
πρὸς ἐπισκευήν. καταποντίζω, θα-
λασσώνω (κατάδικον).

Kielholen, das -s, ὁ πλαγια-
σμός (πλοῖου) πρὸς ἐπισκευήν.

Kielraum, der, ὁ πυθνὴν
πλοῖου [τὸ ἀμπάρι].

Kiel recht, das, τὸ δικαίωμα
ἐλλειμενίσσεως.

Kiel wasser, das, ὁ ὀλκός, ἡ
αὐλαὶς πλείοντος πλοῖου.

Kieme, die, —, πλ -η, τὸ βράγ-
γιον [τὸ σπέραγγον].

Kiemen füssler, die (ἀρσ πλ),
τὰ βραγχιστόποδα (ζῷα).

Kien, der, -s, τὸ ξύλον πεύκης
ἐνδόχου, ἡ ὄξ [τὸ ὀξί].

Kienbaum, der, ἡ ἐνδόχος
πεύκη, ἡ ἀγρία πίτυς.

Kien fackel, die, ὁ πύρακον;
δαλός, ἡ ὄξ [τὸ ἀναμμένο ὀξί].

Kien harz, die, ἡ ῥητίνη δαδός;
kienicht δαδώδης.

Kienig ἐνδόχος, δαδοῦχος.

Kien öl, der, τὸ πεύκινον ἔλαιον,
τὸ πευκέλαιον.

Kien russ, der, ἡ ἀσβύλη δα-
δός, ἡ πευκίνη αἰθαλή [ἡ καπνία
τοῦ δαδοῦ].

Kiepe, die, —, πλ -η, τὸ κα-
στάνιον.

Kies, der, -es, ἡ γυνδρά ἄν-
μος, ἡ φάρμας, ὁ χάλις [τὸ χα-
λίχι], τὸ θειομιγές μέταλλον. (ὀρυκ)
ὁ πυρίτης.

kies ähnlich, ἡ -artig φαρ-
μοειδής, χαλκοειδής.

Kiesel, der, -s, πλ —, ὁ κάλ-
λῆς, κόχλας [τὸ κοχλάδι]. ὁ πυρί-

της λίθος, ὁ πυρόλιθος [ἡ τσακμά-
κόπετρα, ἀνυχοπέτρα]. (γμ) τὸ
πυρίτιον.

Kiesel erde, die, ἡ κοχλιακώ-
δης γῆ. (γμ) τὸ πυριτικὸν ὄξύ.

kieselhart σκληρότερος κόχ-
λακος.

Kiesel säure, die, τὸ πυριτι-
κὸν ὄξύ.

Kiesel stein, der, ὁ πυρίτης
λίθος, πυρόλιθος.

Kies erde, die, ἡ φαρμω-
δης γῆ.

kieshaltig φαρμώδης, χαλι-
κώδης.

kiesicht φαρμοειδής, χαλικο-
ειδής.

kiesig φαρμώδης, χαλικώδης.
φαρμουγός.

Kies stand der, ὁ σωρός φάρ-
μου, τὸ χαλικώδες σόρευμα.

Kikeriki, das, -s, τὸ κίκικι,
κουκρίκι. — ρυθμὸν κοκκίζω.

Kilo, das, -s, πλ -s, ἡ
-gramm, das, τὸ χιλιόγραμμα.

Kilo me er, der, ἡ das, τὸ
χιλιόμετρον.

Kimme, die, —, πλ -n, ἡ χα-
ραγὴ, ἐγκοπὴ, τὸ χάραγμα [ἡ χα-
ραγματιὰ].

kimmen μὴ ἐγχαράσσω, ἐγκό-
πτω, χαράσσω.

Kimm hobel, der, ἡ χαρακτηρισ-
τικὴ ρυκάνη.

Kind, das, -es, πλ -er, τὸ
παιδίον, ὁ παῖς [τὸ παιδί]. τὸ τέ-
κνον. — der Liebe τὸ ἐρωτογέ-
νητον (τὸ νόον) τέκνον. von

— an παιδίσθεν, ἐκ νηπιότητος.

du bist ein — des Todes ἀπολώ-
λας [εἶσαι χαμένος]. —er erzeu-
gen παιδοποιῶ, τεκνοποιῶ.

mit — und Weib σὺν γυναιξὶ καὶ τέ-
κνοις. das — mit dem Bade

ausschütten ἀνατρέπω τὰ πάντα,
κατατρέπω τὸ πᾶν. das — beim

rechten Namen nennen λέγω
τὴν σκῆφην σκῆφην καὶ τὰ σῦκα
σῦκα, das weiss jedes — τοῦτο
ἤξεύρουσι καὶ αὐτὰ τὰ παιδιά.

Kind bett, das, ἡ λοχέια. ins
— kommen ἵσθαι λεγῶ. im —
liegen λοχεύομαι.

Kindbetterin, die, —, πλ
-nen, ἡ λεχώ [ἡ λεχοῦσα, ἡ λε-
χῶνα].

Kindbett fieber, das, ὁ ἐπι-
λόγιος πυρετός.

Kindchen, das, -s, —, πλ το
νήπιον, βρέφος, παιδάκιον [τὸ μω-
ρόν, μωροῦδι].

Kinderbewahr anstalt,
die, τὸ βρεφοκομεῖον.

Kinder blattern, die πλ, αἱ
εὐλογίαι [ἡ βλογίαις].

Kinderei, die, πλ -en, ἡ πα-
δικότης, τὸ παιδαριώδες.

Kinderer ziehung, die, ἡ ἐ-
νατροφή παιδίων.

Kinder feind, der, ὁ μισόπαις.

Kinder feindin, die, ἡ μι-
σόπαις.

Kinder frau, die, ἡ παιδω-
μός [ἡ παραμάνη].

Kinder freund, der, ὁ φιλόπαις.

Kinder freundin, die, ἡ φι-
λόπαις.

Kinder garten, ὁ γυμναστή-
ριος κήπος παιδίων, τὸ παιδογέ-
τειον.

Kinder geschichte, die, ὁ
παιδικὸς μῦθος.

Kinder geschrei, das, αἱ φων-
αὶ παίδων ὁ κλαυθμηρισμός.

kinderhaft παιδαριώδης [παι-
δ(ι)αίσιος].

Kinder jahre, die (οὐδὲ πλ),
ἡ παιδικὴ ἡλικία.

Kinder krankheit, die ἡ
παιδικὴ νόσος.

Kinder lehrer, der, ὁ διδασκα-
λός.

kinderleicht ε μάλητος καὶ εἰς αὐτὰ τὰ παιδία εὐκολώτατος.

Kinder liebe, die, ὁ πρὸς τὰ παιδία ἔρως, τὸ εὐκὸν σέβας.

kinderlos ἀτεκνος.

Kinderlosigkeit, die, —, ἡ ἀτεχνία, ἀπαιδία.

Kinder mäd-hen, das, ἡ -magd, die, ἡ παιδοκόμος.

Kinder mährchen, das, ὁ παιδικὸς μῦθος.

Kinder mord, der, ἡ παιδοκτονία, τεκνοκτονία.

Kinder mörder, der, ὁ παιδοκτόνος.

Kinder mörder'n, die, ἡ παιδοκτονία.

Kinder narr, der, ὁ ἐμμανὴς φίλος τῶν παιδίων, ὁ παιδομανής.

Kinder pocken, die (ὅλ. πλ.), αἱ εὐλογαίαι [ἡ βλογαίαι].

Kinder posse, die, ἡ παιδικότης, παιδαριότης· ἡ παιδικὴ ἀστείότης.

Kinder rock, der, τὸ ἔνδυμα παιδίου.

Kinder schuh, der, τὸ ὑπόδημα παιδίου, die -e abgelegt (ausgetreten) haben ἐξῆλθον ἐκ τῆς παιδικῆς ηλικίας, die -e ausziehen ἀποβάλλω τὴν παιδαριότητα.

Kinder schule, die, τὸ νηπιαγωγεῖον.

Kinder segen, der, ἡ εὐτεχνία.

Kinder spiel, das, ἡ παιδιὰ, τὸ ἄθλημα [τὸ παιγνίδιον]. (μτφ. τὸ παραμικρὸν πρᾶγμα, ἡ μικρολογία).

Kinderspiel zeug, das, τὸ μελῆθρον, τὸ ἄθλημα, τὸ παιγνίδιον [τὸ παιγνίδιον].

Kinder spott, der, τὸ παίγιον τῶν παιδίων, τὸ ἀντικείμενον παιδικῆς γλώττης.

Kinder sprache, die, ἡ παιδικὴ γλῶττα.

Kinder streich, der, ἡ παιδικότης, τὸ νεανίευμα, ἡ παιδικὴ παρεκτροπή [ἡ μαγγαία].

Kinder taufe, die, τὸ βαπτισμα παιδίου.

Kinder wa-en, der, τὸ παιδικὸν χειραγᾶξιον [ἡ στρατοῦλα].

Kinder wärterin, die, ἡ παιδοκόμος, τροφός.

Kinder welt, die, ὁ παιδικὸς κόσμος· τὰ παῖδια.

Kinder zeit, die, ἡ παιδικὴ ηλικία.

Kinder zeug, das, ὁ βλατισμός· βρέφους· τὰ σπάργανα [τὰ μωροῦδεια].

Kinder zucht, die, ἡ παιδαγωγία, ἀνατροφή παιδίων.

Kindes alter, das, ἡ παιδικὴ ηλικία· ἡ νηπιότης.

Kindes beine, die (ὅλ. πλ.), von -n an ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων, ἐκ νηπιότητος, νηπιόθεν.

Kindes kind, das, τὸ τέκνον τέκνου, ὁ τοῦ παιδὸς παῖς, die -er οἱ παίδων παῖδες· οἱ ἀπώτατοι ἀπόγονοι.

Kindes liebe, die, τὸ εὐκὸν σέβας, ἡ φιλοστοργία.

Kindes mörder, der, ὁ παιδοκτόνος.

Kindes mörderin, die, ἡ παιδοκτόνος.

Kindes nöte, die (ὅλ. πλ.), αἱ ὥδινες τοκετοῦ, in -n sein ὥδιναι, ὥδινῶ, κολιπησπονῶ.

Kindes pflege, die, ἡ παιδοκομία, παιδοτροφία.

Kindes sinn, der, ἡ παιδικὴ ἐπέλεια.

Kindes statt, an — annehmen εὐθετεῖν, εὐλοποιεῖν, an — angenommen θετεῖν, εὐλόγεῖν, [εὐλοποιεῖν].

Kindes teil, der, τὸ ἔνδοξον κληρονομικὸν μερίδιον.

Kindheit, die. —, ἡ παιδική
ἡλικία ἢ νεότης. von — an ἐκ
παιδικῆς ἡλικίας, παιδιθεύ.

kindisch παιδιώδης, παιδα-
ριώδης, μειρακώδης [παιδ(ι)οκ(ι)-
τικός]. sich — betragen μειρα-
κιδεύομαι [παιδ(ι)οκ(ι)ζω]. wieder
— werden γίνομαι παλ(μ)παίς.

Kindlein, das, -s, pl —, τὸ
νήπιον, βρεφός [τόμωρον, μωροῦδι].

kindlich παιδικός, ἀφελής, εὐλι-
κρής. // —, ἐπὶ παιδικῷ.

Kindlichkeit, die. —, ἡ παι-
δικότης, τὸ παιδικὸν ἦθος. ἡ παι-
δικὴ ἀφροσύνη. ἡ ἀφέλεια, εὐ-
λικρία.

Kindschaft, die. —, ἡ υἱότης.

Kindtaufe, die, τὸ βάπτισμα,
ἡ βάπτισις παιδῶν.

Kinn, das, -s, pl -c, ὁ πώγων
[τὸ πηγούνι].

Kinnbaken, der, ἡ σιαγών
[τὸ σηγούνι].

Kinnbackenkrampf der, ἡ
σπασμωδικὴ συστολὴ τῶν μασητή-
ρων μυῶν, ὁ τρισμός.

Kinnband, das, ἡ περιγναθίς
[ταινία], ἡ ὑποπώγωνις [ἡ μαγου-
λίνα].

Kinnkette, die, τὸ ὑποστόμεον
ἀλυσὼν [ἱππου].

Kinnlade, die, ἡ σιαγών.

Kippe, die, (μτφ) auf der —
stehen ἐπὶ θυροῦ ἀκμῆς ἵσταμαι.
εἶναι εἰς κρίσιμον σημειῖν· εἶναι
ἱκοιμόροπος.

Kippen πρὶ ταλαντεύω, κλινί-
ζω. // —, ἀρῇ ἀποκλίνεισθαι, ἀπολ-
λύω τὴν ἰσορροπίαν.

Kipper und Wipper, der, -s,
pl —, ὁ παραχαράκτης, κибδηλο-
πράτης.

Kipperei, die, —, ἡ παραχά-
ραξις, κибδηλοπρασία.

Kirchdorf, das, χωρὶον τὸ
ἔχον ἐκκλησίαν.

Kirche, d. e. —, pl -n.
ἐκκλησία ὁ ναός, ἡ λειτουργία, ἡ
λειτουργία. nach der — μετὰ
ἐκκλησίαν. vor der — πρὶ
ἐκκλησίας, πρὸ τῆς λειτουργίας.
halten ἱερουργῶ, λειτουργῶ.

Kirchenagende, die, —, τὸ
πικόν τὸ ἐκκλησιολόγιον.

Kirchenälteste, der, —, ὁ
τροπος ἐκκλησίας.

Kirchenamt, das, τὰ ἐκ-
κλησιαστικά καθήκοντα· ἡ ἐκ-
κλησιαστικὴ λειτουργία.

Kirchenbann, der, ὁ ἐκ-
κλησιαστικὸς ἐξουισμός. in den — thun ἀφαι-
ρεῖν.

Kirchenbau, der, ἡ οἰκὸς
ἐκκλησίας.

Kirchenbuch, das, τὸ ἐκ-
κλησιαστικὸν ληξιαρχικὸν βιβλίον.

Kirchenbusse, die, ἡ ἐκ-
κλησιαστικὴ ποινὴ, ὁ κανὼν [ὁ κα-
νὼν ἐκκλησίας].

Kirchen dieb, der, ὁ ἐκ-
κλησιαστικὸς κλέπτης.

Kirchen diebstahl, der, ὁ
ἐκκλησιαστικὸς κλέψ.

Kirchen diener, der, ὁ ἐκ-
κλησιαστικὸς λειτουργός, ὁ
ἐκκλησιαστικὸς κληρικός.

Kirchen dienst, der, ἡ ἐκ-
κλησιαστικὴ λειτουργία, ἡ ἐκκλη-
σιαστικὴ λειτουργία.

Kirchengänger, der, —, ὁ
ἐκκλησιαστικὸς φιλόκλουτος.

Kirchengängerin, die, —, ἡ
ἐκκλησιαστικὴ φιλόκλουτος.

Kirchengeld, das, τὰ ἐκ-
κλησιαστικά.

Kirchengebet, das, τὸ ἐκ-
κλησιαστικὸν προσευχόμενον.

Kirchengebrauch, der, ὁ ἐκ-
κλησιαστικὸς ὁ κανὼν τῆς ἐκκλησίας.

Kirchengeld, das, τὰ ἐκ-
κλησιαστικά.

Kirchengemeinde, die, ἡ ἐκ-
κλησιαστικὴ ἐκκλησία.

Kirchen gemeinschaft, die, ἡ ἐκκλησία τῶν πιστῶν.

Kirchen gepränge, das, ἡ ἐκκλησιαστικὴ πομπή.

Kirchen gerät, das, τὰ ἱερά σκεύη.

Kirchen gericht, das, τὸ ἐκκλησιαστικὸν δικαστήριον.

Kirchen gesang, der, ἡ ψαλμωδία, ἡ ἐκκλησιαστικὴ ψῆδῃ, ὁ ἐκκλησιαστικὸς ὕμνος.

Kirchen geschichte, die, ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία.

Kirchen gesetz, das, ὁ ἐκκλησιαστικὸς νόμος.

Kirchen gut, das, τὸ ἐκκλησιαστικὸν κτήμα, τὸ μετόχιον.

Kirchen jahr, das, τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἔτος.

Kirchen kalender, der, τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἡμερολόγιον· τὸ ἑορτολόγιον.

Kirchen kas se, die, τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον· αἱ πρόσδοαι ἐκκλησίας.

Kirchen lehen, das, τὸ ἐκκλησιαστικὸν τιμῆριον.

Kirchen lehre, die, τὸ ἐκκλησιαστικὸν δόγμα, τὸ θρησκευμα.

Kirchen lehrer, der, ὁ διδάσκαλος τῆς ἐκκλησίας.

Kirchen lied, das, τὸ ἐκκλησιαστικὸν ᾠσμα, ὁ ἐκκλησιαστικὸς ὕμνος.

Kirchen mans, die, (μτφ) ὁ ὑμνωδὸς λεβηθὸς, ὁ παμπωγος, ὁ ἐπὶ ξύλου κρεμῶμενος.

Kirchen musik, die, ἡ ἐκκλησιαστικὴ μουσική.

Kirchen ordnung, ἡ ἐκκλησιαστικὴ τάξις.

Kirchen patron, der, ὁ προστατὴς (ἅγιος) ἐκκλησίας.

Kirchen rat, der, ὁ ἐκκλησιαστικὸς συνέδριος, τὸ ἐκκλησιαστικὸν συνέδριον.

Kirchen raub, der, ἡ ἱεροσυλία, ἱεροσυλία.

Kirchen räuber, der, ὁ ἱεροσύλος [ὁ ἀγιοκλέπτης].

Kirchen rechnung, die, ὁ λογαριασμός τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

Kirchen recht, das, τὸ κανονικὸν (τὸ ἐκκλησιαστικὸν) δίκαιον.

Kirchen rechtlich κανονικός.

Kirchen regiment, das, ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἱεραρχία.

Kirchen register, das, τὸ ἑορτολόγιον.

Kirchen sänger, der, ὁ ψαλτῆς (ἐκκλησίας), der erste — ὁ πρωτοψάλτης.

Kirchen satzung, die, ὁ ἐκκλησιαστικὸς κανὼν.

Kirchen spaltung, die, τὸ σχίσμα τῆς ἐκκλησίας.

Kirchen staat, der, τὸ ἐκκλησιαστικὸν κράτος.

Kirchen steuer, die, ὁ ἐκκλησιαστικὸς φόρος.

Kirchen strafe, die, ἡ ἐκκλησιαστικὴ ποινὴ, ὁ κανὼν.

Kirchen streit, der, ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἔρις, τὸ σχίσμα.

Kirchen stuhl, der, τὸ στασίδιον· τὸ κάθισμα ἐκκλησίας.

Kirchen tag, der, ἡ ἐκκλησιαστικὴ σύνοδος.

Kirchentum, das, -s, ὁ ὀργανισμός τῆς ὁλης ἐκκλησίας, ἡ ἐκκλησία.

Kirchen vater, der, ὁ πατὴρ τῆς ἐκκλησίας.

Kirchen verbesserer, der, ὁ μεταρρυθμιστὴς τῆς ἐκκλησίας.

Kirchen verbesserung, die, ἡ ἐκκλησιαστικὴ μεταρρύθμισις.

Kirchen versammlung, die, ἡ ἐκκλησιαστικὴ σύνοδος.

Kirchen verfassung, die, ἡ ἐκκλησιαστικὴ νομοθεσία.

Kirchen vorsteher, der, ὁ προϋστάμενος ἐκκλησίας, ὁ ἐπίτροπος ἐκκλησίας.

Kirchen wesen, das, τὰ ἐκκλησιαστικά.

Kirchen zucht, die, ἡ ἐκκλησιαστικὴ πειθαρχία.

Kirch gang, der, ἡ εἰς τὴν ἐκκλησίαν μεταβάσις. ὁ καθαρσμός λεγοῦς [τὸ σαράντισμα].

Kirchgänger, der, -s, πλ —, ὁ ἐκκλησιαζόμενος, φιλόκλουθος, φιλόναος.

Kirchgängerin, die, ἡ ἐκκλησιαζομένη, φιλόναος.

Kirch hof, der, τὸ νεκροταφεῖον.

kirchlich ἐκκλησιαστικός.

Kirchlichkeit, die, —, ἡ ἐκκλησιαστικότης.

Kirch messe, die, ὁ ἐγκαινισμός ἐκκλησίας· ἡ παν γυρίς.

Kirchner, der, -s, πλ —, ὁ ἐκκλησιαρχης, νεώκορος.

Kirch spiel, das, ἡ ἐνορία ἐκκλησίας.

Kirch sprengel, der, ἡ ἐνορία ἐπισκόπου, ἡ ἐπισκοπή.

Kirch turm, der, τὸ κωδωνοστάσιον (ἐκκλησίας).

Kirch weihe, die, τὰ ἐγκαινία ἐκκλησίας.

Kirchweih fest, das, ἡ ἐορτὴ τοῦ ἐγκαινισμοῦ ἐκκλησίας.

Kirmes, die, —, πλ -sen, ἡ πανήγυρις.

kirre τιθασός, ἡμέρος, χειροθήγῃ· πειθίνιος, εὐπειθής. — machen ἡμερώνω, τιθασεύω, ἐξημερῶ. (μτφ) γοητεύω, δελεάζω — werden ἡμεροῦμαι, ἐξημεροῦμαι, τιθασεύομαι. (μτφ) γοητεύομαι, δελεάζομαι.

kirren μη τιθασεύω· δελεάζω, γοητεύω. // —, ἀμὴ τρύζω [κουκουρίζω].

Kirsch baum, der, ἡ κερασία, κερασέα [ἡ κερασία].

Kirsch branntwein ἐκ κερασίων οἶνονπνευμα, σίτης, τὸ κερασίρακον.

Kirsche, die, —, πλερασίων [τὸ κεράσι].

Kirsch fink, der, ὁ κατάντης, κοκκοθαύστης, φαλάς].

Kirsch kern, der, κερασίου.

Kirsch kuchen, der, κούντιον κερασίων.

kirschrot κερασόχρως· ὁρός ὡς περ κεράσιον.

Kirsch wasser, das, σύμβου, κερασόνερν.

Kirsch wein, der, ὁ τῆς (οἶνος).

Kirsch zeit, die, ἡ ἐπερασίων.

Kisschen, das, -s, πλ — χρόν προσκεφαλίδιον [τὸ μαλίσμα].

Kissen, das, -s, πλ —, πρὸς κεφαλαιον, προσκεφαλισμός [μαλίσμα].

Kissenüber ung, der, ριζαλυσμα προσκεφαλαίου.

Kistchen, das, -s, πλ —, κιβωτάριον [τὸ κουτί].

Kiste, die, —, πλ -n, τὸ κιβωτίον [ἡ κιβωτή].

Kistenmacher, der, —, ὁ κιβωτοποιός [ὁ κασὶς].

Kitt, der, -s, πλ -e, κόλλα, μάλλα, ἀμμοκονία, κολλητικόν ριγμά.

Kittel, er, -s, πλ —, δώμιον [ἡ ποκαμίσα]. ἡ τὸ ἐπένδυμα, ὁ ἐπενδυτής ποτόν, κοντόρασον, δάσσον].

kitte μη συγκολλῶ, κ.

Kitten, das, -s, ἡ συγκολλητική.

Kitzel, der, -s, ὁ γαργαλισμός.

τὸ γαργαλισμα. (μτφ) ὁ τὸ κνήσμα, ὁ κνησμός· ἡ δόξεις.

kitzellig δυσάγαλλος, δυσάγαλλιστος, ευαίσθητος εἰς τὸν γαργαλισμόν. (μτφ) λεπτός, ἀκροατικός, δυσχερής.

kitzeln μὴ γαργαλίζω. (μτφ) ἐπλάττειν ἀρέσκω, εὐαρεστέω.

Kitzeln, das, -s, ὁ γαργαλισμός, τὸ γαργαλισμα.

Kitzler, der, -s, πλ —, ὁ γαργαλιστής, ἡ κλειστορίς, ἡ ἐπιγλωττίς τοῦ γυναικείου αἵθουλου.

kitzellig δυσάγαλλος, ἴδε kitzelig.

Kladde, die, —, πλ -n, τὸ καθημερινόν [τὸ πρόχειρον] κατάντηον.

Klad'en buch, das, τὸ πρόχειρον κατάντηον.

klaffen ἀπὴ χάσκω, διαχάσκω, ἀναχάσκω.

klaffen ἀπὴ ἀνακλάζω, βαδίζω, διακτάζω [γαυγίζω σάν μ' ἐξοσκυλάει].

Klaffen, das, -s, ἡ κλαγγή, ὁ λακκός [τὸ γαύγισμα].

Kläffer, der, -s, πλ —, τὸ ἀκαστικὸν κυνέριον, ὁ ὑλακτής, ἀκαστικτής [ὁ γαυγιστής]. (μτφ) ὁ φωνασκός, κερράκτης, κράκτης [ὁ φωνάκτας].

Klafter, die, —, πλ -n, ἡ ὄργυια.

Klafter holz, das, τὰ σχιζόφυλα τὰ καυσόφυλα.

Klafter mass, das, τὸ μέτρον τῆς ὄργυιας, ἡ ὄργυια.

Klafter schnur, die, ὁ λυγαίτης.

Klafter setzer, der, ὁ στοιβακτής σχιζῶν.

klagbar ἐλέκτιος, κατηγορητός. — werden ἀναφέρομαι, εἰς τὸ δικαστήριον, κινῶ ἀγωγὴν. —

machen ἐνάγω εἰς τὸ δικαστήριον.

Klage, die, —, πλ -n, ἡ μεμψιμορία, ὁ παράπονον, ὁ ὕμνος ὁ θρήνη· ἡ αἰτίσις, κατηγο-

ρία· ἡ καταγγελία, ἀγωγή. — über etwas führen αἰτιῶμαι, ἐπατιῶμαι τι — anstellen ἡ ἀνηγγίγναι machen κινῶ ἀγωγὴν. er ist mit seiner — abgeworfen worden ἡ ἀγωγή του ἀπερίσθη.

Klage frau, die, ἡ μεμψιμορία γυνή, πένθητρα [ἡ κλαψίτρα].

Klage gedicht, das, τὸ ἐλεγείον, ὁ ἔλεος.

Klage gesang, der, ἡ θρηνηδία, ὁ θρήνος.

Klage laut, der, ἡ πένθημος φωνή.

Klage lied, das, ἡ θρηνηδία· τὸ καρικὸν μέλος [μυρολόγιον]. — er Jeremia ὁ θρήνος τοῦ Ἰερουίου.

klagen μὴ ἀνακλαίω, διαγοῦμαι θρηνῶν. er klagte es mir μοι παρεπονήθη περὶ τούτου. // —, ἀπὴ μεμψιμορία, δε νολογοῦμαι, ἀνακλαομαι, παραπονοῦμαι ὁδύρομαι, ὁλοφύρομαι ἀνατέρομαι εἰς τὸ δικαστήριον, κινῶ ἀγωγὴν. gerichtlich — ἀναφῶν τὰ παράπονά μου εἰς τὸ δικαστήριον· κινῶ ἀγωγὴν. bei einem über etwas — παραπονοῦμαι ἐς τινα περὶ τίνος· καταγγέλλω τινί τι. über sein Schicksal — μεμψιμορεῖ, παραπονοῦμαι περὶ τῆς τύχης μου. auf Ehescheidung — κάμω αἴτησιν (περὶ) διαζυγίου.

k'legend θρηνηκίδης, πένθημος, κατήγρος.

Klagen punkt, der, ἡ αἰτία τῆς κατηγορίας, τὸ κατηγορημα.

Kläger, der, -s, πλ — ὁ ἐνάγων. ὁ μεμψιμορίας [ὁ κλαψίκαρης], als — auftreten παρίσταμαι (ὡς) ἐνάγων.

Klägerin, die, —, πλ -nen, ἡ ἐνάγουσα, ἡ μεμψιμορίας [ἡ κλαψίκαρη].

Klage ruf, der, ἡ πένθημος φωνή.

Klage sache, die, ἡ δίκη.

Klage schrift, die, ἡ ἀγωγή.

Klage ton, der, ὁ θρηνῳδὸς
τόνος.

Klage weib, das, ἡ καρίνη,
θρηνήτρια, θρηνῳδός [ἡ μουλο-
γήτρα].

kläglich οἰκτρὸς, ἐλεεινός, ἀ-
ξιοθρήνος. θρηνῳδός. πενθήρης
[παρὰπονετικός, λυπητερός].

Klägl'chkeit, die, —, ἡ οἰ-
κτρότης, ἐλεεινότης.

klamm στενώγυρος, στενός
(μτφ) ἀπεικληραμένος, ἀπειτ-
ραμένος, πεπηγὸς, γλίσχρος, ὀ-
λιγοστάς, σπανίζων.

Klammer, die, —, πλ -n, ὁ
συναγωγὸς, τὸ συγκροτητήριον, ὁ
σύνδεσμος· ἡ περανή, ἀρπαγή [ὁ
γάντζος]. (γερμ) ἡ παρένθεσις, eckige
— αἱ ἀγκύλαι, in eckige -n ein-
schliessen κλείω ἐν ἀγκύλαις.

klammern μὴ ἀγκιστρῶ, συν-
αρπάζω [γαντζώνω].

Klang, der, -es, πλ Klänge,
ὁ ἦχος ὁ τόνος, φθόγγος. (μτφ)
ἡ φήμη, einen — von sich geben
ἀναπέμπω ἦχον, ἦχῶ, mit Sang
und — ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Klang lehre, die, ἡ ἀκουστική,
klanglos ἄηχος, ἄφθογγος.

Klanglosigkeit, die, —, ἡ
ἀηχία, ἀφθογγία.

klangreich, ἡ -voll πολύη-
χος, πολυηχής· εὐηχος, εὐηχής.

Klang wort, das, ἡ εὐηχος
λέξις.

Klappe, die, —, πλ -n, τὸ
ἐπίφραγμα, τὸ ἐπίβλημα· τὸ ἐπι-
στόμιον, ἡ δικλῖς· ἡ ἐπιγλωττίς,
θυρίς, ἀγγειοθυρίς, ἡ καταρρακτὴ
σανίς [ἡ κλαβάνη], τὸ πλαταγώ-
μιον [ἡ δαγκάνα], ἡ βουρίνη, τὸ
μυιοτόνον· ἡ μυιοσάθη. (Hosen-)
τὸ προκάλυμμα (ναυτικῶν) περι-
σκελίδων ἢ προ-κελίδος.

klappen μὴ
ἀνακολπῶ [ἀνα-
κλῆμαι κλείομαι
μᾶζω, συναρμύ-
δωσ. das klap-
ἀρμύζει.

Klapper, d
κροτάλον, τὸ
γώνιον.

kla perdü
νός σκελετώδης
πεταὶ καὶ κόκκ-

Klapper m
ταλαφάρος μύλ-

klappern ὁ
ταλίζω, κρεμ-
Zähnen (vor F
κατ' κτυπῶ τοὺς
κρούους) mit o
τακτοπῶ, κωδ-

Klapper so
κροτάλιας ὄφης.

Klapper st
λαργός [ὁ λέλει-

Klapp hut,
κυλινδρικός πύλ-
λος [τὸ κλάκ].

Klapps, de
τὸ ἐλαφρὸν πα-

klappen
διὰ τῶν δακτύλ-
φρῶς.

Klapp stiel
ὄχημα τὸ ἔχον γ-

Klapp stuhl
δίφρος [τὸ σκα-

Klapp tisch
τραπέζα, τὸ σ-
πέζιον.

klar καθαρὸς
νῆς· αἰθριός. (νῆς·
φανερὸς, δηλός.
πρὸς πόντος, ἐτοιμόπλο-
-er Himmel οὐ-
ρανός. — mach

κλῆρα, διασπαρύνω. sich etwas
— machen καταναύω, καταναύ-
εάνω παρὰς. über etwas — werden
ἀργῆσι ναύνοι, etwas — be-
weisen ἀποδεικνύνω τρανῶς. es ist
— εἶναι σαφὲς, προδήλον. — se-
hen βλέπω εὐκρινῶς. (μτφ) — en
Wein εἰσπένκω λέγω τὴν κα-
θάραν ἀλήθειαν, ὁμιλῶ μετὰ παρ-
ροίας τῆς καὶ Klare.

Klare, das, -n, ἡ καθαρότης·
τὸ σαφές. ins — bringen sei-
θεν διασαφύνω διασαφηνίζω. über
etwas ins — kommen φωτίζω-
μα διαφωτίζομαι.

Kläre, die, —, (οἶκ) ἡ καθαρό-
της ἢ σαφήνεια, εὐκρινεία.

klären μὴ διακαθαίρω, καθαίρω
[εκαθαρίζω]. **sich** — (δια)καθαί-
ρομαι [εκαθαρίζομαι].

Klarheit, die, —, ἡ καθαρότης·
ἡ σαφάνεια, διαύγεια, (μτφ) ἡ σαφή-
νεια, εὐκρινεία, ἐναργεία, τρανότης.

Klarinette, die, —, πλ -n,
ἡ εὐφώνιος [τὸ κλαρινέτον].

Klarinetten spieler, das, ὁ
αὐλῆτης εὐφωνίου.

Klarinettist, der, -en, πλ
-en, ὁ αὐλῆτης εὐφωνίου.

klarieren μὴ ἐλλίμενίζω τε-
τινίζω.

Klarierer, der, -s, πλ —, ὁ
ἐλλίμενιστής.

Klärung, die, —, ἡ καθάρσις

Klasse, die, —, πλ -n, ἡ τά-
ξις ἢ κλάσις.

Klassen einteilung, die, ἡ
ἐν ταῖς διατάξεσι, ταξινόμησις.

Klassen lehrer, der, ὁ διδά-
σκων ἐν ταῖς ἀξίαις.

Klassifikation, die, —, πλ
-en, ἡ ταξινόμησις.

klassifizieren μὴ ταξινομεῖν,
διατάττειν εἰς τάξεις.

Klassiker, der, -s, πλ —, ὁ
ἀνὴρ τοῦ κλασικοῦ συγγραφεύς.

klassisch δόκιμος, ἑγκρίτως,
κλασσικός.

Klatsch, der, -es, πλ -e, ὁ
καλαρός, κόντολος [ὁ μπάτσος]. ὁ
παταρός, ὁ κρότος, τὸ ἀντικείμενον
ἐν κρότῳ.

Klatsch base die, τὸ σπερ-
μολόγον γύναιον.

Klatsch blatt, das, τὸ σπερ-
μολόγον ἐφημερίδιον.

Klatsche, die, —, πλ -n, τὸ
μυοκτόνον, ἡ βραχίον. (μτφ) τὸ λά-
λον γύναιον, τὸ σπερμολόγον γραί-
διον.

klatschen μὴ διασπείρω, δια-
σείδω, διαβρυλῶ. // —, αὐτὸ πατα-
γῶ κροτῶ. λαλαγῶ, φλυαροῦ. in
die Hände (mit den Händen) —
κροῦω τὰς χεῖρας, χειροκροτῶ.

Klatschen, das, -s, ἡ πλατα-
γή, ὁ κρότος. αἱ φλυαρίαι, ἡ φλυα-
ρολογία, λαλαγή· ἡ σπερμολογία
[τὸ σούσουρον].

Klatscher, der, -s, πλ —, ὁ
λάλος, σπερμολόγος [ὁ ἀνακατω-
σύρης].

Klatscherei, die, —, πλ -en,
ἡ φλυαρολογία, λαλαγή, στωμυ-
λία· ἡ σπερμολογία, τὰ σκάνδαλα
[τὸ σούσουρον].

Klatsch geschichte, ἡ die,
σκανδαλώδης σπερμολογία [τὸ σού-
σουρον].

Klatsch gesellschaft, die,
ἡ συναναστροφή σπερμολόγων γραί-
δων.

klatschhaft λάλος, σπερμολό-
γος [ἀνακατωσύρης].

Klatschhaftigkeit, die, —,
ἡ στωμυλία, ἀδολεσγία· ἡ σπερ-
μολογία· ἡ ἀδιακρισία.

klatschig λάλος, σπερμολόγος.

Klatsch maul, das, τὸ κακὸν
στόμα, σπερμολόγον γύναιον.

Klatsch weib, das, τὸ στωμυ-
λον γύναιον, σπερμολόγον γραίδιον.

klauben μη ἀπολέγω, διαλέγω [ξεκαθαρίζω]. (οἶν) an etwas zu — haben προσκόπτω, ἀπαντῶ δυσκολίας εἰς τι.

Klauber, der, -s, πλ —, ὁ καθαρτής, ὁ διαλογεύς, ἐκλέκτης.

Klauberei, die, —, ἡ διαλογή, ἐκκαθαρσις.

Klaue, die, —, πλ -n, ὁ ὄνυξ (ζοῖου ἢ ἀνθρώπου). mit krummen — γαμφώνυχος mit geraden — εὐθύνυχος, mit vielen — πολυώνυχος, in Jemandes -n geraten (πτω εἰς τοὺς ὄνυχάς τινος (πρμ) an der — erkennt man den Löwen εἰς ὄνυχος τὸν λέοντα.

klaunig σχιζόπους, σχιδώνυχος, ὀνυχόπους.

Klause, die, —, πλ -n, τὸ ἀσκητήριον ὁ κελλίων.

Klausel, die, —, πλ -n, ῥήτρα ὁ ἰδιαίτερος ὅρος.

Klausner, der, -s, πλ —, ὁ ἐρημίτης, ἀσκητής, ἀναχωρητής.

Klausur, die, —, πλ -en, ὁ ἀποκλεισμός, ἡ ἀποκλεισις.

Klausur arbeit, die, τὸ θέμα τὸ συντασσόμενον κεκλεισμένων τῶν θυρῶν.

Klaviatur, die, —, πλ -en, τὸ πληκτροφόρον κλειδοκυμβάλου.

Klavier, das, -s, πλ -e, τὸ κλειδοκύμβαλον [τὸ πιάνο].

Klavierauszug, der, τὸ ἀπάνθισμα τεμαχίων τοῦ κλειδοκυμβάλου.

Klavier fabrik, die, τὸ ἐργαστάσιον κλειδοκυμβάλων.

Klavier fabrikant, der, ὁ τεχνουργός κλειδοκυμβάλων.

Klavier lehrer, der, ὁ διδάσκαλος τοῦ κλειδοκυμβάλου.

Klavier schule, die, ἡ σχολὴ κλειδοκυμβάλου.

Klavier spieler, der, ὁ κρού-

στις κλειδοκυμβάλου

Klavier spiele κλειδοκυμβάλιστρια

Klavier stück, σικόν τεμαχίων κλει-

Klavier stunde θήμα κλειδοκυμβάλο

Klebe kraut, d παρίνη [ἡ κολλητισα]

kleben μη κολλᾶ

// —, ἀμὲ κολλῶμαι

μαί προσκεκολλημέν

Blut an seinen HS χεῖρας καθημαγμέν

ἐνέχομαι, ἐμμένω κα

Klebe pflaster, λητικὸν ἐμπλαστρον

Kleber, der, -s, λητής, ἡ ἀλευρόκολλ

kleber icht, ἡ - γλοιώδης [γλοιτσαίρ

Kleb leim, der, klebrig γλοιώδ

[γλοιτσαίρικο]. **Klebrigkeit**, d

ότης, τὸ κολλῶδες.

Klecks, der, - κηλὶς [ὁ λεκές], ἡ με

τζούρα, μούτζαλιά].

klecksen ἀμὲ κηλιδω

[μουντζουρώνω, λερ

Kleckser, der, κηλιδωτής, μολυντής

ρωτής, μουντζαλωτή

Kleckerei, die, ἡ κηλιδωσις, μόλυν

τζούρωμα, λέρωμα]

klecksig κηλιδωτ

μεμολυσμένος [μουντ

Klee, der, -s, [τὸ τριφύλ α].

Klee blatt, das, τριφύλλου. (μτφ) τριάς (φύλων).

Klee säure, die, λικὸν ὀξύ.

Kleiber, der. -s, πλ —, (πι) ἡ εἴτης.

Kleid, das. -es, πλ -er, ἡ ἐσθῆς, τὸ φόρεμα, ἔνδυμα. ein — anziehen ἐνδύσασθαι φόρεμα. ein anderes — anziehen ἀλλὰ σσω ἐνδύμα. (πρὸς) -er machen Leute τὰ φορέματα κάρνουν τὸν ἄνθρωπον.

Kleidchen, das. -s, πλ —, τὸ ἱματίδιον, χιτῶνιον, ἐνδυμάτιον (τὸ πορεματάκι, ζουγαλάκι).

kleiden μὴ ἐνδύω, ἐνδύω παρματέω, ἀπολίω [πιάνω]. dieser Hnt kleidet dich nicht αὐτὸς ὁ πῖλος ἀν σοι πρέπει [αὐτὸ το καπέλλο δέ σου πηγαίνει]. in Worte — ἐκφράζω διὰ λέξεων. weiss, schwarz gekleidet λευγεῖραν, μελανεῖραν [ἀσπροφορεμένως, μαυροφορεμένως].

Kleiden, das. -s, ἡ ἐνδυσις.

Kleideraufwand, der, ἡ παρὰ τὸν ἱματισμὸν πολυτέλεια.

Kleiderbürste, die, ἡ ψήκτρα φορεμάτων.

Kleiderdieb, der, ὁ λωποδύτης, ἱματιοκλέπτης.

Kleiderhaken, der, τὸ ἄγκιστρον ἐνδυμάτων, ἡ κρεμάθρα.

Kleiderhändler, der, ὁ ἱματιοπώλης.

Kleiderkammer, die, ἡ ἱματιόθηκη, τὸ ἱματιοσυλάκιον.

Kleidermacher, der, -s, πλ — ὁ ἱματιουργός, ὁ βάπτης.

Kleidermotte, die, ὁ σῆς [ἡ βούττα, ὁ σκώρος].

Kleidernarr, der, ὁ περὶ τὸν ἱματισμὸν ἐμμανής, ὁ περὶ τὴν ἐνδυμασίαν ματαιόδοτος.

Kleiderrechen, der, τὸ κρεμαστήριον ἐνδυμάτων.

Kleiderschrank, der, ὁ σώφρατος, ἡ ἱματιόθηκη.

Kleidertracht, die, ὁ ἱματισμός, ἡ φορεσία, ἐνδυμασία.

Kleidertrödler, der, ὁ ἱματιοκάπηλος, ὁ ἐμπορευόμενος παλαιὰ φορέματα.

Kleidervermieter, der, ὁ ἱματιομίσθης, ἱματιομισθωτής.

Kleidung, die, —, πλ -en, ὁ ἱματισμός, ὁ ἐνδυμασία, φορεσία.

Kleidungsstück, das, τὸ φόρεμα, ἐνδυμα.

Kleie, die, —, πλ -n, τὸ πτύρον [τὸ πτύρον].

kleinartig πιτυρώδης, πιτυροειδής.

Kleien brot, das, ὁ πιτυρίας, πιτυρίτης ἄρτος [τὸ γονδρόφωμον].

kleilig πιτυρώδης, ἀργιλώδης.

klein μικρός, ἄσμος, ἄσημαντος, εὐτελής. -es Geld τὰ κερμάτια, τὰ φιλά (τὸ λιανὰ) χρήματα.

-es Wild μικρά ἄγρια ζῷα. — machen σμικρύνω. -er machen ἐλαττώνω, σμικρύνω. -er werden σμικρύνονται [μικραίνω]. von — auf νηπιόθεν, ἐκ νηπιότητος [ἀπὸ μικρῆς]. mein -er Bruder ὀνιώτερος (ὁ μικρότερος) ἀδελφός μου.

Die -sten Umstände τὰ ἐλάχιστα περιστατικά. im -en μικροπρεπῶς, λιανικῶς. ein — wenig μικρόν τι, ὀλίγον τι. — denken μικροφρονῶ, μικροφυχῶ, von einem — denken ἔχω μικράν ἰδέαν περὶ τίνος.

kleinäugig μικρόφθαλμος, μικρόφρονας.

kleinbäuchig μικροκοιλίος.

kleinblättrig μικρόφυλλος.

kleindenkend μικρόφρονας, μικροφρων.

kleinfüssig μικρόπους.

Klein geist, der, ὁ μικρόφρονας, ὁ μικροπρεπής, ὁ μικρόφρων.

Klein geisterei, die, —, ἡ μικροφυχία, ἡ μικροπρέπεια, ἡ μικρόνοια.

kleingelstig μικρόφρων.

kleingläubig μικρόψυχος, μικροκαρδίας, στενοκαρδίας.

Kleingläubigkeit, die. —, ἡ μικραψυχία, ἡ ἔλλειψις πεποιθήσεως.

Klein handel, der, τὸ μικροεμπόριον, τὸ λιανικὸν ἐμπόριον.

Klein händler, der, ὁ μικροεμπορος, ὁ ἐμπολεὺς.

Kleinheit, die. —, πλ. -en, ἡ μικρότης. ἡ ὀλιγότης.

kleinherzig μικροκαρδίας, μικρόψυχος.

Kleinigkeit, die. —, πλ. -en, τὸ μικρὸν τι, ἡ μικρολογία, τὸ παρὰ μικρὸν πρᾶγμα.

Kleinigkeits geist, der, ἡ μικροφροσύνη, ἡ μικροπρέπεια.

Kleinigkeits krämer, der, ὁ μικρολόγος, ὁ ἀκριβολόγος, ὁ μικροπρεπής.

Kleinigkeitskrämerei, die, ἡ γλισχρολογία, μικρολογία, ἡ μικροπρέπεια.

Kleinkinderbewahranstalt, die, τὸ βρεφοκομεῖον.

kleinköpfig μικροκέφαλος.

kleinkörnig μικρόκοκκος, μικροκόκκηνος.

kleinlaut μικρόψυχος, ὀλιγόψυχος, ὀλιγοκαρδίας, ἀτολμος.

kleinlich μικροπρεπής, εὐτελής, γλισχρος. — eitel μικροφιλότιμος. -e Ruhmsucht ἡ μικροφιλοτιμία.

Kleinlichkeit, die. —, ἡ μικροπρέπεια, μικρολογία, εὐτέλεια, γλισχροτής.

Klein mal r, der, ὁ μικρογράφος, βωπογράφος.

Klein malerei, die, ἡ μικρογραφία.

Klein mut, der, ἡ μικραψυχία, ἡ ὀλιγοψυχία, ἡ μικροφροσύνη, ταπεινοπρέπεια, ἡ ἀθυμία, ἀνανδρία.

kleinmütig μικρόψυχος, τα-

πεινοπρεπής, δειλός, ἀνα-

Kleinm μικροψυχία

Kleinod -odien, τὰ ματίων.

kleinsch

Klein st λιτεία.

Kleinst ὁ μικροπο-

Kleinst μικροπολι-

Kleinst -nen, ἡ μικ-

kleinstä ἡ ἐπαρχία.

kleinstä κός, Ἄδδη

Kleister ἀλευρόκολλ-

kleister

kleister

klemm κρός, γλίσ-

Klemm βίς, ὁ καρ-

klemme χωρία, ἡ

Klempn γω, συμπι-

Klempn λευκοσιδη-

Klepper ὁ φανοπαύ-

Klerika ἱππάριον, ἡ

Klerike λαγον].

Klerise κληρικός, ὁ

Klerus δολόγιον.

Klerus ἱερατεῖον,

Klette, die, —, πλ -n (φτλ) τό ξανθιον, ἀρκτιον [ἢ λατομαντήλα]. ἢ ἀπαρινη [ἢ κολλητοῖδα].

Kletter eisen, das, ἡ σιδερέα ἀρριχτή, ἢ ἀναρριχτική ἀγκυράς.

klettern ἀρρ ἀναρριχῶμαι [χανταρώνω, σκαρδαλιῶ ω].

Kletter vogel, der, τό ξηροβατικόν πετρίον.

Klient, der, -en, πλ -en, ὁ πελάτης (δικηγόρου).

Klientin, die, —, πλ -nen, ἡ πελάτις (δικηγόρου).

Klientschaft, die, —, πλ -en, ἡ πελατεία (δικηγόρου).

Klima, das, -s, πλ -ta, ἡ -te, τό κλίμα, mildes — τό εὐκρατον κλίμα.

klimatisch κλιματικός.

Klimax, die, —, πλ -e, ἡ κλίμαξ.

klimmen* (klimme· klomm· geklommen), ἀρρ ἀναρριχῶμαι, ἢ κlettern.

Klimperel, die, —, πλ -en, ὁ κρεμβαλισμός, ὁ κροταλλισμός.

klimpern ἀρρ κρεμβαλιζῶ, κροταλλίζω, mit den Gläsern — συγκρούω τὰ ποτήρια, auf einem Instrumente — κατακτυπῶ ὄργανον.

Klinge, die, —, πλ -n, τό ἔλασμα [ἢ λάμα]· ἡ λεπίς [ἢ λεπίδα]. (μτφ) τό ἔξος, über die — springen lassen, διαπερῶ ἐν στόματι μαχαίρας, κατασφάζω, vor die — fordern προκαλῶ εἰς μονομαχίαν.

Klingel, die, —, πλ -n, ὁ κωδων, τό κωδωνιον [τό ουδοῦν].

Klingel draht, der, τό σύρμα κωδωνος.

klingeln ἀρρ κωδωνίζω [κουδουνίζω].

Klingeln, das, -s, ὁ κωδωνισμός.

klingen* (klinge· klang· ge-

klungen), ἀρρ ἤχῳ. (μτφ) παρέχῳ ἤχον, φαίνομαι, die Gläser — lassen συγκρούω τὰ ποτήρια, die Ohren — mir τὰ ὦτα μου βορρδοῦσιν [τ' αὐτιά μου σβουρίζουν]. mit - dem Spiele ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανοις. -e Münze τό μεταλλικόν (ἀργύριον), das klingt sonderbar αὐτό φαίνεται παραξενον.

Klingen, das, -s, ἡ ἤχησις· ὁ ἤχος. — der Ohren ὁ βόμβος τῶν ὠτων.

Kling klang, der, (μτφ) ἡ φλυαρία.

Klinik, die, —, ἡ κλινική, städtische — ἡ ἀστυκλινική.

Kliniker, der, -s, πλ —, ὁ κλινικός (ιατρός).

Klinikum das, -s, πλ -ka, ἡ κλινική σχολή.

klinisch κλινικός.

Klinke, die, —, πλ -n, ὁ μάνδαλος.

klinken ἀρρ μανδαλώνω.

Klippe, die, —, πλ -n, ὁ σκοπέλος, ὁ βράχος, blinde — ἡ σφαλος.

klippen reich, ἡ -nvoll σκοπελώδης.

klippig σκοπελώδης, βραχώδης.

klirren ἀρρ κροτῶ, κτυπῶ, δαλοκοπῶ.

Klirren, das, -s, ὁ κρότος, κτύπος.

Klistier ἴδε Klystier.

Kloake, die, —, πλ -n, ὁ ἀπαγωγός ὄχετός βορβοῦρον, ὁ βινοῦχος, ἡ ὀσθλήκη.

Kloben, der, -s, πλ —, ἡ δέσμη, τό δέμα [τό ἐμάτι]. τὴ τροχοφόρον, τό ἀνάφορον [ὁ μακαράς], τροχαλία [τό καρὺλι].

klopfen μὴ & ἀρρ κτυπῶ, κρούω, πάλλωμαι, πάλλω, an die Thür — κρούω τὴν θύραν, θυρο-

κοπῶ. es klopft χρούουσι (τὴν θύραν). es klopft ihm das Herz ἡ καρδία του πάλλει [καρδιοκτύπῃ].

Klopfen, das, -s, ἡ χρούσις, τὰ κτυπήματα. — des Herzens οἱ παλμοὶ τῆς καρδίας [τὸ καρδιοκτύπῃ].

Klopfer, der, -s, πλ — ὁ λύκος, ἐπισπαστήρ, τὸ ἐπισπαστρον.

Klopfechter, der, ὁ πύκτης, ξισμαχος, μονομάχης [ὁ μαχαιρᾶς, μαχαιροβάτης].

Klopfechtere, die, ἡ πυκτεία, ὁ διαπληκτισμός.

Klöppel, der, -s, πλ — τὸ κόπανον, κοπανιστήριον, ὁ κόπανος· τὸ κοπανάριον, κοπανίδιον [τὸ κοπανάκι, κοπανέλι]. — einer Glocke τὸ ὕπερον, σείστρον. — eines Mörsers ὁ δοῦξ, τὸ ὕπερον ἔγδης [τὸ γουδοκόπανον, γουδοχέρι].

Klöppelarbeit, die, τὸ ἐργάσιον κοπανιδίων.

klöppeln ἀμὴ πλέκω διὰ κοπανιδίων.

Klöppeln, das, -s, ἡ κοπανοπλοκία τριγύπτων.

Klöppelzwirn, der, τὸ νῆμα τριγύπτων.

Klöppler, der, -s, πλ — ὁ κοπανοπλόκος τριγύπτων.

Klöpplerin, die, —, πλ -nen, ἡ κοπανοπλόκος τριγύπτων.

Klosett, des, -s, πλ -e, ἡ -s, ὁ ἀπόπατος.

Kloss, der, -es, πλ Klosses ὁ βῦλος. τὸ βωλῖον μαγειρευτόν, ἡ κρεατόμαζα [τὸ γιουβαρελάκι].

Klösschen, das, -s, πλ —, τὸ μαγειρευτόν βωλῖον (κρέατος), ἡ κρεατόμαζα [τὸ γιουβαρελάκι].

klossig βωλιώδης.

Kloster, das, -s, πλ Klöster τὸ κοινόδιον, μοναστήριον, ἡ μονή. ins — gehen λαμβάνω τὸ μοναχικόν σχῆμα, [καλογηρεύομαι].

Klosterabt, der, ὁ κοινόδιον κοινονάρχης.

Klosterbruder, der, ὁ γός, καλόγηρος, θερμόν.

Klosterfrau, die, [ἡ καλόγηρος].

Klostergeistliche, κανονικός μοναχός, ἱερομ.

Klostergut, das, τὸ μοναχικόν κτήμα, τὸ μετόχιον.

Klosterleben, das, ὁ κός βίος.

klösterlich μοναστηριακός· μοναστικός.

Klostermönch, der, ὁ γός, κοινονάρχης.

Klosterschwester, δόκιμος μοναχή.

Klosterzelle, die, ὁ κελλῖον μοναχοῦ, τὸ κελλῖον.

Klosterzucht, die, ἡ στηριακὴ πειθαρχία.

Klotz, der, -es, πλ — ὁ κορμός, τὸ στέλεχος, [τὸ κουτσούρι]. (μτφ) τὸ

τον ξύλον, ὁ βάναντος τσουρον, γομάρι. (πρμ)

grob — gehört ei

Keil πρὸς χωριστὴν [ἀν σὺ κακὸν χειρόβολον

κόν δερμάτι].

klotzig στελεχώδης, ὁδς. γονδροειδής, βάναντος.

Klub, der, -s, πλ -s

Klubist, der, -en, ὁ ἑταῖρος (τὸ μέλος) λέσ

Kluft, die, —, πλ χάσμα, ἡ χαράδρα, φάρα

ραθρον.

klüftig χαραδρώδης γώδης.

klug (συγκρ klüge klügste), ἔμψρων, νοή

νεχής· συνετός, σώφρωνιμος [νοητερός]. (πρ

Schaden wird man —

θος, τὰ πάλαιστα γίνονται μαθη-
ματα. ich kann daraus nicht —
werden denn ἔννοα τί συμβαίνει du
bist nicht recht — denn ἔχεις σὰς
τὰς φρένας [δὲν τὰ ἔχεις σωστά].
bist du wohl nicht recht — ?
μικρὸς ἱππελάτης; der Klügste
liebt nach ὁ μὴ ἀντιτείνων τοῖς
λόγοις σωφρονέστερος, ὁ φρονιμώτερος
ὕπο, ὡρεῖ.

Klügelei, die, —, πλ -en, ἡ
σοφιστεία, ἡ λεπτολογία ἡ εὐρεσι-
λογία.

klügeln ἀμὴ λεπτολογεῖν, σοφί-
σμαι, σοφιστεύω.

Klugheit, die, —, ἡ κρόνησις,
σύνεσις, σωφροσύνη ἡ νοημοσύνη,
φρόνιμα.

Klügler, der, -s, πλ —, ὁ λε-
πτολόγος, ὁ σοφιστής.

klüglich συνετῶς, φρονίμως.

Klumpchen, (der, -s, πλ —, ὁ
μικρὸς σωρός, τὸ σωρέυμα.

Klumpen, der, -s, πλ —, ὁ
σωρός, ὁ ὄγκος.

klumpenweise ἐπὶ σωρηδόν.

Klump fuss, der, ὁ σαράπους,
καϊσάπους, χαϊάπους [κλουτσου-
ραπούδαρος]

Klunker, die, —, πλ -n, ὁ
ύσανος [ἡ φούντα]. τὰ βακώδη ἐν-
δύμαα [τὰ παληόρουχα].

klunker g βανεύδης, βακένδυ-
τος [παλιότος].

Klystier, das, -s, πλ -n, τὸ
κλύσμα, ὁ κλυστήρ.

klystieren μὴ κλύω, ἐκκλύω.

Klystier spritze, die, ὁ κλυ-
στήρ, τὸ κλυστήριον [τὸ σερβι-
το(τάκι)].

Knäbchen, das, -s, πλ —, τὸ
ἄρρεν παιδάριον [τὸ ἀγοράκι].

Knabe, der, -n, πλ -n, ὁ παῖς
ὁ ἄρρεν παῖς [τὸ ἀγόρι].

Knaben alter, das, ἡ παιδική
ἡλικία.

knabenhaft παιδιώδης, μετρο-
κιδώδης [ἀγορίστικος].

knabenhaftigkeit ἡ παιδι-
κότης.

Knaben schule, die, τὸ σχολ-
εῖον ἄρρένων.

Knaben streich, der, τὸ παι-
δικὸν ἀναίτημα, τὸ νανίσημα.

Knaben zeit, die, ἡ παιδική
ἡλικία.

Knäblein, das, -s, πλ —, τὸ
ἄρρεν παιδίον, τὸ παιδάριον [τὸ
ἀγοράκι].

knacken μὴ θραύω, συντρίβω
[σπάνω]. / —, ἀμὴ τρίζω, κροτῶ.
mit den Fingern — τρίζω τοὺς
δακτύλους.

Knacken, das, -s, ὁ περιγμός.

Knack mandel, die, τὸ εὐ-
θρυπτον ἀμύγδαλον.

Knack wurst, die, ὁ καπνι-
στός ἄλλας [τὸ καπνιστὸν λου-
κάνικον].

Knall, der, -s, πλ -e, ὁ κρού-
τος, κτύπος, πάταγος, ἡ ἐκκρόξις.
— und Fall διὰ μιᾶς [μονομιᾶ,
μᾶ κοπανῶ].

Knall büchse, die, τὸ πιστό-
λιον κροτοῦντος ἀερίου, τὸ ηλεκτρι-
κὸν πιστόλιον.

knallen ἀμὴ κροτῶ ἐκρυγνύο-
μαι, ἐκπυροσφροτῶ [ἐ-σπάνω].

Knallen, das, -s, ὁ κρότος,
κτύπος ἡ ἐκκρόξις, ἐκπυροσφροτήσις.

Knall gas, das, τὸ κροτοῦν
αἲριον (μίγμα δύο μερῶν ὑδρογέ-
νου καὶ ἐνός ὀξυγόνου).

Knall flamme, die, ἡ φλόξ κρο-
τοῦντος αἲριου.

Knall pulver, das, ἡ ἐκπυ-
ροσφροτοῦσα κόκκις.

knapp προσηρησμένως, ἀκρι-
δῶς προσαρμύζων, κολλῶν, κολλη-
τός, στενός. (μτφ) ὑπερκριβής,
γλισχρός, ὀλιγοστός, die Stiefel
sind zu — τὰ ὑποδήματα εἶναι

στενά. -e Zeiten καιροὶ δυσχερεῖς.
mit -er Not μόλις καὶ χαλεπῶς,
μόλις καὶ μετὰ βίας. es geht bei
ihm — zu ζῇ περιωρισμένος, εὐ-
ρίσκεται εἰς στενὴν θέσιν — hal-
ten μεταχειρίζομαι γλίσχρως. es
wird — hinreichend μόλις θὰ
ἐξαρκέσῃ, das Geld ist — τὰ
 χρήματα σπανίζουν.

Knappe, der -n, πλ -n, ὁ
ὕπασπισθης ἱππότου. ὁ ἐργάτης με-
ταλλείου, ὁ μεταλλευτής.

knappen ἀμὴ τραγανίζω, κοκ-
καλίζω [ξεροτρῶγω, ρουκανίζω].

Knappheit, die, ἡ στενότης ἢ
ὀλιγότης ἢ σπάνις.

Knappschaft, die, —, πλ -en,
τὸ σῶμα μεταλλευτῶν.

Knarre, die, —, πλ -n, τὸ ση-
μαντρον τὸ σημαντήριον.

knarren ἀμὴ τρίζω, κρούω,
κτυπῶ τὸ σημαντρον. die Thür
knarrt ἡ θύρα τρίζει.

Knarre, das, -s, ὁ τριγμός. ἡ
κορυφή τοῦ σημαντρον.

Knaster, der, -s, ὁ ἄκοπος
καπνός.

Knaster bart, der, ὁ γογγυ-
στής [ὁ μουρμουριάρχης].

knattern ἀμὴ κροτῶ, βροντο-
κροτῶ.

Knä el, der ἢ das, -s, πλ.
—, ἡ τολύπη ἢ ἀγαθὴ τὸ [κου-
δάρ]. auf einen — wickeln το-
λυπεύω [κουδαριάζω].

Knäuf, der, -s, πλ Knäufe τὸ
κιννόκρανον, ἐπύκρανον [τὸ κεφα-
λοκόλωνον].

knaupeln μὴ & μὴ τρωγαλλίζω,
τραγανίζω [ξεροτρῶγω, ρουκανίζω].

Knauser, d r, -s, πλ —, ὁ
κίμβιξ, κυμινοπρίστης, ὁ εἰς ἄκρον
φιλάργυρος [ὁ ξηνταβελόνης].

Knauserei, die, —, πλ -en,
ἡ κίμβεια, κίμβικεια, ἡ ἄκρα φ λαρ-
γυρία [ἡ ξηνταβελονιά].

knauserig εἰς ἄ-
ρας, γλίσχρος.

knausern κυ-
φιλαργυρῶ

Knebel, der, -
σφιγκτήρ [ὁ σφιγ-
κτικὸς, τὸ σφιγκτικόν].

Knebel bart, d
[τὸ μουστάκι].

knebeln μὴ σφί-
γνυμι, ἀποστομῶ.

Knecht, der, -
δοῦλος.

knechten μὴ δο-
λῶ ἀνδραποδίζω, μεταχειρίζομαι δοῦ-
λον.

knechtisch δο-
λοπότης, δουλοπρε-
πής.

Knechtschaft,
die, ἡ δουλοσύνη.

Knechtung, die,
ἡ δουλοπείρα, ὁ ἀνδρ-
ποδισμός.

Knäif, der, -s,
μεῦς, κοπήρ, ἡ κο-
πή.

knäifen (knäife-
n) μὴ κνίξω, ψαλ-
ίσσω.

Knäifer, der,
ἐπιρροῖον διοπτρον.

Kneipe, die, —
δὲς [ἡ τσιμπίδα] τὸ
κωθωνιστήριον.

kneipen μὴ κνί-
πειν mein Schuh kneip
δὴμά με πληγών-
ει mir im Leibe στ-
καλικόπονον [ἐχ-
—, ἀμὴ (οἶκ) πίνω ἐν
κωθωνίζω.

Kneipen, das,
[τὸ τσιμπημά] ὁ
κόπονος [τὰ κοψίμα-
τα ἐν τῷ καπηλείῳ, ὁ
καπηλὴς].

Kneiperei, die,
ἡ ἐν τῷ καπηλείῳ
καπηλία.

Kneip zange,
die, ἡ τανάλια, τανάλια.

Kneller, der, -s, (oi) ὁ ἐλεωνὸς
καπνός

kneten μὴ μάσσω, φρυγῶ. φύ-
ρει, ζυμώνω.

Kneten, das, -s, ἡ φύρασις.
φύρασις, τὸ ζύρωμα

Kneter, der, -s πλ —, ὁ φυ-
ρατής ζυμωτής.

Knet kur, die, ἡ διὰ φύρασεως
ιατρικὴ θεραπεία.

Knick, der, -es, πλ -e, ἡ
διαρρηγνῆ, τὸ ῥήγμα, σχίσμα· ὁ
τριγμός, κράτος· ὁ αὐτορυθμὸς φραγ-
μῶς, ὁ φράκτης.

knicken μὴ συγκάπτω, κατα-
γλῶ, λυγίζω, ῥηγνύω [ῥαγίζω].

|| —, ἀμὴ ρηγνύομαι [ῥαγίζω]
διαρρηγνύομαι [σπάνω, ξεσπάνω].

Knicker, der, -s, πλ —, ὁ εἰς
ἄκρον φιλαργυρὸς, ὁ κίμδις [ὁ ἐξ-
χρηταβελόντης]. τὸ ἀλεξήλιον τὸ ἐ-
ργον ἐλατήριον.

Knickerel, die, —, πλ -en,
ἡ ἄκρα φιλαργυρία [ἡ ἐχρηταβελονία].

knickerig φιλαργυρώτατος,
ἴδε knauserig.

knickern ἀμὴ γλισχεύομαι, φι-
λαργυρῶ, ἴδε knausern.

Knicks, der, -es, πλ e, ἡ
ὑπόκλησις.

knicksen ἀμὴ υποκλίνομαι.

Knie, das, -s, πλ [-e], τὸ γόνυ
[τὸ γόνατον]. ἡ καμπή, ὁ ἀγκών
[ἡ ἀγκυλὴ]. die -e beugen κλ νω

τόνω. auf die -e fallen γονατίζω.
[μτφ] übers — brechen ἐνεργῶ

κατασπινόμενος, ζητῶ νὰ τελειώ-
σω παντὶ τρόπῳ.

Knie band, das, ὁ γονατόδεσμος.

Knie beuge, die, ἡ κλίσις τοῦ
γόνου, ἡ ἰγνύα, ἀγκύλη.

Knie beugung, die, ἡ γονο-
κλίσις, γονάσις.

knien ἀμὴ & ἄμς γονατίζω.

kniefällig γονυκλήνης, γονο-
πίτης.

knieförmig γονατοειδής, ἀγ-
καυοειδής.

Knie gelenk, das, ὁ ἄρμος (ἡ
κλειδωσις) τοῦ γόνατος.

Knie gicht, die, ἡ ἀρ' ρίτις τοῦ
γόνατος, ἡ γονατάγρα, γονάγρα.

kniehoch ἔχων τὸ ὕψος γόνα-
τος· ἰσοϋψὴς τῷ γόνατι.

Knie holz, das, τὸ γονατοειδές
ξύλον, τὸ σταυρόξύλον.

Knie kehle, die, ὁ ἀγκών τοῦ
γόνατος, ἡ ἰγνύα.

knien ἀμὴ γονατίζω.

Knie polster, das, τὸ ὑπόδα-
θρον πρὸς γονατισμόν, τὸ γονυκλί-
σιον.

Knie rimen, der, ὁ περιγνα-
τίς ἱμάς (ὑποδηματοποιῶν).

Knie scheibe, die, ἡ ἐπιγνα-
τίς, κόγχη, ἐπιμυλὴ [τὸ πέταλον
τοῦ γόνατου].

Knie schmerz, der, ἡ γονο-
αλγία.

Knie stück, das, ἡ ὑπεργονά-
τις εἰκών.

Knie stütze, die, τὸ τρίπονυ
ὑπόδαθρον, ὁ τρίπους ὑποστάτης.

Kniff, der, -s, πλ -e, τὸ κνίσμα,
τὸ νύγμα, ὁ κνισμός [τὸ ταίμπημα].

(μτφ) τὸ μηχανήμα τέχνασμα, πα-
νούργημα [ἡ κατοργασία].

alle möglichen -e anwenden μηχαν-
νῶμαι πάντα μηχανήν μεταχειρί-
ζομαι πᾶσαν πανουργίαν.

kniffig πανούργος.

Knipp kugel, die, ὁ βῶλος,
τὸ πνι:άλλθον.

Knirps, der, -es, πλ -e, τὸ
μικρὸν ἀνθρωπίδιον, ὁ σταλαγμός,
τὸ ἀνθρωπάκιον.

knirschen μὴ ἀμὴ τρίζω, κρι-
ζω [τριγυρνῶ]. mit den Zähnen

— τρίζω τοὺς ὀδόντας· vor Wut

— ἀφρίζω δι' ὀργῆς.

Knirschen, das, -s, ὁ τρισμαός
[τὸ τριγυρνίσμα].

Knister gold, das, τὸ ψευδο-
χρυσὸν πετάλιον [ἢ τρέμ. χρυσά].

knistern ἀμὴ τρέζω· κρείζω·
σπινθηρέζω.

Knistern, des, -s, ὁ τρισμός·
ὁ κρέτας σπινθήρων.

knitterig πτυχώδης [σουφρω-
τός].

knittern ἄμὴ συνθλιῶ· ῥύσσω,
συνθλίβω [ζαρώνω, τραλακώνω,
ζουλιάζω] // —, ἀμὴ τρέζω, κροτῶ.

Knittern, das, -s, ἡ σύνθλιψις,
ἡ ῥύσσωσις [τὸ τραλάκωμα, τὸ
ζούλισμα].

Knoblauch, der, τὸ σκόροδον,
τὸ σκόρδον.

knoblauchartig σκοροδοειδής

Knoblauchbeet, das, ὁ σκο-
ροδῶν.

Knoblauchbrühe, die, ἡ σκο-
ροδαλμη [ἢ σκορδαλιά].

Knöchel, der, -s, πλ —, ὁ
κόνδυλος [τὸ κότσι]· τὸ στύρον, ὁ
ἀστράγαλος.

Knöchelchen, das, -s, πλ
—, τὸ ὀστέριον [τὸ κοκκαλάκι].

knöcheln ἀμὴ ἀστραγαλίζω,
κοιτιζω [παίζω τὸ ζάρι].

Knöcheln, das, -s, ὁ ἀστρα-
γαλισμός [τὸ ζάρι, τὰ κότσια].

Knochen, der, -s, πλ —, τὸ
ὀστοῦν [τὸ κόκκαλον]. zu — wer-
den ὀστεοῦμαι [κοκκαλιάζω]. aus
einem — bestehend μονόστεος [μο-
νοκόκκαλος].

knoche artig ὀστοειδής, ὀστε-
ώδης, ὀστώδης.

Knochen brand, der, ἡ ὀστώ-
δης γάγγραινα, ἡ νέκρωσις.

Knochen bruch, der, τὸ κά-
ταγμα ὀστοῦ, ἡ ὀστεοκλήσις.

knochen dürr (οἶα) κατεσχε-
τευμένος, κάτισχνος [κοκκαλιάρης,
πετσί καὶ κόκκαλο].

Knochen erweichung, die, ἡ
μαλαξίς τῶν ὀστέων, ἡ ὀστεομαλακία.

Knopf form, die, ἡ χούτρα κομψών [τὸ καλοῦσι τῶν κομψών]. τὸ σχῆμα κομψοῦ.

Knopfloch, das, ἡ κομψότρυπα.

Knorpel, der, -s, πλ -n, ὁ χονδρός, τὸ τραγανόν [τὸ σπείρι, ὁ βόξος].

knorpelartig χονδρώδης, τραγανώδης.

knorpelig χονδρώδης, χονδροφυής, τραγανωτός [σπειρωτός].

Knorren, der, -s, πλ —, ὁ γόγγρος, ἡ γόγγρωνη, τὸ φῦμα [ὁ βόξος].

knorricht γόγγροειδής, σωματωδής.

knorrig γόγγρωδης, τραγανός, κλήρη γόγγρων [βοξιάρης, κομπάρικος].

Knöspchen, das, -s, πλ —, τὸ καλὺκιον [τὸ μπομπουκάκι].

Knospe, die, —, πλ -n, ἡ κάλυξ [τὸ βολοῦλι, μπομπουάκι]. ὁ ὀφθαλμός [τὸ μάτι].

knospen ἀμὴ καλυκίζω, ἐκδιδάσκω, ἐξαιθώ [μπομπουκάω].

Knospen, das, -s, ἡ ἐκδιδάσκεισι, ἐξαιθίσις.

knospenartig καλυκοειδής.

knospenförmig καλυκόσχημος, ὀφθαλμοειδής.

knospig καλυκώδης, ὀφθαλμώδης.

Knötchen, das, -s, πλ —, ὁ μικρὸς κόμβος, τὸ γονάτιον.

Knote, der, -n, πλ -n, ὁ κόμπος, μὴ τὸ ἀπελκίχτον ξύλον, ὁ βάνασος ἀν' ὥπως.

Knoten, der, -s, πλ —, ὁ κόμπος. (μτφ) τὸ πρᾶσκομμα, ἡ δυσκολία, ὁ κόμπος. (μτφ) da steckt der — ἐδῶ εἶνε ὁ κόμπος τοῦ πραγματος.

knot. n μὴ & ἀμὴ κομδοτεῖ [κομποδέγω].

knutenförmig κομφοειδής.

Knoten stock, der, τὸ γογγρώδες ραβδίον, τὸ ροπαλον [τὸ ματσούκι].

knutig γογγρώδης, ὀξώδης [κομπάρικος].

Knuff, der, -s, πλ Knüffe, ὁ κόνδυλος, ἡ γρονθιά [ἡ μπουνιά].

knuffen μὴ γρονθοκοπῶ.

knüll (οἶκ) οἰνόληπτος, μέθυσος [μεθυσμένος].

knüpfen μὴ συνάπτω, συνδέω, συμπλέκω. Freundschaft — συνάπτω φιλίαν.

Knüpfen, das, -s, ἡ συνάφει, ἡ σύνδεσις.

Knüppel, der, -s, πλ —, τὸ ρόπαλον, ῥόπτρον [ἡ ματσούκα].

knurren ἀμὴ κνυζῶμαι, γογγύζω [μουρμουρίζω]. es knurrt ihm im Leibe βορβορύζει κοκκορυγῇ ἡ κοιλία του.

Knurren, das, -s, ὁ κνυζηθμός [τὸ μουρμούρισμα]. — im Leibe ἡ κοκκορυγή, ὁ βορβορύγμος [τὸ γουργούρισμα].

knurrig γογγύζων, γογγυστικός, δύσκολος [μουρμουράρης].

Knute, die, —, πλ -n, ἡ ῥάστις, ἡ ἀστραγαλὴν ἱμάσθη.

Knüttel, der, -s, πλ —, τὸ ρόπαλον, ἡ καρόνη [ἡ ματσούκα, τὸ ματσούκι].

Knüttel vers, der, ὁ ἐλεεινός στίχος.

knütten ἀμὴ πλέκω.

Knodjutor, der, -s, πλ -toren, ὁ συμβολήτης.

sich koalisieren συνασπίζομαι.

Koalition, die, —, πλ -en, ὁ συνασπισμός.

Kobalt, der, -s, τὸ κοβάλτιον (μέταλλον).

Koben, der, -s, πλ —, ὁ σφαιρῶν, σφαιρός [τὸ χοιρομάντρι, γουρουνάριον].

Kober, der, -s, πλ —, ὁ ἔξρι-

χος τὸ κοφίνιον [τὸ πανιέρι].

Kobold, der, -s, πλ -e, ὁ κάβα-
λος, ἡ μορμώ [τὸ στοιχειό-ἡ νεράιδα].

Kobolt schiessen κυβιστῶ [κά-
νω τοῦμ-ται].

Koch, der, -es, πλ Köche,
ὁ μάγειρος. (πρμ) Hunger ist der
beste — εἰς τὸν πεινῶντα ὅλα τὰ
φαγητὰ φαίνονται νόστιμα. viele
Köche verderben den Brei πολ-
λοὶ στρατηγοὶ Καρίαν ἀπώλεσαν
[οἱ πολλοὶ καπεταναῖοι βουλιᾶζουν
τὸ καράδι].

Koch buch, as, τὸ βιβλίον τῆς
μαγειρικῆς, ἡ ὀφολογία.

kochen μὴ βράζω· μαγειρεύω.
Hier—βράζω φῆ. gekochtes Rin-
dflcisch τὸ βύειον κρέας βραστόν,
τὸ βοδινὸν βραστόν. //—, ἀμὴ βρά-
ζω, ζέω. vor Wut—ἀναβράζω
ὑπ' ὀργῆς, πνέω μένεα. es kocht
gleich bei ihm εὐθὺς ἐξάπτεται.

Kochen, das, -s, ἡ βράσις, ὁ
βρασμός, ἡ μαγειρεία, μαγειρεύσις·
ἡ μαγειρικὴ.

Köcher, der, -s, πλ —, ἡ
φρετρά, οἰστοθήκη, οἰστοδόχη [ἡ
σαγιτοθήκη].

Koch geschirr, das, ἡ μαγει-
ρικὴ σκευὴ, τὰ μαγειρικά σκεύη.

Köchin, die, —, πλ -nen, ἡ
μαγείρισσα.

Koch ke sel, der, ὁ λέβης, ἡ
μαγειρικὴ χύτρα [τὸ καζάνι].

Koch kunst, die, ἡ μαγειρικὴ.

Koch maschine, die, ὁ αὐθι-
φης, πανθιφης, ἡ μαγειρικὴ μηχανή.

Koch ofen der, ὁ μαγειρικός
κλίβανος [ὁ φούρνος τοῦ μαγειρείου].

Koch salz, das, τὸ μαγειρικόν
[τὸ κοινόν] ἅλας [τὸ ἀλάτι].

Koch topf, der, ἡ κακκάδη,
ἐψώνη [τὸ τσουκάλι].

Koch zucker, der, ἡ ἀλλε-
σμένη ζάχαρις [ἡ κοπανισμένη
ζάχαρις].

Köder, der, -s, πλ —
λεαρ, δελίασμα [τὸ δόλωμα].

ködern μὴ δολιεύω [τὸ
ἐπιδολεῖν].

Kodicill, das, -s, πλ —, ἡ
ἐπιδικήκη, ὁ κωδικέλλος.

Koefficient, der, -en
(μθμ) ὁ συντελεστής.

Koffer, der, -s, πλ —
θύσιον, ἡ κίστη, τὸ ζῦμα
σεντοῦκι, μπαούλο].

Koffer macher, der,
—, ὁ κιβωτοποιός [ὁ σεν-
τοῦκιος].

Kohärenz, die, —, ἡ
συγκράτησις.

Kohasion, die, —, ἡ
συνεκτικὴ δύναμις, ἡ συμ-
πνοία.

kohäsiv συνεκτικός, ὁ
συνεκτικὸς.

Kohl, der, -s, ἡ κρᾶμ-
λα, ἡ κρᾶμλα, ἡ κρᾶμλα.

Kohle, die, —, πλ —, ἡ
θραξ [τὸ κάρβουνον].

—n ἡ ἀνθρακία [ἡ ἀνθρακί-
δα]. zu -n brennen

κῶ, ἀνθρακοποιῶ. auf -
n rösten ἀνθρακίζω, ἀπ-
[ψήνω] τὰ κάρβουνα].

sitze wie auf -n φλέγ-
ω ἀνθρακοποιῶ, εἶναι ἐν
ἀνθρακίᾳ [κάθομαι ἐν
ἀνθρακίᾳ].

kohlen ἀμὴ ἀνθρα-
κοποιῶ. (μθμ) ἀνθρακοποιῶμαι.

kohlen ἀμὴ ἀνθρακοποιῶμαι. (μθμ) ἀνθρακοποιῶμαι.

Kohlen arbeiter, der,
ὁ κρᾶμλαρ, ἀνθρακοποιός [ὁ
κρᾶμλαρ].

kohlenartig ἀνθρακο-
ποιόμοιος.

Kohlen becken, das,
ὁ κρᾶμλαρ, ὁ πύραυλος [τὸ
κρᾶμλαρ].

Kohlenberg werk, das,
ὁ κρᾶμλαρ, ἀνθρακοποιεῖον.

Kohlen brenner, der,
ὁ κρᾶμλαρ, ἀνθρακοποιός [ὁ
κρᾶμλαρ].

Kohlen brennerei, die, τὸ ἀνθρακείον [τὸ καρβουνόκαμινον].

kohlenfarbig ἀνθρακοειδής, ἀνθρακίχρους.

Kohlen feuer, das, τὸ κῦρ ἀνθράκων, ἡ ἀνθρακία.

Kohlen gas, das, τὸ ἀνθρακικὸν αἶριον.

Kohlen gebirge, das, τὸ ἀνθρακουργὸν ὄρος.

Kohlen glut, die, ἡ ἀνθρακία [ἡ ἀνθρακοδόλη, γλώβηλη].

kohlenhaltig ἀνθρακούχος.

Kohlen händler, der, ὁ ἀνθρακοπώλης.

Kohlen licht, das, τὸ ἡλεκτρικὸν ἑλῆς.

Kohlen magazin, das, ἡ ἀποθήκη ἀνθράκων.

Kohlen mann, der, -s, πλ. männer, ὁ ἀνθρακεύς, μαριλευτής [ὁ καρβουνάρης].

Kohlen meiler, der, ὁ θυμάλιος, τὸ ξυλοκάμινον.

Kohlen pfanne, die, ὁ πύραυρος, τὸ πύραυνον, ἡ ἐσχάρης [τὸ μαγγάλι, ἡ φοβεῖ].

kohlensauer (χμ) ἀνθρακικός, -o Salze τὰ ἀνθρακικά ἄλατα.

Kohlensäure, die, (χμ) τὸ ἀνθρακικὸν ὀξύ, τὸ διαξειδίου τοῦ ἀνθράκος.

Kohlen stift, der, τὸ κονδύλιον ἀνθράκος.

Kohlen stoff, der, (χμ) ὁ ἀνθράξ.

Köhler, der, -s, πλ. —, ὁ ἀνθρακεύς, μαριλευτής [ὁ καρβουνάρης].

Köhler glaube, der, ἡ τυφλὴ πίστις.

Kohl garten, der, ὁ λαχανόκηπος [τὸ μποτάμι].

Kohl gärtner, der, ὁ λαχανεύς.

Kohl kopf, der, ἡ κεφαλὴ λαχάνου.

Kohl meise, die, (πτ) ὁ σπιζίτης αἰγίθαλος [καλογρηθῆ].

kohlrabenschwarz μαῦρος ὡς πίσσα, μελάντατος, δολομαυρός, κατάνυαυρος.

Kohlrabi, der, -s, πλ. -s, (φτλ) ἡ γογγυλοκράμβη.

Kohl rübe, die, (φτλ) ἡ γογγυλίσ, γογγύλη, γαστορίς [τὸ γογγύλι, γουλί].

kohlschwarz ἀνθράκιος, μελάντερος πίσης, ein -er Mensch ὁ ἀνθρακίος.

Kohorte, die, —, πλ. -n, ὁ λόχος.

Koje, die, —, πλ. -n, ὁ κοιτῶν ἐπίβητος, ὁ κοιτῶν/σικος [ἡ κοκέτα].

Kokarde, die, —, πλ. -n, τὸ ἐθνόσημον [ἡ κοκάρδα].

kokett φιλάρεσκος, ἐρωτότροπος.

Koketterie, die, —, πλ. -[e]n, ὁ ἀκκισμός, ἡ φιλαρέσκεια, ἐρωτοτροπία, τὸ ἀρέσκεισμα.

kokettieren ἀκκίζομαι, θοῦ τομαι, ἀρεσκεύομαι.

Kokon, der, -s, πλ. -s, τὸ βομβύκιον [τὸ κουκκουλί].

Kokos baum, der, τὸ κουκιοφόρον δένδρον.

Kokos nuss, die, τὸ κουκι, κουκίμηλον.

Kokosnuss öl, das, τὸ κουκινόν ἔλαιον.

Kolben, der, -s, πλ. —, ἡ κορόνη, κορόλλη, τὸ βόπαλον [τὸ ματσούκι], ὁ ὑποκόπανος, ἡ προσημὴς κοντακίου, τὸ ἐμβόλον τὸ ἀμβίκιον, ἀποστακτικὸν κέρας, ὁ σταλακτηρ.

Kolben schlag, der, τὸ διὰ τῆς προσωμίδος κτύπημα, ἡ κοντακία ὁ κτύπος ἐμβόλου.

Kolben spiel, das, ἡ παλινδροπία κίνησις ἐμβόλου.

Kolben zug, der, ἡ ἀνακίνησις ἐμβόλου.

Kolibri, der, -s, πλ -s, (πι) τὸ κολύβριον.

Kolik, die, —, ἡ κωλική νόσος, ὁ στρόφος, κωλικόπονος [τὰ κοφίλατα].

Kollaborator, der, -s, πλ -lören, ὁ συνεργάτης, συνεργός.

Kollaboratur, die, —, ἡ συνεργασία.

kollateral πλάγιος.

Kollation, die, —, πλ -en, ἀντιπαραβολή, ἀντιβολή, ἀντιπαράθεσις, τὸ λιτόν ἐστίαμα].

kollationieren μὴ συμπαραβάλλω, ἀντιπαραβάλλω, ἀντιπαραθέτω.

Kolleg, das, -s, πλ -ien, ἡ παραδοσις, τὸ μάθημα (ἀνωτέρας σχολῆς). ein — hören ἀκροῦν αἰ μαθήματος, ἀκολουθῶ μάθημα.

Kollege, der, -n, πλ -n, ὁ συναδελφεός.

kollegialisch συναδελφικός.

Kollegialität, die, —, ἡ συναελούτης.

Kollegium, das, -s, πλ -ien, ὁ σύλλογος συναδελφῶν.

Kollektaneen, die (οὐδ πλ), ἡ συλλογὴ σημειώσεων, περιληψίς.

Kollekte, die, —, πλ -n, ὁ ἔρανος, ἡ συνεισφορά.

kollektieren μὴ εἰσπράττω (συνεισφοράς).

Kollektion, die, —, πλ -en, ἡ συλλογὴ.

kollektiv περιληπτικός, περιεκτικός.

Kollektivum, das, -s, πλ -va, τὸ περιληπτικόν (τὸ περιεκτικόν) ὄνομα.

Koller, der, -s, πλ —, τὸ δερμάτινον θωράκιον, ἡ σπολάς, ἡ σκοτοδινία ἐκπου, ὁ ἑλιγγός.

kollerig σκοτωματώδης, ἑλιγγῶν.

Kollernmacher, der, -s, πλ

πλ —, ὁ κατασκευαστὴς τῶν θωρακίων, ὁ θωρακοποιός.

kollern ἀρῇ σκοτοδινίαν γινώ, ζαλιζομαι. (μτρ). λυσνομαι [σκάνω ἀπὸ τοῦ κακοκορυγῶ, βορβορύζω, κ. λ. ζω [γουργουρίζω]: κλάζω].

Koller das, -s, ὁ κροκῶν ὅς — im Leibe ἡ κροκῶν γῆ, ἡ βορβορυγῆ [τὸ γουργοῦν].

kollidieren ἀρῇ συγκρούω.

Kollision, die, —, πλ σύγκρουσις.

Kolodium, das -s, τὸ δίδυμον.

Kolon, das, -s, πλ -s, (ἡ ἄνω) στιγμὴ, τὸ ἡμίκυλον.

kolonial ἀποικιακός.

Kolonialhandel, der τῶν ἀποικίων ἐμπορία.

Kolonialwaren, die ἀποικιακὰ προϊόντα (ὁ κ. ζάχαρις, τὸ τέλον κτλ.).

Kolonialzucker, der ποικίλα ὄν σάκχαρον.

Kolonie, die, —, πλ ἀποικία.

Kolonisation, die, -en, ὁ ἀποικισμός.

kolonisieren μὴ ἀκατοικίζω.

Kolonist, der, -en, ὁ ἀποικιστής.

Kolonnade, die, —, τὸ περίστυλον, ὁ περίστυλος.

Kolonne, die, —, πλ στῆλη [ἡ κολῶνα]. τὸ κατὰ τὴν στῆλην στράτευμα, ἡ ὁρμή [ἡ κολῶνα]. in — κατὰ τὴν κολῶνα.

Kolonnen marsch, κατὰ κέρας πορεία.

kolonnenweise, ἐπὶ γηγδόν, στιχηδόν.

Kolophonium, das, -s, ὁ λοφωνίον, τὸ κολοφωνίον.

Koloquinte, die, —,

τάται, je nachdem es kommt
 ὅπως ἔλθῃ πλέον, das kommt auf
 eins heraus τοῦτο κατάντις ἓν καὶ
 τὸ αὐτό, es kommt auf jed n so
 viel τόσα ἀντιστοιχοῦσι πρὸς ἑκα-
 στον, hinter etwas — ἐξισχνιάζω
 τι, um etwas — ἀπολλύω τι, ἀ-
 ποστειροῦμαι τινος, um sein Geld
 — γάνω τὰ χρήματά μου, ums
 Leben — φονεύομαι, ἀπολλύω
 τὴν ζωὴν, an einander — ἔρχο-
 μαι εἰς χεῖρας, auseinander —
 ἀποχωρίζομαι, ψυχραίνομαι [τὰ
 χαλνῶ], gut aus einander —
 ἀποχωρίζομαι φιλικῶς συμβιβά-
 ζομαι, aus der Mode — ἐκπίπτω
 τοῦ συρμοῦ, ἀπαρχαϊοῦμαι, von
 Kräften — ἀπολλύω δυνάμεις,
 ἀσθενεῖν, es mag — wie es
 will ἃς ἔλθῃ ὅ τι ἔλθῃ, ἃς γίνῃ
 ὅ τι γίνῃ [ὅ τι βρέξῃ ἃς κατεῖδῃ],
 woher kommt es dass...? πο-
 θεν προέρχεται ὅτι...; wenn die
 Reihe an mich kommt ὅταν ἔλθῃ
 ἡ σειρά μου, aus dem Gesichte
 — διαφεύγω τ. θέμμα, zur rech-
 ten Zeit — ἔρχομαι ἐν καιρῷ,
 davon — ἀπέρχομαι, glücklich
 davon — ἀπαλλάττομαι σώος καὶ
 ἀελαβής [γλυτύνω φτηνά] komm'
 her δεῦρο ἔλθέ [ἔλα 'δω], (πρμ
 kommt Zeit hommt Rat ὁ και-
 ρὸς ὁδηγός.

Kommen, das, -s, ἡ ἀφίξις,
 ἔλευσις [ὁ ἐρχομός].

kommend ἐρχόμενος, ἐπόμενος.

kommensurabel συμμετρι-
 κός, συνδαιρετός.

Kommensurabilität, die,
 —, ἡ συμμετρικότης, ἡ συνδαι-
 ρετικότης, τὸ συνδαιρετόν.

Kommentar, der, -s, πλ -ε,
 ὁ ὑπομνηματισμός, τὰ σχόλια, τὸ
 ὑπόμνημα.

Kommentarien, die πλ, τὰ
 ὑπομνημονεύματα.

Kommentator, der
 -lōren, ὁ ὑπομνηματισ-
 τής, ἐρμηνευτής.

kommentieren μ-
 ματίζω, σχολιάζω, ἐρμ-

Kommers, der,
 τὸ συμπόσιον (σπουδασ-

kommersieren ἀ-
 σιάζω.

Kommers buch,
 ὅλιον παροινίων ἄσμα-
 τοῖς σπουδασταῖς).

Kommerz, der, -e
 ριον.

kommerziell ἐμπο-

Kommerzien rat,
 πορικὸς σύμβουλος.

Kommilitone, der
 -n, ὁ σπουδαστής, ὁ
 συνάδελφος.

Kommis, der, —
 ἐμπορικὸς ὑπάλληλος,
 πᾶλληλος.

Kommis voyageu
 πλ -s, ὁ ταξειδιώτης
 πᾶλληλος.

Kommissar, der,
 ὁ ἐντολοδόχος, ἐπίτρο-
 τραμμένος, φροντιστής.

Kommissariat, das
 -e, ἡ ἐπιτροπεία, τὸ φρ-

Kommiss brot, das
 τιωτικὸς ἄρτος [ἡ κουρ-

Kommission, die
 -en, ἡ ἐπιτροπή, ἐπὶ
 προμήθεια.

Kommissionär, der
 -e, ὁ παραγγελιοδόχος
 πράκτωρ.

Kommissions bu,
 τὸ γραφεῖον παραγγελι-

Kommissions gel,
 die πλ, τὸ δικαίωμα

Kommissions ge
 das, τὸ παραγγελιοῦ-
 στήμα.

Kommissions handel, der, τὸ ἐπὶ παραγγελία ἐμπόριον.

Kommiss schuh, der, τὸ στρατιωτικὸν ὄν ὑπόδημα.

Kommi tent, der, -en, πλ -en, ὁ ἐντολῶδης, ἐντολεύς.

kommittieren μὴ καθιστῶ ἐπίτροπον, ἐξουσιοδοτῶ.

kommod εὐμαρής, ἀναπαυτικός· εὐερεστός.

Kommode, d e, —, πλ -n, ἡ ἱερατοθήκη, ὁ καρμωιτήρ [τὸ κομόν].

Kommodität, die, —, πλ -en, ἡ εὐμαρεια, ῥαπτονη, ἀναπαυτικότης, ὁ ἀπόπατος.

Kommodore, der, -n, πλ -n, ὁ διοικητὴς στολίσκου, ὁ μοίραρχος.

kommun κοινός.

kommunal δημοτικός, κοινοτικός.

Kommunal garde, die, ἡ πολιτοφυλακή, ἡ ἀστική φρουρά.

Kommunal gardist, der, ὁ πολιτοφύλαξ.

Kommunal lehrer, der, ὁ δημοδιδάσκαλος.

Kommunal schule, die, τὸ δημοτικὸν σχολεῖον.

Kommunal steuer, die, ὁ δημοτικὸς φόρος.

Kommune, die, —, πλ -n, ἡ κοινότης, die Pariser — ἡ ἐν Παρίσι τοῖς ἐπαναστατικῇ κοινότης ἐκτὸς 1871.

Kommunikant, der, -en, πλ -n, ὁ κοινωὸς τῶν θεῶν μυστηρίων, ὁ μεταλαμβάνων.

Kommunikat, -as -es, πλ -n, ἡ ἐγγράφος κοινοποίησις (ἀρ-ε).

Kommunikation, die, —, πλ -n, ἡ ἀνακοίνωσις, κοινοποίησις, ἡ συγκαίνωσις, ἐπικοινωνία.

Kommunion, die, —, ἡ θεία κοινωνία, ἡ ἁγία μετάληψις [ἡ εὐχαριστία].

Kommunismus, der, —, ἡ κοινκτημοσύνη, κοινκτηγία, ἰσοκτημοσύνη.

Kommunist, der, -en, πλ -en, ὁ κοινκτημῶν, ὁ ὁπαδὸς τῆς κοινκτημοσύνης.

kommunistisch κοινωνιστικός.

kommunizieren μὴ ἀνακινῶ.

// —, ἀμὴ συγκαίνων, μεταλαμβάνω, κοινωνῶ.

Komödiant, der, -en, πλ -en, ὁ θεατρινός, θεατροκόπος.

Komödiantin, die, —, πλ -nen, ἡ θεατρίνα, θεατροκόπος.

Komödie, die, —, πλ -n, ἡ κωμῳδία. Aufführung einer — ἡ κωμωδοδισκαλία.

kompakt συμπαγής, ἄδρομερής, πάγιος.

Komparation, die, —, πλ -en, ἡ σύγκρισις.

Komparativ, der, -s, πλ -e, (γρμ) ὁ συγκριτικός βαθμός.

Komparent, der, -en, πλ -en, ὁ ἐμφανισθεὶς εἰς τὸ δικαστήριον.

kompariieren μὴ ἀντιπαράβαλλω, συγκρίνω.

Kompass, der, -es, πλ -e, ἡ ναυτικὴ πυξίς [ἡ μπουσσυλα].

Kompass häuschen, das, ἡ θήκη μαγνητικῆς βελόνης, ἡ πυξὶς δοθῆκη.

Kompass nadel, die, ἡ μαγνητικὴ βελὼνη.

Kompass rose, die, ὁ δίσκος τοῦ ἀνεμολόγιον, ναυτικῆς πυξίδος.

kompensiarisch ἐπιτομικός, συνοπτικός. // —, ἐπὶ πρὸς ἐπιτομήν.

kompensios περιληπτικός, συνοπτικός.

Kompensium, das, -s, πλ -ien, ἡ σύνοψις, ἡ ἐπιστομή, τὸ ἐγγχειρίδιον.

Kompensation, die, —, πλ -en, ἡ ἀποζημίωσις.

kompensieren μὴ ἀποζημιῶ.

kompetent ἀρμόδιος.
Kompetenz, die, —, ἡ ἀρμο-
 διότης.

Kompilation, die, —, πλ
 -en, ἡ συμπίλησις, τὸ συμπλήμα
 τὸ ἀστοχὸν συνεράνισμα.

Kompilator, der, -s, πλ.-toren,
 ὁ συμπιλητής, ὁ ἀστοχὸς ἐρανιστής.
 ὁ βιβλιοκοπὸς.

kompilieren μὴ συμπιλῶ, συν-
 εράνιζομαι ὀστόγως, βιβλιοκοπῶ.

komplektieren μὴ περιλαμ-
 βάνω, γάρῳ περιέχω.

Komplement, das, -es, πλ
 -e, τὸ συμπληρωμα.

komplementär συμπληρωμα-
 τικὸς ἐγγέντως, ὑπεύθυνος.

komplet πλήρης, ἐντελής.

kompletieren μὴ συμπληρῶ.

Komplex, der, -es, πλ -e,
 τὸ συνάθεσσιμα, τὸ σύμπλεγμα.

Komplikation, die, —, πλ
 -en, ἡ περιπλοκή.

Kompliment, das, -es, πλ
 -e, ὁ χαριετισμός· ἡ πρόσφησις· ἡ
 ὑπόκλισις. ὁ (κολακευτικός) ἑπαί-
 νος· ἡ φιλοφρονησις, τὸ φιλοφρό-
 νημα· τὸ ἀρεσκεισμα, ἡ ἡδύλογια,
 χαριτολογία.

Komplimente, die πλ, οἱ ἀκ-
 κισμοί, αἱ φιλοφρονησεις.

Komplimentenmacher, der
 -s, πλ —, ὁ ἀρεσκευτικός, ὁ ἡδυ-
 λόγος.

Komplimentier buch, das,
 τὸ βιβλίον φιλοφρονησεων.

koplimentieren μὴ χαριετί-
 ζω, ἐπαίνω, κολακεύω δι' ἐπαίνων.

// —, ἀμὴ ἡδύλογῶ, ἀρεσκευῶμα,
 λέγω φιλοφρονησεις.

komplizieren μὴ περιπλέκω
 [ἐμπερδεύω].

kompliziert πολύπλοκος, πε-
 ρίπλοκος [μπερδεμένος].

Komplott, das, -s, πλ -e, ἡ
 συνομωσία.

komponieren μὴ συνθίτω, με-
 λοποιῶ, μουσουργῶ, τονίζω.

Komponist, der, -en, πλ -en,
 ὁ μελοποιός, μουσουργός.

Komposition, die, —, πλ
 -en, ἡ σύνθεσις, ἡ μελοποιία, ἡ με-
 λοποιησις.

Kompost, das, -es, πλ -e, ἡ
 πολυμυγὴς κόπρος.

Kompot, das, -s, πλ -s, τὸ
 ὀπωρέψιμα, τὸ γλυκύεσθον [ἡ κομ-
 πόστα].

kom ress θαλάσσιος, πυκνός, συμ-
 πεπυκνωμένος.

Kompresse, die, —, πλ -n, τὸ
 σπληνίον, ὁ σπληνίσκος, ὁ ἐπιθεσμός.

Kompressionspumpe, die, ἡ
 καταθλιπτική μηχανή.

komprimieren μὴ συμπιέζω,
 συνθλίβω.

Kompromis, der ἡ das, -es,
 πλ -e, ἡ διαίτα, αἰρετοκρασία,
 διαίτησις· τὸ συνυποσχετικόν.

kompromittieren μὴ ἐκθέτω,
 ἐνοχοποιῶ. [ἐντροπιάζω]. sich—
 ἐνοχοποιεῖσθαι· ἐκθίσθαι.

Komtur, der, -s, πλ -e, τὸ
 ὑπ' ἱππύτου καρπούμενον κτήμα.

Komturei, die, —, πλ -en,
 ἡ πρόσσδος ἱπποτικού τιμαρίου.

Konzentration, die, —, πλ
 -en, ἡ συγκέντρωσις.

Konzert -Idē Konzert.

Konchylie, die, —, πλ -n, τὸ
 κογχύλιον.

konchylienartig κογχυλίοειδης

Kondensation, die, —, πλ
 -en, ἡ συμπύκνωσις.

Kondensator, der, -s, πλ
 -toren, ὁ συμπυκνωτήρ.

Kondition, die, —, πλ -en, ὁ
 ὅρος, ἡ κατάστασις, ἡ θέσις, ἡ ὁη-
 ρεσία [ἐμπορικῶς ὑπαλλήλου] bei
 einem in—stehen ἔχει ὑπηρεσίαν
 παρὰ τινι, εἶμαι εἰς τῆς ὑπηρεσίας
 τινός.

Konditionalis, der, —, (γρμ) ἡ υποθετικὴ ἐγκλίσις.

konditionieren ἀμὴ διατελῶ ἐν υπηρεσίᾳ, ὑπηρετῶ.

Konditor, der, -s, πλ -toren, ὁ ζαχαροπλάστης.

Konditorei, die, —, πλ -en, τὸ ζαχαροπλαστεῖον.

Konditorei waren, die πλ, τὰ πέμματα, τὰ γλυκύσματα.

Kondolenz, die, —, ἡ συλλύπησις, τὰ συλλυγητήρια.

kondolieren ἀμὴ συλλυποῦμαι.

Kondor, der, -s, πλ -e, (π) ὁ σαρκώρραφος γρούψ, ὁ γρούψ, ὁ κύνδωρ.

Kondukt, der, -es, πλ -e, ἡ κηδευτική πομπή.

Kondukteur, der, -s, πλ -e, ὁ ἀμαξοδρομικὸς ὁδηγός.

Konduktor, der, -s, πλ -toren, ὁ ἤλεκτραγωγός.

Konfekt, das, -s, τὰ πέμματα, γλυκύσματα.

Konfektion, die, —, πλ -en, τὰ ἐτοιμα ἐνδύματα.

Konferenz, die, —, πλ -en, ἡ συνδιάσκεψις, σύσκεψις· τὸ συμβούλιον.

konferieren ἀμὴ (συν)διασκέπτομαι, συσκέπτομαι.

Konfession, die, —, πλ -en, τὸ θρησκευτικὸν δόγμα, θρήσκευμα. ἡ ἐγγράφος ὁμολογία θρησκείας· τὸ συμβόλιον πίστεως.

konfessionell δογματικὸς.

konfessionslos ἀνευ (διακρίσεως) δογμάτων.

konfessionsverwandt ὁμολογίας, ὁμολογητικὸς.

Konfiguration, die, —, πλ -en, ἡ σχηματοποιία, σχηματουργία, ὁ σχηματισμός.

Konfirmant, der, -en, πλ -en, ὁ κατηγούμενος.

Konfirmation, die, —, πλ

-en, ἡ κύρωσις τοῦ βαπτίσματος, ἡ ἁγία μύρωσις. (παρὰ διαμαρτυρούμενους).

konfirmieren μὴ γρὼν διὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος μωρῶναι.

konfiskation, die, —, πλ -en, ἡ κατάχεσις, δήμευσις.

konfiszieren μὴ δήμεῖν.

Konfitüren, die πλ, τὰ γλυκύσματα, τὰ ζαχαρώδη.

Konflikt, der, -es, πλ -e, ἡ σύγκρουσις.

Konföderation, die, —, πλ -en, ἡ συμπόλιταια, ὁμοσπονδία.

konföderiert ὁμοσπονδός.

konform σύμφωνας· σύμφωνας.

Konformität, die, —, συμφωνία.

Konfrontation, die, —, πλ -en, ἡ ἀντιπαράστασις, ἀντιμετώπισις.

konfrontieren μὴ ἀντιμετωπίζω· ἀντεξέταζω.

konfus συγκεχυμένος.

Konfusion, die, —, πλ -en, ἡ σύγχυσις.

Kongestion, die, —, ἡ συμφορῆσις τοῦ αἵματος· ἡ υπεραιμία.

Konglomerat, das, -es, πλ -e, τὸ σύγκραμα πέτρας, τὸ συμπέτρωμα.

Konglomerat'on, die, —, ἡ συσσωρεύσις, συσφαίρωσις.

Kongregation, die, —, πλ -en, ἡ κοινότης μοναστηρίων, ἡ ἐκκλησία κοινοβίων. ἡ διαικκλητικὴ ἐπιτροπὴ καρδιναλίων.

Kongress, der, -es, πλ -e, τὸ συνέδριον, ἡ σύνοδος. ἡ νομοθετικὴ σύνοδος τῶν Ἀμερικανικῶν δημοκρατιῶν.

kongruent σύμφωνας. ἴσος, ἕ. ἀρμόσιμος.

Koniferen, die πλ, τὰ κωνοφόρα φυτὰ τὰ ἀκανθοφυλλὰ δένδρα.

König, der, -e, πλ -e, ὁ βα-

σιλεύς. ὁ ῥήγας (τοῦ χαρτοπαιγνίου).

Königin, die, —, πλ -nen, ἡ βασίλισσα ἢ δάμα [ἡ ντάμα].

koniglich βασιλικός. // —, ἐπρ βασιλικῶς. sich — fr uen χαίρει μεγάλως.

Konigreich, das, τὸ ἀσίλειον.

Königs adler, der, ὁ βασιλεύς (ὁ αὐτοκρατορικός) αἰτός [ὁ σταυραητός].

Königs blau, das, τὸ ἐρυθροπὸν κυανῶν (χρῶμα).

Königs kerze, die, (φτλ) ἡ φλόγος [ὁ πάπυρος].

Königs krone, die, τὸ βασιλικὸν στέμμα.

Königs macht, die, ἡ βασιλικὴ δύναμις.

Königs sitz, der, ἡ ἔδρα βασιλείας.

Königs sohn, der, ὁ βασιλόπαις.

Königs tag, der, τὰ ἐπιφάνεια, θεοφάνεια.

Königs thron, der, ὁ βασιλικὸς θρόνος.

Königs titel, der, ὁ τίτλος βασιλείας.

Königs tochter, die, ἡ βασιλόπαις.

Königs wasser, das, (χμ) τὸ βασιλικὸν ὕδωρ, τὸ χλωρονιτροῦδες ὕδρ.

Königs würde, die, τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα.

Königtum, das, -s, πλ -tümer, ἡ βασιλεία.

konisch κωνικός, κωνοειδής.

Konjektaneen, die (οὐδ πλ), τὰ ἀτακτα, ἀναλκτα.

Konjektur, die, —, πλ -en, ἡ εἰκασία· ὁ εἰκασμός (χωρίου παρεθαρμένου).

konjugal συζυγικός.

Konjugation, die, —, πλ -en,

(γρμ) ἡ κλίσις συγία.

konjugiere

Konjunktion -en, ὁ σύνδεσμος, ἡ σύνθεσις.

Konjunktiv (γρμ) ἡ ὑποτακτική.

Konjunktion ἡ συμπτώσις, (σειων).

konkav κοίλος.

Konkav glas φακός.

konkav/konvex -e Linse ὁ σφαιρικός ὁ κοιλόκυρτος φακός.

Konklave, τὸ συνέδριον κατὰ τὴν λογίαν τοῦ πάπυ.

Konkordanz ἡ συμφωνία. ἡ ἁρμονία.

Konkordanz ἡ συμφωνία. ἡ ἁρμονία.

Konkret συματικός.

Konkubina τὸ ἀθέμιτον συζυγία.

Konkubine ἡ παλλακίς, ἡ ἑταίρα.

Konkurrenz ὁ ἀνταγωνισμός, ἡ ἀνταγωνιστική.

Konkurrenz ὁ ἀνταγωνισμός, ἡ ἀνταγωνιστική.

konkurrieren μαί, ἀνταγωνίζομαι, [συνερίζομαι, παρέρχομαι].

Konkurs, ἡ χρεωκοπία.

können (κα)

κοινῶς gekonnt] δύναμαι, ἤ-
πορῶ [μπορῶ]. ἤξεύρω, ἐπίσταμαι,
γνωρίζω, so gut ich kann ὅσον
δύναμαι, es kann sein, dass er
gekommen ist δυνατόν νά ᾔλθε.
ich kann es kaum glauben δυ-
σκολεύομαι νά τὸ πιστεύσω. ich
kann nichts dafür दें πταίω ἐγώ.
er kann mehrere Sprachen αὐ-
τός γνωρίζει πολλές γλώσσας. er
kann weder lesen noch schrei-
ben दें ἤξεύρει οὔτε ἀνάγνωσιν
οὔτε γραφήν, εἶνε ἀναφάδιστος.

Konnex, der, -es, πλ -e, ἡ
συνάφεια, ἡ ἀλληλουχία.

Konnexion, die, —, πλ -en,
ἡ σχέσις.

Konnivenz, die, —, ἡ παρά-
ΐσις, ἐπιείκεια.

konnivieren κλειῶ τὸ βλέμμα,
ἀσλεπῶ, παραβλέπω.

Konnossement, das, -s, πλ
-s, ἡ φορτωτική.

Konrektor, der, -s πλ -ίδ-
ιεν, ὁ συσχολάρχος, συγγυμνα-
σίαρχος.

Konsanguinität, die, —, πλ
-en, ἡ διαμρία, ἡ στενὴ συγγένεια.

Konsekration, die, —, πλ
-en, ἡ εὐλόγησις, εὐλογία.

konsekutiv διαδοχικός· ἐπα-
κόλουθος, -e Wirkung ἡ ἐπενέρ-
γεια.

Konsens, der, -es, πλ -e, ἡ
συναινέσις δικαστηρίου πρὸς ὑπο-
θήκην.

konsequent ἀκόλουθος [συν-
επής]· λογικός, -er Weise κατ'
ἀκολουθίαν, ἐπομένως, κατὰ συν-
έπειαν, συνεπῶς.

Konsequenz, die, —, πλ -en,
ἡ ἀκολουθία ἡ συνέπεια· τὸ ἐξλο-
γεῖν, ἡ λογικότης.

Konservatismus, der, —, ἡ
συντηρητικὴ θεωρία, τὰ συντηρη-
τικὰ φρονήματα.

konservativ συντηρητικός.

Konservator, der, -s, πλ
-ίδιεν, ὁ διατηρητής, συντηρη-
τής· ὁ ἐπιστάτης.

Konservatorium, das, -s,
πλ -rien, ἡ σχολὴ μουσικῆς, τὸ
ψῆδον.

Konserve, die, —, πλ -n, ἡ
προπεφυλαγμένη τροφή, τὸ ἐνθὲνον
τρόφιμον, τὸ γλυκόν, τὸ προμετω-
πίδιον προμαχῶνος.

konservieren μὴ διατηρῶ,
φυλάττω· φυλάττω, προφυλάττω.

Konsignant, der, -en, πλ
-en, ὁ πρὸς δὴ ἡ ἀποστολὴ ἔμπο-
ρευμάτων, ὁ ἐντολοδόχος.

Konsignatar, der, -s, πλ -e,
ὁ ἀποστολεὺς ἔμπορος, ὁ ἐντολο-
δοτής.

Konsignation, die, —, πλ
-en, ἡ παρακαταθήκη, ἡ πρὸς πώ-
λησιν ἀποστολή.

konsignieren μὴ ἀποστέλλω
πρὸς πώλησιν.

konsistent συγκατατούμενος, συν-
επτικός, συμπαγής, πάγιος.

Konsistenz, die, —, ὁ βαθ-
μός τῆς συνοχῆς· ἡ στερεότης, πυ-
κνότης, μονιμότης, ἐδραιότης.

konistorial τοῦ συνεδρίου,
συνεδικός.

Konsistorial rat. der, ὁ σύμ-
βουλος συνεδρίου, σύμβουλος.

Konsistorium, das, -s, πλ
-rien, τὸ (ἐκκλησιαστικόν) συνέ-
δριον· τὸ πρεσβύτεριον.

konskribieren μὴ καταγρά-
φω, ἀπογράφω (τοὺς στρατευσί-
μας)· στρατολογῶ.

Konskription, die, —, πλ
-en, ἡ καταγραφή τῶν στρατευσί-
μων, ἡ κατὰ νόμον στρατολογία.

Konskriptions liste, die, ὁ
κατάλογος τῶν στρατευσίμων.

konskriptionspflichtig
στρατεύσιμος.

Konsolation, die, —, ἡ παρρησία, παρηγορία.

Konsole, die, —, πλ -n, τὸ πρόβολον ὑποστήριγμα (προτομῆς)· τὸ τραπέzion κατόπτρου, κατοπτροστάτης.

Konsolidation, die, —, πλ -en, ἡ παγίωσις, στερέωσις.

konsolidieren μὴ παγίω, στερεώνω, μονιμοποιῶ.

konsolidierend παγιατικός, μονιμοποιός.

Konsonant, der, -en, πλ -en, (γρμ) τὸ σύμφωνον.

Konsort, der, -en, πλ -en, ὁ συμμέτοχος, συνοπαδός· ὁ συμμορίτης.

Konspiration, die, —, πλ -en, ἡ συνωμοσία.

konspirieren ἀμὴ συνομνῶ, συνωμοτῶ.

Konstabler, der, -s, πλ —, ὁ ἀστυνομικός κλητὴρ, ὁ σύσκηνος, ὁ μόσκηνος, ὁ πυροβολητής.

konstant εὐσταθής, σταθερός.

konstatieren μὴ καταδεικνύω τελετηρίω.

Konstellation, die, —, πλ -en, ἡ ἀστροθεσία, τὸ ἀστροθεσίον· ὁ ἀστερισμός.

konsternieren μὴ καταπλήττω, καταβορῶ, καταπτύω, κατατρομάζω.

konstipierend στεγνωτικός, δυσκολικός.

Konstituante, die, —, πλ -n, ἡ συντακτικὴ συνέλευσις.

konstituieren μὴ ἀπαρτίζω, καθιστῶ, ἀποτελῶ ἐγκαθιστῶ, διορίζω προσδιορίζω.

Konstitution, die, —, πλ -en, ἡ κράσις, ἰδιοκρασία, ἡ ποῖα κατασκευή, τὸ σύνταγμα, τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα.

Konstitutionalismus, der, —, τὸ συνταγματικὸν σύστημα, τὸ

σύστημα τοῦ συνταγματικοῦ τεύματος.

konstitutionell συνταγματικός.

konstringieren μὴ συστῶ.

Konstriktor, der, -s, -ören, ὁ σφιγκτήρ.

konstruieren μὴ κατασκευάζω· συγκροτῶ· συντάσσω.

Konstruktion, die, — -en, ἡ κατασκευή· ἡ συγκροτῆσις ἡ σύνταξις.

Konsul, der, -s, πλ —, πρόξενος.

kosular προξενικός.

Konsulat, das, -es, πλ —, τὸ προξενεῖον.

Konsultation, die, —, -en, ἡ σύσκεψις· τὸ (ιατρικόν) βούλιον.

konsultieren μὴ συμβουλεύωμαι.

Konsum, der, -s, ἡ κατανάλωσις.

Konsument, der, -en, πλ —, ὁ καταναλωτής.

konsumieren μὴ κατασκευάζω· ἐξοδεύω.

Konsumation, die, —, ταναλώσις.

Konsumationssteuer, ὁ ἐπὶ τῆς καταναλώσεως φόρος.

kontagiös κολλητικός.

Kontakt, der, -es, πλ —, ἐπαφή· ἡ ἐκμιξία.

kontant ἐπὶ τοῖς μετρητοῖς μετρητά.

Konter bande, die, τὸ θερμόριον.

Konterfei, das, -s, τὸ ὑποπτικόν, τὸ ἀπεικόνισμα.

Kontermarke, die, τὸ ἀντίγραφον [ἡ μάρκα εἰσόδου].

Konter tanz, der, ὁ τετραπύγος, ἀντίχορος.

kontestieren μὴ διαμφορίζω· διαφιλονικῶ.

Kontext, der, -es, ἡ τοῦ λόγου συνοψία, ἡ ἀλληλουγία.

Kontinent, der, -es, πλ -e, ἡ ἥπειρος ἢ ἡ πειρωτικὴ Εὐρώπη.

kontinental ἡπειρωτικός.

Kontinental handel, der, τὸ ἡπειρωτικὸν ἐμπόριον.

Kontinental macht, die, ἡ ἡπειρωτικὴ δύναμις.

Kontingent, das, -es, πλ -e, τὸ ἐπιβάλλον μέρος· τὸ ἀναλογουὺν συμμαχικὸν στρατεύμα· ὁ συμμαχικός στρατός.

kontinuerlich συνεχής, ἀδιάλειπτος, ἐξακολούθητικός.

Kontinuität, die, —, τὸ συνεχές, ἀδιαλείπον.

Kontokorrent, das, -es, πλ -e, ὁ τρέχων (ὁ ἀνοικτός) λογαριασμός.

kontor ὡς Comptoir.

Kontrabass, der, -es, πλ -basse, τὸ βαρυφώνον βιολόν, τὸ βιολόνιον.

kontradiktorisch ἀντιφατικός. -es Verfahren ἢ κατ' ἀντιπολίαν ὁδόν.

Kontrahent, der, -en πλ -en, ὁ συμβαλλόμενος, συνθηκующий.

kontrahieren μὴ συμβάλλομαι, συνθηκισθῶ, συμφωνῶ. (γρμ) συναρῶ.

Kontrakt, der, -es, πλ -e, τὸ συμβόλαιον, συμφωνητικόν.

kontraktlich, ἢ -mässig σύμφωνα πρὸς τὸ συμβόλαιον, κατὰ τὸ συμβόλαιον.

kontraktwidrig ἐναντίος πρὸς τὸ συμβόλαιον.

konträr ἐναντίος.

Kontra signatur, die, —, πλ -en, ἡ ἀνθυπογραφή· ἡ προσυπογραφή.

kontrasignieren μὴ ἀνθυπογράφω· προσυπογράφω.

Kontrast, der,

ἀντίθεσις, τὸ ἄκρον ἀντίθετον.

kontrastieren ἀμὴ ἀντίκειται· ἀποτελεῖ ἄκρον ἀντίθεσιν.

Kontravenient, der, -en, πλ -en, ὁ παραβάτης.

kontravenieren ἀμὴ παραβαίνω, καταπατῶ.

Kontravention, die, —, ἡ παράβασις, καταπάτησις.

Kontribuent, der, -en, πλ -en, ὁ συνεισφέρων, συνδρομητής· ὁ φορολογούμενος.

kontribuieren μὴ εισφέρω, συνεισφέρω.

Kontribution, die, —, πλ -en, ἡ συνεισφορά, συνδρομή.

Kontrolle, die, —, ἡ ἐξέλεγκσις, ὁ ἐλεγχος.

Kontroleur, der, -s, πλ -e, ὁ ἐλεγκτής.

kontrollieren μὴ ἐξελέγχω, ἀντεξετάζω.

Kontroverse, die, —, πλ -n, τὸ ἀντικείμενον φιλονικίας· ἡ ἔρις, φιλονικία, λογαπαρχία, λογοτριβή.

Kontumaz, die, —, ἡ φυγοδικία, ἡ κάθαρσις.

kontumazieren μὴ καταδικάζω ἐρήμην.

Kontumazial verfahren, das, ἡ ἐρημοδικία.

Kontur, die, —, πλ -en, ἡ περίμετρος, ὁ περίγυρος.

Kontusion, die, —, -en, τὸ σαρκοῦσμα [τὸ ζούλισμα].

konvenabel ἀρμόζων, προσήκων, εὐπρεπής, πρέπων.

Konvenienz, die, —, ἡ πρέπουσα τάξις, τὸ προσήκον· ἡ εὐπρέπεια.

konvenieren ἀμὴ ἀρμόζω, προσήκω, εἶμαι κατάλληλος [ταυριάζω]· συμφωνῶ.

Konvent, der, -es, πλ -e, τὸ ἱερατικὸν συνέδριον· ἡ μονή, τὸ κοινόνειον.

konventual κοινοβιακός.
Konventikel, das, -s, πλ —, ἡ παράνομος σύνοδος· τὸ συνέδιον.
Konvention, die, — πλ -en, ἡ σύνοδος, συνσυμβολογία· ἡ συνθήκη.
Konventional strafe, die, —, ἡ (ἐν τῷ συμβολαίῳ) ποινικὴ ῥήτρα.
konventionell συνθηκιματός· συμπεφωνημένος. // —, ἐπρ' ἐκ συνθήκης, κατὰ συνθήκην.
Konvergenz, die, —, ἡ σύγκλισις, συγκλίνα, συμβολή.
konvergieren ἀμὴ συγκλίνω, συμπίπτω.
konvergierend συγκλίνων.
Konversation, die, —, πλ -en, ἡ συνομιλία, ὁμιλία.
Konversationslexikon, das, τὸ ἐγκυκλοπαιδικὸν λεξικόν.
Konversationssprache, die ἡ λαλουμένη γλῶσσα.
konversieren ἀμὴ συνομιλῶ, συνδιαλέγομαι· συναναστρέφομαι.
Konvertieren μὴ ἀναστρέφω· προσηλυτίζω.
konvertiert ἀλλ' ἀξέπιστος, ἀλλ' ἀθεόβητος· προσήλυτος.
konvex κυρτός· συγκλίνων, συγκλίνων, συγκεντρωτικός.
Konvex glas, das, ὁ συγκεντρωτικὸς φακός.
konvexkonkav κυρτ' κοίλος.
-e Linse ὁ κυρτόκοιλος φακός, ὁ ἀποκλίνων μηνίσκος.
Konvikt das, -es, πλ -e, τὸ εὐσάειον, τὸ ὑποτροφεῖον φοιτητῶν· ἡ ἱερατικὴ σχολή.
Konvolut, das, -s, πλ -e, τὸ σύστρεμμα, ἡ δέσμη, ἡ κάλχη, ἡ ἑλὶξ κιονοκράνου.
Konvulsion, die, —, τὸ σπασμα, ὁ σπασμός, τὸ σπασμασμός [τὸ σπασμωδισμός].
konvulsivisch σπασμωδῶδες, σπασμωδικός.

konzedieren ἢ παρο
Konzentration, die, —, ἡ συγκέντρωσις.
konzutrieren μὴ συγκ
 νω, συπυκνῶ.
konzentrisch συγκεντ
Konzert, das, -s, πλ (μουσικὴ) συναυλία [τὸ κον
 ἡ συμφωνία, σύμψοια. ins—
 πηγανῶ εἰς τὴν συναυλίαν.
Konzertmeister, der
 χιμουσικός συναυλίας.
Konzertsänger, der,
 ἐν συναυλίαις.
Konzession, die, —, ἡ παροχώρησις, τὸ προνόμι
Koncil, das, -s πλ -e, οἶκος.
kooperieren ἀμὴ συ
 συμπραττω.
Kooptation, die, —, ἡ αἰ ἀρχαιρεσίαι, ἡ ἐκλογή.
kooptieren μὴ ἐκλεγ
 τροπήν].
Koordinate, die, —, ἡ συνδιατ. ταγμένη ἱσοαριθμ
Koordination, die, —, ἡ παράταξις, ὁμοταξία.
koordinieren μὴ παρ
 παραθεῖται.
koordiniert ὁμοταγής.
Kopal, das, -s, τὸ κ (κόμμι), ἡ καπάλλα ῥητινη.
Kopeke, die, —, πλ καπήκιον (νόμισμα Ῥωσσο
 λεπτά).
Kopf, der, -es, πλ K κεφαλὴ [τὸ κεφάλι]. vom zu den Füßen ἐξ ἄκρας
 λῆς ἄχρι ποδῶν [ἀπὸ τὸ κε
 εἰς τὰ πόδια]. über Hals ἐπὶ κεφαλὴν, ἐπὶ τράχηλον
 τέσσαρα]. wo hast du de
 ποῦ ἔχεις τὸν νοῦν σου;
 seit en - verloren ἔχασε
 του, der — thut mir we

τὴν κεφαλὴν, καὶ πάλιν, gediegener — κ. αὐτὰ κεφαλὴ [γιερό κεφάλι], ein offener — δεινός νοῦς [πειραγμονικὸ κεφάλι], mit dem — e arbeiten ἐργάζομαι διανοητικῶς, aus dem — e hersagen λέγει ἀπὸ νήρης [λέγει ἀπ' ἑξω], ei hat seinen eigenen — εἶνε πείσμων auf seinem — e bestehen ἰσχυροῦμαι, ich weiss nicht, wo mir der — steht δὲν ἤξεύρω τί μοι ἵσταται, vor den — stossen ἐπιπλήττω ἀποτόμως [παρὰπέρνω], er ist nicht auf den — gefall'n δὲν στερεῖται πνεύματος, δὲν εἶνε βλας, er stellt das ganze Haus auf den — φέρει ὅλον τὸν οἶκον ἀνω κάτω, einem den — zurecht setzen σωφρονίζω τινά [τοῦ βάνω γνώσι], der — schwindelt ἴμην κεφαλὴ του σκοτοδινιά, er ist — e nicht richtig δὲν ἔχει σωφ. τὰς φρένας [δὲν τὰ 'χει σωστά], das will mir nicht in den — ο νοῦς μου δὲν το χωρεῖ, (πρμ) viel Köpfe viel Sinne ἄλλος ἄλλην γνώμην ἔχει, τοῖς πολλοῖς πολλὰ νοεῖ, ὅσαι κεφαλαὶ τόσαι γνώμαι.

Kopfab schneider, der, ὁ ἀποκεφάλιστης.

Kopfarbeit, die, ἡ διανοητικὴ ἐργασία.

Kopfartig κεφαλοειδής, κεφαλωτός.

Kopfband, das, ὁ κεφαλῶδεσμός.

Kopfbedeckung, die, τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς.

Kopfbinde, die, ὁ κεφαλῶδεσμός.

Kopfbrechen, das, ἡ δεινή φροντίς, ἡ φροντιδοκοπία [τὸ ζάμουα, ἡ σκοτοδύρ].

Kopfbrechend πολλῶν φροντίων πρόξενος, eine — e Arbeit ἐργασία πολυμέριμος.

Köpfchen das, —s, πλ —, τὸ κεφάλιον, ἡ κεφαλὴ [τὸ κεφάλαιον].

köpfen μι κεφαλοτομῶ, ἀποκεφαλίζω, καρτοτομῶ ἀκροτομῶ, περικύπτω, κορυφοτομῶ [κορυφαλογῶ].

Köpfen, das, —s, ἡ καρτομία, ὁ ἀποκεφαλισμός, ἡ κορυφοτομία, ἡ περικόψις.

Kopfgeld, das, ὁ κεφαλικὸς φόρος, τὸ ἐπικεφάλαιον.

Kopfgicht die, ἡ ἡμικρανία, ὁ ἡμικρανίος πόνος.

Kopf grind, der, ὁ ἀγῶρ, τὸ κνός [ἡ κασιῶα].

Kopf haar, das, ἡ θριξ τῆς κεφαλῆς, das ganze — ἡ κόμη.

Kopfhängen, das, ἡ ὑπόκρισις.

Kopfhänger, der, —s, πλ —, ὑποκριτής.

Kodfhängerei, die, —, ἡ ὑπόκρισις, ἡ ὑπόκριστα.

Kopfkissen, das, ὁ προσκεφάλαιον προσκεφάλον [τὸ μαξιλάρι].

Kopf kohl, der, ἡ κεφαλωτὴ κράμβη, τὸ κραμβολάχανον.

Kopflaus, die, ὁ φθεῖρ τῆς κεφαλῆς [ἡ κεφαλόψευρα].

köpfings ἐπὶ ἐπὶ κεφαλὴν, κατὰ κεφαλῆς [μετὰ τὸ κεφάλι].

kopflös ἀκέφαλος ἀπρῶστος.

Kopflösigkeit, die, —, ἡ ἀπροσεξία.

Köpf n aschine, die, ἡ λαιμοτόμος [ἡ καρμανιόλα].

kopfmuskel ὁ κεφαλικὸς μῦς.

Kopfnadel, die, ἡ κεφαλωτὴ καρφίς.

Kopfnaht, die, ἡ φάση τοῦ κρανίου.

Kopfn'cken, das, ἡ νεύσις τῆς κεφαλῆς, τὸ νεύμα.

Kopfnuss, die, (οἶα) ὁ κατὰ κεφαλὴν κύλαρος [ἡ κατακεφαλιῆ, ἡ κατακαυκαλιῆ].

Kopfputz, der, ὁ ἐπικεφάλαιος στολισμός, τὸ φανιόλιον.

Kopfroσε, die, τὸ ἐρυσίπελας
[ἡ βυζιπιγία, τὸ ἀνεμοπύρωμα]

Kopfsalat, der, ἡ κεφαλωτὴ
θοῦραξ.

kopfschen φοροδεῖς, σκιδροδοῖς

Kopfschmerz, der, ἡ κεφα-
λαλγία, ὁ κεφαλόπνοος, πονοκέφα-
λος.

opf schmutz, der, τὰ κο-
σμήματα τῆς κεφαλῆς· τὰ φακίολιον.

Kopfsteuer, die, ὁ κεφαλικὸς
φόρος, τὸ ἐπικεφάλαιον.

Kopfstück, das, τὸ κεφαλικὸν
τεμάχιον. (μτρ) ὁ κατὰ κεφαλὴν κό-
λπος.

Kopftuch, das, τὸ μαντίλιον
τῆς κεφαλῆς, τὸ κεφαλόπανον.

kopfüber ἐπρ ἐπὶ κεφαλῇ, ἐπὶ
τράχηλον [μετὰ τὸ κεφάλι].

kopfunter ἐπρ κάτω κάτω, κατὰ
κεφαλῇ: [τὸ κεφάλι, κάτω, ἀνα-
πέσασα].

Kopfweh, das, ἡ κεφαλαλγία,
ἴδε Kopfschmerz.

Kopialien, die πλ., τὰ δικαιώ-
ματα ἀντιγραφῆς, τὰ ἀντιγραφικά.

Kopie, die, —, πλ. -[e]n, τὸ ἀν-
τίγραφον, ἡ ἀντιγραφή, τὸ ἀντιζω-
γράφημα [τὸ ξεσηκώμα].

Kopierbuch, das, τὸ βιβλίον
ἀντιγράφων.

kopieren μὴ ἀντιγράφω, μετα-
γράφω [ξεσηκώνω]· ἀντιζωγραφῶ.

Kopiermaschine, die, τὸ
πισστήριον ἀντιγραφῆς.

Kopiertinte, die, ἡ μελάνη
ἀντιγραφῆς.

Kopist, der, -en, πλ. -en, ὁ
ἀντιγραφεύς.

Korpe, die, —, πλ. -n, ἡ ἀ-
κρώρεα, ἡ κορυφή ὄρους [τὸ κορ-
φοῦνι].

Koppel, die, —, πλ. -n, ὁ σύν-
δεσμος, δεσμός [τὸ λυτάρι]· ἡ συν-
ένωσις. ὁ ἄμιλος. ἡ συζυγία, τὸ
σύζευγμα, σύμπλεγμα (κυνῶν, ἔπ-

κυνῶν). ὁ τελαμών, ξίφις
στὴν ξίφος.

koppeln μὴ συζευγνύω,
περιφράσσομαι· περικλείω.

Koppelriemen, der, ὁ
τικὸς ἱμᾶς (κυνῶν), ὁ
[τὸ λυτάρι].

koppen μὴ περικλίνω,
κλαδεύω, κορυφοτομῶ.

Kopulation, die, —
ἡ ἐκκλησιαστικὴ στεράνωσις.

kopulieren μὴ συζευγ-
δῶν· στεφανοῖν, εὐλογᾶν.

Koralle, die, —, πλ.
κοράλλιον.

korallenartig κοράλλι-
μορφῶς.

Korallenbaum, der,
δρυσιδὲς κοράλλιον, τὸ λιθ.

Korallenfang, der,
κοράλλιων.

korallenfarbig κοράλλι-
μορφῶς.

Korallenfischer, der,
λιεὺς κοράλλιων.

Korallenfischerei, die,
ἀλιεὶα κοράλλιων.

Korallenschnur, die,
μαθὸς κοράλλιων.

Korallen tierchen, die,
κοράλλιῶδες ζῷον.

Koran, der, -s, τὸ κα-
νόν.

Korb, der, -es, πλ. K-
καλῶθιον, κόνιστρον [τὸ
πανιέρι]· ὁ φορμὸς [τὸ
kleiner — ὁ καλάθισκος].

— ὁ κόφινος, τὸ κοφινόν·
einem den — geben ἀπο-
τιναῖν [τοῦ εἶναι τὴν χυλὸν πο-
νῆν — bekommen ἀποκ-
ἀποτυγχάνω [τρώγω τὴν χυ-
λὸν πονῆν].

Körbchen, das, -s,
καλαθίσκος, τὸ καλάθιον.

Korb flasche, die, —
ἡ ποτὴν [ἡ ταρμετζάνα].

Korb flechter, der, -s, πλ. —, ὁ καλάθι-
κοφινωπλόκος, κοφινωποιός.

Korb wagen, der, τὸ πλεκτὸν ἱμασίων, τὸ καλοθεοιδὲς χειραμάξιον, τὸ κἀνναθρον [ἢ στρατοῦλα] ἢ πλεκτὴ κοῖτις παιδίου.

Korb weide, die, (φτλ) ἡ ἱτέα [ἢ ἱτή].

korbweise ἐπρ καλαθηδόν [μὲ τὸ καλαθί].

kordial ἐγκάρδιος.

Kordialität, die, —, ἡ ἐγκάρδιος φιλοφροσύνη, τὸ ἐγκάρδιον αἰσθημα.

Korduan, der, -s, τὸ αἶγειον ὄμμα, ἡ αἶγίς, ἱεραγῆ.

Koriander, der, -s, (φτλ) τὸ καριάννον, κολλιάνδρον [τὸ κόλιαντρον].

Kork, der, -[e]s, πλ -e, ὁ φελίς [ὁ σούρος] von — φέλλινος.

korkartig φελλοειδής, φελλώδης.

Kork eiche, die, ὁ φελλός, ἡ φελλόδρυς.

korken μὴ πωμάζω δια φελλοῦ [πιπώνω].

kork pfropfen τὸ πῶμα φελλοῦ, τὸ φέλλινον βύσμα [ἢ τάπα].

Kork zieher, der, τὸ ἐκπώματρον, ἐκπωμαστήριον.

Korn, das, -s, πλ Körner, ὁ κόκκος [τὸ σπυρί], ἡ βρίζα, ἡ ὄλυρα [ἢ σήκαλη].

τὸ δοκιμον (τὸ καθαρόν) βάρος (νομίσματος), τὸ ἔλασμα, τὰ σιτηρά, οἱ καρποί, τὸ σιτοχαστρον [ἢ μίρα].

türkisches — ὁ καλαμσίτος [τὸ καλαμπόκι].

aufsa — nehmen σκοπεύω, σημαδεύω, (μτφ) ἐπεσβαλμῶ. von gutem Schrot und — καλῆς κατασκευῆς, καλῆς φύσεως.

Korn acker, der, τὸ χωράριον αἰτου, τὸ καρποχώραρον.

Korn ähre, die, ὁ στάχυς αἰτου.

Korn aus fuhr, die, ἡ ἐξαγωγή σιτηρῶν.

Korn blume, die, (φτλ) ἡ κῶνα.

Korn blüte, die, ἡ ἀνθή τῶν σιτηρῶν.

Korn boden, der, τὸ σιτοδολεῖον, ὁ σιτοδολών.

Korn brannt wein, der, τὸ ἀπὸ τῶν σιτηρῶν οἶνονπνευμα.

Körnchen, das, -s, πλ —, τὸ κόκκον, ὁ μικρὸς κόκκος [τὸ σπυρί].

Kornel kirsche, die, ὁ καρπὸς τῆς κρανείας, τὸ κράνον, ἡ πίταξίς [τὸ ἀκράνι].

Kornelkirsch baum, (φτλ) ἡ κράνεια [ἡ ἀκρανεια].

körnen μὴ μεταβάλλω εἰς κόκκους· καταθρύπτω, συνθρύπτω, θρυλίσσω [θρουλίζω]. //

—, ἀμλ & sich — μεταβάλλομαι εἰς κόκκους, θρυλίσσεται, θρύπτομαι.

Kornein fuhr, die, ἡ εἰσαγωγή σιτηρῶν.

Korn ernte, die, ἡ συγκομιδὴ τῶν δημοτικῶν καρπῶν.

Korn feld, das, τὸ χωράριον γεννημάτων, τὸ καρποχώραρον, σιτοχώραρον.

Korn fuhre, die, ἡ ἀμάξις, σιτηρῶν.

Korn halm, der, ἡ καλῶμη αἰτου [ἡ βρατή].

Korn händler, der, ὁ σιτοπώλης [ὁ σιταράς].

körnicht κοκκοειδής.

körnig κοκκώδης, πολύκοκκος, (μτφ) ἐνεργής, νευρώδης.

Korn jahr, das, τὸ εὔρορον (τὸ πολυσίτον) ἔτος.

Korn jude, der, ὁ πλεονέκτης σιτώνης.

Korn kammer, die, τὸ σιτοδολεῖον, ὁ σιτοδολών.

Korn land, das, ἡ σιτοφόρος χώρα.

Korn magazin, das, ὁ σιτοδολών, τὸ σιτοφυλακτεον.

- Kornmangel**, der, ἡ σιτοδεία.
kornreich πολυσίτος.
Korn speicher, der, ὁ σιτο-
 εολών, τὸ σιτοβολεῖον.
Korn sperre, die, ἡ ἀπαγό-
 ρευσις τῆς ἐξαγωγῆς σιτηρῶν.
Korn wicke, die, ὁ ἄγριος
 βίχος.
Korn wucher, der, ὁ θησαυ-
 σαυρισμός σιτηρῶν, ἡ ἐκ τῶν προ-
 τέρων σιτώνια..
Kornwucherer, der, ὁ θη-
 σαυριστῆς σιτηρῶν, ὁ πλεονέκτης
 σιτώνης.
Korn wurm, der, ὁ κίς, ὁ τρώξ
 [ἡ σιταρυψείρα].
Körper, der, -s, πλ —, τὸ
 σῶμα.
Körperan lage, die, ἡ κρᾶσις
 τοῦ σώματος, ἡ ἰδιοσυγκάστασις.
Körper bau, der, ἡ κατασκευὴ
 τοῦ σώματος· ἡ κρᾶσις. guter —
 ἡ εὐεξία.
Körper beschaffenheit, die,
 ἡ ποιὰ κατασκευὴ τοῦ σώματος, ἡ
 ἰδιοκρασία, κρᾶσις. kränkliche —
 ἡ καχεξία.
Körperchen, das, -s, πλ —,
 τὸ σωματίον, τὸ μικρὸν σῶμα.
Körper haltung, die, ἡ στά-
 σις τοῦ σώματος [ἡ κορμωστα-
 σις].
Körper kraft, die, ἡ σωματι-
 κὴ δύναμις· ἡ βίωμα.
Körper lehre, die, ἡ στερεο-
 μετρία.
körperlich σωματικός. ὑλικός.
 einen -en Eid schwören ὀρκί-
 ζομαι αὐτοπροσώπως.
Körperl. chkeit, die, —, ἡ
 σωματικότης, ἡ ὑλικότης.
körperlos ἀσώματος.
Körper messung, die, ἡ στε-
 ρεομετρία.
Körperschaft, die, —, πλ
 -en, τὸ σωματεῖον, σῶμα.

Körper
 τικτῇ ἀσκησῇ
Korpor
 δεκανεύς..
Korpor
 -en, ἡ δεκά
Korpor
 -en, τὸ σῶμα
korps
korpu
Korpul
 ματία, πολ
korrekt
Korrekt
 θότης· ἡ ὁρ
Korrekt
 ἡ διόρθωσις
Korrekt
 σωφρονιστικ
Korrekt
 ὁ διορθωτὴς
Korrekt
 ἡ τυπογραφ
Korrekt
 (πρὸς διόρ
 ρύλλον.
Korr. la
 τὸ ἀντίστοι
korrela
 ποδοτικὸς.
Korresp
 πλ -en, ὁ
Korresp
 -en, ἡ ἀντί
Korresp
 ἐπιστολικόν
korresp
 παρλνομα
 ληλογραφί
Korrid
 παστάς, ὁ
korrigi
korrod
korrum
Korrupt
 ἡ διαφθορά

Korsar, der, -er, πλ -en, ὁ κωρσάρης.

Korselt, das, -s, πλ -s, τὸ περισσέλιον, περιθωρηχίον [ὁ κορσέλις].

Korso, der, -s, πλ -s, ἡ ἀρματοδρομία, ἀμαξοδρομία.

Korvette, die, —, πλ -n, τὸ μικρότερον πλοῖον [ἡ κορβέτα].

Kosekante, die, —, πλ -n, ὁ μῦς ἡ συνδιατένουσα [γραμμή].

kosen μὴ θωπεύω [χαϊδεύω].

|| —, ἀμὴ στωρῶ, ἀμὴ στωρῶμαι, κωτέλλω, ἀρῶ, ἡδοναγῶ [γλυκομιλῶ].

Kosin, der, —, (μῦς) τὸ πνευμάτιον.

Kost, die, —, ἡ τροφή· τὰ τρόφιμα, τὰ ἐσθίματα, αἱ ζωοτροφίαι.

freie — **haben** ἔχω τροφήν ἐλευθέρην. **in der** — **sein** εἶμαι οἰκότερος.

gehen **paréχω** τροφήν. **die** — **gehen** παρέχω τροφήν. — **und** **Logis** τροφή καὶ κατοικία.

kostbar δαπανηρός, πολυδάπανος, πολυεξόδος [ακριδής].

polutimig λαμπρός, ἐξαισιος· **βαρύτιμος** λαμπρός, ἐξαισιος.

Kostbarkeit, die, —, ἡ δαπανηρότης, τὸ πολυδάπανον [ἡ ἀκρίβεια]· ἡ πολυτιμότης· ἡ λαμπρότης.

Kostbarkeiten, die πλ, τὰ πολυτίμα ἀντικείμενα, τὰ βαρύτιμα πράγματα· τὰ κειμήλια.

kosten μὴ γεύομαι, ἀπογεύομαι δοκιμάζω, || —, ἀμὴ στοιχίζω [χορτίζω].

es kostet mir ἡ **mich** sechs Drachmen **μοί** στοιχίζει ἕξ δραχμαί.

es koste was **es** wolle antipáσης θυσίας· ἐκ παντός τρόπου

Kosten, das, -s, ἡ γεῦσις· ἡ δοκιμή.

Kosten, die πλ, ἡ δαπάνη, αἱ δαπάναι, τὰ ἐξόδα. **sich** — **machen** υποβάλλομαι εἰς ἐξόδα.

auf meine — **geht** **auf** deine — **αὐτὸ** γίνεται ἐκ λογαριασμοῦ σου.

Kosten anschlag, der, ὁ ὁλογισμὸς τῶν ἐξόδων.

Kosten aufwand, der, αἱ δαπάναι, τὰ ἀναλώματα.

Kosten ersatz, der, ἡ ἀποζημίωσις ἐξόδων.

kostenfrei ἀδάπανος, ἄνευ δαπάνης. — **halten** ἀπαλλάττω τῆς δαπάνης ἀποζημιῶ.

Kosten preis, der, ἡ στοιχίτουσα τιμὴ [τὸ κόστος].

kostfrei ἐλεύθερος ἐξόδων. — **halten** διατρέφω ἀμισθῶ, διατηρῶ δωρεάν.

Kostgänger, der, -s, πλ —, ὁ οἰκότερος.

Kostgängerin, die, —, πλ -nen, ἡ οἰκότερος.

Kostgeld, das, ἡ δαπάνη τῆς τροφῆς, τὰ τροφεῖα.

Kosthaus, das, τὸ οἰκοτροφεῖον.

köstlich εὐχυμος, εὐστομος· ἐξαίσιος, ἐξαισιος, λαμπρός, **das** **war** — **αὐτὸ** ἦτο λαμπρότατον.

Köstlichkeit, die, —, ἡ εὐχυμία, εὐστομία, ἡ λαμπρότης, τὸ ἐξαιρετικόν, τὸ ἐξαισιον.

Kostschule, die, τὸ (τρόφιμον) ἐκπαιδευτήριον.

Kostschüler, der, ὁ οἰκόνιστος· ὁ οἰκότερος) μαθητής.

kostspielig δαπανηρός, πολυδάπανος.

Kostspieligkeit, die, —, ἡ δαπανηρότης, τὸ πολυδάπανον.

Kostüm, das, -s, πλ -e, ἡ ἐνδυμασία, φορεσία, ὁ ἱματισμός.

kostümieren μὴ ἐνδύω φορεσίαν, περιαιπέγω.

Kostverächter, der, ὁ εὐσκολος, ὁ σιχρός.

Kot, der, -es, ὁ πηλός [ἡ λάσπη]· ὁ βόρβορος, ἡ ἀκαθαρσία.

Kote, die, —, πλ -n, ὁ αἰκίσκος, ἡ καλύβη.

Kotelett, das, -s, πλ -e, τὸ πλευρίον [ἡ κοτελέτα].

Köter, der, -s, πλ —, ὁ μανδράκυλος.

Kotgrube, die, ὁ κοπρῶν, κοπρὸλινκος.

kotig πηλώδης· κοπρώδης· βορβορώδης.

Kötner, der, -s, πλ —, ὁ πτωχὸς ἀγρότης· ὁ δουλοπάροικος.

Krabbe, die, —, πλ -n, ὁ καρκίνος [ὁ κάδουρας], ἡ καραβίς· καρίς [ἡ καραβίδα]. (οἶκ) τὸ βρέφος, τὸ νηπίον.

krabbeln μὴ κνῶ, ξέω ἐλαφρῶς· γαργαλίζω.

krach! ἐπὶ τράχ!

Krach, der, -es, ὁ κτύπος· κρότος, θοῦπος, τὸ βρόντημα, ὁ βρόντος.

krachen ἀμὴ κροτῶ, παταγῶ, ἐκρηγνύσθαι παταγωδῶς· τρίζω.

Krachen, das, -s, ἡ κρότησις, ὁ κρότος· τὸ βρόντημα, ὁ βρόντος.

krächzen ἀμὴ κράζω, κρώζω.

Krächzen, das, -s, ὁ κρωγμός.

krack! ἐπὶ τράχ!

Kracke, die, —, πλ -n, ὁ καβάλλης [τὸ παληάλογον, τὸ φωροάλογον].

Kraft, die, —, πλ Kräfte, ἡ δύναμις· ἡ βῶμη, ἡ ἰσχὺς. τὸ κῦρος· bei Kräften sein ἔγω δύναμεις· aus allen Kräften πάση δυνάμει· von Kräften kommen ἀπολλύω δύναμεις, ἐξασθενεῖν· haben ἔγω κῦρος, ἰσχύον· in — stehen εἶναι ἐν ἰσχύϊ· in — treten τίθεμαι ἐν ἰσχύϊ· ausser — setzen ἀκυρῶν, καταργῶ.

Kraft πρὸς (μετὰ γεν.), δύναμει· — des Gesetzes δύναμει τοῦ νόμου.

Kraftanstrengung, die, ἡ -aufwand, der, ἡ καταβολή· προσπάθεια, ἡ προσπάθεια.

Kraftausdruck, der, ἡ ῥώδης ἑκφρασις.

Kraftbrühe, die, ὁ μαιτικός ζωμός.

Kraftfülle, die, ἡ ἀκμὴ· δυνάμεις.

kräftig δυνατός, ἰσχυρός· ῥωστός, ῥωμαλέος· (μτφ) ἐνεργός· τελειόφορος· -e Nahtrough θρεπτική.

kräftigen μὴ ἐπιρρωννύω· ναυμῶν, ἐνισχύω.

Kräftigkeit, die, —, ἡ μὴ· ἡ εὐρωστία· ἡ ἐνέργεια, ἡ δύναμις.

Kraftlehre, die, —, ἡ μίχη.

Kraftlos ἀδύνατος, ἀδύνατος, ἀνίσχυρος· ἄκυρος.

Kraftlosigkeit, die, —, ἀδυνασία, ἀδυναμία, ἀτονία· κυρία, ἀκυρότης.

Kraftmehl, das, τὸ ἄμ[α] [τὸ καταστατόν].

Kraftmesser, der, τὸ μέτρον.

Kraftmittel, das, τὸ βελόν, τονικόν, ἐνδυναμωτικόν.

Kraftsuppe, die, ὁ χυλός· κρεατόζωμος.

kräftvoll ῥωμαλέος, εὐρωστός· (μτφ) ἐνεργής, ἐνεργωδής.

Kraftwort, das, ἡ νεύρη (ἡ ἐκφραστική) λέξις.

Kragen, der, -s, πλ —· περιαιχένιον [ὁ γιακάς]· τὸ τραχήλιον, περιλαΐμιον [ὁ κροτός, τὸ φακῶλον]· es geht an den — κινδυνεύει ἡ ζωή.

Kragstein, der, ὁ προσεχτικός· ἐπιμήκης λίθος· πρόμοχος.

Krähe, die, —, πλ -n, ἡ κορώνη [ἡ κουροῦνα, καρακί] (πρμ) es hackt keine — den

(οι οὗτοι οἱ ἄνθρωποι) αἰσθάνονται ἀλλήλων [χόρακας κο-
ράκου μᾶτι δὲ βγάξει].

krähen ἀπὸ κραῖω.

Krähen, das, -s, ὁ κρωγμός
[τὸ κρᾶζον].

Krähenfüsse, die πλ, ἡ δυσ-
αναγνώστους γραφή, ἡ κακογραφία
[τὰ ὄνθ θοοκαλίσματα].

Krakeel, der, -s, πλ -e, ἡ
τοῖς, ἡ λογομαχία [ὁ καυγᾶς], ὁ
ὁρόβος.

krakelen ἀπὸ λογομαχῶ
εἰνασθῶ, ὁροβῶ.

Krakeeler, der, -s, πλ —,
ὁ φίλερις [ὁ καυγατῆς], ὁ φωνα-
σθός, κραυγαστής [ὁ εἰνακλᾶς].

Kralle, die, —, πλ -n, ὁ ὄνυξ
[ἀρπακτικὸ ὄζον].

krallen μὴ ἀρπάζω δια τῶν
ὀνύγων, συναρπάζω [γαντζώνω].

krallig ὄνυξ.

Kram, der, -s, ἡ καπηλεία, τὸ
μικρεμπόριον [τὸ λιανοπούλι]. τὰ
βιωτικά, τὰ μικρὰ ἐμπορεύματα· ἡ
μικρολογία. der ganze — τὸ ὅλον
τοῦ πράγματος.

Kram hude, die, τὸ εὐτελές
ἐργαστήριον [ἡ μπαρᾶκα].

kramen ἀπὸ ἀνασκαλεῖω, ἀνα-
σκάτω [ἀνακατεῖω, ψάχνω].

Krämer, der, -s, πλ —, ὁ
παραματευτής, μικρεμπόρος [ὁ λι-
ανοπουλητής].

Krämerei, die, —, πλ -en,
ἡ καπηλεία, τὸ μικρεμπόριον.

Krämergeist, der, τὸ καπ-
λικὸν πρῶνημα, τὸ φιλοκαπηλικόν.

Krämerinnung, die, τὸ σῶμα
μικρομπόρων.

Krämerseele, die, ὁ καπηλικός
κῆρ, τὸ φιλοκαπηλικόν.

Kramwaren, die πλ, τὰ
βιωτικά, τὰ μικρὰ ἐμπορεύματα.

Kramhandel, der, τὸ μ-
κρεμπόριον, τὸ μικρομερές ἐμπόριον.

Kramladen, der, τὸ ἐργαστή-
ριον μικρεμπόρου.

Krammetz vogel, der, (πτ)
ἡ τριγᾶς, ἡ θαλασσία κίχλα.

Krampe, die, —, πλ -n, ἡ
ἀγκυρίς, τὸ κλειδίον [βιδιῶν].

Krampf, der, -es, πλ Krämp-
fe, ὁ σπασμός, τὸ σπᾶσμα [τὸ
σπαστήρισμα].

Krampfader, die, ὁ κίρσος,
ἡ φλεβέκταις [τὸ φλεβοπρησμα]
ἡ κίρτῳδης ὠλέψ.

Krampfaderbruch, der, ἡ
κίρσος.

krampfartig σπασμώδης, σπα-
σματώδης, σπασμωδικός.

Krampfisch, der, (κχθ) ἡ
νάγκη [ἡ μουδιᾶστρα].

krampfhaft σπασμώδης, νευ-
ρικός.

Krampf Husten, der, ὁ σπα-
σμωδικὸς βήξ.

krampfstillend ἀντισπασμα-
τώδης, ἀντισπασμωδικός.

Kramware, die, τὸ βιωτικόν
ἐμπόρευμα, τὰ βιωτικά.

Kran, der, -s, πλ Krane, ὁ
γέρανος [ὁ μοτιζεργάτης].

Kranich, der, -s, πλ -e, (πτ)
ἡ, ὁ γέρανος [ὁ γερανός].

krank (συγκρ. kränker, ὑπερβ.
kränkste) νοσῶν, ἀσθενής, ἄρρω-
στος. — werden νοσῶ, νοσίζομαι
[ἀρρωσταίω]. — sein ἀσθενῶ, νοσῶ,
πάσχω. sich — lachen ἐκθνήσχω
ὑπὸ γέλωτος [πεθαίνω ἀπὸ τὰ γέλια].

Kränkelei, die, —, ἡ ἀσθενι-
κότης, ἡ καχεξία.

kränkeln ἀπὸ ὑπονοσῶ, καχε-
κτώ.

Kränkeln, das, -s, ἡ καχεξία.

kränken μὴ λοιπῶ, δυσχεραίνει·
sich — λυποῦμαι, δυσχεραίνω-
μαι (über etwas ἐπὶ τινί).

Krankenanstalt, die, τὸ νο-
σοκομεῖον.

Kranken besuch, der, ἡ ἐπισκεψίς ἀρρώστου.

Krankenbett, das, ἡ κλίνη ἀσθενούς. auf dem — liegen εἶμαι κλινήρης. vom — aufstehen ἀναλαμβάνω ἐξ ἀσθενείας.

kränkend ὑπερδυσάρεστος.

Kranken haus, das, τὸ νοσοκομεῖον.

Kranken lager, das, ἡ κλίνη ἀρρώστου.

Kranken pflege, die, ἡ νοσηλεία, νοσοκομία.

Kranken saal, der, ἡ αἴθουσα ἀρρώστων, τὸ παιώνιον τὸ νοσοκομεῖον.

Kranken stube, die, τὸ δωμάτιον ἀρρώστου τὸ παιώνιον.

Kranken wärter, der, ὁ νοσοκόμος.

Kranken wärterin, die, ἡ νοσηκόμος.

Kranken zimmer, das, τὸ δωμάτιον ἀρρώστου.

krankhaft ἐπίνοσος, ἀσθενικός, φιλάσθενος.

Krankheit, die, —, πλ -en, ἡ νόσος, τὸ νόσημα ἡ ἀσθένεια [ἡ ἀρρώστια]. englische — ἡ βακτηρία, epidemische, ansteckende — ἐπιδημική, καλλητική νόσος.

Krankheits stoff, der, ἡ νοσήδης (ἡ νοσοποιός) ὕλη.

Krankheits zeichen, das, τὸ σύμπτωμα νόσου.

kränklich ἐπ νόσου, ἀσθενικός, φιλάσθενος.

Kränklichkeit, die, —, ἡ ἐπίνοσος καταστάσις, ἡ ἀσθενικότης, ἡ καχεξία.

Kränkung, die, —, πλ -en, ἡ δυσἀρέτησις, λύπησις.

Kranz, der, -s, πλ Kränze, ὁ στεφάνος [τὸ στεφάνι]. ἡ στεφανία, ὁ θρίγκος.

Kränzchen, das, -s, πλ —

ὁ στεφανόσκος, τὸ στεφανόσκιον, μικρός δαίλος, ὁ κύκλος, στρογγύλη.

kränzen μὴ στεφανώνω, **kranzförmig** στεφανοειδής, φανταστικός.

Krapp, der, -s, τὸ ἐρπον, ἐρπευθεῖανον [τὸ ριζάριαζον].

krätzartig ψωροειδής, ψωροειδής.

Kratzbürste, die, ἡ ψήκτρα ὁ ξυστήρ (μετάλλειον).

Kratze, die, —, πλ ξύστραν, ἡ ξύστρα.

Krätze, die, —, ἡ ψώ, **Kra eisen**, das, τὸ ἡ-ύσρα.

kratzen μὴ ξίω, ξύω, **sich** — ξέσθαι [ξυοῦμαι] hinter den Ohren — κνίω.

kratze sich ὁ κνιζόμενος [ὅποιος ἔχει τὴ μύγα μυγία].

Krätzer, der, -s, πλ ξυστήρ, ὁ ἐχινόρρυγχος (μύγα) ὁ ὀξίνης οἶνος, ὁλόκιος [τὸ ξειδοκρασον, παλλή, ἡ λαγγερη].

Kratzfuss, der, (οἶκ) ὑπόκλισις.

krätzig ψωραλέος, ψωραλικός.

Krätzsalbe, die, ἡ ψωραλική ἀλοιφή.

krauen μὴ κνῶ, κνίζω, λαφρῶς.

kraus οὐλος [καταστροφή] -e Stirn μίτωπον ἐρμείων. -es Haar κόμη οὐλοῦσα [ἀνάκατα]. -es Gesicht μίτωπον βυτιδῶδες. bunt εὐρύθην μίγδην [ἀνάκατα]. — machen ὑπερβαίνειν [τὸ παρακάνω].

Krause, die, —, πλ βροτρυχώμα, ὁ βροτρυχώμα.

ταρόν]. ἡ τραχηλιά, τὸ πολύπτυρον περιστραγγιλιόν.

Kräusel eisen, das, ἡ καλαμίς, τὸ βοστρυγώτριον.

kräuseln μὴ βοστρυγγίζω, βοστρυγγῶ, ἐνουλίω [καταστρώνω], κατατρέπω, στροβιλίζω. die Stirn — ἀνιστῶ τὰς ὀφθαλμοὺς, συναφροῦμαι.

Kräuseln, das, -s, ὁ ἐνουλισμός [τὸ καταστρώμα].

Krause minze, die, (φύλ.) ἡ οὐλοφυλλὸς μίνθη, ἡ καλαμίνθη, τὸ ἡόδοστρον [ὁ ἡόδομος].

kraushaarig οὐλότριχος, οὐλόκομος, οὐλόβριξ [καταστροφάλλης, κατασρός].

Krauskopf, der, ἡ οὐλόκομος κεφαλὴ ὁ οὐλοκέφαλος, οὐλόκρανος.

krausköpfig οὐλοκέφαλος, οὐλότριχος, καταστροφάλλης].

Kraut, das, -es, πλ. Kräuter, τὸ γόνιον, λάχανον. Kräuter τὰ λάχανα, τὰ γόνια. wie — und haben ähnung, εὐρέδην μίδην [παρόμοια, σατάτα]. (πρμ) gegen den Tod ist kein — gewachsen εἰς τὸ θανάτου τὴν πληγὴν βοτάνη, ὅτι γινώσκει.

krautartig λαχανοειδής, λαγνής.

Kräutchen, das, -s, πλ. —, βοτάνιον, λαχανιον, χορτάριον.

Kräuter arznei, die, τὸ βοτανικὸν φάρμακον.

Kräuter käse, der, ὁ μελιτωμένος τυρός, τὸ χορτομυγὲς τυρίον.

Kräuter kenner, der, ὁ βοτανολόγος.

Kräuter kissen, das, τὸ πρὸς καταβύθιον ἀρωματικῶν βοτανῶν.

Kräuter kunde, die, ἡ βοτανική.

Kräuter kur, die, ἡ φυτὴ ἡ βοτανική, ἡ διὰ βοτάνων ἰατρική.

Kräuter markt, der, ἡ ἀγορὰ λαχανικῶν, τὰ λαχανοπωλεία.

Kräuter räckchen, das, ἰδὲ Kräuter kissen.

Kräuter salat, der, ἡ λαχανοσατάτα.

Kräuter sammler, der, ὁ βοτανολόγος.

Kräuter sammlung, die, ἡ συλλογὴ βοτανῶν τὸ βοτανολόγιον.

Kräuter suppe, die, ὁ λαχανόζωμος [ἡ λαχανοσούπα].

kräuter trank τὸ φυτικὸν ἀφέψημα.

Kraut junker, der, ὁ εὐγενέζων ἀγρότης, τὸ ἀγροδίκαιον ἀρχοντοπούλον, ὁ ἀρχοντοχωριάτης.

Krawall, der, -s, ὁ θόρυβος, ἡ παραχή, ὁ λαλαγμός.

Krawatte, die, —, πλ. -n, ὁ λαιμοδέτης.

Kreatur, die, —, πλ. -en, τὸ πλάσμα, τὸ δημιουργήμα. (μτς) τὸ δουλοπρεπὲς ὄργανον, τὸ νευρώσαστον.

Krebs, der, -es, πλ. -e, ὁ καρκίνος, wie ein — gehen καρκινοβατῶ.

krebsartig καρκινοειδής, καρκινώδης.

krebsen ἀμὴ ἀλιεύω καρκίνους, καρκινεύω.

Krebs fang, der, ἡ ἄγρὰ καρκινῶν.

Krebs fänger, der, ὁ καρκινευτής.

Krebs gang, der, ἡ καρκινοεασία, den — gehen καρκινοβατῶ.

Krebs geschwür, das, τὸ καρκίνωμα.

Krebskanon, der, -s, ὁ καρκινώδης κανὼν, ἡ ἀνίστροφος ἀπομιμησις μελωδίας.

Krebskrankheit, die, ὁ καρκίνος, τὸ καρκίνωμα, ἡ φαγέδαινα [ἡ φάγουσα, τὸ κοράκιο].

Krebs leuchten, das, ἡ ἐκ πυροσφάντου ἄγρὰ καρκίνων.

Krebs schaden, der, ἡ καρ-
κινώδης πάθησις. (μτρ) τὸ ἀνίατον
νόσημα.

Krebs schale, die, τὸ ὄστρα-
κον καρκίνου.

Krebs schere, die, ἡ γλῆξ
[ἡ δαγκάνα τοῦ καβούρου].

kredenzen μὴ προγεδομαι,
προδοκιμαζω. ὀρέγω, προσφέρω·
κινῶ, κρατηρίζω.

Kredenz er, der, -s, πλ —, ὁ
προγεύστης· ὁ κεραστής, οἰνογύος.

Kredenz tisch, der, τὸ κυλι-
κεῖον, τὸ τραπέζοφόρον [τὸ μπου-
ρέτο].

Kredit, der, -s, ἡ πίστωσις, ἡ
φήμη, τὸ ὄνομα auf — gehen
ἰδῶ ἐπὶ πιστώσει.

Kredit anstalt, die, τὸ πι-
στωτικὸν κατάστημα.

Kredit bank, die, ἡ πιστωτι-
κὴ τράπεζα.

Kredit brief, der, ἡ πιστω-
τικὴ (πιστολὴ).

kreditieren μὴ πιστώνω.

Kreditiv, das, -s, πλ -e, τὰ
διαπιστευτήρια.

Kreditor, der, -s, πλ -lōren,
ὁ πιστωτής.

Kreide, die, —, ἡ κρητὶς, ἡ
κιμωλία [τὸ τέμπισήρι]. spani-
sche — ἡ λευκίτις.

Kreide gebirge, das, τὸ τι-
τονώδες ὄρος.

kreiden μὴ σημειῶ διὰ κιμω-
λίας.

kreidenartig κιμωλιώδης,
παρόμοιος κιμωλίᾳ.

kreideweiss λευκός ὡσπερ
κιμωλία.

Kreide zeichnung, die, τὸ διὰ
κιμωλίας σχέδιον, ἡ λευκογραφία.

kreidicht κιμωλιοειδής, κρη-
τιδοειδής.

kreidig κρητιδοῦχος, κιμωλιώ-
δης, γυψώδης.

kreiser n μὴ

Kreis, der, -

κλος· ὁ γῦρος, ἡ

ῥολος, ἡ δικαιο

δω, κυκληδόν·

señ ἀποτελῶ κ

wegen περιδίν

e nen—beschre

Kreisab s h

μα κ κλου.

Kreis bahn,

κυκλοφορία.

Kreis leam

πατριάρχου τμήμ

Kreis behör

ἐπαρχιακοῦ διορ

ματικά ἀρχαί.

Kreis lewe

κλι ἡ ἰνσις, ἡ

— κυκλικώς.

Kreis chen,

τὸ κυκλῖδον.

kreischen ἀ

Kreis chen,

Kreis drehu

κὴ περιστοσι.

Kreisein tei

ρεις τοῦ κύκλου

Kreisel, der,

ῥιξ, ὁ στροβιλο

σθούρι.

kreiseln ἀμ

ῶν, ῥυμῶν, πα

kreisen ἀν

κλικῶς, περιδίν

μαι, γυρίζω.

Kreisen, da

περιστροφὴ, ἡ κ

Kreis form,

σῆμα.

kreisförmig

κλικός, κυκλοτε

Kreis gang

ρεῖα, ὁ κυκλοει

Kreis geric

δικεῖον.

Mandelöl, da-, τό ἀμυγδαλέλαιον [τό ἀμυγδαλόλαδον].

mandelweise ἐπὶ ἀνά δεκαπεντάτος.

Mandoline, die, —, πλ -n, ἡ μάγδαλις [τό μαντολίνον].

Manen, die πλ, αἱ σκιαὶ τῶν νεκρῶν.

Mangan, das, -s, (χμ) τό μαγγάνιον.

Manganat, das, (χμ) τό μαγγανικὸν ἄλας.

Mange(1), die, —, πλ -n, τό περιστέριον, τό μάγγανον [ἡ καλάντσα].

Mange(1) holz, das, ὁ κύλινδρος μαγγανίου.

Mangel, der, -s, πλ Mängel, ἡ ἐλλείψις· τό ἐλάττωμα, ἡ ἀτέλεια, ἡ ἐλλείπεις [τό ψεγάδι].

mangelhaft ἑλλειπής· ἀτέλης, ἐλάττωματός.

Mangelhaftigkeit, die, —, ἀτέλεια, ἡ ἐλάττωματικὴ ιδιότης.

mangeln ἀμὴ ἐλλείπειται, στενάζει. // —, ἀμὴ ἐλλείπω, ἐπιλείπω, λείπω, es mangelt mir καί μοι τι ἐλλείπει μοι τι.

mange(1)n μὴ πιέζω, μαγγανίζω.

Mangold, der, (φτλ) τό σεύδιον [το σέσκλον].

Manier, die, —, πλ -en, ὁ τρόπος· ἡ συμπεριφορά.

manieriert ἐπιτηδευτός, προσεγμένος.

manierlich καλοὺς τρόπους ἔχων, εὐνομιεπιδόξος, εὐγενὴς τὴν συμπεριφοράν.

Manierlichkeit, die, —, οἱ καλὲς τρόποι, ἡ καλὴ συμπεριφορά.

Manifest, das, -es, πλ -e, ἡ κοινὴ γνώσις, ἡ ἀποκάλυψις.

Manifestation, die, —, πλ -en, ἡ κοινὴ γνώσις, ἀποκάλυψις.

manifestieren μὴ κοινοδοιοῦμαι, ἀποκαλύπτω, δηλοῦμαι.

Manipulation, die, —, πλ -en, ὁ χειρισμός.

manipulieren μὴ χειρίζω, χειραπάζω, μεταχειρίζομαι ἐντέχνως.

Manko, das, -s, πλ -s, τό ἐλλείμμα, ἡ ἐλλείψις.

Mann, der, -es, πλ Männer, ὁ ἀνὴρ [ὁ ἀντρας]· ὁ ἀνδρῶπις, τὰ ἄτομα, ein alter — ὁ γέρον, der gemeine — ὁ κοινὸς ἀνθρώπος, — für — κατ' ἀνδρα, κατ' ἕνα ἑκάστον [ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλον]. — gegen — μόνος πρὸς μόνον, μαχητὴς πρὸς μαχητήν. — gegen — fechten μάχομαι ἐκ τοῦ συστάδην, mit — und Maus αὐτανόρι, αὐτανόρος [σύψυχος]. alle wie ein — πάντες ὁμοακριτως, seinen — finden, an den rechten — kommen εὐρίσκω ἰσοπαλῇ ἀνταγωνιστήν, wenn Not an den — geht ἐν ἀνάγκῃ, ἀνάγκῃς τυγούσης, eine Abteilung von tausend — ἀπόσπασμα χιλίων ἀνδρῶν, (πρμ) ein — ein Wort ἀνδρός χαρακτηρ ἐκ λόγου γνωρίζεται, selbst ist der — εἰς σεαυτὸν μόνον ἐπαναπαύου [μὴν ἀνημένης ἀπὸ ξένου καλόν].

Manna, das, -s, τό μάννα· τό ἀερόμελι, ἐλαιόμελι.

mannbar ὠριμος γάμου, ἐπιγάμος, ὑπανδρεύσιμος.

Mannbarkeit, die, —, ἡ ἡλικία (ἡ ὥρα) γάμου.

Männchen, das, -s, πλ —, τό ἀνδρίον, ἀνδράριον [τό ἀντράκι], τό ἄρρεν ζῷον, τό σκιρτήμα, πήδημα.

Männerchen, das, -s πλ —, τό σκιρτήμα, πήδημα. — machen ἀναπηδῶ, (ἀνα)σκιρτῶ.

Männer hass, der, ἡ μισανδρία.

Männer scheu, die, ἡ ἀνδροφοβία.

männerscheu ἀνδροφοβός.

Männer schneider, der, ὁ
ἐπίτης ἀνδρικών ἐνδυμάτων.

Mannes alter, der, ἡ ἀνδρική
ἡλικία.

Mannes kraft, die, ἡ ἀνδρική
δύναμις, ἡ ἀνδρικότης.

Mannes mut, der, τὸ ἀνδρικὸν
θάρρος.

Mannes wort, das, ὁ λόγος
ἀνδρός.

mannhaft ἀνδρώδης, ἀνδρικός
[ἀνδρείστικος].

Mannhaftigkeit, die, —, ἡ
ἀνδρικότης, ἀνδρεία.

Mannheit, die, —, ἡ ἰδιότης
τοῦ ἀνδρός, ἡ ἀνδρότης. (μτφ) ἡ
ἀνδραγαθία, τὸ ἀνδραγαθίημα.

mannig fach ἡ - altig παν-
τοῖος, πολυειδής, ποικίλος.

Mannigfaltigkeit, die, —,
ἡ πολυειδία, ἡ ποικιλία.

männiglich πᾶς τις, εἰς ἕκα-
στος.

Männlein, das, -s, πλ —, τὸ
ἀνδρίον, τὸ ἀνδράριον [τὸ ἀντράκι].

männlich ἀρσενικός [ἀσπρνικός]
ἀνδρώδης, ἀρρενωπός.

Männlichkeit, die, —, ἡ ἀν-
δρική, ἀρρενότης.

Mannschaft, die, —, πλ -en,
οἱ ἄνδρες· οἱ στρατιῶται· τὸ πλῆ-
ρωμα.

Mannschafts verzeichnis,
das, τὸ ναυτολόγιον.

Manns höhe, die, τὸ ὕψος ἀν-
δρός· τὸ ἀνδρικὸν ἀνάστημα.

Manns länge, die, τὸ μήκος
ἀνδρός· τὸ ἀνδρικὸν ἀνάστημα.

Manns rock, der, τὸ ἀνδρικὸν
φύρεμα.

Manns schuh, der, τὸ ἀνδρι-
κὸν ἱπύδημα.

Manns stimme, die, ἀνδρική
φωνή.

mannstoll ἀνδρομανής.

Manns tracht, d
ἐπιματισμός.

Mann sucht, die
νία.

mannstüchtig ἀν-
δρικός.

Manns zucht, die
τική πειθαρχία.

Mann weib, das,
ὁ ἀνδραγόντης, ὁ ἑρμα-
φροδιτικός [ἡ ἀν-
δρική].

Mano meter, das,
τὸ ἀντρίμετρον.

Manöver, das, —,
στρατιωτικὸν γυμνάσιον.

manövriren ἀν-
τιωτικά γυμνάσαι.

Mansarde, die, —,
ὁ ὑπώροφος (τὸ ὄροφον
[ἡ σοφίτα]).

Manscher, der,
βορβοροτάραχος.

Manschette, die,
ἡ χειρὶς [τὸ μανίκι].

haben tréum ὑπὸ ἐφά-
νει πάντες πάντες].

Mantel, der, -s, πλ —,
ἐπενδύτης, τὸ ἐπανω-
δύας [τὸ ταμπάρον].

Wände hängen ἀρ-
τὰς μεταβολὰς τῶν πρὸς
ταυτοῖς ἐμαυτὸν ἀντι-
πράττοντα τοίχον [δὲ
πιστεύω].

Mäntelchen, das,
ὁ μικρὸς ἐπενδύτης,
ράκι, τὸ ταμπάρον].

Mantille, die, —,
ἐλαφρὸν ἐπένδυμα,
ἐπανωφόριον.

Manual, das, -s, πλ —,
ἐργαστήριον.

Manufaktur, die,
τὸ χειροτεχνεῖον· τὸ
ἐργαστήριον.

τὰ ἐργαστήσιον. τὸ χεῖρσεργον, τεχνουργήματα τῆς χειρός.

Manufakturist, der, -en, πλ -ου, ὁ τεχνουργός, ὁ κατασκευαστής χειρὸς, νημάτων

Manuskript, das, -s, πλ -ε, τὸ χειρόγραφον.

Mappe, die, —, πλ -n, τὸ χαρτολάκιον, ὁ χαρτοφύλαξ, ἡ σάκκα

Mär die, —, ἡ εἰδήσις, ἡ ἀγγελία,

Märchen, das, -s, πλ —, ὁ μῦθος,

Märchen d'ichter, der, μυθολογιστής.

Märchen dichtung, die, ἡ μυθολογία.

märchenhaft μυθώδης.

Märchenhaftigkeit, die, —, ἡ μυθώδης.

Marder, der, s, πλ —, ἡ ἔκτισ (τὸ κυνᾶδι).

Marderfell, das, ἡ δορά λυτίδος.

Märe, die, —, πλ -n, ἡ -ήμη, ἡ ἀγγελία.

Maria, die, -s, ἡ Μαρία, die Jungfrau — ἡ (ἁγία) Παρθένος, ἡ Παναγία.

Marien bild, das, ἡ εἰκών τῆς Παναγίας.

Marien gold, das (ὄρνι) ὁ μαργαρίτης, ὁ μαργαριτίτης.

Mari n tag, der, ἡ ἡμέρα τῆς Παναγίας.

Marine, die, —, πλ -n, τὸ ναυτικόν.

Marine minister, der, ὁ ὁλοκληρὸς τῶν ναυτικῶν.

Marine ministerium, das, τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν.

Marine schule, die, ἡ ναυτικὴ σχολή.

Marine soldat, der, ὁ πειλογός.

Marine wesen, das, τὰ ναυτικά

marinieren μὴ ὀφάρττω, ὀξάλμευα [μαρινάρω], **mariniert** ὀξάλμευτος [μαρινᾶτος].

Marionette, die, —, πλ -n, τὸ νευροσπαστον.

Marionetten spiel, das, ἡ νευροσπαστική, ἡ νευροσπαστεία.

Marionetten spieler, der, ὁ νευροσπαστής.

Marionetten theater, das, τὸ θεατρίδιον νευροσπαστῶν.

maritim θαλάσσιος ναυτικός.

Mark, das, -es, -s, ὁ μυελός, ἡ ἐντεριώνη, ἡ καρδία [ἡ φύγα] (μτφ) durch — Bein und gehen εἰσδύω μέχρι τῶν ποκαλῶν.

Mark, die, —, πλ -en, τὸ ὄριον, μεθόριον, τὰ μεθόρια· ὁ δῆμος, ἡ περὶοχή.

Mark, die, —, πλ —, τὸ μάρκον, ἡ μάρκα (νόμισμα).

Marke, die, —, πλ -n, τὸ σύμβολον, τὸ σῆμα [ἡ μάρκα].

Marketender, der -s, πλ —, ὁ ἐν στρατοπέδῳ ὀψοπωλὴς.

Mark graf, der, ὁ δροκόμης, markgräfllich δροκομιτικός.

Mark graf schaft, die, ἡ μεθόριος τοπαρχία, ἡ δροκομιτεία.

markicht μυελώδης.

markig μυελίνος, μυελατός, (μτφ) νευρώδης, ἐντονος.

Mark scheide, die, τὰ μεθόρια, τὰ σύνορα.

Mark stein, der, ὁ μεθόριος λίθος, τὸ ὄριον.

Markt, der, -es, πλ Märkte, ἡ ἀγορά· τὸ πρατήριον [τὸ παζάρι] (μτφ) seine Haut auf den — bringen ἐκθέτω αὐτὸς ἐμαυτὸν εἰς κίνδυνον [φέρνω τὴν οὐρά μου εἰς τὸ παζάρι].

Markt bude, die, τὸ πωλητήριον παράπηγμα.

markten μὴ θυσινῶ, μικρο-

λογοῦμαι περὶ τὴν ἀγορὰν [παῖα-
ρεῦω].

Marktflecken, der, ἡ χωρὶς-
πολις, ἀγρόπολις· τὸ πολίχνιον [τὸ
κεφαλολογῶρι].

Markthelfer, der, ὁ ἀφωνιο-
φόρος ὑπηρέτης.

Marktleute, die πλ., οἱ ἐν τῇ
ἀγορᾷ ἐμπορευόμενοι.

Marktmeister, der, ὁ ἀγο-
ρανόμος, ὁ ἐπιστάτης τῆς ἀγορᾶς.

Marktplatz, der, ἡ πλατεία
ἀγορᾶς, ἡ ἀγορά.

Marktpreis, der, ἡ ἀγοραία
τιμή.

Marktruf, der, ὁ κήρυξ
ἀγορᾶς [ὁ τελέτης].

Marktschreier, der, ὁ κραύ-
γας τῆς ἀγορᾶς, ὁ ἀγοραῖος ἀ-
γύρτης.

marktschreierisch ἀγυρ-
τικός.

Markttag, der, ἡ ἡμέρα ἀγο-
ρᾶς, ἡ ἀγοραῖος ἡμέρα.

Marktzettel, der, ἡ διατί-
μησις τῆς ἀγορᾶς.

Marmelade, die, —, πλ. -n,
ἡ πεκτὴ ὀπωριαίου ζωμοῦ, ἡ πα-
λάθη, τὸ παλάθιον.

Marmor, der, -s, τὸ μάρ-
μαρον.

marmorartig μαρμαρώδης,
μαρμαροειδής.

Marmorbild, das, τὸ μαρμά-
ρινον ἄγαλμα.

Marmorbruch, der, τὸ λα-
τομεῖον μαρμάρου.

marmorieren μὴ μαρμαρῶ,
διαποικίλλοι.

marmor μαρμάρινος.

Marmor säule, die, ἡ μαρμα-
ρίνη στήλη.

Marmorstein, der, ὁ μάρμα-
ρος λίθος, τὸ μάρμαρον.

marod κατέπονος, κατέκοπος
[κατακουρασμένος].

Marodeur, der,
λιπόστρατος, ληλάτης.

marodieren ἀμ-
σχυλεῖω, λαφυραγωγῶ.

Marone, die, —,
ἡμερον κάτανον.

Marotte, die, —,
ἰδιομανία· ἡ φαντασία.

Maqueur, der,
σημειωτὴς σφαιριστή.

Marquis, der, —,
μαρκίσσιος, μαρκίων.

Marquise, die, —,
μαρκισσία, ἡ μαρκιονίς.

Marsch, der, -es,
ἡ στρατιωτικὴ πορεία.

Marsch, die, —,
τέλμα, τὸ ἔλος [ὁ βά-
σις].

Marschall, der,
schälle, ὁ στρατάρχης.

Marschall amt,
ταρχία.

marschbereit ἐτ-
ρεῖαν.

Marsch bereits,
ἐτοιμότης εἰς πορείαν.

marschfertig ἐτ-
ρεῖαν.

mar chieren ἀμ-
λαύνω.

Marsch land, das,
τόπος, ἡ ὁράς [ὁ βά-
σις].

Marsch linie, ἡ —,
ἡ διεύθυνσις πορείας.

Mar stall, der, τὸ
μεγιστάνος, ὁ ἡγεμὼν.

Marter, die, —,
σανός.

Marter ank, die,
[ὁ φάλαγγας].

Marterer, der,
βασανιστής.

Μαρτερkammer, die, τὸ βασανιστήριον.

martern μὴ βασανίζω, τυραννῶ.

Μαρτερwoche, die, ἡ ἑβδομας τῶν παθῶν.

martialisch πολεμικός, ἀρειμάνιος.

Märtyrer, der, -s, πλ —, ὁ μαρτυρ, ἱερομάρτυς.

Märtyrerbuch das, τὸ μαρτυρολόγιον.

Märtyrertum, das, -s, τὸ μαρτύριον, τὰ μαρτύρια.

Märtyrer tod, der, ὁ μαρτυρικός θάνατος.

März der, -es, ὁ Μάρτιος.

Marzipan, der, -s, πλ -e, τὸ ἀμυγδαλωδές πέμμα, τὸ ἀμυγδαλῶμον.

Masche, die, —, πλ -n, ὁ βρόχος, ἡ τροχίς [ἡ θηλειά, δεματαριά].

Maschenwerk, das, τὸ βροχῶν πλέγμα, τὸ δικτύωμα.

maschig βροχῶτος[μὲ θηλειάς]

Maschine, die, —, πλ —, ἡ μηχανή.

Maschinenarbeit, die, ἡ δια μηχανῆς ἐργασία.

Maschinenbauer, der, ὁ μηχανουργός.

Maschinenbau kunst, die, ἡ μηχανουργία.

maschinenmässig μηχανικός

Maschinenmeister, der, ὁ μηχανικός, ὁ ἐπὶ τῶν μηχανῶν.

Maschinerie, die, —, πλ —, ὁ μηχανισμός, αἱ μηχαναί.

Maser, der, -s πλ —, ἡ σπειρα, ὁ ὄξυς [ὁ ῥόζος].

Maser, die, —, πλ -n, ἡ κηλίς, τὸ στίγμα.

masern πλ ἡ ὀστρακιά [ἡ ἑλερῆ].

masericht ἢ -maserig σπειρώτης, ὀξιώτης [ῥοζιόρικος].

Masern, die πλ, ἡ ὀστρακιά [ἡ ἑλερῆ]. // —, μὴ διαποικίλλω.

Masholder, der, -s, πλ —, ἡ σφένδαμνος [τὸ σφεντάμν].

Maske, die, —, πλ -n, τὸ προσωπίον, ἡ προσωπίς [ἡ μουτσούνα]. (μτρ) ἡ ὑπόκρισις· τὸ πρῶσχημα. die — abnehmen ἀφαιρῶ τὸ προσωπίον.

Maskenball, der, ὁ χορός προσωπιδοφόρων.

Maskenkleid, das, τὸ ἐνδυμα μεταμορφώσεως.

Maskerade, die, —, πλ -n, ἡ μεταμορφίσις, προσωπιθοσορία.

maskieren μὴ περιβάλλω προσωπίδα, μεταμορφίζω. **sich** — περιβάλλομαι προσωπίδῳ.

Masulinum, das, -s, πλ -na, τὸ ἀρσενικόν, τὸ ἄρρεν (γένος).

Masliebe, die, (στλ) τὸ λευκάνθεμον [τὸ ἀσπρολούλουδον].

Mass, das, -es, πλ -u, τὸ μέτρον, ἡ ἀναλογία, ἡ λίτρα, zwei — Bier δύο μετρα ζύθου. in vollem — e ἐν ἀφθονίᾳ ἀφθόνως über das — ὑπερμέτρως, ὑπὲρ τὸ μέτρον. — halten τηρῶ τὸ ὁρθὸν μέτρον. ohne — und Ziel ἀμέτρως, ὑπεράγαν, ὑπερβαλλόντως.

massakrieren μὴ κρεουργῶ [πετοκοῦω].

Masse, die, —, πλ -n, τὸ (ὁρθόν) μέτρον· ὁ λόγος, über die -n ὑπὲρ τὸ μέτρον, πέρα τοῦ μέτρον. über alle -n ὑπερμέτρως, ὑπερβαλλόντως, καθ' ὑπερβολήν, einiger -n ὁπωσοῦν, κατὰ τι, κάπως.

Masse, die, —, πλ -n, ὁ σωρός, τὸ πλῆθος· τὸ φύραμα, σφύρμα. in — σωριδόν.

massenhaft πολυπληθής, ἀθρόος.

massenweise ἐπρ ἀθρόως, σωριδόν.

Massgabe, die, nach — κατ' ἀναλογίαν.

massgebend κύριος ἔχων· προσδιορίζων, προσδιοριστικός.

massig ὀγκώδης. (μτφ) χονδρός, χονδροειδής.

mässig μέτριος λιτοδίαιτος.

mässigen μὴ μετριάζω· gemässigte Zonen αἱ εὐκρατοὶ ζῶναι. **sich** — μετριάζομαι· περιορίζομαι.

Mässigkeit, die, — ἡ μετριότης.

Mässigung, die, — ἡ μετρίαισις, ὁ μετριασμός.

massiv ὁλομερής· συμπαγής, ἄδρως, ἄδρομερής· χονδρὸς στερεός· von -em Gold ὁλόχρυσος, von -em Stein ὁλόλιθος.

Masskanne, die, ἡ λίτρα.

Massliebe, die, τὸ λευκάνθειον [τὸ ἀσπρολούλουδον].

Masslosigkeit, die, — ἡ ἀμετρία.

Massnahme, die, — ἡ λήψις μέτρον· τὰ μέτρον.

Massstab, der, ὁ κανὼν· ἡ κλίμαξ.

massweise ἐπὶ κατὰ μέτρα.

Mast, der, -es, πλ -en, ὁ ἰστός [τὸ κατάρτι].

Mast, die, —, πλ -en, ἡ σιτεία, πάχυνσις.

Mastbaum, der, ὁ ἰστός [τὸ κατάρτι].

Mastdarm, der, τὸ κῶλον, τὸ παχὺ ἐντέρον [τὸ κωλόντερον].

mästen μὴ σιτεῖν, σιτίζω· [θρέφω], gemästet σιτευτός.

Mastix, der, —, ἡ μαστίχη [ἡ μαστίχα].

Mastixbaum, der, ἡ σχίνος [ἡ μαστιχία].

Mastkalb, das, ὁ σιτευτός μόσχος.

Mastkorb, der, τὸ θωράκιον (τοῦ ἰστοῦ).

mastlos ἀνεύ ἰστοῦ.

Mastschwein, das, τὸς χοῖρος, ὁ σίαλος.

Masttier, das, ζῶον [τὸ μανάνι].

Mastung, die, —, μα πλοῦν [ἡ ἄρματισμα].

Mästung, die, —, σιτεία [τὸ θρέψιμον].

Mastvieh, das, κτήνη [τὰ θρεψτάρια].

Material, das, —, τὸ ὑλικόν.

Materialismus, —, ὕλισμος.

Materialist, der, —, ὁ ὑλιστής.

materialisch ὑλικός.

Materialwaren, —, φάρμακα, μυρωδικά, ἀρώματα.

Materialwaren, —, ὁ φαρμακείμπορος.

Materie, die, —, πύον, τὸ ἔμπυον.

materiell ὑλικός, ἔμπυον.

Mathematik, die, —, θηματικά.

Mathematiker, —, ὁ μαθηματικός.

mathematisch μαθηματικός.

Matratze, die, —, στρώμα [τὸ στρωματσάκι].

Matrike, die, —, μητρώον.

Matrize, die, —, πλάστη, τὸ ἀναγλυφικόν χεῖρ.

Matrone, die, —, σεβάστιμος κυρία, ἡ δεσποινίς.

Matrose, der, —, ναύτης.

Matsch, der, -es, —, ὁ πόλτος [ἡ πλάσματος].

Matsch, der, —, ἡ πλάσματος [ἡ πλάσματος].

Matsch, der, —, ἡ πλάσματος [ἡ πλάσματος].

matschen ρη καταβάλλω ὁλο-
γυεῖσθαι, κατανεῖναι.

matschig ποτῶδες, γληνώδες
παιδοῦς [σαγλιασμένος].

maist ἄτονος, ἐκνευρισμένος,
κατακοπὴς, καταβεβλημένος, ἀπο-
νευρωμένος, ἀποκλεισμένος, —
matschen ἐξασθενῶ [κατακουράζω].
μαϊσῶ [ξέθωρίζω].

Matte, die, —, πλ -η, ἡ ψά-
λοι [ἡ ψάλα]. ὁ λειμών [τὸ λιβάδι].
τὸ πηχτον γάλα, ἡ πηχτή.

Mattheit ἢ **Mattigkeit**, die,
—, ὁ καρτος, ἡ ἄτονια, ἀσθένει-
σις [ἡ κοίμαδρα]. ἡ ἀμυδρότης, ἀφά-
νεια.

Maturität, die, —, ἡ ὀριμότης.

Maturitäts examen, das, αἱ
ἀπολυτήριαι ἐξετάσεις (γυμνασίου).

Maturitätszeugnis das, τὸ
ἀπολυτήριον γυμνασίου.

Matz, der, -es, πλ -ε, τὸ μι-
κρόν πτηνόν [τὸ πουλάκι]. ἡ τρο-
πικὴ [ἡ μυζήθρα]. ἡ βλάξ, γά-
καξ [ὁ γάγας].

Mauer, die, —, πλ -η, τὸ τεῖ-
χος, τὸ τεῖχοςμα ὁ τεῖχος.

Mauerbau, der, ἡ τεichoποιία.

Mauerbrecher, der, ὁ τειχε-
σπλήκτης κρύος.

mauerfest στερεός ὡς περ τεῖ-
χος· τειχίης, τετειχισμένος.

Mauerkelle, die, τὸ μυστρὸν
[τὸ μυστρί].

mauern ρη τεichoποιῶ, τεicho-
τεῖναι.

Mauerpfeffer, der, (φτλ) τὸ
ἀέριον, τὸ τριλέσιον.

Mauerschwalbe, die, τὸ πε-
τοχελιδόνον.

Mauerstein, der, ἡ πλίνθος [τὸ
τοιχίον].

Mauerwerk, das, τὸ τεicho-
πέρισμα, τὸ κτίσμα· τὸ τεῖχοςμα.

Mauerziegel, der, ἡ οἰκοδο-
μικὴ πλίνθος [τὸ τοῦβλον].

Maul, das, -s, πλ Mäuler, τὸ
στόμα [ζῶν], τὸ ρύγχος, einem
das — stopfen ἐπιστομίζω, φημι
τινά, das — hängen lassen ἀνα-
κρεμῶ τὸ στόμα [τὰ κρεμνῶ, κἀνω
ροῦτρα], einem über das — fah-
ren διακῶπτω ἀποτρεψς τινά [τὸν
προπαλῶν]. ein grosses — ha-
ben καυῶμαι, κομπάζω [κῶδω
λάβρα]. ein böses — ἡ κακογλωσ-
σία, τὸ κακὸν στόμα ein loses —
haben ἀθυρογλωσσῶ [γλωσσόκα-
πανίζω]. das — halten σιωπῶ.
halt das — ! κλείσε τὸ στόμα σου!
περίορισε τὴν γλῶσσάν σου! [βου-
βάσου! σκάσε!]. das — gehalten
σκασμός!

Maulaffe, der, (μτφ οἶκ) ὁ
κεχηνός, γασκωρός [ὁ γάγας].

Maulbeerbaum, der, ἡ συ-
καμινέα, μορέα [ἡ μουριά].

Maulbeere, die, τὸ συκάμι-
νον, τὸ μοῖρον [τὸ μοῦρον].

Maulbeerfeige, die, τὸ συ-
κίμωρον.

Mäulchen, das -s, πλ —, τὸ
στοματίον [τὸ στοματάκι]. (μτφ
τὸ καταγλωττίσμα [τὸ φιλάκι].

maulen ὁμῆ ἀνακρεμῶ τὸ στό-
μα, δυσκολεύω [τὰ κρεμνῶ κἀνω
ροῦτρα].

Maulesel, der, ὁ ὄρεός· ὁ ἡμ/-
ονος [τὸ μουλάρι]. (οἶκ) ὁ ἀπόφοι-
τος νεανίσκος.

Maulesel mist, der, ἡ ἡμιο-
νίς, ἡ κοπρος ἡμιόνου.

Maultreiber, der, ὁ ὄρεωκό-
μος, ἡμιονηγός [ὁ μουλαράς].

Maulheld, der, ὁ κομπαστής,
μεγαληγῆρος [ὁ καυχισιάρης, σα-
λιάρης].

Maulkorb, der, ὁ κημός,
φημός.

Maulschelle, die, ὁ κόλας
[ἡ παλαμιά, πάτσα].

maulschellen ἢ -schellie-

ren μη κολαφίζω, κ σάζω [πα-
τοίζω].

Maulsperre, die, ἀκίνησις
τῆς σιαγῶνος, ὁ τριμῶς.

Maultier, das, ὁ ἡμίονος [τὸ
μουλάρι].

Maulwerk, das, (οἶκ) ἡ εὐ-
στραφὸς γλῶσσα [ἡ ψαλίδα, λί-
μα]· ἡ λογοδιάρροια.

Maulwurf, der, ὁ σνάλοψ,
(ἀ)σπάλαξ [τὸ τυφλοπόντικον].

Maurer, der, -s, πλ —, ὁ
τοιχοποιός, ὁ ἐλευθεροτέκτων, ὁ μα-
σῶνος.

Maurerarbeit, die, ἡ οἰκο-
δομική, ἡ τεκτοσύνη [ἡ χτιστο-
σύνη].

Maurerkelle, die, ὁ ὀπαγω-
γέυς, τὸ μυστρίον [τὸ μυστρί].

Maurerzunft, die, ἡ συντεχ-
νία χτιστῶν.

Maus, die, —, πλ Mäuse, ὁ
μῦς, ὁ ποντικός [τὸ ποντίκι] mit
Mann und — αὐτανδρῖ, αὐτανδρός
[σύψυγος].

Mauschell, der, -s, πλ —, ὁ
Ἑβραῖος, Ἰουδαῖος.

mauscheln ἀμὴ Ἑβραῖζω· ἀρ-
πάζω ἐπιτηδεύω [σουφρώνω].

Mäuschen, das, -s, πλ —,
τὸ μυτίδιον [τὸ ποντικάκι]. (οἶκ)
mein — ! ἀγάπη μου ! ψυχὴ μου !
mäuschenstill εἰς ἄκρον ἡ-
συχος· πάντῃ σιωπηρός.

Mause, die, —, ἡ πτερορρή-
σις· ἡ τριγάρροια.

Mäuse dreck, der, τὸ μύ-
γεσμα.

Mäusefalle, die, ἡ μυάγρα
[ἡ δαγκάνη].

Mäusegift, das, τὸ μυοκτόνον
φάρμακον, τὸ ποντικοφάρμακον.

mausen μη κλέπτω ἐπιτηδεύω.
// —, ἀμὴ μυοθηρῶ [πιάνω ποντί-
κια]. sich — πτερορρεύω, τρι-
γορρεύω.

Mauserei, die, —, πλ -en,
κλοπή [τὸ σουφρώμα].

Manser, der, -s, πλ —, ὁ
ἐπιτήδειος κλέπτης.

sich **mausern** πτερορρυῶ· τρι-
γορρυῶ.

mausetot ἀψυχός, νεκρός.

mausig, sich — machen σο-
δαρεύομαι.

Mant, die, —, πλ -en, τὸ τε-
λωνεῖον.

Mautner, der, -s, πλ ὁ τε-
λώνης.

maximal ἀνώτατος, μέγιστος.

Maximalpreis, der, ἡ ἀνω-
τάτη τιμὴ.

Maxime, die, —, πλ -en, τὸ
ἀξίωμα, ἡ ἀρχή.

Maximum, das, -s, ὁ ἀνώτα-
τος ὅρος.

Mayonnaise, die, —, πλ -en,
τὸ ποικιλόγαρον, ὀξύγαρον [ἡ μα-
γιονέζα].

Mechanik, die, —, ἡ μηχανι-
κή.

Mechaniker, der, -s, πλ —,
ὁ μηχανουργός.

mechanisch μηχανικός.

Mechanismus, der, —, πλ
-men, ὁ μηχανισμός.

meckern ἀμὴ μηχανάζω.

Medaille, die, —, πλ -en, τὸ
νομισματοσημον, τὸ μετάλλιον.

Medaillon, das, -s, πλ -s, τὸ
περίπτον, τὸ ἐγκύλιον.

medial μέσος.

mediat ἐμμετος.

Mediation, die, —, πλ -en,
ἡ μεσιτεία, μεσολάβησις.

mediatisieren μη καθιστῶ ἑ-
ρητημένον· καθυποτάσσω.

Medikament, das, -s, πλ -e,
τὸ φάρμακον, ἱατρικόν.

Meditation, die, —, πλ -en,
ἡ βαθεῖα σκέψις, ἡ σκεπτοσύνη, ὁ
διαλογισμός.

meditieren ἀμὴ σκέπτομαι, διαλογίζομαι, συλλογίζομαι.

Medizin, die, ἡ ἱατρικὴ.

Medizinal kollegium, das, τὸ ἱατροσυμβόριον.

Mediziner, der, -s, πλ. ὁ ἱατροῦς ὁ οὐκτητὴς τῆς ἱατρικῆς.

medizinieren ἀμὴ φαρμακοποιεῖν, μεταχειρίζομαι φάρμακα.

medizinisch ἱατρικὸς.

Medusen haupt, das, ἡ κεφαλὴ τῆς Γοργούδας.

Meer, das, -es, πλ. -e, ἡ θάλασσα. offenes — τὸ πέλαγος.

Meer aal, der, ὁ γόγγρος, τὸ θαλάσσιον ἐγγέλειον [τὸ μουγγρῖ].

Meer barbe, die, ἡ τρίγλη [τὸ τριγλί, μπαρμποῦνι]. rote — ὁ ἐρυθρίνος [τὸ λυθρίνι].

Meerbe herrscher, der, ὁ θαλάσσιον ἀρχάτωρ.

Meer busen, der, ὁ κόλπος [θαλάσσης].

Meer butt, die, ὁ σάξ, τὸ σάκιον [τὸ σάκι].

Meer enge, die, ὁ πορθμός.

Meeres boden, d. r., ὁ πυθμὴν τῆς θαλάσσης.

Meeres fläche, die, ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης.

Meeres flut, die, —, ἡ πλημμυρίς [ἡ φουσκοθαλάσσια].

Meeres küste, die, ἡ παραλία, τὰ παραθαλάσσια.

Meeres stille, die, ἡ γαλήνη.

Meeres strudel, der, ἡ δίνη, ὁ δίνος θαλάσσης.

Meeres strand, der, ὁ αἰγιατός, ἡ ἀκτὴ [τὸ περιγιάλι].

Meeres woge, die, τὸ θαλάσσιον κύμα.

Meer fisch, der, ὁ θαλάσσιος ψῆς.

Meer fräulein, das, ἡ Νηρηΐς.

Meer got, der, ὁ θεὸς τῆς θαλάσσης, ὁ Ποσειδών.

Meer göttin, die, ἡ θεὰ τῆς θαλάσσης, ἡ Θέτις.

Meer gras, das, τὸ φῦκος, τὸ φυκίον [τὸ φύκι, τὸ ἀβρό].

meergrün θαλάσσιον πράσινος.

Meer herrschaft, die, ἡ θαλάσσοκρατία.

Meer kreps, der, ὁ θαλάσσιος καρκίνος.

Meer rettig, der, ἡ ἀγρία φραγανίς.

Meer salt, das, τὸ θαλάσσιον ἅλας.

Meer schaum, der, ὁ ἀπρός τῆς θαλάσσης. (ἀρκε) ὁ ὀστρακίτις τὸ σήπιον.

Meer schwalbe, die, ἡ θαλάσσια χελιδὼν, ὁ λευκὸς λάρος.

Meer schwein, das, ὁ δελφίν.

Meer wasser, das, τὸ θαλάσσιον ὕδωρ.

Meer weib, das, ἡ Σειρήν, Νηρηΐς.

Meer wolf, der, ὁ λάδραξ [τὸ λαβράκι].

Mehl, das, -s, τὸ ἄλευρον [τὸ ἀλευρί].

mehlartig ἀλευροειδής, ἀλευρώδης.

Mehlbeutel, der, ἡ κρησάρα, κρησάρα [ἡ κνησάρα].

Mehl brei, der, ὁ ἀλευρώτης πόλτος, ἡ ἀθήρη [τὸ κουρκουτί, ὁ χυλός].

Mehl händler, der, ὁ ἀλευροπώλης.

Mehl handlung, die, τὸ ἀλευροπωλεῖον.

mehlish ἀλευρωτός.

mehlig ἀλευρώδης.

Mehl käfer, der, τὸ σκύτιον [ζυφύριον].

Mehl kasten, der, ἡ ἀλευροθήκη, ἡ ἀλφειτοθήκη.

Mehl milbe, die, τὸ ἄκαρι [τὸ πεδούλι, τὸ ἀλευροσκυλάκηον].

Mehl sieb, das, τὸ ἀλευροκόσκινον, ἡ χρησέρα.

Mehl speise, die, τὸ ζυμαρικόν.

Mehl wurm, der, τὸ ἄκαρι, ἡ μυλακρίς, ὁ ἀλευροσκολλητής.

Mehl zucker, der, τὸ ἀκαθάριστον σάκχαρον.

mehr (σῶγκρ. τοῦ viel) πλείων, περισσότερος, μᾶλλον, πλεόν, περιπλέον, etwas — ὀλίγω περισσότερον. er denkt nicht — daran ὅν σκέπτεται πλεόν περὶ αὐτοῦ. was wollen Sie — ? τί ἄλλο θέλετε; immer — und — ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον. — oder weniger μᾶλλον ἢ ἦ-τον. je — . . desto — ὅσῳ περισσότερον. . . τόσῳ περισσότερον. um so — τοσούτῳ μᾶλλον, das ist nicht — als billig τοῦτο μόνον δικαιοτάτον εἶναι. es ist — als wahr εἶναι μόνον ἀληθεστάτον — gross als klein μᾶλλον μέγας ἢ μικρός. und andere — καὶ πλείονα ἄλλα.

Mehr, das, —, τὸ πλεονάζον, τὸ πλιόνασμα.

Mehr bieter, der, ὁ πλειοδότης.

mehren μὴ πληθύνω, αὐξάνω [πληθεΐναι]. **sich** — πληθύνομαι, αὐξάνομαι.

Mehrer, der, -s, πλ —, ὁ αὐξητής.

mehrere οὐκ ὀλίγοι, εὐάριθμοι, διάφοροι [χάμπσοι]. ein -s finden Sie dort τὰ περαιτέρω εὐρίσκετε ἐκεῖ.

mehrfach πολυειδής, ἐπανειλημμένος.

Mehr gebot, das, ἡ πλειοδοσ α, ὁ πλειοστηριασμός.

Mehrheit, die, —, ἡ πλειονότης, ὁ πληθυντικός (ἀριθμός).

mehrfährig πολυετής.

mehrmal ἑπρ πλεονάκις.

mehrmalig ἐπανειλημμένος.

mehrmals ἑπρ πολλάκις, συχνά.

mehrseitig πολυπλευρολαγός.

mehrsilbig πολυσύλλαβος.

mehrtägig πολυήμερος.

mehrteilig πολυμερής.

Mehrung, die, —, ἡ πλάσισις, ἡ αὐξησις.

Mehr wert, der, τὸ πλεόν.

Mehr zahl, die, ἡ πλεονότης, πληθυντικός (ἀριθμός).

meiden (meide: nied: geden) μὴ ἀποφεύγω.

Meier, der, -s, πλ —, σῶτης, κτήματος, ὁ μετοχάρης.

Meierei, die, —, πλ —, ἡ -hof, der, τὸ μισθωτὸν (μὀρτον) κτήμα, τὸ μετόχον, ζευγηλατεῖον.

Meile, die, —, πλ -n, λιον.

meilenlang μιλιατός, τὸ μιλιομήκης.

Meilen säule, die, ἡ σδεινύουσα τα μιλια.

Meilen stein, der, τὸ ριν, τὸ σταδιόμετρον.

meilenweit μιλιατός, τὸ μιλιομήκης.

Meilen zeiger, der, ὁ δεικτής, τὸ μιλιαρίον.

Meiler, der, -s, πλ —, μάλωψ, τὸ ξυλοκάμινον.

mein, meine, mein, ἀνὸς ἰδικός μου. μου. -es T κατ' ἐμέ. -es Wissens γινώσκω. — Feder ἡ γραφὴ das — und das Dein τὸ ἐόν. gedenke — ἔχε μενοῦν σου, ἐνθυμοῦ μου. δέ ἐμός, ἰδικός μου.

Mein eid, der, ἡ ἐπισκοπὴ δορκία.

meineidig ἐπίσκοπος, ψευδής.

meinen μὴ νομίζω, ὅπως νῶ στοχάζομαι, φρονῶ, προσθίμηναι, σκοπεῖν, ἔχειν.

νοῦν. was — Sie dazu? τί φρο-
νείτε περὶ τούτου; wen — Sie?
τίνα ἐννοεῖτε; περὶ τίνος λέγετε;
wie — Sie das? τί λέγετε τούτου;
τί ἐννοεῖτε δι' αὐτοῦ; τί θέλετε νά
εἰπητε; ich habe es nicht so ge-
meint ὅν ἦτο τοιοῦτος ὁ σκοπός
μου, ὅν ἐννοοῦσαν τούτο. es gut
(bø-er) mit einem — θέλω τὸ καλόν
(κακόν) τίνος; was — Sie? wie —
Sie? πῶς εἶπτε;

meiner ἀντ. ἐμοῦ, μου,
meinerseits ἐπὶ τὸ κατ' ἐμέ,
ἐνὶ τούτῳ.

Meines gleichen, die, πλ οἱ
ὅμοιοι μου, οἱ ἐμοὶ παραπλήσιοι.

mein et halben ἢ — wegen ἢ
un- willen ἐπὶ ἐμοῦ ἕνεκα, πρὸς
χάριν μου [γὰρ τὸ χατῆρ' μου].
— οὐδὲν ἀντιλέγων, ἀπ' οὗ τὸ θέ-
λετε, ὅν ἔχω ἀντίρρῳσιν, ἃς εἶνε.

meinige, der, die, das, ἀντ. ὁ
ἐαυτός, ὁ ἰδικός μου. das — τὰ ἐμά
ποιήματα).

Meinung, die, —, πλ -en, ἡ
γνώμη, τὸ φρόνημα meiner — nach
κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην, κατ' ἐμέ
(κατ' ἐν). ich bin der — εἶμαι τῆς
γνώμης.

Meisch, der -es, πλ -e, ἡ κρι-
τικὴ πικρὴ, αἱ διάδροχοι κριβαί.

meischen αἱ κατατρέχει δια-
τρέχει [μουσκεύει].

Meise, die, —, πλ -n, (πτ) ὁ
ἀνθρακός.

Meissel, der, -s, πλ —, ἡ
ἀντλή, σμίλα.

meisseln ρη σμιλεῖν.

meist πλειστος; am -en -ὁ πλει-
στον, (ἐπὶ) πλειστον. die -en Men-
schen οἱ πλειστοι (ἄνθρωποι). das
-e bieten πλειοδοτῶ, ὑπερβεμα-
τίζω // —, ἐπὶ ὡς τὸ πολὺ, ὡς ἐπὶ
τὸ πολὺ, τὰ πλειεστα.

Meist bietende, der, & die, -n,
-n, -u, ὁ πλειοδοτῆς, ἡ πλειοδοτῆς.

meistens ἢ meistens ἐπὶ
ὡς ἐπὶ τὸ πλειστον κατὰ μέγιστον
μέρος.

Meister, der, -s, πλ —, ὁ τέ-
λειος ὁ τελειοδιδάκτος τεχνίτης [ὁ
μάστορας, μάστορας]. ὁ διδάσκα-
λος, διδάκτης. ὁ κύριος, κάτοχος.
ὁ ἐξουσιαστής. einer Sache — wer-
den γίνεσθαι κύριος τίνος (πρὶ)
Übung macht den — ἡ γυμνασὶς
ἀναδιδύκει τὸν τεχνίτην. das
Werk lobt den — τὸ πρᾶγμα
διδώσει τὸν ἑλεγχον.

Mister arbeit, die, ἡ ἐντεχ-
νος ἐργασία.

meisterhaft τεχνικώτατος, ἁ-
ριστοτεχνικός [μαστορικὸς] τέλειος,
meistern μὴ ἀρχῶ, ἐξουσιάζω
(μτῶ) νοθεύω ὀχληρῶς, ψάλλω.

Meisterschaft, die, —, πλ
-en, ἡ συντεχνία, συντεχνία. ἡ
περὶ τὴν τέχνην δεινότης.

Meisterstück, ἡ -werk, das.
τὸ ἀριστοῦργημα, ἀριστοτεχνημα.

Melde, (die, —, πλ -n, (πτ)
ἡ ἀδράφαξ, ἀτράφαξ [ἡ λο-
βουδιά].

melden ρη ἀγγέλλω, ἀναγ-
γέλλω. ἐμφαίνω, δηλῶ. μνημο-
νεύω, ποιῶ ὅσα μνησάν. ohne Ru-
zu — χωρὶς νά καυχηθῶ, sich
— ἀναγγέλλω τὴν παρουσίαν μου,
ἀναγγέλλοι ἐμαυτὸν.

Melde schiff, das, τὸ ἀγγε-
λιοφόρον πλοῖον.

Meldung, die, —, πλ -en, ἡ
δηλώσις, ἀναγγελία.

melieren μὴ ἀναμιγνύνω [ἀνα-
κατώνω]. meliert μεμιγμένος.

Melisse, die, —, πλ -n, τὸ
μελίφυλλον, μελισσοδότανον [τὸ
μελισσόχορτον].

melk γαλακτοφόρος, ἐργαλός.

Melkeimer, der, ὁ ἀμολγεύς,
τὸ ἀμολγίον [τὸ καρδάρι, ἡ καρ-
δάρα].

melken (melke· molk· gemolken· μη ἀμείλω [ἀρμέγω].

Melker, der, -s, πλ —, ὁ ἀρμέγων [ὁ ἀρμεκτής].

Melk fass, ἡ -gefäss, das, ὁ ἀμολγεύς, ὁ γαυλός [τὸ ἀρμεγέρι, καρδάρη].

Melk kuh, die, ἡ γαλακτοφόρος ἀγέλας.

Melk vich, das, τὰ γαλουτοφώρα ζῶα, τὰ ἐγγαλα.

Melodie, die, —, πλ -[e]n, ἡ μελωδία.

melodisch μελωδικός, ἐρμελής.

Melone, die, —, πλ -n, τὸ πεπόνιον.

Melonen distel, die, ἡ κάκτος, μηλόκακτος [ἡ φραγκοσυκιά].

Memme, die, —, πλ -n, ὁ σκολομάμμος, ψωροδεής.

memmenhaft ἀνάνδρος, ψωροδεής.

Memoiren ἢ **Memorabilien**, die πλ, τὰ ἀπομνημονεύματα.

memorabel ἀξιομνημόνευτος.

Memorandum, das, -s, πλ -da, τὸ ἐπύμνημα.

Memorial, das, -s, πλ -e, τὸ ἐπύμνημα· ἡ αἰτήσεις ἀναφορά, τὰ πρόχειρον κατὰστιχον.

memorieren μη μανθάνω ἀπὸ μνήμης, ἀποστηθίζω.

Menagerie, die, —, πλ -[e]n, τὸ θηριοτροφεῖον.

menagieren μη οἰκονομῶ.

Menge, die, —, πλ -n, τὸ πλῆθος, ἡ πληθὺς. die grosse — τὸ πλῆθος, ὁ λαός in — ἐν μεγάλῃ πληθύνει, ἐν ἀφθονίᾳ.

mengen μη μιγνύω, ἀναμιγνύω, συρμιγνύω [ἀνακατώνω].

Mengerei, die, — πλ -en, ἡ μίξις, ἀνὰ μίξιν· τὸ μίγμα.

Mengsel, das, -s, πλ —, τὸ μίγμα, σύμμιγμα.

Meng korn, das, -s, ὁ συμ-

μίγξ σίτος [τὸ μίγάδι].

Mennig, der, -s, ἡ ἀμύγιον [τὸ κοκκινόχωρι].

Mensch, der, -en, ἄνθρωπος, ein junger — ein alter — πρεσβύτης, alle -en πάντες (οἱ), viele -en πολλοί (οἱ), meistens -en οἱ πλείστοι ὁρώπων.

Mensch, das, -es, φαντάδιον γύναιον/ἡ παύλα.

Menschen alter,

Menschen feind, σάνθρωπος.

Menschen feindlich ἡ μισάνθρωπία.

Menschen fresser ἀνθρωποφάγος.

Menschen freund λος τῶν ἀνθρώπων· ὁ φιλάνθρωπος.

menschenfreund σήγορος, φιλάνθρωπος.

Menschen freund die, ἡ εὐπροσηγορία.

Men chen furcht ὁρώφοβία.

Menschen geden seit — ἀπ' ὅτου ἐν ἀνθρώποι, ἀπ' αἰῶνος.

Menschen gesch τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Menschen glück ὁρώπινη εὐτυχία.

Menschen grösse γεθος ἀνθρώπου. μετρίσιον τοῦ ἀνθρώπου.

Menschen ha·s, σάνθρωπία.

Menschen hasser σάνθρωπος.

Menschen kenne ἀνθρωπογνώμων.

Menschen kennt γνώσις τοῦ κόσμου.

Menschen k nd, das, τὸ ἀνθρώπινον τέκνον, ὁ ἄνθρωπος.

Menschen klasse, die, ἡ τάξις ἀνθρώπων.

Menschen länge, die, τὸ ἀνθρώπινον ἀνάστημα. von — ἀνθρώπινης.

Menschen leben, das, ὁ ἀνθρώπινος βίος ἡ (ζῶσα) ψυχή.

menschenleer ἔρημος ἀνθρώπων ὀλιγάνθρωπος.

Menschen leere, die, ἡ ὀλιγάνθρωπος.

Menschen liebe, die, ἡ φιλανθρωπία ἡ ἀνθρωπίνη ἀγάπη.

menschenmöglich δυνατός τῷ ἀνθρώπῳ, ἀνθρώπινος.

Menschen mord, der, ἡ ἀνθρωποφονία, ἀνθρωποκτονία.

Menschen mörder, der, ὁ ἀνθρωποκτόνος.

Menschen opfer, das, ἡ ἀνθρωποθύσια.

menschenreich πολυάνθρωπος

Menschen scheu, die, ἡ φυγάνθρωπια, ἀκονιωνήςια.

menschenscheu φυγάνθρωπος, ἀκονιωνήτης.

Menschenschlag, der, ἡ (ἀνθρωπίνη) φυγή.

Menschen seele, die, ἡ ἀνθρωπίνη ψυχή ἡ ζῶσα ψυχή. es war keine — da ψυχή δὲν ἦτο ἔτι.

Mensche. ver stand, der, ὁ ἀνθρώπινος νοῦς. gesunder — ἡ ὑγιαίνουσα, ὁ ὁρθὸς νοῦς.

Menschheit, die, —, ἡ ἀνθρωπότης.

Menschlein, das, -s, πλ —, τὸ ἀνθρωπάριον, ἀνθρώπιον.

menschlich ἀνθρώπινος, ἀνθρώπιος.

Menschlichkeit, die, —, ἡ ἐκείνης τοῦ ἀνθρώπου. ὁ ἀνθρωπισμός. ἡ φιλανθρωπία.

Mensch werdung, die, —, ἡ ἐνανθρώπησις, ἡ ἐνανθρωπότης.

Menstruation, die, —, τὰ καταμήνια, τὰ ἔμμηνα.

Mensur, die, —, πλ -en, (μετρ) auf die — geben ἐξέρχεται εἰς μονομαχίαν.

Mentor, der, -s, πλ -toren, ὁ Μέντωρ, ὁ ποδηγῆτης.

Mergel, der, -s, ἡ ἀργιλλοκυμυλία, ἡ ἀργιλλοτίτανος.

Meridian, der, -s, πλ -e, ὁ μεσημβρινός (κύκλος).

Merino, der, -s, πλ -s, ὁ μερινός.

merkant'lich ἐμπορικὸς.

merkbar, αἰσθητός, ἐπαισθητός.

merken μὴ ἐννοῶ αἰσθάνομαι, ἐπαισθάνομαι, καταλαμβάνω παρατηρῶ. er hat mich — lassen μοὶ ὑπέδειξε. auf etwas — προσέχει εἰς τι.

Merker, der, -s, πλ —, ὁ σημειωτής ὁ παρατηρητής.

merklich αἰσθητός, ἐπαισθητός.

Merk mal, das, τὸ σημεῖον τὸ γνώρισμα.

merkwürdig αξιοσημείωτος, περίεργος, ἀξιοπερίεργος.

Merk würdigkeit, die, —, πλ -en, τὸ αξιοσημείωτον, τὸ αξιοπερίεργον.

Merk zeichen, das, τὸ γνώρισμα.

Merlan, der, -s, πλ -e (ἰγθ) ὁ καλλαρίας.

Merle, die, —, πλ -n, ὁ κότσυφος [τὸ κοτόφι].

Mess amt, das, ἡ λειτουργία, ἱεροτελεστία.

messbar καταμετρήτως.

Messbarkeit, die, —, τὸ καταμετρητόν, ἡ μετρητότης.

Mess buch, das, τὸ βιβλίον τῆς λειτουργικῆς.

Messe, die, —, πλ -n, ἡ λει-

τουργία, ή έμπορική πανήγυρις —
lesen λειτουργώ, ίεουργώ —
hören λειτουργούμαι.

messen messe, missest, mist
mass·gemessen μη μετρώ, κατα-
μετρώ· αναμετρώ. **sich** — αναμε-
τρούμαι.

Messer, der, -s, πλ —, ό με-
τρητής.

Messer, das, -s, πλ —, τό μα-
χαίριον. — und Gabel τό μαχαί-
ροπήρουνον.

Messer besteck, das, ή μα-
χαιροθήκη [τό θηκάρι].

Messerchen, das, -s, πλ —,
τό μαχαίριδιον.

Messer fabrik, die, τό μαχαί-
ροποιείον.

Messer fabrikant, der, ό ρα-
χαιοποιός.

Messer griff, der, ή λαβή μα-
χαίριου.

Messer klinge, die, ή λεπίς
μαχαίριου.

Messer scheide, die, ό κολεός
μαχαίρας [τό θηκάρι].

Messer schmied, der, ό μα-
χαιοποιός.

Messer werkstatt, die, τό
μαχαιοποιείον.

Messer schneide, die, ή κό-
ψις μαχαίριου

Messer stich, der, τό τραῦμα
μαχαίριου ή μαχαίριά.

Mess gewand, das, τό ἄμφιον,
τό σελόνιον.

Mess hemd, das, τό στιγά-
ριον.

Messing, das, ό όρειχαλκος [ό
προϋνός].

Messing blech, das, τό όρει-
χάλκινον πέταλον [ό πάφυλας].

messingen όρειχάλκινος [μπρού-
νζινος].

Messing waren, die πλ, τά
όρειχάλκινα σκεύη.

Mess kette, die, ή σφ-
αίρσις καταμετρήσις.

Mess kunst, die, ή σφαι-
ρίτις. chemische — ή σφαι-
ρίτις.

Mess leute, die πλ, ο
γυριζόμενοι [οί πανηγυριώ-
ται].

Messner, der, -s, πλ —, ο
νεωκόρος, ό εκκλησιαρχής.

Mess schnur, die, ή σφαι-
ρίτις, τό διαόργιον.

Mess tisch, der, ή με-
τρητική, τό γεωμετρικόν τρι-
γωνίον.

Messung, die, —, πλ —,
μέτρησις, καταμέτρησις.

Mestize, der -n, πλ —,
όσσευρωπάτος, ή ινδοευρω-
πάτις.

Met, der, -s, τό οινόμε-
λι, μέθυ.

Metall, das, -s, πλ —, ο
μέταλλον.

metallartig μεταλλοει-
δής.

metallen μεταλλικός.

Metall gold, das, ό
μεταλλικό χρυσόν.

metallisch μεταλλικός.

Metall kunde, die, ή
μεταλλογία.

Mettalplättchen, das,
τάλλινον πέτάλιον [ή τρά].

metallreich πολυμετά-
λλον.

Metapher, die, —, ή
ἀλληγορική έκφρασις, μετα-
φορά.

Meteor stein, der, (ό
μετεωρίτης, ό άερωίθας.

Meter, der ή das, -s,
τό μέτρον.

Meter system, das, τό
μέτρον σύστημα.

Methode, die, —, πλ —,
μέθοδος.

Methodik, die, —, ή
μεθόδος, μεθοδολογία.

methodisch μεθοδικός,
μεθόδως.

Metrik, die, —, ή μετρη-
τική.

Metriker, der, -s, πλ —, ὁ

μετρικός.

matrisch μετρικός· ἑμμετρος.

Mette, die, —, πλ -n, ὁ ὄρ-
θρας, ὁ ἐκθινός (τῆς ἀκολουθίας).

Mett wurst, die, ὁ ἄλλας κοπα-
μιστοῦ κρέατος, ὁ κρεατίτης ἄλλας.

Metzelei, die, —, πλ -en, ἡ
κρεουργία, κατασφαγή [τὸ πετοό-
χημα].

metzeln μὴ κρεουργῶ [πετοο-
κῶω].

Metzger, der, -s, πλ —, ὁ
κρεοπώλης.

Meuchel mord, der, ὁ ἐξ ἐπι-
βουλῆς φόνος ἢ δολοφονία.

Meuchel mörder, der, ὁ δολο-
φόνος.

meucheln μὴ δολοφονῶ.

Meuchler, der, -s, πλ —,
δολοφόνος.

meuchl risch δόλιος, ἐπιβου-
λῆς· δολοφόνος.

meuchlings ἐπρ ἐξ ἐπιβουλῆς,
δολίως.

Mente, die, —, πλ -n, ἡ ἀγέλη
θηρευτικῶν κυνῶν, τὸ κυνηγέσιον.

Meuterei, die, —, πλ -en, ἡ
ἀνταρσία, πανάστασις, στάσις.

Meuterer, der, -s, πλ —, ὁ
στάσιωτης, ἀνιάρτης.

meuterisch στασιαστικός, ἐπα-
ναστατικός.

meutern ἀμὲν στασιάζω, κατ-
εξανίσταμαι.

mianen ἀμὲν μιαοῦρίζω [νιαου-
ρίζω].

Michel, der, -s, πλ —, ὁ Mi-
χάλης. (μτφ) ὁ εὐχθὲς (ὁ μπουνο-
τάλας].

Mieder, das, -s, πλ —, στη-
λιδισμός.

Miene, die, —, πλ -n, ὁψις·
ἡ φυσιογνωμία [ἡ θεωρία]. — machen
φαῖναι· ἑτοιμαζομένου, ἑτοιμά-
ζουμαι πως. (μτφ) guie — ζωῆ

bösen Spiel machen κάμνω τὴν
ἀνάγκην φιλοτιμίας [κάνω τὰ πι-
κρά γλυκά].

Mienen deuter, der, ὁ φυσιο-
γνώμων.

Mienen spiel, das, ἡ μιμική.

Mies muschel, die, ὁ μύσ' [τὸ μύδι].

1 Miete, die, —, πλ -n, ἡ μυ-
λακρίς, τὸ ἄκαρι [τὸ ἀλευροσκού-
ληκον]. ὁ ἐν οὐαίθρῳ ἀχυροσκεπῆς
βοδρός, ὁ ἀμυροδρακκος.

2 Miete, die, —, πλ -n, τὸ
μισθώμα, ἐνοίκιον [τὸ νοίκι].

mieten μὴ μισθώνω, ἐνοικιά-
ζω [νοικιάζω].

Mieter, der, -s, πλ — ὁ μι-
σθωτής, ἐνοικιαστής [ὁ νοικατορας].

Miet geld, das, τὸ ἐνοίκιον.

Miet herr, der, ὁ μισθωτής,
μισθοδότης.

Miet kontrakt, der, τὸ ἐνοι-
κιστήριον συμβόλαιον.

Mietling, der, -s, πλ -e, ὁ
μισθωτός, μισθοφόρος.

Miet mann, der, ὁ ἐνοικιαστής
[ὁ νοικατορας].

Miet pferd, das, ὁ μισθωτός
ἵππος [τὸ ἀγωγιάτικο ἄλογον].

Miet soldat, der, ὁ μισθοφό-
ρος, μισθωτός στρατιώτης.

Miets truppen, die πλ. τὸ
μισθοφορικὸν στράτευμα.

Miets vertrag, der, τὸ ἐνοι-
κιστήριον συμβόλαιον.

mietweise ἐπρ ἐπὶ ἐνοικίῳ,
ἐπὶ μισθῷ [μὲ τὸ νοίκι].

Miet wohnung, die, ἡ ἐπὶ
νοικίῳ κατοικία.

Mieze, die, —, πλ -n, ὁ γα-
λιδεύς [τὸ γατάκι].

Migräne, die, —, ἡ ἡμικρανία.

Milbe, die, —, πλ -n, τὸ ἄ-
καρι, ἡ μυλακρίς [τὸ πηδοῦλι].

milbig πλήρης ἀκάρεων [γεμῆ-
τος πηδούλια].

Milch, die, —, τὸ γάλα, —
der Fische ἡ γονή, τὸ σπέρμα
τῶν ἰχθύων. saure — τὸ ὀξύγαλα
[τὸ ξυνόγαλον· τὸ γαουῖρι].

Milch ader, die, ἡ γαλακτικὴ
φλέψ.

milchartig γαλακτοειδής.

Milch bart, der, ὁ χνούς, ἡ
λάχνη, ὁ ἰούλος [τὸ χνούδι, τὰ
πρῶτα γενάρια]. (μτφ) ὁ πρωτό-
πειρος νεανίσκος.

Milch bruder, der, ὁ ὁμογά-
λακτος ἀδελφός.

milchen ἀμῆ γαλακτουχῶ, να-
λουχῶ.

Milcher, der, -s, πλ —, ὁ
σπερμογόνος ἰχθύς.

milchfarben γαλακτόχρους,
γαλακτώδης.

Milch frau, die, ἡ γαλακτό-
κυλισ [ἡ γαλατοῦ].

Milch glas, das, (ὄρνκ) ἡ λευ-
κὴ ὕαλος, ὁ ἀρροσίηνος.

milchlicht γαλακτοειδής.

milchig γαλακτίνος· γαλακτώδης

Milch kuchen, der, ὁ ἄμης [ἡ
γαλόπητα].

Milch kuh, die, ἡ γαλακτοῦ-
γος ἀγέλας.

Milchner, der, -s, πλ —, ὁ
ἀρρην ἰχθύς.

Milch ralm, der, -s, τὸ ἀν-
ώγαλα [τὸ καῖμάκι].

Milch reis, der, τὸ ὀρυζόγαλα
[τὸ βυζόγαλον].

Milch säure, die, τὸ γαλα-
κτικὸν ὀξύ.

Milch schwester, die, ἡ ὁ-
μογάλακτος ἀδελφή.

Milch speise, die, τὸ γαλα-
κτώδες ζυμαρικόν.

Milch strasse, die, ὁ γαλαξίας.

milchweiss λευκός ὥσπερ γά-
λα, γαλακτόχρους.

Milch wirtschaft, die, τὸ
γαλακτοπωλεῖον· τὸ τυροκομεῖον.

Milch ahn, der, ὁ
ἄδους, ὁ ὁδός τῶν θηλα-

mild(e) πρᾶος, ἥπιος·
προσηγνής· μέτριος, ἐπιει-

γетικός, ἀγαθοεργός. -e
κλίμα εὐκρατον. -er

χαρακτήρ ἥπιος. -e Stra-
ρία ἐλαφρά. -e Gabe ἡ

γία, ἡ εὐποιία [τὸ ψυχ.
Stiftung κατὰστημαφίλων.

Milde, die, —, ἡ πρ-
πίότης· ἡ μαλακότης, γλ

ἀγαθοεργία, φιλοδωρία.

mildern μὴ παραῖνω, κ
νω· μετριάζω· καθησυχάζω.

Milderung, die, —
ἡ (κατα)πράυνσις, μετρία.

mildherzig εὐσπλαγγ
θεεργός.

Mild herzigkeit, d
λοικτικέμον, ἡ εὐεργετικότης.

mildreich πολυεὐσπλ

mildthätig ἀγαθοεργ
μονικός [ψυχιατρής].

Mild thätigkeit, die
θεεργία, εὐποιία.

Militär, das, -s, τὸ
τικόν.

Militär, der, -s, τὸ
στρατιωτικόν.

Militär arzt, der, ὁ
τικός ἱατρός.

Militär dienst, der
στρατιωτικὴ ὑπηρεσία, ἡ

Militär herrschaft
στρατοκρατία.

militärisch στρατιω-

militärpflichtig στ

Militär schule, die
τιωτικὴ σχολή.

Militär stand, der,
τιωτικόν, ἡ τάξις τῶν στρα-

Militär wesen, das,
τιωτικόν.

Miliz, die, —, πλ -e
λιτοφυλακή.

Milliarde, die, —, πλ -n, τὸ χιλιοῦτον μύριον τὸ δισεκατομύριον.

Milligramm, das, -s, πλ -e, τὸ χιλιόγραμμα.

Millimeter, das, τὸ χιλιοστὴ μύριον τοῦ μέτρου, τὸ χιλιοστόμετρον.

Million, die, —, πλ -en, τὸ ἑκατομύριον.

Millionär, der, -s, πλ -e, ὁ ἑκατομμυριοῦχος ὁ μυριάπλουτος.

Milz, die, —, πλ -en, ὁ σπλήν [ἡ σπλήν].

Milz sucht, die, ἡ ὑποχονδρία [ἡ σπλήν].

milzstüchtig σπληνικός· ὑποχονδρίας.

Mime, der, -n, πλ -n, ὁ μίμος.

Mimik, die, —, ἡ μιμική.

Mimiker, der, -s, πλ —, ὁ μιμικός, ὁ μίμος.

mimisch μιμικός.

minder ἐλάσσων, ὀλιγώτερος· μικρότερος. // —, ἔπρ ἦτον, ἔλαττον, μείον, ὀλιγότερον.

Minderheit, die, —, ἡ μειονότης.

minderjährig ἄνηθος, ἀνήλικος.

Minderjährigkeit, die, ἡ ἀνηθία ἢ ἀνηλικία.

mindern μὴ ἐλαττώω, μειῶ, ὀλιγοστεύω. **sich** — ἐλαττοῦμαι, ὀλιγοστεύω.

Minderung, die, —, ἡ ἐλάττωσις, ὀλιγόστευσις.

Minderzahl, die, ἡ μειονότητα.

mindeste, (der, die, das), ἐλάχιστος, ὀλίγιστος. **das** — τὸ ἐλάχιστον, τὸ παραμικρόν. **nicht im** — οὐδὲ τὸ παράπαν.

mindestens ἔπρ τοῦλάχιστον.

Mine, die, —, πλ -n, τὸ μεταλλεῖον, ὁ ὑπόνομος [τὸ λαγοῦμι].

(μτφ) alle -n springen lassen μηχανῶμαι πᾶσαν μηχανήν, κινῶ πάντα λίθον.

Minegang, der, ὁ ὑ. ὄγειος· διάδρομος [τὸ μακρονάρει].

Minengräber, der, ὁ ὑπονομευτής, ὑπονομοποιός.

Mineral, das, -s, πλ -ien, τὸ ὄρυκτόν.

Mineralog, der, -en πλ -en ὁ ὄρυκτολόγος.

Mineralogie, die, —, ἡ ὄρυκτολογία.

mineralogisch ὄρυκτολογικός.

Mineralquelle, die, ἡ μεταλλικὴ πηγὴ.

Miniatur, die, —, ἡ μικρογραφία.

Miniaturbild, das, ἡ -gemälde, das, τὸ μικρογράφημα, ἡ μικρογραφία.

Miniaturmaler, der, ὁ μικρογράφος.

Miniaturmalerei, die, ἡ μικρογραφική.

Minimum, das, -s, ὁ ἐλάχιστος ὁρος.

minieren ἢ ὁ ὑπονομεύω.

Minierer, der, -s, πλ —, ὁ ὑπονομευτής, ὑπονομοποιός.

Minister, der, -s, πλ — ὁ βουλευτής.

Ministerialverordnung, die, τὸ βουλευτικὸν διατάγμα.

ministeriell βουλευτικός· συμπολιτευόμενος.

Ministerium, das, -s, πλ -ien, τὸ βουλευτεῖον.

Ministerkonferenz, die, τὸ βουλευτικὸν συμβούλιον.

Ministerkrisis, die, ἡ βουλευτικὴ κρίσις.

Ministerpräsident, der, ὁ πρωθυπουργός.

Ministerresident, der, ὁ πρόεδρος βουλευτός, ὁ ἀντίπρεσβυς.

Ministerwechsel, der, ἡ ὑποφυγικὴ ἀλλαγὴ.

Minne, die, —, πλ -n, ὁ ἔρωσ.

Minne lied, das, τὸ ἐρωτικὸν ᾠσμα.

minnen μὴ ἀγαπῶ, ἐρωῶμαι.

Minne sang, der, ἡ ἐρωτικὴ, ῥαψωδία, ἡ ἐρωτικὴ ᾠδή.

Minne sänger, ἡ -singer, der, ὁ ἀσπὸς τοῦ ἔρωτος, ὁ ἐρωτικὸς.

minniglich ἐρωτικῶς, περιπαθῶς.

minorenn ἀνηλικὸς, ἀνήθους.

Minorennität, die, —, ἡ ἀνηλικιότης.

Minorität, die, —, ἡ μειονότης, μειονοψηφία.

Minstrel, der, -s, πλ —, ὁ πλάνης ῥαψωδός.

minus ἔπρ μείον, ἔλαττον. das M- τὸ ἔλλειμμα.

Minus zeichen, das, τὸ σημεῖον τῆς ἀφαιρέσεως.

Minute, die, —, πλ -n, τὸ λεπτόν (τῆς ὥρας, (μτφ) ἡ στιγμή. in einer — ἐν μιᾷ στιγμῇ.

Minuten zeiger, der, ὁ λεπτοδείκτης.

minutiös λεπτολόγος, μικρολόγος.

Minze, die, —, πλ -n, ἡ μνῆ, ὁ ἑδύσμος [ὁ θυόσμος].

mir ἐγὼ ἐμοί, μοί, μοι. — nichts dir nichts ἀπεριστρόφως [νέτα σκέτα].

Misanthrop, der, -en, πλ -en, ὁ μισάνθρωπος.

Misanthropie, die, —, ἡ μισανθρωπία.

misanthropisch μισάνθρωπος.

Miscellaneen ἡ **Miscellen**, die πλ, τὰ ἀνάμικτα (φιλολογικά), ἑτακ. α.

mischbar μίξιμος.

Mischbarkeit, die, —, τὸ μίξιμον.

mischen μὴ μίγνῶ, γινῶ [ἀνακατώνω]. gemischtός, σύμμικτος. sich — γινῶμαι.

Mischen, das, -s, ἡ μίξις.

Mischling, der, -s, πλ -e, μίγας, μικτογενής.

Mischmasch, der, -e, συμψυρμα, ὁ κυκεών.

Mischtrank, der, τὸ κتون ποτόν, τὸ σύγκραμα.

Mischung, die, —, πλ -en, μίξις, ἀνάμικσις. τὸ μίγμα, τὸ μίγμα.

miserabel ἀθλιός, ἐλεεινός [χορζικός].

Misere, die, —, ἡ ἀθλία.

Miserere, das, -s, τὸν με ὁ θεός (ψαλμός τοῦ (ιατρ) ὁ εἰλεός, ὁ ἔμετος.

Mispel, die, πλ -n, τὸ λον [τὸ μούσμουλον].

Mispelbaum, der, ἡ μί [ἡ μούσμουλιά].

miss-achten μὴ περ ἀπαξίω.

Missachtung, die, ἡ πνησις ἀπαξίωσης.

Missal, das, -s, πλ -e, βιβλίον τῆς λειτουργίας, ἡ λειτουργία.

Missbegehen, das, πρᾶτον, ἡ δυσπρεπὴς θεσις.

missbehaglich ἀπᾶ δυσάρεστος.

Missbelieben, das, ἡ σκεία.

missbeliebig ἀπᾶρεστος, παρέσκιον.

Missbildung, die, μὲρρωσις, δυσμορφία.

missbilligen μὴ ἀποδοκιμασιᾶ.

Missbilligung, die, δοκιμασία.

Missbrauch, der, ἡ χρῆσις.

miss brauchen μὴ κατα-
χρῶμαι.
missbräuchlich καταχρη-
στικός.
miss deuten μὴ παρεξηγῶ,
παρερμηνεύω.
Miss deutung, die, ἡ παρε-
ρήγησις, παρερμηνεία.
missen μὴ στεροῦμαι ἑλλείπωμαι.
Miss erfolg, der, ἡ ἀποτυχία.
Miss ernte, die, ἡ δυσετηρία,
πρόοδος.
Miss e that, die, ἡ κακουργία,
τὸ ἐγκλημα.
Miss e thäter, der, ὁ ἀνο-
μοειργός, ἐγκληματίας.
miss fallen* ἀμὴ ἀπαρέσχω.
Miss fallen, das, ἡ ἀπαρέσχεια.
missfällig ἀπαρέστος, ἀπαρέ-
στων, ἀποδοκιμαστέος. — werden
ἀπαρέσκει.
missgeartet παρεμφαρμένος,
παρὰμορφωμένος.
miss ehären* ἀμὴ ἐξαμβλί-
σκει, ὠμοτοκῶ.
Miss geburt, die, ἡ ὠμοτο-
κία τὸ ἐξαμβλωμα, τὸ ἔκτρωμα.
missgelaunt δούθυμος, σκυ-
θρωπός.
Miss geschick, das, ἡ ἀτυ-
χία, κακοτυχία τὸ ἀτύχημα, ἡ
περιπέτεια.
Miss geschöpf, das, τὸ τέρας.
Miss gestalt, die, ἡ δυσμορ-
φία, κακομορφία.
missgestaltet δούμορφος, κα-
κόμορφος.
miss gestimmt δούθυμος, δυσ-
διάθετος [χωρὶς κέφι].
Miss gewächs, das, τὸ τε-
ρατώδες φυτόν.
miss glücklich ἀμὴ ἀποβαίνει
ἀστοχός, ἀποτυχάνω, ἀστοχῶ.
miss gönnen μὴ φθονῶ, ζη-
λοτυπῶ.
Miss griff, der, ἡ ἀστοχος ἐ-

πιλασθῆ, τὸ ἀστόχημα. (μτφ) τὸ
παράπτωμα σφάλμα.
Miss gunst, die, ὁ φθόνος, ἡ
ζηλοφθονία [ἡ ζηλία].
miss günstig φθονερός, ζηλό-
φθονος.
Miss hall, der, ἡ ἀπήγεια,
παρὰφωνία.
miss handeln μὴ κακοποιῶ,
ἐκβῶ [κακομεταχειρίζομαι].
Miss handlung, die, ἡ κακο-
ποίησις, ἡ κακὴ μεταχειρίσις.
Miss heirat, die, ὁ δυσανά-
λογος γάμος.
miss hellig διάφωνος, ἀσύμ-
φωνος.
Miss helligkeit, die, ἡ δια-
φωνία, ἀσυμφωνία.
Mission, die, —, πλ -en, ἡ
ἀποστολή.
Missionä*, der, -s, πλ -e, ὁ
ιεραπόστολος.
Missive, die, —, πλ -n, τὸ
γράμμα.
Missjahr, das, ἡ δυσετηρία
[ἡ κακοχρονία].
Miss klang, der, ἡ ἀπήγεια,
κακοφωνία.
Miss kredit, der, ἡ δυσφυ-
μία, ἡ κακὴ φήμη, in — bringen
δυσφύμι [κακοφυσταίνω].
misslich ἐπιφαλῆς, ἀμφύβολος,
προβληματικός, δυσχερής, ἀνήγα-
νός, es steht — mit ihm εὐρίσκει-
ται ἐν δυσχερεί θέσει. -e Lage ἡ
δυσχερής θέσις. -e Zeiten καιροὶ
δυσχερεῖς, ἡμέραι πονηραί.
Misslichkeit, die, —, ἡ ἐπι-
σφάλεια, ἀβεβαιότης, ἡ δυσχερεία.
misslingen (misslingt, miss-
lang, misslungen) ἀπὸς ἀποδαινω
ἀστοχος, ἀποτυχάνω, ἀστοχῶ.
Misslingen, das, -s, ἡ ἀπο-
τυχία ἡ ἀστόχησις.
Miss mut, der, ἡ ἀθυμία με-
λαγχολία.

missmutig δόσθυμος, ἄθυμος.
miss raten* ἄμσ ἀπολήγω κα-
 κῶς, ἀποτυγχάνω.

Miss raten, das, ἡ ἀποτυχία,
 ἀστοχία.

Miss regierung, die, ἡ κακο-
 διοίκησις.

Miss stand, der, ἡ δυσχέρεια.

miss stimmen μὴ (μτφ) δυσ-
 ρεστῶ, ἐμβάλλω εἰς ἄθυμίαν.

Misstimmung, die, ἡ δυσθυ-
 μία, ἡ κακὴ διάθεσις.

Miss ton, der, ἡ ἀπήχεια, πα-
 ραρωνία, καχοφωνία.

miss tönen μὴ ἀπηχῶ, παρα-
 φωνῶ.

miss trauen ἄμὴ ἀπιστῶ, δυσ-
 πιστῶ.

Miss trauen, das, ἡ δυσπιστία.

misstrauisch δόσπιστος· κα-
 γήποπος, φιλόποπος.

Miss vergnügen das, ἡ δυ-
 σαρέσκεια.

missvergnügt δόσθυμος, δυ-
 σαρεστημένος.

Miss verhältnis, der, ἡ δυ-
 σαναλογία· ἀσυμφωνία.

Miss verständnis, das, ἡ κακὴ
 συγεννόησις· παρανόησις, παρεξη-
 γησις.

missver stehen* μὴ παρανοῶ,
 παρενοῶ, παρεξηγῶ.

Miss wach, der, ἡ δυσετη-
 ρία, καχοκαρπία.

Mist, der, -es, ἡ κόπρος [ἡ κο-
 πρία].

Mist beet, das, ἡ πρασιὰ φυ-
 τιορείου.

Mistel, die, —, πλ -η, (φτλ)
 ἡ ἱξία, ὁ ἱξύς.

misten μὴ κοπρίζω, ἐπικοπρί-
 ζω.

Mist fink, der, ὁ κοπρίας, ὁ
 βρωμόσκυλος [ὁ βρωμιάρης].

Mist grube, die, ὁ κοπρόλακ-
 κός, τὸ κοπροθέσιον.

Mist haufen, der, ὁ κοπ-
 ριστὴς κόπρειος, κοπρώδης.

Mist käfer, der, ὁ κοπρία-
 μελολόβη, ὁ κοπροχάνθαρος.

mit (μετά δοτ) [=με] μετά·

διά, πρὸς. — ihm μετ' αὐτόν.
 — uns μεθ' ἡμῶν. — E

den μετὰ γὰρ. — Recht,
 καίως. — Unrecht ἀδίκως.

Mädchen — den blauen Augen
 ἡ γλαυκόφθαλμος κόρη. —

Stimme μεγαλοφώνως, γεγων-
 τῶν.

Rai und That λόγος καὶ
 ἔργον. — der Post διά τοῦ ταχυ-
 δρομείου. — einem Worte

λόγῳ. — Gewalt διά (τῆς) βίας
 — dabei sein συμπαραυρλισκο-
 μένῳ.

etwas fertig werden κατοικε-
 τε. was soll ich — ihm machen
 νά τον κάμω;

mit- (ἐν συνθέσει), συν-,
 [μαζί].

mit-altern ἄμὴ & ἄμσ σφαι-
 ράσκω, συγκαταγγρασκάω.

Mit angeklagte, der, ὁ συ-
 κατηγορούμενος.

mit-arbeiten ἄμὴ συνεργ-
 ῶμαι.

Mit-arbeiter, der, ὁ συν-
 εργάτης· ὁ συνεργός, ὁ συμπρά-
 κτης.

mit-be greifen* μὴ συμπ-
 λαμβάνω, mitbegriffen συμ-
 λαμβανόμενος.

mit-be kommen* ἄμὴ λυ-
 νῶ ὡς προίκα.

mit-be rechnen μὴ συλ-
 λογίζω, συγκαταριθμῶ.

sich mit-be werben* ὡς
 was συναμιλλῶμαι, συναγωνι-
 ζέσθαι.

Mitbe werber, der, ὁ ἀν-
 τισταγώνιστής.

Mitbe werbung, die, ἡ ἀν-
 τισταγωνισμὸς.

Mitbewohner, der, ὁ κο-
 σμὸς, συγκατοικὸς.

mit-be zahlen μη συναποτίνω, συγκαταβάλλω.

mit-bringen* μη συγκαμιζω, ἔρχομαι φέρων. es mit sich bringen συνεπιφέρειν, συγκαμιζω· συνεπάω οἰκοῦν, ἔχω τοιαύτην ιδιότητα.

Mit bruder, der, ὁ συναδέλφος.

Mit bürge, der, ὁ συνεγγυητής.

Mit bürger, der, ὁ συμπολίτης, συνδημότης.

mit-dienen ἀμὴ συνεπηρετώ.

mit-dürfen* ἀμὴ ἔχω τὴν ἄδειαν νὰ λάβω μέρος.

Mit eigentümer, der, συνδιοικήτης, συνιδιοκτήτης.

miteinander ἕκαστὸν μετ' ἑτέρου, ἄλλος μετ' ἄλλου· πρὸς ἀλλήλους [συναλλήλως].

mit-emp finden* μη συνεπισθάνομαι, συναισθάνομαι συμπαθεῖν.

Mit empfindung, die, ἡ συμπαθεια.

Mit erbe, der, ὁ συγκληρονόμος.

mit-erben μη & ἀμὴ συγκληρονόμω.

Mit erbin, die, ἡ συγκληρονόμος.

mit-essen* μη & ἀμὴ συντρώγω, συνεσθίω· συνεσθίωμαι.

Mit esser, der, ὁ ὁμόσιτος, ὁ κοινωφύτης τοῦ βερματος.

mit-fahren* ἀμὴ συνοχοῦμαι, συμπορεύομαι ἐφ' ἡμέρας· συμπλέω.

mit-fliegen* ἀμὴ συμπέτομαι, συνεπτεμαι.

mit-folgen ἀμὴ συνακολουθεῖν.

mit-führen μη ἄγω μετ' ἐμοῦ, συνεπάγω.

Mit gabe, die, ἡ προξ· τὸ προικίδιον ὄψρον.

Mit gast, der, ὁ συνδαίτυμν.

mit-geben* μη δίδω· δίδω ὥς συνεκδοῦσθαι· δίδω (ὥς) προίκα.

Mit gefühl, das, ἡ συμπαθεια.

mit-gehen* ἀμὴ συμπορεύομαι, συμβαδίζω· συνακολουθεῖν.

Mit genuss, der, ἡ συναπόλαυσις.

Mit geschöpf, das, τὸ συνόμοιον πλάσμα· ὁ, ἡ, τὸ πλῆστον.

Mit gift, die, ἡ προξ, ἡ φερνή [ἡ προίκα].

Mit glied, das, τὸ μέλος.

mit-haben* μη ἔχω μετ' ἐμαυτοῦ, φέρω μετ' ἐμοῦ [ἔχω μαζί μου].

mit-halten* μη συκρατῶ· εἶμαι συνδραστηὴς ὁμοῦ, συγκοινωνῶ, συμμετέχω.

mit-helfen* ἀμὴ συμβοηθεῖν.

Mit helfer, der, ὁ συμβοηθὴς.

mit-herrschen ἀμὴ συνάργω, συμβασιλεύω.

Mit herrscher, der, ὁ συναρχος· ὁ συμβασιλεὺς.

Mitt herrschaft, die, ἡ συμβασιλεία.

Mit hilfe, die, ἡ συμβοηθεια.

mithin ἔπερ ἄρα, ἐπομένως, ὅθεν.

Mit inhaber, der, ὁ συγκατοχος, συνιδιοκτήτης.

mit-kämpfen ἀμὴ συμμάχομαι, συναγωνίζομαι.

Mit kämpfer, der, ὁ συμμάχητής, συναγωνιστής.

mit-kommen* ἀμὴ συμπαραφύνομαι, ἔρχομαι ὁμοῦ.

Mit könig, der, ὁ συμβασιλεὺς.

mit-können* ἀμὴ δύναμαι· νὰ συμμετάσχω· δύναμαι νὰ τυνοπάγω.

Mit leiden, das, ὁ ἔλεος, ὁ αἰκτος, ἡ εὐσπλαγχνία. — finden τυγχάνω οἰκτου.

mit-leiden* ἀμὴ συμπάσχω, συμπονέω.

Mit leidenschaft, die, ἡ συμπάθησις, ὁμοπάθεια.

mit-leidenswürdig ἄξιος οἰκτου, ἀξιολύπητος.

mitleidend συμπαθὴς, ἐλεητικός.

εὐσπλαγχνος. // —, ἐπρ μετὰ οἰκτιρμοῦ.

Mitleids bezeigung, die, ἡ συλλύπησις, τὰ συλλυπητήρια.

mitleidslos ἀσυμπαθής, ἀσπλαγχνος.

mit-lesen ρη & ἀρὴ συναναγινώσκω.

mit-machen ρη & ἀρὴ λαμβάνω μέρος· συμμετέχω.

Mit mensch, der, ὁ συνάνθρωπος, ὁ πλησίον.

mit-müssen* ἀρὴ πρέπει νὰ συμμετάσχω· πρέπει νὰ συνυπάγω.

mit-nehmen* ρη λαμβάνω μετ' ἐμοῦ [παρὼν μαζί μου]· ἀπαγώ, ἀποκομίζω. (μετρ) καταπονῶ, καταβάλλω.

mitnichten ἐπρ κατ' οὐδένα τρόπον, οὐδένως.

Mitrailleuse, die, —, πλ -π, τὸ πολυσφαίρον τηλεβόλον, τὸ μυδροβόλον.

mit-rechnen ρη συγκαταλογίζω, συγκαταριθμῶ.

mit-reden ἀρὴ συμμετέχω τῆς ὁμιλίας· συνομιλῶ. du hast nicht mitzureden dñ ἔχεις νὰ ἀναμιχθῇς εἰς τὴν ὁμιλίαν.

Mit regent, der, ὁ συμβασιλεύς.

mit-regieren ἀρὴ συμβασιλεύω.

mit-reisen ἀρὴ συνοδοιποροῦν, συνταξιδεύω.

Mit-schüler, der, ὁ συμμαθητής.

Mit schuld, die, τὸ συναίτιον, ἡ ἐνοχή.

mitschuldig συναίτιος, συνένοχος.

Mit schuldner, der, ὁ συναμφιλέτης.

mit-segeln ἀρὴ συμπλέω, εἰμαὶ σὺμπλους.

mit-sein* ἀρὴ συναποτελῶ μέρος, εἶμαι ὅμοῦ.

mit-singen* ρη & ἀρὴ συναῶδω, συμφάλλω.

Mit soldat, der, ὁ συστρατιώτης.

mit-spielen ἀρὴ συμπαίζω.

Mit spieler, der, ὁ συμπαίκτηρ.

mit-sprechen* ἀρὴ ἀναμιγνύομαι εἰς τὴν ὁμιλίαν, ὁμιλῶ ὡσαύτως.

mit-sterben* ἀρὴ συναποθνήσκω.

mit-streiten* ἀρὴ συναμιγλῶμαι [παραβαλῶν]· συμφλονικῶ.

Mit streiter, der, ὁ συναγωνιστής.

mit-studieren ἀρὴ συσπουδαίω.

Mit tag, der, ἡ μεσημέρια [τὴ μεσημέρι]. gegen — περὶ τὴν μεσημέριαν. gegen — gelegen μεσημβρινός. zu — essen γευματίζω.

mittägig μεσημβρινός [μεσημερι(α)νος, μεσημεριάτικος].

mittags ἐπρ κατὰ τὴν μεσημέριαν, ἐν μεσημέριᾳ [τὸ μεσημέρι].

Mittags brot, ἡ -essen, das, τὸ γεῦμα.

Mittags hitze, die, ὁ μεσημβρινός καύσων.

Mittags kreis, der, ὁ μεσημβρινός (κύκλος).

Mittags mahl, ἡ-mahl zeit die, τὸ γεῦμα.

Mittags schläpfchen, das, ὁ κατὰ τὴν μεσημέριαν ὕπνος.

Mittags sonne, die, ὁ ἥλιος μεσουρανήων· ὁ μεσημβρινός ἥλιος.

Mittags tisch, der, τὸ γεῦμα.

Mittags zeit, die, ἡ μεσημέρια, ἡ μεσημερινὴ ὥρα.

mit-tanzen ἀρὴ συγχορεύω.

Mitte, die, —, τὸ μέσον [ἡ μέση]· ἡ μεσότης, τὰ μέσα. in der — ἐν τῷ μέσῳ. gerade in der — ἐν μεσότητι [καταμεσῇ]. einer aus unsrerer — εἰς ἐξ ἡμῶν.

Mittel, das, -s, πλ —, τό μέσον ἢ διέξοδος. alle — anwenden μεταχειρίζομαι πᾶν μέσον.

mit-teilbar μεταδοτός, μεταδοσίμος.

mit-teilen μὴ ἀνακοινῶ, κοινοποιῶ.

mitteilsam μεταδοτικός.

Mit teilung, die, ἡ ἀνακοίνωσις, ἡ κοινοποίησις.

mittel (συγκρ. mittler, υπερθ. mittelst) μέσος, μεσαίος [μεσιαίνος]. ein Mann von mittler Grösse ἀνὴρ μεσίου ἀναστήματος. von mittlerem Aller μεσήλιξ [μεσόκοπος].

Mittel alter, das, ὁ μέσος αἰὼν, ὁ μεσαῖον. Forscher des -s ὁ μεσαιωνολόγος.

mittelalterlich μεσαιωνικός.

mittelbar ἔμμεσος.

Mittelbarkeit, die, τὸ ἔμμεσον, ἡ πλαγιότης ἢ ἔμμεσος ἐξάρτησις.

Mittel ding, das, τὸ μέσον, μεσάζον.

Mittel finger, der, ὁ μέσος δακτύλος.

Mittel glied, das, ὁ μέσος ὄρος.

Mittel grösse, die, τὸ μέτριον μέγεθος.

mittelländisch μεσόγειος. -es Meer ἡ μεσόγειος Ὀκεανός.

mittellos ἄνευ μέσων, ἄπαρος.

Mittellosigkeit, die, — ἡ ἀπαρία, ἔνδεια.

mittelmässig μέτριος [μεσολύς].

Mittelmässigkeit, die, —, ἡ μετριότης.

Mittel meer, das ἡ μεσόγειος θάλασσα.

Mittel punk, der, τὸ κέντρον. [ἡ μέση].

mittels ὡς mittelst.

Mittel schlag, der, τὸ μέτριον ἔθος ἡ μετριότης.

Mittels mann, der, ὁ μεσίτης, ὁ μεσιτεύων.

mittelst πρὸ (μετὰ γὰρ.) διὰ, διὰ μέσου [μέσον].

Mittel stand der, ἡ μεσότης ἢ μέση τάξις.

mittelste, (der, die, das) μεσαίτατος, κατάμεσος, μέσος.

Mittel stimme, die, ἡ μέση φωνή.

Mittel ton, der, ὁ μεσάζων τόνος, τὸ δίτονον.

Mittel treffen, das, τὸ μέσον τοῦ στρατοῦ.

Mittel wand, die, ὁ μεσότοιχος, τὸ μεσότοιχον.

mitten ἐπρ — in ἐν (τῷ) μέσῳ, — aus ἐκ τοῦ μέσου. — durch διὰ τοῦ μέσου. — inne ἐν μεσαιτάτῳ [καταμεσῇ].

Mitter nacht, die, τὸ μεσονύκτιον, ἡ ἀρκτος, ὁ βορρᾶς.

mitternächtlich μεσονύκτιος, βόρειος, ἀρκτικῆς.

Mitterna ht stunde, die, ἡ μεσονύκτιος ὥρα.

Mittler, der, -s, πλ —, ὁ μεσίτης.

mittlerweile ἐπρ ἐν τῷ μεταξὺ (χρόνῳ), ἐν τασούτῳ [ὡς τότε].

mit-tönen ἀμὴ συνηχῶ.

mit-tragen μὴ συμβαστάζω συνυποφέρω.

mit-trinken ἀμὴ συμπίνω.

Mittwoch der, -s, πλ -e, ἡ τετάρτη [ἡ τετράδη].

mitunter ἐπρ ἐνίοτε, κάποτε [καμμιά φορά].

mit-unter zeichnen μὴ συνοπογράφω.

Mitur sache, die, τὸ συναίτιον.

Mit verbrecher, der, ὁ συνένσχος.

Mit vormund, der, ὁ συγκυβερνήτης, συνεπίτροπος.

Mit welt, die, οἱ σύγχρονοι (ἀνθρώποι), ὁ σύγχρονος κόσμος.

mit-wirken ἀμὲν συνεργῶ, συμ-
πράττω.

Mit wirkung, die, ἡ συνεργία.

mitt-wissen* ἀμὲν um etwas
συνεπιστάμαι τι, ἤξεύρω τι ἐπ' ἴσης.

Mittwässer, der, -s, πλ —
ὁ συνειδυάς, ὁ συγγνώστης.

mitt-wollen* ἀμὲν θέλω νὰ συμ-
μετάσχω, θέλω νὰ ὑπάγω καὶ ἐγώ.

mit-zählen μὴ συναριθμῶ, συγ-
καταλογίζω. // —, ἀμὲν συναριθμοῦ-
μαι, συγκαταριθμοῦμαι.

mit-ziehen* μὴ συνεπισπῶ, συν-
έλκω, σύρω ὡσαύτως. // —, ἀμὲν
συνέπομαι, συνακολουθῶ, συμπορεύ-
ομαι.

Mixtur, die, —, πλ -en, τὸ
μίγμα, τὸ σύμμιγμα, τὸ σύμμικτον
φάρμακον.

Möbel, das, -s, πλ —, τὸ ἐπι-
πλόν.

Möbel händler, der, ὁ ἐπιπλο-
πώλης.

Möbel handlung, die, τὸ ἐπι-
πλοπωλεῖον.

Möbel stoff, der, τὸ ὕφασμα
ἐπιπλων.

mobil κινητός, ἐκστρατεύσιμος,
ἐποικιστέμενος. — machen κινη-
τοποιῶ.

Mobiliar, das, -s, ἡ οἰκοσκευή,
τὰ ἐπιπλά.

Mobiliar vermögen, das, ἡ
ἐξ ἐπιπλων συνισταμένη περιουσία.

Mobilien, die πλ., τὰ ἐπιπλά,
ἡ οἰκοσκευή.

Mobilisierung, die, —, πλ
-en, ἡ κινητοποίησις.

Mobilmachung, die, —, ἡ
κινητοποίησις.

Mobil order, der, ἡ διαταγή
κινητοποιήσεως.

möblieren μὴ εὐτρεπίζω δι'
ἐπιπλων, ἐπιπλώνω.

Möblierung, die, —, πλ -en,
ἡ οἰκοσκευή [μουμπλική].

Mode, die, —, πλ -n, ὁ συρμός
[ἡ μόδα]. nach der — τοῦ συρμού.

aus der — kommen ἀπαρ/ανύμαι.

Mode herr, der, ἡ -herren,
das, ὁ καλλωπιστής, ὁραιοποι-
τὴς.

Model, der, -s, πλ —, ὁ τῶ-
πος, τὸ σχετικὸν μέτρον σιγλῶν.

Modeler, der, -s, πλ —, ὁ
πλάστης, πλαστοουργός, σχεδιαστής.

Modell, das, -s, πλ -n, ἡ τῶ-
πος, τὸ πρότυπον [τὸ καλοῦσι] τὸ
ὑπόδειγμα, παράδειγμα, ὁ ὑπογραμ-
μός [ἡ μούστρα].

modellieren μὴ προσομοιάζω,
προτυπῶ, πλαστογραφῶ.

Modellierer, der, -s, πλ —, ὁ
πλάστης, πλαστοουργός, σχεδιαστής.

Modellier kunst, die, ἡ πλά-
στική.

modeln μὴ σχηματίζω, πλά-
σσω, μορφῶ, ὀρθοῖζω. sich — ἐν-
μίζομαι.

Mode narr, der, ὁ ἐμμανής
ὁραιοτής, ὁ φανισδὴς καλλωπιστής.

Moder, der, -s, πλ —, ὁ συ-
ρμός, ἡ λάμψη [ἡ μόδγλα] — ἡ συ-
πεδών, σῆψις [ἡ σαπύλα].

modericht σηπεδωνώδης, ἐν-
ρώεις [μουγλιάρικος].

moderig εὐρωτιῶν, σαπύ-
[μουγλιασμένος, σάπιος].

modern ἀμὲν εὐρωτιῶν, σήπομαι
[μουγλιάζω].

modern τοῦ συρμού, καινοπρε-
πής, νεοπρεπής.

modernisieren, μὴ καινο-
ποιῶ, μετακαινάζω ἐπὶ τὸ νεώτερον.

Mode schneider, der, ὁ βε-
πτης τοῦ συρμού.

Mode zeitung, die, ἡ ἐφημε-
ρίς τοῦ συρμού.

Modifikation, die, —, πλ
-en ἡ τροποποιήσις.

modifizieren μη τροποποιῶ.

modisch καινοπρεπής, τοῦ συν-
ραῖ.

Modist, der, -en, πλ -en, ὁ
εμπορὸς καινοπρεπῶν φορεμάτων
[ὁ μοδίστας].

Modistin, die, —, πλ -nen,
ἡ ἐμπορὸς καινοπρεπειῶν [ἡ μο-
δίστρια].

modulieren ἢ χάμπτω, ἐπι-
κλιῶ, μετατονίζω· ρυθμίζω, κανονίζω.

mögen* (mag, magst, mag-
michte· gemocht) μη & ἂμη θέ-
λω· ἐπιθυμῶ, ἀγαπῶ, δύναμαι,
ἡμπορῶ· ἐνδέχεται, εἶμαι πιθανός.
er mag machen was er will ἄς
πράξῃ ὃ τι θέλει· ὃ τι καὶ ἂν πρά-
ξῃ. mag . . . oder εἴτε . . . εἴτε,
ἴαν τε . . . ἴάν τε, er mag kom-
men oder nicht εἴτε ἔλθῃ εἴτε
δὲν ἔλθῃ. sie — wollen oder
nicht εἴτε θέλετε εἴτε δὲν θέλετε
es mag sein ἔστω, ἄς εἴναι· ἐνδε-
χόμενον, ἐνδέχεται, das mag wohl
sein οὕτῳ ἐνδέχεται νὰ εἴναι, τοῦτο
ἐνδεχόμενον, wo mag er wohl
sein? ποῦ νὰ εἴναι; er mag wohl
Recht haben ἴσως νὰ ἔχῃ δίκαιον.
ich mag nicht δὲν θέλω, δὲν μοι
εὐρίσκει, ich mag ihn nicht δὲν τον
ἀρέσκει, δὲν τον γυναικί, möchte
der Himmel! möchte Gott! εἴθε!
ὃ θεὸς νὰ θέσῃ!

möglich δυνατός, κατορθωτός·
ἐνδεχόμενος. es ist — εἶνε δυνα-
τόν, ἐνδέχεται, es ist mir nicht
— δὲν μοι εἶνε δυνατόν, alles -e
anwenden ποιῶ τὰ ἀδύνατα δυ-
νατά, κινῶ πάντα λίθον, so gut
wie — ὅσον (τῷ) δυνατόν καλός,
wohl — δυνατόν, ἐνδεχόμενον,
nicht — I ἀδύνατον! ὅχι δά! wie
ist es — ? πῶς εἶνε δυνατόν! -st
ὅσον δυνατόν, sein -stes thun
προσποιῶ ἐκ παντός τρόπου [πα-
ράκει με κάθε τρόπον].

möglich enfalls ἢ -erweise
ἐπὶ δυνατόν, ἐνδεχόμενον· τυχόν.

Möglichkeit, die, —, πλ -en,
τὸ δυνατόν, ἐνδεχόμενον, ἡ ἐνδεχο-
μένη περίπτωσις. nach — καθ' ὅσον
εἶνε δυνατόν, κατὰ δύναμιν, über
die — παρὰ τὸ δυνατόν.

möglichst ὅσον οἶόν τε, ὅσον
(τῷ) δυνατόν· ἴδε möglich.

Mohn, der -s, πλ -e, ὁ μν-
κων [ἡ παπαροῦνα].

1 Mohr, der, -en, πλ -en, ὁ
αἰθίοψ, μαῦρος [ὁ ἀράκης]. (πρὶ)
einen — weiss waschen σπλῆγω
αἰθίοπα, ἔψω λίθον [ὅποιος πλύνει
τὸν ἀράκη μόνο τὸ σαποῦνι γάνει].

2 Mohr, der, -s, πλ -e, τὸ κυ-
ματοειδές μεταξινον ὕφασμα [ὁ
μουαρές].

Möhre, die, —, πλ -n, τὸ κα-
ρωτόν, ὁ δαυκος [τὸ δαυκί].

Mohren gesicht, das, τὸ πρῆ-
σωπον αἰθίοπος.

Mohren kopf, der, ἡ κεφαλὴ
αἰθίοπος· ὁ μαυροκέφαλος.

Mohrin, die, —, πλ -nen, ἡ
αἰθίοψ, ἡ μαύρη.

Mohr rübe, die, ὁ δαυκος, τὸ
καρωτόν [τὸ δαυκί].

Molekül, das, -s, πλ -e, τὸ
σύνπλεγμα ἀτόμων, τὸ μόριον.

Molch, der, -es, πλ -e, (ζλ) ἡ
σαλαμάνδρα.

Molken, die πλ, ὁ ὀρός, ὁρρός
[τὸ τυρόγαλον].

molkicht ὀρροειδής.

molkig ὀρροειδής.

Mollusken, die πλ, τὰ μαλά-
κια, μαλακώζοντα.

Molo, der, -s, πλ -s, ὁ μολῆς,
ἡ προκυμία προκυμία.

1 Moment, der, -es, πλ -e, ἡ
στιγμή.

2 Moment, das, -es, πλ -e, τὸ
ρίσιμον σημεῖον τὸ κινήτηριον ση-
μεῖον, ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως.

momentan ἀκαριαίως, στιγμιαίως.

Monarch, der, -en, πλ -en, ὁ μονάρχης.

Monarchie, die, —, πλ-[e]u, ἡ μοναρχία.

monarchisch μοναρχικός.

Mon t, der, -es, πλ -e, ὁ μὴν [ὁ μήνας]. im Aufzuge eines -es, μηνὸς ἀρχομένου.

monatlich μηνιαίως, ἐπιμήνιος. // —, ἐπρ κατὰ μῆνα, vier mal — τετρακίς τοῦ μηνὸς.

Monats fluss, der, τὰ καταμηνία.

Monats schrift, die, τὸ μηνιαίον σύγγραμμα.

Monats zeiger, der, ὁ μηνοδοκίτης (ὡρολογίου).

Mönch, der, -es, πλ -e, ὁ μοναχός, ὁ καλόγηρος. ὁ τηγανίτης [ὁ λουκουμάς, ὁ σάγγος]. (πτ) ὁ μελοκύρως [ἡ καλογοῦσα].

mönchisch μοναχικός, μοναστικός, καλογηρικός.

Mönchs kloster, das, τὸ κοινόδιον, μοναστήριον, ἡ μονή.

Mönchs leben, das, ὁ μοναστικός βίος.

Mönchs orden, der, τὸ μοναχικὸν τάγμα.

Mönchs tand, der, ἡ καλογηρική [ἡ καλογερωσύνη].

Mönchs zelle, die, τὸ ἀσκητήριον, τὸ κελλίον.

Mond, der, -es, πλ -e, ἡ σελήνη [τὸ φεγγάρι]. ὁ μὴν [ὁ μήνας]. halber — ἡ ἡμισέληνος· der abnehmende — ἡ λειψοφάης (ἡ λειψοφωτός) σελήνη. voller — ἡ πανσέληνος, τὸ πληροσέληνον [τὸ γεμοσέγγαρον]. der neue — ἡ νομηνία.

mondartig σεληνοειδής.

Monden jahr, das, τὸ σεληνιακὸν ἔτος.

mondflaster ἀσέληνος, λευφσέλος.

Mond flinsternis, die, ἡ ἐκλειψις τῆς σελήνης.

mondförmig σεληνοειδής.

mondhell εὐσέληνος, σεληνοφεγγής.

Mond jahr, das, τὸ σεληνιακὸν ἔτος.

Mond karte die, ὁ χάρτης τῆς σελήνης.

Mond lauf, der, ἡ τροχιά τῆς σελήνης.

Mond licht, das, τὸ φῶς τῆς σελήνης, τὸ φέγγος.

mondlos ἀσέληνος.

Mond schein, der, τὸ φῶς τῆς σελήνης, τὸ φέγγος.

Mond sichel, die, τὸ σελήνιον, ὁ μηνίσκος.

Mond viertel das, τὸ τέταρτον τῆς σελήνης.

Mond wechsel, der, ἡ ἀλλαγὴ τῆς σελήνης [τὸ ἀλλαξοφέγγαρον].

Monstranz, die, —, πλ -en, τὸ δισκοπύτηρον.

monströs τερατωδής.

Monstrosität, die, —, πλ -en, ἡ τερατωδία.

Mont ag, der, ἡ δευτέρα, blaue — ἡ ἡμέρα ἀργίας· ἡ λαμπρά, τὸ πάσχα. (πρμ) jeder Tag ist kein blauer — καθ' ἡμέραν οὐκ εἶνε πάσχα.

montäglich ἡ montäglich κατὰ δευτέραν γινόμενος, τῆς δευτέρας.

montags ἐπρ τῇ δευτέρᾳ, τῇ δευτέρᾳ.

montieren μὴ στήνω, ὀρθοσάτω· μηχανοστασίω, καταρτίζω, ἐξαρτίζω, παρασκευάζω.

Montierer, der, -s, πλ —, ὁ ὀρθοστάτης μηχανῆς, μηχανοστάτης.

Montierung, die, —, πλ -en, ὁ καταρτισμός, ἐξαρτισμός. ἡ ὀρ-

ὑποστασία μηχανῆς. ὁ ἱματισμὸς στρατοῦ.

Montur, die, —, πλ -en ἱματισμὸς (στρατοῦ) ἢ στολή.

Monument, das, -es, πλ -e, το μνημεῖον.

monumental μνημειακός.

Moor, das, -s, πλ -e, τὸ ἔλος, τεῖμα [ὁ βάλτος].

mooricht ἢ **moorig** ἑλώδης, τευματώδης.

Moos, das, -es, πλ -e, τὸ βρύον, φύκος [τὸ ἄδρῦ, φύκι].

moosbewachsen βρυώδης, βρυόφυτος.

Moos flechte, die, ὁ λειχήν [ἡ λειχήνα].

moosig βρυώδης, φυκώδης.

Moos rose, die, τὸ βρυώδες ῥόδον.

Moostierchen, die πλ, τὰ βρυόζωα.

sich moquieren μωκῶμαι, ἐμπαίζω, περιπαίζω.

Moral, die, —, ἡ ἠθολογία, ἡ ἠθικὴ ἢ χρηστολογία. τὸ ἐπιμύθειον.

moralisch ἠθικός.

moralisieren ἀμὴ ἠθολογῶ, ἠθικοποιῶ, νοθεύω.

Moralist, der, -en, πλ -en, ὁ ἠθολόγος, ὁ ἠθοδιδάσκαλος.

Moralität, die, —, ἡ ἠθικότης.

Morast, der, -es, πλ -räste, ἡ ἱλύς, ὁ πηλός· τὸ ἔλος.

morastig ἱλυώδης, πηλώδης· ἑλώδης.

Mord, der, -es, πλ -e, ὁ φόνος, ἡ ἀνθρωποκτονία [τὸ φονικόν].

Mordan schlag, der, ἡ φονικὴ ἐπιβουλὴ.

Mord begierde, die, ἡ θίψα φόνου.

mordbegierig φονικός, αἱμοδόρος.

Mord heil, das, ὁ φόνος πέλας.

Mord eisen, das, ὁ φονικός σιδηρός.

morden μὴ & ἀμὴ φονεύω· σφάζω· μαιφονῶ.

Mörder, der, -s, πλ ὁ φονεύς [ὁ φονιᾶς].

Mörderin, die, —, πλ -nen, ἡ φονεύτρια, μαιφόνος.

mörderisch φονικός, φόνιος.

mörderlich φοβερός, τρομερός, φρικώδης.

Mord geschrei, das, ἡ φοβερά κραυγὴ.

Mord gier, die, ἡ θίψα φόνου.

mordgierig φόνιος, αἱμοδόρος.

Mord lust, die, ἡ ἐπιθυμία φόνου.

mordlustig αἱμοχαρής, αἱμοδόρος, φόνιος.

Mord messer, das, ἡ φονικὴ μάχαιρα.

Mord tat, die, ὁ φόνος [τὸ φονικόν].

morganatisch -e Ehe ὁ γάμος δι' ἀριστερᾶς χεῖρός.

Morgen, der, -s, πλ —, ἡ πρωία, αὐτὴ πρωία. αἱ ἀνατολαί, ἡ ἔως, τὸ πλεῖθρον, τὸ στρέμμα. gleich am — ἅμα τῇ ἔφ [πρὸς πρωί, μὲ τὸ ξημέρωμα]. gegen — περὶ ὄρθρον· πρὸς ἀνατολάς. von — bis Abends ἀπὸ πρωίας μέχρι ἑσπέρας [ἀπὸ τὸ πρωί ὡς τὸ βράδυ]. es wird — ἡ ἡμέρα ὑπόλαμπει [ξημερώνει]. guten —! καλὴν ἡμέραν [καλημέρα]! // —, ἐπρ αὔριον. auf — ἐς αὔριον. — früh αὔριον πρωί.

Morgen andacht, die, ἡ ἐωθινή προσευχή.

Morgenausgabe, die, ἡ πρωινή ἐκδοσις [ἐφημερίδος].

morgen blatt, das, τὸ πρωινόν φύλλον [ἐφημερίδος].

morgend αὔρινός· αὔριανός.

Morgen dämmerung, die,

τὰ λυκαυγές, περίορθρον [τὰ χαράγματα].

morgendlich ἑωθινός, πρωινός

Morgen gegend, die, τὰ ἀνατολικά μέρη.

Morgen gruss, der, ὁ πρωινός γαϊετισμός.

Morgen kühle, die, ἡ πρωινή δροσός.

Morgen land, das, ἡ ἀνατολή.

Morgen länder, der, ὁ ἀνατολίτης.

morgenländisch ἀνατολικός.

Morgen luft, die, ἡ πρωινή αὔρα

Morgen rock, der, τὸ πρωινόν ἔνδυμα.

Morgen rot, das, ἡ -röte, die, ἡ πρωινή ἐρυθρότης τοῦ οὐρανοῦ· ἡ ἑως, αὐγή.

morgens ἐπρὶ τῇ πρωΐᾳ, τὴν πρωΐαν, τὸ πρωΐ. — und Abends πρωΐαν τε καὶ ἑσπέραν [πρωΐ καὶ βραδύ].

Morgen schlaf, der, ὁ πρωινός ὕπνος

Morgen ständchen, das, ἡ πρωινή καιμασία, τὸ πρωινόν παράκλησιθρον [ἡ πατινάδα].

Morgen stern, der, ὁ ἑως ἄστὴρ, ἡ ἑωσφόρος, ἡ Ἀφροδίτη.

Morgen tau, der, ἡ πρωινή δροσός.

Morgenzeit, die, ἡ πρωΐα.

moros σκυθρωπός [κατσουφριασμένος].

Morosität, die, — ἡ σκυθρωπότης [ἡ κατσούφρα].

morsch σαθρός, σαπρὸς [σάπιος].

Morschheit, die, — ἡ σαπρότης ἡ σαθρότης.

Mörser, der, -s, πλ —, ἡ ἔγδω, ἔγδη [τὸ γουδί], ὁ ὄλμος, τὸ βομβοδόλον κανόνιον.

Mörser keule, die, τὸ ὕπερον, ὁ ὕπερος [τὸ γουδοκόπανον].

Mortalität, die, —, ἡ θνητότης.

Mörtel, der, -s, πλ —, ἡ μονονία, τὸ πηλᾶσβεστον.

Mosaik, die, —, πλ —, ἡ ψηφιδόπηγμα, ψηφολόγημα, τὸ σαΐκον.

mosaisch μωσαϊκός.

Moschee, die, ὁ μωσαμεθᾶν νὰς [τὸ τζαμί].

Moschus, der, —, ὁ μουσκός.

Moschus tier, das (ζῷον) ὁ σκός.

Most, der, -es, πλ -e, τὸ μούστος [ὁ μεῦστος].

Mostrich, der, -s, πλ —, ἡ ἀρτυτόν νάπυ [ἡ μουστάρδα].

Motiv, das, -s, πλ -e, ἡ κίνησις, ἡ αἰτία. ἡ μουσική ὑπόθεσις.

motivieren μὴ αἰτιολογᾶν.

Motor, der, -s, πλ -id, ἡ κινήτης.

Motte, die, —, πλ -n, ὁ σκῶρος [ἡ σίλφη, ἡ βώτρη].

Motto, das, -s, πλ -s, τὸ λόγιον.

Möwe, die, —, πλ -n, ἡ γλάρος, ἡ αἰθουα [ὁ γλάρος, ἡ ταναρία].

Muck, der, -s, τὸ γρῦ [ἡ μουδιά].

keinen — οὐδέ γρῦ.

Mucke, die, —, πλ -n, ἡ οὐροπία, ἡ παραξενιά.

Mücke, die, —, πλ -n, ἡ νύμφη [τὸ κουνουπίτι].

ner — einen Elefanten μαρμαριᾶν.

mucken ἀρὴ γρύζω, ἀναγρᾶν [μουμουρίζω].

Mücken stich, der, τὸ δάκνυμα.

Mucker, der, -s, πλ —, ὁ κριτής, ὁ ὑπουργός, ὁ ψευδεὺς.

Muckerei, die, —, πλ —, ἡ κριτική, ἡ ψευδολογία.

Muckertum, as, -s, ἡ ὑπό-
κρισις ἢ ψευδευλαδεια.

muckisch ἰδιότροπος· γογγυ-
στικός.

mucksen ἀμὴ γρύζω, ἀναγρύζω
[μουγκρύζω].

müde κειμηκώς, κατάπονος, κα-
τάκοπος [κουρασμένος].

Müdigkeit, die, —, ὁ κόματος,
ἡ κόπωση [ἡ κόπρσις].

Muffel, der, -s, πλ —, ὁ πρό-
χειλος (ὁ παργχειλος) κών.

muffig ἢ **müffig** μυδών, μυ-
δαλῆς, σαπρὺς [μουχλιάρικος].
(μτφ) ακυθραιπός, γογγυστικός [γρυ-
νιάρης].

Mühe, die, —, πλ -n, ὁ κόπος
ἡ κάματος, μόχθος. sich — geben

καταβάλλω κόπον. κοπιᾶζω. das
ist nicht der — wert αὐτὸ ὅν

αἰσθῆται τὸν κόπον. das ist vergeh-
liche — αὐτὸ εἶν. ματαιοπονία.

mit — μετὰ κόπου. mit — und
Nol μετὰ κόπου καὶ μόχθου. es

koetet — εἶνε ἐπίπονον, ἐργῶδες.
müheles ἄπονος, ἄκοπος.

sich **mühen** κοπιᾶζω.

mühevoll πολύπονος, καμα-
τωδής.

Mühl bach, der, τὸ μυλάλακον.

Mühle, die, —, πλ -n, ὁ μύ-
λος. (μτφ) das ist Wasser auf
meine — ἔρμα ὃν τοῦτό μοι ἐστίν,

αὐτὸ μοι ἐρχεται δεξιᾷ.

Mühl gang, der, ὁ μηχανισμός
μύλου.

Mühl schaufel, die, ἡ πτερωτή.

Mühl stein, der, ὁ μύλας λίθος,
ἡ μύλοπετρα.

Mühl wasser, das, τὸ μύλο-
νερον.

Mühl werk, das, ὁ μηχανισμός
μύλου.

Mümmchen, der, -s, πλ —,
ἡ μικρὰ θεία, τὰ θειάδιον. [ἡ θει-
σα].

Muhme, die, —, πλ -n, ἡ θεία
[ἡ θειά].

Mühsal, das, -s, ὁ κάματος,
μόχθος.

mühsam ἐπίπονος, κοπώδης,
ἐργῶδης.

Mühsamkeit, die, —, πλ -en,
τὸ ἐπίπονον, πολύπονον, ἐπίμοχθον.

mühselig πολύπονος, ἐργῶδης,
καματωδής.

Mühseligkeit, die, —, πλ
-en, ὁ κάματος, μόχθος· ἡ κακο-
πάθεια, κακονυχία.

Mulde, die, —, πλ -n, ἡ σκάφη.

Müll, der, -s, τὸ φάθος ὡμα,
τὸ χωματώδες ἀπόρριμμα.

Müller, der, -s, πλ —, ὁ μυ-
λωνός; [ὁ μύλωνος].

Müherin, die, —, πλ -nen, ἡ
μυλωνίστρια [ἡ μύλωνος].

Mulm, der, -s, πλ -e, τὸ ψα-
θυρόν ὡμα, ἡ σηπεδονώδης κονία.

mulmen μὴ κονιοποιῶ κατα-
τρίβω

mulmicht κονιωδής, ψαθηρός.

Multiplikand, der, -en, πλ
-en, ὁ πολλαπλασιαστέος

Multiplikation, die, —, πλ
-en, ὁ πολλαπλασιασμός.

Multiplikator, der, -s, πλ
-tören, ὁ πολλαπλασιαστής.

multiplizieren μὴ πολλαπλα-
σιᾶζω.

Mumie, die, —, πλ -n, τὸ τα-
ριχευτὸν σῶμα, τὸ τεταριχευμένον
σκελετόν. [ἡ μούρμα].

Mummen schanz, der, ἡ

Mummerei, die, —, πλ -en,
ὁ μεταμορφισμός, ἡ προσωποδορία.

Mund, des, -es, πλ **Münder**,
τὸ στόμα. den — halten σιωπῶ,

περιορίζω τὴν γλῶσσάν μου. er thut
den — nicht auf ὅν ἀνοίγει τὸ

στόμα του. einen bösen — haben
ἔχω κακὸν στόμα, εἶμαι κακόγλωσ-
σος. den — voll nehmen στομφάζω,

ἀλαζονεύομαι [κόῳ λάοια]. im -e führen ἔχω ἀνὰ στόμα, ἔχω διὰ στόματος. sich kein Blatt vor den — nehmen ὁμιλῶ μετὰ παρησίας, ἐλευθεροστομῶ. frei vom -e weg reden λέγω ἀπὸ στόματος. den—spitzen εἶμαι δύσκολος περὶ τὴν τροπὴν. mit trockenem -e weggehen ἀπέρχομαι οὐδὲν λαβών. reinen — halten ἐχευθῶ. reinen — (gehalten!) σιωπῇ! († Γρ) wess das Herz voll ist, dess geht der — über ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ.

Mund art, die, ἡ διάλεκτος.

mundartlich διαλεκτικός, ἰδιωματικός.

Mündchen, das, -s, πλ —, τὸ στομάτιον [τὸ στοματάκι].

Mündel, das, -s, πλ —, ὁ κηδεμονεύμενος.

Mündel gelder, die, πλ, τὰ ὀρφανικὰ χρήματα.

munden ἀμὴ ἀρέσκω τῷ στόματι.

münden ἀμὴ ἐκβάλλω, ἐκρέω

mundfaul ὀκνηρὸς εἰς τὸ ὁμιλεῖν, μισόλογος, ὀλιγολόγος.

Mund fäule, die, ἡ στομαχάκη.

mundgerecht ἀρεστός εἰς τὸ στόμα, εὖστομος.

mundieren μὴ μεταγράψω εἰς τὸ καθαρὸν, καθαρογραφῶ.

Mundierung, die, —, πλ -en, ἡ μεταγραφή εἰς τὸ καθαρὸν, ἡ καθαρογραφήσις.

mündig ἐνήλικος. — sprechen κηρύττω ἐνήλικον, χειραφετῶ.

Mündigkeit, die, —, ἡ ἐνηλικιότης.

Mund klemme, die, ἡ στερρότης τῆς σιαγῶνος, ὁ τρισμός.

Mund koch, der, ὁ ὀφάρτυθς ὁ μάγειρος μεγιστάνος.

mündlich στοματικός, προφορικός -er Auftrag προφορικὴ ἐντολή.

Mündli

-προφορικὸς

Mund l

ἡ, ὁπὴ τοῦ

Mund

τοῦ στόματος

mundre

τῷ στόματι

Munder

στῆς· ὁ οἶνος

Mund s

αἶα τοῦ στόματος

Mund s

προστομῆς

mundto

Mündu

τὸ στόμιον

Mundv

τροφίαι, ἡ

Mund v

gutes —

γλωσσάν,

[ἔχω λίμα]

munici

Munici

λιτοφυλακία

Munici

πολιτοφυλ

Munici

μοτική ἀρ

Munici

τικός σύμβ

βούλιον.

Munici

λιτοφυλακ

Munifi

ἡ φιλοδωρ

Muniti

πολεμοφόδ

munke

ὑποτονθορ

Münste

ὁ μητροπ

πολις.

munter

ζωηρὸς. ὁ

Munterkeit, die, —, ἡ ζωηρότης.

Münzamt das, τὸ γραφεῖον τῆς νομισματοκοπίας· τὸ νομισματοκοπεῖον.

Münze, die, —, πλ -n, τὸ νόμισμα· τὸ ἀργυροκοπεῖον, νομισματοκοπεῖον, güte — νόμισμα δοκιμὸν, falsche — νόμισμα κίβδηλον. klingende — ἀργύριον, μεταλλικόν. mit gleicher — bezahlen ἀποδίδω τὸν αὐτὸν ἔρανον, ἀνταποδίδω τὰ ἴσα.

münzen μὴ ἀργυροκοπῶ, νομισματοκοπῶ, (μτφ) das ist auf Sie gemünzt! αὐτὸ ὑμᾶς ὑπαινίσσεται.

Münzer, der, -s, πλ —, ὁ ἀργυροκόπος νομισματοκόπος.

Münz fälscher, der, ὁ παραχαράκτης, κίβδηλοποιὸς.

Münz fuss, der, τὸ ἔννομον βάρος νομίσματος.

Münz gehalt, der, ἡ νομισματικὴ ἀξία, ὁ νόμιμος τίτλος.

Münz gerechtigkeit, die, τὸ δικαίωμα ἀργυροκοπίας.

Münz kabinet, das, τὸ νομισματικόν μουσεῖον.

Münz kenner, der, ὁ νομισματογνώμων, νομισματολόγος.

Münz kunde, die, ἡ νομισματικὴ.

Münzre ht, ἡ -regal, das, τὸ δικαίωμα ἀργυροκοπίας.

Münz sammlung, die, ἡ συλλογὴ νομισμάτων.

Münz sorte, die, τὸ εἶδος νομίσματος.

Münzver fälscher, der, ὁ κίβδηλοποιός.

Münzver fälschung, die, ἡ κίβδηλοποιία.

Münz wage, die, ὁ δοκιματήριος ζυγός νομισμάτων, τὸ κριτήριον σταθμίου.

Muräne, die, —, πλ -n, (ἱχθ) ἡ μύραινα [ἡ σμύρνα].

mürbe φαθυρός, εὐθρυπτος, μαλαρός, ἀπαλός.

Mürbe, ἡ **Mürbigkeit**, die, —, ἡ φαθυρότης, τὸ εὐθρυπνόν. ἡ ἀπαλότης, μαλακότης.

murmeln μὴ & ἀμὴ (ὑποτον- βαρῶζω, (ὑπο)γογγύζω [μουρμουρίζω].

Murmeltier, das (ἑλ) ὁ μυωξὺς, ἀρκτομυς.

murren ἀμὴ γογγύζω.

mürrisch γογγυστικός, κακότροπος.

Murrkopf, der, ὁ γογγυστής.

Mus, das, -es, ὁ ὀπωριανός, πόλτος, ἡ παλαιοθή.

Muschel, die, —, πλ -n, τὸ κογχύλιον, ὄστρεον [τὸ στρείδι].

muscheliger ὄστρακώδης.

Muschel schale, die, ἡ κόγχη, τὸ ὄστρακον.

Muscheltier, das, τὸ ὄστρακώδερμον ζῶον, τὸ κογχύλιον.

Muse, die, —, πλ -n, ἡ μουσα.

Musen pferd, das, ὁ ἵππος τῶν μουσῶν, ὁ Πήλασος.

Musen sitz, der, ἡ ἔδρα τῶν μουσῶν, (μτφ) τὸ πανεπιστήμιον.

Musen sohn, der, -s, πλ -söhne, ὁ υἱός τῶν μουσῶν, τοῦ Ἀπόλλωνος. (μτφ) ὁ σπουδαστής.

Musen tempel, der, ὁ ναὸς τῶν μουσῶν· τὸ μουσεῖον.

Museum, das, -s, πλ Museen, τὸ μουσεῖον.

Musik, die, —, πλ -en, ἡ μουσική.

Musikalien, die πλ, τὰ μουσικά (τεμάγια).

musikalisch μουσικός, ἑρμουσός.

Musikant, der, -en, πλ -en, ἡ **Musiker**, das, -s, πλ —, ὁ μουσικός.

Musik direktor, der, ὁ διευθυντής μουσικῆς ὀρχήστρας.

Musik freund, der, ὁ φίλος τῆς μουσικῆς, ὁ φιλόμουσος.

Musik lehrer, der, ὁ διδάσκαλος τῆς μουσικῆς.

Musik stück, das, τὸ μουσικὸν τεμάχιον.

Musik stunde, die, τὸ μάθημα μουσικῆς.

Musikus, der, —, πλ. Musici ὁ μουσικός.

Musiv arbeit, die, τὸ ψηφοθέτημα, ψηφολόγημα.

musivisch λιθοστρωτός, μεμουστωμένος.

musizieren ἀμὴ παίζω μουσικῇν.

muskate, die, —, πλ. -n, τὸ μοσχοκάρυον.

Muskateller, der, -s, πλ. —, ὁ ἀνθοσμίας οἶνος.

Muskateller wein, der, ὁ ἀνθοσμίας οἶνος [τὸ μοσχατο κρασί].

Muskaten nuss, die, τὸ μοσχοκάρυον.

Muskel, die, —, πλ. -n, ὁ μῦς. voll -n μυώδης.

muskelig μυώδης, μυωτός.

Muskel kraft, die, ἡ ἰσχὺς τῶν μυῶν ἢ εὐτονία.

Muskel lehre, die, ἡ μυολογία.

Muskularität, die, —, ἡ μυϊκὴ δύναμις.

muskulös μυώδης· νευρώδης.

Muss, das, —, ἡ ἀπόλυτος ἀνάγκη. (πρμ.) — ist eine harte Nuss ἡ ἀνάγκη εἶνε σκληρὰ βέλ.

Musse, die, —, ἡ σχολή, ὁ καιρὸς ἀναπαύσεως. ἡ ἀργία, ἡ ἀπραγμοσύνη. — haben εὐσχαλεῖ, εὐχαίρει.

müssen (muss, musst, muss-musste gemusst) ἀμὴ ἔχω χρέος, ὀφείλω κατ' ἀνάγκην· πρέπει, εἶνε ἀνάγκη. man muss πρέπει, ἀνάγκη.

wir — den Gesetzen gehorchen πρέπει νὰ ὑπακούωμεν εἰς τοὺς νό-

μους. ich muss ausgehen (ἀνάγκη) νὰ ἐξέλθω. er denn krank sein ἐκτός ἀνσθενής.

Musse stunde, die, ἡ νέσεως.

müssig εὐσχαλός, σχολακαίρος· ἀργός, ἀργός. — βασιτωρεύω, περιφέρωμαι ἀργῶς.

Müssig gang, der, ὁ ἀνηρία.

Müssiggänger, der, —, ὁ ἀπράγμων, ὁ περιφευγῶν, ὁ βόθρυμος, ὁ κτηνῆν.

Muster, der, -s, πλ. δείγμα· τὸ ὑπόδειγμα.

Muster bild, das, ἡ εἰκών, τὸ πρότυπον παράδειγμα.

Muster buch, das, τὸ τολόγιον (βιβλίον).

musterhaft παραδειγματέλειος· ἄριστος.

Musterhaftigkeit, die, παραδειγματικότης· ἡ τελειότης.

müstergältig παραδειγματέλειος.

mustern μὴ περιεργάζομαι· περιεργάζω.

Muster rolle, die, τὸ πρότυπον.

Muster schriftstelle ὁ κλασικὸς συγγραφεύς.

Muster stück, das, τὸ δείγμα.

Musterung, die, —, ἡ περιεργασία, ἐξέτασις, ἀμύς· ὀπισκοπία.

Muster werk, das, τὸ δείγμα ἔργον.

Muster zeichner, der, γράφος ὑποδειγμάτων.

Mut, der, -es, τὸ θάρρος.

— machen ἐμποιοῦν· den — benehmen ἀφαιρῶ.

gutes — ἀποθαρρύνω. gutes — εἶμαι εὐθυμῶς, εὐθυμούμε-

leichtem -e θαρραλέως, θαρραύντως. mit unerschrockenem -e ἀτρόμητως.

Mütchen, das, -s (μτφ) sein — ην einen kühlen ἐγκέφαλον τὴν χολήν μου ἐπὶ τινα [ἐξουμαίνω ἐπάνω του]

mutig θαρραλέος, εὐτολμος, τολμηρός [θαρρετός]. ζωηρός, εὐθυμος.

mutlos ἀτολμος. — sein ἀποδεικνύω, ἀτολμῶ.

Mutlosigkeit, die, —, ἡ ἀτολμία, ἀποδειλία.

mutmassen μὴ εἰκάω, εἰκοτολογῶ, πιθανολογῶ· στοχάζομαι, συμπεραίνω.

mutmasslich εἰκαστός, πιθανός.

// — ἐπὶ κατὰ συμπερασμόν.

Mutmassung, die, —, πλ -en, ἡ εἰκασία, εἰκοτολογία, ὁ συμπερασμός.

Mutter, die, —, πλ Mütter, ἡ μήτηρ [ἡ μητέρα, ἡ μάνα]. ἡ ἑλὺς, τὸ κατακάθισμα. ἡ μήτρα, ὁστέρα, τὸ περικόλλιον. von — her πρὸς μητρός, μητρόθεν.

Mutter beschwerden, die πλ. τὰ ὑστερικά πάθη.

Mutterbiene, die, ἡ βασίλισσα τῶν μελισσῶν.

Mutterbrust, die, τὸ μητρικὸν στήθος, ἡ μάμμη.

Mütterchen, das, -s, πλ —, τὸ μαμμάριον, μαμμίδιον, μητράριον [ἡ μανούλα]. τὸ γρατδίων [ἡ καύλα, ἡ γρηούλα]

Mutterfieber, das, -s, ὁ ὁστέριος πυρετός.

Mutterfüllen, das, τὸ θηλυκὸν πνεύμαριον

Muttergottesbild, das, ἡ εἰκόνα τῆς Θεοτόκου.

Mutterkalb, der, ἡ δάμαλις [δαυκάβια].

Mutterkirche, die, ἡ μήτηρ ἐκκλησία.

Mutterkuchen, der, τὸ ὁστέριον, ἡ κότταρος.

Mutterlamm, das, ἡ ἀμνίς, ἀμνός [ἡ ἀρνάδα].

Mutterland, das, ἡ μητρόεξ, μητρικὴ χώρα.

Mutterleib, der, ἡ μητρικὴ κοιλία. von -e an ἐκ κοιλίας μητρός, ἐκ γενετῆς.

mütterlich μητρικός, μητρῶς.

Mütterlichkeit, die, —, ἡ μητρικότης.

Mutterliebe, die, ἡ μητρικὴ στοργή.

mutterlos ὀρφανός μητρός, ἀμήτωρ.

Muttermal, das, ἡ ἑλὰα [ἡ ἑλὴ]

Muttermilch, die, τὸ μητρικὸν γάλα.

Mutterschaft, die, —, ἡ μητρότης.

Mutterschwein, das, ἡ γρομφά, γρομφίς [ἡ γουρὸνα σκουφα].

Mutterschwester, die, ἡ μητράδελφος, ἡ πρὸς μητρί, θεία.

mutterseelenallein ὁλομόναχος, κατὰμονος.

Mutter söhnen, das, ἡ κατ' ἐξοχὴν ἀγαπητός υἱὸς τῆς μητρός [ὁ κανακάρης].

Muttersprache, die, ἡ μητρικὴ γλῶσσα.

Mutterstadt, die, ἡ μητρόπολις.

Mutterstelle, die, -vertreten ἐπέχω θέσιν μητρός.

Mutterteil, das, ἡ μητρικὴ κληρονομία.

Mutterwitz, der, τὸ ἐμφυτὸν πνεῦμα, ἡ φυσικὴ εὐφυία.

mutvoll πλήρης θάρρους, θαρραλέος.

Mutwille, der, ἡ παράβολος [ωηρότης, προπέτεια, ἐκλυσις· ἡ ἀκολασία].

mutwillig παράτολμος, παράβολος [σεροπετός· ὁρασύς· ἐκλυτός, ἀκολαστός· κακεντρεχτής, ἐθε-

λόκακος. // —, ἐπρ ἐθελουσίως, ἐν προμελέτῃ, ἐξεπίτηδες.

Mütze, die. —, πλ -n, ὁ πιλίσκος, ὁ σκοῦφος [τὸ κασκέτον].

Mützenmacher, der, -s, πλ —, ὁ σκουροποιός.

Mützen schirm, der, τὸ προμετωπίδιον πιλίσκου.

Myrte, die. —, πλ -n, ἡ μύρτος, μυρσίγη [ἡ σμερτιά].

Myrten beere, die, τὸ μύρτον.

Myrten hain, der, ὁ μυρσινών.

N

Nabe, die. —, πλ -n, τὸ περι-αξόνιον τρογοῦ, ἡ χοινίχη.

Nabel, das, -s, πλ —, ὁ ὀμφαλός.

Nabelbruch, der, ἡ ὀμφαλοκήλη.

nach πρὸ (μετὰ δ ο τ) εἰς, πρὸς, ἐπὶ. μετὰ, ὕστερον, κατόπιν. κατὰ, συμφώνως, συνωδᾶ. — der Stadt πρὸς τὴν πόλιν. εἰς τὴν πόλιν. — Berlin εἰς Βερολίνον. — Athen εἰς Ἀθήνας, Ἀθήναζε. — Hause gehen μεταβαίνω οἴκαδε. — der Regel κατὰ τὸν κανόνα. — Belieben κατὰ προαίρεσιν. — meiner Meinung κατὰ τὴν γνώμην μου. κατ' ἐμέ. — der Reihe, der Reihe — κατὰ σειράν. der Länge — κατὰ μήκος. dem Namen — κατ' ὄνομα. — etwas fragen ἐρωτῶ περί τινος· ἐξετάζω τι. — etwas sehen ζητῶ τι. — dem Essen μετὰ τὸ φαγητόν. — einander ἄλλος μετ' ἄλλον, ἐφεξῆς. — Kräften κατὰ δύναμιν. — Vermögen κατὰ τὸ ἐνόν. // —, ἐπρ ἔπειτα, εἴτα, ὕστερον, κατόπιν. hinten — μετέπειτα,

Nachbarin, die, —, πλ -nen,
ἡ γείτονα, γειτόνισσα.

Nachbar land, das, ἡ ὁμορος
χωρά, ἡ γειτονία.

nachbarlich γειτονεύων, γει-
τονικῶς.

Nachbarschaft, die, —, πλ
-ει, ἡ γειτονία.

Nachbars leute, die πλ, οἱ
γειτονες.

Nachbar volk, das, ὁ ὁμορος
λαός.

Nach bau, der τὸ ἐποικοδόμημα
nach-bauen μὴ ἐποικοδομῶν
ἐπισκευάζω, οἰκοδομῶ κατὰ σχέ-
δον.

nach-be denken* ἀμὴ σκέ-
πτομαι ὕστερον πράξεως, ἀναλογί-
ζομαι ὕστερον. (πρμ) **nachbedacht**
ist klüger gedacht αἰ ὁ ὕστερα
πρὸς φροντίζεις σοφώτερος.

nach-bedingen* μὴ ὀρίζω
ὕστερον, θέτω ὡς ὕστερον ὄρον.

nach-be kommen* μὴ λαμβά-
νω κατόπιν.

nach-bessern μὴ ἐπισκευάζω,
ἐπινοεῖν βελῶν.

nach-be stellen μὴ παραγ-
εῖλαι μετέπειτα.

nach-beten μὴ προσεύχομαι
ἀκούων, μεταλέγω ἀνεξετάστως·
παρακαλοῦμαι σπουδαίως.

nach-be zahlen μὴ τίνω με-
τέπειτα, πληρώνω κατόπιν.

Nach bier, das, ὁ ὕδατος (ὁ
πρὸ ὡδὸς) ζυθος.

Nach bild, das, τὸ ἀφ' ὁμοίω-
μα, ἀπεικόνισμα, ἀπομίμημα.

nach-bilden μὴ ἀπεικονίζω·
ἀπομιμοῦμαι.

Nach bildner, der, ὁ ἀπομι-
μητής.

Nach bildung, die, ἡ ἀπεικό-
νισις, ἀπομίμησις.

nach-bleiben* ἀμὴ μένω κα-
τόπιν, παραλείπω.

nach bringen* μὴ φέρω κα-
τόπιν, κομίζω ὕστερον.

nach-datieren μὴ μεταγρο-
νολογῶ, χρονολογῶ διὰ παρελθού-
σης χρονολογίας.

nachdem σὺν ἀφ' οὗ, je —
κατὰ τὰς περιστάσεις, je —
καθ' ὅσον, καθάπερ... ||—, ἐπρ
μετὰ ταῦτα, ὕστερον, κατόπιν.

nach-denken* ἀμὴ διανοοῦ-
μαι, διαλογίζομαι, σκέπτομαι, συλ-
λογίζομαι (über etwas περί τινος).

nachdenkend σύννοος.

nachdenklich σύννοος.

Nachdenklichkeit, die, —,
ἡ σύννοια.

nach-dichten μὴ ποιῶ κατὰ
μίμησιν, ἀπομιμοῦμαι (ποίημα).

Nach druck, der, ἡ μετατύπω-
σις, ἀνατύπωσις, ἡ κλεψιτυπία, τυ-
ποκλοπία. (μτφ) ἡ ἔμφασις, δύναμις.

nach-drucken μὴ μετατυπώ-
νω· κλεψιτυπῶ, τυποκλοπῶ.

Nach drucker, der, ὁ μετα-
τυπωτής· ὁ παρατυπωτής, τυπο-
κλόπος.

nachdrücklich ἐμφαντικός, ἐν-
τονός.

Nachdrücklichkeit, die, —,
ἡ ἐμφαντικότητα, ἐντονότης.

nachdrucksvoll ἐμφαντικώ-
τατος.

Nach eifer, der, ἡ ἀμύλλα, ἀν-
τιφιλοτιμία [τὸ συνουρισμόν].

Nach eiferer, der, -s, πλ —,
ὁ ἀντιφιλοτιμούμενος.

nach-eifern ἀμύλλαντι φιλοτιμοῦ-
μαι, ἀμύλλομαι [συνερίζομαι].

nach-eilen ἀμύλλω· ἐπομαι τρυφάδην

nacheinander ἐπρ ἑφεξῆς,
ἄλλος μετ' ἄλλον [καταποδιαστιά']·
ἄλλεπαλλήλως.

Nachen der, -s, πλ —, τὸ
σκάφος, ὁ λέμβος.

nachen artig ἡ-·förmig στα-
σοειδής, λεμβοειδής.

Nach erbe, der, ὁ παρακλη-
ρονόμος.

nach-erben μὴ κληρονομῶ
στερον, ἐπικληρονομῶ.

Nach ernte, die, ἡ σταχυ-
λογία, ὁ μετατρυγητός.

nach-essen* μὴ τρώγω ἀκο-
λούτως.

nach-fahren* ἄμς ἔπομαι ἐπ'
οἰήματος ἢ πλοίου· ἐπ-κολουθῶ.

Nach feier, die, τὰ μεθεορτία.

nach-feiern μὴ μεθεορτάζω,
ἐκτεάζω ἀκολούτως.

Nach fol e, die, ἡ ἐπακολού-
θησις· ἡ διαδοχή, διαδέξις.

nach-folgen ἄμς ἐπακολουθῶ·
ἀκολουθῶ, ἔπομαι· διαδέγμαι.

nachfolgend ἀκόλουθος, ἐπό-
μενος [κατοπινός].

Nach folger, der, -s, πλ —,
ὁ ἀκόλουθος· ὁ διάδοχος.

na:h-fordern μὴ ἀπαιτῶ ἀ-
κολούτως· ἀπαιτῶ περιπλέον, προσ-
απαιτῶ.

Nach forderung, die, ἡ προσ-
απαιτήσις.

nach-formen μὴ πλάσσω κατὰ
μίμνησιν, πλαστεύργω κατὰ σχέ-
διον.

nach-forschen μὴ ἐξερευνῶ,
ἐξετάζω.

Nach forschung, die, ἡ ἀνε-
ρευνήσις, ἐξέτασις.

Nach frage, die, ἡ ζήτησις· ἡ
ἐρώτησις, πληροφορία, es ist keine

— nach dieser Ware τὸ ἐμπό-
ρευμα τοῦτο δὲν ζητεῖται.

nach-fragen ἀμὴ ἐρωτῶ νὰ
μάθω, διαπυνθάνομαι.

Nach frist, die, ἡ δευτέρα
προθεσμία.

nach-füllen μὴ μεταγεμίζω· ἀ-
πογεμίζω.

nach-geben* μὴ δίδω μετέ-
πειτα· δίδω προᾷτι. // —, ἀμὴ ἐν-
δίδω ὑπεκω, ὁ σγλωῶ

Nach geben, das, ἡ
σις, ὑποχώρησις.

nachg bend ἐνδοτικός.

nachgebildet ἀντίμιμος·
μίμησιν ἐσχηματισμένος.

nachgeboren ὑστερογενής.

Nach gebot, das, ἡ πλ-
σία, ὁ ὑπερθεματισμός.

Nach geburt, die, τὸ ὑ-
στέρων τὰ λόγια [τὸ ἀκλουθον τῆς γε-
νέσεως].

nachgedruckt ὑστερό-
τυπὸ κλοπος, κλεψύτυπος.

Nach gefühl, das, τὸ ἐπα-
κολούθησις.

nach-gehen* ἄμς ἀκολου-
θεῖν, ἔπομαι. εἶμαι ἐπιδεῶν
καταγίνομαι. seinen Ges-
chäft — ἀσχολεῖσθαι εἰς τὰς ὑπ-
αυτοῦ.

meine Uhr geht nach
ὡρολόγιόν μου πηγαίνει ὡς ὁ
ὡρολόγιός μου.

nachgehend ἀκόλουθος,
μενός.

nachgemacht ἀντίμιμος,
ραπεποιημένος.

Nach gericht, das, τὸ
πρῶτον, τὰ ἐπιδόρπια.

Nach geschmack, der,
πομείνασθ (ἡ ὑστέρα) γεύσις.

nachgiebig ἐνδίδων, ὡς
τοῦ συγκαταβατικῆς· μαλακῆς.

Nach giebigkeit, die,
τὸ ὑπεικτικόν, ἡ μαλακότης.

nach-giessen* μὴ ἐπι-
προσπεριχέω.

nach-grübeln ἀμὴ βασ-
τάν νοῦν μου.

Nach hall, der, ἡ ἡχώ,
ἡ ἡχώ.

nach-hallen ἀμὴ ἀντι-
τυλάω.

nach-halten* ἀμὴ ἐπι-
διδόναι.

nach haltig διαρκής, μό-
νος.

Nach haltigkeit, die,
μονιμότης, ἡ διαρκής τοῦ αἵματος.

Nach hand, die, τὰ δευ-
τέρων.

nach-helfen* ἀμὴ ἐπι-
βοηθεῖν, ἐπιβοηθῶν.

nachher ἐπρ' ἔπειτα, μετέπειτα, ἀκολουθῶς, κατόπιν [βοτερώτερα].
wenige Tage — ὀλίγαις ἡμέραις
βοτερον.

Nach herbſt, der, τὸ ὄψιμον
φθινόπωρον.

nachherig ἀκόλουθος, ἐπόμενος,
βοτερος.

nach-ho'en μὴ μεταβαίνειν πρὸς
κόρησιν, πηγαίνειν νὰ φέρω. (μτρ) ἀ-
ναπληρῶ, ἐπαναρθῶ.

Nach hut, die, ἡ οὐραγ(α, ὀπι-
σθησουλὰκῃ.

nach-jagen ἄμὴ ἐλαύνω κατό-
πιν, ἐπομα ἀνά κράτος, einer Sa-
che — ἐπιδύωκα τι.

Nach jahr, das, τὸ φθινό-
πωρον.

nach-keimen ἄμὴ ἐπιδλαστάνω

Nach klang, der, ἡ ἀντήχησις.
ἀπήχησις. (μτρ) ἡ ἀνάλησις.

nach-kl gen* ἄμὴ ἀπηχῶ, ἀ-
κατέμω θύσιον ἤχον.

Nach komme, der, -n, πλ -n,
ὁ ἀπόγονος, ἔκγονος.

nach-kommen* ἄμὴ ἐπέρχο-
μαι, ἐπακολουθῶ, μετέπομαι. (μτρ)
ἐκπληρῶ, ἐκτελῶ (einer Sache τι).

Nachkommenschaft, die,
— πλ -en, ἡ ἐπερχομένη γενεά,
οἱ ἀπόγονοι.

Nachkömmling, der, -s, πλ
-e, ὁ ἀπόγονος, ἔκγονος.

Nachlass, der, -es, τὰ κατα-
λείπομενα, ἡ ὑρεσις, μετρίαισις ἡ
ἐκπτώσις, ὁ ἐκπεσμός· ἡ ἄφρασις,
συγγνώμησις.

nach-lassen* μὴ καταλείπω.
ἀναχάω, χαλαρῶ [ἐξοφίγω, ἐξ-
τενταίνω]· μετρίάζω. // —, ἄμὴ χα-
λαρῶμαι, ἀναχαλῶμαι, μετρίάζω-
μαι, συγκαταβαίνειν, κάμνω συγκα-
τάσσειν. der Sturm, der Wind
hat nachgelassen ἡ τρικυμία, ὁ
ἀνεμος ἐκόπασε.

nachlässig ὀλίγωρος, ἀμελής.

Nachlässigkeit, die, —, ἡ
ἀμέλεια, ὀλιγωρία.

nach-laufen* ἄμὴ ἐπακολουθῶ
δρομαίως, τρέχω κατόπιν.

Nach lese, die, ἡ ἐπικαρπολο-
γία, ἡ βοτέρα συγχομιδῇ.

nach-lesen* μὴ ἐπαναγινώσκειν·
ἐπομαι ἀναγινώσκων, καρπολογῶ
τὰ ἀπομείναντα, σταχυολογῶ.

Nach lesung, die, ἡ ἐπανέ-
γνωσις, μετανάγνωσις. ἡ βοτέρα
συγχομιδῇ, ἐπικαρπολογία.

nach-liefern μὴ ἐπιπρομη-
θεύω, προμηθεύω κατόπιν· παρα-
δίδω ἀκολουθῶς.

nach-machen μὴ μιμοῦμαι,
ἀποιμιμοῦμαι.

nachmals ἐπρ' μετέπειτα, βοτε-
ρον.

nach-marschieren ἄμὴ πο-
ρεύομαι κατόπιν.

nach-messen* μὴ μετρῶ πάλ-
ιν, ἐξαναμετρῶ.

Nachmit tag, der, ἡ δεῖλη, τὸ
δειλινόν, τὸ ἀπόγευμα.

nachmittägig δειλινός, μετὰ
μεσημβρίαν γινόμενος.

nachmittags ἐπρ' μετὰ μεσημ-
βρίαν.

Nachmittagsschläſchen,
das, ὁ δειλινός ὕπνος.

Nachmittags zeit, die, ὁ μετὰ
μεσημβρίαν χρόνος.

Nachnahme, die, —, ἡ μετὰ
τὴν παραδοχὴν πληρωμή.

nach-nehmen* μὴ πληρῶνομαι
κατόπιν.

Nach rede, die, ἡ κακηγορία, κα-
χολογία, δυσφημία [ἡ γλωσσόφα-
γ(α)].

nach reden μὴ μεταλέγω, ἐπα-
ναλέγω, Böses — κακηγορεῖ, δυσ-
φημῶ.

Nachricht, die, —, πλ -en,
ἡ ἀγγελία, εἰδησις. — für den
Leser! ὁ νοῦν νοεῖται.

nach-rücken μη μετακινῶ. // —, ἀφ' μετακινουμαι ἐπακολουθῶ.

Nach ruf, der, ἡ νεκρώσιμος προσφώνησις.

Nach ruhm, der, ἡ μετὰ θάνατον δόξα, ἡ ὑστεροφημία.

nach-sagen μη μεταλέγω, μεταδιηγούμαι. Böses — κακολογῶ [γλωσσιστρῶν].

Nach satz, der, ἡ ἀπόδοσις, ἡ ἐπομένη πρότασις. ein Satz ohne — πρότασις ἀν(αντ)απόδοτος.

nach-schicken μη στέλλω κατόπιν. πέμπω μεῖνετα.

nach-schiessen* μη ἐπιγορηγῶ, παρέχω προσέτι. // —, ἀμὲν πυροβολῶ κατόπιν. ἐπικαταφέρομαι, ἐπιπλεῖω ὀρμητικῶς, ἐπιδλαστών, βλαστών κατόπιν.

Nach schlag, der, τὸ ὑστερατον κτύπημα, ὃ ἐπακόλουθος κτύπος τὸ συμπληρωματικὸν μουσικὸν σημεῖον.

nach-schlagen* μη ἀναδιψῶ, ἀνελίττω. παρακλῖτω, παραγαράσσω. // —, ἀμὲν προσμοιούμαι ὁμολῶ, κτυπῶ κατόπιν.

nach-schleppen μη ἐπισύρω, σύρω κατόπιν. sich — ἐπισύρομαι, σύρομαι κατόπιν.

Nach schlüssel, der, τὸ ἀντικλειδίον.

nach-schmecken ἀμὲν καταλείπω γεῦσιν (ἀηδῆ).

nach-schreiben* μη γράφω ἔπειτα* μεταγράφω, ἀντιγράφω. ἀπομυμῶμαι γραφῶν.

nach-schwimmen* ἀφ' ἐπομαι κολυμβῶν, κολυμβῶ κατόπιν.

nach-segeln ἀφ' ἐκπλέω κατόπιν.

nach-sehen* μη ἐπιθεωρῶ, ἐξετάζω. συγχαρῶ, παραβλέπω. // —, ἀμὲν παρακολουθῶ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν. in einem Buche —, ἀναδιψῶ βιβλίον.

nach-senden* μη στέλλω κατόπιν, ἐπιπέμπω.

nach-setzen μη θέτω κατόπιν ὑποδιάζω, τάττω ὑποδείκνυμι, παραγκλωνίζω.

Nachsetzung, die. — ἡ ὀλιγοσησις, παραμῆλσις ὃ ὑποδιτάσσεται.

Nach sicht, die, ἡ ἐπεικασία.

nachsichtig ἐπεικῆς.

Nachsichtigkeit, die. — ἡ ἐπεικεία, ἡ συγγνωμοσύνη.

nachsichtsvoll ἐπεικίστατος.

nach sinne* ἀμὲν διανοοῦμαι, διαλογίζομαι αἰθέως.

Nach sommer, der, τὸ ἔξωθεν ἡμέρος.

Nach spiel, das, τὸ ἐξώθεν ἡ ἐπιλογος.

nach-spielen ἀμὲν παίζω ἀκολουθῶς. παίζω, κατὰ μέλησιν.

nach-sprechen* μη μετὰ λέγω ἀπομυμῶμαι τὴν ὁμιλίαν.

nach-spüren ἀμὲν ἐχρησάζω ἀνιχνεύω, ἐχνηλατῶ.

nächst ἐπερ ἐγγύτατα, πληροστατα. der — beste ὃ πρώτος, μετὰ τὸν ἀριστον, ὃ δευτερόπρωτος. // —, πρῶ (μετὰ δοτ) μετὰ, ἀμέσως μετὰ, πλησίον. — Gott μετὰ τὸν Θεόν.

nächst ἐπερ μετὰ τοῦτο ὃ ἀμέσως κατόπιν. πλὴν τούτου, ἐκτὸς αὐτοῦ.

nächste (der, die, das) ἐγγύτατος, πλησίος, der — ὃ πλησιέστερος. der — Tag ἡ ἐποῦσα, ὑστερικῶς.

— Woche τὴν προσεχῆ ἐβδομάδα. — s Jahr τοῦ χρόνου. der — Weg ἡ συντομωτάτη (ὁδός). (πρμ) jeder ist sich selbst der — γόνυ κνήμης ἐγγιον [καλλία κοιλία μου παρὰ παιδιὰ μου].

nach-stein* ἀμὲν ἵσταμαι κατόπιν, εἶμαι ὕστερος. (μψ) ἡμεῖς ὑποδείστερος, ὕστερῶ, εἶμαι κατώτερος.

nachstehend ἀκόλουθος, ἐξ-

μενυς ὑποδεέστερος, κατώτερος
-er Salz ἡ ἐπομένη περιουσία.

nach-stellen ρη θέτω κατό-
πιν, βάλω ὀπίτω. // —, ἀμὴ ἐνε-
δρεῖν, παραυνεῖν, παραυλάσσει.

Nach stellung, die, ἡ ἐπιβου-
λή ἡ ἐνέδρα [τὸ καρτερί].

nächstens ἐπὶ σύνεγγυς, προ-
-ε/ός. ἑνὸς ὀλίγου

Nach steuer, die, ὁ πρόσθετος
λόγος

nächstfolgend ἀμέσως ἐπό-
-μενος

nächstliegend παρακείμενος.

nach-streben ἀμὴ τείνω, φι-
λοτιμοῦμαι.

nach-suchen ρη αἰτῶ, ζητῶ.
// —, ἀμὴ ἀναζητῶ, ἀνερευνῶ [ψά-
-νω, γυρεύω].

Nachsuchung, die, —, πλ
-ου, ἡ αἰτήσις, ζήτησις, ἔρευνα.

Nacht, die, —, πλ Nächte, ἡ
νύξ [ἡ νύχτα]. in der — ἐν νυκτί,
τῇ νύκτι. bei der — ἡ des -s νύ-
κτωρ τε καὶ μεθ' ἡμέραν, νυκτι-
μέρον gute — ! καλὴν νύκτα! tiefe

— νύξ βαθύτα. mitten in der —
— μέσῃ τῇ νυκτί. bei — und
Nebel ἐν μέσῃ τῇ νυκτί. (πρμ)

guter Rat kommt über — ἐν
νυκτί βελή τοις σοφοῖσι γίνεται.

Nachtarbeit, die, ἡ νυκτε-
ρινὴ ἐργασία [τὸ νυκτέρι]. (πρμ)

-en vertragen kein Sonnenlicht
ἴω ὅσπου τὰ νυκτός ἐργα γελᾷ.
[τῇ νύκτι τῇ δουλείᾳ τῇ βλέπει
μέσα καὶ γελᾷ].

Nacht dieb, der, ὁ νυκτοκλέπτης

nächtelang ἐπὶ διὰ πολλῶν
μετῶν, ἐπὶ πολλὰς νύκτας.

nachten ἀπρ, es nachtet νύξ
ἐπείγεται [νυκτώνει, νυκτίζει].

Nacht essen, das, τὸ δεῖπνον.

Nacht falter, der, ἡ φάλασσα,
ὁ πύλος [ὁ καντηλοσφίτης].

Nacht geschirr, das, ἡ ἀμύ-

νησκήρυα [τὸ κατουρηκάνατον, τὸ
καθίκι].

Nach teil, der, -s, πλ -e ἡ
βλάβη ἡ ζημία. (μτφ) τὸ κακόν.
zu meinem — πρὸς ζημίαν μου.

nachteilig ἐπὶ βλάβῃ, ἐπιζήμιος

Nachteiligkeit, die, —, ἡ
βλαβερότης, τὸ ἐπιζήμιον.

Nacht hemd, das, τὸ νυκτικόν
ὑποκάμισον.

nächtig νυκτερινός, νυκτέριος.

Nachtigall, die, —, πλ -en,
ἡ ἀηδών [τὸ ἀηδόνι].

Nachtigallen schlag, der,
τὸ ἄσμα τῆς ἀηδόνος.

Nach tisch, der, τὰ ἐπιδόρ-
πια [τὰ πασσαρχία].

Nacht kappe, die, ὁ νυκτερι-
νός σκούφος.

Nacht kleid, das, τὸ νυκτικόν
φόρεμα.

Nacht lampe, die, τὸ νυκτε-
ρινόν λυχνίον. ἡ νυκτολαμπή [ἡ
κανδήλα, τὸ κανδύλι].

nächtlich νυκτερινός, νυκτέριος.

Nacht licht, das, τὸ νυκτερι-
νόν φῶς· ὁ νυκτερινός λόγος, ἡ
νυκτολαμπή.

Nacht mütze, die, ὁ νυκτικός
σκούφος.

nach-tönen ἀμὴ ἀντηγῶ.

Nacht posten, der, ἡ νυκτο-
φυλακή, ἡ νυκτερινὴ εἰσβολή.

Nach trab, der, ἡ ὀπισθοφυλακή

nach-trachten ἀμὴ ἐποφθαλ-
μίζω. dem Leben — κάμνω ἀπό-
πειραν κατὰ τῆς ζωῆς.

Nachtrag, der, -es, πλ -trä-
ge, ἡ συμπληρωματικὴ προσθήκη,
ἐπιπροσθήκη· τὸ ἀναπλήρωμα,
συμπλήρωμα· τὰ ὑπόλοιπον πλη-
ρωμῆς. (μτφ) ἡ μνησικακία.

nach tragen* ρη φέρω κατό-
πιν. προσθέτω, ἐπιπροσθέτω. (μτφ)

μνησικακῶ.

Nach tragen, das, μνησικακία.

nachtragend μνηστικός.

nachträglich συμπληρωματικός, ἐφεπόμενος, μεθεπόμενος, ὕστερος. // —, ἐπρ συμπληρωτικῶς ἀκολουθῶς, ἐν τελεί.

nach-treiben* μὴ ἐλαύνει κατόπιν, ἐπύμει ἐλαύνων.

Nach trieb, der, ἡ ἐπιβλάστησις, ἡ κατόπιν βλάστησις.

nach-trinken* μὴ ἐπιπίνω, πίνω ἀκολουθῶς.

Nachtr ck, der, τὸ νυκτικόν φόρεμα.

Nacht runde, die, ἡ νυκτερινή ἐφοδεία, ἡ περιπολία.

nachts ἐπρ νύκτωρ, ἐν καιρῷ νυκτός.

Nacht schatten, der, ὁ στρύχνος, τὸ στρύχνον [τὸ στρυχνί, τὸ σκυλοστάφυλον].

Nacht schwärmer, der, ὁ κωμαστής, ὁ παννυχιστής [ὁ νυκτοξεραντιώτης].

Nacht sehen, das, ἡ νυκταλωπία [ἡ ὀρνιθοτεωλία].

Nacht ständchen, das, ἡ νυκτιπῳδία, τὸ παρακλαυσίθυρον [ἡ σερενάδα].

Nacht stuhl, der, τὸ λάσανον [τὸ κατουροκάθεκλον].

Nacht stunde, ἡ νυκτερινή ὥρα.

Nacht topf, der, ἡ ἀμψ, ἡ ἐνσυρήθρα, ἡ οὐρητρίς [τὸ κατουροκάνατον, τὸ καθύκ].

Nacht vogel, der, τὸ νυκτερόβιον πτηνόν, ἡ φάλαινα, ὁ ἡπίσλος [ἡ νυκτοπεταλούδα].

Nacht wächter, der, ὁ νυκτοφύλαξ.

Nacht wandler, der, -s, πλ —, ὁ ὑπνοδότης.

Nacht wandlerin, die, —, πλ -nen, ἡ ὑπνοδάτις.

Nacht zeit, die, ἡ νυκτερινή ὥρα, in der — ἢ bei — ἐν καιρῷ νυκτός.

nach-wachsen* ἀμψ ἐπὶ στάνω, βλαστάνω κατόπιν.

Nach wahl, die, ἡ ἐπὶ ἐκλογή.

nach-wählen μὴ ἐλέγειν κατόπιν.

Nach wehen, die πλ, ὁ τὸν τοκετὸν ὠδίνες. (μτφ) τὰ κολουθα κακοῦ τινος.

Nach wein, der, ὁ δευτερός, ὁ στεμφιλίτης [οἶνος, ὁ λαγγερη, ὁ μαγγανίτης].

Nachweis, der, -es, πλ παραπομπή, ἡ δῆλωσις, ἡ δειξις.

nach-weisen* μὴ δεῖν ταδεῖκνύω, ἀποδεῖκνύω.

Nach weisung, die, ἡ σις, ἡ ἀπὸδείξις, ἡ παραπομπή.

Nachweisungszeichen, τὸ σημεῖον παραπομπῆς.

Nach welt, die, ἡ μετὰ στέρα γενεά, οἱ μεταγενέστεροι.

Nach winter, der, ὁ χειμῶν.

nach wirken ἀμψ ἐπὶ πιν.

nach-zahlen μὴ ἀποτίνασκον, πληρῶναι κατόπιν.

Nach zahlung, die, ἡ πείτα ἀποτίσις, ἡ κατόπιν πληρωμή.

nach-zeichnen μὴ ἰχνογραφῶ, ἀντιχνογραφῶ.

nach-ziehen* μὴ σύρω πιν, ἐφέλω, ἐπισύρω. // — ἐπακολουθῶ, ἐφέπομαι.

Nach zug, der, ἡ ἀκοή, ἡ οὐραγία, ὀπισθοφυλακή.

Nachzügler, der, -s, ὁ οὐραγός.

Nacken, der, -s, πλ —, ὁ τραχήλος [ὁ στέρκος].

— beugen κύπτω τὸν αὐχέν.

nackend ἢ **nackt** γυμνός, mit -en Worten auf dem -en Leibe ἐν γυμνοῦ [κατάσαρκα].

Nacktheit, die, —, πλ -ειν, ἡ γυμνότης.

Nad'r, der, -s, τὸ ἀντικόρυφον σημεῖον, τὸ ναδίρ.

Nadel, die, —, πλ -n, ἡ βελόνη

Nadel fisch, der, (ἰχθ) ἡ βελόνη [ἡ ζαργάνα].

nadelförmig βελονοειδής.

Nadel Händler, der, βελονοπώληρ.

Nadel holz, das, τὰ ἀκανθόφυλλα δένδρα.

Nadel loch, das, ἡ ὁ-ή βελόνης, τὸ κύαρ.

Nadel öhr, das, τὸ ὀμμάτιον βελόνης.

Nadel stich, der, ἡ βελονιά.

Nadler, der, -s, πλ —, ὁ βελονοποιός· ὁ βελονοπώλης.

Nagel, der, -s, πλ Nägel. ὁ ὄνυξ [τὸ νύχι]. ὁ ἥλος [τὸ καρφί· ἡ πρύκα].

hölzerne — ἡ γόμφος [τὸ ξυλοκαρφί]. (μτφ) auf den —

hängen κρεμῶ εἰς τὸν πετεινόν.

du hast den — auf den Kopf getroffen το ἐπίτευχες.

Nägelchen, das, -s, πλ —, ὁ ἡλίσκος [ἡ πρύκα, τὸ καρφάκι].

τὸ ὀνύχιον.

Nägelein, das, -s, πλ —, τὸ καρφύφυλλον [τὸ γαρύφαλον, μοσχοκαρφί].

nagelfest γομποπαγής, στερεός.

Nagel kram, der, -s, ἡ ἡλοπωλία, ἡ ἐμπορία τῶν ἡλων.

nageln μὴ ἡλῶ, γομφῶ, καθῆλῶ [καρσῶναι].

nagelneu καινότητος, καινούργειότητος [ὀλοκαίνουργιος].

Nagel schmied, der, ὁ ἡλοκόπος, ἡλοποιός.

Nagel spitze, die, ἡ ἀκρωνυχία.

Nagel wurzel, die, ἡ παρωνυχίς.

nagen μὴ & ἀμὴ περιτρώγω,

τρωγαλίζω [τραγαλίζω, τραγανίζω]. δάκνυμι.

nagend δάκνων.

Nager, der, -s, πλ —, ἡ

Nagetier, das, τὸ τρωκτικόν ζῷον, ὁ τρώκτης.

nahe (συγκρ. näher, ὡπερὸ nächst) πλησίον, ἐγγός [κοντὰ].

ganz — ἐγγύτατα [κοντὰ κοντὰ]. — Verwandtschaft στενὴ συγγένεια, — dabei ἐκεῖ πλησίον, —

daran sein πλησιάζω [κονταίω].

Nähe, die, — ἡ ἐγγύτης, ἡ γειτονία, τὰ πλησίον. in der —

πλησίον. in der — betrachten ἐξετάζω ἐκ τοῦ πλησίον.

nahen ἀμὴ & sich — πλησιάζω [σιμῶναι, ζυγῶναι].

nähen μὴ βράπτω.

näher (ἴδε nahe) ἐγγύτερος, πλησιέστερος, dieser Weg ist —

ἡ ὁδὸς αὕτη εἶνε συντομωτέρα. N-es

ἀκριβέστεροι πληροφορίαι. die -en

Umstände, das N-e αἱ λεπτομέρειαι, τὰ καθ' ἑκάστα.

Näherei, die, —, πλ -ειν, ἡ ξασή, βράψις.

Näherin, die, —, πλ -ειν, ἡ βράπτρια.

nähern μὴ & sich — πλησιάζω [ζυγῶναι].

Näherung, die, —, πλ -ειν, ἡ πλησίασις, ἡ πλησιασμός.

nahezu ἐπὶ ὧς ἐγγιστα, σχεδόν.

Nähmaschine die, ἡ μηχανὴ βραπτικῆς.

Näh nadel, die, ἡ βραπτικὴ βελόνη.

nähren μὴ τρέφω [θρέφω].

sich — τρέφομαι.

nährend θρεπτικός.

Nährer, der, -s, πλ —, ὁ τροφεύς.

nahrhaft θρεπτικός.

Nahrhaftigkeit, die, — ἡ θρεπτικὴ δύναμις, θρεπτικότης.

Nährmutter, die, ἡ τροφός·
ματὴρ.

Nahrung, die, —, πλ -en, ἡ
τροφή.

nahrungslos ἄτροφος, ἄπορος
τροφῆς. ἀλυσιτελής, ἀσύμφορος.

Nahrungslosigkeit, die, —,
ἡ ἔλλειψις τροφῆς. ἡ ἀτροφία ἢ
ἀλυσιτελεία.

Nahrungs mittel, das, ὁ πό-
ρος ζωῆς, ἡ τροφή.

Nahrungs stoff, der, ἡ θρε-
πτικὴ ὕλη.

Nahrungs zweig, der, ὁ βιο-
ποριστικὸς κλάδος, τὸ ἐπιτηδεύμα.

Näh selde, die, ἡ ῥαπτικὴ μέ-
ταξα [τὸ μπερσίμι].

Näh stunde, die, τὸ μάθημα
ῥαπτικῆς.

Naht, die, —, πλ Nähte, ἡ ῥαφή.

Nähterei, die, —, πλ -en, ἡ
ῥάψις, ῥαφή.

Nähterin, die, —, πλ -nen,
ἡ ῥαπτρία.

Näh tisch, der, τὸ τραπέζιον
τοῦ ῥαψίματος.

Näh zeug, das, τὰ ῥαπτικά
σκεῦη τὸ ῥάμμα.

naiv ἀπελγής, ἀπλοῦχος.

Naivetät, die, —, πλ -en, ἡ
ἀφέλεια, ἀπλοῦχότης.

Name, der, -ns, πλ -n, τὸ ὀ-
νομα. -ns ἢ mit -n τοῦ ὀνομα, ὀνό-
ματι. dem -n nach κατ' ὄνομα.
im -n des Königs ἐν ὀνόματι τοῦ
βασιλέως. im -n Gottes εἰς τὸ
ὄνομα τοῦ Θεοῦ. in Gottes -n!
ἔστω! ὦρα καλῇ! das Kind beim
rechten — nennen λέγω τὰ σῶκα
σῶκα καὶ τὴν σκάφην σκάφην.

Namen buch, das, τὸ ὀνομα-
τολόγιον.

Namen geben, das, ἡ ὀνομα-
τοθεσία.

Namen geber, der, ὁ ὀνομα-
τοθέτης.

Namen gebung,
ματοθεσία.

Namen gedicht,
κρόστιχον, ἡ ἀκροστιχίς.

namenlos ἀνώνυμος,
νέκρωστος, ἀκατονόμα.

Namenlosigkeit,
ἀνωνυμία. (μτφ) ἡ δεινὴ

Namen register,
τάλογος, τῶν ὀνομάτων,
τολόγιον.

namens ἐπὶ ὀνόματι

eine Frau — Martl
ὀνόματι Μάρθα.

Namens fest, das
der ἡ ἑορτὴ τοῦ ὀνό-
μαστήρια, τὰ ὀνομα-

Namensunter sel
ἡ ὑπογραφὴ.

Namens verwan
ὁμώνυμος, συνομώνυμος
νόματος.]

Nemens zug, der,
φή, τὸ μονόγραμμα [ἡ
λίαν].

nam ntlich ὀνομα-

ἐπὶ ὀνομασί, ὀνομασ-

ίδιος, πρὸ πάντων.

Namen verzeich
κατάλογος ὀνομάτων,
λόγιον.

namhaft ὀνομαστός,
ρων. — machen ὀνομα-

nämlich ἐπὶ δηλαδὴ
ὁ ἐστίν, ἥγουν, ἥτοι.

nämliche, der — ὁ
δῖος, das — τὸ αὐτό, ἐν

Napf, der, -es, πλ
τρούβλιον, ἡ λοπάς [ἡ

Näpfchen, das, -
λοπάδιον [τὸ γαβάδι].

Narbe, die, —, πλ
[τὸ σημάδι τῆς πληγῆς]

narben ἀμῆ & σῖ-
μαι, οὐλοῦμαι [κλείω]

narbig οὐλώδης, πλ

narkotisch ναρκωτικός.

Narr, der, -en, πλ -en, ὁ ἄφρων, ὁ παραφρων [ὁ τρελός]. ὁ ἀπειρολόγος, ὁ βωμολόχος [ὁ καραγκιόλης]. zum -en machen ἐμπαίζω [χοροιδεύω] sich zum -en machen γίνεσθαι καταγέλαστος.

narren μὴ ἐμπαίζω, περιγεῶ.

narrenhaft μῶρος, μωρός [τρελός].

Narren haus, das, τὸ φρενοκομῆτιον.

Narren posse, die, ἡ βωμολοχία [τὸ καραγκιολογία]. -n! ἀνοήτῃσι [μασκαρολόγῃσι]!

Narretei, die, —, πλ -en, ἡ βωμολοχία, ἡ γελοιοποιία.

Narrheit, die, —, πλ -en, ἡ ἀφροσύνη, ἡ μωρία [ἡ τρέλα].

Närrin, die, —, πλ -nen, ἡ μῶσα, ἡ ἄφρων [ἡ τρελή].

närrisch ἀνόητος, μωρός [αλαδός, τρελός]. βωμολόχος, κωμικός [καραγκιόλης].

Nasal laut, der, ὁ διὰ τῆς ῥινὸς φθόγγος.

naschen μὴ & ἀμὴ κρυφισαγῶ, τρωαλλίζω κρυφίως· λιχνεύω, ἡδυσταγῶ [γλυκοτρώγω].

Näsch en, das, -s, πλ —, ἡ μικρά ῥίς [ἡ μυτίσα].

Näscher, der, -s, πλ —, ὁ λίχνος, ὁ λιχνωτένης [ὁ λιχοῦδης].

Näscherei, die, —, πλ -en, τὸ λίχνεμα [τὸ λιχοῦδι]. ἡ λιχνία, κρυφισαγία [ἡ λιχοῦδιά].

naschhaft λίχνος, λαίμαργος [λιχοῦδιάρης].

Naschhaftigkeit, die, ἡ λιχνία, λαίμαργία [ἡ λιχοῦδοσύνη].

Nasch katze, die, μῶφ) ἡ λαίμαργος [ἡ γλιγοῦδιάρη].

Nasch maul, das, ὁ λιχνωτένης, λαίμαργος.

Nasch werk, das, τὸ λίχνεμα, τὸ σιναμώρευμα [τὸ λιχοῦδι].

Nase, die, —, πλ -n, ἡ ῥίς [ἡ μύτη].

auf der — ἢ auf die — νίς [πρόσθια]. durch die

spüren ἐνιηλατῶ [μυρίζω]. einem die Thüre vor der — zuschlagen

πρὸ ἀρτίου εἰς τὸ πρόσωπον τινα· εὐθὺς τὴν θύραν, bei der — herumfuhren ἔλκω τῆς ῥινός, ἄγω

καὶ φέρω κατὰ τὸ δακνὺν [τράβη ἀπὸ τῆς μύτης]. mit einer langen

— abziehen ἀπέρχεται κατὰ κακῶς [παίρνω τὴ βρεγμένη μου].

unter die — reihe, λέγω ἐπιπληκτικῶς [βράζω ἀπὸ τῆς μύτης].

näseln ἀμὴ ἐνιηλατῶ, ξίναυ, ὀνοκτυπῶ ὀμνῶ δια τῆς ῥινός.

Nasen bein, das, τὸ διάσπραγμα τῶν μυκτήρων.

Nasen bluten, das, ἡ τῆς ῥινὸς αἱμάρροια.

Nasen buchstabe, der, τὸ ῥινωρινον γράμμα.

Nasen laut, der, ὁ φθόγγος τῆς ῥινός.

Nasen loch, das, ὁ μυκτήρ, ὁ ῥῶθων [τὸ ῥουθῶνι].

Nasen que scher, der, τὸ ἐπιρρίνιον δίοπτρον.

Nasen rümpfen, das, ὁ μυκτηρισμός, τὸ μυκτηρισμα.

Nasen stüber, der, ὁ σπριλισμός, ὁ σπινθάρης [ἡ σπριδουμυτία].

Nasen ton, der, ὁ ἐνόρριος φθόγγος.

naseweis προσητής, ἱταμός [ἐυπασμένος].

Nase weisheit, die, ἡ προπέτεια, ἡ ἱταμότης.

Nas horn, das, ὁ ῥινοκερως.

nass (συγκρ. nasser, überb. nassest) ὑγρὸς [βρεγμένος].

machen ὑγραίνω. — werden ὑγραίνουμαι, βρέχομαι.

Nässe, die, —, ἡ ὑγρότης, ἡ ὑγρασία.

nässen μη ὑγραίνω, διαθρέχω
// —, αὐτὴ εἶναι ὑγρὸς, ὑγράζω.
nasskalt ὑγρὸς καὶ ψυχρὸς.
nässlich ὑυγρός, ὀλίγον ὑγρὸς.
Nation, die, —, πλ -en, τὸ
ἔθνος.

national ἐθνικός.

National fest, das, ἡ ἐθνικὴ
ἐορτή.

National garde, die, ἡ ἐθνο-
φυλακή.

nationalisieren μη προσαρτῶ
εἰς ἔθνος· πολιτογραφῶ.

Nationalität, die, —, πλ
-en, ἡ ἐθνότης, ἐθνικότης.

nationalliberal ἐθνικός φιλε-
λεύθερος, ἐθνοφιλελεύθερος.

National ökonomie, die, ἡ
πολιτικὴ οἰκονομία, πλουτολογία.

National schule, die, τὸ δη-
μόσιον γυμνάσιον.

Nationalver sammlung, die
ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις, ἐθνοσυνέλευσις.

nativ ἐγγώριος, ἐντόπιος.

Nativität, die, —, ἡ γενεθλια-
λογία· ἡ ὥροσκόπια.

Natrium, das, -s, (γμ) τὸ
νάτριον.

Natron, das, -s, (γμ) τὸ νάτρον,
τὸ ὀξείδιον τοῦ νατρίου.

Natter, die, —, πλ -n, ὁ ὕ-
δρος [ἡ νεροφίδα, τὸ νερούφιδον].
ὕδρεχιδνα [ἡ ὄχια]· ἡ ἀσπίς.

Natter, die, (φτλ) τὸ ἀρίσαρον
[τὸ φειδόγλωσσον].

Natur, ie, —, πλ -en, ἡ φύ-
σις, die freie — τὸ θπαιθρον, ἡ
ἐλευθερία· ἀήρ. von — ἐκ φύσεως,
φύσει, in — αὐτοπροσώπως. (πρμ)
Gewohnheit wird zur anderen
— τὸ ἔθος οἷον φύσις γίνεταί, ἡ
ἔξι γίνεταί δευτέρα φύσις.

Naturalien, die πλ, τὰ φυσί-
κά προϊόντα.

naturalisieren μη πολιτο-
γραφῶ.

Naturalisieren πλ -en, ἡ πολιτογραφῶ.

Naturalismus
φυσιοδοξία.

Naturalist, der
ὁ φυσιοδόξος.

Naturan lage, die
χώρα, ἡ φύσις.

Naturell, das,
φυσικόν, ἡ φύσις.

Natur erschei-
φαινόμενον.

Natur fehler, der
ἐλάττωμα.

Natur forscher, der
συσθεύτης, φυσιολόγος.

Natur gabe, die
δῶρον.

naturgemäss
ὡντος τῇ φύσει.

Natur geschichte
φυσικὴ ἱστορία.

naturgetreu πρὸς
τῇ φύσει.

Natur kunde, der
φυσικός.

Natur leben, das
βίος.

Natur lehre, die
φυσική.

natürlich φυσί-
κα· ἀνεκφυγτός, ἀπρὸς
πλοῦς, ἀφελής.

Kind παιδίον αὐτοφύ-
// —, ἐπρ φυσικῶς, κατὰ
φυσικὸν λόγον, φυσικῶς.

Natürlichkeit
-en, ἡ φυσικότης.

Natur mensch
φύσιν ἀνθρώπου.

Natur recht, das
δικαίον.

Natur schönheit
καλὴ ὥραιότης.

Natur trieb, der
μή, τὸ ὁρμήφυτον.

naturwidrig ἐκ
φύσεως. // —, ἐπρ παρὰ

Naturwissenschaft, die, ἡ φυσικὴ ἐπιστήμη.

Naturzustand, der, ἡ φυσικὴ κατάστασις.

Navigation, die, —, ἡ ναυτιλία, ἡ θαλάσσιος.

Nebel, der, -s, πλ —, ἡ ὁμίχλη [ἡ ἀντάρα, καταχνιά].

nebelgrau ὁμίχλοειδής, φαιός ὡς ὁμίχλη.

nebellicht ἡ —ig ὁμίχλώδης

Nebelluft, die, ἡ ὁμίχλώδης ἀτμόσφαιρα.

nebeln ἀρῆ, es nebelt ὁμίχλη γίνεται.

Nebelrauch, der, ὁ ὁμίχλώδης ἀέρ.

neben πρὸ (ἐπὶ μὲν κινήσεως μὲν τὰ αἰτεῖται δὲ ἀκινήσιος μετὰ δὲ) παρὰ, πλησίον [δίπλα, κοντά]. — e nem sitzen κάθημαι παρὰ τινι. sich — einen setzen καθίζω πλησίον τινός. — anderen Dingen πρὸς τοῖς ἄλλοις.

neben- (ἐν συνθέσει) παρὰ-πρὸς, πλησίον παρεπόμενος· δευτερεύων, ἐπουσιώδης, πάρεργος.

Nebenab sieht, die, ὁ πλάγσιος σκοπός.

Nebenallee die, ἡ παράλληλος δεικνυσταίγια.

nebenan ἐπρὶ πλησίον, σύνεγγυς [σπμά, κοντά κοντά]. dicht—παρὰκειμένως, παραπλεύρως [κολλητά, δίπλα].

Nebengang, der, ἡ παράλληλος δίοδος· ἡ παρεξόδος.

Nebenhau, der, τὸ παροικισμὸς.

Nebenbedeutung, die, ἡ παρασημασία.

nebenbei ἐπρὶ παρεργίως, ἐν παρῶν, ἐν παρεργῶν.

Nebenbeschäftigung, die, ἡ πάρεργος ἀσχολία.

Nebenbuhler, der, ὁ ἀντα-

γωνιστής. — in der Liebe ὁ ἀντεραστής.

Nebenbuhlerin, die, ἡ ἀντίζηλος, ἡ ζήλη· ἡ ἀντεράστρια.

Nebenbuhlerschaft, die, ὁ ἀνταγωνισμός, ἡ ἀντίζηλία.

Nebending, das, τὸ πάρεργον (πράγμα).

nebeneinander ἐπρὶ ἄλλος· ἀρ' ἄλλω, πλησίον ἀλλήλων [ὁ ἕνας κοντά τὸν ἄλλον, πλάγι μὲ πλάγι]· stellen παραλληλίζω ἀντιπαραθέτω.

Nebeneinanderstellung, die, ὁ παραλληλισμός, ἡ ἀντιπαράθεσις.

Nebenfach, das, ἡ πάρεργος σπουδή.

Nebenfluss, der, τὸ παραποτάμιον, ὁ παραπόταμος.

Nebenfrage, die, τὸ ἐπουσιώδες ζήτημα.

Nebengebäude, das, τὸ παρικοδόμημα.

Nebengedanke, der, ἡ δευτερεύουσα ἰδέα.

Nebengericht das, τὸ παρόψημα, τὸ παρόψιον [τὰ παραράτια].

Nebengrund, der, ὁ δευτερεύων λόγος, ἡ δευτερεύουσα αἰτία.

Nebenhandlung, die, τὸ ἐπεισόδιον.

Nebenhaus, das, ἡ παρακειμένη οἰκία.

nebenher ἡ -hin ἐπρὶ πάρεργως, παραπλεύρως [δίπλα]. (μετὰ) ἐν παρεργῶν, ἐν παρῶν.

Nebemann, der, ὁ γείτων· ὁ παρατεταγμένος.

Nebenschensch, der, ὁ πλησίον, ὁ συνάνθρωπος.

Nebenrolle, die, τὸ δευτερεύον πρόσωπον, τὰ δευτερετά.

Nebensache, die, τὸ πάρεργον.

nabensächlich πάρεργος, ἐπ-

ουσιωδης. // —, ἐπερ παρέργως, ἐπορόδω.

Nebensatz, der, ἡ δευτερεύουσα πρότασις.

Nebenschoss, der, ἡ παραφύας, τὸ παραβλάστημα.

Nebensorge, die, ἡ δευτερεύουσα φροντίς.

Nebenspeise, die, ἡ Nebengericht.

Nebenstrasse, die, ἡ παρακειμένη ὁδός.

Nebestube, die, τὸ παρακείμενον ὀωμάτιον.

Nebenur sache, die, ἡ δευτερεύουσα αἰτία.

Nebenvormund, der, ὁ παρακηδεμών.

Nebeweg, der, ὁ παράδρομος: [τὸ παράστρατον]. (μτφ) ἡ παρέκδοσις, παρεκτροπή.

Nebenwerk, das, τὸ πάρεργον.

Nebenzimmer, das, τὸ παρακείμενον ὀωμάτιον.

Nebenzweck, der, ὁ δευτερεύων σκοπός.

nebst πρὸ (μετὰ τὸ τ) σύν, μετά.

necken μὴ ἐρεσχλῶ, κερτομῶ [πειράζω].

neckend κέρτομος, ἐρεθιστικός, πειρακτικός.

Necker, der, -s, πλ —, ὁ σκώπτης [ὁ πειρακτής].

Neckerei, die, —, πλ -en, ἡ ἐρεσχλία, ἡ ἐπικερτόμησις, ἡ σκώψις [τὸ π. ἱρῆγμα].

neckisch σκωπτικός, κέρτομος, [πειρακτικός].

Neffe, der, -n, πλ -n, ὁ ἀνεψίος.

Neffen gunst, die, ἡ **Neffen schaft**, die, —, ἡ καταχρηστική προτίμησις τῶν ἰδίων συγγενῶν.

Negation, die, —, πλ -en, ἡ ἀνκλιση.

negativ ἀρνητικός.

Neger, der, -s, θίαφ [ὁ ἀράπις].

Negerin, die, —, αἰθιοπίς [ἡ ἀράπισσα].

negieren μὴ ἀρνοῦμαι.

nehmer * (nehmen nimm! nahm! gen.

λαμβάνω [παίρνω].

[πιάνω]: ἀρπάζω [τὸ] der Hand — λαμβ.

χειρός. gefangen — νω, αἰχμαλωτίζω —

βετε λοιπόν. (μτφ) sich — ἀναλαμβάνω,

in Anspruch — κατ.

ασχολῶ, ein Ende πέρας. ein e Sache

dere — ἐκλαμβάνω

λου. im guten Sinn

νω ἐπὶ καλοῦ. übel

ἐπὶ κακοῦ, παρεξηγῶ

nimm es mir nicht

βίρος σου [υἱ σου κα

Ganzen genommen

die Flucht — τρέπον

kein Blatt vor dem

μιλῶ παρησία. ἐλ

den Mund voll —

λάς, κομπορημονῶ

Nehmen, das, -s, νειν ἢ λήψις [τὸ πά

τιμον].

Nehmer, der, -s, πτης.

Nehrung, die, —

ταίνια γῆς.

Neid, der, -es,

ζηλοτυπία, ζηλοφθονία.

neiden μὴ & ἀμ

λοτυπῶ [ζουλεύω].

Neider, der, -s,

νερός, ζηλότυπος, ζ

ζουλιάρης]. (πρμ) b

Mitleider κάλλιον ν

ἢ νά σικτερώμεθα.

Neiderin, die, —, πλ -nen, ἡ φθονερά, ἡ ζηλότυπος [ἡ ζηλιάρα].

Neid hammel, der, ἡ -hart, der, -s, πλ -e, ὁ φθονερώτατος, ὁ εἰς ἄλλον φθονερός.

neidisch φθονερός, ζηλότυπος, ζηλώφρονος.

neidlos ἀζηλότυπος, οὐχὶ φθονερός.

Neidlosigkeit, die, —, ἡ ἀφθονία, ἀζηλοτυπία.

Neid sucht, die, ἡ φθονερα.

Neige, die, —, πλ -n, ἡ κλίσις, καταφορά, καταφέρεσις. τὸ ὑποστήμα, ἡ τρύβη, τὸ κατακάθισμα.

es geht mit ihm auf die — κλίνει πρὸς τὰ κάτω [ἐπῆρε τὸν κατήφορον]· πλησιάζει τὸ τέλος του.

neigen μὴ κλίνειν. **sich** — κλίνειν· κύπτω, ὑποκλίνω.

Neigung, die, —, πλ -en, ἡ κλίσις, κλίνειν ἐπὶ ὅχι· οὐχί.

Nelke, die, —, πλ -n, τὸ καρπούφυλλον [τὸ γαρύφαλον].

nennbar ὀνομάσιμος, ἐπιδεκτικὸς ὀνομάσεως.

nennen* (nenne· nannte· genannt) μὴ ὀνομάζω· καλῶ, προσκαρτέω. **beim Namen** — καλῶ ὀνομαστέ. (μτφ) **das Kind beim rechten Namen** — λέγω τὰ σῶκα σῶκα καὶ τὴν σάφην σάφην.

nennenswert ἀξιονόμαστος· ἄξιος λόγου.

Nenner, der, -s, πλ —, (ἀρθ. ὁ παρίνομαστής).

Nennung, die, —, πλ -en, ἡ ὀνομασίς, ὀνομασία.

Nenn wert, der, ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία.

Nenn wort, das, τὸ οὐσιαστικὸν ὄνομα.

Nephel'n, der, -s, πλ -e, ὄρετις ὁ ἐλαϊόλιθος, ἡ νεφελίνη.

Nepote, der, -n, πλ -n, τὸ ἀγνιστέον του πάπα.

Nepotismus, der, —, ἡ κατὰ γέννησιν προτίμησις τῶν ἰδίων συγγενῶν, ὁ νεποτισμός.

nergeln ἀνὰ ἐπακρίων μικρολόγως, κακίῳ μικροπρεπῶς.

Nerv, der, -s, πλ -en, τὸ νεῦρον.

Nerven fieber, das, ὁ τυφοειδὴς πυρετός.

nervenkrank νευρικός.

Nerven krankheit, die, ἡ -leiden, das, τὸ νευρικὸν νόσημα, ἡ νευροπάθεια.

Nerven schmerz, der, ἡ νευραλγία.

nervenstärkend νευρωφέλιον, τονικός τῶν νεύρων.

Nerven system, das, τὸ νευρικὸν σύστημα.

nervig νευρώδης.

nervös νευρικός.

Nerz, der, -es, πλ -e, (ζλ) ἡ μικρὰ ἑνὸς ἑξ [ἡ βύδρα].

Nessel, die, —, πλ -n, ἡ ἀκαλήφη, ἡ κνίδη [ἡ τσουκνίδα].

Nessel tuch, das, ἡ βύσσος [τὸ τουλπάνι, ἡ μουσλίνα].

Nest, das, -es, πλ -er, ἡ φωλιά. (μτφ) ἡ μικρὰ κλίνη, ἡ κοίτη [τὸ κρεβάτιον]. ὁ εὐτελής οἰκίσκος, ἡ τρώγλη, ἡ τρύπα [ἡ φωλιά].

Nestchen, das, -s, πλ —, τὸ καλίδιον [ἡ φωλίτσα].

Nestel, die, τὸ προσφώλιον φόν, τὸ πρόσφωλον [τὸ προσφῶλ].

Nestel, die, —, πλ -n, ὁ ζωστήρ μετὰ κλειδώματος.

nesteln μὴ πορπῶ, ἐμπορπῶ [ὠηλυκῶναι].

Nest kuche'n, das, τὸ νεύτιον [τὸ πουλάκι τῆς φωλιάς]. τὸ ὑστερογενὲς (τὸ φίλιαιον) τεχνίον [τὸ κανα ἀρί].

nett καθαίρει· κομψός, μικρογλάφυρος, εὐκομψός [νόστιμος, ζαρίφικος,]· εὐμορφος, ἀρεστus.

Nettigkeit, die, —, ἡ καθα-
ρειότης· ἡ κομψότης, εὐκομψία· ἡ
ἀρεστότης.

netto πρὸ καθαρός, καθαροδαρής
[καθαρισμένος].

Netto betrag, der, τὸ καθαρὸν
ποσόν.

Netto gewicht, das, τὸ κα-
θαροδαρές ζύγιον.

Netto preis, der, ἡ καθαρά
τιμή.

Netz, das, -es, πλ -e, τὸ δι-
κτυον.

netz ähnl ch ἢ -artig δι-
κτυοειδής.

Netz bruch, der, ἡ ἐπιπλοκήλη
netzen μὴ ὑγραίνω, διαβρέχω
[μουσκεύω].

Netz flügl er, der, -s, πλ —,
τὸ νευρόπτερον ἔντομον.

netz förmig δικτυοειδής.

Netz haut, die, τὸ ἐπίπλουον· ἡ
δικτυοειδής μεμβράνη.

Netz steller, der, -s, πλ —,
ὁ δικτυεύς, δικτυοδύλος.

Netz stricker, der, ὁ δικτυο-
πλόκος.

neu, νέος· καινός, καινούργιος,
νεουργής [καινούργιος]. was giebt
es -es? τί νέον; τί νεώτερον; die
-eren Sprachen αἱ νεώτεραι γλώσ-
σαι. die -ere Zeit αἱ νεώτεροι
γρόνοι. aufs -e ἐκ νέου. // —, ἐπρ
νεωστί, ἐσχάτως.

neu- (ἐν συνθέσει, νεο-, ἀρτι-,
καινο- [καινούργιο-]).

ne- angekommen νέλως [νεο-
φερμένος].

neubacken νεόπεπτος.

neubekehrt νεόφυτος, νεοφώ-
τιστος.

neuerdings ἐπρ νεωστί, προσ-
σχάτως.

Neuerer, der, -s, πλ —, ὁ
νεωτεριστής, νεωτεροποιός.

neuerlich ἐπρ νεωστί, ἀρτίως.

neuern ἀμὲν νεωτεροποι-
νοποιῶ, καινούργω.

Neuerung, die, —, πλ
καινοτομία, ὁ νεωτερισμός,
νοπούα.

Neuerungs sucht, die
τερισμός, τὸ καινόςπουδον.

neuerungssüchtig
μανία.

neuerworben νεόκτη-
τος, καινόςπουδος.

neugebaut νεόκτιστος.

neugeboren νεογενής,
νής.

neugemacht νεουργή-
νοουργός [καινούργιος].

Neugier, ἡ **Neugier**
—, ἡ περιεργία.

neugierig περιέργος,
ρίεργος.

Neu griech e, der, ὁ ν
Ἑλληγν, ὁ νῦν Ἑλληγν.

Neu griech in, die,
-nen, ἡ νεωτέρα Ἑλληνίς.

neugriechish Νεοελλ.
das N - e ἡ νεωτέρα Ἑ
γλώσσα.

Neuheit, die, —, πλ
νέον πρᾶγμα· ἡ καινότης.

Neuigkeit, die, —, πλ
τὸ νέον.

Neuigkeits jäger, ἡ
mer, der, ὁ φιλοπραγμ.

Neuigkeits krämer
ἡ φιλοπραγμονία, ἡ σπερμ.

Neujahr, das, τὸ ν
[ἡ ἀρχιχροιά, πρωτοχ.

glückliches —! αἰσιον
ἔτος!

Neujahrs abend, de
νέου ἔτους παραμονή.

Neujahrs geschenk
δῶρον τοῦ νέου ἔτους, ἡ

neulich πρόσφατος, ἀρτίως.

χρυσινός.// —, ἐπρὶ νεωστὶ ἀρτίως.

Neuling, der, -s, πλ -ε, ὁ νέος,
ὁ πρωτὸ πειρος, ὁ ἀρχάριος.

neumodisch καινότητος, νεο-
πρεπὶς, τοῦ νέου συμφυῶς.

Neu mond, der, ἡ νέα σελήνη,
ἡ νομηνία.

neun ἑννεα.

Neun **auge**, das, (ἰγθ) ὁ πετρο-
πόων, ναρκήχελος, [ἡ γαλειά].

Neune, die, —, πλ -n, ἡ ἐν-
νεα, τοῦ ἑννεα.

neunerlei ἑννεα εἰδῶν.

neun **fach** ἢ -fältig ἑννεα-
πλοῦς, ἑννεαπλάσιος.

neunhundert ἑννεακόσιοι.

neunjährig ἑνναετής, ἑνναετηρὸς.

neunmal ἐπρὶ ἑνάκις, ἑννακίς
[ἐννεα φορὰς].

neunmalig ἑνάκις ἐπαναληθεῖς.

neunmonatlich ἑννεαμηνίος.

neunsaitig ἑννεαχοῦδος.

neunsilbig ἑννεασύλλαβος.

neunstündig ἑννεαώριος, ἑννεα-
ώρων.

neuntägig ἑννεα ἡμερῶν, ἑννεα-
ήμερος.

neuntausend ἑννακισχιλιοὶ ἑννεα-
χιλιάδες.

neunte ἑνατος, der — des Mo-
nats ἡ ἑνάτη τοῦ μηνός.

neuntehalb ὀκτώ καὶ ἡμισυς.

Neuntel das, -s, πλ —, τὸ ἑ-
νατον.

neuntens ἐπρ (τὸ) ἑνατον.

neunzehn ἑννεακαίδεκα, δέκα
ἑννέα.

neunzehnte δέκατος ἑνατος.

neunzig ἐνενήκοντα [ἐνενήντα].

Neunziger, der, -s, πλ —, ὁ
ἐνενήκοντος.

Neunzigjährig ἐνενήκονταετής.

neunzigmal ἐπρ ἐνενήκοντάκις.

neunzigste ἐνενήκοστός.

neunzigstel, der, -s, πλ —,
τὸ ἐνενήκοστόν.

Neu silber, das, ὁ νεάργυρος.

Neu stadt, die, ἡ νέα πόλις.

neu testamentlich τῆς νέας
διαθήκης.

neutral οὐδέτερος.

neutralisieren μη ἐξουδετερωῖ.

Neutralisierung, die, —, ἡ
ἐξουδετερώσις.

Neutralität, die, —, ἡ οὐδε-
τερότης.

Neutrum, das, -s, πλ -tra, τὸ
οὐδέτερον.

neuvermählt νεόγαμος.

Neu **zeit**, die, ὁ νεώτερος χρόνος.

nicht ἐπρ δὲν μή οὐχί, ὅχι, er

hört — δὲν ἀκούει. hört — was

er sagt μή ἀκούετε τί λέγει. —

mehr ὅχι πλέον. — doch! ὅχι δὲ!

— wahr? δὲν ἔχει οὕτως [δὲν εἶνε

ἔτσι]; und — καὶ ὅχι, οὐχί δέ.

auch — ἡ — einmal οὐδέ, μηδέ,

οὔτε, οὔτε καὶν. aber — ἀλλ' ὅχι,

οὐχί δέ, durchaus — ἡ gar — οὐδα-

μῶς, οὐδόλως. ganz und gar —

οὐδὲ τὸ παράπαν. noch — ὅχι ἀ-

κόμη, οὐπω. warum — gar? ἀλλ'

ὅχι δὲ! — nur οὐ μόνον, ὅχι μόν-

ον. — nur — ὅχι μόνον δὲν. dass

— ἡ damit — ἵνα μή. damit —

etwa ἵνα μή τυχόν. wo — εἰ δέ

μή. εἰν ὅχι. mit — eu οὐδαμῶς.

κατ' οὐδένα τρόπον. zu — e machen

ἐξουθενῶ, ἐκμηδενῶ, ἐξαποδρεῶ.

nicht — (ἐν συνθέσει), ἀ-, μη,

οὐχί.

Nicht **achtung**, die, ἡ μή ἐκ-

τίμησις ἡ ὀλιγωρία ἡ παραμέλησις.

N **cht** **annahme**, die, ἡ μή

ἀποδοχή.

Nicht **beachtung**, die, —, ἡ

μή τιμησις ἡ ἀδελφία.

Nichte, die, —, πλ -n, ἡ ἀ-

νεψία.

Nicht **erfolg**, der, ἡ ἀποτυχία.

Nicht **erscheinung**, die, ἡ

μή ἐμφάνισις.

Nichthaltung, die, ἡ μὴ τήρησις, ἡ παράδοσις.

nichtig οὐδαμινός· κενός, μάταιος [τιποτένιος]. null und — άκυρος

Nichtigkeit, die, —, ἡ οὐδαμινότης, μηδαμινότης, οὐδένεια.

Nichtigkeits erklärung, die, ἡ άκυρώσις, κατάργησις.

nichts ἄντιν οὐδέν, μηδέν. — als οὐδέν άλλο ἢ, μόνον gar — οὐδέν οὐδαμῶς [ὅλος δι' ὅλου τίποτε]. um—und wieder — περί ὅνου σκέως. weiter — οὐδέν πλέον. — desto weniger οὐδέν ἦτον. mir — dir — άπλῶς καὶ δι' εὐθείας, άπροκαλύπτως [νέτα σκέτα]. (πρμ) oben fix unten — καλή μὲν ὄψις ἐν δὲ δεξιᾷ φρένες, θεωρεῖαν ἐπισκόπου καὶ καρδίαν μυλωνᾶ.

nichtsbedeutend ἀσήμαντος [τιποτένιος].

Nicht sein, das, ἡ άνυπαρξία.

Nichts nutz, der, ὁ οὐδαμινός, ὁ κηρὴν [τὸ χαμένο κορμ].

nichtsnützig άχρηστος, άνωφελής.

Nichts thuer, der, ὁ οὐδέν ποιῶν, ὁ άργός.

Nichts thuerer, die, —, ἡ —thun, das, ἡ άργία, φυγοπονία.

nichtswürdig οὐδενός άξιος, μηδαμινός [τιποτένιος].

Nichts würdigkeit, die, —, ἡ οὐθένεια, οὐδαμινότης.

Nicht teilnahme, die, ἡ άμεροξία.

Nicht wissen, das, ἡ άγνοία.

Nickel, das, —s, τὸ νικέλιο (μεταλλόν).

nicken άμὲν νεύω· κατανεύω. νουτάζω.

nie ἔπο οὐδέποτε, μηδέποτε.

nieder γθαμαλός, χαμηλός. (μτρ) ταπεινός, εὐτελής. —er Tisch χαμηλή τράπεζα. die —eren Klas-

sen αἱ κατώτεραι τάξεις. ἡ e μεγάλοι καὶ μικροί. // — mit dem Verräter κατ' ὁδοῦ!

nieder- (ἐν συνθέσει), κάτω

nieder-beugen μὴ κπτω (μτρ) γονατίζω.

Nieder beugung, die, τάκαμψις. (μτρ) ἡ γονάτι-

nieder-blicken άμὲν κάτω —blitzen μὴ κα

νοβολῶ. // —, άμὲν κατ' αστράπτων. —brechen*

Οραύω, καταρρηγνύω· καθαρρίπτω. —brennen* μ

καίω. // —, άμὲν κατακαίω· καυτοῦμαι· καταφῶ σμαι·

—bringen* μὴ κατακομῶ· κάτω. steh —bücken κα

—donnern μὴ καταβρογτά· ken μὴ καταπιέζω, κα

(μτ.) καταδαρύνω.

niedere (der, die, das) λός, ταπεινός.

nieder-fahren* μὴ κατελαύνων, άνατρέπω· κ

μενος. // —, άμὲν κατελαύν· φέρομαι. —fallen* άμὲν κα

γονατίζω. —fliegen* άμὲν πέτομαι, καθίπταμαι.

Nieder gang, der, ἡ κατάδυσσις, αἱ δυσμαί.

niedergedrückt κασιμένος· καταβεβλημένος.

Nieder gedrückt the βαρυθυμία, κατήφεια.

niedergeschlagen βλημένος· κατήρης, άθυμ· καρδισμένος]

Niedergeschlagen —, ἡ κατήφεια, άθυμία.

nieder-halten* μὴ τω· έμποδίζω τὴν άνύψω-

gen* άμὲν κατακρέμαμαι· κάτω. —hängen

ορεμα, χρεμα κατω. — **hauen*** ή κατακόπτει, κατασταράσσει κατασφάζει. — **hocken ή kauern** ενος όκλαζω, σφιμαζώ [κυλοισαζω]. — **kämpfern** μη καταβάλλω, κατανικώ. — **kniesen** άμς προσπίπτω εις τα γόνατα, γονατίζω. — **kommen*** άμς κατέρχομαι, καταβαίνω. mit einem Kinde — τέκνω παίδιον.

Nieder kunft, die, ό γέννησις, ό τοκετός. sie ist in dem Monat ihrer — εινε εις τον μηνά της.

Nieder lage, die, ή αποθήκη, τό ταμειευτήριον. ή ήττα [ό νικημός].

nieder-lassen* μη άφίνω κάτω καταδιβάω χατηλώνω **sich** — αποκαθίσταμαι, εγκαθίσταμαι.

Niederlassung, die, —, πλ -ου, ή αποκατάστασις, εγκατοίκησις. (μτφ) ή άποικία.

nieder-legen μη καταθέτω, άποθίτω. Geld — παρακαταθέτω ρήματα. **sich** — κατακλινόμεναι [πλαγιάζω]. — **liegen*** άμυ κατακειμαι — **machen** μη καταδιβάω (μτς) καταβάλλω κατασφάζω

metzeln μη κατασφάζω, χρεουργώ [πετοκόβω]. — **reissen*** μη κταίρω, καταρρίπτω, κατεδαφίζω.

Nieder reissung, die, —, πλ -ει, ή καθαίρεσις, κατεδάφισις.

nieder-reiten* μη καταπατώ ιππηλατών. — **rennen*** μη άνατρέπω τρέγων. — **schieszen*** μη κατακυροβολώ φονεύω διά βολής.

— άμς καθορμώ, καταφέρομαι.

Nieder schlag, der, τό ίζημα, κατακάθισμα.

nieder-schlagen μη κατακρούω, κτυπώ κάτω καταρρίπτω, κατακρημνίζω (μτφ) (κατα)πράυνω, μετριάζω άποθαρρύνω, εμδάλλω εις άθυμίαν. den Mut — κόπτω τό θάρρος. — **schmettern** μη κα-

ταρρίπτω γομα, κατατινάσσω. — **schreiben*** αναγράφω, γράφω επί γάρτου. — **senken** μη κατατιβάζω καταδυθίζω. **sich** — καταπίπτω, κατέρχομαι. — **setzen** μη άποθέτω, καταθίτω καθίζω, διαρίζω, καθιστώ. **sich** — καθίζομαι, καθίζω.

Nieder setzung, die, —, ή κατάθεσις, άπόθεσις. ή διαθήκη, ό διορισμός.

nieder-sinken* άμς συγκαθίζω [κοντοκαθίζω, κωλοκαθίζω]. καταπίπτω, καταέρχομαι καταδυθίζομαι, καταδύομαι. — **sitzen*** άμς κάθηται κάτω καθίζω. — **stampfen** μη καταπατώ, ποδοπατώ. — **stechen*** μη φονεύω διά μαχαίρας, μαχαιρώνω. — **steigen*** άμς καταβαίνω. — **stossen*** μη ώθώ κάτω άνατρέπω, καταβάλλω, φονεύω διά ξίφους. — **strecken** μη έταίνω, χαμαί, εξαπλώνω κατά γής. **sich** — εκτείνομαι κατά γής.

Nieder sturz, der, ή κατώπτωσις, άνατροπή.

nieder-sturzen μη κατακρημνίζω, // —, άμς καταπίπτω, καταρρίπτομαι, κατακλύομαι. — **tauchen** μη καταδύω, καταδυθίζω // —, άμς καταδύομαι.

niederträchtig άγενής, μικροπρεπής, άχρεός, άτιμος, έπονείδιστος.

Niederträchtigkeit, die, —, πλ -ει, ή άγένεια, μικροπρέπεια. ή αίσχροτης, άτιμία.

nieder-treten* μη καταπατώ.

Niederung, die, —, πλ -ει, τό χαμηλωμα τόπου, ό χαμηλός τόπος.

niederwärts έπρ προς τά κάτω [ισα κατω].

nieder-werfen* μη καταρρίπτω, ρίπτω χαμαί. **sich** — ρίπτομαι κάτω, πίπτω. — **ziehen*** μη καθιλω, σύρω κάτω.

niedlich κομψός, μικροῦς, μικρογράφος, μικρομελής, μικρός καὶ νόστιμος [μικροκατωμένος, ζαρκάσιος].

Niedlichkeit, die, —, πλ -en, ἡ κομψότης, μικρογραφία, ἡ χάρις [ἡ νοστιμάδα].

ni drig γθαμλός, χαμηλός. [μτφ] γαμάλιος, ταπεινοπρεπής, ἀγεννής, χαμερπής, ποταπός. — spielen παίζω διὰ μικρῶν πασῶν. — er Preis τιμὴ χαμηλή, εὐτελής. — e Gesinnung τὸ ταπεινὸν φρόνημα.

Niedrigkeit, die, —, ἡ χαμηλότης, ταπεινότης· ἡ ἀγένεια, μικροπρέπεια. — des Preises ἡ εὐτελεία τῆς τιμῆς.

niemals ἐπερ οὐδέποτε, μηδέποτε.

niemand -es, ἀντ' οὐδεὶς, μηδεὶς.

Niere, die, —, πλ -n, ὁ νεφρός [τὸ νεφρῖ].

Nieren braten, das, τὸ νεφρίαιον κρέας ὁπτόν.

Nieren entzündung, die, ἡ νεφρίτις.

Nieren gries, der, ἡ τῶν (νεφρῶν) ψαμμύσις.

nie enkrank νεφριτικός.

Nieren krankheit, die, τὸ νεφριτικὸν νόσημα· ἡ νεφρίτις.

Nieren stein, der, ὁ νεφρίτης (λίθος).

niesen ἀμὴ πτάρνυμαι [φταρμίζομαι].

Niesen, das, -s, ὁ πταρμός [τὸ πτάρνισμα].

Niess brauch, der, ἡ χρησιμότητα, ἐπικαρπία.

Nieswurz, die, —, (φτλ) ὁ ἐλλέβορος [ἡ σκάρφη].

Nied, das, -es, πλ -e, ὁ ἀκέφαλος ἡλίσκος, τὸ καρφάχιον [ἡ πρόκα].

Niete die, —, πλ -n, ὁ λευκός (ὁ ἀκερδής) κληρός.

nieten μὴ καθελᾶν ἡλίσκου [καρφῶναι].

Niet nagel, der, ἡ παρωνυχίς [ἡ παρα-]

niet-und nagelfe παγίς, παγιώτατος, ἀ-

Nihilismus, der, νισμός.

Ni ilist, der, -e, μηδενιστής.

Nil pferd, das, ὁ ἄ-

Nimbus, der, —, κεφαλὴν ἀκτινοειδῆς γλῆ. (μτφ) τὸ γόητρον.

nimmer (mehr) ἐν nun und nimmer μὴ οὔτε ὄναρ, οὔτε ὕπαρ.

Nimmersatt, der, ρεστος, ἀπληστος [ἀχ-

nippen ἀμὴ χεῖρα κατὰ μικρά [χοντορρο]

Nipp sachen, die, στολίδια.

nirgend(s) ἐπερ οὐ-

Nische, die, —, πλ -n, λωμά τοίχου, ὁ σηκό-

Niss, die, —, πλ -en, φθειρός, ἡ κονίς [ἡ κό-

nissig κονιδιώδης [κονιδίωδης].

nisten ἀμὴ νεοττεύω.

Nitrat, das, -es, τὸ νιτρικὸν ἄλας.

Nitrit, das, -es, τὸ νιτρώδες ἄλας.

Nitro glycerin, ὁ γλυκερίνη.

Nitrum, das, -s, ὁ πεδός ἐπιφάνεια, τὸ ἐπιπέδον. τὸ ὑδροσκόπι-

Niveau, das, -s, ὁ πεδός ἐπιφάνεια, τὸ ἐπιπέδον. τὸ ὑδροσκόπι-

nivellieren μὴ ὑψοροσταθμῶ, ἰσάζω, ἐξισο-

Nivellierung, die, ἡ ὑψιμέτρηση, χωροσ-

στάθμιση. ἡ ἐξίσωσις.

Nixe, die, —, πλ -n, ἡ νάις, ἡ νύμφη, [ἡ νεράϊδα].

nobel εὐγενής.

Noblesse, die, —, οἱ εὐπατρίδαι, εὐγενεῖς, ἡ ἀριστοκρατία [τὸ ἀρχοντολόγι].

noch ἔτι, εἰσέτι, ἀκόμη. οὕτως. — **dazu** προσέτι. — **nicht** οὐκ, ὄχι ἀκόμη. — **immer** — **jezt** ἔτι καὶ νῦν, καὶ τῶρα ἀκόμη. **weder heute—morgen** οὐτε σήμερον οὐτε αὔριον. — **einmal** so viel διπλάσιος.

nochmalig ἐπανειλημμένος.

nochmals ἔτι πάλιν, αὖθις [ἀκόμη ἄλλη μιὰ φορά].

Nomenklatur, die, —, πλ -en, ἡ ὀνοματολογία, ὀνοματογραφία.

nominal ὀνομαστικός.

Nominal wert, der, ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία.

Nominativ, der, -s, πλ -e, ἡ ὀνομαστικὴ (πτῶσις).

nominell ὀνομαστικός.

Nonne, die, —, πλ -n, ἡ νόννα, μοναχίστρια, μοναχή, καλόγρια.

Nonnen kloster, das, τὸ μοναστήριον καλόγραιων.

Nonnen leben, der, ὁ βίος καλόγραιων.

Nord ἢ **Norden**, der, -s, ὁ βορρᾶς.

nordisch βορείος, ἀρκτικός.

Nordländer, der, -s, πλ —, ὁ κάτοικος τοῦ βορρᾶ.

nördlich βορείος, ἀρκτικός, βορειοβορείος, ἀρκτικός.

Nordlicht, das, τὸ βορειονότιον.

Nord osten, der, τὰ βορειοανατολικά· ὁ βορειοανατολικὸς ἄνεμος, ὁ καικίας.

nordöstlich βορειοανατολικός.

Nordost wind, der, ὁ βορειοανατολικὸς ἄνεμος, ὁ καικίας.

Nord pol, der, ὁ βορείος πόλος.

Nord see, die, ἡ βορείος θάλασσα.

Nord seite, die, ἡ βορείος πλευρά.

Nord stern, der, ὁ πολικός ἀστήρ.

nordwärts ἔκρ πρὸς ἄρκτον, πρὸς βορρᾶν.

Nord west(en), der, τὰ βορειοδυτικά· ὁ βορειοδυτικὸς ἄνεμος, ὁ ἀργεστής.

nordwestlich βορειοδυτικός.

Nordwest wind, der, ὁ βορειοδυτικὸς ἄνεμος, ὁ ἀργεστής.

Nord wind, der, ὁ βορείος ἄνεμος, ὁ βορρᾶς [ὁ βορᾶς].

Norm, die, —, πλ -en, ὁ κανὼν, γνῶμων [ἡ στάσις].

normal κανονικός.

Normalzu stand, der, ἡ κανονικὴ κατάστασις.

Nota, die, —, πλ -s, ἡ σημείωσις, ὁ λογαριασμός.

Notabeln, die πλ, οἱ πρόκριτοι, οἱ ἑγκριτοί, οἱ προύχοντες, οἱ τὰ πρῶτα φέροντες.

Notabene, das, —, ἡ ὑπόμνησις, ὑπενθύμισις.

Notabilität, die, —, πλ -en, ἡ ἐπισιμότης.

Notar, der, -s, πλ -e, ὁ συμβολαιογράφος.

Notariat, das, -es, πλ -e, ἡ συμβολαιογραφία· τὸ συμβολαιογραφεῖον.

Notariats gebühren, die πλ, τὰ συμβολαιογραφικὰ ἐξοδα.

Notariats instrument, das, τὸ συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφο.

notariell συμβολαιογραφικός.

Note die, —, πλ -n, ἡ σημείωσις· τὸ σημεῖωμα, τὸ μουσικὸν σημεῖον, τὸ φωνόσημον τὸ φθογγόσημον [ἡ νότα]. **in -n setzen** μελογραφεῖν, μελοποιεῖν.

Noten buch, das, τὸ βιβλίον μουσικῆς.

Notenlinie, die, ἡ μουσικὴ γραμμὴ.

Notenschreiber, der, ὁ μουσικὸς ἀντιγραφεὺς, ὁ μουσικογράφος.

Notenstück, das, τὸ μουσικὸν τεμάχιον.

Notensystem, das, τὸ μουσικὸν διάγραμμα, ὁ μουσικὸς γραμμὴν

Not, die, —, ἡ ἀνάγκη ἡ χρεῖα, ἔνδεα· ἡ ἀπορία, στενοχωρία, ἀμηχανία, δυσχέρεια. aus — ἐξ ἀνάγκης, κατ' ἀνάγκην. ohne — ἀνευ ἀνάγκης. zur — ἢ im Falle der — ἐν ἀνάγκῃ es thut — εἶνε ἀνάγκῃ, εἶνε ἐπ' ἀνάγκῃ. in der äussersten — sein εἶμαι ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ. es hat keine — δὲν εἶνε ἀνάγκη οὐδεὶς κίνδυνος. — leiden πάσχω δεῖν, κακοπαθῶ, δεινοπαθῶ. mit genau — μετὰ μεγάλῃς δυσκολίας, μόλις καὶ μετὰ βίας. (πρμ) — bricht Eisen ἡ ἀνάγκη τὰ πάντα νικά. — kennt kein Gebot ἀνάγκη καὶ θεοὶ πείθονται, ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετὰθεσις γίνεται. — lehrt beten ἡ πένια τίχνας καταργάζεται. Freunde in der — gehen tausend auf ein Lot οἱ φίλοι ἐν ἀνάγκῃ εἶνε σπανιώτατοι.

Notanker, der, ἡ ἱερὰ ἀγκυρα, τὸ ὑστατον καταφύγιον.

Notarbeit, die, ἡ κατ' ἀνάγκην ἐργασία.

Notbehelf, der, τὸ ἐν ἀνάγκῃ μέσον, ἡ ἐσχάτη διέξοδος.

Notdurft, die, —, ἡ χρεῖα, ἀνάγκη ὁ ἀναγκαῖος πόρος.

notdürftig μόλις, ἐπαρκῆς, γλιτ-αχρὺς, ὀλιγοστός.

Notfall, der, ἡ περίπτωσις ἀνάγκης. für den — διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον. im -e ἐν ἀνάγκῃ. im äussersten -e ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ.

notgedrungen ἡναγκασμένος, κατηναγκασμένος. // —, ἐπρὶ ὧν ἀνάγκης, ἐξ ἀνάγκης, ἀναγκαστικῶς.

Not hülfe die, ἡ ἐν ἀνάγκῃ θεία.

notieren μὴ σημειῶναι.

Notifikation, die, — -en, ἡ γνωστοποίησις, ἐπιστολὴ λῶσις.

notifizieren μὴ δηλῶναι πρὸς, κοινοποιῶ.

Notion, die, —, πλ -en, ἰδέα, ἡ νοερά ἀντίληψις.

Notiz, die, —, πλ -en, ἡ μείωσις. von etwas — μὴ λαμβάνω σημειώσων τινας.

Notiz buch, das, τὸ σημειωτάριον.

nötig ἀναγκαῖος. es ist — ἀνάγκη, πρέπει. das ist nicht — αὐτὸ δὲν εἶνε ἐπ' ἀνάγκῃ. es

durchaus — εἶνε ἀπόλυτος ἀνάγκη. ich habe Geld — ἔχω ἀνάγκην χρημάτων. das -e τὰ ἀκατὰ, τὰ χρειώδη.

nötigen μὴ ἀναγκάζω.

Nötigkeit, die, — ἡ ἀναγκαιότης.

Nötigung, die, —, ὁ ἀναγκασμός, ἡ καταναγκασίς.

Notjahr, das, ἡ δυσστηρία.

not leidend ἄπορος, ἐνδεής.

Notlüge, die, τὸ κατ' ἀνάγκην ψεῦδος.

Notnagel, der, (μτφ) τὸ ἀνάγκης καταφύγιον.

notorisch γνωστός, πασίγνωτος.

Not signal, das, τὸ σημεῖον κινδύνου.

Not stand, der, ἡ ἀνάγκη.

Not thür, die, ἡ θύρα ἐκτετατῆς ἀνάγκης.

Not wehr, die, ἡ ἀμυνα.

notwendig ἀναγκαῖος, ἀναγκαιός.

Notwendigkeit, die, — -en, ἡ ἀνάγκη, ἀναγκαιότης.

Not werk, das, τὸ καταναγκαστικὸν ἔργον.

Notzeichen, das, τὸ σημεῖον κινδύνου.

Notzucht, die, ὁ βιασμός γυναικός.

Novelle, die, —, πλ -n, τὸ μικρὸν μυθιστόρημα. τὰ διήγημα.

Novellist, der, -en, πλ -en, ὁ διηγηματογράφος.

November, der, -s, ὁ Νοέμβριος.

Novität, die, —, πλ -en, τὸ νεοφανές βιβλίον.

Novize, der, -n, πλ -n, ὁ δόκιμος μοναχός.

Novize, die, —, πλ -n, ἡ δόκιμος μοναχή.

Nu, das, —, ἡ στιγμή. in einem — ἐν βίπῃ ὀφθαλμοῦ [ἀψε σῆσε].

nüancieren ἀμὲν ἀποχρᾶινω.

Nüancierung, die, —, πλ -en, ἡ ἀπόχρωσις.

nüchtern νῆστις, ἄσιτος, νηστευτής, νηφάλιος, ἀμέθυστος. (μτφ) συνετός, ἐξέφρων, γνωσιτικός. ἀηδής, ἀνυδίσκος, ἀνυδρὸς [σαχλός].

-er Magen γαστήρ ἄσιτος. -es Leben βίος ἐγκρατής, λιτός.

Nüchternheit, die, —, ἡ νηστεία ἡ ἀναστροφή. ἡ νηφαλιότης, ἀμέθυσις. (μτφ) ἡ ἐξαφροσύνη, ἐγκράτεια ἡ λιτότης. ἡ ἀηδία, ἀνυσότης [ἡ ἀνυστία].

Nücke, die, —, πλ -n, ἡ ἰδιοτροπία, κακοτροπία.

Nudel, die, —, πλ -n, ὁ πολτός, ἡ μαγιά [ὁ φιδέας]. τὰ λεπτά μακαρόνια.

nudeln μὴ τρέφω διὰ πολυῶν γαστρίων πιαίνω, παχύνω.

Null, die, —, πλ -en, τὸ μηδέν, οὐδέν, μηδενικόν.

null und nichtig ἄκυρος.

Numerale, das, -s, πλ -lia, τὸ ἀριθμητικὸν ὄνομα.

Numeration, die, —, πλ -en, ἡ ἀρίθμησης.

numerieren μὴ ἀριθμῶ, ἀριθμολογῶ.

numerisch δι' ἀριθμῶν ὡριζόμενος, ἀριθμητικός.

Numismatik, die, —, ἡ νομισματική, νομισματολογία.

Numismatiker, der, -s, πλ —, ὁ νομισματολόγος, νομισματικός.

numismatisch νομισματικός.

Nummer, die, —, πλ -n, ὁ ἀριθμός.

nun ἐπὶ νῦν, τώρα. νῦν δὲ, τώρα δά. λοιπόν, καὶ λοιπόν. von — ἀπὸ τοῦδε [ἀπὸ 'δῶ κ' ὑποερα]. —

und nimmermehr οὐδέποτε es ist — einmal so εἶνε οὕτως ἢ ἄλλως πλέον [εἶνε πλέον ποῦ εἶνε].

nunmehr ἐπὶ τώρα πλέον.

nunmehr παρὼν, τωρινός.

Nuntiatur, die, —, πλ -en, ἡ πρεσβεία τοῦ πάπα, ἡ ἐξαρχία.

Nuntius, der, —, πλ -ien, ὁ πρεσβευτὴς τοῦ πάπα, ὁ ἐξαρχός.

nur ἐπὶ μόνον. ἀλλά, ὅμως, δηποτε, καὶ ἂν. nicht — sondern auch οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ. wenn — ἀρκεῖ μόνον. — Mut! θάρρος μόνον! — weiter! ἀλλὰ προώρει! höre — ἀλλ' ἄκουε, sieh —!

ἀλλά βλέπε. wer — ὅστις δηποτε. was — ὁ τι δηποτε, ὁ τι καὶ ἂν.

Nuss, die, —, πλ Nüsse, τὸ κάρυον [τὸ καρύδι] (Wallnuss) τὸ λεπτοκάρυον [τὸ σουντοῦσι] (Haselnuss). eine taube — κάρυον κοῦφον [κοῦφον καρύδι]. (μτφ) das ist eine harle — αὐτὸ εἶνε δύσκολον ἔργον [αὐτὸ ἔχει δόντια].

Nussbaum, der, ἡ καρύα [ἡ καρυδιά].

Nussacker ἡ -häher, der, (π) ὁ καρυοκατάκτης.

Nuss knacker, der, ὁ καρυοκατάκτης ἐργαλεῖον.

Nuss öl, das, τὸ καρύϊνον ἔλαιον [τὸ καρυδιᾶδον].

Nuss schale, die, τὸ κέλυφος καρύου, τὸ καρυδοφυλλον.

Nuss strauch, ἡ λεπτοκαρύα [ἢ φουντουριά].

Nüster, die, —, πλ -n, ὁ βώ-θων [τὸ βουθοῦν]. ὁ μυκτῆρ (ἔππου)

Nutz, des, -es, τὸ ὄφελος.

nutz, ὠφέλιμος. das, ist zu nichts — τοῦτο εἰς οὐδὲν ὠφελεῖ. sich etwas zu -e machen ἐπωφελοῦμαι τι.

Nutzanwendung, die, ἡ χρησι-οις, χρησιμοποίησις· τὸ ἐπιμύθιον.

nutzbar ὠφέλιμος, χρήσιμος· ἐπωφελής. — machen χρησιμοποιοῦ.

Nutzbarkeit, die, —, ἡ χρησιμότης· ἡ ὠφελιμότης.

Nutzen, der, -s, ἡ ὠφέλεια. τὸ ὄφελος [τὸ διάφορον]. mit — συμφερόντως, ἐπωφελῶς.

nutzen ἢ **nützen** μὴ ἐπωφελοῦμαι, μεταχειρίζομαι. || —, ἀμὲν ὠφελῶ εἶμαι ὠφέλιμος, χρησιμεύω. wozu nutzt das? τί τὸ ὄφελος; εἰς τί ὠφελεῖ τοῦτο;

Nutz garten, πόρος κήπος.

Nutz holz, das ξυλεία.

nützlich ὠφέλιμος.

Nützlichkeit σιμότης, ἡ ὠφελιμότης.

nutzlos ἀνωφε-
λὸς· ἀχρησίμος· ἀλυστος.

Nutzlosigkeit νωφέλεια, ἀχρηστία.

Nutz niesser, ὁ ἐπικαρπούμενος.

Nutzniessung πικαρπία, χρησιμότης.

Nutz pflanze, μόν (τὸ καρποφόρον).

Nutzung, die, κάρπωσις, ἡ ἐπικαρπία.

Nutzungsan s ἐκτίμησις· εἰσοδήμα.

Nymphe, die, νύμφη [νεράιδα].

0

O! ἐφ' ὧ! — weh! αἶ! αἶ!
ἄχ! πῶ πῶ!

Oase, die, —, πλ -en, ἡ ὄασις.

ob σὺν εἶν, ἄν. wer weiss — es wahr ist τίς οἶδεν ἄν ἀληθεύῃ. als — ὡς εἰάν, ὥσει. — nicht μὴ πως. —, πρὸ (μετὰ ὅσ) ἐνεκα· ἐπὶ, διὰ. ὑπέρ, ὑπεράνω.

Ob acht, die, ἡ προσοχή· ἡ ἐπιμέλεια, φροντίς. etwas in — nehmen ἐπιμελοῦμαι τινος, περιποιῶμαι τι.

obbemeldet, **obbenannt**, **obbesagt** προειρημένος.

Ob dach, das, τὸ ἄσυλον.

obdachlos ἄστος.

Ob dachlosig ἄστεγος κατάστασις.

Obduktion, d ἡ νεκροψία.

oben ἐπρ ἄνω, ἐπ' ἄνω. nach — πρὸς ἄνω.

ter — ἀνωτέρω πρὸς ἄνω.

— ζῆται ἐν τοῖς ἐμ-
νωτέρω.

oben an ἐπρ ἄνω.

[πρῶτα πρῶτα].

obenaufl ἐπρ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας [ἐπάνω ἄνω].

obendrein ἐπρ προσίτι, ἐπέκλινα, παρεπάνω.

obenhin ἐπρ ἐπιπολαίω [ἐξώπει α].

ober ἴδε obere.

ober- (ἐν συνθέσει), ἀρχι-, πρωτο-, ἄνω, ἀνώτερος.

Oberappellationsgericht, das, ὁ Ἄρειος πάγος.

Oberappellationsgerichts-rat, der, ἡ ἀρεοπαγίτης.

Ober arm, der, ὁ ἄνω βραχίον.

Ober arzt, der, ὁ ἀρχίατρος.

Oberaufseher, der, ὁ γενικός ἐπιθεωρητής.

Oberaufsicht, die, ἡ γενική [πιστάσ'α].

Ober bau, der, ἡ ἄνω οἰκοδομή.

Ober befehl, der, ἡ ἀρχηγία.

Oberberg amt, das, -es, ἡ γενική διεύθυνσις τῶν μεταλλείων.

Oberbett, das, τὸ ἐπὶ στρωμα. ἐραπλῆμα [τὸ πᾶπλωμα].

Oberbibliothekar, der, ὁ ἑσπέρως βιβλιοθήκης.

obere, (der, die, das) ὑπέρτερος, ἀνώτερος ὑπερκείμενος, die

-ste Gewalt ἡ ἀνωτάτη ἀρχή, der

-ste Stock τὸ ἀνωτάτον πάτωμα.

der -ste Gerichtshof τὸ ἀνωτάτον δικαστήριον, das Unterste zu

oberst kehren τρέπω ἄνω κάτω [ἐνωκατίζω].

Obere, der, -n, πλ -n, ὁ προϋστάμενος ὁ ἡγούμενος.

Oberfeldherr, der, ὁ ἀρχιστρατήγος.

Oberfläche, die, ἡ ἐπιφάνεια.

oberflächlich ἐπιπόλαιος [ῥωπῆτος] // —, ἐπρ ἐπιπολαίως.

Oberflächlichkeit, die, —, ἐπιπολαιότης.

Oberfürst, der, ὁ βασίλειος.

Obergericht, das, τὸ ἀνώτερον δικαστήριον.

Obergeschois, das, τὸ ἀνώγαον, τὸ ἄνω πάτωμα.

Obergewalt, die, ἡ ἀνωτάτη ἀρχή.

oberhalb προ(μετὰ γ' ε' ν.) ἀνωθεν, ὑπεράνω.

Oberhand, die, ὁ κερπός (τῆς χειρός) [τὸ κτένι]. (μπα) ἡ ὑπερυχμή, ὑπερτερία.

Oberhaupt, das, (μπα) ὁ ἀρχηγός.

Oberhaus, das, τὸ ἀνώγειον, ἡ γερούσ'α, ἡ ἄνω βουλή.

Oberhaut, die, ἡ ἐπιδερμίς.

Oberhemd, das, τὸ ὑποκάπριον τῆς κόλλας.

Oberherr, der, ὁ κυρίαρχος, ἐπικυρίαρχος.

oberherrlich κυριαρχικός.

Oberherrlichkeit, ἡ -herrschaft, die, ἡ ἐπικυρίαρχία.

Oberhof, der, τὸ ἀνώτερον τμήμα δικαστηρίου.

Oberhofgericht, das, τὸ ἀνώτερον δικαστήριον.

Oberhofmarschall, der, ὁ μέγας αὐλάρχης.

Oberhofmeister, der, ὁ ἀρχιτροβίλιος.

Oberhoheit, die, ἡ ἐπικυρίαρχία.

Oberkellner, der, ὁ πρῶτος ὑπηρέτης (ξενοδοχείου), ὁ ἀρχιξενόκομος.

Oberkleid, das, τὸ ἐνδύμα, ὁ ἐπενδύτης, τὸ ἐπανωφόριον.

Oberkoch, der, ὁ ἀρχιμάγειρος, πρωτομάγειρος.

Oberkommando, das, ἡ (γενε) ἡ ἀρχηγία.

Oberkopf, der, τὰ ἄνω τῆς κεφαλῆς.

Oberkörper, der, τὸ ἄνω μέρος τοῦ σώματος.

Ober land, das, ἡ ἄνω γῶρα.
Oberlehns herr, der, ὁ ἐπι-
 τυράρχης.

Ober lehrer, der, ὁ καθηγητής
 ὑμνασίου ὁ ἀρχιδιόσκalos.

Ober leib, der, ὁ ἄνω κορμός
 τοῦ σώματος ἡ πρότομη.

Ober lieutenant, der, ὁ ὑπο-
 λοχαγός.

Ober meister, der, ὁ συντε-
 ληνάρχης, πρωτομαγίστωρ.

Ober pfarrer, der, ὁ πρῶτος
 ἱερεὺς ὁ πρωθιερεὺς.

Oberpost amt, das, ἡ γενικὴ
 διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων.

Oberpost direk. or, der, ὁ
 γενικός διεθυντής τῶν ταχυδρο-
 μείων.

Ober priestst, der, ὁ ἱεράρ-
 χης ὁ πρωτοῖερεὺς [πρωτόπαπ-
 πας].

Oberrechnungs kammer,
 d e, τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον.

Ober richter, der, ὁ ἀνώτερος
 δικαστής.

Ober rock, der, τὸ ἐπανωφόριον.

Ober schenkel, der, ὁ μηρός.

Oberschul rat, der, ὁ γενικός
 ἑρμῆς τῶν σχολείων.

oberst ἀνώτατος ὑπέρτατος,
 zu — ἐν ταῖς πρώταις ἴδε obere.

Oberst, der, -en, πλ -en, ὁ
 συνταγματάρχης.

Ober stadt, die, ἡ ἄνω πόλις.

Oberst lieutenant, der, ὁ
 ἀντισυνταγματάρχης.

Ober stock, der, τὸ ἄνω πά-
 τωμα, τὸ ἀνώγειον.

Ober stübchen, das, (μτφ) τὸ
 κρανίον. er ist im — nicht richtig
 τὸ κρανίον τοῦ δὲν ἔχει ὀγιῶς [δὲν
 τ' ἔχει σωτῆρα].

Oberst wachst meister, der,
 ὁ ταγματάρχης.

Ober tasse, die, τὸ φιάλιον
 [τὸ ἐλυτῆριον].

Ober teil, der, τὸ
oberwärts ἐπὶ π.
Ober welt, die, ἡ
 σμός.

obgleich σὺν εἰ
 μ' ὅλον ὅτι, καίπερ [αὖτε].

Ob hut, die, ἡ π.
 πιστάσια, προστασία.

obig ἄνω εἰρημένο
 μένος.

Objekt, das, -es
 ἀντικείμενον.

objektiv ἀντικείμενον.

Objektivität, die
 κειμενικότης.

Oblate, die, —, π.
 μαντρίε [τὸ βουλλίνι,
 τὸ λεπτόν πλακούτιον].

ob-liegen* ἀπὸ
 ἀσχολεῖσθαι (einer S.
 ||—, ἀπὸ & ἀπρὸ, ὅτι
 ob εἶνε ἔργον μου, καὶ
 die Pflichten die un-
 ἄτερ ἔχομεν νὰ ἐκπλη-

Obliegenheit, die
 -en, τὸ χρέος.

obligat ὑποχρεωτικός.

Obligation, die,
 τὸ χρεώγραφον, ἡ ὁμολογία.

obligatorisch ὁ
 ἀναγκαστικός.

oblong ἐπιμήκης [ἐπιμήκης].

Oblongum, das,
 τὸ ἐπιμήκης ὀρθογώνιον.

Ob mann, der, -en,
 ner, ὁ προῖσταμένος,
 ὁ διαιτητής.

Obrigkeit, die,
 αἱ ἀρχαί, ἡ ἀρχή, ἐξουσία.

obrigkeitlich δια-
 ἀρχων. -es Amt ἡ ἀρχή.

Obrist, der, -en,
 συνταγματάρχης.

obschon σὺν ἂν καὶ
 obscön ἄτεμος, αἰ.

Obscurnität. ὀψ., —, ἡ ἀπρεπεία, ἀσ/ημοσύνη.

Observanz, die, —, πλ. -en, τὸ καθιερωμένον ἔθος.

Observation, die, —, πλ. -en, ἡ παρατήρησις, σκόπησις.

Observatorium, das, -s, πλ. -rien, τὸ ἀστεροσκοπεῖον.

observieren ἀμὴ παρατηρῶ, κατασκοπεῶ.

Obsidian, der, -s, (ὄρυκτ.) ἡ ἰθυσίς.

ob-siegen ἀμὴ ἐνικῶ, ὑπερίσχω.

obskur σκοτεινός.

Obskurant, der, -en, πλ. -en, ὁ σωτοσβέστης, μισομαθής.

Obsku antismus, der, —, ἡ μισοφθία, μισογραμματία.

obsolet ἀπηρεχαιωμένος, πεπαλαιωμένος.

Obst, das, -es, τὰ ὄπωρμα· τὸ ὄπωρικόν.

Obst baum der, τὸ ὄπωροφύτον δένδρον.

Obstbrannt wein der, τὸ ὄπωρματιν οἶνόνπνευμα.

Obst ernte, die, ἡ συγκομιδὴ τῶν ὄπωρων, ὁ ὄπωρισμός.

Obst frau, die, ἡ ὄπωροπώλις.

Obst garten, der, ὁ ὄπωροφύτος κήπος, ὁ μηλὼν.

Obst händler, der, ὁ ὄπωροπώλης.

Obst händlerin, die, ἡ ὄπωροπώλις.

obstinat ἰσχυρογνώμων, σκληροτάχης.

Obstinatation, die, —, ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη.

Obst kammer, die, τὸ ὄπωροφυλάκιον.

Obst korb, der, τὸ καλάθιον ὄπωρων.

Obst kunde, die, ἡ ὄπωροπώλις.

Obst lese, die, ἡ συγκομιδὴ τῶν ὄπωρων, ὁ ὄπωρισμός.

Obst markt, der, ἡ ἀγορὰ (τῶν) ὄπωρικῶν.

Obst pflanzung, die, ἡ φυτεία ὄπωρίμων δένδρων.

obstreich πολυκαρπός, ἀφροπνὸν ὄπωρικόν.

Obstruktion, die, —, πλ. -en, ἡ δυσκοιλότης, ἐμφραξίς, παρακώλυσις, κωλύσιςεργία.

Obst wein, der, ὁ ὄπωριατός οἶνος, ὁ μηλίτης.

Obst zeit, die, ὁ καιρὸς τῶν ὄπωρων.

Obst zucht, die, ἡ καλλιέργεια τῶν ὄπωρων.

ob-walten ἀμὴ δεσπάζω, κυριαρχῶ, ἐπικρατῶ, ὑπάρχω, ὑφίσταμαι.

obwohl εἰ καί, ἀν καί.

Occident, der, -s, ἡ δύσις.

occidentalisch δυτικός, δυτικὸς.

Ocean, der, -ns, πλ. -e, ὁ ὠκεανός.

oceanisch ὠκεάνειος.

Ochs, der, -en, πλ. -en, ἡ

Ochse, der, -n πλ. -n, ὁ βοῦς [τὸ βῶδι].

junger — ὁ μόσχος, τὸ μόσχάριον (μτφ) da stehen die -en am Berge ἐνταῦθα δὴ τὸ

κωλύον [ἐδῶ σε θέλω].

ochsen ἀμὴ ἐργάζομαι ὡς σκύλας.

Ochsen auge, das, ὁ ἀφθαλμός βοός. (πτλ) τὸ βοῦφθαλμον. τὸ φασίεξ παραθυρον.

ochsenäugig βοῦφθαλμος, μεγαλόφθαλμος.

Ochsen fleisch, das, τὸ βόειον κρέας.

ochsenhaft βοῦδης.

Ochsen hirt, der, ὁ βουκόλος.

Ochsen kopf, der, τὸ βουκεφάλιον, βοῦκρανον.

ochsenköpfig βουνόφαλος.

ochsenmässig βοώδης.

Ochsen mist, der, ἡ βοεία κόπρος, τὸ βόλιτον, βύλδιτον [ἡ βουναία, σθουνά].

Ochsenstachel, der, τὸ κύκντρον [ὁ βουκέντρι].

Ochsen treiber, der, ὁ βοηλάτης.

Ochsen trift, die, ἡ -weide, die, ἡ βοσκή βοῶν, τὸ βουκόλιον.

Ochsen ziemer, der, τὸ βούνευρον, ἡ ταυρή.

Ochsen zunge, die, ἡ βοεία γλῶσσα. (φτλ) ὁ, ἡ βοόγλωσσος, ἡ ἔγχουσα [ἡ πουργάντζα].

ochsig βόειος, βοϊκός, βοώδης.

Ocker der, -s, ἡ ὠχρα, τὸ κιτρινόχρωμα.

Odaliske, die, —, πλ -n, ἡ ὠδίσσα χαρμενίου, ἡ θεραπευίς.

ōde ἔρημος.

Öde, die, —, πλ -n, ἡ ἔρημος.

Odem, der, -s, ἡ ἀναπνοή [τὰ χνότα].

oder, ὃνδ ἢ εἰ δὴ ἢ, ἄλλως.

Odeum, das, -s, πλ Odeen. τὸ ὠδεῖον.

Ofen, der, -s, πλ Öfen, ἡ ὑποκαύστρα κάμινος, ἡ θερμάστρα [ἡ καμινάδα]. ὁ κλίβανος [ὁ φοῦρνος].

ofenartig κομινώδης.

Ofen gabel, die, τὸ σκάλευθρον [τὸ συνδαυλιστήρι, σκαλιστήρι].

Ofen hocker, er, ὁ οἰκουρός.

Ofen krücke, die, τὸ σκάλευθρον [τὸ φουρνεξυλόν].

Ofen schirm, der, τὸ ἀλεξιπυρον.

Ofen thür, die, τὸ στόμα κλίβανου.

Ofen wischer, der, τὸ ἱγνόμακτρον [τὸ φουρνόπανον].

offen ἀνεωγμένος, ἀνοικτός. (μτφ) φανερός, ἀπροκάλυπτος· ἀνυπόκριτος, εἰλικρινής. auf -er Strasse

έν μέσῳ

πελαγο

Leib ἡ

έν ὅπα

γχευό

ἐκπρε

νερός.

σίφ κα

ἀναφαν

frei π

καλύπτ

σκέτα].

offer

πρόδηλ

mit -e

//—, ἔ

τόχηρ

offer

νεροπα

φανερ

ριώνου

Offe

-en, ἡ

Offe

της. (

offe

ρησια

ἐλευθέ

Offe

κρίνει

offe

φάνερ

Offe

τὸ πα

offe

öffe

//—,

Schre

Öff

μοσιό

Offe

προσ

Off

τὸ ὑπ

τουρ

Off

ὁ ὁρμόσιος λειτουργός· ὁ κατώτερος ὑπὸ ἀλλήλοις· ὁ ὑπαλληλίσκος.
offiziell ἐπίσημος.

Offizier, der, -s, πλ -e, ὁ ἀξιωματικός.

Offizin, die, —, πλ -en, τὸ ἐργαστήριον, τὸ φαρμακοποιεῖον, τὸ τυπογραφεῖον.

offizinell φαρμακευτικός, τυπογραφικός.

offiziös ἡμιεπίσημος.

öffnen πλ ἀνοίγω. **sich** — ἀνοίγεται.

Öffnung, die, —, πλ -en, ἡ διαδρομή· τὸ ἀνοιγμα· ἡ ὁπή, ἡ τοῦπα, ἡ κένωσις. keine — haben εἶμαι δυσκαλίσκος.

oft ἐπρ (συγκρ ὅfter, ὑπερ ὅftest) πολλάκις, συχνά, συχνάκις. sehr — πλειστάκις, συχνότατα. wie — ? ποσάκις; so — ὁσάκις; τοσάκις.

öfter συχνότερος· συχνός, ἐπαυξημένος.

öfters ἐπρ πολλάκις, συχνά.

öftest συχνότατος.

oftmalig συχνός.

oftmals ἐπρ πολλάκις, συχνάκις, συχνά.

Oheim, Ohm, der, -s, πλ -e, ὁ υἱός [ὁ θεός].

Ohm, der, -s, πλ -e, & —, die, —, πλ -e, (μέτρον ὕψους = αἰτμα 131, 409).

ohne πρὸ (μετὰ αἰτ, ἀνευ, χωρίς. — Geld ἀνευ χρημάτων. — mein Wissen ἐν ἀγνοίᾳ μου. // —, ἐπρ — dass ἢ — zu χωρίς νά. nicht — οὐχί γὰρ, ὅχι ἀσχημα.

ohnedies, ohnehin ἐπρ παρὰ τοῦτου.

ohngeachtet, ohngefähr, ohnlängst ἴδε ungeachtet, ungefahr, unlängst.

Ohnmacht, die, ἡ ἀδυναμία, ἀνενεμία. ἡ λιποθυμία, λιποθυμία [ἡ

λιποθυμία]. in — [fallen λιποθυμῶ.
ohnmächtig ἀσθενής, ἀδύνατος, λιποθυγός, λιποθυμός.

Ohr, uas, -s, πλ -en, τὸ οὖς [τὸ αὐτί]. (μετ) ἡ ἀκοή. die -en spitzen ἐποσθιάζω τὰ ὦτα [τεντώνω τ' αὐτιά]. hinter die -en schlagen παῖοι κατὰ κόρης [δίδω 'ς τ' αὐτιά]. über s — hauen παρακρούω, ἐξαπατῶ. einem das F. II über die -en ziehen περικόπτω καὶ λιποθυτοῦ τινά, ἐξάγω πάσαν δύνατην ὠφέλειαν ἀπὸ τινος. sich etwas hinter die -en schreiben γράφω τι ἐν τῇ μνήμῃ μου, ἔχω τι ἐνθύμιον. es hinter den -en haben ἔλχω ἐξουσίαν τὴν ἀλώπεκα [εἶμαι τετραπεσασμένος]. bis über die -en in Schulden stecken εἶμαι κατὰ χροῶς (μετ) ταuben -en predigen λέγω κωροίς, βοῶ ἐν τῇ ἐρήμῳ. es klingt mir noch in den -en ἐναυλόν μοι εἶναι εἰσέτι. mit eigenen -en hören ἀκοῶ ἰδίῳις ὡτιν, εἶμαι αὐτήκοος.

Öhr, das, -s, πλ -e, τὸ ὠτίον [τὸ αὐτιάκι, τὸ χεροῦλι]. ἡ ὁπή [τὸ μάτι].

Öhrchen, das, -s, πλ —, τὸ ὠτακίον [τὸ αὐτιάκι].

Ohren beichte, die, ἡ κατὰ μόνος ἐξομολόγησις.

Ohren bläser, der, ὁ ψιθυριστής, ὁ σπερμολόγος [ὁ ἀνακατωσούρης].

Ohren klingen, das, ὁ βόμβος τῶν ὠτων.

Ohren krankheit, die, τὸ ὠτικόν νόσημα, ἡ ὠτίτις.

Ohren sausen, das, ὁ βόμβος τῶν ὠτων.

Ohren schmalz, das, ἡ κυψέλη τῶν ὠτων, ὁ κυψελίτης ὅψος.

Ohren schmaus, der, (μετ) τὸ τραπὸν ἀκουστικόν, τὸ ἡδιστικόν ἀκούσμα.

Ohrenschmerz, der, ἡ ὠταλγία, ὁ πόνος τῶν ὠτῶν.

Ohrenzeuge, der, ὁ αὐτήγους μάρτυς.

Ohrfeige, die, ὁ κόλαφος [ἡ πάσσα, ὁ μπάτσος].

ohrfeigen μὴ κολαφίζω, κοσιζῶ [πατίζω].

Ohrgehänge, das, τὸ ἐνώτιον, τὸ ἐλλύδιον [τὸ σκολαρίκι].

Ohrläppchen, das, ὁ λοβός, τὸ λοβιον τοῦ ὠτός.

Ohrloch, das, ἡ ὀπή τοῦ ὠτός, ὁ ἀκουστικὸς πύλος.

Ohrlöffel, der, ἡ ὠτογλυφίς [τὸ ξεφτολιστήρι τῶν αὐτίκων].

Ohring, der, τὸ ἐνώτιον [τὸ σκολαρίκι].

Ohrwurm, der, ὁ σταφυλίνος, ὁ ὠτοσκώληξ [ἡ ψαλίδα].

Oka, die, —, πλ -s, ἡ ὀκά.

Ökonom, der, -en, πλ -en, ὁ οἰκονόμος, ὁ γεωπόνος, ἄγρονόμος.

Ökonomie, die, —, πλ -[e]n, ἡ οἰκονομία, ἡ ἀγρονομία, τὸ κτηνητροσεῖον, κτηνοστάσιον.

Ökonomik, die, —, ἡ οἰκονομολογία, οἰκονομική.

ökonomisch οἰκονομικός, ἀγρονομικός, γεωπονικός.

Oktant, der, -en, πλ -en, τὸ ὀγδοοκυκλον ἰεργαλεῖον.

Oktav, der, -s, πλ -e, ἡ -band, der, ἡ -format, das, τὸ ὀγδοον (τυπογραφικόν) σχῆμα.

Oktave, die, —, πλ -n, ἡ δέκα παρῶν, τὸ ὀκτατονον.

Oktober, der, -s, ὁ Ὀκτωβριος.

Oktodez, das, -es, πλ -e, τὸ δέκατον ὀγδοον σχῆμα (βιβλίου).

Okular, das, -s, πλ -e, ὁ προσφθάλμιος φακός.

Okulation, die, —, πλ -en, ὁ ἐνοσθαλμισμός.

okulieren μὴ ἐνοφθαλμίζω.

Okulist, der, -en, πλ ὀφθαλμιατρός.

Öl, das, -s, πλ -e, τὸ ἔλαιον [τὸ νερόλαδον]. in — ἔλαιογράφω. (μτφ) — in — giessen ἐγγίω τῷ πυρί, λαίον εἰς τὸ πῦρ.

Ölbaum, der, ἡ ἐλαία, τὸ ὀενδρον, wilder — ἡ ἀγρ.

Ölberg, der, ὁ ἐλαίων.

Ölbild, das, ἡ ἐλαιογραφία.

Oleander, der, -s, πλ ῥοδόδαρνον [ἡ παρυσόδων].

Oleaster, der, -s, πλ — γριέλαιος, ἀγριελεία.

ölen, vli ἐλαῖν [λαδῶναι].

Ölfarbe, die, τὸ ἐλαιοχρῆμα [ἡ λαδομπαγιά].

Ölfass, das, ὁ πῆλος ἐλαδοποιθαρών.

Ölflasche, die, ἡ ὀληπιτύς, [τὸ ῥόγι, ῥόγι].

Ölfleck, der, ὁ κηλὶς ἐλαιοχρῆματος.

Ölgefäß, das, τὸ ἐλαϊκόν, ἐλαιοσκεῖον [τὸ κων, λαδοκάνιστον].

Ölgemälde, das, ἡ ἐλαιογραφία.

Ölgötze, der, (μτφ) τὸ μα, τὸ ἀκίνητον εὐόλον.

Ölhefe, die, τὸ ἐλαϊκόν ἀμύργης [ἡ μούργα].

ölicht ἡ ὀλίγ ἐλαϊκώδης εἰδή, ἐλαϊκρός [λαδορός].

Olive, die, —, πλ -n, [ἡ ἔληά], mit Salz einge — n αἱ ἄλμυδες ἐλαίαι [ἡ ἐληαίς], in Salzlake einge — n αἱ κολυβάδες [ἡ κολυβάδες].

Olivebaum, der, τὸ ἐλαιοδένδρον.

Olivefarbe, die, τὸ ἐλαϊκόν.

Olivengarten, der, ὁ ἐλαιόκηπος.

Oliven hefe, die, τὸ λαϊότρο-
νον, ἡ ἀμύγη, [ἡ μούργα].

Oliven holz, das, τὸ ἐλάτινον
ξύλον.

Oliven öl, das, τὸ ἐλαϊον ἐλαίων,
τὸ ἐλαϊόεσθον.

Oliven pflanzung, die, ἡ ἐ-
λαιουσαία.

Öl kanne, die, τὸ ληκύθιον [τὸ
λαδοκάνανον].

Öl krug, der, τὸ ἐλαιοδόχον
σκεπυρίον [ἡ λαδοκάνάτα].

Öl lampe, die, ὁ λύχνος (ἐλαίου).

Öl malerei, die, ἡ ἐλαιογραφία.

Öl mühle, die, ὁ ἐλαϊομύλος.
τὸ ἐλαιοτριβεῖον [τὸ ληοτριβεῖ].

Öl müller, der, ὁ ἐλαιουργός
[ὁ λιωτριβιδιάρης].

Öl pflanze, die, ἡ ἐλαίς, τὸ ἐ-
λαιώδες φυτόν.

Öl presse, die τὸ ἐλαιομάγγα-
νον τὸ ἐλαιοτριβεῖον.

Öl reich ἐέλαιος, πολυέλαιος.

Ölung, die, —, πλ -en, ἡ ἐ-
λαιώσις, ἡ δι' ἐλαίου ἀλειψίς letzte
— τὸ εὐέλαιον.

Öl zweig, der, ὁ κλάδος ἐλαίας.

Omelette, die, —, πλ -n, τὸ
σπαγγάτον, [τὸ σπαγγάτο].

Omen, das, -s, πλ Omina, ὁ
ἀνέστος.

ominös ἀκάσιος.

Omnibus, der, —, πλ -se, τὸ
λεωφορεῖον.

omnipotent παντοδύναμος.

Omnipotenz, die, —, ἡ παν-
τοδυναμία.

Onanie, die, —, ὁ αὐνανισμός,
ἡ μαλακία.

onanieren ἀμὴ μαλακίζομαι,
δύωμαι αὐτόν, αὐνανίζομαι.

Onanist, der, -en, πλ -en, ὁ
μαλακιστής.

Onkel, der, -s, πλ — ὁ θετός [θετός]

onomatopoetisch ὀνοματο-
ποιητικός.

Onomatopöie, die, —, ἡ ὀνο-
ματοποιία.

Opal, der, -s, πλ -e, ὁ ὀπάλ-
λιος (λίθος).

Oper, die, —, πλ -n, τὸ μελό-
δραμα, τὸ μουσικὸν δράμα.

Operation, die, —, πλ -en,
ὁ τρόπος ἐνεργείας, ἡ μεθοδεία. ἡ
(χειρουργικὴ) ἐγγείρησις. ἡ στρα-
τιωτικὴ κίνησις· τὸ στρατηγήμα.

operieren μὴ & αὐτὴ ἐνεργῶ,
προβαίνω, μεθοδεύω. ἐπιχειρῶ στρα-
τηγικᾶς κινήσεις. sich — lassen
δοξασταί ἐγγείρησιν.

Opern dichter, der, ὁ ποιη-
τὴς μελοδραμάτων.

Opern glas, das, ἡ -gucker,
der, ἡ διόπτρα τοῦ θεάτρου.

Opern haus, das, τὸ θέατρον
μελοδραμάτων.

Opern sänger, der, ὁ χοιδός
μελοδραμάτων.

Opern sängerin die, ἡ χοι-
δός μελοδραμάτων.

Opern text, der, τὸ κείμενον
μελοδράματος.

Opfer, das, -s, πλ —, ἡ θυ-
σία· τὸ θύμα. zum — bringen
θυσιάζω. ein — werden γίνομαι
θύμα.

Opfer altar, der, τὸ θυσιαστή-
ριον, ὁ βωμός.

Opferer, der, -s, πλ —, ὁ θύ-
της, θυσιαστής.

Opfer fest, das, ἡ ἱερὰ θυσία,
τὰ ἱερά.

Opfer gefäss, das, τὸ ἱερὸν
σκεῦος.

Opfer lamm, das, τὸ σφάγιον,
θύμα.

Opfer messer, das, ἡ θυτικὴ
μάχαιρα, ἡ σφαγίς.

opfern μὴ θύω· θυσιάζω. sich
— θυσιάζομαι.

Opfer priester, der, ὁ ἱερο-
θύτης, ἱεραργός.

Opfer schale, die, ἡ πρὸς θυσίαν φιάλη.

Opfertier, das, τὸ σφάγιον, τὸ ὕμα.

Opfer tod, der, ἡ αὐτοθυσία, ὁ ἐκούσιος θάνατος.

Opferung, die, —, πλ -en, ἡ θυσία, ὁ σφαγιασμός, ἡ θυσίασις.
opferwillig πρόθυμος εἰς θυσίας.

Opferwilligkeit, die, —, ἡ προθυμία εἰς θυσίας.

Opium, das, -s, τὸ μηκωνίον, ὀπιον.

opiumhaltig μηκωνιώδης.

Opponent, der, -en, πλ -en, ὁ ἀνταγωνιστής, ἀντίπαλος.

opponieren ἀμὶ ἐναντιοῦμαι, ἀντιτάσσεσθαι.

opportun ἐπίκαιρος, κατάλληλος.

Opportunität, die, —, τὸ ἐπίκαιρον, ἡ εὐκαιρία, καιριότης.

Opposition, die, —, πλ -en, ἡ ἐναντίωσις, ἡ ἀντιπολίτευσις.

oppositionell ἀντιπολιτευόμενος.

Oppositions partei, die, τὸ κόμμα τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Optativ, der, -s, (γρμ) ἡ εὐπτεκί.

Optik, die, —, ἡ ὀπτική.

Optiker, der, -s, πλ —, ὀπτικός, ὁ διοπτροποιός.

Optimismus, der, —, ἡ ἀριστοδοξία, αἰσιοδοξία.

Optimist, der, -en, πλ -en, ὁ αἰσιοδόξος, ἀριστοδόξος, αἰσιόφρων.

optimistisch αἰσιοδόξος, αἰσιόφρων, ἀριστοδόξος.

optisch ὀπτικός.

opulent εὐπορος, εὐκατάστατος.

Orakel, das, -s, πλ —, τὸ μαντεῖον, ὁ χρησμός.

orakel haft ἢ -mässig ὁμοίως χρησμοῦ, αἰνιγματώδης.

Orakel priester, der,

Orakel spruch, der, σμῆξ, ἡ μαντεία.

Orange, die, —, πορτοκαλίον.

orangefarben μ πορτοκαλοειδούς.

Orangen baum, der, τοκαλῆς.

Orangerie, die, —, τὸ φυτώριον πορτοκαλῶν, ὁ πορτοκαλεῖον.

Orang-Utang, der, -s, ὁ σάτυρος πίθηκος, γουτάγγος.

oratorisch ῥητορικόν.

Oratorium, das, -s, τὸ θρησκευτικὸν μελόδρον.

Orchester, das, -s, ὀρχήστρα.

Ordalien, die (οὐδὲν κριεῖα).

Orden, der, -s, πλ τὸ παράσημον.

Ordens bruder, der, ἀδελφός τάγματος.

Ordens gesellschaft, ἑταιρεία μοναχῶν, τὸ τάγμα.

Ordens gned, das, τάγματος.

Ordens ritter, der, τάγματος.

Ordens zeichen, das, βολὴν τάγματος.

ordentlich τακτικός, σπουδαῖος, δαινός [σωστῶς].

-er Professor τακτικός, ὡς πρὸς τακτικῶς, κανονικῶς, ἐξαρχούντως, κατὰ τὰ γεμᾶτα].

Ordinalia, die πλ, τακτικά (ὀνόματα).

ordinär κοινός, ἀγαθός [πρόστυχος].

Ordinarius, der,

-τιον, ὁ τακτικός καθηγητής (πανεπιστημίου). ὁ διδάσκαλος τῆς τάξεως.

Ordination, die, —, πλ -ει, ἡ χειροτονία, χειροτονία.

ordinieren μὴ χειροτονῶ.

ordnen μὴ διευθετῶ, τακτοποιῶ.

Ordner, der, -s, πλ —, ὁ διευθετητής, τακτοποιητής.

Ordnung, die, —, πλ -ει, ἡ τάξις. nach der — κατὰ τάξιν. aus der — bringen διαταράσσω.

Ordnungs liebe, die, ἡ εὐταξία, φιλοκαλία.

ordnungslos ἀτακτος, ἀκατάστατος.

ordnungsmässig τακτικός.

Ordonnaz, die, —, πλ -ει, ὁ διαγγελεύς, διαγγελεύς· ὁ ὑπηρετὴς στρατιώτης.

Ordonnanz officier, der, ὁ διαγγελεύς.

Organ, das, -s, πλ -ει, τὸ ὄργανον.

Organisation, die, —, πλ -ει, ἡ διοργάνωσις.

organisch ὀργανικός, ἐν ὄργανοις.

organisieren μὴ διοργανῶ.

Organisierung, die, —, πλ -ει, ἡ διοργάνωσις.

Organismus, der, —, πλ -ει, ὁ ὀργανισμός.

Organist, der, -en, πλ -ει, ὁ ὀργανοποιός. ὁ ὀργανοκρούστης.

Orgel, die, —, πλ -η, τὸ (ἐκκλησιαστικόν) πολυσύριγγον ὄργανον.

Orgelbauer, der, ὁ ὀργανοκρούστης [ὁ ὀργανῆς].

orgeln ἀμὲν παίζω τὸ συριγγόργανον, ὀργανοκρούστω.

Orgelspiel, das, ἡ ὀργανοκρουσία.

Orgelspieler, der, ὁ ὀργανοκρούστης.

Orient, der, -es, ἡ ἀνατολή.

Orientale, der, -n, πλ -η, ὁ Ἀνατολίτης· ὁ Ἀνατολίτης.

orientalisch ἀνατολικός, ἀσιανός [ἀνατολίτικος]. -e Frage τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα.

Orientalist, der, -en, πλ -ει, ὁ φιλόλογος τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν, ὁ ἀσιανολόγος.

sich orientieren ἐξετάζω ποῦ εὐρίσκομαι· ἐξακριβοῦμαι.

Original, das, -s, πλ -ει, τὸ πρωτότυπον, ἀρχέτυπον. ὁ ἀλλόκοτος ἄνθρωπος.

Originalausgabe, die, ἡ πρωτότυπος ἐκδόσις.

Originalität, die, —, πλ -ει, ἡ πρωτοτυπία. ἡ ἰδιοτροπία, παραξενία.

originell πρωτοφανής. ἀλλόκοτος, παράξενος.

Orkan, der, -s, πλ -ει, ὁ τύφων, ἡ δίνη, ὁ ἐκνεφίας.

Orlogschiff, das, τὸ πολεμικὸν πλοῖον.

Ornament, das, -s, πλ -ει, τὸ κόσμημα.

Ornamentik, die, —, ἡ κοσμηματογραφία.

Ornamentist, der, -en, πλ -ει, ὁ κοσμηματογράφος.

Ort der, -es, πλ -ει & **Örter**, ὁ τόπος, ἡ θέσις. an allen -en, aller -en πανταχοῦ [παντοῦ]. an vielen -en πολλαχοῦ. an keinem -e οὐδαμοῦ [πουθενά]. am rechten -e ἐν τῷ οἰκίῳ τόπῳ· ἐπικαίρως, καιρῶς. höheren -s ἄνωθεν ἐξ ἀνωτέρας· ἀρχῆς, gehörigen -s ἐνθα προσήκει. es ist nicht hier an seinem -e δὲν εἶνε τοῦ παρόντος, fester — τόπος· ὁχυρός. an — und Stelle ἐπιτοπῶς.

Örtchen, das, -s, πλ —, ὁ μικρός τόπος, ὁ τοπίσκος.

orthodox ὀρθόδοξος· παλαιόδοξος.

Orthodoxie, die, —, ἡ ὀρθοδοξία· ἡ παλαιοδοξία.

Orthographie, die, —, ἡ ὀρθογραφία.

orthographieren μὴ ὀρθογραφῶ.

orthographisch ὀρθογραφικὸς.

örtlich τοπικὸς.

Örtlichkeit, die, —, πλ -en, ἡ τοπικότης· ὁ τόπος.

Ortolan, der, -s, πλ -e, (πτ) ἡ συκαλλίς, ὁ κριθολόβος [ἡ σιταροθήρα].

Ortsan gabe, die, ἡ δι' ὧσιν τοῦ τόπου.

Orts beschreibung, die, ἡ τοπογραφία.

Ortschaft, die, —, πλ -en, ὁ τόπος· ὁ κατοικημένος τόπος· τὸ χωρίον.

Oscillation, die, —, πλ -en, ἡ κράνδασις, ἡ ταλάντωσις.

oscillieren ἀμυ κραδαίνω, ταλαντεύω.

Öse, die, —, πλ -n, τὸ ὠτίον [τὸ αὐτιάκι]· ἡ ὀπή· ἡ λαβή.

Ost, der, ἡ **Osten**, der, -s, ἡ ἀνατολή, αἱ ἀνατολαί. aus -en ἐξ ἀνατολῶν. nach -en πρὸς ἀνατολάς.

Oster abend, der, ἡ παραμονὴ τοῦ πάσχα.

Oster ei, das, τὸ φῶν τοῦ πάσχα.

Osterfeier tag, der, ἡ ἑορτὴ τοῦ πάσχα.

Oster ferien, die πλ, αἱ ἑορταὶ τοῦ πάσχα.

Oster fest, das, ἡ ἑορτὴ τοῦ πάσχα.

österlich πασχαλινός· τοῦ πάσχα.

Oster monat der, ὁ Ἀπρίλιος.

Ostern, die πλ, τὸ πάσχα [λαμπρὴ].

Oster tag, der, ἡ ἡμέρᾱ πάσχα.

östlich ἀνατολικός.

Ost seite, die, ἡ ἀνατολική· πλειρά.

ostwärts ἐπὶ πρὸς ἀνατολήν.

Ost wind der, ὁ ἀπηνεὺς ἀνατολικὸς ἄνεμος.

Otter, die, —, πλ -n, ὄνα, ὁ ἔχτις [ἡ ὄχνητρα, ἡ ὄχνητρος] [ἡ βύδρα].

Ouverture, die, —, πλ -en, πρσανάκρουσμα.

oval ὠσειδής, ὠώδης, ὠσεύς, ὠσεύς.

Oxalat das, -es, πλ -en, τὸ ὀξαλικόν ἄλας.

oxalsauer (χμ) ὀξαλικός.

Oxal säure, die, (χμ) τὸ ὀξαλικόν ὀξύ.

Oxid, ἡ **Oxyd**, das, -e, (χμ) τὸ ὀξειδιον.

oxidieren μὴ ὀξειδῶ.

oxidiert ὀξειδωμένος.

Oxidierung, die, —, πλ -en, ἡ ὀξειδωσις.

Oxidul, das, -s, πλ -en, ὁποξειδιον.

Oxygen, das, -s, (χμ) τὸ ὀξυγόνο.

P

Paar, das, -s, πλ -e, τὸ ζεύγος [τὸ ζευγάρι]. δύο τινές [δύο τρεῖς]. ein — Stiefeln ζεύγος ὑποδημάτων. in ein — Worten ἐν

ὀλίγοις λέξεσιν [μὲ δύο λόγους] — Menschen ὀλίγοι τινές [δύο τρεῖς νομάται]. — ἀριθμὸς ἀριθμός. (μτφ) zu —

υον διακορπίζω. // —, ἐπρ κατά ζεύγη — oder unpaar μονά ή ζυγά; ζυγά ή άζυγα;

paaren μη συνδιάζω, συζευγνύω [ζευγαρώνω ταιριάζω]. **sich** —, συνδιαζομαι, συζευγνύομαι ζευγαρώνω, ταιριάζω].

paarweise ἐπρ κατά ζεύγη. ανά δύο, σύνδυο, [ζευγαρωτά].

Pacht, die, —, πλ -en, ή μίσθωσις [τό πάχτος] τό μίσθωμα, ό μισθός.

Pacht prief, der, τό ένοικιαστήριον, συμβόλαιον

pachten μη λαμβάνω επί μισθώ μισθώνω [παχτώνω, νοικιάζω].

Pächter, der, -s, πλ —, ό μισθωτής, ό ένοικιαστής.

Pacht geld, das, τό μίσθωμα [τό πάχτος].

Pacht gut, das, ή -hof, der, τό μισθωτόν κτήμα.

Pacht herr, der, ό εκμισθωτής, κτηματοδότης.

Pacht kontrakt, der, τό μισθωτόν συμβόλαιον.

Pachtung, die, —, πλ -en, μίσθωσις [τό νοικιασμα].

Pacht vertrag, der, ή συμβολή, συμβόλαιον.

pachtweise ἐπρ επί μισθώσει με τό ν. έκ].

Pacificat'ion, die, —, ή ειρήνισις, ειρηνοποίησις.

pacificziren μη ειρηνεύω, ειρηνεύω.

Pack, der, -es, πλ -e, & Pa- ke, τό δέρμα, ή δέσμη, δεσμός: ό σάκος [τό πανέτο]. mit Sack πα — μεθ' όλης τής αποσκευής.

Pack, das, -es, ό σύγκλυς όχημα, ό συσφετός [τό σκυολόγι].

Päckchen, das, -s, πλ —, ή πακέτις, ό μικρός σάκος [τό πακέτο].

packen μη συσκευάζω, συσκευάζω.

δειτώ [άμπαλάρω]: ένοικεύω, έμβάλλω. συγκαταλα θάνω, συλλαμβάνω [τακύνω]. **sich** — άπέρρω, άποσκευαρίζομαι, κρημνίζομαι [ξεκουμπίζομαι]. pack dich [fort] άπερρε, κρημνίσου [ξεκουμπίσου (άπ' εδώ)].

Packer, der, -s, πλ —, ό συσκευαστής [ό άμπαλαριστής].

Packerei, die, —, πλ -en, ή συσκευασία [τό άμπαλάρισμα].

Pack esel, das, ό σκευοφόρος (ό φορτηγός) όνος. (μτφ) τό παγγιον, ό κατάγελως.

Pack haus, das, ή -hof, der, ή αποθή ή τελωνείου.

Pack knecht, der, ό σκευοφόρος, ό βαστακτής [ό βαστάζος].

Pack meister, der, ό έπιστάτης σκευοποθήκης.

Pack nadel, die, ή σα σαρραφίς, σακκοράφη, ή χονδροδελόνη.

Pack papier, das, τό χονδρογράφον.

Pack pferd, das, ό φορτηγός (ό σκευοφόρος) έππος.

Pack sattel, der, ή άστράπη, τό σάγμα [τό σαμάρι].

Pack träger, der, ό σκευοφόρος, φορτοδαστάκτης [ό βαστάζος].

Pack wa en, der, ή σκευοφόρος άναξα.

paffen άμη κροτώ, κάμνω πάσ.

Paganismus, der, —, ή ειδωλολατρεία.

Page, der, -n, πλ -n, ό θαλαμηπόλος πατς, ό αύλοπαης.

paginieren μη σελιδοποιώ.

Pagode, die, —, πλ -n, τό ειδώλιον, τό ειδωλείον.

Pair, der, -s, πλ -[e]n, ό όμότιμος.

Pairie, ή **Pairschaft**, die, —, ή όμοτιμία.

Pairs kammer, die, ή βουλή των όμοτιμων.

Paket, das, -s, πλ -ε, τὸ δέμα [τὸ πακέτο].

Paketchen, das, -s, πλ —, τὸ δεμάτιον, ἡ δεσμός [τὸ πακετάκι].

Pakt, der, -es, πλ -ε, τὸ συμβόλαιον.

Paladin, der, -s πλ -ε, ὁ ἱππότης ὁ τυροδιώκτης.

Palast, der, -es, πλ Paläste, τὰ ἀνάκτορα τὸ μέγαρον [τὸ παλάτι].

Palladium, das, -s, τὸ παλλάδιον (ἄγαλμα καὶ μέταλλον).

Pallasch, der, -es, πλ -ε, ἡ σπάθη, ἡ ῥυμφαία [ἡ πάλλα].

Pallisade, die, —, πλ -n, τὸ σταύρωμα, ὁ φραγμὸς πασσάλων.

pallisadieren μὴ γαράσῃ, περισταύρω, φράσσει διὰ πασσάλων.

Pallisadierung, die, —, πλ -en, ἡ γαράσποινα, γαράσκωσις.

Pallium, das, -s, τὸ ὠμοφόριον, ὠμοφόρον.

Palm baum, der, ὁ φοινίξ [ἡ χουρμαδιά].

Palme, die, —, πλ -n, ὁ φοινίξ [ἡ χουρμαδιά].

Palm frucht, die, ἡ φοινικοῦ ἄλκνος, ὁ φοινίξ [ὁ χουρμάς].

Palm garten, der, ἡ -haus, das, ὁ φοινικίων.

Palm wald, der, ὁ φοινικίων.

Palmsonn tag, der, ἡ κυριακή τῶν βῆτων.

Palm zweig, der, ἡ βῆς, τὸ τὸ βῆτον, ὁ κλάδος φοινικίος.

palpabel ψηλαφητός.

Pamphlet, das, -s, πλ -ε, τὸ σατυρικὸν συλλάβιον, ἡ συλλογολογραφία, ὁ λιθελλος.

Pandekten, die πλ, οἱ πανδέκται.

Panier, das, -s, πλ -ε, ἡ στρατιωτικὴ σημαία.

Panik, die, —, ὁ πανικός φόβος.

panisch πανικός.

Panorama, das, -s, τὸ πανόραμα.

Pantheismus, der, -thea, ὁ πανθεϊσμός.

Pantheist, der, -en, ὁ πανθεϊστής.

pantheistisch πανθεϊστικός.

Panther, der, -s, πλ ὁ πάνθηρ.

Pantoffel, der, -s, βλαύτη, εὐμαρίς, ἐμβάς [τόπλα]. (μτφ) unter den

hen εἶμαι ἐπὶ τῇ γυναικί, κρατοῦμαι.

Pantoffel macher, ὁ —, ὁ βλαυτοποιός [ὁ παντομιμήτης].

Pantomime, die, — ἡ ἄλλολος μιμητική, ἡ παντομιμία.

Pantomimik, die, — νομιμία, ἡ παντομιμία.

pantomimisch παντομιμικός.

Panzen, der, -s, κοιλία.

Panzer, der, -s, πλ -ραξ.

Panzerhand schub σιδηρόπλακον χειρόκτιον λίγη.

Panzer hemd, das, πλοκος χιτών.

panzern μὴ θωρακίζ — θωρακίζομαι.

Panzer reiter, der, κοφόρος ἱππεύς.

Panzer rock, der, εἶδός ἐνδυμα.

Panzer schiff, das, κοφόρον πλοῖον, τὸ θωρηκὸν πλοῖον.

Panzer tier, das, τὸ ζῷον.

Päonie, die, —, πλ ἡ παιωνία, [γλυκυστένη τὸ Παναγίας].

Papa, der, -s, πλ -s, πῖας [ὁ παππούλης].

Papachen, das, -s, πλ —, τὸ παπιδιον, ὁ παπίας [ὁ παππάης]

Papagei, der, -s, πλ -en, ὁ πιπαγός [ὁ παππαγάλος].

Papier, das, -s, πλ -e, τὸ χαρτιον, ὁ χάρτης [τὸ χαρτί].

Papier blatt, das, τὸ φύλλον χαρτου [ἡ κόλλα χαρτί].

Papierchen, das, -s, πλ —, τὸ χαρτιδιον.

papieren χάρτινος.

Papier fabrik, die, τὸ χαρτοποιεον.

Papier fabrikation, die, ἡ χαρτοποια.

Papier geld, das, τὸ χαρτονημισμα.

Papier händler, der, ὁ χαρτοπώλης.

Papier handlung, die, τὸ χαρτοπωλείον.

Papier korb, der, ἡ χαρτοδόχη, τὸ χαρτοδόχον καλάθιον.

Papier lumpen, die πλ, τὰ παλαιά/άρτα.

Papier mühle, die, τὸ χαρτουργειον, τὸ χαρτοποιεον.

Papp arbeit, die, ἡ διὰ χαρτονισμῶν ἐργασία.

Pappel, pie, —, πλ -n, ἡ -baum, der, (φτλ) ἡ αἰγείρος, ἡ λεύκη [τὸ καθάκι].

pappeln ἀμὲν ψευαρώ, μωρολογῶ, πολυλογῶ [ψαφλατίζω].

Pappel wald, der, ὁ αἰγειρών, ὁ λευκῶν.

pappen μὴ συγκολλᾶ.

Pappen deckel, der, τὸ ἀδρόχαρτον, τὸ χονδρόχαρτον, τὸ χαρτουν.

pappig κυλῶδης, πολτώδης.

Papst, der, -es, πλ -Päpste, ὁ πάπας.

Papst krone, ἡ -mütze, die, —, ἡ παπική μίτρα, ἡ τιάρα.

päpstlich παπικός.

Papstum, der, -s, ὁ παπισμός, ἡ παπασύνη.

Paps würde, die, τὸ παπικόν ἀξίωμα.

Parade, die, —, πλ -n, ἡ πομπή, ἡ παράταξις, ἡ ἀντίκρουσις (ξιοφισμοῦ).

Parade bett, das, ὁ πομπικός κρᾶδματος, ἡ ἐπιταφιος κλίνη.

Parade platz, der, τὸ στρατιωτικὸν πεδιον.

Paradies, der, -es, ὁ παράδεισος.

paradiesisch παραδείσιος.

Paradies vogel, der, τὸ παραδείσιον πτηνον.

Paradigma, der, -s, πλ -men, τὸ παράδειγμα, τὸ παραδειγματικὸν σχῆμα.

paradieren ἀμὲν παριλαύνω πομπικῶς, πομπεύω.

Paragraph, der, -en, πλ -en, ἡ παράγραφος.

parallel παράλληλος.

Parallele, die, —, πλ -n, ὁ πασαλληλισμός, ἡ ἀντιπαράβολή.

Parallelismus, der, —, ὁ πασαλληλισμός.

parallelauflauf παραλληλος.

paralysieren μὴ παραλύω.

parat έτοιμος, έτοιμασμένος.

Pärchen, das, -s, πλ —, τὸ ζευγαράκιον.

Pardel, der, -s, πλ —, (ζλ) ὁ πάρδος, ἡ πάρδαλις [τὸ καπλάνι].

Pardon, der, -s, πλ -s, ἡ συγγνώμη.

parforce ἐπὶ διὰ τῆς βίας, ἀνὰ κράτος [ἔς τὰ τέσσαρα].

Parfüm, das, -s, πλ -s, τὸ μύρον, τὸ ὑδρόμυρον, ἡ εὐωδία [ἡ μισχομυρωδιά].

Parfüm büchse, die, ἡ μυροθήκη, τὸ μυροθήκιον.

Parfümerie, die, —, πλ -[e]n, ἡ μυρεφία, τὸ μυρέφιον.

Parfümerie handlung, die, τὸ μυροπωλεῖον, τὸ μυρέψιον.

Parfumeur der, -s, πλ -s, ὁ μυρεψός, μυροπώλης.

parfümieren ρη μυραλοφῶ. sich — μυραλοφῶμαι.

parfümiert μυρόπνους, μυροδρεχτής [μοσχομυροσμένος] -e Seife τὸ μοσχοσάπωνον.

Paria, der, -s, πλ -s, ὁ ἀπόρριπτος ἄνθρωπος, ὁ παρίας.

parieren ρη διακρούω, ἀποκρούω (ξίφισμόν)· ἀναστέλλω, ἀναχαιτίζω (ἐπὶ πόν). // —, ἀμὲν στοιχηματίζω.

Parität, die, —, ἡ ἰσονομία, ἰσοτιμία.

paritätisch ἰσόνομος, ἰσότημος.

Parquet, das, -s, πλ -s, ἡ πλατεία (θεάτρου), τὸ δάπεδον δικαστηρίου.

Parquet loge, die, τὸ θεωρεῖον τῆς πλατείας.

Parlament, das, -es, πλ -e, τὸ κοινόβουλον.

Parlamentär, der, -s, πλ -e, ὁ κήρυξ (ἐν πολέμῳ), ὁ στρατοκῆρυξ.

parlamentarisch κοινοβουλευτικός.

Parlamentarismus, das, —, ἡ κοινοβουλευτικότητα.

parlamentieren ἀμὲν ἐπικηρυκεύομαι, διαπραγματεύομαι.

Parlaments akten, die πλ, τὰ πρακτικά τῆς βουλῆς.

Parlamentsmit glied, das, ὁ βουλευτής.

Parmesan käse, der, ὁ τυρός τῆς Παρμας [τὸ παρμεζάνικο τυρί].

Parole, die, —, πλ -n, τὸ σύνθημα.

Part, der -es, πλ -e, τὸ μέρος, ἡ μερίς. halb part! κοινός Ἑρμῆς! ὥς τὰ μοιράσμεν!

Partei, die, —, πλ -en, ἡ μερίς, τὸ κόμμα.

Partei führer, der, γὰς κόμματος, ὁ κομματάρχης.

Partei gänger, der, ὁ κομματάρχης.

Partei geist, der, ὁ κομματάρχης.

Partei genoss, der, ὁ κομματάρχης.

parteilich ἢ partisch, ὁ κομματάρχης.

parteilichkeit, ἡ κομματάρχης.

parteilos ἀπροσωπικός.

Partei mann, der, ὁ κομματάρχης.

Parteinahme, die, ἡ κομματάρχης.

Partei sucht, die, ἡ κομματάρχης.

parteilich ἢ partisch, ὁ κομματάρχης.

Partei suchig, ὁ κομματάρχης.

Partei suchig, ὁ κομματάρχης.

Partei suchig, ὁ κομματάρχης.

Partei suchig, ὁ κομματάρχης.

Partei suchig, ὁ κομματάρχης.

Partei suchig, ὁ κομματάρχης.

Partei suchig, ὁ κομματάρχης.

Partei suchig, ὁ κομματάρχης.

Partei suchig, ὁ κομματάρχης.

Partei suchig, ὁ κομματάρχης.

Partei suchig, ὁ κομματάρχης.

Partei suchig, ὁ κομματάρχης.

Partei suchig, ὁ κομματάρχης.

Partei suchig, ὁ κομματάρχης.

Pasquill, das, -s, πλ -e, ἡ
αἰσχρὰ σάτυρα, ὁ λιβελλός.

Pasquillant, der, -en, πλ
-en, ὁ αἰσχρὸς σατυριστής, κατα-
τοχογράφος.

pasquillantisch ἀτιμωτικός.

Pass, der, -es, πλ Pässe, ἡ
διάβασις, ἡ διόδος, τὸ στενόν, ἡ
ἀτραπὸς [τὸ μονοπάτι], τὸ διαβα-
τήριον, τὸ κατὰ σκέλος βᾶδισμα
[ππου] [ἡ γιοργάδα, τὸ βαχδάνι].

passabel μέτριος, ἀνεκτός.

Passage, die, —, πλ -n ἡ
διόδος, διάβασις.

Passagier, der, -s, πλ -e, ὁ
ἐπιβάτης, ὁ ταξειδιώτης.

Passagier gut, das, αἱ ἀπο-
σκευαὶ ἐπιβάτου, τὸ ἐφόλκιον.

Passat wind, der, αἱ ἐτήσια
[τὸ μετέωρι].

passen ἀμὲν ἀρμόζω· ἐφαρμό-
ζω· εὐαρμόστῳ, ἐμπρέπω [ταιριάζω],
auf einen — καιροφυλακῶ,
καρπύσκω τινα. **sich** — ἀρμόζομαι,
ἀρμόζω.

passend εὐάρμοστος, προσήκων,
πρέπων [ταιριαστός].

Pass gang, der, τὸ κατὰ σκέλος
βᾶδισμα [τὸ βαχδάνι, ἡ γιοργάδα].

Passion, die, —, πλ -en, τὸ
πάθος· ἡ ἐμπάθης ὁρμή, ἡ περιπά-
θεια.

passionieren ἀμὲν & **sich** —
καταλαμβάνομαι ὑπὸ πάθους, ἐξ-
έπτομαι.

passioniert περιπαθής, ἐμ-
μανής.

Passions blume, die, τὸ (φτλ)
συμπύκνωμα.

Passions geschichte, die, ἡ
ἱστορία τῶν παθῶν (τοῦ Χριστοῦ).

Passions woche, die, ἡ ἐξ-
ομὰς τῶν παθῶν.

passieren ἀμὲν διέρχομαι, δια-
βαίνω [περνῶ], συμβαίνω, γίνεσθαι.
[εἶναι ἀνεκτός, ὑποφέρωμαι].

passiv παθητικός.

Passiv, das, -s, πλ -e, (γρμ)
τὸ παθητικὸν ῥήμα.

Passivum, das, -s πλ -es,
τὸ παθητικόν.

passlich κατάλληλος.

Pastell farbe, die, ἡ χρωμα-
τογραφία, ὁ χρωματὶς χρωστήρ.

Pastetchen, das, -e, πλ —
τὸ μικρὸν ἀρτόκρεας [τὸ παστι-
τσιο].

Pastete, die, — πλ -n, τὸ
ἀρτόκρεας [ἡ κρεατόπητα].

Pasteten werk, das, τὸ πέρ-
μα, πλακούντιον, ἀρτόκρεας.

Pastille, die, — πλ -n, ὁ (φαρ-
μακευτικός) τροχίσκος.

Pastinake, die, — πλ -n, ὁ
δαυκάς, τὸ καρωτόν [τὸ δαυκί, ἡ
παστενάγλα].

Pastor, der, -s, πλ -en, ὁ ἱερό-
ποιήν, ὁ (διαμαρτυρούμενος) ἱερεὺς.

pastoral ποιμενικός, ἱερατικός.

Pastorale, das, -s, πλ —, τὸ
βουκολικὸν μέλος, τὸ εἰδυλλίον.

Pastorat, das, -s, πλ -e, ἡ
ἱερατεία.

Pate, der, -n, πλ -n, ὁ ἀνά-
δογος [ὁ νόσος].

Paten geschenk, das, τὸ δώ-
ρον τοῦ βαπτίσματος.

Paten stelle, die, bei einem
Kinde — vertreten ἀναδέχεσθαι
ἐκ τῆς κολυμβήτρας παιδίον.

Patent, das, es, πλ -e, τὸ ἐν-
δεικτικόν, τὸ πιττάκιον, τὸ εὐρεσι-
τεχόν, τὸ δίπλωμα προνομίας.

Patent brief, der, τὸ εὐρεσι-
τεχόν, τὸ δίπλωμα προνομίας.

patentieren μὴ ἀσφαλίζειν διὰ
προνομιούχου διπλώματος.

Paternoster, das, -s, τὸ πά-
τερ ἡμῶν.

Patient, der, -en, πλ -en ὁ
(θεραπευόμενος) ἀσθενής, ὁ νοση-
λευόμενος.

Patin, die, —, πλ -nen, ἡ ἀνάδοχος [ἡ νονά].

Patricier, der, -s, πλ —, ἡ εὐπατρίδης, ὁ πατρίκιος.

Patrimonial güter, die πλ, τὰ πατρογονικά κτήματα.

Patron, der, -s, πλ -e, ὁ προστάτης, ὁ σκηπτοῦχος· ὁ πατρων, ὁ κύριος. ein leichter — νεανίας ἀπερίσκεπτος.

Patronat, das, -s, πλ -e, ἡ προστασία· ἡ πατρωνία.

Patrone, die, —, πλ -n, ἡ πυριτιδοβολή, πυριτοβολή, τὸ φυσιγγιον.

Patronin, die, —, πλ -nen, ἡ προστατίς· ἡ κυρία.

Patron tasche, die, ἡ θήκη πυριτοβολῶν, ἡ φυσιγγοθήκη [ἡ παλλάσκα].

Patrouille, die, —, πλ -n, ἡ ἐφορεία, περιπολία, οἱ περιπόλοι.

patruillieren ἀμὴ περιπολῶ, ἐφοδεύω.

Patsch, der, -es, πλ -e, ὁ διὰ τῆς παλάμης κτύπος, ἡ παλαμιά.

Patschen, das, -s, πλ —, τὸ παλαμδιον, ἡ μικρὰ παλάμη.

Patsche, die, —, πλ -n, ἡ χεῖρ [τὸ χέρι] (μτφ) ἡ ἀμηχανία, τὰ δεινά.

patschen μὴ παλαμίζω, κροτῶ

patzig αὐθάδης, ἀλαζών.

Patzigkeit, die, —, ἡ αὐθάθεια.

Pauke, die, —, πλ -n, τὸ τύμπανον.

pauken μὴ & ἀμὴ τυμπανίζω. διαφιτίζομαι, διαπληκτίζομαι.

Pauken fell, das, τὸ τύμπανον.

Pauken klang, ἡ -schall, der, ὁ ἦχος τυμπανου.

Pauken schläger, der, ὁ τυμπανοκρούσας.

Paukere, die, —, ὁ τυμπανισμὸς· ἡ ξυφομαχία.

Pause, die, —, πλ -u, λειμμα, ἡ ἀνάπαυλα.

pausieren ἀμὴ λαμβάνω παυλάν, διαναπαύομαι.

Pavian, der, -s, πλ -e, νοκέφαλος πῶθκος.

Pavillon, der, -s, πλ -e, σκηνοειδὴς οἰκίσκος, ἡ σκιά· μαῖα πλοίου.

P ch, das, -es, πλ -e, ἡ (μτφ) ἡ ἀτυχία [ἡ γουρσοῦς].

pechhartig πισσοειδής, ὁ δὴς.

Pech draht, der, τὸ πνιγνῆμα, τὸ πεπισσωμένον σύρμα.

pechfinster σκοτεινότερον, σα σκοτάδι].

Pech hütte, die, τὸ πνιγεῖον.

pechig πισσοῦχος, πνιγνῆς.

Pech kohle, die, ὁ γαγάνθας].

Pech pflaster, das, ἡ πνιγνῆ, ὁ δρωπάς.

pechschwarz πισσοῦχος, χρώμα, μελάντατος, ὡς πισσοῦχος.

Pech vogel, der, ὁ ἀτυχεύων, ὁ γουρσοῦχος].

Pedal, das, -s, πλ -e, δειον (μουσικοῦ ὄργανου).

Pedant, der, -en, πλ -e, σχολαστικός.

Pedanterie, die, —, πλ -e, ἡ σχολαστικότης.

pedantisch σχολαστικὸς.

Pedell, der, -s, ἡ -en, ἡ -en, ὁ εὐταξίας, ὁ ἐπιστάτης, ὁ δικαστηρίου).

Pegel, der, -s, πλ —, τὸ μετρον ὕδατος, ὁ ὑδροδείκτης.

peilen ἀμὴ βολεῖω, σκοπῶ.

Pein, die, —, ἡ βάσανος, κοπάθεια.

peinigen μὴ βασανίζω, χῶ, τυραννῶ.

Peiniger, der, -s, πλ —, ὁ βασανιστής.

Peinigung, die, —, πλ -en, ὁ βασανισμός.

peinlich αλγινός, ὁδυνηρός. -e Frage ἡ βασανιστικὴ ἀνάκρισις. -er Richter ὁ κακουργιοδίκης.

Peinlichkeit die, —, πλ -en, ἡ αλγινότης.

Peitsche, die, —, πλ -n, ἡ μαστιγὴ, ἡ ἰμάσθλη [τὸ καυτοῦν].

peitschen μη μαστιγῶ, μαστιγῶ

Peitschen hieb, der, τὸ βά-
πσιμα, μαστιγισμός.

Pelerin, die, —, πλ -n, τὸ περιώριον, τὸ περιαιχμένιον [ἡ πε-
λοπύλη].

Pelikan, der, -s, πλ -e, (πτ) ὁ πελεκάν.

Pelle, die, —, πλ -n, τὸ δέρ-
μα, ὁ φλοιός.

Peil kartoffel, die, τὸ ἀκαθά-
ριστον γεώμηλον.

Pelz, der, -es, πλ -e, ἡ διφθέρα, τσιβύρα [ἡ γούνα]. (μτφ) einem den — ausklopfen βαπτίζω, μαστιγῶ τινά [τοῦ τινάζω τὴν προβά].

Pelz futter, das, τὸ διφθέρινον ὑπόρραμα.

Pelz handel, der, τὸ ἐμπόριον διφθερών.

Pelz händler, der, ὁ διφθερο-
πώλης [ὁ γουναράς].

Pelzhand schuh, der, τὸ δι-
φθέρινον χειρόκτιον, ἡ διφθερίνη
χειρὶς.

pelzucht διφθεροειδής, χνοώδης.

pelzig δερματοφόρος, σισυρο-
φόρος.

Pelzjacke, die, ὁ διφθερίνος
χιτωνίσκος, τὸ τριβάνιον [τὸ κον-
τογούνι].

Pelz mantel, der, ὁ διφθερίνος
πανδύτης, ἡ διφθέρα [ἡ γούνα].

Pelz stiefel, der, τὸ διφθέρι-
νον μακρὸν ὑπόδημα.

Pelz ware, die, ἡ -werk das, ἡ διφθέρα [τὸ γουναρίον].

Penaten, die πλ, οἱ πάτριοι νοί
ἐφέστιοι θεοί.

Pendel, das & der, -s, πλ —, τὸ ἔκκρεμές.

Pendel schwingung, die, ἡ αἰώρησις τοῦ ἔκκρεμους.

Pendel uhr, die, τὸ κρεμαστὸν
ὠρολόγιον, τὸ ἔκκρεμές.

penetrant διαπεραστικός.

penibel δυσχερής.

Pennal, das, -s, πλ -e, τὸ κα-
λαμάριον, ἡ καλαμοθήκη.

Pennäler, der, -s, πλ —, ὁ
νήληυς σπουδαστής, ὁ νεόδοκτος.

Pension, die, —, πλ -en, ἡ
σύνταξις, τὸ οἰκοτροφεῖον ἡ οἰκο-
τροφία.

Pensionär, der, -s, πλ -e, ὁ
συνταξιοῦχος, ὁ οἰκτρόφος ὁ οἰκό-
σιτος.

Pensionat, das, -es, πλ -e, τὸ
σχολεῖον οἰκοτροφῶν τὸ οἰκο-
τροφεῖον.

pensionieren μη θέτω ὑπὸ
σύνταξιν.

Pensions anstalt, die, τὸ σχολ-
εῖον οἰκοτροφῶν.

Pensum, das, -s, πλ -sa &
-sen, τὸ πρὸς μάθησιν δεδομένον,
τὸ μάθημα.

per πρὸ — Jahr κατ' ἔτος. —
Wagen δι' ἄμαξης. — Achse διὰ
κάρρου. — Kasse beza .len πλη-
ρῶναι τοὺς μετρητοὺς.

peremptorisch ἀνυπερβετός, ὁ-
ριστικός.

perenniren μη διαλειπάζω [ἐν-
χειμῶνιαζω, χειμαδεύω].

perfekt τέλειος.

Perfekt, das, -s, πλ -u, ἡ -um,
das, -s, πλ -ta, (γρμ) ὁ παρακεί-
μενος.

Pergament, das, -es, πλ -e
ἡ περγαμηνή.

pergamenten περγαμηνός, ἐκ περγαμηνῆς.

Pergament papier, das, ὁ περγαμηνός γάρτης.

Periode, die, —, πλ -n, ἡ περιόδος.

periodisch περιοδικός.

Peripherie, die, —, πλ -|e]n, ἡ περὶ φέρεια.

Perkussion, die, —, πλ -[e]n, ἡ ἐπὶ κρούσις, ἡ κρούσις.

Perkussions gewehr, das, τὸ κρουσματοκὸν ὄπλον.

perlartig μαργαρώδης.

Perle, die, —, πλ -n, ὁ μαργαρίτης, τὸ μάργαρον [τὸ μαργαριταρί]. († Γρ!) die -n vor die Säue werfen βάλλω τοὺς μαργαρίτας ὑμπεροσθεν τῶν χοίρων.

perlen ἀμὲν πομπολυγῶ, πομπολύζω. -de Thräne θαλερόν δάκρυ.

Perl graupen, die πλ, ἡ στρουγγυλίσκος κριθή, ὁ φάρος.

Perl huhn, das, ἡ μελεαγρίς [ἡ κυδρεα].

Perl mutter, die, ὁ ζάμβυξ [ἡ μαργαριταρόριζα, τὸ σεντέφι].

Perl schrift, die, ἡ μικροτάτη γραφή, ἡ λεπτογραφία (τῶν 3 στιγμῶν Δ' ὁδοῦ).

permanent διαρκής, μόνιμος.

Permanenz, die, —, ἡ διάρκεια, ἡ μονιμότης.

Permutation, die, —, πλ -en, ἡ ἀνταλλαγή.

permutieren μὴ ἀνταλλάσσειν.

Peroration, die, —, πλ -en, ἡ (σχολικὴ) ἀγόρευσις.

perorieren ἀμὲν ἀγορεύω ἐμπεδικῶς, δημηγορῶ.

Perpendikel, das & der, -s, —, ἡ στάθμη [ἡ στάφνη]. τὸ κρεμνός.

perpendikulär κάθετος, κατὰ στάθμην.

perplex διατεταγμένος [ααστιομένος].

Perron, der, -s, τὰς τειχῶν προθύραιον.

Persou, die, —, πρὸς ὥπον. in eig. προσώπως, ich selbst κατ' ἐμέ. von — κε ἐξ ὁψους, auf die — εἰς ἓνα ἑκαστον.

personal προσωπικός.

Personal arre σωπικὴ κράτησις.

Personen zug, ζοστοιγία ἐπιβατῶν.

Personifikation προσωποποιία.

personifizieren ποιῶ.

Personifizierung πλ -en, ἡ προσωποποιία.

persönlich πρὸς ὥπος.

Persönlichkeit -en, ἡ προσωπικότης.

Perspektiv δὲ τὸ τηλεσκοπίον.

Perspektive, die, πεικνὴ (μτφ) αἰ ἐν τῇ πύξιν.

perspektivisch σκινογραφικός.

Pertinenzien, ὁ ἀπαρτίζοντα, τὰ ἀπαρτίζοντα.

Perücke, die, φενάκη [ἡ περούκα].

Pessimismus, παισιόδοξία.

Pessimist, der ὁ ἀπαισιόδοξος, ἀπαισιόδοξος.

Pest, die, —, ὁ ληθής [ἡ πανοῦχλα].

pestartig λοιμωδός.

Pestilenz, die, τὸ φθοροποιὸν μὴ δόξια].

Pestilenz, die, τὸ φθοροποιὸν μὴ δόξια].

Pestilenz, die, τὸ φθοροποιὸν μὴ δόξια].

Pestilenz, die, τὸ φθοροποιὸν μὴ δόξια].

pestilenzialisch λοιμώδης, λοιμικός [πανουκλιάρικος].

pestkrank υπό λοιμού πάσγων, λοιμώδους, λοιμικός [πανουκλιάρης].

Petarde, die, —, πλ -n, τό πυροκρύταλον [ή τράχα].

Petend, der, -en, πλ -en, ό αίτητής, άναφερόμενος.

Petersilie, die —, πλ -n, τό πετροσίλιον [ό μαϊντανός].

Petition, die, —, πλ -en, ή αίτησις.

petitionieren άμψ κάμνω αίτησιν.

Petrefakt, das, -[e]s, πλ -e, τό άπολίθωμα, τό πέτρωμα.

Petroleum, das, -s, τό πετρέλαιον.

Petschaft, das, -es, πλ -e, ή σφραγίς [ή βούλλα].

Petschaft stecher, der, ό σφραγίδος/χαράκ ης.

petschieren μψ σφραγίζω [βουλλώνω].

Petz, der, -es, πλ -e, ή (γραφα) άρκτος.

Petze, die, —, πλ -n, ή κύων [ή σκυλα] - ό σπερμολόγος [ό μανταούρης].

Pfad, der, -es, πλ -e, ή άτραπός, ή στενωπός. (μψ) ή όδός.

pfadlos άδατος.

Pfaff, der, -n, πλ -n, ό παππός.

Pfaffen feind, der, ό έχθρος των παππών.

Pfaffen freud, der, ό φίλος των παππών.

Pfaffen geschmeiss, das, τό παππαδόλογιον.

Pfaffen herr. chaft, die, ή παππαδοκρατία.

Pfaffen latein, das, -s, τὰ άκαρόνικα λατινικά.

pfaffenmässig παππαδικός.

Pfaffentum, ή **Pfaffenwe-**

sen, das, -s, ή παππαδόσυνή ή παππαδοκρατία.

Pfaffen volk, das, τό παππαδόλογιον, ή παππαδόσυνή.

Pfäfferei, die, —, ή παππαδόσυνή.

pfäffisch παππαδικός.

Pfahl, der, -s, πλ Pfähle, ό σκύλοψ, ό πάσσαλος [ή παλούκα, τό μεγάλο παλούκι]. (μψ) zwischen meinen vier Pfählen έν τη κατοικία μου.

Pfahl bau, der, ή επί πασσάλων οικοδομή.

Pfahl brücke, die, ή επί χαράκων γέφυρα.

Pfahl bürger, der, ό μικροπολίτης.

pfählen μψ χαράκω [παλouxώνω], άνασταυρώ, άνασκαλοπίζω.

Pfahl werk, das, τό χαράκμα, τό περισταύρωμα.

Pfalz, die, —, πλ -en, τὰ άνάκτορα, τό μέγαρον, τό παλατινάτον.

Pfalz graf, der, ό παλατινός κόμης.

pfälzisch παλατινός, παλατινείος.

Pfand, das, -es, πλ Pfänder, τό ένέχυρον [τό άμανάτι]. unbewegliches — ή ύποθήκη. zum — setzen ένεχυράζω.

pfändbar κατασχέσιμος, ύποθηκείσιμος.

pfänden μψ ένεχυράζω, λαμβάνω (ώς) ένέχυρον. gepfändet ένεχυραστός.

Pfand gläubiger, der, ό επί ένε, ύροις δανειστής.

Pfand gut, das, τό ένυπόθηκον κτήμα.

Pfand leiher, der, ό επί ένέχυροις δανειστής.

Pfand lösung, die, ή χρεωλυσις ένέχυρου.

Pfand recht, das, τὸ ὑποθη-
κικὸν δίκαιον, τὰ σῦλα, αἱ σῦλαι.

pfandrechtlisch ὑποθηκικός.
ὑποθηκισματος.

Pfand schein, der, ἡ ἀπόδει-
ξις ἐνεχύρου.

Pfand schuldner, der, ὁ ἐπὶ
ὑποθήκῃ χρεώστης.

Pfännchen, das, -s, πλ —,
τὸ τηγανάκιον.

Pfanne, die, —, πλ -n, τὸ
τήγανον [τὸ τηγάνι]. ὁ λέβης.
(μτφ) in die — hauen κατατρο-
πῶνω, κατανικῶ ὁλοσχερῶς.

Pfann kuchen, der, ὁ τηγανί-
της, ὁ ψωγτηγανίτης, αὐτὸ σπογγᾶτον.

Pfarr amt, das, ἡ ἱερατεία ἢ
ἐφημερία.

Pfarr e, die, —, πλ -n, ἡ **Pfar-
rei**, die, —, πλ -en, ἡ ἐφημερία,
ἡ ἐνορία (Pfarrhaus) τὸ πρεσβυ-
τέριον.

Pfarrer, der, -s, πλ —, ὁ ἐ-
φημέριος.

Pfarr gemeinde, die, ἡ ἐνορία

Pfarr gü er, die πλ, τὰ ἐνο-
ριακά κτήματα.

Pfarr haus, das, ἡ ἐφημερία,
τὸ πρεσβυτέριον.

Pfarr kind, das, ὁ ἐνοριότης.

Pfarr kirkhe, die, ἡ ἐνοριακὴ
ἐκκλησία.

Pfau, der, -es, πλ -en, ὁ ταῦς
[τὸ παγῶν].

Pfeffer, der, -s, τὸ πέπερι [τὸ
πιπέρι]. (μτφ) wo der — wächst
μακρὰν εἰς τὴν κατάραν, αἰ εἰς τοῦ
διαδόλου τὴν μάναν. hier sitzt
der Hase im — ἐνταῦθα δὴ τὸ κω-
λύον, ἐν τούτῳ κεῖται ἡ δυσκολία.

Pfeffer baum, der, ἡ πεπερίς,
πιπερίς [ἡ πιπεριά].

Pfeffer kuchen, der, ἡ μελι-
τούττα [τὸ μελόψωμον].

Pfeffer minze ἢ -münze, die,
ἡ πεπερίτις μίνθη [ἡ μέντα].

pfeffern μὴ ἀρτῶν διὰ
[πιπερινῶν].

Pseife, die, —, πλ —,
ριγῆ, ὁ αὐλὸς [ἡ σφυρ-
καπνοῦριγῆ [ἡ πίπα]. (μτφ)

Jemandes — πάντα ὑπὸ
συναρμύζομαι πρὸς τὰς
οὐδ' [χορεύω ὅπως μου]

pfelfen* (pseife' pfi-
sen) μὴ & ἀρῇ σφρίζω
αὐλῶ. (μτφ) er pfeift
letzten Loche — σελῶ
[λίγα εἶνε τὸ ψωμί του].

Pseifen rohr, das, ὁ
κάλαμος.

Pseifer, der, -s, πλ —,
ριστής [ὁ σφουρικτής].

Pseil, der, -s, πλ -e
[ἡ σάκτα].

Pseil behälter, der,
ὀχήκη, ἡ φαρέτρα.

Pseiler, der, -s, πλ —,
θαστάτης (ὁ λιθόκτιστος).

pseilförmig βελοειδής.

pseilschnell ταχύτερ
ἀστραπιαίως.

Pseil schütze, der,

Pfennig, der, -s, πλ —,
νίκιον, τὸ φεννικόν (νόμ-
μανικόν — 0,012). bei H
— μέχρις ὁδοῦ.

Pferch, der, -es, πλ —,

pferchen μὴ σηκάω.

Pferd, das, es, πλ —,

[τὸ ἄλογον]. junges
[τὸ πουλάρι], zu -e ἐφ'
φιπκος [καβάλλα]. (μτφ)
auf den Esel kommen
ἀφ' ἱππων ἐπ' ὄνους [γ'
δῆμαρχος κλητήρας].

Pferdchen, der, -s,
ἱππίδιον, ἱππάριον [τὸ ἄ-
λογο]

Pferd arbeit, die,
βαρεῖα ἐργασία.

Pferdearznei kun
ἱππιατρικὴ, ἡ ἱππιατρία.

Πferde arzt, der, ὁ ἰππίατρος.
Πferde bahn, die, ὁ ἱπποσιδη-
 ροδὸδρομος.

Πferde beschlag, der, τὸ πε-
 τάλωμα ἱππου [ἢ πετάλωσις].

Πferde brems, die, ὁ αἰστρος
 [ἢ ἀλογόμυθος].

Πferde decke, die, τὰ ἐν-
 πιν στρώματα.

Πferde freund, der, ὁ ἱππε-
 οεὖτης.

Πferde geschirr, das, τὰ φά-
 λακα [τὰ γάνυρα].

Πferde haar, das, ἡ ὀριξ ἱππου
 [ἢ ἀλογότριχα].

Πferde huf, der, ἡ ὀπλή ἱππου

Πferde knecht, der, ὁ ἱππο-
 ούος [ἢ αἰξής].

Πferde kraft, die, ἡ δύναμις
 ἱππου.

Πferde liebhaber, der, ὁ φι-
 ληπος, ὁ ἱππεραστής.

Πferde narr, der, ὁ ἱππομανής.

Πferde rennen, das, ἡ ἱππο-
 δραμία.

Πferde sattel, der, τὸ ἐφίππιον.

Πferde schweif, der, ἡ οὐρά
 ἱππου, ἡ ἱππουρίς.

Πferde stall, der, ὁ ἱππῶν, τὸ
 ἱπποστάσιον.

Πferde wärter, der, ὁ ἱππο-
 ορεβός, ἱπποδοσκόπος.

Πferde zucht, die, ἡ ἱπποτροφία

Πfiff, der, -es, πλ -e, τὸ σύ-
 ρριγμα, ὁ συριγμός [τὸ σφύριγμα, ἡ
 σφύρις]. (μτφ) ἡ πανουργία, τὸ
 τρυψαγμα [ἢ κατεργαρία]. er ver-
 steht den — εἶνε ἐπίτριπτος [εἶνε
 τοῦ διαβόλου κάλτσα].

Πfifferling, der, -s, πλ -e, ὁ
 καν/αρίτης (μύκης). (μτφ) τὸ μηδα-
 μινόν πρᾶγμα.

Πfiffig πανούργος, ἐπίτριπτος
 [τετραπερασμένος].

Πfiffigkeit, die, —, πλ -en,
 ἡ πανουργία [ἢ κατεργαρία].

Πfiffikus, der, —, τὸ ἐπίτρι-
 πτον κίναδος [ὁ τετραπερασμένος
 κατεργάρης]. ein alter — ὁ παμ-
 πάνουργος, ὁ παμπόνηρος.

Πfingst abend, der, ἡ παρα-
 μονή τῆς πεντηκοστῆς.

Πfingst blume, die, (φτ) ἡ
 παιωνία, ἡ γλυκυσίδη [τὸ χέρι τῆς
 Παναγίας].

Πfingsten, das, -s, ἡ πεντη-
 κοστή.

Πfingstfeier tag, der, ἡ ἡμέ-
 ρα τῆς πεντηκοστῆς.

Πfingst fest, das, ἡ ἑορτή τῆς
 πεντηκοστῆς.

Πfirsich, der, -es, πλ -e, τὸ
 ῥοδάκκινον.

Πfirsich baum, der, ἡ ῥοδά-
 κινέα.

Πfirsiche, die, — πλ -n, τὸ
 ῥοδάκκινον.

Πflänzchen, das, -s, πλ —, τὸ
 σπυτέριον.

Πflanze, die, —, πλ -n, = ὁ
 φυτὸν. (μτφ) ὁ βλαστός.

pflanzen μὴ φυτεύω.

pflanzenartig φυτοειδής.

Πflanzen beet, das, ἡ φυταλία.

Πflanzen gift, das, τὸ φυτικὸν
 δηλητήριον.

Πflanzen kenner, der, ὁ φυ-
 τογνώμων, ὁ βοτανικός.

Πflanzen ku de, die, ἡ φυτο-
 γνωμοσύνη ἢ φυτολογία.

Πflanzen reich, das, τὸ βασι-
 λειον τῶν φυτῶν, τὰ φυτά.

Πflanzen tier, das, τὸ ζωό-
 φυτον.

Πflanzen zucht, die, ἡ φυτο-
 τροφοία, φυτοκόμια.

Πflanzer, der, -s, πλ —, ὁ
 φυτευτής, ὁ ἀποικος, μέτοικος.

Πflänzling, der, -s, πλ -n, ὁ
 ἐμβολεύς, ἡ ἐμβολία, σπυτήρ.

Πflanz schule, die, τὸ φυτιό-
 ριον.

Πφλνζstadt, die, ἡ ἀποικία.
Πφλνζνγ, die, —, πλ -en, ἡ ποτεία.
Πφλστερ, as, -s, πλ —, τὸ ἐμπλαστρον [τὸ μπλάστρι]. τὸ λιθοστρωτον· τὸ πεζοδρόμιον.
Πφλστερερ, der, -s, πλ —, ὁ λιθοστρωτής.
pflastern μὴ λιθοστρωτῶ, στρωννύω διὰ λίθων.
Πφλστερ treter, der, -s, πλ —, ὁ περιαγώραιος, ὁ τριοδίτης [ὁ σουλατσαδόρος].
Πφλαυμε, die, —, πλ -n, τὸ θαμάσκηνον, τὸ κορόμηλον.
Πφλαυμενbaum, der, ἡ θαμασκηνέα.
Πφλγε, die, —, ἡ περιποίησις· ἡ ἐπιμελεία, φροντίς — von Kranken ἡ νοσοκομία, νοσηλεία.
Πφλγε eltern, die πλ, οἱ θετοὶ γονεῖς [οἱ ψυχογονοί].
Πφλγε kind, das, τὸ θετόν τέκνον [τὸ ψυχοπαῖδι].
Πφλγε mutter, die, ἡ θετὴ μήτηρ [ἡ ψυχόμανα].
pflegen μὴ περιποιεῖσθαι, περιθαλπεῖν ἐπιμελοῦμαι, φροντίζω [κυττάζω, νοιάζομαι]· καλλιεργῶ, ἐξεργάζομαι, κατεργάζομαι, einen Kranken — νοσοκομῶ, περιποιεῖσθαι ἀσθενῇ, hegen und — μεταχειρίζομαι περιποιητικώτατα. // —, ἀμὴ ἐπιμελοῦμαι, φροντίζω, ἔχω τὴν συνήθειαν, συνηθίζω, der Ruhe — ἀναπαύομαι.
Πφλγε, der, -s, πλ —, ὁ ἐπιμελητής, ὁ περιποιούμενος.
Πφλγε sohn, der, ὁ θετός υἱός [ὁ ψυχοῦιός, παρθεῖός].
Πφλγε tochter, die, ἡ θετὴ θυγάτηρ [ἡ ψυχοθυγάτερα, ψυχοκόρη, παρακόρη].
Πφλγε vater, der, ὁ τροφεύς [πατήρ], ὁ θετός πατήρ [ὁ ψυχοπατέρας].

Πφλγling, der, θετός παῖς [τὸ ψυχοπαῖς].
Πφλcht, die, —, καθήκον, τὸ χρέος· fällen ἐκπληρῶ τα.
Πφλchter fällig, πλήρωσις τῶν καθήκων.
Πφλcht gefühl, μα τοῦ καθήκοντος.
pflichtmässig τὸ καθήκον, τοῦ καθήκοντος, νόμιμος.
pflichtschuld, τοῦ καθήκοντος, ἀφ' οὗ.
Πφλcht teil, der, —, καθήκον.
pflichtvergessen τῶν καθήκοντων.
Πφλcht vergessen ἡ ἀνημνήσθη τῶν καθήκοντων.
pflichtwidrig τὸ καθήκον.
Πφλcht widrigναντιότης πρὸς τὸ καθήκον.
Πφlock, der, -en, ὁ πάσκαλος [τὸ παλαιοῦ, τὸ ἐυλοχάρφιον].
Πφlockchen, das, τὸ πασκάλιον [τὸ παλαιοῦ, τὸ ἐυλινόστομον].
pflocken μὴ παλαιοποιεῖν [παλαιοποιεῖν].
pfücken μὴ δρᾶν, τὸ ἐυλινόστομον, μαδῶ.
Πφug, der, -es, ἀροτρον [τὸ ἀλέτρι].
sein Acker und —, αὐτὴ εἶνε ἡ εἰδική.
Πφug balken, der, ἡ δοκός ἀροτροῦ [τὸ σταδάρ, τιμόνι].
pfugbar ἀροτροῦ.
Πφug deichsel, das, ὁ ἀροτρόπου.
Πφug, —, ὁ ἀροτρόπου.

pflügen μη άροτριώ, άρω [ζευγαρίζω, όργωνώ].

Pflüger, der, -s, πλ —, ό άροτρεύς, άροτήρ [ό ζευγαριστής-ζευγάς].

Pflug ochse, der, ό άροτρεύς βοός [τό καματερό βοδι].

Pflug pferd, das, ό άρότης ίππος.

Pflug schar die, ό άροτρόπους [ή άροτροπούδα].

Pfort ader, die, ή πυλάδα φλέψ.

Pförtchen, das, -s, πλ —, ή πυλίς [ή πορτίτσα].

Pforte, die, —, πλ -η ή πύλη, παραπύλη, die hohe — ή Ύψηλή Πύλη.

Pflörner, der, -s, πλ —, ό πυλάρης, θυρωρός.

Pfosten, der, -s, πλ —, ό στύλος.

Pfötchen, das, -s, πλ —, τό ποδάριον [ζώου] [τό ποδαράκι].

Pfote, die, —, πλ -η, ό πούς ζώου.

Pfriem, der, -es, πλ -e, ή

Pfrieme, die, —, πλ -η, ή κέσση, τό κέστρον [τό τρυπητήρι].

Pfropf, der, -es, πλ -en, ή

Pfropfen, der, -s, πλ —, τό βύσμα, πώμα [τό στούμπωμα, ή τσιτά] ό έμβολεύς, τό έμβολον [τό μπόλι, πώλλισμα].

pfropfen μη ένθεματίζω. έμβολώ, πωμάζω, βύω [στουμπώνω, τσιπώνω]. έγκεντρίζω, έμβολιάζω.

Pfropfen, das, -s, ό έγκεντρισις, ή έγκέντρισις, ή πώμασις [τό τσιπωμα].

Pfropfen zieher, der, τό έκκεντροστρόν, έκπωμαστήριον.

Pfropfer, der, -s, πλ —, ό έγκεντριστής, έμφυλλιστής [ό φυλάκτης].

Pfropfmesser, das, ό έγκεντριστής, τό έγκεντριστήριον.

Pfropf reis, das, τό ένθενια, ή έμβολάς [τό φύλλι].

Pfründe, die, —, πλ -η, ή έκκλησιαστική σύνταξις, τό μετόχιον.

Pfründner, der, -s, πλ —, ό καρπούμενος έκκλησιαστικόν εισόδημα, ό συνταξιούχος έκκλησίας.

Pfuhl, der, -s, πλ -e, τό έλος [ό βάλτος].

Pfuhl, der, -s, πλ -e, το πτελιωτόν προσκεφάλαιον.

pfui! έπο έπτυσά! κατάπτυστος! πούφ! [πτυσή! ού νά γαθή!]

Pfund, das, -es, πλ -e, λίτρα, ein — Sterling μία λίρα στερλίνα.

pfundig λιτριάτος.

pfundweise έπρ κατά λίτρας.

pfuschen α ή αύτοσχεδιάζω [πασαλειφώ].

Pfuscher, der, -s, πλ —, ό αύτοσχεδιαστής [ό πασαλειφτής].

Pfuscherei, die, —, πλ εν, ό αύτοσχεδιασμός [ή κακοδουλειά, τό πασαλειμμα].

pfuscherhaft αύτοσχεδίας, αύτοσχεδιαστικός.

Pfütze, die, —, πλ -η, τό τέλμα, ό βόρβορος [ό βοῦρος].

Phantasie, die, —, πλ -[e]η, ή φαντασία, τό φανταστικόν.

phantasieren αή φαντασίζω, φαντασιολογώ, όνειροπολώ, παραληρώ, παραλαλώ [παραμιλώ]. αύτοσχεδιάζω.

Phantast, der, -en, πλ -en, ό φαντασιστής, φαντασιολόπος.

phantastisch φαντασιώδης.

Phantom, das, -s, πλ -e, τό φάντασμα, φάσμα.

Pharo, der, -s, ή -spiel, das, ό φαράς [χαρτοπαίγνιον].

Phase, die, —, πλ -η, ή φάσις.

Philister, der, -s, πλ —, ό φιλιστάτος. (μτφ) ό καλαμαράς, ό σχολαστικός, ό μικρόνους ό στενοκέφαλος.

philisterhaft μικροπολιτικός.
Αδελφικός, μικρόνους, περιωρισμένου νοῦ.

Philister tum, das, -s, ἡ μικροπολιτεία ἡ μικρόνοια.

Philolog, der, -en, πλ -en, ὁ φιλόλογος.

Philologie, die, —, ἡ φιλολογία.

philologisch φιλογολικός.

Philosoph, der, -en, πλ -en, ὁ φιλόσοφος.

Philosophie, die, —, πλ -[e]n, ἡ φιλοσοφία.

philosophieren ἀμὲν φιλοσοφῶ.

philosophisch φιλοσοφικός.

Phlegma, das, -s, τὸ φλέγμα, ἡ ψυχραιμία, ἡ ἀπαθὴς ἀτάραξις.

Phlegmatiker, der, -s, πλ —, ὁ φλεγματικός, ὁ ψυχρδαίμος.

phlegmatisch φλεγματικός, ψυχρδαίμος, ἀπαθής.

Phosphat, das, -es, πλ -e, (χμ) τὸ φωσφορικόν ἄλας.

Phosphor, der, -s, ὁ φωσφορός.

Phosphorescenz, die, —, ὁ φωσφορισμός.

phosphorescieren ἀμὲν φωσφορίζω.

Phosphor saure, die, τὸ φωσφορικόν ὄξύ.

phosphorsauer (χμ) φωσφορικός, -es Salz τὸ φωσφορικόν ἄλας.

Photograph, der, -en, πλ -en, ὁ φωτογράφος.

Photographie, die, —, πλ -[e]n, ἡ φωτογραφία.

photographieren μὴ φωτογραφῶ.

photographisch φωτογραφικός.

Phrase, die, —, πλ -n, ἡ (κενή) φράσις, ἡ ῥησικοπία.

Phrasenmacher, der, -s, πλ —, ὁ ῥησικόπος, φρασιολόγος.

Phraseologie, die, —, πλ -[e]n, ἡ φρασιολογία.

Phrenesie, die, —, ἡ φρενολογία.

Phrenolog, der, -en, πλ -en, ὁ φρενολόγος.

Phrenologie, die, —, ἡ φρενολογία, ἡ κρανιοσκοπία.

phrenologisch φρενολογικός, κρανιοσκοπικός.

Physik, die, —, ἡ φυσική.

physikalisch φυσικός.

Physiker, der, -s, πλ —, ὁ φυσικός.

Physikus, der, —, πλ -en, ὁ ὑγειονομικός ἱατρός, ὁ ὑγειονόμος.

Physiognom, der, -en, πλ -en, ὁ φυσιογνώμων.

Physiognomie, die, —, πλ -[e]n, ἡ φυσιογνωμία.

Physiolog, der, -en, πλ -en, ὁ φυσιολόγος.

Physiologie, die, —, ἡ φυσιολογία.

physiologisch φυσιολογικός.

physisch φυσικός.

Pianist, der, -en, πλ -en, ὁ κλειδοκυμβαλιστής [ὁ πιανίστας].

Piano, das, -s, πλ -s, τὸ κλειδοκύμβαλον. || —, ἐπὶ ἡπιότης, ἡρεμία.

Piaster, der, -s, πλ —, τὸ γερμανικόν νόμισμα τουρκικόν = 0,22 τὸ δολλάριον (νόμισμα ταπανικόν = 5,40).

picheln ἀμὲν πολυποιῶ, κωθωνίζομαι [μεθοκοπῶ].

Pichelei, die, —, πλ -en, ἡ πολυποσία, ὁ κωθωνισμός [τὸ μεθοκοπῆν].

pichen ἀμὲν πισσύνω, ὀδερπίζω.

Pichwachs, das, ὁ πισσώμενος, ἡ κηρόπισσα.

picken μὴ καλύπτω [τσιμπῶ].

Picknick, das, -s, τὸ σανατόριον, τὸ ἐκ συμβολῆς συμπόσιον.

Piedestal, das, -s, πλ -e, τὸ βήθρον, ὁ στυλοβάτης.

piepen ή **piepsen** ἀμή πιπ-
πῶ, τιπῶ.

Pietät, die. —, ή εὐγνώμων ἀ-
νάνει· ή φιλοστοργία.

pikant δριμύ·, δηκτικός.

Pike, die. —, πλ -n, τὸ δόρυ,
τὸ κοντάριον. ή μνησικακία [ή κα-
κωσύνη].

Pikett, das, -es, πλ -e, ή φρου-
ρά στρατοπέδου, ή προφυλακή. τὸ
πικέτον (χαρτοπαίγνιον).

pikieren μὴ ἐρεθίζω, παρακεντῶ

Pilger, der, -s, πλ —, ὁ προσ-
κυνητής [ὁ χατζής].

Pilger fahrt, die, ή εἰς ἱερὸν
τόπον ἀποδημία.

Pilgerin, die. —, πλ -nen, ή
προσκυνητριά [ή χατζίνα].

pilgern ἀμή & ἀμσ ἀποδημῶ εἰς
ἱερὸν τόπον.

Pilgerschaft, die. —, πλ en,
ή ἀποδημία εἰς ἱερὸν τόπον. ή
οὐρά· προσκυνητῶν.

Pille, die. —, πλ -n, τὸ κα-
ταπότιον [τὸ χάπι].

Pilot, der, -en, πλ -en, ὁ
πρωτοεὺς [ὁ πιλότος].

Pilz, der, -es, πλ -e, ὁ μύ-
κης, ἀμανίτης [τὸ μανιτᾶρι].

Pimper nuss, die, τὸ πιστά-
κιον [τὸ ριστίκι].

Pimpinelle, die. —, πλ -n,
καυκαλίς, τὸ τράγιον [ή καυκα-
λίθρα].

Pincette, die. —, πλ -n, ή
τριχολάβις, τὸ τριχολάβιον· ή λα-
βὴ [ή τσιμπίδα].

Pinie, die. —, πλ -n, ή πιτύς,
ὁ κώνος τῆς πίτυος [τὸ κουκκουνα-
ρί]. ή πίτυς [ή κουκκουναριά].

Pinien baum, der, ή πίτυς, ή
κουκκουριά [ή κουκκουναριά].

Piane, die. —, πλ -n, ὁ κνώ-
ρεξ, ὁ ἡλίσκεος [τὸ καρφάκι]. ὁ οἶαξ
[τὸ δοιάκι τοῦ τιμονιοῦ].

Pinsel, der, -s, πλ —, τὸ τρι-

χούδεσιμον, ὁ χρωστήρ [τὸ πι.έλο].
(μτφ) ὁ βλοτούμαμας, ὁ ἡλίθιος,
τὸ κτήνος, ὁ βλάξ.

Pinselei, die. —, πλ -en, ὁ
ἐπισურμός, ή ἀλειψίς [τὸ πασάλειμ-
μα, τὸ μουντζούρωμα]. (μτφ) ή
ἡλιθιότης, ή βλακεία.

pinseln μὴ χρωματίζω· ἀλει-
φω, γράω [πασάλειφω].

Pionier, der, -s, πλ -e, ὁ σκα-
πανεύς.

Pipps, der, -es, ή κόρυζα (ὄρ-
νίθων) [ή τούρνα].

Pisse, die. —, τὸ οὔρον, οὔ-
ρημα [τὸ κάτουρον].

pissen ἀμή οὔρῶ, κατουρῶ.

Pisser, der, -s, πλ —, ὁ οὔ-
ρητής [ὁ κατρουλής].

**Pissoir, das, -s, πλ -s, Piss-
winkel, der,** τὸ οὔρητήριο

Pistazie, die. —, πλ -n, τὸ
πιστάκιον [τὸ ριστίκι].

Pistazien baum, der, ή πι-
στάκη, ή τέρμινθος [ή ριστική].

**Pistol, das, -s, πλ -e, ή Pi-
stole, die.** —, πλ -n, ή πιστό-
λα (νόμισμα = 18.66 δραχμαί).

Pistole, die. —, πλ -n, τὸ πι-
στόλιον.

Piston, das, -s, πλ -s, τὸ ἔμ-
βολον.

Plackat, das, -es, πλ -e, τὸ
τοιχοκόλλημα, ή τοιχοκόλλησις.

placken μὴ βασανίζω, ταλ-
πυρῶ [παιδεύω].

Plackerei, die. —, πλ -en, τὰ
βάσανα, ὁ μόχθος, ή βαρεία ἐργασία.

Plage, die. —, πλ -n, ή τα-
λαιπωρία, τὸ κακόν, τὰ βάσανα,
τὰ δεινά· ή μάλιστα, ὁ λυμεὼν. die
ägyptischen -n αἱ πληγαὶ τῆς Αἴ-
γύπτου.

Plage geist, der, ὁ κακοδαί-
μων, ὁ βασανιστής.

plagen μὴ ταλαιπωρῶ, βασαν-
νίζω, τυραννῶ [παιδεύω]. sich

—βασανίζομαι, ταλαιπωρούμαι [παι-
δεύομαι].

Plage teufel, der, ὁ κακοδαί-
μων, ὁ τύραννος δαίμων.

Plagiat, das, -es, πλ -e, ἡ
λογοκλοπή.

Plagiator, der, -s, πλ tören,
ὁ λογοκλόπος.

plaidieren ἀρῇ συνηγορῶ, ὑ-
περαπολογούμαι.

Plaidoyer, das, -s, πλ -s, ἡ
συνηγορία, ὑπεραπολογία.

Plaisir, das, -s, ἡ εὐχαρίστη-
σις, ἡδονή.

plaisirlich εὐάρεστος, εὐχάρι-
στος, διασκεδαστικός.

plan ἰσόπεδος, ἐπίπεδος.

Plan, der, -s, πλ Pläne, τὸ
σχέδιον.

Pläne, die, —, πλ -n, τὸ ἰσό-
πεδον, ἐπίπεδον.

planen μὴ σχεδιάζω.

Planet, der, -en, πλ -en, ὁ
πλανήτης.

Planeten system, das, τὸ
πλανητικὸν σύστημα.

Planimetrie, die, —, (μθμ) ἡ
ἐπιπεδομετρία.

planieren μὴ ὁμαλίζω, ἰσάζω,
λεαίνω.

Planke, die, —, πλ -n, ἡ στε-
ρεὰ σανίς.

Plänkelei, die, —, πλ -en, ὁ
ἀκροβολισμός, ἡ ἀψιμαχία.

plänkeln, ἀρῇ ἀκροβολίζομαι,
ἀψιμαχῶ.

Plänkler, der, -s, πλ —, ὁ
ἀκροβολιστής.

plankonkav ἐπιπεδόκοιλος.

plankonvex ἐπιπεδόκυρτος,
κυρτεπ(πεδος).

planlos, ἀνευ σχεδίου· ἄσκοπος.

Planlosigkeit, die, —, ἡ ἔλ-
λειψις σχεδίου.

planmässig κατὰ σχέδιον γε-
νόμενος· συστηματικός.

Planmässigkeit,
κατὰ σχέδιον συμμετρ-
ματικότης.

Plantage, die, —
φυτεία· τὸ φυτώριον.

Plapperei, die,
ἡ πολυλογία, ἡ λογοδ-

Plapperer, der,
πολύλογος, ὁ λάλος.

plapperhaft λάλ-
λος, φλύαρος.

Plapper maul, ὁ
σισησμός, πολύλαλος [ὁ

plappern ἀρῇ φλ-
λαλῶ.

Platane, die, —
πλάτανος.

Platin, das, -s,
das, -s, ὁ λευκόχρυσος.

platschen ἀρῇ π-
ταγῶ.

plätschern ἀρῇ π-
μύρω, βοθιάζω.

platt ὁμαλός, ἰσός,
τυσομένος, στρωτός [πρό-

μένος, γυδατός [πρόσ-
ρις, ἀνάλατος, ἀνοστό-

-e Nase βί; πεπ εσμε-
τόπος ἐπίπεδος. //—

θείας, ἀντικρυς [ὁρθά-

Plättchen, das,
μικρά πλάξ, τὸ ἐλάσ-

Platte, die, —, π-
τὸ πλάτυσμα, τὸ πέτ-

κρα, τὸ ὁμάλιστρον,

Plätt eisen, das
τρον, τὸ σιδηρον (τοῦ

plätten μὴ ὁμα-
λειῶ· σιδηραίνω.

Plätten, das, -s,
ἡ σιδήρεσις, τὸ σιδ-

δέρωμα].

Plätter, der, -s,
λιστής, ὁ λεαντήρ· ὁ

platterdings ἐπ-
τη, ἀπολύτως.

Platterin, die, —, πλ -nen.
σιδηρώτρια.

Platt form, die, τὸ ὑψίπεδον
τοῦ ὁώμα· τὸ πηλίστρωτον. τὸ ἀνά-
γλυμα.

Platt frau, die, ἡ σιδηρώτρια.
plattfüßig πλατύπους.

Platttheit, die, —, ἡ ὁμαλό-
της. (μτφ) τὸ ἄχαρι, ἡ ἀηδία [ἡ ἀ-
νοστοία, ἡ σαγλαμάρα].

plattieren μὴ περιπεταλῶ, ἐπι-
στρώνω διὰ πεταλίων.

Plattkopf, der, ὁ πλατυκέφα-
λος. (μτφ) ὁ ἀμβλύνους, ὁ βλάξ.

Platt nase, die ἡ πεπλατυ-
σμένη ρίς [ἡ πατωτή μύτη].

Platz, der, -es, πλ Plätze, ἡ
θέσις· ἡ τοποθεσία, ὁ τόπος. — da!
(καίτε) θέσιν! nehmen Sie —
λάβετε θέσιν, καθήσατε.

Plätzchen, das, -s, πλ —, τὸ
τόριον, ἡ μικρὰ θέσις.

platzen ἀμὴ καταρρηγνύμαι,
ἐκρηγνύμαι [σκάζω, σκάνω]· πα-
τοῦ, κρητῶ.

Platz regen, der, ὁ (βαγδαῖος
κύβρος, ἡ βαγδαῖα βροχὴ [ἡ μύρρα.

Plauderei, die, —, πλ -en,
ἡ λαλαγὴ, φλυαρία λογοδιάρροια.

Plauderer, der, -s, πλ —, ὁ
ἀλός, πολὺἀλός, φλύαρος [ὁ πο-
λυλογῶς].

plauderhaft ἄλως στομύλος.
ταυλόλογος, φλύαρος.

Plauderhaftigkeit, die, —,
ἡ πολυλογία, στομυλία.

plaudern ἀμὴ πολυλογῶ, πολυ-
λαλῶ, φλυαρῶ.

Plauder tasche, die, ὁ ἀθυ-
ροστομος, ὁ ἄλως [ἡ λίμα].

plausibel εὐλογος, εὐλογοφανής.

Plejaden, die, πλ ἡ πλειάς [ἡ
πύλη].

Plenar sitzung, die, ἡ ἐν ἀ-
παύτῃ συνεδρίασις.

plombieren μὴ μολυβδῶ· ἐπι-

σφραγίζω διὰ μολυβδίου. πληρῶ τὸ
κοῖλον ὀδόντος.

Plötze, die, —, πλ -n. [tʃɔ]
ὁ λευκίσκος.

plötzlich αἰφνίδιος, ἔξα φνίδιος
[ξαφνικός]. // —, ἐπερ αἰφνης, αἰ-
φνιδίως [ἐξαφνα, ξαφνικά].

Plötzlichkeit, die, —, ἡ αἰ-
φνιδιότης.

Pluderhosen die πλ. αἱ πλα-
τεῖαι περισκελίδες, αἱ ἀναψαλίδες.

plump ἀκατέργαστος [χονδρότα-
μωμένος]· χονδρόκοπος, σκαῖος,
ἄκομψος, ἀδέξιος.

Plumpheit, die, —, πλ -en,
ἡ χονδρότης, χονδρόκοπία· ἡ βα-
ρύτης, ἀδεξιότης.

plumps! ἔπο πάφ! πάτ! τύφλα!

plumpsen ἀμὴ πίπτω βαρέως.

Plunder, der, -s, τὰ ῥάκη [τὰ
συρῆλια τὰ παληόπανα].

Plünderer, der, -s, τλ —, ὁ
ληηλάτης, συλητής.

Plunder kammer, die, ἡ ἀπο-
θήκη ῥακίων, ἡ γρυτοδόκη.

plündern, μὴ ληηλατῶ, διαρ-
πάζω, ληστεύω [καταχθύνω].

Plünderung, die, —, πλ -en
ἡ διαρπαγή, ληηλασία, σύλησις.

Plural, der, -s, πλ -e, (γρμ)
ὁ πληθυντικός.

Pluralität, die, —, πλ -en
ἡ πλεονότης.

Pluviometer das, (φσ) τὸ
μετόμετρον, ὁμβρομέτρον.

pneumatisch πνευματικός, πνε-
ρως.

Pöbel, der, -s, ὁ ὄχλος.

pöbelhaft ὄχλικός, συρφετώ-
δης.

Pöbelhaftigkeit, die, —, τὸ
συρφετώδες, ἡ χυδασιότης.

Pöbel haufe, der, ὁ ὄχλος, ὁ
συρφετός [τὸ σχολολόγι].

Pöbel herrschaft, die, ἡ ὁ-
χλοκρατία.

Pöbel sprache, die, ἡ χυδαία γλῶσσα.

pochen μὴ κρούω, κτυπῶ. //—, ἀμὴ κρούω πάλλωμαι, πάλλω. **das Herz pocht** ἡ καρδιά πάλλει.

Pocken, die πλ, ἡ φλογιάς νόσος, αἱ ἐδολαί [ἡ βλογιά].

pockenkrank εὐλογιῶν [βλογιάρης].

Pocken narbe, die, τὸ στίγμα εὐλογιῶν [ἡ βλογιοκομάδα].

pockennarbig κατ'ἀστικὸς ὑπὸ εὐλογιῶν [βλογιοκορμένος].

Poesie, die, —, πλ -[e]n, ἡ ποιήσις.

Poet, der, -en, πλ -en, ὁ ποιητής.

Poetik, die, ἡ ποιητικὴ.

Poetin die, —, πλ -nen, ἡ ποιήτρια.

poetisch ποιητικὸς.

Pokal, der -s, πλ -e, τὸ σκύφος, τὸ μέγα ποτήριον.

Pökel, der, -s, ἡ ἄλμη [ἡ σαλαμούρα].

Pökel fleisch, das, τὸ ταριχευτὸν κρέας, τὸ ἄλμιον.

Pökel haring, der, ἡ ταριχευτὴ μαινίς.

pök ln μὴ ταριχεύω, ἄλμεύω.

Pökel, das, -s, ἡ ταριχεύα, ἄλμευσις.

pokulieren ἀμὴ κωθωνίζομαι, κρατηρίζω [σθανάρω].

Pol, der, -s, πλ -e, ὁ πόλος.

Polar kreis, der, ὁ πολικὸς κύκλος.

Polar stern, der, ὁ πολικὸς ἀστήρ.

Polei, die, (φτλ) ἡ βλήγων [τὸ φλησκοῦν].

Polemik, die, ἡ διαμάχη, λογομαχία ἡ θρησκευτικὴ ἄμυνα.

Polemiker, der, -s, πλ —, ὁ πρόμαχος τῆς ἐκκλησίας.

polemisch ὑπέρμαχος, ἀμυντικὸς.

polieren μὴ λεάνω, λεπνῶ, στιλδοποιῶ [γυαλίζω].

Polierer, der, -s, πλ —, ὁ στιλδωτής, λεαντήρ [ὁ γυαλιστής].

Politik, die, ἡ πολιτικὴ.

Politiker, der, -s, πλ —, ὁ πολιτικός.

politisch πολιτικὸς.

Politur, die, -en, ἡ λειπνότης.

Polizei, die, —, πλ —, ἡ ἀστυνομία.

Polizei amt, das, τὸ τῆς ἀστυνομίας.

Polizei beamte, der, ὁ νομικὸς ὑπάλληλος.

Polizei diener, der, ὁ νομικὸς κλητήρ.

Polizei direktor, der, ὁ συντὴς τῆς ἀστυνομίας.

Polizei kommissar, der, ὁ ὑπαστυνόμος.

polizeilich ἀστυνομικῶς.

Polizei meister, der, ὁ νόμος.

Polizei minister, der, ὁ πουργός τῆς ἀστυνομίας.

Polizei ordnung, die, ἡ νομικὴ διάταξις.

Polizei präfekt, der, ὁ συντὴς τῆς ἀστυνομίας, νόμος.

Polizei wesen, das, ὁ νομικός.

Polizist, der, -en, πλ —, ὁ ἀστυνομικὸς κλητήρ ὁ ὑπαστυνόμος.

Polka, die, —, πλ -s, ἡ σπερματόρροια, ὄνειρῶσις.

Pollution, die, —, πλ —, ἡ σπερματόρροια, ὄνειρῶσις.

Polonäse, die, —, πλ —, ὁ πολωνικὸς χορὸς [ἡ πολωνία].

Polster, das, -s, πλ —, ἡ λαιά, τὸ στρωμάτιον [ἡ πλάδα, μαξιλάρη].

polstern μι διαστοιβάω, πα-
ραγεμίζω.

Polterabend, der, ἡ ταραχώ-
δης προγαμία ἐσπέρα· τὰ προ-
γάμια.

Poltergeist, der, ἡ μορμών,
μο-μὴ [τὸ στοιχειό].

poltern ἀμὴ θορυβῶ, παταγῶ
[κτυπὸ τοῦ κουτρούλη τὸν γάμον].

Poltern, das, -s, ὁ μέγας θόρυ-
βος, τὸ ἀνάστα ὁ θεός.

Polytechniker, der, -s, πλ.
ὁ σπουδαστὴς τοῦ πολυτεχνείου.

Polytechniku, das, -s, τὸ
πολυτεχνεῖον.

polytechnisch πολυτεχνικός.
-e Schule τὸ πολυτεχνεῖον.

Polytheismus, der, ἡ πολυ-
θεία.

Polytheist, der, -en, πλ -en,
ὁ πολύθεος.

polytheistisch πολύθεος.

Pomade, die, —, πλ -n, ἡ
μυραλοισφή, τὸ παχύμυρον [ἡ πο-
μάδα].

pomadig (οἶκ) φλεγματικός, ψυ-
χρός, ἀπαθής.

pomadisieren μι χρίω διὰ
μυραλοισφῆς, μυραλοισφῶ.

Pomeranze, die —, πλ -n,
τὸ πορτοκάλιον.

pomeranzen farbig ἢ -gelb
πορτοκαλόχρους, -πορτοκαλοειδής.

Pomeranzen garten, der, ὁ
πορτοκαλειών.

Pomolog, der, -en, πλ -en, ὁ
πωρολόγος.

Pomologie, die, ἡ ὀπωρολογία.

Pomp, der, -s, ἡ πομπή, με-
γαλοπρέπεια.

pomphaft ἢ **pompös** πομπι-
κός, κομπώδης.

Ponton, dar, -s, πλ -s, (στρ) ὁ
τάκτων ὁ γεφυροπάξιων.

Pony, der, -s, πλ -s, τὸ ἵπ-
πύριον.

Popanz, der, -es, πλ -e, ἡ
λάμια, μορμὴ [ἡ μπαμπούλα].

Pope, der, -n, πλ -n, ὁ (ῥεθό-
δοξος) ἱερεὺς.

Popo, der, -s, πλ -s, [οἶκ] ὁ
πρωκτός, ἀφιδρών [ὁ πεισινός, κω-
λάκης].

populär δημώδης· δημοτικός,
φιλόλαος, φιλόδημος, δημοφιλής.

popularisieren μι καθιστῶ
δημώδη, γενικεύω παρὰ τῷ λαῷ.

Popularität, die, —, ἡ δημο-
τικότης.

Population, die, —, πλ -e, ὁ
πληθυσμός.

porös κορώδης.

Porosität, die, —, τὸ κορώδες.

Porphy, der, -s, πλ -e, ὁ
πορφύρεος (λίθος) [τὸ κόκκινα σο-
μακί].

Portal, das, -s, πλ -e, ὁ πύλων.

Portefeuille, das, -s, πλ -s,
τὸ χαρτοφυλάκιον.

Portemonnaie, das, -s, πλ
-s, τὸ βαλάντιον, [τὸ πογγί].

Portier, der, -s, πλ -s, ὁ θυ-
ρωρός.

Portikus, der, —, πλ -se, ἡ
στοά, τὸ περίστοον.

Portion, die, —, πλ -en, ἡ
μερίς, ὅσις.

Porto, das, -s, τὸ κόμιστρον,
τὰ κόμιστρα· τὰ ταχυδρομικά
[ἔξοδα].

portofrei ἐλεύθερος ταχυδρομι-
κῶν τελῶν.

Portrait, das, -s, πλ -s, ἡ εἰ-
κονογραφία, προσωπογραφία.

portraitieren μι εἰκονογραφῶ.

Portrait maler, der, ὁ προ-
σωπογράφος.

Portrait malerei, die, —, ἡ
προσωπογραφία.

Portulack, der, (φτλ) ἡ ἀν-
δράχνη, ἀδράχνη [ἡ ἀντράχλα, ἡ
λίστριδα].

Port wein, der, ὁ οἶνος τοῦ Ὀπόρτου.

Porzellan, das, -s, πλ -e, ἡ πορσελάνη, μύρρα, πορσελλάνη [τὸ φαρφουρί].

porzellanen ἐκ πορσελλάνης, μύρρινος.

Porzellan fabrik, die, τὸ ἐργαστάσιον πορσελλάνης.

Posaune, die, —, πλ -n, ἡ σάλπιγξ.

posaunen μὴ & ἀμὴ σαλπίζω.

Posaunen bläser, der, ὁ σαλπικτής, σαλπιστής.

Posaunist, der, -en, πλ -en, ὁ σαλπικτής, σαλπιστής.

Pose, die, —, πλ -n, ἡ στάσις τοῦ σώματος, ἡ κορμοστασία.

Position, die, —, πλ -n, ἡ θέσις ἡ στάσις.

positiv θετικός.

Positur, die, —, πλ -en, ἡ στάσις τοῦ σώματος, ἡ κορμοστασία.

Posse, die, —, πλ -n, βωμολοχία, ἀστεϊότης. -n treiben ἢ -n reissen βωμολογεῖσθαι, βωμολοχεῖν.

-n! ἀνοήτῃ! ἀνεμώλῃ! [καρραφέστα! χολοκύθια ἔς τὸ πατέρό!]

Possen, der, -s, πλ —, τὸ σκώμμα, ὁ ἐμπαιγμός, τὸ περίπαιγμα.

einem zum — εἰς τὸ πέτσμά τινας.

possenhaft εὐτράπελος, ἀστεῖος, βωμολόχος [καραγκιόζης].

Possenmacher, ἢ -reisser, der, -s, πλ ὁ βωμολόχος γελωτοποιός [ὁ караγκιόζης].

Possen reisserei, die, ἡ βωμολοχία, ἀστεισύνη.

possenreisserisch βωμολοχικός.

Possen spiel, das, ἡ ἀστεισύνη, τὸ ἀστεῖσμα.

possessiv κτητικός.

Possessiv pronomen, das, ἡ -um, das, -s, πλ -ya, ἡ κτητικὴ ἀντωνυμία.

possierlich ἀστεῖος.

Possierlich keit, die, ἡ ἀστεισύνη, κωμικότης.

Post, die, —, πλ -e, ἡ ταχυδρομεῖον, ἡ ἀγγελία, ἡ μαντιὰ [τὸ σταθμός, πλ.

διὰ τοῦ ταχυδρομείου.

Postament, das, -e, τὸ βάθρον, ὑπόβαθρον ὁ σταθμός.

Post amt, das, τὸ ταχυδρομεῖον.

Post beamte, der, ὁ ταχυδρομικός ὑπάλληλος.

Post bote, der, ὁ ταχυδρομικός.

post datieren μὴ χρονολογεῖν, ἀλλὰ διὰ παρελθούσης χρονολογεῖν.

Post direktion, die, ἡ διοίκησις τοῦ ταχυδρομείου.

Post direktor, der, ὁ διευθυντής τοῦ ταχυδρομείου.

Posten, der, -s, πλ ἡ ταχυδρομική θέσις, ἡ φρουρά, ἡ ταχυδρομική θέσις.

Posten, der, -s, πλ ἡ ταχυδρομική θέσις, ἡ φρουρά, ἡ ταχυδρομική θέσις.

posten weise ἐπὶ τῇ ταχυδρομικῇ θέσει.

Post expedition, die, ἡ ἀποστολή τοῦ ταχυδρομείου.

postfrei ἐλεύθερος τοῦ ταχυδρομίου (τελών).

Postille, die, —, πλ ἡ κλησιαστικὴ διδασκαλία, ἡ συλλογὴ διδασκάλων, τὸ διδασχολόγιον.

Postillon, der, —, ὁ ἐπιπλάτης ταχυδρομικῆς ἀγγελίας.

postieren μὴ τοποθετεῖν.

Postierung, die, —, ἡ τοποθέτησις.

Post karte, die, τὸ ἐκταχυδρομικόν.

Post klepper, der, ὁ γίννος [τὸ παληάκι].

post lagernd ἐν τῷ ταχυδρομικῷ ἀποκεῖμενος. // —, ἐν τῷ ταχυδρομικῷ.

Postmarke, die, τό γραμμα-
τσημον.

Postmelle, die, —, πλ -n,
τό ταχυδρομικόν μίλιον (= 7,5 χι-
λιόμετρα).

Postmeister, der, ὁ διευθυν-
της τοῦ ταχυδρομείου.

posto lassen τοποθετοῦμαι λαμ-
βανῶ θέσιν.

Postpapier, das, ὁ ταχυδρο-
μικός γάρτης.

Postpferd, das, ὁ ταχυδρο-
μικός ἵππος.

Postreisende, der, ὁ διὰ τοῦ
ταχυδρομείου ταξιδιώτης.

Postschaffner, der, ὁ ὁδη-
γός ταχυδρομείου.

Postsekretär, der, ὁ γραμ-
ματεὺς ταχυδρομείου.

Postskriptum, das, -s, πλ
-la, τό ὑστερόγραφον.

Poststempel, der, ἡ ταχυδρο-
μική σφραγίς.

Posttag, der, ἡ ἡμέρα ταχυ-
δρομείου.

Posttaube, die, ἡ ταχυδρόμος
περίστερα.

Posttaxe, die, ἡ ταχυδρομική
διατίμησις.

Postulat, das, -es, πλ -e, τό
εἶτημα.

Postverbindung, die, ἡ τα-
χυδρομική συγκοινωνία.

Postvertrag, der, ἡ ταχυ-
δρομική σύμβασις.

Postwagen, der, ἡ ταχυδρο-
μική ἄμαξα.

Postwesen, das, τὰ ταχυδρο-
μικά.

Postzug, der, ἡ ταχυδρομική
ἀμαξοστοιχία.

Potage, die, —, πλ -n, ὁ κρε-
ῖτσωμος.

Potentat, der, -en, πλ -en,
ὁ ἐξουσιάρχης, κυρίαρχος.

Potenz, die, —, πλ -en, ἡ δύναμις

potenzieren μὴ ἀνοψῶ (ἀριθ-
μὸν) εἰς δύναμιν.

Potpourri, das, -s, πλ -s, τό
μουσικὸν ἀνθολόγημα, τὸ μωσαϊκόν.

potztausend ἐπὶ Ἡράκλειος ἰ-
μέγας εἶσαι κύριε! [βρέγιά τὸ θεός].

poussieren μὴ νοστιμεύομαι,
ἀρεσκέομαι.

Präcedenz, die, —, πλ -en,
ἡ πρωτεία, τὰ πρωτεία· τὸ προη-
γούμενον.

Präceptor, der, -s, πλ -tō-
gen, ὁ παιδαγωγός.

Pracht, die, —, ἡ μεγαλοπρέ-
πεια, πολυτέλεια.

Pracht aufwand, der, ἡ πο-
λυτέλεια.

Prachtaufzug, der, ἡ πομπή

Prachtausgabe, die, ἡ πα-
λυτελής ἐκδοσις (βιβλίου).

Pracht himmel, der, ὁ οὐρα-
νὸς κλίνης, ὁ οὐρανίσκος [ἡ κουρ-
τίνα].

prächtig μεγαλοπρεπής, λαμ-
πρός.

Prachtstück, das, τὸ πολυ-
τελέστατον πρᾶγμα.

pracht voll μεγαλοπρεπέστα-
τος λαμπρότατος.

Prachtwerk, das, τὸ ἔργον
πολυτελείας.

Präcipitat, das, -es, πλ -e,
(χμ) τὸ ἔζημα, τὸ κατακάθισμα.

präcis ἀκριβής.

Präcision, die, —, ἡ ἀκρίβεια.

Prädikat, das, -es, πλ -e, τό
κατηγορήμα, τὸ κατηγορούμενον.

prädominieren ἀμὴ ὑπερι-
σχύω, ἐπικρατῶ.

Präfekt, der, -en, πλ -en, ὁ
νομάρχης.

Präfektur, die, —, πλ -en, ἡ
νομαρχία.

Präfix, das, -es, πλ -e, τό
προτακτικὸν μόριον, τὸ πρόθεμα.

prägen μὴ κόπτω, ἀργυροκοπῶ,

έντυπώ(ν)ω. έγγράσσω. Münzen — κόπτω νομίσματα.

Präger, der, -s, πλ —, ό άρ-
γυροκόπος.

pragnant σημαντικός, ούσιώδης.

Prägung, die, —, πλ -en, ή,
έκτύπωσις ή χάραξις.

prahlen άμψάλαζονεδομαι, κομ-
πάζω, καυχώμαι (έπί τινι, mit et-
was).

Prahler, der, -s, πλ —, ό
καυχητής, ό καυχηματίας.

Prahlerci, die, —, πλ -en, ή
μεγαλαυχία, ή καύχισις.

prahlersich μεγάλαυχας, κομ-
παστικός, άλαζονικός.

Prahl hans, der, ό καυχημα-
τίας, ό κομπαστής ή ό καυχησιστη.

Prahl sucht, die, ή μανία τοσ
καυχάσθαι, ή κομπομανία.

Prähm, der, -es, πλ -e, ή σχε-
δία, τό πορθημετόν.

Präjudiz, das, -es, πλ -e, ή
ζημία, ή βλάβη, ή προδικασία.

präjudizieren μη παραβλά-
πτω, προδικάζω.

präjudizierlich έπιβλαβής,
έπιζημίος.

Praktik die, —, ή πράξις, ή
άσκησις ή μέθοδος.

Praktikant, der, -en, πλ -en,
ό έργαζόμενος έμπράκτως, ό πρα-
κτικευόμενος.

Praktiker, der, -s, πλ —, ή
-us, der, —, πλ -ci, ό έμπρα-
κτος έπίστήμων.

praktisch πρακτικός, έμ-
πρακτος.

Prälat, der, en, πλ -en, ό ίε-
ραρχης.

Präliminarien, die πλ, τά
προκαταρκτικά, ή προεισαγωγή.

prall διατεταμένος, τετανομέ-
νος [τεντωμένος].

Prall, der, -es, πλ -e, ό άν-
τίκτοπος, ή άνάπαλις.

prallen άμψ άντικ-
ατοπώ άναπαλλομαι, άντα-

Prall kraft, die, ή έλα-

präludieren άμψ προ-

Präludium, -s, πλ

προανήχρουσμα, ή μουσική
σαγωγή.

prämeditieren μη
λεύομαι, προδιασκεπτομαι.

Prämie, die, —, π
βραβείον τό ασφάλιστρον.

Prämisse, die, —, π
λήμμα, ή πρϋπόθεσις.

prangen άμψ έκάρ-
στράπτω.

pränumerando έπρ
βολικώς. — bezahlen προ-
λω, προπληρώ.

Pränumera -t, der,
-en, ό προπληρωτής.

Pränumeration, di
-en, ή προκαταβολή.

pränumerieren μη
δάλλω, προπληρώνω.

Präparand, der,
-en, ό προπαρασκευαζόμε-
γυμναζόμενος.

Präparanden anst
τό προπαρασκευαστικόν σ

Präparat, das, -es,
σκευασία.

Präparation, die,
-en, ή προπαρασκευή.

präparieren μη
σκευάζω, προετοιμάζω. si

παρασκευάζομαι, προετοι-

Präposition, die, —
γρη) ή πρόθεσις.

Prärogative, die, —
νομία, τό προνόμιον.

Präsens, das, —, (ή
νεστωις.

Präsentation, die,
-en, ή παρουσίαις.

p.äsensieren μη
παρουσιάζω, προσφέρω.

Präsentier teller, der, ὁ δεικτής.

Präservativ, das, -es, πλ -ε, τὸ προφυλακτικὸν μέσον· τὸ ἀντίδοτον.

präservieren μὴ προσυλάττω.

Präsident, der, -en, πλ en, ὁ πρόεδρος.

präsidieren ἀμὴ προσεδρεύω.

Präsidium, das, -s, ἡ προεδρία.

prasseln ἀμὴ τρέλλω, κρατῶ· σπινθηροβολῶ.

prassen ἀμὴ ἀσωτεύομαι, ἀκολασταίνω.

Prasser, der, -s, πλ —, ὁ ἀσωτος, ἀκόλαστος.

Prasserei, die, —, πλ -en, ἡ ἀσωτία, ἀκολασία.

präsumieren μὴ εἰκάζω, συμπεραίνω.

Präsumtion, die, —, πλ -en, ἡ εἰκασία, ὁ συμπερασμός.

präsumtiv εἰκαστικός, ὑποθετικός.

Prätendent, der, -en, πλ -en, ὁ ἐπιδοξος, ὁ ὑπόψηφιος.

prätendieren μὴ ἀξιῶ, ἀπαιτῶ δικαιοματικῶς.

Prätension, die, —, πλ -en, ἡ ἀξίωσις, ἀπαίτησις.

prätentiös ἀπαιτητικός.

Präteritum, das, -s, πλ -ta, (γρμ) ὁ παρῳχημένος χρόνος.

Prätext, der, -es, πλ -e, ἡ πρόφασις, τὸ πρόσχημα.

predigen μὴ ἱεροκηρυκῶ, κηρύττω ἀπὸ τοῦ ἁμῶντος. (μτφ) νοθεύω ὀχληρῶς, ψάλλω. tauben Ohren — κωφῶ ἄδω, βοῶ ἐν τῇ ἱριμῷ [ε' τοῦ κουφοῦ τὴν πόρτα ἵσαι θέλεις κτύπα]. (πρμ) den Gelehrten ist gut — τοῖς φρονίμοις ὀλίγα.

Prediger, der, -s, πλ —, ὁ ἱεροκήρυξ.

Predigt, die, —, πλ -en, τὸ (θρησκευτικόν) κήρυγμα.

Preis, der, -es, πλ -e, ἡ τιμή, τὸ τίμημα, τὸ ἀντίτιμον· ἡ ἀξία· τὸ βραβεῖον, ἄθλον, fester — τιμὴ σταθερὰ [ἀποκαμμένη].

Preis aufgabe, die, τὸ ἀγωνισμα, διαγωνισμα.

preisen* (preise· pries· gepriesen) μὴ ὑμνῶ, ἐγκωμιάζω, ἑυμνῶ, δοξάζω glücklich — μακαρίζω, εὐδοκίμουζω.

preis geben* μὴ ἐγκαταλείπω, καταλείπω ἑρμαιον.

preisgekrönt ἐστερμίνος, ἐστεφανωμένος.

Preis gesang, der, ὁ ὕμνος.

Preis liste, die, τὸ τιμολόγιον.

Preis schrift, die, τὸ ἀνταγωνιζόμενον σύγγραμμα· τὸ βραβευθὲν σύγγραμμα.

Preis verzeichnis, das, τὸ τιμολόγιον.

preiswürdig ἀντάξιος τοῦ τιμήματος, εὐθηνός.

Preiswürdigkeit, die, ἡ εὐθηνία.

prekär ἀκροσφαλής, ἐπισφαλής.

prellen μὴ ἀναπάλλω, ἀντανακλῶ. (μτφ) φενακίζω, διαδουκολῶ, ἐξαπατῶ [γελῶ].

Preller, der, -s, πλ —, (μτφ) ὁ ἀπατεῶν.

Prellerei, die, —, πλ -en, ἡ ἐξαπάτη, ὁ φενακισμός.

Presbyter, der, -s, πλ —, ὁ πρεσβυτέρως.

Presbyterianer, der, -s, πλ —, ὁ πρεσβυτεριανός.

presbyterianisch πρεσβυτεριανός.

Presbyterium, das, -s, πλ -rien, τὸ πρεσβυτέριον· τὸ ἱερατικόν συνέδριον.

press ἐγγύτατος, πλησιέστατος [κολλητός].

pressbar πιεστός.

Presse, die, —, πλ -η, τὸ πιεστήριον. ὁ τύπος. (μτφ) ἡ πλεισις. unter der — ὑπὸ τὰ πιεστήρια.

pressen μὴ πιέζω· ἐκπιέζω. συνάγω βιαίως, συλλέγω διὰ βίας.

Presser, der, -s, πλ —, ὁ πιεστής.

Press freiheit, die, ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου, ἡ ἐλευθεροτυπία.

Press gesetz, das, ὁ περὶ τύπου νόμος.

Pressung, die, —, πλ -en, ἡ πίεσις, ὁ πρισμός.

Prestige, das, -s, ἡ κενὴ δόξα, τὸ γόητρον.

Priester, der, -s, πλ —, ὁ ἱερεὺς.

Priester amt, das, ἡ ἱερατεία, ἡ ἱερωσύνη.

Priester herrschaft, die, ἡ ἱεροκρατία.

Priester hut, der, ἡ καυσία, τὰ καμηλαύγιον.

Priesterin, die, —, πλ -nen, ἡ ἱέρεια.

priesterlich ἱερατικός.

Priester rock, der, τὸ ἱερατικὸν ἔνδυμα, τὸ ῥάσον.

Priesterschaft, die, ἡ ἱερατεία, τὸ ἱερατεῖον.

Priestertum, das, -s, ἡ ἱερατεία, ἱερωσύνη.

Priester volk, das, τὸ παπιαδολόγιον.

Priester weihe, die, ἡ χειροτονία (ἱερέως).

Prima, die, ἡ πρώτη τάξις σχολῆς). ἡ πρώτη φωνή.

Primaner, der, -s, πλ —, ὁ μαθητὴς τῆς πρώτης τάξεως.

primär ἀρχικός, ἀρχέτυπος.

Primas, der, —, πλ -maten, προεστώς, ὁ προόχων [ὁ πρωΰγερς]. ὁ πρωτόθρονος ἀρχιερεὺς.

pressbar πιεστός.

Primat, das, -es, ἡ πρωτοθερία, ἡ πρωτοθρονία.

Prima wech sel, der, ἡ συναλλαγματική.

Primel, die, —, πλ -n, τὸ ἡράνθεμον.

Primitien, die πλ, αἱ ἀρχαὶ τὰ πρωτόλεια [τὰ πρωιμάδια].

primitiv ἀρχικός, ἀρχέτυπος.

Primogenitur, die, -en, ἡ πρεσβυγένεια, πρωτοτόκος.

Princip, das, -s, πλ —, ἡ ἀρχή.

Principal, der, -s, πλ -rios, ὁ πάτρων [ὁ ἀφεντικός].

Principalin, die, —, ἡ κυρία [ἡ ἀφέντρα].

Prinz, der, -en, πλ —, ἡ πρίγκιψ, ἡγεμών.

Prinzessin, die, —, πλ —, ἡ πρίγκιπισσα, ἡγεμονίς.

prinzlich πρίγκιπικός, νικός.

Prior, der, -s, πλ —, ὁ ἡγούμενος, κοινοβιαρχής.

Priorat, das, -es, πλ —, ἡ γουμνία.

Priorei, die, —, πλ —, ἡ ουμνετον, ἡ ἡγουμνία.

Priorin, die, —, πλ —, ἡ ἡγουμένη, ἡγουμένησα.

Priorität, die, —, πλ —, ἡ προτίμησις, ἡ προτεραιότης.

Prise, die, —, πλ -n, μίς, λήψις [ἡ πρέζα]. τὸ πλοῖον.

Pritsch meister, der, ὁ λωτοποιός.

privat ἰδιωτικός.

Privatan gelegen heit, ἡ ἰδιωτικὴ ὑπόθεσις.

Privat docent, der, ὁ γητής.

Privateigentum, ἡ ἰδιωτικὴ κτήμα.

Privat haus, das, ἡ ἰδιωτικὴ οἰκία.

privatim ἐπὶ κατ' ἰδίαν, ἰδιωτικῶς.

privatisieren ἀμὴ ἰδιωτεύω.

Privatissimum, das, -s, πλ -ma, ἡ σειρά ἰδιαίτερων μαθημάτων.

Privat leben, das, ὁ ἰδιωτικὸς βίος, ἡ ἰδιωτεία.

Privat mann, der, -s, πλ -leute, ὁ ἰδιώτης.

Privat recht, das, τὸ ἰδιωτικὸν δίκαιον.

Privatschule, die, τὸ ἰδιωτικὸν σχολεῖον.

Privat stand, der, ἡ ἰδιωτεία.

Privat stunde, die, τὸ ἰδιαιτέρον μάθημα.

privilegieren ἢ χορηγῶ προνόμιον.

privilegiert προνομιοῦχος.

Privilegium, das, -s, πλ -ien, τὸ προνόμιον, ἡ προνομία.

probat δεδοκιμασμένος, δοκιμος.

Probe, die, —, πλ -n, ἡ δοκιμή, τὸ δειγμα. auf die — stellen δοκιμάζω. die — halten ἀντέγω εἰς δοκιμήν.

Probeblatt, das, ἡ -bogen, der, τὸ τοπογραφικὸν δοκίμιον.

procihaltig δεδοκιμασμένος.

Probe muster, das, τὸ δειγμα.

Probe stück, das, τὸ δειγμα. τὸ δοκίμασμα, ἡ δοκιμή.

probieren μὴ δοκιμάζω.

Probierer, der, -s, πλ —, ὁ δοκιμαστής, δοκιμαστήρ.

Probier kunst, die, ἡ δοκιμαστική.

Probier stein, der, ἡ λυδίς λίθος [ἡ ἀσημύπτρα].

procedieren ἀμὴ προβαίνω, ἐνεργῶ.

Procedur, die, —, πλ -en, ὁ τρόπος ἐνεργείας ἢ δικονομία.

Produkt, das, -es, πλ -e, τὸ προϊόν, τὸ γέννημα, τὸ γινόμενον.

Produktion, die, —, ἡ γέννησις, παραγωγή.

produktiv γόνιμος.

Produktivität, die, —, ἡ γονιμότης.

Produzent, der, der, -en, πλ -en, ὁ παραγωγεὺς.

produzieren μὴ παράγω, προσάγω, παρουσιάζω.

profan ἀνόσιος, βέβηλος.

profanieren μὴ βεβηλῶ.

Profanierung, die, —, πλ -en, ἡ βεβηλώσις.

Profession, die, —, πλ -en, τὸ ἐπάγγελμα, ἐπιτήδευμα.

Professionist, der, -en, πλ -en, ὁ ἐπιτηδευματίας, ἐπαγγελματίας.

Professor, der, -s, πλ -sōren, ὁ καθηγητής.

Professur, die, —, πλ -en, ἡ καθηγησία.

Profil, das, -s, πλ -e, ἡ κατατομή, πλασιογραφία, πλαγιωπία. im — malen ζωγραφῶ κατὰ πρόταπον, πλασιογραφῶ.

Profit, der, -es, πλ -e, τὸ ὕψος, κέρδος [τὸ διάφορον].

profitieren μὴ & ἀμὴ ὠφελοῦμαι.

profitlich ἐπωφελής, ἐπικερδής.

prognostizieren μὴ προδιαγινώσκω, προοιωνίζομαι.

Programm, das, τὸ πρόγραμμα.

Progress, der, -es, πλ -e, ἡ προχώρησις.

progressiv, προχωρητικός, προβαίνων.

Progymnasium, das, -s, πλ -sien, τὸ προγυμνάσιον, τὸ σχολαρχεῖον.

prohibieren μὴ ἀπαγορεύω, κωλύω.

Prohibition, die, —, πλ -en.
ἡ ἀπαγόρευσις.

Projekt, das, -es, πλ -e, τὸ
σχεδίων· ὁ σκοπός.

Projektenmacher, der, -s,
πλ —, ὁ σχεδιαστής.

Projektil, das, -s πλ -e, ἡ βολή.

Projektion, die, —, πλ -en.
ἡ προεκβολή, προβολή, ἡ σχεδιο-
γραφία, τὸ σχεδιογράφημα.

projektieren μὴ σχεδιάζω.

projizieren μὴ προεκτείνειν.
προεκβάλλω.

Proklamation, die, —, πλ
-en, ἡ προκήρυξις.

Proklamator, der, -s, πλ
-toren, ὁ κηρυξ [ὁ ἐλάλης].

proklamieren μὴ προκηρύττω.

Prokura, die, —, ἡ προμη-
θεία, τὸ πληρεξούσιον.

Prokurist, der, -en, πλ -en,
ὁ πληρεξούσιος.

Proletariat, das, -es, ἡ πε-
νεσιτάτη τάξις.

Proletarier, der, -s, πλ —,
ὁ παράυξ, πάμπτωχος.

Prolog, der, -s, πλ -e, ὁ πρό-
λογος.

Prolongation, die, —, πλ
-en, ἡ παράτασις.

prolongieren μὴ παρατείνειν.

Promemoria, das, -s, πλ -s,
ἡ ἀναφορά.

Promenade, die, —, πλ -n,
ὁ περίπατος.

promenieren ἀμς περιπατῶ.

Promotion, die, —, πλ -en,
ἡ προαγωγή, ὁ προδιδακμός. ἡ δι-
δακτορικὴ προχείρισις.

promovieren μὴ προάγω, προ-
διδάσκω, προχειρίζω. || —, ἀμὴ προ-
άγομαι, προχειρίζομαι διδάκτωρ,

τυγχάνω διπλώματος.

prompt ταχύς, γαργός.

Promulgation, die, —, πλ
-en ἡ προκήρυξις, δημοσίευσις.

promulgieren μὴ δημ-
προκηρύττω.

Pronomen, das, -s, πλ
-antwurt/a

pronominal ἀντωνυμικῶς.

Propaganda, die, —

σηλυτιστηρίον, ὁ προσ. λυτι-

Propagandist, der, -

-en, ὁ προσσηλυτιστής· ὁ π.

ἀπόστολος, ἰθναπόστολος.

Propagation, die, —,

ἡ διαδοσις, ἐξάπλωσις.

Prophet, der, -en, πλ

προφήτης. (πρμ) der — gil

in seinem Vaterlan (eod)

φήτης ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι.

Prophetin, die, —, π

ἡ προφήτις.

prophetisch προφητικῶς.

prophezeien μὴ προφ.

Prophezeiung, die,

-en, ἡ προφήτευσις, προφ.

Proponent, der, -en,

ὁ προτείνων.

proponieren μὴ προτ.

Proportion, die, —,

ἡ ἀναλογία.

proportional ἀνάλογ

μετρος.

proportionieren μὴ

τρῶ, καθιστῶ ἀνάλογον.

Proposition, die, —,

ἡ πρότασις.

Propst, der, -es, πλ

ὁ ἐγκύριος, ὁ πρωθυερέυ

τοῖς διαμαρτυρομένοις).

Propstei, die, — π

ἡγουμένη· τὸ ἡγουμένειον

τοικία ἢ ἐνορία πρωτοῦ ἐρέ

Pröpstin, die, —, π

ἡ ἡγουμένη, ἡγουμένησσα.

Prorektor, der, -s,

ren, ὁ ἀντιπρύτανης (am

sium) ὁ ἀντιγυμνασιάρχης.

Prorektorat, das,

ἀντιπρυτανεία· ἡ ἀντιγυμνα

Prorogation, die, —, πλ -en, παράτασις, υπέρθεσις, αναβολή.
prorogieren μὴ παρατείνειν, περιτείνειν, αναβάλλω.

Prosa, die, ὁ πεζὸς λόγος· ἡ ἱστογραφία.

Prosaiker, der, -s, πλ —, ὁ ἱστογράφος.

prosaisch πεζός, πεζολογικός.

Prosaist, der, -en, πλ -en, ὁ ἱστογράφος, ὁ πεζολόγος.

Proselyt, der, -en, πλ -en, ὁ τροσῆλυτος.

Proselytenmacher, der, -s, κλ —, ὁ προσηλυτιστής.

Proselytenmacherei, die, ἡ τροσηλυτίσις, ὁ προσηλυτισμός.

prosit! ἐπὶ εἰς ὑγίαν! καλῶς νὰ εὖρω!

proskribieren μὴ προγράφω, ἱστογραφῶ.

Proskription, die, —, πλ en, ἡ προγραφὴ.

Prospekt, der, -es, πλ -e, ἡ ἔποψις, ἡ ἀγγελία· τὸ πρόγραμμα.

prosperieren ἀμὴ εὐημερῶν, εὐδοκίμω.

prost! ἴδε prosit!

prostituieren μὴ μαστροπεύω, ἐκπορνεύω.

Prostitution, die, —, ἡ μαστροπεία, ἐκπόρνευσις, πορνεία.

Protektion, die, —, ἡ προστασία, ἡ υπεράσπισις.

Protektor, der, -s, πλ -tören, ὁ προστάτης, υπερασπιστής.

Protektorat, das, -es, ἡ προστασία.

Protest, der, -es, πλ -e, ἡ διαμαρτυρήσις.

Protestant, der, -en, πλ -en, ὁ διαμαρτυρόμενος.

Protestantin, die, —, πλ -nen, ἡ διαμαρτυρομένη.

protestantisch τῶν διαμαρτυρομένων, λουθηρανικός.

Protestantismus, der, —, ὁ λουθηρανισμός.

protestieren ἀμὴ διαμαρτύρομαι.

Protokoll, das, -s, πλ -e, τὸ πρωτόκολλον.

Protokollan, der, -en, πλ -en, ἡ **Protokollführer**, der, ὁ πρωτοκολλητής.

protokollieren μὴ πρωτοκολλῶ.

proverbialisch παροιμιώδης.

Proviant, der, -s, αἱ ζωοτροφίαι, αἱ τροφαί.

proviantieren μὴ ἐφοδιάζω διὰ τροφῶν.

Proviantmeister, der, ὁ τροφοδότης, σιτάρχης.

Proviant transport, der, ἡ σιτοπομπή.

Provinz, die, —, πλ -en, ἡ ἐπαρχία.

provinzial ἐπαρχιακός.

Provinzialismus, der, —, πλ -men, τὸ τοπικὸν ἰδίωμα, ὁ τοπικός ἰδιωτισμός.

Provinzialstadt, die, ἡ ἐπαρχιακὴ πόλις.

Provision, die, —, πλ -en, ἡ προμήθεια· τὰ ἐφόδια.

Provisor, der, -s, πλ -sören, ὁ ἐπιμελητής· ὁ πρῶτος φαρμακοπώλης.

provisorisch προσωρινός.

Provokation, die, —, πλ -en, ἡ πρόκλησις.

provozieren μὴ προκαλῶ.

Prozent, das, -s, πλ -e, zu fünf — πέντε τοῖς ἑκατόν, zu hohem — ἐπὶ μεγάλῳ τόκῳ.

Prozess, der, -es, πλ -e, ἡ λειτουργία, mit einem — führen διαδικάζομαι πρὸς τινα einen — erheben κινῶ δίκην.

Prozess akt, der, τὸ δικόγραφον die -en ἡ δικογραφία.

Prozess führer, der, ὁ συνήγορος.

Prozessführung, die, ἡ διαδικασία.

prozessieren ἀμὴ διαδικάζομαι.

Prozession, die, —, πλ -en, ἡ λιτανεία.

prozesskosten die πλ, τὰ έξοδα τῆς δίκης.

Prozessordnung, die, ἡ διαδικασία τῶ πινάκων.

Prozess sucht, die, ἡ φιλοδικία.

prozessüchtig φιλόδικος.

prüfen μὴ εξέτάζω, δοκιμάζω.

Prüfer, der, -s, πλ —, ὁ εξέταστής.

Prüfstein, der, ἡ λυδία λίθος.

Prüfung, die, —, πλ -en, ἡ εξέταση.

Prügel, der, -s, πλ —, τὸ ξόλον, τὸ ρόπαλον.

Prügelei, die, —, πλ -en, ἡ φυλοκοπία, τὸ φυλοκόπημα.

prügeln μὴ φυλοκοπῶ, ραπίζω.

sich — ραπίζομαι, φυλοκοποῦμαι.

Prunk, der, -es, ἡ μεγαλοπρέπεια, ἡ λαμπρότης.

prunken ἀμὴ λάμπω· ἐπιδεικνύομαι, μεγαλύνομαι [μεγαλοπιδνομαί].

prunkend ἐκλάμπων· κομπώδης, ἐπιδεικτικός.

prunkhaft κομπώδης, πομπικός.

prunklos ἀνευ ἐπιδείξεως, ἀπλοῦς.

Prunklosigkeit, die, —, ἡ ἀνεπίδειξία.

Prunkrede, die, ἡ δημηγορία.

Prunkredner, der, ὁ ἐπιδεικνύμενος ῥήτωρ· ὁ δημηγόρος.

Prunksucht, die, ἡ φιλενδειξία, ἡ φανητείας.

prunksüchtig φιλενδεικτικός, φανητείας.

prunkvoll κομπώδης.

Psalm, der, -s, πλ -en, ὁ ψαλμός.

Psalm buch, das, τὸ ᾠδον.

Psalmendichter, der, πογράφος.

Psalmist, der, -en, πλ ψαλμιστής, ψαλμοποιός.

Psalter, der, -s, πλ ψαλτήριον.

Psycholog, der, -en, πλ ὁ ψυχολόγος.

Psychologie, die, —, ψυχολογία.

psychologisch ψυχολογικός.

Publikation, die, —, ἡ δημοσίευσις.

Publikum, das, -s, τὸ τὸ δημόσιον.

publizieren μὴ δημοσιεύω.

Publizist, der, -en, πλ ὁ δημοσιογράφος, ὁ δημοσιεύτης.

Padding, der, -s, πλ πομπή.

Pudel, der, -s, πλ —, ὁ θριξ κύων. (μτφ) τὸ σφάλμα [ἡ σφαλμάρα].

pudeln ἀμὴ διαπράττω [κάνω σταδομάρας].

pudelnärrisch ἀστείος παιγνιώδιστος.

pudelnass κάθυγρος, ὁ χυρὸς [μουσική].

Puder, der, -s, ἡ πασπα, τριχόκονις [ἡ ποῦδρα].

puderig παιπαλώδης.

pudern μὴ παιπαλλίζω.

puff! ἐκφ. πούω! πάω!

Puff, der, -s, πλ Puffe, τὸς ὁ καπνός· ἡ ἀνεμολογία.

tautologie, ὁ κόνδυλος [ἡ πατάσος, ἡ χαστουκία].

puffen μὴ παλαμίζω, παλαμίζω [χαστουκίζω].//—, ἀμὴ πυρ.

Puffer, der, -s, πλ —, στόλιον. τὸ ἐλαστικόν στρωμα.

Puls, der, -es, πλ -e, ὁ σπυγμός.

Pulsader, die, ἡ ἀρτηρία.

pulsieren αμὴ σπύζω, παλλομαι
Pulso meter, das, τὸ σφυγ-
μόμετρον.

Puls schlag, der, τὸ σφύγμα,
ὁ σφυγμός.

Puls stockung, die, ἡ ἀσφυξία.
Pult, das, -es, πλ -ε, τὸ γρα-
φεῖον τὸ ἀναλογεῖον.

Pulver, das, -s, πλ —, ἡ κό-
νις [ἡ σκόνις] ἡ πυρίτις [τὸ μπα-
ροῦτι].

pulverig κονιορτωδής, εὐθυ-
πτος.

pulverisieren μὴ λειοτριβῶ,
θούπτω εἰς κόνιν.

Pulver kammer die, ἡ πυ-
ριταποθήκη (πυλοῦ).

Pulver magazin, das, ἡ πυ-
ριταποθήκη, πυριτιδαποθήκη.

Pulver mühle, die, τὸ πυρι-
τιδοποιεῖον.

pulvern μὴ λειοτριβῶ, τρίβω
εἰς κόνιν.

Pump, der, -s, ἡ πίστεσις, auf
— ἐπὶ πιστώσει [βέρεσις].

Pumpe, die, —, πλ -η, ἡ ἀν-
τλία.

pumpen μὴ ἀντλῶ, ἀνασύρω.
ἀναέλκομαι ἐπὶ πιστώσει.

Pumpen schwengel, der, τὸ
κηλῶνιον, ὁ μοχλὸς ἀντλίας.

Pumpen stock, der, τὸ ἔμδο-
χον ἀντλίας.

Pumpen werk, das, ἡ ὕδραυ-
λὴ μηχανή, ἡ ἀντλία.

Pump hosen, die πλ, αἱ πλα-
τεῖαι περισκελίδες, οἱ θύλακοι.

Punkt der, -es, πλ -ε, ἡ στιγ-
μή, τὸ σημεῖον [τὸ σημάδι]. (μτφ)
τὸ ζήτημα, ὁ ὁρὸς, τὸ περιστατι-
κόν, τὸ πρᾶγμα. **in allen** κατὰ
πάντα. **in vielen** — ἐν πολλοῖς. —
vier Uhr ἀκριβῶς τὴν τετάρτην
ὥραν.

Punktation, die, —, πλ -en,
οἱ ὅροι συμβολαίου.

punktieren μὴ στίζω, pun-
ktiert στικτός, ἐστισμένος.

pünktlich ἀκριβής, ἀκριβῶς.

Pünktlichkeit, die, ἡ ἀκριβεία.

punktum ! ἐμφ. (οἶκ) τετέλε-
στα ! und damit — καὶ πλέον οὐ.

Pupille, die, —, πλ -η, ἡ
κόρη, γλῆνη [τὸ νινί]. ὁ κηδεμο-
νευόμενος. ἴδε Mündel.

Pupillen gelder, die οὐδ πλ,
τὰ ὀφθalmικά χρήματα.

Päppchen, das, -s, πλ τὸ κά-
ριον, νανίον [ἡ κουκλίτσα].

Puppe, die, —, πλ -η, ἡ κόρη,
τὸ πλαγγόνιον [ἡ κουκλία]. ἡ χρυ-
σαλλίς, τὸ βομβόκιον.

Puppenmacher, der, -s, πλ
—, ὁ κοροπλάθος, κοροπλάστης.

pur καθαρός.

Purganz, die, —, πλ -en, τὸ
καθάρσιον.

Purgatorium, das, -s, τὸ
καθατήριον.

purgieren μὴ συρματῶ, κα-
θαίρω διὰ καθάρσιου. **sich** — συρ-
ματίζομαι, καθαίρομαι διὰ καθάρ-
σιου.

purgierend καθαρτικός.

Purgier mittel, das, τὸ κα-
θάρσιον.

purifizieren μὴ καθαίρω, κα-
θαρίζω.

Purismus, der, ἡ γλωσσικὴ
ὑπερακριβεία.

Purist, der, -en, πλ -en, ὁ
περὶ τὴν γλῶσσαν ἔγαν ἀκριβολό-
γος, ὁ ἀγνολεξιθήρας.

Purpur, der, -s, πλ -e, ἡ
πορφύρα.

purpur ähnlich, ἡ -artig
πορφυροειδής.

Purpur kleid, das, ἡ πορφυ-
ρίς, πορφύρα.

purpurn ἡ -rot πορφυροῦς.

Purpur röte, die, τὸ πορφυ-
ροῦν ἐρυθρόν.

Purpur schnecke, die, ἡ κάλχη, πορφύρα.

Purzel, der, -s, πλ —, τὸ κοντόχονδρον ἀνθρωπάριον, τὸ κοντοπλάθρον.

Purzel baum, der, τὸ κυβιστήμα [ἢ κουτροβάλα, τοῦμπα].

purzeln ἀμὴ κυβιστῶ [κουτροβαλίζω].

Pustel, die, —, πλ -n, ἡ φλύκταινα [ἢ φουκαλίδα].

pusten ἀμὴ φυσῶ.

Pute, die, ἡ ἰνδικὴ ὄρνις [ἡ διὰνα, κοῦρκα].

Puter, der, -s, πλ —, ἡ **Puthahn**, der, ὁ ἰνδικὸς ἀλέκτωρ, ὁ ἰνδαλέκτωρ [ὁ διαῖνος, κοῦρκος].

Putz, der, -es, ὁ καλλωπισμὸς, στολισμός.

putzen μὴ καθαίρω [παστρέω]. καλλωπίζω, στολίζω. **das Licht** — προμύτω [ξεφυλλίζω] τὸν λύ-

χνον. **sich** — καλλωπίζομαι, λίσσομαι.

Putz händler, der, ὁ στολιδιων.

Putz händlerin, die, πορὸς στολιδιων.

Putz macherin, die, -nen, ἡ τεχνουργὸς στολιδιων.

Putz narr, der, (μτφ) καλλωπιστής.

Putz närrin, die, ἡ ἀλλωπιστρία, ἡ εἰς ἄκρον φιλωπιστής.

Putz sucht, die, ἡ φιλήμανία καλλωπισμοῦ.

putzsüchtig φιλόκοσμος, φιλωπιστής.

Putz ware, die, τὸ πιασμα, στολιδιον.

Pyramide, die, —, πυραμῖς.

pyramidenförmig εἰδήης.

Q

Quabelig (οἶκ) παχυλός, παγύσαρκος, ἀηδής.

Quack salber, der, -s, πλ —, ὁ ψευδοαἰατρος, ὁ ἀγύρτης.

Quack salberei, die, —, πλ -en, ἡ ψευδοαἰατρεία, ἀγυρτεία.

quacksalbern ἀμὴ ἰατρολογῶ ἀγυρτικῶς.

Quader, der, -s, πλ —, ἡ **-stein**, der, ὁ τετραπέδρος λίθος.

Quadrant, der, -en, πλ -en, τὸ τεταρτοκύκλιον, ὁ τετράς, τὸ ὁψόμετρον.

Quadrat, das, -es, πλ -e, τὸ τετράγωνον.

Quadrat fuss, der, ὁ τετραγωνικὸς ποῦς.

quadratisch τετραγωνικός.

Quadrat meile, die, τὸ γωνικὸν μίλιον.

Quadratur, die, —, ὁ τετραγωνισμός.

Quadrat wurzel, die, τὸ τετραγωνικὴ ρίζα.

Quadrille, die, —, πὴ τετράζυγος χορός, ὁ ἀντίχορος.

quadrieren μὴ τετραγωνίζω.

quaken ἀμὴ κοάζω, κβατραχος.

Qual, die, —, πλ -en, σῆνος, ἡ ταλαιπωρία.

quälen μὴ βασανίζω, καταταρῶ [παιδεύω].

sich — βασανίζομαι, τυραννίζομαι.

Quäler, der -s πλ —, βασανιστής.

Qualerei, die, —, πλ -ει, ο βίσιανισμός, ή τυραννία.

Qualgeist, der, ο βασιανιστής, τύραννος.

Qualifikation, die, —, πλ -ει, τὰ προσόντα.

qualifizieren μη καθιστώ άρμόδιον. **sich** — καθίσταμαι άρμόδιος, κτώμαι τὰ προσόντα.

Qualität, die, —, πλ -ει, ή ποιότης **qualitativ** ποιωτικός.

Qualle, die, —, πλ -η, ή άκακία, μέδουσα.

Qualm, der, -es, ο πυκνός καπνός, ή ληνός.

qualmen άμη άναπέμπω πυκνόν καπνόν, τύφω.

qualmig τυφώδης, καπνώδης, ληννώδης.

Qualster, der, -s, πλ —, (οίκ) τό χρέμμα [τό ρόχαλον].

qualstern άμη χρέμπτομαι [εξερρογαλίζομαι].

qualvoll πλήρης βασάνων, πολυδάσανος.

Quantität, die, —, πλ -ει, ή ποσότης, τό ποσόν.

quantitativ ποσωτικός.

Quantum, das, -s, τό ποσόν.

Quappe, die, —, πλ -η, (ίχθ) ή γένε ήτις.

Quarantäne, die, —, πλ -η, ή πάθαρσις [ή καραντίνα]. — **halten** διατελώ υπό κάθαρσιν.

Quarantäne haus, das, τό λομοκαθατήριον.

Quark, der, -es, τό πηκτόγαλα, ή μαλάκα, ή μίζθρα. (μτφ) ή μικρολογία, τό παραμικρόν πράγμα, ο πηλός, ή άκαθαρσία [ή λάσπη].

Quark käse, der, ή μίζθρα, μαλάκα.

Quarré, das, -s, πλ -s, τό τετράγωνον.

Quart, das, -es, πλ -e, τό τεταρτημόριον, τό τέταρτον.

Quarta, die, —, πλ -s, ή τέταρτη τάξις (σχολείου).

Quartal, das, -s, πλ -e, τό τρίμηνον, ή τριμηνία.

quartalweise έπρ κατά τριμηνίαν.

Quartaner, der, -s, πλ —, ο μαθητής της τετάρτης τάξεως.

Quarian fieber, das, ο τεταρταίος πυρετός.

Quartant, der -en, πλ -en, ή **Quart band**, der, τό τέταρτον σχήμα (βελίου).

Quarte, die, —, πλ -η, τό τετράτονον. ή τετάρτη τάξις. ο τέταρτος διαξίφισμός.

Quartett, das, -s, πλ -e, ή τετραφωνία.

Quart format, das, τό τέταρτον σχήμα, ή τετράς.

Quartier, das, -s, πλ -e, ή συνοικία [ο μαγαλός], τό κατάλυμα, ή κατοικία.

Quartier meister, das, ο καταλυματίας.

Quart seite, die, ή εείς τεταρτου σχήματος.

Quarz, der, -es, ή όρεία κρύσταλλος, ο πυριτόλιθος.

Quassia, die, —, (φτλ) ή καοσία.

Quast, der, -es, πλ -e, ή

Quaste, die, —, πλ -η, ο θύσανος [ή φούντα].

quatschelig κοντόπαχος, παχυλός [παχουλός].

Quecke, die, —, πλ -η, ή

-n gras, das, (φτλ) ή άγρωσις [ή αγριάδα].

Queck silber, das, ο υδράργυρος.

Quecksilber legierung, die, τό άμάλγαμα.

Quell, der, -s, ο πηγή, τό βρουσίδιον [τό βρουσάκι, τό κεφαλάρι].

Quelle, die, —, πλ -η, ή πηγή. auf die -n zurückgehen άνα-

τρέχω εἰς τὰς πηγὰς. aus sicherer
— ἐκ θετικῆς πηγῆς.

quellen (quelle, quillst, quillt
quoll, gequollen) ἀπὸς πηγάζω,
ανασβύζω. ὀγκοῦμαι, ἐξοιδαίνομαι
[φουσκώνω].

Quell wasser, das, τὸ πη-
γαῖον ὕδωρ (τὸ βρυσικόν νερόν).

Quendel, der, -s, πλ —. (φτλ)
ὁ ἐρπυλλος, ἡ ζυγίς [ἡ χαμορίγαν-
νη, τὸ τραγορίγανον].

quengeln ἀμὴ δυσχεραίνω, δυσ-
κολαίνω.

Quentchen, das, -s, πλ —,
ὁ δραχμή (τὸ δράμι).

quer ἐγκάρσιος. —feldein διὰ μέ-
σου τῶν ἀγρῶν. (μτφ) das kommt
mir sehr — αὐτό μοι ἔρχεται στραβά.

Quer balken, der, ἡ διαδοχίς

Querdurch schnitt, der, ἡ
διατομή.

Quere, die, —, πλ -n, ἡ λο-
ξότης, πλαγιότης. in die — ἐγ-
καρσίως. in die Kreuz und —
ἐλίγδην, λοξοειδῶς.

querfeldein ἐπρ διὰ μέσου τῶν
ἀγρῶν.

Quer flöte, die, ὁ πλαγίαυλος.

Quer gang, der, ὁ πλάγιος διά-
δρομος ἡ λοξοδρομία.

Quer holz, das, τὸ διάξυλον.

Quer kopf, der, (μτφ) ἡ κακὴ
κεφαλή. ὁ σκολιόφρων, ξυλοκέ-
φαλος, ἀνάποδος.

Quer pfelfe, die, ὁ πλαγίαυλος

Quer riegel, der, ὁ μάνδαλος
ἡ διαδοχίς [ἡ ἀμπάρα].

Quer sack, der, ἡ πήρα (τὸ
δισάκκι).

Querschnitt, der, ἡ διατομή.

Quer stange, die, τὸ διάξυλον.

Quer strich, der, ἡ ἐγκάρσια
γραμμὴ. (μτφ) einem einen — ma-
chen παραλύω τὰ σχέδιά τινος.

querüber ἐπρ ἐγκαρσίως, ἐκ
πλαγίου.

Querulant, der,
ὁ μικραλτίος, μεμφ
querulieren
μαι, ἀνακλαίομαι.

Quer weg, der,

Quetsche, die,
μάγγανον. (φτλ) τὸ

quetschen μὴ
δοῖ [ζουλέω].

Quetschung,
ἡ σύθλασις (τὸ ζε

Quetsch wun-
λωψ, τὸ σαρκόθλα-

quick ταχύς, γ

Quick breit, de
ἀμάλλαμα.

quieken ἀμὴ (α

Quietismus, ὁ

Quietist, der,
ἡρεμιστής.

Quinta, die, —

πητάξις (σχολῆς,

Quinte, die, —

πέντε, τὸ πεντάτον-

ρισμός.

Quint essenz.

πεντάσιον ὁ αἶθρ,

Quintett, des

πενταφωνία.

Quirl, der, -s,

ρύνη, τὸ τάρακτρον

quirlen μὴ τορ

quitt ἐξωφλημέν

Quitte, die, —

δώνιον.

Quitten baum

χυδωνία.

quittieren μὴ

παραλαβῆς ἐξωφλ

Quittung, die,

ἀπόδειξις παραλαβ

τὸ ἐξωφλητικόν.

Quote, die, —,

σοστόν.

Quotient, der,

τὸ πηλίκον.

R

Raa, die, ἴδε Rahe.

Rabatt, der, -es, πλ -e, ἡ ἐκπτώσις, ὁ ἐκπτώσις.

Ratte, die, —, πλ -n, ἡ πρῶσις, εὐταλὶά [ἡ βρογία]. ἡ ἐπιπυγή, τὸ ἐπίπρυγμα.

Rabattrechnung, die, ἡ ὑπολογισμὸς ἐκπτώσεως.

Rabbiner, der, -s, πλ —, ὁ ραββίνος.

rabbinisch ραββίνος, ραββινικός.

Rabe, der, -n, πλ -n, ὁ κόραξ [ὁ κόρακας].

Raben eltern, die πλ, οἱ ἀνθρώποι (οἱ ἀπάνθρωποι) γονεῖς.

Rabenmutter, die, (μτρ) ἡ ἀνθρώπος (ἡ ἀνθρώπος) μήτηρ.

rabenschwarz κόρακινος, μελαντερός κόρακας.

Rabenstein, der, ὁ τόπος κατὰ τοῦ τοῦ κόρακος.

Raben vater, der, (μτρ) ὁ ἀνθρώπος πατήρ.

Rabulist, der, -en, πλ -en, ὁ δικηγόρος.

Rabulisterei, die, —, πλ -en, ἡ δικηγόρος.

Race, die, ἴδε Rasse.

Rach begierde, die, τὸ ἐκδικητικόν, τὸ φιλέκδικον.

rach begierig φιλέκδικος, ἐκδικητικός.

Rache, die, ἡ ἐκδίκησις. an einem—nehmen ἐκδικεῖσθαι τινα.—

für einen nehmen ἐκδι εἰς τινα.

Rache durst, der, ἡ δίψα ἐκδικητικῆς.

Rache geist, der, ὁ ἐκδικητικὸς δαίμων, ὁ μίστωρ, ἀλάστωρ.

Rach göttin, die, ἡ Ἐρινός.

Rachen, der, -s, πλ —, τὸ γαστροπόδες σάγμα· ὁ φάρυξ.

rächen μὴ ἐκδικῶ, λαμβάνω δίκην.

Rächer, der, -s, πλ —, ὁ ἐκδικητής.

Rächerin, die, —, πλ -nen, ἡ ἐκδικήτρια.

Rach gier, ἡ-sucht, die, τὸ φιλέκδικον, ἡ ἐθροπάθεια [τὸ ἀράγι].

rach gierig ἡ-süchtig ἐκδικητικὸς χροπάθης, μνηστικός.

Rad, das, -es, πλ Räder, ὁ τροχός [ἡ ρόδα]· ὁ γύρος, κύκλος.

Rad achse, die, ὁ ἄξων τροχοῦ.

rade brechen μὴ τροχίζω, θανατώνω διὰ τροχοῦ. (μτρ) παραστρέφω, διατρέφω.

Rademacher, der, -s, πλ —, ὁ τροχολαβὴς.

rädern μὴ τροχίζω. ich bin wie gerädert εἶμαι ἐκνευρωμένος [εἶμαι ἐξοργισμένος].

Räder werk, das, ὁ μηχανισμὸς τῶν τροχῶν, τὸ τροχίσμα.

Rad felge, die, τὸ αἰστρον, αἰστρον (τροχοῦ).

rad förmig τροχοειδής.

Rad ge eise, das, ἡ τροχιά· ἡ ἀμαξοτροχία.

Radieschen, das, -s, πλ —, τὸ ρατανόδιον [τὸ ραπανάκι].

rad kal ριζικός. ein R-er ριζοπάτης.

radieren μὴ ξύω, ξίω.

Radier kunst, die, ἡ χαρακτική.

Radier messer, das, ὁ ξυστήρ, τὸ ξυστρον.

Rad speiche, die, ἡ ἀκτίς τροχοῦ.

raffen μη ἀρπάζω, ἐξεργάζω.
Raffnade, d e, —, πλ -n, τὸ
δυσλειτουργόν σάκχαρον.

raffinieren μη ἐκκαθαίρω, διω-
λίσσω [λαγαρίζω].

raffiniert κεκαθαρμένος [λαγα-
ρισμένος]. (μτρ) πολυμήχανος, πα-
νούργος [τετραπερασμένος].

ragen ἀμὲν ἐξέχω, προεξέχω.

Rahe, die, —, πλ -n, ἡ κε-
ραία, ἱστοκεραία [ἡ ἀντένα].

Rahm, der, -es, τὸ ἀνθόγαλα,
ὀφθαλμα [τὸ καϊμάκι].

Rähmchen, das, -s, πλ —,
ἡ μικρά κορνίζα.

Rahmen, der, -s, πλ —, τὸ
πλαίσιον· ὁ περίγυρος· ἡ κορνίζα.
//—, ἀμὲν παράγω ἀνθόγαλα [καϊ-
μακίζω]. //—, μὴ ἀφαιρῶ τὸ ἀν-
θό αὐτοῦ [ἐκκαμακίζω]. περιβάλλω
διὰ κορνίζης, κρασπεδῶ.

Rain, der, -s, πλ -e, τὸ ὄριον.
ἡ μεθαρσία λωρὶς.

ra sonieren ἀμὲν κρίνω λε-
λογισμένως, συλλογίζομαι. εὐρε-
σιλογῶ· ἀνευρολογῶ, φλυαρῶ.

Rakete, die, —, πλ -n, ἡ πυ-
ροσφινδόνη, ὁ πύραυλος.

Rakett, die, -s, πλ -e, ὁ ἀ-
σφειτὴρ πυροσφαιρας.

Ramme, die, —, πλ -n, τὸ
κόπρον, ὁ κόπανος.

Rammel, der, -s, πλ —, ὁ κρότος.
rammeln ἀμὲν σκεῖται, ὀργῶ.

rammen μὴ ἐμπηγνύω [χρώνω].

Rammler, der, -s, πλ —, ὁ
ὀγευτής, ὁ βορευτής (λαχώς).

Rand, der, -es, πλ Ränder,
τὸ γέλος· τὸ ἄκρον, ἡ ἐσχατιὰ.
τὸ περιθώριον. ausser — und
Band kommen ἐξέρχονται τῶν
ὁρίων.

Rand hemerkung, die, ἡ ἐπὶ
τοῦ περιθωρίου σημείωσις, ἡ πα-
ρασημείωσις.

rändern μὴ κρασπεδῶ.

Rand glosse, die,
περιθωρίου σχολιον.

Ranft, der, -es, πλ
φλόγωμα, ἐπισκληρώμα
καλόν, ἡ κόρα].

Rang, der, -es, πλ
σειρά· ἡ τάξις· ὁ βαθμὸς
κοινωνικῆ θέσεως, ἡ τάξις
νωνία.

Range, der, -n, πλ
κόπαιδον, [τὸ παληόπαι-
ον].

rangieren μὴ τάττω
κατὰ τάξιν. //—, ἀμὲν κο-

rangmässig κατὰ
τάξιν, ἀριστίνδην.

Rang ordnung, d
βαθμὸν τάξις.

Rang sucht, die, ἡ
rangstüchtig φιλόπ-
ξομανής, κενόδοξος.

rank μακρομεγέθης,
[λιγερὸς, λιγνός].

Ranke, die, —, πλ
(φυτοῦ), ἡ περιπλοκάς.

Ränke, die πλ, αἱ δὲ
μηχανορραφαί, τὰ σκά-

ranken ἀμὲν & sic
λίττωται, περιτυλίσσομαι.

Ranken gewächse
κισσεύμενον φυτόν, ἡ κ.

Ränke schmied,
χαυορράρας, δολοπλόκος.

ränke süchtig ἡ -
νορράρας [ἀνακατωσούς].

rankig ἐλικοειδής, κ.

Ranunkel, die, -
(φυτλ) τὸ βατράχιον.

Ränzel, das, ἡ Ra-
-s, πλ —, ἡ σακκοπή.

ὀλλυκος [τὸ ταγάρι].

ranzig ταγγός.

rapid ὀρμητικός, ἐπ.

Rapidität, die, ἡ
ὀρμητικότητα.

Rapier, das, -s,
σφαιρωτὸν ξίφος, ἡ ἐφ-

Rappe, der, -n, πλ -n, ὁ μέ-
λας ἵππος [ὁ μαῦρος]. (μτφ) auf
Schuſters -n reiten ἵππεύω ἐπὶ
τῶν παδῶν μου.

Rappel, der, -s, ἡ παραφρο-
σόνη [ἡ τρέλα].

rappeln ἀπὸ θαρυεῶ, (οἶκ) ἀλο-
γιστῶ, παραφρονῶ [βῆν τὰ ἴχω σω-
σιὰ]. rappelt es bei dir? μήπως
ἐτελᾷσθης [τὰ ἴχασες];

Rappell, der, -s, ἡ ἀνάκλησις.

Rapport, der, -es, πλ -e, ἡ
ἐκθέσις.

Raps, der, -es, τὸ ἐλαιολά-
χανον, ἡ ἀρχιερᾶμβη.

Rapunzel, der, -s, (φτλ) τὸ
πάρων [τὰ κερεόβιζ].

rar σπάνιος.

Rarität, die, —, πλ -en, ἡ
σπανιότης.

rasch ταχύς, γοργός, εὐπετής
[γρήγορος, σβέλτος].

rascheln ἀπὸ ψιθυρίζω, θαρυ-
εῶ ἱλαφρῶς.

Raschheit, die, ἡ ταχύτης,
γρηγόρτης.

Rasen, der, -s, ἡ χλόη, πόα
[τὸ γρασίδι, ἡ πρασινάδα].

rasen ἀπὸ μαίνομαι, λυσσῶ.

rasend λυσσαλέος, λυσσωδής
[λυσσιασμένος].

Rasen platz, der, ὁ λαιρὸν
[τὸ λιβάδι].

Raserei, die, —, πλ -en, ἡ
λυσσα, μανία.

rasieren μὴ ξυρίζω, ξυραφίζω.
sich — ξυρίζομαι, ξυραφίζομαι.

Rasier messer, das, τὸ ξυ-
ράριον.

Raspel, die, —, πλ -n, ἡ ἀ-
βρα μίμη, ὁ ξυλοπαγός.

raspeln μὴ βινῶ, ἀποξέω. (μτφ)
Sussholz — χαριτολογῶ, ἡδυ-
λογῶ, γλυκυλογῶ.

Rasse, die, —, πλ -n, ἡ φυ-
λή, γενεά.

Rassel, die, —, πλ -n, τὸ
κρόταλον· τὸ σήμαντρον, σηματή-
ριον.

rasseln ἀπὸ κροτῶ, κτυπῶ.

Rast, die, —, ἡ ἀνάπαυλα, ἀνά-
παυσις. ὁ σταθμός ἀναπαύσεως.
ohne — ἀπαύστως.

rasten ἀπὸ ἀναπαύομαι [ξενου-
ράζομαι].

rastlos ἀκατάπαυστος, ἀκάμα-
τος.

Rastlosigkeit, die, ἡ ἀκατά-
παυστος ἀσυχλία· ἡ ἀκαρπία, ἐνέρ-
γεια.

Rast tag, der, ἡ ἡμέρα ἀνα-
παύσεως.

Rate, die, —, πλ -n, τὸ πο-
σῆσιν.

1 Rat, der, -es, πλ Rate ὁ σύμ-
βουλος, ὁ σύνεδρος, geheimer —
ὁ μυστικός, σύμβουλος.

2 Rat, der, -es, πλ Ratschläge,
ἡ συμβουλή, ἡ σύσκεψις, συνδια-
σκεψις· τὸ συμβούλιον, συνέδριον.
ὁ πόρος, τὸ μέσον. einen — ge-
ben ἢ erteilen εἰδῶ συμβουλὴν.
um—fragen ἢ zu —e zielen συμ-
βουλεύομαι. das ist mein — αὐτὴ
εἶναι ἡ γνώμη μου, er weiss sich
keinen — mehr dēn ἡξέουσι πλέον
τί νὰ κάμη. (πρμ) über Nacht
kommt — ἐν νυκτὶ βουλὴ τοῖς σά-
φινσι γίγνεται, kommt Zeit kommt
— ὁ καιρὸς ὁδηγός.

raten* (rate, rätst, rät· riet-
geraten) μὴ & ἀπὸ συμβουλεύω,
παραίνω, μαντεύω. sich nicht zu
— wissen ἀπορῶ τί νὰ πράξω.
es for geraten halten νομίζω
καλόν.

Raten, das, -s, ἡ συμβουλεύ-
σις. ἡ εἰκασία, ἡ μάντευσις.

Ratgeber, der, ὁ σύμβουλος,
συμβουλευτής.

Rat haus, das, τὸ δημαρχεῖον,
ἡ δημαρχία.

Ratifikation, die, —, πλ -en, ἡ ἐπικύρωσις.

ratifizieren μὴ ἐπικυρῶ.

Rätin, die, —, πλ -nen, ἡ σύμβουλος, συμβουλευτρία.

Rationalismus, der, ὁ ὀρθολογισμός.

Rationalist, der, -en, πλ -en, ὁ ὀρθολογιστής.

rationalistisch ὀρθολογιστικός.

rational λογικός, ἔλλογος.

rätlich σύμφορος, ὠφέλιμος.

Rätlichkeit, die, —, ἡ ὠφελιμότης, χρησιμότης.

ratlos ἀμήχανος, ἄπορος, ἐν ἀμηχανίᾳ ὢν. — sein ἄπορῶ τί τό πρακτέον.

Ratlosigkeit, die, —, ἡ ἀπορία, ἀμηχανία.

ratsam κατάλληλος, πρόσφορος, σύμφορος.

Ratsbeschluss, der, ἡ ἀπόφασις συμβουλίου.

Ratschlag, der, τὸ συμβούλιον.

ratschlagen ἀμὴ βουλεύομαι, διασκεπτόμαι.

Ratschluss, der, ἡ ἀπόφασις.

Ratsdiener, der, ὁ κλητήρ.

Rätsel, das, -s, πλ —, τὸ στίγμα.

rätselhaft αἰνιγματώδης.

Rats herr, der, ὁ σύμβουλος, συνέδρος.

rartsherrlich τοῦ συμβουλίου, συγκλητικός.

Ratskollegium, das, τὸ συνέδρεον, συμβούλιον.

Ratschreiber, der, ὁ γραφεὺς τῆς ἡμερησίας.

Ratsitzung, die, ἡ συνεδρίασις.

Ratsversamm'ung, die, ἡ συνέλευσις.

Ratzimmer, das, τὸ δωμάτιον τῶν συνεδριάσεων.

Ration, die, —, πλ -en, ὁ ρῆμα, τὸ αἰτηρέσιον [τὸ τακτικόν].

Ratte, die, —, πλ -n, ὁ ποντικός.

Ratten fänger, der, ὁ θήρας.

Ratten gift, ἡ -pulv, τὸ ποντικοφάρμακον.

Ratze ἴδε Ratte.

Raub, der, -es, ἡ ἀρπαγή, ἡ ἀρπαγή.

rauben μὴ ἀρπαῶ, ἀρπαῶ, ἡ ἀρπαγή.

Räuber, der, -s, πλ -n, ὁ ληστής, ὁ ἀρπαξ.

Räuber band, die, ἡ ληστία, ἡ ἀρπαγή.

Räuber haupt man, ὁ ἀρχιληστής, ὁ ἀρχιληστής.

Räuber höhle, die, ἡ ληστία, ἡ ἀρπαγή.

Räuber in, der, ὁ ληστής, ὁ ἀρπαξ.

Räuber in, die, ἡ ληστία, ἡ ἀρπαγή.

Räuber in, der, ὁ ληστής, ὁ ἀρπαξ.

Räuber in, die, ἡ ληστία, ἡ ἀρπαγή.

Räuber in, der, ὁ ληστής, ὁ ἀρπαξ.

Räuber in, die, ἡ ληστία, ἡ ἀρπαγή.

Räuber in, der, ὁ ληστής, ὁ ἀρπαξ.

Räuber in, die, ἡ ληστία, ἡ ἀρπαγή.

Räuber in, der, ὁ ληστής, ὁ ἀρπαξ.

Räuber in, die, ἡ ληστία, ἡ ἀρπαγή.

Räuber in, der, ὁ ληστής, ὁ ἀρπαξ.

Räuber in, die, ἡ ληστία, ἡ ἀρπαγή.

Räuber in, der, ὁ ληστής, ὁ ἀρπαξ.

Räuber in, die, ἡ ληστία, ἡ ἀρπαγή.

Räuber in, der, ὁ ληστής, ὁ ἀρπαξ.

Raubsucht, die, ή άρπακτικότης.

Raub tier, das, τό άρπακτικόν ζώον.

Raub vogel, der, τό άρπακτικόν πτηνόν.

Raub zug, der, ή ληστική επίδρομή.

Rauch, der, -es, ό καπνός. (μτφ) in — aufgehen αναφλέγομαι· εις καπνόν διαλύομαι. (πρμ) kein — ohne Feuer ούδείς καπνός άνευ πυρός.

rauchartig καπνοειδής.

rauchen ρη & άμη καπνίζω.

Rauchen, das, -s, τό κάπνισμα, καπνίζειν.

Raucher, der, -s, πλ —, ό καπνιστής, καπνίζων.

Räucherer, der, -s, πλ —, ό αρωματιστής, τό θυμιατήριον [τό θυμιατόν].

räucherig καπνώδης.

räuchern ρη & άμη καπνίζω· θυμιάζω, θυμιατεύω.

Räucherung, die, —, πλ -en, ή κάπνισσις, θυμιάσις.

Räucher werk, das, τό θυμίαμα, κάπνισμα.

Rauch fang, der, ή καπνοδόχη.

Rauch fleisch, das, τό καπνιστόν κρέας.

Rauch handel, der, τό έμπορίον διπθερών.

Rauch händler, der, ό διπθεροπώλης.

räuchig καπνώδης.

Rauch leder, das, ή δασεία δερτέρα.

rauchlos άκαπνος.

Rauch schwalbe, die, ή άγανόαιτος γελιδών.

Rauch stube, die, τό δωμάτιον τοῦ καπνίσματος.

Rauch taback, der, ό (καπνιστός) καπνός.

Rauch werk, das, ατ διπθεραί, τὰ διπθερίνα πράγματα [τὰ γουναρικά].

Rauch zimmer, das, τό δωμάτιον τοῦ καπνίσματος, τό καπνιστήριον.

Räude, die, —, ή έσχάρα, τό έσχάρωμα [τό κάρκαδον], ή φώρα.

räudig φοισαλέος, φωσιώδης [φωριάρης].

Raufbold, der, -s, πλ -e, ό φιλόμαχος, πλίκτης, πόκτης [ό μαχαιράς, μαχαιορθάλης].

Rauf deggen, der, τό σιανόμακρον ξίφος.

Raufe, die, —, πλ η, τό κραστήριον, ή φάτη έππου, ό κτελς [ή κτένα, λανάρα].

raufen ρη τίλλω, μαδῶ. sich — διαπληκτίζομαι, ξυλοκοποῦμαι [γροθοκοποῦμαι].

Raufer, der, -s, πλ —, πόκτης, φιλόμαχος.

Rauferei, die, —, πλ -en, ό διαπληκτισμός, ή μαχαιοροκπία.

raufsüchtig φλέρις [καυατῆς].

rauh τραχύς. -es Wesen ή τραχύτης.

Rauheit, die, —, πλ -en, ή τραχύτης. — das Halses ό κέρχνος κερχνασμός [ή βραχνάδα].

rauh ρη έριουργῶ, ταλασιουργῶ, λινοκοπῶ.

Raum, der, -es, πλ Räume, ό χώρος. ό τόπος. ή περιοχή, ό περιβάλλος. leerer — ό κενός χώρος, τό κενόν. weiter — ή ευρυχωρία, (μτφ) einer Bitte — geben ένδίδω εις παράκλησιν.

räumen ρη έκκενώ [αδειάζω]· άποσκευάζω. άφαιρώ, εκνομίζω.

aus dem Wege — άφαιρώ εκ τοῦ οἴσου.

Räumer, der, -s, πλ —, ή καθαριστής, καθαριστής.

räumlich χωρητικός, τοπικός, τοῦ χώρου. in -er Beziehung τοπικῶς.

Räumlichkeit, die, —, πλ -en, ἡ ἔκτασις χώρου· ὁ γῶρος.

Räumung, die, —, πλ -en, ἡ ἐκκένωσις [τὸ ἄδεισμά]. ἡ ἐκκαθάρσις καθάρισις.

raunen μὴ προσψευδίζω, ὑποβάλλω. ψευδίζω.

Raupe, die, —, πλ -n, ἡ κάμπη [ἡ κίμπια].

raupig πλήρης καμπῶν [καμπιασμένος].

Rausch, der, -es, πλ Rausche, ἡ κραικάλη, ἐλαφρά μεθύ. im -e ἐν μεθύ. einen — haben ὑπναιεῖν, εἶμαι ἀκρομήνους.

Räuschchen, das, -s, πλ —, ἡ ἐλαφ. ἀ μεθύ.

rauschen ἀμὲν θορυβεῖν, βομβῶ.

Rausch gelb, das, τὸ θειοῦ-ον ἀρσενικόν, ἡ σανδαράχη.

Rausch gold, das, ὁ πεταλῶδης χρυσός, τὰ πετάλια χρυσοῦ.

Rausch silber, das, τὰ πετάλια ἀργύρου, ὁ πεταλῶδης ἄρτυρος.

gräuspern ἀμὲν & sich — ὑποήσσω, βήσσω ἐλαφρῶς· χρέμπτομαι ὀξεργαλίζομαι.

[**Raute**, die, —, πλ -n, (φιλ) τὸ πήγανον [ὁ πήγανος]. ὁ ῥάμβος, τὸ ῥομβοειδές σχῆμα.

rautenförmig ῥομβοειδής, ῥομβῶδης.

Rauten öl, das, τὸ πήγανέλαιον.

Reagens, das, —, πλ -gen-tien, τὸ ἀντιδραστικόν.

reagieren ἀμὲν ἀντιδρῶ.

Reaktion, die, —, πλ -en, ἡ ἀντίδρασις. —

reaktionär ἀντιδραστικός.

real πραγματικός, πραγματώδης.

Realien die πλ, τὰ ἀληθῆ πράγματα, αἱ πραγματικότητες.

realisieren μὴ πραγματοποιεῖν.

Realisierung, d -en, ἡ πραγμάτωσις,ποίησις.

Realismus, der, ματολογία, ὁ πραγματικότης.

Realist, der, -en, πραγματολόγος, ὁ ὅπα ματολογίας.

realistisch πραγματικός.

Realität, die, —, πραγματικότης.

Real lexikon, d ματολογικὸν λεξικόν.

Real schule, die, γικὴ σχολή.

Real schüler, d ματολογικῆς σχολῆς.

Real wissenschaft, θετικὴ ἐπιστήμη.

Realwörter buch, πραγματολογικὸν λεξικόν.

Rebe, die, —, πλ —.

Rebell, der, -en, στασιώτης, ἀντάρτης.

rebellieren ἀμὲν ἀναστατῶ.

Rebellion, die, ἐπαναστάσις, ἀνταρσία.

rebellisch στασιαστικός.

Reben blatt, das, τὸ φύλλον.

Reben holz, das, ξύλον, τὸ κλῆμα.

Reben laube, τὴν ἀναδενδράς [ἡ κλῆμα].

Reben messer, δευτήριον, τὸ κλαδομή.

rebenreich πολυκαμπέλου· ὁ οἶνος.

Reben saft, δευτήριον· ὁ οἶνος.

Reben senker, —

μας, τὸ μάγουμα [ἡ καταβολὰς].

Reben stock, der, ἡ οἰνάζ, αὐτελής [ἡ ἀρπελοουτσούρα].

Reb hahn, der, ὁ πέρδιξ.

Reb huhn, das, ἡ πέρδιξ [ἡ πέρδικα].

Rebhühner jagd, die, ἡ περιδικολογία.

Rebhühner jäger, der, ὁ περιδικολόγος [ὁ περδικολόγος].

Reblaus, die, ἡ φυλλοξήρα.

Rebus, der, —, πλ -se, ὁ γρίφος.

Recensent, der, -en, πλ -en, ὁ λογοκρίτης, κριτής.

Recension, die, —, πλ -en, ἡ λογοκρισία, ἐπικρίσις.

recensieren πλ κρίνω.

Recept, das, -es, πλ -e, ἡ συνταγή.

Recept buch, das, τὸ συνταγμαβιβλίον.

Recess, der, es, πλ e, ὁ συμβασιματός, ἡ λήξις βουλευτικῆς συνέδου.

Rechen, der, -s, πλ —, ἡ ἄρη, ἀρρίφη [ἡ τσουγκράνα]. // —, πλ —, ἡ συνάραξ διὰ τῆς ἀρρίφης.

Rechen brett, das, τὸ ψηρολογεῖον, ἀριθμητικὸν ἀβάκιον.

Rechen buch, das, ἡ ἀριθμητική.

Rechen exempel, das, τὸ (ἀριθμητικὸν) πρόβλημα.

Rechenfehler, der, τὸ λογιστικὸν σφάλμα.

Rechen kammer, die, τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον.

Rechen kunst, die, ἡ λογιστική.

Rechen schaft, die, —, ὁ λόγος, ἡ λογοδοσία, — ablegen ἡ geben δίδω λόγον, zur — ziehen υποβάλλω εἰς λογοδοσίαν.

Rechenschafts bericht, der, ὁ ἀπολογισμός, ἡ λογοδοσία.

Rechen stunde, die, τὸ μάθημα τῆς ἀριθμητικῆς.

Rechen tafel, die, ἡ πλάξ (τῆς ἀριθμητικῆς). ὁ πίναξ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ.

rechnen πλ & ἀρη λογαριάζω, υπολογίζω, ἀριθμῶ, καταριθμῶ, καταλογίζω, eins in das andere gerechnet ἐν πρὸς τῷ ἄλλῳ [τὸ ἓνα μετὰ τὸ ἄλλο], mitgerechnet συμπεριλαμβανομένου, ich rechne es mir zur Ehre τὸ θεωρῶ τιμῇ μου, auf einen—ἐπαναπαύομαι εἰς τινα.

Rechner, der, -s, πλ —, ὁ λογιστής, λογαριστής.

Rechnung, die, —, πλ -en, ὁ λογαριασμός, laufende — ὁ τρέχων [τρέχόμενος] λογαριασμός, die -en führen κρατῶ τοὺς λογαριασμούς, — ablegen εἰδὼ λογαριασμόν, das geht auf seine — αὐτὸ γίνεται διὰ λογαριασμόν του, sich -en auf etwas machen βασίζομαι ἐπὶ τι, λογαριάζω εἰς τι, einem einen Strich durch die — machen ματαίωκω (παράλυν) τὰ σχέδιά τινος, ἐκκρούω τινὰ τῆς ἐλπίδος, [τοῦ κάνω χαλάστει,] einer Sache — tragen λαμβάνω τι ὑπ' ὄψιν, (πρμ) richtige — erhält die Freundschaft οἱ καλοὶ λογαριασμοὶ κάμνουν τοὺς φίλους.

Rechnungs ablegung, die, ὁ ἀπολογισμός, ἡ λογοδοσία.

Rechnungs abschluss, der, ἡ κλείσις λογαριασμοῦ.

Rechnungs führer, der, ὁ γραμματεὺς, κατασχηγίτης.

Rechnungs kammer, die, τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον.

Rechnungs wesen, das, ἡ λογιστική.

Recht, das, -es, πλ -e, τὸ δικαίον, τὸ δικαίωμα, er hat — ἔχει δίκαιον, das — des Stärkeren τὸ

δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου. mit welchem -e? ἐν τίνι δικαίωματι; die -e studieren σπουδάζω τὰ νομικά. Doktor der -e διδάκτωρ τῆς νομικῆς. bürgerliches, römisches, kanonisches — πολιτικόν, ῥωμαϊκόν, ἐκκλησιαστικόν δίκαιον. Gnade für — ergehen lassen εἶμαι ἐπιεικέστερος ἢ δικαιοτέρος, εἶμαι μᾶλλον ἐπιεικῆς ἢ δίκαιος. — sprechen ἀποδίδωμι δικαιοσύνην. (πρμ) Gewalt geht vor — ἡ ἰσχύς, παραγκωνίζει τὰ δίκαιον, μὴ — δικάως. nach — und Gebühr δικάως καὶ ἀξίως [καλὰ καὶ ἄγία]

recht ὀρθός· ἀπαιτούμενος, προσήκων, δίκαιος, ἀληθής, ἀληθινός, πραγματικός, δεξιός. das -e Mass τὸ ὀρθὸν μέτρον. der -e Weg ἡ ὀρθὴ ὁδός. die -e Zeit ὁ κατάλληλος καιρός, ἡ εὐκαιρία. zur -en Zeit ἐν καιρῷ, ἐγκαίρως. zur -en Zeit noch kommen προλαμβάνω [προκάνω]. den -en Zeitpunkt wahrnehmen καιροτηρῶ, καιροφυλακῶ. den -en Zeitpunkt ergreifen δραττομαι τῆς εὐκαιρίας. das ist mir eben — αὐτό μοι ἐργάζεται δεξιὰ, τοῦτ' αὐτό ἐπεθύμουν. an den -en Mann kommen εὐρίσκω τὸν ἰσὺπαλόν μου. das ist — und billig αὐτό εἶνε ὀρθόν καὶ δίκαιον. wenn es Ihnen — ist ἐάν σας ἔρχεται. es ist nichts -es an ihm δὲν εἶνε μέγα τι [δὲν εἶνε τίποτε ἀπὸ ὃ' οὐτιον]. zur -en ἐπὶ δεξιὰ. das Kind beim -en Namen nennen λέγω τὴν σιάνην σιάνην καὶ τὰ σῦκα σῦκα. // —, ἐπρ' ὀρθῶς· δικάως, δεόντως, ῥοσηκόντως, ἀληθῶς, πραγματικῶς. λίαν, πολὺ, σφύδρῳ, ῥηρη — ὀρθότατα. — so! κάλλιστα! ἄριστα! — schreiben ὀρθογραφῶ, er ist nicht — bei Verstande δὲν εἶνε ὡγῆς τὸν νοῦν, δὲν ὀρθοφρονεῖ [δὲν τὰ ἔχει σωστά].

es geschieht ihm — τὰ πάσχει [καλὰ τὴν παθαίνει].

Recht eck, das, -s, πλ. ὀρθογώνιον τετράπλευρον.

rech eckig ὀρθογώνιος.

rechten ἀρὴ διαδικάζω, κολοῶ [κρίσσολογοῦμαι].

rechtfertigen μὴ δικαιοσύνην — δικαιολογοῦμαι, γοῦμαι.

Rechtfertigung, die, -en, ἡ δικαιολογησις, δικαιοσύνη.

recht gläubig ὀρθόδοξος.

Recht gläubigkeit, ἡ ὀρθοδοξία.

Recht haber, der, -s, ὁ φιλόνομος, ὁ ἰσχυρογνώμων.

Recht haberei, die, — τὸ φιλόνομον, ἡ ἰσχυρογνωμία.

rechthaberisch φιλόνομος.

rechtlich νόμιμος, ἔνομος, νομικός.

Rechtlichkeit, die, ὁ καιότης, ἡ νομιμότης.

rechtlos ἔκνομος· ἀνόμιμος, ἐστερημένος δικαιοσύνης.

Rechtlosigkeit, die, ἀνομία, παρανομία, ὁ ἀποτυχία τοῦ νόμου.

rechtmässig νόμιμος, δίκαιος.

rechts ἐπρ' ἐπὶ δεξιὰ, ὀρθός.

Rechts anwalt, der, ὁ ἱκανός.

rechtsbeflissen νομικός.

Rechts bei stand, der ἡγορος.

rechtschaffen τίμιος, χρηστός, ἀκέραιος [τιμηένος].

Rechtschaffenheit, ἡ τιμιότης, ἀκραιότης, εὐνομία.

Recht schrei ung, ὀρθογραφία.

rechtserfahren νομομαθής.

Rechts form, die, ὁ δικανικός ὅρος.

Rechts frage, die, νομικὸν ζήτημα.

Rechts gang, der, ἡ δικονομία.

Rechts gelehrsamkeit, die, ἡ νομομαθία.

rechtsgelehrt νομομαθής.

rechtsgültig ἔγκυρος, ἔννομος.

Rechts gültigkeit, die, ἡ νομιμότης, τὸ νομικὸν κῆρος.

Rechts handel, der, ἡ δίκη.

Rechts kraft, die, ἡ νόμιμος ἰσχὺς.

rechtskräftig ἔγκυρος.

Rechts kunde, die, ἡ νομική.

rechtskundig νομομαθής.

Rechts lehrer, der, ὁ νομοδιδάσκαλος.

Rechts pflege, die, ἡ δικαστική δικαιοσύνη.

Rechts sache, die, ἡ δικαστική ἐκδίκασις.

Rechts sprache, die, ἡ δικανικὴ γλῶσσα.

Rechts spruch, der, ἡ δικαστική ἀπόφασις.

Rechts streit, der, ἡ δίκη. τὸ νομικὸν ζήτημα.

rechtsum ἔπρ ἐπὶ δεξιᾷ.

Rechts verdreher, der, ὁ στρεψιδότης.

Rechts verdrehung, die, ἡ στρεψιδόχεια.

rechtsverständlich νομικός, νομοσυνετός.

rechtswidrig ἄνομος, παράνομος.

rechtwinkelig ὀρθογώνιος.

Rechts wissenschaft, die, ἡ νομική.

rechtzeitig ἐπὶκαιρός. // —, ἔπρ ἐν καιρῷ.

Recidiv, das, -s, πλ -e, ὁ ὑποτροπισμός, ἡ ὑποτροπή (τὸ ξανὰ κολίμακρον).

Recipient, der, -en, πλ -en, ὁ ὑποδοχέυς, τὸ ὑποδοχείον, ὁ ὑάλινος κώδων (αεραντλία).

recipieren μὴ ὑποδέχεσθαι, ὑποσυναγῶ.

Reciprocität, die, ἡ ἀμοιβαϊότης.

reciprok ἀμοιβαῖος, ἀντανακλαστικός, ἀλληλοπαθής.

Recitativ, das -es, πλ -e, τὸ λογασιδικόν (μέλος).

recitativisch λογασιδικός.

recitieren μὴ απαγγέλλω, ἐκψῶδω.

Reck, das, -es, πλ -e, τὸ μανόμετρον (γυμναστικῆς).

Recke, der, -n, πλ -n, ὁ γίγας.

recken μὴ ἐκτείνω, τανύω [τεντώνω]. **sich** — σκορδινύμαι [τεντώνομαι].

Redakteur, der, -s, πλ -e, ὁ συντάκτης.

Redaktion, die. —, πλ -en, ἡ σύνταξις.

Rede, die, —, πλ -n, ὁ λόγος, ὁμιλία, τὰ λεγόμενα. gebunden — ἡ ποίησις. ungebundene — ὁ πεζὸς λόγος. wovon ist die — ? περὶ τίνος εἶνε ὁ λόγος; es geht die — φήμη διαδίδεται, λέγεται.

zur — stehen δίδω λόγον, εἰσὶν ἐπὶ λόγος.

redfertig εὐφραδής, ταχύγλωσσος.

Rede fertigkeit, die, ἡ εὐφράδεια, εὐγλωττία.

Rede figur, die. τὸ ῥητορικὸν σχῆμα.

Rede fluss, der, ἡ εὐροια τοῦ λόγου.

Rede freiheit, die, ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου.

Rede gabe, die, τὸ δοῦρον τῆς εὐγλωττίας, ἡ εὐφράδεια.

Rede kunst, die, ἡ ῥητορική.

Rede lust, die, ἡ πολυλογία.

redelustig πολυλόγος, λάλος.
reden μι & ἀμι ὁμιλῶ, λαλῶ,
 λέγω. griechisch, deutsch, fran-
 zösisch — ὁμιλῶ ἑλληνιστί, γερ-
 μανιστί, γαλιστί. öffentlich — ὁ-
 μιλῶ δημοσίᾳ. es wird geredet
 λέγεται, ἀρεται. mit sich—lassen
 ἑδῶ ἀκρόασιν, δέχομαι ὁμιλίαν.
 aus dem Stiegreif — αὐτοσχε-
 διάζω, ὁμιλῶ ἐκ τοῦ προχείρου.
 was redest du da? τί κάθῃσαι καὶ
 λέγεις; ins Gelag hinein — λέγω
 ἄρρητ' ἀθέμιτα. λέγω ὅτι ἂν
 τόγῃ.

Reden, das, -s, τὸ λέγειν, ὁ-
 μιλεῖν.

Repens art, die, ἡ φράσις.

Rede prunk, der, ἡ κομπορ-
 ρημοσύνη, ὁ κόμπος.

Rederei, die, —, πλ -en, ἡ
 λαλαγή, λογοδιάρροια.

redescheu μισολόγος.

Rede scheu, die, ἡ μισολογία.

Rede schmuck, der, αἱ κεκαλ-
 λυπημένοι λόγοι.

Rede teil, der, τὸ μέρος τοῦ
 λόγου.

Rede ton, der, ὁ ῥητορικὸς τό-
 νος, ἡ ῥητορικὴ ἔμφασις.

redigieren μι συντάσσω, συν-
 θέτω.

redlich τίμιος, χρηστός [τιμη-
 μένος].

Redlichkeit, die, ἡ χρηστότης,
 τιμιότης, ἀκεραιότης.

Redner, der, -s, πλ —, ὁ
 ῥήτωρ.

Redner bühne, die, τὸ βήμα

Redner gabe, die, ἡ εὐφρά-
 δεια, εὐχλωττία.

Rednerin, die, —, πλ -nen,
 ἡ ῥήτωρ, ἀγορεύτρια.

rednerisch ῥητορικὸς.

Redner kunst, ἡ ῥητορικὴ.

Redoute, die, —, πλ -n, τὸ
 παργωτὸν ὁχέωμα· τὸ κανονοστά-

σιον, τηλεβολοστατίον
 μετρημφοισμένων.

redselig σωμῶδης,

Red seligkeit, die, ἡ
 λα, λογοδιάρροια.

Reduktion, die, ἡ ἐπαναγωγὴ, ἐπαναφ-
 τωσις, μείωσις, συστολή.

Reduplikation, ἡ
 διπλασιασμός.

reduzieren μι μ-
 τῶνω, συστέλλω.

Reede, die, —, πλ
 μος, τὸ ἀγκυροδόλιον.

Reeder, der, -s, π
 οπλιστής.

Reederei, die, —
 ἐφόπλισις.

reell πραγματικὸς.

Reep, das, -s, πλ
 νιον.

Reep schläger, ὁ
 νοπλόκος [ὁ σχοινῆς].

Referat, das, -es,
 εἰσήγησις, ἐκθεσις.

Referendar, der,
 ὁ παρὰ δικηγόρων νέος.

Referent, der -en
 εἰσηγητής.

referieren μι ἀνα-
 γνάναι [στίλου [ἢ μούδα

Reff, das, -s, πλ
 κτάναι [στίλου [ἢ μούδα

Reffträger, der
 ἀγθοφόρος.

reflektieren μι
 ἀνακλῶ, //—, ἀμι ἀν-

Reflex, der, -es, π
 τανάνκλασις.

Reflexion, die, —
 ἀντανάκλασις (τοῦ φω-

ψις, ὁ διαλογισμὸς [ἡ
 ἀντανάκλασις].

reflexiv ἀντανεκλώ-
 παθής.

Reflexivum, das,
 τὸ αὐτοπαθές (τὸ ἀντωνι-

Reform, die, —, πλ -en, ἡ μεταρρυθμίσις.

Reformation, die, —, πλ -en, ἡ μεταρρυθμίσις, ἀναμύρτωσις.

Reformator, der -s, πλ -lō-ten, ὁ μεταρρυθμιστής, ἀναμορφωτής.

reformieren μὴ μεταρρυθμίω, ἀναμορφῶ.

reformiert ἀναμορφωτικός.

Refrain, der, -s, πλ -s, ὁ ἐπιμῶς, ἡ ἐπωδή.

Refraktion, die, —, πλ -en, ἡ διάθλασις τῶν ἀκτίνων.

Refraktor, der, -s, πλ -lō-ten, τὸ διαθλαστικὸν τηλεσκόπιον.

1 Regal, das, -s, πλ -e, τὸ βιβλιοθήκον πῆγμα, τὸ βιβλιοθήσιον.

2 Regal, das, -s, πλ -ien, τὸ ἡγεμονικὸν προνόμιον.

regalieren μὴ ξενίζω, φιλεύω (κοιτάρω).

Regatta, die, —, πλ -s, ἡ κερματοδρομία.

rege πολυκίνητος, ἀεικίνητος ἐνεργός. — **machen** κινῶ, βάλλω εἰς κίνησιν.

Regel, die, —, -n, ὁ κανὼν. in der — συνήθως, κατὰ κανόνα. (πρμ) keine — ohne Ausnahme οὐδεὶς κανὼν ἀνευ ἐξαιρέσεως.

regellos ἀκανόνιστος, ἄτακτος, ἀκαταστατος.

Regellosigkeit, die, ἡ ἀνωμαλία, ἄταξία, ἀκαταστασία.

regelmässig κανονικός, τακτικός.

Regel mässigkeit, die, ἡ κανονικότης, τάξις, ἡ συμμετρία, ἡμετρία, ἀναλογία.

regeln μὴ κανονίζω, ρυθμίζω.

regelrecht κανονικός.

Regelung, die, —, πλ -en, ἡ κανονισμός, διάταξις.

regelwidrig ἀντικανονικός, ἀ-

κανόνιστος. // —, ἐπρὶς τὸν κανόνα **regen** μὴ κινῶ, ἀνακινῶ. **sich** — κινεῖσθαι, ἀνακινεῖσθαι, ἐξεγερθεῖν.

Regen, der, -s, ἡ βροχή. Mangelan — ἡ ἀνομβρία. (μτῶ) aus dem — in die Traufe kommen φεῖσθαι τὸν κανόνον μπίπτειν εἰς τὸ πῦρ, μεταπίπτειν ἐπὶ τῆς Χαρίδουσις εἰς τὴν Σαύλαν.

Regen bach, der, ὁ χειμάρρος, τὸ ξηροπόταμον.

Regen bogen, der, ἡ ἴρις, τὸ ὑψάνιον τόξον.

Regeneration, die, —, πλ -en, ἡ ἀναγέννησις, παλιγγενεσία.

Regenerator, der, -s πλ -lō-ten, ὁ ἀναγεννητής.

regenerieren μὴ ἀναγεννῶ.

Regen fang, der, ἡ δεξαμενὴ [ἡ στέρνα].

Regen guss, der, ὁ ὄμβρος, ἡ βαγδαία βροχή.

Regen mangel, der, ἡ ἀνομβρία, ἀδροχία.

Regen mantel, der, ὁ ἐπενδύτης τῇ βροχῆς.

Regen messer, der, τὸ ὑπερμετρον, τὸ ὀμβρόμετρον.

Regen monat, der ὁ ἐπόμεριος (ὁ βροχερός) μῆν.

Regen nacht, die, ἡ ἐπομβρος, ἡ βροχερά νύξ.

Regen pfeifer, der, (πτ) ὁ χαραδριός [ἡ τουρλίδα].

Regen rinne, die, ἡ ὑδρορροή [ἡ κουτσουνάρα, ὁ νεροχύτης].

Regen schauer, das, ὁ ὄμβρος [ἡ μπόρα].

Regen schirm, der, τὸ ἀλεξιδροχίον, ἡ ὀμβρέλα.

Regent, der, -en, πλ -en, ὁ βασιλεύων, ἡγεμονεύων ὁ αντιβασιλεύς, ἀνθηγεμών.

Regen tag, der, ἡ ἐπόμεριος [ἡ βροχερά] ἡμέρα.

Regentin, die, —, πλ -nen, ἡ βασιλεύσα, ἡγεμονεύουσα· ἡ ἀντιβασιλέσσα.

Regen tropfen, der, ἡ σταγὼν βροχῆς.

Regentschaft, die, —, πλ -en, ἡ βασιλεία, ἡγεμονεία· ἡ ἀντιβασιλεία.

Regen wasser, das, τὸ ὕμειον ὕδωρ.

Regen wetter, das, ὁ βροχερός καιρός.

Regen wind, der, ὁ βέτιος ἄνεμος [τὸ ἀνεμοδούρι].

Regen wurm, der, ὁ σκύληξ τῆς βροχῆς.

Regen zeit, die, ὁ καιρός τῆς βροχῆς, ἡ βετία.

Regie, die, —, πλ -[e]n, ἡ ἐπιτροπεία δημοσίων προσόδων.

regieren μὴ κυβερνᾶν, διοικῶν, διευθύνω. || —, ἀμὴ βασιλεύω, ἀρχίζω.

Regierer, der, -s, πλ —, ὁ βασιλεύων· ὁ κυβερνήτης.

Regierung, die, —, πλ -en, ἡ κυβερνήσις, unter Otto — ἐπὶ (τῆς βασιλείας) "Οθωνος.

Regierungsan tritt, der, ἡ ἐπὶ τὸν θρόνον ἀνάβασις.

Regierungs blatt, das, ἡ ἐφημερίς τῆς κυβερνήσεως.

Regierungs form, die, τὸ πολιτεύμα.

Regierungs partei, die, τὸ κυβερνητικὸν κόμμα.

Regierungs präsident, der, ὁ πρόεδρος κυβερνήσεως.

regierungsseitig ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως.

Regierungs sitz, der, ἡ ἔδρα κυβερνήσεως· τὸ κυβερνεῖον.

Regiment, das, -es, πλ -er, τὸ σύνταγμα· ἡ διοίκησις, διέμβυσις. auf -s Unkosten δημοσίᾳ βαπάνῃ, διὰ δημοσίων ἐξόδων.

Regiments kommandeur, der, ὁ διοικητὴς συντάγματος· συνταγματάρχης.

Regiments stab, der, τὸ τελεῖον συντάγματος.

Region, die, —, πλ -en, τὸ τοπικὸν τμήμα, ὁ τόπος· τὸ αὐτὸ τὸ στρώμα, τὸ κοίτασμα.

Regisseur, der, -s, πλ —, διευθυντὴς θεάτρου.

Register, das, -s, πλ —, ἀλφαριθμητικὸς πίναξ· ὁ σύλλαβος κατάλογος· ὁ εὐρετήριος πίναξ εὐρετήριον. (μτφ) ins schwarz schreiben γράφω εἰς τοῦ διαβόλου τὸ κατάστιχον. in das alte — hören εἶμαι τοῦ παλαιοῦ φωνήεντος [εἶμαι παλὰ σκουριά].

Registrar, der, -s, πλ -en, ὁ καταλογεύς, ἀπογραφεὺς πρωτοκολλητῆς· ὁ ἀρχαιοφυλάξ.

Registrator, die, —, -en, τὸ ἀρχεῖον.

registrieren μὴ πρωτοκολλῶν ἐγγράφω.

Reglement, das, -s, πλ —, κανονισμός.

regnen ἔρη, es regnet βρέχει. **regnerisch** ἐπιδόριος βροχερός.

Regress, der, -es, πλ —, πρὸς ἀποζημίωσιν καταφυγή.

nehmen — an einem nehmen φέρομαι εἰς τινὰ πρὸς ἀποζημίωσιν.

regsam ἐνεργής, δραστηρὴς.

Re samkeit, die, —, ἡ ἐνεργεία, ἡ ἐνεργὸς κίνησις.

regulär τακτικός, κανονικός.

Regulativ, das, -s, πλ —, κανονισμός.

Regulator, der, -s, πλ -en, ὁ εὐθυντήρ (μηχανή).

regulieren, μὴ κανονίζω, κατοποιῶ.

Regulierung, die, —, -en, ἡ τακτοποίησις, κανονισμός.

Regung, die, —, πλ -en, ἡ κίνησις ἢ ἀνακίνησις.

regungslos ἀκίνητος.

Regungslosigkeit, die, —, ἡ ἀκίνησις.

Reh, das, -s, -s, πλ e, ἡ δορκάς [τὸ ζαρκάδι].

Reh bock, der, ὁ ὄρκων, ὄρκος [τὸ ἀρσενικὸν ζαρκάδι].

Reh fleisch, das, τὸ δορκάδειον κρέας.

Reh kalb, das, τὸ δορκάδιον [τὸ ζαρκάδι].

Rehle, das, -s, πλ —, τὸ δορκάδιον [τὸ ζαρκάδι].

Reh posten, der, τὸ μολυβδοῦν σφαίριον [τὸ καθρ το].

Reib eisen, der, τὸ κνήστρον, ἡ ξύστρα.

reiben* (reiben rieb gerieben) μὴ τρίβω, ξύω.

Reiber, das, -s, ἡ τρίψις.

Reiben, der, s, πλ —, ὁ τρίψις.

Reibung, die, —, πλ -en, ἡ τρίψις. (μτρ) ἡ σύγκρουσις.

Reich, das, -s, πλ -e, τὸ κράτος ἡ ἐπικράτεια ἡ αὐτοκρατορία.

das deutsche — τὸ Γερμανικὸν κράτος.

reich πλούσιος. — **machen** πλουτίζω. — **werden** πλουτίζομαι. **Gott** — πλούσια τὰ ἔλεη τοῦ Θεοῦ.

reichen μὴ ὀρέγω, προστείνω, προσφέρω. **die Hand** — ὀρέγω τὴν δεξιάν. **er reicht ihm das Wasser** — οὐδ' ἔκταρ βάλλει πρὸς αὐτόν, εἶνε πολὺ ὑποδεέστερος αὐτοῦ. || —, ἀμὲν ἐκτείνωμαι, ἐξικνούμαι, φθάνω, ἐξαρκῶ [σῶνω].

reichhaltig ἀφθονός, θαψιλής, πλούσιος [μπολίκος].

Reichhaltigkeit, die, —, ἡ ἀφθονία, θαψιλία, ὁ πλοῦτος.

reichlich ἀφθονός, θαψιλής

[μπολίκος], im -en Maß ἀφθονώς, θαψιλῶς, ἐν ἀφθονίᾳ [μπολικά].

Reichlichkeit, die, —, ἡ ἀφθονία, θαψιλία.

Reichs abschied der, ἡ ἀφθονία, θαψιλία.

Reichs adler, der, ὁ αὐτοκρατορικὸς ἀετός.

Reichs archiv, das, τὸ ἀρχεῖον τοῦ κράτους.

Reichs bank, die, ἡ αὐτοκρατορικὴ τράπεζα.

reichsfrei μόνω τῇ αὐτοκρατορίᾳ ὑποκειμένος.

Reichs freiheit, die, ἡ ὑποταγή εἰς μόνον τὸν αὐτοκράτορα.

Reichs gericht, das, τὸ ἀνώτατον δικαστήριον.

Reichs insignien, die πλ, —, αἱ σημαίαι τῆς αὐτοκρατορίας.

Reichs kanzler, der, ὁ ἀρχιγραμματεὺς τοῦ κράτους.

Reichs krone, die, τὸ αὐτοκρατορικὸν στέμμα.

Reichs rat, der, τὸ συμβούλιον τοῦ κράτους.

Reichs rat, der, -es, πλ -räte, ὁ σύμβουλος τοῦ κράτους.

Reichs stand, der, ὁ βουλευτὴς τοῦ κράτους.

Reichs tag, der, ἡ βουλὴ (τοῦ κράτους).

Reichs verweser, ἡ -vikar, der, ὁ μεσοβασιλεὺς τοῦ κράτους.

Reichs wappen, das, τὸ ἐμβλημα τοῦ κράτους.

Reichtum, der, -s, πλ -tümer, ὁ πλοῦτος ἡ ἀφθονία, θαψιλία, das ist mein ganzer — αὕτη εἶνε ὅλη μου ἡ περιουσία.

reif ὥριμος. — **werden** ὥριμάζω. -es **Alter** ἡλικία καθιεστηκυῖα.

Reif, der, -s, ἡ πάχυνσις ἡ ὁρμητικότητα.

Reif, der, -s, πλ -ε, ὁ κρίκος, ἡ στεφανή [τὸ βέργη].

Reifchen, das, -s, πλ —, τὸ κρικέλλιον.

Reife, die, ἡ ὥριμότης.

reifein μὴ βαδῶν, αὐτὰ ἔχω.

reifen μὴ ὥριμοποιῶ, πεπαίνω.

|| —, ἀμὴ ὥριμάζω. || —, ἀπὸ ἐς reift πᾶν γινέται, παχύνει.

reiflich ὥριμος. — erwägen ἀναλογίζομαι ὥρως, nach — ein Überlegung μετὰ ὥριμον σκέψιν.

Reigen, der, -s, πλ —, ὁ χορός, τὸ ἄσμα.

Reihe, die, —, πλ -n, ἡ σειρά [ἡ ἀράδα]. nach der — ἡ der — nach ἐκ περὶ τοῦ ἥ, κατὰ σειράν [μέτῃ τῇ ἀράδῃ].

reihen μὴ στοιγίζω, τάττω κατὰ σειράν [ἀρῶ διαζώ]. συνέρω, ὁρμαθίζω.

Reihen, der, -s, πλ —, ὁ χορός.

Reihenfolge, die, ἡ διαδοχὴ, ἡ διαδοχικὴ σειρά, ἡ ἐπαλληλία in der — κατὰ διαδοχικὴν σειράν, ἐφεξῆς, διαδοχικῶς.

Reihenführer, der, ὁ χορηγός, χορηγέτης.

Reihentanz, der, ὁ χορός, τὸ χόρευμα.

reihenweise ἐπὶ στοιχηδόν, κατὰ στίλους [ἀρῶ διαστιά].

Reiher, der, -s, πλ —, [πτι] ὁ ἐρωδιός [ὁ βυδιός, ψαροφάγος].

Reim, der, -es, πλ -e, τὸ ὁμοιοτέλειτον, ἡ ὁμοιοκαταληξία· ὁ ὁμοιοτέλειτος στίχος.

reimen μὴ στοιχεύω ὁμοιοτελεῦτως, sich — ὁμοιοτελεῦτῶ, ὁμοιοκαταληκτῶ. (μετ) συναρμύζω, συμβιβάζομαι.

Reimer, der, -s, πλ —, ὁ στιχογράφος ὁμοιοτελεῦτων στίχων.

Reimgedicht, das, τὸ ὁμοιοτέλειτον ποίημα.

reimlos ἀνευ ὁμοιομοιότητος. (μετ) στας, ἀσυνάρτητος.

Reim schied, χοπλόκος.

Reim vers, der, τὸς στίχος.

Reim wort, das, λευτός λεξίς.

rein καθαρός [παι] -waschen νίπτωμαι.

es ist — unmöglich δυνατόν ἀδύνατον, (μ) halten τηρῶ σιωπῇ.

Tisch machen ἐπιμεταρρύθμειν, -en

schenken λέγω πᾶν θεῖαν.

Rein ertrag, das, πρόσδος.

Reinheit, die, καθαρότης.

reinigen μὴ καθαρίζω, sich — καθαίρωμαι.

reinigend καθαρ.

Reinigung, die, ἡ ἀποκαθαρσις, ἡ (ἐ)πάστρευμα.

die m — τὰ κατανήνια.

Reinigungs mi καθαριὸν τὸ καθα.

reinlich καθάριος.

Reinlichkeit, καθαριότης [ἡ πάστρα].

Rein schrift, διγραφον.

Reis, der, -es, (μ) [ῥύζι].

Reis, das, -es, πλ — ὁ βλαστός [τὸ κλωνίον].

Reis bund, das, das, τὸ δέμα φρυγάν.

Reise, die, —, πλ — ξείδιον ἡ περιήγησις.

auf der — sein ἀ

απομαίεις ταξιδιον. wo geht die — hin? ή wohin (geht) d e — ? ποῦ πηγαίνετε [για ποῦ τὸ 'βά-τερε]; glückliche — ! κατευόδιον ! εἰς τὸ καλόν.

Reise buch, das, τὸ ὁδοιπορικὸν βιβλίον ὁ συντάκτης.

Reise diener, der, ὁ ταξιδιεύων ὑποτακτικὸς ἀγγέλος.

reisefertig ἑτοιμος εἰς ὁδοιπορίαν.

Reise gefährte, der, ὁ συντάκτης ποδός, συνταξιδιώτης.

Reise gefährtin, die, ἡ συνταξιδιώτισ.

Reise geld, das, τὸ ναδίον.

Reise gepäck, das, αἱ ὁδοιπορικαὶ ἀποσκευαί, τὸ ἐφόδιον.

Reise kosten, die πλ. τὰ ἐξίδα τοῦ ταξιδίου.

Reise lust, die, τὸ φιλαπόδημον.

reiselustig φιλαπόδημος, φιλοκήτης.

reisen εἰς περιουδεύω, περιηγεῖσθαι, ταξιδεύω.

Reis pass, der, τὸ διαβατήριον.

Reise route, die, ἡ πορεία, ἡ ὁδός.

Reis holz, das, ἡ **Reisig**, das -s, τὰ φρύγανα [τὰ ξυλαράκια].

reisig ἑοπίος.

Reis mehl, das τὸ ὀρυζάλευρον.

Reis suppe, die, ὁ ζωμός ὀρυζίου.

Reissaus, das, ἡ ὁρμαία ποταμός. — nehmen τρέποναι εἰς φυγήν.

Reiss blei, das, ὁ γραφίτης* ὁ συγκολληθεὶς, τὸ μολυβδακτύλιον.

Reiss brett, das, τὸ ἀδάκιον, τὸ ἱγνογραφικὸν σενίδιον.

reissen* [reisse- riess- gerissen] μὴ ἀρπάζω, ἐξαρπάζω, ἀποσπῶ ἱγνογραφῶ, σκιαγραφῶ, σγ(-

ζω, ein Loch — ἀνοίγω ὀπήν, aus der Gefahr — ἐξαρπάζω ἐκ τοῦ κινδύνου. Pos en — βωμολογεῖσθαι. Zoten — αἰσχρολογεῖσθαι.

an sich — παρασύρω. // —, * aus sich — ἀναρπάζω.

der Strom reißt — τὸ ῥέμα παρασύρει, εἶνε ἐπίφορον, wenn alle Stränge — ὅταν δὴ πάντ' ἐπύπλη, ἐν ἐσχάτῃ ἀπελπίσῃ [εἰς τὰ ὑστερὰ ὑστερὰ].

sich — προσκρούω, ἐκλίσσεσθαι, ἀμύλλωσθαι, προσυνάμωμαι. // —, * mich im Leibe zerreißen, ἔχω κατεσπένωμαι.

reissend ἐπίφορος, ὀρμητικὸς, -e Tiere ῥῖα ὠμοσάγα, τὰ θηρία.

Reiss feder, die, τὸ ἱγνογραφικὸν κινδύλιον ὁ κινδύλισκος.

Reiss kohle, die, ὁ ἱγνογραφικὸς ἀντραξ.

Reiss schiene, die, ὁ γραμμογραφικὸς κανὼν [ἡ ῥῖγα].

Reiss stift, der, τὸ ἱγνογραφικὸν κονδύλιον.

Reiss zeug, das, τὰ ἱγνογραφικὰ ἐργαλεῖα.

Reiss zirkel, der, ὁ γραφικὸς διαδότης.

Reitan zug, der, ἡ ἐνδουρασία τῆς ἵππασίας.

Reit bahn, die, ὁ ἵπποδρομος.

reitbar ἵππιστος, ἵππαστός.

reiten* [reit- riit- geritten] μὴ ἵππεύω, ἵππάζω, ἵππηλατῶ [καβαλλικεύω]. // —, * auf Schusters Rappen — ἵππεύω τοῦς πόδας σου, spazieren — περιπατῶ ἐφ' ἵππου. [μὴ er hat sich schön hinein geritten] ἔμετ' ἐν διαδότην του.

reitend ἑοπίος [καταλήρης].

Reiter, der, -s, πλ —, ὁ ἵππεύς [ὁ καβαλλῆρης].

Reiterei, die, —, πλ -en, τὸ ἵππικόν [τὸ καβαλλῆριον].

Reiter pferd, das, ὁ πολέμισ-
τήριος ἵππος.

Reiter regiment, das, τὸ
σύνταγμα ἵππικῶν.

Reiter schlacht, die, ἡ ἵππο-
μαχία.

Reit gerte, die, ἡ ἵππομαστιξ.

Reit gurt, der, ὁ ζωστήρ, κα-
ταζώστης (ἡ γίγλα, τὸ κολάνι).

Reit hengst, der, ὁ κήλων,
τὸ ὄγιον [τὸ ἄτι].

Reit knecht, der, ὁ ἵπποκόμος.
[ὁ σελῆς]

Reit kunst, die, ἡ ἵππική.

Reit mantel, der, ὁ ἐφ' ἵππου
κασὼς, ἡ ἄβολος.

Reit pferd, das, ὁ ἵππαστός
ἵππος, ὁ μόνιππος.

Reit platz, der, ὁ τόπος ἵπ-
πείας· ὁ ἵππόδρομος.

Reit schule, die, ἡ σχολή ἵπ-
πασίας.

Reiz, der, -es, πλ -e, τὸ θέλ-
γητρον· ἡ χάρις. ὁ ἐρεθισμός, τὸ
ερεθισμα.

reizbar εὐερέθιστος, ὀξύρροπος.

Reizbarkeit, die, —, τὸ ὀ-
ξύρροπον, τὸ εὐερέθιστον· ἡ ὀξύ-
θυμία.

reizen μὴ ἐξάπτω, ἐρεθίζω, ἐξ-
εγείρω. θέλω, γοητεύω. zum
Zorne — ἐξοργίζω.

reizend ἐπ' ἡγάρις, θελκτικός.
χαρμῆς ἐρεθιστικός, παραξυντικός.

reizlos ἄχαρις, ἀτερπής, ἀνα-
φρόδιτος.

Reizlosigkeit, die, —, τὸ
ἄχαρι, ἡ ἀτερπεία, ἡ ἔλλειψις χά-
ριτος.

Reiz mittel, das, τὸ ἐρεθιστικόν.

Reizung, die, —, πλ -en, ὁ
ἐρεθισμός, ἡ παρόρμησις.

Rekapitulation, die, —, πλ
-en, ἡ ἀνακεφαλοίωσις.

rekapitulieren μὴ ἀνακεφα-
λαίω, συγκεφαλαίω.

Rekel, der, -s, πλ —,
ναύσος, ὁ χονδρὰνθρωπος.

Rekelei, die, —, πλ -en,
ἄγροις α, ἡ βίναυσότης.

rekelhaft ἄγροικος, βάν-
γονδροςιότης.

Reklamation, die, —
-en, ἡ οἰκείησις.

Reklame, die, —, πλ -en,
σύστατος (ἡ αὐτεπαίνετος) ἄρ-
τι.

reklamieren μὴ ἀπαίτῃ
τοῦμαι.

Rekognition, die, —,
ἀναγνώρισις, ὁ ἀναγνωρισμός.

rekognoscieren μὴ
προσκοπῶ, κατασκοπῶ, κα-
τεῖνω.

Recognoscierung, die,
πλ -en, ἡ προσκοπή, κατα-
σκοπή.

Rekommandation, die,
πλ -en, ἡ σύστασις.

rekommandieren μὴ συ-
στήσω.

Rekonvalescent, der,
πλ -en, ὁ ἀναρραϊζων, ὁ εἰς
ρωσιν εὐρισκόμενος.

Reconvalescenz, die,
ἀναρρωσις.

Rekreation, die, —, πλ
-en, ἡ ἀνάπαυσις, ἀνάψυξις.

Rekrut, der, -en, πλ -en,
σύλλεκτος.

Rekrutenaus hebung,
ἡ στρατολογία.

rekrutie en μὴ στρατο-
λογία.

Rekrutierung, die,
-en, ἡ στρατολογία.

Rektifikation, die,
-en, ἡ διόρθωσις, τακτο-
ποίησις.

rektifizieren μὴ διο-
ρθοῦμαι.

Rekt on, die, —, ἡ συ-
στολή.

Rektor, der, -s, πλ -en,
ὁ προϊστάμενος σχολῆς· (U-
niversitäts-) ὁ πρύτανης· (Gymn-
asiums-) ὁ γυμνασιάρχης.

Rektorat, das. -es, πλ -ε, ἡ
πρυτανεία ἢ γυμνασιαρχία.

relativ ανατορικός, σχετικός.

Relegation, die, —, πλ -en,
ἀπορρύπη (ἐξ ἀνωτέρας σχολῆς)

relegieren μὴ ἀποπέμψω.

Relief, das, -s, πλ -s, ἡ ἔκτοπος

πρυτανία, τὸ ἀνάγλυφον, ἡ ἀναγλυφία.

Religion, die, —, πλ -en, ἡ

θρησκεία

Religions eifer, der, ὁ θρη-

σκευτικός, ἐξήλος, ἡ θρησκομανία.

Religions freiheit, die, —, ἡ

περὶ τὴν θρησκείαν ἐλευθερία

Religions genosse, der, ὁ

θρησκευτικός, ὁ ὁμοπίστος

Religions krieg, der, ὁ ἱερός

πόλεμος.

Religions le re, die, τὸ θρη-

σκευμα.

Religions sachen, die πλ, τὰ

θρησκευτικά.

Religions schwärmer, der,

ἡ θρησκομανίς, φανατικός.

Religions schwärmerei,

die, ἡ θρησκομανία, ὁ φανατισμός.

Religions streit, der, ἡ θρη-

σκευτική ἔρις.

Religions verbesserung,

die, ἡ θρησκευτικὴ μεταρρύθμισις.

religions verwandt, ὁμοθρη-

σκευός, ὁμοπίστος.

religiös θρησκευτικός, θεοσεβής.

εὐσεβής.

Religiosität, die, —, ἡ θρη-

σκευτικότης ἢ εὐσεβεία, θεοσεβεία.

Reliquie, die, —, πλ -n, τὰ

ἱερά λείψανα, τὸ ἅγιον λείψανον.

Remedur, die, —, πλ -en, ἡ

θεραπεία.

Reminiscenz, die, —, πλ -en,

ἀναμνήσις.

Remise, die, —, πλ -n, τὸ

ἀναφυλάκιον.

Remittent, der, -en, πλ -en,

ἀποστέλλων χρημάτων.

remittieren μὴ ἀποστέλλω,
ἐμδάζω (χρήματα).

Remuneration, die, —, πλ

-en, ἡ ἀνταμοιβή.

remunerieren μὴ ἀνταμείβω.

Rendezvous, das, —, πλ —,

ἡ συνέντευξις.

Renegat, der, -en, πλ -en,

ὁ ἀντιχριστός, ὁ ἐξομότης, —

werden τουρνεύω.

Renn bahn, die, τὸ ἵπποδρό-

μιον, ὁ ἵπποδρόμος.

rennen* (renne rannte ge-

rannt) ἀμῃ, zu Boden — καταρ-

ρίπτω, ἀνατρέπω ἐπιπερόμενος. //

—, aus tréy, blindlings in die

Gefahr — ῥίπτομαι τῷ — εἰς τὸν

κίνδυνον.

Rennen, das, -s, ἡ δρομαία

παρεα [τὴν τρέξιμον].

Renner, der, -s, πλ —, ὁ δρο-

μεύς, ὁ δρομικός ἵππος, ὁ κέλης.

Renn tier, das (ζῷ) ὁ τάραν-

δος, ἡ ἵππελαφος.

Renommée, das -s, πλ -e ἡ

φήμη.

renommiere ἀμῃ καυχῆσθαι,

κομπάζω, περιαιτολογῶ.

renommiert περίφημος.

Renommist, der, -en, πλ -en,

ὁ καυχητής, ὁ καυπαζόμενος [ὁ καυ-

χησιάρχης].

Renommisterei, die, — πλ

-en, ἡ κομπρηγισμὸς, περιαιτο-

λογία.

Renovation, die, —, πλ -en,

ἡ ἀνανέωσις.

renovieren μὴ ἀνανεῶ.

rentabel, τοκοφόρος, περιτόκι-

φόρος.

rentbar τοκοφόρος, περιτόκι-

φόρος.

Rent beamte, der, ὁ εἰσπρα-

κτωρ.

Rente, die, — πλ -n, ἡ πρό-

σάσις, τὸ εἰσόδημα.

Rentier, der, -s, πλ -s, ὁ ἀπο-
τῶν ἰδίων εἰσοδημάτων ζῶν, ὁ εἰσο-
δηματίας.

rentieren ἀμ & sich —
ἀποφέρω εἰσόδημα.

Rentmeister, der, ὁ διαχει-
ρῆς.

Rentner, der, -s, πλ —, ὁ
εἰσοδηματίας.

Reorganisation, die, —, πλ
-en, ἡ ἀναδιοργανώσις.

reorganisieren μὴ ἀναδιορ-
γανῶ.

Reparatur, die, —, πλ -en,
ἡ ἐπισκευή, ἐπιδιορθώσεις.

reparieren μὴ ἐπισκευάζω,
ἐπιδιορθώνω.

Repertoire, das, -s, πλ -s,
τὸ δραματολόγιον.

Repertorium, das, -s, πλ
-rien, ὁ εὐρετήριος πίναξ, τὸ εὐ-
ρετήριον.

Repetent, der, -en, πλ -en,
ὁ προσημαστικός.

repetieren μὴ ἐπαναλα βάνω.

Repetieruhr, die, τὸ σημα-
ντήριον ὠρολόγιον, τὸ κρουσῶν.

Repetition, die, —, πλ -en,
ἡ ἐπανάληψις.

Repetitorium die, -s, πλ
-rien, τὸ ἐπαναληπτήριον. ἡ ἐπα-
ναληπτικὴ διδασκαλία.

Replik, die, —, πλ -en, ἡ
ἀνταπάντησις.

replizieren μὴ ἀπαντῶ, ἀντα-
παντῶ.

Repositorium, das, -s, πλ
-rien, τὸ βιβλιοθήσιον.

Repräsentant, der, -en, πλ
-en, ὁ ἀντιπρόσωπος.

Repräsentation, die, —, πλ
-en, ἡ ἀντιπροσωπία ἢ παράστασις.

Repräsentationskosten,
die πλ, τὰ ἐξοδα παραστάσεως.

repräsentativ ἀντιπροσωπευ-
τικός.

Repräsentative
die, τὸ ἀντιπροσωπευ-
τεῖν.

repräsentieren
τωπῶ, ἀντιπροσωπεύω.

Repressalien, ὁ
ἐκδίκησις, τὰ βύσια.

Repressivmass
τὸ κατασταλτικὸν μέτρον.

Reproduktion,
-en, ἡ ἀναπαραγωγή.

Reproduktions
ἡ ἀναπαραγωγὸς δύναμις.

reproduktiv ἀνα-
παραγωγικός.

reproduzieren ἡ ἀνα-
παραγωγίζω.

Reptil, das, -s,
ἑρπετόν.

Republik, die, —, ἡ
δημοκρατία.

Republikaner,
—, ὁ δημοκρατικός.

Republikanerin,
-nen, ἡ δημοκρατικὴ ἡ
republikanisch.

Repuls, der, -e,
ἀποποίησης, ἀπόκρι-
σις.

Repulsion, die,
ἡ ἀντίθεσις, ἀπώθησις.

repulsieren μὴ
κρούω.

Repulsivkraft
σπινθηρική δύναμις.

Reputation, die,
ἡ φήμη, ἡ περιωπή.

reputierlich εὐ-
ρίθλυτος.

Requiem, das, —, ὁ
συνον.

requirieren μὴ
ζητῶ συλλέγω.

Requisit, das, —, ὁ
ἀπαιτούμενος.

Requisition, die,
ἡ ἀπαιτήσις, ἐκζητήσις.

Reseda, die, —
ἡ ῥινάνθη, [ὁ ῥεζεδάξ].

Reserve, die, —, πλ -η, ἡ ἐφεδρεία ἢ παρακαταθήκη ἢ ἐπιούρεια.

Reserve fonds, die πλ, ἡ -kapital, das, τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον.

Reserv korps, das, ἡ ἐφεδρεία.

Reserve offizier, der, ὁ ἀξιωματικὸς τῆς ἐφεδρείας.

Reserve truppen, die πλ, οἱ ἐπίτακτοι, οἱ ἐφεδροί.

reservieren μὴ παρακαταθεῖν, ἐπιφυλάττειν.

reserviert ἐπιφυλακτικὸς ἐπιπεφυλαγμένος.

Reservist, der, -en, πλ -en, ὁ ἐφεδρὸς.

Resident, der, -en, πλ -en, ὁ πρὸςεδρὸς ὑπουργός.

Residenz, die, —, πλ -en, ἡ -stadt, die, ἡ ἔδρα, καθέδρα.

residieren ἀμὴ ἐδρεύω, διατρέβω.

Resignation, die, —, πλ -en, ἡ ἀγαγνύσθαι, ἀνεξικακία.

resignieren ἀμὴ παραιτοῦμαι ἀνεκδοθῆναι, ὑποτάσσεσθαι ἀγυγύσθαι.

resolut ἀποφασιστικὸς.

Resolution, die, —, πλ -en, ἡ ἀπόφασις.

Resonanz, die, —, πλ -en, ἡ ἀντήχησις.

Respekt, der, -es, τὸ σέβας.

mit — zu melden τιμῇ εἰς τὸ πρῶτον σου [μὲ συμπαθεῖον].

respektabel σεβαστός, σεβάσμιος.

resp ktieren μὴ σέβωμαι.

respektierlich σεβαστός.

respektiv ἀναφορικὸς.

respektive πρ ἀναφορικῶς.

respektlos δυσσεβής, ἀνεσεβής.

Respektlosig eit, die, —,

ἡ ἑλλειψὶς σεβασμοῦ, ἡ δυσσεβεία, **respektvoll** πλήρης σεβασμοῦ, εὐσεβαστός.

respektwidrig ἀντιβαίνων πρὸς τὸ σέβας, δυσσεβής.

Respekt widrigkeit, die, ἡ δυσσεβεία, ἀσεβεία.

Respiration, die, —, πλ -en, ἡ ἀναπνοή, ἀνάπνευσις.

Respirator, der, -s, πλ -ten, τὸ ἀναπνευστήριον (ὄργανον διευολύνην τὴν ἀναπνοήν).

respiieren μὴ ἀναπνεῖν.

Ressort, das, -s, πλ -o, ἡ δικαιοδοσία.

ressortieren ἀμὴ ὑπάγγω εἰς δικαιοδοσίαν, ὑπόκειμαι.

Ressource, die, —, πλ -η, ἡ καταφυγή, τὸ καταφύγιον, ἡ λέσχη.

Rest, der, -es, πλ -e, τὸ ὑπόλοιπον, ἐπίλοιπον. (μετ) εἶναι den — geben ἀποτελεῖναι τινά.

Restant, der, -en, πλ -en, ὁ καθυστερῶν.

Restanten buch, das, τὸ βιβλίον καθυστερημάτων.

Restaurant, das, -s, πλ -es, τὸ ἐστιατόριον.

Restauration, die, —, πλ -en, ἡ παλινθῆσις, τὸ ἐστιατόριον.

restaurieren μὴ ἀποκαθιστῶ, παλινθῶ.

restieren ἀμὴ ὑπολείπεσθαι, καθυστερῶ.

restituieren μὴ ἐπαναρθῶ, ἀποκαθιστῶ ἀποδίδω.

Restitution, die, —, πλ -en, ἡ ἐπανόρθωσις, ἡ ἀπόδοσις.

Restriktion, die, —, πλ -en, ὁ περιορισμός.

Resultat, das, -es, πλ -e, τὸ ἀποτέλεσμα.

resultieren ἀμὴ ἵκωμαι, ἐξέρχομαι, συνάγωμαι.

Resumé, das, -s, πλ -s, ἡ περίληψις.

resumieren μη ἀνακεφαλαιῶν.
retablieren μη ἀποκαθιστῶν.
Retentions recht, (das, (ιν)μ) τὸ δικαίωμα διακατοχῆς.
Retirade, die, —, πλ. -η, ἡ ἀποχώρησις. ὁ ἀπόπατος.
retirieren ἀμὴ & sich — ἀποχωρῶ, ἀποσύρομαι.
Retorte, die, —, πλ. -η, ὁ σταλακτήρ, τὸ ἀποστατικὸν κέρας.
Retour, die, —, πλ. -en, ἡ ἐπιστροφή, ὑποστρόφη.
Retour billet, das, τὸ εἰσιτήριο ἐπιστροφῆς.
retournieren μη ἐπιστρέφειν.
Retraite, die, —, πλ. -η, ἡ ἀπισθοχώρησις.
retrodatieren μη προχρονολογῶ.
retrograd παλινδρομικός, ὀπισθοδρομικός.
retten μη σώζω, διασώζω.
rettend σωτήριος.
Retter, der, -s, πλ. —, ὁ σωτήρ.
Retterin, die, —, πλ. -nen, ἡ σωτήρις.
Rettig, der, -s, πλ. e, ἡ βαρβάνις, ῥάφανος [τὸ ῥεπάνι].
Rettig samen, der, τὸ ῥεπανόσπαραν.
Rettung, die, —, πλ. -en, ἡ σωτηρία.
Rettungs anker, der, ἡ ἱερὰ ἄγκυρα.
Rettungs apparat, der, ἡ σωστικὸς συσκευή.
Rettungs boot, das, ὁ σωτικὸς λέμβος.
rettungslos ἄσωτος, ἀνέλπιστος σωτηρίας.
Rettungslosigkeit, die, —, ἡ ἀπελπιστικὴ κατάστασις.
Rettungs mittel, das, τὸ μέσον σωτηρίας, ἡ σωτηρία.
Reue, die, —, ἡ μετάνοια, μεταμέλεια.

reuelos ἀμετανόητος, λητος.
reuen ἀπὸ es reut mi μέλει μοι, μετανέλωμαι.
reuevol μετανοητικός, λητικός.
Reu geld, (das, ἡ ποινὴ) **reug** μεταμελοῦμενος, ητικός.
reu mütig μετανοητικός.
Reunion, die, —, π. σύλλογος.
Reuse, die, —, πλ. -η, τὸ φορμίδιον [ὁ κυσῦρτο ροκόφινον].
reüssieren ἀμὴ ἐπιτελεῖν.
reuten μη ἐκρίβω [ἐρεῖν ἐκχερᾶν] [ὀργάνω].
Revanche, die, —, ἀνταπόδοσις.
sich revanchieren ποδίδω τὰ ὀρθοῖα.
Reverenz, die, —, ἡ δόχλισις.
Revers, der, -es, πλ. πισθία ὄψις [ἡ ἀνάποδη ἔγγραφος ἀνθυπόσχεσις].
revidieren μη ἐπιθεωρεῖν.
Revier, das, -s, πλ. -ρη, τὸ τμήμα. ἡ κυνηγαιοδοσία, τὸ κυνηγέσιον.
Revision, die, —, π. ἐπιθεωρήσις.
Revisor, der, -s, πλ. ὁ ἐπιθεωρητής.
Revokation, die, —, ἡ ἀνάντησις.
Revolte, die, —, στάσις, ἡ ἀνταρσία.
revoltieren ἀμὴ ἐπιστασιάζω.
Revolution, die, —, ἡ ἐπανάστασις. ἡ μεταπολιτευτική, ἡ περιστοροφή, περιφορά (ἡ ἐπανάστασις).
revolutionär ὁ στασιάζων, ἐπαναστατικός.

revolutionieren ρη ἐξεγείρω
 ἢ ἐπανάστασιν, ἐπαναστατῶ.

Revolver der, -s, πλ —, τὸ
 παλύχροτον πιστόλιον, τὸ βεβόλ-
 ηρον.

Revue, die, —, πλ -n, ἡ ἐπι-
 θεώρησις.

Rezept, das, -s, πλ -e, ἡ συν-
 ταγή.

Rhabarber, der, -s, τὸ ῥᾶ.
 τὸ ῥῆον, ἡ σκυθικὴ βέλσα [τὸ ῥα
 βέντι].

Rhede ἴδε Reede.

Richt beil, das, ὁ πέλεκυς τοῦ
 δημίου.

Richt blei, das, ἡ στάθμη.

Richte, die, —, πλ -n, ἡ εὐ-
 θεία ὁδός, ἡ εὐθυπαρία ἢ διευθύνσις.

richten ρη στρέφω, τρέπω
 κατευθύνω, ἀπειθύνω, διευθύνω.
 κανονίζω, τακτοποιῶ, διευθετῶ.
 κρίνω, δικάζω. gerade — εὐθύνω.
 in die Höhe — ἀνορθῶ, ἀνυψῶ. zu
 Grunde — καταστρέφω ἀφανίζω.
 sich — ῥυθμίζομαι, συναρμυζο-
 μαι, συμμορφοῦμαι.

Richter, der, -s, πλ —, ὁ δι-
 καστής, ὁ κριτής.

Richter amt, das, ἡ δικαστικὴ.

Richter kollegium, das, τὸ
 συνέδριον δικαστῶν.

richterlich δικαστικός.

Richter spruch, der, ἡ δικα-
 στικὴ ἀπόφασις.

richtig ὀρθός [σωστός], δίκαιος.
 ἀκριβής, ἀληθής, πραγματικός. -e
 Meinung ὀρθή γνώμη. -es Mass
 ὀρθὸν μέτρον. es ist mit ihm nicht
 — εἰν ὀρθῶς φρονεῖ // —, ἐπερ ὀρθῶς
 [σωστά] ἀκριβῶς, ἀληθῶς. ganz
 — ὀρθότατα!

Richtigkeit, die, —, ἡ ὀρθό-
 τής, ἡ ἀκριβεία, ἡ ἀληθεία, πραγ-
 ματικότης.

Richt platz, der, ὁ τόπος θα-
 νατοῦ ἀπὸ ἐκτελέσεως

Richtscheit, das, ὁ κανὼν
 ἴδε Lineal

Richt schnur, die, ἡ στάθμη*
 ὁ γνώμων, τὸ κριτήριον μέτρον.

Richt schwert, das, ἡ μά-
 χαίρα τοῦ δημίου.

Richtung, die, —, πλ -en, ἡ
 διεύθυνσις ἢ πορεία. ἡ εὐθύνσις,
 ἀνόρθωσις. — nach allen -en
 κατὰ πάσας τὰς διευθύνσεις. in
 gerader — κατ' εὐθείαν.

Ricinus öl, das, τὸ κικινέλαιον
 [τὸ βετσινόλαδον]

Ricke, die, —, πλ -n, ἡ ὑψι-
 λεια δορκάς.

Riech büchse, die, ἡ μυροθήκη

riechen* (rieche, roch, ge-
 rochen) ρη ὀσφραίνομαι, ὀσμώ-
 μαι, ὀσφραῖναι [μυρίζω]. // —, ἀμυ-
 ῖζω, ἔχω ὀσμὴν. schlecht — ἀπό-
 ζω κακῶς. gut — ἔχω καλὴν
 ὀσμὴν, wohl — εὐωδιάζω.

Riechen, das, -s, ἡ ὀσφρησις,
 ὀσφρασία [τὸ μύρισμα].

riechend ὀσμώδης.

Ried, das, -s, πλ -e, τὸ ἑλος,
 τέλμα [ὁ βάλτος].

Riefe, die, —, πλ -n, ὁ ὀλκός,
 τὸ διάζυσμα [τὸ αὐλακάκι].

riefeln -n ρη ραβδοῦ, διαζῶω,
 αὐλακῶ.

Riegel, der, -s, πλ —, ὁ μάν-
 θαλος.

riegeln ρη μανθαλώνω.

Riemen, das, -s, πλ —, τὸ
 ἱμαντίδιον, ἱμαντάριον [τὸ λουράκι].

Riemen, der, -s, πλ —, ὁ ἵμας
 τὸ λουρί].

Riemer, der, -s, πλ —, ὁ ἡνιο-
 ποιός, σαγματοποιός.

Ries, das, -es, πλ -e, ἡ θεσις
 χάριτος (= 500 κόλλαι).

Riese, der, -n, πλ -n, ὁ γίγας.

rieseln ἀμυ βέω ἡρέμα, κελα-
 ρύω. // —, ἀμυ es rieselt ψακάζει
 [ψηλαλίζει].

riesen ähnlich γιγάντιος, γιγαντιαίος [θεόρατος].

Riesen arbeit, die, τὸ γιγάντιον ἔργον, ὁ ἄλλος Ἡρακλεῦς.

riesenartig γιγάντιος, γιγαντιαίος.

riesen gros ἤ-haft γιγάντιος, γιγαντιαίος.

Riesen kampf, der, ἡ γιγαντομαχία.

riesenmässig γιγάντιος, υπερμεγέθους.

Riesen schlange, die, ὁ συσφιγκτήρ, ὄφεις, ὁ βόας.

Riesen schritt, der, τὸ γιγαντιαῖον βῆμα.

Riesen werk, das, τὸ γιγαντινὸν ἔργον.

riesig γιγάντιος, γιγαντιαίος, υπερμεγέθους.

Riesin, die, —, πλ -nen, ἡ, υπερμεγέθους γυνή, ἡ γίγας.

riesweise ἐπὶ κατὰ δεσμίδα.

Riff, das, -es, πλ -e, ἡ ὑφαλός, ἡ χοιράς.

Riffel, die, —, πλ -n, τὸ κτένιον [ἡ κτένα, ἡ λανάρα].

riffeln μὴ κτενίζω, ξαίνω [λαναρίζω].

rigolen μὴ περιογετεύω.

Rigorismus, der, —, ἡ αὐστηρά ἥθικη, ἡ ἄγαν ἠθικολογία.

Rigorist, der, -en, πλ -en, ὁ αὐστηρὸς ἠθικολόγος.

rigoristisch ἢ rigorös αὐστηρός, περὶ τὴν ἥθικην.

Rimesse, die, —, πλ -n, ἡ χρηματικὴ ἀποστολή, τὸ ἔμβασμα.

Rind, das, -es, πλ -er, ὁ βοῦς [τό βοῦδ].

Rindchen, das, -s, πλ —, τὸ βοῦδιον, τὸ βοῦδιον [τό βοῦδάκι].

Rinde, die, —, πλ -n, ὁ φλοιός [ἡ φλοῦδα], ὁ ἐπίπαγος τὸ ἐπίκασμα, τὸ φλόγωμα [τό καπαλόν ἡ πέτσι].

ohne — ἀφλοιός.

rindenartig φλοιώδης.

Rinder braten, der, κρέας ὀπτόν [τό ψητό κρέας].

Rinder gespannt, die, εἰκὼν ζεύγους, τὸ ζεύγος.

Rinder herde, die, βοῶν, τὸ βοῦκόλιον.

Rinder hirt, der, βοῦκότομος ἢ βοῦνιάς, ἀδελφός.

Rinder mist, der, ὁ βόλιτος ἢ βουνιάς, ἀδελφός.

Rinder pest, die, ἡ βοῦνιάς.

Rinder stall, der, βοῦστάσιον.

Rind fleisch, das, κρέας.

rindig φλοιώδης [ἡ ἐπιξηρός, ἐπίκληρος].

Rind vieh, das, ὁ βοῦς, ὁ βοῦς [τό βοῦδ].

Ring, der, -es, πλ -e, ὁ κτύλιος [τό δακτυλίδι].

Ringel, der, -s, πλ -n, τὸ περιβλήμα, ὁ περιβλήμας.

Ringel blume, die, κλύμενον.

Ringel gedicht, das, κυκλικὸν ποίημα.

ringelig ἐλικώδης.

ringeln μὴ κρικῶ, δακτυλίζω, βατρυζώ.

Ringel natter, die, δούλωτος ὑδρέχιονα.

Ringel tanz, der, χορός.

ringen (ringe rang), ὁ στρίβω, στροφονῶ.

Ring finger, der, ὁ ἀμφιπαλάμιος, ἀγωνίος.

Ring finger, der, ὁ ἀγωνίος.

Ring finger, der, ὁ ἀγωνίος.

ringförmig δακτυλίδιον.

Ring kunst, die, ἡ παλαιστική.
Ring platz, der, ἡ παλαιστρά.
rings ἐπὶ κύκλῳ, περίε [τριγύρω]
Ring schule, die, ἡ παλαιστρά.
ringsum ἢ **-her** ἐπὶ κύκλῳ
 περίε, κύκλῳ [ὀλόγυρα].

Rinne, die, —, πλ -n, ἡ ὀρε-
 τος, τὸ αὐλάκιον ἢ ὑδρομερὰ.

rinnen* **rinne*** **rann*** **geran-**
 nen) ἀμὴ βέω, λείβωμαι, γέσω
 ἡσέω [τρογυλλίζω].

Rinn stein, der, ὁ ὑδρομερὴς,
 ὁ νερογούτης.

Rippchen, da-, -s, πλ —, τὸ
 πλευρόν.

Rippe, die, —, πλ -n, τὸ πλευ-
 ρον, ἡ πλευρά.

rippen μὴ βαδῶ, αὐλακωμένῳ.
 verrippt βαδιστάς.

Rippen braten, der, τὸ ὀπτὸν
 πτερυγόν.

Rippenfell entzündung, die,
 ιατρ) ἡ πλευρίτις.

Rippen stü k, das, τὸ πλευ-
 ρόν.

Risiko, das, -s, ὁ κίνδυνος, ἡ
 ριψοκίνδυνος εὐδότης [τὸ ρίσικο].

riskant παραβολός, ριψοκί-
 νυνος.

riskieren μὴ ριψοκινδυνεύω, πα-
 ροκινδυνεύω [ρίσικάρω].

Rispe, die, —, πλ -n, ἡ ἀν-
 θηλή, τὸ ἀνθήλιον.

Riss, der, -es, πλ -e, ἡ ρωγ-
 μή, τὸ ῥήγμα, ἡ διαρροή [ἡ σπασ-
 μαδα] τὸ σχίσμα, ἡ σχισμή [ἡ
 σχισμαδα], τὸ διάγραμμα, ἡ σπασ-
 μαρρία, τὸ σχεδινγράφημα.

rissig διερωγός, ῥήγματώδης
 [ῥαγισμένος].

Ritratte, die, —, πλ -n, ἡ
 εἰκονοπλασματική.

Ritt, der, -es, πλ -e, τὸ ἵπ-
 ποσόν, ἵππευμα.

Ritter, der, -s, πλ —, ὁ ἵπ-
 πότης **armer** — ὁ τεղαντής.

Ritter gut, das, τὸ κτήμα ἐπ-
 πότου.

Ritterguts besitzer, der, ὁ
 μεγάλο τιμασίας.

ritterlich ἱπποτικός.

Ritterlichkeit, die, —, ἡ
 ἱπποτικότητα.

rittermässig ἱπποτικῶς.

Ritter orden, der, τὸ τάγμα
 ἱπποτῶν.

Ritterschaft, die, —, πλ -en,
 ἡ ἱπποτεία.

Ritters mann, der, ὁ ἱπποτής.

Ritter spiel, das, ὁ ἱπποτικός
 ἀγών.

Ritter stand, der, ἡ τάξις τῶν
 ἱπποτῶν.

Rittertum, ἢ **Ritter wesen**,
 das, ἡ ἱπποτεία, τὰ ἱπποτικά.

rittlings ἐπὶ ἱππιδόν, ἱππασί
 [καθάλλα].

Ritt meister, der, ὁ ῥιτταγός.

Ritual, das, -s, πλ -e, τὸ ἐκ-
 κλησιαστικὸν τυπικόν.

Ritus, der, —, πλ Riten, τὸ
 ἐκκλησιαστικὸν ἔθιμον.

Ritz, der, -es, πλ -e, ἡ διαρ-
 ρογή, ἡ σχισμή [ἡ σπασμαδα].

Ritze, die, —, πλ -n, ἡ ρωγ-
 μή, διαρροή, τὸ σχίσμα [ἡ σχι-
 σμαδα].

ritzen μὴ σχάζω, ἐπιτέμνω, ἐπι-
 χαράσσω ἀμύσσω, νύττω [ισχυ-
 κρανίζω].

Rival, der, -en, πλ -en, ὁ
 ἀνταγωνιστής, ἀντίπαλος.

rivalisieren ἀμὴ ἀνταγωνίζω-
 μαι, ἀνθαμιλλῶμαι [συνερίζωμαι,
 παρὰβανω].

Rivalität, die, —, ὁ ἀνταγω-
 νισμός.

Roastbeef, das, -s, πλ -s,
 τὸ βοεῖον ἰσχύον ὀπτόν.

Robbe, die, —, πλ -n, (ἡ) ἡ
 ρώκη [ἡ φώκη].

Roche, der, -n, πλ -n, (ἡ) ὁ

ή βατίς, ὁ βάτος [τό σιάκι, ἡ ῥίνα].

röcheln ἀμή μυθολῶ [ἀγχο-
μαγῶ].

Rock, der, -es, πλ Röcke. τὸ
φύρεμα.

Röckchen, das, τὸ φορεμάτιον.

Rocken, der, -s, πλ —, ἡ ἡ-
λαζάτη [ἡ ῥόκα].

roden μὴ ἐκγερασθῶ [ὁ γώνω].

Rodomontade, die, —, πλ
-n, ἡ κομπορημοσύνη.

Rogen, der, -s, τὰ φὰ τῶν ἰχ-
θύων.

Rogener, der, -s, πλ —, ὁ
ἡλνυς (ὁ ὠτόσχος) ἰχθύς.

Roggen, der, -s, ἡ βρώζα [ἡ
σῆκαλη].

roh ὥμος. ἀκατέργαστος. -es
Fleisch ὠρὸν κρέας.

Roheit, die, —, ἡ ὠμότης·
ἡ ἀγροικία, χονδρότης.

Rohr, das, -es, πλ -e, ὁ κά-
λαμος [τὸ καλάμι]. ὁ σωλήν, ἡ
κάννη.

Röhrchen, das, -s, πλ —, τὸ
σωληνάριον, ὁ σωληνίσκος. ὁ κα-
λαμίσκος [τὸ καλάμικι].

Rohr dach, das, ἡ καλαμίνη,
στέγη.

Rohr decke, die, ἡ καλαμωτή.

Röhre, die, —, πλ -n, ὁ σω-
λήν [τὸ σωληνάρι].

röhren artig ἢ -förmig σω-
ληνοειδής, συριγγώδης.

Rohr feder, die, ἡ καλαμίνη,
γαφίς [τὸ καλέμι].

Rohr geflecht, das, ἡ καλα-
μωτή.

Rohr pfeife, die, ἡ καλαμίνη,
συριγξ, ἡ πομηνικός αὐλός.

Rohr stuhl, der, ἡ πλεκτή κα-
θέκλα.

Roh zucker, der, τὸ χονδρα-
σίχαρον.

Roll brücke, die, ἡ τροχήλα-
τος γέφυρα.

Röllchen, das, -s,
τροχίσκος [τὸ καρουλάκι].

Rolle, die, —, πλ -
χαλία, ὁ τροχίσκος [τὸ κα-
μακαράς]. ὁ κύλινδρος.

Roll, das, ὁ φάκελος. ὁ θεατρικὸς
κτῆρ, τὸ σκηνικὸν πρῶτον.

rollen μὴ κυλίω, κυλ-
εἰς τὸν, συστρέφω. λαλῶ
λινδρικοῦ πισστηρίου· κ.

— spielen διαδραματίζω·
σωπον [δίνω καὶ παλινω].

rollen μὴ κυλίω, κυλ-
εἰς τὸν, συστρέφω. λαλῶ
λινδρικοῦ πισστηρίου· κ.

— sich κυλιόμαι. der
rollt ἡ βροντὴ βρέμει.

Roll stuhl, der, ἡ τὴ
καθέκλα.

Roll wagen, der, τὸ
χειρμαζιον.

Roman, der, -s, πλ —, ἡ
θιστόρημα, ἡ μυθιστορία.

Roman dichter, der, ὁ
γοποιός, ὁ μυθιστοριογράφος.

romanhaft μυθιστο-
ροπλαστικός.

romanisch ῥωμανικός.

Roman schreiber, der,
μυθιστοριογράφος.

Romantik, die, —, ἡ
μυθιστορικὴ ἡθοῦς, ἡ μυθιστο-
ροπλαστική.

Romantiker, der, ὁ
μυθοπλαστικός, ὁ ῥωμαν-
τικός.

romantisch ῥωμαντικός.

Romanze, die, —, ἡ
ἐπικὸν ἄσμα, τὸ λυρικόν
ποίημα, τὸ λογοποίημα.

Romanzero, der, ὁ
ἐπιλογὴ (Ἰσπανικὸν
διηγηματικόν).

Römer, der, -s, πλ —,
ῥωμαίος, τὸ κοινῶδες ποτὶ
ῥωμαίους.

römisch ῥωμαίικός.

Römling, der, -s, ὁ
ῥωμαίος, ὁ ῥωμαίος.

αυτοῦ καὶ καθολικός, ὁ παπιστὴς
Ronde, die, —, πλ -n, ἡ περ-
 πολία, περίπολος.

Rondel, das, -s, πλ -e, τὸ κυ-
 κλωπὲρ ἐκτίσμα, ὁ θόλος.

Röschen, das, -s, πλ —, ὁ
 ῥοδάξ [τὸ τριανταφυλλάκι].

Rose, die, —, πλ -n, τὸ ῥόδον
 [τὸ τριαντάφυλλον]. τὸ ἐρυσίπελας
 [ἡ ἐρύπηλα, τὸ ἀνεμοπύρωνα]

(πρμ) mit der Zeit pflückt man
 -n διὰ τῆς ὑπομονῆς τὰ πάντα κα-
 τορθοῦνται. keine—ohne Dornen
 οὐκ ἔστιν ἀλυστος ἡ δυνή.

Rosen beet, das, ἡ ῥοδωνιά, ἡ
 πρασιά ῥοδῶν.

Rosen busch, der, ἡ θαμνυνόδης
 ῥοδή.

Rosen duft, der, ἡ εὐνοδία ῥοδῶν.

Rosen essenz, die, τὸ ῥοδό-
 σταγμα [τὸ ῥοδόσταμνον].

rosenfingerig ῥοδοδάκτυλος.

Rosen garten, der, ἡ -hain,
 ἡ τὸ ἄλσος ῥοδῶν, ἡ ῥοδωνιά.

Rosen knospe, (die, ἡ κάλυξ
 ῥοδοῦ).

Rosen kranz, der, ὁ ῥοδίνος
 στεφανός. τὸ κομβολόγιον.

Rosen mund, der, τὸ ῥοδεῖον
 στόμα.

Rosen öl, das, τὸ ῥοδέλαιον.

rosenrot ῥοδοχρόος, ῥοδοκό-
 κινος.

Rosen stock, der, ἡ -strauch,
 ἡ ῥοδή [ἡ ῥοδιά, τριανταφυλ-
 λιά].

Rosen wasser, der, τὸ ὑδρο-
 ρόστατον, τὸ ὑδροῤῥιδιον [τὸ τριαν-
 ταφυλλόνερον].

Rosen wein, der, ὁ ῥοδέτης
 ἴανος.

Rosen zucker, der, τὸ ῥοδο-
 σάκχαρ, ἡ ῥοδοζάχαρις.

Rosette, die, —, πλ -n, τὸ
 ῥοδοειδὲς τεχνούργημα.

rosig ἢ **rosicht** ῥοδείας, ῥυ-

δαίς, ῥοδωπός [τριανταφυλλός].

Rosine, die, —, πλ -n, ἡ στα-
 φὴ [ἡ σταφίδα].

Rosmarin, der, -s, ἡ λιβανω-
 τίς, τὸ δενδρολίβανον.

Ross, das, -es, πλ -e, ὁ ἵππος
 [τὸ ἄλογον].

Ross arzt, der, ὁ ἵππατρος.

Ross haar, das, ἡ ἵππειά θρίξ.
 τὸ ἵππειον μαλλίον.

Ross händler, der, ὁ ἵππευ-
 πορός.

1 **Rost**, der, -es, πλ -e, ἡ ἐ-
 σχάρα [ἡ σιάνρα].

2 **Rost**, der, -es, ὁ ἴος, ἡ σκυ-
 ρία [ἡ σκουρία]. ἡ ἐρυσίθη [ὁ σεί-
 ρικας].

Rost braten des, τὸ ἐσχάρω-
 πεπτον χρέας.

rosten ἀμὴ & ἄ σ ἰοῦμαι κατ-
 οῦμαι [σκουριάω]. (πρμ) alte
 Liebe rostet nicht παλαιά ἀγάπη
 οὐκ ἐξαλειφεται.

rösten μὴ φρύγω, ὁπτῶ [ξερο-
 ψήνω, καθουρνίζω]. διαθεῖχω (λί-
 νων). in einer Planne — τηγα-
 νίζω.

Rösten, das, -s, ἡ ὁπτησις, ὁ
 φρυγμός [τὸ ξηρόφημα, τὸ καθουρνι-
 σμα].

Rost fleck, der, ἡ ἰώδης κηλίς,
 τὸ στίγμα σκουρίας.

rostfleckig ἰώδης, ἐν μέρει
 ἐσκουριασμένος.

rostig ἰώδης, σκουριασμένος.

Rostral, das, -s, πλ -e, ὁ
 γραμμογραφικὸς κανὼν [ἡ ῥήγα].

Röstung, die, —, πλ -en, ἡ
 ὁπτησις, ὁ φρυγμός [τὸ ξηρόφημα,
 τὸ καθουρνισμα].

Rotation, die, —, πλ -en, ἡ
 περιστροφή, περιχύλισις.

rot (συγκρ. röter, ὑπερβ. röttest)
 ἐρυθρός, ἐρυθρόχρους, κόκκινος.

das -e Meer ἡ ἐρυθρά θάλασσα.
 -e Ruhr ἡ δυσεντερία.

Rot, das, -s, τὸ ἐρυθρὸν γῶμα.
rot bäckig ἐρυθροπροσωπός
 [κοκκινωματούς].

Rot bart, der, ὁ πυρρογένειος,
 κοκκινογένετις.

rot bärtig ἐρυθρογένειος.

rothbraun ρουτίσιος, ἐρυθρόφαιος.

Röte, die, —, ἡ ἐρυθρότης [ἡ
 κοκκινάδα].

Rötel, der, -s, ἡ μέλτος, τὸ
 κοκκινόχρῳμα.

Röteln, die, πλ. ἡ ἐρυθρότης [ἡ
 κόκκινη, ἡ ἔλξη].

röten ρη ἐρυθραίνειω, ἐρυθρῶ,
 κοκκινίζω. **sich** — ἐρυθραίνομαι,
 κοκκινίζω.

rot fingerig ἐρυθροδάκτυλος.

Rot fink, der, (πι) ὁ ἐρυθρὸς
 σπίνος, ὁ πυρροβλῆς.

rot fleckig ἐρυθρόστικτος.

Rot fuchs, der, ὁ πυρρός ἵππος.

rotgefleckt ἐρυθρόστικτος.

rotglühend διάπυρος, πεπο-
 ρακτωμένος.

rothaarig πυρρότριξ [κοκκινω-
 μάλλης].

Rot kehlchen, das, (πι) ὁ
 ἐρυθρίαις, ἡ πυρρῆς [ὁ περρῆς].

Rot kraut, das, ἡ ἐρυθροκράμ-
 η, τὸ κοκκινόλαχανον.

Rot kupfer, das, ὁ ἐρυθρὸς
 γαλνός.

Rot lauf, der, τὸ ἐρυσίπελας
 [ἡ ρυζιπῆλα, τὸ ἀνεμοπύρωμα].

rötlich υπέρυθρος, κοκκινωπός.

rotnasig ἐρυθρόρρινος [κοκκι-
 νομύτης].

Rotwelsch, das, -es, ἡ μυ-
 στηριώδης γλῶσσα, τὰ κορακιστικά,
 ἀνακορακιστικά.

rotwild τὰ ἀγριμαῖα ζῷα.

Rotte, die, —, πλ. -n, ὁ ὁμι-
 λος, ἡ ὁμάς ἡ παραία ὁ οὐλαμός
 (στρατιωτῶν).

rottenweise ἐπρ. κατὰ στοι-
 χούς, στοιχηδόν.

Rotunde, die, —
 κυκλωτέρες οἰκοδόμη-
 τὸν κτίριον, ὁ θόλος.

Rotz, der, -es, ἡ
 ἡ μῆλις, ἡ μᾶλις (νι-
 πων).

rotzig μυξώδης.

Roulade, die, —
 σύστρεμμα κρέατος.
 καμπή.

Rouleau, das, —
 τροχήλατον καταπίετα.

Routine, die, —
 δεξιότης, τριβή.

routiniert ἐντρεγ-
 πεπειραμένος.

Royalist, der, —
 ὁ βασιλῆων, φιλοβασί-

royalistisch βασι-
 λεύς.

Rübchen, das, —
 γογγυλίδιον, γογγύλι.

Rübe, die, —, πλ.
 γυλῆς, γογγύλη [τὸ γ-
 ραβίον].

Rubel, der, -s, πλ.
 βλιον (νόμισμα ἑω-
 δραχμον).

Rüben acker, d-
 ηπος.

Rüben zucker, —
 χαρον τευτλίδων.

Rubin, der, -s, πλ.
 νίτης, ἡ λυχνίς [τὸ ῥ-
 ῥινθίνον].

Rubrik, die, —
 τιτογραφία, ἐπιγραφὴ.

rubrizieren ρη ἐπι-
 ματογραφῶ (πρὸς ταξί-
 τατάσσω).

Rüb samen, ἡ F-
 -s, ἡ ἀγριοκράμβη,
 χαρον.

ruchbar ὁσφραν-
 τὸν ἀνίστος.

Ruchlosigkeit, —
 ἀνισιότης, ἀνισιουργία.

Ruck, der, -es, —

μαία ὁρμή· ἡ κοπανιά. auf einen — in ἢ mit einem — εὐ μὲ ὁρμή [μὲ κοπανιά].

ruckweise ἐπὶ ὁρμηδόν. κατὰ στιγμήας φορές.

Rückantwort, die, ἡ ἀνταπόκρισις.

Rück bleibsel, das, τὸ ὑπολειμμα, περισσεύμα [τὸ ἀπομεινάρη].

Rück blick, der, ἡ ἀνασκόπησις, τὸ παλινσκοπικὸν βλέμμα.

Rück bürge, der, ὁ ὑπεργυητής.

Rück bürgschaft, die, ἡ ὑπεγγυήσις, ἀντεγγυήσις.

rucken μὴ κινῶ διαπεκομμένως, μετατοπίζω ὁρμηδόν.

Rücken, der, -s, πλ —, τὰ νῶτα, ἡ ῥάχις [ἡ ῥάχις], im—ὄπισθεν, ὀπίσω auf den — fallen πίπτω ὀπίσω [πέτω ἀνάσχελα].

rücken μὴ κινῶ μετακινῶ, μετατοπίζω, μετακινῶ.// —, ἀπὸ κινῶμαι, μετακινῶμαι βαίνω, vorwärts — προχωρῶ, näher — πληρῶ, προσέρχομαι, ins Feld — ἐκστρίπτω.

Rücken lehne, die, τὸ πρόσκλιτρον, ὁ ἀνακλινόμενος.

Rücken mark, das, ὁ νωτίος μυελός.

Rücken wirbel, ἡ σπονδυλική στήλη, ἡ ἄκανθα.

Rück erinnerung, die, ἡ ἀνάμνησις, ἡ εἰς τὴν μνήμην ἀναπόλησις.

Rück fahrt, die, ἡ ἀνακομιδή, ἡ ἐπάνοδος [ἐπ' ὁρχήματος ἢ πλοίου].

Rück fall, der, ὁ ὑποτροπιασμός, ἡ ὑποτροπή [τὸ ξανακλίσιμα]· ἡ παλίνπτωσις.

rück fällig ὑποστροφώδης, ἐπιστρεπτικός.

Rück fluss, der, ἡ ὀμπωτίς, ἀπέρροια.

Rück gabe, die, ἡ ἀπόδοσις, ἐπιστροφή.

Rück gang, der, ἡ ἐπάνοδος, ἐπιστροφή· ἡ παλινδρομησις, παλινδρομία.

rück gängig παλινδρομηκίς, rück grat, das, ἡ νωτιαία ἀκανθα [τὸ ῥαχιδόκαλον].

Rück halt, der, ἡ ἐπιφύλαξις, ὑποερούλια, ἡ καύσιος σκοπός, ἡ ὑποστήριξις [ἡ πλάταις], ohne — ἀνυποστάτως, παρρησίᾳ.

rückhaltlos ἀνυπόκρυπτος.

Rück kauf, der, ἡ ἐπαναγόρασις [ὁ ξαναγορασμός].

Rück kehr, ἡ -kunft, die, ἡ ἐπάνοδος, ἐπιστροφή.

Rück lauf, der, ἡ παλινδρομία.

Rück lehne, die, ὁ ἀνακλινόμενος rücklings ἐπὶ ὀπίσω, πρὸς τὰ ὀπίσω [ἀνάσχελα]· ὀπίτως [ἀνάσχελα].

Rück marsch, der, ἡ ὀπισθοπορεία.

Rück prall, der, ἡ ἀνταπάλσις, ἀναπήδησις.

Rück reise, die, ἡ ἀπονόστησις, ἡ ἐπ' οἴκου ἐπάνοδος.

Rück schein, der, ἡ ἀνταπόδειξις.

Rück schlag, der, τὸ ἀντιτύπημα, ἡ μετατροπή.

Rück schritt, der, ὁ ἀναποδισμός, τὸ παλινδρομικὸν [ῥημα].

Rück seite, die, τὰ ὀπίσθια.

Rück sicht, die, ἡ ἐποψίς· ἡ συσκόπησις, ἀνασκόπη, in—auf etwas κατ' ἀναφορὰν πρὸς τι, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τι. — auf etwas nehmen λαμβάνω τι ὑπ' ὄψει, in jeder — ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν.

rücksich lich ἐπὶ ἀναφορικῶς, κατ' ἀναφοράν.

rücksichtslos εὐσεβής, ἀνευσέβαστος.

Rücksichtslosigkeit, die,

—, ἑλλησις αἵματος, ἡ ἀφ᾽ ἡρσίου
rück-sichtsvoll πλήρης σεβασ-
 σου, εὐσεβαστος.

Rück sprache, die, ἡ διάσκε-
 ψις, συνεννόησις, ἡ προσυνομιλία.

Rück sprung, der, τὸ παλιν-
 δορικὸν πρῶμα.

Rück stand, der, τὸ ὑπόλει-
 μα, τὸ ἐπίλοιπον. ἡ ὑποστάθμη· τὸ
 κατακάθισμα [τὸ καταπάτι]. τὸ κ-
 θυστερῆμα. im -e sein καθυ-
 στερῶ.

rückständig ἐπίλοιπος, ὑπό-
 λοιπος· καθυστερῶν. --e Zahlung
 τὸ καθυστερῆμα.

Rück stoss, der, ἡ ἀντίκρου-
 σις, τὸ ἀντικτύπημα.

rückwärts ἐπὶ ὀπίσω, πρὸς
 τὰ ὀπίσω [ἀνάκωλα].

Rück wechsel, der, ἡ ἐπι-
 συνλλαγή.

Rück weg, der, ἡ ἐμποδιν
 ὁδός, ἡ ἐπάνοδος.

ruckweise ἐπὶ κατὰ στίγματα·
 τινήσεις, ὀρμηδὸν κατὰ δαίματα.

rückwirkend ὀπισθενεργός.

Rück wirkung, die, ἡ ἀντι-
 δράσις, ἐπενέργεια.

Rück zahlung, ie, ἡ ἀντα-
 πόσις, ἀντιπληρωμή.

Rück zug, der, ἡ ὑποχώρη-
 σις, ὀπισθοχώρησις.

Rüde, der, -n, πλ -n, ὁ μεγα-
 λωσώμενος κύων.

rüde ἄγριος, ἄγροικος.

Rudel, das, -s, πλ —, ἡ ἀγέλη
 [τὸ κοπάδι].

Ruder, das, -s, πλ —, ἡ κώ-
 πη, τὸ κωπῆον [τὸ ἑνπλ]. (μτφ) ὁ
 οἶα, τὸ πηδάλιον.

Ruder bank, die, τὸ ζυγόν,
 τὸ ἐδάλιον.

Ruderer, der, -s, πλ —, ὁ
 ἐρέτης, ὁ κωπηλάτης.

Ruder knecht, der, ὁ κωπη-
 λάτης.

rude, n ἀμὴ κωπηλάτης
 rückwärts — κρούω πρὸς
 πηλατῶ εἰς τὰ ὀπίσω.

Ruderpflock, der, ὁ
 κωπητήρ [ἡ κωπαστή, ὁ σ-
 κῆρ].

Ruder schiff, das, ἡ
 ναὺς, τὸ ὑπηρεσίον [τὸ κ-
 πῆρ].

Ruf, der, -es, πλ -es,
 σις, ἡ ἀνάκραξις [τὸ φ-
 (μτφ) ἡ φήμη. guter —
 φήμη, schlechter — υ-
 ρufen". (rufe" rief-
 μὴ καλῶ, φωνάζω. —
 προσκαλῶ. ins Gedächtnis
 νακαλῶ εἰς τὸν μνήμην·
 κραυγάζω, βοῶ, φωνάζω.

Rüge, die, —, πλ -n,
 φή, ἐπιτίμησις, ἐπίπληξις.

rügen μὴ μέφομαι,
 ἐλέγω.

Ruhe, die, —, ἡ ἡσυχ-
 παυσις. lass mich in
 με, ἀφες με ἡσυχον. mit
 — ἡτύχως, ἀταράχως.

Ruhe bank, die, ἡ
 τὸ ἀναπαυτήριον θρανίον.

Ruhe bett, das, ἡ κλ-
 παύσεως.

ruhelos ἀνήσυχος.

Ruhelosigkeit, die,
 παυστος ἀνησυρία.

ruhen ἀμὴ ἡσυχάζω,
 μαι· ἀκίνητῶ. auf etwas
 ὀρμαι, στηρίζομαι ἐπὶ τι.
 ἀφίνω ἡσυχον.

Ruhe platz, der, τὸ
 τήριον.

Ruhe punkt, der, ἡ ὁ
 παύλα.

Ruhe sitz, der, τὸ ἀ-
 ριον κάθισμα.

Ruhe stand, der, ἡ ὁ
 ἡ ἀργία, ἀπραξία. in der
 setzen θέτω εἰς ἀργίαν.

Ruhe stätte, die, τὸ
 τήριον· ὁ ταφος.

Ruhe störer, der, -s, πλ —, ὁ παραξίας, ὁ παραγοποιός.

Ruhe stunde, die, ἡ ὥρα ἀναπαύσεως.

Ruhe tag, der, ἡ ἡμέρα ἀναπαύσεως.

Ruhe zeichen, das, τὸ σημεῖον ἀναπαύσεως, ἡ παύλα.

ruhig ἡσυχός· ἡσυχάσας· ἡρεματός — werden ἡσυχάζω.

Ruhm, der, -es, ἡ δόξα· τὸ κλέος, ἡ εὐκλεία.

ruhmbedeckt δεδοξασμένος, ἐνδοξός.

Ruhm begierde, die, ἡ φιλόδοξος.

ruhmen μὴ δοξολογῶ, ἐγκωμίζω, ἐξυμνῶ, ἐπαινῶ.

sich rühmen καυχῶμαι.

rühmlich εὐκλεής, περίκλες· ἐνδοξός [ἐξακυστός].

Rühmlichkeit, die, —, ἡ εὐκλεία, ἡ ἐνδοξότης.

ruhmslos ἀδόξος, ἀκλεής.

Ruhmlosigkeit, die, —, ἡ ἀδοξία.

ruhmredig μεγαλουργός, κομπαιτικός.

Ruhmredigkeit, die, —, ἡ κομπαιτικὴ μυσση, περιαυτολογία.

Ruhm sucht, die, ἡ δοξομανία.

ruhmsüchtig δοξομανής.

ruhmvoll περίκλες, μεγαλόδοξος, περιδοξός.

Ruhr, die, —, ἡ δυσεντερία.

Rühr ei, das, τὸ κτυπητὸν αὐτόν.

rühren μὴ διακινῶ, κινῶ· ταρασσω, ἀνακινῶ. (μτρ) συγκινῶ.

die Trommel — κρούω τὸ τύμπανον. **sich** — κινουμαι· ταρασσομαι.

rührend συγκινητικός.

rührig πολυκίνητος, ἀνηρέμτης· ἐνεργής, δραστήσιος.

Rührigkeit, die, —, ἡ συνήγης κίνησις, ἡ ἀκίνησις.

Rühr kelle, die, ἡ τορόνη, ὁ ταράκτης.

ruhrkrank δυσεντερικός.

Rühr löffel, der, τὸ τήρακτρον.

Ruhr mittel, das, τὸ ἀντιδυσεντερικὸν φάρμακον.

Rührung, die, —, πλ -en, ἡ ἀνακίνησις. (μτρ) ἡ συγκίνησις.

Ruin, der, -s, πλ -e, ὁ ὄλεθρος, ἡ καταστροφή.

Ruine, die, —, πλ -n, τὸ ἐρείπιον.

ruinieren μὴ καταστρέφω, ἀρραίνω.

Rülp, der, -es, πλ -e, τὸ ἔρρυγμα, ἔρρυγμα [τὸ βέβρυμον].

rülpsen ἀκλῆ ἐρυγγανῶ, ἐρεύγομαι [βρύγομαι, βρύομαι].

Rum, der, -s, τὸ βώριον [τὸ βῶριον].

Rummel, der, -s, ὁ κυκεὼν [ἡ ἀνακατωσιὰ], ἡ καπηλειὰ· τὰ εὐτελῆ ἐμπορεύματα, er versteht den — ἡτέρεται τί κάμνει im — ὀλομερῶς, γονδρικῶς.

Rummelei, die, —, τὰ εὐτελῆ ἐμπορεύματα.

Rumor, der, -s, ὁ θόρυβος ἡ ταραχή.

rumoren ἀκλῆ θορυβῶ, κάμνω θόρυβον.

Rumpel kammer, die, ἡ ἀποθήκη εὐτελῶν πραγμάτων, ἡ γρουτοδόχη· τὸ κιβώτιον παλαιῶν πραγμάτων. (μτρ) ἡ παλαιὰ ἀμαξία [ἡ παληοκαρότσα].

rumpeln ἀκλῆ θορυβῶ, παταγῶ.

Rumpf, der, -s, πλ Rumpfe, ὁ κορμός.

rümpfen μὴ, die Nase — μυκτηρίζω [μουσουνίζω].

rund στρογγύλος [στρουγγυλός]. — herum κυκλοειδῶς, κύκλῳ. — heraus παρρησία, ἐλευθερία [καθαρὰ καθαρά, εἰσέτερα].

Runde, die, —, πλ -η, ὁ κύκλος, τὸ στρογγύλον σχῆμα. ἡ περίπολος, ἡ περίπολος.

runden μὴ στρογγυλῶ, στ:σγ-
γυλλάνω.

Rund gebäude das, τὸ στρογγύλον οἰκοδόμημα, τὸ θωλιτὸν κτίριον.

Rund gemälde, das, τὸ πανόραμα.

Rund gesang, der, τὸ σκυλίον (ᾄσμα).

Rund heit, die, —, ἡ στρογγυλότης.

rundlich στρογγυλοειδής.

Rund reise, die, ἡ περιουσία.

Rund schau, die, ἡ περιουσία-
ρησις, περισκόπησις.

Rund schreiben, das, ἡ ἐγκύλιος.

Rund tanz, der, ὁ κύκλιος χορός.

rundum ἐπὶ κύκλῳ, κυκλωτε-
ρῶς [τριγύρω].

Rundung, die, —, πλ -en, ἡ
στογγυλότης.

Ründung, die, —, πλ -en, ἡ
στογγυλῶσις.

Rund wache, die, ἡ περιου-
σία, ἐσοδεία.

Runkel rübe, die, τὸ σευτῆλον
[ὁ σερπῆλον, τὸ κακκινγκούλι].

Runkelrüben zucker, der,
τὸ σάκχαρον τευτῆλων.

Runzel, die, —, πλ -η, ἡ ρυ-
τίς [ἡ ξαρωμάδα, σ ὕψα].

runzelig ρυτιδωδής, ἐρρυτιδω-
μένος [ξαρωμένος].

runzeln μὴ ρυτιδῶ [ξαρῶναι].

rupfen μὴ τὶλλω, μαδῶ [σου-
ρομαδῶ] (μτφ) γυμνῶ, ἀπογυμνῶ.
[ξερματιζῶ].

ruppig βραχύνυτος, καταρρακω-
μένος [χουρελιάρης] πενιχρός, ψω-
ραλέος [πενεγρός].

Ruppigkeit, die, —, ἡ πενι-
χρότης, ψωραλεότης.

Russ, der, -es, ὁ αἰ-
σθητήρ, ἀσθὴν [ἡ καρδιά].

Rüssel, der, -s, πλ -
ῶν, ἡ σφύρα, ἡ πρὸς
ἐξορύγῃν στόμα, ἡ πρὸς
ἐξορύγῃν [τὸ μούρτι, σφύρα].

russen μὴ ἀσθολῶ,
[μαυρίζω μὲ καρδιά].

russig αἰσθητῆρ, κα-
ρδιῶν.

Rüst bock, der, τὸ ἐξο-
ρύκτηριον.

Rüste, die, —, πλ -η,
die Sonne geht zu — ὁ ἥλιος
ἐξορύσσεται.

rüsten μὴ ἐτοιμασθῶ,
[ἀρματωθῶ]. **sich** — ἐτοι-
μασθῶ [ἀρματωθῶ].

Rüster, die, —, πλ -
ῶν, ἡ πτελέα [ἡ φτελέα].

rüstig βωραλέος, ἰσχυ-
ρός.

Rüstigkeit, die, —,
λεότης.

Rüst kammer, die,
φυλάκιον, ὀπισθοστάσιον.

Rüst tag, der, ἡ ἐξο-
ρύκτης.

Rüstung, die, —, ἡ
ἐτοιμασία, προπαρασκευά-
σις, ὁ ἐξοπλισμός [τὸ ἐξο-
πλισμὸν].

Rüst wagen, der, ἡ ἐξο-
ρύκτης, ὁ αἰσθητήρ.

Rüst zeug, der, τὰ ἐξο-
ρύκτη.

Rute, die, —, πλ -η,
ῥαβδί [ἡ βέργα]. ἡ καρ-
τὸ ἐκείνου μέτρον. ἡ σφύ-
ρα, ἡ αἰσθητήρ, ὁ καυλός.

selbst eine — binden αἰ-
σθητῆρ τοῦ κακοῦ τὴν πτε-
λέαν πρὸς ἑαυτὸν μου μα-
δῶν.

Ruten hieb, ἡ -stre-
ῖς ὁ ῥαπισμὸς [ἡ ξυλία].

Rutsch bahn, die, τὸ
ἐξορύκτηριον.

rutschen ἀμῃ & ἀμῃ
ἐξορύσθαι [γλιστῶ].

rütteln μὴ σείω.

S

Saal, der, -s, πλ **Säle**. ἡ αἴ-
βουσα.

Saat, die, — πλ -en. ἡ σπορά,
ὁ σπορητής [τὸ σπάραιμον]· τὰ σπό-
ριμα, τὰ σποριά.

Saatfeld, das, ὁ ἐσπαρμένος
ἄρος, τὸ λήαν.

Saatfrucht, die, ὁ σπορευτός
καρπός.

Saatkorn, das, ὁ σπόρος.

Saatzeit, die, ὁ σπορητός, ὁ
καιρός τῆς σπορᾶς.

Sabbath, der, -es, πλ -e, τὸ
σαββαίον.

Säbel, der, -s, πλ —, ἡ μά-
χαιρα, ἡ σπάθη, τὸ ξίφος.

säbelformig ξιφοειδής.

Säbelhieb, der, ὁ ξιφισμός,
τὸ κτύπημα μάχαιρας.

säbeln μὴ ξιφίζω, σπαθοκοπῶ.

Sache, die, — πλ -n, τὸ πρᾶ-
γμα, τὸ ἀντικείμενον, ἡ ὑπόθεσις
ἡ δίκη, das. ist eine andere —
αὐτὸ εἶνε ἄλλο πρᾶγμα. das ist
nicht meine — αὐτὸ δὲν εἶνε ἐμὸν
ἔργον [αὐτὸ δὲν εἶνε δική μου δου-
λειά]. so ist die — οὕτως ἔχει τὸ
πρᾶγμα. zur — 1 ἐπὶ τὸ προκείμε-
νον 1 bei der — bleiben μένω εἰ
τὸ προκείμενον. die — wird es
κρίναι αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δοῦναι τὸν
ἀπολογόν.

Säckchen, das, -s, πλ —, τὸ
πραγματίον, τὸ πραγματάκι.

Sachklärung, die, ἡ ἐξη-
γησις τῶν πραγμάτων.

Sachführer, der, ὁ συνήγορος.

Sachkerner, der, ὁ ἐμπειρο-
παιγμων, ὁ γνώστης.

Sachkenntis, ἡ -kunde, die,
ἡ ἐμπειροπραγμοσύνη, εἰδημοσύνη.

sachkundig ἐμπειρός, εἰδὴ ὧν
Sachlage, die, ἡ κατάστασις
τῶν πραγμάτων.

sachlich πραγματικός, πραγ-
ματολογικός.

sächlich οὐδέτερος.

Sachlichkeit, die, —, ἡ πρα-
γματικότης.

Sachregister, das, ὁ πίναξ
τῶν περιεχομένων.

sacht ἢ **sachte** ἡρεμαῖος [σι-
γῆς, σιγανός]. // —, ἐπὶ ἡρέμα, σιγα-
λαῖως [σιγανὰ, σιγὰ σιγὰ].

sachverständig εἰδημόν.

Sachverzeichnis, das, ὁ πί-
ναξ τῶν περιεχομένων.

Sachwalter, der, ὁ δικη-
γός.

Sack, der, -es, πλ **Sacke**, ὁ
σάκκος [τὸ σακκί, τὸ τσαντάκι].
(unter) mit — und Pack μετ' ὧλης
τῆς ἀποσκευῆς. die Katze im —
kaufen ἀγοράζω εἰς τὰ τυρλά. (in
Γο) in — und Asche Busse thun
ἐν σάκκῳ καὶ σποδί μετανεῶν.

Säckchen, das, -s, πλ —, τὸ
σακκίον [τὸ σακκουλάκι].

sacken μὴ σακ(κ)ίζω [σακκου-
λιάζω]. καθίζανω, κατακαθίζω.

sackförmig σακκοειδής.

Sackgasse, die, ἡ ἀνέκδοτος
στεινωτός ὁ τυρλός ὁδός.

Sackleinwand, die, τὸ χον-
δρόπανον, καραδόπανον.

Sackpfeife, die, ὁ ἀσκαυλός
[ἡ καϊδα].

Sackpfeifer, der, ὁ ἀσκαυλῆς.

Sacktuch, das, τὸ χονδρόπα-
νον, καραδόπανον, τὸ βινυμακτρον.

Sadebaum, der (φτλ) τὸ βράθυ
[ἡ σαβινιά].

Säemann, der, ὁ σποραύς, σπορευτής.

säen μὴ σπείρω [σπέρνω].

Sä(e)tuch, das, ἡ -zeit, die, ὁ σπορητός, ὁ καιρὸς τῆς σπορᾶς.

Saffian, der, -s, πλ -e, τὸ καρχηδονικὸν δέρμα, ἡ αἰγόβουρα, [τὸ μαροκίνον].

Saffor, der, -s, (φτλ) ἡ κνήκος.

Safran, der, -s, ὁ, ἡ, κρόκος [ἡ ζαφουρά].

safran farbig ἡ -gelb κροκοειδής, κροκόεις.

Saft, der, -es, πλ Säfte, ὁ γυμός· ἡ ἰχμάς; [τὸ ζουμό]. μτφ) ἡ ἐνέργεια, τὰ νεῦρα.

saftig ἔγχυμος [ζουμερός].

saftlos ἄχυμος, ἄυλος.

Saftlosigkeit, die, —, ἡ ἀχυμία.

saftreich ἡ -voll πολύχυμος.

Sagacität, die, —, ἡ ὀξύνοια, ἀγγλναια.

sagbar ἐκφραστός.

Sage, die, —, πλ -n, ἡ ψήμη, τὰ λεγόμενα ἡ παραδόσεις.

Säge, die, —, πλ -u, τὸ πριόνιον [τὸ πριόνι].

Säge fisch, der, (lyθ) ὁ πρίστης.

sagen μὴ λέγω, κελεύω, προτάσσω, διατάσσω, σημαίνω, ἐμπαίνω, δηλώ. man sagt λέγουσι, λέγεται. ins Gesicht — λέγω κατὰ πρόσωπον. was — Sie dazu? : φρονεῖτε περὶ τούτου; πῶς σὰς φαίνεται. was haben Sie dagegen zu — ? τί ἔχετε νὰ ἀντεῖπητε; dagegen lässt sich nichts — δὲν ὑπάρχει ἀντίρρησης. wie gesagt ὡς εἰρηται. was will das — ? τί ὀηλοῖ τοῦτο : etwas — lassen μη-νύω, διατηνύω. was soll ich — ? τί νὰ εἶπω; so zu — οὕτως εἰπεῖν, ὡς ἔπος εἰπεῖν. (πρμ) gesagt ge-
thian ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον.

sagen μὴ πρίω, πριονίζω.

Sagen dichter ποιός.

Sagen dichtung ὑποποιία.

Sagen geschic ἱκὴ ἱστορία.

sagenhaft μυθολογικός.

Sägen schnitt τμα, πριονίδιον.

Sagen zeit, die χρόνος.

Säger, der, -s, νιοτής.

Säge späne, die τματα, πριονίδια.

Sago, der, -s, ὁ ρουτον.

Sago baum, der, -s, ὁ κότζ, ἡ κόττα.

Sahl band, das παρούσασμα [τὸ κινάρι].

Sahne, die, —, ἡ πιαρ [τὸ καϊμάκι].

Saite, die, —, ἡ ἡχοῦσα. (μτφ) die ἡ ἐν εὐστοχῳ, λέγω.

Säindere -n aufziehen.

Saiten instrum χορδοτόνον (τὸ ἐντά).

Sakrament, das ἡ μυσταγωγία· τὸ ὡς διάβολος!

sakramental ὡς γωγικός.

Sakristan, der, νεωκόρος, ἐκκλησιαάρχης.

Sakristei, die, ἐκκλησιαρχία.

Säkularisation ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων.

säkularisieren ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων μετατρέφω.

Salamander, der, (τλ) ἡ σαλαμανδρά.

Salär, das, -s, πλ -e, ἡ μισθοδοσία.

salarieren μὴ μισθοδοτῶ, μισθώνω.

Salat, der, -es, πλ -e, ἡ σαλάτα, ἡ ὑρίδαξ, θριδακίνη [τὸ μαρούλι].

Salbader, der, -s, πλ —, ὁ πεισιτολόγος, ὁ φλύαρος.

Salbaderei, die, —, πλ -n, ἡ ὀχληρὰ φλυαρία, φλυαρολογία.

salbadern ἀμὴ φλυαρολογῶ.

Salbe, die, —, πλ -n, τὸ χρίμα τ' αἰοιτῆ.

Salbei, die, —, πλ -en, (εἴη) ὁ τούκος, ἐλελσρακος [ἡ φασκομηλιά].

salben μὴ χρίω, ἀλείφω· μυρῶ, μυρολοιστῶ.

Salben büchse, die, ἡ μυροθήκη, τὸ ἀλάδαστρον.

Salb öl, das, τὸ μέρον.

Salbung, die, —, πλ -en, ἡ ἀλείψις· ἡ χρίσις· ἡ μύρωσις.

saldieren μὴ ἐξοφλῶ, κλείω λογαριαστῶν.

Saldo, das, -s, πλ -s, τὸ ὑπόλοιπον λογαριασμοῦ.

Saldo betrag, der, τὸ ὑπολειπόμενον ποσόν.

Saleb, ἢ **Salep**, der, -s, πλ -e, ὁ πῦλ· ἡ κυνάσوخις.

Salicyl säure, die, —, (γμ) ἡ σπειραϊκόν (σαλικυλικόν) ὀξύ.

Saline, die, —, πλ -n, τὸ ἀλόνειρον, ἡ ἀλυκίς [ἡ ἀλυκιά].

Salm, uer, -es, πλ -e, (ιγθ) ὁ ἀταμεύς, σαλομός, ἡ ψαλμωδία, ὁ ἐξαψαλμός.

Salmiak, der, -s, τὸ ἀμμωνιανόν ἅλας.

Salmiak geist, der, ἡ ἀμμωνία.

sa'opp ῥοπαρός, ἀκατάστατος.

Salpeter, der, -s, τὸ νίτρον, τὸ νιτρικόν κἄλι.

salpeterig (γμ) νιτρῶδης, -e ἅδρε τὸ νιτρῶδες ὀξύ.

salpetersauer νιτρικός, ἀξωνικός.

Salpeter säure, die, (γμ) τὸ νιτρικόν ὀξύ.

salpetrig (γμ) νιτρῶδης.

salutieren μὴ χαιρετίζω.

Salve, die, —, πλ -n, ὁ διὰ πυροβολήσεων χαιρετισμός.

salvieren μὴ σῶζω, διασῶζω.

Salz, das, -es, πλ -e, τὸ ἅλας [τὸ ἀλάτι].

Salzabgabe, die, ὁ ἐπὶ τοῦ ἁλατος φόρος.

Salz brunnen, der, τὸ ἀλατοῦχον φρέαρ.

Salz büchse, die, ἡ ἀλατοθήκη [τὸ ἀλατερόν].

salzen μὴ ἀλίξω, ἀλατίζω, gesalzen ὀλιστός· ἀλατιστός.

Salz erde, die, ἡ ἀλατοῦχος γῆ.

Salz fass, das, ἡ ἀλία, τὸ δοχεῖον ἁλατος.

Salz fisch, der, ὁ ἀλίπαστός· ἰχθύς, ὁ τάριχος.

Salz fleisch, das, τὸ ἀλίπαστον κρέας.

Salz grube, die, τὸ ἀλατωρυχεῖον.

salzhaltig ἀλατοῦχος.

Salz handel, der, ἡ ἐμπορία τοῦ ἁλατος.

Salz händler, der, ὁ ἀλατοπώλης.

salzlicht ἀλώδης, ἀλατοσιδής.

salzig ἀλμυρός.

Salzigkeit die, —, ἡ ἀλμυρότης [ἡ ἀλμυράδα].

Salz lake, die, ἡ ἄλμη, ἀλμαία [ἡ σαλαμούρα].

Salz monopol, das, τὸ μονοπώλιον τοῦ ἁλατος.

Salz quelle, die, ἡ ἀλυκίς.

salz sauer ὕδρον· γλωσσικός.

Salz säure, die, (γμ) τὸ ὕδρον· γλωσσικόν ὀξύ.

Salz see, der, ἡ ἀλμυρὰ λίμνη.

Salz sieder, der, ὁ ἀλοπηγός.
Salz siederei, die, τὸ ἀλοπή-
 ριον.

Salz soole, die, τὸ ἀλμυρὸν
 ὕδωρ, στὸ βληγὸν νερόν.

Salz verkauf, der, ἡ ἀλατο-
 πωλία.

Salz wasser, das, ἡ ὑδράλη,
 ἄλμη.

Salz werk, das, τὸ ἀλοπήγιον,
 ἀλατοποιεῖον.

Salz zoll, der, ὁ ἐπὶ τοῦ ἀλα-
 τος δασμός.

Same, der, -ns, πλ -s, ἡ Sa-
 men, der, -s, πλ —, τὸ σπέρμα,
 ὁ σπόρος ἢ γονή.

Samen behälter, der, τὸ πε-
 ρικάρπιον ἢ θορικόν.

Samen fluss, der, ἡ γονόρροια,
 σπερμύρροια.

Samen gebäude, das, τὸ περι-
 κάρπιον.

Samen hülse, die, ὁ λοβός, τὸ
 λοβίον [τὸ λουδί].

Samen kapsel, die, ἡ σπερμύ-
 σθηκη.

samen tragend σπερμωφόρος.

Sämerei, die, —, πλ -en, τὰ
 σπέρματα.

sämisches αἰγυδορός, αἰγαγοει-
 δής. -e Leder τὸ δέρμα αἰγάγου.

sammeln μὴ συλλέγω, συν-
 αθροίζω [συμμερίζω]. sich —
 συλλέγομαι, συναθροίζομαι.

Sammel name, der, τὸ περι-
 ληπτικόν ὄνομα.

Sammel werk, das, τὸ ἐρά-
 νισμα, συνεράνισμα.

Sammel wort, das, τὸ περι-
 ληπτικόν ὄνομα.

Sammet, der, -s, τὸ ὀλοσηρι-
 κόν, τὸ βελουδόν.

Sammet blume, die, (φτλ) ὁ
 ραντός [ὁ κατυφές].

sammeten ὀλοσηρικός, βελού-
 δινος.

Sammler, der, -s, ὁ συλλογέας ἢ ἐρανιστής.

Sammlerin, die, -n, ἡ συλλέγουσα ἢ ἐρανί-
 στρια.

Sammlung, die, -n, ἡ συλλογή.

sammit πρὸς (μετὰ)
 μετά, [ματ με] /—,

sämmtlich ἅπας, ὅλος,
 ἅπας. //—, ἐπὶ ἀθρόως.

Sams tag, der, τὸ σάββατον.

Sand, der, -es, ἡ

Sandale, die, —, ἡ

σάνδαλον, σανδάλιον.

Sandarach, der, τὸ ἐρυθρόν ἀρσενικόν, ἡ

sand artig ἄμμο-
 μοειδής.

Sand bad, das, τὸ λου-
 τρον, ὁ ψαμμισμός.

Sand bank, die, ἡ

κοιτίς, ἡ θίς [ἡ ξέρα].

Sandel baum, der, ὁ

λων [δένδρον].

Sandel holz, das, ὁ

λινὸν ξύλον, τὸ κοκκινόν.

Sand fass, das, τὸ

γείτον.

Sand fisch, der, ὁ

δύτης.

sandig ἀμμιώδης.

Sand korn, das, ὁ

Sand läufer, der, ὁ

κλος [ὁ νεροκούτσυφας].

sandreich πολυάμ-
 μος.

Sand stein, der, ὁ

θος).

Sand uhr, die, ἡ

Sand wüste, die, ἡ

ἔρημος.

sanft πρᾶος, ἥπιος.

—, ἐπὶ πρᾶως, ἡσυχῶς.

Sänfte, die, —, ἡ

ρητός διφρος, τὸ φορεῖ-

Sanftheit, ἡ -**mut**, die, —, ἡ πραότης, ἡπιότης· ἡ γλυκύτης.

sanftmütig πραδύθυμος, ἡπιος. πρᾶος, γλυκύθυμος, μαλακός.

Sanftmütigkeit, die, —, ἡ πραθυμία, πραότης, γλυκύτης.

Sang, der, -es, πλ **Sänge**, τὸ τραγῶν μετ' — und Klang ἐν χορῶν τε καὶ ὀργάνῳ.

Sänger, der, -s, πλ —, ὁ ἀοιῶτος, (μτρ) ὁ ποιητής.

Sängerin, die, —, πλ -nen, ἡ κοίτης (μτρ) ἡ ποιήτρια.

Sanguiniker, der, -s, πλ —, ὁ θερμόαιμος, ὁ ὀξύθυμος.

sanguinisch θερμόαιμος.

Sanitätsanstalt, die, τὸ ὑγειονομεῖον.

Sanitätsbehörde, die, ἡ ὑγειονομικὴ ἀρχή.

Sanitätsrat, der, ὁ ὑγειονομικὸς σύμβουλος.

Sanktifikation, die, —, ἡ καθάρσις, ἀγίασις.

Sanktion, die, —, πλ -en, ἡ κύρωσις, ἐπικύρωσις.

sanktionieren μὴ κυρῶ, ἐπικυρῶ.

Sanktuarium, das, -s, πλ -rien, τὸ ἱερόν, τὸ ἄδυτον.

sapperlot ἢ **sapperment** ὡς διαβολή!

Sappeur, der, -s, πλ -e, ὁ σκαπανεύς.

Sapphir, der, -s, πλ -e, ἡ σάπφειρος (τὸ ζαφείρι).

sappieren μὴ ταρρεύω, ὑπονομεύω.

Sappierer, der, -s, πλ —, ὁ σκαπανεύς.

Sardelle, die, —, πλ -n, ἡ ἀψύλη, ἡ σαρδίνη [ἡ σαρδέλα].

Sardine, die, —, πλ -n, ἡ σαρδίνη.

Sarg, der, -es, πλ **Särge**, ἡ σοφός, ἡ λάρναξ, ἡ νεκροθήκη.

καὶ τὸ φέρετρον, νεκροκράδανον.

Sargstein, der, ἡ σαρκοφάγος.

Sarass, der, -es, πλ -e, (μτρ) ἡ μάχαιρα, σπάθη [τὸ γιαιταγάνι].

Sarsche, die, —, ἡ σάχη, τὸ σάχηνον [τὸ σαγάνι, τὸ σάχι].

Satan, der, -s, ὁ σατανᾶς.

satanisch σατανικός.

Satansausbrüt, die, τὸ διαβολόσπερμα, ἡ γέννα τοῦ σατανᾶ.

Satellit, der, -en, πλ -en, ὁ δορυφόρος.

Satire, die, —, πλ -n, ἡ σάτυρα.

Satiriker, der, -s, πλ —, ὁ σατυρικός.

Satisfaktion, die, —, ἡ ἐκανοποίησις, ἐκανοσύνη.

satt κεκορεσμένος [χορτάτος, χορτασμένος]. (μτρ) ἐπαρκής, ἐκανός, ἀρκετός. eine Sache—haben αισθάνομαι κύρυν τινός, ἔχω ἀντίδοχόν τι.

Sattel, der, -s, πλ —, **Sattel**, τὸ ἐρίπιον, ἡ σάχη [ἡ σέλλα]· τὸ σάγμα, τὸ ἐπίσκιμα [τὸ σαμάρι]. aus dem—heben καταρρίπτω ἀπὸ τοῦ ἵππου. (μτρ) in allen Sätteln gerecht sein ἀρμόζω εἰς πάντα.

sattelfest στερεός ἐφ' ἵππου, ἔπαγος.

Satteltgurt, der, ὁ ζωστήρ, ὁ καταζώστης [τὸ χολαῖν].

satteln, μὴ ἐπισκίτω [σελλῶναι, σαμαρώνειν].

Sattelzeug, das, ἡ ἵπποσκευή [τὰ χαμόσυρα].

Sattheit, die, —, ὁ κύρος [ἡ χορτάσις].

sättigen μὴ κορενύνω, χορτάζω [χορταίνω]. sich — κορεννύμαι [χορταίνω].

Sättigung, die, —, πλ -en, ἡ χορτάσις, χόρτασις.

Sattler, der, -s, πλ —, ὁ σαγματοποιός [ὁ σαμαράς].

sattsam υπεραρκετός, κατακόρης, κατάκορος. / —, έπρ μέχρι κόρου, κατακόρως.

Saturei, die, —, (φτλ) ή θύμ-
δρα, τό θύμβρον [ή θρούμπη].

Satz, der, -es, πλ Sätze, τό
πλήθμα, ό πήδος· τό βήμα. ή υπο-
σταθμη, τό κατακάθισμα. ή στοι-
χειωθέτης, στοιχειοθεσία. ή μελο-
ποιήσις, μελοποιία. τό κατάθεμα,
τό ένέχυρον, ή υπόθηκη, ή περίο-
δος, πρότασις, περικοπή· τό ρητόν.
ή γονή, γονεία, τό γέννημα.

Satzbau, der, ή -bildung,
die, ή πλοκή (ή κατασκευή) του
λόγου.

Satzlehre, die, ή σύνταξις.

Satzng, die, —, πλ -en, ό
θεσμός. ή τεταγμένη τιμή.

satzweise έπρ όρμηθόν· πη-
δητικώς [πηδηχτά].

Sau, die, —, πλ -en & Säue,
ή σύς [ή γουρουνά]. ό χοίρος.

sauber καθάρος, καθάριος [πα-
στρικός]· κομψός, εύμορφος.

Sauberkeit, die, —, ή καθα-
ρειότης [ή παστρικόςύνη]· ή κομ-
ψότης, εύμορφία.

säuberlich καθάριος, καθα-
ρός [παστρικός].

säubern μη καθαρίζω [πα-
στρεύω, ξεπαστρέύω].

Säuberung, die, —, πλ -en,
ή άποκαθάρισις [τό ξεπάστρεμμα].

Sauce, die, —, πλ -n, τό έμ-
δαμμα, ή καρύκη [ή σάλτσα].

Sauce napf, der, τό έμβάφιον,
τό δοχείον ένδάμματος.

sauer, όξύς, όξινος [ξινός].
(μτφ) δυσχερής, έπίπονος, -e Milch
τό όξύγαλα [τό γιαούρτι]. -es Auf-
stossen ή όξυρεγμία [ή ξινίλα].
— machen όξύνω, όξιοποιώ. —
werden όξύνομαι, όξίλω [ξινίλω].
-e Miene ή -es Gesicht ή έρμεϊα
όψις, ό σκυθρωπάσμός. einem das

Leben — machen πικραί-
τόν βίον.

Sauer ampel, der, (όξ-
άλις, τό όξύλάπαθον [ή
τό ξινολάπαθον].

Sauerei, die, —, πλ
χοιρωδία, διωδία [ή γουρουνά].

Sauer klee, der, ή όξ-
ξινολάπαθον, ή ξινίθρα].

Sauer kraut, das, ή
κράμβη, τό όξολάχανον [τό
χανον].

säuerlich υποξός, όπόξ-
νούστικος].

Säuerlichkeit, die,
υποξύ, τό υπόξιονον.

Säuerling, des -s, ή
όξίνης οίνος [τό ξειδόκραμα].

säuern μη όξύνω [ξινίζω].

Sauer salz, das, τό ό-

Sauer stoff, der, τό ό-

sauersüss όξύγλυκος
ξίνος].

Sauerteig, der, ή ζύμη,
μυα [τό προζύμι].

Säuerung, die, —, π
όξυνσις [τό ξίνισμα].

Sauer wein, der, ό ό-
αίνος [τό όραπέτι, τό ξ-
σόν].

Sauf aus, der, ή -k-
der, ό φιλοπότης [ό κρασο-
πατήρας].

saufen* (saufe, säufte,
soff· gesoffen) άμψ πίνω
κτινωδώς. (μτφ) φιλοποτι-
ποτώ [κρασοπίνω, τό τσο-
πί].

Saufen, das, -s, ή πό-
ή φιλοποσία [τό μεθοκόπι-
πότι].

Säufer, der, -s, πλ -
λυπότης [ό κρασοπατήρας].

Sauferei, die, —, π
πολυποσία [τό μεθοκόπι].

Säufferin, die, —, πλ
φιλοπότις, πολυπότις [ή με-
θοκόπις].

Säufferwahn sinn, d

της παραφροσύνης, ή φρενίτις της μέθης.

Saufgelag, das, ὁ πότος [τὸ μεθυστικόν].

Saufschwester, die, ἡ φιλοπότις [ἡ μεθύστρα].

Saugamme, die, ἡ θηλάστρια [ἡ βυζάστρα].

saugen* (saugē·sog·gesogen) μὴ ἀμὴ μῶζω, μωζῶ [βυζάνω]· βράλλω, πιπιλλῶ.

saugen μὴ θηλάζω, τιθεύω, γαλακτουγῶ [βυζάνω].

Säugerin, die, —, πλ -ren, ἡ θηλάστρια [ἡ βυζάστρα].

Säuge tier, das, τὸ θηλαστικὸν ζῷον.

Säugling, der, -s, πλ -e, τὸ γαλαθηνὸν τέκνον, ὁ θηλαζόμενος [τὸ βυζανάρικον].

Sauhirt, der, ὁ χοιροδοσκός.

sauisch οὐδής, ὕνος, χοιρώδης.

Saukerl, der, ὁ βρωμόγυρος.

Säule, die, —, πλ -n, ὁ κλών, ἡ στύλη [ἡ κολώνα]· ὁ στύλος.

säulen artig ἢ -förmig κισπειδής, στυλοειδής.

Säulen fuss, der, ὁ στυλοβάτης.

Säulengang, der, τὸ περίστυλον, τὸ περίστυπον.

Säulen halle, die, ἡ στοά.

Säulen kapitäl, das, ἡ -knopf der, τὸ κοινοδόκρανον [τὸ κεφαλοκόλωνον].

Säulen ordnung, die, ὁ ῥυθμός [στηλῶν].

Säulen weite, die, τὸ μεσοστύλιον, τὸ μεσοστύλον.

Saum, des, -es, πλ Säume, τὸ κράσπεδον, ἡ περιρραφή [ἡ οὐγία, ὁ ποδόγυρος].

säumen μὴ κράσπεδῶ, περιρράπτω [στηρῶναι]. // —, ἀμὴ βράδνω, [ἀργῶ].

Säumer, der, -s, πλ —, ὁ βράδνων.

säumig βραδύς, ὀκνός.

Sumpferd, das, ὁ σκυνοφόρος ἵππος.

Saum sattel, der, τὸ σαγμαρίον [τὸ σαμάρι].

saumselig ὀκνός, βραδύς [ἀργός].

Saum seligkeit, die, —, ἡ βραδύτης, ὁ ὀκνός [ἡ ἀκαματωσύνη].

Saum tier, das, τὸ υποζύγιον, τὸ σκυνοφόρον ζῷον.

Säure, die, —, πλ -n, ἡ ὀξύτης [ἡ ξινάδα]. (χημ) τὸ ὀξύ.

Saus, der, -es, ὁ θόρυβος, ἡ βοή.

in — und Braus leben ζῶ ἐν πᾶσι λαγαίοις, διαδῶν βλον αὐτοτον.

säuseln ἀμὴ ψιθυρίζω, κελάρυζω.

sausen ἀμὴ ροιζῶ, βορῶ [σφυρίζω].

Sause wind, der, -es, (μτφ) ὁ ἐξημμένη κεφαλή.

Scene, die, —, πλ -n, ἡ σκηνή.

Scenerie, die, —, πλ -[e]n, τὸ σκηνωμα ἡ σκηνογραφία.

scenisch σκηνικός.

Scepter, das, -s, πλ —, τὸ σκήπτρον.

Schabe, die, —, πλ -n, (ζλ) ἡ σίλφη, τίλφη [ἡ βρωμοῦσα]. ἡ ξύστρα, τὸ ξύστρον.

Schab eisen, das, τὸ ξύστρον, ἡ ξύστρα.

schaben μὴ ξέω, ξύω.

Schaben, das, -s, ἡ ξέσις, ἡ ξύσις [τὸ ξύσιμον].

Schabernack, der, -s, πλ -e, ἡ ἀχρειότης [ἡ μαγγαία]. ὁ ἀχρεῖος, ἀχρειολόγος [ὁ μάγισ].

schäbig ψωραλῆος.

Schablone, die, —, πλ -n, τὸ ἐκπίεστον, ὁ τύπος.

Schabracke, die, —, πλ -n, τὸ ἐφίππιον στρώμα [ἡ σαμπράκα].

Schabsel, das, -s, πλ —, τὸ ξύσμα, ξέσμα.

Schach, das, -s, τὸ πατρίστον

[τὸ σαντρίκι, σάκι]. ἡ ἑφοδος, ἡ ἐπιθεσις (κατὰ τοῦ βασιλέως). — spielen ζατρίκω.

Schachbrett, das, τὸ ἀδάκχον ζατρίκιον.

Schacher, der -s, πλ —, ὁ ληστής· ὁ κακοῦργος. armer — ὁ ἀκόμοιρος (ὁ φουκαῖς).

schachern ἀμὴ μετέρχομαι εὐτελές μικροπρόιον, παλιγκαπηλεύω.

Schachspiel, das, τὸ ζατρίκιον [τὸ σαντρίκι, τὸ σάκι].

Schachspieler, der, ὁ ζατρίκιστὴς.

Schacht, der, -es, πλ -e, ὁ σήραξ.

Schachtel, die, —, πλ -n, τὸ κιβώτιον, κιβωτάριον [τὸ κουτί]. (μτφ) e ne alte — τὸ ἀνελευτῶδες γραφίδιον [ἡ κυράτσα].

Schächtelchen, das, -s, πλ —, τὸ κιβωτάριον [τὸ κουτάκι].

schächten μὴ σφάζω.

Schächter, der, -s, πλ —, ὁ ἐβραῖος σφαγεύς.

Schade, der, -ns, ἡ -n, -s, πλ Schaden, ἡ βλάβη· ἡ ζημία. -n nehmen ἡ zu -n kommen βλάπτομαι. das ist —! κρίμα! εἶνε λυπηρόν. zum -n ἐπὶ βλάβῃ, ἐπὶ ζημίᾳ. (πρμ) -n macht klug ἡ durch -n wird man klug πάθος μάθος, τὰ παθήματα γίνονται μαθήματα.

Schädel, der, -s, πλ —, τὸ κρανίον [τὸ καύκαλον].

schaden ἀμὴ βλάπτω· ζημιῶ. es schadet nichts ζέν βλάπτει [ζέν πειράζει]. was schadet es? τί βλάπτει; τί πειράζει; τί πρὸς τοῦτο;

Schadener satz, der, ἡ ἀποζημίωσις.

Schadenfreude, die, ἡ ἐπιχαιρεκακία, χαιρεκακία.

schadenfroh ἐπιχαιρεκακός, χαιρεκακός.

schadhaft βεβλαμμένος.

Schadhaftigkeit, βεβλαμμένη ιδιότης· ἡ

schädigen μὴ βλάπτω.

schädlich βλαβερότης· ἐπιζημιός.

Schädlichkeit, βλαβερότης· τὸ ἐπιζημιώ.

schadlos ἀβλαβής· ἀζημιώτος. — halten

Schadlos haltung ζημιώσις.

Schaf, das, -es, πρόβατον. (μτφ) τὸ κτῆ

schafartig προβατικός.

Schafbock, der, ὁ

Schäfchen, das, τὸ πρόβατον [τὸ προ

ἀρνακοειδὲς νέφος. (μτφ) sein — geschoren ἡ

— ins Trockne gebracht κείρε τὰ πρόβατα [ἐξεδι

δαρόν του].

Schäfer, der, -s, προβατοθυσκός.

Schäfererei, die, τὸ ἐπαυλίον, ἡ μάδρα.

Schäfergedicht, κολικὸν ᾄσμα, τὸ εἰδύλ

Schäferhund, der, κός κύων.

Schäferhütte, die, μικρὴ σκηνή [ἡ στάν].

Schäferin, die, ἡ ποιμένης, ἡ βοσκοποι

Schäferlied, das, κόν ᾄσμα.

Schäfermädchen, ποιμένης, ἡ βοσκοποι

Schäferstunde, ὥριστος, ἡ ὥρα ἐρασ

Schaffell, das, τὸ δέρμα, τὸ κούδιον [ἡ πι

schaffen* (schaffen) μὴ δημιουργ

ενῶ, // —, μὴ &

πράττω, πορίζω, ἐκπορίζω, προ-
μηθεύω, παρέγω, μεταποιέω, με-
τατρέπω. was habe ich damit zu
—? τι μοι πρὸς τοῦτο; etwas vom
Halse — ἀπαλλάττομαι τινος, aus
dem Wege — παραφέρω, ἀπο-
μακρύνω.

schaffend δημιουργικός.

Schafffleisch, das, τὸ πρό-
βαιον κρέας.

Schaffner, der, -s, πλ —, ὁ
ἐπιστάτης ὁ ἀμαξηγὴς, ὁ ὁδηγός.

Schafgarbe, die, (φτλ) τὸ
αἴθρατον, ὁ μικρὸς χιλιόφυλλος.
wollige — ὁ ἀχίλλειος.

Schafherde, die, τὸ ποίμνιον,
ἡ ἀγέλη προβάτων.

Schafhirt, der, ὁ προβατο-
βοσκός.

Schafkäse, der, ὁ προβάτειος
τυγὴς [τὴν πρόβαιον τυρ].

Schaflaus, die, ὁ κρύτων [τὸ
τσιμπούρι].

Schafleder, das, τὸ προβά-
τειον δέρμα.

Schafmilch, die, τὸ προβά-
τειον γάλα.

Schafmist, der, ἡ προβάτειος
κόπρος, ἡ σπορά; [ἡ τριβυλιά].

Schafmutter, die, ἡ ἀμνάς
[ἡ προβατίνα].

Schafot (), das, -es, πλ -e,
τὸ ἱερῶμα.

Schafpelz, der, τὸ κώδιον, ἡ
μυλιατή [ἡ προβατοχούνα].

Schafschur, die, ἡ κουρά
προβάτων.

Schafskopf, der, (μτφ) ὁ
ἀνοκῶν, προβατόνους, βλάξ.

Schafstall, der, τὸ προβατο-
στάσιον, ἡ μάνδρα προβάτων.

Schaff, der, -es, πλ Schäfte,
τὸ ξυστόν, ἡ ἀκτρίτης, τὸ κοντά-
κιον ὁ στύραξ, τὸ κοντάριον. ὁ

καυλός [τὸ κοτσάνι]. τὸ στέλεχος,
ἡ κορμός.

schäften μὴ ἐξαρτίζω διὰ κον-
τακίου.

Schaftrift, ἡ -weide, die,
ἡ βοσκή προβάτων.

Schafwolle, die, ὁ προβά-
τειος μαλλός.

Schakal, der, -s, πλ -e, ὁ
θῶς, ὁ χρυσόλυκος [τὸ τσανάκι].

Schäker, der, -s, πλ —, ὁ
σαώπτης, ὁ βωμολόχος [ὁ χωρα-
τατῆς].

Schäkerei, die, —, πλ -ei,
ἡ παιγνία, βωμολοχία.

schäkern, ἀμὴ βωμολογῶ, ἀ-
στελεῖσθαι [χωρατεῖν].

schal ἑωλός [παγαδιτικός]. ἀ-
νούσιος, ἀηδής, ἀνοστός [σαχλός].

Schälchen, das, -s, πλ —,
τὸ φιάλιον, ἡ φιαλὶς [τὸ φλυτζα-
νάκι, τασάκι].

Schale, die, —, πλ -n, τὸ λέ-
πος, τὸ ὄστρακον [ἡ φλοῦδα, τὸ
καύκαλον]. τὸ φιάλιον, τὸ τρύδιον
[τὸ φλυτζάνι, τὸ τάσι].

schälen μὴ ἀπολέπω, ἐκλέπω,
ἐκκαπίζω [ξεφλουδίζω]. **sich** —
ἀπολεπίζομαι, ἐκλεπίζομαι [ξεφλου-
διζομαι].

Schalen tier, das, τὸ ὄστρα-
κόδερμον ζῷον.

schalig καλυψανώδης. ὄστρα-
κόδερμος.

Schalk, der, -es, πλ -e, ὁ πα-
νοῦργος, τὸ περίτρυμμα [ὁ κατεργά-
ρης].

schalkhaft πανοῦργος, πονη-
ρός [κατεργάτης].

Schalkhaftigkeit, ἡ -heit,
die, —, πλ -en, ἡ πανοῦργία.

Schalks narr, der, ὁ κῶδα-
λος, βωμολόχος [ὁ παραχαλῶτης].

Schall, der, -es, πλ -e, ὁ ἦχος.

Schall brechung, die, ἡ δια-
θλασις τοῦ ἤχου.

shallen ἀμὴ ἡρῶ, ἀναπέμπτω
ἤχον.

Schall lehre. ἡ ἀκουστική.
Schalmei. d. e. —, πλ -en, ὁ πορμενικός αὐλός, ἡ σὺρ γὰρ [ἡ φλογέρα].

schalten ἀμ. mit etwas — διακερρίζομαι, ὃ αἰετῶ τι, κάμνω χρῆσιν τινος. nach Belieben — und walten διακείρομαι: κατὰ βούλησιν, ἔγωγὴν ἐξουσίαν τοῦ λέγειν καὶ δεσμεῖν.

Schal tier, das, τὸ ὁστρακόδερμον ζῷον.

Schalt jahr, der, τὸ ἐμβόλιμον (τὸ δίσεκτον) ἔτος.

Schalt tag, der, ἡ ἐμβόλιμος ἡμέρα.

Schaluppe, die, —, πλ -n, ὁ λέμβος (πλοῦν)· ἡ ἐφολεῖς, τὸ πλοῖον.

Scham, die, —, ἡ αἰδώς· ἡ ὁσχύνη, ἡ ἐντροπή. τὸ αἰδοῖν. i r hat alle — abgelegt ἀπόλυσεν πάντας αἰδῶν.

Schäm drüsen, die πλ. οἱ βουβῶνες.

sich schämen αἰσχύνομαι, ἐντρέπομαι.

Scham gefühl, das, ἡ αἰδώς, τὸ αἰσθημα τῆς αἰδοῦς.

Scham glied, das, τὸ αἰδοῖον. **schamhaft** αἰσχυντηλός, αἰσχυντηρῶς [ἐντροπαλός].

Schamhaftigkeit, die, —, ἡ αἰσχυντηλία, αἰσχυντηλότης.

schamlos ἀναίσχυτος, ἀναιδής [ἀδιάντροπος].

Schamlosigkeit, die, —, ἡ ἀναίσχυτητα, ἀναιδεια [ἡ ἀδιαντροπία].

schamrot ἐρυθρίων (ὅπ' αἰδοῦς).

Scham röte, die, —, ἡ ἐρυθρία.

Scham teile, die πλ, τὰ αἰδοῦτα, τὰ κρύφια μέλη.

schandbar ἐπονείδιστος, ἀτιμωτικός.

Schandbarkeit, die, ἀτιμία, αἰσχρότης.

Schand bube, der, ὁ παγκάκιστος, ἀλάστορ.

Schande, die, —, ἡ αἰσχύνη, τὸ αἰσχρὸν, ἡ καταισχύνη, τὸ ὄνειδος, ἡ ἀτιμία. es ist — εἶνε αἰσχρὸν.

schänden μὴ αἰσχύνω, αἰσχύνω, ἀτιμάζω. Armuth det nicht ἡ πενία δεν εἶνε ὁπότεν ἑνὶν τὸ πρόσωπόν τινος. Bildsäule — ἀκρωτηριαζῶν αἰσχύνην — καταισχύνομαι, ἀτιμάζομαι.

Schänder, der, -s, ὁ καταισχυντής, ἀτιμαστής, ὁ ἀτιμωτής, διαφθορεύς.

Schand fleck, der, ἡ καταισχύνη, τὸ αἰσχρὸν, τὸ ὄνειδος — anhängen περιάπτω ὅτι.

Schand geld, das, τὸ ἐπονείδιστον κέρδος, ἡ αἰσχροκέρδεια.

schändlich ἐπονείδιστος.

Schändlichkeit, die, —, ἡ αἰσχρότης, τὸ αἰσχρὸν.

Schand mal, das, τὸ ὄνειδος.

Schand maul, das, ὁ αἰσχρολόγος, ὁ, ἡ αἰσχροφρονής.

Schand name, der, τὸ ὄνομα.

Schand rede, die, ἡ αἰσχρολογία, αἰσχροφρονησύνη.

Schand that, die, ἡ αἰσχρολογία, αἰσχροπράξις.

Schändung, die, —, ἡ ἀτίμωσις, καταισχύνη.

Schand weib, das, ἡ αἰσχρογυνή.

Schank, der, -es, πλ Schenke ἡ καπηλεία.

Schanker, der, -s, τὸ ἀντικαταρτικόν ἔλκος.

Schanzarbeit, die, ἡ χαρακασία, οχυρωματοποιία.

Schanze, die, —, πλ -n, τὸ ὄρυγμα, τὸ χαρακωμα, τὸ πρύγιμα. (μτφ) etwas in die—schlagen παραινθύνειν, διακυνθεύω τι.

schanzen ἀρῇ ἐγείρω πρύγιμα, χαρακοποιῶ. (μτφ) ἐργάζομαι βερίως.

Schanzgräber, der, ὁ ταχυρρύχης, οχυρωματοποιός· ὁ σκαπανεύς.

Schanzwerk, das, τὸ πρύγιμα, χαρακωμα, οχύρισμα.

Schar, die, —, πλ -n, ἡ ἀγέλτῃ· ἡ ὁμάς· in -en, ἀγελθόν.

Scharbock, der, ἡ στομακάκη [ἡ σκροβοῦτο].

sich scharen συναγαλίσσομαι, συναθροίζομαι ἀγελθόν.

scharenweise ἐπὶ ἀγελθόν [καθ' αὐτὰ].

scharf (συγκρ. scharfer, ὑπερθ. scharfst) ὀξύς· ὀξύστομος, αἰγμηρὺς, κοπιερὸς [μυτερὸς, σουβιερός]. — machen ὀξύνω, ἀκονῶ.

-er Essig ὄξος· ὄξιν. -er Tintē ὄξιν· ὄξιν.

-es Gesicht ἡ ὀξύπια, ὀξυδερκία.

-er Verstand νοῦς ὀξύς, ὀξύνοια. // —, ἐπὶ ὀξείως ὀσιμῶς, αὐστηρῶς, τραχέως· ἰσχυρῶς — anreden προσαναγκάζω τραχέως — laden γεμίζω διὰ σφαίρας.

Scharfblick, der, τὸ διορατικὸν βλέμμα· ἡ ὀξύνοια, ἀγγίνοια.

Schärfe, die, —, ἡ ὀξύτης. (μτφ) ἡ δριμύτης, αὐστηρότης. — der Augen ἡ ὀξυδερκία.

scharfeckig ὀξυγώνιος.

schärfen μὴ ὀξύνω· ἀκονῶ, ἀκονίζω· τραχύνω.

scharfgeladen σφαιρογεμής.

Scharfrichter, der, ὁ δολοφόνος [ὁ μπόγιας].

Scharfschütze, der, ὁ ἔμπειρος σκοπευτής· ὁ εὐζωνος.

scharfsichtig ὀξυδερκής, ὀξυπής. (μτφ) ὀξύνους, ἀγγίνους.

Scharfsichtigkeit, die, —, ἡ ὀξυδερκία, ὀξύπια. (μτφ) ἡ ὀξύνοια, ἀγγίνοια.

Scharfsinn, der, ἡ ἀγγίνοια, ὀξύνοια, τὸ διορατικόν.

scharfsinnig ὀξύνους, ἀγγίνους.

Scharfsinnigkeit, die, —, ἴδε Scharfsinn.

Schärfung, die, —, πλ -en, ἡ ἀκόντισις, ὀξείσις. (μτφ) ἡ ἐπιδοκίμωσις (ποιήσις).

Scharlach, das, -s, ὁ ὕψινος κόκκος, ἡ ὕψη [τὸ ἄλκον]. ὁ πορφυροῦς πυρετός.

scharlachen κοκκοδαφής, ὕψινος.

Scharlach fieber, das, ἡ διστρακία [ἡ σκαρλατίνη].

scharlachrot κοκκοδαφής.

Scharmützel, das, -s, πλ —, ὁ ἀκροβολισμός, ἡ ἀψιμαχία.

scharmützeln ἀρῇ ἀκροβολίζομαι, ἀψιμαχῶ.

scharmützelieren ἴδε scharmützel.

Scharmützler, der, -s, πλ —, ὁ ἀκροβολιστής.

Scharnier, das, -e, πλ -e, ὁ γίγλυμος [τὸ θηλυκωτήρι].

Scharnier band, das, ὁ γίγλυμοδεσμός.

Schärpe, die, —, πλ -n, ὁ ζωστήρ, τελαμών [ἡ ζώστρα]· ἡ ταινία [ἡ λουρίδα].

Scharre, die, —, πλ -n, τὸ ζώστρον, ἡ ζώστρα.

scharren μὴ & ἀρῇ ξύω, ξέω· σκαλεύω, σκαλίζω.

Schar schmied, der, ὁ χαλκεύς· αἰδηρῶν ἐργαλείων, ὁ ἐργαλειοποιός.

Scharte, die, —, πλ -n, τὸ χεῖλος, ὀθύνωμα [ἡ κόκκαρος].

βα]. ἡ τοξότης, ἡ δὲ Schiessscharte (μτφ) τὸ σφάλμα, seine — aus-
wetzen ἐπανορθῶ τὸ σφάλμα μου.

Scharteke, die, —, πλ -n, τὸ παλαιὸν πρᾶγμα, alte -n τὰ παλαιόχαρτα.

schartig γελωτός, ὀδοντωτός (πρμ) allzu scharf macht — μηδὲν ἄγαν [τὸ πολὺ περισσὸν γὰρ τὸ ἴσιο].

Schar wache, die, ἡ ἐφοδεΐα, περιπολία.

Schar wächter, der, ὁ περι-
παλος στρατιώτης.

scharwerken ἀμῃ (μτφ) ἐρ-
γάζομαι βαρέως, βαναυσωτεχνῶ
[γονδοροδουλεύω].

Schatten, der, -s, πλ. —, ἡ
σκιὰ [ὁ ἴσκιος]. (μτφ) in — stel-
len ἐπισκιάζω, ἐπισκοπῶ.

schattenartig σκιοειδής.

Shatten bild, das, τὸ εἰδωλον,
φάσμα· ἡ σκιερὰ εἰκών.

Schatten gang, der, ὁ σκι-
ερὸς διάδρομος.

Schatten könig, der, ὁ κατ'
ὄνομα βασιλεὺς.

Schatten land, das, τὸ βασί-
λειον τοῦ ἄδου.

Schatten licht, das, τὸ σκιο-
φως.

schattenlos ἄσκιος.

schattenreich πολύσκιος,
σκιοδής.

Schatten reich, das, τὸ βα-
σίλειον τοῦ ἄδου.

Schatten riss, der, τὸ σκια-
γράφημα, ἡ σκιαγραφία.

Schatten seite, die, τὸ σκι-
ερὸν μέρος. (μτφ) ἡ ἐλαττωματικὴ
ὄψις, τὰ κακά.

Schatten spiel, das, τὸ σκιο-
παίγνιον· τὰ σκιοπικὰ εἰδωλα.

schattig σκιερὸς, σκιοδής.

schattieren μὴ σκιάζω, ἀπο-
χραίνω.

Schattierung,

-en, ἡ ἀπόχρωσις.

Schatulle, die, —

ἰδιαιτέρον ταμεῖον ἢ τρεῖς

Schatz, der, -es

ὁ θησαυρός, τὸ ἐρωμ-

λοτάριον ὁ ἐραστής,

der öffentliche — τὸ

μεῖον, mein — ! ὦ

φιλοτάριον ! [πουλάν]

schätzbar ἐκτιμη-

Schätzbarkeit,

πολυτιμότης, τὸ ἀξι-

Schätzchen, das

τὸ ἐρωμένιον, φιλο-

— ! ἀγγέλι μου ! [πο-

schätzen μὴ ἐκτι-

θεωρῶ, νομίζω, κρίνω

Sie mich ? ποῖα, ἡλ-

ζετε ; hoch — ἢ w-

μεγάλως, περὶ πολλ-

glücklich — μακαρί-

schätzenswert

πολυτίμητος, πολυτι-

Schätzer, der,

τιμητής, ὁ ἐκτιμητής

Schatz gräber,

σκαφεὺς θησαυρῶν.

Schatz gräbere

σκαφὴ θησαυρῶν.

Schatz kammer

ζοφυλάκιον, θησαυρο-

Schatz kästche

χρηματοφυλάκιον.

Schatz meister

μίας, θησαυροφυλάξ.

Schatzung, die

ἡ φορολογία· ὁ φόρος

Schätzung, die

ἡ ἐκτίμησις.

Schau, die, —,

αἰς, θέασις· ἡ ἐπίθεξις

Schau hude, die

γον ἐκθέσεως.

Schau bühne, die

ἡ θεατρικὴ σκηνή.

Schauder, der, -s, ἡ φρίκη [ἡ ἀνατριγνῖς]. — erregen φρίκην ἐμποῖω.

schauderhaft φρικώδης, φρικαλέος.

schaudern ἀμὴ φρίττω, φρικῶ. // — ἀμὴ es schaudert mich φρίττω, φρικῶ.

schaudervoll φρικώδης, φρικαλέος.

schauen μὴ & ἀμὴ θεῶμαι, θεωρῶ, παρατηρῶ [κυντάζω]. (πρμ) ταν schau wem μάθε ἀπιστεῖν.

Schauer, der, -s, ἡ φρικασίς φρίξ [ἡ ἀνατριγνῖς]. ὁ ὄμβρος, ἡ ἀνιούσα βροχὴ [ἡ μπόρα] ἡ ἀραξοθύκη, τὸ ἀραξοφυλάκιον.

schauerig ἡ -lich φρικώδης, φρικαλέος, φρικτός.

schauern ἀμὴ φρίττω, φρικῶ [ἀνατριγνίζω]. // —, ἀμὴ es schauert βρέχει ραγδαίως.

schauervoll φρικτός, φρικώδης.

Schaukel, die, —, πλ -n, τὸ πτόον, πνύριον [τὸ φυάρι].

schaukeln μὴ πτυαρίζω.

Schaukelrad, ἡ πτερωτή.

Schau gerüst, das, τὸ θεωρητήριον τὸ ἐκθετήριον.

Schaukel, die, —, πλ -n, ἡ οἰώρα, [ἡ κούνια].

schaukeln μὴ αἰωρῶ, ταλαντεύω [κουνῶ]. // —, ἀμὴ & sich — αἰωροῦμαι, ταλαντεύομαι [κουνῶμαι].

Schaukel pferd, das, τὸ ξύλινον ἵππάριον.

Schau lust, die, ἡ φιλοθεαμοσύνη, τὸ φιλοθέωρον.

schaulustig φιλοθέωρος, φιλοθεάμων.

Schaum, der, -es, πλ Schäume, ὁ ἀφρός.

schäumen μὴ ἐξαφρίζω. // —, ἀμὴ ἀφρίζω, -d ἀφρίζων, ἀφρώδης.

schaumig ἀφρώδης.

Schaum kelle, die, ἡ -löffel, der, τὸ ζυμάρυστρον, τὸ ἐξαφρίστηριον.

Schau platz, der, τὸ θεατήριον, τὸ θεωρητήριον τὸ θέατρον.

schaurig τὸ= schauerig.

Schau spiel, das, τὸ θέαμα, τὸ ὄραμα, τὸ δράμα.

Schauspiel dichter, der, ὁ δραματοποιός.

Schau spieler, der, ὁ ὑποκριτής, ἡθοποιός.

Schau spielerin, die, ἡ ἡθοποιός.

Schauspiel haus, das, τὸ θέατρον.

Schauspiel kunst, die, ἡ ἡθοποιία.

Schau stellung, die, ἡ ἐκθεσίς.

Schau stück, das, τὸ ἐπίδειγμα, ἐκθετὸν δειγμα. τὸ ἀριστεῖον, παρὰσημον.

Schecke, die, —, πλ -n, ὁ ψαρός (ὁ βαλίδος) ἑπρος.

scheckig ποικιλόδερμος, βαλιδός, ψαρός.

scheel παραδωψ, λοξόφθαλμος, φθονερός, ζηλότυπος. — ansehen βλέπω λοξά.

Scheel sucht, die, ὁ φθόνος, ἡ ζηλοτυπία.

scheelsüchtig φθονερός.

Scheffel, der, -s, πλ —, ὁ μέδιμνος, τὸ κοιλόν.

scheffeln ἀμὴ πολλαπλασιάζω, πλεθύνωμαι.

scheffelweise ἐπρ κατὰ μεδίμνους, κατὰ κοῖδα.

Scheibchen, der, -s, πλ —, τὸ δισκάριον τὸ τριημάτιον [ἡ πετίτσα].

Scheibe, die, —, πλ -n, ὁ δίσκος, ὁ νόγ [ἡ μελὸπητα].

scheibenartig δισκοειδής.

Scheiben schiessen, das, ἡ

ἐπὶ σκοπὸν βολή, ἡ σκοποβολία.

Scheiben werfen, das, ἡ διασκοβολία [τὸ βάλει].

Scheide, die, —, πλ -n, ὁ κολεός, ἡ θήκη [τὸ θηκάρι]. τὸ ὅριον σύνορον.

Scheide brief, der, τὸ διαζύγιον.

Scheide kunst, die, ἡ χημεία.

Scheide künstler, der, ὁ χημικός.

Scheide linie, die, ἡ μεθορία γραμμή, τὸ μεταχμίον.

Scheide mauer, die, τὸ διαχωρίζον τείχος, ὁ μεσότοιχος, τὸ μεσότοιχον [τὸ μεσάρι].

Scheide münze, die, τὸ πολυλοστόν νόμισμα· τὸ νομισμάτιον, τὸ κερμάτιον [τὰ ψιλὰ].

scheiden* (scheide· schied· geschieden) μὴ χωρίζω· ἀποχωρίζω, διαχωρίζω. (μτφ) wir sind geschiedene Leute οὐδὲν τὸ κοινοῦ πλέον μεταξύ ἡμῶν (δὲν ἔχομεν πλέον νὰ κάμωμεν μαζί). ||—, ἀπὸ ἀποχωρίζομαι· ἀπέρχομαι. das -de Jahr τὸ λήγον ἔτος.

sich — (δια)χωρίζομαι. sich — lassen διαζυνύομαι, χωρίζομαι.

Scheide punkt, der, τὸ σημείον τοῦ χωρισμοῦ, τὸ μεταχμίον.

Scheide stunde, die, ἡ ὥρα ἀποχωρισμοῦ.

Scheide wand, die, τὸ διατείχισμα, ὁ μεσότοιχος, τὸ μεσότοιχον [τὸ μεσάρι].

Scheide wasser, das, τὸ νιτρικὸν ὄξύ [τὸ ἀσηρόνερον].

Scheide weg, der, ἡ σχιστὴ ὁδός, ἡ τρίδος, τὸ σταυροδρόμιον [τὸ τρίστρατον].

Scheidung, die, —, πλ -en, ὁ χωρισμός.

Schein, der, -es, πλ -e, τὸ φέγγος, ἡ λάμψις. (μτφ) ἡ ὄψις, φάσις, τὰ φαινόμενα. ἡ ἀπάθεισις,

τὸ ἀποδεικτικόν· τὸ ἐξοχὸν -e, ἡ des -es weg τύπον, πρὸς τὸ θεαθῆναι μάρτυρα (τοῦ κόσμου). den κατά τὰ φαινόμενα. unde ἐπὶ προσφάσει, ὑπὸ τὸν der — trägt τὰ φαινόμενα τῶσιν.

Scheinan griff, der, πῶντος ἐπίθεσις.

scheinbar φαινόμενον ἐπὶ κατὰ τὰ φαινόμενα.

Scheinbarkeit, die, φαινόμενα, ἡ φαινόμενη.

Schein behelf, der, ἡ.

Schein beweis, der, ἐπιφάνειαν ἀπόδειξις, τὸ σκεπτικόν.

Schein bild, das, τὸ εἰδωλόν, τὸ φᾶσμα.

Schein christ, der, ἐπιφάνειαν χριστιανός, χριστός.

scheinen* (scheine· geschienen) ἀπὸ λάμπε· φαίνομαι. es scheint wie es scheint ὡς φαίνεται.

Schein freund, der, πῶντος φίλος.

Schein freundschaft, die, ἡ φαινόμενη φιλία, ἡ λυσιτελία.

scheinfrohm ψευδὲς.

Schein frömmigkeit, die, ἡ προσποιήσις εὐλάβειας.

scheingelehrt δοξολογιστικός.

scheinheilig ψευδὲς ὁσίου, eine -e ἡ ὁσία.

Schein heiligkeit, die, ψευδεὺς εὐλάβεια.

Schein tod, der, ὁ θάνατος· ἡ ἀσφυξία.

Schein tugend, die, ἡ μὲν ἄρετή.

Scheinver kauf, der, ἡ νικητὴ πώλησις.

Scheinwechsel, der, τὸ εἰ-
κονικὸν συνάλλαγμα.

Scheinweise, der, ὁ ψευδο-
σώφης, δοκισώφης.

Scheinweisheit, die, ἡ δο-
ξασοφία, ψευδοσοφία.

Scheiss dreck, der, ἡ -e,
die, —, πλ -n, τὸ χέσμα, τὸ
σκῆς [τὸ σκατὸν].

scheissen* (scheisse· schiess
geschossen) μὴ & ἀμὴ χέζω.

Scheisser, der, -s, πλ —, ὁ
χεσῶς, χέστης.

Scheiss kerl, der, ὁ χεσῶς,
χέστης [ὁ χεζῶς].

Scheit, das, -es, πλ -e, ἡ
σ/ζα.

Scheitel, der, -s, πλ —, ἡ
κορυφή τῆς κεφαλῆς· ἡ χωρστρα.
(μετ) ἡ κορυφή, τὸ κατακόρυφον
σημεῖον.

Scheitel linie, die, ἡ κατακό-
ρυφος γραμμή, τὸ μεταίχμιον.

scheiteln μὴ χωρίζω, διαιρῶ
(τὴν κόμην).

Scheitel punkt, der, τὸ κατα-
κόρυφον σημεῖον.

scheiteltrecht κατακόρυφος.

Scheitel winkel, der, ἡ κατὰ
κορυφῆς γωνία.

Scheiter haufen, der, ἡ πυρά
scheitern ἀμὴ ναυαγῶ [κατα-
στραφίσκει].

Scheit holz, das, τὰ σ/ιστά
ξύλα.

Schelle, die, —, πλ -n, ὁ
κώδων [τὸ κουδούνι]· τὸ κρότα-
λον, ὁ κώλαφος [ἡ πάσσα].

schellen ἀμὴ κωδωνίζω.

Schellen geläute, das, ἡ κω-
δωνοκρουσία.

Schell fisch, der, (ιχθ) ὁ ἡ πα-
τος, γάδος.

Schelm, der, -es, πλ -e, ὁ ἀ-
ποτεινός, πανούργος [ὁ κατεργάρης]
ein armer — ἀκόμοιρος. (μετ) den

— hinter den Ohren (im Nacken)
haben εἶμαι τριπάνουργος, τετρα-
πέρατος.

Schelmen gesicht, das, ἡ
πανούργος ὄψις.

Schelmen streich, der, ἡ
-stück, das, τὸ πανούργευμα, ἡ
πανουργία [ἡ κατεργαρία].

Schelmerei, die, —, πλ -en,
ἡ πανουργία [ἡ διαβολία, κατερ-
γαρία].

schelmisch πανουργικός, πα-
νούργος [διαβολεμένος, κατεργά-
ρης].

Schelte, die, ἡ ἐπιπληξίς [τὸ
μάλλωμα, ἡ καυσάδα].

schelten* (schelte, schiltst,
schilt· scholt gescholten) μὴ
ἐπιπληττω, λοιδορῶ [μαλλώνω].
/ — ἀμὴ λοιδορῶ, κακολογῶ,
ὕβριζω.

Schelt wort, das, ἡ λοιδορίας
λέξις, τὸ λοιδορημα.

Schema, das, -s, πλ -mata,
τὸ πρότυπον σχῆμα, ὁ τύπος.

schematisch παραδειγματικός.

schematisieren μὴ βλοδειγ-
ματίζω, παραδειγματίζω.

Schemel, der, -s, πλ —, τὸ
ὑποπόδιον, ὑπόδαρῶν [τὸ σκαμνί].

Schemen, der, -s, πλ — τὸ
σκάσμα, φάσμα.

Schenk, der, -en, πλ -en, ὁ
κάπηλος [ὁ ταβερνάρης].

Schenke, die, —, πλ -n, τὸ
καπηλεῖον [τὸ καπηλειό, ἡ τα-
βέρνα].

Schenkel, der, -s, πλ —, τὸ
σκέλος· ὁ μηρὸς [τὸ μῆρ].

Schenkel bruch, der, τὸ κά-
ταγμα τῶν σκελῶν.

schenken μὴ κινῶ, χέω, δω-
ρῶ, χαρίζω, δωροδοκῶ, πωλῶ μι-
κρομερῶς, παλιγκαπηλεύω, μικρο-
πωλῶ. Glauben — εἶδω πιστίν.
Gehör — εἶδω ἀκρόασιν. (πρμ)

einem geschenkten Gaul siehl
man nicht ins Maul τὸ δῶρον
λαμβάνεται καὶ δὲν ἐξετάζεται.

Schenken, das, -s, ἡ δώρη-
σις, τὸ χαρίζειν.

Schenker, der, -s, πλ —, ὁ
δωρητής, χαριστής.

Schenkerin, die, —, πλ -nen,
ἡ δωροδότις.

Schenk haus, das, τὸ καπη-
λεῖον.

Schenk kanne, die, ἡ πρό-
χους, προχὴν [ἡ κανάτα].

Schenk stube, die, τὸ καπη-
λεῖον.

Schenk tisch, der, τὸ τραπε-
ζοφόρον, τὸ κυλικεῖον.

Schenkung, die, —, πλ -en,
ἡ δώρησις, ἡ δωρεά.

Schenk wirt, der, ὁ κάπηλος
[ὁ ταβερνάρης].

Schenk wirtschaft, die, τὸ
καπηλεῖον [τὸ καπηλειό, ἡ τα-
βέρνα].

Scherbe, die, —, πλ -n, τὸ
θραῦμα, θρύμμα, σύντριμμα.

Scherbel, der, -s, πλ —, τὸ
ἄγγετον.

Scher bentel, der, ἡ ἐργα-
λειοθήκη κουρέως, ἡ ξυροδόχη.

Schere, die, —, πλ -n, ἡ φα-
λῆς· τὸ ψαλίδιον· τὸ διλάσιον· ἡ
χηλὴ τοῦ καρκίνου [ἡ δαγκάνα]· ὁ
δίκρους ξυμός [τὸ διγαλωτὸ τι-
μόνι].

Scheren, die πλ, οἱ βράχοι, οἱ
σκόπελοι.

scheren* (schere· schor· ge-
schoren) μὴ κουρεύω· ἐνδιαφέρω·
(μτφ) er hat sein Schäfchen ge-
schoren ἀπέχειρε τὰ πρόβατα [ἔδεξε
τὸν γάϊδαρόν του]· was schert dich
das? τί σοι πρὸς τοῦτο; das schert
mich nicht δὲν μοι μέλει περὶ τοῦ-
του [δέ με κόπτει]· sich — ἔρρω,
ἀπέρρω, κουρεύομαι [ἐκουμπίζο-

μα]. scher' dich for
ἀπ' ἐδῶ! ich schere

darum ἀδιαφοροῦ περὶ

Scherer, der, -s,
κουρευτής, κουρέυς.

Schererei, die,
ἡ ἐνόχλησις [ἡ οχοτο-

Schererin, die, —
ἡ κουρεύτρια.

Scherflein, das,
τὸ διλεπτόν νομισμάτιον.

Scherge, der, -n
κλητήρ.

Scher messer, d
φιον [τὸ ξουράφι].

Scherz, der, -es
ἀστεϊσμός, ἡ ἀστεϊότη-
της]. im -e, ἡ aus -

μέρει, πρὸς ἀστεϊσμόν
ρατά]. ohne —, ἡ -

χωρὶς ἀστεϊότητος [χ
τά]. — verstehen δέ

τητας [σηκώνω χωρα-
scherzen ἀμὴ ἀστ

ζω [χωρατεύω]. er lä-
nicht — δὲν ἀνέχεται

[δὲ σηκώνει· χωρατὰ
Scherz gedicht,

μικὸν ἄσματιον.

scherzhaft παιγνι-
[χωρατατέ(η)ς].

Scherzhaftigkeit
ἡ ἀστεϊοσύνη, χωμικό

scherzliebend
[παιγνιδιάρης].

scherzweise ἐπ
τρόπῳ, ἀστεϊως.

Scherz wort, d
λέξις· ἡ ἀστεϊολογία.

scheu ἄγριος, ἀγρι-
οῦμενος [βουαστερός],

δειλός [φοβητοσίαικος].

Scheu, die, —, ὁ
λόγος.

Scheuche, die, —
φοβητρον [τὸ σκιάτρο

scheuchen μη τρομάζω, πτοῶ, ἐκφοδῶ [ξυπάζω, ἀγριεύω].

scheuen μη φοδοῦμαι· ἀπο-
καρῆν ἐρ σεντ keine Mŭhe
ὀκνέω· κόποι οὐ βέβαιαι. (πρμ) thue
Nicht und scheue Niemand δι-
καίω θρασύν μηδενός ἐντεπόμενος.
(πρμ) ein gebranntes Kind—das
Wasser ὅστις ἐκάη νομίζει τὰ
ἐντα πῦρ [ὅποιος κατ' ἐς τὴν κο-
λωνα πῦρ καὶ τὸ γαστρί]. //

—, ἀρὴ τρομάζω, ἐκφοδοῦμαι [ξυπάζω,
ὀκιάζομαι]. **sich** — φοδοῦμαι.

Scheuer, die, —, πλ -n, ὁ
οιτοβολών, τὸ οἰτοβόλον· ὁ ἀχυρών.
Scheuer frau, die, ἡ σπογγί-
στρις [ἡ σπουγγαρίστρα].

Scheuer lappen, der, τὸ μά-
κτρον, ἀπόμακτρον [ἡ πατασδούρα,
τὸ σπουγγαρόπανον].

scheuern μη (ἀπο)σμήγω, ἀπο-
κλήαιρω [παταρεύω]· (ἀπο)σπογγί-
ζω [σπουγγίζω].

Scheuer wisch, der, τὸ μά-
κτρον [τὸ σπουγγαρόπανον].

Scheu klappe, die, ἡ -le-
der, (das, τὸ παρώπιον, ἀνθελιον.

Scheune, die, ὁ οἰτοβολών.

Scheusal, das, -s, πλ -e, τὸ
οἰδοῦτρον [τὸ οἰοῦτρον], τὸ βδέ-
λυγμα.

scheusslich βδελυρός, βδελυ-
κός· εἰδεχθής, ἀπατρόπαιος.

Scheusslichkeit, die, —, πλ
-en, ἡ βδελυρία, βδελυρότης, βδε-
λυγμα.

Schicht, die, —, πλ -en, τὸ
στρώμα, ἡ στοιβή, τὸ κοίτασμα [ἡ
πατωσιὰ, στρωσιὰ].

schichten μη διαθέτω κατὰ
στρώματα, στοιβαδύω, στοιβάζω.

schichtweise ἐπὶ κατὰ στρώ-
ματα, στοιβηδύν.

Schick, der, -es, ἡ δέουσα
χάρις.

schicken μη στέλλω, πέμπω,

διατάσσω, διαθέτω, διευθετῶ. (μτφ)

// —, ἀμὴ nach einem — στέλλω
πρὸς ἀνατίτησιν τινας, πέμπω διὰ
τινα.

sich — παρασκευάζομαι,
ἐτοιμάζομαι, συμπλέτω, συνταγγί-
ζω, ἀρμόζω, πρέπω, ἐμπρέπω
[ταριάζω], προαρμόζομαι, συμ-
μορφοῦμαι· ὑποτάσσομαι, ὁπίζω.
je nachdem es sich schickt ἅπως
ἔλθῃ, κατὰ τὰς περιστάσεις.

schicklich προειώδης, πρέπων.

Schicklichkeit, die, —, ἡ
εὐπρέπεια, τὸ πρέπον.

Schicksal, das, -s, πλ -e, ἡ
τύχη, μοῖρα, εἰμαρμένη. ἡ περι-
πέτεια, τύχη.

Schicksals bestimmung,
die, τὸ πεπρωμένον, τὸ εἰμαρμένον.

Schicksals schläge, die πλ,
αἱ περιπέτεια· τῆς τύχης, τὰ πα-
θήματα.

Schickung, die, —, πλ -en,
ἡ ἀποστολή. (μτφ) ἡ μοῖρα, τὸ πε-
πρωμένον. göttliche — ἡ θεία
πρόνοια.

schieben* (schiebe· schob·
geschoben) μη ὠθῶ, κινῶ· μετα-
κινῶ, μετατοπίζω. **Kegel** — παλ-
ίζω κοιταλινὰ [παίζω τὰ τσούνια].
(μτφ) auf die lange Bank — ἀνα-
βάλλω ἐπ' ἀόριστον χρόνον. **sich**
— κινεῖσθαι· ἐκτοπίζομαι, μετα-
κινεῖσθαι.

Schieber, der, -s, πλ —, ὁ
κινητής, τὸ κινητήριον· ὁ σφαιρής·
ὁ μογλός, ὁ μάνδαλος.

Schieb fenster, das, τὸ κα-
ταρακτὸν παραθυρον [ἡ κλαβανή].

Schieb karren, der, τὸ μονό-
τροχον χειραμάξιον.

Schieds gericht, das, τὸ δι-
αιτητικὸν δικαστήριον.

Schieds mann, der, ὁ -rich-
der, der, ὁ διαιτητής.

schiedsrichterlich διαιτητο-
κός, διαιτητικός.

Schieds spruch, der, ἡ διαίτα, διαίτησις, διαίτησιμος κρίσις.

schief πλάγιος, λοξός· παρακλιμένος· ἐπικλινής. -e Fläche ἐπίπεδον κεκλιμένον. (μτρ) die Sache geht — τό πρᾶγμα πηγαίνει ἀνάποδα.

Schiefe, die, —, ἡ πλαγιότης, λοξότης· ἡ σκολιότης.

Schiefer, der, -s, πλ —, ὁ σχιστός λίθος, ὁ σχιστόλιθος [ἢ πλάκα, πλακόπετρα].

Schiefer dach, das, ἡ πλακοσκεπής ὁροφή.

Schiefer griffel, der, τό πετροκόνδυλον.

schieferig σχιστώδης, ἐκ σχιστολίθων.

Schiefer platte, die, ἡ πλάξ σχιστολίθου.

Schiefer stein, der, ὁ σχιστός λίθος [ἢ πλακόπετρα].

Schiefer stift, der, τό πετροκόνδυλον.

Schiefer tafel die, ἡ γραφικὴ πλάξ.

schiefhalsig πλαγιόλαιμος, λοξόλαιμος [στραβολαμής].

Schiefheit, die, —, ἡ πλαγιότης λοξότης.

schiefmäulig πλαγιόστομος.

schielen ἀμυλ βλέπω λοξά, λοξοδλεπῶ [στραβοκυττάζω]· στραβίζω [ἀλλοιθωρίζω].

schielend λοξόφθαλμος, παραβλῶψ [ἀλλοιθωρος, στραβόωρος].

Schieler, der, -s, πλ —, ὁ παραβλῶψ. ὁ στραβῶν [ὁ στραβόωρος, ἀλλοιθωρος].

Schien bein, das, ἡ κνήμη, τό ἀντικνήμιον.

Schiene, die, —, πλ -n, ἡ κνήμη· τό ἀντικνήμιον. τό ἐπίσωστρον, τό περίβλημα τροχοῦ, τό περιτρόχιον. ὁ ναρθήξ, ὁ συγκρατητήρ (ὁ

στοῦ κατεαγόςτος). ἡ σιδηρὰ τροχία.

schienen μὴ περ κνημίδος· περισφγγιστρον. ναρθηκίζω, κατὰ

schier λείος, στέρν· ἐπρ. παρὰ μικρόν, σχεδόν. ἀπλῶς, αὐτὸ αὐτό.

Schierling, der, (φτλ) τό κώνιον [τό κα

schissbar πυροβολήσιμος.

Schiessbaum w πυροβουλίνη, ἡ βαμβάκη.

schieszen (schiesgeschossen) μὴ περ ξεύω, ἀκονίζω. μτρ. einen Bock geschosst· σάτε εἰς τὴν ἀγκινάραν πυροβολῶ. mit einer toξεύω. || —, ἀμυλ φέρμαι, ἐπιφέρωμαι, φέρω· κός. in die Höhe — μαι, ἀναφέρωμαι μεθ' ὁλαστών ταχέως.

Schiessen, das, βόλησις· ἡ ὁρμή, ἐπίς· ἡ ταχέα ἀναβλάστησις.

Schiess gewehr πυρόπλον ὅπλον.

Schiess platz, d τήριον.

Schiess pulver, ρίτις [τό μαρούτι].

Schiess schar ξότις, πολεμιστρά [τό

Schiess scheibe εὐθυβολίας [τό σημάδι

Schiff, das. -es πλοῖον [τό καράβι]· ἡ γίτα]. — einer Kirche ναοῦ. — und Gesch

γιατὴ συσκευασία, τὰ γαλεῖα. ein — bauen

schiffbar πλώμα

Schiffbarkeit, die, —, τὸ πλοῖον, ἡ πλωσιμότης.

Schiffbau, der, ἡ ναυπηγία.

Schiffbauer, der, ὁ ναυπηγός.

Schiffbaukunst, die, ἡ ναυπηγία, ἡ ναυπηγική.

Schiffbaumeister, der, ὁ ναυπηγός.

Schiffbruch, der, ἡ ναυαγία, τὸ ναυάγιον [τὸ καταδοτακισμα].

Schiffbruchig ναυαγός [καταδοτακισμένος].

Schiffbrücke, die, ὁ πᾶκτων, μερὺς πᾶκτων.

Schiffchen, das, -s, πλ —, τὸ πλοῖάριον, ἡ κερκίς [ἡ σαγίτα].

Schiffen μὴ ναυτολῶ, μεταφέρειν ἐπὶ πλοῦ. // —, ἀρσ πλέω, ναυτολοῦμαι, πλοῦ, θαλασσοπλοῦ [ἀρμενίζω].

Schiffen, das, -s, ἡ θαλασσοπλοῖα, θαλασσοπορία.

Schiffer, der, -s, πλ —, ὁ θαλασσοπόρος, ὁ ναύτης.

Schifferhose, die, ἡ ναυτική σκεῆα, οἱ ναυτικαὶ περισκελίδες.

Schifferknabe, der, ὁ ναυτοπῆς [ὁ μούτσος].

Schiffersprache, die, ἡ ναυτική γλῶσσα.

Schiffsfahrer, der, ὁ θαλασσοπόρος.

Schiffsfahrt, die, ἡ θαλασσοπλοῖα ὁ πλοῦς.

Schiffsfahrtskunde, die, ἡ ναυτική.

Schiffsbauch, der, τὸ σκάφος πλοῦ ἡ γάστρα.

Schiffsbekleidung, die, τὸ ναυτικὸν πλοῖον.

Schiffsboden, der, ὁ πυθμὴν πλοῦ [τὸ ἄμπας].

Schiffsfracht, die, τὸ φορτίον πλοῦ.

Schiffsjunge, der, ὁ ναυτοπῆς [ὁ μούτσος].

Schiffskapitän, der, ὁ πλοῦ-αρχος.

Schiffsladung, die, τὸ φορτίον πλοῦ [ἡ καραβιά].

Schiffslast, die, τὸ διαγλιόλιτρον βάρος.

Schiffsleute, die, πλ. οἱ ναυτοί.

Schiffsmannschaft, die, τὸ πλήρωμα (πλοῦ) τὸ ναυτικόν.

Schiffsmiete, die, τὸ ναῦλον πλοῦ.

Schiffspatron, der, ὁ πλοῦ-αρχός.

Schiffsraum, der, τὸ κοῖλον τῆς νεῆς.

Schiffsrolle, die, τὸ ναυτολόγιον.

Schiffsschnabel, der, τὸ ἔμβολον πλοῦ.

Schiffssoldat, der, ὁ ναυτικός στρατιώτης, πεζοναύτης.

Schiffsvermieter, der, ὁ ναυλωτής.

Schiffsvermietung, die, ἡ ναλωσις.

Schiffsvorder teil, das, ἡ πῶρα [ἡ πλώρη].

Schiffswerft, das, τὸ ναυπηγίον, ναυπηγεῖον.

Schiffszimmermann, der, ὁ ναυπηγός.

Schiffszoll, der, τὸ ἐλλιμενικόν τέλος, τὸ ἐλλιμενιον.

Schild, der, -es, πλ -e, ὁ ἄσπς, τὸ δοτακον, τὸ χελώνιον.

(μτφ) im -e führen ἔχω ἐν νφ, διανοοῦμαι.

Schild, das, -es, πλ -er, τὸ σύμβολον, γνώρισμα, ἰδιόσημον.

Schildbürger, der. (μτφ) ὁ Ἀδελφίτης, ὁ βλάξ.

Schildchen, das, -s, πλ —, τὸ ἄσπιδιον, ἡ ἄσπιδισκη.

Schilderei, die, —, πλ -en, ἡ ἐξεικόνισις.

schildern μη (μτφ) ἐξοικονίζω, περιγράφω.
schildförmig ἀσπίδοειδής.
Schildkröte, die, ἡ χελώνη, ἡ γελῶνα].
Schildlaus, die, (ζλ) ἡ καρυνηλίς.
Schildträger, der, ὁ ἀσπίδοφόρος.
Schildwache, die, ὁ φρουρός, σιμπός.
Schilf, das, -s, πλ -e, ὁ κάλαμος [τὸ καλάμι].
schilfartig καλαμώδης, καλαμοειδής.
Schilfdach, das, ἡ καλαμίνη στέγη.
Schilfdecke, die, ἡ καλαμωτή.
Schilfhütte, die, ἡ καλαμίνη, καλύβη.
schilfig καλαμώδης.
Schilfmatte, die, ἡ καλαμωτή.
Schilfrohr, das, ὁ κάλαμος [τὸ καλάμι].
schillern ἀμυ ποικιλογρωῶ, ἐπαλλάσσει χροῖματα, ἀλλο/ρωῶ.
Schilling, der, -s, πλ -e, τὸ σελλίνιον (νόμισμα ἀγγλικόν = 1.25 δραχ.)
Schimmel, der, -s, πλ —, ὁ λευκόβριξ ἵππος, ὁ εὐρώ; [ἡ μουχλῆ] ἢ σαπρῖα [ἢ σαπῆλα].
schimmel'g εὐρωτιδόν, εὐρώεις [μουχλιασμένος] - μυδαλέως, σαπρός [σάπιος].
schimmeln ἀμυ εὐρωτιῶ [μουχλιάζω] - σαπρίζομαι, σήπομαι [σαπίζω].
Schimmer, der, -s, πλ —, ἡ λάμψις, λαμπρῶν, ein schwacher — von Hoffnung ἡ ἀμυδρὰ ἐλπς.
schimmern ἀμυ λάμπω, φέγγω - ἐπυλάμποι.
Schimpanse, der, -n, πλ -n, ὁ τρωγλοδυτής πίθηκος, ὁ κιμπατζής.

Schimpf, das, -e, ὁ βρις, τὸ ὄνειδος, τὸ αἶσχος.
schimpfen μη ὀδύσσομαι, Spitzhuben — ἀπακαλῶ.
Schimpfer, der, ὁ ὀδύστης.
schimpflich ὀδυρόμενος.
Schimpfname, τοῦ ὀδυρομένου ὄνομα.
Schimpfrede, die, ὁ ὀδυρὸς λόγος.
Schimpfwort, ὁ ὀδυρὸς λέξις.
Schind aas, das, ἡ γυνή.
Schindel, die, ὁ σινδύβαλος, ἡ σχίζα.
Schindelbach, ὁ σινδύβαλος ποταμός.
schindeln μη στεγνάζω.
schinden* (schinden geschunden) μη ἐκδουλοῦν, κακοποιῶ, κακοθυγῶ.
sich — βασανίζομαι, δεινοπαθῶ.
Schinder, der, ὁ ἐκδορεύς, ὁ δήμευς.
Schinderei, die, τὸ σφαγείον. (μτφ) ἡ τὰ δεινά.
Schindmähre, ἡ ὀδυρομένη, ὁ φωραλέος ἵππος [λογόν, παληάλογον].
Schinken, der, ὁ χοιρομήριον [τὸ χοιρομήριον].
Schippe, die, ἡ πτωρὴς [τὸ πτωρὴς].
schippen μη πτωρῶ.
Schirm, der, -e, ὁ ἀλεξιπτερόν, προσφυλακτικός, τὸ σκιαδεῖον (το σκίπος, ἡ αἴγλις, πρην - τὸ ἀλεξιπτερόν, τὸ ἀλεξιπτερόν).
Schirmdach, das, ὁ ἀλεξιπτερόν.

πίσωμα τὸ προκαλυμα, ἡ ἀνεμο-
στέπη.

schirmen ἢ προσφυλάττω, ὑπερ-
ασπίζω· προστατεύω.

Schirmer, der, -s, πλ —, ὁ
προσφύλαξ, προστατιστής.

schirmförmig πετασώδης, πε-
τασοειδής.

Schirm herr der, ὁ προστάτης.

Schirm leder, das, τὸ δερμά-
τινον σκέπασμα ἀμύνης, ἡ δέρις.

Schirm wand, die, ὁ ἀλεξιτε-
μος τοῦ τοίχου· τὸ ἀλεξήνημον.

schirren ἢ ζευγνύω [χαμου-
ρώνω, ζεύγω].

Schirrmeister, der, ὁ ἐπι-
στατής τῶν ἱπποσκευῶν, ὁ ἐπὶ τῶν
σκευοφόρων.

Schlacht, die, —, πλ -en, ἡ
μάχη.

Schlacht bank, die, τὸ στρα-
τιον.

Schlacht beil, das, ἡ σπαγίς,
μάχαιρα τοῦ σπαγέως.

schlachten ἢ σπαζώ.

Schlächter, der, -s, πλ —, ὁ
σπαγεύς.

Schlacht feld, das, τὸ πεδίον
τῆς μάχης. auf dem -e bleiben
ῥῆμα ἐν τῇ μάχῃ.

schlacht fertig ἐτοιμόμαχος,
ἐτοιμασμένος.

Schlacht geschrei, das, ὁ
αἰσγὸς ὅς, ἡ πολέμικη κραυγὴ.

Schlacht haus, das, τὸ στρα-
τιον.

Schlacht hof, der, ἡ κατα-
σπαγή.

Schlacht lied, das, τὸ πολε-
μικὸν ᾄσμα, ὁ παῖς.

Schlacht messer, das, ἡ σπα-
γίς, μάχαιρα.

Schlacht opfer, das, τὸ σπα-
γεῖον.

Schlacht si nal, das, τὸ σὺν-
θημα τῆς μάχης.

Schlacht stück, das, ἡ εἰκο-
νογραφία μάχης, τὸ τεμάχιον ἐσφαγ-
μένου ζώου· τὸ πρὸς σπαγὴν ζῶον,
τὸ σπαγιον.

Schlacht tag, der, ἡ ἡμέρα
σπαγῆς, ἡ σπαγία. ἡ ἡμέρα μά-
χης.

Schlacht vich, das, τὰ πρὸς
σπαγὴν ζῶα, τὰ σπαγία.

Schlacke, die, —, πλ -n, ἡ
ἐκβολὰς, σκωρία.

schlackenartig σκωριοειδής.

schlackig σκωριώδης, ἐκβολα-
διδής.

Schlack wurst, die, ἡ ἀλλὰς
φορὴς [τὸ κοκκορέτσι].

Schlaf, der, -es, ὁ ὕπνος, im
-e καθ' ὕπνον, im ersten — περὶ
πρώτου ὕπνου.

Schlä fchen, das, -s, πλ —,
ὁ βραχυχρόνιος ὕπνος, τὸ ὕπνον.

Schlä ffe, die, —, πλ -n, ἡ κρά-
ταφος [τὸ ἀπλ-γγι].

schlafen* (schlafe, schläfst,
schläft· schlief· geschlafen) ἀνιή
κοιμῶμαι. — legen καταστίζω,
οἰμίζω.

Schlä fer, der, -s, πλ —, ὁ
οἰδοπνος, ὁ ὕπναλος [ὁ ὕπνιατός].

schläferig ἴσα schläfrig.

schlāfern ἀπρὸς es schläfert
mich νοσταζώ.

schlaft ἀτύπνους, γαλαρός, ἀ-
ρσιμένο. [ἡτεντωμένος]. μετὰ ἀ-
πνοῆς. χαδνός, μαλθακός.

Schlafheit, die, —, ἡ γαλα-
ρότης, ἀπνοα. (μετὰ) ἡ νωθότης,
χαυνότης.

Schlaf gemach, das, ὁ κοι-
τῶν [ἡ κρεββατοκάμερα].

Schlaf gesell, ἡ -kamerad.
διγ, ὁ σύκοιτος.

Schlaf haube, die, τὸ σκαύ-
φιομα τῆς νυκτός.

Schlaf kammer, die, ὁ κοι-
τῶν [ἡ κρεββατοκάμερα].

schlaflos ἄπνους· ἄγρυπνος, ἐπάγρυπνος.

Schlaflosigkeit, die, —, ἡ ἀπνία· ἀγρυπνία, ἐπάγρυπνία.

Schlafmittel, das, τὸ ὑπνωτικὸν φάρμακον.

Schlafmütze, die, ἡ νυκτερινὴ καλύπτρα τῆς κεφαλῆς. (μτφ) ὁ χαῦνος, νωθρός. ὁ νύσταλος [ὁ ὑπνιάρης].

Schlafpelz, der, ὁ εὐφθέρηνος κοιτανίτης, ἡ σισύρα.

schläfrig ὑπνώδης, ὑπνηρός, νύσταλος, (μτφ) νωθρός, χαῦνος, ἄπνους, ὀκνηρός, ἄδρανής. ich bin — νυστάζω.

Schläfrigkeit, die, —, ἡ ὑπνωδία, ὁ νύστα μὸς [ἡ νύστα]. (μτφ) ἡ χαυνότης νωθρότης.

Schlafrock, der, ὁ νυκτερινὸς γιτών, ὁ οἰτανίτης.

Schlafstelle, die, ἡ κοίτη, τὸ ὑπνωτήριον.

Schlafstube, die, ὁ κοιτών.

Schlafsucht, die, ἡ ληθαργία, ὑπνωδία.

schlafsuchtig ληθαργικός, ληθαργώδης, νύσταλος.

Schlaftrank, der, τὸ ὑπνωτικὸν φάρμακον.

schlaftrunken ἡμέλπνους κατωμένος.

Schlaftrunkenheit, die, ἡ ἡμέλπωσις, ἀποκάρωσις, ἡ νάρκη.

Schlafzeit, die, ἡ ὥρα τοῦ ὕπνου.

Schlafzimmer, das, ὁ κοιτών [ἡ κρεβάτοκάμερα].

Schlag, der, -es, πλ. Schläge, ὁ κύππος· τὸ κύπημα, πάταγμα· ὁ παλμός. ἡ ἀποπληξία [τὸ ξαφνικόν]. ἡ θύρα ἀμάξης. (μτφ) τὸ εἶδος, ἡ φυλὴ. Schläge bekommen λαμβάνω πληγὰς [τρώγω ὄλον]. — auf — ἀλλεπαλλήλως. die Schläge des Schicksals αἱ

πεπέταιαι τῆς τύχης ματα. mit einem -e μνομιά]. — des Pferdes ἵππου [ἡ κλωσιὰ τοῦ

mit dem -e ἡ αὐτὴ δὲ νόντος τοῦ ὀρολογίου.

gel τὸ κελάδημα τῶν

Schlagader, die

schlagartig ὀππο

Schlagbaum, der

τὸ διαξύλον [ἡ ἀμπά

Schlägel, der, -s

πλήκτρον, τὸ κόπανον.

schlägeln ἀμῆ (μ

κτυπῶ.

schlagen* (schlag

schlägt· schlug· gese

κτυπῶ· κρούω, παῖω

καταβάλλω, κατανικῶ,

πονῶ]. ἐμπηγνύω, ἐμ

γω, χώνω]. zu Boden

βάλλω, ῥίπτω χαμαί.

πτω νομίσματα. die

σημαίνω τὰς ὥρας. εἰ

(κατα)στρατοπεδεύω,

den Feind — κατανικῶ

aufs Haupt — νικῶ

die Arme ineinander

σω τὰς χεῖρας [σταυρο

(μτφ) alles über ein

— ὑποδῶ πάντα ἐνὶ κ

τρώ πάντα διὰ τοῦ αὐ

Wurzel — ῥιζοβολῶ.

geschlagener Mensch

κατεστραμμένος, ἀπολ

ἀμῆ κτυπῶ· κροτῶ, ἡ

ῥῥῶ λακτίζω [κλωτσῶ

ἀγομαι, ἀνῆκω, ἀναφ

Herz schlägt ἡ καρ

es hat schon geschl

μανεν ἤδη ἡ ὥρα.

schlägt nicht in mein

δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν

μου.// —*, ἀμς προσκ

φέρομαι, ἀγομαι. aus

ἐξάλλασσω τὸ εἶδος,

εἰς ἄλλο εἶδος sich —, τύπτομαι, κτυποῦμαι· διαράγομαι, μάγομαι, πολέμῳ. sich durch den Feind — διασπάζω τὸν ἐχθρὸν μαγόμενος. sich rechts, links — τρέπομαι ἐπὶ δεξιᾷ, ἐπ' ἀριστερᾷ. sich ins Mittel — παρεμβαίνω, μεσιτεύω.

Schlagend τυπτικός, κρουστικός. εὐστοχος, καίριος, ἐπιτυχής. —r Beweis τρανοτάτη ἀπόδειξις.

Schläger, der, -s, πλ — ὁ πύκτης, ὁ πλήκτης [ὁ μαγαίρο, βγαλτής]. ἡ μάχαιρα, ῥομφαία [τὸ γιγατσάνι, ἡ μαγαίρα].

Schlagerei, die, —, πλ -en, ὁ διαπληκτισμός.

Schlag feder, die, ὁ ἐλατήρ, τὸ μέγα ἐλατήριο.

schlagfertig ἐτοιμόμαχος. (μτφ) ἐτοιμος εἰς ἀπάντησιν, ἐτοιμολόγος.

Schlag fertigheit, die, τὸ ἐτοιμόμαχον. (μτφ) ἡ ἐτοιμολογία.

Schlag fluss, der, ἡ ἀποπληξίς [τὸ ξαφνικόν].

Schlag schwärmer, der, τὸ πυροκρόταλον [ἡ σιράκα].

Schlag uhr, die, τὸ σημαντήριον ὡρολόγιον, τὸ κρουσιῶρον.

Schlag welle, die, τὸ μέγα ὄμα.

Schlam, der, -es, ὁ πηλός [ἡ λάσπη]· ὁ βόρβορος.

schlammern μὴ ἐκκαθαίρω, ἐκπλύνω [ἐξελασπώνω]. || —, ἀμὴ ἰσχυρῶς.

schlammig πηλώδης, ἱλιώδης, βορβορώδης.

schlampampen ἀμὴ (μτφ) εὐνοῦμαι, φαγοποτῶ· καλοῶ.

Schlampe, die, —, πλ -n, (μτφ) τὸ βυπαρὸν γύναιον, τὸ βρωμαγύναιον [ἡ βρωμιάρα].

schlampen ἀμὴ βυπαρεύομαι.

schlampig ἀνάθαρτος, βυπαρδής [βρωμιάρης].

Schlange, die, —, πλ -n, ὁ ὄφης [τὸ φεῖδι].

schlängelig ὀφιοειδής, ἐλκτικός· sich schlängeln ἐλίσσομαι ὀφιοειδῶς· κολυποῦμαι ὀφιωδῶς· ἔρπω ὀφιοειδῶς.

schlangenartig ὀφιοειδής, ὀφιωδής.

Schlangen brut, die, τὸ γέννημα ὄφιος.

Schlangen ei, das, τὸ ὄν ὄφιος.

schlangenförmig ὀφιοειδής, ὀφιωδής.

Schlangen gift, das, τὸ δηλητήριον ὄφιος.

Schlangen kraut, das, (φτ) τὸ δρακόντιον [ἡ δρακαντιά, τὸ φειδόχορτον, φειδοδότανον].

Schlangen linie, die, ἡ ὀφιοειδής γραμμή, σπείρα, ἐλῆξ.

Schlangen stein, der, ὁ ὄφιοιτης (λίθος).

Schlan en stich, der, τὸ δῆγμα ὄφιος.

Schlangen windung, die, ἡ ὀφιοειδής ἐλῆξ.

Schlangen wurz, die, (φτλ) ἡ ἀριστολογία.

schlank εὐμήκης, λεπτόμαχος [ψηλόλιγνος, λυγρός]· ἰσχυρός [λιγνός].

Schlankheit, die, —, τὸ εὐμήκης ἀνάστημα [ἡ λιγνάδα].

Schlappe, die, —, πλ -n, ὁ παταγμός, τὸ κτύπημα. (μτφ) τὸ καίριον τραῦμα, ἡ καιρία καταφορά [ἡ σπαλιώρα].

Schlaraffe, der, -n, πλ -n, (μτφ) ὁ ἀμέριμος ἀπράγμαυν, ὁ κηφήν.

Schlaraffen gesicht, das, τὸ ὑποκτον πρόσωπον.

Schlaraffen land, das, αἱ νῆσοι τῶν μακάρων, ὁ ἐπίγειος παράδεισος.

Schlaraffen leben, das, ὁ ἐπὶ Κρόνου βίος, ἡ ἀνέριμνος ἀργία.
schlau πανούργος, πονηρός, δόλιος, ὑπουλός.

Schlauch, der-es, πλ Schlauch, ὁ ἀσκός [τὸ ἀσκή, τὸ ταυλοῦμι· ὁ δερμάτινος σαλὴν ὁ σίφων]

Schlaueheit, die, —, πλ -en, ἡ πονουργία.

Schlau kopf, der, ὁ πανούργος ἄνθρωπος.

schlecht κακός. -e Zeiten καιροὶ πονηροί. -er χειρότερος. sehr — κάκιστος, γείριστος. das war — von Ihnen κακῶς ἐπράξατε. das -e, τὸ κακόν. // —, ἐπρ κακῶς [κακά, ἀσχημα]. — wohnen ἐγὼ κακῇ κατοικίᾳ.

schlechterdings ἐπὶ ὅλως δι' ὅλου· ἄρον ἄρον [οὐδὲ καὶ καλὰ]

Schlechtheit, die, —, πλ -en, ἡ κακότης· ἡ κακία.

schlechtthin ἐπρ ἀντικρυς, αὐτόγρημα [καθαρὰ καθαρὰ].

Schlechtigkeit, die, —, πλ -en, ἡ κακότης· ἡ κακία.

schlechtweg ἐπρ ἀπ' εὐθείας, ἀντικρυς [ὀρθὰ νοητά, νῆτα σκέτα].

Schlehe, die, —, πλ -n, τὸ κορυμβήλον

Schleiche, die, —, πλ -n, ὁ τυφλίνος (ὄφις), ὁ τυφλίνης [ὁ τυφλότης].

schleichen * | schleiche | schlecht geschlichen) ἀρς ἔρπω· ὀλισθάνω [γλιστρῶ]· δόσσαι, σύρομαι κρυφίως [κρυσογώνομαι]. hinein — ὑπεισδύομαι, ὑπεισχωρῶ. sich — ἔρπω, ὀλισθάνω.

schleichend ἔρπυστικός. -es Fieber ὁ βληχρός (ὁ λανθάνων) πυρετός [ὁ κρυποθέρμη].

Schleicher, der, -s, πλ —, ὁ ἔρπυστής, ὁ ἔρπυστήρ. ὁ κρυφίνους.

Schleicherei, die, —, πλ

-en, ὁ ἔρπυσμός, ἡ ψίνοια.

Schleich fieber χρός (ὁ λανθάνων) κρυποθέρμη].

Schleich hand θρεμπαρία, τὸ λαθεύειν.

Schleich händ θρεμπαρία.

Schleier, der, πεπλος· ἡ καλύπτρα.

Schleife, die, —, κάθαρμα, ὁ βρόχος.

schleifen οὐκ καθαίρω, καταδάφνισμι [κομποδένω]. //

schliff· geschliffen τροχίζω, ἀκονίζω.

σύρομαι ἐφέλκομαι.

Schleifen, das μός, τὸ ἐπισურμα.

κατεδάφισις. ἀκόντισμός.

Schleifer, der ἀκονητής, τροχιστής.

Schleif stein, τὸ ἀκόντιον.

Schleifung, die ὁ ἐπισυρμός, τὸ ἐπείρεισις, κατεδάφισις.

Schleihe, die, ὁ τίλλων, τίλων.

Schleim, der, φλέγμα· ἡ βλέννα.

Schleim drüss νώδης ἀδήν.

schleimen μὴ

Schleim haut, δὴς μεμδράνη.

schleimig βλενώδης.

Schleisse, die, σχινδαλαμοί, σχιδάδι]. τὸ μοτόν, ὁ τόν].

schleissen* (sch

ges (lassen) *μη σιγῶ, διασιγῶ.*

— *ἀμσ σιγῶμαι, διασιγῶμαι.*

schlemmen *μη ἐκπλύνω, ἀποπλύνω.* // — *ἀμὴ φαγοπότι, ἀσωτῶμαι.*

Schlemerei, das, -s, ἡ ἀσωτία, παραλυσία, ἡ ἀποκόλλασις.

Schlemmer, der, -s, πλ —, ὁ ἀσωτός ἀκόλλαστος.

Schlemmerei, die, — πλ —, ἡ ἀσωτεία, παραλυσία.

Schlendergang, der, (οἶκ) τὸ ἐπισσευρμένον βῆμα.

schlendern *μη (οἶκ) περιπατῶ βραδέως, ἐπισύρομαι (καταπορεύω).*

Schlendrian, der, -s, πλ -e, ἡ μηχανικὴ συνήθεια, τὰ συνειθισμένα [ὁ γὰρ δὲ].

schlenkern *μη & ἢ μη παρατῶ, κινῶ ἔνθεν κακείθεν (τραννῶν) σέσω, τινάσσω.*

Schleppdampfer, der, τὸ ἐνερτικὸν ἀποκρίνον.

Schleppe, die, —, πλ -n, τὸ πύρμα, ἡ οὐρά (ἐνδύματος).

schleppen *μη σύρω, ἐπισύρω.*

ein Schiff — *βουουλκῶ πλοῖον.*

— *ἀμὴ σύρωμαι, ἐπισύρωμαι.*

sich — *ἐπισύρωμαι, ἐφέλκομαι.*

schleppend *ἐρπωτικός, γαλακτωρῶς.*

Schleppkleid, das, ἡ ἐπισυρτική ἐσθῆς, ἡ ποδηγῆς χιτὼν.

Schleppschiff, das, τὸ βουουλκὸν πλοῖον.

Schlepptau, das, τὸ βῆμα, ὁ πῦρ οὐλκίαν κάλως.

Schleuder, die, —, πλ -n, ἡ σφενδονή [ἡ σφενδύνα].

Schleuderer, der, -s, πλ —, ὁ σφενδονήτης.

Schleudemaschine, die, ἡ σφενδονή μηχανή, ὁ καταπέλτης.

schleudern *μη σφενδονῶ, ἐκσφενδονῶ.* // —, ἀμὴ mit etwas

— *πῶλῶ τι εἰς τὴν προστυχούσαν*

τὴν [τὸ πῶλῶν ὅσα ὅσα].

schleunig *ταχύς, γαργῶς [γλήγαρος].*

Schleunigkeit, die, ἡ ταχύτης, γαργότης.

Schleuse, die, —, πλ -n, ἡ ὑδρόρροια, αἱ κλεισιᾶδες, ὁ ὑδροπράκτης [τὸ νερόδραμα, τὸ δῆμα τοῦ ν. σ].

Schleusen thor, das ὁ δὲ σφρακτικὸς, τὸ κλειθρον ὕδατος.

Schlich, der, -s, πλ -e, ἡ ἀφανὴς ὁδὸς [τὸ κατατοπί].

Schliche, die πλ, τὰ μηχανήματα, τεχνίσματα αἱ ἐπιδούλα.

schlicht *εὐθύς, ὁμαλὺς [τοια].*

λιτός, ἀπείριτος, ἀπλοῦς.

schlichten *μη ὁμαλῶ, ὁμαλύνω, ἰσάω, ἱσομελύνω.*

Schlichtthei, die, ἡ ὁ ἀλάτ, ὁ ὁμαλισμός.

schliessbar *κλειόμενος.*

schliessen *(schliesse, schloss geschlossen* *μη κλείω [σφαλνῶ].*

περαίνω, περάτω, τελειώνω, φέρω εἰς πέρας, ἐξάγω, παρῖζοναι, τεκμαίρομαι, συμπεραίνω.

die Thüre — *κλείω τὴν θύραν, in Ketten*

— ἀλυσίδει, ἀλυσιδώνω, ein Bündnis

— συνομολογῶ, συμμαχία, eine Heirat (Ehe)

— συναπτῶ γάμον, eine Rechnung

— κλείω λογαριασμόν, ein geschlossener Garten

— κήπος περιλειστος, ein geschlossenes Ganze

— σύνολον αὐτοτελές, eine geschlossene Gesellschaft

— συναστροφὴ ἰσιστέρα. // —, ἀμὴ κλείομαι, κλείω

— ἐσφραμίζω, συναρμίζω, ἀπολήγω, λήγω, περατοῦμαι, sich

— κλείομαι, συγκαλείομαι.

Schliessen, das, -s, ἡ κλείσις, [τὸ κλείομαι] ἡ ἐσφραγιστή, προσαρμολογία, ὁ συμπερασμός.

Schliesser, der, -s, πλ —, ὁ

κλειδούρας, ὁ κλειδοφύλαξ· ὁ δεσμοφύλαξ [ὁ φυλακάρης].

schliesslich τελικός. // —, ἔπειτα ἐν τέλει, τέλος, ἐπὶ τέλους.

Schliessung, die, —, πλ -en, ἡ κλείσις [τὸ σφάλισμα].

Schliff, der, -es, πλ -e, τὸ τόννευμα, ὁ τόννος, τὸ τρόχισμα.

schlimm κακός, ὀλέθριος· δυσχερής, δυσάρεστος, mir ist — zu Mute αἰσθάνομαι ἑμαυτὸν κακῶς ἔχοντα, es wird mir — ἐμετώ, ναυτιῶ [ἀνακατώνομαι], desto -er, τόσο χειρότερα, das -ste τὸ χειρόριστον, und was das -ste ist τὸ δὲ χειρόριστον [πάντων]. // —, ἔπειτα κακῶς es steht — mit ihm κακῶς ἔχουσι τὰ κατ' αὐτόν. (+ Γρ) das Ende wird noch -er sein als der Anfang καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη γείρων τῆς πρώτης.

Schlinge, die, —, πλ -n, ἡ βρόχος [ἡ ὑψηλιά]. ἡ πάγη, παγίς [τὰ βρόγια].

Schlingel, der, -s, πλ —, ὁ ἀγυιόπαις, ὁ τροχίτης παῖς [ἡ μάγγα, τὸ παλαιοπαῖδον].

Schlingelei, die, —, πλ -en, ἡ ἀχρεϊότης, κακοήθεια [ἡ μαγειρία].

schlingelhaft ἄγροικος, γονόβροχος.

schlingen* (schlinge· schlung· geschlungen) μὴ περιπλέκω, ἐμπλέκω [ἐμπερδεύω]. καταπίνω, καταβροχθίζω, κάπτω [χάρτω]. sich — πλέκομαι, μπλέκομαι [ἐμπερδεύομαι].

Schling pflanze, die, τὸ ἐλικῶδες φυτόν, ἡ περιπλοκάς [τὸ περιπλοκάδι].

Schlippe, die, —, πλ -n, τὸ διατοίχον, ὁ μεσότοιχος [τὸ μεσάρι].

Schlitten, der, -s, πλ —, τὸ ἐλαηθρον, ὁ χαμουλκός [ἡ σάνια].

Schlitten fährt, ὁ θροῦσμος.

Schlittschuh, der, πεδῖλον. — laufen παρὰ.

Schlittschuh bahn, παγοδρόμιον.

Schlittschuh laufen, παγοδρόμος.

Schlitz, der, -es, σγιμή, τὸ σχίσμα [ἡ]

schlitzäugig σγιμή, schlitzen μὴ σγιμίζω.

Schloss, das, -es, σιγ, τὸ κλειρον, κλειδαρία.

τὸ μέγαρον, ἀνπαλάτι]. ὁ ἐμπυρεύς, τὸ πυροδαΐσιον [ὁ

Vorlege- ἡ βαλανάγ, κέτον]. (μτφ) unter-

gel ὑπὸ μοχλοῦ καὶ χτοπερατωμένος, σφιγμένος]. Schlösser

bau, ἡ ὀνειρεύομαι χαλκῶς, ἐλπιδοκοπία.

Schlösschen, das, τὸ μικρὸν κλειθρον [ἡ]

τὸ μικρὸν μέγαρον [τὸ

Schlosse, die, —, κοκκίς χαλάζης, ἡ χαλάζις].

schlossen ἀπὸ χαλάζα καταπίπτει.

Schlosser, der, —, κλειδοποιός, κλειθροποιός, ὁ χαλκεύς, σιδεργάτης.

Schloss garten, κτηρικός κήπος.

Schloss kapelle, die, ὁ ἀνακτορικός ναός.

Schloss platz, der, τῶν ἀνακτόρων.

Schloss riegel, der, κλειθρον.

Schlot, der, -es, πνοοδόχη.

schlotterig (μτφ)

κλονοῦμαι. (μτφ) ἀμελής, νωχέ-
λης, ἀτημέλητος.

Schlotterigkeit, die, —, ἡ
ἀμελεία, ὁ ἐπισυρμός, τὸ ἀτημέλη-
τον.

schlottern ἀμὴ κλονοῦμαι, κι-
νοῦμαι ἀτημέλῃτως. φέρομαι ἔν-
θεν κἀκεῖθεν [τρανταλίζομαι].

Schlucht, die, —, πλ -en, ἡ
ὠράρις [τὸ φαραγγί], ἡ γαρᾶδρα,
τὴ βάσιον [ἡ καταδόθρα].

schluchzen ἀμὴ λό ω, ὁλοό-
ω [ἀνολοκτουκιάω].

Schluck, der, -es, πλ -e, τὸ
ῥόστημα [ἡ ρουφιξία]. auf einem
— αὐστὶ [μονορροφί].

schlucken μὴ καταπίνω, κατα-
βρογίζω.

Schlucken, das, -s, ἡ λύγη,
ὁ λυγμός [ὁ λόφυκας].

Schlucker, der, -s, πλ —, ὁ
καταβρογιστής. (μτφ) armer — ὁ
αὐτολήκυθος, ὁ βέλαιος πᾶνπτω-
χος [ὁ φουκαρᾶς].

schluckweise ἐπὶ κατὰ ῥο-
υήματα [ῥουφιχτά].

schludrig ἐπισσευμένος [πα-
σαλειρμένος, ἄλευρμένος].

schludern ἀμὴ ἐπισύρω, αὐ-
τοσχεδιάζω [πασαλείφω, ἄλευρώνω].

Schlummer, der, -s, ὁ ἐλα-
προς ὕπνος.

Schlummer lie d. das, τὸ φα-
κίλημα [τὸ νανάρισμα, νανούρι-
σμα].

schlummern ἀμὴ ὑπνώτω,
κοινοῦμαι ἐλαφρῶς. [ναναρίζομαι].

Schlumpe, die, —, πλ -n, ἡ
ἀκατοστατος γυνή.

Schlund, der, -es, πλ Schlün-
de, ὁ λάρυγξ, φάρυγξ [ὁ λάρυγξ,
τὸ λάρυγγί]. (μτφ) τὸ χάσμα, τὸ
βάρθρον [ἡ καταδόθρα, καταβάθρα].

schlürpfen αὐς ὀλισθάνω [γλι-
στῶ].

Schlupfloch, das, ἡ ἀποκρυ-

φή, ὁ κρυπτήριον, τὸ καταγώγιον [ἡ
κρυψίνα].

schlupfrig ὀλισθηρὸς [γλυστε-
ρὸς]. (μτφ) ἀκροσφαλής, ἐπικινδύ-
νος, ἀνήθικος, κακοήθης, ἀχρεῖος,
φάυλος.

Schlupfrigheit, die, —, ἡ
ὀλισθηρότης. (μτφ) τὸ ἀκροσφαλές,
τὸ ἐπικινδύνον, ἡ ἀχρεϊότης, φαι-
λότης.

Schlupfwinkel, der, ἡ κώ-
χη, τὸ παραίσιον, ὁ μυχός, ἡ
ἀποκρυφή, ὁ κρυπτήριον [ἡ κρυψίνα].

schlürfen μὴ ῥοφῶ.

Schluss, des, -es, πλ Schlüs-
se, ἡ κλεισις [τὸ σφάλισμα, τὸ κλεί-
σιμον]. (μτφ) τὸ τέλος, πέρας, τέρ-
μα, ἡ αποπερατώσις, ἡ ἀπύφαισις.

ὁ συμπερασμός, τὸ συμπερασμα,
τὸ πορίσμα, ἡ ἐποχὸς καθίστις, ἡ
συμφωνία, συμφωνήσις, die Thüre
hat keinen — ἡ θύρα ὅθεν κλείει
καλῶς, am -e des Briefes ἐν τέ-
λει τῆς ἐπιστολῆς. — der Kam-
mer ἡ λῆξις τῆς βουλῆς, zum -e
τελευτῶν, ἐν τέλει.

Schluss bemerkung, die, ἡ
ἐν τέλει παρατήρησις.

Schlüssel, der, -s, πλ —, ἡ
κλείς, τὸ κλειδίον [τὸ κλειδί].

Schlüssel bein, das, ἡ κλείς
(τοῦ ὄμου) [τὸ κλειδοκόκαλον].

Schlüsselchen, das, -s, πλ
—, τὸ κλειδίδιον [τὸ κλειδάκι].

Schlussfolgerung, die, ὁ λο-
γικός συμπερασμός.

schlussgerecht λογικός, ὀρθο-
λογικός.

schlüssig ὀριστικός, ὀρισμένος.
— werden ἀποφασίζω.

Schluss lied das, τὸ ἐξόδιον
(ᾠσμα).

Schluss rede, die, ὁ ἐπιλογος.
schlussrichtig ἐλλογος, λο-
γικός.

Schlussatz, der, ἡ ἀπόδοσις

προτάσεως· ὁ συμπερασμός, τὸ συμπερασμα. τὸ ἀκροτελεύτιον.

Schluss stein, der, ὁ ἔπακρος λίθος, ὁ κολοφών. (μτφ) ἡ κορωνίς, τὸ τέρμα.

Schluss wort, das, ἡ τελευταία λέξις· ὁ ἐπιλογος.

Schmach, die, —, τὸ ἔειδος, τὸ αἶσχος.

schmach bedeckt, ἡ -beladen ἔπονεδίστος.

schmachten ἀμὴ (κατα)τρυγῶμαι, ἐκτῆκομαι. vor Durst — ἀποθνήσκω τῆς δίψης, vor Hunger — ἀποθνήσκω τῆς πείνης, λιμοκτονῶ.

schmachtend (κατα)τρυχόμενος, τυχόμενος.

schmächtig ἱσχνός, λεπτός, λιπόσαρκος [λιγνός, λιανός].

Schmächtigkeit, die, —, ἡ ἱσχνότης, λεπτότης.

schmachvoll ἔπονεδίστος.

schmackhaft εὐχυμος, εὐ/υλος, ἡδύς τὴν γεῦσιν [νόστιμος].

Schmackhaftigkeit, die, —, ἡ εὐχυλία, εὐ/υμία, εὐστομία [ἡ νοστιμάδα].

Schmadder buch, das, τὸ πρῦγειρον καταστ/ον.

Schmäh brief, der, ἡ ὑβριστικὴ ἐπιστολή, τὸ λοιδορεῖον γράμμα.

schmäh μὴ λοιδορῶ, ὑβρίζω. //—, ἀμὴ auf einen — κακολογῶ, λοιδορῶ τινά.

Schmäher, der, —s, πλ. —, ὁ λοιδορος, κακολόγος· ὁ βλάσφημος.

schmählich ἔπονεδίστος, ὑβριστικός. (μτφ) δεινός, φοβερός, τρομερός.

Schmäh rede, die, ὁ λοιδορος λόγος, τὸ λοιδόρημα.

Schmäh schrift, die, ἡ σιγλογραφία, ὁ λιβελλος, ἡ σάτυρα.

Schmäh sucht, die, ἡ φιλολοιδορία, ἡ κακογλωσσία [ἡ γλωσσοφαγία].

schmähsüchtig φιλοκακογλωσσός.

Schmähung, die, —, ἡ λοιδορία, κακολογία.

schmal (συγκ) schmal (αὐτὸς) στενός. (μτφ) ὀλιγοστός· μικρός. —es πρόσωπον λιπόσαρκον.

schmälern μὴ στενῶ. (μτφ) μειῶ, ἑλαττω. παράδ/άπτω.

Schmälerung, die, —en, ἡ στένωσις. (μτφ) ἐλάττωσις, παράδ/αψις.

Schmalheit, die, —νότης. (μτφ) ἡ γλισχρότης.

Schmalte, die, —, τὸ σμάλτον.

Schmal tier, das, —, τὸ σμάλτιον.

Schmalz, das, —es, πιμελή, τὸ ἔλειμμα.

Schmant, der, —s, ἀνθράκα.

schmarotzen ἀμὴ εἶμαι παράσιτος.

Schmarotzer, der, —s, ὁ παράσιτος.

Schmarotzerei, die, —, παρασιτία.

schmarotzerisch παρασιτικός.

Schmarre, die, —, οὐλή, ὠτειλή.

schmarrig πλήρης σμάρρων.

Schmatz, der, —es, πλ. —s, ἡ Schmäh zchen, —, (μτφ) τὸ φίλημα.

schma:zen μὴ (μτφ) ἀμὴ βοδιᾶζω, κροτῶ τὴν γλῶσσαν.

Schmauch, der, —es, καπνός, ἡ λιγνός.

schmauchen μὴ & πνίζω.

Schmaus, der, —es, πλ. —s, ἡ εὐχία τὸ συμπόσιον.

Schmausbruder, der, ο φαγοπότης [ὁ ξεφαντωτής].

schmausen ἀμὴ εὐωχοῦμαι, ἐστῶμαι, συμποσιάζω [ξεφαντώνω].

Schmauser, der, -s, πλ —, ο συμποσιαστής, φαγοπότης [ὁ ξεφαντωτής].

Schmauserei, die, —, πλ -en, ἡ εὐωχία, φαγοποσία [τὸ φαγοπότι].

schmeckbar γευστός.

schmecken μὴ γεῖσθαι, δοκιμάζω. // — ἀμὴ ἔχω γεῖσθαι, παρῶ γὰρ γεῖσθαι. gut — ἔχω καλὴν γεῖσθαι. nach etwas — ἔχω γεῖσθαι τι.

Schmeichelei, die, —, πλ -en, ἡ κολλοκεία.

schmeichelhaft κολλοκευτικός.

Schmeichelkatze, die, ὁ, ἡ κολαῖς [ὁ γαλιφός].

schmeicheln ἀμὴ einem — κολλοκεῖω τινά· θεωπεύω τινά [-ὄν θεωπεύω]. sich mit Hoffnungen — ὁ ρημινομαί δι' ἐλπίδων.

Schmeichelname, der, τὸ ὑποκρίσμα, τὸ θεωπευτικὸν ὄνομα.

Schmeichelwort, das, ἡ κολλοκευτικὴ λέξις.

Schmeichler, der, -s, πλ —, ὁ κολαῖς.

Schmeichlerin, die, —, πλ -nen, ἡ κολαῖς, ἡ κολακίς.

schmeichlerisch κολλοκευτικός.

schmeidig εὖος geschmeidig.

schmeissen * (schmeisse· schmiss· geschmissen) μὴ τινάσσει, ῥίπτω [πετάω].

Schmeissfliege, die, ἡ στρατώτης μυτα [ἡ κραιπόμυγία].

Schmelz, der, -es, πλ -e, ἡ γυτὴ λίθος, ἡ μιλτος, τὸ ἔγκαυμα [τὸ σμελτον]. (μτφ) ἡ γλυκύτης.

Schmelzarbeit, die, τὸ μιλτομα.

Schmelzer, der, -s, πλ —, ὁ μιλτωτής, ἔγκαυματοουργός.

schmelzbar τηκτός, τακερός, leicht — εὐτηκτός.

Schmelzbarkeit, die, —, τὸ εὐτηκτόν, ἡ τακερότης.

Schmelzbutter, die, τὸ τηκτόν (τὸ ἀναλελυμένον) βούτυρον.

Schmelze, die, —, πλ -n, τὸ χωνευτήριον, ἡ κάμινος, ἡ τηλειών, τὸ χώνευμα.

schmelzen * μὴ τήκω [λυώνω]· διατήκω, ἀνατήκω, χωνεύω. (μτφ) συγγινώ, καταγινώ. // —, ἀμὴ (schmelze, schmilzest, schmilzt· schmolz· geschmolzen) τηκῶμαι, ἀνατήκῶμαι, διατήκῶμαι, διαλύῶμαι [λυώνω]. (μτφ) ἐλαττωῦμαι, ὀλιγοστεύω.

Schmelzen, das, -s, ἡ τήξις, ἀνάτηξις [τὸ λυώσιμον].

schmelzend τακερός. (μτφ) ἡχίεις, εὐηχος.

Schmelzer, der, -s, πλ —, ὁ χωνευτής.

Schmelzhütte, die, τὸ χωνευτήριον, τὸ τηκτικόν ἐργαστήριον.

Schmelzkunst, die, ἡ χωνευτικὴ.

Schmelzmaler, der, ὁ ζωγράφος ἔγκαυμάτων, ὁ μιλτογράφος.

Schmelzmalerei, die, ἡ ζωγραφία ἔγκαυμάτων, ἡ μιλτογραφία.

Schmelzofen, der, ἡ χωνευτικὴ κάμινος, τὸ χωνευτήριον.

Schmelztiegel, der, ἡ χωνευτικὴ κάψα, τὸ γόανον.

Schmelzung, die, —, πλ -en, ἡ τήξις, ἀνάτηξις· ἡ χώνευσις.

Schmer, der & das, -s, τὸ λίπος, στέαρ, πάχος.

Schmerbauch, der, ὁ γαστροπῶν, ὁ ἀστρών [ὁ κοιλιαρός].

Schmergel, der, -s, πλ —, ἡ σμύρις [τὸ σμυρίδι].

schmergeln μὴ στίλβω διὰ σμύριδος.

Schmerle, die, —, πλ -n, (ιχθ.)
τὸ κωδίδιον, ὁ κωδότης.

Schmerz, der, -es, πλ -en, ἡ
ἀλγηδών, ὁ πόνος· ἡ λύπη, θλίψις.

schmerzen ἀπὸ παρέρχων πό-
νων, προσενῶ ἄλγος [πονὸν]. (μτφ)
θλίβω, λυπῶ. es schmerzt mich
dass λυποῦμαι πολὺ ὅτι.

schmerzenfre ἀνώδυνος, ἀ-
ναλγής· ἀλυπος.

schmerzhaft ἀλγεινός, ὀδυνη-
ρός, θλιβερός.

Schmerzhaftigkeit, die, —,
ἡ ὀδυνηρότης, ἀλγεινότης.

schmerzlich ἀλγεινός, ὀδυ-
νηρός.

schmerz lindernd παυσίπο-
νος παυσώδυνος.

schmerzlos ἀνώδυνος, ἀναλ-
γής, ἄπονος.

Schmerzlosig eit, die, —,
ἡ ἀνωδυνία, ἀναλγησία.

schmerzstillend παυσώδυνος,
παυσίπονος.

schmerzvoll περιώδυνος, ἀλ-
γεινιώτατος.

Schmetterling, der, -s, πλ
-e, ἡ χρυσάλλις [ἡ πεταλοῦδα].
(μτφ) ὁ ἄστατος ἄνθρωπος.

schmettern μὴ τινάσσω, ῥί-
πτω βιάω, κτυπῶ. in Stücke —
κατασυντρίβω.// —, ἀμὲν ἡγῶ, ἀν-
τηγῶ· ἡγῶ ὀξέως. -de Stimme
φωνὴ ὀξυγής.

Schmied, der, -es, πλ -e, ὁ
σιδηρουργός, σιδηρεύς [ὁ σιδερεῖς].
(Huf-) ὁ πεταλωτής ὁ πεταλᾶς.
(πρμ) jeder ist seines Glückes
— ἕκαστος εἶνε δημιουργός τῆς
ἰδίας αὐτοῦ τύχης.

Schmiede, die, —, πλ -n, τὸ
σιδηρουργεῖον.

Schmiede arbeit, die, ἡ σι-
δηρουργία.

Schmiedehand werk, das,
ἡ σιδηρουργικὴ.

Schmied eisen,
ρήλατος σίδερος.

schmieden μὴ γί-
νεω· σφυρηλατῶ. (μτφ)
μηχανο-ραφῶ. Lüge
ψεύδη. Verse — στίχοι
man muss das Eisen
es heiss ist εἶναι· τὸ
τεῖσθαι, τὸ γοργόν κατε-
τεῖσθαι.

Schmieder, der,
(μτφ) ὁ δολοπλόκος, ὁ
ῥαψωδός.

Schmiede schla-
ἐκβολὰς, ἡ πικρία σφύ-
ρας.

Schmiege, die,
γνώμων· τὸ κινητόν
τὸ ἀλφάδιον [τὸ ἀλφά-
διον].

schmiegen μὴ κί-
νω. sich — κάμπτω-
μαι κύπτω.

schmiegsam εὐκα-
μπτός.

Schmiegsamkeit,
εὐκαμψία, ὑλγιαισία.

Schmiege, die, —
σχοῖνος [τὸ βούρλον].

Schmieralien, die,
σημεῖον πληγῆς, ὁ μὲν
σημαίνει.

Schmieralien, die,
παρογραφήματα [τὰ πρὸς
τὴν ἀποκρίσιν].

Schmier buch,
χειρὸν καταστίχων.

Schmiere, die, —
χρίσμα, τὸ ἄλειμμα.

schmieren μὴ ἀ-
λείφω, ἐπαλείφω. (μτφ)
ἐπισμαρμένως· ῥυπαρῶς
σαλεύω, μουτζου-
ρῶ. einen — δωροδοκῶ·
ἀντιδωροδοκῶ.

Schmierer, der,
χρίστης, ἀλείπτης. (μτφ)
ρυγράφος [ὁ μουτζου-
ρῶν].

Schmiererei, die,
ἡ χρίσις, ἡ ἀλείψις. (μτφ)
συρμένη γραφή· ῥυπα-
ρά.

Schmier hamme,
ὁ ῥυπαρὸς ἄνθρωπος,
ἡ ῥυπαρία.

Schmier hamme,
ὁ ῥυπαρὸς ἄνθρωπος,
ἡ ῥυπαρία.

Schmier hamme,
ὁ ῥυπαρὸς ἄνθρωπος,
ἡ ῥυπαρία.

schmierig λιπαρός, χειρισμένος. (μτφ) ρυπαρός, ακάθαρτος.

Schminke die, —, πλ -η, τὸ ἐντύπωμα, ψευδῆς [τὸ φικασίδι].

schminken μιλάγωουσιάζω, ψιμνῶ, ψευδίζω [φικασιδώνω]. **sich** — ψευδοῦμαι [φικασιδώνωμαι].

Schmirgel ὅδε Schmergel.

Schmiss, der, -es, πλ -ε, ἡ κατενέχουσα πληγή, ἡ σπαθιά· τὸ παταγμα, κτύπημα. ἡ κόπρος, τὸ περιττωμα.

Schmitz, der, -es, πλ +ε, τὸ βάπτισμα, τὸ μαστίγωμα.

schmitzen μὴ βαπτίζω, μαστίζω, μαστιγῶ.

Schmöker, der, -s, πλ —, τὸ ἐπειλὴς βιβλίον [τὸ παλτόχαρτον].

schmollen ἀρῆ ἀγανακτῶ, δυσχεραίνω [γρυνιάζω].

Schmollis, das, — trinken πίνει φιλοποιὸν πρόποσιν, ἀδελφίζομαι, ἀδελφopoιῶμαι.

Schmor braten, der, τὸ πνικτὸν κοῆας [ὁ καπαμάξ].

schmoren μὴ συνέψω, συνοπτῶ, πυρίῳ [καπαμαδιάζω]. // —, ἀρῆ συνεψομαι, συνοπτῶμαι, πυρίῳμαι [καπαμαδιάζω]. (μτφ) in der Hitze — πνίγομαι ὑπὸ τοῦ καύοντος.

Schmu, der, τὸ παρὲννομον κέρδος, ἡ αἵψα κερδοῦσα.

Schmuck, der, es, πλ -ε, ὁ καλλωπισμός, ὁ στολισμός· τὰ πολυτίμα κοσμήματα, τὰ κειμήλια [τὰ ρυτταφικά].

schmücken μὴ κοσμῶ, καλλωπτίζω, στολίζω, **sich** — στολίζομαι, καλλωπτίζομαι.

Schmuck kästchen, das, τὸ κοσμητικὸν κοσμημάτων.

schmucklos ἀστολίστος, ἀπέριττος.

Schmucklosigkeit, die, τὸ ἀκαλλωπίστον, ἡ ἀπλότης.

Schmuck waren die πλ, τὰ πολυτίμα κοσμήματα, τὰ κειμήλια.

Schmuggel handel, der, ἡ λαθρεμπορία, τὸ λαθρεμπόριον.

schmuggeln ἀρῆ παρεμπορεύομαι, λαθρεμπορῶ.

Schmuggler, der, -s, πλ —, ὁ λαθρεμπορὸς, κλεπτοτελώνης.

Schmuggler ware, die, τὸ παρεμπόρευμα.

Schmuzzeln ἀρῆ μειδίῳ αὐταρέσκω, ὑπογελῶ.

Schmutz, der, -es, ὁ ρύπος, ἡ ἀκαθαρσία [ἡ λέρα].

schmutzen ἀρῆ ρυπαίνομαι [λερώνομαι, πίνω λέρα].

Schmutz fink, der, (οἶκ) ὁ ρυπαρόνδulos, αὐ/μῆς [ὁ βρωμιάτης].

Schmutz fleck, der, ἡ κηλὶς, τὸ σπλῆγμα [ἡ λέρα, λερωματιά].

schmutzig ρυπαρός, ακάθαρτος [λερωμένος, βρώμικος]. γλισγρος, μικροπρεπής. — **machen**, ρυπαίνειν, μολύνω [λερώνω].

Schmutzigkeit, die, ἡ βρωμασία.

Schnabel, der, -s, πλ Schnabel, τὸ ῥάμφος [ἡ μύτη] τὸ στόμα, τὸ ἐμβόλον. (οἶκ) das ist nichts für deinen — αὐτὸ δὲν εἶνε διὰ τὰ μούτρα σου.

Schnäbelchen, das, -s, πλ —, τὸ ῥάμφον [τὸ μυταράκι].

schnäbelieren, μὴ [οἶκ] τρώγω [χάστω].

Schnabel schuh, der, τὸ ῥαμφώδες ὁ σῆμα [τὸ τσαρούχι].

Schnack, der, -es, πλ -ε, ἡ εὐαρία, μωρολογία.

schnacken ἀρῆ εὐαρῶ, μωρολογῶ.

Schnackerei, die, —, πλ -ει, ἡ εὐαρολογία.

Schnake, die, —, πλ -η, ὁ σέρφος, σκνίψ [ἡ σκνίτς], ἡ ἀστενωλογία.

Schnällehen, das, -s, πλ —, τὸ περόνιον, ἡ μικρὰ περόνη.

Schnalle, die, —, πλ -n, ἡ περόνη, πόρπη, περόνη [τὸ θηλυκωτέρῃ, ἡ κόπτος].

schnallen μὴ κορπῶ, προσπερόνῳ [θηλυκῶν].

schnalzen ἀμὴ πομπύω, κλώζω.

schnappen μὴ συναρπάζω || —, ἀμὴ χάσκω, ἐγγάσκω. ἀναπνέω, ἀνατινάσσομαι.

Schnäpper, der, -s, πλ —, τὸ ἀσπαστόν, τὸ ἐλατρίον [ἡ σούστα], τὸ ἐλεδοτόμον, τὸ νυστέριον.

Schnapp feder, die, τὸ ἐλατρίον [ἡ σούστα].

Schnapp sack, der, ἡ σακκοπήρα, ὁ πτυκτός σάκος.

Schnaps, der, -es, πλ -chäpse, τὸ οἶνονπνευμα, βράκλον [τὸ βράκι], τὸ ποῦμα, κατάπομα [ἡ βουφηξιά].

Schnaps bruder, der, ὁ βρακοπέτης.

Schnäpschen, das, -s, πλ —, τὸ οἶνονπνευματίον [τὸ βρακί].

schnapsen ἀμὴ πίνω οἶνονπνευμα, βρακοποῶ.

Schnaps glas, das, τὸ βρακοπέτηρον, τὸ ποτηράκιον.

Schnaps trinker, der, ὁ βρακοπέτης.

schnarchen ἀμὴ βέγγω, βουγάω [βουγαλῶ].

Schnarchen, das, -s, τὸ βέγγος, ὁ βουγγος [τὸ βουγαλητόν].

Schnarcher, der, -s, πλ —, ὁ βουγαστής [ὁ βουγαλιστής].

Schnare, die, —, πλ -n, (πι) ἡ κενὴ ἥ τις, κεγχρίς [τὸ κερκινέλι], τὸ σήμαντρον, σημαντήριον, τὸ πλαταγώνιον [ἡ βουκάννα].

schnarren ἀμὴ τρύζω, τρυλλῶ ἢ γῶ τὸ σήμαντρον.

schnatterhaft γλώσσαλγος, ἄλως, φλύαρος.

Schnatterba λαλαγγ, φλυαρία.

schnattern παῖω, κρώζω, λ

schnauben (sc

geschoben) μὴ φυσῶ, φυσᾶτω ἀμὴ φυσᾶτω, φυσᾶτω.

schnaubend **schnaufen** ἀμ

γανίζω] φυσᾶτω.

Schnauz bar [τὸ μoustaki].

Schnauze, die, ῥύγχος [τὸ μούτι].

schnauzen α

τόμω [προπαῖον].

Schnecke, die, κοχλίας [ὁ σάλια].

schnecken α

κοχλιοειδής. ἔλε

Schnecken g χλιώδης κινήσις,

ἡ καρλιννοβάσια.

Schnecken li ρα, ἡ κοχλιοειδής.

Schnecken tr ἔλελιοειδής κλίμα

Schnecken v ἡ σπείρα ἔλελιοει

Schnee, der, χιόνι].

schneeartig **Schnee ball**, χιόνος, ἡ χιονόσ

Schnee fall, σις χιόνος, τὸ χι

Schnee flock [ἡ τουλούπα].

Schnee gebir νοσκεπὲς ὄρος.

Schnee hauf χιόνος.

schneeficht **schneelig** χι

schneekalt φ

Schnee kälte, die, τὸ παγετῶ-
δες ψύχος.

Schnee mann, der, τὸ χιονό-
πλαστον ἢ δράκιον.

Schnee wasser, das, τὸ χιό-
νινον ὕδωρ, τὸ χιονόνερον.

schneeweis λευκότερος χιό-
νος χιονόλευκος.

Schnee wetter, das, ὁ χιο-
νώδης καιρὸς [χιονιά].

Schneide, die. —, πλ -n, ἡ
ἀκμή, ἡ κόψις.

Schneide brett, das, τὸ ἐπι-
κόπανον, τὸ κοπασάνιον.

schneiden μὴ κλαδεύω.

Schneide maschine, die, ἡ
τύπης μηχανή.

Schneide messer, das, τὸ κο-
πτικόν μαχαίριον.

Schneide mühle, die, τὸ πρι-
στρίνον.

schneiden* (schneide schnitt
geschnitten) μὴ τέμνω, κόπτω
χαράσσω, γλύτω· ἐγγράσσω, ἐγ-
γλύτω. den Weinstock — κλα-
δεύω τὸ κλημα. in Stein — ἐγ-
γλύτω εἰς λίθον, λιθοθεῶ.

Gewäch-
ter — μαρσάζω, διαστρέφω τὸ πρό-
σωπον. Geld — ἀγυρολογῶ. // —*,

ἀλλὴ κόπτω, εἶμαι κοπτερός. (μτζ)

das schneidet in den Beutel αὐτοῦ

ἀπατεῖ πολλά ἔξοδα es schnei-
det mir im Leib στρόφος με ἔχει·

τὴν γαστέρα [ἔχω κοψίματα] sich

—, (μτζ) ἀπατῶμαι [γελιοῦμαι].

schneidend τιμητικὸς, κοπτε-
ρὸς ὁξὺς. (μτζ) δριμύς, ὁξὺς.

Schneider, der, -s, πλ —, ὁ
ῥάπτης.

Schneider bursche, der, ὁ
μαθητευόμενος ῥάπτης.

Schneideret, die, ἡ ῥαπτική.

Schneiderin, die, —, πλ -nen,
ἡ ῥάπτρια.

Schneider laden, der, τὸ ῥα-
πτικόν ἐργαστήριον [τὸ ῥαπτάδικον]

Schneider lohn, der, τὰ ῥα-
πτιά.

schneideru ἀμὴ ἱματιουργῶ,
ἐπιτηδεύω τὴν ῥαπτικὴν.

Schneide zahn, der, ὁ κο-
πτήρ, ὁ τομεὺς ὀδόντης.

schneidig κοπτερός.

schneien ἀπὸ ἐς σκίεῖται χιό-
νίζει.

schneiteln μὴ κλαδεύω.

schnell ταχύς [γλήγορος]. // —,
ἐπὶ ταχέως [γλήγορα] so — als

möglich ἐστὶ (ὥς) ταχίστα, τὸ γλη-
γορώτερον].

Schnelle, die, —, ἡ ταχύτης.

schnellen μὴ τινάσσω. (μτζ)
διαδουκολῶ, ἐξαπατῶ [κομπῶναι].

// —, ἀλλὴ τινάσσομαι, ἀναπηδῶ.

schnellfingerig ταχυδακτύλος

schnellfüßig ταχύπους.

Schnelligkeit, die, —, πλ
en, ἡ ταχύτης [ἡ γληγορότης].

Schnell kraft, die, ἡ ἐλαστι-
κότης.

Schnellläufer, der, ὁ δρο-
μεὺς, δρομικός.

Schnell presse, die, τὸ τα-
χυπριεστήριον.

Schnellschreibe kunst, die,
ἡ στενογραφία.

Schnell schreiber, der, ὁ
ταχυγράφος ὁ στενογράφος.

Schnell schritt, der, τὸ ταχύ
βῆμα.

Schnell wage, die, ὁ στατήρ
[τὸ στατήρι, καντάρι].

schnellzüngig ταχυγλωσσος.

Schnell zug, der, ἡ ταχέια ἀ-
μφοστοιχία.

Schnepfe, die, —, πλ -n, ὁ
σκολόπαξ [ἡ ξυλόκοττα, μπενά-
τσα].

schniegeln μὴ (οἶκ) καλλω-
πίζω, κομψεύω.

Schnippchen, das, -s, πλ
—, (οἶκ) τὸ ἀποκρότημα, τὸ διό-

ὦν δακτύλων κράτημα. τὸ σκιμά-
λισμα, σπάκελον [ἢ μουντζα].

Schnippel, der, -s, πλ —, τὸ
θουματίον [τὸ κομματάκι].

schnippeln μὴ κατακόπτω [κα-
τακομματιάζω].

schnippisch θρασύς, ἀπότομος.

Schnitt, der, -es, πλ -e, ἡ
τομή· ἡ κόψ. τὸ τεμήμα, τεμ χιον
[τὸ κομμάτι]. τὸ κέρδος, ὄφελος.
ein — Bier ἤμισυ ποτήριον ζύθου

Schnitt bohne, die, ὁ φάση-
κος [τὸ φασούλι].

Schnittchen, das, -s, πλ —,
τὸ τμημάτιον [τὸ κομματάκι].

Schnitte, die, —, πλ -n, τὸ
τεμάχιον [ἢ φέτα, τὸ φέλλι].

Schnitt er, der, -s, πλ —, ὁ
ἑριστής.

Schnitt linie, die, ἡ διατέ-
μουσα γραμμή.

Schnitt waren, die, πλ, τὰ ἐμ-
πορεύματα τοῦ πηχίως.

schnittweise ἐπρ κατὰ τεμά-
για, τεμαχί.

Schniz, der, -es πλ -e, τὸ
λεπτόν τμημάτιον.

Schniz bild, das, τὸ ξόανον.

Schniz eisen, das, τὸ γλυ-
φετον, ἡ ξοίς [τὸ σμιλάρι].

Schuitze, das, -s, πλ —, τὸ
σμίλευμα, ἀπόσωμα [τὸ κοψίδι].

schnitzein ἢ **schnitzen** μὴ
εἰςματίζω, κατακόπτω.

Schnitzer, der, -s, πλ —, ὁ
γλυφεύς· ὁ ξοανογλύφος, τὸ γλυ-
φετον [τὸ σμιλάρι]. τὸ σφάλμα

Schnitzer i, die, —, πλ -en,
ἡ ξοανογλυφία

Schnitz kunst, die, ἡ γλυ-
πτική, ξοανογλυφία.

Schnitz messer, das, τὸ γλυ-
φετον, σμιλόν [τὸ σμιλάρι].

schnöde καταφρονητικός, χλευ-
αστικός, εὐτελής.

Schnödigkeit, die, —, πλ

-en, ἡ καταφρόνησις·
οὐδένεια, οὐτιδανότης.

schnopperrn ἐμὴ
ναυλῶ [μουσουντζώ].

Schnörkel, der,
ἡ σπείρα, ἑλιξ, ἡ ἑλ-
μή· ἡ ἐλικοειδής μονή.

Schnörkelei, die,
τὸ περιττὸν ποικίλημα.

schnörkeln μὴ
σχηματίζω ἐλικοειδῶς.

Schnuck, der, —,
[τὸ ἀναφουληγτόν].

sch üffeln ἀνι-
μαι, ἀνασιμαῖ, ὄσφρα

Schnupfen, der,
ροῦς, ἡ καταροή [τὸ

schnupfen μὴ &
διὰ τῆς ῥινός.

Schnupfer, der,
ταυδακοπότης.

Schnupf aback
δάκος.

Schnupftaback
ἡ ταυδακοθήκη [ἢ ταμ-

Schnuppe die,
μύκης [τὸ κάρκαδον

(οἶκ) das ist mir —
ἀδιάφορον.

schnuppen μὴ π
φυλλίζω].

schnupperrn ἐμὴ
ἀνασιμαῖ [μουσουντζώ]

1. **Schnur**, die, —
νόμας· ἡ γυνή τοῦ υ

2. **Schnur**, die, —
re, ἡ σμήρινθος, τὸ

σπάγγος· ἡ σειράς· τὸ
σειρίτι, τὸ γαϊτάνι].

ἀρμαθιά]. ἡ στάθμη

nach der — πρὸς σ

στάθμην. (μτφ) über

πηδῶ ὑπὲρ τὰ ἑκαμ-

Schnür band, da
βρόχος [τὸ βροχοῦ

τάνι].

Schnürbrust, die, ὁ στιθο-
δέρμας, ἡ στιθοδέσμη.

schnüren μὴ συσφύγγω δὲ ἐν-
ταῖς, τεργανῶν. συνερω, ὀρμαθίζω.
schnurgerade εὐθύτατος, εὐ-
δοτηνής.

Schnürleib, der, ἡ -leib-
chen, das, ὁ στιθοδέσμος, ἡ στι-
θόδεση.

Schnurrbart, der, ὁ μύσταξ
[τὸ μυστάκι].

schnurrbärtig μυστακοφόρος
[μυστακακρινός].

Schnurre, die, —, πλ -n, τὸ
κρύταλον, σήμαντρον. (μῦθ) ἡ ἀστει-
ότης, ἀστειολογία [τὸ μασκαράκι]
das sind -η αὐτὰ εἶνε παραμύθια.

schnurren ἀμὴ βορῶ, βοιζῶ
[βοῦζω]. ἐπαίτω [ζητιανεύω].

schnurrig ἀστεύς, κωμικός
[μαχακτικός].

Schnürschuh, der, τὸ ἱμαν-
πόδιον ὑπόδημα [τὸ τσαρούχι].

schnurstracks ἐπρ κατ' εὐ-
θείαν, κατ' εὐθυρίαν.

Schober, der, -s, πλ —, ὁ
φορμύς, ὁ σωρὸς ἢ θημωνιά.

Schock, das, -es, πλ -e, ἡ
ἐξηκοντάς [ἡ ἐξηκταριά]. ein hal-
bes — ἡ τριακοντάς.

schockweise ἐπρ ἀνὰ ἐξηκοντα.
μετὰ σωρηδόν.

Schofel, der, -s, πλ —, ὁ ἄ-
λλος, αὐτίσανός [ὁ τιποτένιος].

Schofel ἄλλος, ἑλεεινός.

Schöffe, der, -n, πλ -n, ὁ δη-
ματικός πάρεδρος· ὁ σύνεδρος· ὁ
ἀνκιστὴς σολῆς, ὁ ἀρχιτεχνίτης.

Schokolade, die, —, πλ -n,
σοκολάτα.

Scholle, die, —, πλ -n, ὁ βῶ-
λος [ὁ σκόλος]. (ἡ/θ) ἡ ψήττα, ἡ
σκόσσα [τὸ σιάκι].

schollenartig ἢ **schollig** βω-
νιότης, βωλιώτης.

schon ἐπρ ἤδη· πλέον. — lange

ἀπὸ πολλοῦ ἤδη, wenn — εἰ καί,
ἀν καί, μ' ὄλον δι: [ἀγκαλιά]. ich
sagte es — καλὰ το ἔλεγον.

schön ὦρατος· εὐμορφος [ὁμορ-
πος] das ist etwas -es! (τοῦ ὦ-
ρατον τι! die -en Kunstε αἱ ἐ-
λευθέριοι (αἱ καλοὶ) τέχνη, ἡ καλ-
λιτεχνία. ein -er Streich ὦρατον
τέχνοσμα // —, ἐπρ ὦρατα· καλῶς.
— schreiben καλλιγραφῶ. — spre-
chen καλλι-ω καλλιλογῶ.

schonen μὴ φείδομαι· προφυ-
λάττω, sich — φείδομαι ἑμαυτοῦ·
προφυλάττωμαι.

Schönfärber, der, ὁ ἀνθοδά-
ρος, ἀνθοδαφεύς.

Schönfärberel, die, ἡ ἀνθο-
δαρική, ἀνθοδαφεία· τὸ ἀνθοδαφείον

Schönhei, die, —, πλ -en, ἡ
ὠραιότης, καλλονή· ἡ εὐμορφία [ἡ
εὐμορφάδα, ὁμορφία].

Schönheitsgefühl das, ἡ
-ssinn, der, ἡ καλαισθησις

schönlockig καλλιπλόκαμος,
εὐπλόκαμος.

Schön schreiben, das, ἡ καλ-
λιγραφία.

Schön schreiber, der, ὁ καλ-
λιγράφος.

Schonung, die, ἡ φειδῶ· ἡ ἐ-
πιείκεια, ἡ μετριοπάθεια.

schonungslos ἀφειδής· ἀνεπι-
εικής, ἀνηλεής.

schönwangig καλλιπρηγός.

Schopf, der, -es, πλ Schöpfe
ὁ σκούλος [τὸ σκουλλοῦδι].

Schöpfbrunnen, der, τὸ
ὠρέαρ [τὸ πηγάδι].

Schöpfbeimer, der, ὁ κάδος, ὁ
ἀντλος [τὸ γαιρδέλι, ὁ κουβάς].

schöpfen μὴ ἀντλῶ, ἀρῶ, ἀ-
νασφῶ. Luft — ἀναπνέω ἀέρω.
Atem — ἀναπνέω [ἵνασπῶ].

Schöpfer, der, -s, πλ —, ὁ
δημιουργός.

Schöpfergeist, der, τὸ δη-

μιουργόν πνεῦμα, ὁ γόνιμος νοῦ.
Schöpferin, die, —, πλ -nen, ἡ δημιουργός.

schöpferisch δημιουργικός.

Schöpferkraft, die, ἡ δημιουργία δύναμις, τὸ δημιουργικόν.

Schöpfkelle, die, ὁ κύαθος, τὸ τρουλλίον [ἡ κουτάλα].

Schöpflöffel, der, ὁ ἀρύταινα, ὁ ἀρυτήρ [τὸ λαδύτι].

Schöpfmaschine, die, ὁ ἀκτινοφόρος, ἡ ὑδραυλική μηχανή.

Schöpfung, die, —, πλ -en, ἡ δημιουργία ἡ γένεσις, ἡ ἀντίληψις.

Schöpfungswerk, das, τὸ δημιουργήμα.

Schoppen, der, -s, πλ —, ἡ σκεπαστή στέγη, ἡ κοτύλη, τὸ ἡμίλιτρον. (Wagen-) τὸ ἀμαξοστάσιον.

Schöps, der, -es, πλ -e, ὁ ἐκτομῆς κριός [τὸ μουνοχυμένον κριάρι]. τὸ κτήνος, ὁ βλάς [τὸ ζωντόβολον].

Schorf, der, -es, ἡ ἐσχάρα, τὸ ἰσχυρῶμα [τὸ κάρκαζον]· ὁ ἀχώρ [ἡ κασιδία].

schorfig ἐσχαρώδης [κακκαδιαρής].

Schörl, der, -s, (ὄρυκτ) ὁ σιδηρίτης (λίθος), ὁ τουρμαλίνη.

Schornstein, der, ἡ καπνοδόχη [ἡ καμινάδα].

Schornsteinfeger, der, ὁ ἐστιοκίρος, καπνοκαθαριστής.

Schoss, der, -es, πλ Schösse, ὁ ὄζος, ὁ κλών, βλαστός [τὸ κλωνάρι, τὸ φυτόν]. ὁ φόρος, ὁ δασμός [τὸ δόσιμον]. ὁ κύλπος [ὁ κόρπος] τὰ γόνατα [ἡ ποδιά], die Hände in den — legen καθῆμαι ἀργός.

Schoss hund, der, ἡ **hündchen**, das, τὸ Μελιταίον κυνάριον, τὸ ἐν τοῖς κόλποις βασταζόμενον σκυλάκιον.

Schoss kind, das, τὸ ἐμμετὸς ἀγαπώμενον τέκνον [τὸ μετρίον, τὸ κανακάρι].

Schössling, der, -s, πλ -e, ὁ κλών, βλαστός, ὄζος [τὸ κλωνάρι].

Schote, die, —, πλ -n, ἡ λοῦζα, τὸ κεράτιον [τὸ λοῦζι, τὸ τζέλι].

Schoten, die, πλ, οἱ γλωσσίσκοι [γλωσσάκια].

schraffieren μὴ σκιασθῆναι διὰ σταυροειδῶν γραμμῶν, σκαρογραφεῖν.

schraffiert διαγράμμιος.

schräg ἐγκάρσιος, λοξός.

Schräge, die, —, πλ -n, ἡ λοξότης.

Schrägen, der, -s, πλ —, ὁ σταυροειδὴς πῆγμα, τὸ σταυροειδές.

schrägen μὴ πλαγιάζειν, λοξοῦν.

Schrägheit, die, ἡ πλάγιασις, λοξότης.

Schramme, die, —, πλ -n, ἡ ἐλαφρά πληγή, ἡ ἀμυγή [τὸ τσουγκράνισμα].

schrammen μὴ πληγῶναι ἐλαφρῶς, ἀμύσσειν [ξεγυῖναι, τσαυγκρανίσαι].

schrammig ἀμυγῶδης [τσαυγκρανισμένος].

Schrank, der, -es, πλ Schränke, ἡ σκευοθήκη, τὸ σκευοθήκιον [τὸ ντουλάπι, ἀρμαρί, Kleder- ἡ ἱματιοθήκη, Bücher- ἡ βιβλιοθήκη, τὸ βιβλιοφυλάκιον].

Schranke, die, —, πλ -n, ὁ φραγμός, τὸ περίφραγμα, τὸ τέρμα, τὰ ὅρια· ὁ περιορισμός, in der — halten κρατῶν περιορισμένον, die — n überschreiten ὑπερβαίνειν τὰ ὅρια.

schrankenlos ἀπεριόριστος, ἄνευ ὁρίων.

Schrankenlosigkeit, ἡ ἀπεριόριστος.

—, ἡ ἀκάθεκτος ὁρμή, τὸ ἀπεριόριστον.

Schranne, die, —, πλ -n, ἡ περὶφραγή, τὸ ἐσώχωρον.

Schranze, der, -n, πλ -n, ὁ αὐλοκύλας· ὁ παρσίτιος.

Schraube, die, —, πλ -n, ὁ κοχλίας [ἡ βίδα]· ἡ ἑλιξ.

schrauben (schraube·schrob·geschroben) φη κοχλιῶ [βιδῶναι]. (mit) σκώπτει, ἐμπαίλει.

Schraubenbohrer, der, τὸ ἐλικοειδὲς τρύπανον [τὸ τριβέλι].

Schrauben dampfer, der, τὸ ἐλικινόν του ἀτμοπλῆκτον.

schraubenförmig κοχλιοειδής· ἐλικοειδής.

Schrauben gang, der, ἡ ἑλιξ, τὸ ἐλικτὸν αὐλάκιον περικοχλίου.

Schrauben gewinde, das, ἡ σπείρα κοχλίου.

Schrauben linie, die, ἡ κοχλιοειδής γραμμὴ, ἡ ἑλιξ.

Schrauben mutter, die, τὸ περικοχλίων.

Schrauben schiff, das, τὸ ἐλικοκίνητον πλοῖον.

Schrauben zieher, der, ὁ ἐξενκτήρ κοχλίου [τὸ ξεσίδωτήρι].

Schrauberei, die, —, πλ -en, ἡ σκώψις, ἐπισκώψις, ὁ ἐμπαίγμός.

Schreck, der, -es, πλ -e, ὁ τρόμος, ἡ κατάπληξις [ἡ τρομάρα].

schreckbar ὑποκείμενος εἰς τὸ φόρον, δειλός.

Schreck bild, das, τὸ φόβητόν [τὸ σκιάκτρον].

Schrecken, der, -s, ὁ τρόμος, [ἡ τρομάρα]. // — μὴ ἐκφοβῶ, τρομάζω, sich — lassen τρομάζομαι.

// —* (schrecke, schrickst, schrickt·schrack·geschrocken) πτοῦμαι, ἐκπλήττομαι, τρομάζω.

Schreckens herrschaft, die, ἡ τρομοκρατία.

Schreckens nachricht, ἡ **-post**, die, ἡ φοβερά εἰδησις.

Schreckens regierung, die, ἡ τρομοκρατία.

Schreckens ruf, der, ἡ κρούγῃ τρόμος.

Schreckens tag, der, ἡ ἡμέρα τρόμου καὶ φόβου.

Schreck gespenst, das, τὸ φόβητρον [τὸ φάντασμα].

schreckhaft φοβοειδής· φοβερός, τρομερός.

Schreckhaftigkeit, die, —, ἡ φοβοειδία, δειλότης.

schrecklich φοβερός, τρομερός.

Schrecklichkeit, die, —, ἡ φοβερότης, τρομερότης.

Schreck mittel, das, τὸ φόβητρον [τὸ σκιάκτρον].

Schrecknis, das, -ses, πλ -se, ὁ τρόμος [ἡ τρομάρα], τὸ φόβημα, φόβητρον.

Schrei, der, -es, πλ -e, ἡ κρούγῃ [τὸ ξεφωνητόν].

Schreib art, die, τὸ εἶδος γραφῆς, ἡ γραφή· τὸ γραφικόν ὄρος.

schreiben (schreibe·schrieb·geschrieben) μὴ γράφω, συντάσσω, συνθέτω, wir — uns γράφομεν πρὸς ἀλλήλους, ἀλληλογραφεύμεν.

schön — καλλιγραφῶ.

schnell — ταχυγραφῶ.

sich — ἐγγράφομαι, γράφω τὸ ὄνομά μου, προέρχομαι, πηγάζω.

Schreiber, der, -s, πλ —, ὁ γραφεύς.

Schreiberei, die, —, πλ -n, ἡ γραπτολογία, πολυγραφία.

Schreib feder, die, ἡ γραφίς, ὁ κάλαμος [ἡ πένα].

Schreib fehler, der, τὸ γραφικὸν σφάλμα.

Schreib griffel, der, τὸ (γραφικόν) κοινδύλιον.

Schreib lehrer, der, ὁ διδάσκαλος τῆς καλλιγραφίας.

Schreib material, das, ἡ γραφικὴ ὕλη.

Schreib papier, das, ὁ χαρτίς τοῦ γραψίματος.

Schreib pult, das, τὸ ὄρθιον γραφείου.

Schreib schrift, die, ἡ γρασομένη γραφή.

Schreib stift, der, τὸ κονδύλιον.

Schreib sucht, die, ἡ γραφομανία.

Schreib tafel, die, ὁ γραφικός πίναξ [ὁ πίνακας].

Schreib zeug, das, τὸ καλὰ μάριον· τὰ γραφικὰ ἐργαλεῖα.

schreien* (schreie· schrie· geschrieben) ἀμὲ βοῶ, κραυγάζω, φωνάζω. was hast du zu —? τί ἔχεις καὶ φωνάζεις; (πρμ) wie man in den Wald hinein schreit, so schallt es wieder heraus κατὰ τὴν ἐρώτησιν καὶ ἡ ἀπόκρισις.

schreiend κραυγάζων, βοῶν.

Schreier, der, -s, πλ —, ὁ κεκρακτής, κραύγαστος [ὁ φωνακλᾶς].

Schreierei, die, —, πλ -en, (οἶκ) ὁ κραυγασμός, αἱ κραυγαί [ἡ φωναίς].

Schrei hals, der, ὁ κεκρακτής [ὁ φωνακλᾶς].

Schrein, der, -s, πλ -e, ἡ σκευοθήκη [τὸ ντουλάπι].

Schreiner, der, -s, πλ —, ὁ ξυλουργός [ὁ μαραγκός].

schreiten* (schreite· schritt· geschritten) ἀμὲ βαδίζω, βαίνω [περπατῶ].

Schrift, die, —, πλ -en, ἡ γραφή, ἡ συγγραφή, τὸ σύγγραμμα.

Schrift art, die, τὸ εἶδος γραφῆς, ἡ γραφή.

Schrift ausleger, der, ὁ ἐξηγητής τῆς ἁγίας γραφῆς.

Schrift auslegung, die, ἡ ἐξήγησις τῆς ἁγίας γραφῆς.

Schrift führer, der, ὁ γραμματεὺς.

Schrift kasten, der, ἡ χειροθήκη, τυποθήκη.

schriftlich ἱγγραφος, γραπτός.

schrift·mässig σύμφωνα με τὴν ἁγίαν γραφήν.

Schrift setzer, der, ὁ χειροθέτης.

Schrift sprache, die, ἡ φεομένη γλῶσσα.

Schrift stelle, die, τὸ γράμμα τῆς ἁγίας γραφῆς.

Schrift steller, der, -s —, ὁ συγγραφεὺς.

Schrift stellerei, die, —, -en, ἡ συγγραφικὴ.

Schrift stellerin, die, —, -nen, ἡ συγγραφεύς.

schriftstellerisch συγγραφικός.

schriftstellern ἀμὲ ὀμιλοῦμαι, βλαιογραφῶ.

Schrift stück, das, τὸ ἔργον γραφόν.

Schrift ver fälscher, der, ὁ πλαστογράφος.

Schrift verfälschung, die, ἡ πλαστογραφία.

Schrift werk, das, τὸ ἔργον γραμμα.

Schrift zeichen, das, τὸ φικόν σημεῖον.

Schrift zug, der, ὁ χαρακτηριστικός [τὸ κονδύλι].

schritt ὁδός, ὁ βήμα, τὸ βήμα.

Schritt, der, -es, πλ -e —, ὁ βήμα, τὸ βήμα.

Schritt, der, -es, πλ -e —, ὁ βήμα, τὸ βήμα.

Schritt, der, -es, πλ -e —, ὁ βήμα, τὸ βήμα.

Schritt, der, -es, πλ -e —, ὁ βήμα, τὸ βήμα.

schrütt lings ἡ -weise ἐπὶ
βῆμα, κατὰ βῆμα.

schröff ἀνάντης, ἀνωφερής [ἀ-
νωφορικὸς]· ἀπόκρημνος, κρημνω-
δής, ἀπότομος, τραχύς.

Schröffheit, die, ἡ τραχεῖα
ἀνωφέρεια, τὸ ἀνάντες [δὲ ἀνήφο-
ρος]· τὸ ἀπόκρημνον, ἡ τραχύτης.

schröpfen μὴ σφαλῶ, ἐγγα-
ράσσω· σικυῶ [βάνω βεντούχαις].
ἐπιτέμνω, ἀκροτομῶ. (μτφ) ἀφαι-
μάσσω [ξενωτίνω].

Schröpfkopf, der, ἡ σικύα,
σικυώνη [ἡ βεντούχαι].

Schrot, der & das, -es, πλ
-ε, ὁ κορμὸς [τὸ κούτσουρον]. τὸ
σοκρον βάρυς (νομίσματος), ὁ τί-
τλος, ἡ μολυβδίνη γάλαξ, τὰ σφαι-
ρίδια [τα σκάγια]. (μτφ) von allem
— und Korn τοῦ παλαιοῦ φρά-
γματος.

schroten μὴ ἐρεῖκω, κατατρέβω
[χονδρ. σκοπανίζω]. κυλίω, κατα-
κυλίω [κατρακυλίω].

Schröter, der, -s, πλ —, τὸ
σοπαννόν, ὁ κοπεύς. ὁ ἀποταμιευ-
τής, ὁ ἀποθηκευτής.

Schrotkorn, das, -es, τὸ
κρίνον, ὁ χόνδρος [τὸ χονδροκο-
πανισμένο σιτάρι]. τὰ μολύβδινα
σφαιρίδια.

Schrotmehl, das, τὰ ἄλφιστα,
τὸ γονδράλευρον.

Schrotsage, die, τὸ μέγα πρι-
ονιον, ὁ πρίων.

schrubben μὴ τρίβω, παρα-
τρέβω.

Schrubber, der, -s, πλ —,
τὸ τρίπτεριον, τὸ παλαιὸν σάρω-
θρον [ἡ παλαιὰ σκούπα].

Schrulle, die, —, πλ -n, ἡ
παραφένια, ἰδιωτροπία [ἡ βίβλα].

schrumpfen μὴ ρυτιδῶμαι,
ρικνωμαι [ζαρώω].

schrumpfig ρυτιδωδής [ζαρω-
μένος].

Schrunde, die, —, πλ -n, ἡ
βρωμή, ἡ διαρραγή [ἡ σχισμάδα].
schrunden ἀμὲς σχάζομαι, ρη-
γνύομαι [σκάζω].

schrundig ρηγματώδης, βρωγός.

Schub, der, -es, πλ Schübe,
ὁ ὠθισμός, ἡ ὠθησις, ἅπασαι [ἡ
σπρωξιά, τὸ σπρώξιμον]. ἡ καμι-
νεῖα, ἱπνεῖα [ἡ φουρνία], ἡ ἀπα-
γωγή, ἡ μετακίνησις ἐγκλημάτων.

Schubfach, das, τὸ συρτάριον

Schubfenster, das, τὸ συρ-
τόν ἀράθυρον.

Schubkarren, der, τὸ χει-
ραμάξιον.

Schubkärrner, der, -s, πλ
—, ὁ ἀμαξοκυλιστής.

Schubkasten, der, ἡ -lade,
die, τὸ συρτάριον, ἐρμάριον.

schüchtern αἰσχυντήλος, ἐν-
τροπαλός [ντροπιάρης].

Schüchterkeit, die, —, ἡ
αἰσχυνηλία, αἰδισσύνη, ἐντρο-
παλότης.

Schft, der, -es, πλ -e, ὁ φαῦ-
λος, ἀχρεὺς ἄνθρωπος [ὁ παληάν-
θρωπος].

schuftig φαῦλος, ἀχρεὺς.

Schuh, der, -es, πλ -e, τὸ
ὑπόδημα [τὸ παπούτσι]. ὁ πούς
(μέτρον). hölzerner — τὸ κρού-
παλον, ἡ κρούπεξα [τὸ τσόλαρον].

Schuhabsatz, der, ἡ πτέρνα
ὑποδήματος, τὸ ὑποπτέρνιον [τὸ
ταχοῦνι].

Schuhbürste, die ἡ ψήκτρα
τῶν υποδημάτων ἡ βορστια τῶν
παπουτσιῶν].

Schuhfabrik, die, τὸ ἐργο-
στάσιον ὑποδημάτων.

Schuhflicken, das, ἡ σκυτορ-
ραφία [ἡ μπαλωματώσυνη].

Schuhflicker, der, ὁ σκυτορ-
ράφης [ὁ μπαλωματῆς].

Schuhleisten, der, τὸ καλα-
πόδιον [τὸ καλαπόδι].

Schuhmacher, der, -s, πλ
—, ὁ σκυτοκόμος, ὁ σανδαλοποιός
[ἢ παπουτοῦς]· ὁ ὑποδηματοποιός
ἢ ὑποδηματοῦς].

Schuhmacher zunft, die, ἡ
συντεχνία ὑποδηματοποιῶν.

Schuh mass, das, τὸ μέτρον
ὑποδημάτων.

Schuh putzer, der, ὁ περι-
ωνητής [ἢ λαύστρας, λουστρατζής].

Schuh schwärze, die, ἡ με-
λαντήρα [ἢ καρά-μπογιό].

Schuh sohle, die, τὸ κάττωμα
[τὸ ἀχνάρι, ἡ σόλα].

Schuh wichse, die, τὸ ὑγ-
χωτόν [τὸ λαύστρον, ἡ μπογιὰ τῶν
παπουτοῦν].

Schul anstalt, die, τὸ ἐκπαι-
δευτήριον.

Schul bank, die, τὸ θρανίον
σχολεῖου.

Schul hube, der, τὸ παιδάριον
τοῦ σχολείου, τὸ μαθητάριον.

Schul buch, das, τὸ βιβλίον τῶν
σχολεῖων.

Schuld, die, —, πλ. -en, τὸ
χρέος· ἡ αἰτία, ἀφορμή· ἡ ἐνοχή.
-en machen κάμνω χρέη. in -en
stecken εἶμαι κατὰ χρεος, κατα-
χρεωστῶ. — an etwas sein πταίω
εἰς τι. es ist nicht meine — ἡ ich
bin nicht—daran ἔν πταίω ἐγώ.

schuldbar ἔνοχος, αἰτίας.

Schuld rief, der, τὸ ὁμολογον,
τὸ χρεώγραφον.

schulden μὴ ὀφείλω, χρεωστῶ.

schuldig ὀφειλέτης, χρεώστης.
ὀφειλόμενος, χρεωστούμενος· αἰτίας,
ἔνοχος, πταίστης.

Schuldiger, der, -s, πλ. —,
ὁ χρεώστης. ὀφειλέτης. ὁ αἰτίας,
πταίστης.

Schuldigkeit, die, —, τὸ
χρέος· τὸ καθήκον.

Schul direktor, der, ὁ διευ-
θυντής σχολείου.

Schuld klage,
ἡ ἀγωγή ἐνεκα χρέους.

schuldlos ἀνα-

Schuld losigk
ἐλευθερία.

Schuldner, der,

χρεώστης, ὀφειλέτης.

Schuld schein

γραφον, ὁμολογον.

Schule, die,

σχολεῖον· ἡ σχολή.

schulen μὴ δι-

δεύω.

Schüler, der, -

θητής.

schülerhaft μ-

μαθητοῦ.

Schülerin, die,

ἡ μαθήτρια.

Schul examen

λικά ἐξετάσεις.

Schul ferien,

κοπαὶ τῶν σχολείων.

Schul geld, das,

Schul jahr da-

ἔτος.

Schul jugend,

τοῦ σχολείου.

Schul kamera

μαθητής.

Schul kind, das,

der, τὸ παιδίον τοῦ

μαθητάριον.

Schullehrer s

τὸ διδασκαλεῖον.

Schul mädche

θήτρια.

Schul mann, der,

γός, γραμματιστής.

schulmässig

Schul meister

σκαλος, δημοδιδά-

schul meister

sterlich διδασκα-

schulmeister

νοῦβητοῦ, διδασκα-

Schulplan, der, τὸ πρόγραμμα μαθημάτων.

Schulprogramm, das, τὸ πρόγραμμα σχολείου.

Schulprüfung, die, αἱ σχολικαὶ ἐξετάσεις.

Schuler, die, —, πλ -η, ὁ μαθητὴς [ὁ μαθητὴς].

Schulter bein, das, ἡ ὠμὸς αἰετός.

Schulterblatt, der, ἡ ὠμοπλάτη.

schultern μὴ αἶρω ἐπ' ὤμων, ἐπιμαρτύνω.

Schultheiss, der, -en, πλ -en, ὁ κομάρης, προϊστάμενος, δημογέρω.

Schulton, der, ὁ διδασκαλικὸς τόνος, τὸ διδασκαλικὸν ὅρος.

Schulvorstand, der, ἡ διευθυντικὴ σχολείου.

Schulvorsteher, der, ὁ διευθυντικὸς σχολῆς.

Schulwesen, das, τὰ τῶν σχολείων, ἡ δημοσία ἐκπαιδευτικὴ.

Schulze, der, -η, πλ -η, ὁ κομάρης, δημογέρω.

Schulzeit, die, ὁ καιρὸς τοῦ σχολείου.

Schund, der, -es, τὸ ἀπόρημα, περίττωμα.

Schuppe, die, —, πλ -η, τὸ λέπος, λεπίδι [τὸ λέπι].

Schuppen, der, -s, πλ —, ἡ σκεπαστή (Wagen-) τὸ ἀμαξοστάσιον.

schuppen μὴ ἀπολεπίζω, ἐκλεπίζω [ξεγδερματίζω]. λεπιδῶ, σελιδῶ.

sich — ἀπολεπιδοῦμαι [ξεγδερνοῦμαι].

Schuppen panzer, der, ὁ φορέωντος θώραξ.

Schuppen tier, das, τὸ φορέωντος ζῷον. (Hl) ὁ φαττάγης, ὁ τετραδάκτυλος.

schuppicht ἢ **schuppig** λεπιδωτός.

Schur, die, —, πλ -en, ἡ σουρά.

Schür eisen, das, τὸ ξύστρον, ξύστρα.

schüren μὴ σκαλεῖν, σκαλίζω.

schürfen μὴ ξέω, ξύω.

Schurke, der, -η, πλ -η, ὁ ἀχρεὺς, ὁ φαῦλος ἄνθρωπος [ὁ παλιανθρωπος].

Schurken streich, der, ἡ

Schurkerei, die, —, πλ -en, ἡ ἀχρείτης, φαλουργία [ἡ παλιανθρωπία].

schurkisch φαῦλος, ἀχρεὺς.

Schurz, der, -es, πλ -e, ἡ περιζώστρα, τὸ περιζῶμα [ἡ μπροστέλλα, ποδιά].

Schürze, die, —, πλ -η, ἡ γυναικεία περιζώστρα, τὸ γυναικεῖον περιζῶμα [ἡ ποδιά].

jeder machlaufen κυνηγῶ πᾶν κοράσιον.

schürzen μὴ περιζωννῶ, περιζώνω.

sich — ἀνακολοῦμαι [ἀνασκουμποῦμαι].

Schurz fell, das, ἡ δερματίνη περιζώστρα [ἡ πέτσινη ποδιά].

Schuss, der, -es, πλ S hüsse, ἡ βολή ἢ πυροβολήσις, ἡ πυροβολή [ἡ βρισιά]. ἡ ἐπιφορά, ὁρμή.

τὸ βλαστήμα, ὁ βλαστός, einen — (thun) πυροβολῶ. ein blinder — ἡ ἄσφατος βολή.

Schüssel, die, —, πλ -η, ἡ λοπάς, πατάνη [ἡ πιστάνητσα].

Schusser, der, -s, πλ —, τὸ μαρμαίνον σφαιρίδιον, ὁ βάλος.

Schuss weite, die, τὸ διανομα βολῆς, τὸ διαστήμα π' ὅσον ἐκκινεῖται ἡ βολή.

Schuster, der, -es, πλ —, ὁ σκυτοτόμος [ὁ παπουτοῦς], 18e

Schuhmacher.

Schusterkneif, der, ὁ τομέας, τὸ τομεῖον [τὸ κοπίδι].

schustern αἰετίζω, σκυτεύω.

Schuster schwärze, die, ἡ μελαντηρία [ἡ καρά-μπογιά].

Schutt, der -es, τὰ κοπροχωμάτα.

Schütt boden, der, ὁ σιτοβολών.

Schütte, die, —, πλ -n, το σῶρευμα, ὁ σωρός.

schütteln μὴ σείω· τινάσσω.
sich — σείομαι, τινάσσομαι.

schütten μὴ χέω καταχέω, χύνω.

schütteln ἀμὴ σείομαι, κλονοῦμαι.

Schutt haufen, der, ὁ σωρός κοπροχωμάτων.

Schutz, der, -es, ἡ ὑπεράσπισις, προστασία· ἡ σκέπη. in — nehmen ὑπερασπίζω.

Schutzbefohlen προστατευμένοι.

Schutz blattern, die πλ, ἡ δαμαλῖς ἡ βατσίνα.

Schutz brief, der, τὸ ἀσφαλιστήριον γράμμα· ἡ ἄδεια.

Schutz bündnis, das, ἡ ἐπισυμμαχία.

Schutz dach, das, τὸ ἀποστέγασμα, ἀκρόδωμα.

Schutz damm, der, τὸ πρόχωμα.

Schutz decke, die, τὸ προσκέπασμα, προκάλυμμα.

Schütze, der, -n, πλ -n, ὁ σκοπευτής· ὁ τοξότης. ἡ κερκίς [ἡ σαγίτα].

schützen μὴ προφυλάττω, ὑπερασπίζω.

schützend φυλακτήριος, ἀμυντήριος.

Schutz engel, der, ὁ φύλαξ ἄγγελος.

Schützer, der, -s, πλ —, ὁ προστατής. ὑπερασπιστής.

Schützerin, die, —, πλ -nen, ἡ προστατίς.

Schutz geist, der, δαίμων, ὁ ἀγαθοδαίμων.

Schutz gott, der, (ὁ πολιοῦχος) θεός.

Schutz heilige, δαίμων, ὁ ἅγιος.

Schutz herr, der, ὁ βασιλεὺς.

Schützling, der, ὁ προστατευόμενος.

schutzlos ἀπροστάτο, ἀπροφυλάκτος.

Schutzlosigkeit, ἀπροστατευσιμότης· ἡ ἀπροφυλακτικότητα.

Schutz mauer, die, τὸ τεύχος.

Schutz mittel, das, τὸ ξιτήριον, φυλακτήριον.

Schutz ort, der, τὸ ξιτήριον, ἀσυλον.

Schutz patron, der, ὁ προστατεύων.

Schutz wache, die, ἡ φυλακή.

Schutz waff, die, τὸ ξιτήριον ὑπὸν.

Schutz wehr, die, ἡ προμαχία, ὁ προμαχών, τὸ πύργιον.

Schwabe, die, —, ἡ σίλφη [ὁ σκῶρος].

schwach (συγκρ. ὁ ἰσχυρὸς) ὑπερβ. schwächst) ἀδύναμος. (μτρ) er steht auf seinen Füßen ἐπὶ ἀκροσφαλίσταται.

-e Hoffnung πλς. († Γρ) der Geist ist Fleisch, aber das Fleisch ist schwach.

Schwäche, die, —, ἀδυναμία· ἡ ἀδυνασία, ἀδυναμία του.

schwächen μὴ ἐξανατίζω ἱλαττοῖνω, μεινάζω.

Schwachheit, die, ἡ ἀδυναμία· ἡ ἀδυνασία.

Schwachkopf, der, ὁ ἀμβλύνους, ὁ ἥλιθιος [ὁ χουτεντές].

schwachköpfig ἀμβλύνους, ἥλιθιος.

schwächlich ἀσθενικός, φιλάσθενος.

Schwächlichkeit, die, —, τὸ σιλάζουνον.

Schwächling, der, -s, πλ —, ὁ ἀδύνατος ἄνθρωπος.

schwachsichtig ἀμβλυπός.

Schwachsichtigkeit, die, —, ἡ ἀμβλυπία.

Schwach sinn, der, ἡ ἀμύνη.

schwachsinnig ἀμβλύνους.

Schwächung, die, —, πλ —, ἡ ἀσθένεισις.

Schwaden, der, -s, πλ —, ἡ κατὰ ἀνύσσειρα, ἡ δυσαιρία (μεταλλεύου).

Schwadron, die, —, πλ —, ἡ ὁρμή ἢ ὁρμή (ἱππικῶς).

schwadronweise ἑπ' ὀκτώ.

Schwadronneur, der, -s, πλ —, ὁ κομπορήμων, [ὁ σαλιάρης καυ/οισίας].

schwadronieren ἀμὲν μεγαλήτορ κομπορήμονω.

Schwager, der, -s, πλ Schwäger, ὁ γαμβρός, σύγγαμβρος ὁ ἀνδραδέλης ὁ γυναικάδελφος.

Schwägerin, die, —, πλ —, ἡ νύμφη, σύνομμος [ἡ συννύμφη] ἡ ἀνδραδέλη ἡ γυναικάδελφη.

Schwägerschaft, die, —, πλ —, ἡ κηδεστία, ἐπιγαμβρία [τὸ συμπεθερεῖον] τὸ συγγενολόγιον.

Schwalbe, die, —, πλ —, ἡ χελιδὼν [τὸ χελιδόνι]. (πρμ) eine — macht keinen Sommer μετὰ χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ.

Schwalben lied, das, τὸ χελιδόνημα.

Schwalben wurz, die, (φτλ) ἡ ἀσκληπιάς.

Schwall, der, -es, ἡ πλησμονή, πληθώρα, ἀφθονία.

Schwamm, der, -es, πλ Schwämme, ὁ σπόγγος [τὸ σπυγγάρι]. ὁ μύκης, ἀμύνης [τὸ μανιτάρι]. ἡ λακα, τὸ ἀγαρικόν. αἱ ἄφθαι [ἡ ἄφθραις].

schwammartig σπογγοειδής.

Schwämmchen, das, -s, πλ —, τὸ σπογγίον [τὸ σπυγγαράκι]. ὁ μικρὸς μύκης [τὸ μανιταράκι]. αἱ ἄφθαι [ἡ ἄφθραις].

schwammig σπογγοειδής.

Schwammigkeit, die, —, τὸ σπογγώδες τὸ πορώδες.

Schwammsucher, der, ὁ σπογγοθήρας [ὁ σπυγγαράς].

Schwan, der, -s, πλ Schwäne, πλ ὁ κύκνος [ὁ ταυκιάς].

schwanen ἀμὲν & μὴ ἐσ

schwant mir προαισθάνομαι, ἔχω ἀμυρόν προαίσθημα.

Schwanen gesang, der, ἡ -lied, das, τὸ κύκνειον (ἄσμα).

(μτφ) ἡ ὑστάτη ποίησις, τὸ ὑπερῶδιον ποίημα.

Schwang, der, -es, πλ Schwange, (μτφ) ἡ εὐχρηστία, πέρας, ὁ συρμός. im -e sein συνερίζομαι γενικῶς, ἔχω πέρας.

Schwängel, der, -s, πλ —, τὸ ὑπερον, ὁ ὑπερος, τὸ σείστρον τὸ κηλῶνιον [τὸ γεράνι].

schwanger ἔγκυος, ἐγκύμω.

— werden κύττωμαι, συλλαμβάνω ἐν γαστρὶ [ἔγγαστρώνομαι].

schwängern μὴ κύττω, ποιεῖ ἔγκυον [ἔγγαστρώνω]. διωγράφω, καθογράφω [μυσοκρύπτω].

Schwangerschaft, die, —, πλ —, ἡ ἐγκυμοσύνη, κυφορία.

Schwängerung, die, —, πλ —, ἡ ἐγκυμώσις [τὸ ἔγγαστρον].

μα]. ἡ διαδροχή [τὸ μούσκεμα]

Schwank, der, -es, πλ
Schwänke, ἡ ἀστερολογία, κωμω-
δολογία, ἡ παραβολή, παρὰξενία
[ἡ βίβα, ἡ πετριά].

schwanken ἀμὲν κραδαίνομαι,
σειδῶμαι κλονοῦμαι [παρογέρνω]
ἐμφοταλαντεύομαι, ἀστατέω.

schwänken μὴ κραδαίνω, σείω.

schwankend ἀμφισβητῆς, ἀμ-
φ' ὁρῶς, ἀναποτίσιμος.

Schwankung, die, —, πλ
-en, ἡ ταλάντευσις, ἡ δόνησις, ὁ
κραδασμός.

Schwanz, der, -es, πλ
Schwänze, ἡ οὐρά.

Schwanz chen, das, -s, πλ
—, ἡ μικρά οὐρά [ἡ οὐρίτσα].

schwänzeln ἀμὲν σαίνειν, δια-
σαίνειν (μτφ.) κολακεύειν σκυλαϊωδῶς.

Schwänzel pfennig, der, τὸ
ἀθέμιτον κερδάριον.

schwänzen μὴ προσθέτω οὐ-
ράν εἰς, οὐροθετῶ. (μτφ die Schule
— ἐκφεύγω τὸ σχολεῖον, λιποσχολῶ)

Schwanz flosse, die, τὸ ὀρ-
ροπόπιον [τὸ κωλοκαούκουρον].

schwanzlos ἀκερὸς, κόλου-
ρος.

Schwanz stern, der, ὁ κομήτης

Schwäre, die, —, πλ -n ἡ

Schwären, der, -s, πλ —, τὸ
ἔλκος, ἔλκος, ἀπόστημα.

schwären ἀμὲν ἔλκουμαι, πυ-
οῦμαι [ἐμπυῶ].

Schwarm, der, -s, πλ Schwär-
me, ὁ ἑσμός, τὸ σμήνος [τὸ σμάρι].

schwärmen ἀμὲν βομβῶ, περι-
πέτομαι, περιπίταμαι σμηνιδόν.
(μτφ) κωμάζω, βακχεύω, ὄνειρο-
κολῶ, βρεμβάζω, φαντασιοκοπῶ.

Schwärmer, der, -s, πλ —,
ὁ κωμαστής, ἡ πυροτεχνικὴ βελο-
σφενδόνη, ὁ ὀφίτης πύραυλος. (μτφ)
ὁ ὄνειροπόλος, φαντασιοκόπος.

Schwärmerei, die, —, πλ

-en, ὁ κῶμος, ἡ βακχε-
υῖς, ὁ ἄσματος, ἡ φαντα-
σμομανία, ἡ ὄνειροπολ-

Schwärmerin, die
-nen, ἡ κωμάστρια, ἡ εὐ-
πας, ἡ ὄνειροπόλος.

schwärmerisch κ
βακχικός, ὄνειροπόλος.

Schwarte, die, —
παχὺ δέρμα, ἡ φορὶν [πε-
τσοῦν]. τὸ παλαιὸν βιβλίον
λαύχαρτον.

schwartig παχύδερ-

schwarz (συγκρ. s
ὑπερὸ schwärzer) μέλα
μαύρος. (μτφ) etwas —
haben ἔγωγε τι ἐγγράφω

Meer ἡ μαύρη θάλασσα
Kunst ἡ μαγεία, ein —
chen κακούργημα, στυγ-

schwarzäugig μ
τοῦ μελανόφθαλμου [μαύ-

Schwarz bart, der, ὁ
γένης.

schwarzblau κυαν-

schwarzbraun

[μελαγχρῖνος].

Schwarz brot, das, τὸ
ἄρτος [τὸ μαῦρο ψωμί].

Schwärze, die, —, ἡ
μελανότης [ἡ μαυράδα].

schwärzen μὴ μ
λαῖν, μαυρίζω. sich —
ai, μαυρίζομαι.

Schwarz fuchs, der, ὁ
λαν πυρός, ἑπικος.

schwarzgefärbt

schwarzgefleckt

κτος.

schwarzgekleidet

στολος, μελανεῖμων, μ

schwarzgelb μελ

schwarzgrau μ

ψαρόμαυρος.

schwarzhaarig

μελανόκομος [μαυρομά-

Schwarz kohle, die, ὁ λιθάνθραξ [τὸ πετροκάρβουνον].

Schwarz kopf, der, ὁ μελανόκεφαλος [ὁ μαυροκέφαλος].

schwarz köpf g μελανοκέφαλος.

Schwarz künstler, der, ὁ μαγικός, ὁ φαρμακικός.

schwärzlich ὑπομέλας, μελανύχινος [μαυροῦτος].

-schwarzrot ἐρυθρομέλας, μοροκκίνος.

-schwarzweis μελανόλευκος.

schwarzwollig μελανόμαλλος.

schwätzen αὐτὴ φλυαῶ, πο-

λύω, λεσχηνεύω. ins Gelag (ἢ

in den Tag) hinein — λέγω ὅτι

ἐν τῇ, φλυαῶ ἀπορητ' ἀέμω.

Schwätzer, der, -s, πλ —

ὁ ἀδολέγητος, φλόαρος.

Schwätzerei, die, —, πλ -en,

φλυαρία, λογοδιάρροια.

Schwätzerin, die, —, πλ

-nen, ἡ φλόαρος, λάλος.

schwatzhaft λάλος, φλόαρος.

Schwatzhaftigkeit, die, —,

ἡ λογοδιάρροια, ἡ φλόαρος τοῖότης.

Schwatz maul, das, ὁ, ἡ λά-

λος, ὁ, ἡ φλόαρος.

Schwebe, die, —, ἡ αἰώρη-

σις, ἔκκρεμς κατάστασις.

schweben ἐπὶ αἰωροῦμαι κυ-

μαίνεσθαι εἶμαι μετέωρος. — las-

sen αἰωρῶ.

schwebend μετέωρος, ἔκκρε-

μς. -e Brücke ἡ κρεμαστή γέφυρα.

Schwefel, der, -s, τὸ θεῖον

[τὸ θεῖον].

schwefelartig θεῖωδης.

Schwefel bad, das, τὸ θεῖον-

χον λουτρόν.

Schwefel eisen, das, ὁ θεῖον-

χος σίδηρος.

Schwefel faden, der, ἡ θεῖον-

ηφής, ἡ θεῖονχος θειωδής [τὸ θεῖον-

σχοκίον].

Schwefel geruch, der, ἡ θεῖον-

ωδής ὁσμῆ.

Schwefel grube, die, τὸ θεῖον-

ωρυγεῖον, μεταλλεῖον θεῖου.

schwefelhaltig θεῖωδης.

Schwefel holz, das, ἡ -hölz-

chen, das, τὸ (θεῖον) πυρεῖον

[τὸ σπέρμα].

schwefel licht, ἡ -ig θεῖωδης

schwefeln μετὰ θεῖω, διαθεῖναι,

[θεῖω].

schwefel sauer (γμ) θεῖκος.

-e Salz τὰ θεῖα ἀλατα.

Schwefel säure, die, (γμ) τὸ

θεῖκον ὄξύ.

Schwefelung, die, ἡ θεῖωσις,

περιθεῖωσις [τὸ θεῖωσιμα].

schweiflig θεῖωδης -e (γμ) Sä-

ure, τὸ θεῖωδες ὄξύ.

Schweif, der, -es, πλ -e, ἡ οὐρά.

schweifen μετὰ τοῦ, κόπτω

τοξοειδῶς. // —, ἀρς & αὐτὴ πε-

ριπλανῶμαι, περιφέρωμαι [κλωθο-

γυρῶ].

Schweifung, die, —, πλ -en,

ἡ κύρτωσις, κόλπιωσις, ἡ περιφορά

[τὸ κλωθογύριμα].

schweigen* (schweige schwi-

ge geschwiegen) σιωπῶ [σιω-

παύω] σιγῶ.

Schweigen, das, -s, ἡ σιωπή,

σιωπησις. zum — bringen κατα-

σιγάζω, ἀπαστομῶν.

schweigsam σιωπηρὸς, σιω-

πηλός.

Schweigsamkeit, die, —, ἡ

σιγητότης, σιωπηρότης.

Schwein, das, -s, πλ -e, ὁ

χοῖρος [τὸ γουρῶν]. ἡ τύχη [τὸ

γοῦρι].

Schweinchen, das, -s, πλ

—, τὸ χοιρίδιον [τὸ γουρουνάκι].

Schweine hirt, der, ὁ χοιρο-

δοσχος.

Schweine hund, der (μτρ) ὁ

χοιρᾶνθρωπος, βρωμόσκυλος

Schweinerei, die, —, πλ -ει
ή βωδία, χοιρωθεία [ή γουρουνο-
σύνη]· ή άκαθαρσία, βυπαρία [βρω-
μα].

Schweine stall, der, τό γου-
ροκομείον· ό σφαγών [τό γουρου-
ναρείον].

Schweine zucht, die, ή χοι-
ροτροφία, χοιρακμία.

Schwein igel, der, ό χειρσατός·
έχινος, ό ύστριξ· ό χοίρος, χοιράν-
θρωπος.

schweinish χοιρώδης.

Schweins borste, die, ή χοι-
ρεία θριξ [ή γουρουνότριχα].

Schweins braten, der, τό
όπτών χοίρειον κρέας [τό ψητό γου-
ρούνι].

Schweins keule, die, ή κωλή,
χοίρου, τό χοίρειον όπισθόμητρον.

Schweins leder, das, τό χοί-
ρειον δέρμα, ή χοιρίνη [τό χοιρο-
πέτσι].

Schweins mutter, die, ή
γρομφίς, γρομφά: [ή γουρούνα].

Schweiss, der, -es, ό ιδρώς
[ό ιδρωτός]. τό αίμα θηράματος
mit — ή in — μετά ιδρώτος, έν
ιδρώτι.

schweissen μη συγκολλῶ, συν-
τίχω. // —, άρμη χέω αίμα, αί-
μορροῶ.

Schweiss fleher, das, ό ιδρω-
πύρετος.

Schweiss geruch, der, ό
γράσος, ή κακοσμία τοῦ ιδρώτος.

Schweiss hund, der, ό έγνευ-
τικός [ό βινηλάτης κύων, τό λα-
γωνικόν.

schweissig ιδρώδης, ιδρωτικός.

Schweiss mittel, das, τό έ-
δρωτικόν, τό διαφορτικόν φάρμακον
schweisstreibend ιδρωτο-
ποιός, ιδρωτικός.

schwelen μη βράζω // —, άρμη
υποκαίμαι [κουφοκαίω].

schwelgen άρμη τρυφῶ
παθῶ· άσώτεύομαι, άκόλασ-

Schwelger, der, -s,
ό τρυφητής, ό άδρόβλαιτος.

Schwelgerei, die,
-en, ή τροφή, ήδυπάθεια.

schwelgerisch άδρος
ήδυπαθής· άσώτος, άκόλασ-

Schwelle, die, —, πλ
όδός, τό κατώφλιον [τό κα-

schwellen μη όγκῶ,
διαφυσῶ [φουσκώνω] // —,* [s-

le, schwillst, schwillt, so
geschwollen,) aus όγκοῦμαι

αἰδῶ [πρήσχομαι, φουσκώνω].

Schwemme, die, —,
τό κολυθητήριον.

Schwengel, der, -s,
τό κηλώνιον [τό γεράν·]

ρον, τό σείστρον [τό γλωσσ-

schwenken μη κραδαίν-
ω, σείω. **sich** —, κραδ-

πάλλομαι, σείομαι.

Schwenkung, die,
-en, ό κραδασμός, ή πά-

στροφή.

schwer βαρύς, (μτφ) δύ-
εινε -e Last φορτίον βαρ-

Pfund — λιτριάτος, -ετ-

οῖνος δυνατός. es ist — ε-

σκολον. — von Begriffen
άντιλαβάνομαι δυσκόλως: [π-

φει τό κεφάλι μου], // —,
ρέως. (μτφ) δυσκόλως· έπ-

es fällt mir — δυσκολεύομαι
begreifen άντιλαμβάνομαι

κόλως.

schwer atmend δύσ-

δυσπνεῶν.

schmeratmig άσθματι-

schmer beladen ή-be-

κατάφορος, βαρύφορος.

schwerbeweglich

νητος.

Schwere, die, —, ή β-

(μτφ ή δυσκολία, δύσχερ-

schwerfä. lig βαρυκίνητος, δυσκίνητος [χοντρολόπος].

Schwerfälligkeit, die, —, ἡ βαρύτης, δυσκίνησις [ἡ χοντρονοπία].

schwerflüssig πυκνόρρευστος, πηκτός.

schwerhörig βαρυήκους.

Schwerhörigkeit, die, —, ἡ δυσήκοα, βαρυήκοα.

Schwerkraft, die, ἡ δύναμις τῆς βαρύτητος, ἡ βαρύτης.

schwerlich ἐπὶ δυσκόλως, μόλις.

Schwer mut, die, ἡ βαρυθυμία, μελαγχολία.

schwermütig δύσθυμος, μελαγχολικός.

Schwerstätigkeit, die, —, ἡ βαρυθυμία.

Schwer punkt, der, τὸ κέντρον τῆς βαρύτητος.

Schwert, das, —es, πλ. —er, τὸ ξίφος, ἡ σπάθη, ἡ μάχαιρα.

Schwertel, der, —s, πλ. —n, ὡς τὸ ξίφος, σπαθόχορτον.

Schwert feger, der, ὁ ξιφοῦργος, σπαθοποιός.

Schwert fisch, der (ιγθ) ὁ ξιπιδας, γαλειώτης.

schwertförmig ξιφοειδής.

Schwert kampf, der, ἡ ξιφουλία.

Schwert lillie, die, (φτλ) τὸ ξίφιν, μαχαίρωνιον, σπαθόχορτον.

Schwert schlag, der, ἡ —streich, der, ἡ σπαθιά, πληγὴ ξίφους.

Schwert träger, der, ὁ ξιφούρος, σπαθοφόρος.

Schwester, die, —, πλ. —n, ἡ ἀδελφή.

Schwesterchen, das, —s, πλ. —, ἡ ἀδελφούλα.

Schwester kind, das, ὁ, ἡ ἀδελφούπαις.

schwesterlich τῆς ἀδελφῆς, ἀδελφικός.

Schwester liebe, die, ἡ φιλαδελφία.

Schwester mann, der, ὁ ἀνὴρ τῆς ἀδελφῆς, ὁ γαμβρός.

Schwesterschaft, die, —, πλ. —en, ἡ ἀδελφότης.

Schwibbogen, der, τὸ ψαλιδόμα, ἡ ἀψίς.

Schwieger, der, ὁ Schwager.

Schwieger eltern, die, πλ. —, τὰ πενθερικά.

Schwieger mutter, die, ἡ πενθερά.

Schwieger sohn, der, ὁ ἀνὴρ τῆς θυγατρὸς, ὁ γαμβρός.

Schwieger tochter, die, ἡ θυγάτηρ τοῦ υἱοῦ, ἡ νύμφη.

Schwieger vater, der, ὁ πενθερός.

Schwiele, die, —, πλ. —n, τὸ τύλωμα, σκληρώμα τῆς σαρκός, ὁ μώλωψ, ἡ σμώδιξ [τὸ πρήγμα, τὸ φουσκώμα].

schwierig πυλῶδης, σιγερῶδης, μωλωπικός.

schwierig δύσκολος, δυσχερής.

Schwierigkeit, die, —, πλ. —en, ἡ δυσκολία, δυσχερεία.

schwimmen * (schwimme schwimm geschwommen) ἀμῆ & αὖς κολυμβῶ, νηχομαι, πλέω. (μτφ) in Thüranen — γέω δάκρυα ποταμῶδόν.

Schwimmen, das, —s, ἡ κολύμβησις [τὸ κολυμπῆν].

Schwimmer, der, —s, πλ. —, ὁ κολυμβητής.

Schwimm gürtel, der, ἡ κολυμβητήριος ζώνη.

Schwimm schule, die, ἡ κολυμβητικὴ σχολή.

Schwindel, der, —s, ὁ Πιγγοῦς, ἡ σκοτοδινία, ἡ ζάλη [ἡ ζαλάδα]. (μτφ) ἡ ἀγυρία, φαναχία.

Schwindelei, die, —, πλ -en, ἡ ἀγύρτελα, ὁ φανακισμός.

Schwindelgeist, der, τὸ ἀγυροτικὸν πνεῦμα.

Schwindelhafer, der, (φτλ) αἶτρα [ἢ ἥρα].

schwindelig σκοτώδης, σκοτοδινῶν [χαλισμένος, τραλισμένος].

schwindeln πλ & ἀπλ es schwindelt mir σκοτοδινῶ, ἰλιγγῶ, χαλιζομαι // —, ἀπλ ἀγυρτέλω, φανακίζω.

schwinden * (schwinde: schwand: geschwunden) ἐμς ἀπομαραίνομαι, φθίνω: ἐξαφανίζομαι, die Sinne — mir ἀναισθησία με καταλαμβάνει.

Schwindler, der, -s, πλ —, ὁ ἀγύρτης, ἀπατεῶν, φάναξ.

Schwindlerin, die, —, πλ -nen, ἡ ἀπατεῶν, ἀγύρτρια.

Schwind sucht, die, ἡ φθίσις, schwindsüchtig φθισικός.

Schwinge, die, —, πλ -n, τὸ λίκνον [τὸ λικνιστήρι], ἡ πτέρυξ [φτεροῦγα].

schwingen * (schwinge schwang: geschwungen) μλ κραδαίνω, σείω, die Falne — κυματίζω τὴν σημαίν. // —, ἀπλ κραδαίνομαι, δονοῦμαι, σείομαι: sich — σείομαι τινάσσομαι.

Schwingung, die, —, πλ -en, ὁ κραδασμός, ἡ δόνησις: ἡ ταλάντωσις αἰώρησις.

Schwappe, die, —, πλ -n, ἡ λεπτή βεβύλος, ἡ βραπίς [ἡ βίτσα].

schwirren ἀμλ συρίττω, συρίζω [σφυρίζω].

Schwitzbad, das, τὸ πυρίμα, πυριστηρίον.

schwitzen ἀμλ ἰδρώνω. // —, ἀπλ es schwitzt mich ἰδρώνω.

Schwitzmittel, das, τὸ ἰδρωτικὸν φάρμακον.

schwören * (schwöre: schwur

geschworen) μλ & ἀπλ ὀρκίζομαι, falsch —

δορκῶ, geschworen: schwül καυρατώδ

Schwüle, die, —, πνίγος.

Schwülität, die, ἡ μεγάλη στενοχωρία.

Schwulst, die, —, στε το ὄγκωμα, οἰδηρξίμον].

Schwulst, der, —, στουλος.

schwülstig (μτφ) πώδης, στομφώδης.

Schwülstigkeit κομπῶδες, τὸ περυσ

Schwung, der, -es, ge, ὁ κραδασμός: ἡ δ

πήδησις, ἐφορμή [ἡ ἀνάτασις: τὸ μεταρρ

Schwungfeder ρύγιον, τὸ ἐλατήριον.

schwunghaft, τενής, μεταρρ

Schwungkraft, τρῶρυξ δύναμις, ἡ σύν

schwungvoll ὀψ

Scuwur, der, -s, ὁ δίκος.

Schwur gericht

Schwur leistung

sechs ἕξ, je — κ

Sechs eck, das, sechseckig ἑξάγ

Sechser, der, ἑξάλεπτον.

sechserlei ἕξ εἰδ

sechs fach ἡ -fä

sechs füssig ἑξά

sechshundert ἑξ

sechsjährig ἑξ

sechsjährlich ἀνά πᾶν ἔκτον
ἔτος γινόμενος.

sechsmal ἑξάκις [ἔξ. φορές].

sechsmalig ἑξάκις ἐπαναλη-
θεύς.

sechsmo'nalich ἑξαμήνης.

sechsstig ἑξαπλευρός.

sechsstündig ἑξάωρος, ἔξ
ώρων.

sechstätig ἑξαήμερος.

sechsta'usend ἑξακισχilioi. ἔξ
χιλιάδης.

sechste (der, die, das) ἕκτος.

sechsteh'alb πέντε καὶ ἡμίσιος.

Sechstel, das, -s, πλ —, τὸ
ἕκτη μέρος, τὸ ἕκτον.

sechstens ἔκρον (τὸ ἕκτον, κατὰ
ἕκτον λόγῳ).

sechswinkel'ig ἑξαγωνός.

sechsz'eilig ἑξαόστιχος.

sechz'e'n ἑκαδέκα, δεκάεξ.

sechz'e'njäh'rig ἑκαδεκαε-
τής, ἑκαδεκαετής.

sechz'e'nmal ἔκρον ἑκαδεκά-
κις [δεκάκις φορές].

Sechz'e'ntel, das, -s, πλ —,
τὸ δεκάτον ἕκτον.

sechz'ig ἑξήκοντα [ἑξήντα].

Sechz'iger, der, -s, πλ —, ὁ
ἑξηκοντάτης.

sechz'igjäh'rig ἑξηκονταετής.

sechz'i mal ἔκρον ἑξηκοντάκις.

Sechz'igste, (der, die, das),
ἑξηκιστός.

Sechz'igstel, das, -s, πλ —,
τὸ ἑξηκιστόν.

Sedez, das, —, πλ -e, ἡ -band,
der, ὁ τόμος δεκάτου ἔκτου σχή-
ματος.

Sedez format, das, τὸ δέκα-
τον ἕκτον σχῆμα.

See, der, -s, πλ -n, ἡ λίμνη.

See, die, —, πλ -n, ἡ θάλασσα.

zur — διὰ θαλάσσης.

See adler, der, (πτ) ὁ ἀλιέτας,
ἀλιετής.

See bad, das, τὸ θαλασσίον λου-
τρίον.

See dienst, der, ἡ ναυτική ὁπη-
ρεσία.

See fahrer, der, ὁ θαλασσο-
πόρος.

See fahrt, die, ἡ θαλασσοπορία.

See fisch, der, ὁ θαλάσσιος
ἰχθύς.

See gefecht, das, ἡ ναυμαχία.

See geschmack, der, ἡ ἁλ-
μυρὰ γεύσις.

See gewächs, das, τὸ θαλάσ-
σιον φυτόν.

See herrschaft, die, ἡ θαλασ-
σοκρατία.

See hund, der, ἡ φώκη [ἡ φώ-
κη].

See jungfer, die, ἡ σειρήν.

See junker, der, ἡ -kadett,
der, ὁ δοκιμὸς ναυτικός, ὁ εἰσελπίς.

See kompass, der, ἡ ναυτική
κυβίς.

seekra k ναυτιῶν.

See krankheit, die, ἡ ναυτία,
ναυτίας.

See küste, die, ἡ παραλία.

See lache, die, ἡ λιμνοθάλασσα.

Seele, die, —, πλ -n, ἡ ψυχή.

eine treue — ἀγαθὸς ἀνθρώπος.

tief in der — κατὰ καρδίᾳ mit Leib

und — ψυχῇ τε καὶ σώματι. ein

Herz und eine — μία ψυχὴ καὶ

μία καρδία. meiner — ἐμὴν τὴν

ψυχὴν μου. keine lebende — οὐδὲ

μία ζῶσα ψυχὴ.

Seelen angst, die, ἡ ψυχικὴ
ἀγωνία.

Seelen freund, der, ὁ στενιώ-
τατος φίλος.

seelengut ἀγαθώτατος.

Seelenhirt, der, ὁ πνευματι-
κὸς ποιμὴν.

seelenlos ἄψυχος.

Seelenruhe, die, ἡ ψυχικὴ

γαλήνη.

seelenvergnügt περιχαρής.
Seelenwanderung, die, ἡ μεταμύχαισις.
Seeleute, die πλ., οἱ θαλασσινοί, οἱ ναυτικοί.
See luft, die, ὁ θαλάσσιος ἀήρ.
See macht, die, ἡ ναυτική δύναμις.
See malerei, die, ἡ θαλασσογραφία.
See mann, der, ὁ ναυτικός.
see männisch ναυτικός.
See meile, die, τὸ ναυτικὸν μίλιον.
Seepflanze, die, τὸ θαλάσσιον φυτόν.
See räuber, der, ὁ πειρατής.
See räuberei, die, ἡ πειρατεία.
seeräuberisch πειρατικός.
See recht, das, τὸ ναυτικὸν δίκαιον.
See reise, die, ἡ θαλασσοπορία, τὸ θαλάσσιον ταξίδιον.
See schaden, der, ἡ ναυσιβλατία, θαλασσοζήμια, ἡ ἀβάρια.
See schlacht, die, ἡ ναυμαχία.
See soldat, der, ὁ ναυτικός στρατιώτης, πηζοναύτης.
See sturm, der, ἡ τρικυμία.
See tler, das, τὸ θαλάσσιον ζῷον.
See vogel, der, τὸ θαλάσσιον πτηνόν.
Seewesen, das, τὰ ναυτικά.
See wind, der, ὁ θαλάσσιος ἄνεμος.
Segel, das, -s, πλ. —, τὰ ἱστία.
 mit vollen -n πλησίστιος.
segelfertig ἑτοιμος πρὸς πλοῦν.
segeln ἀπὸ πλέω· πλοῦζω, ναυτῶμαι [ἀρμενίζω].
Segel schiff das, τὸ ἱστοφόρον πλοῖον [τὸ καράβι].
Segel stange, die, ἡ ἱστοκράβα, κεράβα [ἡ ἀντίνα].

Segel tuch, das, λαίφος [τὸ καροῦμα].
Segen, der, -s, πλ. ἡ εὐλογία. [μετὰ] ἡ ἀγαθή.
segensreich ὀλιγάκις (μετὰ) θαυμάσιος, ἀφθονός.
Segler, der, -s, πλ. τῆρ· τὸ ἱστοφόρον πλοῖον.
Segment, das, -s, τμήμα κύκλου, ἡ ἀπότομή.
segnen μὴ εὐλοῦν· λέγω die Welt ἡ ἐκκλησία — ἐγκαταλείπει τὸν χρόνον, mit Kindernetz τέκνος, πολὺν χρόνον.
 nete Mahlzeit! ὁ καλὴν γώνευσιν! σὺ τὸν σταυρὸν μου.
Segnung, die, -en, εὐλογία, εὐλόγησις.
sehen (siehe, sah) gesehen· ph· deutlich — βλέπω [εὐδοκῶ]. von der Welt· πᾶσι λαοῖς [στρατοῦσι] uns — φέρε ἴδωμεν, das Haus sieht ge· οἶκος βλέπει πρὸς πᾶσι etwas — προσέγω εἰς·
sehens wert ἡ· νόθος.
Sehenswürdigkeit πλ. -en, τὸ αξιοθέατον.
Seher, der, -s, πλ. ὁ μάντις, προφήτης.
Seherin, die, — ἡ μάντις, προφῆτις.
Seh glas, das, ὁ ὀφθαλμῶν.
Seh kraft, die, ἡ δύναμις, τὸ ὁρατικόν.
Seh kreis, der, ὁ κύκλος, ἡ σφαῖρα.
Seh lins, die, ὁ φακός.
Sehne, die, —, πλ. τῶν· ἡ ἑξ νεύρα [ἡ ἑξ νεύρα].
sich sehnen πόθω ἐπιθυμῶ διακαῶς [λα

Seh nerv, der, το ὀπτικόν νεῦρον
sehnlich διάπυρος, διακαής,
περιπαθής.

Sehn sucht, die, ἡ σφοδρὰ
ἐπιθυμία, ὁ ἀλγυνός πόθος [ἡ λα-
κτρία].

sehn süchtig ἢ **-suchtsvoll**
περιπαθής, ποθεινός.

sehr ἔκρ' ἴλαν, πολὺ, μέγ' ὡς
[πολλὰ]. — **gelehrt** ἴλαν πεποι-
τευμένος. — **gut** ἄριστος, κάλλι-
στος. — **schön** ὠραιότατος. —
viel πλείστος. πάντοτε. —
schlecht κακίστος, gar — εἰς ἄ-
κρον. zu — καθ' ὑπερβολήν, ὑπερ-
μέτρως. so — als möglich ὅσον
wie — auch ἢ so — auch ὅσον
ὅταν τε, καὶ ἄν.

Sehr roh, das, τὸ τηλεσκό-
πιον.

Seh vermögen, das, ἡ ὀπτικὴ
δύναμις, τὸ ὁ αἰκόν.

Seh winkel, der, ἡ ὀπτικὴ γω-
νία.

seicht ἀεθής [ῥηχός]. (μτφ)
ἐπιπολαίος.

Seicht heit, ἡ **-igkeit**, die,
—, πλ -ει, τὸ ἀεθές [τὰ ῥηχά].
(μτφ) ἡ ἐπιπολαιότης.

Seide, die, —, πλ -ν, ἡ μέ-
λας τὴ μεταξίον.

seiden ἱμάτιος, μεταξωτός.

Seidenerei, das, ὁ μεταξόσπορος.

Seiden handel, der, ἡ ἐμπο-
ρία τῆς μεταξίης.

Seiden kleid, das, τὸ μετα-
ξινον ἔνδυμα.

Seiden raupe, die, ὁ βόμβυξ,
μεταξοσκώληξ.

seidenreich πολυμέταξος.

Seiden spinner, der, ὁ μετα-
ξουργός.

Seiden spinnerei, die, ἡ με-
ταξουργία: τὸ μεταξουργεῖον.

Seiden waren, die πλ, τὰ
μεταξωτά ὑφάσματα.

Seiden wurm, der, ὁ μεταξο-
σκώληξ.

Seiden zeug, das, τὸ μεταξί-
νον ὑφάσμα.

Seiden zucht, die, ἡ βομβυκο-
τροφία.

Seife, die, —, πλ -ν, ὁ σάπων
[τὸ σαποῦν].

seifen μὴ σαπωνίζω.

Seifen, das, -s, ὁ σαπωνιτμός
[τὸ σαπούνισμα].

Seifen erde, die, ἡ σμηκτρίς
γῆ [τὸ σαπωνόχωμα].

Seifen lauge, die, τὸ βύμμα
[ἡ σαπουνάδα].

Seifen sieder, der, ὁ σαπωνο-
ποιός [ὁ σαπούνας].

Seifen siederei, die, ἡ σα-
πωνοποιία το σαπωνοποιεῖον.

seiflich σαπωνοειδής.

seifig σαπωνώδης, σαπωνοειδής.

seigen μὴ διασταλάσσω, σαλ-
κεύω [σουρεύω].

Seiger, der, -s, πλ —, τὸ ὤ-
ρ λόγιον.

Seihe, die, —, πλ -ν, τὸ ἡθη-
τήριον, ὁ ἡθμός [τὸ στραγγιστήρι].

seihen μὴ διηθεῖν, διυλίζω
[στραγγίζω, σουρεύω].

Seiher, der, -s, πλ —, ὁ ἡθ-
μός, τὸ ἡθητήριον [τὸ σουρωτήρι].

Seihe tuch, das, τὸ σακελι-
στειδιον, ἡθητήριον [ἡ τσαντήλα].

Seil, das, -[e]s, πλ -e, τὸ
σχοινίον [τὸ σκοινί].

Seiler, der, -s, πλ —, ὁ σχοι-
νοπλόκος.

Seil tanz, der, ἡ **-tanzen**,
das, ἡ σχοινοδασία, ὁ πεταρισμός.

Seil tänzer, der, ὁ σχοινο-
δάτης.

seiltänzerisch σχοινοδατικός.

Seim, der, -es, πλ -e, ὁ χυ-
μός: τὸ αὐτόρρυτον μέλι.

seimen μὴ καθαρίζω, διακα-
θαίρω [μέλι].

seimi ht χωμώδης.

sein, seine, sein, ἄντ' του, αὐτοῦ, ἑαυτοῦ (ὁ) ἰδικός του, (ἡ) δική του, (τό) ἰδικόν του. — **Valer**, ὁ πατήρ του. — **-e Kinder**, τὰ τέκνα του, das ist — αὐτὸ εἶνε ἰδικόν του. **der -e**, ὁ ἰδικός του. **die -en** οἱ ἰδικοὶ του, ἡ παραία του.

sein (bin, bist, ist, sind, seid, sind) dass ich sei war gewesen ἄμς εἶμαι ὑπάρχω· er wird dafür εἶνε ἐκεῖ, das kann (nicht) — αὐτὸ (δὲν) εἶνε δυνατόν. lass das — ἄρς αὐτά· ἡσυχασον, hungrig, durstig — πεινώ, διψῶ, schläfrig — νυστάζω, es ist mir kalt κρυώνω, es ist besser εἶνε καλλίτερον, προτιμότερον, was soll das — ? τί εἶν' αὐτά; übel daran — εὐρίσκομαι ἐν δεινῇ θέσει [ἄσχημην ἔχω], es sei ἢ es mag — ἔστω, ἄς εἶνε, wenn es — kann εἰάν εἶνε δυνατόν, εἰάν γίνεταί, nahe daran — μέλλω ὅσον οὕπω [κοντεύω], wohl! — ! εὖ σοι γένοιτο [μὲ ταῖς θυσίαις σου] !

Sein, das, -s, τὸ εἶναι, τὸ ὑπαρχεῖν.

seinerseits ἐπρ' τὸ κατ' αὐτόν, τὸ καθ' ἑαυτόν· ἐκ μέρους του, — grüssen ἀντιχαιρετίζω.

seinet halben ἢ **-wegen** ἢ **um -willen** ἐπρ' χάριν αὐτοῦ, πρὸς χάριν του [γὰρ τὸ πατρί του].

seinige (der, die, das), ἄντ' ὁ, ἡ, τὸ ἑαυτοῦ, ὁ ἰδικός του, ἡ ἰδική του, τὸ ἰδικόν του. **die -n** οἱ ἰδικοὶ του, οἱ συγγενεῖς του· ἡ παραία του.

seit πρὸ (μετὰ δεκ), ἀπὸ, ἐκ. — **langer Zeit**, ἀπὸ πολλοῦ. — **wann?** ἀπὸ πότε; — **alter Zeit** παλαιότεν — **damals** ἐκ τότε, ἀπὸ τότε. — **gestern** ἀπὸ χθές. // —, σὺδ ἄρ' ὅτου.

seitdem σὺδ ἄρ' ὅτου, ἐξ ὅτου

[ἀπὸταν]. // —, ἐπρ' τότε.

Seite, die, —, πλάγιά, τὸ πλευρόν [τὸ πλάγιόν] τὸ μέρος, ἡ σελήη, westliche — δυτικὴ πλευρά, von bei ἐκατέρωθεν, von allen ταχόθεν, an der — ἡ πλάγια, πλησον [δὲν] κατὰ μέρος [παράμει] bei — ! χωρὶς παρὰ χωρατά !

Seitenabriss, der γραφία, κατατομή.

Seitenansicht, για ἄποψις.

Seitenbezeichnung σελιδογραφία, σελιδοσημία.

Seitenblick, der βλέμμα.

Seiten erbe, der γίου κληρονόμος.

Seiten hieb, der γίου κτύπημα [ἡ διπλὴ ὁ ὑπαινιγμός].

Seiten riss, der γραφία.

seitens ἐπρ' ἐκ μέρους.

Seiten stechen, τολγία [ὁ πλευρίτης].

Seiten stich, der νογμός [ἡ σουβλιὰ εἰς].

Seiten thür, die ἡ πλαγία θύρα [ἡ παρὰ].

Seiten verwand πλάγιος συγγενής.

Seitenverwand ἡ πλαγία συγγένεια.

Seiten weg, der μένῃ ὁδῷ [τὸ παράσπασμα].

Seiten wind, der ἄνεμος.

seither ἐπρ' ἔκτοτε.

seltherig ὁ, ἡ, ἢ, τὸ τέως.

seitwärts ἐπὶ πρὸς τὰ πλάγια.
Sekret, das, -en, πλ -ε, ὁ ἀπόκρυπτος τὸ ἀναγκαῖον.

Sekretär, der, -s, πλ -ε, ὁ γραμματεὺς [ὁ γραμματικὸς].

Sekretariat, das, -s, πλ -ε, ἡ γραμματεία.

Sekt, der, -es, πλ -ε, ὁ στασιδότης οἶνος.

Sekte, die, —, πλ -n, τὸ θρησκείμα, ἡ αἵρεσις.

Sektieren, der, -s, πλ —, ὁ αἵρεσιώτης, αἵρετικὸς.

Sektion, die, —, πλ -en, ἡ ἀνατομή, τὸ τμήμα (στρ) ἡ ἐνωμοτία.

Sektor, der, -s, πλ -τόρες, τὸ τμήμα κύκλου, ὁ τομεύς.

Sekunda, die, —, ἡ δευτέρα ἢ πρωτελευταία τάξις (σχολείου).

Sekundaner, der, -s, πλ —, ὁ μαθητὴς τῆς δευτέρας (τῆς πρωτελευταίας) τάξεως.

Sekundant, der, -en, πλ -en, ὁ μάρτυς (μονομαχοῦντος).

sekundär δευτερεύων.

Sekunde, die, —, πλ -n, τὸ δεύτερον λεπτόν, τὸ δευτερόλεπτον.

Sekunden zeiger, der, ὁ δείκτης τῶν δευτερολέπτων.

sekundieren μὴ & ἀρῆ ἐπιμοσχεῖω. παρίσταμαι μάρτυς (μονομαχοῦντος).

Seladon, der, -s, πλ -s, ὁ δούσεως ἐραστὴς.

selbst ἐπὶ αὐτός, αὐτή, αὐτό, αὐτατός, αὐτοπρόσωπος. ich — ἐγὼ αὐτός, ἐγὼ ὁ ἴδιος. du — σὺ αὐτός, σὺ ὁ ἴδιος. — wenn καὶ εἰάν ἔτι. von sich — ἀφ' ἑαυτοῦ, αἰκοθεν. das versteht sich von — αὐτὸ ἐννοεῖται οἰκοθεν.

Selbst befleckung, die, ὁ αὐνανισμός, ἡ μαλακία.

Selbst betrug, der, ἡ αὐταπάτη.

selbstbewusst φρονηματώδης, αὐτογνώμων.

Selbstbewusst sein, das, ἡ αὐτοσυναίσθησις, αὐτοσυνείδησις.

selbsteigen ἴδιος; ἑαυτοῦ, ἰδιόκτητος.

Selbst entsagung, die, ἡ αὐταπαρνησία.

Selbster kenntnis, die, τὸ γινῶθαι σαυτόν.

selbst genügend ἢ -genügsam αὐτάρκης.

Selbs genügendkeit, die, ἡ αὐτάρχεια.

Selbst hilfe, die, ἡ αὐτοβοήθεια.

selbsthörend αὐτήκοος.

Selbs laut, der, ἡ -lauter, der, τὸ φωνῆεν.

Selbst lob, das, ἡ περιαυτολογία.

Selbst mord, der, ἡ αὐτοχειρία.

Selbst mörder, der, ὁ αὐτόχειρ, αὐτοκτόνος.

selbstredend αὐτόφωνος, αὐτόδηλος.

selbstständig αὐτοτελής· αὐτεξούσιος, ἀνεξάρτητος, αὐτοπόστατος, αὐτοῦπαρκτος.

Selbst ständigkeit, die, —, ἡ αὐτοτελεία, αὐτεξουσιότητα.

Selbst sucht, die, ἡ φιλαυτία, ὁ ἐγωισμός.

selbstsüchtig φιλαυτός, ἐγωιστικός.

Selbst täuschung, die, ἡ αὐταπάτη.

selbst verständlich αὐτόδηλος, αὐτονόητος.

Selbst vertrauen, das, ἡ αὐτοπεποίθησις.

selbstzufrieden αὐτάρκης· αὐτάρκης.

Selbst zufriedenheit, die, ἡ αὐτάρχεια· ἡ αὐτάρκεια.

Selekta, die, —, ἡ ἀνωτάτη τάξις (γυμνασίου).

selig μακάριος· ὀλβιος, εὐδαίμων. μακαρίτης [συγωρεμένος]. der Glaube macht — μακάριοι οἱ πιστεύοντες. -en Angedenkens ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει.

Seligkeit, die, —, ἡ μακαριότης, ὀλβιότης, εὐδαιμονία.

Sellerie, der, -s, τὸ σέλινον.
selten σπάνιος.// —, ἐπὶ σπανίως, σπανιάκις.

Seltenheit, die, —, πλ -η, ἡ σπανιότης.

seltsam ἀσυνήθης, ἀλλόκοτος, παράξενος.

Selt samkeit, die, —, πλ -en, ἡ παραξενία, τὸ ἀλλόκοτον [ἡ παραξενιά].

Semester, das, -s, πλ —, ὁ ἑξαμήνητος (χρόνος). ἡ ἑξαμηνία.

Seminar, das, -s, πλ -e & -ien, τὸ φροντιστήριον· τὸ διδασκαλεῖον.

Seminarist, der, -en, πλ -en, ὁ σπουδαστὴς διδασκαλείου.

Semmel, die, —, πλ -η, ὁ γουρῖτης, τὸ λευκὸν ἄρτιδιον.

Senat, der, -es, πλ -e, ἡ γερουσία· ἡ σύγκλητος.

Senator der, -s, πλ -en, ὁ γερουσιαστής· ὁ σύγκλητικός.

senatorisch γερουσιαστικός· συγκλητικός.

senden* (sende· sandte· gesandt) μὴ πέμπω, στέλλω.

Sender, der, -s, πλ —, ὁ ἀποστολεύς.

Send schreiben, das, ἡ ἐπιστολή.

Sendung, die, —, πλ -en, ἡ ἀποστολή.

Senf, der, -es, πλ -e, τὸ σίναπι [τὸ σινάπι]· τὸ ἀρτυτὸν νάπυ [ἡ μουστάρδα].

Senf näpfchen, das, τὸ σινάποδοχέον [ἡ μουσταρδιέρα].

Seni ὁ, d

Senf pflanz

schlag, de

sengen μ

[καψάλλω,

περικαίνομαι.

Senk blei

τηρία, ἡ βολ

Senkel, d

ρινθος, σειρί

senken μ

δάζω]· βυθίζ

λεύω. **sich**

ζάνω· βυθίζο

Senker,

μόσχευμα [ἡ

Senk nad

καθετήρ [τὸ

Senk reb

τὸ μόσχευμα

senkrecht

Senkung,

κάθεσις, βύθ

Senkwag

Sensation

ἡ αἴσθησις, ἡ

Sense, die

πανεν [τὸ δρι

Sensen m

νηφόρος. (μτ

sensitiv

επαίσθητος [ἡ

sententiö

φλογηματικός

Sentenz

γνωμικόν, τὸ

στικὴ ἀπόφασι

sentiment

σθηματίας.

Sentimen

-en, ἡ αἴσθη

separat γ

separiere

χωρίζω.

Septembe

ὁ Σεπτέμβριος

Septuagesima, die, —, ἡ κυριακή τοῦ ἀπώτου.

Septuaginta, die, —, οἱ ἑβδομήκοντα· ἡ μετάφρασις τῶν ἑβδομήκοντα.

Sequester, der, -s, πλ —, το μετ' ἄλλου, ἡ ὑπὸ τοῦ καταχτῆ διασπινδουμένου κτήματος.

Sequestration, die, —, πλ -en, ἡ μεσεγγυήσις.

sequestrieren μὴ μεσεγγυᾶσαι.

Serenade, die, —, πλ -n, ὁ κῆμος· τὸ παρακλαυσιθυρον [ἡ εἰσέλας].

Sergeant, der, -en, πλ -en, ὁ λοχαγός.

serlös σοδαρός.

servieren μὴ & ἀμὴ τραπέζο- κομᾶ.

servil δουλικός, δουλοπρεπής, δουλόφρων.

Servilismus, der, —, ὡ-ität, die, —, ἡ δουλοπρεπείη.

Servis das, -es, ἡ ὑπερσία· ἡ ἐπιτραπέζιος σκευή, τὸ ἐπιτραπέζιον [τὸ σερβίσιον].

Sesam, das, -s, τὸ σῖσαμον [τὸ σησάμι, τὸ σουσάμι].

Sesamöl, das, τὸ σησαμίον [τὸ σησαμόλειον].

Sessel, der, -s, πλ —, ὁ δῖφος, ἡ καθέδρα.

sesshaft ἐγκαθισταμένος, ἐγκαταίκοις [ἀποκαταστημένος].

setzen μὴ θέτω τοποθετῶ, βάλω· καθίζω. συνθέτω, στοιχειοθετῶ. bei Seite — θέτω κατὰ μέρος· παραγκινῶ. in ein Amt — διορίζω εἰς ὑπόβρυγμα. in Angst — τρομάσσω. in Flammen — ἀναπλέω, φλογίζω. in Noten — μελοποιῶ, aufs Spiel — διακυβεύω, παρακινδυνεύω. sein Leben daran — παρακινδυνεύω τὴν ζωήν μου. riskirindunw. gesetzt θειόν, ὑποθετέον. gesetzten Falls καθ'

ὑπόθεσιν, λόγου χάριν. — wir den Fall & υποθέτωμεν, υποτιθεσθῶ.

// —, ἀμὴ πηδῶ [πιτηρούμαι] **sich** — καθίζω· καθίζαναι, κατακαθίζω.

Setzer, der, -s, πλ —, ὁ στοιχειοθέτης.

Setz kasten, der, ἡ στοιχειοθήκη, τυποθήκη.

Setz kunst, die, ἡ μελοποιία· ἡ στοιχειοθετική, στοιχειοθεσία.

Setz ling, der, -s, πλ -e, τὸ φυτευτήριον [τὸ φυτόν].

Setz rebe, die, —, πλ -n, τὸ τὸ μόσχευμα [ἡ καταβολή].

Setz reis, das, ἡ παρασπές, παρασπύς.

Setz wage, die, τὸ ἀλφάδιον, ὁ διαθέτης [τὸ ἀλφάδι].

Seuche, die, —, πλ -n, ἡ ἐπιδημική νόσος, ἡ ἐπιδημία [τὸ θανατικόν]. (μὲν) τὸ κολλητικόν σκόν].

seufzen ἀμὴ στεναίω, ἀναστεναίω.

Seufzer, der, -s, πλ —, ὁ στεναγμός, στόνος, ἀναστεναγμός.

Sexagesima, die, —, ἡ κυριακή τῆς ἀπόκριας.

Sexta, die, —, ἡ ἕκτη (ἡ κατωτάτη) τάξις (γυμνασίου).

Sextaner, der, -s, πλ —, ὁ μαθητὴς τῆς ἕκτης (τῆς κατωτάτης) τάξεως.

Shawl, der, -s, πλ -s, τὸ περιβάλλον τὸ σάλιον [τὸ σάλι].

Shilling, der, -s, πλ -e, τὸ σελλίνιον.

sich αὐτ. ἐαυτόν· ἐαυτοίς, ἐαυτοῖς. — waschen νίπτωμαι, πλύνομαι. — baden λούωμαι. — anziehen ἐνδύωμαι. an und für — καθ' ἐαυτόν, das versteht — von selbst αὐτὸ ἐννοεῖται ἀφ' ἐαυτοῦ.

Sichel, die, —, πλ -n, τὸ δρέπανον [τὸ δρεπάνι].

sicher ἀσφαλής, ἀκινδυνός· βίβαιος, θεικός.

Sicherheit, (die, —, πλ -en, ἡ ἀσφάλεια· ἡ βεβαιότης. in — ἡ mit — ἀσφαλῶς· μετὰ βεβαιότητος **sicherlich** ἐπρ βεβαίως, πάντως, ἐξ ἀπαντος.

sichern μὴ ἀσφαλίζω.

Sicherung, (die, —, πλ -en, ἡ ἀσφάλις, ἐξασφάλις.

Sicht, (die, —, ἡ ὄψις· ἡ ἐμφάνις. auf — ἐπὶ τῇ ἐμφάνει **sichtbar** ὁρατός. θεατός.

Sichtbarkeit, (die, —, τὸ ὁρατόν, ἡ ὁρατότης.

sichten μὴ κοσκινίζω [ξεκοσκινίζω]· ἐκκρίνω, διαλέγω.

sichtlich ὁρατός, προφανής.

Sichtung, (die, —, πλ -en, ἡ κοσκίνισις [τὸ ξεκοσκίνισμα]· ἡ διάλεξις, διαχωρίσις.

sie ἀντ. αὐτῇ· αὐτὴν. αὐτοί, -αί, -ά· αὐτοῦς, -ας, -ά.

sie ἀντ. ὑμεῖς, σεῖς, τοῦ λόγου σας, ὑμᾶς, σᾶς.

Sieb, (das, -es, πλ -e, τὸ κόσκινον.

sieben μὴ κοσκινίζω.

sieben ἑπτὰ. seine — Sachen τὰ κωλόπανά του, τὰ συγκαμώματά του. die S- ἡ ἑπτὰς. eine böse S- τὸ διεστραμμένον γόνακον ἡ μέγαιρα [ἡ στρύγλα].

sieben fach ἡ -fältig ἑπταπλοῦς· ἑπταπλάσιος.

siebenhundert ἑπτακόσιοι.

siebenjährig ἑπταετής.

siebenmal ἐπρ ἑπτάκις [ἑπτὰ φοραίς].

siebenmonatlich ἑπτάμηνος.

Siebenschläfer, (der, -s, πλ —. (Ζλ) ὁ ἐλείως. ὁ μακροῦπνος, ὀπνάλεος, ὀπνώδης [ὁ ὀπνιάρης].

siebenseitig ἑπτάπλευρος.

siebenstündig ἑπτάωρος.

siebtägig ἑπταήμερος.

siebentausend ἑπτακισχίλιαι, πτὰ χιλιάδες.

siebente ἑβδομος.

Siebel, (das, -s, τὸ ἑπταμόριον, ἑβδομον.

Sieben zahl, (die, ἡ ἑπτακισχίλιαι.

siebenzehn ἑπτακαίδεκα.

siebförmig κοσκινώδης.

siebzehn ἑπτακαίδεκα.

siebzehnte ἑπτακαίδεκατος ἑβδομος.

siebzig ἑβδομηκοντα [ἑβδομηκοντα ὀντης.

Siebziger, (der, -s, ἑβδομηκοντα ὀντης.

siebzigjährig ἑβδομηκονταετής ἑβδομηκονταετής.

siebzimal ἐπρ ἑβδοκισ [ἑβδομηκοντα φοραίς].

siebzigste ἑβδομηκονταστή.

siech καχεκτικός, ἀσθενής.

siechen ἀρμὴ ὑπονυσσάτω· μακρονοσῶ.

sieden· 'siede' soll ἡ gesotten ἡ gusiedelt μὴ ζέω, ἀναδράζω, Seife - νοποιῶ. //—, ἀρμὴ βράζω.

Sieg, (der, -es, πλ -e, ἡ νίκη.

Siegel, (das, -s, πλ — γίς [ἡ βούλλα].

Siegel lack, (der, -e, ὁ σφραγιστικός [ὁ Ἰσπανικὸς τὸ βούλλοξέρι].

siegeln μὴ σφραγίζω.

Siegel ring, (der, ὁ σφραγιστικὸς δακτύλιος, ὁ σφραγιστικὸς ἀρμὴ νικῶ, αἶψα.

Sieger, (der, -s, πλ — νικῆς.

Siegerin, (die, —, ἡ νικήτρια.

Sieges beute, (die, τὰ νίκης.

Sieges denkmal, (das, τὸ νίκης.

Sieges kranz, (der, ὁ νίκης.

Siegeslied, das, τὸ ἐπινίκιον,
ὁ (ἐπινίκιος) παιᾶν.

Siegesnachricht, die, ἡ ἐν-
δοξος νίκης.

Siegespreis, der, τὸ (νικητή-
ριον) ἄθλον, τὸ βραβεῖον.

Siegeszeichen, das, τὸ τρό-
παον.

Siegeszug, der, ἡ θραμβευ-
τική πομπή.

sieghaft τ. ο. παιούχος, νικητής.

siehe ἐπὶ ἰδοῦ [νά]

Signal, das, -s, πλ -e, τὸ σὺν-
ῆγμα, τὸ σημεῖον.

Signalement, das, -s, πλ -s,
τὸ χαρακτηριστικὸν σημεῖον, τὸ
γνώρισμα.

Signalfeuer, das, ὁ πυρρός,
ἡ πυρραία.

Signatur, die, —, πλ -en, ἡ
ὑπογραφή, τὸ γνῶρισμα, ὁ χαρα-
κτήρ, τὸ σημεῖον.

signieren μὴ σημειῶναι ὑπο-
γράφω.

Silbe, die, —, πλ -n, ἡ συλλαβή.

Silbenmass, das, τὸ μέτρον.

Silbenmessung, die, ἡ προ-
σῳδία.

Silbenrätsel, der, ὁ συλλαβό-
γρῳφος.

Silber, das, -s, ὁ ἄργυρος [τὸ
ἀσημί]. gediegenes — ἄργυρος
καθαρός, ἀπεσθός.

Silberader, die, ἡ ἀργυρίτις
φλέψ.

silberähnlich ἡ -artig ἄρ-
γυροειδής, ἀργυρίζων.

Silberbergwerk, das, τὸ ἄρ-
γυρεῖον, ἀργυρρυχείον.

Silberdraht, der, τὸ σύρμα
ἀργύρου.

Silbergerät, ἡ -geschirr,
das, τὸ ἀργυροῦν σκεῦος, τὸ ἄρ-
γύρωμα.

Silberglätte, die, ἡ λευκὴ λι-
θοἄργυρος.

silberhaltig ἀργυροῦχος.

silberhell ἀργυροφειγής.

Silberlegierung, die, τὸ ἀρ-
γυρομιγὲς σύγκραμα, τὸ ἀργυροῦ-
κρῆμα.

Silberling, der, -es, πλ -e,
τὸ ἀργυροῦν νόμισμα, ὁ ἀργυροῦς.

Silbermine, die, ἡ ἀργυροῦ
μνᾶ, τὸ ἀργυρεῖον, ἀργυρρυχείον.

Silbermünze, die, τὸ ἀργυ-
ροῦν νόμισμα.

silbern ἀργυροῦς [ἀσημένιος].

Silberplättchen, das, τὸ ἀρ-
γυροῦν ἐλασμάτιον [ἡ τρεῖς].

silberreich πολυῖργυρος.

Silberstimme, die, ἡ ἀργυ-
ρόφθογγος φωνή.

Silberstück, das, τὸ ἀργυροῦν
νόμισμα.

Silberton, der, ὁ ἀργυροφθογ-
γος τόνος.

Silberware, die, τὸ ἀργύρω-
μα [τὸ ἀσημένιον].

silberweiss λευκότερος ἀργύ-
ρου, ἀργυροφειγής.

Silberzeug, das, τὸ ἀργύρω-
μα [τὸ ἀσημένιον].

Silentium, das, ἐπὶ σιωπῇ!

Silhouette, die, —, πλ -n, ἡ
σκιαγραφία ἡ μέλαινα πλαγιογρα-
φία.

Silicium, das, -s, (χμ) τὸ πυ-
ρίτιον.

Silikat, das, -es, πλ -e, (χμ)
τὸ πυριτικὸν ἄλας.

simpel ἀπλοῦς, ἀγαθός, εὐχθός,
ἀδελτερός.

Simpel, der, -s, ὁ εὐχθός, ὁ
βλάξ.

Simplicissimus, der, —, ὁ
βλάξ καὶ ἡλιθίος, ὁ ἡλιθιώτατος
[τὸ κουτάδι, τὸ κουτούκι].

Simplicität, die, —, ἡ ἀπλό-
της ἡ ἀγαθότης, εὐχθεία.

Sims, der, -es, πλ -e, ὁ θριγ-
χός, τὸ θρίγκωμα.

Simulat on, die, —, πλ -en, ἡ ὑπόκρισις, προσποιήσις.

simulieren μι προσποιούμαι, ὑποκρίνομαι.

simultan ὁμόχρονος, ταυτόχρονος.

Simultan schule, die, τὸ (δυσὶ θεοῖσι αἰς) ἀμφικαίνον σχολεῖον.

Sinekure, die, —, πλ -n, ἡ ἀργουσία.

Sing cho, der, ὁ ᾠδικὸς χορός.

singen* (singē sang gesungen) μι ᾄδω [τραγουδῶ], in der Kirche — φάλλω, die Vögel — τὰ πτηνὰ ᾄδουσι, καλαδοῦσι.

Sing kunst, die, ἡ ᾠδική.

Sing lehrer, der, ὁ διδάσκαλος τῆς ᾠδικῆς.

Sing sang, der, -es, τὸ ὄχληρόν (τὸ ἀιδεῖν) ᾄσμα.

Sing schule, die, τὸ ᾠδεῖον, τὸ ᾠδικόν σχολεῖον.

Sing stimme, die, ἡ ᾠδική φωνή, ἡ ᾄδουσα φωνή.

Sing stück, das, τὸ μέλος, τὸ ᾄσμα.

Singular, der, -s, πλ -e, (γρμ) ὁ ἐνικός (ἀριθμός).

Sing vogel, der, τὸ ᾠδικόν πτηνόν.

sinken* (sinke sank gesunken) ἀμρ καταρρέπω, καταδύομαι, βυθίζομαι, καθίζάνω, κατακαθίζω, κατακρίπτω, πίπτω. (μτφ) ταπεινούμαι, ἐκπίπτω [ἐξέπερτω], παρακυρᾶζω, zur Erde — κατακρίπτω γαμαί, in Ohnmacht — λιποθυγῶ, λιποθυρῶ.

Sinn, der, -es, πλ -e, ἡ αἰσθησις, τὸ αἰσθητήριον, ἡ γνώμη, τὸ φρόνημα, ἡ ἰδέα, ὁ νοῦς, ἡ διάνοια, αἱ φρένες, ἡ ἔννοια, τὸ νόημα, ἡ σημασία, ἡ ἐπιστημοσύνη, εἰδημοσύνη, γνωμοσύνη, die fünf -e al πέντε αἰσθήσεις, das hat keinen — αὐτὸ δὲν ἔχει νόημα,

von -en sein ἢ nicht bei -e εἶμαι ἔξω φρενῶν, wieder kommen ἐπανερχομαι εἰς ἐμὴν ἔρχομαι εἰς τὸν νοῦν μου,

im -e haben ἔγω τι κατὰ διανοοῦμαι τι, in bildliche μεταφορικῶς, aus den Augen dem — τὰ ρη βλεπόμενα νοῦνται [μάτια ποῦ δὲ θεωρεῖται γλῆγορα λησιμονοῦται].

Sinn bild, das, τὸ σύμβολον, ἔμβλημα.

sinnbildlich συμβολικῶς.

sinnen* (sinne sann) μι ἐννοεῖν, ἀμρ διανοοῦμαι, σκέπτομαι.

Sinnen genuss, der, ἡ αἰσθητικὴ ἡδονή.

Sinnen welt, die, τὸ αἰσθητικόν σύμπαν, ὁ αἰσθητὸς κόσμος.

Sinnes änderung, die, ἡ μεταστροφή.

Sinnes art, die, τὸ εἶδος αἰσθητικῆς, ἡ διάνοια, τὰ φρονήματα.

Sinnes organ, ἡ -w, τὸ αἰσθητήριον ὄργανον.

Sinn gedicht, das, ἡ ποίησις.

sinnig ἐχέφρων, φρόνιμος.

Sinnigke it, die, —, ἡ φρόνησις, ἡ φρονήσις.

sinnlich ὀλικός, αἰσθητικός, σαρκικός, ἡδονακός.

Sinnlichkeit, die, —, ἡ αἰσθητικὴ ἡδονή, ἡ αἰσθητικὴ ἡδονή.

Sinnlos ἄλογος, παράλογος, ἀσύντονος.

Sinnlosigkeit, die, —, ἡ ἀλογία, ἡ ἀναίσθησις.

Sinn pflanze, die, (φτλ) ἡ σφαιροειδής, τὸ Μῆ μου ἀπὸ τοῦ σφαιροειδούς.

Sinn reich πολύνους, εὐφρόνους.

Sinn spruch, der, τὸ φηγόμενον, ἡ γνώμη.

sinnverwand συνώνυμος.

Sinn verwandtschaft, die, ή συνωνυμία.

sinnvoll πολυσήμαντος.

sintemal οὐδ, ἀφ' οὗ, ἐπειδή.

Sippe, die, -n πλ -n, ή **Sipp-schaft**, die, —, πλ -en, ή συγγενεία, τὸ συγγενολόγιον [ή δικολογία]. ή παλαιά, συμφορία [ή φάρα].

Sirokko, der, -s, ὁ φοινικίας άνεμος [ὁ σιρόκος].

Sirup, der, -s, τὸ σιράπιον, σι-
ραιον, σιρόπιον.

sistieren μη ἀναστῆλθω, ἐπέχω, σταματῶ [σταίνω]· παύω.

Sistierung, die, —, πλ -en, ή ἐπιτοίαις, σταματήσις.

Sitte, die, —, πλ -n, τὸ ἥθος· ὁ τρόπος, τὸ ἔθος, ἔθιμον. ή εὐνο-
μία, χρηστοθήεια [ή ἀθρηκία].
gute -n ἦθη χρηστά.

Sitten gemälde, das, ή ἥθο-
γραφία.

Sitten lehre, die, ή ἥθικη, τὰ
ἥθη, τὸ ἥθικόν παράγγελμα.

Sitten lehrer, der, ὁ ἥθολό-
γος, ἡθιοδιδασκαλός.

sittenlos ἀνευ ἡθῶν, ἀπολίτευ-
τος, ἀνήθικος.

Sittenlosigkeit, die, —, ή
ἀπολίτευσις· ή ἀνήθικότης.

Sitten maler, der, ὁ ἥθογράφος.

Sitten strenge, die, ή περί
τῶν ἡθῶν αὐστηρότης.

Sittenver fall, der, ή παρα-
μὴ τῶν ἡθῶν.

sittig χρηστοθήης, καλοθήης.

Sittig, der, -es, πλ -e, ὁ φη-
τακός [ὁ παππαγάλος].

sittlich ἥθικός, χρηστοθήης.
συνεθίζόμενος, συνήθης. (πρμ) län-
dlich — νόμος καὶ χώρα [κάθε
τόπος καὶ συνήθεια].

Sittlichkeit, die, —, ή ἥθικὴ ε
sittsam εὐσχήμων, κόσμιος.

Sittsamkeit, die, —, ή εὐ-
ταξία, κοσμιότης.

Situation, die, —, πλ -en, ή
θέσις, τοποθεσία, χωροθεσία.

situieren μη τοποθετῶ.

Sitz, der, -es, πλ -e, τὸ καθί-
σμα· ή ἔδρα, καθέδρα, ή συνεδρία,
συνεδριάσις· τὸ συνέδριον.

Sitz bank, die, τὸ θρανίον.

sitzen* (sitze· sass· gesessen)
μη κάθημαι· ἀρμόζω, εὐαρμολῶ
[πηγαίνω, στέχω]. — bleiben μένω
καθήμενος· μένω ἀνύπανδρος, —
lassen καταλείπω, παραιτῶ. das
Kleid sitz ihr gut τὸ φόρεμα ἀρ-
μόζει αὐτῇ καλῶς. fest — κάθη-
μαι στερεῶς. sich —, sich müde
— ἀποκάμνω καθήμενος.

Sitz platz, der, τὸ κάθισμα.

Sitzung, die, —, πλ -en, ή
συνεδρία, συνεδριάσις.

Skabrose, die, —, πλ -n,
(φτλ) τὸ ψώρακ.

Skala, die, —, πλ -en ή κλίμαξ.

Skandal, der, -s, πλ -e, τὸ
σκάνδαλον. ή ταραχή, ὁ θόρυβος
[τὸ τιτιρντί].

skandalisieren μη σκανδα-
λίζω, sich — σκανδαλίζομαι.

skandalös σκανδαλωδῶς.

skandieren μη ποδίζω, ἀνα-
γινώσκω ἐμμέτρως.

Skelett, das, -es, πλ -e, ὁ
σκελετός.

Skizze, die, —, πλ -n, τὸ δια-
γράμμα, ή σκιαγραφία.

skizzenhaft σκιαγραφικός.

skizzieren μη σχεδιογραφῶ,
σκιαγραφῶ.

Sklave, der, -n, πλ -n, ὁ δοῦ-
λος, ἐλλως [ὁ σκλάβος].

Sklaver-i, die, —, ή δουλεία
[ή σκλαβιά].

Sklavin, die, —, πλ -nen, ή
δούλη [ή σκλάβη].

sklavisch δουλικός, δούλειος.

Skorbut, der, -s, ή στομακάκη
[τὸ σκροβούτο].

skorbutisch στομακακικός.

Skorpion, der, -s, πλ -e, ὁ σκορπίος.

Skribent, der, -en, πλ -en, ὁ ἀφῆς συγγραφεύς, ὁ γραφοκόπος [ὁ γραφικός].

Scribler, der, -s, πλ —, ὁ ψωροσυγγραφεύς.

Skrofel, die πλ, αἱ χοιράδες [τὰ χελώνια].

skrofulös χοιραδικός.

Skrupel, der, -s, πλ —, ὁ ἐνδοιασμός, δισταγμός. τὸ γραμματίον (βάρος 24 κόκκων).

skrupulös ἐνδοιαστικός· ὑπερακριβής.

Skulptur, die, —, πλ -en, ἡ γλυφὴ, ἡ γλυπτική.

Sloop, der, -s, πλ -e, ἡ πάλος [ἡ σλοῦπα].

Smaragd, der, -es, πλ -e, ἡ σμάραγδος, τὸ σμάραγδιον.

smaragden σμάραγδινος.

so ἐπὶ οὕτω(ς) [ἔτσι]· ὥδε, οὕτως [ἔτσι δά]. τόσον, τοσοῦτον.

dem ist — οὕτω ἔχει τὸ πρᾶγμα. — etwas τοιοῦτό τι. — wie — ἢ

oder — οὕτως ἢ ἄλλως. — ? ἄληθες; οὕτω δά; [ἔτσι; καλὲ ἔτσι;]. wie — ? πῶς δηλαδὴ;

πῶς δέ; ach — ! οὕτω λοιπόν! [ἔτσι]. — viel als möglich ὅσον (τὸ) δυνατόν. — wahr ich lebe οὕτω ζῶν, νὰ χαρῶ τὴν ζωὴν μου.

— genannt καλούμενος, λεγόμενος. seien Sie — gut λάβετε (ἔχετε) τὴν καλωσύνην. // —, σὺν ὅσῳ καὶ ἂν, ὅσῳ δήποτε, τότε, λοιπόν. — dass εἰς τρόπον ὥστε.

sobald σὺν, ἀφ' οὗ, ἅμα, εὐθύς ὥς, ἅμα ὥς, ἀμέσως ἀφ' οὗ.

social κοινωνικός.

Social demokrat, ἡ-ist, der, -en, πλ -en, ὁ κοινοπολιτικός, κοινωνιστής, σοσιαλιστής.

Social demokratie, die, ἡ

κοινοπολιτεία, ἡ κοινωνική κρατία.

social demokratisch stisch κοινοπολιτικός, κοινωνιστικός.

Socialismus, der, — νοπολιτεία, ὁ σοσιαλισμός.

Socke, die, —, πλ -n, δειν, τὸ βραχὺ περιπόδι [τσουράπι].

Sokel, der, -s, πλ —, σις, ὁ στυλοβάτης.

Soda, die, —, ἡ σόδα, θρακικὸν νάτριον.

sodann ἐπὶ εἰτα, ἔπειτα.

Sod brennen, das, -s, ρεγμία [ἡ ξινηλα].

Sodomie, die, —, ἡ κοίτη, παιδεραστία.

Sodomit, der, -en, πλ ἀρσενοκοίτης, παιδεραστής.

sodomitisch ζωοκοιτικὸν δεραστικός.

soeben ἐπὶ ἄρτι, πρό μ.

Sofa, das, -s, πλ -s, κλιντρον [ὁ καναπές].

sofort ἐπὶ παρευθὺς, εἰ

sogar ἐπὶ καὶ δὴ, καὶ) **sogleich** ἐπὶ εὐθύς, π

— wie εὐθύς ὥς, εὐθύς ἀρ

Sohle, die, —, πλ -n, μα [ἡ πατούνα]· τὸ κάτω πέλδιον [ἡ σόλα, τὸ γνάρφι]

sohlen μὴ κατῶ [πετ

Sohn, der, -es, πλ S υῖός.

Söhnchen, das, -s, πλ υἱάκιον.

Sohns kind, das, τὸ τέκνον, ὁ, ἡ ἔγγονος [τὸ ἐν

solange ἐπὶ ἐν ὅσῳ, εἰ

solch ἀντ. τοιοῦτος [τέν

solchenfalls ἐπὶ ἐν περιπτώσει.

solcher solche, solch τοιοῦτος [τέτοιος].

solcherlei (ὁ) τοιοῦτος.
Sald, der, -es, ὁ μισθός.
Soldat, der, -en, πλ -en, ὁ στρατιώτης.

Soldaten aushub, der, ἡ -aushebung, die, ἡ στρατολογία.

Soldaten brot, das, ὁ στρατιωτικός ἄρτος [ἡ κουραμένα].

Soldaten dienst, der, ἡ θητεία.

soldatenhaft πα ὁμοίως στρατιώτη.

Soldaten herrschaft, die, ἡ στρατοκρατία.

Soldaten schaar, die, τὸ στρατιωτικόν ἀποσπασμα.

Soldaten stand, der, τὸ στρατιωτικόν, ἡ στρατιωτικὴ τάξις.

Soldaten wesen, das, τὰ στρατιωτικά.

Soldaten zucht, die, ἡ στρατιωτικὴ πειθαρχία.

Soldateska, die, —, ὁ στρατιωτικὸς ὄγκος.

soldatisch στρατιωτικός, δίκην στρατιώτου.

Söldling, der, -s, πλ -e, ἡ **Söldner**, der, -s, πλ —, ὁ μισθοφόρος, μισθωτός.

Sole, die, —, πλ -n, ἡ πηγαία ἄλμη, ἡ ἀναδύουσα ἄλμη [τὸ βλυχὸν ἢ γλυφὸν νερόν].

solenn δημοτελής, πανηγυρικός.

Solennität, die, —, πλ -en, ἡ δημοτέλεια, πανηγυρικότης.

solid μόνιμος, στερεός. (μτφ) ἀξίματος.

solidarisch ἀλληλέγγυος.

Solidarität, die, —, ἡ ἀλληλεγγύη.

Solidität, die, —, ἡ στερεότης, μονιμότης. (μτφ) ἡ ἀκεραιότης.

Soll, das, —, τὸ δοῦναι. — und **Haben** τὸ δοῦναι καὶ λαβεῖν.

sollen (er soll) ἀμὴ ὀφείλω, εἶον, πρέπει. μέλλω, πρόκειται.

ὑποτίθεμαι, νομίζομαι. es soll λέγεται, φαίνεται. was soll ich thun? τί νὰ πράξω; was soll geschehen? τί ποιητέον; τί νὰ γείνη; das hättest du nicht thun — δεν ἔπρεπε νὰ πράξῃς τοῦτο. wie sollte es nicht? διὰ τί τάχα ὄχι; was soll das heissen? τί σημαίνει τοῦτο;

Söller, der, -s, πλ —, τὸ ἡλικιόν, τὸ προθύραϊον ἀνωγαίου.

Solo, das, -s, πλ -s, ἡ μονωδία, τὸ μονῆρες μουσικισμα, ἡ μοναυλία. // —, ἐπρ κατὰ μόνος.

Solo sänger, der, ὁ μονηδός.

Solstitium, das, -s, πλ -en, τὸ ἡλιοστάσιον.

solvent ἀξιόγρεος, φερέγγυος.

Solvanz, die, —, τὸ ἀξιόγρεον, τὸ φερέγγυον.

somit ἐπρ οὕτω, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. ὅθεν, ἄρα, ὥστε.

Sommer, der, -s, πλ —, τὸ θέρος [τὸ καλοκαίρι].

sommerhaft θερινός, καλοκαιρινός.

Sommer haus, das, ἡ θερινὴ κατοικία.

Sommer kleid, das, τὸ θερινόν ἐνδυμα, τὸ θερίστριον.

sommerlich θερινός, καλοκαιρινός.

sommern αὐτὸ es sommert ἔρχεται τὸ θέρος [καλοκαιριάζει].

Sommer nacht, die, ἡ θερινὴ νύξ.

Sommer sprosse, die, ἡ ἐφηλός, φακίς [ἡ φακίδα].

sommersprossig ἐφηλός, φακώδης [φακιδάρης].

Sommer wende, die, αἱ θεριναὶ τροπαί, τὸ θερινὸν ἡλιοστάσιον.

Sommer wohnung, die, ἡ θερινὴ κατοικία.

Somnambule, der, -n, πλ -n, ὁ ὑπνοβάτης.

Somnambulismus, der, ἡ ὑπνοδασία.

sonach ἔπειθ' ὅθεν, λοιπόν.

Sonde, die, —, πλ -n, ἡ μέλη [τὸ μέλη]. ἡ καταπειρατήρ (α, ἡ βο-
λὴ [τὸ σκαντῆλι]).

sonder πρῶ. (μετὰ αἰτ) ἀνευ, χωρὶς.

sonderbar ἀλλόκοτος, παρά-
ξενος.

Sonderbarkeit, die, —, πλ -en, ἡ παραδοξότης, τὸ ἀλλόκοτον.

sondergleichen ἔπειθ' ἀπορα-
μύλλωσι.

Sonderheit, die, —, πλ -en, ἡ μονότης.

sonderlich ἑκτακτος, nicht —
ὄχι σπουδαίως.

Sonderling, der, -s, πλ -e, ὁ ἰδιότροπος [ὁ παραξενιάρης].

sondern μη γ. ρίξω, ἀποχωρίζω.

sondern συνδ, ἀλλά [παρά].
nicht nur . . . — auch οὐ μόνον . . . ἀλλὰ καί.

sonders ἔπειθ, sammt und —
συνάπαντες, ἀπαξάπαντες.

Sonderung, die, —, πλ -e, ἡ ἀποχωρίσις, ἑκκρίσις.

sondieren μη μέλῳ, ἐξετάζω
διὰ τῆς μέλης. βολίζω, βολιδο-
σκοπῶ.

Sondierung die, —, πλ -en, ἡ μέλῳσις, ἡ διὰ τῆς μέλης ἔρευνα
ἡ βολιδοσκόπησις.

Sonnabend, der, τὸ σάββατον.

Sonne, die, —, πλ -n, ὁ ἥλιος.

sonnen μη ἡλιαζώ. sich —
ἡλιαζομαι.

Sonnenaufgang, der, ἡ ἀνα-
τολή τοῦ ἡλίου.

Sonnenblume, die, (φτλ) τὸ
ἡλιοτρόπιον.

Sonnenfinsternis, die, ἡ ἐκ-
λειψὶς ἡλίου.

sonnenhell ἡλιοφανής, ἡλιο-
φειγής, ἡλίου φαινότερος.

Sonnenjahr, das, τὸ ἔτος.

sonnenklar τηλαυγὴς
φαινότερος.

Sonnenlauf, der, ἡ περι-
τοῦ ἡλίου.

Sonnenlicht, das, τὸ
ἡλίου.

sonnenlos ἀνήλιος.

Sonnenschein, der, τὸ
τοῦ ἡλίου, ἡ ἡλιοφάνεια.

Sonnenschirm, der, ἡ
ἐξήλιον.

Sonnenstich, der, ἡ
ἐλησία, ἀστροβολησία [καύμα].

Sonnenstillstand, ἡ
ἡλιοστάσιον.

Sonnenuhr, die, τὸ
ὠρολόγιον, ὁ ἡλιογνώμων.

Sonnenuntergang, τὸ
δύσις τοῦ ἡλίου.

sonnenverbrannt ἡ
ἡλιοκαύσις.

Sonnenwende, die, ἡ
στάσις, αἱ τροπαὶ τοῦ ἡλίου.

sonnig ἡ **sonnig** προσήλιος ἡλιοφανής.

Sonn tag, der, ἡ κυρ-
sonntägig κυριακός,
ριακῆς [κυριακάτικος].

Sonntagsfeier, die, ἡ
ἐορτή.

Sonntagskleid, das, τὸ
ἄδυμα τῆς κυριακῆς [τὸ κυρ-
τό σχολινὸ].

sonor εὐηχός, εὐηχος.

sonst ἔπειθ. εἰ δὲ μή ἄ-
λλος τοῦτου, πλὴν τοῦτου.

sonst ἄλλος, ἄλλοι.

sonst ἄλλος, ἄλλοι.

Sopran, der, -s, πλ.
φωνος. ἡ ὑψιφωνία, ἡ ὑψί-
φωνος.

Sorge, die, —, πλ -n
τίς, μέριμνα. ἡ ἐπιμέλεια.

sorgen ἀμὴ φροντίζω,

πρόνοιᾳ τι ἀνησυχῶ, φοδοῦμαι (um etwas περί τινος).

sorgen frei ἡ -los ἀμέριμος, ἀφροντίς.

sorgenvoll πολυμέριμος, πολυφροντίς.

Sorgfalt, die, —, ἡ ἐπιμέλεια, φροντίς ἡ προσεκτικότης, προσοχή.

sorgfältig περιεσχεμμένος, προσεκτικός.

sorglich πολυμέριμος ἀνήσυχος.

Sorglichkeit, die, —, ἡ προσεκτικότης, προσοχή, ἡ ἀνησυχία.

sorglos ἀφροντίς, ἀμέριμος.

Sorglosigkeit, die, —, ἡ ἀφροντία, ὀλιγοψία.

sorgsam προσεκτικός.

Sorgsamkeit, die, —, ἡ προσεκτικότης.

Sorte, die, —, πλ -n, τὸ εἶδος.

Sortiment, das, -es, πλ -e, τὸ ἀπάρτισμα· τὸ κατηρτισμένον κατὰστημα, ἡ προμήθεια βιβλίων βιβλίων ἰκδοτών.

Sottise, die, —, πλ -n, ἡ μωρία, ἀνοησία.

Souffleur, der, -s, πλ -e, ὁ ὑποβιβάτης.

soufflieren μὴ ὑποβάλλω, προσψιθυρίζω.

Souper, das, -s, πλ -s, τὸ δεῖπνον.

soupiieren μὴ & ἀμὴ δεῖπνῶ.

souverän κυριαρχικός.

Souverän, der, -s, πλ -e, ὁ κυρίαρχος.

Souveränität, die, —, ἡ κυριαρχία, ἐπικυριαρχία.

soviel ὡς. καθ' ὅσον.

sowohl ὡς. — . . . als (auch) καὶ . . . καὶ, τόσον . . . ὅσον.

spähen μὴ & ἀμὴ κατασκοπεύω, κατασκοπεύω.

Späher, der, -s, πλ —, ὁ κατασκοπος.

Spaller, der, -s, πλ -e, τὸ δρύφακτον φυτῶν, ἡ αὐτοτομή· ἡ στοιχάς, σειρά [ἀράδα].

spalieren μὴ παρατάσσω εἰς στοιχόν.

Spalt, der, -es, πλ -e, τὸ ῥήγμα, ἡ ῥωγμή [ἡ σχισμάδα].

Spalte, die, —, πλ -n, τὸ ῥήγμα, ἡ ῥωγμή [ἡ σχισμάδα]. τὸ διαχώρισμα, ἡ στήλη (σελίδος).

spalten μὴ σπίζω. gespalten σχιστός.// —, ἀμὴ & sich — σχίζομαι, διασπίζομαι.

spaltig σχιστός.

Spaltung, die, —, πλ -en, ἡ σπλάς, ὁ σχισμός.

Span, der, -s, πλ Späne, ἡ σπλίξ, τὸ πελέκημα [τὸ πελεκουδί].

Spange, die, —, πλ -n, ἡ ἀμφοδέα, ἡ περόνη, πόρπη [τὸ θηλυκωτῆρ]. τὸ ψέλιον, βραχιόλιον.

Spanne, die, —, πλ -n, ἡ σπιθαμή [ἡ πειθαμή].

spannen ἀμὴ τείνω, τανύω [τεντώνω]. ζευγνύω [ζεύγω]. στενοχωρῶ, πιέζω [στενεύω]. gespannte Erwartung ἡ μετέωρος προσδοκία. auf etwas gespannt sein προσέχω ἀτενὲς εἰς τι· προσδοκῶ τι μετέωρος.

spannenlang σπιθαμιαῖος τὸ μῆκος.

Spannkraft, die, ἡ ἐλαστικότητα.

Spannung, die, —, πλ -en, ἡ τάσις, ἔντασις, διάτασις [τὸ τέντωμα]. (μτφ) ἡ μετέωρος προσοχή, ὁ ἀτενισμός, ἡ ἀδημονία, ἡ μετέωρος ἀνησυχία [τὸ καρδιοκτύπος]. ἡ διάστασις, διχοστασία.

sparen μὴ & ἀμὴ οἰκονομῶ· παρακαταθέτω, φυλάττω, φείδομαι [λυποῦμαι]. nicht — ἀφειδῶ.

Sparer, der, -s, πλ —, ὁ οἰονόμος, φειδωλός.

Spargel, der, -s, ὁ ἀσπάραγος [τὸ σπαράγγι].

Spargeld, das, τὰ οἰκονομηθέντα γρήματα, αἱ οἰκονομίαι.

spärlich γλίσχρος, φειδωλός, πτωχικός, ἀραιός, σποραδικός [χου, κιστός].

Spärlichkeit, die, —, ἡ ὀλιγότης, φειδωλεία, ἡ ἀραιότης, σποραδικότης.

Sparren, der, -s, πλ —, ὁ στρωτήρ, ἡ δοκός.

Sparrwerk, das, οἱ στρωτήρες [ἡ δοκαρωσιά].

sparsam φειδωλός, οἰκονόμος, ὀλιγοστός, σπάνιος.

Sparsamkeit, die, —, πλ -en, ἡ οἰκονομία, φειδωλία, φειδώ.

Spass, der, -es, πλ Spässe, ἡ ἀστειότης, ὁ ἀστεϊσμός [ὁ χωρατᾶς, τὸ χωρατόν]. zum — ἡ aus — πρὸς ἀστεϊσμόν, χάριν ἀστεϊότητος [ἔς τὰ χωρατά].

spassen ἀμὴ ἀστεΐζομαι, ἀστεΐεύομαι [χωρατεύω].

Spasserei, die, —, πλ -en, ἡ ἀστειότης, ἀστειολογία.

spasshaft ἢ **spassig** ὁστεϊός, κωμικός, εὐτράπελος.

Spasshaftigkeit, die, —, ἡ κωμικότης, ἀστεϊοσύνη.

Spassmacher, der, ἡ **-vogel**, der, ὁ γελωτοποιός [ὁ καραγκιούνης].

Spassmacherei, die, —, πλ -en, ἡ γελωποισία.

spät ὄψιος, ἔξωρος, πάρωρος. **-er Abend** β-θσία ἑσπέρα. **bis — Abends** μέχρι βαθείας ἑσπέρας. **es ist —** εἶνε πάρωρα, εἶνε ἀργά. // —, ἔπρ ὄψι, πάρωρα [ξώρας]. **früher oder -er θάττον** ἢ βράδιον..

Spat, der, -es, πλ -e, (ὄρνις) τὸ σπαθίον.

Spaten, der, -s, πάνη [ἡ τσάπα].

später ὑστερώτερος.

späterhin ἐπ' αὐτὴν στέρω γρόνω.

spätestens ἐπ' αὐτὴν

Spätgeburt, ὁ κατός.

Spätjahr, das, πωρον.

Spätling, der, ὁψιμος, ὑστερογενής.

Spatz, der, -en, στρουθός [ὁ σπουρβωμολόχος [ὁ μασχ]

spazieren ἀμὴ ριπαῖω, κάμνω π

— **gehen** ἐξήλθ

Spazierfahrt μάξης περίπατος.

Spaziergang πατος.

Spaziergänger —, ὁ περιπατητής.

Spazierritt, ὁ περίπατος.

Specht, der, δρυ(α)κολάπτης [ἡ]

Spezialien, διὰ καστὰ αἱ εἰδικότητες.

specialisieren ὁ εἰδικός.

Specialist, der, ὁ εἰδικός.

Specialität, die, ἡ εἰδικότης.

speziell ἰδιαίτερος.

Species, die, —, ὁσ. die vier — αἱ τετταρὰ μνητικά πράξεις.

Spezifikation, —en, ἡ εἰδικεύσις, μ

spezifisch εἰδικός.

spezifizieren ρικεύω.

Speck der, -es, —

ξύγγι] τὸ γοῖρινον καπνιστὸν λίπος [τὸ λαρδί].

speckich στεατοειδής.

speckig στεατώδης, λιπώδης.

Speckstein, der, ἡ στεατίτις [τὸ σαπουνόχωμα].

spedieren μὴ εξαποστειλῶ.

Spediteur, der, -s, πλ -e, ὁ ἀποστολεὺς.

Spedition, die, —, πλ -en, ἡ ἐξαποστολή, ἀποστολή.

Speer, der, -es, πλ -e, τὸ ἀκόντιον, δόρυ [τὸ κοντάρι].

Speerträger, der, ὁ δορυφόρος.

Speiche, die, —, πλ -n, ἡ ἀντήρις, ἡ ἀκτίς τροχοῦ [τὸ ἄδράγι τῆς ῥόδας].

Speichel, der, -s, πλ —, τὸ σάλιον [τὸ σάλιο].

speicheln ἀμὴ σιαλίζω, πτυαλίζω.

Speicher, der, -s, πλ —, τὸ σιτοθλαίον, ὁ σιτοβολῶν.

speichern μὴ ἀποταμιεύω.

speien* (speie· spie· gespieen) μὴ & ἀμὴ πτύω, ἐκπύω· ἐμῶ, ἐξέμῶ [ξερνῶ]. Gift und Galle — πνέω μένεα.

Speise, die, —, πλ -n, τὸ ἔδεσμα, φαγητόν· ἡ τροφή.

Speisebereitung, die, ἡ ὀψοποιία, ὀψαρτυσία.

Speisekarte, die, ὁ κατάλογος τῶν φαγητῶν.

speisen μὴ γεύομαι, τρώγω. mit leeren Worten — διαδοχαλῶ [ψευτογελῶ]. //—, ἀμὴ γεύομαι, τρώγω. zu Mittag — γευματίζω. zu Abend — δειπνῶ.

Speise röhre, die, ὁ οἰσοφάγος [ἡ καταπύωνας].

Speise saal, der, τὸ ἐστιατόριον, ἡ τραπεζαρία.

Speise zettel, der, ὁ καταλόγος φαγητῶν.

Speisezimmer, das, τὸ ἐστιατόριον, ἡ τραπεζαρία.

Speisung, die, —, πλ -en, ἡ αἵτισις, ἐστίασις [τὸ τάγμα].

Spektakel, der, -s, πλ —, ὁ θόρυβος, ὀγλοβοή.

spektakeln ἀμὴ θορυβῶ.

Spektrum, das -s, πλ -tra, τὸ φάσμα, εἶδωλον.

Spekulant, der, -en, πλ -en, ὁ κερδοσκοπός, ὁ ἐρευνητής, ἐξεταστής.

Spekulation, die, —, πλ -en, ἡ ἔρευνα, ἐξέτασις, ἡ κερδοσκοπία.

spekulativ ἐρευνητικός, ἐξεταστικός· θεωρητικός, κερδοσκοπικός.

spekulieren ἀμὴ ἐξετάζω, ἐρευνῶ, κερδοσκοπῶ.

Spelunke, die, —, πλ -n, τὸ καταγώγιον.

Spelz, der, -es, ἡ ζεῖά, ἡ ζέα [τὸ ἀσπροσίτι].

Spelze, die, —, πλ -n, τὸ γένειον στάχυος, ὁ ἀθήρ, τὸ ἄγανον.

Spende, die, —, πλ -n, ἡ δωρεά, τὸ δῶρημα [τὸ ψυχικόν].

spenden μὴ & ἀμὴ φιλοδοξῶ, χαρίζω· ἐπιδοφυλεύω, ἀπονέμω πλουσιοπαρόχως.

Spender, der, -s, ὁ φιλόδοξος, πολυδωρος, πλουσιοδωρος.

Spenderin, die, —, πλ -nen, ἡ φιλόδοξος, πλουσιοδωρος.

Sperling, der, -s, πλ -e, ὁ στρουθίος [ὁ σπουγίτης].

sperrangelweit ὁλος ἀνεφγμένος.

Sperrebaum, der, τὸ διάφυλον· ὁ ἐπιβλής [ἡ ἀμπάρα].

Sperre, die, —, πλ -n, ἡ ἀπόκλεισις, ὁ ἀποκλεισμός· ἡ ἐμπόδισις, κώλυσις, ὁ ἐπαχλεύς, ἡ τροχοπέδη.

sperren μὴ ἀποκλείω, διαφράσσω, ἀποφράσσω [ἀμπαρῶνω].

αναιτέλλω, ἀνακόπτω· κωλύω, ἐμποδίζω, διαπλίσσω, διανοίγω. 8 α· χωρίζω, ἀπομακρύνω, eine Stadt — ἀποκλείω πόλιν, den Weg — ἀποπράσσω τὴν ὁδόν, die Beine auseinander — διατείνω τὰ σκέλη, διασκελίζω sich — ἀντιτείνω, ἀνθίσταμαι.

Sperrmaul, das, ὁ χάσκας, χάσκας [ὁ χάχας].

Sperrung, die, —, πλ -en, ἡ ἀπόκλεισις, ὁ ἀποκλεισμός [τὸ ἀπαράμμα]· ἡ ἀναστολή, ὁ ἐμποδισμός.

sperrweit ὅλος, ἀνεψυγμένος, ἀναπεπταμένος.

Spesen, die πλ, αἱ δαπάναι· τὰ ἐξόδα τῆς πραγμῆρας.

Spezerei, die, —, πλ -en, τὸ ἄρωμα, τὸ ἀρωματικόν [τὸ μπαχαρικόν], τὸ φαρμακεμπορεῖον.

Spezerei laden, der, τὸ φαρμακεμπορεῖον, φαρμακοπωλεῖον.

Spezerei waren, die πλ, τὰ ἀρωματικά [τὰ μπαχαρικά]

spicken μὴ παραγεμίζω διὰ λίπους· λιπαίνω (μτρ παραγεμίζω)

Spiegel, der, -s, πλ —, τὸ κάτοπτρον [ὁ καθρέφτης].

Spiegel eier, die πλ, τὰ ὠὰ τηγανιτά [τὰ αὐγά μάτια].

spiegelhell φαεινός ὥσπερ κάτοπτρον.

Spiegelmacher, der, -s, πλ —, ὁ κατοπτοποιός.

spiegeln μὴ ἀντικατοπτρίζω· ἀντανακλῶ. || —, ἀμὴ ἀποσιλῶ, ἀντιλάμπω.

sich — κατοπτρίζομαι, ἐνοπτρίζομαι [καθρεφτίζομαι] ἀπεικονίζομαι.

Spiegel rahmen, der, ἡ κορνίζα κατόπτρου

Spiegelung, die, —, πλ -en, ὁ ἀντικατοπτρισμός, ἡ ἀντανάκλασις

Spieke, die, —, πλ -n, (φτλ) ὁ καρδόσταχυς, τὸ καρδόσταχυον· ἡ τριγὰς ἡ λαβανίς [ἡ λεβάντα].

Spieker, der, -s, πλ —, τοβολών, τὸ σιτοβολεῖον.

Spiel, das, -s, πλ -e, γνιον, παιγνίδιον, ἡ κρούσις [τὸ παίξιμον], mit klinger ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανοις, ἡ κλίτικη -e οἱ ἄγωνες, Alle setzen κινδυνεύω περὶ τοῦ auf dem -e stehen ἐπὶ τῇ μῆς ἵσταμαι.

Spiel ball, der, ἡ σφαῖρα, -ὸ σφαιρίον [τὸ πᾶν]

Spiel bruder, der, φίλος, ὁ φίλος

spielen μὴ & ἀμὴ παίζειν, λαμπῶς. Karten, Billard,

παίζω χαρτιά, σφαιριστήρ, δοκούδαλον, ins Gelblich παλαττω (κλίνω) εἰς τὸ κίτρινον

Spielein, das, -s, ἡ παίζω [τὸ παίξιμον].

Spieler, der, -s, πλ —, ὁ παίκτης.

Spielerei, die, —, πλ —, τὰ παιδιὰ, τὸ παίγνιον [τὸ πᾶν]

Spielerin, die, —, πλ —, ἡ παίχτειρα, παίχτρια.

Spiel genoss, ἡ -ges, ὁ συμπαίκτης, συμπαίκτης

Spiel karte, die, τὸ χαρτοπαιγνίδιον, τὸ χαρτοπαιγνίον.

Spiel marke, die, —, τὸ χρηματόσημον, νομισματικόν

Spiel narr, der, ὁ παίκτης· ὁ μανιώδης χαρτοπαιχτής

Spiel pfennig, der, τὸ πέννιμον, τὸ πέννιον, τὸ χαρτοπαιγνίδιον, τὸ χαρτοπαιγνίον.

Spiel raum, der, (μτρ) ὁ κενὸς χώρος, τὸ κενόν, ὁ κενός [ἡ ἀπλοχωρία].

Spielsachen, ἡ -wa, πλ, τὰ ἀθλήματα, μέληθη, γνῖδια.

Spiel zeug, das, τὸ πᾶν, τὸ μέληθηρον, τὸ γνῖδιον.

Spieß, der, -es, πλ —, ὁ σπῆς, τὸ σπῆς.

δουρ, κυνταρών. ὁ ὀδελός [ἡ σού-
βλα]. τὰ ἀρτιφύη κέρατα (ἐλάφου).
spießen μὴ διατροπῶ διὰ κον-
ταίου (σουβλιζῶ).

Spill, das, -s, πλ -e, Spille,
die, —, πλ -n, τὸ στροφεῖον, ὁ
ἐκτακτοὺς κλινδρός [ὁ μορτζεργάτης].

Spinat, der, -es, ἡ ἀράφαξ, —
τὸ ὀσπλόν [τὸ σπανάκι].

Spind, das & der, -es, πλ -e,
ἡ σκευοθήκη, τὸ σκευοφυλάκιον
[τὸ ντουλάκι].

Spindel, die, —, -n, ἡ ἀτρα-
κτός [τὸ ἀράχτι].

Spindelkraut, das, (φτλ) ἡ
ἀτρακτοῦ λῆξ [ἡ ῥόχα].

Spinne, die, —, πλ -n, ἡ ἀρά-
γνη, giftige — τὸ φαλάγγιον.

spinnen* (spinne: spann: ges-
ponnen) μὴ & ἀρὴ νήσω, κλώθω.
(μτφ) μηχανορραφῶ, δουλοπλοκῶ.

Spinnenewebe, das, ἡ
-netz, das, τὸ πλέγμα ἀράγνης,
τὸ ἀράγγιον.

Spinner, der, -s, πλ —, ὁ
κλωστής.

Spinnerei, die, —, πλ en, τὸ
κλωστήριον.

Spinnerin, die, —, πλ -nen,
ἡ κλωστήρια [ἡ κλώστρα].

Spinnrad, das, τὸ κλωστικόν
στρόφιον, τὸ ῥοδακίον [τὸ ῥοδάκι].

Spinnrocken, der, ἡ ἡλακίτη
[ἡ ῥόχα].

spindisieren ἀμὴ λεπτολογῶ,
ἀκριβολογῶ [φιλαλογῶ].

Spion, der, -s, πλ -e, ὁ κατὰ-
σκοπός.

Spionage, die, —, πλ -n, ἡ
κατασκοπεῖα.

spionieren ἀμὴ κατασκοπῶ,
κατασκοπεύω.

Spirale, die, —, πλ -n, ἡ ἐλῆξ,
σπείρα.

Spiral feder, die, τὸ σπειρο-
εἰδές ἐλατήριο.

spiralförmig σπειροειδής.

Spiritismus, der, —, ὁ πνευ-
ματισμός.

Spiritist, der, -en, πλ -en,
ὁ πνευματιστής.

Spiritualismus, der, —, ἡ
πνευματολογία, πνευματοδοξία.

Spiritualist, der, -en, πλ -en,
ὁ πνευματολόγος, πνευματοδόξος.

spirituell πνευματικός.

Spirituosen, die πλ, τὰ πνευ-
ματώδη ποτά.

Spiritus, der, —, πλ —, τὸ
πνεῦμα, τὸ οἶνον πνεύμα [τὸ σπέρτον].

Spital, das, -s, πλ -läler, τὸ
νοσηκομεῖον.

spitz ἀκιδώδης, ἀκιδωτός [μυ-
τερός, σουβλερός]. (μτφ) ὀξύς, ὀξυ-
κτικός, ὀρμύς.

Spitz, der, -es, πλ -e, τὸ Μο-
λοσσικὸν κυνάριον. (μτφ) einen
— haben εἶμαι ἀχρημεθυστός.

Spitz hube, der, ὁ κέρωψ,
κύβαλος. ὁ λωποδύτης, [ὁ κατερ-
γάρχης].

Spitzbüherei, die, —, πλ -en,
ἡ κλεπτοσύνη, ταχυρυχία, ἡ πα-
νοῦργία [ἡ κατεργαρία].

Spitz bübin, die, ἡ πανοῦργος
κλεπτριά.

spitzbübisch κλοπικός, κλε-
πτικός, κύβαλος, πανοῦργος [κα-
τεργάρικος].

Spitze, die, —, πλ -n, ἡ ἀκίς,
ἡ ἀκωκή [ἡ σουβλερὴ ἄκρα, ἡ μύ-
τι], ἡ κορυφή, τὸ τρίγαυτον [ἡ
δαντέλα]. (μτφ) τὸ ἄκρον ἔστων,
ὁ κολοφών, an der — stehen τί-
μαι ἐπὶ κεφαλῆς, einem die —
bieten ἀντιτάσσω τινὶ τὸ μέτωπον.

spitzen μὴ ὀξύνω, ἐποξύνω, ἀπο-
ξύνω, die Ohren — ἐπορθεῖν
τὰ ὦτα [τεντύνω τ' αὐτιά], den
Mund (das Maul) — εἶναι δύσκα-
λος, περί τὴν τροφήν, sich — ὀ-
ξύνωμαι, ἐποξύνωμαι.

spitzenartig τριγυαποειδής.
Spitzen kleid, das, τὸ τριγυαποφόρον ἐνδυμα.

Spitzen tuch, das, τὸ τριγυαποφόρον μαγνήλον.

Spitzen ware, die, ἡ **-werk**, das, τὸ τριγυαποειδὲς πλεκτόν.

spitzfindig σοφιστικός, εὐρεσιλογος, λεπτολόγος.

Spitzfindigkeit, die, —, πλ **-en**, ἡ εὐρεσιλογία, σοφιστεία, ἡ λεπτολογία [ἡ ψιλλογία].

spitzig ἀκιδωτός, ἀκιδώδης, [αγκιδωτός, σουδερός]· ὀξύστομος, κυπτερός, (μτφ) ὀξύς, δριμύς.

Spitz maus, die, ἡ μυγαλή, μυογαλή, ὁ ἀρουαίος μῦς.

Spitzmeissel, der, ἡ γλυφίς.

Spitz name, der, τὸ παρωνύμιον [τὸ παρατσούκλι].

Splisse, die, —, πλ **-n**, ἡ ἀποσχίς ἰνών, ἡ ἰνώδης παρασχίς, ἡ κροχὺς.

spleissen* (splisse spliesse gesplissen) μὴ σχίζω, ἀποσχίζω. || —, ἀπὸ σχίζομαι, κροχυδίζομαι.

Splitter, der, **-s**, πλ —, ὁ σχινθάλαμος, σχινθαλμός, ἀποσχίς [τὸ πελεκουδί]. τὸ θραῦσμα, ἀπόκομμα, θρόμμα.

Splitterchen, das, **-s**, πλ —, ἡ ἀποσχίς, τὸ σχίζιον [τὸ πελεκουδάκι].

splitterig φαθυρός, εὐσχιστος· σχιδακώδης.

splittern μὴ σχίζω, σχιδακίζω. || —, ἀπὸ σχίζομαι.

splitternackt ὀλόγυμνος, θεόγυμνος.

Spolien die πλ, τὰ σπύλια, λάφυρα.

spolieren μὴ σκυλεύω, λαφυραγωγῶ.

Sponsalien die πλ, αἱ ἀρραβῶνες.

spontan αὐθόρμητος, αὐτόματος.

Spontaneität, die, τὸ αὐτόν.

Sporn, der, **-es**, πλ —, ὁ πτερόσχηρ [τὸ σπείρον, τὸ πλῆκτρον (ἀλμυρὸν) τὸ παρόρμημα].

spornen μὴ μυωπίζω, (μτφ) κεντῶ, ἐπὶ τῷ

spornstreichs ἐπὶ τῆρος, ἀνὰ κράτος.

Sporteln, die πλ,

Spott, der, **-es**, γλευατμός, τὸ γλευατμίσκασμα, τὸ κοροϊδία πρὸς ἐμπαιγμὸν.

spottbillig εὐτελέστατος [φτηνός].

Spot dichter, der, ποιητής.

Spöttelei, die, —, σκώψις, εἰρωνεία [ἡ κοροϊδία].

spötteln ἀμὴ ἐπισκώπτειν, ἀμὴ κοροϊδεύω.

spotten ἀμὴ σκώπτειν, παιρῖσιν, [μασκαρεύω].

Spötter, der, **-s**, πλ —, ὁ σκώπτης, γλευαττής [ὁ τζής].

Spötterei, die, —, γλευατμός, ἡ γλευατμίσκασμα [ἡ κοροϊδία, τὸ μασκαρῆμα].

Spöttlerin, die, —, ἡ σκώπτρια, περιπαίζουσα.

Spott gedicht, das, ῥικὸν ποίημα, ἡ σάτυρος.

Spott geist, der, ὁ πνεῦμα· ὁ σκώπτης.

Spott geld, das, ἡ τιμή.

spöttisch σκωπτικὸς.

Spöttler, der, —, σκωπτολόγος, σκώπτης.

Spott lied, das, ᾄσμα, ὁ σπῆλος.

Spott name, der,

κὸν ὄνομα, τὸ παρωνύμιον [τὸ παρὰ νόμιμον, παρατσούκλι].

Spott preis, der, ἡ εὐτελεστάτη τιμή.

Spott schrift, die, ἡ συλλογὴ γραφῶν, ὁ λιθέλλος.

Spott vogel, der, ὁ, ἡ φιλοσκόιραν· ὁ ἐμπαιγνὴς, ἡ σκώπτρια.

spottwohlfeil εὐτελεστάτος, εὐ' ἡνότες [πάμπτηνος].

Sprach ähnlichkeit, die, ἡ γλωττιστὴ ἀναλογία.

Sprache, die, —, πλ -n, ἡ γλῶσσα, μετὰ τὴν — nicht herauskommen δυσκολεύσθαι νὰ ὁμιλήσω, elegante — ἡ κομψοφύεια, γλαυρία.

Sprach eigenheit, ἡ-**eigen- tümlichkeit** die, τὸ γλωσσικὸν ἰδίωμα, ὁ ἰδιωτισμός (γλώσσας). französische — ὁ γαλλισμός.

Sprach fehler, der, τὸ γλωσσικὸν σφάλμα, ὁ σολοικισμός.

Sprach forsch, der, ὁ γλωσσολόγος.

Sprach forschung, die, ἡ γλωσσολογία.

Sprach gebrauch, der, ἡ χρῆσις τῆς γλώσσας.

Sprach gelehrte, der, ὁ φιλόλογος, ὁ γλωσσολόγος.

Sprach lehre, die, ἡ γραμματική.

Sprachlehrer, der, ὁ γραμματικός, ὁ γλωσσодιδάσκαλος.

sprachlich γλωσσικός.

sprachlos ἄφωνος ἄλαλος.

Sprachlosigkeit, die, —, ἡ ἀφωνία, ἡ ἐκλειψίς τῆς φωνῆς.

Sprach mangel, die, ἡ σύγχυσις γλωσσῶν.

Sprach regel, die, ὁ γραμματικός κανὼν.

Sprach reinheit, die, —, ἡ καθαρολογία.

Sprach reiniger, der, -s, πλ

—, ὁ περὶ τὴν γλῶσσαν ἄγαν ἀκριβολόγος.

Sprach reinigung, die, ἡ καθάρσις γλώσσας.

Sprachreinigungseifer, der, ἡ ἄγαν καθ' ἀρολογία.

sprachrichtig ὀρθοεπής, κυριολεκτικός.

Sprach richtigkeit, die, —, ἡ ὀρθοφύεια, ἡ κυριολεξία.

Sprach unterricht, der, ἡ διδασκαλία γλώσσας.

Sprach verderber, der, ὁ παραμορφωτὴς γλώσσας.

Sprach verwirrung, die, ἡ σύγχυσις γλωσσῶν.

sprachwidrig σόλοικος.

Sprach widrigkeit, die, ὁ σολοικισμός.

Sprach wissenschaft, die, ἡ γλωσσολογία.

sprechen* (spreche, spricht spricht· sprach· gesprochen) μὴ ὁμιλῶ λαλῶ λέγω, κηρύττω, ἀναγορεύω. kein Wort — οὐδὲ λέξιν λέγω. Unsinn — λέγω ἄνοη- σίαν. Recht — ἀπονέμω δικαιοσύνην. // —, ἀμὴ ὁμιλῶ διαλέγομαι.

gut gesprochen! καλῶς εἶπας! die Sache spricht für sich selbst αὐτὸ τὸ πρᾶγμα βοᾷ. sich —, sich müde — ἀποκάμνω ὁμιλῶν.

Sprechen, das, -s, τὸ ὁμιλῶν, ἡ ὁμιλία zum — ähnlich πανομοιότατον.

Sprecher, der, -s, πλ — ὁ ἀγορευτής, ἀγρευτής, ὁ πρόεδρος τῆς βουλῆς τῶν κοινοτήτων.

Spech freiheit, die, —, ἡ ἐλευθερία τοῦ λέγειν, ἡ ἐλευθεροστομία.

Spech zimmer, das, τὸ ἐντυπτήριον, τὸ συνδιαλεκτήριον (δωμάτιον).

spreiten μὴ διατείνειν, ἐκπλά- νω, διαπλάσσω. [τεντώνω]. sich

— διατείνομαι, ἐκτείνομαι [τεντώνομαι], μτφ) σοβαρεύομαι.

Sprengel, der, -s, πλ —, τὸ ραντιστήριον. ὁ νομός, ἡ τοπαρχία. ἡ δικαιοδοσία (δικαστηρίου). ἡ ἐνορία (ἐκκλησία).

sprengen μὴ ἀναρρηγνύω, διαρρηγνύω [σπάνω]. ἀνατινάσσω, ἐκσφενδονῶ. σπείρω, ἐπισπείρω· πᾶσσω· διαχέω, ραίνω, ραντίζω, φυγαδεύω, τρέπω εἰς φυγὴν, διασκορπίζω [διαγουμίζω]. // —, ἄμς ἀναπηδῶ, τινάσσομαι· ὀρμῶ, ὀρμῶμαι.

Spreng gefäss, das, τὸ ραντιστρον, ραντιστήριον.

Sprengung, die, —, πλ -en, ἡ περιρράντισις, ὁ ραντισμός.

Spreng wedel, der, τὸ ραντιστρον, ραντιστήριον [τὸ ραντιστήριον].

Sprenkel, der, -s, πλ —, ἡ πάγη, παγίς, βροχίς.

sprenkelig στικτός, βαλιός, παρδαλός.

sprenkeln μὴ ποικίλλω, διαποικίλλω.

Spreu, die, —, τὰ ἀχυράκια, τὰ κάρη, σκύδαλα.

Spreu hoden der, ὁ ἀγυρῶν.

Sprich wor das, ἡ παροιμία.

sprich wörtlich παροιμιακός, παροιμιαῖος.

spriessen* (spriesse* spross- gesprossen) ἄμς ἐκφύομαι, ἐκλαστάνω [ἐξφουντίνω].

springen* (springe* sprang- gesprungen) ἄμς πεδῶ· ἀναπηδῶ, σκιρτῶ. διαρρηγνύομαι, ρηγνύομαι [ραγίζω, ρατζώ]. gesprungen kommen ἔρχομαι ὁρματός. über Stock und Stein — τρέγω ἀνὰ κράτος. // —, ἄμῃ προρρέω· ἀναβλάζω, αναρρέω.

Sprin er, der, -s, πλ —, ὁ πηδητής· ὁ πνευτής, ἱππεύς.

Sprung feder, die, τὸ ἐλατήριον [ἡ σάουστα].

Spring hengst, der, ὁ ἀντης ἵππος, ὁ κήλων, τὸ ὄχητον βαρβάτε ἄλλογο, τὸ ἄτι.

Spring kraft, die, ἡ ἐλαστότης.

Spring quelle, die, ἡ ἀρὴ ἢ βρύσις.

Spring wasser, das, τὸ κινητὸν (τὸ πηγαινόν) ὕδωρ.

Spritz bad, das, τὸ κατηνυμα, ἡ καταϊόνησις.

Spritze, die, —, πλ -n, ἡ ῥιγὴ (Feuer-) ἡ πυροσβεστικὴ ἐλπίς.

spritzen μὴ & ἀμῃ κλῶ· ραντίζω, [πιτυλῶ, πιτυλῶ].

Spritzenmann, der, ὁ πυροσβεστής.

Spritzen rohr, das, ὁ πυροσβεστικῆς ἀντλίας.

spröde θραυλός, ψαθυρός, ῥός καὶ εὐθρυπτός. (μτφ) θραυλός, κορασώδης. ein -s Mädel κόρη σεμνότυφος.

Sprödigkeit, die, —, πλ —, ἡ ψαθυρότης, ξηρότης, τὸ ξηρὸν καὶ εὐθρυπτόν. (μτφ) ἡ ἐπιτηδεία συντηλότης, σεμνοτυφία· ὁ κισμός, τὰ προσποιήματα [τὰ μύματα, τὰ τσακίσματα].

Spross, der, -es, πλ —, ὁ βλαστός [τὸ φυτόντι]· ὁ γόνος.

Sprosse, die, —, πλ -n, διαξύλον· ἡ βαθμὶς [τὸ σκαλὸν τὸ σκαλοπάτι].

sprossen ἄμς βλαστάνω· ἐλαστάνω [ἐβλασταρώνω].

Sprössling, der, -s, πλ —, ὁ βλαστός [τὸ φυτόντι].

Spruch, der, -es, πλ Sprüche, τὸ βητόν, λόγιον, ἡ ῥῆσις ἀπόφησις, ἡ κρίσις.

Spruch buch, das, ἡ συλλογὴ βητῶν, τὰ γνωμαλόγιον.

Spruch reim, der, τὸ ὁμολεπτόν βητόν.

Sprudel, der, -s, πλ —, ὁ κρουνοῦς τὸ ἀναδρυτήριον. ἡ ἀναβλυσίς, ὁ κρουνησμός. (μτφ) ἡ πολυλεξία, ἡ κυκεών.

Sprudelkopf, der, ὁ, ἡ θερμότερα.

sprudeln μὴ ἀναβλύζω, ἀναπέμπω κρουνηδόν. // —, ἀμὴ κρουνίζομαι, ἀναβλύζω, ἀναβράζω, παφλάω.

Sprudler, der, -s, πλ —, ὁ παφλαστής, πτυαλιστής [ὁ σαλιαρής, σαουταῖς].

sprühen μὴ ἐκπείρω, ριπτάζω, ἐκτινάσσω, διασκορπίζω. **Punkten** — σπινθηροβολῶ. // —, ἀμὴ σπινθηρίζω, σπινθηροβολῶ.

Sprühregen, der, ἡ ψακάς [τὸ ψηγάλισμα].

Sprung, der, -es, πλ Sprünge, τὸ άλμα, πήδημα, ὁ πῆδος. ἡ διαρραγή, σχισμή, ῥωγμή [ἡ σχισμάδα, χαραγμάδα]. (μτφ) auf dem -e stehen μέλλω ὅσον οὐπω.

Sprungbein, das, ὁ ἀστράγαλος.

Sprunglauf, der, τὸ κάλπασμα, ὁ καλπασμός.

Spucke, die, —, τὸ πτύαλον, ὁ πτύελος, τὸ πτύσμα.

spucken μὴ & ἀμὴ πτύω, ἐκπτύω [φτυῶ].

Spuk, der, -es, πλ -e, ὁ μυστηριώδης θόρυβος. τὸ φάσμα, τὸ εἶδωσμά.

spuken ἀμὴ & ἀπρὸς es spukt φάσματα περιέρχονται, φαντάσματα περιτρέγουσιν.

Spukgeist, der, τὸ φάντασμα, φάσμα.

Spule, die, —, πλ -n, τὸ πηνίον, ὁ καλαμίσκος [τὸ μασοῦρι τὸ καρδί, ἡ κουδανίστρα]. ἡ σῦριγξ πύρου, ὁ καυλός.

spulen μὴ πηνίζω, καλαμίζω, ῥοδανίζω [μασουρίζω].

spülen μὴ ἐκπλύνω [ἐκπλύνω].

Spuler, der, -s, πλ —, ὁ πηνιστής [ὁ μασουριστής].

Spulerin, die, —, πλ -nen, ἡ Spul frau, die, ἡ πηνίστρια, καλαμίστρια [ἡ μασοῦρι στρα].

Spüllicht, ἡ Spüll, das, -es, πλ -e, τὸ πλύμα, πλύντρον, ἀπόπλυμα [τὸ πλυσίδι, τὸ νερόπλυμα].

Spulrad, das, ὁ πηνιστήριος ῥόμβος, τὸ πηνίστρον [τὸ ῥοδάνι].

Spülwasser, das, τὸ πλύντρον, πλύμα, διάλυσμα [τὸ ἐκπλύμα, ἀποπλύδι].

Spund, der, -es, πλ Spünde, τὸ στόμα, στόμιον. τὸ βύσμα, πώμα [τὸ σιούμπωμα, ἡ τάπα].

spünden μὴ ἐμβύω, πωμαίζω [ταπώνω]. ἀποθηκεύω, ἀποταμιεύω.

Spünder, der, -s, πλ —, ὁ ἀποθηκευτής, ταμιευτής.

Spur, die, —, πλ -en, τὸ ἔχνος, τὸ πάτημα, βῆμα [ἡ πατηματιά]. (μτφ) τὸ ἔχνος. auf der — sein εἶμαι ἐπὶ τὰ ἔχνη. nicht die — ἡ keine — οὐδ' ἔχνος.

spüren μὴ ὁσφραίνομαι, ἐπαίσθανομαι, παρατηρῶ, μυρίζομαι. // —, ἀμὴ ἔχνεύω, ἔχνηλατῶ, βηνηλατῶ.

Spürer, der, -s, πλ —, ὁ ἔχνευτής, ἔχνηλάτης.

Spürhund, der, ὁ ἔχνευτικὸς κύων [τὸ λαγάρ, τὸ λαγωνικόν]. ὁ ἀστυνομικὸς κατὰσκοπος.

spürlos ἀνίχνυσι, ἀνεύ ἔχνου. sich sputen σπεύδω, βιάζομαι.

Staat, der, -es, πλ -en, τὸ κράτος, ἡ πολιτεία, ἡ κυβέρνησις, τὸ δημόσιον. ἡ πολυτέλεια, μεγαλοπρέπεια. demokratischer — ἡ δημοκρατία.

Staatenbund, der, ἡ συμπολιτεία, δημοσπονδία.

Staatsabgaben, die πλ, ὁ δημόσιοι φόροι.

Staatsanleihe, die, τὸ δημόσιον δάνειον.

Staats anwalt, der, ὁ εἰσαγγελεύς.

Staats anwaltschaft, die, ἡ εἰσαγγελία.

Staatsaus gaben, die πλ. αἱ δημόσιαι δαπάναι.

Staats beamte, der, ὁ δημόσιος ὑπάλληλος.

Staats bürger, der, ὁ δημότης, πολίτης.

Staats bürgerin, die, ἡ πολίτις.

staatsbürgerlich πολιτικός, ἀστικός.

Staats dame, die, ἡ κυρία τῆς τιμῆς.

Staats dienst, der, ἡ δημοσία ὑπηρεσία.

Staats geschichte, die, ἡ πολιτικὴ ἱστορία.

Staats gut, das, τὸ δημοσίον κτῆμα.

Staats haushalt, der, ἡ πολιτικὴ οἰκονομία· ἡ διοικήσις τῶν δημοσίων.

Staats kanzler, der, ὁ ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας.

Staats kasse, die, τὸ δημοσίον ταμεῖον.

Staatskunde, die, ἡ πολιτικὴ ἐπιστήμη.

Staats ländereien, die πλ. αἱ δημόσιαι γαῖαι.

Staats mann, der, ὁ πολιτικός (ἀνὴρ).

staatsmännisch πολιτικός.

Staats obligationen, die πλ. τὰ δημόσια χρεώγραφα.

Staats papiere, die πλ. τὰ δημόσια χρεώγραφα.

Staats prokurator, der, ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ κράτους.

Staatsrecht, das, τὸ δημόσιον δίκαιον.

Staats reform, τικὴ μεταρρύθμισις.

Staats religion, κρατοῦσα θρησκεία.

Staats schuld, οἰσιον χρέος.

Staats schuldne φειλέτης τοῦ δημοσίου.

Staatsschuld sch δημόσιον χρεώγραφον.

Staats siegel, d τοῦ κράτους.

Staats streich, ο τικον πραξικόπημα.

Staats verbrech πολιτικὸν ἔγκλημα.

Staats verbrech πολιτικός κατάδικος.

Staats verfassu πολίτευμα, ἡ πολιτεία.

Staats wagen, ο τελεὶς ὄχημα.

Staats wappen, σημεῖον.

Stab, der, -es, βακτηρία, ῥάβδος· τὸ ἔλασμα, τὸ μέτρον, ὁ χυς. (στρ) τὸ ἐπιτελεῖν.

Stäbchen, das, - ῥαβδίου· τὸ ἐλασματικόν.

Stab eisen, das, ἐλάσματα, τὰ ἐλάσματα.

stabil εὐσταθής, ἑδραῖος [ἀκύνιστος].

Stabilität, die, ρότης, ἑδραιότης.

Stachel, der, -s κέντρον, κεντητήριον.

κεντρ[?]· ἡ ἀκανθὰ [ἀγκάθι]. (μτφ) wide cken πρὸς κέντρα λα

Stachel beere, d χαμαιβάτου.

Stachelbeer str ἡ ἀκανθώδης βίβλος.

βατος.

stachelförmig ἀκανθοειδής·
κεντρωτός, κεντρωδής.

Stachelhäuter, der, τὸ ἐχι-
νὸδερμον ζῷον.

stachelig ἀκανθώδης, ἀκανθι-
νός [ἀγκυλωτός]· κεντρωτός, κεν-
τρωδής, ἐχινώδης [ἀγκυλωτός].

stacheln μὴ κεντῶ, κεντρῖζω
[καταίνω, σουδῶ].

Stachelschwein, das, ὁ ὀ-
στρεῖς, ἀκανθίων, ἀκανθόχοιρος.

Stadt, die, —, πλ Städte, ἡ
πόλις.

Stadtamt, das, ἡ δημορχία.

Stadtamt mann, der, ὁ δή-
μαρχος.

Stadtarzt, der, ὁ ἀσπίτρος.

Stadtbeleuchtung, die, ὁ
φωτισμός τῆς πόλεως.

Stadtbehörde, die, ἡ ἀστική
ἀρχή.

Städtchen, das, -s, πλ —, τὸ
πολίχτιον, ἡ πολιχία.

Städter, der, -s, πλ —, ὁ ἀ-
σπὴρ, κάτοικος πόλεως.

Städlerin, die, —, πλ -nen,
ἡ ἀσπὴ, ἡ πολίτις.

Stadtgebiet, das, ἡ περιοχή
πόλεως.

Stadt haus, das, τὸ δημορ-
χεῖον, ἡ δημορχία, ἡ ἀστυνομία,
τὸ δικαστήριον.

städtisch τῆς πόλεως, ἀστικός·
δημοτικός. (μτφ) πεπολιτισμένος,
ἑσθηνισμένος.

Stadtkommandant, der,
ὁ φρουράρχος· πόλιρχος.

stadtkundig πασιγνώστος ἐν
τῇ πόλει.

Stadt magistrat, der, τὸ
δημοτικὸν συμβούλιον.

Stadt rat, der, ὁ δημοτικός σύμ-
βουλος, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον.

Stadt schreiber, der, ὁ ἀνα-
γραφάρχης.

St. dt viertel, der, ἡ συνοικία.

Stadt wache, die, ἡ ἀστική
φρουρά, ἡ πολιτοφυλακή.

Staffel, die, —, πλ -n, ὁ κλι-
μακτήρ, ἡ βαθμὶς [τὸ σκαλοῦνι,
σκαλοπάτι]. (μτφ) ὁ βαθμὸς.

Staffelei, die, —, πλ -n, ὁ
ὀκρίδας, τὸ πῆγμα ζωγράφου.

Staffette, die, —, πλ -en, ὁ
ἡμεροδρόμος, ἀγγελιαφόρος.

staffieren μὴ ἐξαρτίζω, ἐτοι-
μάζω, ἐφ. διδάζω· διακοσμοῦν.

Staffierer, der, -s, πλ —, ὁ
ἐτοιμαστής· ὁ διακοσμητής· ὁ βερ-
νικωτής.

Staffierung, die, —, πλ
-en, ὁ ἐξαρτισμός, ἐροδιατισμός· ἡ
διακοσμησις, ὁ καλλωπισμός.

stagnieren ἀμὴ λιμνάζω.

Stagnol, das, -s, τὰ πέταλα
κασσπέρου, ὁ πεταλωδὴς κασσί-
τερος.

Stahl, der, -s, ὁ γάλυψ [τὸ ἀ-
τσάλι]. τὸ πυρεῖν [τὸ τσακμάκι].

stählen μὴ στορῶ, βάζω, γα-
λυβῶ [ἀτσαλίζω]. (μτφ) κρατῶναι,
ἐπιρρωννύω.

stähle n χαλυβδοικός, χαλύβδι-
νος [ἀτσαλένιος].

Stahlfeder, die, τὸ χαλυβδὸν
ἐλατήριο· ἡ χαλυβδὴ γραφίς [ἡ
πένα].

Stalbstich, der, ἡ χαλυδογρα-
φία, ἡ χαλυδογράφος ἱερογραφία.

Stall, der, -s, πλ Ställe, ὁ στα-
νός, ἡ μάγδρα· ὁ σταύλος.

stallen μὴ σηκάζω, μανδρῶ
// —, ἀμὴ οὐρῶ, κατοῦρῶ.

Stall knecht, der, ὁ ἵπποκόμος.

Stallmeister, der, ὁ σταυ-
λάρχης.

Stallung, die, —, πλ -en, ὁ
σηκασμός, ἡ μανδρεία. ἡ μάνδρα·
ὁ σταύλος, τὸ ἀντιμίσθιον σταύλου.

Stallvieh, das, τὰ οἰκίστα
κτῖνη, τὰ θέρματα.

Stamm, der, -es, πλ Stämme,

ὁ κορμός, τὸ στέλεχος, πρέμνον.
ἡ γενεά, ἡ φυλή, τὰ ἀποφαστα
χαρτία, ἡ βίβλα λέξεως, τὸ θέμα.

Stammbaum, der, ὁ γενεαλο-
γικός κλάδος, ἡ γενεαλογία.

Stamm buch, das, τὸ γενεα-
λογικὸν βιβλίον.

stammeln ἀμὴ ψελλίζω, τραυ-
λίζω, βατταρίζω [τσευδίζω].

Stammeln, das, -s, ὁ ψελλι-
σμός, τραυλισμός.

Stamm eltern, die πλ, οἱ προ-
πάτορες, γενάρχοι.

stammen ἀμὴ κατάγομαι, προ-
έρχομαι.

Stammesverwandschaft,
die, ἡ ὁμοφυλία.

Stamm gut, das, τὸ πατρογο-
νικὸν κτήμα, τὸ κληρονομικὸν κτήμα.

stammhaft στελεχώδης, στε-
ρεός, ἑδραῖος.

Stammhaftigkeit, die, —,
ἡ στερερότης, ἑδραιότης.

stämmig στελεχώδης, πρεμνώ-
δης. (μτφ) ἑδραῖος, στερεός.

Stämmigkeit, die, —, ἡ
στερερότης, ἑδραιότης.

Stammler, der, -s, πλ —, ὁ
βατταριστής, τραυλός [ὁ τσευδός].

Stammlerin, die, —, πλ -nen,
ἡ τραυλή, ψελλή [ἡ τσευδή].

Stamm linie, die, ἡ γενεαλο-
γικὴ γραμμὴ.

Stamm rolle, die, ὁ κατάλο-
γος τῶν στρατευσάμενων.

stamm silbe ἡ βιζικὴ συλλαβή.

Stamm sprache, die, ἡ ἀρ-
χέτιπος γλῶσσα.

Stamm vater, der, ὁ γινάρ-
χος, πατριάρχης.

stammverwandt ὁμόφυλος,
ὁμοεθνής.

Stammver wandschaft,
die, ἡ ὁμοφυλία, ὁμοεθνία.

Stamm volk, das, ὁ ἀρχέγονος
λαός.

Stamm wort, das, ἡ πα-
θετός λέξις.

Stampfe, die, —, πλ
αὐτόμαχ, ἡ τυπὴ, τὸ κόπανον.

stampfen μὴ κατατρῖβω
τοῖδω, κοπανίζω [κατατρῖ-
βω].

|| —, ἀμὴ ποδοκροτῶ, ποδο-
κροταλίζω.

Stampfer, der, -s, πλ
κοπανιστής, τριπτήρ.

Stand, der, -es, πλ S
ἡ θέσις, ἡ κατάστασις, ἡ τι-
καιωνική θέσις.

die Stän-
δουλεύται, τὸ βουλευτήριον.

der Kirche τὸ στασίδιον
σίας. (μτφ) — halten ἀντέχ-
στω]. ich bin im -e εἰμαι

σιν. ich bin ausser -e ἔξω
zu -e bringen ἐπιτελῶ.

θῶνω. zu -e kommen κα-
μαι, ἐπιτελοῦμαι. — halten

νιμος, ἔρμονος. geistliche
ἱερατικὴ τάξις, ἡ ἱερατεία.

ser — ἡ ἀγαρία, die h
Stände οἱ πρόκριτοι, οἱ τὰ
φέροντες.

Standarte, die, —, πλ
σημαία (τοῦ ἱππικοῦ).

Stand bild, das, ὁ ἀνδρ.
ἀγαλμα.

Ständchen, das, -s, πλ
μουσική: ἡ συγχαρητικὴ μ.
ἡ θυραυλία, τὸ παρακλαί-
[ἡ πατινάδα].

Stände haus, das, τὸ
τήριον, ἡ βουλή.

Ständer, der, -s, πλ
στύλος, τὸ στύλωμα, ὁ ὄρθος.

τὸ δοχεῖον, ἀγγεῖον.

Standes herr, der, ὁ
χης, χωροδеспότης. ὁ προ-
χος εὐπατρίδης.

Standes herrschaft,
τοπαρχία, χωροδеспотία.

Standes person, die,
πόλητευον πρόσωπον.

stand fest ἡ -haft εὐσταθής, στερεός· μόνιμος, διαρκής.

Standhaftigkeit, die, —, ἡ σταθερότης, εὐσταθεία. ἡ στερεότης, ἐδραϊότης.

ständig μόνιμος, διαρκής.

ständigisch βουλευτικός.

Stand punkt, der, τ. ἀποπτιγόν σημεῖον ἡ ἀπόψις, τὸ σημεῖον von diesem — aus ἀπὸ ταύτης ἀπόψις.

Stange, die, —, πλ -n, ἡ κάραξ, τὸ κοντάριον, κονταρόξυλον.

Stänker, der, -s, πλ —, ὁ βρωμιώδης, δυσώδης. (μτφ) ὁ φέρις, σκανδαλώδης, τὸ ζιζάνιον.

Stänkerei, die, —, πλ -en, ἡ δυσωδία, ὁ βρώμιος [ἡ βρώμα]. (μτφ) τὰ σκάνδαλα, ἡ ἔρις.

stänkern ὁμῇ βρωμῶ. (μτφ) ζητῶ σκάνδαλα.

Stapel, der, -s, πλ —, τὸ πῆγμα, βάζον, στυλωτήριον [τὸ σκαρί]· τὸ ναυπήγιον, νωρίον. ἡ ἀποθήκη, ἡ σιτάς, στοιβή, ὁ σωρός, ein Schiff vom — lassen καθέλω πλοῖον εἰς τὴν θάλασσαν.

stapeln μὴ ἐπισσωρεύω, στοιβίζω.

Stapel platz, der, τὸ ἐμπορεῖον, πόνειον [ἡ ἐμπορικὴ σκαλα]

Stapfe, die, —, πλ -n, τὸ ἵγνος, τὸ πάτημα [ἡ πατηματιά].

Star, der, -s, πλ -en, (πτ) ὁ φάρ, φάρος [τὸ φάρνι], grauer — τὸ γλαύκωμα, ὁ καταρράκτης.

starkblind γλαυκωματικός.

stark (συγκρ.) stärker, ὑπερβ. der, die, das stärkste) ἰσχυρός, δυνατός· ῥωμαλέος, εὐρωστός, παχύς, ἄδρος, χονδρός, εὐμεγέθης, ἰσχυρός, πολὺς, πολυάριθμος, ἐντρυφή, ἔμπειρος, θεινός. -e Stimme

φωνὴ δυνατή, -er Rauch καπνός πολλός, -er Beweis ἀπόδειξις τρανή.

-e Familie οἰκογένεια πολυμελής.

-e Bevölkerung πληθυσμός πυκνός, das ist zu — αὐτὸ πλέον δὲν ὑποφέρεται. // —, ἐπρ ἰσχυρῶς, δυνατὰ· σφοδρῶς, σφόδρα, μεγάλως, λίαν, πολὺ.

Stärke, die, —, πλ -n, ἡ ῥώμη, ἰσχύς, δύναμις· ἡ δυνατότης, ἰσχυρότης· ἡ χονδρότης, παχύτης, τὸ πάχος, τὸ ἄμυλον ἡ ὑπόστασις [τὸ καταστατόν]· ἡ κόλλα.

Stärkemehl, das, τὸ ἄμυλον [τὸ καταστατόν, ὁ νισσασίς]· ἡ κόλλα.

stärken μὴ ἐπιρρωνύω, ἰσχυροποιῶ, ἐνδυναμίζω, ἐμβάλλω εἰς κόλλαν, σκληρύνω δι' ἄμυλου [κολλάρω, κολλὰς-ζω]. sich — ἐπιρρωνύουσαι, ἐνδυναμοῦμαι.

Stärkung, die, —, πλ -en, ἡ ἐπιρρωσις, ἐνδυνάμωσις, ἐνίσχυσις.

Stärkungsmittel, das, τὸ ῥωστικόν, τωνατικόν (φάρμακον).

starr στερρός, σκληροτενής, σκληροπαγής [ντοῦρος]· ἀναμπος, ἀλύσιτος. (μτφ) ἰσχυρογνώμων, σκληροτράχηλος, ἐπιμονος, ein -er Blick βλέμμα ἀτενέ. // —, ἐπρ ἀμετακινήτως· ἀσκαρδακυστή.

staräugig σκληρόφθαλμος, στερόφθαλμος.

starrblind ὁλότυφος, θεότυφος [θεόστραβος].

Starr blindheit, die, ἡ παντελής τυφλότης.

starren ὁμῇ ῥιγῶ, ναρκῶ, ῥαίνομαι [παύνομαι, κορδακιάζω].

Starren, das, -s, ἡ νάρκωσις· ἡ ἀκίνησις, ἀμετακίνησις.

Starrheit, die, —, ἡ ἀμετακίνησις, ἀκίνησις· ἡ νάρκη, (μτφ) ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη.

Starrkopf, der, ὁ ἰσχυρογνώμων.

starrköpfig ἰσχυρογνώμων, σκληροτράχηλος.

Starrköpfigkeit, die, —, ἡ σκληροτράχηλα.

Starr krampf, der, ὁ τετανός, σπασμός.

Starr sinn, der, ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη, σκληροτραχέλια.

starr sinnig σκληροτραχέλος, ἰσχυρογνώμων.

stāt σταθερός, ἀδιαλείπτως, συνεχής, ἐξακολουθητικός.

stätig εὐστολής, σταθερός· συνεχής, ἀδιαλείπτως, ἀδιάκωπος.

Stätigkeit, die, —, ἡ σταθερότης, εὐστάθεια· ἡ συνεχής διάρκεια.

Station, die, —, πλ -en, ὁ σταθμός.

stationär στάσιμος, μόνιμος.

stationieren ἀμς σταθερῶν· ἔγω θέσιν.

Stations vors eher, der, ὁ σταθμάχης.

Statistik, die, —, ἡ στατιστική.

statistisch στατιστικός.

stāts ἐπρ ἀδιαλείπτως, ἀκαταπαύτως, ἀκωνίως [παντοτινά].

Statt, die, —, ἡ θέσις, ὁ τόπος.

an meiner — εἰς τὴν θέσιν μου, ἀντ' ἐμοῦ. eine gute — finden τυγχάνω καλῆς ὑποδοχῆς. //—, πρθ. (μετὰ γεν) ἀντί. — meiner ἀντ' ἐμοῦ. — dessen ἀντ' αὐτοῦ.

— dass ἀντί νά.

Stätte, die, —, πλ -n, ὁ τόπος, ἡ θέσις.

statthaft ἐπιτρεπτός, παραδεκτός, συγχωρητός, ἐπιτετραμμένος.

das ist nicht — αὐτὸ δὲν γίνεται.

Stat haftigkeit, die, —, τὸ παραδεκτόν, ἡ δεκτότης.

Statthalter, der, -s, πλ —, ὁ διοικητής, ἀρμοστής.

Statthaltereı, die, —, πλ -en, τὸ διοικητήριον. ἡ τοπαρχία, νομαρχία, διαίκησης.

stattlich μεγαλῆτος, μεγαλοπρεπής, παρυσιαστικός [θεωρητικός].

Statilichkeit, die, —, ἡ με-

γαλοπρέπεια, τὸ μεγαλοπρεπές, ἡ θεωρητικότητα.

Statue, die, —, ὁρίως, τὸ ἄγαλμα.

statuieren ρθ διορίζω, συγχωρῶ· ραδέχομαι.

Statur, die, —, ἀνάστημα [τὸ κορμὸν].

Statut, das, -s, καταστατικόν, die, καταστατικός.

Staub, der, -es, νιοστός [σκόνη].

staulen μὴ καὶ [σπονδίζω].

Stäuber, der, κόρηθρον [τὸ ξέσκον].

Staub faden, ὁ τὸ ἄρρεν ὄργανον τὸ

staubig κονιορτός, κονιορτοῦ [σχανισμός].

εἶνε κονιορτός.

Staub regen, ὁ λεπτή βροχή [τὸ ψεῦδος].

stauchen μὴ ὥστω, σπρώχνω· παρὰ [σπρώχνω].

Stau, die, —, μνηστέριον, δεικνύον.

staudig θαυνώδης, θαυμάσιος.

staunen ἀμὴ θαυμάζω, ἐξίσταμαι, πρθ. θαυμάζω.

staunens wert θαυμάσιος, θαυμάσιος.

Staub besen, ὁ ὑλόν, den — geb.

Staupe, die, —, στίβ, τὸ βαδδίων, ἡ

ἡ κυνική ἐπιδημία.

stäupen μὴ μαστίζω, μαστίζω.

Stänung, die, στοιβάσμος, ἡ στοιβή.

Stearin, das, —, στεαρίν, τὸ στεαρίν.

Stearin licht, τὸ στεαρίν.

τὸν κηρὸν [τὸ στεαρίν].

Stechapfel, der, ὁ μανιός· σταυρὸς [τὸ στρυχνί].

stechen* (steche, stichst, sticht; stach, gestochen) πη κεντῶ, κεντρεῖω [σουδίζω]· κεντρώνω, στιζῶ [γυράσσω], γλύφω [σκαλλίζω], die Sonne· sticht — ὁ ἥλιος καίει // —, ἀπὸ καταφέρει πλῆγην, in die Augen — κτυπῶ εἰς τὰ ὄμματα.

Stecher, der, -s, πλ —, ὁ γλυφεύς, γυράτης, τὸ γλυφεύον.

Stechfliege ἡ -mücke, die, ἡ μύμη [ἡ σιελόμυγα].

Stechheber, der, ὁ σίφων.

Steckbrief, der, τὸ ἐντάλμα συλλήψεως.

steckbrieflich ἐπὶ δι' ἐντάλματος συλλήψεως. — verfolgt ἐντάλματι.

Stecken, der, -s, πλ —, τὸ παῖδιον.

stecken μὴ πηγνύω, ἐμπηγνύω [μυγῶ, καρφύνω]· βαλλῶ, ἐμβάλλω, ἐνέβημι, Pflanzen — φυτεύω φυτά, // —, ἀπὸ εἶμαι ἐμπειπηγμένος, μένω κεκολλημένος, συγκρατούμαι [εἶμαι χωμένος]· κρύπταμαι, φωλιεύω, εὐρίσκομαι, εἶμαι. — bleiben μένω κεκολλημένος· ἀνακόπτομαι [χοντοστέχομαι], in Schulden — εἶμαι κατάχρεως, sich — ἐμπηγνύομαι, γάνομαι.

Steckenpferd, das, τὸ ξύλινον ἱππάριον [τὸ νιεντέ], (μτφ) ἡ ἰδιονομία, μονομανία.

Seckling, der, -s, πλ -e, τὸ μντζεμα, ἡ παραφωδία.

Steckmuschel, die, ἡ πίννα.

Stecknadel, die, ἡ καρφοβελόνη, καρφίς [ἡ καρφίτσα].

Steckreis, der, τὸ ἐνθεμα, ἡ ἐμβολία [τὸ μόλι].

Steg, der, -es, πλ -e, τὸ γεφύριον, τὸ ξύλινον πέραμα [ἡ περσπρα], ἡ ἀτραπός, τὸ στενόν, μονοπάτιον [τὸ στρατάκι], τὸ ζυ-

γόν, μαγὰδιον [ἡ καμήλα βιολίου].

Stegreif, der, ὁ ἀναβολεύς, (μτφ) aus dem — ἐξ αὐτοσχεδίου, αὐτοσχεδῶς, ἐκ τοῦ προχείρου.

Stegreifdichter, der, ὁ αὐτοσχεδιαστής.

Stegreifgedicht, das, τὸ αὐτοσχεδιον ποιήμα.

stehen* (stehe· stand· gestanden) ἵσταμαι, στέκω, στέκομαι· ὑπάρχω, εἶμαι εὐρίσκομαι, κείμαι, διαρκῶ, παραμένω, ἀρριζῶ, πρόβω, στέκω, πηγαίνω. Wache — ἵσταμαι φρουράς, so wie er geht und steht ὡς· ἔσται καὶ εὐρίσκειται, es steht im Buche εἶνε γεγραμμένον ἐν τῷ βιβλίῳ, wie steht es? πῶς ἔχουσι τὰ πράγματα; wie steht es um euch? πῶς ἔχουσι τὰ κατ' ὑμᾶς; es steht zu hoffen· ὑπάρχουσι διδόμενα ἐλπίδος, ὑπάρχει ἐλπίς, da — die Ochsen am Berge ἐνταῦθα δὴ το κολλῶν, ἐδῶ ἔγκειται ἡ δυσκολία [ἐδῶ σε θέλω].

— bleiben ἀνακόπτομαι, σταματῶ [σταίνομαι], wo sind wir — geblieben? ποῦ ἐμείνκαμεν; Rede und Antwort — δίδω λόγον, Gevatter — ἀναδέχομαι ἐκ τῆς κολυμδῆθρας, im Begriff — προτίθεμαι, auf dem Punkte — μέλλω ἡσοῦμαι, auf schwachen Füssen — ἐπὶ σαθρᾷ βάσει ἵσταμαι, an gespanntem Fusse mit einem — εὐρίσκομαι εἰς ἀκροσφαίρεσιν σχεῖται πρὸς τινα, es steht bei mir ἐπ' ἐμοί· ἔστιν, εἶνε εἰς τὴν ἐξουσίαν μου [εἶνε ἔς τὸ χεῖρ μου], got be einem — ἀπολαύω τῆς ἐννόας· τί νός, für etwas — εἶμαι υπεύθυνος εἰς τι· ἐγγυῶμαι τι, es steht nicht recht mit ihm· δὲν ὀρθοφρονεῖ, zu Gebote — εἶμαι εἰς τὴν ἐξουσίαν διατελῶ πρόχειρος, das steht mir nicht zu Gebote, αὐτὸ δὲν εἶν τῶν δυνάμεων του, was steht in

nen zu Diensten? τί ὁρίζετε; τί διατάσσει; **sich** —, **sich müde** — ἀποκάμνω ἰστάμενος, κουράζομαι νὰ στέκω. **sich gut** — εὐήμερῳ [καλὰ τὴν ἔγω].

Stehen, das, -s, ἡ στάσις, τὸ ἰστασθαι [ἢ στεκᾶλᾶ].

stehend ὀρθός, ὀρθίος, στατός, διαρκής -en Fussess παρευθός.

Steh kragen, der, τὸ ὀρθὸν περιτραχήλιον [ὁ ὀρθίος κολλάρος].

stehlen (stehle, stiehlst, stiehlt, gestohlen) μὴ κλέπτω. **sich** —, **sich in etwas** — εἰσχωρῶ κρυφίως εἰς τι.

Stehler, der, -s, πλ —, ὁ κλέπτης.

Steh platz, der, ἡ ὀρθία θέσις, ἡ θ.σις ὀρθοῦ θεατοῦ (ἐν τῷ θεάτρῳ).

Steh pult, das, τὸ ὀρθιον γραφεῖον.

steif σκληροτενής, ἀκαμπτής, δύσκαμπτος, ἀλύγιστος [ντοῦρος, κοκκαλιασμένος]. ξηρός, ψυχρός· σκαιός, ἀδέξις -es Kompliment εὐλοφρόνημα ψυχρόν. // —, ἐπρ ξηρῶς, στερρῶς, ψυχρῶς.

Steife, die, ἡ στερρότης, σκληρότης, ἀκαμψία. ἡ ξηρότης, ἡ ψυχρότης, ἡ ψυχρὰ τυπικότης· τὸ ἄμυλον, ἡ κόλλα.

steifen μὴ ἀποσκληρύνω, τραχύνω, σκληροποιῶ, σκληρύνω διὰ κόλλης, ἀμυλῶ [κολλᾶρῳ]. **sich** — στηρίζομαι, ἐρείδομαι, βασίζομαι· ἀπισχυρίζομαι, ἐναντιοῦμαι.

Steifheit, die, —, πλ -en, ἡ σκληρότης, ἡ ψυχρότης, τυπικότης.

Steifigkeit, die, ἡ στερότης, ἀκαμψία.

Steig, der, -es, πλ -e, ἡ ἀτραπός, τρίτος [τὸ στρατί, μονοπάτι]· ἡ ὁδός, ὁ δρόμος.

Steig hügel, der, ὁ ἀναβολεύς [ἡ σιᾶλᾶ].

Steig
βάθρα,
steig
γεν'
ἀναβέ-
Steig
ἡ ἀνύψ-
steig
μενος,
ἐπιτείν-
Steig
ναδᾶτ-
Steig
πλειστ-
steig
ἐπιτείν-
ὑπερθε-
ραθετε-
νομαι,
Steig
ἡ ἐπίτ-
ριασμο-
χρῖσις,
Steig
ἀνάβα-
steig
Steig
—, πλ-
ρεία, τ-
Steig
ἡ πέτρ-
κουκκ-
ἡ ψῆφ-
Steig
ὁ αἶγα-
τῶν].
Steig
λιθοτο-
Steig
λιθιδιο-
Steig
farbig
Steig
γράφ-
Steig
θογραφ-

steinern λίθινος, πέτρινος.
Stein flach, der, ὁ ἀμείνωντος.
steinfremd παντάπασι ξένος.
Stein gefecht, das, ὁ πετραπολέμος.
steinhart σκληρότερος λίθου.
Stein huhn, das, ἡ ἀγρία πέρις [ἡ πετροπερίδικα].
steinicht λιθοειδής, πετροειδής.
steinig λιθώδης, πετρώδης, das
 -ο Arabien ἡ πετραία Ἀραβία.
steinigen μὴ λιθοβολῶ.
Steinigung, die, —, πλ -en.
 ἡ λιθοβολία λιθοβολήσεις.
Stein kitt, der, ἡ λιθοκόλλα.
 πετροκόλλα.
Stein kohle, die, ὁ λιθάνθραξ
 [τὸ πετροκάρβουνον].
Stein krankheit, die, ἡ λιθίασις [ἡ πέτρα].
Stein kunde, die, ἡ λιθογνωμική, ἡ λιθολογία, πετρογνωσία.
steinlos ἄλιθος.
Stein mauer, die, τὸ λιθοῦμα-
 τὸν τείχος.
Stein metz, der, ὁ λιθοουργός,
 πετροκόπος.
Stein obst, das, τὰ πυρηνώδη
 δασυρικά.
Stein öl, das, τὸ πετρέλαιον.
Stein pflaster, das, τὸ λιθό-
 στρωτόν [τὸ καλντερίμι].
Stein platte, die, ἡ λιθὴν πλατέ.
steinreich πετρώδης, βαθυπέλου-
 τος, πᾶμπλουτος, μυρσιόπλουτος].
Stein salt, das, τὸ ὄρυκτόν ἄλας.
Stein treppe, die, ἡ λιθὴν
 ἡμας [ἡ πετροσκάλα].
Stein wurf, der, ἡ λιθοβολία
 [ἡ πετοιά].
Steiss, der, -es, πλ -e, ἡ πυγή,
 ὁ πωκτύς, ὁ ἀφιδρών [ὁ κώλος].
Steiss bein, das, ἡ κοχώνη,
 τὸ ἱερὸν ὀστέον.
Stellage, die, —, πλ -n, τὸ
 ἐπιβάλλον [ἡ σκαλωσιά].

Stelldichein, das, —, ἡ συν-
 ἑντεύξις.

Stelle, die, —, πλ -n, ἡ θέσις,
 ὁ τόπος, τὸ μέρος, τὸ χωρίον, ἡ
 περικοπή, von der — bringen
 ἐκτοπίζω, an Ort und — ἐπιτο-
 πίζω, auf der — παραχρῆμα,
 παρευθὺς, ἀμέσως.

stellen μὴ ἵστανω, στήνω, θέτω,
 τοποθετῶ, βάλλω, παρέγω, ἐπάγω,
 παριστάω, παρουσιάζω, παρακα-
 μῶ, zufrieden — εὐαρεστῶ, ἱκα-
 νοποιῶ, bereit — ἐτοιμάζω, sich
 — ἵσταμαι, στήνομαι, τάσσομαι,
 τοποθετοῦμαι, ἐμφανίζομαι, παρου-
 σιάζομαι, ὑποκρίνομαι, προσποιῶ-
 μαι [καμῶνομαι], sich taub —
 ὑποκρίνομαι κωφότητά [καμῶ τὸν
 κουφόν].

stellenweise ἐπὶ κατὰ τόπους,
 ποῦ καὶ ποῦ.

Stell holz, das, τὸ σκανδαλή-
 θρον, σκανδάλιον [τὸ σκανδάλι].

Stell netz, τὸ δίκτυον, τὸ ἐρ-
 κυστάσιον.

Stellung, die, —, πλ -en, ἡ
 θέσις, ἡ τοποθέτησις.

Stell vertreter, der, ὁ ἀντι-
 πρόσωπος.

Stell vertretung, die ἡ ἀν-
 τιπροσωπεία, ἐκπροσώπησις.

Stelz bein, das, ἡ ξυλὴν κνήμη

Stelze, die, —, πλ -n, τὸ κα-
 λόδαθρον [τὸ ξυλοπόδαρον].

Stelz fuss, der, ὁ ξύλινος πούς.

stemmen μὴ ἐρεῖδω, ἀντερεῖδω,
 ἀντιστηρίζω, ἀνακόπτω, ἀνατίλ-
 λω, κατέγω, κόπτω, ὀλοτομῶ.

sich — ἐρεῖδομαι, στήριζομαι,
 (μτφ) ἀντίτεινω, ἀνθίσταμαι, ἐναν-
 τιῶμαι, ἀπιοχυρίζομαι.

Stempel, der, -s, πλ —, ἡ
 σφραγίς.

stempeln μὴ σφραγίζω.

Stempel taxe, die, τὸ τέλος
 σημασιεύσεως.

Stempelzeichen, das, ὁ τόπος σφραγίδος.

Stempler, der, -s, πλ —, ὁ σφραγιστής.

Stenge, die, —, πλ -n, ὁ ἄκων [ἡ γάμπια].

Stengel, der, -s, πλ —, ὁ καυλός [τὸ κοτσάνι, τὸ γουλι].

stengeln μὴ στυλώνω, ἀναστυλώνω.

Stenograph, der, -en, πλ -en, ὁ στενογράφος.

Stenographie, die, —, ἡ στενογραφία.

stenographieren μὴ στενογραφῶ.

stenographisch στενογραφικός.

Steppdecke, die, τὸ ἐφάπλωμα [τὸ παπλωμα].

Steppe, die, —, πλ -n, τὸ ἔρημον ὁροπέδιον, ἡ ἔρημος πεδιάς.

steppen μὴ διαποικίλλω, διαστίζω [καταπιάνω, τροπώνω].

Stepperei, die, —, πλ -en, ἡ διαρραφή [τὸ τρύπωμα].

St pp naht, die, ἡ διαρραφή [τὸ τρύπωμα].

Steppstich, der, ἡ ἐπιρραφίς, ἡ γονδροβελονιά [ἡ πατητή].

Sterbebett, das, ἡ ἐπιθάνατος κλίνη· ἡ ψυχορραγία.

Sterbeglocke, die, ὁ νεκρικός κώδων.

sterben* (sterbe, stirbst, stirbt, starb, gestorben) ἀμυ ἀποθνήσκω· ἐκπνέω, τελευτῶ.

Sterben, das, -s, ὁ θάνατος, ἡ ἀποβίωσις.

Sterbensangst, die, ἡ ἀγωνία θανάτου.

sterbenskrank ἐπιθάνατος, ἱτοιμοθάνατος.

Sterbenswörtchen, das, er sprach kein — οὐδὲ γὰρ εἶπεν, οὐδ' ἀνέγνω.

sterblich θνητός, περιπαθῆς — verli

κατερωτευμένος.

Sterblichkeit, d

τότης· ἡ θνησιμότης.

stereotyp στερε

stereotypieren

stereotypisch

steril ἄγονος.

Sterilität, die, —

Sterling, der,

στερλίνα (ἡ λίρα).

Stern, der, -es,

στήρ, τὸ ἄστρον, τὸ ἄστερσκοπ.

sternartig ἄστε

Sternchen, das,

ἄστερσκοπ.

Stern deuter,

λόγος.

Stern deuterel

kunst, die, ἡ ἀστ

μαντεία.

Sterngucker ἡ

sternhell ἄστερ

Sternhimmel,

οὐρανός· τὸ στερέω

Sternkarte, d

μικρός χάρτης.

Sternkunde, o

μια.

Sternnacht, o

νύξ.

Sternschnupp

των ἀστήρ.

Sternseher, d

μος, οὐρανοσκοπός.

Sternwarte, o

σκοπεῖον.

Sterz, der, -es,

τὸ ὀρροπύγιον [τὸ κα

stets ἐπὶ αἰώνως

πάντοτε.

Steuer, das, -s,

δάλιον [τὸ τιμῶν]

Steuer, die, —, πλ -n, ὁ φόρος· ὁ δαος ὅς, τὸ τέλος. freiwillig — ὁ ἑρανος.

Steuerbeamte, der, ὁ τελώτης· ὁ εἰσπράκτωρ.

Steuer einnahme, die, ἡ εἰσπραξις φόρων.

Steuer einnehmer, der, ὁ εἰσπράκτωρ.

Steuerhebung, die, ἡ φορολογία.

steuerfrei ἐλεύθερος φόρου· ἀσυνδότης.

Steuerfreiheit, die, ἡ ἀνεισφορία· ἀσυνδότης.

Steuer mann, der, ὁ πηδαιλάτης [ὁ τιμωνέσης].

steuern μὴ κυβερνῶ, οἰακωστρεφῶ, διευθύνω, διοικῶ, δασμοφόρῶ, φορολογουῖμαι. // —, ἀμὲν ναυτίλλομαι, πλέω. ἀντικρουῶ, ἀντιπράττω, ἀντιτείνω, ἀνθίσταμαι.

steuerpflichtig ὑποτέλης φόρου.

Steuerpflichtigkeit, die, —, τὸ φορολογητικόν, τὸ φορολογησιμον.

Steuer ruder, das, τὸ πηδαλιον [τὸ τιμῶν].

Steuerung, die, —, πλ -en, ἡ οἰακωστρεφία, πηδαλιουργία.

Stich, der, -es, πλ -e, ὁ νυγμός, ἡ νυγμή, τὸ κέντημα, ἡ βελονία [ἡ σουδλιά]. ὁ δηγμός, ἡ δηξίς· ἡ εἰρωνεία. ἡ γλυφή, τὸ γλύμμα, ἡ ἔραγι· ἡ γαρτίων, ἡ γαρτιωτά. — der Sonne ἡ ἡλιασις. (μτφ)

stich lassen παραιτῶ εἰς τὸ μέσον [ἀφίνω] ὡς τὰ κρύα τοῦ λουτροῦ].

Stichel, der, -s, πλ —, ἡ γλυφίς, τὸ γλυφεῖον.

Stichelei, die, —, πλ -en, τὸ σκώμμα.

sticheln ἀμὲν σκώπτω, εἰρωνεύομαι.

stichhaltig βάσιμος, εὐλογος.

Stichhaltigkeit, die, —, ἡ βασιμότης, εὐλογωφάνεια.

Stichler, der, -s, —, ὁ σκώπτης, ὁ εἰρων.

Stich waffe, die, τὸ δξύστομον ὄπλον.

Stich wort, das, τὸ σκώμμα, εἰρωνεύμα. (μτφ) τὸ σύνθημα.

sticken μὴ κεντῶ, gestickt κεντητός. // —, ἀμὲν πνιγομαι, ἀποπνίγομαι.

Sticken, das, ἡ κέντησις, τὸ κέντημα.

Sticker, der, -s, πλ —, ὁ κεντητής.

Stickersel, die, —, πλ -en, τὸ κέντημα [τὸ κεντῶν].

Stickerin, die, —, πλ -nen, ἡ κεντήτρια.

Stick luft, die, ὁ πνιγερὸς ἀήρ.

Stick nadel, die, τὸ βελόνιον τοῦ κεντήματος.

Stick rahmen, der, τὸ κεντητήριον, τὸ μάγγανον.

Stick stoff, der, (γμ) τὸ ἄζωτον, τὸ νιτρογόνον.

stieben (stiehe stob gestoben) ἀμὲν διασκορπίζομαι.

Stief bruder, der, ὁ ἑτεροθαλὴς ἀδελφός.

Stiefel, der, -s, πλ —, τὸ (μακρόν) ὑπόδημα. ὁ σωλὴν, αὐλός.

Stiefelchen, das, -s, πλ —, τὸ ὑποδημάτιον.

Stiefelette, die, —, πλ -n, τὸ (ἐλαστικόν) ὑπόδημα.

Stiefel fuchs, der, ὁ λοῦστρος.

Stiefelmacher, der, -s, πλ —, ὁ ὑποδηματοποιός.

stiefeln μὴ ὑποδῶ, ὑποδηματῶναι [καλλικιώνω]. sich — ὑποδέσθαι [καλλικιώνομαι]

Stiefel putzer, der, ὁ καθαρτής ὑποδημάτων, ὁ λοῦστρος.

Stiefel struppe τὸ οὖς ὑποδήματος [ἡ τιράντζα].

Stiefeltern, die πλ, ὁ μητρικός· καὶ ἡ μητέρα.

Stiefelwisch, die, τὸ λογαχιδόν [ἡ μπαγιὰ τῶν παπουτσιῶν].

Stiefelwichser, der, ὁ λοῦστρος.

Stiefkind, das, ὁ, ἡ πρόγονος [τὸ πρόγονο].

Stiefmutter, die, ἡ μητρική· **stiefmütterlich** μητρικῶς· (μτφ) ἀμήτωρ, ἄστοργος.

Stiefschwester, die, ἡ ἐτεροθαλής ἀδελφή.

Stiefsohn, der, ὁ πρόγονος.

Stieftochter, die, ἡ πρόγονη.

Stiefvater, der, ὁ μητρικός, πατριός.

stiefväterlich πατριῶδης.

Stiege, die, —, πλ -n, ἡ ἀναβάθρα, κλίμαξ [ἡ σκάλα]. ἡ εἰκασάς [ἡ εἰκασαρία].

Stieglitz, der, -es, πλ -e, (πτ) ἡ ἀκανθούλα [ἡ καρδερίνα].

Stiel, der, -s, πλ -e, ὁ στελεός, τὸ στελεδόν [τὸ στελεδιάρι]· ἡ λαβὴ [τὸ χερουλί]· τὸ στελεχος, ὁ μίσχος [τὸ τσουνί].

stiellos ἀστελεχος, ἄμισχος.

Stier, der, -s, πλ -e, ὁ ταῦρος [τὸ ταυρί].

stier ἀτενής, προσηλωμένος. //—, ἐπρ ἀτενής, ἀσκαρδαμυκί.

stieren ἀμὶ πατηρῶ ἀσκαρδαμυκί, ταυριῶ, ὄργω. σκυζῶ.

Stierhaut, die, ἡ ταυρή, ταυρεῖα (δορά).

stierisch ταυροειδής, ταυρόμορφος.

Stierkampf, der, ἡ ταυρομαχία.

Stift, der, -es, πλ -e, ἡ γλῶχος, ἡ περόνη, τὸ κονδύλιον.

Stift, das, -es, πλ -e, τὸ φιλανθρωπικόν ἔδρυμα. ἡ μονή, τὸ μοναστήριον.

stiften μὴ ἔδρῳ, καθιδρύω, (μτφ) προξενῶ, γεννῶ.

Stifter, der, -s, πλ —, ὁ ἔδωκτης. (μτφ) ὁ πρωτουργός, πρωταίτιος.

Stiftung, die, —, πλ -en, ἡ ἔδρυσις, καθιδρύσις, τὸ ἔδρυμα, τὸ κατὰστημα, milde — τὸ φιλάνθρωπον κατὰστημα.

Stil, der, -s, πλ -e, ὁ γκαρκτηρ λόγου, τὸ λεκτικόν, τὸ ὅμοιον τὸ ἥθος.

Stilet, der, -es, πλ -e, τὸ ἥχειρ(ιδίον), ὁ δόλων [τὸ στυλέτον].

stilisieren μὴ συντάσσει, συνθέτω τεχνολογικῶς.

Stilist, der, -en, πλ -en, ὁ λογοτέχνης, τεχνολογός.

Stilistik, die, —, ἡ λογοτεχνία.

stilistisch λογοτεχνικός, τεχνολογικός.

still ἡσυχός, ἡρεμῶς [σιγανός]· σιωπηρός, σιωπηλός, ἄφωνος, —

schweigen σιωπῶ, σιωπῶ· μὴ ἡσυχός. — werden ἀποσιωπῶ [σιωπαίνω]· ἡσυχάζω. — e Luft ἡ — e Wetter ἡ εὐδία.

Stille, die, —, ἡ ἡσυχία, ἡρεμία [ἡ σιγανότης]· ἡ σιωπή, σιγή.

stillen μὴ ἡρεμίζω, καθησυχάζω, εἰρηνοποιῶ, εἰρηνεύω, πρᾶνῶ, καταπραίνω. den Durst — σέσωκνῶ τὴν δίψαν [ξεδιψάζω].

stillend πρᾶντικός, παυστικός· παυσώδους, παυσίπουνος.

Still halten, das, ἡ ἡρεμία, ἀκίνησις, ἀταραξία.

stillschweigend σιωπηλός, σιωπηλός.

Still stand, der, ἡ στάσις, διακοπή.

Stillung, die, —, πλ -en, ἡ καθυστάσις, κατάπαυσις.

stimm berechtigigt ψηφοφόρος.

Stimme, die, —, πλ -n, ἡ

φωνή, ἡ φωνή, τὸ φωνήμα [ἡ φωνή]. ἡ ψήφος. mit lauter — [μεγαλῶς τῇ φωνῇ]. μεγαλοφωνία.

stimmen μὴ συναρμόζω, προσαρμόζω, συναρμολογῶ. χορδολοῦν, χορδοτοῦν, χορδίζω. (μτφ) ἐπιθέτω, προδιθεῖται. // —, ἀμὴ

συνάδω, συναρμόζω, συμφωνῶ, συμφωνῶμαι [ταρμάζω, μονοιάζω], ψηφοδοῦν, ψηφίζω.

Stimmen, das, -s, ἡ ψηφοφορία, ἡ συναρμογή, συμφωνία.

Stimmen mehrheit, die, ἡ πλειονοψηφία.

Stimmen minderheit, die, ἡ μειονοψηφία.

Stimmen zählung, die, ἡ ἀριθμολογία τῶν ψήφων.

Stimmer, der, -s, πλ —, ὁ χορδιστής.

stimmfähig ψηφοφόρος.

Stimm gabel, die, (φυσ) ἡ διαπάση.

Stimm geber, der, ὁ ψηφοφόρος.

Stimm recht, das, τὸ δικαίωμα ψήφου.

Stimm schlüssel, der, τὸ χορδοκονον κλειδίον.

Stimmung, die, —, πλ -en, ἡ χορδοτονία, ὁ χορδισμός [τὸ κούρτισμα]. (μτφ) ἡ διάθεσις, φρόνις — ἡ εὐθυμία, ὀρεξίς, ἡρεμία — ἡ ἀθυμία.

Stimm urne, di, ἡ κάλπη.

Stimm zettel, der, τὸ ψηφοδέλτιον.

stimulieren μὴ παροτρύνω, παροτρύνω.

stinken (stinken, stank, gekunkelt) ἀμὴ ὅζω κακῶς, βρωμῶ. nach etwas — ὅζω κακόν τινα.

stinkig βρωμώδης, δυσώδης.

Stink käfer, der, ὁ βούρη-ς [κάνθαρος].

Stipendiat der, -en, πλ -en, ὁ ὑπότροφος.

Stipendium, der, -s, πλ -dien, ἡ ὑπότροφία.

Stipulation, die, —, πλ -en, ἡ συνουλογία, συμφωνία.

stipulieren μὴ ὀρίζω, προορίζω, διαμολογῶ.

Stirn, die, —, πλ -en, τὸ μέτωπον [τὸ κούτελον].

Stirn band, das, ἡ -binde, die, τὸ μετώπιον, τὸ ἀνάδημα, ἡ μετωπιαία ταινία.

Stirn schmuck, ber, ὁ, ἡ ἄμπεξ, τὸ προμετωπίδιον κόσμημα.

stöbern μὴ ἀνιχνεύω, ζητῶ [γυρεύω]. // —, ἀμὴ ἀνασκαλεύω, ἀναζητῶ, ἀνιχνεύω [ψάχνω].

Stocher, der, -s, πλ —, τὸ ἀπόδεστρον, τὸ γλύφανον.

stochern μὴ σκαλίζω, σκαλεύω, ξύω.

Stock, der, -es, πλ Stücke, ἡ βακτηρία, ῥάβδος, τὸ ῥαβδῖον [τὸ ῥαβδί, τὸ μπαστόνι]· τὸ ξύλον, ῥόπαλον. τὸ στελεχος, πρέμνον, ὁ κορμός, ἡ ῥίζα [ἡ κορμίστρα, τὸ κορμίστρον], ὁ στέλεχος, ἡ κυψέλη, τὸ μελισσοκόφινον. τὸ πᾶνμα. τὸ κεφάλαιον, τὸ χρηματικόν κατὰ-μα [τὸ καπιτάλι]. (μτφ) τὸ ἀπὸ λέκτον ξύλον [τὸ κούτσουρον].

stock blind ὀλοστέλιος, θεο-τελιος [θεοστράτος].

Stöckchen, das, -s, πλ —, τὸ βακτηρίδιον, τὸ ῥαβδῖον.

stockdumm ἡλιθιωτάτος, εὐθεστάτος.

stocken ἀμὴ ἴσχωμαι, ἐπισχωμαι, ἀνακόπταμαι [κονεῖται, ἀνακόπεται]· σήπεται, σαπρίζεται [σαπίζομαι, σαπίζω].

stockfinster σκοτεινίστατος, ὀλοστέλιος, θεοστέλιος.

Stock fisch, der, ὁ ἐξηραμμένος γάδος, ὁ ἑξήρας γάδος [ὁ βακαλῆς, τὸ γαδουρόψαρον].

stockfremd παντελῶς ξένος [ῥατάξενος, πεντάξενος].

stockig σκληροτενής, δύσκαμπος, ξηρός.

stöckisch σκληροτενής, ξυλοκέφαλος [πεισματάρης].

Stock jude, der, ὁ αὐταυτός (ὁ ἐνισσαρκωμένος) Ἑβραῖος, ὁ μέγρις ὑπέτων Ἑβραῖος.

Stock narr, der, ὁ φρενώλης, ὁ θεότσελος.

stocktaub ὁλόκωφος, θεόκωφος.

Stockung, die, —, πλ -en, ἡ ἐπιστομὴ, σταματήσις, ἀνακοπή.

Stock werk, das, τὸ πάτωμα. unterstes, oberstes — τὸ ἰσόγειον, τὸ ἀνώτατον πάτωμα. mit einem — μονόστεγος.

Stoff, der, -es, πλ -e, τὸ θόρακα [τὸ πανικόν, τὸ πανί]. ἡ ὕλη. (μτφ) ἡ ὑπόθεσις, τὸ θέμα.

stoffen ἐξ ὑφάσματος.

stoffhaltig ἢ -lich ὕλικός.

stofflos ἄυλος, ἄνυλος, κενός, ἄνευ ἐννοίας.

Stofflosigkeit, die, —, ἡ ἀυλότης.

stöhnen ἀμὴ στενάζω βαθέως, ἀναστενάζω.

Stole, die, —, πλ -n, τὸ ἐπιτραχήλιον [τὸ πετραχήλι].

Stolle, die, —, πλ -n, ὁ ἐλατήρ, τὸ ἐπίμηκες πλακούντιον [ὁ παῦλος, τὸ τριβίδι]· τὸ χριστόφισμον.

Stollen, der, -s, πλ —, ὁ βῶλος, ἡ μάζα. τὰ κοντόχονδρον ξύζυλον, τὸ πρέζνον, τὸ κοντόξυλον.

stolperig προσκόπτων, προσκρούων.

stolpern ἀμὴ προσπταίω, προσκόπτω, προσκρούω [σκονιάφτω]. σφάλλαμαι, παραπατῶ [κοντυλῶ, τρικλιῶ].

Stolz, der, -es, ἡ ὑπερηφάνια, ὑπερηφάνεια [ἡ περιφάνεια]· τὸ

καύχημα, τὸ σέμνωμα **stolzieren** ἀμὴ βρενθύναι.

stop! ἐπο.σῆθι! ἀπαυλίσθαι.

stopfen μὴ ἐμδύνω, πωμάζω [στουμπώνω]. ζῶ, παραγεμίζω [μπαρτάζω, ἀνακόπτω, σταματῶ]· ἐμπλύνω, ἐμπλύνω [μπουζώνω].

Stopfer, der, -s, στοιδαστής, παραγεμιστής, συρράπτης.

Stopf nadel, die, —, ἡ σακκαράφη.

Stoppel, die, —, καλὰμη, τὸ κάσπος [ἡ ἀγρὸς καλαμῶν].

Stoppel feld, das, —, ὁ ἀγρὸς καλαμῶν [ἡ ἀγρὸς καλαμῶν].

stoppen μὴ καρφοποιεῖν.

Stoppel werk, das, τὸ σέμνωμα, τὸ σέμνωμα.

Stoppler, der, —, καρφολόγος, σταχυολόγος.

Stöpsel, der, -s, πῶμα, βύσμα, πῶμα [τὸ στούμπωμα]. (μτφ) ἡ ἀντράκι.

stöpseln μὴ πωμάζω, βύσσω, πωμάζω [τὸ στούμπωμα].

Stör, der, -s, πῶμα, βύσμα, πῶμα [τὸ στούμπωμα].

Storch, der, -es, ὁ πελαργός [ὁ λέλεκας] (μτφ) ὁ μακρόπους.

stören μὴ ταράττειν, παρενοχλῶ [πειράζω].

Stören fried, der, —, ὁ παραχοποιός.

Störer, der, -s, ἐρευνητής, σκαλευτής.

Störerei, die, —, ἐνόχλησις.

Störerin, die, —, πλ -nen, ἡ ταρακτρία, ταραχοποιός.

störrig ἀκαμπτος, ἀμετάπειστος· δυστροπός, ἀνάποδος.

Störrigkeit, die, —, τὸ ἀμετάπειστον, ἡ ἐπιμονή· ἡ δυστροπία [ἡ ἀναποδιά].

Störung, die, —, πλ -en, ἡ ἐνόησις [τὸ πείραγμα].

Stoss, der, -es, πλ Stösse, ἡ ὄθησις, ὁ ὄθισμός [ἡ σπρωξιά, τὸ κτύπημα]· τὸ κτύπημα, τὸ πάταγμα ὁ σωρός, τὸ σώρευμα [ἡ ποίδα, ὁ σπείρας].

Stossdegen, der, τὸ αἰχμηρὸν ἔξω· ἡ ἀκιδιὴ σπάθη.

Stössel, der, -s, πλ —, τὸ ὕπερον, ὁ ἀλετριδανός, ὁ τριπτήρ [τὸ γουδοκόπανον, γουδοχέρον].

stossen* (stosse, stössest, stösst· stieß· gestossen) πη ὥσθω [ἀμπώθω, σπρωγῶ]. κοπανίζω, καταπρίβω, von sich — ἀπώθω, mit den Füßen — λατίζω [κλωτῶ]. ||—, ἀμὲν κρούω, κτυπῶ, παῶ, πατάσσω, γειννῶ, παράκειμαι, γειτονεύω, συνορεύω. ||—, αὖς προσκρούομαι, προσκρούς συνορεύομαι, ἐντρογγύνω, ἀπαντῶ, sich — αὖς προσκρούω, προσκρούομαι.

Stossen, das, -s, ὁ ὄθισμός, ἡ ὄθησις, ἡ ὥσις [τὸ σπρωξίμον]. ἡ κοπανισίς, σύντριψις.

Stösser, der, -s, πλ —, ὁ λειοτριφὴς, τρίπτης, κοπανιστής. ὁ ἀλετριδανός, τὸ ὕπερον [τὸ γουδοκόπανον, τὸ γουδοχέρι].

stössig κυρίτιων, κερατίζων.

Stossseufzer, der, ὁ βραχὺς στεναγμός.

stossweise ἐπὶ ὠστικῶς, δι' ὠσῆσεων [σπρωγιά]· ὁρμηδόν.

Stotterer, der, -s, πλ —, ὁ βατταριστής, ψαλλός [ὁ τσευδός, ψευδός].

stottern ἀμὲν βατταρίζω, ψαλλίζω [τσευδίζω].

stracks ἐπὶ ἀπ' εὐθείας, κατ' εὐθείαν ἀμέσως, παρευθός.

strafbar ἄξιος ποινῆς, ἀξιόποινος, τιμωρητός.

Strafbarkeit, die, —, τὸ ἀξιόποινον, τὸ ἀξιωτιμώρητον.

Strafe, die, —, πλ -n, ἡ τιμωρία, ποινή. — an Geld τὸ πρόστιμον. bei — ἐπὶ ποινῇ.

strafen μὴ τιμωρῶ [κατείδω]. ζημιώνω.

Straf erkenntnis, das, ἡ καταδίκη.

Straf erlass, der, ἡ ἐρlassung, die, ἡ ἀμνηστία.

straff τετανός, τεταμένος [τεντωμένος].

straffällig τιμωρητός, ἐνοχός **Straffälligkeit**, die, —, τὸ ἀξιόποινον· ἡ ἐνοχή.

Straftheit, die, —, ἡ συνταγία, ἐντάσις [τὸ τέντωμα]. (μτφ) ἡ αὐστηρότης.

straffrei ἀποινός, ἀτιμώρητος.

Straf freiheit, die, ἡ ἀτιμωρησία· ἡ ἀμνηστία.

Straf geld, das, τὸ πρόστιμον.

Straf gesetz, das, ὁ ποινικός νόμος.

sträflich ἀξιόποινός, τιμωρητός· ἐπίμεμπτος.

Sträfllichkeit, die, —, τὸ ἀξιόποινον· τὸ ἀξιόμεμπτον.

Sträfling, der, -s, πλ -e, ὁ καταδίκος· ὁ ὑπόδικος, ὁ ἐγκληματίας.

straflos ἀτιμώρητος.

Straflosigkeit, die, —, ἡ ἀτιμωρησία.

Strafprozess, der, ἡ ποινικὴ δίχη.

Straf recht, das, τὸ ποινικὸν δίκαιον.

Straf rede, die, (μτφ) ὁ ἐξά-

φάλμος, ἡ ὀγληρά νοσήσια [τὸ τε τραυάγγελον].

Strafurteil, das, ἡ καταδίκη.

Stratvoll ziehung, die, ἡ ἐκτέλεισις πεινῆς.

strafwürdig ἀξιόποινος.

Strafwürdigkeit, die, —, τὸ ἀξιποινόν.

Strahl, der, -es, πλ -en, ἡ ἀκτίς. (μτφ) elektrischer — ὁ ἡλεκτρικός σπινθήρ.

strahlen ἀμὴ ἀκτινοβολῶ, ἀπαστράπτω, σποσιλλῶ.

strahlenartig ἀκτινοειδής, ἀκτινωτός.

strahlenbrechend διαθλαστικός, ἀντανεκλαστικός.

Strahlen brechung, die, ἡ διαθλασις τῶν ἀκτίνων.

strahlenförmig ἀκτινοειδής.

Strahlen tiere, die πλ, τὰ ἀκτινωτά ζῷα, τὰ ἀκτινόζωα.

strahlicht ἀκτινοειδής, ἀκτινωτός.

Strähne, die, —, πλ -n, τὸ συνθεμα, ἡ θέσις, ἡ θέσις [τὸ μάσσιν].

stramm τετατός, τεταμένος.

strampeln ἀμὴ ποδοπατῶ, σπαδάζω [σπαράσσω, σπαρταρῶ].

strampfen ἀμὴ παδοκρατῶ, ποδοκρατῶ.

Strand, der, -es, ὁ αἰγιαλός, ἡ ἀκτὴ, παραλία [ἡ ἀκρογιαλιά].

Strand bewohner, der, ὁ παραλιώτης, ὁ παραθαλασσίτης.

stranden ἀμὴ ἐξοκέλλω, ὀκέλλω

Strand gut, das, τὸ (ἐκβεβλημένον) ναυαγίον.

Strandung, die, —, πλ -en, ἡ ἐξόκελις [τὸ ξερονάθισμα].

Strang, der, -es, πλ Stränge. τὸ σχοινίον, τὸ λυτάριον ὁ βρόχος, ἡ στραγγαλὶς, ἡ ἀγγόνη [ἡ σαρταριά, φοῦρκα]. alle Stränge anziehen κινῶ πάντα λήθον.

Strangulation

-en, ὁ στραγγαλισμός.

strangulieren

ἀπαγγαλίζω, στραγγαλίζω.

Strapaze, die

ταλαιπωρία, κακοχρῆσ· ὁ μόγθος, ὁ κόπος.

strapazieren

κακοχρῶ παραρθεῖν.

Strass, der, -

ὄλος, ὁ ψευδοδόμος.

Strasse, die, —

δόξ· ὁ δρόμος, ὁ πόνος.

Strassenauf se

ὁδοποιητής, ἐπιστάτης.

Strassen bau,

Strassen hube

der, ὁ παῖς τῶν τριών.

Strassen kehre

δοῖς παῖς [ὁ μάγος].

Strassen kehr

ρωτής τῶν ὁδῶν [ὁ δόξ].

Strassen pflas

λιθόστρωτον.

Strassen zoll,

sträuben μὴ ἀντι-

μὴ ἀντιθεῖν.

sträubig λυσί-

λιδής.

Strauch, der, -

cher ἢ Sträucher γαμόκλαδον· τὸ δένδρον [τὸ δέντρο].

strauchartig

μυώδης.

Strauch dieb,

δοῖς.

straucheln ἀμ-

προσκραῶ [σχο-

σουρῶ]· σφαλ-

[κοντυλίζω, τρι-

κλίζω].

Strauch holz,

δένδρον, αἱ θάμνοι [

strauchig θαμ-

Streifwunde, die, τὸ κοῦφρον τραῦμα, ἡ ἐλαφρά πληγή.

Streifzug, der, ἡ ἐπιδρομή.

Streit, der, -es, πλ -ε, ἡ φιλονικία, ἀμφισβήτησις. ἡ ἔρις, λογομαχία, λογοτριβή· ὁ ἀγών, διαμάχη, πάλη.

Streitapfel, der, τὸ μῆλον τῆς Ἑριδος, τὸ ἔρισμα.

streitbar μάχιμος, πολεμικός.

Streitbarkeit, die, —, τὸ μάχιμον, ἡ μαχημότης.

streiten* (streite· stritt· gestritten) ἀμὲν ἐρίζω, φιλονικῶ, λογομαχῶ [λογοφέρω, μαλλώνω]· διαγωνίζομαι, διαμάχομαι· μάχομαι, ἀγωνίζομαι, πολεμῶ. um des Kaisers Bart — μάχομαι περὶ ὄνου σκῆας [μαλλόνω γιὰ φύλλου πηδήμα].

Streiter, der, -s, πλ —, ὁ φιλόνομος· ὁ μαχητής, πολεμιστής.

Streiterei, die, —, πλ -en, ἡ λογομαχία, διαμάχη.

Streiterin, die, —, πλ -nen, ἡ φιλόνομος, φίλερις.

Streitfrage, die, τὸ ἀμφισβήτημα τὸ (διαφιλονικούμενον) ζήτημα, τὸ φιλονίκημα.

Streithammel, der, ὁ φίλερις, ἔριστης, φιλόνομος [ὁ καυγατζής].

streitig διαφιλονικούμενος, ἀντιπαλός, ἀντιδικός.

Streitigkeit, die, —, τὸ ἀμφισβητήσιμον· ἡ φιλονικία.

Streitkräfte, die πλ, αἱ πολεμικαὶ δυνάμεις.

Streitpunkt, der, τὸ ἀντικείμενον φιλονικίας· τὸ ἀμφισβήτημα.

Streitross, das, ὁ πολεμιστήριος ἵππος.

Streitschrift, die, ἡ πολεμικὴ συγγραφή.

Streitsucht, die, τὸ φιλόνομον, φίλερις.

streitsüchtig φιλόνομος, φίλερις.

Streit v
κόν ὄπλον

Streit v
μιστήριον

streng
δριμύς, στ

-e Kalte
Streng

της· ἡ δριμύτης [ἡ σ

strengf
πηκτωμα

Streng
πηκτότης.

Stren,
τὸ ἀχυρόσ

Streu b
στρον [τὸ

δόγη, τὸ ἀ

streuen
πτω, διασ

πάσσω, δια

Steussp
στον, ξηρό

Stribor
ρά (ὁ δεξιό

Strich,
ταυρά, ὁλ

βηγμα]. ἡ

κός· ἡ ζω

τριγιά, ἡ

διάβασις, ἡ

προῦσμα,
striche

διαγραμμί

strichf
Strich v

ρον πτηνόν

strichw
Strich z

τῆς διαβά

Strick,
γιόν [τὸ σ

ὁ ὀλεθρός·

stricke
trickt πλε

Stricker, der, -s, πλ — ὁ
πλοκεύς, πλέκτης.

Strickerei, die, --, πλ -en.
τὴ πλεκτόν.

Strickerin, die, —, πλ -nen,
πλεκτρία.

Stricker lohn, der, τὰ πλε-
γνὰ.

Strickna del, die, τὸ βελόνιον
τοῦ πλέξιματος.

Strick strumpf, der, ἡ πλε-
κτὴ ἀνῆλς, τὸ πλεκτόν περιπόδιον
ἢ πλεκτὴ κάλσα.

Striegel, der, -s, πλ —, ἡ ξύ-
στρα.

striegeln μὴ σπλεγγίζω, ἀπο-
ξῶ | τριπαρώ. (μτφ) καπανίζω.

Strieme, die, —, πλ -n, ὁ
σαλμός.

striemig μωλωπικός, μεμωλω-
πισμένος.

strikt ἀκριβής, αὐστηρός.

Strippe, die, —, πλ -n, ὁ ἐλ-
κυστήρ βροχός, ἡ θηλειά, τὸ αὐ-
τίον, τὸ ὑποπέδιλον λωρίον [ἡ
τάφα].

Stroh, das, -es, τὰ ἄχυρα [τὰ
ἄχρα]. (μτφ) leerēs — dreschen
κινάκοπῶ, ἀέρα κοπανίζω.

Stroh binder, der, ὁ ἀμαλλο-
βάτης, δερματινοῖς.

Stroh blume, die, τὸ γναφά-
ριον (ἀνθος), τὸ ξηρόανθεμον.

Stroh bund, das, ἡ ἀμαλλα [τὸ
ἡμάρι].

Stroh decke, die, ἡ ἀχυρίνη
σκέπη, ἡ ψάβος [ἡ ψάβα].

stroh farben, ἢ -farbig, ἢ
geld κηκόπυρος, ἀχυρόχρους.

Stroh geflecht, das, τὸ ἀχό-
ρινον πλέγμα.

Strohhaufen, der, ἡ ἀχυρριά

Stroh hut, der, τὸ σκιάδειον
[τὸ ψάβινο καπέλο].

Stroh hute, die, ἡ ἀχυροσκε-
πὴς καλύβη [ἡ ἀχεροκαλύβα].

Strohhunker, der, τὸ ἀγρο-
δίατον ἀρχοντοπούλον, ὁ ἀρχον-
το/ωριότης.

Strohkopf, der, (μτφ) ὁ βλάξ,
τὸ κτῆνος [ὁ κουτενέας].

Stroh matte, die, ὁ (ἀχούρινος)
φορμός, ἡ ψάβος [ἡ ψάβα].

Stroh sack, der, τὸ ἀ/υρό-
στρωμα [τὸ ἀχυρένιο στρωμάτισον],
ἡ ἀχυρόσακκοῦλα.

Stroh wittwe, die, ἡ ζωντι-
χήρα.

Stroh wittwer, der, ὁ ζων-
τόχηρος.

Strolch der, -es, πλ -e, ὁ ἀλ/-
της, ὁ πλάνης [ὁ σουρτοῦλης].

Strom, der, -es, πλ Ströme, ὁ
ροῦς, ἡ ροή, τὸ ρεῦμα. ὁ χείμαρ-
ρος, ὁ ὀρμητικὸς ποταμός. wider
den — schwimmen πλέω ἄνω πο-
ταμῶν. ein — von Schimpfreden

τὰ ἐξ ἀμάξης [δοα σέρν' ἡ σκοῦπα]

strom ab ἢ -wärts ἐπρ κατὰ
τὸν ροῦν, κάτω ποταμῶν, κατὰ τὸ
ρεῦμα.

strom auf ἢ -wärts ἐπρ ἀνὰ
τὸν ροῦν, ἀνὰ τὸ ρεῦμα, ἄνω πο-
ταμῶν.

Strombett, das, τὸ βεῖθρον,
ἡ κοίτη ποταμοῦ.

Strömung, die, — πλ -en, τὸ
ρεῦμα, ὁ ροῦς.

stromweise ἐπρ ποταμῶν.

Stropp, das, -es, πλ -e, ὁ τρύ-
πος, τροπωτήρ [ὁ στρόπος, τὸ τρο-
πωτήρι].

strotzen ἀμὴ σφριγῶ, βρώω,
βρώω.

strotzend σφριγώδης, σφρυγῶν

Strubel kopf, der, ἡ -peter,
der, ὁ ἀνυχηροκόμης [ὁ αναμαλ-
λιάτης].

Strudel, der, -s, πλ —, ἡ δίνη,
ὁ στροβίλος.

Strudel kopf, der, ἡ ἐξίμνηνη
κεφαλή.

strudeln ἀρῆθ' δινοῦμαι, στρωφιδινοῦμαι· ἀνοθεύω, παυλάζω.

Struktur, die, — πλ -en, ἡ πλοκή.

Strumpf, der, -es, πλ Strümpfe, ἡ νηματοκνημὶς, ποδοκνημὶς κνημὶς [ἡ κάλτσα]. kurzer — ἡ κοντὴ κνημὶς [τὸ τσουράπι].

Strumpfband, das, ὁ κνημιδοδέτης. ἡ αὐσιδέα [ὁ καλτσουδέτης].

Strumpfstriker, -weber, -wirker, der, ὁ κνημιδοπλόκος, ὁ πλοκεύς περιποδίων.

Strumpfwerkerei, die, τὸ τεχνουργεῖον περιποδίων.

Strunk, der, -es, πλ Stränke, κορμός, τὸ στέλεχος [τὸ κούτσουρον].

Strunze, die, —, πλ -n, ἡ φαυλόθεις γυνή.

strunzen ἀρῆθ' & ἀμς πορνεύομαι.

struppig λυσίκουρος, φριξός, αὐγμηρός [ἀνακαλλιάρης].

Stübchen, das, -s, πλ —, τὸ δωματίδιον.

Stube, die, —, πλ -n, τὸ δωμάτιον.

Stuben arrest, der, ὁ κατ' οἶκον περιορισμός. ἡ προσωλάκις.

Stuben kammer, die, τὸ παρδωματίον.

Stuben mädchen, das, ἡ θεραπεινὴς, ἡ ἄδρα.

Stüber, der, -s, πλ —, ὁ ὄβολός [ἡ πεντάρα]. ὁ σκίνθικος [ἡ μοτίσ, ἡ σχορδομυτιά].

Stuck, der, -s, ἡ μαρμαροκονία, τὸ μαρμαρῶδες τὸν [ὁ στόκος].

Stück, das, -es, πλ -e, τὸ τεμάχιον [τὸ κομμάτι]. τὸ τμήμα, τὸ μέρος. τὸ τηλεβόλον, πυροβόλον [τὸ κανόνι]. — für — ἓν πρὸς ἓν [τὸ ἓνα μὲ τὸ ἄλλο]. ein schweres — Arbeit ἐργασία τις πολέμοχος.

in einem -e fort ἀδιαλείπτως ὁλονέν. in allen -en κατὰ πάντα,

καθ' ὅλα. in vielen -en λά. von freien -en ἐξ ἰδίων.

Stück arbeit, die, ποκοπὴν ἐργασία.

Stück arbeiter, der, ἀποκοπὴν ἐργάτης.

Stückchen, das, τμήματιον, τεμαχίδιον [τάχι]. τὸ τέγνασμα,

πανούργευμα [ἡ κατεργασία]. — ὀλίγον τι, μικρόν τι.

stückeln μὴ τεμαχίζω [κομματιάω]. πτω, ἀναρράπτω [ὁ ματιάω].

stücken μὴ κατακομματίζω [κομματιάω].

Stück giesser, der, τὸ τηλεβόλον.

Stück giesserei, die, νευτήριον τηλεβόλων.

Stückver kauf, der, τεμάχια πώλῃσις.

Stück wagen, der, τὸ πυροβολικόν.

stückweise ἐπὶ κομματίων [μὲ τὸ κομμάτιον].

Stück werk, das, ἔργον [ἡ μισοδουλεία].

Student, der, -en, σπουδαστής. — an der Universität ὁ φοιτητής.

studentenhaft σπουδαστήν· παρόμοιος.

Studenten jahre, die, ἔτη τῆς φοιτήσεως.

Studenten korps, das, ματεῖον σπουδαστῶν.

Studie, die, —, πλ -n, λέξη· ἡ σπουδή.

Studiosus, der, ὁ σπουδαστής.

Studier zimmer, das, δαστήριον, μελετητήριον.

Studium, das, -s, ἡ μελέτη, σπουδή.

Stufe, die, —, πλ -n, ἡ βαθμὶς, ἡ ἀναβαθμὶς [τὸ σκαλὶ, τὸ σταλοῦσθαι]. die höchste — der Ehre ἡ ὑψίστος βαθμὶς τῶν τιμῶν.
stufenförmig βαθμιαῖος.
Stufenjahr, das, ὁ κληματικὴ-
 ρικὸς ἔνιαυτός.

Stufenleiter, die, ἡ κλίμαξ.
stufenweise ἐπὶ βαθμηδόν, κληματικῶς.
Stuhl, der, -s, πλ Stühle, τὸ κάθισμα, ἡ καθέκλα· τὸ βαθρον, ὁ ἄριστος, ὁ ὑπαντικός τόπος, der bischöfliche — ἡ ἐπισκοπικὴ ἔδρα.
Stuhlgang, der, τὸ ἀποπατή-
 μα, ἡ ἀφοδὸς [τὸ χέρι]· ἡ κοιλιο-
 λυσία, ἐκκοιλιότης.
Stuhllehne, die, τὸ πλευρὸν
 καθέκλας.
Stuhlmacher, der, -s, πλ —, ὁ καθεκλοποιός [ὁ καθεκλᾶς].
Stülpe, ἢ **Stulpe**, die, —, πλ -n, τὸ ἀναστροφὸν κράσπεδον, ὁ ἀνεστραμμένος γῦρος [τὸ ξανα-
 ατροφῆναι], τὸ πῶμα, πώμασμα, σκίπασμα [τὸ καπαῖναι].
stülpen μὴ ἀναστρέφω, πύπτω
 [ξαναστρέφω] ἐπιθέτω βιάως,
 επικαταρρίπτω [καπακωῶ].
Stülpnase, die, ἡ σιγὴ ῥίς.
stülpnasig σιγῶς (τὴν ῥίνα),
 ῥινοσίμος.
stumm ἄλαλος [βουβός, μουγ-
 γός]· ἄφωνος.
Stummheit, die, —, πλ -en, ἡ ἐνεότης, βουβότης [ἡ βουδαμάρια].
Stümper, der, -s, πλ —, ὁ κακοτεχνίτης, ὁ ἀδέξιος τεχνου-
 ργός, ὁ ἀπειροτέχνος.
Stümperei, die, —, πλ -en, ἡ ἀπειροτεχνία, τὸ κακοτέχνημα, τὸ αὐτοσχέδιασμα [ἡ κακοδου-
 λεία].
stümperhaft ἢ -mässig κα-
 κωτεχνός, ἀπειροτέχνος.
stümpern ἀρῆν ἀπειροτέχνως,

ἐργάζομαι ἀπειροτέχνως, αὐτοσχέ-
 διᾶσθαι [κακοδουλεῶν].

Stumpf, der, -es, πλ Stüm-
 pfe, ὁ κορμός, τὸ πρέμνον [τὸ κου-
 τσοῦρι, κουτσουράν] (μυτὸ) mit —
 und Stiel ἄρδην, ῥιζήδον [πα-
 ῖ-κορφα].
stumpf ἀμβλῦς· ἀπειροταμνέ-
 νος, ἀποτετραμμένος.
stumpfeckig ἀμβλυγώνιος.
stumpfen μὴ ἀμβλύνω.
Stumpfheit, die, —, ἡ ἀμ-
 βλύτης, — der Zähne ἡ αἰμωδία,
 ὁ αἰμωδισμός [τὸ αὐόδιασμα].
Stumpfnase, die, ἡ σιγὴ ῥίς
 [ἡ πατωσὴ μύτης].
stumpfnasig σιγῶς (τὴν ῥίνα),
 ῥινοσίμος.
stumpfsichtig ἀμβλυοπός,
 ἀμβλωπότης [κοντοθαλαμός].
Stumpfsichtigkeit, die, —, ἡ ἀμβλωπία, μυωπία.
Stumpfsinn, der, ἡ ἀμβλύτης
 τοῦ νοῦ, ἡ βραδύνοια· ἡ εὐθεία,
 ἡλιθιότης.
stumpfsinnig ἀμβλῦς τὸν νοῦν,
 παγῶνους, βραδύνους [καταισχυμένος].
stumpfwinkelig ἀμβλυγώνιος.
Stündchen, das, -s, πλ —, ἡ μικρὰ ὥρα, ἡ μικροχρόνιος ὥρα.
Stunde die, —, πλ -n, ἡ ὥρα, τὸ μέτρομα, alle -n ἀνὰ πέναν ὥ-
 ραν. von — zu — ἀπὸ ὥρας εἰς
 ὥραν. die — ist gekommen ἤγ-
 γικεν ἡ ὥρα.
stunden μὴ ἀναβάλλω, παρα-
 τεῖνω.
Stunden geld, das, τὰ ὑδα-
 κτρα.
stundenlang ἐφ' ὥρας ὅλο-
 κλήρους διαρκῶν· μακροχρόνιος.
Stunden plan, der, τὸ πρό-
 γραμμα μαθημάτων.
stundenweise ἐπὶ κατ' ὥρας,
 μὲ τὴν ὥραν. κατὰ μαθηματα, μὲ
 τὸ μέτρομα.

Stunden zeiger, der, ὁ ὥρο-
δείκτης.

stündlich καθ' ὥραν, ἀνὰ πᾶσαν
ὥραν.

Stundung, die, —, ἡ χορήγη-
σις ἀναβολῆς.

stupid ἡλίθιος, εὐήθης.

Stupidität, die, —, ἡ εὐθεία,
βλακεία, ἡλιθιότης.

Sturm, der, -s, πλ. Stürme, ἡ
θύελλα, καταιγίς, ἀνεμοζάλη· ἡ τρι-
κυβία, ἡ ἐφοδος, ἐφορμή, (μτφ) ἡ
τύρση, ὁ σάλος, ὁ κλύδων.

Sturman griff, der, ἡ ἐφοδος·
stürmen μὴ προσβάλλω ἐξ ἐπι-
δρομῆς. Bilder — θεᾶν εἰκόνας.

// —, ἄμς φέρομαι βίαιως, ἐπιφέ-
ρομαι ἐφορμῶ, ἐπιπίπτω, ἐπιτί-
θεμαι ἐφορμῶμαι, καταφέρομαι. //
—, ἀμὴ εἶμαι θυελλώδης, ἀνατα-
ράσσεται σφοδρῶς.

Stürmer, der, -s, πλ. —, ὁ
ἐπιδρομεύς ὁ ὀξυθυμίας.

stürmisch θυελλώδης, καται-
γιδώδης. (μτφ) βίαιος, σφοδρὸς, ὀρ-
μητικὸς· θυροδωδης, ταραχώδης.

Sturm lauf, der, ἡ -laufen,
das, ἡ ἐφοδος. im — ἐξ ἐφόδου.

sturmschnell ἰσάνεμος, ταχύ-
τερος ἀνέμου.

Sturm wetter, der, ἡ ἄελλα.
θύελλα, ἡ ἀνεμοζάλη, ἀνεμοταραχή.

Sturz, der -en, πλ. Stürze, ἡ
βίασα κατάπτωσις, ὁ κρημνισμὸς·
ἡ πτώσις.

Sturz bach, der, ὁ χεῖμαρρος,
τὸ ξηροπόταμον.

Sturz bad, das, ἡ διὰ βυθίσεως
ὕδρουσις, ἡ αἰφνιδία ὑδρολου-
σις.

Stürze, die, —, πλ. -n, τὸ ἐπί-
θεμα, σκέπασμα [τὸ καπάκι].

Sturzel, der, -s, πλ. —, ὁ κορ-
μός.

stürzen μὴ καταρρίπτω· κορ-
μνίζω, κατακρημνίζω. ἀνατρέπω.

ἀνατρέφω [ἀνατρέφω
ἀμς ὄρμῶ, ῥίπτω
ἐφορμῶ· κρημνίζομαι
ζομαι. sich — ῥίπ-
κρημνίζομαι.

Stute, die, —, ἡ
λεία [ἵππος, ἡ φουδ-
σῆς].

Stuten fohlen ἡ
-s, πλ. —, ἡ πώλος
πωλάριον [τὸ φοραδ-
σῆς].

Stuterei, die, —
ἵπποφορεῖον, ἵππο-
σῆς.

Stutz ärmel, der,
χειρὶς [τὸ κοντό μαν-
σῆς].

Stutz bart, der,
μύσταξ [τὸ στρημ-
μῆς].

Stütze, die, —, ἡ
ριγμά, ἔρεισμα, ὑπο-
σῆς.

stutzen μὴ κολοῦ-
ἀκροτομῶ, περικόπτω
ἐκπλήττωμαι, παραξ-
σῆς.

stützen μὴ στη-
ρίζω, στυλῶναι. sic
μαί, ἐρείδομαι.

Stutzer, der, -s,
ραϊστής, ἄδροντής,
σῆς.

stuzerhalt καλῶ-
σῆς.

stutzig ἐκπληκ-
μένος, ἐκστατικός.

Stütz pfeiler, der,
τὸ ἀντιστήριγμα.

Stutz schwanz, der,
λοβὴ οὐρά· ὁ κόλυρος.

subaltern ὑπο-
ξοῦσις· κατώτερος.

Subaltern bear-
κατώτερος ὑπάλληλα.

Subhastation, die,
ὁ πλειστηριασμός, ἡ
σῆς.

subhastieren ἡ
δημοπρασίαν, πλεισ-
σῆς.

Subjekt, das, —
ὑποκείμενον.

subjektiv ὑποκει-
σῆς.

Subjektivität, die,
κειμενικότης.

sublim μεγαλειος, θεος.
Submission, die, —, πλ -en, ἡ ὑποταγή.
Subordination, die, —, πλ -en, ἡ ὑποτάξις ἡ ὑπεξουσίτης ἡ περὶ ἀρχία.
subordinieren μὴ ὑποτάσσω.
subordiniert ὑπεξούσιος.
Subsidien, die πλ, τὰ βοηθήματα, τὰ χρηματικά χορηγήματα.
Subsistenz, die, —, ἡ συντήρησις, ἐξοικονομήσις.
subsistieren ἀμὴ ἐξοικονομοῦμαι.
Subskribent, der, -en, πλ -en, ὁ συνδρομητής.
subskribieren ἀμὴ ὑπογράφω ὑπογράφομαι συνδρομητής.
Subskription, die, ἡ πρὸς συνδρομὴν ὑπογραφή.
Subskriptions anzeige, die ἡ ἀγγελία συνδρομῶν.
Substantialität, die, —, ἡ οὐσιωτής, τὸ οὐσιώδες.
substantiell οὐσιώσις, οὐσιώδης.
substantivisch οὐσιαστικός.
Substantivum, das, -s, πλ -en, (γρσ) τὸ οὐσιαστικόν (ὄνομα).
Substanz, die, —, πλ -en, ἡ οὐσία.
substituieren μὴ ἀντικαθιστῶ ἀποκαθιστῶ.
Substitut, der, -en, πλ -en, ὁ ἀντικαταστάτης.
Substitution, die, —, πλ -en, ἡ ἀντικατάστασις.
subtil λεπτός, λεπτολογικός.
Subtilität, die, —, πλ -en, ἡ λεπτολογία, [ἡ φιλολογία].
Subtrahent, der, -en, πλ -en, ὁ ἀφαιρέτης.
suptrahieren μὴ ἀφαιρῶ.
Subtraktion, die, —, πλ -en, ἡ ἀφαιρέσις.
subvenieren ἀμὴ συντρέχω, ἐπιβοηθῶ.

Subvention, die, —, πλ -en, ἡ ἐπιχορήγησις, συνδρομή.
succedieren ἀμὴ διαδέχομαι, ἐπιτυγχάνω, εὐδοκίμω.
Success, der, -es, ἡ ἐπιτυχία, εὐδουλίησις.
Succession, die, —, πλ -en, ἡ διαδοχή.
successiv διαδοχικός.
successive ἐπὶ διαδοχικῶς, κατὰ διαδοχὴν.
Succurs der, -es, πλ -e, ἡ ἐπικουρία.
Suche die, —, ἡ ἀναζήτησις, auf der — sein ἀναζητῶ.
Such eisen, das, ἡ μήλη [τὸ μῆλι].
suchen μὴ ζητῶ [γυρεύω, ψάχνω] ἀναζητῶ, ἐρευνῶ, ἐπιζητῶ, ἐπιδιώκω was — Sie? τί ζητεῖτε; wer sucht der findet ὁ ζητῶν εὕρισκει.
Sucher, der, -s, πλ —, ὁ ἐρευνητής, ἡ μήλη [τὸ μῆλι].
Sucht, die, —, ἡ μανία, μονομανία, fallende — ἐπιληψία.
Süd, der, -es, ὁ νότος, ἡ μεσημβρία.
Sudel, der, -s, ἡ ἀκαθαρσία.
Sudel buch, das, τὸ πρόχειρον κατασκευόν.
Sudelei, die, —, πλ -en, ἡ βυπαρά ἐργασία, ἡ βυπαρεία.
sudelig βυπαρός, ἀκαθαρός.
sudeln μὴ & ἀμὴ ἐργάζομαι βυπαρῶς [πασαλείφω] ἐπισύρει, βυπαρογραφεῶ [μουτσηλεύω].
Süden, der, -s, ὁ νότος, ἡ μεσημβρία.
Süd gegend, die, ἡ μεσημβρινή γῶρα.
Süd küste, die, ἡ μεσημβρινή παραλία.
Südländer, der, -s, πλ —, ὁ κάτοικος τῶν μεσημβρινῶν χωρῶν.
Sudler, der, -s, πλ —, ὁ κα-

χογράφος, βυπαρογράφος [ὁ μουν-
τίζουσιωτής].

südlich μεσημβρινός, νότιος.

Südlicht, (das, τὸ νότιον σέλας.

Süd ost, der, ἡ -osten der,
τὰ νοτιανατολικά.

südöstlich νοτι(α)ανατολικός,
μεσημβρινοανατολικός.

Südost wind, der, ὁ νοτιανα-
τολικός ἄνεμος, ὁ νοτατηλιώτης
[ὁ σιρόκος].

Süd pol, der, ὁ νότιος πόλος.

Südseite, die, ἡ μεσημβρινή
πλευρά, τὰ νότια (μέρη).

Süd volk, das, ὁ μεσημβρινός
λαός.

südwärts ἐπρὶς πρὸς μεσημ-
βρίαν, πρὸς νότον.

Süd west, der, -es, τὰ νοτιο-
δυτικά, τὰ μεσημβρινοδυτικά.

südwestlich νοτιοδυτικός.

Südwest wind, der, ὁ λίψ [ὁ
λίβας, ὁ γαρμπής].

Süd wind, der, ὁ νότος, ὁ νό-
τιος ἄνεμος.

Suffix, das, -es, πλ -e, τὸ ἐ-
πίθεμα, ἡ κατάληξις.

Sühne, die, —, πλ -n, ὁ ἐξι-
λασμός.

sühnen μὴ ἐξαγνίζω, ἐξιλασθῶ.

sühnend ἱλαστήριος, ἐξιλαστή-
ριος.

Sühnung, die, —, πλ -en, ἡ
ἐξιλέωσις, ὁ ἐξαγνισμός.

Sulfat, das, -es, πλ -e, τὸ
θεικόν νάτριον, τὸ θεικόν ἄλας.

sulfös θειώδης.

Sulze ἡ **Sülze**, die, —, πλ -n,
ἡ ὀξάλμη, τὸ ἐν ὀξάλμῃ ἔδεσμα. ἡ
πηγαία ἄλμη [τὸ βλυχόνερον].

Summa, die, —, τὸ ἄθροισμα

summarisch περιληπτικός,

συναπτικός, κεφαλαιώδης.

Summe, die, —, πλ -n, τὸ
ἄθροισμα, τὸ σύνολον, τὸ ποσόν.

summen ἀρῇ & μὴ βομβῶ

[βοῶζω, μπουμπουνίζω].
συναθροίζομαι, συσσωρεύομαι.

summieren μὴ ἀθροῖν.

Sumpf, der, -es, Sü-
ἔλος, τὸ τέλμα [ὁ βάλτος].

sumpfartig τελματώδης.

Sumpfboden, der, τὸ
τῶδες ἔδαφος.

Sumpfgas, das, (γμ-
οὐς ἀέριον, τὸ μεθάνιον.

sumpfig ἐλωδής, τελ-
ματώδης.

Sumpfland, das, ἡ
γῶρα [ὁ βαλτοτόπος].

Sumpf vogel, der, ὁ
ὄρνις, τὸ πάρυδρον πτηνόν.

Sumpf wasser, das
ματιαῖον (τὸ λιμνώδες) ὕδωρ.

sumsen ἀρῇ βομβῶ.

Sund, der, -es, πλ -e,
πορθμός.

Sünde, die, —, πλ -
μαρτία, τὸ ἁμαρτήριον, τὸ ἥμαρτον.

Sünden be kenntnis
ἐξομολόγησις τῶν ἁμαρτιῶν.

Sünden bock, der, ὁ
παῖς τράχος.

Sünden erlass, der,
τῶν ἁμαρτιῶν.

stundenlos ἀναμάρτητος.

Sünden vergebung
ἄφεσις ἁμαρτιῶν.

Sünder, der, -e, πλ -n,
ἁμαρτωλός.

Sünderin, die, —, πλ -n,
ἡ ἁμαρτωλὸς, ἡ ἁμαρτωλίς.

Sünd flut, die, ὁ κατὰ
τὴν ἁμαρτίαν ἁμαρτωλότης.

sündhaft ἁμαρτικός,
εἰς τὴν ἁμαρτίαν ἁμαρτωλός.

Sündhaftigkeit, (die)
ἁμαρτωλότης, ἁμαρτία.

sündig ἁμαρτωλός.

sündigen ἀρῇ ἁμαρ-
τάνομαι, κριματίζομαι.

sündlich παράνομος,
ἁμαρτικός.

Sündlichkeit, die,

-en, τὸ πλημμελῆμα, ἔγκλημα.
superb ἐξαισιος, λαμπρός.
superfein λεπτεπίλεπτος, υπέρ-
 λεπτός.

Superintendent, der, -en,
 πλ -en, ὁ ἐφορᾶς.

Superintendentur, die, —,
 ἡ ἐφορεία.

Superior, der, -s, πλ -en, πλ,
 ὁ ἡγουμένος.

Superiorin, die, —, πλ -nen,
 ἡ ἡγουμένησα.

Superiorität, die, —, ἡ ὑ-
 περοχή.

Super kargo, der, —, ὁ ἐπι-
 στατὴς φορτισσεως, ὁ δίοπος.

superklug υπεράγαν φρόνιμος.
 προπετής, ἀλαζονικός.

Superlativ, der, -s, πλ -e,
 (πρ) ὁ ὑπερθετικός (βαθμός).

Suppchen, das, -s, πλ —, τὸ
 ζωμίδιον [ἡ σουπίτσα].

Suppe, die, —, πλ -n, ὁ ζω-
 μός [ἡ σούπα]. (μτφ) ἡ ἀμηχανία,
 ἡ στενόχωρα.

Suppen teller, der, τὸ βαθύ
 τράβηλον [τὸ βαθύ πιάτο].

Supplement, das, -es, πλ -e,
 τὸ συμπόρωμα, τὸ παράρτημα.

supplementarisch συμπλη-
 ρωματικός.

supplementieren μὴ συμ-
 πληρῶ.

Supplik, die, —, πλ -en, ἡ
 ἀνέκδοξα, ἡ αἰτήσις.

Supplikant, der, -en, πλ
 -en, ὁ ἀναφερόμενος, αἰτητής.

supplizieren ἀμὴ ἀναφερομαι,
 γάρναι αἰτήσιν.

Supposition, die, —, πλ -en,
 ἡ ὑπόθεσις.

Supremat, das, -es, ἡ Su-
 prematie, die, —, τὰ πρωτεία,

ἡ ἀρχηγία.

suspendieren μὴ ἀνακόπτω,
 ἀναστελλῶ, παύω πρὸς καιρὸν.

Suspension, die, —, πλ -en,
 ἡ προσωρινὴ παύσις, ἡ ἀναστολή,
 διακοπή.

süss γλυκός, ἡδύς.

Süsschen, das, -s, πλ —, τὸ φίλο
 τέκνιον, τὸ ἐρωμένιον [τὸ πουλάκι].

süßen μὴ γλυκαίνω.

süßherb γλυκύπικρος.

Süssholz, das, ἡ γλυκύρριζα,
 τὸ γλυκύρριζον [ἡ γλυκύρριζα] —
 raspeln ἡδυλογῶ, χαριτολογῶ.

Süssigkeit, die, —, πλ -en, ἡ
 γλυκύτης, ἡ ἡδύτης [ἡ γλύκα, γλυ-
 κάδα]. τὸ γλύκισμα, τὸ ἡδύσμα.

süßlich ἐπὶ γλυκύ, [γλυκού-
 ταικος].

Süssling, der, -s, πλ -e, ὁ
 ἡδυλόγος, χαριτολόγος, ὁ γλύκων.

süsstönend γλυκυχητής.

suverän επικυριαρχικός.

Suveränität, die, —, ἡ ἐπι-
 κυριαρχία.

syllabieren μὴ συλλαβίζω.

Sylvesterabend, der, ἡ (προ-
 εόρτιος) ἑσπέρα τοῦ νέου ἔτους.

sympathetisch συμπαθής, ὁ-
 μοπαθής.

Symbathie, die, —, πλ -[e]n,
 ἡ συμπάθεια, ὁμοπάθεια, ἡ ὁμοιο-
 πάθεια.

sympathisch συμπαθητικός.

sympathisieren ἀμὴ συμπαθεῖν

Symphonie, die, —, πλ -en, ἡ
 συμφωνία, ἡ παναρμόνιος (συμφωνία)

symphonisch παναρμόνιος,
 συμμελής.

Synkretismus, der, —, πλ
 -men ὁ συμβυδαζμός διαφεραμένων

αἰρέσεων, ὁ συγκρητισμός.

synodal συνοδικός.

Synode, die, —, πλ -n, ἡ σύνοδος.

System, das, -s, πλ -e, τὸ
 σύστημα.

systematisch συστηματικός.

systematisieren μὴ συστη-
 ματοποιῶ.

Tabak, der. -s, πλ -e, ὁ καπνός, ἡ νικοτιανή. Schnupf- ὁ ταμπάκος.

Tabacks bau, der, ἡ καλλι-εργία τοῦ καπνοῦ.

Tabacksbeutel, der, ἡ καπνοσακκούλα.

Tabacksbruder, der, ὁ καπνοπότης.

Tabacksbüchse, die, ἡ καπνοθήκη.

Tabacksdose, die, ἡ ταμπάκοθήκη [ἡ ταμπάκερα].

Tabacks Händler, der, ὁ καπνοπώλης.

Tabacksladen, der, τὸ καπνοπωλεῖον.

Tabacks pfeife, die, ἡ καπνοσῦριγξ.

Tabacks pflanze, die, ἡ νικοτιανή, ὁ καπνός.

Tabacks pflanzung, die, ἡ φυτεία τοῦ καπνοῦ.

Tabacksraucher, der, ὁ καπνοπότης, καπνίζων.

tabellarisch ἐν εἵδει πίνακος, συνοπτικός.

Tabelle, die, —, πλ -n, ὁ πίναξ

Tadel, der, -s, πλ —, ἡ μομφή, ὁ ψόγος [ἡ κατάκρισις]. τὸ ἐλάττωμα, ἡ ἔλλειψις [τὸ ψεγάδι].

tadelbar μεμπτός, ἐπιλήψιμος.

Tadelei, die, —, πλ -en, ἡ μικροπροεπής μεμφιλογία.

tadelfrei ἀμεμπτος, ἀνεπιληπτος [ἀψεγάδιαστος].

tadelhaft μεμπτός, ἐπίμεμπτος, ἐπιλήψιμος.

tadellos ἄμωμος, ἄμεμπτος, ἀνεπιληπτος [ἀψεγάδιαστος].

Tadellosigkeit, die, —, ἡ ἀμεμφία, τὸ ἀνεπιληπτον.

tadel

αἰζω [κα

tadel

ἀξιόμειν

Tadel

tadel

κατήγορ

Tadle

τιμητής,

διαστής]

Tafel

ὁ πίναξ.

Täfel

τραπεζά

κάκιον.

Tafel

κόμος.

tafel

Tafel

das, τὰ

tafel

μαι [ξερ

täfel

Täfel

Tafel

ζια ὁθόν

Taffe

-e, τὰ

ταυτάς].

Tag,

es wird

Nacht

τε καὶ ἡ

νύκτα].

τινων ἡ

Jahr un

λοῦ γρό

καθ' ἐκά

dieser

ἡμέραν

τέρα πα

Taschen geld, das, τὸ πρῶτον ἀσφύριον, τὰ ψιλά χρήματα.

Taschenspiel, das, ἡ ταχυδακτυλουργία· τὸ θαυματουργήμα.

Taschen spieler, der, ὁ ταχυδακτυλουργός.

Taschen spielererei, die, ἡ ταχυδακτυλουργία.

Taschenspieler kunst, die, ἡ ταχυδακτυλουργική.

Taschen tuch, das, τὸ μαντήλιον, ρινόμνηκρον.

Taschenwörter buch, das, τὸ ἐγκύλιον λεξικόν.

Täschner, der, -s, πλ —, ὁ σαλκοποιός, ὁ σακκορράφος.

Tässchen, das, -s, πλ —, ἡ φιάλη, ὁ κυαλλίσκος [τὸ φλυζανάκι].

Tasse, die, —, πλ -n, τὸ κυάθιον, τὸ φιάλιον [τὸ φλοζάνι].

tastbar ψευτός, ψηλασφητός.

Taste, die, —, πλ -n, τὸ πληκτρον.

tasten ἀμὴ ψηλαφῶ.

Tast sinn, der, ἡ ἀφή.

tätowieren μὴ στίζω, διαστίζω, διαποικίλλω (τὸ σῶμα) [τί σκουίζω].

Tatze, die, —, πλ -n, ὁ ἰόνυγος ποῦς, τὸ πῶδιον ἀρπακτικῶς [πόου].

Tau, das, -s, πλ -e, τὸ καλώδιον, καυθόσχοινον [τὸ παλαμάρι].

Tau, der, -s, ἡ δρόσος [ἡ δροσίδα].

taub κωφός [κουφός], (μτφ) κούφος, κενός [κούριος]. ἀνασθητός, ἀπαθής, ἀδιάφορος. —

gehorren κωφός ἐκ γενετῆς. sich —

stellen ἐβελκωρῶ, ganz — ὁλόκωφός, [θενοκουφός]. -e Nuss καρύον κούφον, διάκενον [κούριο καρύδι]. -e Kohle ἀνθράξ ἐσβεσμένος.

(μτφ) -en Ohr ἢ predigen εἰδω κωφός, βοᾷ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Taubchei, das, -s, πλ —,

τὸ περιστερίδιον [τὸ περιστεράκι].

Taube, die, —, πλ -n, ἡ περιστέρα [τὸ περιστέρι].

Tauben haus, das, ὁ περιστρεφών, τὸ περιστεροτροφεῖον.

Tauben zucht, die, ἡ περιστεροτροφία.

Tauber, ἡ Täufer, der, -s, πλ —, ὁ περιστερός [τὸ ἀρσενικὸν περιστέρι].

Taubheit, die, —, ἡ κωφότης [ἡ κουφάδα, κουφαμάρα]. (μτφ) ἡ ἀναισθησία, ἀπάθεια.

taubstumm κωφάλαλος, ἐνός.

Taubstumm anstalt, die, τὸ κατὰστημα κωφάλαλων.

tauchen μὴ βυθίζω, καταδύω [βουτῶ]. — **zeln** & **sich** — δυομαι, βυθίζομαι, καταδύομαι [βουτῶ].

Tauch ente, die, ἡ κοιλὴ ἐλ; αἰθυσία [ἡ βουταναρία].

Taucher, der, -s, πλ —, ὁ δύτες [ὁ βουτηκτής].

taufen ἀπρὸς ἐς λαὸν δρόσος καταπίπτει· τίχεται ἡ χιών.

Taufakt, der, τὸ βάπτισμα, ἡ βάπτισις [τὰ βαπτίσια].

Tauf becken, das, ἡ κοίμη-δὴθρα.

Taufe, die, —, πλ -n, τὸ βάπτισμα, ἡ βάπτισις [τὰ βαπτίσια].

taufen μὴ βαπτίζω.

Täufer, der, -s, Johannes der — Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής.

Tauf geschenk, das, τὸ δῶρον τοῦ βαπτίσματος.

Taufkleid, das, τὸ ἔνδυμα τοῦ βαπτίσματος [τὸ βαπτισμὸν, το φωτικόν].

Täuf ling, der, -s, πλ -e, ὁ ἀνάδοτος, βαπτιστικός [ὁ βαπτισμῆς].

Tauf name, der, τὸ βαπτιστικὸν ὄνομα.

Taufpate, der, ὁ ἀνάδοχος [ὁ γονεύς].

Taufschein, der, -s, πλ -e,
τὸ βαπτιστήριον, τὸ βαπτιστικόν.

Taufstein, der, ἡ κολυμβηθρα.

Taufzeuge, der, ὁ ἀνάδοχος,
[ὁ νομός].

Taufzeugin, die, ἡ ἀνάδοχος
[ἡ νονά].

ταυγην μή ἀξιζῶ, χρησιμεύω,
ὠφελῶ.

Taugenichts, der, —, πλ-ε, ὁ μαστιγίας, κύφων, οὐ-ιδανός [ὁ γαμμένος, τὸ γαμμένον κομμ.]

ταυγλῆς γρησίμος, ὠφέλιμος·
κατάλληλος, προσφυής.

Tuglichkeit, die, —, ἡ χρησιμότης, ὠφελιμότης.

Taumel, der, -s, ὁ ἑλιγγος [ἡ
ἑλίσσῳ, ἑλίσσῳ]· ἡ περιστροφή, μέθοδος.

taumelig σφαλλόμενος, παρα-
κλονούμενος· κραιπλώδης, καρη-
θασῶν [ζαλισμένος].

Taumel lolch, der, (φτλ) ἡ
αἴσα, τὸ ζικάνιον [ἡ πρσ].

taumeln ἀμυλ σφάλλομαι, παρα-
κλονοῦμαι [τοικλιζω].

Tausch, der, -es, πλ -e, ἡ
μεταλλαγή, ἀνταλλαγή.

tauschēn ρη & ἀμή ἀλλάσ-
σω. μεταλλάσσω. ἀνταλλάσσω.

täuschen μι ἀπαιτῶ, ἔξαπατῶ [γελῶ]. **sich** — σφάλλομαι, πλανῶμαι, παραπλανῶμαι.

täuschend ἀπατηλός.

Täuschung, die, —, πλ-en,
ἡ ἐξαπάτη, ἀπάτη· τὸ σφάλμα, ἡ
πλάνη.

tausend χίλιοι, eine Anzahl
von — ἡ χιλιάς, der — ! — noch-
mal! Ἡράκλεις! βαβα! μέγας
εἰ κύριε [β' ἔ γιὰ τὸ θεό!]

Tausend, das, -s, ἡ χιλιάς [ἡ χιλιάδα].

tausenderlei μύριοι, χιλίων
εἰδῶν [χιλιῶν λογιῶν].

tausend fach η -fältig χ -
 λιοπλάσιος.

Tausend fu
πένδρα, ὁ λουλ
δαρον].

tausentjäh
tausendma

ταῖς ἑκατοστάς].
tausendma

λειτουργίας.
Tausend so

chen, das, -s
τὸ ἀνάπαντον.

tausendste
χιλιοστός.

Tasendstel
γλιγοτόν μέρος

Tau werk

Tau wetter

Taxator, d

Taxe, die, -

tax eren μλ

Taxi driver,
ἐκτιμητής, δια-

Taxierung
ἡ διαμετρσις.

Taxus, der,

Technik, di

τεχνά, τεχνουργ
γανία

Techniker,
βιομήχανος.

Tedeum, da
Teer, der,

Teig, dsr, -es, πλ -e, τὸ φύ-
ραμα, ἡ ζύμη.

Teil, der, -s, πλ -e, τὸ μέρος.
zum — ἐν μέρει, μερικῶς. eines
-s... ändern -s ἀφ' ενός μὲν...
ἀφ' ἑτέρου δέ. ich für meinen
— ἡ meines -s τὸ κατ' ἐμέ. zu
— werden περιπίπτω, πίπτω [λα-
γόνω].

teilbar μεριστός, διαιρετός.

Teilbarkeit, die, —, τὸ διαι-
ρετόν, ἡ διαιρετότης.

Teilchen, das, -s, πλ —, τὸ
μερίδιον [τὸ κομματάκι].

teilen μὴ μερίζω, διαιρῶ μοι-
ρίζω, διανέμω. **sich** — μερίζομαι,
χωρίζομαι.

Teiler, der, -s, πλ —, ὁ με-
ριστής.

Teilhaber, der, -s, πλ —, ὁ
μεριδιούχος.

teilhaftig μέτοχος, συμμετο-
χος.

Teilnahme, die, —, ἡ συμμε-
τοχή, ἡ μετοχή, ἡ μέθεξις· τὸ ἐν-
διαφέρον· ἡ συμπάθεια.

teilnahmslos ἀδιάφορος, ἀπα-
θής, ἀναίσθητος.

Teilnahmslosigkeit, die, —,
ἡ ἀδιαφορία, ἀσυμπάθεια.

teilnehmend ἐνδιαφερόμενος.

Teilnehmer, der, -s, πλ —,
ὁ μέτοχος, συμμετοχος· ὁ συμ-
πράκτωρ.

teils ἐπὶ ἐν μέρει. — ... — τὸ
μὲν... τὸ δέ, τοῦτο μὲν... τοῦτο δέ.

Teilung, die, —, πλ -en, ὁ
μερισμός, ἡ διαίρεσις [τὸ μοίρασμα].

Teilungszeichen, das, τὸ
διακριτικὸν σημεῖον.

teilweise μερικώς. || —, ἐπὶ ἐν
μέρει, μερικῶς.

Teint, der, -s, ἡ χροιά, τὸ
χρῶμα τοῦ προσώπου.

Telegramm, der, -s, πλ -e,
τὸ τηλεγράφημα.

Telegraph, der, -en, πλ -en,
ὁ τηλεγράφος.

Telegraphen draht, der, ὁ
τηλεγραφικὸς ῥάβδος.

Telegraphen bureau, das,
τὸ τηλεγραφεῖον.

Telegraphen linie, die, ἡ
ἡ τηλεγραφικὴ γραμμὴ.

Telegraphie, die, —, ἡ τη-
λεγραφική.

telegraphieren μὴ τηλεγραφῶ

telegraphisch τηλεγραφικός.

Telegraphist, der, -en, πλ
-en, ὁ τηλεγραφητής.

Telephon, der, -s, πλ -e, τὸ
τηλέφωνον.

telephonisch τηλεφωνικός.

Teleskop, das, -es, πλ -e, τὸ
τηλεσκόπιον.

Teller, der, -s, πλ —, τὸ πα-
τάνιον, πινάκιον, τρύβλιον [τὸ πι-
άτον].

Tellerchen, das, -s, πλ —,
τὸ λοπάδιον, ἡ λεκίς [τὸ πιατάκι].

Tempel, der, -s, πλ —, ὁ ναός.

Tempel diener, der, ὁ ἱερῶ-
δoulos.

Tempel herr, der, ὁ ναύτης.

Tempel raub, der, ἡ ἱεροσυλία.

Tempel räuber, der, ὁ ἱερῶ-
συλος.

Tempel ritter, der, ὁ ναύτης.

Temperament, das, -es, πλ
-e, ἡ κρᾶσις, ἰδιοκρασία, ἰδιοσυγ-
κρασία.

Temperatur, die, —, πλ -en,
ἡ θερμοκρασία.

temperieren μὴ μετριάζω.

temperiert εὐκρατος, εὐκραής.

Templer, der, -s, πλ —, ὁ
ναύτης.

temporär προσωρινός.

Tendenz, die, —, πλ -en, ὁ
σκοπός· ἡ τάσις, ῥοπή.

Tanne, die, —, πλ -n, ἡ ἄλως
τὸ ἄλωνιον.

Tenor, der, -s, πλ -e, ὁ ὀξύφωνος. ἡ ὀξύφωνία.

Tenorist, der, -en, πλ -en, ὁ ὀξύφωνος.

Teppich, der, -s, πλ -e, ὁ τάπητης, ἡ ταπίς [τὸ χαλί].

Teppich weber ἢ -wirker, der, ὁ ταπιδουργός.

Teppich wirkerei, die, ἡ ταπιδουργία· τὸ ταπιδουργεῖν, τὸ ἐργαστᾶσθαι ταπήτων.

Termin, der, -s, πλ -e, ἡ πρᾶξις.

terminweise ἐπρὸς κατὰ προθεσίαν κατὰ δόσεις.

Terpentin, der, -s, ἡ τερμινθίνη, τερεβινθίνη [ἡ τερμινθίνη].

Terpentin baum, der, ἡ τερεβινθος, τέρμινθος [ἡ τσιουδιὰ].

Terpentin öl, das, τὸ τερμινθίνον ἔλαιον.

Terrain, das, -s, πλ -s, τὸ ἔδαφος.

Terrasse, die, —, πλ -n, τὸ ἐπιπεδόστρωτον [ἡ ταράτσα]· τὸ δῶμα.

Territorium, das, -s, πλ -ien, τὸ γήπεδον, ἡ ἔκτασις γῆς.

terrorisieren μὴ ἐκφοβῶ, τρομάσσω.

Terrorismus, der, —, ἡ τρομοκρατία.

Tertia, die, —, ἡ τρίτη τάξις σχολείου.

Tertianer, der, -s, πλ —, ὁ μαθητὴς τῆς τρίτης τάξεως.

tertiär τριτογενής, τριτοφυής.

Terzerol, das, -s, πλ -e, τὸ ἐγκόλπιον (τὸ μικρὸν) πιστόλιον.

Terzett, das, -es, πλ -e, ἡ τριωδία.

Testament, das, -es, πλ -e, ἡ διαθήκη. das alte, neue — ἡ παλαιά, καινή (νέα) διαθήκη.

testamentarisch διαθηκικός, διαθηκιματος.

Testaments erbe, διαθήκης κληρονόμος.

Testaments vollst, der, ὁ ἐκτελεστής διαθήκης.

Testator, der, -s, ὁ διαθέτης, κληροδότης.

testieren μὴ ἐπιμαρτυροῦν, ἀθέτω, γράφω στοποῦν.

Testierer, der, -s, ὁ κληροδότης.

Testifikation, die, -en, ἡ ἐπιμαρτυρία, πρᾶξις.

Testimonium, das, -nien, τὸ μαρτύριον, ἐνθύμημα.

teuer πολυτίμος, πολυδάπανος, δαπανηρὸς.

(μτφ) προσφιλέας, τιμαλὲς.

Teurer! φίλτατε!

Teuerung, die, —, ἡ ὑπερτίμησις [ἡ ἀνάρθρα].

Teufel, der, -s, πλ -en, ὁ δαίμων. hol —! ὁ διάβολος νὰ σ' ἐλάττω!

zum —! ἔρρ' ἐς κόρακα εἰς τὸν διάβολον! zum διάβολου, εἰς τοῦ διαβόλου.

man soll den — die Wand malen θέλει κακομελετᾷ τις. (πρμ.)

vom — spricht, so οὐκ ἐπὶ φωνῇ καὶ Ἀδάμ φωνῇ καὶ ὁ γάινδαρος].

Teufelei, die, —, ἡ σατανουργία [ἡ διαβολία].

teufelisch ἢ -mälich, σατανικός.

Teufels banner, das, ὁ ἐξορκισμὸς.

Teufels beschwö, der, ὁ ἐξορκισμὸς.

Teufels braten, das, ὁ ἐξορκισμὸς.

Teufels brut, die, ὁ ἐξορκισμὸς.

Teufels junge, das, ὁ ἐξορκισμὸς.

Teufels, ὁ ἐξορκισμὸς.

Teufelskerl, der, ὁ διαβολ-
ανθρωπος.

Teufels Eirsche, die, (φτλ)
τὸ δορυνιον, ὁ ἀλικίαθος στρύ-
χης [τὸ στρυχνί].

Teufels kunst, die, ἡ σατα-
νική τέχνη.

Teufels werk, das, τὸ σατα-
νικὸν ἔργον.

teufen μὴ ἐξορύσσω, ἐμμεταλ-
λεύω.

teuflisch διαβολικός, σατανικός
Text, der, -es, πλ -e, τὸ κει-
μενον. (μτφ) einem den — lassen
φάλλω τινι τὸν ἀναβαλλόμενον [τοῦ
διορίζω τὸν ἐξάφαλμον, τὸ τετραυ-
ράγγελον].

Text buch, das, τὸ κείμενον
(μουσικῆς).

Thal, das, -s, πλ Thäler, ἡ
κοιλίς [ὁ κάμπος].

Thälchen, das, -s, πλ —, ἡ
μικρά κοιλίς.

Thaler, der, -s, πλ —, τὸ
τάληρον.

Thal schlucht, die, τὸ ἄγκος,
ἡ συνάγκεια.

thaltwärts ἐπὶ πρὸς τὴν κοιλίαν

Thal weg, der, ἡ συνάγκεια,
μισάγκεια.

That, die, —, πλ -en, ἡ πρᾶ-
ξις· τὸ πεπραγμένον [τὸ κάωμα].
eine grösse — τὸ μέγα ἔργον, τὸ
κατόρθωμα, wackere—ή brave—
τὸ ἀνδραγαθήμα [ἡ παλληκαριά].
mit Rat und — λόγῳ τε καὶ
ἔργῳ, auf frischer — ἐρτάπην
ἐξ ὑπερweisen καταλαμβάνω ἐπ'
αὐτοφώρῳ [πιάνω εἰς τὰ πράξα].
in der — τῷ ὄντι, πράγματι.

Thatbestand, der, ἡ κατά-
στασις τοῦ πράγματος, τὸ πρᾶγμα
ὅπως ἔχει.

thatenlos ἀπραγτος.

Thäter, der, -s, πλ —, ὁ δρά-
στης.

Thäterin, die, —, πλ -nen,
ἡ αὐτουργός.

thätig ἐνεργός, ἐνεργής· ἐνερ-
γητικός, δραστηνός, δραστήριος.

Thätigkeit, die, —, ἡ ἐνερ-
γεια· ἡ δραστηριότης.

That kraft, die, ἡ δραστηριό-
της, ἐνεργητικότης.

thatkräftig ἐνεργής, ἐνεργητι-
κός [προκομμένος].

thätlich ἐμπράγματος, ἐμπρα-
κτος, δι' ἔργου.

Thät lichkeit, die, —, πλ
-en, ἡ βίαιπραγία.

Thatsache, die, τὸ πρᾶγμα,
τὸ γεγονός.

thatsächlich πραγματικός.

Theater, das, -s, πλ —, τὸ
θέατρον.

theater artig ή-förmig θεα-
τροειδής.

Theater billet, das, τὸ εισι-
τήσιον θεάτρου.

Theater dichter, der, ὁ σκη-
νικός ποιητής.

Theater maler, der, ὁ σκη-
νογράφος.

Theater malerei, die, ἡ σκη-
νογραφία.

Theater pächter, de, ὁ θεα-
τρονῆς.

Theater stück, das, τὸ θεα-
τρικόν τεμάχιον.

Theater tänzer, der, ὁ σκη-
νικός χορευτής.

Theater tänzerin, die, ἡ ὁρ-
γητήρις, ἡ ἐπὶ τῆς σκηνῆς χορεύτρια.

Theater truppe, die, ὁ θιασός,
Διονύσου, ὁ θεατρικός ὄμιλος.

theatralisch θεατρικός.

Thee, der, -s, τὸ τέτον [τὸ τσάι].

Thee geschirr, das, τὰ σκεύη
τέτον.

Thee löffel, der, τὸ κοχλιάριον
τοῦ τέτον.

Theer, der, -s, ἡ ἀποσταλκτική

πίσσα, ἡ ὑγρόπισσα, ἡ ζώπισσα.

Thes trinker, der, ὁ πότης τείου.

Theolog, der, -en, πλ -en, ὁ θεολόγος.

Theologie, die, —, ἡ θεολογία.

theologisch θεολογικός.

Theoretiker, der, -s, πλ — ὁ θεωρητικός.

theoretisch θεωρητικός.

Theorie, die, —, πλ -[e]n, ἡ θεωρία.

Thermen, die πλ, αἱ θερμαί, τὰ θερμά λουτρά.

Thon, der, -s, τὸ πηλοπλαστικὸν γῶμα, τὸ γλινῶγμα ἢ ἀργιλλος [τὸ ἀσπρόγωμα].

thonartig ἀργιλλώδης.

Thon erde, die, τὸ ἀργιλλώδες γῶμα, ἡ ἀργιλλος.

thönern πηλινός, ἀργιλλινός.

Thon gefäss, das, τὸ πηλινὸν ἀγγεῖον.

thon icht ἢ -ig ἀργιλλώδης.

Thon ware, die, τὸ πηλινὸν σκεῦος, τὸ κεράμιον.

Thor, der, -en, πλ -en, ὁ ἄφρων, ὁ μωρός [ὁ τρελός].

Thor, das, -es, πλ -e, ἡ πόλη [ἡ ἐξώπορτα].

Thor geld, das, τὸ διαπύλιον.

Thorheit, die, —, πλ -en, ἡ μωρία, ἀφροσύνη, βλακεία [τρέλα].

Thor hüt er, der, ὁ πυλωρός.

thöricht ἀσύνετος, ἀνόητος, μωρός [τρέλός].

Thörin, die, —, πλ -nen, ἡ μωρά, ἀνόητος.

Thor wache, die, ἡ πυλωρός φρουρά.

Thor wächter, ἡ -wärter, der, ὁ πυλωρός.

Thorzoll, der, τὸ διαπύλιον.

Thran, der, -s, τὸ ἰχθυελαίον, τὸ κήτειον λίπος [τὸ ψαρόλαδον].

Thräne, die, —, πλ -n, τὸ

δακρυον. heisse -n θερμὰ

thränen ἀμὴ δακρύον.

Thränen fistel, die, [ὁ φιστούλα].

thränen leer ἢ -los ἰδακρυτος.

thrän reich πολὺ δακρύων.

Thränen strom, der, δακρύων.

thränenvoll πολὺ δακρύων.

thranicht παρόμοιος.

thranig ἐνέχων ἰχθυος.

Thron, der, -es, πλ -en, (μῦθι ἢ βασιλεία).

Thron bestiegung ἐπὶ τὸν θρόνον ἀνάβασις.

Thron erbe, der, ὁ κληρονόμος τοῦ θρόνου.

Thron folger, der, ὁ διαδοχὸς τοῦ θρόνου.

Thron rede, die, ἡ λόγος.

thun* (thue, thust, thun)

gethan) μὴ & ἀμὴ ποιεῖν.

κάμνω. βάλλω, ἐμβάλλω.

ob ἢ als wenn προσποιεῖσθαι.

κρίνομαι ὅτι. zu — ἡ ἀσχολία [ἔγω δουλεύω].

zu — ? τί ποιητέον; selbliches — πράττω.

παντοῦ ποιεῖν τὸ δυνατόν.

mir leid αὐτό με λυπεῖ, [μοῦ κακοφαίνεται].

grüß dich — καυχῶμαι, μέγα ἔργον.

Thun, das, -s, τὸ ἰχθυεῖν ἢ ἀσχολία, ἐνασθῆναι [δουλεῖν]. αἱ πράξεις [ἔργα].

Thun fisch, der, (ἰχθυος ἢ θύννη [ὁ τοῦνος]).

thunlich πρακτικός, πράξιμος [βολετός].

Thunlichkeit, die, —, τὸ ἐπιτελεστόν, ἡ δυνατότης.

Thür, die, —, πλ -en, ἡ θύρα [ἢ πόρτα]. falsch — τὸ ψευδόμενον. (μτφ) zwischen — und Angel stecken εἶναι μεταξύ σφύραι καὶ ἀκμονος.

Thür angel, die, ὁ στροφεῖς, ἡ στροφίγη [ὁ ρεζέξ].

Thür band, das, αἱ ἀμφιδέαι, ὁ γύγγυλος.

Thürchen, das, -s, πλ —, τὸ θυρίδιον, ἡ θυρίξ.

Thüre, die, —, πλ -n, ἡ δὲ Thür.

Thür flügel der, τὸ φύλλον θύρας, τὸ θυρώμα.

Thür griff, der, ὁ ἐπισπαστήρ, τὸ ἐπισπαστρον [ἡ κρικέλλα].

Thür hüt, der, ὁ θυρωρός.

Thür klopper, der, ὁ κόραξ, τὸ ῥόπτρον θύρας.

Thür öffnung, die, ὁ θυρατος γῶρος, ἡ θυρανοίξια, ὁ πόρος.

Thür pfofen, der, ἡ παραστής [ὁ παραστάτης].

Thür riegel, der, ὁ μάν αλας.

Thür ring, der, ὁ κρίκος θύρας, ὁ κόραξ [ἡ κρικέλλα].

Thür schloss, das, τὸ κλειθρον, ἡ κλειδαριά, κλειδωνία.

Thür schlüssel, der, τὸ κλειδίον θύρας.

Thür schwelle, die, ὁ οὐδὺς, τὸ κατώφλιον.

Thymian, der, -s, (φτλ) τὸ θυμον, ὁ θύμος [τὸ θυμάρι].

ticken μὴ ἐπιφύων ἀκρω δακτύλων, ἀκροθιγῶ. // —, ἀμὴ κτυπῶ, κάμνω τικ τικ.

tief βαθύς. (πρμ) stille Wasser sind — οἱ φαινόμενοι ἡσυχοὶ εἶνε επικινδυνωδέστεροι [ἀπὸ σιγανόν ποτάμι: φηλὰ τὰ ῥοῦγά σου].

tiefäugig κοιλόφθαλμος.

tiefbewegt βαθύως συγκεκινημένος.

tiefblau β-ὸς: κυανός.

tiefdenkend βαθύνους.

Tiefdenker, der, ὁ βαθυγνώμων, βαθύνους.

Tiefe, die, —, πλ -n, τὸ βάθος, ἡ βαθύτης.

tiefen μὴ βαθύνω.

Tiefsinn, der, ἡ βαθύνοια, ἡ σύννοια: ἡ μεταγρολλία.

tiefsinnig βαθύνους, ἀγγίνους: σύννους: κατηγορῆς, μεταγρολλικός.

Tiegel, der, -s, πλ —, τὸ γόανον, τὸ πηλινον τηγάνιον.

Tiegelchen, das, -s, πλ —, τὸ τηγαλίδιον.

Tier, das, -es, πλ -e, τὸ ζῷον.

Tieranbeter, der, ὁ ζωολάτρης.

Tier anbetung, die, ἡ ζωολατρεία.

Tier art, die, τὸ εἶδος ζῴου.

tierartig ζωοειδής, ζωώδης.

Tier arzt, der, ὁ κτηνίατρος.

Tier bild, das, ἡ εἰκὼν ζῴου, τὸ ζωῖδιον.

Tierchen, das, -s, πλ —, τὸ ζωῖδιον.

Tier garten, der, ὁ ζωολογικός κήπος.

Tier geschichte, die, ἡ ιστορία τῶν ζῴων, ἡ ζωικὴ ιστορία.

Tierheit, die, —, ἡ ζωότης.

tierlich ζωικός, ζωώδης.

Tier kreis, der, ὁ ζωοδικός: κύκλος.

Tier pflanze, die, τὸ ζωόφυτον.

Tier reich, das, τὸ βασιλεῖον τῶν ζῴων, τὰ ζῷα.

Tier wärter, der, ὁ φύλαξ ζωοτροφίου. ὁ ἐπιμελητὴς τῶν ζῴων.

Tier welt, die, τὸ ζωικόν γένος, τὰ ζῷα.

Tiger, der, -s, πλ —, ἡ τίγρις.

tigern μὴ διαστῆω, διαποικιλῶ: τῶν τίγροειδῶς.

tilgbar ἐξίτηλος· ἐξοφλήσι ος.
tilgen μὴ ἐξαλείφω, σθεννύω,
ἐξαφανίζω [σθηνώ].

Tilgung, die, —, πλ -en, ἡ
ἐξάλειψις, ἀπόσβεσις· ἡ ἐξοφλήσις,
χρεωλύσις.

Tinktur, die, —, πλ -en, τὸ
βάμμα, τὸ ἐγχύλισμα.

Tinte, die, —, πλ -n, ἡ μελάνη,
τὸ μελάνιον, τὸ χρωμα, ὁ χρωμα-
τισμός.

Tinten fass, das, τὸ μελανο-
δοχείον, τὸ καλαμάριον.

Tinten fisch, der, ἡ σπία [ἡ
σουσιά]· τὸ καλαμάριον.

Tinten fleck, der, ἡ κηλὶς με-
λάνης, ἡ μελανία [ἡ μελανιά].

tintig μελανώδης, μελανόφυρτος

Tirade, die, —, πλ -n, ἡ κομπο-
λογία, κομποσέπεια, ἡ οὐσική καμπή

Tirailleur, der, -s, πλ -s, ὁ
ἀκροβολιστής.

tiraillieren ἀμὴ ἀκροβολίζομαι
ἀψιμαχῶ.

Tisch, der, -es, πλ -e, ἡ τρά-
πεζα, τὸ τραπέzion. — des Herrn
ἡ ἁγία τράπεζα.

Tischaufsatz, der, τὸ ἐπι-
τραπέζιον, τὸ ἐπίστρωμα τῆς τρα-
πέζης.

Tischchen, der, -s, πλ —,
τὸ τραπέζιον.

Tisch decke, die, τὸ ἐπιτρα-
πέzion κάλυμμα.

Tisch decker, der, ὁ τραπε-
ζοκόμος.

Tisch gast, der, ὁ ἐνιόχμενος.
ὁ ξένος [ὁ μουσταφίης].

Tisch ged. ck, das, τὸ ἐπιτρα-
πέzion

Tisch genoss, der, ὁ δημοτρά-
πέζης, συνδαιτυμῶν.

Tisch gerät, ἡ -ge chirr,
das, τὰ ἐπιτραπέζια σκεύη.

Tischler, der, -s, πλ —, ὁ
ξυλουργός [ὁ μαραγκός].

Tischler arbeit
λουργία [ἡ μαραγκασία]

Tischlerhand w
ξυλουργική [ἡ μαραγκω-

Tisch lied, das,
τραγουδιὶ τῆς τράβλα

Tisch rede, die,
κός λόγος

Tisch tuch, das,
μάντηλον.

Tisch zeug, das
ζιοι ὀθῶναι.

Titel, der, -s, πλ —,
ἡ ἐπιγραφή.

Titel blatt, — das,
πίς, τὸ φύλλον τῆς ἐ-

titellos ἀνευ τίτλου
ρητος ἀνεπιγράφτος.

titular ἐπίτιμος,
ματι.

Titulatur, die,
τὰ περὶ τοὺς τίτλους

titulieren μὴ πρὸς
τίτλου· τιτλογραφῶ,

Toast, der, -es,
λοτησία, πρόποσις.

toben ἀμὴ θορυβῶ
ρυδαντιῶ.

Tob sucht, die,
προενίτις.

tobsüchtig μανιακός

Tochter, die, —
ἡ θυγάτηρ [ἡ θυγάτηρ]

Töchterchen, —
τὸ θυγάτριον, θυγάτηρ

Tochter kind, —
δοῦ, ἡ θυγατρίδης.

töchterlich θυγα-
τερικός

Tochter mann, —
τῆς θυγατρὸς, ὁ γαμ-

Töchter schule
θεναγωγεῖον.

Tod, der, -es, ὁ
θάνατος — liegen ἡ μι-

gen ψυχορραγῶ, ψυ-
χολογία — bin des -es ἀπόλο-

μένος, sich zu -e lachen κλη-
σκω ὑπὸ γέλωτος [σκάω ἀπὸ τῶ
γέλωτος].

todbringend θανατηφόρος.

Todes angst, die, ἡ (θανάσι-
μος) ἀγωνία.

Todes fall, der, τὸ κρούσμα
θανάτου, ὁ θάνατος.

Todes kampf, der, ἡ ψυχρο-
ραγία, ψυχομαχία.

Todes schlaf, der, ὁ ἀδίας
ὑπνος.

Todes stille, die, ἡ νεκρική
σιγή, ἡ βαθεῖα καὶ μακρὰ σιγή.

Todes stoss, der, τὸ ἐστατον
κτύπημα, ἡ ἀποθανάτωσις.

Todes strafe, die, ἡ θανατική
παινή.

Todes urteil, das, ἡ εἰς θάνα-
τον καταδίκη.

Todes wunde, die, τὰ καίριον
τραῦμα, ἡ θανατηφόρος πληγή.

todeswürdig ἄξιος θανάτου.

Tod feind, der, ὁ ἀδιάλλακτος
ἐχθρός, ὁ ἐχθιστός.

Tod feindschaft, die, ἡ ἀ-
σπανδός ἐχθρα.

todkrank ἐπιθανάτος, ψυχρο-
ραγών.

todmüde κατάκοπος [ἀποθαμέ-
νος ἀπὸ τὴν κόπασιν].

Töfel, der, -s, πλ —, ὁ ἡλί-
θιος, ὁ βλαξ.

Toga, die, —, πλ Togen, ἡ
τιβερνα, ἡ τήβεννος.

Toilette, die, —, πλ -n, ὁ
κομμωτής, τὸ τραπέζιον τοῦ καλ-
λωπισμοῦ, ὁ καλλωπισμός, μα-
τίς, seine — machen ἐνδύομαι.

tolerant ἀνεκτικός, ἀνεξέθρη-
στος.

Toleranz, die, —, ἡ ἀνεκτι-
κότης, ἡ ἀνεξέθρησκειά.

tolerieren μὴ ἀνέχομαι, ὑπο-
μένω.

toll μανικός, ἔρμηνις, παρά-

φρων, θεοβλαδής [δαμονισμένος]·
λυσσώδης, λυσσομανής, ραϊνίμε-
νος. (μτφ) ἀλλόκοτος, παράξενος.

— machen ἐκμάνω, δαιμονίζω.

es ging — her ἔγινε τὸ ἀνάστα ὁ
θεός. bist du —? μήπως ἐτρε-
λαθης;

tollen ἀρῆ μαινόμεαι, λυσσομα-
νῶ, θορυβῶ ἀγρίως.

Toll haus, das, τὸ φρενοκο-
μεῖον. er ist reif für das — 'Αν-
τικύρας δεῖ αὐτῶν, εἶνε δ' ἂν τὸ Δρο-
μοκαττιον.

Tollhäusler, der, -s, πλ —,
ὁ φρενοκομούμενος, ὁ ἐν φρενοκο-
μεῖῳ θεραπευόμενος.

Tollheit, die, —, πλ -en, ἡ
λύσσα, μανία, ἡ παραρροσύνη [ἡ
τρέλα].

Toll kirsche, die, ὁ μανικό,
στρύχνος, ὁ μανδραγόρας [τὸ
στρυχνί].

Toll kopf, der, ἡ ἐξημενὴ κε-
φαλὴ, ὁ ὀξύθυμος, ἀκράχολος.

tollköpfig μανικός, ἀκράχολος,
ὀξύθυμος.

tollkühn παράτολμος, παράδο-
λος, ὁ ψυχινόνους.

Toll kühnheit, die, ἡ παρά-
βολα, τόλμη, ἡ βίβληνδυνουσία.

Tollwut, die, ἡ λύσσα, λυσσο-
μανία.

Tolpatsch, der, -es, πλ -e,
ὁ χονδράνθρωπος.

Töpel, der, -s, πλ —, ὁ ἄ-
γροικος, ὁ χονδράνθρωπος.

Tölpelei, die, —, πλ -en, ἡ
ἀγροικία, βαναυσία [ἡ χοντράδα].

tölpelhaft ἀγροικός, βάναισος,
χονδροειδής.

Tölpelhaftigkeit, die, —,
ἡ βαναυσότης, ἀγροικότης.

tölpeln ἀρῆ ἀγροικίζομαι, παρ-
τιεύομαι.

Ton, der, -es, πλ Tonne, ὁ τό-
νος, ἡ ἡχή, ὁ ἦχος, τὸ ὕψος, ὁ

κοινωνικοί τροποι. der gute — ἡ εὐρυθμία, ὀρθοπρέπεια, ἡ εὐπρέπεια τῶν τρόπων.

Ton an geber, der, ὁ παραειγματοποιούμενος, ὁ ἡγέτης τοῦ συρμοῦ.

Ton art, die, τὸ τονικὸν χρώμα, ὁ τόνος.

Ton dichter, der, ὁ τονιστής, ὁ μελοποιός.

Ton dichtung, die, ἡ μελοποιία.

tönen ἄ/ῃ ἡ/ῶ.

tönend ἡγῆεις, ἡγητικός.

Ton fall, der, ὁ ῥυθμός.

Ton halle, die, ἡ ἀκούουσα συνουσιῶν, ἡ ἀκουστικὴ στοά.

tonisch τονικός.

Ton kunst, die, ἡ μουσική.

Ton künstler, der, ὁ μουσικός.

Ton lehre, die, ἡ ἀκουστική.

Ton leiter, die, τὸ (μουσικόν) διαγράμμα, ἡ μουσικὴ κλίμαξ.

tonlos ἄτονος, ἄηχος, ἄφωνος.

Tonlosigkeit, die, —, ἡ ἀπουσία τόνου, ἡ ἄφωνία.

Ton messer, der, τὸ τονόμετρον, φωνόμετρον.

Ton messung, die, ἡ προσωδία.

Tönnch n, das, —s, πλ —, τὸ πιθάριον, ὁ πιθάρης [τὸ πιθαράκι].

Tonne, die, —, πλ -n, ὁ πίθος, τὸ πιθάριον [τὸ πιθάρι, κιαῦ-πι], ἡ βυτίνη, τὸ βυτίον [τὸ βου-τα], ὁ ἀμφορεύς, τὸ δισηγλιάλι-τρον βάρος, ὁ τόννος, ein Schiff von 300 —n πλοῖον τριακοσίων τόννων.

Tonnen gehalt, der, ἡ χωρητικότητα.

Ton satz, der, ἡ μελοποιία.

Ton setzer, der, ὁ μελοποιός.

Ton setzung, die, ἡ μελοποίη-σις, μελοποιία.

Ton silbe, die, ἡ τονιζομένη συλλαβή.

Tonsur, die, —, πλ -en, ἡ

κουρά τῆς ἄκρας κεφαλῆς ἀπόκαρσις.

Ton zeichen, das, —, ἡ ἀπόκαρσις.

Topf, der, —es, πλ —, ἡ ὑδρα [τὸ τσουκάλι].

Töpfchen, das, —s, πλ —, ἡ χυτρίδιον, ἡ χυτρίς [τὸ λάκι].

Töpfer, der, —s, πλ —, ὁ ἀγγειοπλάστης [ὁ τσου-καλίστα].

Töpfer erde, die, —, ἡ γῆ, τὸ γλινδχωμα.

Töpferei, die, —, ἡ κεραμεία, κεραμευτική.

Töpfer werk, das, —, τὸ χυτροπωλεῖον.

töpfen ἀμὴ κεραμεύειν ἀγγεῖα.

Töpfer ware, die, —, ἡ κεραμεία, τὰ πηλὰ.

Topf händler, der, —, ὁ πώλης [ὁ κανατάς, τὸ τσουκάλιστ].

Topp segel, das, —, ὁ σκεπτήριον (ιστόν).

Torf, der, —es, ὁ πύρος, τὸ πυρόχωμα, ἡ τύρφη.

torkeln ἀμὴ σφάλειν, κλονοῦμαι [τρικλίζω].

Tornister, der, —s, πλ —, ὁ σακκοπῆρα, ἡ ἀσκοπή-ρα [ἡ γάρβ].

Torpedo, der, —s, πλ —, ὁ ναυόλαστρον, ἡ νάρκη.

Torpille, die, —, ἡ νάρκη.

Torso, der, —s, πλ —, ὁ ἀγάλματος.

Torte, die, —, πλ —, ὁ γλυκός, τὸ πέμμα [ἡ τούρτα].

Tortur, die, —, ἡ στρέβλη, τὸ μαρτύριον.

tosen ἀμὴ θορυβεῖν.

Total finsternis, das, —, ἡ ἑκλειψις.

Totalität, die, —, ὁ ὅλος, τὸ σύνολον.

tot νεκρός, ἀψυχός, [ἀποθαμμένος]. —er KÖ

νεκρὸν. die T-en of ἀποθανόντες [τὸ ἀποθαμένο]. — machen θανατώνω, φονεύω. — schlagen ἢ πῦργειν ἀποτυμπανίζω [σκοτώνω, εἰς το ξύλον]. sich — ärgern ἐκτίκωμαι: ὅπ' ὀργῆς [χολοσκάνω]. — as Holz ξύλα ξηρά.

töten μη φονεύω, ἀποκτείνω, σκοτώνω].

Toten acker, der, τὸ νεκροταφεῖον.

Toten bestattung, die, ἡ -αφή, κηδεία.

toten blass ἢ -bleich κά-ω-χρος, κατακίττωνος.

Toten gebein, das, ἡ -gerippe, das, τὰ ὀστά νεκροῦ ὁ σκελετός.

Toten gespräch, das, ὁ νεκρικός διάλογος.

Toten glocke, die, ὁ νεκρικός κώδων.

Toten gräber, der, ὁ νεκροθάπτης.

Toten gruft, die, ὁ τάφος ὁ κοιμητήριον.

Toten haus, das, ὁ πενθῶν οἶκος, τὸ κοιμητήριον.

Toten hemd, das, τὸ ἐντάφιον, σάβανον.

Toten liste, die, τὸ νεκρολόγιον, τὸ ληξιαρχικὸν βιβλίον τῶν αποθιούσεων.

Toten messe, die, ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία.

Toten register, das, ὁ κατάλογος τῶν νεκρῶν, τὸ νεκρολόγιον.

Toten reich, das, τὸ βασιλείον τῶν νεκρῶν, ὁ αἶθης.

Toten schau, die, ἡ νεκροψία, νεκροσκοπία.

Toten schein, der, τὸ πιστοποιητικὸν αποθιούσεως.

Toten stille, die, ἡ νεκρικὴ σιγή.

Töter, der, -s, πλ —, ὁ φονεὺς.

totgeboren νεκρογενής.

tötlich θανάσιμος, θανατηφόρος. Tötlichkeit, die, — τὸ θανάσιμον, ἡ θανατιμότης.

Tot schlag, der, τὸ θανατηφόρον κτύπημα ἡ θανάτωσις [τὸ σκοτωμα, ὁ σκοτωμός].

Tot schläger, der, ὁ φονευτής, φονεὺς [ὁ σκοτωτής].

Tötung, die, —, πλ -en, ἡ θανάτωσις, ὁ φόνος [ὁ σκοτωμός].

Tour, die, —, πλ -en, ὁ γυμνασιεύς, κύκλος ἡ ἐκδρομή. eine — machen κάμνω ἕνα γυμν.

Tourist der, -en, πλ -en, ὁ περιοδευτής, ἐκδρομεύς.

Trab, der, -es, ὁ τριποδισμός.

Trabant, der, -en, πλ -en, ὁ δορυφόρος.

traben ἀρσ & ἀμὴ διατροχάζω, τριποδίζω.

Traber, der, -s, πλ —, ὁ διατροχαστής, τριποδιστής (ἵππος).

Träber, der, -s, πλ —, τὸ στήμιον, στήμιον [ὁ στήμιον].

Tracht, die, —, πλ -en, ἡ ἐνδυμασία, στολή. τὸ φερτεῖον, βεσταγμα [τὸ γομάρι].

trachten ἀμὴ τείνω, σπουδάζω προσπαθῶ.

Trachten, das, -s, ἡ τασις, προσπάθεια ἐπιδιώξις.

trächtig ἔγκυος [γαστρομένη, γαστρομένη].

Trächtigkeit, die, ἡ κυφορία, κύησις.

Tradition, die, —, πλ -en, ἡ παράδοσις, durch — wissen γνωρίζω ἐκ παραδόσεως.

traditionell πατροπαράδοτος, κατὰ παράδοσιν.

Trafik, der, τὸ ἐμπόριον.

Tragant, der, -es, (στλ) ἡ τραγάκανθα, τὸ αἰγυρεῖον [τὸ τετραγάκθον].

Trag bahre die, τὸ φορτεῖον, τὸ φέρετρον [τὸ κηδεύειον].

Trag balken, der, ὁ ῥῶσταξ, ἢ μεσοδμή (τὸ μεσοδόκι).

Trag band, das, ὁ ἀναφορεύς [ἡ τιράντια].

tragbar φορτός, βαστακτός καρποφόρος, γόνιμος.

Tragbarkeit, die, —, ἡ γονιμότης, εὐκαρπία.

Trag baum, der, τὸ ἀνάφορον, τὸ σκευοφόριον [ἡ μανέλα].

träge νωθρός, ἄδρανής, ὀνηρὸς, φυγόπονος, μισόπονος [ἀκαμάτης].

Trage balken, der, ὁ ῥῶσταξ, ἢ μεσοδμή (τὸ μεσοδόκι).

Trage baum, der, ἡ -holz, das, τὸ ἀνάφορον [ἡ μανέλα].

tragen* (trage, trägst, trägt, trug, getragen) μὴ φέρω· βαστάζω· φορῶ. κομίζω, φορταγωγῶ [κουβαλῶ]. einen Namen — φέρω ὄνομα. zur Schau — ἐκθέτω, ἐπιδεικνύω. Bedenken — διστάζω, ἐνδοιάζω. Sorge — λαμδάνω πρόνοιαν, φροντίζω. // —, ἀμὴ ἀντέγω, βαστῶ, ἐξικνουμαι, φθάνω, κυσφορῶ. meine Augen — nicht so weit als ὁφθαλμοί μου δὲν βλέπουν τόση μακράν. sich — βαστάζομαι, κρατοῦμαι ἐνδύομαι, εὐφοροῦμαι. sich gerade — ἵσταμαι ὀρθός.

Träger, der, -s, πλ —, ὁ κομιστής· ὁ ἀναφορεύς, τὸ ἀνάφορον [ἡ μανέλα]· ὁ ῥῶσταξ, ἢ μεσοδμή (τὸ μεσοδόκι).

Trägerin, die, —, πλ -nen, ἡ κομιστρια, ἡ φέρουσα.

Träger lohn, der, τὰ κόμιστρα [τὰ κουβαλητικά].

Trägheit, die, —, ἡ νωθρότης, ἡ φυγόπονη [ἡ ἀκαματωσύνη].

tragikomisch κωμικοτραγικός.

Tragi komödie, die, ἡ δράματα τραγωδία.

Tragödie, die, —, πλ -n, ἡ τραγωδία.

Tragödien dichter τραγωδοποιός.

Trag pfeiler, der, τὸ ὑποστήλωμα.

Trag sessel, der, der, τὸ φορεῖον.

Trag weite, die, ἡ ἐφικτὴ ἀπόστασις. (μ

της, σπουδαιότης.

Traktament, das, -e, ἡ ἐστίασις, τὸ ἐστῆλαισμα. ὁ μισθός, ἡ μισία.

Traktat, der, -e, πραγματεία, διατριβή, μάτευσις, συναμολογία.

traktieren μὴ ξενίζειω [φιλεῶ], πραγματεύομαι, ματεύομαι.

trällern μὴ & ἀμυρετιζῶ, ὑπάδω.

Trampel, der, -e, γωνδοκόπος· ἀνθρωποπόδιον.

trampeln ἀμὴ ποδοκροτῶ.

Tramway, der, τροχιδρόμος, ἱπποσίδηρος.

tranchieren μὴ δισκοῦμαι.

Tranchier messer κοπὴς, ἡ τομὴς μάχαιρα.

Trank, der, -es, τὸ πόμα, πῶμα· τὸ ποτὸν, τὸ ἱαματικὸν ποτὸν.

Tränke, die, —, τίτρα, τὸ ποτιστήριον.

tränken μὴ ποτίζω.

Trank opfer, das, λαιδία.

transalpinisch μεταπυρηνικός.

transatlantisch μεταμεσσογηνικός.

Transformation μετασχηματισμός, ἡ μετασχηματιστική.

transformieren μεταμορφώνω.

Transit, der, -s, ἡ διαμτακώ-
μις.

trans torisch διαδατικός.

Transit zoll, der, τὸ διαγώγιον.

transitiv μεταδατικός.

translocieren μὴ μετακινῶ,
μ. τατοπίζω.

Translokation, die, —, πλ.
-en, ἡ μετακίνησις, μετατόπισις.

transparent διαφανής.

Transparent, das, -s, πλ.
e, ἡ διαφανομένη εἰκὼν.

Transpiration, die, —, πλ.

-en, ἡ διαπνοή· ἡ ἰδρωσις.

transpirieren ἀπὸ ἰδρωτο-
ποιεῖσθαι, ἰδρῶνω.

Transport, der, -s, πλ. -e, ἡ
μεταφορά· ἡ μετακίνησις.

transportabel μετακινώμενος.

Transporteur, der, -s, πλ.
-e, τὸ γωνιόμετρον, ὁ μετακί-
νωτής.

transportieren μὴ μετακί-
νω, μεταφέρω.

Transport schiff, der, τὸ φορ-
τηόν πλοῖον, ἡ φορτεῖς.

Transport wagen, der, ἡ
φορτηγὸς ἄμαξα, τὸ κάρρον.

Trappe, die, —, πλ. -n, τὸ
ἄσκαλον, τὸ πάτημα.

trappen ἀπὸ βαδίζω βαρέως,
βαρυστατώ.

Trass, der, -es, (ὄρυκτ) ὁ πῶ-
ρος, τὸ παρὶον [τὸ παρὶ].

Trassant, der, -en, πλ. -en,
ὁ ἐντελὸς δότης, ὁ ἐκδότης συναλαγ-
ματικῆς [ὁ τραβηκτικῆς].

Trassat, der, -en, πλ. -en, ὁ
ἀποδότης συναλλαγματικῆς.

trassieren μὴ ἐκδίδω (συνάλ-
λαγμα [τραβῶ]).

Tratte, die, —, πλ. -n, ἡ ἐκ-
δομένη συναλλαγματικὴ [ἡ τρα-
βηκτικὴ].

Traube, die, —, πλ. -n, ἡ
σταφυλή, τὸ σταφύλιον.

Traubenab fall, der, τὸ στέμ-
φυλον [τὸ τσῆπουργον].

Trauben beere, die, ἡ βᾶξ
σταφυλῆς [ἡ ξῶγα].

traubenförmig βοτρυνοειδής,
σταφυλοειδής.

Trauben saft, der, ὁ χυμός
σταφυλῶν.

Trauben kur, die, ἡ διὰ στα-
φυλῶν θεραπεία.

Trauben zucker, der, ἡ στα-
φυλινὴ ζάχαρις, ἡ γλύκωσις.

traubig βοτρυνώδης, σταφυλώδης.

trauen μὴ στεφανῶναι, αὐξεν-
γνῶναι δι' ἱεροτελεστίας. //—, ἀπὸ
ἐμπιστεύομαι, πέποιθα, dem Glück

ist nicht zu — ἡ τόχῃ εἶνε ἄστα-
τος. (πρμ) Irau, schrau, wem

mache aposteln.

Trauer, die, —, τὸ πένθος [ἡ
ὀλῖψις] ἡ λύπη, θλίψις.

Traueran zug, der, ἡ πένθικὴ
στολή.

Trauer botschaft, die, ἡ ἀ-
παίσις ἀγγελία.

Trauer gelänte, das, ὁ νεκρὸς
κόδων.

Trauer gesang, der, ἡ ὀρη-
γνώδεια, ἡ νεκρική ψαλμωδία.

Trauer kleid, das, τὸ πένθι-
μον ἔνδυμα.

Trauer marsch, der, τὸ ἐπι-
κλῆσιον ἐμβατήριον, ὁ ὀρῆνος.

trauern ἀπὸ πένθω.

Trauer nachricht, die, ἡ ἀ-
παίσις ἀγγελία.

Traer spiel, das, ἡ τραγωδία.

trauervoll ὀρηγνώδης.

Trauer wagen, der, ἡ ἐπικλῆ-
σεις ἄμαξα.

Trauer weide, die, (πρλ) ἡ
φιλοδαχρὺς ἵετα.

Trauer zug, der, ἡ ἐπικλῆσεις
 συνοδία.

Traufdach, das, τὸ προστέ-
γμα, προστέγιον, ἀκροδωμα.

Traufe, die. —. πλ -η, ἡ

ὑδρορροή. ὑδρορροή [ὁ βρύτης].

träufeln μὴ σταλάσσω, σταζώ
|| —, ἀμὲν σταζώ. λείβομαι.

Trauf rinn, die, ἡ ὑδρορροή,
ἡ ὑδρορροή [ὁ βρύτης].

Trauf stein, der, ὁ νεροχύτης.
traulich οἰκετός, οἰκιστός.

Traulichkeit, die, ἡ οἰκισ-
της, ἡ στενὴ σκέσις.

Traum, der, -es. πλ. Träume,
τὸ ὄνειρον, ὄνειρον. ν.

traumartig ὄνειρώδης, ὄνυ-
πνώδης.

Traumbild, das, ἡ ὄνειροφαν-
τασία, τὸ ὄραμα.

Traumbuch, das, τὰ ὄνειρο-
κριτικά.

Traum deuter, das, -s, πλ
—, ὁ ὄνειροκρίτης.

träumen ἀνδρῶν ὄνειρώτω, ὄ-
νειρεύομαι ὄνειροπόλῶ. || —, ἀμὲν
es träumt mir ὄνειρεύομαι.

Träumer, der, -s, πλ —, ὁ
ὄνυπνιστής ὁ ὄνειροπόλος.

Träumerei, die. —, πλ -en,
ἡ ὄνειροπολία.

Träumerin, die, —. πλ -nen
ἡ ὄνειροπόλος.

träumerisch ὄνειρώδης, ὄνυ-
πνώδης.

Traum erscheinung, die, ἡ
-gesicht, das, ἡ καθ' ὄνυον ὀ-
πτασία, ἡ ὄνειροφαντασία.

traun! ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ, μὰ τὴν
ἀλήθειαν.

traurig λελυπημένος, μελαχο-
λικός [ληπτός]. λυπηρός.

Traurigkeit, die, ἡ λύπη, ἡ
θυμία, λυπηρότης. ὀλιθερότης.

Trauring, der, ὁ γαμήλιος
δακτύλιος.

Trauschein, der, ἡ ἀδία τοῦ
γάρμου.

traut προσφιλέως, ἀγαπητός.

Traung, die, —, πλ -en, ἡ

στεφάνωσις, ἡ ἐροπρεπής

Travestie, die. —, πλ
ἡ παρωδία, τὸ παρωδήμα.

travestieren μὴ παρω-
δῶ.

Travestierung, die
-en, ἡ παρωδήσις.

Treff, das, -s, τὸ σπα-
τῶ γαρτοποιῶν.

treffen (treffen, trifft),
traf getroffen) μὴ ἀντι-
χάνω [πετυχαίνω]. λαγχάνω

χάνω [πετυχαίνω]. συναντῶ, ἀπαντῶ
χάνω, συμπίπτω. εὐρίσκω

εὐρίσκω, ἀφασῶ, ἀναεῖρομαι
ἐκτελῶ, διενεργῶ. nicht —

χῶ, ἀποτυχῶ. Anstellen
kehrungen, Einrichtung

προετοιμάζομαι. sich —
βαίνει, συμπίπτω.

Treffen, das, -s, ἡ ἐν-
ἡ συμπλοκή, μάχη. ἡ παρ-

τάξις, γραμμή. es kam zu
— ἡ λῆθον εἰς χεῖρας.

treffend ἐπιτυχής, ἐπὶ
Treffer, der, -s, πλ —, ὁ

ἔρμος κληρός, ὁ λαχών
trefflich ἐξαιρετός, ὁ

Trefflichkeit die, ἡ
της, ἡ ἐξαιρετός ἰδιότης,

πρώτης.

Treib eis, das, ὁ ἐπιπλέων
treiben (treibe, trieb-

ben) μὴ ἐλαύνω, διώκω [ἐ-
ώθω, προκινῶ [σπρώχνω]

ἀναφύω, παράγω [βγάζω ἐ-
νω]. ἐπιτηδεύω, ἀσκά μετε-

in die Flucht ἡ zu Pa-
τρέπω εἰς φυγὴν. Handel

έρχομαι ἐμπόριον. Musik
ταίνομαι εἰς τὴν μουσικήν

sen — ἀσκέομαι. || —, ὁ
πλέω, πλέω, [λάμνω].

Treiben, das, -s, ἡ
σις, ὠθησις [τὸ σπρώξω]

ἀσκησις, ἐπιτηδεύσις, ἐξάσ-
ἀναβλάστησις, ἡ ἐκβλάστη-

ξεφύτραιμα |. ή καταφορά, κατά-
πλευσις. (μτφ) ή κίνησις, ταραχή,
τάρβη [ή ανακαταστάς].

Treiber, der, -s, πλ —, ό ώ-
λιστής, ό έλατήρ. ό τά θηράματα
έξανιστάς, ό θηροδιδάξ.

Treiberei, die, —, πλ -en, ή
κυνήγησης.

Treib haus, das, τό φυτώριον,
φυτοκομείον, θερμοκηπίον.

Tremse, die, —, πλ -en, (φτλ)
ή κύανος.

trennbar χωριστός, εύχώρι-
στος.

Trennbarkeit, die, —, τό
εύχώριστον, ή διαιρετότης.

trennen μη χωρίζω, διαλύω,
sich — χωρίζομαι, αποχωρίζομαι

Trenn punkt, der, τό διαιρε-
τικών σημείον.

Trennung, die, —, πλ -en,
ή διαχώρισις, ό χωρισμός.

Trense, die, —, πλ -n, ή υπο-
χαλινιδία, τό φάλιον.

Trepan, der, -s, πλ -e, τό
χειρουργικόν τρύπανον.

Trepanation, die, —, πλ -en,
ή άνατρήσις (του κρανίου).

trepanieren μη άνατιτράνω,
τρυπανίζω (τό κρανίον)

Treppe, die, —, πλ -n, ή κλι-
μαξ [ή σκάλα].

Treppenab satz, der, τό κλι-
μακοπέδον, τό πλατύσκαλον.

treppen förmig κλιμακώδης,
κλιμακωτός.

Tresor, der, -s, πλ -e, ό θη-
σαυρός, τό ταμείον.

Tresse, die, —, πλ -n, τό λέ-
γνον άκροστόλιον, σειράδιον [τό
σειράδι, τό άκροπρεπίδι].

Trester, die πλ, τὰ βρύττα, τὰ
βρύτια, τὰ στεμφυλα [τὰ τσίπουρα]

Tresten wein, der, ό στεμφυ-
λίτης (ό δευτερίας) οίνος [ή λάγκερη,
ό λάγκερας].

treten* (trete, trittst, tritt
trat g treten) μη πατώ, das
Pflaster περιφέρομαι άργός, γυρίζω
εις τούς δρόμους.//—, άγρs βαδίζω,
βηματίζω, βαίνω. fehl — παρα-
πατώ. näher — πλησιάζω. ins
Mittel — παρεμβαίνω, μεσοσβάω.
bei Seite — παραμερίζω. zu Tage
— φανερόνομαι.

Treter, der, -s, πλ —, ό πα-
τητής.

treu πιστός.

Treu bruch, der, ή παρασπόν-
δισις ή έπιურκία.

treubruchig παράσπονδος ή
πίορκος.

Treue, die, —, ή πίστις, πι-
στότης. (bei) mei er —! μά την
πίστιν μου!

treuergehen άφωσιωμένος και
πιστός, πιστός και εύπειλής

treuherzig ειλικρινής, άδόλος,
καλοκάγαθος.

Treu herzigkeit, die, ή ειλι-
κρίνεια, άγαθότης, καλοκαγαθία.

treulich ήπρ πιστός, άδόλος.

treulos άπιστος.

Treulosigkeit, die, —, ή
άπιστία.

Triangel, der, -s, πλ —, τό
τρίγωνον.

triangulär τριγωνοειδής.

triangulieren μη τριγωνο-
μετρῶ.

Tribunal, das, -s, πλ -e, τό
δικαστήριον.

Tribunals rat, der, ό δικαστής

Tribüne, die, —, πλ -n, τό
βήμα (ήχτορος). ή άψις (ναού).

Tribut, der, -es, πλ -e, ή φό-
ρος, δασμός [τό δόσιμον].

tributär φόρου ύποτελής.

tributfrei έλεύθερος φόρου, ά-
σύδατος.

tributpflichtig δασμοφόρος,
φόρου ύποτελής.

Trichter, der, -s, πλ —, ἡ χοάνη, τὸ χωνίον [τὸ χωνί].

trichterförmig χωνοειδής.

trichtern μὴ περῶ διὰ χοάνης.

Trieb, der, -es πλ -e, ἡ ὁρμή, ἐπιπορά. ὁ βλαστός. der natürliche — τὸ ὁρμέφυτον, ἔνστικτον.

Triebfeder, die, τὸ ἐλατήριο.

Triebkraft, die, ἡ κινητήρια δύναμις· τὸ ἐλκτικό.

Triebrad, das, ὁ κινητήριος τροχός. (μτφ) τὸ ἐλατήριο.

triefen* (triefte troff & triffen getroffen & getruff) ἀμὴ στάζω, σταλάσσω.

triefend στάζων, σταλάσων.

Triennium, das, -s, πλ -nien, ἡ τριετία.

Trift, die, —, πλ -en, ἡ νομή, βοσκή.

triftig σπουδαίος.

Triftigkeit, die, —, ἡ σπουδαιότης.

Trift recht, des, τὸ δικαίωμα νομῆς, ἡ ἐπινορία.

Trikolore, die, —, πλ -n, ἡ τρίχρους σημαία.

Triller, der, -s, πλ —, τὸ τερτίσμα.

trillern ἀμὴ τερτίζω.

Trillion, die, —, πλ -en, τὸ τρισσεκατομμύριον.

Trimester, das, -s, πλ —, ἡ τριμηνία.

Trinität, die, —, ἡ τριάς.

trinkbar πότιμος, πόσιμος.

Trinkbecher, der, τὸ κύπελλον, ποτήριον.

Trinkbruder, der, ὁ φιλοπότης [ὁ κρασποπότης].

trinken* (trinke trank getrunken) ἀμὴ πίνω. Wasser — πίνω ὕδωρ. gern — φιλοποτῶ, einem zu — geben ποτίζω τινά.

Trinken, das, -s, ὁ πότος, ἡ

πόσις, τὸ πίνειν. beim πότον, παρ' οἶνον.

Trinker, der, -s, π. πότης. starker — ὁ πολυπόσιος.

Trinkgelag, das, πόσιον.

Trinkgeld, das, τὸ οὔσιον, ἡ ἀντιδωρεὰ [τὸ μισθολόγιον].

Trinkglas, das, τὸ ποτήριον.

Trinkhalle, die, τὸ πηγμα ἀεριωδῶν ποτῶν.

Trinklied, das, τὸ ᾄσμα.

Trinklust, die, ἡ φιλοποτία.

Trinkspruch, der, τῆς αἰ., πρόποσις.

Trinkwasser, das, μὴ ὕδωρ.

Trio, das, -s, πλ -s, ἡ τριάς.

Tripelallianz, die, συμμαχία.

trippeln ἀμὴ βαίνει· βαδίζω συνεχῶς καὶ βραχυπαυτοῦ [ζω].

Tripper, der, -s, ἡ βλεφαρίτις.

Tritt, der, -es, πλ -e, ἡ βῆμα· τὸ βάδισμα, πάτημα.

Triumph, der, -es, ὁ θριαμβός. im — ἐν θριάμβῳ.

Triumphator, der, -s, ὁ θριαμβευτής.

triumphieren ἀμὴ θριαμβεύω.

Triumphwagen, ὁ θριαμβικὸν ἄρμα.

Triumphzug, der, ἡ θριαμβική πομπή.

trivial ἀγοράσιος, πολυτετριμμένος.

Trivialität, die, —, τὸ πολυπότητον, τὸ ἀγνοητικόν [ἡ προστυχία].

trocken ἔρηος [ξηρός].

— werden ξηραίνεσθαι· — legen ξηραίνω· στεγνύνω.

Trockenheit, die, ἡ ἔρησις, ξηρασία.

trocknen μη ξηραίνω [ξηραίνω] αὐαίνω, στεγνώνω. || —, ὅμη ξηραίνονται αὐαίνονται, στεγνώνονται.

Trocknis, die, —, ἡ ξηρασία.
Trödel, die, —, πλ -u, ὁ χροσός, θύσανος [ἡ φαῦντα, τὸ χροσάσι].

Trödel, der, -s, τὰ παλαιοπωλικά πράγματα, αἱ παλαιολογίαι.
Trödel bude, die, τὸ παλαιοπωλεῖον.

Trödelei, die, —, πλ -en, ἡ παλαιοκαπηλία, τὰ παλαιοπωλήματα.

Trödel kram, der, ἡ παλαιοκαπηλία, τὰ παλαιὰ πράγματα.

trödeln ὁμη γρυτοπολῶ, βωποπωλῶ, παλαιοπωλῶ. (μτφ) ὀκνῶ, νοθεύομαι [χοπροσκυλιάζω].

Trödler, der, -s, πλ —, ὁ παλαιοκάπηλος, παλαιοπωλὴς.

Trog, der, -es, πλ Tröge, ἡ σκάφη.

trollen ἄμσ τρέγω μικροῖς βήμασι **sich** — ἀποσκορακίζομαι, χρημνίζομαι [ξενουμπίζομαι].

Trommel, die, —, πλ -n, τὸ ὄργανον.

Trommelei, die, —, πλ -en, ἡ τυμπανοκρουσία.

Trommel fell, das, τὸ δέρμα τυμπάνου, τὸ τύμπανον (τοῦ ὀτός).

trommeln ἄμσ τυμπανίζω, κρούω τὸ τύμπανον.

Trommel schlag, der, ἡ τυμπανοκρουσία.

Trommel schlägel, der, ἡ -stock, der, τὸ πληκτρον τυμπάνου.

Trommler, der, -s, πλ —, ὁ τυμπανιστής.

Trompete, die, —, πλ -n, ἡ σαλπιγξ.

trompeten ἄμσ σαλπίζω.

Trompeten bläser, der, ὁ σαλπιγτής, σαλπιστής.

Trompeten stoss, der, τὸ τάλπισμα.

Trompeter, der, -s, πλ —, ὁ σαλπικτής, σαλπιστής.

Trope, die, —, πλ -n, ἡ μεταφορά, τὸ μεταφορικόν σχῆμα.

Tropf der, -es, πλ Tröpfe, ὁ βλάξ, ὁ ἡλθια; [ὁ κουτεντές].

Tropfbad, das, ἡ καταίωνσις, τὸ ἐπανιγλημα.

tropfbar σταλακτός, στακτός.

Tropfbarkeit, die, —, ἡ σταλακτὶ ιδιότης, τὸ σταλακτόν.

Tröpfchen, das, -s, πλ —, ἡ φακιά, ἡ ῥανίς [ἡ σταλίσσα].

tröpfeln μη & ἄμσ στάζω, σταλάσσω.

Tropfen, der, -s, πλ —, ἡ σταγὼν [ἡ σταλαγματιά, στάλα].

tropfen ἄμσ & ἄμσ στάζω, σταλάσσω.

tropfenweise ἐκρ στάγδην.

Tropfstein, der, ὁ σταλακτής (λίθος).

Tross, der, -es, τὰ ὑποζύγια, στρατιωτικὴ ἀποσκευή.

Trosswagen, der, ἡ οὐνεφόρος ἀμαξα.

Trost, der, -es, ἡ παρηγορία.

trösten μη παρηγορῶ. **sich** — παρηγοροῦμαι.

tröstend παρήγορος, παρηγορητικός.

Tröster, der, -s, πλ —, ὁ παρήγορος, παρηγορητής.

tröstlich παρηγορητικός, παρήγορος.

trostlos ἀπαρηγορητός, κατεστραμμένος, ἀπολωλός.

Trustlosigkeit, die, —, τὸ ἀπαρηγόρητον.

trostreich παρηγορητικώτατος, λίαν παρήγορος.

Trostsprecher, der, ὁ ἀρρήγορος.

Trost spruch, der, ἡ παρηγορία

Tröstung, die, —, πλ -en, ἡ παρηγορία, παρηγορία.

trostvoll λίαν παρήγορος.

Trost wort ἡ παρήγορος λέξις

Trottoir, das, -s, πλ -s, τὸ πεζοδρομίου.

Trotz, der, -es, τὸ πείσμα, ἡ πεισμονή· ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη. ihm zum -e εἰς τὸ πείσμα του.

trotz ἑρβ. (μετὰ δεσ. καὶ γεν.) ἐναντίον, παρά, — aller Einwendungen παρά πάσας τὰς ἀντιλογίας. — meines Befehls παρά τὴν διαταγὴν μου.

trotzdem ἐπερ καὶ ὁμοως, μεθ' ὅλα ταῦτα, μ' ὅλα ταῦτα. — (dass, καίπερ, εἰ καί, μ' ὅλον ὅτι.

trotzen ἀμὴ πεισματίζω, ἰσχυρογνωμονῶ. αὐθαδίζομαι, ἐναντιοῦμαι. ἀλαζονεύομαι, ὑπερηφανεύομαι.

trotzig ἐπίμονος, ἰσχυρογνωμων [πεισματιάρικος].

Trotz kopf, der, ὁ ἰσχυρογνωμων, ξυλοκέφαλος [ὁ πεισματιάρης].

trotzköpfig ἰσχυρογνωμων, ξυλοκέφαλος.

trübe θολώδης, θολός. νεφελώδης, συννεφής [συννεφισμένος]. ἀμαυρός [θαμρός]. κατηφής, σκυθρωπός [κατσουφρυασμένος]. -es

Wetter καιρὸς συννεφής. — Augen ὀρθαλμοὶ ἀμαυροί, βλέμμα θολόν. Zeiten καιροὶ γαλεποί, δυσχερεῖς. (μτφ) im -n fischen ἐπωφελοῦμαι ἐκ τῶν ταρχῶν, χαίρω ὡς ὁ λύκος εἰς τὴν ἀνεμοζάλην.

trüben μὴ θολῶνω, ἀναθολῶ, συννεφῶ, ἀμυδρῶ, ἐπισκοτῶ. sich — θολοῦμαι, ἀναθολοῦμαι.

Trübsal, die, —, πλ -e, & das -s, πλ -e, ἡ θλίβερά δυστυχία· ἡ ταλαιπωρία, ἀθλιότης [ἡ καχομοιρία].

trübselig ταλαιπωρός, ἀθλιός [καχομοιριασμένος].

Trüb seligkeit, ἡ νόστιμος, δυστυχία, κακοτυχία.

Trüb sinn, der, ἡ τήφεια, μελαγχολία.

trübsinnig δυσθυμίας, μελαγχολικός.

Trübsinnigkeit, ἡ σκυθρωπότης, μελαγχολία.

Trübung, die, — θόλωσις.

Truchsess, der, — ὁ κρεοδαίτης, ὁ κρεανόφθορος.

Trüffel, die, —, πλ -en, τὸ ὄνιον [τὸ ὑσανον].

Trug, der, -es, ἡ ἀπάτη, ἡ λωπή [ἡ κατεργαρία].

Trug bild, das, τὸ εἰκαστικόν, τὸ ἄπειρον.

trüg n (trüge: τὸ ἄπειρον, τὸ ἄπατον [γελῶν].

trügerisch ἀπατηλός, ἄπειρος.

Trug gestalt, die, ἡ φαντασία.

trüglich ἀπατηλός, ἄπειρος.

Trüglichkeit, die, ἡ ἀπατηλότης.

truglos ἀψευδής, ἀψεύδης.

Truglosigkeit, ἡ ἀψευδία.

Trug schluss, der, ἡ ἀπατηλική, ἡ ἀπατηλική, ἡ ἀπατηλική.

Trug werk, das, τὸ τεχνούργημα, τὸ ἐξασκούμενον.

Truhe, die, —, πλ -en, ἡ κούρτις, ἡ κούρτις.

Trümmer, die πλ -e, τὰ λείψανα [τὰ χαλάσματα].

trümmerartig ἐκτεθειμένος, ἐκτεθειμένος.

Trümmer haufen, ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη.

Trumpf, der, -es, ἡ ἐπικρατοῦσα δύναμις.

Trunk, der, -es, ἡ βόφημα, ἡ βόφημα.

ὁ πότος. auf einen — ἀμυστέ [μο-
ρηροῦσι].

trunken μεθύων, μέθυος [με-
θυσμένος]. etwas — υποθεβεργμέ-
να, ἀκρομέθυος [μισομεθυσμένος].

Trunken bold, der, ὁ μεθυ-
στής, μέθυος [ὁ μεθύστακας].

Trunkenheit, die, —, ἡ μέ-
θη [τὸ μεθύσι].

Trunk sucht, die, ἡ φιλοποσία.

Trupp, der, -es, πλ -ε, ἡ
ἀγέλη, τὸ σίταρι [τὸ κοπάδι].

Truppe, die, —, πλ -η, ὁ
θίασος, ὄμιλος.

Truppen, die πλ, ὁ στρατός, τὸ
στράτευμα, ἡ στρατιά.

Truppen schau, die, ἡ ὄπλο-
σκόπια.

truppweise ἐπὶ ἀγγελῶν,
κατ' ἀγέλας.

Trent hahn, der, ὁ ἰνδικὸς ἀλε-
πτῶν, ὁ ἰνδιαλέκτωρ [ὁ διάνος,
ὁ κοῦρκος].

Trut henne, die, ἡ ἰνδικὴ ὄρ-
σις [ἡ διάνη, ἡ κοῦρκα].

Trutschel, die, —, πλ -η, ἡ
ὑσάρκος γυνή [ἡ γαντρέλα].

Trutz, — zu Schutz und —
πρὸς συμμαχίαν καὶ ἐπιμαχίαν,
πιθετικῶς καὶ ἀμυντικῶς.

Trutz- und Schutzbündnis,
das, ἡ συμμαχία καὶ ἐπιμαχία.

Trutz- und Schutz waffen,
die πλ, τὰ ἐπιθετικὰ καὶ ἀμυντικὰ
ὄπλα.

Tuberkel, die, —, πλ -η, ὁ
γόγγρος, τὸ φῦμα [ὁ βόζος].

tuberkulös γογγρώδης, φυμα-
τώδης [βοζιάρικος].

Tuberkulose, die, —, ἡ φυ-
μωσις.

Tuberoze, die, — τὸ πολυάν-
θιον [ἡ ταμπροζα].

Tubus, der, —, πλ -es, &
Tuben, ὁ βραχὺς κόλινδρος, τὸ
τελεσκοπίον.

Tuch, das, -es, πλ Τύcher-
τὸ ὕφασμα, πανίον. τὸ μαντήλιον.
τὸ ὀθόνιον [ἡ πασέλα]. seidenes
leinenes — μάλλινον, μεταξωτόν
μαντήλιον.

Tüchelchen, das, -s, πλ —,
τὸ μαντήλακιον. τὸ ὀθονίδιον [τὸ
πανάκι].

Tuch handel, der, ἡ ἐμπο-
ρία ὑφασμάτων.

Tuch händler, der, ὁ ἐμπο-
ρος ὑφασμάτων, ὁ ἐριοπωλῆς.

Tuch laden, der, τὸ ἐμπορικόν
πανίον [τὸ πραγματευτάδικον].

Tuch manufaktur, die, τὸ
ἐκουργεῖον, ὑφασματοουργεῖον.

tüchtig ἱκανός, ἄξιος [προκαρ-
μένος]· σπουδαίος, σοφός, δεινός.
ἔδρατος, μόνιμος [γερὸς]. in etwas
δεινός, περί τι. -er Redner δεινός
ρήτωρ.

Tüchtigkeit, die, — ἡ ἱκα-
νότης, προκοπή· ἡ σπουδαιότης.

Tuch waren die πλ, τὰ ὑφα-
σματα, τὰ πανικά.

Tuch weber, der, ὁ ὑφάντης
πανίων ὁ ὑφασματοουργός.

Tuch weberei, die, ἡ ὑφαν-
τουργία, τὸ ἐκουργεῖον, ὑφασμα-
τουργεῖον.

Tücke, die, —, πλ -η, ἡ ἐχ-
θροπάθεια, ἔγθρα [τὸ ἀμάχι]. ἡ
κακοψεία, κακοσοπία.

tückisch ἐχθροπαθής, ἐπίβου-
λος· κακοήθης.

Tuff, der, -s, ἡ -stein, der,
ὁ πώριος λίθος, ὁ πώρος [τὸ πωρ].

Tugend, die, —, πλ -en, ἡ
ἀρετή.

tugendhaft ἐνάρετος, χρηστός.

Tugendhaftigkeit, die, —,
ἡ χρηστονότης, χρηστότης.

Tugend lehre, die, ἡ ἠθολο-
γία, γρηγορησιολογία.

Tugend lehrer, der, ὁ ἠθοει-
δασκαλός, ὁ ἠθολόγος.

tugendsam ἐνάρετος, χρηστο-
βης.

Tukan, der, -s, πλ -e, (πτ)
ὁ ραμφιστής, πιπεροφάγος.

Tulpe, die, —, πλ -n, (φτλ) τό
λεῖριον [ὁ λελέ:].

tulpenartig λειρισειδής.

Tummel, der, -s, ὁ ὀλιγγος, ἡ
ζάλη [ἡ ζαλάδα].

tummelig ὀλιγγιών.

tummeln μὴ εἰν Pferd — πε-
ριάγω ἵππον πρὸς γύμνασιν, sich
— σπεύδω, ἐπισπεύδω.

Tümpel, der, -s, πλ —, τό
τέλμα, τέναγος [ὁ βάλτος].

Tumult, der, -es, πλ -e, ἡ
ταραχή, ὁχλαγωγία.

Tumultuant, der, -en, πλ
-en, ὁ ταραχοποιός.

tumultuarisch ταραχώδης,
ταραχοποιός.

tumultuieren ἀμὲν θορυβοποιῶ

Tünche, die, —, πλ -n, ἡ κυ-
νία [ὁ σουεῖς]: τό κονίαμα, τό πε-
ριάλειμμα.

tünchen μὴ κονιῶ ἐπιχρίω διὰ
κονίας [σουεαντίκω]. getüncht κο-
νιατός [σουεαντισμένος].

Tüncher, der, -s, πλ —, ὁ
κονιατής [ὁ σουεαντίζης].

Tunke, die, —, πλ -n, τό ἐμ-
δαμμα, καρύκευμα, καρύκη [ἡ
σάλτσα].

tunken μὴ ἀρτύω, καρυκεύω.

Tunnel, der, -s, πλ —, ἡ ὑπό-
γειος σήραξ, ἡ ὑπόρυξ.

Tüpfel, der, -s, πλ —, ἡ
-chen, das, -s, πλ —, τό στίγ-
μα, ἡ βανίς.

tüpfelig στικτός [πιτσιλιστός,
σημαδιαρικός].

tüpfeln μὴ στίκω, διαστίζω.

tupfen μὴ ἐπιφάσω ἐλαφρῶς,
ἀκροθιγγῶ

Turban, der, -s, πλ -e, ἡ
τιάρα [τὸ σαρίκι].

Turbine, die, —, πλ —, ἡ
ἑλικοειδής πτερωτή

turbulent ταραχώδης

Turm, der, -es, πλ —, ὁ
πύργος. (μτφ) ἡ φυλακή

Turm bau, der, ἡ ἡ

Türmchen, das, —, ὁ
τὸ πύργιον, πυργίδιον.

türmen μὴ πυργῶ

sich — ἀνυψοῦμαι πυργοειδῶς

reusen μὴ πυργῶ

sich — ἀνυψοῦμαι πυργοειδῶς

reusen μὴ πυργῶ

sich — ἀνυψοῦμαι πυργοειδῶς

reusen μὴ πυργῶ

sich — ἀνυψοῦμαι πυργοειδῶς

reusen μὴ πυργῶ

sich — ἀνυψοῦμαι πυργοειδῶς

reusen μὴ πυργῶ

sich — ἀνυψοῦμαι πυργοειδῶς

reusen μὴ πυργῶ

sich — ἀνυψοῦμαι πυργοειδῶς

reusen μὴ πυργῶ

sich — ἀνυψοῦμαι πυργοειδῶς

reusen μὴ πυργῶ

sich — ἀνυψοῦμαι πυργοειδῶς

reusen μὴ πυργῶ

sich — ἀνυψοῦμαι πυργοειδῶς

reusen μὴ πυργῶ

sich — ἀνυψοῦμαι πυργοειδῶς

reusen μὴ πυργῶ

sich — ἀνυψοῦμαι πυργοειδῶς

reusen μὴ πυργῶ

sich — ἀνυψοῦμαι πυργοειδῶς

reusen μὴ πυργῶ

sich — ἀνυψοῦμαι πυργοειδῶς

reusen μὴ πυργῶ

sich — ἀνυψοῦμαι πυργοειδῶς

reusen μὴ πυργῶ

sich — ἀνυψοῦμαι πυργοειδῶς

reusen μὴ πυργῶ

sich — ἀνυψοῦμαι πυργοειδῶς

reusen μὴ πυργῶ

sich — ἀνυψοῦμαι πυργοειδῶς

reusen μὴ πυργῶ

sich — ἀνυψοῦμαι πυργοειδῶς

reusen μὴ πυργῶ

sich — ἀνυψοῦμαι πυργοειδῶς

reusen μὴ πυργῶ

sich — ἀνυψοῦμαι πυργοειδῶς

reusen μὴ πυργῶ

sich — ἀνυψοῦμαι πυργοειδῶς

reusen μὴ πυργῶ

Turnplatz, der, ἡ -schule
die, τὸ γυμναστήριον, γυμνά-
σιον.

Turteltaube, die, ἡ τρυγών
[τὰ τρυγόνι].

Tusche, die, τὸ σπρικόν μέλαν,
ἡ σπικὴ μελάνη
tuschen ἀπὸ φωγατίζω διὰ
σπικτικῆς μελάνης.

Tute ἢ **Tüte**, die, —, πλ -n,
τὸ χάρτινον χωνίον, τὸ χαρτοστρ-
φίον [τὸ χωνί, σκαρτσότον].

Tutel, die, —, πλ -en, ἡ κη-
δεμονία, ἐπιτροπεία.

tuten μὴ χειραυλῶ.

Typen, die πλ, τὰ τυπογραφικά
στοιχεῖα.

Typograph, der, -en, πλ -en,
ὁ τυπογράφος.

Typographie, die, ἡ τυπο-
γραφία.

typographisch τυπογραφικός.

tyrannisieren μὴ τυραννῶ
τυραννεύων.

U

übel κακός [ἀσχημος, ἀχαμνός].
πάσχω, ἄρρωστος, ἀσθενής. || —,
ἐπρ κακῶς [ἀσχημα, ἀχαμνά]. ei-
nem — wollen δυσμενῶς ἔχω
πρὸς τινα, θέλω τὸ κακόν τινος. es
ist mir — ναυτιῶ [ἀνακαταίνομαι].

Übel, das, -s, πλ —, τὸ κα-
κόν, τὸ θεινόν, ἡ δυσχέρεια.

Übelkeit, die, ἡ ἄση, ναυτία
[ἡ ἀναγοῦλα].

übelnehmerisch ἢ -neh-
misch παρεξηγητικός, ὑπεράγαν
ἐναισθητός [μονιόγγικτος].

Übelstand, der, ἡ δυσχέρεια,
ἀσχημανία

Übelthat, die, τὸ ἔγκλημα, ἀνο-
μομαρτήμα.

Übelthäter, der, ὁ κακοποιός,
κακοῦργος.

übelthätig ἀνοσιουργός, κα-
κοουργικός.

Übelwollen, das, ἡ δυσμέ-
νεια, ὀσσηνα.

übelwollend κακὸν λήξ, δυσ-
μενής.

üben μὴ ἀσκῶ γυμνάζω, ἐπι-
τρεῖω, μετέρχομαι, ἐξασκῶ sich
— ἀσχοῦμαι, γυμνάζομαι.

über πρὸ (ἐπὶ μὲν κινήσεως
μετὰ αὐτ., ἐπὶ δὲ ἀκινήσειας
μετὰ ὁστ.) ὑπέρ, ὑπεράνω, ἀνω-
θεν. πέραν, ἐκείθεν. περί, ἐπὶ, διὰ
κατὰ τὴν ἔκτασιν. ὑστερον, μετὰ
παρέλευσιν. er wohnt — uns ka-
τοικεῖ ἀνωθεν ἡμῶν. — den Markt
hingehen βαδίζω διὰ τῆς ἀγορᾶς.
das geht — meine Kräfte αὐτὸ
ὑπερβαίνει τὰς δυνάμεις μου. — die
Schnur hauen πηδῶ ὑπὲρ τὰ ἐ-
σκαμμένα. — alle Erwartung παρὰ
πᾶσαν προσδοκίαν. er ist mir —
500 Mark schuldig μοι χρεωστῇ
ὑπὲρ τὰ 500 μάρκα. — die Mas-
sen ὑπὲρ τὸ ὑέριον. πέρα τοῦ με-
τρίου. ὑπερβαλλόντως. heute —
acht Tage μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἀπὸ
σήμερον — kurz oder lang θάττον
ἢ βραδύον, ταχύτερον ἢ βραδύτερον.
einmal — das andere ἀλλεπαλλή-
λως. Geld — Geld χρήματα ἐπὶ
γρήμασιν. eine Abhandlung —
Musik πραγματεία περὶ μουσικῆς. ||
— ἐπρ παντελῶς, ὁλοσχερῶς, πέρα
καὶ πέρα. — und — voll ὑπερ-
πλεως, ὑπερπλήρης. — und — nass
κάθυγρος [μουσιδῶ]

über- (ἐν συνθέσει), ὑπερ-, ἐπι-.
überall ἐπερ πανταχοῦ [παντοῦ]
überall ὑπερλήθως.
über antworten μὴ παραδί-
 δω, ἐγγιγνῶ.

Überantwortung, die, —, -al -en, ἡ παράδοσις, ἐγγείρισις.

über arbeiten μὴ ἐπιδιασκευά-
 ζω, ἐπιτεργάζομαι. **sich** — ἀπο-
 κάμνω ἐργαζόμενος.

Über arbeitung, die, —, -al -en, ἡ ἐπετεργασία.

überaus ἐπερ ὑπερβαλλόντως,
 ἐξόχως.

Über bau, der, τὸ ἐποικοδό-
 μημα.

ü'berbe halten* μὴ κρατῶ ὧ;
 ὑπόλοιπον.

Über bein, das, τὸ γάγγλιον.

Über bett, das, τὸ ἐπίστρωμα,
 ἐφάπλωμα.

über biēten* μὴ ὑπερθεματίζω,
 πλειοδοτῶ, ὑπερτερῶ, ὑπερβαίνω.
sich — συνομιλῶμαι: προθυμο-
 ποιῶμαι πέρα τῶν δυνάμεών μου.

Über biēten, das, ὁ ὑπερθεμα-
 τισμός, ἡ πλειοδοτήσις.

über binden* μὴ ἐπιδέω, πε-
 ριδέω.

ü'ber bleiben* ὅμς ὑπολείπο-
 μαι, ἀπομένω.

Über bleibsel, das, -s, -al —, τὸ ἀπόλειμμα, περισσευμα
 [τὸ ἀπομεινάρη].

Über blick, der ἡ ἐπισκόπη-
 σις, ἡ σύνοψις.

über blicken μὴ ἐπισκοπῶ,
 θεωρῶ τροχάδην, συνοψίζω.

über bringen* μὴ προσκομι-
 ζω, φέρω, κομίζω.

Über bringer, der, -s, -al — ὁ κομιστής.

Über bringung, die, —, ἡ
 κόμισις, παράδοσις.

Über dach, das, τὸ προστέγα-
 μα, ἀκροδωμα.

über dachen μὴ

Über decke, die,

über decken μὴ

überdem ἐπερ πρό

über denken* μ

μαι, ἀνασκοπῶ.

überdies ἐπερ

προσέτι: παρὰ ταῦτα,

ἄλλως τε καί.

Über druck, de

ἀριθμον ἀντίτυπον. ἡ

σα πίεσις.

Über druss, der

ἀνδρῶν.

überdrüssig δια

ρεσμένος, ἀηδιασμένω

über eilen μὴ π

ταφθάνω [καταπλανώ

ταχύνω, ὑπερεπείγω

τρεῦδω ὑπεράγαν, [πα

[παραβιάζομαι].

über ein ἐπερ συμφ

— sein συμφωνῶ.

übereinander ἐ

ἄλλω, ἐπαλλήλως.

über ein komme

ρωνῶ, συμβιβάζομαι.

Über ein komme

-kunft, die, ὁ συ

μφωνία.

über ein stimme

ρωνῶ, συνάδω, εἶμαι

übereinstimme

Übereinstimme

μφωνία.

sich über essen*

πίπλωμαι, τρώγω ὡ

παρατρέγω [μπουκῶν

ü'ber fahren* μὴ

διαπορθμεύω, διαπερ

διαπερκαίνομαι, διαβ

ἀντίπερα].

über fahren* μ

καταπατῶ ἐλαύνων,

διαβαίνων.

Über fahrt, die

διαπραίωσις· ἡ διαβάθρα, τὸ πέ-
ρασμα.

Über fall, der, ἡ ἐξ ἀπροσδο-
κῆτος ἐπίθεσις, ἡ ἐπιδρομή.

über fällen* μὴ πρὸςβάλλω
ἀπροσδοκῆτως, ἐπικαταλαμβάνω
[κατακλίνω, καταπλακώνω].

über fein ὑπέρλειπτος, λεπτεπί-
λεπτός.

über fließen* ἀμὲς ἐκχέομαι,
ὑπερχειρίζομαι [ἐχειρίζω].

über flü'geln μὴ ὑπερβαλλο-
γίζω, ὑπερβαλλομαι. ὑπερβάλλω,
ὑπερβαίνω.

Über fluss, der, ἡ περισσότης,
περισσεία· ἡ ὀφθονία, πλεονομή-
ιαι — ἐν ὀφθονίᾳ. zum — ἐν πε-
ρισσοῦ.

überflüssig περιττός· ὀφθονός,
ὑπερβολικός [μυθολικός]. // — ἐπὶ ὀ-
φθονίᾳ, ὑπερβολικός [μυθολικός]. ἐν
περισσοῦ. ὑπερ·ποχρῶντως.

überfluten μὴ κατακλίνω,
πλημμυρίζω.

Über fracht, die, τὸ περισ-
σεῖον βάρους, τὸ ὑπερφορτόν.

über freien* ἀμὲς ἐπιπλήννομαι.

Über führen μὴ διαδοῖν, ἀ-
διαπραίω, περνῶ ἀντίπερα.

über füh'ren μὴ ἐξελέγχω, ἀ-
ποδείκνυμι ἔνοχον.

Über führung, die, ἡ ἐξέλεγ-
ξις, ὁ ἔλεγχος.

Über fülle, die, ἡ ὀφθονία,
πλεονομία.

über fül'len μὴ ὑπερπληρῶ,
ὑπεργεμίζω.

überfüllt ὑπερπλεῖς, ὑπερπλη-
ρής [ἐχειλισμένος].

Über füllung, die, ἡ ὑπερ-
πληρώσις· ἡ πλεονομία.

Über gabe, die, ἡ παράδοσις.

Über gang, der, ἡ μετάδοσις
μεταστάσις· ἡ διαβάθρα, τὸ πέραμα.

Übergangs punkt, der, τὸ
διαπέραμα, πέραμα.

Übergangs zoll, der, τὸ δια-
γώνιον.

über geben* μὴ παραδίδω·
ἐχειρίζω· παραχωρῶ. sich —
παραδίδομαι. ἐμῷ, ἐξ ἐμῷ.

Über gebot, das, τὸ πλεονόμη-
μα· ὁ ὑπερθεματισμός, ἡ πλεονομία.

Übergelung, die, ἡ παρὰ-
δοσις, ἐχειρίσις.

über gehen* ἀμὲς διαδοῖν,
διαπραίω [περνῶ ἀντίπερα]. μετα-

ταβαίνω, μετείσταμαι, μετατάσσο-
μαι· μεταλλάσσομαι, μεταβάλλομαι·

ὑπερχέομαι, ἐχειρίζομαι· παρέρ-
γομαι, διέρχομαι [περνῶ]. in

Fäulniß — σήπεται [σαπίζομαι,
σαπίζω]. (+ Γρ) wess das Herz

voll ist, dess geht der Mund
über ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς

καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ.

über gehen* μὴ ὑπερβαίνω·
ὑπερπηδῶ, παρατρέχω· παρέρχο-
μαι, παραλείπω. ein Wort —

παραλείπω λέγειν. mit Stillsch-
weigen — παρέρχομαι ἐν σιωπῇ.

Übergähung, die, —, πλ-
-ου, ἡ παρέλευσις.

Über gewicht, das, τὸ περισ-
σεῖον βάρους, τὸ ὑπερφορτόν, ὑπερ-
ζύγιον· ἡ ὑπερσχύουσα ζοπή, ἡ

ὑπεραρχή, τὰ πρῶτα. das — ge-
winnen ὑπερσχύω, ἐκνικῶ.

über giessen* μὴ ὑπερχέω·
ἐπαντλῶ, καταδρέω.

über glücklich ὑπερτυχεύω·

über gölden μὴ περ·χρυσώω, ἐν-
χυρυσώω.

über greifen ἀμὲς ἀνταπαιού-
μαι, ἰδιοποιῶμαι.

Über griff, der, ἡ ἀνταπαιού-
σις, ἰδιοποιήσις.

übergross ὑπερμεγέθης.

Über guss, der, ἡ ἐπίχυσις,
τὸ ἐπίχυμα.

überhand ἐπὶ — nehmen ὑπερ-
προσδεύω, ὑπερανέχομαι.

ü'ber hangen* ἀμὴ ὑπερχρέμα-
μαι, προεκτείνουμαι, προεξέχω.

überhängen μὴ ὑπερκρεμῶ-
περιπεταίνω, περιβάλλω.

über häufen μὴ κατακλύζω,
ὑπεοπληρῶ, πλημμυρίζω.

Über häufung, die, ἡ κατὰ-
χλυσις, ἡ πῆγμασις, ἀφθονία.

überhaupt ἐπὶ καθ' ὅλου, ἐν
γένει, γενικῶς.

über heben* μὴ ἀπαλλάττω,
ἀνακουφίζω. **sich** — ἐπαίρομαι
ὑπερίρομαι [τὸ ψηλώνω]. ἀπαλ-
λάττωμαι, ἀπελευθεροῦμαι.

Über hebung, die, ἡ ἀπαλλαγὴ,
ἀνακουφισις. ἡ ἔπαρσις, ὑπερηφανία.

überher ἐπὶ ὑπεράνω.

überhin ἐπὶ τροχάδην, ἀκρο-
θιγῶς, ἐπιποταίως.

überhoch ὑπερύψητος.

ü'ber-hölen μὴ ἀκομίζω φέρω
ἀντιπέρα.

über hölen μὴ παρατρέγω, ἀ-
παλείπω [προπερνῶ, προσπερνῶ].

über hö ren μὴ παρακούω, εἰ-
nen — ἀκροῶμαι τινος διηγουμέ-
νου· ἐπερωτῶ, ἐξετάζω τινά.

Über hosen, die πλ., αἱ ἔξω
σκελῆαι.

überirdisch ὑπέργειος, μετέ-
ωρος, ὑπερβυσσικός.

überjährig πρ-σβύτερος τοῦ
ἐνός ἔτους, ὑπερέτειος.

überkal' ken μὴ τιτανῶ, ἀσθε-
σιώνω.

Über kleid, das, τὸ περιδύ-
λαιον, ἐπένδυμα [τὸ ἐπ' αὐτῷ φέρεται].

über kléiden μ. ἐπενδύω, πε-
ριβάλλω, περιενδύω.

überklug ὑπέρσορος.

ü'ber-kochen μὴ βράζω πέρα
τοῦ δέοντος, ὑπερβράζω. // —, ἄμυ-
ὑπερζέω, ὑπερσφαλάζω.

über kom'men* μὴ παραλαμ-
βάνω, καταλαμβάνω [πιάνω]. // —,
ἀμυ περιέρχομαι, περιπίπτω.

über-laden* μ.
ὑπεφορτώνω· πα-

überladen κα-
φοστός | καταφορτώ-

Über ladung
φορτωσις.

überlang ὑπέρ-

über lassen* μ.
νω. **sich** — ἀφί-
δομαι.

Überlassung
ἡ παραίτησις, ἀφί-

Über last, die
βάρος, τὸ πλεονάζον
τὸ (ὀχληρὸν) βάρος.

überlästig ὑπερ-
βαρής. (μτφ) ὑπερ-

ü'ber-laufen*
πλυμμηρῶ, ὑπερ-

χειλάω, ξεχειλίζω
πασχάζω, αὐτομα-

überläufen*
προτερεύω [προσπ-

δῶ, ὑπερβαίνω. κα-

καταλαμβάνω, ὑπε-

sich — ἀποκρίνομαι.

Über läufer,

über leben μ.

über legen μ.

συλλογίζομαι, ἀνα-

χάομαι, καλολογ-

überlegen ὑπε-

ἀνώτερος.

Überlegenhe

ὑπεροχὴ, ἡ ὑπέρ-

überlegt ἐσκέ-

φρόνιμος, προεδο-

μελετημένος].

Überlégung,

λογισμός, ἡ σκέψ-

στόχασις]. nach i

ἡρίμον σκέψιν.

ü'ber-lesen*

τροχάδην.

über lesen*

ναγινώσκων.

über liefern μὴ παραδίδω, ἐγ-
γείρῃς.

Über lieferung, die, ἡ παρά-
δοσις.

über listen μὴ κατασφῆζομαι,
ὑπερβάλλω ἐν τῇ πανουργίᾳ· ἐξα-
πατῶ διὰ πανουργίας.

Überlistung, die, —, πλ-en,
ἡ διὰ πανουργίας· ἐξαπάτησις, ἢ
προσέκρουσις.

übermächtig ὑπερδύναμος,
καθυπερτερος τὴν δύναμιν.

über malen μὴ ἐπιχρῶζω, ἐπι-
χρωματίζω.

über mannen μὴ ὑπερνικῶ,
κατεβάλλω.

Über mass, das, τὸ ὑπερβάλ-
λον μέτρον, ἡ ὑπερμετρία· ὑπερ-
βολή· ἡ περισσοδεία, πλησμονή. —
καθ' ὑπερβολὴν, ὑπερμέτρως.

übermässig ὑπέρμετρος, ὑπερ-
βολικός. // —, ἐπὶ ὑπεράγαν, ὑπερ-
μέτρως, καθ' ὑπερβολὴν.

übermenschlich ὑπεράνθρω-
πος.

übermorgen ἐπὶ μεθαύριον.

Über mut, der, ἡ ὑπεροψία,
ἀγρωγία, ἔπαρσις· ἡ ὑπερηφανία,
ἡ προπέτεια.

übermütig ὑπεροπτικός, ἀγέ-
ρωχος, ἐπιρμένος· προπετής.

über nachten ἀμὴ διανυκτε-
ρεῖω [ξενυκτίζω].

übernäch tig ἐσθαλός, ἀγρυπνώ-
δης [κακουκτισμένος, ξαγρυπνι-
σμένος].

Übernahme, die, —, ἡ ἀνα-
δοχή, ἀνάληψις, παραδοχή.

übernatürlich ὑπερφυσίς, ὑπερ-
φυσικός.

über nehmen* μὴ παραλα-
μβάω, δέχομαι· ἀναλαμβάνω, ἀνα-
δέχομαι. **sich** — ὑπερμολῶ, κυ-
πιάζω πέρα τῶν δυνάμεών μου·
ὑπερπροθυμοῦμαι.

Übernehmer, der, -s, πλ —

ὁ παραλαμβάνων, αποδέκτης. ὁ
ἐργολήπτης, ἐργολάβος.

Übernehmung, die, —, πλ-
-en, ἡ ἐξ ὑπερλήψης.

über ragen μὴ ὑπερέχει, ὑπερ-
βάλλω.

überráschen μὴ ἐπικαταλαμ-
βάνω, προκαταλαμβάνω, προφθάνω
[ξαφνιδιάζω]· παραξενύζω.

überraschend ἀπροσδόκητος,
ἀπροσπτος, ἐκπληκτικός, παρὰδοξος.

Überraschung, die, —, πλ-
-en, ἡ ἀπροσδόκητος κατάληψις,
ἡ ἐπικατάληψις [τὸ ξαφνιδίωσμά]-
ἡ ἐκπληξις.

überreden μὴ πείθω, heimlich
zu — εὐπειστός, εὐκολόπιστος.

überredend πειστικός.

Überredung, die, —, πλ-ven,
ἡ πείσις, κατὰπεισις· πείθω.

Überredungs ge be, —, ἡ
-kraft, die, ἡ πειθώ, ἡ πειστι-
κή δύναμις.

überreich ὑπέρπλουτος.

über reichen μὴ παραδίδω,
ἐγγείρῃς.

überreichlich ὑπεράφθονος.

Über reichung, die, ἡ παρά-
δοσις, ἐγγείρισις.

überreif ὑπερώριμος [παραγ-
νωμένος].

Über reife, die, ἡ ὑπερβολικὴ
ώριμότης.

über reiten* μὴ διέρχουμαι ἐφ'
ἵππου, καταπατῶ ἐπιπρόςῳ· παρα-
τρέχω ἐφ' ἵππου, προτερεύω ἐπιπ-
πος [προσπερνῶ κατέλλα].

über reiten* μὴ καταπατῶ
ἵππον.

über reizen μὴ ὑπερερεθίζω,
ὑπερεξάπτω.

über rennen* μὴ παρατρέχω,
προτερεύω τρέχων [προσπερνῶ εἰς
τὸ τρεξίμον]· καταπατῶ τρέχον.

Über rest, der, τὸ ἐπίλοιπον,
κατάλοιπον [τὸ ἀπομεινόν]

Überrock, der, τὸ περιβά-
λαιον, ὁ ἐπενδύτης, τὸ ἐπανωφόριον.

über rumpeln μὴ ἐπικαταλαμ-
βάνω, καταλαμβάνω αἰφνιδίως
[πλακώνω, καταπλακώνω].

Überrumpelung, die, —,
πλ — en, ἡ ἐπικατάληψις, ἡ αἰφνι-
δία ἐπιδρομή [τὸ καταπλάκωμα].

übers = über d is.

über sä'en μὴ κατασπείρω, ἐπι-
σπείρω.

übersatt ὑπέρκορος, ὑπερκο-
ρής [παραγορτασμένος].

über sät'tigen μὴ ὑπερκορεν-
νῶ, ὑπεργορτάζω· ὑπεργεμίζω,
παραγεμίζω. **sich** — ὑπερκορέν-
νυμαι, ὑπεργορτάζομαι [παραγορ-
ταίνω].

Über sättigung, die, ὁ ὑπέρ-
μετρος κύρος, ὁ ὑπεργορτασμός.
παραγορτασμός.

über schätzen μὴ ἐπισκιαζω,
κατασκιάζω.

über schätzen μὴ ὑπερτιμῶ,
ὑπερεκτιμῶ.

Über schätzung, die, ἡ ὑπερ-
τίμησις.

über schauen μὴ ἐπισκοπῶ ἀ-
νωθεν, καταθεύωμαι.

über schick'en μὴ ἀποστέλλω
ἐπιπέμπω.

Über schickung, die, ἡ ἐπί-
πεμψις, ἀποστολή.

über schiessen* μὴ πυροβολῶ
πέρα, ὑπερπυροβολῶ. ὑπολείπομαι,
ὑστερῶ, μένω ὀπίσσω.

ü'ber-schiffen μὴ διαπορθ-
μεύω, διακομιζω. || —, ἀμὲς δια-
πλέω, διαπεραιοῦμαι.

über schif'fen μὴ διαπλέω.

Über schlag, der, ἡ ῥοπή, ἐ-
πιρροπή, ἐπιρρέπεια, τὸ ὑπερζύ-
γιον, ἡ παρυφή [τὸ στρήζωμα]. ὁ
κατὰ προσέγγισιν ὑπολογισμός, ὁ
ἐπιλογισμός.

ü'ber-schlagen* μὴ περιθέτω,

περιβάλλω, περιτυλί-
δε — ἐπαλάσσω τὰς

ρῶνας τὰ χεῖρα] || —

πομαι, πίπτω ὑπερ-

[ἀναποδογυρίζομαι]

ρακλίνω [χοντυλίζω]

μαι, χλιαίνομαι ἡρε-

über schlägen*

κατὰ προσέγγισιν, ἐκ-

πω, παρατρέχω.

Überschlagung

— en, ὁ κατὰ προσέγ-

σμός, ὁ ἐπιλογισμός·

ὑπερπήδησις.

übers chleiern

πτω διὰ πέπλου. (μ-

πτω, ἀποσκεπάζω.

über schmiere

περιαλείψω.

über schnappe

γιάσσομαι, ὑπερπηδῶ

μαι πέραν. ἐξίσταμαι

παραρρονῶ.

überschön ὑπερ-

καλλής.

ü'ber-schreibe

γράφω.

über-schreibe

ὑπεράνω, ὑπεργράφω

ἐπιγραμματίζω, προ-

φήν. καλύπτω διὰ γ-

über schreien*

καταβοῶ, ὑπερβαίνω

[ἐκκουράινω]. **sich**

κραυγάζων

über schreiten

ὑπερπηδῶ.

Über schreitung

— en, ἡ ὑπέρβασις. ἡ

Über schrift, ὁ

σχῆ, τὸ ἐπίγραμμα [τὸ

μα]. ohne — ἀνεπί-

Über schuh, ὁ

ἀρβυλῆς [τὸ καλόςαι].

Überschus, der

μα, πλεόνασμα.

überschüssig περισσεύων, περισσός [περίσσεια].

überschütten μη μεταχέω, μεταγγέω, μεταγγίζω.

überschütten μη καταγωννύω, (μτφ) κατακλύζω, πληρομυρίζω.

Überschüttung, die, —, πλη-ειν, ή κατακλύσις, πλημμύρησις.

überschwänglich υπέρτονος, υπερβολικός.

Überschwänglichkeit, die, —, πλη-ειν, ή υπερμετρία, υπερβολικότης.

überschwemmen μη κατακλύζω, επικλύω, πλημμυρίζω, καταπλημμυρίζω.

Überschwemmung, die, —, πλη-ειν, ή κατακλύσις, υπέρχυσις, πλημμύρα [τὸ ξεῖλισμα].

überschwer υπέρβαρος, υπερβάρης [παρὰ τὸ βάρυς].

ü'her-schwimmen* ἀμυδαίνω κόλυβδων, διαπλέω.

überseeisc ἡ υπερίπνετος, διαπνεύσις, υπερπνεύσις.

Übersegl ἀμυδέρπλεω* διαπλέω, προτερεύω ἰστιοδρομῶν, ποροτρέφω ἐν τῇ ἰστιοδρομίᾳ.

übersehbar κατόπτος, ἀποπτος, εύκατοδλεπτος· εύσύνοπτος.

übersehen* μη καταθεῖναι, καταδέλπω* διατρέφω, διέρχομαι· περιλαμβάνω συνοπτικῶς, συνοφίζω, υπέρτερον, υπερεβαίνω, υπερεβάλλω [περνῶ]. πα·αδλέπω, πα·αλείπω· αδλεπῶ.

überselig τρισυακάριος, τρισυμακάριστος, τρισευδαίμων.

über senden* μη ἐπιπέμπω, ἀποστέλλω.

Über sender, der, ὁ ἀποστολεύς.

Über sendung, die, ἡ ἐπίπεμψις, ἀποστολή.

übersetzbar μεταφράστος

über-setzen μη διαπεραιῶ, διακομίζω, διακορμίζω· υπερεβάλλω. || —, ἀμυδιαπεραιῶμαι, διαβαίνω, διαπερῶ.

übersetzen μη μεταφράζω, μεθερμηνεύω, μεταγλωττίζω.

Über setzer, der, ὁ μεταφράστης, μεταγλωττιστής.

Über setzung, die, —, πλη-ειν, ή μεταφράσις· ή ἐξήγησις, παράφρασις.

Über sicht, die, ή ἐπισκόπησις, κατόψις, (μτφ) ή σύνοψις.

übersichtlich εύσύνοπτος, συνοπτικός.

Übersichtlichkeit, die, —, τὸ εύσύνοπτον, ή συνοπτικότης.

ü'ber siedeln μη μετακίζω. || —, ἀμυδμετακίζομαι, μετακίω.

Über siedelung, die, —, πλη-ειν, ή μετακίσις, μετακισιά.

über sil'bern μη ἐπαργυρῶ, καταργυρῶ [ἀσημένιον]. übersilbert ἐπαργυρῶ· ἀσημεκαπνισμένος.]

übersinnlich υπερούσιος, μεταφυσικός, υπερκατάληπτος.

Über sinnlichekeit, die, ή υπερούσιότης, μεταφυσικότης.

über sommern μη διατρέφω διὰ τοῦ θερού. || —, ἀμυδιέρχουμαι τὸ θερος, διαθερίζω.

ü'ber-spannen μη ἐπιτείνω, ἐπεντείνω, ἐπιτανύω· υπερτείνω, ἐπιτείνω υπὲρ τὸ δέον [παρενταίνω].

über spannen μη υπερτείνω, υπερτανύω, (μτφ) μεγαλοποιῶ, ἐξογκῶ [παρამεγαλύνω].

überspannt υπέρματος, υπερχυτής, υπερβολικός.

Überspanntheit, die, —, ή υπεβολή.

Über spannung, die, ή υπέρτασις, ή δεινοποησις, μεγαλοφυΐα, ἐξόγκωσις.

ü'ber-springen* ἀμυδυπερπηδῶ, υπερεντάσσω.

über sprin'gen* μη υπερπηδῶν, ὑπερπιδῶν, ὑπερπιδῶν, ὑπερβαίνω [προσπεύνω]. **sich** — προσκυρῶν πιδῶν.

ü'ber-sprudeln ἀμὲν ὑπερκοχλάζω, ὑπερκοφλάζω.

überständig ὑπερώριμος, πάριμος [παράγωνμος].

ü'ber-stechen μη περιστίζω, ἐπιστίζω, συνεπιδῶν [ἀναπιδῶν] ἐπιδιορθῶν, ἐπεξεργάζομαι κόπτω (τὰ χαρτία).

ü'ber-steinen* ἀμὲν ὑπεροτατῶ, προεξέχω, προέχω.

über stehen* μη ὑφίσταμαι, ὑπομένω [περνῶ].

ü'ber-steigen* μη ὑπερβαίνω ὑπερβάλλω, ὑπερτερῶ [περνῶ].

über steigern μη ὑπερθεματίζω, πλειστηριάζω.

übersteiglich ὑπερβατός.

Übersteigung, die, —, τ-ον, ἢ ὑπερβατός.

über stim'men μη νιῶ δὲ πλεονοφησίας, πλεονοφίῳ, ὑπετείνω, παραγορῶ.

Über Stimmung, die, ἢ δὲ πλεονοφησίας ὑπερνίκησις, πλεονοφήσις.

über stolz ὑπὲρ τὸ δέον ὑπερήφανος, ἀγέφυγος, ὑπεροπτικός.

über strahlen μη ἀταλάμπω, περιλάμπω, ἀκτινοβολῶ, ὑπερβάλλω κατὰ τὴν λάμψιν, ὑπεραυράζω.

über streichen* μη ἐπαλείφω, περιαλείφω, ἐπιγρίω.

über streifen μη ἐπιπάσσω, καταπάσσω.

ü'ber-strömen ἀμὲν πλημμυρῶ, ὑπερχερίζομαι.

über strö'men μη ἐπικλύζω, κατακλύζω, πλημμυρίζω.

Über strömung, die, ὁ ἐπικλυσμός, ἡ κατακλυσίς ἢ πλημμυρίς, πλημμυρά.

ü'ber-stürzen μη ἐπιθέτω ἐπαναστρέφω.

über stür'zen μη ἀνατρέπω [ἀναποδογυρίζω] ἐπισπεύδω ὑπερβάλλωντας, ὑπὲρ τὸ δέον. **sich** πίπτω [ἀναποδογυρίζομαι] σπεύδω ὑπερβάλλωντας, ὑπογομαι.

Überstürzung, die, -ον, ἢ ἀνατροπή, ἀναστρέφω ἢ ἀλόγιστος ἐπισπευσις, σκεπτον διάδημα.

übersüss ὑπὲρ γλυκύς, ὑπὲρ γλυκύνω.

über täuben μη ἐκκοουφαίνω, ὑ-ερη, ὑπερ-.

Übertäubung, die, ὡφαισις [ὁ ξεκουφαρός].

ü'berteuer ὑπεράγαν, ὑπερπολύ, ἀκριβής.

überteuer'ern μη ὑπερβαίνω.

Überteuerung, die, -ον, ἢ ὑπερβατός.

Übertrag, der, -es, -e, ἢ μεταφορά (λογαριασμός).

übertrághar μετακομιστός.

ü'ber-tragen* μετακομιζω [μετακομίζω].

über tragen* μη μεταγράφω, μεταφράζω, μεταγράφω, ἐντέλλομαι, παρατρέφω, παρατρέφω, παρατρέφω.

übertrágen μεταφορά, μεταφορά.

Übertragung, die, -en, ἢ μεταφορά, ἢ ἀνάμνησις, ἢ ἀνάμνησις.

über treffen* μη ὑπερβάλλω, ὑπερτερῶ [ὑπερβαίνω].

über trei'ben* μη ἐκδοιοποιῶ, ἐξογκῶ, μεγαλοπραμεγαλώνω, παραμεγαλώνω.

Über treibung, die, -ον, ἢ ἐκδοιοποιία.

über-treten* ἀνὰ παραπατῶν [παπατῶν]. ὑπερβαίνειν, εἰσερχομαι πέραν ὑπερέρχεται, πλημμυρῶν, μεθίσταται, ἀποστατῶ. zum Christentum — γίνονται Χριστιανός.

über treten* μὴ διαβαίνειν διέρχεται. παραβαίνειν, παραβαίω, ἀποστατῶ.

Über tréter, der, -s, πλ —, παραβάτης.

Über trétung, die, —, πλ —, ἡ παραβάσις.

übertrieben ὑπερβολικός.

Übertriebenheit, die, —, πλ —en, ἡ ὑπερβολικότης, ὑπερβολή.

Über tritt, der, ἡ μετάστασις, μεταβάσις.

übertün'chen μὴ κανίω, καταλευκαίνω [σουδαντίζω].

übervöll ὑπερπλήρης, ὑπερ-
-λήν.

übertvorteilen μὴ ἐξαπατῶ ἀδικῶ, παραβλάπτω.

Übertvorteilung, die, —, πλ —en, ἡ παράκρουσις, ἐξαπάτησις.

überwachen μὴ ἐπιβλέπω, ἐπιτηρῶ.

überwachsen* μὴ καλύπτω ἐπιφύμενος, περιφύομαι εἰς τι. ὑπερφύομαι, υπερβάλλω φύμενος. // —, μὴ ἐπικαλύπτεται ἀπὸ χλόης. sich — αὐξάνομαι πέρα τοῦ θιγόντος.

Überwachung, die, —, πλ —en, ἡ ἐπιβλέψις, ἐπιτήρησις.

Über wäl'tigen μὴ καταγωνίζομαι, κατανικάω, καταβάλλω.

Überwältiger, der, -s, πλ — ὁ καταγωνιστής, καταγωνιστής.

Überwältigung, die, —, πλ —en, ἡ ὑπερνίκησις, κατανίκησις.

überweise ὑπέρπαιτος.

über weisen* μὴ ἀναθέτω,

παραχωρῶ. ἐξελέγγω, καταλαμβάνω [ισακίων, πιάνω].

über weissen μὴ καταλευκαίνω, καταλευκίζω [ἀσπρίζω].

Über weisung, die, ἡ ἀνάθεσις, παραχώρησις, ἡ ἐλεγχσις, ἐξελεγχσις.

überwerfen* μὴ ἐπιρρίπτω, ἐπιθέτω περιτυλίττω.

über wérfen* μὴ περιγίρω, περιλείπω. νικάω ἐν τῇ βολῇ.

sich — συγκρούομαι, ἐρίζω.

über wiegen* μὴ ὑπερβαρῶ. (μτφ ὑπερισχύω, ὑπερνικῶ).

überwiegend ὑπερισχυόν, καθυπέρτερος, επικρατέστερος.

über win'den* μὴ ὑπερνικῶ, καταβάλλω, καταπονῶ.

Überwinder, der, -s, πλ —, ὁ ὑπερνικητής, καταγωνιστής.

überwindlich εὐκαταγώνιστος, εὐκατάβλητος.

Über windung, die, —, ἡ ὑπερνίκησις, καταπάλαισις, ἡ προσπάθεια.

über win'tern μὴ διασφῶν διὰ τοῦ χειμῶνος, διατηρῶ ἐν τῷ χειμῶνι. // —, ἀμὴ διαχειμαίω, παραχειμαίω [ἐχειμωνιάζω].

Überwinterung, die, —, πλ —en, ἡ διὰ τοῦ χειμῶνος διατήρησις, ἡ παραχειμασία, χειμασία [τὸ ἐχειμωνιάσματος].

überwitzig ὑπερπαισιῆς.

Überwurf, der, ἡ ἀπλοῖς, τὸ περιβάλλον, ἐπένδυμα, τὸ κοινάκιον [ὁ σουδάς].

Überzahl, die, ὁ πλεονάζων ἀριθμός, ἡ πλειονότης.

überzäh'len μὴ ἐναμετρῶ, καταριθμῶ.

überzählig ὑπεράριθμος.

über zeugen μὴ πείθω, καταπείθω, s.ch — πείθομαι.

überzeugend πειστικός.

überzeugt πεπεισμένος, πεποιθός.

Überzeugung, die. —, πλ -en, ἡ πεποιθις, ἡ κατάπεισις.

ü'ber-ziehen* μὴ περιβάλλομαι, ἐπενδύομαι.

über ziehen* μὴ ἐπιστρωννύω, περικαλύπτω, περιβάλλω.

Über zieher, der, ὁ ἐφεστρὶς, ὁ ἐπενδύτης [τὸ ἐπανωφόρι].

über zin'nen μὴ κασσιτέρω, ἐπιγρίω διὰ κασσιτέρου, γανώνω.

Überzinnung, die. —, πλ -en, ἡ κασσιτέρωσις, τὸ γάνωμα.

Über'zug, der, τὸ ἐπικάλυμμα, περικάλυμα, περίβλημα, περιτύλιγμα [ἡ σένια], τὸ περιάλειμμα, ἐπίγρυσμα.

üblich συνειθισμένος, συνήθης* εὖγρητος.

Üblichkeit, die. —, πλ -en, ἡ συνήθεια, τὸ ἔθος, ἔθιμον.

übrig λοιπός, ἐπέλοιπος, ὑπόλοιπος. —sein ἢ —bleiben ὑπολείπομαι, ἀπομένω. im -en κατὰ τὰλλα.

übrigens ἐπερ κατὰ τὰλλα πλὴν τούτου.

Übung, die. —, πλ -en, ἡ ἄσκησις, γύμνασις, ἡ τριβή, τὸ γύμνασμα, ἄσκημα.

Ufer, das, -s, πλ —, ἡ ὄχθη [τὸ γυροπόταρον] ἡ ἀκτὴ, ὁ αἰγιαλός [τὸ γυρογιάλε, περιγιάλι].

Uhr, die. —, πλ -en, τὸ ὥρολογιον. ἡ ὥρα, wie viel — ist es? ποία ὥρα εἶνε; wie viel ist die —? τί ὥρα εἶνε;

Uhr deckel, der, τὸ σκέπασμα ὥρολογίου [τὸ καπάκι].

Uhrfeder, die, τὸ ἐλατήριον ὥρολογίου.

Uhrfutter, das ἢ -gehäuse. das. ἡ ὥρολογοθήκη.

Uhrkette, die, ἡ ἄλυσις ὥρολογίου.

Uhrmacher, der, -s, πλ —, ὁ ὥρολογαποιός.

U
ρολ
U
δ βο
U
πε
U
τό τ
ul
τήν
ul
ὕπερ
U
κιν
U
φιλ
U
νος.
ul
σφ
U
δ σφ
ul
χάρ
ρον.
..
ρω]
πρό
τρά
δρί
ὠρα
μετ
Tag
παρ
τρέ
κατ
μᾶλ
μισ
Ges
του
τι.
ἀγ
Zah
φια
//
und

das Jahr ist — ὁ ἔτος παρήλθε.
links — ἐπὶ δεξιᾷ! // —, οὐδ. —
zu fassen, ὅπως, δια νά, er ist fleis-
sig — γιόβητο zu werden ἐπιμε-
λείται fassen πεινέσθαι.

um - (ἐν συνθέσει, περι-). **um'** -
ἀνα-, μετα-, ἵπανα- [ἔσανα-].

um-ackern μὴ ἀνασκάπτω.

um-ändern μὴ μεταλλάσσω,
μεταποιῶ, μεταβάλλω.

U'm änderung, die, ἡ μετα-
ληψίς, μεταβολή, μετασκευή.

um-arbeiten μὴ μεταποιῶ,
μεταπλάσσω· διασκευάζω.

um ärmern μὴ περιπτύσσομαι,
ἐναγκαλίζομαι [ἀγκαλιάζω].

Umarmung, die, —, πλ -en,
ἡ περιπτύξις, ὁ ἐναγκαλισμός [τὸ
ἀγκάλισμα].

um-bauen μὴ μεταικοδομῶ.

um bauen μὴ μεταικοδομῶ,
περικτίζω.

um-beugen μὴ κάμπτω.

um-biegen* μὴ κάμπτω, λυ-
γίζω. // — aus & sich — ἐπικάρ-
πτω, μετακλίνω· λυγίζομαι.

Um biegun, die, ἡ ἐπικαμ-
ψίς, ἀντικαμψίς· ἡ ἐπικαμπή.

um-bilden μὴ μετασχηματίζω,
μεταπλάσσω· μεταποιῶ.

U'm bildung, die, ἡ μεταπλάσις,
μεταπλάσμα, ὁ μετασχηματισμός.

um-binden* μὴ περιδέω, ἀνα-
δέω, μεταδένω.

um-blättern μὴ στρέφω τὸ
πύλλον, σελλοστροφῶ [φυλ σκοπῶ].

um-blicken ἀμὴ περιδέπω.

um brechen* μὴ περικλῶ,
ὕψω λυγίζω, ἀναστρέφω, μετα-
τρέφω, μεταποιῶ, μετασχηματί-
ζω· μεταποτίζω, μεταθέτω. // —,
ἀμὴ περικλῶμαι, ὕψωμαι καμ-
πτόμενος.

um bringen* μὴ θανατώνω,
φονεύω, ἀποκτείνω [σκοτώνω].

καταστρέφω.

Umbringung, die, —, πλ
-en, ἡ θανάτωσις σφαγή· κατα-
στροφή.

Umbruch, der, τὸ ἀντρέψω,
ἁποστρέψω [τὸ ὀργισμα].

um-dämmen μὴ περικρινῶ,
περιφράσσω δι' ἀναχώματος.

um-drehen μὴ περιστρέφω,
περιδινῶ· ἀναστρέφω, γυρίζω, sich
— στρέφω· περιστρέφω.

Um drehung, die, ἡ περιστρο-
φή, περιστροφή.

um-drucken μὴ μετατυπῶ,
ἀνατυπῶ.

um-fahren* μὴ περιελαύνω,
περιέρχομαι ἐλαύνων· περιπλέω.

Um fahrt, die, ἡ περιέλασις,
ἡ ἐπ' ὁδὸν ἡμῶν κυκλοπορία· ὁ περι-
πλοῦς.

Um fall, der, ἡ ἀνατροπή, ἡ
κατάπτωσις.

u'm-fallen* ἀμὴ καταπίπτω,
ἀναστραφάδην· ἀνατρέπομαι.

Umfang, der, ἡ περίμετρος,
περιοχή, περιόρεια, (μτφ) ἡ ἔκτασις.

umfa'ngen* μὴ περιβάλλω,
περικυκλώνω.

u'mfangreich περιεκτικός,
περιεχτής· ἐκτενής.

u'mfassen μὴ περιελαύνω,
περιβάλλω· περιέχω, ἐμπεριέχω.

umfa'ssend περιεκτικός, πε-
ριεχτής· ἐκτενής.

U'm fassung, die, ἡ μετα-
σχηματισμός, μετένσσις.

Um fassung, die, ἡ περὶ ὁ-
λή, περικυκλωσις· τὸ περιέλασμα.

um flechten* μὴ περιπλέκω.

um fließen* μὴ περριπ-
μιλλομαι, περιρροῦμαι.

u'm-formen μὴ μεταπλάσσω,
μετασχηματίζω.

U'm gang, der, ἡ περιπορία·
περιπόρευσις· ἡ πομπή, πομπή.
ἡ συναναστροφή, ἐπιμειξία, σχίσμα.

umgänglich κοινωνικός, ἑταί-
ρος.

κοινωνήτος· φιλοπροσήγορος, εὐ-
προσήγορος [γλυκομνητός].

Umgänglichlichkeit, die, —, ἡ φιλοπροσηγορία εὐπροσηγορία, κοινωνικότης.

Umgangs sprache, die, ἡ ὁμιλουμένη (ἡ καθωμειλημένη) γλῶσσα.

um-geben* μὴ περιδίδω, δίδω κύκλῳ, περιενδύω, περικαλύπτω.

um geben* μὴ περιβάλλω, περιστοιχίζω, περικυκλώνω.

U'mgebung, die, —, πλ -en. τὰ περικείμενα, περίχωρα, τὰ πε-
ριξ. ἡ συνοδεία, ἀκολουθία· οἱ ἀκο-
λουθοί. die — des Ministers οἱ
περὶ τὸν ὑπουργόν.

U'm gegend, die, ἡ περιοίκτις, τὰ περίχωρα.

um gehen* ἀμς παρεύομαι κύ-
κλῳ, περιπορεύομαι, περιπαλῶ,
περιέρχομαι. gut, schlecht mit
etwas — ποιοῦμαι καλῶν, κακῶν
χρῆσιν πράγματός τινος. mit Lügen,
mit Betrug — καταγίνομαι εἰς
ψεύδη, εἰς τὴν ἀπάτην.

um gehen* μὴ περιέρχομαι, περιπαλῶ, περιτρέχω. (μτφ)
παρέρχομαι, πατρατρέχω· ἀπο-
φεύγω.

um gehend ἀμέσως· ἐπιστρέφων.
mit -er Post διὰ τοῦ πρώτου ἐπ-
στρέφοντος ταχυδρομείου.

umgehends ἐπρ ὡς τάχιστα,
ὡς δυνατόν τάχιστα.

U'mgehung, die, —, πλ -en. ἡ περιπόρευσις, περιπορεία· ἡ περι-
έλασις. (μτφ) ἡ ἀποφυγή.

umgekehrt ἀντεστραμμένος, ἀ-
νάστροφος [ἀνάποδος]· ἀντίστροφος,
ἐναντίος, ἀντίθετος. in -er Rich-
tung κατ' ἀντίθετον διεύθυνσιν. im
-en Verhältnis κατ' ἀντίστροφον
λόγον. || —, ἐπρ ἀντεστραμμένος,
ἀντιστρόφως [ἀνάποδα]· τὸν ἀντίον,
τὰν ἀπέναντι.

um-gestalten μὴ
τίζω, μεταπλάσσειν.

Umgestaltung,
σηματισμός, μεταπλά-
σμασμός.

um-giessen* μὴ ρ-
τεγγέω, μεταγγίζω. μ-
μεταγωνεύω, μεταγέ-
ω.

um giessen μὴ π-
um-glänzen μὴ π-

περιαυγάζω.

um-graben* μὴ ἀ-
νασκαλεῖω, σκάπτω.

um-gürten μὴ
μεταζώννω.

um gür'ten μὴ
ζωννύω, ζώννω. si-

ζώννυμαι, ζώννυμαι.

U'm guss, der, ἡ
σις, μεταγώννευσις· ἡ

um-haben* μὴ
βλημένος, φροῖ.

um halsen μὴ π-
λαιμόν· περιπτύσσομαι
ζομαι.

U'm hang, der,
σμα, περικάλυμμα.

um-hangen* ἀμ-
um-hängen μὴ π-

περιπεταννύω· περιδ-
δύω, μετακρεμῶ, κρε-

Umhänge tuch,
ριδόλαιον, περιώριον.

um-hauen* μὴ
καταρρίπτω κόπτων.

umher ἐπρ κύκλῳ
γύρω].

umher- (ἐν συνθ-
πέριξ. τῇδε κάκεισε,

(Λέξεις ἀρχομένης
her ἑλλειπούσας δὲ ἐ-

ἐν ἀπὸ τοῦ herum ἀρ-

umher-blicken μ-
πω, περιθεῖωμαι, περι-

umher-fahren* μ-
λαυνω· περιφέρομαι.

umher-flattern ἄμς περὺ-
γίζω περίρ.

umher-fliegen* ἄμς περιπέτο-
μαι, περιπίτα αι.

umher-führen μη περιάγω.

umher-gehen* ἄμς περιέρχο-
μαι περιπορεύομαι.

umher-irren ἄμς περιπλανώ-
μαι [κλωθο-υρίζω].

umher-laufen* ἄμς περιτρέχω

umher-legen μη περιθέτω δια-
σκορπίζω τῆδε κάκεισε

umher-liegen* ἀμὴ περίκει-
μαι εἶναι διασκορπισμένους.

umher-reisen ἄμς περιοδεύω,
περιοδοιπορῶ.

umher-reiten* ἄμς περιέρχο-
μαι ἔφιππος, περιελάνω.

umher-schicken μη στέλλω
τῆδε κάκεισε, διαπέμπω.

umher-schledern ἄμς περι-
ρίσσομαι τῆδε κάκεισε.

umher-sehen* ἀμὴ περιδλέπω,
περίσκοπῶ.

umher-sitzen* ἀμὴ περικάθη-
μαι κάθημαι ἔδῳ κ' ἐκεῖ.

umher- stehen* ἀμὴ περίστα-
μαι ἵσταμαι διασποράδιν [στένω
ἔδῳ κ' ἐκεῖ].

sich umher-treiben* μη πε-
ριπλανῶμαι, περιφέρομαι [κλωθο-
γίζω].

umher-werfen* μη ῥίπτω
τῆδε κάκεισε, διαρρίπτω.

umher-ziehen* ἄμς περιπορεύ-
ομαι, περιέρχομαι, περιπλανῶμαι.

umhin ἐπρ nicht — können
δὲν δύναμαι νὰ μὴ, ἀδυνατῶ νὰ

μὴ. **ich kann nicht — dir Glau-**
ben zu schenken δὲν δύναμαι νὰ

μὴ σοι πιστεύω, δὲν ἔμπορῶ παρὰ
νὰ σοι πιστεύσω.

umhül'len μη περικαλύπτω,
περιαμπέλω.

Umhül'lung, die, —, πλ-en,
ἡ περικαλύψις τὸ περιάλυμμα.

Umkehr, die, —, ἡ μετα-
στορή, ἐπιστροφή.

um-kehren μη μεταστρέφω,
μεταγυρίζω. ἀναστρέφω [γυρίζω
ἐναντίαστροφῃ· ἀνατρέπω [ἀναποδο-
γυρίζω]. // —, ἄμς ὑποστρέφω, ἐπι-
στρέφω, ἐπανακάμπω.

sich —
στοίφομαι, μεταστρέφομαι, γυρίζω.

um-klammern μη περιλαμ-
βάνω διὰ τῶν χειρῶν, περιπλέκω
διὰ τῶν χειρῶν [ἀγκυλιάζω].

um-kleiden μη μετενδύω, με-
ταμφιάζω. **sich** — μετενδύομαι,
ἀλλάσσω ἐνδύματα.

um-kleiden μη περιαμπέλω,
περιενδύω.

U'm kleidung, die, ἡ ἀλλαγὴ
ἐνδυμάτων, ἡ μετενδύσις.

um' kommen* ἄμς ἀπόλλομαι,
ἀπολλύομαι, καταστρέφομαι [χά-
νομαι].

Um kreis, der, ὁ περίκυκλος·
ἡ περιφέρεια, ὁ περιβολός, ἡ πε-
ριοχὴ.

um kreisen μη περικυκλῶνω,
περιτρέγω κυκλωτέρως [τριγυρίζω].

um lágern μη περιστρατοπε-
δεύομαι, περιστρατοπεδεύω, εἶναι
περιεσκηνωμένος. περιστοιχίζω,
περικυκλῶνω.

Umlagerung, die, ἡ περικύ-
κλωσις, περιστοιχίσις. ἡ περιστρα-
τοπεδεύσις.

Umlauf, der, ἡ περιφορὰ, πε-
ριστροφή.

um-laufen* μη ἀνατρέπω τρέ-
χων. // —, ἄμς περιτρέχω, τρέχω
πέριξ, κυκλοφοροῦμαι.

um-legen μη περιθέτω, περι-
βάλλω· περιτίλλω, κλίνω, κάμ-
πτω, ἐπικαμπύω· συμπτύσσω [δι-
πλώνω]. μεταθεῖται, μετατοπίζω.

sich — συμπτύσσομαι δι-
πλώνω]. ἀλλάσσω, μεταβάλλομαι.

umlegen μη περιβάλλω, πε-
ρικυκλῶνω.

um-lenken μὴ στρέφω, ἐπαναστρέφω. // —, ἀμὲν ὑποστρέφω, ἐπιστρέφω.

U lenkung, die, ἡ ἐπιστροφή· ἡ ἐπανάγκη [δ' ὑποστροφή].

umliiegend περικείμενος· περιχωρος.

ummauern μὴ περιτείχεω.

Ummauerung, die, —, πλ —en, ἡ περιτείχεσις.

umnehmen* μὴ περιβάλλομαι, ἐνδύομαι.

um-pflanzen μὴ μεταφυτεύω, μεταμοσχεύω.

um pflanzen μὴ μεταφυτεύω, περιβάλλω διὰ φυτῶν.

Um pflanzung, die, ἡ μεταφύτευσις, ἡ μεταφυτεία.

um-reissen* μὴ καταρρίπτω, κατακρημνίζω.

um-reiten μὴ ἀνατρέπω ἐλαύνων, καταπατῶ ὀγούμενος. // —, ἀμὲν ἀποπλανῶμαι ἐφ' ἵππου, περιπλανῶμαι ἐν ἵππῳ.

um reiten* ἀμὲν περιέρχουμαι ἐφ' ἵππῳ, περιιππεύω, περιιππάζω.

um-rennen* μὴ ἀνατρέπω τρέχων.

um rennen* μὴ περιτρέχω, περιέρχουμαι τροχάδην.

um rin'gen μὴ περικυκλώνω, περικλείω κυκλόθεν.

Um riss, der, τὸ διάγραμμα· ἡ σκιαγραφία, τὸ σκιαγράφημα.

um-satteln μὴ μετασάττω, σάττω ἄλλως. // —, ἀμὲν μεταλλάσσω ἐπιτίδευμα· ἀπυστάτῳ.

U'm satz, der, ἡ ἀνταλλαγή, μεταλλαγή· ἡ χρηματοποιήσις.

um schaffen μὴ μεταποιῶ, μεταπλάσσω.

Um schaffung, die, ἡ μεταποίησις μετέπλῃσις.

umschänzen μὴ περιχαράκωσις

umschatten μὴ περισκιάζω, συσκιάζω.

U'mschattung,

—en, ὁ συσκιασμός, ἡ σκία·

sich **um-schauen** μὴ περιθεῶμαι, περιζητῶ, γυρεύω.

um-schiffen μὴ ἄλλο πλοῦν· μεταφορ.

umschif'fen μὴ πλοῦν.

Umschiffung, ὁ περιπλοῦν.

Umschlag, der, λυμμα, περιβλήμα· ὁ

περιπτύχῃ· ἡ παρυφ' ὑῶρος, τὸ ἐπίθεμα, ἡ

κατάπλασμα [ἡ παναῖος ἀλλαγή, ἡ αἰσθητική].

um-schlagen* μὴ διακρούω, ἐκκρούω, μετακλίνω· ἀναστρέφω

περιβάλλω, περιτυλσσω, περιάπτω, μεταλλάσσω, mit Papier —,

διὰ χαρτίου. // —, ἀμὲν μεταστρέφουμαι, ἀναστρέφουμαι [ἀντιμαί·]

μεταστρέφουμαι, τρέφουμαι, φθείρουμαι.

Umschlage tuch, πλοῖς, τὸ περιβόλαιον.

um schliessen* μὴ περιπλέκω.

um schlin'gen* μὴ περιπλέκω.

Umschlingung, —en, ἡ περιπλέξις, πλοῦν.

um-schmelzen* μὴ νεύω, ἀνατίχω [μετατίχω].

um-schnüren μὴ μεταζώνω, περισφίγγω.

um-schreiben* μὴ ἐπαναγράφω, φω· περιφράζω.

um schreiben* φω· περιφράζω.

umschreibend περιφραστικός.

U'm schreibung ταγραφή.

Umschreibung. die, ή περιγραφή ή περιφράσις.

Umschrift, die, τὸ ἐπιγράμμα, ή επιγραφή.

um-schütteln ρη διασειώ, σασσειώ, σεισειώ [σεισοκύνω].

um-schütten ρη περιχέω· περιχύνω, μεταχέω, μετέγχυν· μεταγγίζω.

Umschweif, der, ή περιγραφή, παρεκτροπή.

Umschwung, der, ή περιστροφή, περιστροφή, ή αἰρύνθιος μεταβολή.

um-segeln ρη περιπλέω.

Umsegelung, die, ή περιπλου· sich **um-sehen*** μεταστρέφωμαι, στρέφωμαι, περιδλέω, περισκοπώ, περιθεωμάω, περιζητώ, περιεξετάζω, γυρίζω.

um-sein* ὅς ἐστιν τετελειωμένος, ἔργῳ τελειώσθ.

umsetzbar μεταλλακτός, χρηματοποιήτος.

um-setzen ρη μεταθέτω, μετακινῶ, μετατάσσω· μεταίλλασσω, ἐκπαιῶ, ἐκπαιῶν χρηματοποιῶ, ἐφαργυρίζω. //—, **aufl** & **sich** — μεταβάλλομαι αἰφνης [τοακίζω].

Umsetzung, die, ή μετάθεσις, μετακίνησις, μετακίνησις· ή μετάστασις, ή μεταφύτευσις, ή ἐκποίησις, ἐκπώλησις· ή χρ. μεταποιήσις.

Umsicht, die, ή περίεθια ή περίελεψις, περισκόπησις, ή περιελεψις, προσοχή.

umsichtig περιεσκερμένος, προσεκτικός.

um-siedeln ρη μετακινῶ, sich — μετακινῶ, μετακινίζομαι.

Umsiedelung, die, —, πλ -en, ή μετακίσις, ὁ μετακισμός· ή μετακίσις.

umsonst ἐπρ. δωρεάν, προτίκα [χάρισμα], μάτην, ματαίως [τοῦ μάλον, ἀδίκως]· ἄνευ λόγου, ἄνευ

αἰτίας [εἰς τα κατὰ καθούμενα]· **um-spannen** ρη μεταξενύω, ξενυνῶ ἄλλως [μεταξένω].

um spannen μὲ περιλαμβάνω διὰ τῆς χειρὸς, περιβάλλω διὰ τῆς παλάμης.

um-springen* μεταβάλλομαι αἰφνης, ἀλλάσσοι αἰφνιδίως· μεταπηδῶ.

Umstand, der, ή περιστάσις· ή περίπτωσις· ή δυσχέρεια, δυσκολία, ή περιττότης. **unter Umständen** κατὰ τὰς περιστάσεις, **unter diesen Umständen** οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, **sie ist in in gesegneten Umständen** εἰνε ἔγγυος, **ohne (alle) Umstände** ἄνευ διατυπώσεων, ἀπροσφάτως [γὰρως καμώματα].

umständlich λεπτομερής, διεξοδικός, ἐκτενής, ἀκριβής περὶ τοῦ τύπου, τυπικός. //—, **ἐπὶ λεπτομερῶς, διεξοδικῶς, ἐκτενῶς** [καταλεπτῶς].

Umständlichkeit, die, —, πλ -en, ή διεξοδικότης, λεπτολογία· ή περὶ τοὺς τύπους περὶττή ἀκρίβεια.

Umstands wort, das, τὸ ἐπιρρημα.

umstehend περικειμένος, περιεστώμενος· παρά-λειπος [πλαγινός].

um-stellen ρη μεταθέτω, μετατοπίζω, μετατάσσω, στήνω ἄλλως.

um stellen ρη περιστοιχίζω, περικυκλώνω.

Um stellung, die ή μετάστασις, μετάταξις.

um-stimmen ρη μεταχορδίζω, χορδίζω ἄλλως, μεταπελῶ, ἀναπελῶ.

um-stossen* ρη ἀνατρέπω [ἀναποδογυρίζω], ἀθεῖω, ἀκυρῶ.

Um stossung, die, ή ἀνατροπή [τὸ ἀναποδογύρισμα], ή ἀθέτησις, ἀκύρωσις.

umstösslich ἀκυρώσιμος, ἀθετήσιμος.

Um sturz, der, ἡ ἀνατροπή [τὸ ἀναποδογύρισμα] ἡ καυαίρεσις, κατάλυσις, ἡ πτώσις, κατὰ πτώσις.

um-stürzen μὴ ἀνατρέπω, ἀναστρέφω [ἀναποδογυρίζω] καθαιρῶ, καταρρίπτω. || —, ἀμὲς ἀνατρέπω. αἱ [ἀναποδογυρίζω] καταπίπτω, καταρρίπτω.

Umsturz partei, die, τὸ ἀνατρεπτικὸν κόμμα.

um-taufen μὴ μεταβαπτίζω, ἀδαπατίζω μετονομαζῶ.

Um tausch, der, ἡ μεταλλαγὴ, ἀντικαταλλαγὴ.

um-tauschen μὴ μεταλλάσσω, ἀντικαταλλάσσω.

um thun* μὴ περιβάλλω, περιθέτω. **sich** — περιεργυνῶ, περιζητῶ.

um-treiben* μὴ περιελάνω, περιάγω, περιφέρω.

Um trieb, der, ἡ περιαγωγὴ, περιστροφή. heimliche -e αἰσχυραῖαι, δολοπλοκαῖαι, μηχανορραφαῖαι.

um-wälzen μὴ περικυλίνδω, περικυλίω. ἀνατρέπω, ἀναστρέφω [ἀναποδογυρίζω]. **sich** — περικυλίνδομαι, περιστρέφομαι.

Um wälzung, die, —, πλ-en, ἡ περικύλισις ἡ ἀνακύλῃσις, ἐπονακύλῃσις. ἡ ἀνατροπὴ, ἀναστάτωσις.

Um wandlung, die, ἡ μεταλλαγὴ, μεταβολή.

um-wechseln μὴ μεταλλάσσω, ἀντάλλάσσω. || —, ἀμὲς ἐναλλάσσομαι, ἀντικαταλλάσσομαι.

umwechselnd ἀμοibaλός, διαδοχικός. || —, ἐπὶ κατὰ διαδοχὴν, ἐκ διαδοχῆς. ἐκ περιτροπῆς.

Um wechselung, die, ἡ μεταλλαγὴ, ἀντάλλαγή.

Um weg, der, ὁ λοξὸς δρόμος

[τὸ γυρόστρατον] ἡ λοξοδρομία [ἡ ἀναγυρίδα] **um-wenden** (*) μὴ ἀναστρέφω, γυρίζω. ἀναπειθῶ. || —, ἀμὲς μεταστρέφομαι, ἀνακάμπτω. **sich** μεταστρέφομαι, γυρίζω.

Um wendung, die, στροφή, στρόφη.

um-werfen* μὴ ἀνατρίπτω [ἀναποδογυρίζω] περίξ, περιβάλλω, seine — τυλλάσσομαι τὸν μανδύα. ἀμὲς ἀνατρέπεται [ἀναπείθεται], διαταράσσομαι [σπένδω].

um-wickeln μὴ περιτυλλάω.

Um wickelung, die, λείξις.

um-winden* μὴ περιμετατυλλάω.

um win'den* μὴ περιστρέφω.

umwohnend περίοικοις.

Umwohner, der, -s, περίοικοις.

umwöl'ken μὴ συννέφω διὰ νεφῶν.

umwölkt σύννεφος.

um-zählen μὴ ἀναριθμῶ ἀπαριθμῶ ἐκ περιεργίας.

um-zählen μὴ περιεργίζω.

Um'zäunung, die, —

ἡ περίφραξις ἡ περιγραφή.

um-ziehen* μὴ κατέσταν' μετενδύω, μετακινῶ ἄλλα ἐνδύματα. || — τοικίζομαι, μετοικῶ, σκηνάζομαι.

umziēhen* μὴ περιεργίζω.

περιεργίζω, περιεργίζομαι, περιεργίζομαι, περιεργίζομαι.

um zin'geln μη περικυκλώνω,
-ολορχῶ.

Umzingelung, die, —, πλ
-ον, ή περικύκλωσις: ή πολιδόρχη-
σις, πολιορκία.

Umzug, der, ή περιπορεία,
περιπύλσις: ή πομπή, δημοτελής
περιφορά. ή μετακίνησις, μετανά-
στασις.

un- στερητικόν (μόνον εν συνθε-
σει, ά-, άν, ουχί, μη).

unabänderlich άμετάβλητος,
άαλλοίωτος.

Unabänderlichkeit die, —,
το άναλλοίωτον, άμετάβλητον.

unabhängig ανεξάρτητος: αυ-
τεξούσιος, αυτοτελής.

Un abhängigkeit, die, ή αὐ-
τεξουσίότης, ανεξαρτησία.

unabkömmlich αναπόφευκτος,
άρευκτος.

unablässig αδιάλειπτος, αδιά-
ταυστος, αδιάκοπος.

Unablassigkeit, die, —, το
αδιάλειπτον, αδιάκοπον.

unabsehbar άκατάβλεπτος, ά-
τεραντος.

Unabsehbarkeit, die, —, ή
άπειρία, τό άπεράντον.

Un absetzbarkeit, die, το
αμετάβλητον.

unabsichtlich άπρομελέτητος.

Unabsichtlichkeit, die, —,
ή άπροαιρέσια, τό άπρομελέτητον.

unabweisbar ή -lich άφευ-
κτος, αναπόφευκτος, άπαραίτητος.

unabwendbar άπαράτρεπτος,
άναποσώδην, αναπόφευκτος.

Unabwendbarkeit, die, —,
ή άπαροτρεψία, τό αναπόφευκτον.

unachtsam άπρόσεκτος.

Unachtsamkeit, die, —, ή
άπροσεξία.

unadelig μη εύγενής, δημογε-
νής, κοινογενής.

unähnlich άνόμοιος.

Un ähnlichkeit, die, ή άνο-
μοιότης.

unanfänglich άνευλαδής.

unanfechtbar άνανταγώνιστος
άκαταμύχηντος.

Unanfechtbarkeit, die, —,
τό άνανταγώνιστον.

unangebaut άκαλλιέργητος.

unangefochten άδιαφιλονίκη-
τος, άναμρισητήτος. άνενόχλητος,
άταρακτος.

unangeführt άμνημόνευτος.

unangeklagt άκατηγόρητος.

unangekleidet άνένδυτος.

unangemessen άναρμοστος,
άπροσφυής, άκαταλληλος.

Un angemessenheit, die, ή
άναρμοστία, άκαιρία.

unangenehm δυσάρεστος.

unangerührt άθικτος. άνέ-
παφας.

unangesehen άθέατος. άδλε-
πτος. άφανής, άσήμαντος.

unangestastet άθικτος, άνέ-
αφης.

unangreifbar άπρόσβλητος.

unannehmbar άπαράδεκτος.

unannehmlich δυσάρεστος.

Un annehmlichkeit, die, —,
πλ -ον, ή δυσαρεστία, δυσάρεστη-
σις, δυσαρέσκεια.

unananim όμόφωνος, όμοθυμος.

Unanimität, die, —, ή όμο-
φωνία, όμοθυμία.

unansehnlich άφανής, άση-
μαντος: εύτελής, παραμικρός.

Unansehnlichkeit, die, —,
ή άφάνεια, άσημότης: εύτελεια, πα-
ραμικρότης.

unanständig άπρεπής, άσχή-
μων: άχρεϊος, άσεμνος.

Un anständigkeit, die, ή
άσχημοσύνη, άπρέπεια: ή άχρειότης.

unanstössig άπρόσπειστος,
άπρόσκλητος: μη προσβλητικός,
άνεπληκτος.

unantastbar ἀψαυστος, ἀθι-
κτος, ἀπαράβιαστος, ἀπαράβατος
unanwendbar ἀχρησίμος,
ἀνεπάρμοστος.

Unanwendbarkeit, die, ἡ
ἀχρησία.

unappetitlich ἀνδρεκτος, μὴ
ὀρεκτικός ἀηδής.

Unart, der, τὸ κακόπαιδον.

Unart, die, ἡ κακοψεία.

unartig κακώτατος, ἅτα τοις,
ἀνάγωγος κακότης.

Unartigkeit, die, —, πλ. -en.
ἡ κακοψεία, κακοταξία, τὸ ἀτά-
κτημα.

unartikuliert ἀδιάρθρωτος.

unattisch ἀνέτικος.

aufgefordert ἄκλητος, ἄ-
πρόσκλητος [ἀπροσκάλειστος].

unaufgeklärt ἀδιευκρίνητος,
ἀδιασάφης.

unaufgelöst ἀδιάλυτος.

unaufhaltbar ἡ -sam ἀκα-
τάσμετος, ἀκράτητος.

Unaufhaltbarkeit, die, —,
ἡ ἀκατασχυσία.

unaufhörlich ἀπαυστος, ἀκα-
τάπαυστος.

Unaufhörlich-keit, die, —,
τὸ ἀκατάπαυστον, ἀδιάπαυστον.

unauflösbar ἡ -lich ἀδιάλυ-
τος, ἄλυτος.

Unauflösbarkeit, ἡ -lich-
keit, die, —, τὸ ἀδιάλυτον.

unaufmerksam ἀπρόσεκτος.

Aufmerksamkeit, die,
—, πλ. -en, ἡ ἀπροσεξία, ἀνεπι-
πασία.

unaufschiebbar ἀνυπέρθετος.

unaufreiblich ἀνεύρετος,
ἀνεξεύρετος, δυσεύρετος.

unausbleiblich ἀπαράλει-
πτος, ἀπαραίτητος, ἀναπόδραστος.

Unausbleiblichkeit, die,
—, τὸ ἀπαραίτητον, ἡ ἀπαραίτη-
τος ἀναγκαιότης.

unausforschlich
τος ἀδιεξέταστος.

unausführbar
ἀκατόρθωτος, ἀπραγμα-
τευτός.

Unausführbarkeit,
τὸ ἀνεκπλήρωτον,
ποίητον.

unausfällbar ἀδυσ-
πλόγος.

unausgearbeitet
στος, ἀνεπεξέργαστος.

unausgebildet
πτωγμένος, ἀδικησας.

unausgeführt
ἀπραγματοποίητος.

unausgelöscht
ἄσβεστος.

unausgemacht
τος, ἀόριστος.

unauslöschbar
σβεστος, ἀνεξίλειπτος.

unaussprechlich
στος, ἀνεκλάητος, ἀπ-
ροσέκτος.

**Unaussprechlich-
keit**, die, —, τὸ ἀνεκφρασ-
τον.

unausstehlich ἀ-
πίστροφος.

Unausstehlichkeit,
τὸ ἀπόρητον.

unaustilgbar ἀ-
ανεξίτηλος.

unbändig ἀδάμαστος.

Unbändigkeit, die,
κράτεια, ἀκατασχυσία.

unbarmherzig
σπλαγχχνος.

Unbarmherzigkeit,
ἀσπλαγχχνία, ἀπηνειμία.

unbarbiert ἀξύρι-
στος.

unbärtig ἀγένειος.

unbeachtet ἀπαρο-
φανής, παραμελημένος.

unbeantwortet
ἄνευ ἀποκρίσεως.

unbearbeitet ἀ-
ανεπεξέργαστος [ἀδόλ-
ος].

unbeauftragt ἀ-
ἀνεπιτεταγμένος.

un bebaut ἀγέωργητος, ἀκαλ-
πέργητος.

unbedacht ἀστεγαστος.

unbedacht ή -sam ἀπερίσκε-
πτος, ἀλόγιστος, ἀτογαστος· πα-
ρημελιμένος, ἀφήςιστος.

Un bedachtsamkeit, die, ή
ἀλογιστία, ἀπερίσκεψία, ἀσουλία.

unbedeckt ἀσκεπτος, ἀάλυπτος

unbedenklich ἀπροφάσιτος,
δωκίλιος, ἀπαραινδύνεutos.

unbedeutend ἀσημντος, ἀσή-
μαντος οὐτιδανός [τιποτένης].

Unbedeutendheit, die, —,
ή ἀσημνότης, οὐτιδανότης, εὐτέλεια·

unbedingt ἀπόλυτος, ἀνεπιφύ-
λακτος, ἀναγκαίος, ||—, ἔπρ ἐξ
ἀπαντος [χωρίς ἄλλο].

unbeendigt ἀτελείωτος.

unbeerbt ἀκληρονόμητος.

unbeerdigt ἄταφος, ἄθαπτος.

unbefähigt ἀνίκανος· ἀνεπιδε-
κτος.

unbefangen ἀνυπόστολος, ἀ-
πρωςπολήπτος, ἀμερόληπτος.

Un befangenheit, die, ή ἀφέ-
λεια, φυσικότης· ή παρηγορία, εὐ-
ληφένεια.

unbefestigt ἀτελήςιστος, ἀνώ-
χυρος.

unbefleckt ἀκηλίδωτος, ἀμεμ-
πτος, ἀνεπίληπτος.

unbefreundet ἀνίχειος, ξένος.

unbefriedigend ἀνεπαρκής.

unbefriedigt ἀνικανοποίητος.

unbefugt ἀναρμόδιος.

Un befugtheit, die, — ή ἀναρ-
μόδιότης.

unbegabt ἀφυής, ἀπροίκιος.

unbegeehrt ἀξήλωτος, ἀπόθητος.

unbegeistert ἀνευθουσίατος.

unbeglaubigt ἀπιστοποιήτος,
ἀνεπίκρυπτος.

unbegleitet ἀσυνδύεutos.

unbegnügssam ἄστεργτος,
πλεονεκτικός.

Unbegnügssamkeit, die, —,
ή ἄστεργία, πλεονεξία.

unbegraben ἄταφος, ἄθαπτος.

unbegreiflich ἀκατάληπτος,
κατανοήτος.

Un begreiflichkeit, die, ή
ἀκατάληψα.

unbegrenzt ἀτεράτιστος, ἀπε-
ριόριστος.

Un begrenzttheit, die, το
ἀτεράτιστον, ἀπεριόριστον.

unbegründet ἀνυπόστατος,
ἀδόσιμος.

unbegütert ἀκτήμων, ἄπορος.

unbewäglich ἀσάρεστος, ἀ-
τοπής.

Un behaglichkeit, die, ή
δυσάρεστος θέσις, ή ἀτερψία.

unbeherrscht ἀδυναστευτός,
ἀνηγεμόνεutos.

unbeherzt ἀκάρδιος, ἀτολμος.

Unbeherzttheit, die, ή ἀτολ-
μία, δειλία.

unbeholfen σκαίος, ἀδεξίος.

Unbeholfenheit, die, —, ή
σκαϊότης, ἀδεξίότης [ή γοντροκοπία]

unbehutsam ἀπροφύλακτος,
ἀπρονοήτος.

Unbehutsamkeit, die, —,
ή ἀπρονοήσια, ἀπερίσκεψία.

unbekannt ἄγνωστος, ἀδόλης,
ἀπειρος.

Unbekanntheit, die, —, ή
ἀγνωσία, ἀράνεια.

Unbekanntschaft, die, ή ἀ-
γνωσία, ἀγνοία.

unbeklagt ἀκλαυστος, ἀθρή-
νητος.

unbekleidet ἀνένδυτος, γυμνός.

unbekränzt ἀστεφανωτός.

unbekümmert ἀφρόντιστος,
ἀμέριμνος, ἄφροντις.

Unbekümmtheit, die, —,
ή ἀμεριμνία.

unbelästigt ἀννοήλητος.

unbelebt ἄζωος, ἰψώος.

Unbelebtheit. die, —, ἡ ἀζωία, ἀψυχία.

unbeleidigt ἀνύβριστος, ἀπρόσβλητος.

unbelesen ἀγράμματος [ἀδιάβαστος].

Unbelesenheit, die, —, ἡ ἀγραμμία, ἀναθμία.

unbeleuchtet ἀφώτιστος.

unbemerkt ἡ -lich ἀπαράτητος. || —, ἐπὶ ἀφανῶς, λάθρα, κρύφα [μὲ τρόπον, κρυφά].

unbemerkt ἀπαράτητος.

unbemittelt ἄπικρος, πτωχός.

unbenachrichtigt ἀπληροφόρητος, ἀνεῖςποιήτος.

unbenannt ἀνόνομος.

unbeneidet ἀζήλωτος, ἀφθόνητος.

unbenommen ἀκώλυτος, ἐλεύθερος.

unbenutzt ἀχρησιμοποίητος.

unbeobachtet ἀπαράτητος.

unbequem μὴ ἀναπαυτικός [ἄετος]· ἐνοχλητικός, στενόγυρος.

Unbequemlichkeit, die, ἡ δυσχερεία, στενοχωρία ἡ ἐνοχλητικότης.

unberechenbar ἀνυπλόγητος.

unberechtigt ἀδικαιολόγητος.

unheredt ἄμοιρος εὐγλωττίας, δυσπραγίας.

Unberedtsamkeit, die, ἡ δυσπραγία, ἡ τοῦ λέγειν ἀδυναμία.

unbereist ἀταξέδευτος [ἀκασμογύριστος].

unbereitet ἀπαρασκεύαστος.

unberichtigt ἀδιόρθωτος.

unberitten ἀνίππευτος· ἀνίππος.

unberücksichtigt ἀνεπισκόπητος, μὴ ληφθεὶς ὑπ' ὄψιν. — lassen δὲν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν.

unberufen ἀπαράκλητος, ἀπρόσκλητος.

unberühmt ἄδοξος, ἀκλής.

Unberühmt ἡ -heit, ἀφάνεια.

unberührt ἀφαιρέτος, ἀνεπαρξος, ἀθιγής.

unbeschädigt ἀβλαβής, ἀλύμας.

unbeschäftigt ἄργος, ἀεργής.

unbescheiden πετής, αὐθαδής.

Unbescheiden ἡ -heit, ἀδιακρισία.

unbeschirmt ἀσφαλιστός.

unbeschnitten ἀκλάδευτος.

unbescholten πλῆπτος, ἄμωμος.

Unbescholten ἡ -heit, ἡ ἀμειμία, ἀμωμία.

unbeschränkt ἀπερίοριστος.

Un beschränkt ἡ -heit, ἀπερίοριστος.

unbeschreiblich ἀπερίοριστος.

Un beschreiblich ἡ -heit, τὸ ἀνεκδιήγητον.

unbeschrieben ἀγραπτός, ἀπερίγραφος.

unbeschützt ἀφύλακτος.

unbeschuldet ἀκατηγόρητος.

unbeschwert τιστός, ἀνεπαχθής.

unbeschwicht ὕμνος.

unbeseelt ἀψυχός.

Unbeseeltheit ἡ -heit, νεκρότης.

unbesehen ἀνεπαράτητος.

unbesetzt ἀκαταλημένος [ἀπικατός].

unbesiegt ἀνίκητος.

unbesiegbär ἡ -lich ἀήττη-
τος, ἀκατανίκητος.

Unsiegbarkeit, die, — τὸ
ἀήττητον, ἀκατανίκητον.

unbesoldet ἑμισθος.

unbesonnen ἀσύνετος, ἀπερί-
σκεπτος, ἀστόχαστος.

Unbesonnenheit, die, ἡ ἀ-
συνεψία ἀσυνουλία, ἀπερίσκεψ α.

unbesorgt ἀμέριμνος, ἀφροντής,
ἀέλειστος, ἀνετέλειστος.

Unbesorgtheit, die, — ἡ
ἀμεριμνία.

Unbeständig, ὁστατος, ἀσταθής.

Unbeständigkeit, die, — ἡ
ἀστασία, ἀστάθεια.

unbestattet ἀκήδευτος, ἀταφος.

unbestechbar ἡ lich ἀδω-
ροδοκῆτος, ἀδυνακῆτος.

Unbestechlichkeit, die, —
ἡ ἀδωροδοκία, τὸ ἀδωροδόκητον.

unbesteigbar ἀνεπιβάτος, ἀ-
πρόσβατος.

unbestellbar ἀπαράδοτος, ἀν-
εργείσιμος.

unbestellt ἀνεπιμέλητος, πα-
ρημέλη ἑνός.

undestimmt ἀόριστος, ἀπροσ-
διόριστος.

Unbestimmtheit, die, ἡ ἀο-
ριστία.

unbestochen ἀδιάφθορτος, ἀ-
δέκαστος.

unbestraft ἀτιμώρητος.

unbestreitbar ἀδιαφιλονίκητος.

Unbestreitbarkeit, die, —
τὸ ἀναμφισβήτητον.

unbestritten ἀναμφισβήτητος,
ἀναμφήριμος, ἀναντίρρητος.

unbesucht ἀνεπίσκεπτος.

unbetastet ἀψαυστος.

unbeteiligt ἀμέτοχος, ἀσυμ-
μέτοχος.

unbetont ἀτονός.

unbetrachtet ἀθεώρητος, ἀπα-
ράτηρητος.

unbeträchtlich ἀσήμαντος,
παραμικρός.

Unbeträchtlichkeit, die, τὸ
ἀσήμαντον, ἡ παραμικρότης.

unbetretbar ἀβάτως, ἀπρόσ-
βάτως, ἀπάτητος.

unbetriebsam ἀδρανής.

Unbetriebsamkeit, die, ἡ
ἀδράνεια.

unbetrüglich μὴ ἀπατηλός,
ἀλαθής, ἀλανθαστός.

unbeugsam ἀκαμπτός.

Unbeugsamkeit, die, — ἡ
ἀκαμπσία, ἀκαμπτία.

unbewacht ἀφρούρητος.

unbewaffnet ἀοπλος, ἀνοπλος.

unbewandert ἀδαής, ἀπει-
ρος.

unbeweglich ἀκίνητος, ἀπα-
ρασάλευτος, ἀμετασάλευτος [ἀκω-
νιστος].

Unbeweglichkeit, die, ἡ
ἀκίνησία ἀκαμπσία.

unbewegt ἀκίνητος, ἀσάλευτος.

unbeweint ἀκί/αυστος, ἀβρή-
νυτος.

unbewohnbar ἀκατοίκητος,
μὴ κατοικήσιμος.

unbewohnt ἀκατοίκητος.

unbewölkt ἀνέφελος.

unbewusst ἀσυναίσθητος, ἀσυν-
εΐδητος, ἀνεπαίσθητος.

unbezahlt ἀναπόσιτος, ἀπλή-
ρωτος, ἀνεξόφλητος.

unbezeugt ἀμάρτυρος, ἀνεπι-
κύρωτος.

unbezweifelt ἀναμφισβήτητος,
ἀναμφίλεκτος.

unbezwingbar ἡ -lich ἀήτ-
τητος, ἀκαταμάχητος.

Unbezwinglichkeit, die,
—, τὸ ἀήττητα, ἀκαταμάχητον.

unbiegsam ἀκαμπτός, ἀμετα-
κλινής, ἀμετάστρεπτος, ἀνένδοτος.

Unbiegsamkeit, die, — ἡ
ἀκαμπσία ἡ ἀδιατρεψία.

Un bild, das, τὸ δὺςμορφον σχῆμα· τὸ παραμόρφωμα.

Unbilde, die, —, ἡ ἀδικία, τὸ ἀδίκημα· ἡ παρανομία.

Unbill, die, —, τὸ ἀδίκημα, ἡ ἀδικία, τὸ κακόν.

unbillig ἀνεπιεικής.

Unbilligkeit, die, ἡ ἀνεπιεικεία.

unbrauchbar ἀχρήσιμος, ἀχρηστός.

Unbrauchbarkeit, die, ἡ ἀχρηστία.

unbrüderlich ἀφιλάδελφος, κακαδέλφος.

Unchrist, der, ὁ μὴ χριστιανός· ὁ ἀντίχριστος.

unchristlich ἀχριστιανός, ἀντιχριστιανικός.

Unchristlichkeit, die, ἡ ἀντιχριστιανικότης.

und ἀνδ, καί· δέ, ich — du ἐγὼ καὶ σύ. — nicht καὶ ὅχι, οὐχὶ δέ οὐδέ, μηδέ. — doch καὶ οὐαὶς. — zwar καὶ ταῦτα, καὶ μάλιστα, μάλιστα δέ.

Undank, der, ἡ ἀχαριστία, ἀγνωμοσύνη. — ist der Welt Lohn οἱ πλείους ἀχάριστοι, ὁ κόσμος εἶνε ἀχάριστος.

undankbar ἀχάριστος, ἀγνωμόμων.

Undankbarkeit, die, ἡ ἀχαριστία, ἀγνωμοσύνη.

undenkbar ἀδιανόητος, ἀφάνταστος.

Undenkbarkeit, die, τὸ ἀδιανόητον.

undenklich ἀδιανόητος, ὑπερμακρός· αἰώνιος. λίαν μακροχρόνιος. seit -en Zeiten ἢ vor -er Zeit her ἐξ ἀνιμνηστέων χρόνων.

undentlich ἀσαφής, δυσδιάκριτος· ἀμυδρός, ἀμυδρός.

Undeutlichkeit, die, πλ-en, ἡ ἀσκαφία· ἡ ἀμυδρότης, ἀμυδρότης

undienlich ἀχρηστος· ἀπρόσφορος, ἀσύμφορος.

Undienlichkeit, die, ἡ ἀχρηστία, ἀνωφελεία.

undienstfertig ἀδύνατος, ἀλότητος.

Undienstfertigkeit, die, ἡ ἀπρόθυμία, ἀφιλοπονησία.

Un ding, das, τὸ τέλει, ἡ ἀλότης, τὸ κενόν.

unduldsam μισαλλόδοξος.

Unduldsamkeit, die, ἡ ἀλλοφροσύνη, ἡ μισαλλοδοξία.

undurchdringlich ἀπρόσιτος, ἀδιεπεραστος.

Undurchdringlichkeit, die, ἡ ἀδιαχώρητος, ἡ ἀδιαχώρησις.

undurchsichtig ἀδιαφανής.

Un durchsichtigkeit, die, ἡ ἀδιαφανεία, ἀδιαφανία.

uneben ἀνώμαλος, ἡ ἀνισότης.

Un ebenheit, die, ἡ ἀνισότης, ἀνωμαλία.

unecht οὐχὶ γνήσιος, ἄδελφος, ψευδής.

Unechtheit, die, ἡ ἀδελφία, ἡ ἀδελφία.

unedel ἀγεννής· μὴ ἀνελεύθερος.

unehlich νόθος, ἀθέμιτος.

unehrbar ἀσεμνός, αἰσχρὸς.

Unehrbarkeit, die, ἡ ἀσεμνία, ἀπροσέπεια, ἀσχημεία.

Un ehre, die, ἡ ἀτιμία, ἡ ἀτιμωτική.

unehrlich ἀτιμωτικός.

Un ehrlichkeit, die, ἡ ἀτιμωτική.

Un eigennutz, der, ὁ κέρδεια, ἀπλευνεξία· ἡ ἀνεπιεικεία.

uneigennützig ἀερόληπτος.

Uneigennützigkeit, die, ἡ ἀπλουνετία, ἀπλοῦν ρόεια.

uneigentlich ἀκυρολέκτης, καταχρηστικός· μεταφορικός, τροπικός.

Uneigentlichkeit, die, —, ἀκύρια, ἀκυρολέξια.

uneingeweiht ἀμύητος, ἀυσσαγωγήςτος.

uneinig ἀσύμφωνος, διαφωνῶν.

Uneinigkeit, die, ἡ ἀσυμφωνία, συνηνωμοσύνη.

unempänglich ἀνεπίδεκτος, ἄδεκτος, ἀναίσθητος.

Unempänglichkeit, die, τὸ ἀνεπίδεκτον, ἡ ἀναίσθησία.

unempfindlich ἀναίσθητος, ἀμβλυσ.

Unempfindlichkeit, die, ἡ ἀναίσθησις· ἡ ἀπάθεια, ἀναλγησία.

unendlich ἀπέραντος, ἀτελεύτητος, ἄπειρος. (bis) ins -e ἐπ' ὅσον. // —, ἐπρ' ἀπείρου, ἀπειράκις, ἐπ' ἄπειρον.

Unendlichkeit, die, —, ἡ ἀπειρία, τὸ ἀτελεύτητον.

unentbehrlich ἀπαραίτητος.

Unentbehrlichkeit, die, ἡ ἐπὶλυτος ἀναγκαιότης.

unentgeltlich ἑμισθος. // —, ἐπρ' ἑμισθί, δωρεάν.

unenthaltlich ἐγκρατής.

Unenthaltlichkeit, die, —, ἡ ἀκρατεία.

unentschieden ἀναποφάσιτος.

Unentschiedenheit, die, τὸ ἀναποφασιστον.

unentschlossen ἀναποφάσιτος, ἀμφοιρεπής.

Unentschlossenheit, die, τὸ ἀναποφασιστον, ἡ ἀμφοιγνωμοσύνη.

unentschuldig ἀδικαιολόγητος, ἀνατιολόγητος.

unentschuldig ἀναπολόγητος, ἀδικαιολόγητος.

un-ntwickelt ἀνεξέλικτος [ἀ-

ξενόλογος]. μήπω ἀνεπτυγμένος.

unerbittlich ἀδυσώπητος.

Unerbittlichkeit, die, —, τὸ ἀδυσώπητον, ἡ ἀπλήγεια.

unerfahren ἄπειρος.

Un erfahrenheit, die, ἡ ἄπειρία.

unerforschlich ἀνεξερεύνητος.

Unerforschlichkeit, die, —, τὸ ἀνεξερεύνητον.

unerforscht ἀνεξερεύνητος.

unerfreulich ἀτερπής, ἀνευφρόδυνος.

unerfüllt ἀνεκπλήρωτος, ἀπραγματοποιητός.

unergiebig ἄγονος, ἄφορος.

Unergiebigkeit, die, —, ἡ ἀκαρπία, ἀφουρα.

ungründlich ἄδυθος, ἀχανής. (mit) ἀνεξερεύνητος.

Ungründlichkeit, die, —, τὸ ἀνεξερεύνητον.

unerheblich ἀσήαντος.

unerhört ἀνέκουστος.

unerkannt ἀγνώριστος.

uerkennbar ἀγνώριστος, ἀδιάγνωστος.

uerkenntlich ἀχάριστος, ἀγνώμων, ἀγνωρίστα.

Unerkenntlichkeit, die, —, ἡ ἀχαριστία, ἀγνωμοσύνη, ἡ ἀσπείρια.

unerklärbar ἡ -lich ἀνερμήνευτος, ἀνεξήγητος.

Unerklärbarkeit ἡ -lichkeit, die, —, τὸ ἀνεξήγητον.

unerlässlich ἀπαραίτητος, ἀναπόφευκτος.

Unerlässlichkeit, die, τὸ ἀπαραίτητον.

uerl ubt ἀθέμιτος, ἀπηγορευμένος.

Unerlaubtheit, die, —, τὸ ἀθέμιτον.

unermesslich ἄμετρος, ἀμέτρητος· ἄπειρος, ἀναριθμητος.

Un ermesslichkeit, die, ἡ ἀμετρία, ἀπειρία.

unermüdet ἀκατάπονος, ἀκούραστος.

unermüdlich ἀκράματος, ἀκαταπόνητος, ἀκούραστος [ἀθάρατος].

Unermüdlichkeit, die, —, τὸ ἀκαταπόνητον, ἀκράματον.

unerquicklich ἀτελεπής, ἀνευφρόδυνος.

unerreichbar ἀνεπίκτος· ἀπρασπέλαστος.

unerreicht ἀνεπίτευκτος, ἀνεπίκτος.

unersättlich ἀκόρεστος, ἀπληστος.

Unersättlichkeit, die, —, ἡ ἀπληστία.

unerschöpflich ἀνεξάντλητος.

Un erschöpflichkeit, die, τὸ ἀνεξάντλητον.

unerschöpft ἀκατάπονος, ἀκούραστος, ἀνέκλειπτος, μὴ ἐξαντληθείς.

unerschrocken ἀφροδός, ἀδής, ἀτρόμητος, ἀκατάπληκτος.

Unerschrockenheit, die, —, ἡ ἀτρόχια, ἀκαταπληξία.

unerschütterlich ἀκράδαντος, ἀκλόνητος, ἀταρακτος, ἀνέκπληκτος.

Unerschütterlichkeit, die, —, τὸ ἀδιάσειστον, ἀκράδαντον, ἡ ἀταραξία, ἀκαταπληξία.

unerschüttert ἀσειστος, ἀτάρακτος.

unerschwinglich ἀνεπίτευκτος, ἀνεπίκτος.

unersetz bar ἡ -lich ἀνεπανόρθωτος, ἀναντικταστάτος.

Unersetzlichkeit, die, —, τὸ ἀνεπανόρθωτον.

unersprießlich ἀσύμφορος.

unersteig bar ἡ -lich ἀνεπίβατος, δυσανάδατος.

unerträglich ἀφόρητος, ἀνυπόφορος.

Uneträglich, τὸ ἀφόρητον.

unerwart τ

unerweichli

(μτφ) ἀκαυπτος.

Unerweichli

—, τὸ ἀμαλκκτον.

unerweisli

Unerweisli

τὸ ἀναπόδεικτον.

unerwiesen

unerwünsch

πιθύμητος.

unerzogen ἀ

δαγώγητος.

unfähig ἀνύκ

Un fähigkei

κανύτης· ἡ ἀφύλα

Un fall, der

ἀτυχία.

unfass bar

πτος.

Un fasslich

ταλτφία.

unfehlbar ἀ

μάτιστος· ἀπ

ἀσφαλής, ἀφικ

—, ἐπρ ἀσφαλ

Unfehlhark

ἀδιαπτωσία, ἀνα

unfein ἀλεπ

Un feinheit

unfern οὐχ

unfertig ἀ

ἀτελείωτος

Un flat, der

θασσία [ἡ βρωμ

Un flätere

ἡ ἀκαθαρσία.

unflätig ἀκά

Unflätigkei

πρότης.

Un fleiss, de

ρία [ἡ ἀκαματω

unfleissig ἀ

καμάτης].

unfolgsam ἀπειθής, ἀνυπότακτος.

Un folgsamkeit, die, —, ἡ ἀπειθεία, δυσπειθεία.

Un form, die, ἡ ἀμορφία, κακομορφία.

unförmlich ἀμορφος, δύσμορφος, κακόμεστος.

Un förmlichkeit, die, ἡ ἀμορφία, δυσμορφία.

unfrei ἀν λεύθερος.

unfieigbig ἀνελεύθερος, φειδωλός.

Un freigebigkeit, die, ἡ ἀνελευθερία, φειδωλία.

unfreiwillig ἄκων, ἀκούσιος.

Unfrei willigkeit, die, ἡ ἀκούσιότης.

unfreundlich δυσάρεστος, ἀφιλοφρων, ἄπρσι γορος, δυσπροσίγμος, δυσπρόσιτος.

Un freundlichheit, die, ἡ δυσάρεστος, δυσάρεστος, ἡ ἀφιλοφροσύνη, ἡ ἀπρσιγορία, ἀκαταδξία, ἡ δυσπροσία.

unfreundschaftlich δυσμενής, ἀφιλοφρων.

Un friede, der, ἡ δυσστασία, διόνοια.

unfriedlich ὀνίκος, ἐριστικός.

Un friedlichkeit, die, τὸ φιλονίκον.

unfruchtbar ἄκαρος, ἄφορος, ἄνικος, στείος.

Un fruchtbarkeit, die, ἡ ἀκαρία, ἀγονία, ἡ ἀτολία.

Un fug, der, ἡ ἀτάξια, τὸ ἀτάκτην, ἡ παρανομία.

unüglich ἀάριστος, ἄτοπος, ἄνικος, παρανομός.

Un üglichkeit, die, —, ἡ ἀτομία, ἀπρέπεια, ἡ ἀνομία.

unfügssam ἀσσομώρρωτος, ἀνυπότακτος, ἀπειθής.

unfürstlich ἀνθηγεμονικός, ἀάξιος, ἡγεμόνος.

ungangbar ἄδατος, ἀπόρευτος, ἀπρηχαιώμενος.

ungast freundlich ἡ -lich ἀφιλοξενος.

Ungast freundlichheit, die, ἡ ἀφιλοξενία.

ungeachtet ἀνυπόληπτος, ὀλιγότιμος. // —, πρὸ (μετὰ γιν. ἡ δότ.), παρὰ, ἐναντίον. // —, ἀνδ. εἰ καί, καίτοι, ἂν καί.

ungebaut ἀκτιστος, ἀνοικοδόμητος, ἀκαλλιεργητος, ἀγεωργητος.

ungebeten ἀπαράκλητος, ἀπρόκλητος, ἀκάλεστος.

ungebengt ἄκαμπτος, ἀλύγιςτος, (μτῶ) ἀταπεινός.

ungebildet ἀπλστος, ἀμόρφωτος, ἀπαιδεύτος, ἀμαθής, ἄουστος.

Un gebildetheit, die, ἡ ἀπαιδευσία, ἀμαθία, ἀγραμματοσύνη.

ungeboren ἀγέννητος.

ungebraten ἀνέψητος, [ἄψητος].

ungebräuchlich ἄχρηστος.

ungebraucht ἀμέταχρηστος.

Un gebühr, die, ἡ ἀπρέπεια, ἀτομία.

un gebühr end ἡ -lich ἀπρέπης, ἄτοπος.

Un gebührlichkeit, die, ἡ ἀτομία, ἀπρέπεια.

ungebunden ἄδατος, ἄριστος, ἔκλυτος, ἀκρατής, ἀκόλαστος, πεζός, πεζολογικός. die -e Rede ὁ πεζὸς λόγος.

Un genbundenheit, die, ἡ ἀδ-σία, ἡ ἀκράτεια, ἀηλασία.

ungedeckt ἀκαλύπτος, ἀσέπαστος.

Un geduld, die, ἡ ἀνυπομονησία.

ungeduldig ἀνυπόμονος.

ungeeignet ἀνεπιτήδειος, ἀπροσφύης, ἀκατάλληλος.

Ungelähr, das, -s, ἡ τύχη, ἡ συντυχία. von — κατὰ τύχην, ἐκ τύχης. aufs — εἰς τὴν τύχην.

ungefahr τυχαίως, μοιραίως. κατὰ προσέγγισιν γινόμενος. || —, ἐπὶ περίπου, ὡς ἔγγιστα, κατὰ προσέγγισιν, τυχαίως, κατὰ τύχην.

ungefährlich ἀκίνδυνος.

ungefällig ἀπαρέσκων, ἀπαρεστός, δυσάρεστος· ἀπρόθυμος, ἥκιστα ὑποχρεωτικός.

Un gefälligkeit, die, ἡ ἀπροθυμία.

ungefärbt ἄβαφρος.

ungefügig ἀλύγιστος, ἀκαμπτος· ἀσυμμόρφωτος, δυσσυνκονόμιστος.

Un gefügigkeit die, ἡ ἀκαμπσία, ἀλύγισια· τὸ δυσμεταχειρίστον ὑγεσσεν ἄγευστος, ἄσιτος.

ungegrü st ἀπροσφώνητος, ἀχαιρέτιστος.

ungehalten ἀγανακτῶν, ὠργισμένος [φουρκισμένος].

ungeheissen ἀπαράκλητος.

ungehemmt ἀκώλυτος, ἀνεμπόδιστος.

Ungeheuer, das, -s, πλ —, τὸ τέρας.

ungeheuer τερατώδης· ὑπερφυῖς, ὑπερμεγέλης, πελώριος [ἀθεώρατος] μυθώδης, ὑπέροχος. — viel ὑπερφυῖς τὸ πλῆθος — gross τεράστιος, πελώριος τὸ μέγεθος [ἀθεώρατος].

ungeheurnlich τεράστιος, τερατώδης, πελώριος.

Ungeheurnlichkeit, die, —, ἡ τερατωδία.

ungehindert ἀκώλυτος, ἀνεμπόδιστος.

ungehörig ἄτοπος, ἀπροπῆς.

Un gehörigkeit, die, ἡ ἄτοπια
ungehorsam ἀπειθής, ἀνυπότακτος.

Un gehorsam, der, ἡ ἀπειθεία.

ungehört ἀνάκουστος, ἀνήκουστος, ἀνακρόατος.

ungekränkt ἀδυσσάτος

ungekrönt ἀστεράνων

ungekünstelt ἀτεχ

ἀνεπιτήδευτος· ἀπείριτος.

ungeladen ἀπρόσκλη

λεστός.] ἀγέμιστος· ἀρό

ungeläufig ἀπρόγυ

νεύσιος.

ungelegen ἀκαιρος, ἀ

κατάλληλος. || —, ἐπὶ ἀκαί

καιρόν.

Un gelengenheit, di

ρία, ἀτοπία· ἡ ἐνύλησις

ungelehrig δυσμαθή

Un gelehrigkeit, di

μαθία.

ungelenk (ig) ἀκαμπ

πής, ἀλύγιστος, σκαίος,

Un gelenkigkeit, di

ψία, ἀλύγισια. ἀδεξιότη

της.

ungelöscht ἀσθεστός

Ungemach, das, -e

όν [ἡ κακομαυρία].

ungemächlich ἥκ

παυτικός· δυσ/επής.

Un gemächlichkeit

ἡ ἀναπαυτικότης· ἡ δυσ

ungemäss ἀνάρμοστος

Un gemässheit, die

ungemein ἀσυνήθης.

|| —, ἐπὶ διαπερόντως, ἐ

σφόδρα, καθ' ὑπερβολήν.

ὑπερύψηλος.

ungemischt ἀμειγής

ungemütlich ἀνεύθυ

μικός. δυσάρεστος.

Ungemütlichkeit,

σαριστία.

ungenau ἀνακριδής.

Un genauigkeit, di

κριδεια.

ungeneigt ἀπρόθυμα

σῆγορος, δυσμενής.

Un geneigtheit die,

θυμία· ἡ δυσμένεια.

ungeniessbar ἀναπόλαυστος·
ἀδρωτός, μὴ τραγόμενος· οὐχὶ πό-
τος· μὴ πινόμενος.

ungeniert ἀνενόητος, ἀπαρ-
ενόητος.

Ungeniertheit, die, τὸ ἀνε-
νόητον.

ungenötigt ἀνανάγκαστος, ἀ-
πειθονάγκαστος.

ungenügend ἀνεπαρκής.

ungenügsam ἀπληστος, ἀκό-
ρετος· [ἀ/ύρτατος].

Ungenügsamkeit, die, ἡ ἀ-
πληστία, ἀκορεσία.

ungeordnet ἀτακτοποιήτος, ἀ-
κατάτακτος.

ungepanzert ἀθωράκιστος.

ungepflanzt ἀρύτευτος.

ungepflegt ἀτημέλητος, ἀνε-
πιμέλητος.

ungeplündert ἀσχύλευτος, ἀ-
διδέρπαστος.

ungeprüft ἀνεξέταστος, ἀδοκι-
μαστος.

ungeputzt ἀκαλλώπιστος, ἀκό-
σμητος.

ungerade ἄνσις, μὴ εὐθύς·
ἀνωμαλὴ ἀνάρτιος, περιττός.

ungeraten ἄστοχος, ἀνεπιτυ-
χής· εἰστροπὴς, κακόμορφος· ἀνά-
γωγος, κακώτατος [κακοαναθρεμ-
μένος].

ungerechnet ἀσυνοπαλόγιστος
ἀσυναριθμητος, ἀλογάριστος.

ungerecht ἁδικός· ἄνομος.

ungerechtfertigt ἀναπολό-
γητος, ἀδικαιολόγητος.

Ungerechtigkeit, die, ἡ ἁ-
δικία· ἡ ἀνομία, παρανομία.

ungeregelt ἀκανόνιστος, ἀτα-
κτοποιήτος.

ungereimt ἀνομιωτέλειος, ἀ-
συνάρτητος, ἀσυρβέβαστος.

Ungereimtheit, die, —, πλ-
-ει, ἡ ἀτοπία, τὸ ἀσυνάρτητον.

ungern ἐπὶ ἀκουσίῳ, ἀπροβύ-

ως [ἀνόρεξα, μὲ τὸ σταναιδ]· ἄκων,
ἀκούσιος ἀπρόθυμος.

ungerufen ἄκλητος, ἀπρόσ-
κλητος.

ungesagt ἄρητος, ἄλεκτος.

ungesalzen ἀναλιστής, ἀναλ-
μος, ἀνάλατος.

ungesättigt ἀκόρεστος, ἀθύρ-
στος.

ungesäugt ἀθρήλατος· [ἀδύζα-
κτος].

ungesäumt ἀμέλλητος, ἀνο-
πέθετος // —, ἐπὶ ἀμελλείῃ, ἀν-
υπερόντως.

ungeschehen ἀπρακτος, ἀ-
ποίητος [ἀγίνωκτος].

ungeschiechlich ιστορικὸς.

Ungeschicklichkeit, die,
ἡ σκαθότης, ἀδεια ὁτις.

ungeschickt ἀδεύς, σκαύς.

Ungeschicktheit, die, ἡ
σκαυότης, ἀδεύτης.

ungeschlacht ἀπελέκτος, ἀ-
ξεστος· βάναστος, γονόρσειδης.

Ungeschlachtheit, die, —,
ἡ ἀγροικία, βαναυσία, γονόρσειτης.

ungeschliffen ἄκλητος, ἀνακό-
νιτος, ἀτόρνευτος, ἀσυμπερι-
φορός.

Ungeschliffenheit, die, ἡ
γονόρσειτης, βαναυσία, ἀγροικία.

Ungeschmack, der, ἡ ἀπει-
ροκαλία, κακασθησία.

ungeschmälert ἀπαραισώ-
τος, ἀκέραιος.

ungeschmeichelt ἀκολάκευτος

ungeschmeidig δύσκαμπος,
ἀλόγιστος, δυσπειθής.

Ungeschmeidigkeit, die, ἡ
ἀκαμπία, το·χύτης.

ungeschminkt ἀκόσμητος, ἀ-
ψιμυθίωτος [ἀσκησίδωτος].

ungeschmückt ἀκαλλώπιστος
ἀσ·ύλιστος.

ungescholten ἄμεμπτος, ἀλοι-
δάρητος.

ungeschoren ἄκουρος, ἀκού-
ρευτος, ἀνενόχλητος.

ungeschrieben ἄγραφος.

ungeschwächt ἀνεξασθένης.

ungesehen ἀβίατος, ἀπα-
τήρητος.

ungesellig ἀκοινωνήτος, ἀπρο-
σώμιλος, μισάνθρωπος.

Ungeselligkeit, die, ἀκοι-
νωνησία, ἀγριότης.

ungesetzlich ἀνομος, παρά-
νομος, ἔκνομος.

Ungesetlichkeit, die, ἡ ἀ-
νομία, παρανομία.

ungesittet ἀπολλευτος, ἀπει-
ρόκαλος.

Ungesittetheit, die, —, ἡ ἀ-
πολιτευσία, ἀπειροκαλία.

ungesotten ἄθραστος.

ungesprächig ἀπροσήγορος,
ἀνομιλήτος [δυσκολουλήτος].

Ungesprächigkeit, die, ἡ
ἀπροσηγορία, δυσπροσηγορία.

ungesprochen ἄρρητος, ἀλά-
λητος.

ungestalt δόσμορφος, δυσειδής.

ugestärkt ἀδυνάμωτος, ἀνί-
σχυρος. ἀνάμυλος, ἀκολάβε-
τος.

ungestillt ἄσθετος, ἀκατά-
παυστος.

ungestört ἀτάρακτος, ἀτάρα-
χος, ἀνενόχλητος.

Ungestörtheit, die, —, ἡ
ἀνοχλησία, ἀταραξία.

ungestraft ἀτιμώρητος. // —,
ἐπὶ ἀποινῇ, ἀτιμωρητί.

Ungestraftheit, die, —, ἡ
ἀτιμωρησία.

ungestüm σφοδρὸς, βίαιος, ἀ-
κάθεκτος, ὀρμητικός.

Ungestüm, der, -s, ἡ σφo-
δράτης, βιαιότης, ἐρμῆ.

ungesund νοσώδης, νοσηρὸς·
ἐπίνωστος, ἀσθενικός, φιλάσθενος.

Ungesundheit, die, ἡ νοση-

ρότης, βλαβερότης·
ἡ ἐπίνωστος κατάστασις.

ungetauft ἀβά-

ungeteilt ἀμέ-
ριστος.

Ungeteiltheit,
ἀδιαίρεσις τὸ ἀδι-

ungetreu ἄπισ-

ungetrüb ἀθα-

καθαρὸς, ἄλυπος.

Ungetüm, das

τέρας.

ungeübt ἀγύμ-

τος.

Ungeübtheit,
μυασία, ἀνασκησία.

ugewandt ἀνέ-

ξιος.

ungewaschen

τος.

ungeweiht ἀ-

γῆτος.

ungewiss ἀδo-

aufs -e εἰς τὴν τύ-

τουρῶ].

ungewissenh.

Un gewissenh.

—, ἡ ἀσυνειδησία.

Un gewissheit

δαιότης· ἡ ἀδηλό-

ἀπορία, ὁ ἐνδοιασμός.

Un gewitter,

καταιά.

Un gewohnhe

γθεια.

ungewöhnlich

Un gewöhnlic

ἀσυνήθεια· τὸ ἄλλ-

ραξενία.

ungewohnt ἀ-

στος.

Un gewohnth

γθεια, ἀγθεια.

ungezählt ἀν-

τρητος.

ungezähmt ἀδo-

Ungezielter, das, -s, τὰ φθοροποιὰ ζῴδια, τὰ κινῶντα.

ungeziemt ἀπρεπής.

ungeziert ἀνεπιτήδευτος, ἀπείλη.

ungezogen ἀπαιδαγωγῆτος, ἀ-
διδάκτος [κακοαναθεσμμένος].

Ungezogenheit, die, —, ἡ ἀναγωγή, ἑλλειψίς ἀγωγῆς· ἡ κα-
κὴν.

ungezügelt ἀγᾶλνυτος, ἀκά-
νυκτος, ἀκρατής.

ungezwungen ἀναγκαστος, ἀ-
δύνατος· ἀνεπιτήδευτος, ἀπείλη.

|| —, ἐπὶ ἀκαταναγκάστως· ἐλευθέ-
ρως, ἀτέχνως, ἀφελῶς.

Ungezwungenheit, die, τὸ ἀναγκαστόν· ἡ ἀτέχνια, ἀφελεία.

Un glaube, der, ἡ ἀπιστία.

ungläubig ἄπιστος.

unglaublich ἀπίστευτος·

Unglaublichkeit, die, τὸ ἀπίστευτον, ἡ ἀπίθανότης.

unglaublich ἀναξιώσιςτος.

ungleich ἄνισος, ἀνόμοιος, ἀ-
τάκτος· τραχύς, ἀσύμμετρος.

ungleich ἀνάστατος, περίττος.

ungleichartig ἀνομοιοειδής.

Ungleichartigkeit, die, ἡ ἀνομοιοειδία.

ungleichförmig ἀσύμμετρος,
ἀνομοιοειδής.

Ungleichförmigkeit, die,
—, ἡ ἀσυμμετρία.

Ungleichkeit, die, ἡ ἀνισό-
της· ἡ ἀνομοιότης.

ungleichmässig ἀνομοιοειδής.

Ungleichmässigkeit, die,
—, ἀνομοιότης, ἀνομοιοειδία.

ungleichnamig ἑτερόνυμος.

Unglück, der, -es, ἡ ἀνε-
τυχία, τραγῶτης.

unglücklich ἀνεπιτυχής, τρα-
γῶτης.

Unglück, das, ἡ δυστυχία,
αὐτυχία· τὸ ἀτύχημα, δυστύχημα,

ἡ συμφορά, zum — πρὸς δυστυ-
χίαν, δυστυχῶς.

unglücklich ἀτυχής· δυστυ-
χής, κακοτυχής· ταλαίπηρος, τά-
λας· ὀλεθριος, ἀπαίσιος, αἰετή —

βαρυνόμενος. -er Weise δυστυ-
χῶς, κατὰ δυστυχίαν.

Unglücks bote, der, ὁ κα-
κάγγελος, ὁ ἀπᾶσις ἀγγελος·

unglücklich κακοδαίμων, δυσ-
τυχής, κακότυχος.

Unglückseligkeit, die, ἡ κα-
κοτυχία.

Unglücks fall, der, τὸ δυστύ-
χημα, ἀτύχημα.

Unglücks gefährte, ἡ -ge-
nosse, der, ὁ συμμέτοχος κακῶν,
ὁ συνδυστυχής.

Unglücks kind, das, ὁ ἀτυχής.

Unglücks stifter, der, ὁ αἴ-
τιος κακῶν, ὁ ὀλεθριος, ἀλειτουργός.

Unglücks tag, der, ἡ ἀπο-
φάς ἡμέρα.

Unglücks vogel, der, ὁ κα-
κὸς οἰωνός. (μῦθ.) ὁ κακοδαίμων,
κακοτυχής.

Un gnade, die, ἡ δυσπένεια.

ungnädig ἀνεπιεικής, δυσμε-
νής, ἀπηνής, ἀνηλετής· παρωργι-
σμένος.

ungrade ἄνισος. Grad oder
— ? μόνά ἢ ζυγά; ζυγά τῆ ἀνισίας·

ungriechisch ἀνέλλην, ἀνελ-
ληνιστος, ἀνθελληνικός.

ungütig ἄκυρος, ἀνεκέρους·
ἀδόκιμος, ἀπαράδεκτος.

Ungütig keit, die, —, ἡ ἀκυ-
ρία, ἀκυρότης.

Un gunst, die ἡ ἀσφιγνεία.

ungünstig δυσμενής· κακὴ θέλησις.

ungut, etwas für — nehmen
ὑπολαμβάνει τι ἐπὶ τὸ λείπον [το
κακοπαίων].

ungütig ἀνεπιεικής· ἀπηνής, ἀ-
φιλόφρων.

unhaltbar ἀδύνατος, ἡκα-
-

στα στερείς (μτφ) ἀνυπόστατος, ἀτάκτος.

Un haltbarkeit, die, τὸ ἀνυπόστατον, ἀτάκτιστον.

unharmonisch ἐξαρμόνιος, ἄρρυθμος.

Un heil, das, τὸ κακόν, ἡ συμφορά.

unheilbar ἀνίατος, ἀθεράπευτος.

Un heilbarkeit, die, τὸ ἀνίατον, ἡ ἀθεραπεία.

unheilbringend ὀλέθριος, ἀπασις.

unheilig ἀγίσιος, ἀνέτερος.

Un heiligkeit, die, ἡ ἀνοσιότης, ἀσεβεία.

Unheil stifter, der, ὁ ὀλετήρ, ὁ αἷτιος κακοῦ.

unheimlich δυσσοιώνιστος, δυσσημιστικός, ἀνησυχίας πρόξενος.

Un heimlichkeit, die, τὸ δυσσέρεστον αἶσθημα, ὁ δυσσοιωνισμός· ἡ ἀδημανία.

unhöflich ἀγεννής, ἄγροικος, ἀπειροκάλος [χωριάτικος].

Un höflichkeit, die, ἡ ἀγένεια, ἀγροικία [ἡ χωριάτια].

unhold ἀνεπιεικής, δυσμενής, ἀπηνής.

Un hold, der, -es, πλ -e, τὸ πονηρὸν πνεῦμα, τὸ ζιζάνιον, ὁ πειρασμός.

Uniform, die, —, πλ -en, ἡ στολή.

Uniformität, die, —, πλ -en, ἡ ἐμβεβεία.

universal παγκόσμιος.

Universal arznei, die, ἡ πανάκεια.

Universalität, die, —, πλ -en, ἡ καθολικότης.

Universität, die, —, πλ -en, τὸ πανεπιστήμιον.

Universum, das, -s, τὸ σύμπαν.

Unke, die, —, πλ -n, (ζλ) ὁ ἄρβανος, ὁ ὄσκαλος [ὁ φρονός, ἡ

ζούμπα]. ὁ ὄδρος, ἡ ὄδρος νεροφείδα]. (μτφ) τὸ κατ' φάντασμα, ἡ μορφή, [τὸ σπυρίον].
unkennlich ἀδιάνγνωστος, ἀγνώριστος.

Un kenntlichkeit, ἀδιάνγνωστον.

Un kenntnis, die, ἡ ἀγνοία.
unkeusch ἀναγνός· ἀλάγνος.

Un keuschheit, die, ἡ ἀέλγεια, λαγνεία.

unkindlich ἡκιστα φιλοστοργός.

Un kindlichkeit, die, ἡ ἀστοργία.

unklar ἀσαφής.

Unklarheit, die, ἡ ἀσάφεια.

unklug ἀσύνετος, ἀστόλως.

Un klugheit, die, ἡ ἀλόγιστία.

unköniglich ἀντιβασιλική, ἡκιστα βασιλική.

unkörperlich ἀσώματος· ἄυλος, ἀνυλος.

Un körperlichkeit, ἀύλη, ἀσωματία.

Un kosten, die πλ, ἡ τὰ ἀναλώματα· τὰ πάρεργα.

unkräftig ἀδύναμος, ἀσθενής.

Un kräftigkeit, die, ἡ ἀδυναμία, ἀσθενεία.

Un kraut, das, τὸ ζιζάνιον, ἄγριοῦότανον.

unkriegerisch ἀφιλοπονητικός.

Un kunde, die, ἡ ἀγνοία.

unkundig ἀνίδεος, ἀδολής [ἡξευρος].

unlängst ἐπε νεωστί, ἀπὸ πρόσθεν.

unleidlich ἐφόρητος· δόλως.

Un leidlichkeit, die, ἡ ἐφόρητος· ἡ δυστροπία.

unlenksam δυσήμιος, ἀκαταστάτος· ἀπειθήρ, ἀνυπακούων.

Un lenksamkeit, die, ἡ ἀπειθεῖς, δυσπειθεῖα.

unleserlich δυσανίγνωστος.

Un leserlichkeit, die, τὴ δυσανίγνωστον.

unleutselig ἀπροσμίλος, ἀγαθώνητος.

Unleut seligkeit, die, ἡ μισανθρωπία, ἀκαθάρτητα.

un'lieb δυσάρεστος.

unliebenswürdig ἀφιλόστοργος, ἀπρόθυμος.

unlieblich ἄγαρις, ἀγδής.

Un lieblichkeit, die, τὸ ἄγαρι.

unlogisch ἄλογος, παράλογος.

unlösbar & unlöslich ἄλυτος, ἀδιάλυτος.

Un lust, die, ἡ κακορεξία* ἡ ἀρεξία.

unlustig δόσθυμος, κακόρεξος.

unmanierlich ἀσυμπερίφορος, ἀπροσκότροπος, ἀπολίτευτος.

Un manierlichkeit, die, τὸ ἀσυμπεριφορὰ, ἡ ἀπροικοτροπία.

unmännlich ἡμιστά ἀνδρικός, ὁμιόμορφος, γυναικίως.

Un mánlichkeit, die, ὁ μὴ ἀνδρικός χαρακτήρ.

Un masse, die, τὸ ἄμετρον, πλεονέχεια, ἡ ἀπειρία.

unmässig ἄμετρος, ὑπέρμετρος, ἀκρατής, ἀνάθεκτος.

Un mässigkeit, die, ἡ ἀμετρία, ἡ ὑπερβολή, ἡ ἀκράτεια.

unmelodisch ἐκμελής, ἀρρυθμός.

Un mensch, der, ὁ ἀπάνθρωπος, ἀνθρώπιος.

Un menschlichkeit, die, ἡ ἀπάνθρωπια.

unmerklich ἀνεπαίσθητος, ἀπαράτηρτος.

Un merklichkeit, die, τὸ ἀνεπαίσθητον.

unmessbar ἀκαταμέτρητος.

Un messbarkeit, die, τὸ ἀκαταμέτρητον.

unmethodisch ἀμέθοδος.

unmild ἀπηνής, ἀνεπειθή.

unmitleidig ἀνηλεής, ἀσπλαγχνος.

unmittelbar ἄμεσος // —, ἐπὶ ἄμεσος.

Un mittelbarkeit, die, τὸ ἄμεσον.

unmodern ἢ **unmodisch** ἔξω τοῦ συρροῦ παλαιότροπος, ἀρχαίοτροπος.

unmöglich ἀδύνατος, ἀκατόρθωτος, das -e möglich machen, κάμνω τὰ ἀδύνατα δυνατά, das ist rein — εἶναι τῶν ἀδυνάτων ἀδύνατον.

Un möglichkeit, die, τὸ ἀδύνατον, τὸ ἀκατόρθωτον.

unmoralisch ἡμιστά ἠθικός, ἀνῆθικός.

unmündig ἀνήλικος.

Un mündigkeit, die, ἡ ἀνηλικία.

unmusikalisch ἀμουσος, ἀπειρόμουσος.

unmüssig ἀσχολός, ἐντεσθλημένος.

Un mut, der, ἡ δόσθυμία, ἀθυμία.

unmutig δόσθυμος, ἄθυμος.

unmütterlich ἀγάστια, μητρὸς, ἄστοργος.

unnachahmlich ἀμίμητος.

Unnachahmlichkeit, die, —, τὸ ἀμίμητον.

unnachgiebig ἀνένδοτος, ἰσχυρογνώμων (πισμοματάρης).

Unnachgiebigkeit, die, —, τὸ ἀνένδοτον, ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη.

unnahbar ἀπροσπέλαστος, ἀπλησίαστος.

unnatürlich ἀφύσικος.

Un natürlichkeit, die, πλ -en, ἡ ἀφύσικος ιδιότης.

unnennbar ἀνονόμαστος, ἀκα-

τονόμαστος ἀνεκδιήγητος, ἀνεκφραστος.

Unnennbarkeit, die, —, τὸ ἀ-ατινόμεστος· τὸ ἀνεκδιήγητον.

unnötig οὐχὶ ἀναγκαίος, ἄσκοπος, περιττός. || —, ἐπερ ἄνευ ἀνάγκης, ἀσκόπως.

Unnötigkeit, die, ἡ μὴ ἀναγκαϊότης, τὸ ἄσκοπον.

unnütz ἢ **unnützlich** ἀνωφελής, ἀχρήσιμος, ἄχρηστος.

unordentlich ἄτακτος, ἀκατάστατος.

Unordentlichkeit, die, ἡ ἀταξία, ἀκαταστασία.

unorganisch ἀνόργανος.

unpaar ἀνάριθτος, περιττός. paar oder — ? μονὰ ἢ ζυγά; ζυγά ἢ ἄζυγα;

unparteilich ἢ **lich** ἀπροσωπολήπτος, ἀμερολήπτος.

Unparteilichkeit, die, ἡ ἀπροσωπολήψια, ἀμερολήψια.

unpassend ἀνάρμοστος· ἔστωπος, ἀνοήκειος.

unpässlich ἀδιάθετος, κακοδιάθετος.

Unpässlichkeit, die, —, ἡ ἀδιαθεσία, κακοδιαθεσία.

unpatriotisch ἀντιπατριωτικός, ἀφιλόπατρις.

unpersönlich ἀπρόσωπος.

unpoliert ἀλείφαντος, ἀ-ετλεωτος· ἄξεστος, ἀτόρνευτος.

unpolitisch ἡκιστα πολιτικός.

unpraktisch ἡκιστα πρακτικός.

unpünktlich ἀνακριδής περὶ τὸν χρόνον, ἡκιστα τακτικός.

Unpünktlichkeit, die, ἡ περὶ τὸν χρόνον ἀνακριδία.

Unrat, der, -es, τὸ περίττωμα, ἢ ἀκαθαρσία, κόπρος.

unrätlich ἢ **unratsam** ἀσύμφορος, ἀχρήσιμος.

unrecht οὐχὶ ὀρθός, σφαλερός, ἐσφαλμένος. ἄδικος, παράνομος,

ἀνομος, -ar Weg ὁδός σφαλής, zur -en Zeit ἀκαίριος. πρμ) — Gut gedeiht nicht τὸ ἔδικον οὐ εὐλογεῖται. || —, ἐπερ οὐχὶ ὀρθῶς ἐσφαλμένως, σφαλερῶς, ἀδίκως, παρανόμως.

Un recht, das, τὸ ἔδικον; ἡ ἀδικία. — haben ἔχω ἄδικον. mit — ἀδίκως.

unrechtlich ἄδικος, παράνομος.

Unrechtl.icheit, die, ἡ ἀδικία, ἀδικότης.

unrechtmässig ἄδικος, πινυμος, παράνομος.

Unrechtmässigkeit, die —, ἡ ἀνομία, παρανομία.

unrdlich ἀναξιάπιστος, ἡκιστά τιμιος.

Un redlichkeit, die, ἡ ἀναξιοπιστία, κακοπιστία.

un regelmässig ἀνωμαλός, ἄτακτος.

Unregelmässigkeit, die, ἡ ἀνωμαλία.

unreif ἄωρος [ἄγγουρος], ἀνήβος, ἀνήλικος.

Un reife, die, ἡ ἄωρις, τὸ ἄωρον· ἡ ἀνήβος ἡλικία.

unrein ἀκάθαρτος, οὐχὶ καθαρός, ἀσάφης, ἀμυδρός.

Un reinheit, die, ἡ ἀκαθαρσία [ἡ ἀπαστρέλα]. ἡ κιδόηλα.

Un reinigkeit, die, ἡ ἀκαθαρσία.

unreinlich ἀκάθαρτος, φρενερὸ [ἀπαστρος].

Un reinlichkeit, die, ἡ ἀκαθαρσία, ρυπαρότης.

unrepublikanisch ἀντιδημοκρατικός.

unrettbar ἄσωστος, ἀνέπιπτος, σωτηρίας ἀσπιθής. || — ἐπερ ἄνευ σωτηρίας.

unrichtig οὐχὶ ὀρθός, σφαλμένος, πλημμελής.

Un richtigkeit, die, ἡ οὐ ὀ-

αότης, ή σφαλερότης, πλημμέλεια.

Unruhe, die, ή ανησυχία· ή
ἀκαταστασία, ταραχή.

unruhig ανήσυχος.

unrühmlich αἰσχος, ἀκλεής.

Unruh stifter, der, ὁ ταρ-
αχίας, ταραχοποιός, τὸ ζιζάνιον.

uns ἀντ. ἡμᾶς· ἡμῖν, πρὸς ἡμᾶς.

unsäglich ἀφρατος, ἀνέκτρο-
στος, ἀνεκδιήγητος.

Unsäglichkeit, die, —, τὸ
ἀνέκτροστον.

ur ft ἀπηνής, ἥμισυ παῖς,
τρα.

unsauber ἀκάθαρτος [ἀπα-
στρος].

Unsauberkeit, die, ή ἀκα-
θαρσία [ή ἀπαστροσύνη].

unsäuberlich ἀκάθαρτος [ἀπα-
στρος].

unschadhaft ἀβλαβής· ἀβικτος

unschädlich ἀβλαβής, ἀθῶος·
ἀκακος.

Unschädlichkeit, die, ή ἀ-
βλαβεία, ἀθωότης.

unschätzbar ἀνεκτίμητος.

Unschätzbarkeit, die, τὸ
ἀνεκτίμητον.

unscheinbar ἀμαυρός, ἀρα-
νής. (μτφ) ἀσήμαντος, παραμικρός

[τιποτένης].

Unscheinbarkeit, die, ή ἀ-
φανεία· ή ἀμαυρότης. (μτφ) ή εὐ-
τέλεια, ποταπότης.

unschicklich ἀπρεπής.

Unschicklichkeit, die, ή

ἀπρέπεια.

unschlüssig ἀναποφάσιςτος,
ἀμώγνυμος, διστακτικός.

Unschlüssigkeit, die, ὁ ἐπ-
αμροτερισμός, δισταγμός.

unschmackhaft ἀνῆδυντος,
ἀνούσιος [ἀνοστος].

Unschmackhaftigkeit, die,
ή ἀνούσιότης· ή ἀνῆδης γεῦσις [ή

ἀνοστιδιά].

unschmerzhaft ἀνώδυνος, ἀ-
νάλγητος.

unschön ἀκαλῆς, ἀσηχημος.

Unschönheit, die, ή ἀσχη-
μία, δυσμορφία.

Unschuld, die, ή ἀθωότης· ή
ἀγνεία, ἀγνότης.

unschuldig ἀνομώσιςτος, ἀθῶος·
ἀκακος, ἀγνός.

unschwer ἀδερής· οὐχί δύσ-
κολος.

Un segn, der, ή κατάρ. ή
κακοτυχία [ή κακομοιρία].

unselbstständig οὐχί αὐτε-
ξούσιος, ὑποτελής, ὑπεξουσίσις.

unselig δυστυχής, ἄθλιος [κα-
κορίζικος].

Un seligkeit, die, ή δυστυ-
χία, ἄθλιότης [ή κακορίζικιά].

unser ἀντ. ἡμῶν ἡμέτερος; **unser**
erbarme sich — ὁ θεός νά μας

ἐλεήσει. — einer ἀνθρώπου οἷος

ἐγώ, ἐνώ τούλαχιστον. es waren
— drei ἡμεῖα τρεῖς.

unserige (der, die, das) ὁ ἡμέ-
τερος, ή ἡμέτερα, τὸ ἡμέτερον, διῶ

-n οἱ ἡμέτεροι, ἰδικοί μας.

unserseits ἐπρ τὸ κατ' ἡμᾶς.

unsert halben, ή -wegen
ή um -willen ἐπρ χάριν ἡμῶν.

ἐνεκα ἡμῶν. -twegen! δὲν αντι-
τείνομεν! καλὸν λοιπόν!

unsicher ἀβεβαίος· ἐπισφαλής,
ἀκροσφαλής.

Un sicherheit, die, ή ἀβε-
βαιότης· ή ἐπισφάλεια, τὸ ἀκρο-
σφαλές.

unsichtbar ἀόριστος, κρυφός.

Unsichtbarkeit, die, τὸ ἀο-
ρατον, ή ἀόρασις.

Un sinn, der, ή ἀνοησία.

unsinnig ἀνῆτος, παράλογος.

Unsinnigkeit, die, —, ή ἀ-
νοητότης.

unsinnlich ὑπερούσιος, ἀδιανύ-
ητος, μεταφυσ. ὅς.

Unsinnlichkeit, die, τὸ ὕπερ-
φύσιον, ἡ μεταφυσικότης.

Unsitte, die, τὸ κακὸν ἔθος, ἡ
κακὴ συνήθεια.

unsittig ἀσυμπερίφορος, σκαώ-
τροπος, ἀπολίτευτος.

Unsittigkeit, die, —, ἡ ἀπο-
λίτευσις, ἀγροικιοτρόπια.

unsittlich ἀνέθικος, ἀχρεῖος.

Un sittlichkeit, die, ἡ ἀ-
χρείτης.

unsittsam ἄκοσμος, ἀπρεπής,
ἀγροικιότροπος, ἀπολίτευτος.

Un sittsamkeit, die, ἡ ἀκοσ-
μία, ἀπρέπεια ἡ ἀγροικία, ἀπολί-
τευσις.

unsrige ἰδὲ unserige.

unstät ἡ -ig ἄστατος, ἄσταθής
πλάνης, νομαδικός.

Unstätigkeit, die, —, ἡ ἄστα-
σία, ἀστάθεια ἡ πλάνης χαρακτήρ.

unstatthaft ἀνένδεκτος, ἀπα-
ράδεκτος, ἀνεπίτεπτος ἀνεπαρκής.

Un statthaftigkeit, die, —, τὸ
ἀνένδεκτον, ἀνεπίτεκτον ἡ ἀνεπάρ-
κεια.

unsterblich ἀάνατος.

Un sterblichkeit, die, ἡ ἀθα-
νασία.

Un stern, der, ἡ καλοσύνη,
συμφορά.

un trafbar ἀναξιόποινος.

unsträflich ἀνέγκλητος, ἀμεμ-
πτος.

Un sträflichkeit, die, ἡ ἀ-
μεμψία.

unstreitig ἀναμειδιήτητος, ἀ-
διαφιλονίκητος.

Un summe, die, τὸ ἀπειρὸν πυσόν
unsymmetrisch ἀσύμμετρος.

untadelhaft ἀμεμπτος, ἀνεπί-
ληπτος, ἄμωμος, [ἀψ γάδιαστος].

Un tadelhaftigkeit, die, ἡ
ἀμεμψία, τὸ ἀνεπίληπτον.

untauglich ἀχρηστος, ἀχρή-
σμος.

Untauglichkeit, die, —,
ἀχρηστία, ἀνωφελεια.

unteilbar ἀδιαίρετος, ἀδια-
ριστος.

Un teilbarkeit, die, τὸ ἀ-
ρετον.

unteilhaftig ἀμετοχός, ἡ
μείκτος.

Un teilhaftigkeit, die, ἡ ἀ-
μεθεξία.

unten ἐπὶ κάτω. weiter — κα-
τωτέρω, καρακάτω. siehe — ὅ-
κατωτέρω. — und oben ἀνω κα-
κάω. hier — ἐδῶ κάτω.

unter (ἐπὶ μὲν ἀκίνητος, με-
τὰ δοτ. ἐπὶ δὲ κινήσεως με-
αῖς) ὑπὸ [ἀποκάτω ἀπό]. — ὑ-
ταξὺ [ἀναμεταξύ]. — freiem Him-
mel ἐν ὑπαίθρῳ, εἰς τὸ ὑπαίθρου
nichts Neues — der Sonne οὐ-
δὲν νέον ὑπὸ τὸν ἥλιον. wir sind
— uns εἰμεθα κατ' ἑαυτὸν [ἐμμεθα
ἀναμεταξύ μας]. — Freunden με-
ταξύ φίλων. — einander πρὸς ἀ-
λλήλους, συναλλήλων. — der Be-
dingung ἐπὶ τῷ ὅρῳ [ἐπὶ τῇ συγ-
φωνίᾳ]. — Otto's Reglerung
ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ; "Οθωνος, ἐπὶ
"Οθωνος. — diesen Umständen
οὕτως ἐγγόντων τῶν πραγμάτων.
— allen Umständen ἐν πάσῃ περί-
πτώσει.

unter ὁ, ἡ, τὸ κάτω κατώτερο-
ὑποδέεστερο; [παρακατινός]. der
-e Theil τὸ κάτω μέρος. die -en
Schulen τὰ κατώτερα σχολεῖα.

Unterab teilung, die, ἡ ὑπο-
διαίρεσις.

Unter arm, der, ὁ πῆγος τῆς
χειρὸς.

Unter arzt, der, ὁ ἐπικουρὸς
ίατρός.

Unter bau, der, ἡ κρηπίς ἡ
θεμελία.

Unter bauch, der, τὸ ὑπο-
γάστριον, ἡ κάτω κοιλία.

Unter behörde, *δια, ἡ κατωτέρα ἀρχή.*

Unterbein *kl id*, *das*, τὸ ἐνδοδακτύλιον.

Unterbett, *das*, τὸ ὑπόστρωμα.

unterbinden* *δένω ὑποκάτω.*

unterbin'den* *ἐπιδένω, δένω πρὸ ἐπιδέσμου.*

unterbleiben* *ἀγς παραλείπεται διακρίπεται.*

unterbrechen* *πρὶ διακρίπτω.*

Unterbréchung, *die*, ἡ διακοπή ἢ στασιάζεισις.

unterbreiten *μη ὑποστρώνω.*

unterbreiten *μη υποβάλλω, καθυποβάλλω.*

unterbringen* *μη ἐξασφαλίζω, ἀσφαλίζω.*

unterdés ἢ unterdésen *ἐπρὲν προσούτω, ἐν τῷ μεταξύ [ὡς τῶσαν].*

unterdrücken *μη πιέζω εἰς τὰ κάτω.*

unterdrü'cken *μη καταπιέζω καταδυναστεύω καταπνίγω, καθυποτάσσω.*

unterdrückend *πιεστικός.*

Unterdrücker, *der*, ὁ δυναστής, καταπιεστής.

Unterdrückung, *die*, ἡ καταπίεσις, καταπνίξις ἢ καταπαύσις ἢ καταδόλῳσις.

untereinander *ἐπρὸς ἀλλήλους, ἀμοιβαίως, συναλλήλως.*

Untereinteilung, *die*, ἡ υποδιαίρεσις.

sich unter fängen* *ἀποτολμῶ [κατῶ].*

Unterfeld herr, *der*, ὁ υποστράτηγος.

Unter gang, *der*, ἡ δόσις ὁ ἀφανισμός, ἡ καταστροφή.

untergeben* *μη ὑποτάσσω.*

untergeben *υποκείμενος, υποταγής, υποτακτικός.*

Untergebenheit, *die*, —, ἡ ὑπαξουσότης.

untergehen* *ἀγς καταδύομαι, βυθίζομαι [καθίζω, βασιλεύω]. καταφέρομαι εἰς θάλασσαν καταστρέφομαι, ἀφανίζομαι [χάνομαι].*

untergeordnet *υποταγής, ὑφιστάμενος, υποκείμενος.*

untergeschoben *υπείσκατος, υποδολματός.*

Un' er geschoss, *das*, τὸ ἰσόγειον.

Unter gestell, *das*, τὸ ὑποστήριγμα, ὑποστήλωμα.

untergráben* *μη υποσκάπτω, ὑπονομιεύω καταστρέφω, ἐξολοθρεύω.*

Unter grabung, *die*, —, ἡ ὑποσκαφή, ἡ καταστροφή.

unterhalb *πρὸ (μετὰ γεν), ὑποκάτω, κ. τ. ω. [ἀποκάτω ἀπὸ].*

Unterhalt, *der*, ἡ διατροφή, τὰ πρὸς τὸ ζῆν (ἀναγκαῖα).

unterhalten* *μη υποδαστάζω.*

unterhalten* *μη συντηρῶ, διατηρῶ διατρέφω, διασκεδάζω,*

ψυχαγωγῶ, τέρω, sich — διασκεδάζω, τέρωμαι διαλέγομαι,

unterhaltend *διασκεδαστικός.*

Unterhaltung, *die*, ἡ διατήρησις, συντήρησις, ἡ διασκεδασίς, ψυχαγωγία, συνδιάλεξις, συνομιλία.

unterhándeln *μη διαπραγματεύομαι.*

Unterhändler, *der*, ὁ διαπραγματευτής ὁ μεσίτης.

Unterhandlung, *die*, ἡ διαπραγματεύσις.

Unterhaus, *das*, τὸ ἰσόγειον πάτωμα ἢ κάτω βουλή.

Unter hemd, *das*, τὸ ὑποχιτώνιον, τὸ ἔσω υποκάμισον.

Unterhose, *die*, τὸ ἐσθδρακν.

unterirdisch *ὑπόγειος.*

unterjochen *μη καταδουλώ, υποδουλώ.*

Unterjochung, die, —, *ή καταδούλισις, υποδούλισις.*

Unter kiefer, der *ή κάτω σιαγών.*

Unter kleid, das, *τὸ ὑπένδυμα.*

unter-kommen* *ἀμς εὐρίσκω κατα-ύγιον· εξασφαλίζομαι, ἀπο-κάθισταμαι.*

Unter kommen, das, *ή ἀποκατάστασις, τὸ κατα-ύγιον, ή θέσις.*

Unter kö-per, der, *τὰ κάτω τοῦ σώματος.*

Unter kunft, die, *τὸ καταφύγιον.*

Unter lage, die, *ή βάσις· τὸ βῆθρον, ὑποστήριγμα.*

Unterlass, ohne — *ἀδιαλείπτως, ἀδιακόπως.*

unter lassen* *μη παραλείπω.*

Unter lassung, die, —, *πλ-en, ή παραλείψις.*

unter-laufen* *ἀμς mit—συνπαρέρχομαι, συνδιολισθάνω etwas mit—las-en ἐγκαταμιγνύω τι.*

unter läufen* *ἀμς ἐπεκτείνω-μαι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας.*

unterläufen *ὑπαίσις, πελιντός.*

Unter leder, das, *τὸ ὑποκάτω δέρμα, τὸ κάτωμα [τὸ περὶ, τὸ χνάρι].*

unter-legen *μη υποβάλλω, ἐμ-εβάλλω, θέτω ὑποκάτω, προσά-πω, ἀποδίδω.*

unter lægen *ήττημένος· ὑποδέρ-στερος.*

Unter lehrer, der, *ὁ υποδιδάσκαλος.*

Unter leib, der, *τὸ ὑπογά-στριον, ή κάτω κοιλία.*

unter-liegen* *ἀμη ὑπόκειμαι, κείμε· ὑποκάτω.*

unter-liègen* *ἀμς ὑπόκειμαι· ὑποκύπτω, ἐνδίδω.*

Unter lieutenant, der, *ὁ ἀν-επολόγατος.*

Unter lippe, die, *τὰ κάτω χείλος.*

unter mengen *μη ἐγκαταμι-γνύω, ἀνα μινύω.*

Untermengung, die, —, *ή ἀνάμειξις.*

unter minièren *μη ὑπονομεύω.*

unter mischen *μη συμμιγνύω, ἐναμιγνύω.*

Unter mischung, die, *ή ἀνάμειξις.*

unter nehmen* *μη ἐπιχειρῶ, ἀναλαμβάνω.*

unternehmend *ἐπιχειρηματικός.*

Unternehmer, der, —s, *πλ—, ὁ ἐργολάβος, ἐργολήπτης.*

Unternehmung, die, —, *πλ-en, ή ἐπιχείρησις.*

Unter offizier, der, *ὁ ὑπα-ξιωματικός.*

unter-ordnen *μη ὑποτάσσω, τάσσω ὑποτάτω, untergeordnet ὑποταγμένος, ὑπερτάτος.*

Unter ordnung, die, *ή τάξις, ή ὑποταγή.*

Unter pfand, der, *τὸ ὑποβ-ηκον ἐνέγειρον· τὸ ἐνέγειρον.*

sich unter reden *διαλέγομαι, συνδιαλέγομαι, συν μιλῶ.*

Unter redung, die, —, *πλ-en, ὁ διαλογος, ή συνδιαλέξις, συνομιλία.*

Unterricht, der, —s, *ή πλ-δεία, ἐκπαίδευσις· ή διδασκαλία, διδασχή· ή παράδοσις, τὰ μαθήμα-τα —geben παραδίδω, μεθίσταται.*

unter ri'chten *μη διδίσκω, παιδεύω· πληροφορῶ.*

unterrichtet *δεδιδασκόμενος· ἐνήμερος, πληροφορημένος.*

Unterrichts anstalt, die, *τὸ ἐκπαιδευτήριον.*

Unterrichts ministerium, das, *τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας.*

Unterrichts wesen, das, —s, *τῆς παιδείας, ή παιδεία.*

Unter rock, der, τὸ ὑπένδυμα, τὸ ἔσω φόρεμα [τὸ μεσοφύρι].
untersägen μὴ ἀπαγορεύω.
 untersagt — ἀπαγορευμένος.

Untersagung, die, ἡ ἀπαγόρευσις.

Untersatz, der, τὸ ὑπόθεμα.
 ὑπόθεμα· τὸ ὑποστήριγμα, ὑποστήλωμα.

Unter schale, die, τὸ ὑποκατηρίδιον [τὸ πιτάκι].

unterscheiden* μὴ διακρίνω.
 leicht zu — εὐδιαγνώστος. **sich** — διακρίνομαι.

unterscheidend διακριτικός.
 χαρακτηριστικός.

Unterscheidung, die, ἡ διακρίσις, διαστολή.

Unter schenkel, der, ἡ κνήμη [ἡ ἄντρα, γάμπα].

unterschieben* μὴ υποβάλλω.
 υπερβάλλω, ὑπεισάγω.

Unterschiebung, die, ἡ ὑποβολή.

Unterschied, der, -es, πλ -e, ἡ διαφορὰ, ἡ διάκρισις, διαστολή. ohne — ἀδιακρίτως.

unterschiedlich διάφορος [διαφορετικός].

unterschiedslos ἀδιακρίτως, ἀδιάφορος. // —, ἔπρ ἀδιακρίτως.

unterschlagen* μὴ ἐφαρμύζω κάτωθεν, ὑποπρίσθαι.

unterschlagen* ὑπεξαίρειν, ὑποκρίπτω [συνφρονῶ].

Unterschlagung, die, —, πλ -ου, ἡ ὑπεξαίρεσις [το σούφρωμα].

Unterschleif, der, -s, πλ -e, ἡ ὑπεξαίρεσις, κατάχρησις.

unterschreiben* μὴ γράφω ὑποκάτω.

unterschreiben* μὴ υπογράφω. **sich** — ὑπογράφωμαι.

Unterschrift, die, ἡ ὑπογραφή.

Unter schwelle, die, ὁ ὄψους, οὐδός, το κατώφλιον.

unterseeisch ὑποβρύχιος.

unter-seizen μὴ θέτω ὑποκάτω, ὑποβιβάζω.

untersetzt κοντό/ονδρος, κοντόπαυος [παχουλός].

unter siegeln μὴ ἐπισφραγίζω, σφραγίζω.

unterst κατώτατος.

Unterstaats sekretär, der, ὁ ὑφυπουργός.

unter-stecken μὴ ὑποπηνύω, ἐμπηνύω κάτωθεν.

unter-stehen* ἄμς ἵσταμαι ὑποκάτω.

sich unter stehen* μὴ τολμῶ ἀποτολμῶ.

unter-stellen μὴ τοποθετοῦ κάτωθεν, στήνω ὑποκάτω **sich** — τοποθετοῦμαι κάτωθεν.

unter stellen μὴ ὑποβιβάζω, προσάπτω.

unter streichen* μὴ ὑποστημαίνω διὰ γραμμῆς, ὑπογράφω γραμμῇ.

Unter streichung, die, ἡ διὰ γ αμψῆς ὑποσημείωσις.

unter stülzen μὴ ὑποστηρίζω.

Unter stützer, der, -s, πλ —, ὁ ὑποστηρικτής.

Unter stützung, die, ἡ ὑποστήριξις, βοήθεια.

unter süchen μὴ ἐξετάζω, διερευνῶ ἀνακρίνω.

Unter sucher, der, ὁ ἐξεταστής, ἐρευνητής.

Untersuchung, die, —, πλ -en, ἡ ἐξέτασις, ἐρευνα· ἡ ἀνακρίσις.

Untersuchungs richter, der ὁ ἀνακριτής.

Unter tasse, die, τὸ ὑποκατηρίδιον [τὸ πιτάκι, πιτάκι].

unter tauchen μὴ βυθίζω, καταβύω [ροῦτώ]. // —, ἄμς βυθίζωμαι, καταβύομαι.

Unterthan, der, -en, ἢ -s, πλ -en, ὁ ὑπῆκοος.

unterthänig ὑπῆκοος, ὑποταγμένος, // —, ἐπρ ὑπειθῶς, -σι εὐθέστατα, ταπεινότερα.

Unterhänigkeit, die, —, ἡ ὑπεικούτης.

unter wachsen* μὴ διαπαινώ, παραγεμίζω.

unterwärts ἐπρ πρὸς τὰ κάτω

unterwegs ἐπρ καθ' ὁδόν, ἐν τῇ ὁδῷ.

unter weisen* μὴ διαπαιδεύω, κατηγῶ [δασκαλεύω].

Unter weiser der, ὁ κατηγητής

Unterweisung, die, ἡ διδασκαλία, ἡ ὁδὸς γὰρ.

Unterwelt, die, ἡ κάτω κόσμος, ὁ αἶθρ.

unter werfen* μὴ ὑποτάσσω, ὑποδουλῶναι, ὑποβάλλω, καθυποβάλλω, **sich** — ὑποτάσσεσθαι,

ὑποκύπτω, ὑπεκίω· ὑποβάλλομαι, καθυποβάλλομαι.

unterworfen ὑποταγμένος· ὑποκειμένος.

Unterwerfung, die, —, πλ -en, ἡ ὑπόταξις, καθυπόταξις, ὑποδουλώσις.

unterwürfig ὑπῆκοος, ὑποκειμένος, ταπεινοπρεπής, δουλικός.

Unterwürfigkeit, die, —, ἡ δουλοπρεσείη, ταπεινοπρεσείη.

unterzeichnen μὴ υπογράφω· υποσημαίνω, der Unterzeichner ὁ υπογεγραμμένος, ὑποφαινόμενος.

Unterzeichner, der, ὁ υπογεγραμμένος.

Unterzeichnung, die, ἡ υπογραφή.

unter ziehen* μὴ ὑποτείνω, ὑπεντείνω, ὑποτανύω.

sich unter ziehen* ὑποβάλλομαι, ὑρίσταμαι, καθυποβάλλομαι.

Un that, die, τὸ ἀνόσιον ἔργον, τὸ ἀνοσιόρημα.

unthätig ἀργός, ἀεργός.

Un thätig keit, die, ἡ ἀργία, ἀπραξία.

Un tier, das, τὸ τέρας, θηρίον.

unthunlich ἀμύχανος, ἀκατόρθωτος.

Unthunlichkeit, die, —, ἡ ἀμύχανον, ἀκατόρθωτον.

untief ἀβαθής [ἀνὰ βάθος, ἡ ἄβυσσος].

Un tiefe, die, τὰ βράχνη, τὰ ἀβαθέ· [τὰ ῥήγνα].

untilgbar ἀνεξάλειπτος, ἀνίτηλος, ἀσβεστος, ἀχρεώλυτος, ἀνέξυλτος· οὐχὶ ἐξορκίζονται.

Un tilgbarkeit, die, —, τὸ ἀνέξιτηλον, ἀνεξάλειπτον.

untrennbar ἀχώριστος, ἀδιάσπαστος.

Un trennbarkeit, die, τὸ ἀδιαχώριστον, ἀδιάσπαστον.

untreu ἀπίστος.

Un treue, die, ἡ ἀπιστία, ἡ ἀπάρνησις, ἔγκατάλειψις.

untröstbar ἡ ὑπὸ στρέβη ἀπαρμύθητος, ἀπαρηγόρητος.

Un tröstlichkeit, die, —, ἡ ἀπαρηγορησία, ὁ ἀπελπισμός.

untrügllich ἀψευδής.

Untrüglichkeit, die, ἡ ἀψευδία.

unüchtig ἀνίκανος, ἀνέτιος.

Un tüchtigkeit, die, ἡ ἀνικανότης, ἀναξιοτήτης.

Un tugend, die, ἡ κακία, τὸ ἑλάττωμα.

unüberlegt ἄσχετος, ἀπρόσχετος, ἄβουλος, ἀπρόγαστος.

Un überlegtheit, die, —, ἡ ἀτερικαφία, ἀλογισία.

unübersehbar ἀκαταμέλετος, ἀπέραντος, ἀχανής.

Unübersebarkeit, die, —, ἡ ἀπειρία, τὸ ἀπέραντον.

unübersetzbar ἀμετάφραστον.

unübersteiglich ἀνυπερβατόν.

unübertrefflich ἀνυπερβλητόν.

unübertroffen ἀνυπέρβλητος,
ἀνυπέρβατος.

unüberwindlich ἀκαταμάχη-
τος, ἀνυπέρβλητος, ἀκατανίκητος.
unumgänglich ἀναπόδραστος,
ἄπαραίτητος.

Unumgänglichkeit, die, —
 ἡ ἀναπορίστων, ἀπαρίστων.
 unumschränkt ἀπεριόριστος.
 πολύς.

Unumschränktheit, die, —, ὁ ἀπερίοριστος, ἡ αὐτεξουσιότης, **unumstösslich** ἀδιακλονήτης; ἀναμφιστος, ἀνέκλητος, ἀμετάκλητος.

Unums össlichkeit, die, —,
 τὸ ἀναμφισβήτητον. τὸ ἀμετάκλητον
 unveräusserlich ἀναπαλλο-
 τήτως.

Unveraüßerkeit, die, —,
τὸ ἀναπαλλοτρίωτον.

unverbesserlich ἀδιόρθωτος;
ἀνεπίδεκτος διορθώσεως.

Unverbesserlichkeit, die
—, τὸ ἀδιόρθωτον, ἡ ἀδιόρθωτος
ὕψις.

unverbindlich μὴ υποχρεω-
τικός.

unverblümt ἀποείλιτος, ἀπέ-
ριτος, ἀπλοῦς.

unverbrannt ἀκαής, ἀκαυστος
unverbrennbar ἡ -lich ἀ-
καυστος, μὴ καίμενος.

unverbrüchlich ἀπαράβια-
στο; ἀπαράβωτος.

unverbürgt ἀκρόωτος, ἀπιστο-
ποίητος.

unverdächtig ἀνόποπος, ἀ-
νοπόπτειτος.

Un verdächtigkeit, die, τὸ ἀνύποπτον, ἀνυπόπτετον.

unverdaulich, μή χωνεύμε-
νος, ἄτεπτος, δύσπεπτος

Un verdaulichkeit, die,

unverdaut ἀπεπτος, ἀλύνετος
unverderbt ἀδιόφθατος, ἀ-
φθαρτος.

Un ver'ebtheit, die, ἡ ἀφροσύνη, ἀφροσύνη.

unverdient ἀναξίως, -er Weise ἀναξίως, πρὸς ἀξίαν.

unverdorben ἀνέσθωρος, ἀ-
σθωτός.

Unverdorbenheit, die. ἡ ἀκαταρσία, ἀκαταρσία.

unverdrossen ἀοχνοί, ἀπρὸ-
παύσις.

Unverdrossenheit, die —,
ἡ ἀσχυρία· ἡ ἐλλοσπονία.

unverehelicht ἀγαμος, ἀνύμ-
μευτος.

unvereinbar ἀσυγάρμοστος,
ἀσυγγάρμιος ἀσυμφέρεστος.

Unvereinbarkeit, die, —, τὸ ἀσυγγράμιτον. ἡ ἀσυμβασις.

unverfälscht ἀνόθευτος, ἀκλ-
βήτης, ἀψευστός.

Unverfälschtheit, die, —, —, —.

unverfänglich ἀνυπόκρυπτος;

unvergänglich ἀφθαρτος, ἀφθίμος

Unvergänglichkeit, die,

unvergessen ἀλησμόνητος.
unvergesslich ἀνεπίληστος.

αὐτὸ λησμονούμενος, ἐλθιστότης.

Un vergesslichkeit, die, το
ἀνεπιλίστιον ἢ ἀλλοτριοντα

unvergleichbar ἄ-lich

Unvergleichlichkeit, die,
— τὸ ἀσύγκριτον ἀνεκρίβητον

unverhältnissmässig hoch-
αυτάλογος ὑψηλότερος

Unverhältnissmässigkeit,
die & Ευανθυλασία

unverheiratet ἀγαμέ, ἀνδρ.

unverhofft ἀνέλπιστος, ἀπροσδόκητος.

unverhohlen ἀπαράκλυτος, ἀνυπόστολος.

unverjähr bar ἀπαράγραπτος.

Unverjährbarkeit, die, —, τὸ ἀπαράγραπτον.

unverkäuflich ἀπώλητος, δυσπώλητος.

Un verkäuflichkeit, die, ἡ ἀπρασία, ἀπωλησία.

unverkennbar ἀπαρᾠγνώριστος, ἐναργής. // —, ἐπὶ προφανῶς, σαφῶς.

unverkürzt ἀπαραιμείωτος, ἀέριος, σῶος.

unverletzbar ἢ **unverletzlich** ἀπαράβλαπτος, ἀπαράβλαστος.

Un verletzbarkeit, die, τὸ ἀπαράβλαστον.

unverletzt ἀπαράβλαπτος, ἄθικτος, ἀθιγής, ἀνέπαρος.

Un verletztheit, die, —, τὸ ἀπαράβλαπτον, ἡ ἀβλάβεια.

unvermählt ἄγαμος [ἀπάντρευτος].

unvermeidlich ἀρעυκτος, ἀναπόφρευκτος, ἀπαραίτητος.

Unvermeidlichkeit, die, —, ἡ ἀπαραίτητος ἀνάγκη.

unvermerkt ἀπαραίτητος, ἀνεπαίσθητος.

unvermindert ἀμείωτος, ἀπαραιμείωτος.

unvermischt ἀμικτός, ἄμικτος.

Un vermischtheit, die, —, ἡ ἀμικσία.

Unvermögen, das, ἡ ἀδυναμία, ἀνικανότης.

unvermögend ἀδυνατῶν, ἀδύνατος, ἄπορος, πτωχός.

unvermutet, ἀνυποόητος, ἀπροσδόκητος. // —, ἐπὶ, ἐξ ἀπροσδοκήτου.

unvernehmlich ἀσαφής.

Un vernunft, die, ἡ ἀλογία, ἀλογιστία, ἀσυνεσία.

unvernünftig ἀλογος, ἀσύντομος, παράλογος.

unverrichtet ὁπρᾠκτος, ἀκλειστός, ἀποήκτος. —er Sache zu rückkehren ἐπανέρχεται ἀπὸ αὐτοῦ.

unverrückt ἀμετακίνητος.

unverschämt ἀναιδής, ἀναισχυντός [ἀδιδύκτος].

Un verschämtheit, die, ἡ ἀναιδεια, ἀναισχυντία [ἡ ἀδιδύκτοια].

unverschlossen ἀδιακλειστός, ἀκλειδωτός.

unverschuldet ἀναξίως, ἀέτιος, ἐλεύθερος χρεῶν. —er Mensch ἀναξίως, παρ' ἄξιαν.

unversehens ἐπὶ ἡ ἀπροσᾠξας, ἐκ τοῦ προχείρου, αὐτοσχεδῶς.

unversehrt ἀβλαβής, ἀβλαβήτος.

unversichert ἀνεξασφαλιστός.

unversiegbar ἀνεξάντλητος.

unversiegelt ἀσφραγιστός.

unversöhnlich ἀδιάλλακτος.

Un versöhnlichkeit, die, ἡ ἀδιάλλακτοια.

unversöhnt ἀδιάλλακτος, ἀνελίωτος.

unversorgt ἄπορος, ἀνὰ τὰ ἀνάγκη.

Unverstand, der, ἡ ἀσυνεσία, ἀφροσύνη, ἀνοισία.

unverstanden ἀκατάληπτος, ἀκατάληπτος.

unverständlich ἀσύντομος, ἀσύντομος.

Unverständigkeit, die, ἡ ἀσυνεσία, ἀλογιστία.

Un verständlichkeit, die, ἡ ἀκατάληψια.

unversucht ἀδυναμίας, ἀδύνατος. —er? τί δὲν ἐκάνει

unverteidigt ἀνυπεράσπιστος.
unvertilgbar ἀνεξάλειπτος,
ἀνεξίτηλος.

Unvertilgbarkeit, die, —,
τον ἀνεξάλειπτον.

unverträglich ἀσυνάρτητος,
ασυμβίβαστος, ἀκοινωνήτος, δύσ-
τροπος.

Unverträglichkeit, die, —,
τὸ ἀσυνάρμοστον. ἡ ἀκοινωνησία,
δυστροπία.

unverwandt ἀμετακίνητος, ἀ-
μεταστρεπτός. || —, ἐπὶ ἀτινές, ἀ-
σκαδωχυνκί.

unverwehrt ἀκώλυτος, ἀνα-
παύρευτος.

unverweilt ἀνυπέρθετος, ἀμε-
τάστατος.

unverwelklich ἀμάραντος, ἀ-
εθάλης (μῦθ) ἄλδιος, ἄθάνατος.

Unverwelklichkeit, die,
τὸ ἀμάραντον, τὸ ἀειθαλές. (μῦθ)
ἡ ἀιδιότης, ἰθανασία.

unverwelkt ἀμάραντος.

unverwerflich ἀναπόρρητος,
ἀνὰ ἀποδείψιμος.

unverweslich ἄτηπτος, ἀδι-
αβητος.

Unverweslichkeit, die, —,
τὸ ἀήπτον, ἡ ἀσθασία.

unverwischbar ἀνεξάλειπτος,
ἀνεξίτηλος.

unverwischet ἀνεξάλειπτος.

unverwundbar ἄτρωτος, ἀ-
τάρακτος.

Unverwundbarkeit, die,
ἡ ατρωσία, τὸ ἄτρωτον.

unve wütlich ἀδικόφατος,
ἀκατίστρεπτος.

unverzagt ἄτομος, ἀτ-όμητος.

Unverzagttheit, die, ἡ ἀ-
τομία.

unverzeihlich ἀσύγγνωστος,
ἀσυγχώρητος.

Unverzeihlichkeit, die, τὸ
ἀσύγνωστον, ἀσυγχώρητον.

unverzinslich ἄτοκος, ἀτόκι-
στος.

unverzollt ἀδοσμολύγητος, ἀ-
τελώνιστος.

unverzüglich ἀνυπέρθετος, ἀ-
μέλλητος.

unvollendet ἀτελείωτος, ἀσυν-
τέλεστος.

unvollkommen ἀτελής, ἐλλι-
πής.

Un vollkommenheit, die, ἡ
ἀτέλεια, ἡ ἑλλειψίς.

unvollständig ἀτείής, ἐλλι-
πής, ἀσυμπλήρωτος.

Un vollständigkeit, die, ἡ
ἀτέλεια, ἑλλειψίς.

unvollstreckt ἀνεκτέλεστος.

unvollzählig ἀναπάριστος,
ἀσυμπλήρωτος.

Un vollzähligkeit, die, τὸ
ἀναπάριστον, ἀσυμπλήρωτον.

unvorbereitet ἀπαράσκευα-
στος, ἀπαράκτως, ἀνέτοιμος.

unvordenklich, seit -en
Zeiten ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων.

unvorhergesehen ἀπρόβλε-
πτος, ἀπρόσπτος.

unvorsätzlich ἀπρόβουλος,
ἀπρομελέτητος.

Unvorsätzlichkeit, die, —,
ἡ ἀπρόβουλία, ἀπρομελέτη.

unvorsichtig ἀπροφύλακτος,
ἀπροβούλευτος, ἀπρόσχετος.

Un vorsichtigkeit, die, ἡ
ἀπρονοησία, ἀπροβουλία.

unvorteilhaft ἀσύμφορος, ἀ-
λυσitelής.

unwachsen (μὴ) ἄχρυστος.

unwäghar ἀζύγιστος.

unwahr ἀναλήθης.

Un wahrhaftigkeit, die, ἡ
μὴ φιλαλήθεια, ἡ ψευδοφιλία.

Un wahrheit, die, ἡ φιλοψευ-
δία, τὸ ψεῦδος.

unwahrnehmbar ἀνιπαί-
σθητος.

unwahr's heinlich ἀπ'θανός.
Unwahrscheinlichkeit,
 ὡς, ἡ ἀπ'θανότης.

unwandelbar ἀμετακίνητος,
 ἀμετάκλητος.

Unwandelbarkeit, die —
 ἡ ἀμετακίνησις, ἀμεταβλησις.

unwegsam ἄσματος, ἀδιάβατος.

Unwegsamkeit, die, —, ἡ
 ἀνοδία, τὸ ἀδιάβατον.

Unweib, das, ἡ ἄρως γυνή,
 τὸ τέρας.

unweiblich ἀγόναιος, ἥμισυ
 γυναικείος.

unweigerlich ἀπρηφάσιτος,
 ἀνυσκόλευτος.

unweise ἄστυρος, ἄσύνετος.

unweit οὐ/ὲ μακρινός, οὐ/ὲ μα-
 κρὰν κείμενος. || —, ἐπ'ρ. οὐ/ὲ
 μακρὰν.

Unwert, der, ἡ εὐτελεστάτη
 ἀξία, ἡ εὐτέλεια.

unwert ἀνάξιος, εὐτελής, ἀσέ-
 μαντος.

Unwesen, das, ἡ ἀκαταστα-
 σία, ἡ τέρψις. ὁ κυκεών.

unwesenhaft, ἄβλος, ἄνυλος.

Unwesen, das, ὁ κακός και-
 ρός, ἡ κακοκαιρία.

unwichtig ἀναξιόλογος, ἀσή-
 μαντος.

Unwichtigkeit, die, τὸ ἀνα-
 ξιόλογον, ἡ ἀσημότης.

unwiderruflich ἀμετάκλητος.

Unwiderruflichkeit, die,
 —, τὸ ἀμετάκλητον.

unwidersprechlich ἀναντίρ-
 ρητος, ἀναντίλεκτος.

Unwidersprechlichkeit,
 die, —, τὸ ἀναντίρρητον.

unwiderstehlich ἀναντα-
 γώνιστος, ἀκράτητος, ἀκαταμά-
 ρητος.

unwiederbringlich ἀνεπα-
 νόρθωτο.

Unwille, der, ἡ ἀγανάκτησις.

unwillfährig
 στα ὑποχρεω-

unwillig
 σμένος.

unwillkürlich
 τος, δυσάρε-

unwillkürlich

unwirksam

σφόρητος.

unwirksam

ρεστος.

unwirthlich

φι/όξενος.

Unwirthlich

ἀφιλοξενία.

unwissend

ουσος, ἄγρ-

Unwissend

ἄγνοια, ἀνε-

ἄγραμματία.

unwissend

τήρων, οὐ/ὲ

unwissend

τος, ἀπτομέ-

unwohl ἀ-

Unwohl

κακοδιαθεσία.

unwohl

unwürdig

πής.

Unwürdig

ἀναξιδίτης ἡ

Unzahl

unzählbar

τος, ἀπειρά-

Unzählbar

ριθμία, τὸ ἀ-

Unzeit, die

Unzeit,

ρία, zur —

unzeitige

καιρος.

unzeitig

ἄωρος, πρό-

Unzeit

ρία ἡ ἄωρη

unzerbrechlich ἀρρηκτος, ἀ-
θραυστος, μὴ θραυόμενος.

Unzerbrechlichkeit, die,
τὸ ἀρρηκτον, ἀθραυστον.

unzerbrochen ἀθραυστος, ἀ-
σπαστος.

unzerlegbar ἀναποσύνθετος,
δυσανασπαιγέωτος.

unzerreissbar ἀδιάρρηκτος,
ἂδ ἀσπαστος.

unersetzbar ἀναποσύνθετος,
δυσανασπαιγέωτος.

Unzersetzbarkeit, die, τὸ
ἀναποσύνθετον.

unzerstörbar ἀκαθαίρετος,
ἀκατάστρεπτος.

unzerteilbar ἀδιαίρετος, ἀδια-
μέριστος.

unzertrennbar ἡ -lich ἀ-
διαχώριστος, ἀναποχώριστος.

unziemend ἢ unziemlich ἀ-
πρέπῃ.

Unzier, ἡ -de, die, —, ἡ
ἀκομψία, ἀσχημία.

unzierlich ἀκομψος, ἄχαρις.

Unzierlichkeit, die, ἡ ἀκομ-
ψία, ἀσχημία.

Unzucht, die, ἡ ἀκολασία, ἡ
ἀσελγεία.

unzüchtig ἀκόλαστος, ἀσελ-
γής.

Unzüchtigkeit, die, —, ἡ
ἀκόλαστια, ἀσελγεία.

unzufrieden δυσηρεστημένος,
ἀνευχαρίστητος.

Unzufriedenheit, die, ἡ δυσ-
αρέσκεια, ὁ γογγυσμός.

unzugänglich ἀπρόσιτος, ἀ-
πρόσβατος.

Unzugänglichkeit, die, τὸ
ἀπρόσιτον, ἀπρόσβατον.

unzulänglich ἀνεπαρκής.

Unzulänglichkeit, die, τὸ
ἀνεπαρκές.

unzulässig ἀνένδεκτος, ἀπα-
ράδεκτος.

Unzulässigkeit, die, — τὸ
ἀνένδεκτον.

unzurechnungsfähig ἀκα-
τάλογιστος.

Unzurechnungsfähigkeit,
die, τὸ ἀκατάλογιστον.

unzureichend ἀνεπαρκής.

unzuträglich ἀσύμφορος, ἀλυ-
σιτελής.

Unzuträglichkeit, die, ἡ
ἀλυσιτέλεια.

unzuverlässlich ἀναξιοπί-
στος.

Unzuverlässlichkeit, die,
—, ἡ ἀναξιοπιστία.

unzweckmässig ἄσκοπος,
ἄκαιος, ἀκατάληκτος.

Unzweckmässigkeit, die,
ἡ μὴ σκοπιμότης, ἡ ἀκαιρία, ἀκα-
τάληκτα.

unzweideutig ἀναμφισβητος,
οὐχὶ διαφορούμενος.

Unzweideutigkeit, die, ἀ-
ναμφισβητος ἰδιότης.

unzweifelhaft ἀναμφισβητος,
ἀναμφισβήτητος.

Unzweifelhaftigkeit, die,
τὸ ἀναμφισβήτητον.

üppig ἄφθονος, θαυλῆς, σαρ-
γαίν, σπαργών, εὖρωτος, εὐθαλ-
ῆς, ἀδρόβιος, ἀδροδίαιτος, ἱδρυπαθής,
αὐθάδης, προπέτης.

Üppigkeit, die, —, ἡ ἀφθo-
νία, θαυλεία, ἡ σθεναρότης, εὖρω-
στία, ἡ τρυφή, ἡδρυπαθία, ἡ αὐ-
θάδεια, προπέτεια.

Ur, der, -s, πλ -e, (ἔλ) ὁ οὖ-
ρος, ὁ βύνακος, ὁ ἀγριόταυρος.

ur- (ἐν συνθέσει), αρχι-, πρωτο-
προ- ἀρχέγονος, πρότις.

Urahn, der, ὁ πρόπαππος.

uralt παμπολαός, παναρχατός,
τριτάλαιος.

Uranfang, der, ἡ πρώτη ἀρχή.

uranfänglich παμπρωτός, ἀρ-
χόνος.

Urangutang, der, -s, πλ -ε, ὁ οὐραγγουτάγγος.

Urbanität, die, —, ἡ ἀστικότης, λεπτότης, εὐγένεια.

urbar γεωργήσιμος, ἀρόσιμος.

Urbeginn, der, ἡ πρώτη ἀρχή.

Urbegriff, der, ἡ ἀρχικὴ ἰδέα.

Urbewohner, der, ὁ ἀρχέγονος κάτοικος, ὁ αὐτόθων.

Urbild, das, τὸ ἀρχέτυπον, πρότυπον.

Ureinwohner, der, ὁ πρωτογενὴς κάτοικος, ὁ αὐτόθων.

Urelter mutter, die, ἡ τρίμαμμα, τρισμαύμη.

Ureltern, die πλ, οἱ προπάτορες, οἱ πρόγονοι.

Urelter vater, der, ὁ τρίπαππος, ἐπίπαππος.

Urenkel, der, ὁ ἀπέγγονος, δισέγγονος.

Urgeschichte, die ἡ παναρχαία ἱστορία.

urgieren πλ ἐπειρω, βιάζω.

Urgross eltern, die πλ, ὁ πρόπαππος καὶ ἡ προμάμη.

Urgross muter, die, ἡ προμάμη.

Urgross vater, der, ὁ πρόπαππος.

Urgrund, der, ἡ πρώτη αἰτία, ἡ πηγὴ καὶ ῥίζα.

Urheber, der, ὁ πρωτουργός, πρωταίτιος.

Urian, der, -s, ὁ διάβολος, θαύων.

Urias brief, der, ἡ τῷ κομιστῇ ἐπικίνδυνος ἐπιστολή.

Urin, der, -s, τὸ οὖρον, α τὸ κάταυρον.

Urin blase, die, ἡ οὐρηδόχος κύστις.

urinieren ἀπὸ οὐρῶ, κατουρῶ.

Urkunde, die, τὸ (ἐπιστημον) ἔγγραφο.

Urkunden Kewahrer, der, ὁ ἀρχαιοφύλαξ.

Urkund n beweis, der, ἡ δι' ἐπιστημῶν ἐγγράφων ἀπόδειξις.

Urkunden sammlung, die, ἡ συλλογὴ ἐπιστημῶν ἐγγράφων.

urkundlich ἐπιστημον, ἀντικτικός.

Urlaub, der, -es, ἡ προσηγορία ἀδείας, ἡ ἀδεία ἀπουσίας.

Ur mensch, der, ὁ πρῶτος ἄνθρωπος.

Urmutter, die, ἡ πρώτη μητέρα, ἡ παμμήτωρ.

Urne, die, — πλ -η, ὁ ἀγορεύς, ἡ ὑδρία, ἡ κάλπη.

Ur ochs, der, ὁ οὐξος, ὁ βοσκός, ἀγριόταυρος.

urplötzlich, πάντως αἰφνίδια αἰφνιδιώτατος // —, ἐπὶ αἰφνιδίως.

Urquell, der, ἡ πρώτη πηγή, ἡ ἀρχή, γένεσις.

Ur sache, die, ἡ αἰτία, τὸ αἰτιον, ἡ ἀφορμή, ohne αἰτίον — ἡ ἀδαιμία, ἀφορμῆς [εἰς τὰ αἰτιατοῦμενα].

ursächlich αἰτιος, αἰτιώδης, παραίτιος.

Ursächlichkeit, die, —, ἡ αἰτιότης.

Urschrift, die, τὸ αὐτόγραφον, τὸ πρωτόγραφον.

Ur sprache, die, ἡ ἀρχαία γλῶσσα.

Ur sprung, der, ἡ ἀρχὴ γένεσεως, πηγή.

ursprünglich πρωτογενής, ἀρχέγονος.

Ursprünglichkeit, die, —, ἡ ἀρχιότης.

Ur stoff, der, τὸ στοιχεῖον, τὸ πρῶτον ὅλον.

Ur teil, das, -s, πλ -ε, ἡ μερὴς, ἡ γνώμη, δοκασία, ἡ ἀπορία, ein — fallen ἀποβαλόμενος.

μην, γνωμοδοτώ. meinem — nach
κατ' ἐμὴν κρίσιν, κατ' ἐμὴν γνώμην.
urteilen ἀπὸ κρίνω (über
etwas nach etwas)

Urteilkraft, die, ἡ δύνα-
μις τοῦ κρίναι, ἡ κρίσις.

urteilslos ἀκριτος.

Urteilslosigkeit, die, —, ἡ
ἀκρίσια.

Urteilspruch, der, ἡ ἀπό-
φασις ἢ ἐτυμηνυσία.

Urteilsvermögen, das, τὸ
κριτικόν, ἡ κρίσις.

Urtext, der, τὸ πρωτότυπον
κειμενον.

Urtiere, die πλ., τὰ πρωτα ζῷα,
τὰ πρωτόζωα.

Urur-enkel, der, ὁ τριτέγγο-
νος, τριεγγωνος.

Urvater, der, ὁ πάμπρωτος
πατήρ, ὁ πρωτοπάτωρ.

Urvolk, das, ὁ πρωτογενὴς
λαός, οἱ αὐτόχθονες.

Urvorfahr, der, ὁ πρόγονος,
ὁ πατριάρχης.

Urwelt, die, ὁ πρωτογενὴς
κόσμος.

urweltlich του ἀρχῆθεν κό-
σμου, πρωτόκοσμος.

Urwort, das, ἡ ἀρχέτυπος
λέξις.

Urzeit, die, οἱ πανάρχαιοι
χρόνοι.

Urzweck, der, ὁ ἀρχικός
σκοπός.

Usu, der, -s, ἡ ἐν ταῖς συναλλα-
γαῖς συνθήκη.

Usurpation, die, —, πλ. -en,
ὁ σφετερισμός.

Usurpator, der, -s, πλ. -lō-
ren, ὁ σφετεριστής.

usurpieren μὴ σφετερίζομαι.

Usus, der, —, ἡ χρῆσις, συν-
θήκη.

Utensilien, die πλ. τὰ σκεύη,
ἐργαλεία.

Uterus, der, —, ἡ μήτρα,
ὠστέρα.

Utopie, die, —, ἡ ἰδανικὴ πο-
λιτεία.

Utopist, der, -en, πλ. -en, ὁ
πολιτικὸς φαντασιολόγος, ὁ ὀνειρο-
πόλος ἰδανικῶν σχεδίων.

V

Vaccination, die, —, πλ.
-n, ὁ ἐμβολισμός, τὸ ἐμβόλισμα.

Vademecum, -as, -s, πλ. -s,
ὁ συνοδὸς βιβλίον, τὸ ἐγχειρίδιον (βι-
βλίον).

vag ἀόριστος, ἀπροσδιόριστος.

Vagabund, der, -en, πλ. -en,
ὁ ἀγένης, πλανούδας (ὁ σουρτουάκης).

Vagabundenleben, das, ὁ
πλάνης βίος, ἡ ἀλητεία [ἡ σουρ-
τουαζία].

Vagabundentum, das, -s
ἡ ἀλητεία, περιπλάνησις.

vagabundieren ἀμὴ ἀλητεύω
[σουρτουαζέω].

vakant κενός, χηρεύων.

Vakanz, die, —, ἡ κενότης ἢ
κενή (ἡ χηρεύουσα) θέσις. αἱ δια-
κοπαί, αἱ παύσεις.

valid ἔγκυρος.

Validität, die, —, τὰ κύρος,
τὸ ἔγκυρον.

Valuta, die, —, ἡ ἀξία.

Valvation, die, —, πλ. -en,
ἡ ἀποτίμησις.

valvieren μὴ τιμολογῶ, τιμο-
γραφῶ, ἐκτιμῶ.

Vampir, der, -s, πλ. -e, τὸ
αἱμάδιφον ρομφολυκτεῖον.

variabel εὐμετάβλητος, ἀσταθής

Variante, die, —, πλ -η, η, διαφορετική γραφή, ή διτιτογραφία.

Variation, die, —, πλ -en, η, πικρή ομίλεια, ή παραλλαγή μέλους.

Varietät, die, —, πλ -en, η, παραλλαγή, τό παράλλαγμα.

variieren μη & αμή παραλλάσσω.

Vassal, der, -en, πλ -en, ο υποτέλης άρχων, ο υποτεύσις μεριστάς.

Vase, die, —, πλ -n, τό άγγειον.

Vasenkunde, die, η άγγειολογία.

Vater, der, -s, πλ Väter, ο πατήρ.

Väterchen, das, -s, πλ —, τό πατρίδιον, ο παππίας [ό παππούλης, ο παππάκης].

Vaterland, das, η πατρίς.

vaterländisch πατριός, έγγύριος, έπιγύριος.

Vaterlandsfreund, der, ο φιλόπατρις.

Vaterlands liebe, die, η φιλοπατρία, ο πατριωτισμός.

väterlich πατρώος, πατρικός, πατριός.

Vater liebe, die, η πατρική στοργή.

vaterlos όργανός πατρός, άπατήρ.

Vater mord, der, πατροκτονία.

Vatermörder, der, πατροκτόνος.

Vater name, der, τό πατρικόν όνομα.

Vaters bruder, der, ο πατράδελφος.

Vaterschaft, die, —, η πατρότης.

Vaterschwester, die, η ποτραδέλφη.

Vaterstadt, die, η πατριός πόλις, η πατρίς.

Vater teil, das, η πατρώα κληρονομία.

Vater unser, das, -s, τό Πάτερ ήμών, ή κυρτή ή προσευχή.

Vaudeville, das, -s, πλ -s, τό κωμειδούλιον.

Vegetabilien die πλ, τά φυτά **vegetabilisch** φυτικός.

Vegetation, die, —, πλ -en, φυτεία.

vegetieren αμή διάγει βου φυτικόν.

Veilchen, das, -s, πλ —, τό ίον [ό ανεξής]. weisses — τό λευκόν ίον, τό λευκόν.

veilchenblau ιώδης, ιοδαμής [μενεζελός]. das, v- τό ιώδες χρώμα, τό ίανθινόν.

Velociped, das, -es, πλ -e, τό ποδήλατον, τό ποδοκίνητον δίκυκλον.

venerisch συφιλιτικός.

Ventil, das, -s, πλ -e, ή βαλβή, τό αερόθυρον, ο άνεμολόγος.

Ventilation, die, —, πλ -en, ο άερισμός, τό άέρισμα.

Ventilator, der, -s, πλ -idien, ο άνεμιστήρ, ή άνεμιστική μη. άνή.

ventilieren μη άνεμίζω, άερίζω. (μτφ) συζητώ.

verabfolgen μη παραδίδω.

Verabfolgung, die, —, πλ -en, ή παραδούσις.

verab reden μη συμφωνώ, συμφωνολογώ. **sich** — συμφενοσύμαι, συμφωνώ.

Verabredung, die, —, πλ -en, ή συμφωνία, συμφωνήσις.

verab reichen μη προσφέρειν, δίδω.

verabsäumen μη παραμελώ, όλιγορτώ.

Verabsäumung, die, —, η παραμέλησις.

verab scheuen μη άποστρέφωμαι, αποστύγώ· σιχαίνωμαι.

verkehrt ἁστροσος, ἀντιστροφος [ἀνάποδος]. ἀνιστροφος [ἐναντιστροφος]. // —, ἐπὶ ἀντιστροφῶν [ἀντιποδῶν].

Verkehrtheit, die — -en, ἡ στρεβλότης, ἀναστρεφόμενα [ἀναποδία].

Verkehrung, ἡ ἀναστροφή, ὁ μεταστροφῶν περὶ ὕψους.

Verkehrer, ἡ καταφρονῶν περὶ ὕψους.

Verächter, der, -s, πλ —, ὁ καταφρονητής.

verächtlich καταφρονητικός, περιφρονητικός, καταφρονητός, ἀξιοκαταφρόνητος.

Verächtlichkeit, die, —, ἡ καταφρονητικότητα.

Verachtung, die, ἡ καταφρόνησις, περιφρόνησις.

verachtungswert ἢ **würdig** ἀξιοκαταφρόνητος.

verallgemeinern μὴ γενικεύω, καθολικεύω, γενικοποιῶ.

Verallgemeinerung, die, —, πλ -en, ἡ γενικεύσις, γενικοποιήσις.

veralten ἄμς ἀπαρχαιοῦμαι, παλαιῶμαι, παρακμάζω.

veraltet ἀπὲρχαιωμένος, παλαιωμένος.

veränderlich εὐμεταβλητός, μεταβλητός, ἀστάτος, ἀστάθης.

Veränderlichkeit, die, —, ἡ εὐμεταβλητότης, ἀστάθεια.

verändern μὴ μεταβάλλω, ἀλλοίωσω, sich — μεταβάλλομαι.

Veränderung, die, ἡ μεταβολή, ἀλλαγὴ.

veranlassen μὴ προξενῶ, προκαλῶ, παρορῶ, προτρέπω.

Veranlasser, der, -s, πλ —, ὁ πρόξενος, παραίτιος, ὁ αἴτιος, ὁ παρορμητής, παρακινήτης.

Veranlassung, die, —, πλ

Verschaulichen μὴ παρίσταναι, ἀπὸ τῶν ὁφθαλμῶν, ἀναπαράσκειν, προσοικονεῖν.

veranschlagen μὴ ἐκτιμῶ, υπολογίζω.

Veranschlagung, die, —, ἡ ἐκτίμησις, ὁ υπολογισμός.

veranstalten μὴ διευθετῶ, διοργανῶ, ἐτοιμαζῶ.

Veranstalter, der, -s, πλ —, ὁ διοργανωτής.

Veranstaltung, die, —, πλ -en, ἡ διευθετήσις, διοργανώσις, ἡ ἐτοιμασία.

verantworten μὴ δικαιολοῶ, αἰτιολογῶ, ἐγγυῶμαι, ἀναλαμβάνω ἐπ' εὐθύνης μου, sich — ἀπολογεῖσθαι, δικαιολογεῖσθαι, δίδω λόγον.

verantwortlich εὐαπολόγητος, συγγνωστός, ἐπεύθυνος, ὑπόλογος.

Verantwortlichkeit, die, —, ἡ εὐθύνη, τὴ ἐπεύθυνος.

Verantwortung, die, —, πλ -en, ἡ ἀκαίολογία, ἡ εὐθύνη, ὁ ἀπολογισμός.

verarbeiten μὴ ἐξεργάζομαι, καταργάζομαι, καταναλίσκω, ἀπαλλοτρίω, ἐξοδεύω.

Verarbeitung, die, —, πλ -en, ἡ καταργασία, ἐκπόνησις, ἡ καταναλίσις.

verargen μὴ νειμῶ, ἀποδοκιμάζω, κατακρίνω φερω, κακίζω, μισῶμαι.

verarmen ἄμς γίνομαι πτωχός, πτωχεύω.

Verarmung, die, —, πλ -en, ἡ πτωχέυσις.

verauktionieren μὴ ἐκθέτω εἰς πλειστηριασμόν, πωλῶ εἰς δημοπράσιαν.

Verauktionierung, die, —,

πλ -εν, ὁ πλεονεχτής, **μπαρσα**.
verausgaben μὴ καταγραφή.
veräusserlich ἀπαλ-εν, ἡ λους, ἐκποιήσιμος.
Veräusserlichkeit, die, ἡ τὸ ἀπαλλοτριώσιμον.
veräussern μὴ ἀπαλλοτριῶ, ἐκποιῶ.
Veräusserung, die, —, πλ -εν, ἡ ἀπαλλοτριώσις.
verbal προφορικός.
Ver hand, der, ἡ ἐπιδείξις, τὸ ἐπιδείκναι ὁ δεσμός.
verbannen μὴ μὴ φυγαδεύω, ἐξορίζω.
verbannt ἐξοριστός.
Verbannung, die, —, πλ -εν, ὁ ἐξορισμός· ἡ ἐξορία.
verbarrikadieren μὴ ἀποεράσσειν, ἀποκλείειν.
verbauern ἀμὲς ἀπαγορεύω, γίνονται ἀγροικοί [χωριατεύω].
ver beissen* μὴ ἀποκρύπτω δακνύμενος τὰ χεῖλη· κατέχω, ἀποπνίγω· καταπίνω, γυνεύω, sich das Lachen, den Zorn — κατέχω τὸν γέλωτα, τὴν ὀργήν. die Wörter — τρώγω τὰς λέξεις. **sich** — δάκνωμαι, ἀποδάσσω ἑαυτόν [δαγκάνομαι]· συγκρατοῦμαι δάκνων.
verbergen* μὴ κρύπτω, κατακρύπτω. **sich** — κρύπτομαι, ἀποκρύπτομαι.
Verbergung, die, —, πλ -εν, ἡ κρύψις, ἀποκρύψις.
Verbesserer, der, -s, πλ —, ὁ μεταρρυθμιστής, αναμρφωτής.
verbesserlich διορθωτός, διορθώσιμος.
verbessern μὴ διορθώνω, ἐπανορθῶ· ἐπιδιορθῶ, βελτιῶ.
Verbesserung, die, ἡ διόρθωσις, ἐπιδιορθωσις.
sich ver beugen ἀποκλίνωμαι, κύπτω

Vater teil, das, ἡ πατρία ἐλθρονομία.
Vater unser, das, -s, τὸ Πάτερ ἡμῶν, ἡ κυριακή προσευχή.
Vaudeville, das, -s, πλ -s, ἡ κωμικοῦλλον.
Vegetabilien die πλ. τὰ φυτογενή.
vegetabilisch φυτικός.
Vegetation, die, —, πλ -εν, ζω, πλ.
verbla· ἀμὴ διάγω βλάδι· εἰκόνομ, παρσι.
Verbildung, die, πλ —, τρωσις, διαστρωγή.
ver binden* μὴ συνδέω· ἀπτω, συνενῶ, ἐπιδίω, προσδίδω, δένω ἐσφαλμένως, παρδένω [στραβοδένω], (μτφ) ὁ χρεώνω, καθιστῶ ἐνὸς χρεος. **sich** — συνδέομαι, συνάπτω· συνγνύομαι, συνδυάζομαι. ἐποχρεῶμαι, καθίσταμαι ἐνὸς χρεος.
verbindlich ἐποχρεωτικός, ἀναγκαστικός. ἐνὸς χρεος, ἡναγσμένος.
Verbindlichkeit, die, —, ἐποχρεωτικότης.
Ver bindung, die, ἡ σύνδεσις, ὁ σύνδεσμος, ἡ συνένωσις, (μτφ) σχέσις, ἐπιμειξία, συνάφεια. τὸ ματεῖον, τὸ σῶμα (σπουδαστῶν).
Ver bindungsmittel, das, σύνδεσμος, τὸ σύνδεμα.
Verbindungswort, das, (γ) ὁ σύνδεσμος.
Verbindungs zeichen, τὸ ἐνωτικὸν σημεῖον, ἡ ὑπὲν.
verbissen κεχλωμένος, παρωγισμένος [χολιασμένος, θυμμένος].
Verbissenheit, die, —, θυμός, παρωγισμός.
ver bitten* μὴ δὲν ἀνέχομαι, ἀποκραῖω.
ver bittern μὴ πικραίνω, πικραίνω, πληρῶ πικρίας.

verkehrt ἀντιστροφος, ἀντιστροφος [ἀναποδος]· ἀντιστροφος [ἀναποδος]. // —, ἐπὶ ἀντιστροφῶν [ἀναποδῶν].

Verkehrtheit, die — -ειν, ἡ στρεβλότης, ἀναποδοσία.

Verkehrung, ἡ μεταβολή· ἀνίσταμαι ἢ ἀναστρέφω, ὁ ἀνίσταμαι πᾶσι ὅροις.

verkehrt· μὴ θαυμάζω, τυφλῶν· ἐξαπατῶ, ἀπατῶ [ἐξαπατῶ].

Verblendung, die, ἡ θάμβωσις, (μτφ) ἡ γοητεία, ἐξαπάτη.

verblieben ὡρὸς, ἀπομεινόμενος, κεκοιμημένος, ἀποβιώσας.

verblinden ἀπὸ τυφλῶνμαι.

verblüffen μὴ ἐμβρόντω, καταπλήττω, διαταράσσω, verblüfft ἐκπληκτός, ἐμβρόντιτος.

Verblüfftheit, die, —, ἡ καταπληξίς, ἐμβρόντισια.

verblühen ἀπὸ ἀπανθῶ· παραβῶ, παρακαμῶ, ἀπομαραινόμεναι.

verblümt (μτφ) αἰνιγματώδης, ἀλληγορικός.

sich verbluten λιφαίρω, γίνεσθαι ἔξαιμος.

verblutet ἔξαιμος, λειψαίμος.

Verblutung, die, —, ἡ λειψαίμα· ἡ θανατηφόρος αἱμορραγία.

verborgen, ἀμὴ ἐκδανείζω, θανείζω.

verborgen κρυπτός, ἀπόκρυφος, ἀποκεκρυμμένος. // —, ἐπὶ κρύφα, λάθρα, κρυφίως.

Verborgenheit, die, —, ἡ ἀποκρυφή, ἀφάνεια, τὸ ἀφανές.

Verbot, das, -es, πλ -e τὸ ἀπαγόρευμα, ἡ ἀπαγόρευσις.

ve boten ἀπηγορευμένους.

Verbrauch, der, ἡ καταναλώσις, τὸ καταναλῶμα.

V· **brechen*** μὴ διαπράττω, παρανόμως, was hat er ge-
brochen? τί κακὸν ἐπραξε;

erbrechen, das, -s, τὸ ἐγκλημα, τὸ κακοῦργημα.

Verbrecher, der, -s, πλ —, ὁ κακοῦργος, ἐγκληματίας.

verbrecherisch κακοῦργος, κακοῦργικός.

verbreiten, μὴ διαδίδω, διασπείρω· ἐπεκτείνω, ἐξαπλῶ, sich — διασπείρωμαι, διαδίδωμαι· ἐξαπλοῦμαι.

Verbreitung, die, —, πλ -ειν, ἡ διάδοσις, ἐξαπλώσις.

verbrennbar καύσιμος, καυστός.

Verbrennbarkeit, die, —, ἡ καύσιμος ιδιότης, τὸ καύσιμον.

verbrennen* μὴ καίω· κατακαίω, καταφλέγω.

Ve brennung, die ἡ καύσις, κατάκαυσις.

verbrennlich καύσιμος.

Verbrennlichkeit, die, —, τὸ καύσιμον, ἡ καύσιμος ιδιότης.

verbriefen μὴ ἐπικυρῶ ἐγγράφως, sich — υπογράφω· ἐγγράφω.

Verbriefung, die, —, πλ -ειν, ἡ ἐγγράφος υπογράφσις.

verbringen* μὴ διαίρω, διέρχομαι· καταναλίσκω, θανῶ.

verbrüden μὴ ἀδελφοποιῶ, συνοικεῖω ἀδελφικῶς, sich — ἀδελφίζομαι, ἀδελφοποιούμαι.

Verbrüderung, die, — πλ -en, ἡ ἀδελφοποίησις· ἡ ἀδελφότης.

Verbum, das, -s, πλ Verba, (γρμ) τὸ ὅημα.

verbummeln μὴ καταναλίσκω· περιφερόμενος.

verbunden συνδεδεμένος· ὑποχρεῶς, ὑποχρεωμένος.

ver bünden, μι πλ -η, ἡ
ασπίζω. **sich** — συμ-
ασπίζομαι, ὁμοσπονδῶ. -en, ἡ
bündeten οἱ σύμμαχοι.

ver bürgen μι ἐγγυῶμαι, ἡ
θεβαιῶ. **sich** — συμμαχῶ, συν-
πτῶ συμμαχίαν.

verbürgt ἐγγυος, ἀξιόπιστος.

Verbürgung, die, πλ -en, ἡ
ἐγγυήσις, ἡ ἐγγυή.

Verdacht, der, -es, ἡ ὑποψία,
ἡ ὑπόνοια.

verdächtig ὑποπτος.

verdächtigen μι καθιστῶ ὑ-
ποπτον· ἐνοχοποιῶ.

Verdächtigung, die, —, πλ
-en, ἡ ἐνοχοποίησις.

verdammen μι καταδικάζω.
καταρῶμαι, ἀναθεματίζω.

verdammenswert, ἡ **ver-
dammlich** καταδικασίμος, κατα-
δικαστέος· καταράσιμος.

Verdammnis, die, —, ἡ κα-
τάδικη· ὁ ὀλέθρος.

verdammt κατάδικος, κατα-
δικασμένος, καταράτος, ἐπάρα-
τος, κατηραμένος, τρισκατάρατος.
! ὦ διαβολέ! ὦ ἀνάθεμα!

Terdammung, die, —, πλ
-en, ἡ καταδική.

verdampfen μι εξατμίζω, //
—, ὁμις εξατμίζομαι, ἀναθυμιάωμαι.

Verdampfung, die, —, πλ
-en, ἡ ἐξοέρωσις, ἐξατμίαις.

ver danken μι ὁφείλω, χρεω-
στῶ· γνωρίζω χάριν.

verdauen μι πέπτω, διατέ-
πτω, γωνεύω.

verdaulich εὐπεπτος, πεπτι-
κός, εὐκοιλογόγεντος.

Verdaulichkeit, die, —, ἡ
εὐπεψία, τὸ εὐπεπτικόν.

Verdauung, die, —, ἡ πέψις,
γώνευσις.

Verdaunungsmittel, das, τὸ
πέπτικόν φάρμακόν.

Vater teil, das, ἡ πατρὶς κλη-
ρονομία.

Vater unser, das, -s, τὸ Πά-
τερ ἡμῶν, ἡ κυρ ἀκὴ προσευχῆ.

Vaudeville, das, -s, πλ -ε
τὸ κωμικοδύλινον.

Vegetabilien die πλ, τὰ φυτά
vegetabilisch φυτικός.

Veratation, die, —, πλ -en
καταστρεφίς.

verderbe, ἀμὴ διάγοι βίον
φθοροποιός, κατα.

Verderber, der, -en, —, τὸ
φθορεὺς, καταστρεφεὺς.

verderblich φθαρτός, φθειρο-
μενος, ὀλεθριος, καταστρεπτικός.

Verderblichkeit, die, —, ἡ
φθαρτότης, ἡ ὀλεθριότης, καταστρε-
πτικότητα.

Verderbnis, die, —, ὁ ὀθι-
θρος, ἡ διαφθορά, ἀχρεωότης.

verderbt διεφθαρμένος (χαλα-
σμένος).

Verderbtheit, die, —, ἡ δια-
φθορά, ὁ ὀλεθρος, ἡ ἐφώλεια.

verdentlichen μι σαφηνίζω,
διασαφηνίζω, διασαφῶ.

Verdentlichung, die, —,
πλ -en, ὁ σαφηνισμός, ἡ διασα-
φηνίσις.

verdeutschen μι μεταφράζω
εἰς τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν· ἐκ-
γερμανίζω.

Verdeutschung, die, —, πλ
-en, ἡ ἐκγερμανίσις, ὁ ἐκγερμανι-
σμός.

verdichtbar συμπυκνωτός,
συμπιεστός.

verdichtbaren μι συμπυκνῶ.
Verdichtung, die, —, πλ -en,
ἡ συμπύκνωσις.

verdienen μι ἀξίζω, εἶμαι ὀ-
ξιος, ἀπολαυδάνω, πορίζομαι, κερ-
δαίνω [βγάζω]· ἔδε καὶ verdient.

Ver dienst, der, ἡ ὠφέλεια,
τὸ κέρδος.

verkehrt διάστροφος, ἀντιστρο-
φος [ἀναποδος]· ἀντιστροφος [ἐναν-
τιστροφος]. // —, ἐπὶ ἀντιστροφῶν
[ἀναποδα].

Verkehrtheit, die —
-en, ἡ στρεβλότης, ἀνασ-
τρεφειν [ἀναποδῆ].

Verkehrung, ἡ
ἀναστροφή, ὁ οὐ ἄξιος.
ποδα ὄρισιν, πάξις, δ' ἄξιος.

ver- πολλῶν ἀγαθῶν πρό-
- (μτφ) er hat seinen -en
-ουπα ἔλαβε τὰ ἐπιχειρήματα τῆς κα-
-κίας του, δίκαια πάσχει.

Verdikt, das, -es, πλ -e, ἡ
ἐτυμολογία.

verdingen* μὴ μισθῶναι, ἐκμι-
σθῶ, δίδω ἐπὶ μισθῶ **sich** — μι-
σθῶναι· μισθοδοτοῦμαι.

Verdingung, die, —, πλ -en,
ἡ ἐκμισθώσις.

verdolmetschen μὴ μεθερμηνεύω,
μεταφράζω.

Verdolmetschung, die, —,
πλ -en, ἡ μετάφρασις, μερμηγία.

verdonnern μὴ ἐμβροντίζω, κα-
ταβροντίζω.

verdoppeln μὴ διπλασιάζω,
sich — διπλασιάζομαι.

Verdoppelung, die, —, πλ
-en, ὁ διπλασιασμός.

verdorben φθαρμένος.

Verdorbenheit, die, —, ἡ
διαφθορά.

verdorren ἀρξ ξηραίνομαι,
ἀπομαραίνομαι.

Verdorrung, die, —, ἡ ξή-
ρανσις· ἡ ξηρασία· ἡ (ἀπο)μόρανσις.

verdrängen μὴ ἐξωθῶ· ἐκτο-
πίζω, ἐκβάλλω. (μτφ) ὑποσκελίζω,
παραγκωνίζω.

Verdrängung, die, —, πλ
-en, ἡ ἐξώσις, ἐξώθησις· ἡ παραγ-
κωνισμός, ὑποσκελισμός.

V αὖθις, ἡ διαστροφή.
[διπλασιασμός]· ἡ τριπλασι-
-σμός· ἡ τριπλασιασμός.

Verdreifachung, die, —, πλ
-en, ὁ τριπλασιασμός.

verdrriessen* (verdrriest· ver-
dross· verdrossen) δυσαρτεῖται, λυ-
πεί· es verdriest mich ἀγανα-
κτῶ, **sich** weder Mühe noch Ko-
sten — lassen οὔτε κόπον οὔτε

δαπάνης πειθόμεναι.

verdrriesslich στρυφνός, γογ-
γυστικός, σκυθρωπός· ἀνταρξ, δυσ-
αρεστός.

Verdrriesslichkeit, die, —, ἡ
δυστροπία, στρυφνότης, ἡ δυστροπ-
ιμένος· χαρακτήρ.

verdrossen δόσθιμος, δυσδι-
-κός.

Verdrossenheit, die, —, ἡ
δυσθυμία, ἡ δυστροπία· ἡ ἀνία,
ἀγδία.

ver drucken μὴ παρατυπῶναι,
τυπῶναι ἐσφαλμένως.

Verdrus der, -es, ἡ ἀνία, δυσ-
χεροσύνη [ἡ φουδρα]· ἡ ἀγδία, ὁ
αἶσχος· mit — ἀγδῶς, ἀντιπαθῶς.

eine — haben εἶναι κυρτός [ἐλ-
καμπούραν].

verdummen μὴ ἀπομαραίνω
[ἀποδρακύνω]. / —, ἀρξ παραι-
-νομαι, ἀπομαραίνομαι, ἀποδρακύν-
ομαι.

Verdummung, die, —, ἡ
ἀπομάρωσις [το ξενώριον].

verdungen μισθωτός, ἐκμισθός
ver dunkeln μὴ ἐπισκινίζω,
ἐπισκινίζω, ἀρξ αὐτῶ· παρεισχυρίζω.

Verdunkelung, die, —, ἡ
ἐπισκινότης, παρεισχυρίσθαι.

verdünbar ἀραιώσιμος.

verdünnen μὴ ἀραιῶναι· ἀπο-
λεπτύνω· **sich** — ἀραιῶναι· λε-
πτύνομαι.

Verdünnung, die, πλ -η, ἡ ἀραιώσις· ἡ λέπτυνσις. ὀργανο.
verdunstbar ἐξατμιστόν, -en, ἡ
verdunsten ἀρσ ἐξατμίζω·
 [ἐαυγίζω, ξεθυμαίνω].
verdünsten μὴ ἐξατμίζω, ἐ-
 ατμίζω.

Verdunstung, die, —, πλ -en, ἡ ἐξατμισις, ἐξαέρωσις.

verdursten ἀρσ ξηραίνομαι (ὅπῃ τῇ δ ψῆς).

verdutzt ἐμβρόντητος, κατά-
 πληκτος.

veredeln μὴ ἐξευγενίζω. sich — ἐξευγενίζομαι.

Veredelung, die, —, ὁ ἐξευ-
 γενισμός.

verehelichen μὴ συνάπτω εἰς
 γάμον, συζευγνύω [παντρεύω]. sich —
 νυμφεύομαι ὑπανδρεύομαι.

Verehelichung, die, —, ἡ
 σύζευξις, ὁ γάμος.

verehren μὴ σέβομαι λατρεύω,
 φιλοδορῶ, χαρίζω.

Verehrer, der, -s, πλ —, ὁ
 λάτρις, ὁ λατρευτής, ὁ θαυμαστής,
 ζηλωτής.

verehrlich σεβαστός, σεβί-
 σμιος.

Verehrung, die, —, πλ -en,
 σεβασμός, ἡ λατρεία, ἡ φιλο-
 δωρία.

verehrungswürdig ἀξιοσε-
 βαστός, ἀξιολατρευτός.

verelden ἢ **vereidigen** μὴ
 ὀρκίζω, ὀρκιώνω, vereidet ὀρ-
 κωτός.

Vereidung, die, —, πλ -en
 ὁ ὀρκισμός, ἡ ὀρκωσις.

Verein, der, -s, πλ -en, ὁ σύλ-
 λογος· ἡ ἔνωσις, ἡ συνένωσις, in
 -mit ὁμοῦ μετὰ [μαζί με].

vereinbar συμβιβαστός, συμ-
 βιδάσιμος.

vereinbaren μὴ συμβιβάζω
 sich — συμβιβάζομαι.

Vater teil, das, ἡ πατρωνία
 ρουσιζα.

Vaterunser, das, -s, τὸ
 τεο ἡμῶν, τ. κυρ ἀκὴ προσευ-
 χή.

Vaudeville, das, -s, τὸ
 κωμικοδύλλον.

Vegetabilien die πλ, τὰ
 φυτογενή.

vegetabilisch φυτικός.
Vegetation, die, —, πλ
 ἡ ἐξ ἡμῶν.

— ἐνυῦμαι, ο. ἀμὴ διάγω-
 ζομαι, συμφορῶν.

Vereinigung, die, —, ἡ
 ἡ ἔνωσις, συνένωσις· ὁ συρ-
 σμός, συμφύσις.

vereinsamen μὴ ἀπο-
 Vereinsamt μεμονωμένος,
 ρης.//—, ἀρσ ἀπομονοῦμαι.

Vereinsamung, die,
 ἀπομόνωσις, ἐγκαταλειψίς.

vereint ἰνωμένος· ἀνέμο-
 νομεριστός.

vereinzeln μὴ ἀποχω-
 ἀπομονοῦ.

Vereinzelung, die, —
 -en, ἡ ἀπομόνωσις.

verteilen μὴ καταιώνω.

Verteilung, die, —, πλ
 ἡ καταίωσις.

ver eltern ἀρσ ἐμπνοῦμαι
 πισκομαι [ἐμπνάζω].

Vereiterung, die, —, πλ
 ἡ πύσις, ἐλκωσις [τὸ ἐμπνέ-
 ναι].

verenden ἀρσ τελευτῶ,
 θνήσκει [ψυφῶ].

ver engern μὴ στενῶ, ἀ-
 νῶ, στενεύω. sich — ἀποστεν-
 στενοῦμαι, στενεύω.

Verengerung, die, —
 -en, ἡ στένωσις, τὸ στένωμα.

ver erben μὴ κληροδοτέ-
 ταλίζω.

Vererbung, die, —, πλ
 ἡ κληροδοτήσις.

verewigen μὴ ἀπαθαν-
 διαωνίζω.

verkehrt ὁ ἀστροφος, ἀντιστροφος [ἀναποδος]: ἀναστροφος; [ἐναντίαςτροφος]. // —, ἔπρ ἀντιστροφή [ἀναποδος].

Verkehrtheit, die -
-ον, ἡ στροφάλιγες, ἀνασ-
ἀνατροπή].

Verkehrung. ἡ ἀναστροφὴ, ὁ ἐκπλιτῶ, πα-
πιθο ὕψισαι, ῥιπλιτῶ, ὁποπ-
τι, ἐριέρχουαι, καταντῶ, ἔξο-
κελλῶ, ἐξολισθάνω. λήγω, παρέρ-
χουαι.

Verfallen, das, -s, ἡ παρακμή ἡ ἔκπτωση.

verfälschen μιμνεύειν, παραποιῶ.

Verfälscher, der. -s, ὁ νο-
μιευτής ὁ κτεῖονευτής.

verfälscht νόθος κ' ὁδηλος.
Verfälschung, die. τὴ νόθευ-

ver fangen* ἢ ἐνεργῶ χρόνον

ἐνέργειαν, φέρω ἀποτέλεσμα sich — ἐμπλέκομαι, περιπλέκομαι [ἐμπερδεύομαι, πιάνομαι].

verfänglich σοφιστικός, δολε-
ρός, ἀπατηλός.

Verfänglichkeit, die, —, τὸ σοφιστικόν, τὸ ἀπατηλόν.

sich ver färben ἀλλοχρωῶ,
παρελλέγασθαι τὸ χροῖμα.

ver fassen* μὴ συνθέτω, συν-
τάσσω* συγγράσσω

Verfasser, der, -s, πλ —, ὁ
συγγραφεὺς· ὁ συντάκτης.

Verfassung, die, —, πλ -ον, ἡ σύνθεσις, σύνταξις, ἡ κατάστασις, διαθεσις, τὸ πολίτευμα, τὸ κυβερνητικὸν σύστημα.

verfassungsmässig συνταγματικός.

Verfassungen mässigkeit.
die, ἡ συνταγματικότητα.

Versungswidrigkeit,
ἀντιουσιαστικότης.

• faulen aus σήματα, απο-
τα | σήματα |

verfaulen *φι* διέρχουμαι
ἐν ὀξύτητι

verfechten* μη διαπρασιζω,
διαπρασιζω.

Verfechter, der, ὁ πρόμαχος ὑπερμαχος, ὑπερασπιστής.

Verfechtung, die, —, ἡ ὑπερ-
μάχησις, ὑπεράσπις.

verfehlen $\eta\lambda$ ἀποχῶ, ἀπο-
τυχάνω

verfeinden μὴ ἐχθροποιῶν, συγκαρούοι. **sich** — συγκαρούομαι, ἔσθηναι εἰς ἔχθραν.

verfeinern μὴ ἀλεκτόνως, λε-
πιοποιῶ, ἐξευγενίζω, ἐκπολιτίζω.

Verfeinerung. die. —, πλ

verfertigen μὴ κατασκευάζω.

Verfertiger, der, -s, pl —

ὁ κατασκευαστής.

-en, ἡ κατασκευή.
verfinstern uñ ἀποσκορῖζω.

σκοτιζω, ἐπισκοτιζω [σκοτεινιάζω]
ἀμαρτωλῶν

Verfinsterung, die. —, ὁ
σκότος: σκοτεινὸς | το σκοτε-

verflachen αὐτὸ ὁμαλύνειν, ἐπι-

Verflachung, die. —, *πλ*·en.

verflechten* ἡ διαπλέγω, ἐμ-

Verflechtung, die —, ἡ ἑυ-

verfliegen* 248. διαπέτομαι.

ἀέρι [ἀνεμοσκορπισίον].
 ἀποπλανῶμαι πετόμενος πλ. -ν, γ.
verfließen* ἄμς παγερῶν.
 ἐκρέω. (ιτφ) πατέρχουμαι.
verfluchen μὴ καταρῶν.
 ἀναθεματίζω, βλασφημῶ.
verflucht κατάρτος, κατηρα-
 μένος.
verflüchtigen μὴ ἐξαερῶν.
 ἀεριοποῶ, ἐξατρίζω. **sich** — ἐξ-
 αερῶμαι, διαλύομαι εἰς αἶθρα.
Verflüchtigung, die, —, πλ.
 -en, ἡ ἐξαέρωσις, διαφύρσις.
Verfluchung, die, —, πλ.
 -en, ἡ κατάρσις, ὁ ἀναθεματισμός.
Verfolg, der, -es, πλ. -e, ἡ
 ἀκολουθία, ἐπακολουθία.
verfolgen μὴ διώκω, ἐπιδιώ-
 κω, κυνηγῶ· ἐφέπομαι, ἀκολουθῶ
 παρακολουθῶ, καταδιώκω, κατε-
 τρέγω. ein Ziel — ἐπιδιώ-
 σκοπόν.
Verfolge-, der, -es, πλ. —,
 διώκτης, καταδιωκόμενος.
Verfolgung, die, —, πλ. -en
 ὁ διωγμός, ἐπιδιωγμός· ἡ καταδιώ-
 ξις, ὁ καταδιωγμός, ἡ καταδρομή.
verfrachten μὴ μισθῶναι
 ναυλῶναι.
Verfrachter, der, —, πλ. -s.
 ὁ ναυλωτής.
Verfrachtung, die, —, πλ.
 -en, ἡ ναυλωσις.
ver frieren* ἄμς ἀπολλύομαι
 ὑπὸ τοῦ ψύγους [ἐπαπαγίζω].
verfrüht πρόωρος.
verfügbar διαθέσιμος.
verfügen μὴ διαβέτω, διατάσ-
 σω. // —, ἀρμὴ διαθέτω, ἐξουσιάζω
sich — μεταβαίνω, πορεύομαι.
verfüglich διαθέσιμος.
Verfügung, die, πλ. -en, ἡ
 διαθέσις· ἡ διαταγή, zu seiner —
 εἰς τὴν διαθέσιν του.
verführbar δολεαστός, ἐπι-
 δεκτικός ἀποπλανήσεως.

Vater teil, das, ἡ πατὴρ αὐτοῦ κλη-
 ρονομία.

Vater unser, das, -es, τὸ Πα-
 τερ ἡμῶν, ἡ κυρ ἀπὸ προσώπου.

Vandeville, das, -es, πλ. —
 τὸ κωμειδύλλιον.

Vegetabilien die πλ. τὰ φυ-
 τή.

Vegetabilisch φυτικός.
Ver- tation, die, —, πλ. -en
 σμός, ἡ ἄνθος.

Verfährn, ἀνὴρ διάγω βί-
 δελαρ. τὸ γόητρον.

vergangen παρελθών, ἡ
 γημένος [περασμένος].

Vergangenheit, die, —
 παρελθόν.

vergänglich ἐφήμερος, πρὸς
 καιρὸς, προσωρινός [περαστικός].

Vergänglichkeit, die, —
 τὸ ἐφήμερον, ἡ προσωρινότης.

verganten μὴ πλειστηριάζω.
Vergantung, die, —, πλ. -en
 ὁ πλειστηριασμός, ἡ δημοπρασία.

vergeben* μὴ δίδω, νέμω
 ἀπονέμω, παραχωρῶ, διανέμω, μο-
 ράζω, διαμοιράζω, συγχωρῶ, **sich**
 — ἀπατῶμαι δίδων, σφάλλομαι
 μοιράζων (τὰ χαρτῶν).

vergebens ἐπὶ μάτην, μὴ
 ταῖς [τοῦ κάκου].

vergeblich μάταιος.
Vergeblichkeit, die, —,
 ματαιότης, ἀνωφελεία.

Vergebung, die, πλ. -en
 ἀπόνομή, παραχώρησις· ἡ συγχω-
 ρήσις, ἡ συγγνώμη. um — ! συγ-
 γνώμην !

vergenwärtigen μὴ ἀναπα-
 ριστῶ, στοχάζομαι ἐν τῷ παρόντι.

Vergegenwärtigung, die
 —, ἡ ἀναπαράστασις, ἡ ἐν τῷ πα-
 ρόντι παράστασις.

vergehen* ἄμς παρέρχομαι
 [περνῶ]· ἐλπίπω· ἀσπάζομαι· φθα-
 ρομαι, ἀπολλύομαι [χάνομαι]. da
 hi verging mir Horen πο

verkehrt ἀντιστροφός, ἀντιστροφός [ἀνάποδος]: ἀντιστροφός [ἐναντίος]. // —, ἐπρ ἀντιστροφῶν [ἀναποδοῖ].

Verkehrtheit, die —
-en, ἡ στρεβλότης, ἀνασ-
ἀναποδοῖ].

Verkehrung, —
ἡ ἀντιστροφή, ὅ, die, —, πλ
πῶς ὁρίσματος, πνευματο-

ver gelten* μὴ ἀνταμείβω ἀν-
τιπληρώων, ἀνταποδίδω. Gleiches
mit Gleichem — ἀνταποδίδω τα
ἴσα. Böses mit Bösem — ἀντι-
ποιῶ κακῶ.

Vergelter, der, -s, πλ —, ὁ
μισθαποδότης.

Vergeltung, die, ἡ ἀνταπό-
δοσις, ἀντιδωρεῖα, μισθαποδοσία.

vergessbar ἀμνηστούμενος,
λησμονούμενος.

vergessen* (vergesse, ver-
gissest, vergisst, vergass, ver-
gessen) μὴ ἐπιλανθάνομαι, λη-
σάω, sich — λησμονοῦμαι.

vergessen ἀμνηστούμενος, λη-
σμονηθεὶς [ἐξαυθένος]. ἐπιλή-
σιων, ἀμνήμων [ἐξασίαρης].

Vergessenheit, die, —, ἡ
λήθη.

vergesslich ἐπιλήσιμων ἀμνή-
μων [ἐξασίαρης].

Vergesslichkeit, die, —, ἡ
ἐπιλησμοσύνη.

ver genden μὴ καταδαπανῶ,
κατασπαταλῶ, κατεξοδεύω [ἀνεμο-
σκορπίζω].

Vergeuder, der, -s, πλ —,
ὁ ἀναλωτής, ὁ ἄσωτος [ὁ ἀνεμο-
σκορπιστής].

Vergeudung, die, —, ἡ κα-
ταδαπανησις.

ver giesen* μὴ χέω, χύνω.

Vien μὴ φαρμακύνω, δη-
κάζω, sich — δηλητηριάζομαι
ergiffter, der, -s, πλ —, ὁ
αρμακευτής.

Vergiftung, die, —, πλ -en,
ἡ φαρμάκωσις, δηλητηρίασις.

Vergissmeinnicht, das, -s,
πλ —, (φτλ) ἡ μνηστικὴ. τὸ μνῆ-
στικον.

ver glasen μὴ βάλοποιῶ, γανῶ.
// —, ἀμρ βάλομαι, βάλοποιῶμαι.

Verglasung, die, —, πλ -en,
ἡ βάλοποιησις.

Vergleich, der, -es, πλ -e,
ἡ σύγκρισις, παραβολή, ὁ συμβι-
σμός, ἡ συμφωνία, gallicher —
φιλικὸς συμβιβασμός.

vergleichbar παραδληγτός.

Vergleichbarkeit, die, —,
ἡ δυνατὴ σύγκρισις, τὸ παραδληγτόν.

ver gleichen* μὴ παραβάλλω,
συγκρίνω, παραλληλίζω, συμβιβά-
ζω, διαλλάσσω, φιλιῶναι, sich —
παραβάλλομαι, συγκρίνομαι, συμ-
βιβάζομαι, διαλλάσσομαι.

vergleichen συγκριτικός.

vergleichlich παραδληγτός.

vergleichsweise ἐπρ συγκρι-
τικῶς. ἐν εἶδει συμβητικής, δίκην
συμβάσεως.

Vergleichung, die, ἡ παρα-
βολή, σύγκρισις, ὁ παραλληλισμός.

vergleichungsweise ἐπρ
συγκριτικῶς.

verglichen παραδληγτός, πα-
ραδληγμένος.

vergnügen μὴ τέρπω, εὐφρα-
νῶ, διασκεδάζω, sich — τέρπα-
μαι, εὐφραίνομαι, εὐφρῶ, διασκε-
δάζω.

Vergnügen, das, -s, ἡ εὐα-
ρέστησις, εὐχαρίστησις, ἡ τέρψις.
zum — πρὸς διασκεδασιν, mit —
μετὰ χαρᾶς, εὐχαρίστως.

vergnüglich τερπνός, -ή, -ον, ἡ
δαστικός.

vergnügsam ὀλιγαρκής, εν, ἡ
τρούφρων.

Vergnügbarkeit, die, —
ἡ ὀλιγαρκεία, μετριοπροσέη.

vergnügt εὐθυμός, παιδρός,
ἡσυχός [χαρούμενος].

Vergnügung, die, —, πλ
-ει, ἡ ἡδονή, διασκέδασις.

Vergnügungsort, der, ὁ τό-
πος ἡδονῶν, τὸ ἐνηθητήριον, ἡδη-
τήριον.

vergolden μὴ χρυσαίνω, ἐπι-
χρυσάω.

vergoldet χρυσωτός, ἐπι-
χρυσός.

Vergolder, der, -s, πλ —, ὁ
χρυσωτής.

Vergoldung, die, —, πλ -ει,
ἡ ἐπιχρῶσσις.

vergönnen μὴ δὲν φθονῶ, ἐπι-
τρέπω ἀνεπιφθόνως, χαρίζω. ver-
gönnt ἀνεπιφθονός.

vergöttern μὴ ἀποθεῶ, θεο-
ποιῶ, ἐκθειάζω, ἐκθειῶ.

Vergötterung, die, —, ἡ
ἀποθειωσις.

vergraben* μὴ κατορύττω,
καταχύνω, sich — ἐγχεύομαι
θάπτω.

Vergrabung, die, —, πλ
-ει, ἡ κατορύξις, κατάλυσις.

vergreifen* μὴ sich die
Hand — διαστρέφω, ἐξασθρῶ τὴν
χείρα μου, sich — ἀπατῶμαι λαμ-
βάνων, ἐπιλαμβάνομαι ἐσφαλμένως
[παραπιάνω, στραβοπινῶ]. ἐπι-
βάλλω τὰς χεῖρας, ἀποπειρώμαι
[βάζω χεῖρι]. ἐκπωλοῦμαι, κατα-
ναλίσκομαι.

Vergreifung, die, —, ἡ ἀα-
στροφή, ἐξάρθρωσις [τὸ στραγγού-
λισμα], ἡ ἀποπειρά· ὁ βιασμός.

vergriffen ἐξηγτημένος, ἐκ-
πεπωλημένος [ἐξουλημένος].

Vater teil, das, ὁ
γονιότης.

Vatern unser, das
τὸ ἡμῶν, ἡ κοινὴ ἀλήθεια.

Vaudeville, das
τὸ κωμικοδύλινον.

Vegetabilien die
τὰ ἀκαταβίλητα.

Verg tation, die
ὁ αὐξητικός οἶος.

Vergunst, ἀνυπα-
κοχήσιμος, μετὰ συμ-
μωρίαν.

vergütten ἢ ver-
ἀποζημιῶναι ἐπανορθῶ.

Vergütung, die
ἡ ἀποζημίωσις, ἡ ἀντι-
μισθία.

Verhaft, der,
ὁ ἀσφαλιστός.

Verhaft brief, ὁ
ἡ συλλήψεως.

verhaften οὐ συλ-
λαβεῖσθαι, φυλακίζω.

Verhaltung, die
ἡ σύλληψις [κατὰ νόμον].

verhallen ἂ, s
σταματῶ ἀνέκους.

verhalten* μὴ κ
ἀναγκάζω, sich
μένω καθυστερῶ.

sich μένω καθυστερῶ. ἐκ-
καίμαι ἔγω, ἀναφέρω.

Die Sache ver-
τὸ πρᾶγμα οὕτως ἐχ-
gekehrt — ἀναφέρω.

gekehrt — ἀναφέρω
στροφὴν λόγον, sich
τελῶ ἡσυχῶς.

Verhalten, das
ἀναστολή, ἡ σχέση.

Verhältnis, das
τρόπος, ἡ συμπεριφορά.

Verhältnis, das
ἡ σχέση, ὁ λόγος,
ἀναλογία, ἡ κατάστασις.

umgekehrten -e
στροφὴν λόγον, ἀντιστροφῶς.

verhältnissmä-
κατὰ λόγον, ἀναλόγως.

verhältnissmä-
γος ἀντιμετρώς.

verkehrt [ἀντιστροφος, ἀντίστροφος [ἀναποδοῖς] ἀντιστροφος [ἐναντίστροφος]. // —, ἐπρ' ἀντιστροφῶν [ἀναποδοῖς].

Verkehrtheit, die —
-en, ἡ στρεβλότης, ἀναστρεφόμενος [ἀναποδοῖς].

Verkehrung, —
-en, ἡ ἀναστροφή, ἡ ἀντιστροφή, ἡ διαστροφὴ, ἡ ἀναστροφή, ἡ ἀντιστροφή, ἡ ἀναστροφή, ἡ ἀντιστροφή.

verhängen μὴ περικαλύπτω, περικαλύπτω, περιβάλλω. ἀναγκάζω, χαλαρῶ, ὀρίζω, προσδ-ορίζω, τάσσω, ἐπιτάσσω. mit verhänglen Zügel ἀπὸ βυτῆρος [εἰς τὰ τέσσαρα].

Verhängnis, das. -es, πλ -e ἡ μοῖρα, ἐμπεσμένη, πεπρωμένη, τὸ πεπρωμένον.

Verhängnis lehre, die, ἡ μνηροδοξία.

verhängnisvoll ἀπαίσιος, ὀλέθριος.

verharren ἀμὴ διαμένω, διατελέω, διαίρω· ἐρμένω, ἐπιμένω.

Ver harren, das, ἡ ἐμμονή, ἐπιμονή.

ver härten μὴ σκληρύνω, ἀποσκληρύνω. sich — ἀποσκληρύνωμαι. ἀποσκληρυνῶμαι.

Verhärtung, die, —, πλ -en, ἡ ἀποσκληρυνσις, πώρωσις· τὸ σκληρῶμα, ὁ σκίρρος [ὁ βόζος].

verhasst μισητός, ἀτιχθής.

verhäschen μὴ θρύπτω, διαθρύπτω [κανακεύω, χαϊδεύω].

Verhäschtelung, die, —, πλ -en, ἡ διάθρυψις, ἡ ἀκιστραφία [τὸ κανακισμός, χαϊδεύω].

verhauchen μὴ ἐκπνεύω, ἐκφυσῶ.

verhauen* μὴ ἐπικόπτω, ἀλαδεύω. ἀπορράσσω διὰ χλαδῶν δια-

V. α].
[heeren μὴ ἐρημῶ, κατερη-
καταστρέφω, λεηλατῶ.

Verheerer, der, -s, πλ —, ὁ πορ' ἡτῆς, ἐρημωτής.

Verheerung, die, —, πλ -en, ἡ ἐκπόρθησις, ἐρημωσις.

verhehlen μὴ ἀποκρύπτω, κρύπτω.

Verhehlung, die, —, πλ -en, ἡ ἀπόκρυψις, ὑπόκρυψις.

verheimlichen μὴ ἀποσιωπῶ, ἀποκρύπτω [ἀποσκηπάζω].

Verheimlich ng, die, —, πλ -en, ἡ ἀποσιωπησις, ὑπόκρυψις.

verheiraten μὴ συζευγνύω, ἐκλίδω εἰς γάμον. sich — νυμφεύσθαι, ὑπανδρεύσθαι.

Verheiratung, die, —, πλ -en, ὁ γάμος· ἡ νύμφευσις, ὑπανδρία.

ver heissen* μὴ ὑπισχενοῦμαι [ὑποσχεσθαι].

Verheissung, die, ἡ ὑπόσχεσις.

verhelfen* μὴ ὑποσχεθῶ, συνεργῶ.

Ver helfer, der, ὁ συνεργός, συνεργάτης.

Verhelfung, die, —, ἡ συνεργία, βοήθεια.

verhenkert παμμίλαρος [διαδο-
λημένος].

verherrlichen μὴ δοξάζω, ἐγκωμιάζω, ἐξυμνῶ.

Verherrlicher, der, -s, πλ —, ὁ ἐγκωμιστής, ἐξυμνητής.

Verherrlichung, die, —, πλ -en, ὁ ἐγκωμισμός, ἡ ἐξυμνησις.

ver hetzen μὴ παροτρύνω, ἐξάπτω, ὑποκινῶ.

Verhetzung, die, —, πλ -en, ἡ παρότρυνσις, παρότρυνσις.

ver hexen μὴ μαγεύω, γαητεύω· βατκαίνω [μαγεύω].

verhinderlich κωπ. -η, ἡ, ποδιστικόν.

verhindern ἡμποδίζω, ἡ, ὀστρακίζω.

Verhinderung, die, —, ἡ ἡμποδισμός, ἡ ἀποκώλυσις.

verhöhn ἡ κατὰ γλῶσσαν, ἡ λευκώω.

Verhöhnung, die, —, πλ.-en, ὁ κατὰ γλῶσσαν, ἡ λευκώσις [τὸ μακάρισμα].

Verhör, das, -s, πλ.-e, ἡ ἀνάκρισις.

verhören μὴ νᾶκρίνω παρακούω, ἀκούω ἐσφαλμένως. **sich** — παρακούω.

ver hüllen μὴ παρακαλύπτω, συγκαλύπτω [κουκкулώνω]. **sich** — παρακαλύπτομαι [κουκкулώνομαι].

Ver hüllung, die, —, πλ.-en, ἡ ἐπιτάφυξις, περιτάφυξις τὸ περιτάφυγμα, παρακαλύμμα.

verbundert fachen ἡ -fältigen μὴ ἐκατονταπλασιάζω.

ver hungern ἀρῆς λιμώττω, λιμοκτονοῦμαι [λιμαίνω]. **verhun-**

gert λιμαλός [λιμαγμένος].

ver hüten μὴ ἀποκωλύω, ἀποσοῶ, ἀπέργω ἡμποδίζω, προλανθάνω.

Verhütung, die, —, πλ.-en, ἡ ἀποσοδισμός, ὁ ἡμποδισμός.

Verifikation, die, —, ἡ ἀληθοποίησις, ἐπιτύχισις.

verifizieren μὴ ἀληθοποιῶ, ἐπιτυγχάνω.

sich ver irren ἀποπλανῶμαι, ἐκτρέπομαι τῆς ὁδοῦ, λοξοδρομῶ [παραστρατίζω].

Ver irrung, die, —, πλ.-en, ἡ ἀποπλάνησις, παρεκτροπή [τὸ παραστρατήριον].

verjagen μὴ ἐκδιώκω, ἀποδιώκω [ὁ ἀγώνω].

Verjagung die, —, πλ.-en, ἡ διώξις, ἐκδιώξις.

Vater teil, das, ἡ πατρὶα κληρονομία.

Vater unser, das, -s, τὸ ἡμεῶν, ἡ κυρία ἀκὴ προσευχή.

Vaudeville, das, -s, πλ.-en, ἡ κωμειδύλλιον.

verzetabilien die πλ. τὰ ἀβίητα.

sich abilisch φουτίζω.

άσμαι ἡ ἡλικία, die, —, πλ.-en, ἡ ἡλικία.

verjüngt τινος ἡλικίας -en ἡλικίας διαγινώσκω.

Verjüngung, die, —, πλ.-en, ἡ ἀνανέωσις, ὁ νεοσμός [τὸ νεογόνον]. (μτφ) ἡ συντομὴ ἐπιστολῆς [τὸ μικράμα].

ver kalk n μὴ ἀσβεστοποιῶ.

Verkalkung, die, —, πλ.-en, ἡ ἀσβεστοποίησις.

ver kappen μὴ σκεπάζω, καλύπτω [κουκкулώνω].

verkappt ἐνσκευάζω, μεταμφιάζω, σκευήν [μουώνω, μασκαρῶ].

verkappt ἐνσκευός, μετμφομένος [μουρωμένος, μασκαρωμένος].

sich — ἐνσκευάζομαι, μεταμορφοῦμαι [μουρῶμαι].

Verkappung, die, —, πλ.-en, ἡ παραμύρφωσις, μεταμφοποίησις [μουρῶσις, μασκαρῶσις].

Ver kauf, der, ἡ πώλησις.

verkaufen μὴ πωλῶ.

Ver käufer, der, ὁ πωλῆς.

verkäuflich πωλήσιμος, ἀπώλῃς, ἐπώλῃς. (μτφ) δόσιμος, δωροδοκῆσις.

Ver kehr, der, -s, ἡ ἐπιστροφή, ἡ συναναστροφή, ἡ συνάντησις.

ver kehren μὴ ἀναστρέφω, διαστρέφω [γυρίζω ποδῶ] || —, ἀμὴ ἀναστρέφομαι [γυρίζω] συναναστρέφομαι, ἐπιστρέφω.

sich — μεταστρέφω, μεταμορφοῦμαι.

verkehrt ἀντιστροφος, ἀντιστροφος [ἀναποδοῖς]: ἀντιστροφος [ἐναντιστροφος]. // —, ἐπρ' ἀντιστροφῶς [ἀναποδοῖς].

Verkehrtheit, die —, πλ -ει, ἡ ἀντιστροφῆς, ἀναστροφή [ἡ ἀναποδοῖς].

Verkehrung, die, —, πλ -ει ἡ ἀντιστροφή, ἀναστροφή [τὸ ἀναποδοῖς ὄρισμα].

verkennbar παραγνωρίσιμος: δυσαναγνωρίσιμος.

verkennen* μὴ ἀλλογνωσθῆναι, παραγνωρίζω.

Verkenning, die, —, πλ -ει, ἡ παραγνωρίσις.

ver klagen μὴ ἐγκαλῶ, ἐνάγω [εἰς δίκην], καταγγέλλω.

Verkläger, der, κατήγορος, ἐνάγων.

Verklagung, die, —, πλ -ει, ἡ κήρυξις, καταγγελία.

ver klären μὴ περὶ ἄλλω λαμπρόνα, λαμπρύνω, δοξολογῶ, δοξάζω.

Verklärung, die, —, πλ -ει, ἡ μεταμόρφωσις.

ver klatschen, μὴ διασύρω, διασημῶ [γλωσσοστρώγω].

ver klecksen μὴ γρῶν, ἀλείφω ἀδεξῶς [πασπαλείρω, ρουτίσ- λώνω].

ver kleiden μὴ ἐνδύω σκεῦν, μεταμφιάζω, περιβάλλω, περικαλύπτω. **sich** — ἐνδύσθαι σκεῦν, μεταμφιάζομαι, μετασχηματίζομαι.

Verkleidung, die, ἡ μεταμφέσις, παρα ὄρωσις.

ver kleinern μὴ μικροποιῶ, σμικρύνω [μικραίνω]: μειῶ ἑλαττώνω, in verkleinertem Massstab ἐν μικρομέτρῳ, εἰς μικρὸν μέγεθος.

Verkleinerung, die, —, πλ -ει, ἡ μικροποίησις, μειώσις [τὸ μικρῶμα].

Verkleine. ungs wort, das, (γρμ) τὸ υποκαταστατικὸν (ὄνομα).

ver kling n* ἀπὸ ἀπληγῶ, ἀποπαύσασθαι ἢ ὄν, ἐκπνεῶ.

ver knüpfen μὴ συνάπτω, συνδέω.

Verknüpfung, die, —, πλ -ει, ἡ σύναψις, συναφή, συναρμογή.

ver koch* n μὴ κατακλίσκω, ραῖω: παραβάζω, υπερράζω.

// —, ἀπὸ ἀσείω, ἀποσείω [ἐκ- ραῖω], ἐξαπυρίζομαι.

ver kohlen μὴ ἀπανθρακῶ, [καρβουνίζω] // —, ἀπὸ ἀπανθρακῶσι καὶ συνιζῶ.

Verkohlung, die, —, πλ -ει, ἡ ἀπανθρακίσις, ἀνθρακποίησις.

ver kommen* ἀπὸ παρασβε- ρομαι, ἀπολλύομαι [χάω, αἰ].

verkommen διασπαρμένος.

Ver kommenheit, die, —, ἡ διασπαρά.

ver korken, μὴ ἐπιπομάζω, (ἐπ.) ποματίζω [τακάνω].

ver körpern μὴ ἐνσωματῶ, σωματοποιῶ.

Ver körperung, die, —, πλ -ει, ἡ ἐνσωματώσις, σωματοποίησις.

sich ver kriechen* μὴ ὑπερ- πύζω, ἀποκρύπτω: ἐκρύπτω, ὑπο- δύνω.

ver kümmern μὴ ἐμπικραίνω, ἐμπληρῶ πικρῶς, ἀπομαραινόμεναι, τήκομαι, σφίγω.

ver künd (ig)en μὴ ἀγγέλλω, προκηρύττω, κηρύττω [διαλαλῶ].

Ver künd (ig)er, der, -s, πλ —, ὁ κηρύξ.

Ver künd (ig)ung, die, —, πλ -ει, ἡ προκήρυξις [τὸ διεκ- κήρυμα].

Maria — ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου.

ver kün teln μὴ κακοτεχνῶ, περισσοτεχνῶ.

Verkünstelung, die, —, πλ

-en, ή περισσοτέρως, κακότεργως.
ver kupfern μη επιχάλκω [μπακιρώνω]. verkuipfert γαλκή-
 ρης, επιχάλκος.

Verkupfe ung, die, —, πλ
 -en, ή γαλκωσις, επιχάλκωσις.

ver kuppeln μη μαστροπεύω,
 προαγωγεύω

ver kürzen μη βραχύνω, επι-
 δραχύνω [κοντάνω]* συντέμνω, συν-
 τομεύω, όλιγοστεύω, παραβλάπτω.

Ver kürzung, die, —, πλ -en,
 ή επιδράχυνσις ή έλάττωσις, μείω-
 σις, όλιγοστευσις ή παραβλάψις.

ver lachen μη καταγελώ, πε-
 ριγελώ.

Verlächung, die, —, πλ -en,
 ή καταγέλαισις, ό κατάγελως.

Verlag, der, -es, τό χορη-
 γημα, ή χορηγία, δαπάνη, τά ανα-
 λώματα, τά κεφάλαια έκδόσεως,
 τά τής έκδόσεως έξοδα· τό κατά-
 στημα έκδότου den — überneh-
 men ανάλαβέναι τά έξοδα τής
 έκδόσεως. im -e bei N παρά τώ
 έκδότῃ N.

Verlagsbuch händler, der,
 ό έκδότης καί βιβλιοπωλῆς.

Verlagsbuchhandlung, die,
 τό βιβλιοπωλείον ιδίας έκδόσεως.

Verlagskosten, die, πλ, ή
 δαπάνη έκδόσεως.

Verlags recht, das, τό δι-
 κάωμα έκδόσεως.

ver langen μη θέλω· γρησίζο-
 μαι, was — Sie von mir? τί
 απαιτείτε παρ' έμού; τί θέλετε παρ'
 έμού; //—, άμι ποθώ, έπιποθώ,
 έπιθυρώ.

Verlangen, das, -s, ή έπιθυ-
 νή· ό πόθος· ό ζήλος.

ver längern μη μηκύνω, έπι-
 μηκύνω [μακραίνω]* έκτείνω· πα-
 ρατείνω.

Verlängerung, die, —, πλ
 -en, ή έκτασις, προέκτασις.

verlarven μη ένσκειάζω, με-
 ταμορφάζω [μασκαρώνω]. //—, άμς
 μεταμορφώμαι είς σκώληκα, sich
 — περιβάλλομαι σκευήν, μεταμ-
 ορφίζομαι [μασκαρώνομαι].

Verlass, der, -es, ή πίστις,
 αξιοπιστία.

ver lassen* μη καταλείπω,
 άπολείπω, παραιτώ· άπαρνούμαι,
 άρνούμαι, sich — πέποιθα, πα-
 σκίζομαι, ήμιστεύομαι [θαρεύομαι].
ver lassen εγκαταλείμενος.

Verlassenheit, die, —, ή έγ-
 καταλείψις έρημία.

Verlassenschaft, die, —,
 πλ -en, τά καταλειπόμενα· ή κλη-
 ρονομία.

verlässig ή verlässlich έμ-
 πιστος, αξιοπιστος.

Verlassung, die, —, ή έγ-
 καταλείψις, παρείτησις.

ver lästern μη δυσφημώ, δυσ-
 φημίζω, διασύρω [γλωσσαστρέφω].
 βλασφημώ, άναθεματίζω.

Verlästörung, die, —, πλ
 -en, ή δυσφημία, συκοφαντία [ή
 γλωσσασφαγία]· ή βλασφημία, ό ά-
 ναθεματισμός.

Verlaub, der, mit — έάν έπι-
 τρέπεται, με συμπάθειον.

Ver lauf, der, ή πορεία· ή διε-
 ξοδος, διεξαγωγή, ή παρέλευσις.
 nach — μετά παρέλευσιν. //—,
 άμς διαρρέω, άπορρέω, έκείω·
 παρέρχομαι, διέρχομαι [περνώ].
 (μ:φ) συμβαίνω, γίνομαι· αποβαί-
 νω, λήγω, άπολήγω [τελευτώνω].
sich — άπορ-έω, διαρρέω, δια-
 λύομαι, διασκορπίζομαι· άποπλε-
 νώμαι, παρεκτρέπομαι, λοξοδρομώ
 [χάνομαι, παραστρατίζω].

ver laufen αποπε λανημένος,
 κλίνης, αλτήης [ζουρτούκικος].

Ver laut, der, ή φήμη, τά θρυ-
 λούμενα. dem -e nach καθ' ό
 λέγεται.

verlautbaren μι διαρρῶν, διακυδοῦναι, διαδίδω.

verlauten ἀφ' ἐλέγομαι, θρυλοῦμαι, φημιζομαι es verlautet λέγεται, διεθρυλίζεται, διαδίδεται.

verleben μι διαζῶ, διαβίω δίχως [πεινάω].

verlebt παρελθόν πεπαλαιωμένος, ἀπεργασιωμένος ὑπέρηρος: ἰσχυρότης [παραγερασμένος].

verlegen μι μετατίθω, μετατοπίζω, μετατάσσω ἀποκινῶ, παραμερίζω ὅτιω που κατὰ λάθος, ἀποφράσσω, διαφράσσω, φράσσω ἐκδίδω, δημοσιεύω ἴδια διαπύνη.

verlegen (μτρ) ἀμύχανος, τεταραγμένος [σαστισμένος].

Verlegenheit, die, —, πλ -en, ἡ ἀμύχαν' α, στενοχωρία, περιπέσχη [ἡ μεπεδεψία].

Verleger, der, -s, πλ —, ὁ ἐκδότης, ὁ ἐναλωτής ἐκδόσεως.

Verlegung, die, —, πλ -en, ἡ μεταθέσις, μετατόσις.

verleihen* μι δανείζω, παρέχω, ἀπονέμω, δίδω περιποιῶ, ἐριπίτω.

Verleiher, der, ὁ δανειστής, ὁ ἀπονέμων.

Verleihung, die, —, πλ -en, δανεισμός, ἡ ἀπονομή.

verleiten μι παραπλάνω, ἀποπλανῶ, παρασύρω παραπειθῶ, ἐξαπατῶ.

Verleiter, der, ὁ διελαστής, ὁ ἐλάτης.

Verleitung, die, ἡ παραπλάσις, ἀποπλάσις, ἐξαπάσις.

verlernen μι ἀπομαθίζω, ληθύνω [ἐμαθαίνω].

verlesen* μι ἀναγινώσκω μεγαλυνῶναι [διαδίδω δυνατά]. συγκαλῶ, προσκαλῶ, καλῶ συνάγω, πηλλύγω. **sich** — παρααναγινώσκω, ἀναγινώσκω ἱσχυρῶναι, σπᾶλλω ἀ ἀγινώσκω.

Verlesung, die, ἡ κλήσις, πρόσκλησις, τὸ ἀνάγνωσμα, ἡ σύλληξις, συλλαγή.

verletzbar τρατός, (μτρ) εὐαίσθητος, εὐερέσιμος [μυγιδόγυκτος].

Verletzbarkeit, die, —, τὸ τρατόν, (μτρ) ἡ εὐαίσθησις.

verlezen μι βλάπτω, παραβλάπτω, παραβιάζω, παραβαίνω, προσκρούω, κτυπῶ, προσβάλλω [πειραζῶ] τραυματίζω, πληγώνω. **sich** — προσκρούω, παρατιτρούσκαμαι [κτυποῦμαι].

verletzlich τρατός.

Verletzung, die, —, πλ -en, ἡ τρασις, τραμάσις [τὸ κτύπημα, ἡ λάβωμα]. ἡ παραβλάσις, ἡ παραβίσις, παραβίασις.

verleugnen μι ἀρνούμαι, ἀπεψεύδω.

verleumden μι διαβάλλω, σκοτεινίζω.

Verleumder, der, s, πλ —, ὁ συκοφάντης.

verleumderisch συκοφαντικός.

Verleumdung, die, —, πλ -en, ἡ συκοφαντία, διαβολή.

sich verlieben ἐρωτεύομαι, συλλαμβάνω ἔρωτα.

verliebt ἐρωτόληπτος, ἐρωτευμένος.

Verliebtheit, die, —, πλ -en, ἡ φιλεραστία, ἐρωτοληψία.

verlieren* verlieren (erlor, verloren) μι ἀπολλύω [χάνω]. kein Wort — ὡς γ, ὁ λέγων **sich** — ἀπολλύομαι [χάνομαι] ἐκλείπει, ἀφ' ἡλίσσεται.

Verlierer, der, -s, πλ —, ὁ ἀπολλύων, ἀπόλεσας.

Verliess, das, -es, πλ -e, ἡ ὑπόθεσις ἐρομένη, ἡ στερνή φυλακή.

verloben μι ἀρραθωνίζω, ἀρραθωνιάζω, verlobt μεμερητητευμένος, ἡραθωνισμένος **sich** — ἀρραθωνίζομαι.

Verlöbuis, das, -es, πλ -e,
οἱ ἀρραβῶνες.

Verlobung, die, —, πλ -en,
οἱ ἀρραβῶνες.

Verlobungsanzeige, die, ἡ
ἀγγελία ἀρραβῶνων.

Verlobungsring, der, ὁ δακ-
τύλιος ἀρραβῶνων, ὁ ἀρραβῶν.

verlocken μὴ δελεάζω.

Verlockung, die, —, πλ -en,
ὁ δειλασμός.

verlogen ψευδολόγος, φιλο-
ψεύδης.

Verlogenheit, die, —, ἡ φι-
λοψευδία.

verlohn ἀπρὸς ἐς verlohnt
sich der Mühe τίς τίς δὲν ἀξίζει
τόν κόπον.

verloren ἀπολωλώς [γαμένος].
— gehen ἀπολλύομαι [χάνομαι].

etwas — geben ἀκελπιζω τί [τό
λογαριαζω γαμένον].

verlosen μὴ δια ληρῶ, κληρῶ.

Verlosung, die, —, πλ -en,
ἡ κληρώσις.

verlöten μὴ συγκολλῶ, κολλῶ.

Verlötung, die, ἡ μεταλλικὴ
συγκύλλησις.

verlumpt βρακένδυτος, κατερρα-
κωμένος [κουρελιασμένος].

Verlust, der -es, ἡ ἀπώλεια
ἡ ζημία, βλάβη.

verlustig ἀπεστερημένος, ἀπό-
κλητος, ἐκπτώτος. — machen ἀ-
ποστέρω.

vermachen μὴ διαθέτω, κλη-
ροδοῦμαι, καταλείπω διὰ διαθήκης.

Vermacher, der, -s, πλ —,
ὁ κληροδότης.

Vermächtnis, das, -es, πλ
-e, ἡ διαθήκη, ἡ κληροδοσία, τὸ
κληροδοτήμα.

Vermächtnisnehmer, der,
-s, πλ —, ὁ κληροδόχος.

vermählen μὴ συζευγνῶ,
συνάπτω εἰς γάμον [παντρεύω].

sich — νομεύομαι ὅπως

Vermählung die, —

ὁ γάμος, οἱ γάμοι

vermaledien μὴ

μαί, ἀναθεματίζω.

Vermaledeien, die

-e, ἡ κατάρασις, ἀναθε-

vermannigfachen

gen μὴ διαποικίλλω, μ

ποικιλοτρόπως.

vermauern μὴ ἀπ

διὰ τειχίσματος, ἀποτείχ

vermehrbar πολλαπ

vermehr πλεθύνω

πλασιῶ **sich** — αὐξάνομαι

νοῦμαι, πολλαπλασιῶμαι.

Ver mehrer der ὁ π

σιαστής.

Vermehrung, die,

-en, ἡ αὐξήσις, πολλαπλ

vermeiden* μὴ φεύ

φεύγω.

vermeidlich* φευκ

φευκτός.

Vermeidung, die, ἡ

vermeinen μὴ νομίζω,

φρονῶ [θαρρῶ].

vermeint, ἡ -lich

μένος, λεγόμενος, ὁπλαιν

μένος.

vermengen μὴ ἀν

συμμιγνύω [ἀνακατώνω].

μιγνύομαι [ἀνακατώνομαι].

Vermengung, die

σύμμιξις [τὸ ἀνακάτωμα].

vermenschlichen μ

ποποιῶ.

Vermenschlichen

ἡ ἀνθρωποποιία, ἀνθρωπο

vermerk, der, -es,

σημείωμα, ἡ σημείωσις.

vermerken μὴ π

σημειῶναι.

vermessbar καταμε

vermessen* μὴ κα

ἐκμετρῶ, μετρῶ, **sich**

σμετρώ, μετρώ ἑσφαλύνω, πα-
ραμετρώ. (μετ) ἀποτολῶ, λαμ-
βάνω τὸλην, θρασύνομαι.

vermessen τολμηρός, παρὰ-
τολμος, παρόβολος, ῥιψοκινδυνός.

Vermessenheit, die, —, ἡ
τολμηρία, ῥιψοκινδυνευσία· ἡ προ-
πίετια.

Vermesser, der, ὁ καταμε-
τρητής.

Vermessung, die, ἡ καταμέ-
τρισις.

vermieten μὴ ἐκμισθῶ, δίδω
ἐπὶ μισθῷ· ἐνοικιάζω, δίδω ὑπὲρ ἐ-
νοικίου. **sich** — μισθώνομαι, τί-
θεμαι ὑπὸ μισθωσίν.

Vermieter, der, ὁ ἐκμισθω-
τής· ὁ ἐνοικιαστής.

Vermietung, die, ἡ ἐκμισθω-
σις, ἡ ἐνοικίασις [τὸ νοίκιασμα].

vermindern μὴ μειῶ, ἔλατ-
τώνω, ὀλιγαστεύω. **sich** — ἔλατ-
τῶναι, μειοῦμαι, ὀλιγαστεύω.

Verminderung, die, —, πλ
-en, ἡ ἐλάττωσις, μείωσις, ὀλιγό-
σις.

vermischen μὴ μίγνυμι, ἀνα-
μύνω, συμμίγνυμι [ἀνακατώνω],
sich — ἀναμιγνύομαι, συμμιγνύο-
μαι [ἀνακατώνομαι]. συνδυάζομαι,
συνουσιάζω [ζευγαρώνω].

vermischt σύμμικτος, μίκτος
[ἀνακατωμένος]. // —, ἔپر ἀναμίξ,
πύρην μίγην.

Vermischung, die, ἡ μίξις·
ἀνάμιξις [τὸ ἀνοκάτωμα]· ἡ σύγ-
κρασις, ὁ συγκερασμός.

vermissen μὴ ἀναζητῶ· ἐπα-
σθάνομαι τὴν ἑλλειψιν, αἰσθάνομαι
τὴν ἀπουσίαν, ἐπιποθῶ, ἐπιζητῶ
ποθεῖνός.

Vermissung, die, —, πλ -en,
ἡ ἐπιπόθησις, ἐπιζητήσις.

vermitteln μὴ μεσιτεύω, μεσο-
λαβῶ den Frieden — μεσιτεύω.
διαπραγματεύομαι τὴν εἰρήνην.

vermittelst πρὸς (μετὰ γεν)
διὰ, διὰ μέσου, μεσόν.

Vermittelung, die, —, πλ
-en, ἡ μεσιτεία· ἡ ἐπέρχουσις, με-
σολάβοις, ἡ ἐξομαλίσσις, διάλυσις.

Vermittler, der, -s, πλ —,
ὁ μεσίτης.

vermöge πρὸς, (μετὰ γεν) δυ-
νάμει.

ver mögen* μὴ & ἀρὴ δύνα-
μαι, εἶναι εἰς θεσιν [μπορῶ] viel
— μέγα δύναμαι. nicht — ἄδυ-
ναιτώ.

Vermögen, das, -s, ἡ δύνα-
μις ἡ περιουσία, τὰ ὑπάρχοντα,
τὰ ἀγαθά. das — zu denken ἡ
δύναμις τοῦ σκεπτεσθαι. nach —
κατὰ δύναμιν.

vermögend δυνατός, ισχυρός·
εὐπόρος, εὐκαταστάτος.

Vermögenssteuer, die, ὁ
ἐπὶ τῆς περιουσίας φόρος.

Vermögensumstände, ἡ
-verhältnisse, die πλ, τὰ περὶ
τὴν περιουσίαν, τὰ ἀναφερόμενα
εἰς τὴν περιουσίαν ἐν πρὸς -ι
ἐν εὐπορίᾳ.

Vermögensverwalter, der,
ὁ διαχειριστὴς περιουσίας, ὁ οἰκο-
νόμος.

vermummien μὴ περιβάλλω
σκεπὴν, μεταμφιάζω, παρασχημα-
τίζω [κουκουλώω, μασκαρεύω].
sich — περιβάλλομαι σκεπὴν,
μεταμφιέννομαι, μεταμφιάζομαι
[μουσώνομαι, μασκαρεύομαι].

Vermummung, die, —, πλ
-en, ἡ μεταμφίεσις, ὁ μετασχημα-
τισμός.

ver m -ten μὴ εἰκάω, ὑποθέ-
τω, στυγάζομαι. es ist daraus
zu — ἐκ τούτου εἰκάζεται.

Vermuten, das, -s, ὁ εἰκα-
στικός, ἡ εἰκασία.

vermutlich εἰκαστικός· ὑπο-
θετικός, ὑποτιθέμενος. —, ἔπο

καὶ τὰ φαινόμενα, ὥς φαίνεται.
Vermutung, die, —, πλ -en, ἡ εἰκασία, ὁ εἰκασμός, συμπερασμός aller — nach κατὰ πᾶσαν πιθανότητα.

vernachlässigen μὴ παραμελῶ, ἀμελῶ, vernachlässigt ἡρλημένος, ἀνεπιμελητός, παρημελημένος, **sich** — παραμελοῦμαι.

Vernachlässigung, die, —, πλ -en, ἡ ὀλιγόρησις, παραμελησις.

vernageln μὴ καθελῶ, καρφῶναι, κατακαρφῶναι.

ver nagelt καθηλωμένος [καρφωμένος | (μτφ) αφυής, εὐήθης, ἡλιθίος.

Vernagelung, die, — πλ -en, ἡ καθήλωσις, (κατα)κάρφωσις.

vernarben ἀμς ἐπουλοῦμαι, ἀπουλοῦμαι [κλείω].

Vernarbung, die, —, πλ -en, ἡ ἐπούλωσις, ἀπούλωσις.

ver narren ἀμς παραφρονῶ, ἐκμαίνομαι, ἐξίσταμαι τοῦ φρονεῖν [τροχαίνομαι], vernarrt ἐρωτομανής, **sich** — ἐκμαίνομαι, ἐρωτομανῶ, κατερωτεύομαι.

vernehmbar ἐπαισθητός, αἰσθητός, ἀκουστός, μωθητός.

ver nehmen* ἀμὲ ἀκούω, μανθάνω, ἀνακρίνω.

Vernehmen, das, -s, ἡ συνανήσις· ἡ ἀμοιβαία διάθεσις, τὰ αἰουόμενα, λεγόμενα, ἡ φήμη.

vernehmlich αἰσθητός, σαφής, ἀκουστός.

Vernehmlichkeit, die, —, τὸ ἀκουστόν, ἡ εὐκρίνεια.

Vernehmung, die, —, πλ -en, ἡ ἀνάκρισις.

verneinen μὴ ἀρνοῦμαι, ἀνατιῶ, ἀποφάσκω, ἀποκρίνομαι ἀρνητικῶς.

verneinend ἀρνητικός, ἀποφατικός.

Verneinung, die, —, πλ -en,

ἡ ἄρνησις, ἡ ἀρνητικὴ ἀπόκρισις, **vernichten** μὴ καταστρέφω, ἀφανίζω, ἐξαφανίζω, ἐξολοθρεύω, ἀκυρῶ, ἀθετῶ, καταργῶ, vernichtet καταστραμμένος, ἡσωνισμένος.

Vernichter, der, -s, πλ —, ὁ καταστροφεύς, ἐξολοθρευτής.

Vernichtung, die, —, πλ -en, ὁ ἀφανισμός, ἡ καταστροφή, ἐξολοθρευσις, ἐξόντωσις, ἡ ἀκύρωσις, ἡ τῶθένσις.

Vernichtungskrieg, der, ὁ πανώλεθρος πόλεμος.

Vernunft, die, —, τὸ λογικόν, ὁ ὁρθὸς λόγος· ἡ ὁρθοφροσύνη, zur — bringen συμφρονῶ, φέρω εἰς θεογνωσίαν.

Vernunftlei, die, —, πλ -en, ἡ λεπτολογία, σοφιστεία.

vernunfteln ἀμὲ λεπτολογῶ, εὐρεσιλογῶ, σοφίζομαι.

vernünftig ἔλλογος, λογικός, φρόνιμος, συνετός, εὐλογος, εὐλογουμένης.

Vernunftigkeit, die, —, ἡ λογικότης.

Vernunftlehre, die, ἡ λογική, ἡ μετασοφική.

Vernunftler, der, -s, πλ —, ὁ λεπτολόγος, σοφιστής.

vernunftlos ἄλογος, ἀσυνετός.

Vernunftlosigkeit, die, —, ἡ ἀλογία, ἡ ἀσυνεστία.

vernunftmäßig λογικός.

Vernunftmässigkeit, die, ἡ λογικότης.

vernunftwidrig παράλογος, ἄλογος.

ver öden μὴ ἐρημῶ, κατερημῶ, ἀναστατῶ, ἐκπαρθῶ. || —, ἀμς ἐρημοῦμαι.

Verödung, die, —, πλ -en, ἡ ἐρήμωσις, ἡ ἀναστάτωσις.

veröffentlichen μὴ δημοσιεύω.

Veröffentlichung, die, —, πλ -en, ἡ δημοσίευσις.

ver ordnen μη ἐπιτάσσω, πα-
ραγγέλλω, ὀρίζω, διορίζω· θασπίζω.

Ver ordnung, die, —, πλ -en,
ἡ διάταξις· τὸ διάταγμα.

ver pachten μη ἐκμισθῶ, δίδω
ἐπιμισθῶ zu verpachten μισθωτός.

Ve rpachter, der, ὁ ἐκμι-
σθωτής.

Ver pachtung, die, —, πλ
-en, ἡ ἐκμισθωσις.

ve- rpacken μη ἐνσκευάζω, συσ-
κευάζω [ἀμπαλάρω]· τυλίσσω, πε-
ριτυλίσσω.

Ver packer, der, -s, πλ —, ὁ
συσκευαστής.

Verpackung, die, —, πλ -en,
ἡ συσκευασία, περιτύλιξις.

verpallissadieren μη ἀπο-
χαρᾶν, περισταυρῶ, ἀποφράσσω
διὰ χαρακῶν.

ver passen μη δέν προφθάνω,
ἀπολλύω.

ver pesten μη μιάνω, μολύνω.

Verpestung, die, —, πλ -en,
ἡ μόλυνσις, μίανσις.

ver pfählen μη περισταυρῶ,
περιχαρακῶ, **sich** — χαρακῶμαι,
περιχαρακίζομαι.

Verpfählung, die, —, πλ -en,
ἡ περιχαρακωσις· τὸ περισταύρωμα.

ver pfänden μη ἐνεχυράζω,
βάλλω ἐνέχυρον· ὑποθηκεύω.

Verpfändung, die, —, πλ
-en, ὁ ἐνεχυρασμός, ἡ ἐνεχυρασία·
ἡ ὑποθήκευσις.

ver pflanzen μη μεταφυτεύω·
μεταμοσχεύω. (μτφ) μεταφέρω, με-
τατοπίζω.

Ver pflanzer, der, ὁ μεταφυ-
τευτής.

Verpflanzung, die, ἡ μετα-
φυτεύσις, μεταφύτευσις.

ver pflegen μη περιποιεῖσθαι,
ἐπιμελεῖσθαι· διατηρῶ, συντηρῶ.

Verpfleger, der, ὁ ἐπιμελη-
τής, περιποιούμενος· ὁ τροφεύς.

Ver pflegung, die, ἡ περίποι-
ησις, ἐπιμέλεια· ἡ διατροφή, διατη-
ρησις, συντηρησις.

Verpflegungs anstalt, die,
τὸ πτωχοκομειὸν· τὸ ἀγαθοεργόν
αἰτάστημα.

ver pflichten μη ὑποχρεῶναι,
καθιστῶ ὑπόχρεον. **sich** — ὑπο-
χρεοῦμαι.

Verpflichtung, die, —, πλ
-en, ἡ ὑποχρέωσις.

ver plappern ἢ **verplan-**
dern μη καταναίσκειν φλυαρίαν,
καταδαπανῶ ἐν φλυαρίᾳ. **sich** —
λησμονεῖσθαι φλυαρίαν· παραλαλᾶν.

verpönen μη ἀπαγορεύειν.

ver prassen μη διασπαθῶ,
κατασπαταλῶ.

verproviantieren μη σιτη-
ρεσιάζω, ἐφοδιάζω δια τροφῶν.

Verproviantierung, die, —,
πλ -en, ὁ ἐπισιτισμός, ἡ σιταρ-
κησις.

ver puffen μη κρατῶ, ἐκκρατῶ.

ver rammeln μη διασπράσσω·
ἀποφράσσω.

Verrammelung, die, —, πλ
-en, ἡ ἀπόφραξις, κατάκλεισις.

Ver rat, der, ἡ προδοσία.

ver raten· μη προδίδω, κατα-
προδίδω, **sich** — προδίδω ἐμην-
τόν, προδίδομαι.

Verräter, der, -s, πλ —, ὁ
προδότης.

Verräterei, die, —, ἡ προ-
δοσία.

verräterisch προδοτικός.

ver rauchen μη καταναίσκειν
καπνίζων· διατρίβω. || —, ἀμς
διαλύομαι εἰς καπνόν, ἐξερμίζομαι,
ἀποσβέννυμαι [ἐξεθυμαίνω].

Verrauchung, die, —, ἡ ἐξ-
ατμισις, ἡ εἰς καπνόν διάλυσις.

ver rauschen ἀμς παύομαι
ἡγών, ἐξῆ, ὡ, παρέρχομαι.

ver rechnen μη καταλογίζω,

λογαριάζω, συμφηρίζω. **sich** — παραλογίζουμαι, σφάλλωμαι εἰς τοῦ· ὑπολογισμούς μου.

Verrechnung, die, ὁ καταλογισμός, λογαριασμός, ὁ ασφατέρος λογαριασμός· τὸ λογιστικὸν σφάλμα.

verrecken ἀμρ ἀποθνήσκω, ψοφῶ.

verreisen ἡ καταναλίσκω περιοδεύων. || —, ἀμρ ἀποδιδῶ, μεταδίδωμι εἰς περιοδείαν [ξενιτεύομαι]. **verreist** ἀπιδέητος, ἐκδέητος.

verrenken μὴ διαστρέφω, ἐξάρθρῶ [στραγγουρίζω]. **verrenkt** ἐξάρθρος [στραγγουλισμένος].

Verrenkung, die, —, πλ -en, ἡ διαστροφή, ἐξάρθρωσις [τὸ στραγγουλισμός].

verrichten μὴ ἀπεργάζομαι, ἐπιτελῶ, ἐκτελῶ.

Verrichtung, die, ἡ ἐπιτέλεσις, ἐκτελέσις, ἡ ἀσχολία, ἐνασχόλησις.

verriegeln μὴ ἐπιμοχλῶ, μανθάλων.

Verriegelung, die, ἡ μανθάλωσις.

verringern μὴ ἐλαττώνω, μειῶ, ὀλιγοστεύω. **sich** — ἐλαττοῦμαι, μειοῦμαι, ὀλιγοστεύω.

Verringerung, die, —, πλ -en, ἡ ἐλάττωσις, μείωσις, ὀλιγοστεύσις.

verrosten ἀμρ ἰσθῆται, κατιούμι [σκουριαίνω].

verrucht μικρός, ἀνόσιος, ἀλιτήριος.

Verruchtheit, die, —, ἡ μικρία, ἀνοσιότης, ἡ μιαιότης.

verrücken μὴ μετακινῶ, μετατοπίζω.

verrückt (μτφ) παράφρων, παράκοπος, φρενώλης [ἑστρημένος, τρελός].

Verrücktheit, die, —, πλ

-en, ἡ παρνοία, παραφροσύνη [τρελμός, τρέλα].

Verrückung, die, —, -en, ἡ μετακίνησις, μετατόπισις.

Veruf, der, ἡ δυσφήμη, κακή φήμη, τὸ κακὸν ὄνομα.

verrufen* μὴ διασύρειν, φημί.

verrufen δυσφήμος, κακή φημητός.

Verrufung, die, —, -en, ἡ δυσφήμη, ἡ δυσφήμια.

Vers, der, -es, πλ -e, -en, τὸ ἐξάρθριον ἢ στροφή.

ver sagen μὴ ἐπισχεῖν, ἀγγέλλομαι [ἐπείσχωμαι].

sich — ὁδεῖν ὑπόσχεσιν, ὁδεῖν λόγον μου.

Versagung, die, —, -en, ἡ ἀρνήσις, ἀπάρνησις· ἡ ἀποποίηση.

ver salzen* μὴ ὑπεράλμυρον, καθιστῶ ὑπεράλμυρον, (μτφ) κραίνω.

versammeln μὴ συναγείρω, αθροίζω, ἀθροίζω, συναγείρω — συνέρχομαι, συναθροίζομαι.

Versammlung, die, αθροισμός, ἡ συναθροίσις· ἡ λείψις.

Versatz, der, ὁ ἐνέχυρον.

ver sauern ἀμρ ὀξύνομα [ξινίζω].

ver saufen* μὴ καταπίνειν πότῳ, καταδραπνῶ ἐν ποσεί.

ver säumen μὴ παραμελεῖν, ταμεῖν· ὁ δὲν προφθάνω, καθίσταμαι [χάνω].

Versäumnis, die, -es, -en, ἡ ὑστέρησις, παραμέλησις.

Vers bau, der, ἡ στιχοποιία.

verschaffen μὴ κορίζω, μνησθῶ.

Ver schaffung, die, ὁ πορισμός, ἡ προμήθευσις.

verschallen ἀψ ἀπηχῶ, ἐξηχῶ, ἀποπαινομαι ἡχῶν.

verschämt αἰσχυντηλός, ἐντροπαλός.

Verschämtheit, die, —, ἡ αἰσχυντή, λια, συστολή.

ver schanzen μὴ ὀχυρώνω, περιχαρᾶν. **sich** — περιχαροῦμαι, ὀχυροῦμαι.

Ver schanzung, die, —, πλ. —en, ἡ ὀχύρωσις, γαράκωσις.

ver sc ärfen μὴ ἐπιτείνω, ἐπιδαρύνω.

Verschärfung, die, ἡ ἐπίτασις, ἐπιδαρύνσις.

ver scharren μὴ κατορύσσω, καταχώνω, ἐνθάπτω. **sich** — ἐγτρύπτομαι ὑπὸ τὴν γῆν, γώνομαι.

verschiden* ἀψ ἐκπνέω, τελευτῶ.

Verscheiden, das, —s, ἡ τελευτή, ἀποδωσις.

ver schenken μὴ δωρῶ, χαρίζω, δίδω. μικροπωλῶ, καπηλεύω [λιανοπουλῶ].

Ver schenkung, die, ἡ δώρησις, ἡ καπηλεία.

ver scherzen μὴ καταναλ/σκει ἀστεϊζόμενος. (μτφ) ἀψιγῶ, παραμειῶ ἀπερισκέπτως.

ver scheuchen μὴ φυγαδεύω, ἐκδύω.

Verscheuchung, die, —, ἡ σφαγδεύσις, φυγαδεύα, ἐκδιώξις.

verschicken μὴ ἐκπέμπω, ἀποτέλλω.

Ver schickung, die, ἡ ἀποστολή, διαπομπή.

verschieben* μὴ μετακινῶ, μετατοπίζω (μτφ) ἀναβάλλω, ὑπερβέτω. **sich** — μετακινῶμαι, ἐκτοπίζομαι.

Verschlebung, die, —, πλ. —en, ἡ μετακίνησις, μετατόπισις. (μτφ) ἡ ἀναβολή, ὑπέρθεσις.

verschieden διάφορος· ἄλλοις ἀνόμοιος [διαφορετικός].

verschiedenartig ἄλλοις, ἄλλοιότητος, ἑτερογενής. παντοῖος, πολυειδής, ποικίλος [ποικισμός].

Verschieden artigkeit, die, ἡ διαφορότης· ἡ πολυειδία.

Verschiedenheit, die, —, πλ. —en, ἡ ἄλλοιότης, διαφορότης.

verschiedentlich ἐπρ. διαφύρως.

ver schiessen* μὴ ἐκτοξεύω, ἐκτινασσω, ἐκσπενδῶν. μεταβέτω, μεταφέρω, μετατοπίζω (σελίθας, ἀμαυρῶ, ἀσχορυνῶ [ξενωρίζω, ξεῖαφω]). //

—, ἀψ ἀμαυροῦμαι, γίνομαι ἐξέτηλος [ξενωρίζομαι, ξεῖαφω].

sich — ἀπατῶμαι πυροβολῶν [τραβῶ στραβῶ]. (μτφ) συλλαμβάνω ἔρωτα, ἐρωτεύομαι.

ver schlafen* μὴ διερχομαι κοιμώμενος· κατακοιμίζω, καθυστερῶ κοιμώμενος. **sich** — κοιμῶναι μακρότερον τοῦ δέοντος [παρακοιμοῦμαι].

verschlafen κάθυπνος, νυσταλέος [ξαγρυπνισμένος, κακουκτισμένος].

Verschlafenheit, die, —, ἡ ὑπνωδία, νυσταλέυτης [ἡ νυστα].

Ver schlag, der, τὸ διασπάγω.

verschlagen* μὴ διασπάρσσω, σπάρσσω, ἀποκλέω, παραπᾶνω, κρούω ἐσφα/μένους, ἀποσπᾶνω, παρσπᾶνω. //

—, ἀμὲ διασπέρω, ἐκδιασπέρω, μέλω.

verschlagen ἀποσπᾶνημένος, χλιαρὸς, ὑπόθερος· πανούργος, ἐπιτριπτός, [ἐπανηρημένος, τετραπερασμένος]. **höchst** — τριπάνουργος.

Verschlagenheit, die, —, ἡ πανουργία, πανηρία.

ver sch echtern μὴ καθιστῶ χειρότερον, χειροτερεύω· φθείρω [γᾶω]. **sich** — βᾶνω ἐπὶ τῇ

γείρω, γίνονται χειρότερος, χειρο-
τετεύω.

Verschlechterung, die, —, πλ -en, ἡ ἐπὶ τὰ γείρω μετατροπή, χειροτέρευσις.

sich ver schleichen* εἰσδύ-
μαι, εἰσχωρῶ, εἰσέρπω [κρυπ-
γίνομαι].

verschleiern μὴ καλύπτειν
διὰ πέπλου παρακαλύπτειν, ἀπο-
σκεπάζω.

verschleimen μὴ φλεγματο-
ποιῶ, ἐμπληρῶ φλέγματος ver-
schleimt φλεγματίζω, φλεγματο-
ποιῶ **sich** — κορυζῶ, φλεγματο-
ποιεῖσθαι [μυξίζω].

Verschleimung, die, —, πλ
-en, ἡ φλεγματοποίησις, γλοιώσις.

Verschleiss, der, -es, ἡ πώ-
λσις.

verschleis en* μὴ παρατρι-
βῶ, παραφθείρω, πωλῶ, ἐκπωλῶ, //
—, ἄμς παρατρίβομαι, φθείρομαι.

verschleimen μὴ διασπαθῶ,
(κατα)σπαταλῶ [ἀνεμοσκορπίζω].

verschleppen μὴ παρασύρω,
ἀποπλανῶ, (μτφ) παρατείνω, χρο-
νοτριβῶ, ἀγνοῶ.

verschleudern μὴ ἐκσπενδύ-
νῶ, σπενδύνῶ, (μτφ) πωλῶ εἰς τὴν
προστογούσαν τιμὴν ῥίπτω ἀφεί-
δῶ, διασκορπίζω, διασπαθῶ, σπα-
ταλῶ.

Verschleuderung, die, —, ἡ
ἐκσπενδύσις, (μτφ) ἡ ἐπ' εὐτελεῖ
τιμῇ ἐκπώλησις ἡ διαφύρησις, δια-
σκορπίσις.

verschlessbar κλειστός, κλει-
στόν.

verschliesen* μὴ κλείω, κα-
τακλείω. **sich** — κλείομαι, συγ-
κλείομαι.

Verschliessung, die, ἡ κλει-
σις, κατάκλισις.

verschlimmern μὴ καθιστῶ
χειρότερον, μεταβάλλω ἐπὶ τὸ χει-

ρόν, φθείρω, χειροτερεύω [χά-
sich — βαίνω ἐπὶ τὰ γείρω
νῆμα: χειρότερος, χειροτερεύω.

Verschlimmerung, die,
πλ -en, ἡ ἐπὶ τὸ γείρον με-
τὰ ἡ χειροτέρευσις.

verschlin en* μὴ κατα-
κλίπτω, καταδροχθίζω [χάρτω].
πλέκω, διαπλέκω, περιπλέκω,
περιπλέκω [εὐπερδεύω].

Ver schlingung, die, —,
-en, ἡ κατάπσις, ὁ καταδρο-
σμός [τὸ κατάπιωμα]. ἡ ἐμ-
πλοκή [τὸ μπερδεύμα].

verschlossen κλειστός, (κα-
τα)κλεισμένος, (μτφ) σιωπηρὸς,
πηλός: κρυφίνους, κρυφύρων.

Verschlossenheit, die, —
κρυφία.

verschlucken μὴ κατα-
καταδροχθίζω, κλίπτω [χάρτω].

Verschluss, der, ἡ κλει-
σις, τὸ κλειστόν.

verschmachten ἀνετήκοι
ἀπομαρτίνομαι, φθίνω, ἀποφθί-
νω [ξηραίνομαι].

verschmähen μὴ καταφρο-
νισαίνω, ἀκωβῶ, ἀπορρίπτω, ἀ-
ποσῶ.

Verschmähung, die, ἡ κα-
φρόνησις, ἀπαύωσις ἡ ἀποσεί-
σις.

verschmelzen* μὴ συντή-
κω, συγχωνεύω. // —, ἄμς συντήκοι-
σθαι, συγχωνεύομαι.

Verschmelzung, die, —
συγχώνευσις.

verschmerzen μὴ ἀπαλ-
θύνω, αἰσθάνομαι πλέον [ἐσπονῶ].

verschmieren μὴ κατα-
χρίω [πασαλείω].

verschmitzt πανούργος, πει-
στικός, τετραπέρατος [ἐπιονηρεμέ-
τετραπαρασμένος].

Verschmittheit, die, —,
πανουργία, πονηρία.

verschneiden* μὴ περ-

αὐτὸν κλαδεύω, κόπτω ἐσθολμένους [στρατοκόφους]. ἐκτέμνω, συνουχίζω [μουνουχίζω].

Verschneidung, die, —, ἡ ἐπιτομή, ἐπ' αὐτῆς ἡ καλοδομία· ἡ ἀπέκτοσις, κλάδε· ἡ ἀλάδευμα. ὁ συνουχισμός [τὸ ἡ δόγμα].

verschneiden μὴ καλύπτει διὰ χιτῶνος, καταχιονίζω, χιονίζω.

verschnitten καλοδόξ· κλόουρι· ἐκτετμημένος [μουνουχισμένος].

verschnupfen καταναλίσκω εἰς ταμδεσποσίαν.

verschnupft καταρροΐδης, καταρροϊσμένος [συναχωμένος].

verschonen μὴ φεῖσθαι, λυπούμαι.

Verschönerer, der, -s, πλ — ὁ κοσμητής, ὠραστής.

verschönern μὴ καλλωπίζω, ὠρᾶζω.

Verschönerung, die, —, πλ — en, ὁ καλλωπισμός, ἑξωραϊσμός· ἡ κόσμησις.

Verschonung, die, ἡ φεῖσις ἢ ἀπαλλαγὴ.

verschossen ἀμυδρός, ἡμαυρωμένος [ξέθωρισμένος]. ἐρωτόδλητος.

verschränken μὴ ἐπαλλάσσειν, αὐτῶν, περιφράσσειν. die Arme — ἐπαλλάσσειν τὰς χεῖρας [σταυρώνειν τὰ χεῖρά μου].

Verschränkung, die, —, πλ — en, ἡ ἐπάλλαξις, ἐπαλλαγὴ, ἡ περιφράξις.

verschrauben* μὴ κοχλιῶ [βιδώνω]. κοχλιῶ ἐσφαλμένως [στραβοβιδώνω].

verschreiben* μὴ καταναλίσκω γράφων, γράφω πλημμελῶς [γράφω στραβῶ]. ὀρθῶς ἐγγράφω, προδιαγράφω· παραγγέλλω, ὀρθῶς, προσδιορίζω. **sich** — σφάλῃται γράφων, γράφω ἅλ' ἀντ' ἄλλων· ἀνορθογράφω. δίδω ἐγγράφον ἐγγύρην.

Verschreibung, die, —, πλ — en, ἡ ἐγγράφος διαταγή, ἡ γραπτὴ παραγγελία, τὰ γραφικὸν πρᾶγμα ἀρztliche — ἡ συνταγή.

verschreiben* μὴ δυσχερῶς, διασύρω, κακορμιζῶ [γλωττω-τρώω]. verschrien δίσσημος.

Verschreieung, die, —, ἡ καταλαλιά, ὁ διασυρμός [ἡ γλωττοσφραγία].

verschroben διάστροφος [ἐνί-ποδος].

Verschrobenheit, die, —, πλ — en, τὸ διάστροφον, ἡ διάστροφή.

verschrumpfen ἀμρ βικισμαί, βυτδοῦμαι [ζαρωῖν, ζαρου-κλιζῶ].

verschrumpft βικινός, βικινώδης [ζαρωμένος].

Ver Schub, der, ἡ ἀναβολή, ὑπέρθεσις.

verschulden μὴ καταχρεῖσθαι, ἐπιβαρύνω διὰ χρεῶν, δια-πράττω γίνομαι αἰτίας, προσπτάω εἰς **sich** — καθίσταται ἔνοχος.

verschuldet κατάχρεος, καταδάνειος [καταχρεωμένος]. ἐπαθίος, δίκαος.

Verschuldung, die, —, πλ — en, ἡ καταχρέωσις, ἡ αἰτία ἀρ-μογῆ, ἔνοχη· ἡ δικαιοσύνη.

verschütten μὴ ἐκχέω, προ-χέω [λύνω]. καταχύνω, κατα-λύπτω διὰ γωμάτων.

Verschüttung, die, —, πλ — en, ἡ ἐκχυσις, προχυσις [ἡ χύ-σιμον]. ἡ κατάχυσις, ἀπόχυσις.

verschwägern μὴ συμπνεθι-ρίζω. **sich** — ἐπιγαμβρεύω, συμ-πνεθι ἰάζομαι.

verschwatzen μὴ ἐκλαλῶ, ἐ-αγγέλλω· θρυλῶ, διασπείρω, διέρ-χομαι ἐν φλυαρίᾳ.

verschweigen* μὴ ἀποσπῶ-πῶ, παρασπῶπῶ, ἀποκρύπτω.

Ver schw. ligen, die, —, πλ — en, ἡ ἀποσιώπησις· ἀπόκρυψις.

verschwelgen μὴ καλῆδου-
παθῶ, κατανάλισκω ἐν ἡδοναίᾳ.

verschwellen* ἄρς διογκοῦ-
μαι, ἐξογκοῦμαι [φουσκώνω].

verschwenden μὴ διασπαθῶ,
σπαταῖω, κατασπαταλῶ.

Verschwender, der, -s, πλ —,
ὁ σπαταλός, ἄσωτος.

verschwenderisch πολυεξο-
δοῖς, σπαταλός, ἄσωτος.

Verschwendung, die, —,
πλ -en, ἡ ἄσωτια, σπατάλη.

verschwiegen ἐχέμυθος* σιω-
πηρὸς, σιωπηλός.

Verschwiegenheit, die, —,
ἡ ἐχέμυθία* ἡ σιωπηρότης.

verschwimmen* ἄρῃ συγ-
χέομαι, συνβαρδοῦμαι [γίνομαι
θαμρός].

verschwinden* ἄρς γίνομαι
ἄφανις, καθίσταμαι ἄφαντος [χά-
νεται].

verschwistern μὴ ἀδελφο-
ποιῶ, συνδέω ὡς ἀδελφός. **sich**
— ἀδελφοποιούμαι.

verschwitzen μὴ ἀφιδρῶ,
ἀνιδρῶ [ἀναξερνῶ]. φθίρω δι-
ἰερῶτος (μετ) ληρομῶ [ξηγνῶ].

verschwören* μὴ ἀπομνύω,
ἀποσάσκω ἐνόρκως, ἐξαρνοῦμαι μεθ'
ὄρκου. **sich** — ἀναθεματίζω, βλα-
σφημῶ. συνομνύω, συνωμοτῶ.

Verschwörer, der, -s, πλ —,
ὁ συνωμότης.

Verschwörung, die, —, πλ
-en, ἡ συνωμοσία.

ver sehen* μὴ ἐφοδιάζω· ἐξ-
ακτύω, διοικῶ, ἐπιτροπεύω. παρα-
ελέπω, ἀβλεπῶ. **sich** — ἐφοδιά-
ζομαι. ἀπατῶμαι, σφαλлоμαι.

versehen παρεσκευασμένος, ἐ-
φοδιασμένος.

Vorsehen, das, -s, ἡ παράβλε-
ψις, παραδρομή, ἀπροσεξία· τὰ πα-
ρόραμα, πᾶλμα, εὐς — καταλᾶ-
θος, ἡ ἀπροσεξίς.

Versendung, die, —, ὁ ἐφοδ-
ασμός, ἡ ἐφοδίασις, ὁ πορισμός.

Versmacher, der, -s, πλ —,
ὁ στήρυργός, στήρυποιός.

ver senden* μὴ ἀποστέλλω, ἐκ-
πέμπω, διαπέμπω.

Versender, der, -s, πλ —,
ὁ ἀποστολεύς, ἐξαποστολεύς.

Versendung, die, ἡ ἀποστολή.

versengen μὴ ἐπικάλλω· καλῶ
ἀκριθιγῶς [καψαλίζω, τσουδῶ].

Versengung, die, —, πλ -en,
ἡ ἐπικάουσις, περικαύσις [τὸ καψα-
λισμα, τσουδισμα].

versenken μὴ καταδύω, τυ-
θίζω [βουτῶ].

Versenkung, die, ἡ καταδυ-
σις, ὁ βυθισμός, ἡ καταρρακτὴ θυ-
ρα, ἡ ὁρσοθύρα [ἡ κλαβανή].

versetzbar μεταθετός, μετα-
κινήτός.

versetzen μὴ μεταθεῖν, με-
τακινῶ, μετατοπίζω· μεταφράτω,
καθιστῶ, περιάγω, φέρω, ἐντρίβω,
καταφέρω, δίδω, φράσσω, διαφρά-
σω, μιγνύω, συρμιγνύω. μετατί-
θετο κατὰ λάθος, σφαλлоμαι θέτων. ἀ-
παντῶ, ἀποκρίνομαι, ἐνεχυράζω,
ἐνεχυριάζω· βυθιζέσθαι. **sich** —
μετατίθεμαι, μετακινούμαι, μετα-
τοπίζομαι.

Versetzung, die, —, πλ -en,
ἡ μετάθεσις, μετατόπισις· ἡ μετα-
φύτευσις. ἡ μίξις, σύμμιξις, ἡ ὑ-
φραξις, ἀπόκλησις. ἡ ἐνεχυράσις,
ὁ ἐνεχυρασμός.

Versfuss, der, ὁ μετρικὸς ποῦς.

Versicherer, der, -s, πλ —,
ὁ ἀσφαλιστής.

versichern μὴ ἀσφαλίζω, ἐξ-
ασφαλίζω, βεβαιώνω, διαβεβαιῶ.
sich — ἀσφαλίζομαι, ἐξασφαλι-
ζομαι.

Versicherung, die, ἡ βεβαιώ-
σις, διαβεβαίωσις· ἡ ἀσφάλισις, ἐξ-
ασφαλισίς.

Versicherungsanstalt, die. η ασφαλιστική κατάστημα.

Versicherungsprämie, die. το ασφαλιστρον.

Versicherungschein, der. τό ασφαλιστήριο.

versiegeln η ασφαλίω [βουλί-
λεια].

Verriegelung, die. —, πλ
-en, η σφράγις.

versiegen αμσ αποξηραίνω:
[στερεύω, αποστερώνω].

versilbern μη επαργυρώ [αση-
μύνω, ασημονακνύω]. επαργυ-
ρώ, μετατρέπω εις άργυρον, άργυ-
ροποιώ, χηματοποιώ. versilbert
επαργυρος.

Versilberung, die. —, πλ
-en, η επαργύρωσις [τό ασημωρα,
ασημονακνύω]. ό άρ-υρισμός, ή
αργυροποίησις, χηματοποίησις.

versinken* αμσ καταδύομαι,
βυθίζομαι. (μτφ) περιπλνίω, περι-
εργομαι, καταννίω.

versinnlichen μη καθιστώ
αίσθητόν, αίσθητοποιώ.

Versinnlichung, die. —, πλ
-en, ή πρό οφθαλμών παράστασις,
ή αίσθητοποιήσις.

Version, die. —, πλ -en, ή
έξηγησις, ή έκδογη.

Verskunst, die, ή στιχουργία,
στιχοποιία.

Verskünstler, der, ό στι-
ουργός, στιχοποιός.

Versmass, das, τό (στιχουρ-
γικών) μέτρον, ή μετροποιία.

versoffen μεθύσας.

verschlen μη καττώ, κατα-
πνίματι [χναρνών, πεσώνω].
βυλίζω, βυλοκαπώ [στελιαρνών].

versöhnen μη διαλλάσσω, συν-
διαλλάσσω, έξιλεώ, φιλιώνω. sich
— διαλλάττομαι.

Versöhner, der, -s, πλ —,
ό διαλλάκτης, φιλιωτής.

versöhnlich συνδιαστικός,
υποδύλακτος, εύσυμβιβαστος.

Versöhnlichkeit, die. —,
το εύδύλλακτον.

Versöhnung, die. —, πλ
-en, ή έξιλασις, ή έξιλασμός, ή
διαλλαγή, συνδιαλλαγή.

Versöhnungsmittel, das, τό
ίλαστήριον, το έξιλασμα.

versorgen μη εφοδιάζω, γο-
ρηγώ, προνοώ, σφοντιζώ, διατη-
ρώ, συντηρώ. sich — εφοδιάζο-
μιν, προμηθεύομαι, εφοδιάζομαι,
εφοδιάζω τό εύχρον μου.

Versorger, der, -s, πλ —,
ό επιμελητής, σφοντιστής.

Versorgung, die. —, πλ -en,
ή εφοδιασις, ό εφοδιασμός, ή πρό-
νοια, ή κηδεμονία, ή αποκατάστασις,
εξασφάλισις, ή ζωοτροφία, ζωάρ-
χεια, ό πόρος ζωής.

versparen μη επιφυλάττω,
ανάβάλλω, ύπεσθετώ.

verspäten μη επιβραδύνω, κα-
θυστερεζώ, ανάβάλλω. sich —
ύστερώ, καθυστερώ, χρονντριβώ,
άργοπορώ.

Verspätung, die. —, πλ -en,
ή καθυστέρησις, άργοπορία.

verspeisen μη κατεσθίω, κα-
ταδιδρώσκω.

versperren μη αποφεύσσω,
εμπαύσσω, αποκλείω.

Verspernung, die, ή απόρρι-
ξις, άποκλείσις.

verspielen μη άπολλύω παί-
ζων, γάνω εις τό παίζειν.

versplitteln μη διασπείρω, κα-
ταναλίττω.

verspotten μη αμυνάω, χλευ-
άζω, έμπαίζω, περιγεύω.

Verspotter, der, -s, πλ —, ό
αμυντής, έμπακτης.

Verspottung, die. —, πλ -en,
ή αμύψις, ό χλευασμός, έμπαγμός.

versprechen* μη ύπισχεσθαι.

μα: [υπόσχομαι]* παρεχω ἐλπίδας.
ἐπαῖδω. κατὰδω, γονιτῶ **sich** —
δίδω. υπόσχεσιν, δίδω τὸν λόγον
μου. λέγω ἀλλ' ἀντ' ἄλλων, σφά-
λομαι ὁμιλῶν.

Ver sprechen, das, -s, ἡ
-ung, die, —, πλ -en, ἡ ὑπό-
σχσεις.

ver springen* μὴ διαστρέφω
πρὸς, ἐξαρθρῶ διὰ πρὸς ματος.

ver stampfen μὴ καταπατῶ
[τραλαπατῶ].

Ver stand, der, -es, ὁ νοῦς, λο-
γισμός, αἱ ἀρέναι, ἡ σύνεσις, φρό-
νησις, ἡ ἐννοία, τὸ νόημα. mit —
μετὰ συνέσει, περισσευμένως.

verständig φρονίμος, συνετός.
εὐλογος, εὐλογοφανής, λογικός, -er
Weise φρονίμως, συνετῶς.

verständigen μὴ διδάσκω,
κατηγῶ, ὁδηγῶ, καθοδηγῶ. **sich**
— συνεννοῶμαι, συμφωνῶ.

Ver ständigkeit, die, —, ἡ
νοημοσύνη, φρονιμότης.

Ver ständigung, die, —,
πλ -en, ἡ συνεννόησις.

verständlich καταληπτός, νο-
ητός.

Ver ständlichkeit, die, —,
ἡ καταληπτότης, εὐκαταληψία.

Ver ständnis, das, -es, πλ
-e, ἡ κατάληψις, κατανόησις, ἀν-
τίληψις, ἡ νοημοσύνη, ἐπιστημο-
σύνη, ἡ συνεννόησις.

ver stärken μὴ ἐπιρρωννύω,
ισχυροποιῶ, ἐνισχύω. **sich** —
ἐπιρρωννύμαι, ἰσχυροποιῶμαι.

Ver stärkung, die, ἡ ἐπιρ-
ρωσις, ἐνίσχυσις, ἡ ἐπικουρία, βοή-
θεια.

ver stauchen μὴ διαστρέφω,
ἐξαρθρῶ [τραγγουλιζῶ].

Ver stauchung, die, —, πλ
-en, ἡ ἐξαρθρωσις [τὸ τραγου-
λισμα].

Ver steck, der, -es, πλ -e, ἡ

κρυπτήρα, τὸ κρυπτή-
ραν [μτφ] ἡ ἐνέδρα [

ver st ecken μὴ κρυπ-
τῶ. **sich** —, κρυπτό-

Ver steck, das, -s
[τὸ κρύψιον]. — **spie**
κρυπτίνδα [παίζω τὰ
τὸ κρυπτό].

ver steckt κεκρυμ-
μένος, λαθραῖος [κρυφός]
κρύφα, λάθρα.

Ver stecktheit, die
φύτης, ἡ κρυψίνοια.

Ver steckung, die
-en, ἡ κρύψις, ἐπικρυφί-

ver stehen* μὴ κα-
νοῶ, ἐννοῶ [καταλαβα-
νῶ]. ἐπίσταμαι, γνωρίζω.

leicht zu — εὐνόητος.

— δυσνόητος. **sich** —
οὔμαι, συμφωνῶ, ἐννοῶ.

καταληπτός. **das ver**
αὐτὸ ἐννοεῖται.

sich ver steigen*
πλανῶμαι ἀναβαίνων.

που κατὰ λάθος. **sich**
ὑπερυψοῦμαι, ὑπερανυψ-
λοπετῶ].

ver steigern μὴ
πλειστηριασμόν, πλειστ-

Ver steigerung,
-en, ὁ πλειστηριασμός.

πρᾶσις.

ver steinern μὴ ἀπ-
ποιῶ. || —, ἀμς & sic

λιθοῦμαι, λιθοποιῶμαι.

Ver steinerung,
-en, ἡ ἀπολίθωσις.

ver stellen μὴ μετα-
θένω, μετατοπίζω. (μτφ)

φῶ, διαστρέφω. **sich**
νομαι, προσποιῶμαι,
θρύπτομαι.

Ver stellung, die
νησις, μετάταξις. (μτφ)
σις, ὑπόκρισις, ὁ ἀκκισ-

ver stieben* ἀμς διαλύομαι εἰς κονιορτόν, διασκορπίζομαι.

verstimmen μὴ παραγορδίζω, παραχλῶ [ξεκουρδίζω]. (υττ) δυσ-αρεστῶ, λυπῶ [κακχοκαρδίζω].

ver stimmt ἀπηχή· παραγορ-δος, παράφωτος [ξεκουρδισμένοις]. (μττ) ἄθυμος, δούθυμος, [κακχοκαρ-δισμένοις].

Ver stimmung, die, ἡ διαφω-νία, ὁ παραγορδισμός [τὸ ξεκουρ-δισμα]· ἡ ἀθυμία, δυσθυμία [ὁ κα-κοκαρδισμός].

verstockt πεπωρωμένος, ἀν-αίσθητος.

Verstoktheit, die, —, ἡ δυσ-αίσθησις, ἀναίσθησις.

Verstockung, die, ἡ πώρωσις, ἡ δυσαισθησία.

verstohlen κλόπιος, κρύφιος, λαθραῖος [κρυφός]· ἄφανής // —, πρ κρύφα, κρυφίως, λάθρα [κλε-πτῶτα].

ver stopfen μὴ βύω, ἐμδύω, ἐμρασσω, φράσσω [στουμπώνω]. καθιστῶ δυσκοιλίον, φέρω δυσ-κοιλιότητα.

Verstopfung, die, —, πλ-ει, ἡ ἐμφραξίς, ὁ ἐμφραγμός [τὸ φρά-ξινον], ἡ στεγνώσις τῆς κοιλίας, ἡ δυσκοιλιότης.

verstorben ἀποθανών, ἀπο-θνήσκας [ἀποθνήσκων] μακάριτης.

Ver stoss, der, ἡ πρὸς κρούσις, τὸ (περὶ τὴν ἐθιμοταξίαν) σφάλμα, ἡ σολοικισμός· einen — begehien, προσκρούω, προσκταίω.

verstossen* μὴ ἀποκρούω, ἀπωθῶ· ἀποπτύω, ἀποβάλλω, διώκω. // —, ἀμὴ προσκρούω, προσ-πταίω, σπάλλω.

verstossen ἀποκήρυκτος, ἀπό-κλητος.

Ver stossung, die, —, πλ-ει, ἡ ἐξώθησις, ἡ ἀποπομπή, ἀπο-βολή.

ver streichen* μὴ καταναλί-σκειν χρίων, ἐξουδύνει ἀλείφον. ἐπι-χρίω, διαχρίω, καταχρίω [πασα-λείφω]. // —, ἀμς παρέρχομαι, δι-έρχομαι, σφύνω [περνώ].

Verstreichung, die, ἡ ἐπι-χρῆσις, ἐπάλειψις [τὸ πασάλειμ-μα], ἡ παρέλευσις.

ver stricken μὴ καταναλίσκειν πλέκων, περιπλέκω, ἐμπλέκω [ἐν-περδύνω]. **sich** — ἐμπλέκεται [ἐνπερδύνω]· ἐμπέπτω, περιπέπτω.

Ver strickung, die, —, πλ-ει, ἡ πηρώσις, καλ-θωσις, ὁ ἀχρωτηριασμός.

ver stümmeln μὴ πηρῶ, ἀνα-πηρῶ, κολοδύνω, verstümmelt, ἀνάπηρος, πηρός [μισερός].

Verstümmelung, die, —, πλ-ει, ἡ πηρώσις, κολοδύσις, ὁ ἀχρωτηριασμός.

ver stummen ἀμς καθίσταται· ἄλαλος, γίνονται ἄφωνοι, σιωπῶμα [βουδαινομαι].

Verstummung, die, —, ἡ ἀ-φωνία, ἀναυδία [ὁ βουδαινομα].

Versuch, der, -us, πλ -ε, ἡ ἀπάπειρα, δοκιμή· τὸ πείραμα. **sich** — πρὸς δοκιμῆν.

ver suchen μὴ δοκιμάζω.

Versucher, der, ὁ ἀκανθισ-τιγής, πειραστής.

Versuchung, die, —, πλ -ει, ἡ πείρασις, ὁ πειρασμός. **sich** — **füh- ren** φέρω εἰς πειρασμόν, ἀκανθίζω **sich ver sündigen** ὁ ἀρτανῶ, κηριατίζομαι· προσκρούω, προσ-πταίω.

Versündigung, die, —, πλ-ει, τὸ ἁμάρτημα.

versunken βεβουλισμένος (μττ) ἐξηγρημένος, ἄβρετος, ἀνίητος.

Versunkenheit, die, —, ἡ ἀχρεΐντης, ἐξαχρεΐσις.

ver süßen μὴ γλυκαίνω, ἀπο-γλυκαίνω, γλυκαίω.

Versüssung, die, —, πλ -en, ἡ γλυκανσίς, ὁ γλυκαγμός.

vertagen μὴ ἀναβάλλω, ἀναθέτω εἰσαυθίς, ὑπερβέτω.

Vertagung, die, —, πλ -en, ἡ ἀναβολή, ὑποθέσις, ἡ λήξις.

vertauschen μὴ ἀνταλλάσσω, μεταλλάσσω.

Vertauschung, die, —, πλ -en, ἡ μεταλλαγὴ ἀνταλλαγὴ.

verteidigen μὴ ὑπερασπίζω· δικαιοσύνῃ, **sich** — ὑπερασπίζω ἑμαυτὸν, ἀμύνομαι ἀπολογουμαι, δικαιολογουμαι.

Verteidiger, der, -s, πλ —, ὁ ὑπερασπιστής· ὁ πρόμαχος.

Verteidigung, die, —, πλ -en, ἡ ὑπεράσπισις· ἀμύνη· ἡ ἀπολογία.

Verteidigungs bündnis, das, ἡ ἀμυντικὴ συνθήκη.

Verteidigungskrieg, der, ὁ ἀμυντικὸς πόλεμος.

verteidigungslos ἀφροσύνητος, ἀνυπερασπιστός.

Verteidigungs rede, die, ἡ ἀπολογία, ὁ ἀπολογητικὸς λόγος.

Verteidigungsschrift, die, ἡ ἀπολογητικὴ ἐπιστολή ἡ ἀπολογία.

Verteidigungswaffe, die, τὸ ἀμυντικὸν ὄπλον.

verteidigungsweise ἐπὶ ἀμυντικῶς.

Verteidigungs werk, das, τὸ ἀμυντικὸν ὄργανον.

verteilbar διανεμητός, διαμοιραστός.

verteilen μὴ διανέμω, διαμοιράζω **sich** — διαμερίζομαι, διανέμωμαι.

Verteiler, der, -s, πλ —, ὁ διανομέυς, διαμοιραστής, διαμεριστής.

Verteilung, die, ἡ διανομή, ὁ διανερισμός, ἡ μοίρασις.

vertuern μὴ ὑπερτιμῶ, ἀνυψῶ [ἀκριβοῦμαι].

Ver teuerung, die, ἡ μνησίς [τὸ ἀκριβοῦμα].

vertieren μὴ ἀποκτηνῶ ζωῶν, —, ἀπὸ ἀποκτηνομίας ζωῶν.

Vertierung, die, —, κτήνοσις, ἀποζώοσις.

vertun μὴ καταδαπανῶ, ἐξοδεύω, κατασπαταλῶ.

vertiefen μὴ βαθύνω, [βαθυλοῦμαι], **sich** — κοιτασθῆναι, (μτφ) ἐμβαθεύειν/ωσθαι.

Vertiefung, die, —, ἡ βαθύνσις, κοίτασις, ἡ (μτφ) ἡ σύννοια, ἡ βαθύτης.

verti al κατακύρωμα, —.

vertilgen μὴ ἐξαιρεῖν, λοθεῖν, ἐξεντῶ [ἐξαστρεφῶ].

Vertilger, der, -s, πλ —, ὁ ἀποθρευτής· κοκκιστής.

Vertilgung, die, ἡ νίκη, ἐξολοθρευσις, ἐξόντωσις.

Vertilgungskrieg, πανώλεθρος ὁ ἐξολοθρευτικὸς πόλεμος.

vertrakt στρωμνός, δοξί.

Vertrag, der, -es, πλ —, ἡ συνθήκη, σύμβασις· τὸ λαῖον, συμφωνητικόν.

vertragen μὴ ὑπαρτακινῶ, παρατρέβω φορῶν, φέρων, (μτφ) ὑπομένω, ἀνυπομένω.

sich — συμφωνεῖν, συμφωνῶν.

verträglich εὐσύνων, εὐσυμβιβαστός.

Verträglichkeit, die, εὐσυναισθησία.

Vertragsbruch, der, ὁ ἀσυνδοκία.

vertragsbrüchig παροτρύνων.

vertragsmässig συνωνός, συμβουλευτικός.

Vertragspunkt, der, ὁ ὅρος συνθήκης, ἡ συν κειμένη βήτρα.

vertragswüdrig παρασπονδῶς, ἐναντίως πρὸς τὴν συνθήκην.

vertruenen μὴ ἐμπιστεύω, διαπιστεύω. || —, ἀμὴ πεποιθῆαι, ἐμπιστεύωμαι, διαπιστεύωμαι, **sich** — ἐμπιστεύομαι, διαπιστεύομαι.

Vertrauen, das, -s, ἡ πεποίθισις, ἐμπιστοσύνη. **im** — ἐν οἰκειότητι, ἐμπιστευτικῶς.

Vertrauensmann, der, ὁ ἔμπιστος ἀνὴρ, ὁ ἐξ ἀπορρήτων.

Vertrauenssache, die, τὸ ζητήμα ἐμπιστοσύνης.

vertrauensvoll πεποιθῶς, θαρρῶν.

Vertrauensvotum das, ἡ βήτρας ἐμπιστοσύνης.

vertraulich ἐμπιστευτικῶς, οἰκίῳ, οἰκιακῶς.

Vertraulichkeit, die, —, ἡ ἐμπιστευτικότητα, ἡ οἰκειότης.

vertraut οἰκετός, οἰκιακῶς, σχετικός, πιστός, ἔμπιστος.

Vertrautheit, die, —, ἡ οἰκειότης, ἡ στενὴ σχέση.

ver treiben* μὴ ἀπελαύνω, ἐξελίσσω, ἐκδιώκω [διώκω].

Ver treiber, der, ὁ διώκτης.

Ver treibung, die, ἡ ἐξέλασις, ἐκδιώξις.

ver treten* μὴ καταπατῶ, συμπάτω [τοαπατῶ] — αραπατῶ, διαστρέβω πατῶν, ἀπορράσσω παρεμβαλλόμενος, ἀναπληρῶ, ἀντικαθιστῶ, ἀντιπροσωπεύω, ὑπερασπίζω, προστατεύω.

ver treten ὑποκατάστατος, ἀντικαθεσταμένος.

Vertreter, der, -s, πλ —, ὁ ἀντιπρόσωπος.

Vertreterschaft, die, —, ἡ ἀντιπροσωπεία.

Vertretung, die, —, πλ -en, ἡ παραπλήρσις, ἡ διαστροφή, ἐξάρ-

θρωσις, ἡ ἀντιπροσώπηση, ἀντιπροσωπεία, ἀντικατάστασις.

Vertrieb, der, -es, πλ -e, ἡ διαπόρευσις, πώλησις.

vertrieben φυγῶς, ἐξόριστος, ἐκπατῶς.

ver trinken* μὴ δεῖνω παρ' οἶνον, καταναλίσκω πινον, ἐπιπίνω.

ver trocknen ἀπὸ ξηραίνειν, ἀποξηραίνωμαι, στεγνύνωμαι, ἀπιδραγνύνω.

Vertrocknung, die, —, στέγνωσις, τὸ στεγνύναι.

ver trösten μὴ βουάζω δι' ὑποσχέσεων, ἐλπιδοχαρῶ [ψευταρχέω].

sich — παρηγοροῦμαι δι' ἐλπίδων, ἐλπιδοχαρῶ.

Vertröstung, die, ἡ ἐλπιδοχαρῶς, ἡ κενὴ παρηγορία.

ver tuschen μὴ συγχρανύνω, συναλείφω. (εὐτα) ὑποκαλύπτω, ἀπακρύπτω, ἀποσκεπάζω.

Vertuschung, die, —, πλ -en ἡ ὑπόκρυψις, ἐπικρυψίς.

ver übe n μὴ παρεστηγῶ [εὐκοπίζω].

ver üben μὴ διαπραττω.

Ver übung, die, ἡ διαπραξίς.

verun ehren μὴ ἀτιμάζω, καταισχύνω.

Verunehrung, die, —, πλ -en, ὁ ἀτιμάσις, ἡ καταισχύνη.

verun einigen μὴ σφραγίζω, διχόνοιαν, διαφῶ, συκρούω, **sich** — διχοστατῶ, διχονοῶ, συκρούομαι.

Veruneinigung, die, ἡ διχόνοια, σύγκρουσις.

verungl üpfen κατηγρῶ, κακολογῶ, διασφῶ [γλωσσιστρέφω].

Verunglimpfer, der, -s, πλ —, ὁ κακολόγος.

Verunglimpfung, die, —, πλ -en, ἡ κακολογία, κατηγορία, καταλαλιά [ἡ γλωσσιστροφή].

verun glücken ἀπὸ περιπίπτω

εις συμφορὰν, κακοτυχίῳ, ἀστοχίῳ, ἀποτυχάνῳ, ναυαγίῳ· ἀπολλύομαι, καταστρέφομαι.

Verunglückung, die, —, πλ -en, ἡ δυστυχία, ἀπώτευξις, ἡ ἀποτυχία.

verun reinigen μὴ μολύνειν, βυπαίνειν, μιάνειν [λερώνειν]. **sich** — μ λύνομαι, βυπαίνομαι [λερώνομαι].

Verunreinigung, die, ὁ μολυσμός, ἡ μίανσις.

verunstalten μὴ παραμορφῶ, ἀσχηματίζω.

Verunstaltung, die, —, πλ -en, ἡ παραμόρφωσις, διαστρεφίς.

veruntreuen μὴ καταχρῶμαι, βηξείρω.

Veruntreuer, der, -s, πλ —, ὁ καταχραστής.

Veruntreuung, die, —, πλ -en, ἡ κατάχρησις, ὁ σφετερισμός.

verun zieren μὴ παραμορφῶ, διαστρέφω.

verursachen μὴ προξενῶ.

Verursacher, der, -s, πλ —, ὁ αἴτιος, πρόξενος.

Versuchung, die, —, ἡ προξένησις.

verur ellen μὴ καταδικάζω, in contumaciam — καταδικάζω ἐρήμην.

Verurteilung, die, ἡ καταδίκη, κα ἀδικασίς.

vervielfachen ἢ **vervielfältigen** μὴ πολλαπλασιάζω.

Vervielfachung, ἢ **vervielfältigung**, die, —, πλ -en, ἡ πολλαπλασίωσις, ὁ πολλαπλασιασμός.

vervierfachen μὴ τετραπλασιῶ, τετραπλασιάζω.

vervollkommen μὴ τελειοποιῶ, **sich** — τελειοποιῶμαι.

Vervollkommnung, die, —, πλ -en, ἡ τελειοποίησις.

vervollständigen μὴ ἀποτε-

λειῶ, συμπληρῶ [ἐκτελειῶν, τελεῶ].

Vervollständigung, die, πλ -en, ἡ συμπλήρωσις, ἀπ λείωσις.

ver wachsen* ἀμς συμφορὰν συγκαίεσθαι· συνουθεῖσθαι, λαῖσθαι κλείειν.

ver wachsen σύμφυτος, ζυγός. (μτφ) κακοφυής, δυσφυγός, κυρτός [καμπούρης].

ver wahren μὴ φυλάσσω, φυλάσσω· προφυλάττω, ἀσφαλίσθαι.

sich — προφυλάττομαι, φυλάττομαι.

Verwahrer, der, -s, πλ —, ὁ φύλαξ· ὁ προσφύλαξ, ὑπεραστής.

verwahrlosen μὴ ἀλεγεινῶς παραμελῶ, ἀψηφῶ· φθείρω ἐξ λείας.

Verwahrlosung, die, —, ὀλιγοφροσύνη, παραμέλησις· ἡ ὑποφροσύνη ὀλιγοφροσύνη.

Verwahrung, die, ἡ προστασία, προσφύλαξις, διαφύλαξις, ἡ μαρτύρησις, ἔκθεσις.

ver waisen μὴ ὀρφανίζω, φανῶ· ἀποστερῶ. // —, ἀμς ὀρφανίζομαι, γίνομαι ὀρφανός.

Verwaisung, die, —, πλ —, τὸ ὀρφάνευμα, ἡ ὀρφανία.

ver walten μὴ διοικῶ, διεύθελομαι.

Verwalter, der, -s, πλ —, ὁ διοικητής· ὁ διαχειριστής, ἐπιλητής.

Verwaltung, die, —, πλ —, ἡ διοίκησις· ἡ διαχείρισις.

Verwaltungsbeamte, ὁ διοικητὴς καὶ ὑπάλληλος.

Verwaltungsbehörde, ἡ διοικητικὴ ἀρχή.

Verwaltungs wesen, τὰ διοικητικά.

ver wandelbar μεταβάλλομαι.

ver wandelbar μεταβάλλομαι.

Verwandelbarkeit, die, —, η μεταβλητότης.

verwandeln μη μεταβάλλω, μετατρέπω, μεταμορφώω. **sich** — μεταβάλλομαι, μεταλλάσσω, μεταμορφοῦμαι.

Verwandlung, die, —, πλ -en, η μεταλλαγή, μεταβολή, μεταμόρφωση.

verwandt συγγενής

Verwandschaft, die, —, πλ -en, η συγγένεια.

verwandschaftlich συγγενής.

ver waschen* μη καταναλίσκω πλέον, δαπανώ δια πλούτους. || —, θυμώδης, άκροθυμής [θαμπός].

ver wechseln μη μεταλλάσσω κατά λέξιν, συγγένω [συγγύζω].

Verwechselung, die, —, πλ -en, η μεταλλαγή, σύγχυσις.

verwegen παράβολος, ριψοάνδρους, παράτολμος.

Verwegenheit, die, —, πλ -en, η παράβολος τόλμη, η ριψοάνδρεια.

ver wehen μη διαφυσώ, διασπορίζω φυσών, εξαφανίζω φυσών. || —, άμς καταπαύω, παύομαι.

ver wehren μη εμποδίζω, άπαγορεύω.

verweichlichen μη έκθλύνω μαθρόνως. **sich** — έκθλύνομαι, αποθλύνομαι.

Verweichlichung, die, —, η έκθλυνσις.

ver weigern μη άποποιούμαι, άποκρούω.

Verweigerung, die, η άποποίησης, άρνησις, άποκρούσις.

ver weilen άμν διατρέβω, διαμένω, ένδιατρέβω, χρονίζω, χρονιζώ.

ver weinen μη δέχομαι κλαίω, καταναλίσκω κλαίων. φθείρω κλαίων.

Verweis, der, es, πλ -e, η έπιπληξις, έπιτίμησις.

ver weisen* μη παραπέμπω, έκδιώκω, έξορίζω, φω, αλεύω έπιπλήττω, έπιτιμώ.

Verweisung, η ο, η παράπεμψις, παραπομπή, ό έξορισμός, έξορία ή έπιπληξις.

ver welken άμν μαραίνομαι, άπομαραίνομαι.

verwelklich μαραϊνόμενος, μαραντός.

verweltlichen μη έκλαϊκνέω, θυμννν. || —, άμς έκλαϊκνέομαι.

Verweltlichung, die, —, πλ -en, η έκλαϊκνσις, ή θυμνσις.

verwendbar άχρηστος, χρήσιμος.

Verwendbarkeit, die, —, η εύρησις.

ver wenden* μη μεταχειρίζομαι, δαπανώ, καταναλίσκω, έξοδεύω, μεταστρέφω, μετακινώ. **sich** — πορευθαίτω, μεσιτεύω, μεσολαβώ.

Verwendung, die, η χρήσις, η ανάλωσις, κατανάλωσις, ή παρεμβασις, μεσολαβησις.

ver werfen* μη διαρρίπτω, διατινασσω, άπορρίπτω, άποδοκιμάζω. || —, άμν έξαρβλίσκω, άπαμβλίσκω, άποβάλλω. **sich** — παραρρίπτω, ρίπτω άλλ' άντ' άλλων.

verwerflich άπορρίψιμος, άποδοκιμασιός.

Verwerfung, die, —, πλ -en, η διαρρίψις, διασάρψις, ή άπορρίψις, άποβολή.

ver werfen μη μετατρέπω εις πράγμα άξίας χρηματοποιώ χρησιμοποώ.

Verwertung, die, —, πλ -en, η χρησιμοποίησης, χρηματοποίησης.

verwesen μη διοικώ, διευθύνω. || —, άμς σήπομαι, καταστέπαι [απίζω].

Verweser, der, -s, πλ —, ὁ διευθυντής.

verweslich ὑποκείμενος εἰς σήψιν.

Verwesung, die, —, πλ -en, ἡ σήψις, ἡ διεύθυνσις.

ver werten μὴ συνθηκίζω, στοιχηματίζω, χάνω εἰς τὸ στοιχίωμα.

verwettet κατάρτος, θεοκατάρτος.

verwichen παρελθὼν [περασμένος].

verwickeln μὴ τυλίσσω, περιπλέκω, ἐμπλέκω, **sich** — πλέκομαι, περιπλέκομαι [ἐμπεριδεύομαι].

Verwicklung, die, —, πλ -en, ἡ περιπλοκή [τὸ μπερέδεμα].

ver wildern ἀμὲς ἀπαγριοῦμαι, βαρβαροῦμαι, θηριοῦμαι, ἀποθηριοῦμαι.

Verwilderung, die, —, πλ -en, ἡ ἀπαγρίωσις, ἐκβαρβαρώσις.

ver wirken μὴ καταναλίσκω ὑπαιώνων, ὑφαίνω ἐσφαλμένους. ἀπολλύνω κατ' αἴαν, ἀποστεροῦμαι δικαίως.

verwirklichen μὴ ἀληθοποιῶ, πραγματοποιῶ, **sich** — ἀληθοποιῶμαι, πραγματοποιῶμαι.

Verwirklichung, die, —, πλ -en, ἡ πραγμάτωσις, πραγματοποίησης.

ver wirren μὴ ταράσσω, ἀνατάρασσω, συμμύρω.

Verwirrung, die, —, πλ -en, ἡ ταραχή, σύγχυσις.

verwischbar ἐξαλειπτός, ἐξίτητος.

ver wischen μὴ ἐξαλείφω.

ver wittwen μὴ χηρεύω.

verwöhnen μὴ κακῶς συνθίζω, διαθρύπτω [κακοσυνθίζω, κακομαθαίνω]. **sich** — κακῶς συνθίζομαι [κακοσυνθίζω, κακομαθαίνω].

Verwöhnung, die, —, πλ -en, ἡ διαθούσις, θρύψις [τὸ χεῖμα].

verworfen ἀποβλήτος, ἀπεριμένος, διεφθαρμένος, ἀγρετός.

Verworfenheit, die, —, ἡ φαυλότης, ἀγρευσις.

verworren τεταραγμένος.

Verworrenheit, die, —, ἡ σύγχυσις, ἀκαταστασία.

verwundbar τραυτός.

Verwundbarkeit, die, —, τὸ τραυτόν.

verwunden μὴ τραυματίζω, τιτρώσκω, πληγώνω. (μετ) προσβάλλω.

ver wundern μὴ ἐκπλητίζω, παραξενύζω. **verwundert** ἐκπληκτός. **sich** — θαυμάζω, ἐκπλητίζομαι, ἀπορώ.

Verwunderung, die, —, ἡ ἐκπληξίς, ἀπορία.

verwundet τραυματίας [πληγυμένος, λαδωμένος].

Verwundung, die, —, πλ -en, ὁ τραυματισμός [τὸ λαδωμά].

ver wünschen μὴ καταρτίζω, ἀναθεματίζω, βλασφημῶ, γοητεύω, μαγεύω.

verwünscht κατάρτος, κατάρτος.

Verwünschung, die, —, πλ -en, ἡ κατάρσις, ὁ ἀναθεματισμός, ἡ κατάρσις, ἡ γοητεία, μαγεία.

ver wüsten μὴ κατερημῶ, ἐρημῶ, καταστρέφω.

Verwüster, der, -s, πλ —, ὁ λυμαντήρ, πορθητής, καταστροφεύς.

Verwüstung, die, —, πλ -en, ἡ ἐρημωσις, ἀναστάτωσις, καταστροφή.

verzagen ἀμὴ ἀποδιδῶ, δειλῶ, ἀπαθαρρύνομαι.

verzagt ἀτόλμος, ἀθαρσής.

Verzagtheit, die, —, ἀτολμία, δειλία.

sich ver zählen ἀριθμῶ ἐσφαλμένους, ἀριθμῶ ἄλλ' ἀντ' ἄλλων.

Verzählung, die, ἡ ἐσφαλμένη ἀριθμησις.

verzärteln μὴ διαθρύπτω, θρύπτω [χαλδεύω]. **malθακύνω**, ἐκθλύνω.

Verzärtelung, die, —, ἡ θρύψις, ἡ διαθρύψις [τὸ χεῖμα]. ἡ ἐθλύνσις.

ver zaubern μὴ γοητεύω, μαγεύω.

Verzauberung, die, —, πλ -en, ἡ γοητευσίς, μαγεία.

ver zehren μὴ κατεσθίω, καταθρύσκω, κατατρώγω. **εξοδεύω**, ἐξαντλῶ. **sich** — τήκομαι, ἐκτίζομαι, φθίνω.

verzehrend διαβρωτικός, τηκτικός.

Verzehr, der, -s, πλ —, ὁ ἀναλωτής, ἐξοδευτής.

Verzehrung, die, ἡ κατάρσις, ἡ καταναλωσις.

ver zeichnen μὴ ἀναγράφω, καταγράφω, κακογράφω, ἱγνογράφω, κακῶς. **sich** — ἱγνογραφῶ ἄλλ' ἀντ' ἄλλων, σφάλλωμαι, σημειώνω.

Verzeichnis, das, -ses πλ -se, ὁ κατάλογος, πίναξ.

Verzeichnung, die, ἡ ἀναγραφή, καταγραφή, ἡ σφαλὲρὰ σημείωσις, ἡ κακογραφία.

ver zeihen* μὴ συγχωρῶ. — **Sieh** συγχωρησάτέ μοι [μὴ συγχωρητέ!]

verzeihlich συγχωροστός, συχωρητικός.

Verzeihlichkeit, die, —, τὸ συχωροστόν.

Verzierung, die, ἡ —, συγνῶμη, συγχώρησις.

ver zerrén μὴ διαστρέφω, παραμαρῶ.

Verzerrung, die, —, πλ -en, ἡ διαστρέψις.

ver zetteln μὴ διασκορπίζω, κατασκορπίζω [ἀνεμοσκορπίζω].

Verzettlung, die, —, πλ -en, ἡ διασκορπίσις, ἀνεμοσκορπίσις.

Verzicht, der, -es, ἡ ἀποχή, παραίτησις — **auf etwas thun** ἢ **leisten** παραποιῶμαι.

ver zichten ἀμὴ παραποιῶμαι, ἀποσφύρομαι.

Verzichtleistung, die, ἡ παραίτησις.

ver ziehen* μὴ παραστρέφω, διαστρέφω, κακῶς, παιδεύω, ἀνατρέφω κακῶς. **den Mund** — διαστρέφω τὸ στόμα. || —, ἀμὴ θραδύνω, χρονοτριβῶ, ἀργοπορῶ. || —, ἀμὴ μετοικῶ, μετοικίζομαι. **sich** — μετατοπίζομαι, μετακινῶμαι, ἐκτοπίζομαι, παύρομαι, ἐλλείπω, γίνομαι ἀφανής. διαρκῶ, παρατείνωμαι.

Verzierung, die, ἡ διαστρέψις, ὁ παρασπασμός [τὸ παραστρέφω]. ἡ παραμάρψις, ἡ βραδύνησις, ἀργοπορία. ἡ κακὴ ἀνατροφή.

verzieren μὴ κοσμεῖν, καλλωπίζω, στολίζω. ποικίλλω, διαποικίλλω [πλ. σμύλλω].

Verzierer, der, -s, πλ —, ὁ κοσμητής, στολιστής.

Verzierung, die, —, πλ -en, ἡ κοσμησις, ὁ καλλωπισμός, στολισμός. τὸ καλλώπισμα, κοσμημα [τὸ στολίδι]. τὸ ποικίλημα [τὸ πλουμί].

ver zinnen μὴ κασιτερεύω, γανώνω.

Verzinner, der, -s, πλ —, ὁ γανωτής, κασιτεροουργός.

Verzinnung, die, —, πλ -en, ἡ γανώσις, τὸ γανωμα.

ver zinsen μὴ τοκοπορῶ, ἀποδίδωμι τὸν τόκον. **sich** — φέρω τόκον, τοκοπορῶ.

verzinslich ἐντοκός, τοκοφόρος.

Verzinsung, die, —, πλ -en, ἡ ἀπότισις τοῦ τόκου, ἡ τοκοπορία.

verzogen διάστροφος, παραμορφωμένος. ἀδιαπαύετος, ἀνάγωγος [κακαναθρεμμένος].

ver zögern μὴ ἐπιβραδύνω, παρατείνω, αναβάλλω. **sich**—παρατείνομαι, αναβάλλομαι. ἂ γοποῶ, χρονολογῶ.

Ver zögerung, die, ἡ ἀναβολή καθυστέρησις, ἀργοπορία.

verzollbar δασμοφόρος, δασμολογητός.

ver zollen μὴ εἶω — τελῶ τὸν φόρον τινός.

Verzollung, die, —, πλ -en ἡ ἀπότισις τοῦ φόρου, ἡ δασμολογία.

vorzücken μὴ ῥέσω εἰς ἑκστασιν, ἐνθεάζω. **vorzückt** ἐνθεός, ἐκστατικός.

ver zückern μὴ ζαχαροῦν.

Verzuckerung, die, —, πλ -en, ἡ ζαχαρώσις.

Ver zückung, die, —, ἡ ἐκστασις, θεομανία.

Ver zug, der, ἡ βράδυνος βραδυπορία, ἀργοπορία, χρονολογία. **ohne** — ἀνευ ἀναβολῆς, ἀμελλητί.

ver zweifeln ἀμὴ ἀπελίζω, ἀπελπίζομαι.

Verzweiflung, die, —, ἡ ἀπόγνωσις, ὁ ἀπελπισμός, ἡ ἀπελπίσις.

ver zweifelungsvoll ἀπονενοημένος, ἀπελπίς.

sich ver zweigen μὴ διακλαδοῦμαι, διασπίζομαι.

Ver zweigung, die, —, πλ -en, ἡ διακλαρώσις.

verzwickt διάστροφος, στρουφνός [ἀναποδός].

Vesikatorium, der, -s, πλ -rien, τὸ ἐκδορίον [τὸ βιζικάντι].

Vesper, die, —, πλ -n, τὸ δειλινόν, τὸ ἀπόγευμα [τὸ κεντί]. ὁ ἑσπερινός, ἡ ἑσπερινὴ ακολουθία.

Vesper brot, das, τὸ ἀπό-

γευμα, τὸ πρόδειπνον [τὸ κεντί]. **vespern** ἀμὴ ἀπογευματίζω. **Vesper zeit**, die, τὸ δειλὸν τὸ ἀπόγευμα.

Veteran, der, -en, πλ -en, ἑμπειροπόλεμος στρατιώτης.

Veterinär schule, die, ἡ κτηνιατρικὴ σχολή.

Veto, das, -s, ἡ ἀρνησιμότης.

Vettel, die, —, πλ -n, ἡ λόβις, γυνή.

Vetter, der, -s, πλ -n, ὁ δελφός.

vetterlich ἐξαδελφικός.

Vettern gunst, die, ἡ φιλοφροσύνη, ὁ νεποτισμός.

Vetterschaft, die, —, ἡ δειφότης.

vexieren μὴ βασανίζω, πειράζω [πεισ αἰνῶ, πωρρίζω].

Vexiererei, die, —, πλ -en, ἡ παρενόχλησις, τὸ πείραγμα.

Viadukt, der, -es, πλ -en, ἡ καμαρωτὴ ὁδός, ἡ ὁδογέφυρα.

Vibration, die, —, πλ -en, ἡ πάλσις, ὁ κραδασμός.

vibrieren ἀμὴ πάλλομαι, δαίνομαι.

Vice admiral, der, ὁ ὑποναύαρχος.

Vice admiralschaft, die, ἡ ὑποναυαρχία.

Vice könig, der, ὁ ἀντιβασιλεὺς.

Vice konsul, der, ὁ ὑποπρόξενος.

Vice konsulat, das, ἡ ὑποπρόξενος.

Vice präsidant, der, ὁ ἀντιπρόεδρος.

Vieh das, -es, τὸ ζῷον. τὰ κτήνη, τὰ θύματα.

Vieh arznei kunde, der, ὁ κτηνιατρικὸς, κτηνίατρος.

Vieh arzt, der, ὁ κτηνίατρος.

viehdumm κτηνωδής, ἀδύνατος κτήνους.

viehisch κτηνώδης, ζωώδης.
viehmässig βοσκηματώδης, κτηνωδής.

Vieh seuche, die, ἡ ἐπιζωοτία.
Vieh stall, der, τὸ κτηνοστάσιον.

Vieh zucht, die, ἡ κτηνοτροφία.
Vieh züchter, der, ὁ κτηνοτρόφος.

viel (συγκ. mehr, ὡς ἐθ. κτ. meisten) πολὺς, πολλή, πολύ. -ε πολλοί, πολλοί, πολλὰ. sehr — πάμπαν. — zu — καθ' ὑπερβολήν. wie — πόσος· ὅσος. durch -es Arbeiten ἐκ τῆς πολλῆς ἐργασίας. so — ἰδιὸς καθ' ὅσον ἡξεύρω. so und so — τόσος καὶ τόσος. wie — Uhr ist es? ποῖα [τι] ὥρα εἶναι; (πρ.) allzu- ist ungesund μᾶλλον ἄγαν.

vielerartig πολυειδής.
Viel artigkeit, die, ἡ πολυειδία ἢ πολυτροπία.

vielbedeutend πολυσήματος, πολυσήμος.

vielsprochen πολυβρόλητος.
vielbesucht πολυάνθρωπος, πολὺ συχνάζόμενος.

vielbewegt πολυκίνητος.
vieldeutig πολύσημος, πολυσήματος.

vieleckig πολύγωνος.
vielerlei πολυειδής· παντοίος.

vielfach πολλαπλούς.
vielfältig πολλαπλῆς.

Vielfältigkeit, die, —, ἡ πολλαπλότητα.

vielförmigkeit, die, —, ἡ πολυμορφία, ποικιλομορφία.
Viel fuss, der, ὁ πολύπους, ὁ ἰούλος [τὸ σφραγιστὸν ποδῶν, ἢ πολυποδῶσα].

vielgeschäftig πολυπράγμων, περίεργος.
Vielgeschäftigkeit, die, —, ἡ πολυπραγμοσύνη, περιεργία.

Viel götterei, die, —, ἡ πολυθεία.

Vielleit, die, ἡ πολλότης, πληθὺς.

vieljährlig πολυετής· παύχρονος.

Viel jährigkeit, die, —, ἡ πολυετία, πολυχρονιότης.

vielleicht ἐπὶ ἰσως, τυχόν, wenn — ἐάν τυχόν, ἐάν πως.

Vielliebchen, das, τὸ ἐνθούμιον [ὁ γάμος].

vielmals (s) ἐπὶ πολλάκις.

vielmellig συγχύς, πολλαπλούς.

vielsagend πολυσήμαντος, ἐκφραστικώτατος.

vielseitig πολὺπλευρος. (μετ.) πολυειδής, ποικίλος.

Vielseitigkeit, die, —, ἡ πολὺπλευρία· μετ' ἡ πολυειδία, ἡ ποικιλία· πολυπραγμοσύνη, πολυμαθία.

vielsprachig πολὺγλωσσος.

vieltimmig πολύφωνος.

Vieltimmigkeit, die, —, ἡ πολυφωνία.

vielteilig πολυμερής.

vielvermögend πολυδύναμος, μεγαλοδύναμος· πολυκτῆμων, πολυουσίας.

vielversprechend πολλὰ ἐλπίδας παρέγων, πολλὰ ἐπισχεύμενος.

vielwissend πολυτίμως, πολυμαθής, πολύπειρος.

Vielwaiser, der, -s, pl —, ὁ πολυχάρματος, πολύτακτος, πολυμαθής, πολύπειρος.

Vielwisserei, die, —, ἡ πολυχωμοσύνη, πολυμαθία.

vier τέσσαρες, -ρα. auf allen — ἐν τετραποδῶν, τετραποδῆτι.

unter — Augen κατὰ μόνος, μόνος πρὸς μόνον.

vierheinig τετρακεντῆς, τετράπους.

Viereck, (das, -es, πλ -e, το τετράπλευρον.

viereckig τετράγωνος, τετραγωνιαίος.

viere μὴ τετραγωνίζω.

vierfüssig τετράπους.

Vier gesang der, ἡ τετραφωνία.

Vier gespannt, das, τὸ τετρίπικρον.

vierhundert τετρακόσιοι.

vierjährig τετραετής.

viermal ἑπρ τετράκις.

viermalig τετράκις ἐπαναληθεύς, τετραπλασιασθεύς.

viersaitig τετράχορδος.

vierseitig τετράπλευρος.

vierspännig τετρίπικρος.

vierstimmig τετράφωνος.

vierstöckig τετρώροφος, τετράστοιχος.

vierstündig τετράωρος.

viertägig τετρήμερος.

viertausend τετρακισχίλιοι, τέσσαρες χιλιάδες.

vierte (der, die, das) τέταρτος.

viertelhalb τρεῖς καὶ ἥμισυς.

Viertel, (das, -s, πλ —, τὸ τεταρτημέριον, τὸ τέταρτον (μέρος). — einer Stadt ἡ συνοικία [ὁ μαχαλά:].

Vierteljahr, (das, τὸ τρίμηνον, ἡ τριμηνία.

vierteljährig τρίμηνος, τριμηνιαίος.

Viertelstunde, (die, τὸ τέταρτον ὥρας.

viertens ἑπρ (τὸ) τέταρτον, κατὰ τέταρτον λόγον.

Vierung, (die, —, πλ -en, ὁ τετραγωνισμός.

vierzehn δεκάτέσσαρες [δεκατέσσαρες]. — Tage δεκαπέντε ἡμέραι. Zeitraum von — Tagen τὸ δεκαπενθήμερον, ἡ δεκαπενθημερία.

vierzehntägig δεκαπενθήμερος.
vierzehnte, (der, die, ὁ δέκατος τέταρτος.

Vier zehntel, (das, τὸ δέκατο τέταρτον.

vierzellig τετράστιχος.

vierzig τεσσαράκοντα [ἄντα].

Vierziger, (der, -s, πλ —, τεσσαρακοντούτης.

vierzi-jäh ig τεσσαραταετής.

vierzimal ἑπρ τεσσαράκοντακις.

vierzigste (der, die, ὁ τεσσαρακοστός.

Vierzistel, (das, -s, πλ —, τὸ τεσσαρακοστόν.

vierzigtägig τεσσαρακοήμερος.

Vigilanz, (die, —, ἡ ἐπαγρηγία, ἡ ἀγρυπνία, προσοχή.

Vigilie, (die, —, πλ -n, ἡ ἀγρυπνία.

Viktualien, (die πλ, τὰ τροφίμα, αἱ ζωοτροφίαι.

Villa, (die, —, πλ Villen ἀγροικία, ἐπαυλὶς.

vindizieren μὴ διεκδικᾶν.

Viole, (die, —, πλ -n, τὸ [ἡ βιόλα, ὁ μενεξές]. τὸ ἐπτάχρον βιολίον.

violett ἰοδαφής, ἰώδης, τοῖος [μενεξελύς].

Violin bogen, (der, τὸ πικτρον βιολίου, τὸ τοξάριον [τὸ ξάρι].

Violine, (die, —, πλ -n, τετράχορδον, τὸ βιολίον.

Violinist, (der, -en, πλ —, ὁ βιολιστής.

Violin spie'ler, (der, ὁ βιολιστής, ὁ κρούτης βιολίου.

Violoncell, (das, -s, πλ —, βαρύφωνος βάρβιτος, τὸ μέγα βιτόν [ἡ μέγιστος βιόλα].

Violoncellist, der, -en, πλ -en, ὁ βαρβιτιστίης.

Viper, die, —, πλ -n, ἡ ἔχινα [ἡ ὀφίτη, ὄχις].

Virtuose, der, -n πλ -n, ὁ ἐξοχος τεχνίτης· ὁ ἐξοχος μουσικός.

Virtuosität, die, —, ἡ ἐξοχος τέχνη, ἡ δεινότης.

vis-a-vis ἐπὶ ἀντικρὺ.

Visier, das, -s, πλ -e, ἡ προσωπίς περισκεφαλίας, τὸ προσκύπιον, ἡ διόπτρα, τὸ σιόχαστρον.

visieren μὴ σκοπεύω, σημαδεύω· ἐπιθεωρῶ (διαδατήριον). καταμετροῦ, γωρομετροῦ.

Visierer, der, -s, πλ —, ὁ γωρομέτης.

Visierkorn, das, τὸ σιόχαστρον [ἡ μίρα].

Vision, die, —, πλ -en, τὸ ὀπνοφανές ὄραμα, ἡ ὀπτασία.

Visitation, die, —, πλ -en, ἡ ἐξέτασις, διερευνήσις [τὸ ψάξιμον].

Visite, die, —, πλ -n, ἡ ἐπίσκεψις.

Visitenkarte, die, τὸ ἐπισκεπτήριον.

visitieren μὴ ἐξετάζω, διερευνῶ, διεξετάζω [ψάβω].

Vitriol, der & das, -s, πλ -u, τὸ θεικόν ἄλας, τὸ μίον, ἡ μίσητα, τὸ βιτριόλιον.

vivat! ἐπὶ ζήτω!

Vivatruf, der, ἡ ζητωκραυγή.

Vliess, das, -es, πλ -e, τὸ προβάτειον δέρμα, τὸ νάκος. das gol. ene — τὸ χρυσομάλλον δέρμα, τὸ χρυσοῦν ὄρεας.

Vogel, der, -s πλ Vogel, τὸ πτηνόν [τὸ πουλί].

Vogelbauer, das, τὸ κλωελόν, ὁ κλωτός.

Vogelbeize, die, τὸ δι' ἐράων κνήγιον.

Vögelchen, das, -s, πλ —, τὸ πτηνάριον [τὸ πουλάκι].

Vogel dreck, der, ἡ κόπρος· πτηνῶν [ἡ κουτσουλιὰ].

Vogel dunst, der, τὰ λεπτότατα σμάγια.

Vogel fang, der, ἡ ὀρνιθοθήρα, ἡ θήρα πτηνῶν.

Vogel fänger, der, ὁ ὀρνιθοθήρας, ὁ ἰξευτής [ὁ πουλολόγος].

vogelfrei προγεγραμμένος, ἀποκλήρυκτος.

Vogel garn, das, τὰ δίκτυα, ἡ ὀρνιθοπέδη.

Vogel gesang, der, τὸ ἔργον τῶν πτηνῶν, τὸ κελῶδες.

Vogelkirschbaum, der, ἡ ἀγριοκέρασα, μαυροκέρασα.

Vogel kirsche, die, τὸ ἀγριοκέρασον.

Vogel leim, der, ὁ ἰξίς, ἡ ἰξυκόλλα.

Vogel milch, die, (φ:η) τὸ ὀρνιθογάλον.

Vogel mist, der, ἡ κόπρος ὀρνέων [ἡ κουτσουλιὰ].

Vogel perspektive, die, ἡ κατοπτική.

Vogel schiessen, das, ἡ πυροβολία πτηνῶν, ἡ σκοποβολία ὀρνέων.

Vogel schlag, der, ἡ παγίς, τὸ περδικοθήρον.

Vogel stellen, das, ἡ ὀρνιθοθήρα.

Vogelsteller, der, -s, πλ —, ὁ ὀρνιθοθήρας, ὁ ἰξευτής [ὁ πουλολόγος].

Vogel strich, der, ἡ διάβασις τῶν πτηνῶν.

Vogler, der, -s, πλ —, ὁ ὀρνιθοθήρας, ὁ ἰξευτής [ὁ πουλολόγος].

Vogt, der, -es, πλ Vogte, ὁ βασιλεὺς· ὁ τοποτηρητής. ὁ ἀστυνομικὸς κλητήρ.

Vogtei, die, —, πλ -en, ἡ ταπαρχία, ἡ βαλλία. ἡ διαμενὴ ταπαρχον, τὸ βαλλεῖον. τὸ ἀστυνομικὸν γραφεῖον.

Vokabel, die, —, πλ -η, ἡ
λέξεις μαθήματος. die -η τὸ ὀνο-
μαστικόν, αἱ λέξεις.

Vokabulär, das, -s, πλ -ε,
τὸ λεξικόν. τὸ ὀνομαστικόν

Vokal, der, -s, πλ -ε, τὸ φω-
νῆεν.

Vokativ, der, -s, πλ -ε, ἡ
κλητικὴ (πτῶσις).

Vokativus, der, —, ὁ παντο-
γος, ὁ Στουρος [ὁ κατεργάτης].

Volk, das, -es, πλ Völker ἡ
λαός· ἡ ἀγγέλη. πληθύς [τὸ σμάρι]

volkarm ὀλιγάνθρωπος.

Völkchen, das, -s, πλ —, ὁ μι-
κρός λαός, τὸ ἔθνος.

Völkerbe schreibung, die,
ἡ ἐθνογραφία.

Völker kunde, die, ἡ ἐθνολο-
γία· ἡ στατιστική.

Völker recht, das, τὸ διεθνές
δίκαιον.

Völkerschaft, die, —, πλ
-en, τὸ ἔθνος, ἡ φυλή.

Völker wanderung, die, ἡ
μετανάστευσις τῶν λαῶν.

volkreich πολυάνθρωπος.

Voll sauf ruhr, ἡ Volks-
aufstand, der, ἡ ἐπανάστασις
λαοῦ· ἡ γενικὴ στάσις.

Volksbe schluss, der, τὸ δη-
μοψήσισμα.

Volks buch, das, τὸ δημῶδες
βιβλίον.

Volks dichter, der ὁ ἐπιο-
τερπνής ποιητής.

Volks dichtung, die, ἡ δημῶ-
δης ποίησις.

Volks fest, das, ἡ δημοτικὴ
πανήγυρις.

Volks führer, der, ὁ δημο-
γωγός.

Volks glaube, der, ἡ δοξασία
τοῦ λαοῦ.

Volks gunst, die, ἡ εὐνοία
τοῦ λαοῦ.

Volks herrschaft, der
μοκρατία.

Volks leben, das, ὁ βί-
λαοῦ.

Volks lied, das, τὸ δη-
μοῦσμα.

volksmässig λαῶδες·
μῶδης.

Volgs meinung, die, ἡ
γνώμη.

Volks rede, die, ἡ δημο-
κρατία.

Volks redner, der, ὁ δη-
μοκράτης ῥήτωρ.

Volks schmeichler,
δημοκλάξ, ὁ δημοκλῆς.

Volks schrift, die, τὸ
δὲς σύγγραμμα.

Volks schriftsteller,
δημοκράτης συγγραφεύς.

Volks schule, die, τὸ
σχολεῖον.

Volks schul lehrer,
δημοδιδάσκαλος.

Volks sprache, die, ἡ
δὲς γλῶσσα.

Volks stimme, die, ἡ
τοῦ λαοῦ.

volkstümlich λαῶδες·
μῶδης.

Volks unterricht, der
δημοτικὴ ἐκπαίδευσις.

Volksver sammlung,
ἐθνοσυνέλευσις, ἡ ἐθνικὴ συνέ-
λευσις.

Volks wirtsch aft, die,
λαϊκὴ οἰκονομία, ἡ πλουτο-
κρατία.

Volks zählung, die, ἡ
γραφὴ, ἡ ἀπαρίθμησις τοῦ λαοῦ.

voll πλήρης [γεμῆτος].
λής, ὁλοσχερής, ὁλοτελής, ὁ-
λος [σωστός]· ἐντελής, τέλει-
ος.

ganz πλεός, ἀνάμειτος, ziemli-
κόπλεος.

-er Mond τὸ
ροσέληνον, ἡ πανσέληνος.

— **machen** μολύνωμαι, βρ-
μα· — **sein** εἶναι πλήρης.

πλήρης ἀκαθαρσίας. in -em Masse
ἐσθλόνως.

vollauf ἐπρ ἀφθόνως, ὑπεραρ-
κούντως.

Vollblut, das, ὁ ἵππος εὐγενοῦς
αἵματος.

vollblütig πολύαιμος, πληθω-
ρικός.

Volblütigkeit, die, —, ἡ πο-
λύαιμία, ἡ πληθώρα.

voll bring n* μὴ ἐπιτελῶ,
περαίνω, διεξάγω, διεκπεραίνω,
τελειώνω [ξετελεῶ ω].

Vollbringer, der, -s, πλ —,
ὁ ἐπιτελεστής, τελεσιουργός, ἀπο-
τελειωτής ὁ διεκπεραιωτής.

Volbringung, die, —, πλ
-en, ἡ ἐπιτέλεσις, περασίσις, ἀπο-
περάτωσις.

vollenden μὴ τελειώνω, πε-
ραίνω, ἀποτελειώνω [ξετελειώνω].

vollendet τετελεσμένοι, τέλειος
[ξετελειωμένοι].

Vollender, der, -s, πλ —, ὁ
τελειωτής, τελεσιουργός.

vollends ἐπρ παντελῶς, ἐντε-
λῶς, ὅλως δι' ὅλου [ὁλότελ.]. προ-
σέτι, πρὸς τοῦτοις.

Vollendung, die, ἡ ἐ-τέλεσις,
ἀποτελείωσις ἡ ἐντέλεια, τελειότης.

Völlerei, die, —, πλ -en, ἡ
ἀσωτία, ἀκυλασία.

voll führen μὴ ἐπιτελῶ, πε-
ραίνω.

Vollführung, die, ἡ τελείω-
σις, ἐπιτέλεσις.

Voll genuss, der, ἡ πλήρης
ἀπόλαυσις.

voll gepfropft, ἡ -gestopft
παραγεμιστός.

Voll gewalt, die, ἡ ἀπόλυτος,
ἐξουσία.

vollgültig ἔγκυρος κατὰ πάντα,
ἰσχύων καθ' ὅλα.

Voll gültigkeit, die, ἡ πλῆ-
ρης ἰσχύς.

Vollheit, die, —, ἡ πληρονομία
ἡ μεθῆ.

völlig πλήρης, ἐντελής, τέλειος.
// —, ἐπρ ἐντελῶς, παντελῶς.

Völligkeit, die, —, ἡ πλη-
ρότης, ὁλοκληρία.

vol jährig ἐνηλικίος.

Volljährigkeit, die, —, ἡ
(νόμιμος) ἡλικία, ἡ ἐνηλικιότης.

vollkommen τέλειος, ἐντελής.

Vollkommenheit, die, —,
πλ -en, ἡ τελειότης, ἐντέλεια.

Voll macht, die, ἡ πλήρης ἐ-
ξουσία, ἡ πληρεξουσιότης.

Vollmacht geber, der, ὁ ἐξ-
ουσιοδότης.

Voll mond, der, ἡ πλήρης σε-
λήνη, ἡ πανσέληνος.

vollständig πλήρης, ὁλοτελής,
ὁλόκληρος.

Vollständigkeit, die, —, ἡ
ὁλοκληρία, ὁλοτέλεια ἡ τελειότης.

vollstimmig πάμφωνος, πᾶρ-
ψφος.

Vollstimmigkeit, die, —, ἡ
πλήρης ἁρμονία.

voll strecken μὴ ἐκτελῶ, ἐπι-
τελῶ, διεκπεραίνω.

Vollstrecker der, -s, πλ —,
ὁ ἐκτελεστής.

Voll streckung, die, —, πλ
-en, ἡ ἐκτέλεσις.

volltönend ἡ -tönig πάμφω-
νος, παναρμόνιος.

vollzählig ὁλόριθμος, ἀπηρτι-
σμένος.

Vollzähligkeit, die, —, ὁ ἀ-
πηρτισμένος ἀριθμός ἡ ἀπάρτια.

vollzeitig ὁρίσμος [γινωμένιος].

voll z'ehen* μὴ ἐπιτελῶ, ἐκ-
τελῶ.

Vollziehender, der, -s, πλ
—, ὁ ἐκτελεστής.

Voll ziehung, die, ἡ ἐκτέλεσις,
ἀπ.τελείωσις, ἡ ἀ-οπεράτωσις.

Volte, die, —, πλ -n, ἡ περι-α-

γωγή, περιστροφή (ἵππου). ἡ μεταστροφή, ἡ λούσσις. ἡ ταχυδακτυλουργία, λαθροχειρία.

Voltigeur, der, -s, πλ -e, ὁ αἰεροπιδότης, χοροπιδότης. ὁ εὐζωνος (στρατιώτης).

voltigieren ἀμὴ περιπέτομαι, περιπίπτω· πηδῶ εἰς τὸν αἶρα, αἰροπιδῶ.

Volubilität, die, —, ἡ εὐφράδεια,

Volumen, das, -s, πλ -mina, ὁ ὄγκος.

voluminös ὀγκώδης, πολυόγκος.

vom = von dem.

vomieren ἀμὴ ἐμῶ, ἐξεμῶ [ξερνῶ].

Vomitiv, das, -es, πλ -e, τὸ ἐμετικὸν φάρμακον.

von πρό (μετὰ ὁστ.) ἐκ, ἀπό, παρὰ, ὑπό [ἀπό]· περί [γιά, διά].

vom Wagen, vom Pferde steigen, καταβαίνω ἐκ τῆς ἀμάξης, ἀπὸ τοῦ ἵππου. **vom Hause** ἐκ τῆς οἰκίας. — Athen ἐξ Ἀθηνῶν.

— dort ἐκεῖθεν, ἀπ' ἐστ. — hier ἐντεῦθεν, ἐδῶθεν, ἀπ' ἐδῶ. — oben ἄνωθεν. — unten κάτωθεν. —

weitem μακρόθεν. — nun an ἀπὸ τοῦδε — Kindheit an παιδιώθεν. — Zeit zu Zeit ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν. — Gottes Gnaden χάριτι θεῷ.

voneinander ἐπρ ἀπ' ἀλλήλων ἀλλήλων

vonnöthen ἐπρ ἀνάγκης. etwas — haben χρειάζομαι τι.

vor (ἐπὶ μὲν κινήσεως μετὰ κίτ. ἐπὶ δὲ ἀκινήσεως μετὰ ὁστ.) πρό· ἔμπροσθεν, ἐπίπροσθεν, ἐνώπιον. ὑπό, διά, ἀπό. — der Thüre stellem ἱστάνω πρό τῆς θύρας. — allen ἢ — allen Dingen πρό πάντος. — Ostern πρό τοῦ πάσχα. — kurzem πρό μικροῦ. — dem ἢ — dieser Zeit πρό τοῦ. — Freude ὑπό χαῖς, ἀπὸ χαρᾶν.

— Furcht ὑπὸ φόβου, — Hunger, Kälte σιτοθήσκω (ὑπό) τῆς πείνης ψύχους. — einem fliehen ἀπὸ τινος, φεύγω τινά.

nem fürchten φοβεῖσθαι, gehen τελοῦμαι, λαμβάνω.

— der Hand πρός τὸ πτωρινῶς. — wie nach τῷ· πάντως, κατὰ τὴν

vor (ἐν συνθέσει) τερον.

Vorabend, der, ἡ ἑσπέρα.

Vorahnen, die πλ., νοί, οἱ προπατόρες.

vor-ahnen ἢ προα

Vorahnung, die, σθης.

voran ἐπρ ἔμπροσθεν ἔμπρός.

voran-gehen ἄμρ προπορεύομαι.

Voran schlag, der πολογισμός.

Voranstalt, die, σκευή, προετοιμασία.

Voranzeige, die αγγελία.

Vorarbeit, die, ἡ κτική ἐργασία, προεργασία.

vor-arbeiten ἀμὴ πγαζόμενος, ὑπερτερῶ εἰς σίαν.

voraus ἐπρ πρότερον τερά· πρό τοῦ, πρὶν. ἢ πρὶν, προλαβόντως.

voraus (ἐν συνθέσει) **voraus-be denken** σκέπτομαι, προαναλογίζομαι.

voraus-be dinge διομολογῶ, προτιμῶν.

voraus-be zahlen τα· ἄλλω, προπληρώνω.

Vorausbezahlung προκαταβολή, προπληρω

voraus-er zählen μι προδιηγοῦμαι.

voraus-fahren* ἄμς προελαύνω, προηγοῦμαι ἐφ' ἀμάξης.

voraus-gehen* ἄμς προπορεύομαι, προηγοῦμαι.

voraus-laufen* ἄμς προτρέγω.

voraus-reiten ἄμς προῖπνέω, προελαύνω.

voraus-sagen μι προλέγω· προφητεύω.

Voraussagung, die, —, πλ-ει, ἡ πρόρρησις, προφητεία.

voraus-schicken μι προαποστέλλω, προεκπέμπω. (μιτφ) προομιμάζομαι, προλογίζω.

voraus-sehen* μι προβλέπω.

voraus-setzen* μι ὑποβέτω, προὑποβέτω. vorausgesetzt ὑποτιθεῖσθαι, προὑποτιθεῖσθαι.

Voraussetzung, die, —, πλ-ει, ἡ ὑπόθεσις. unter der — ἐπὶ τῇ ὑπόθεσει.

voraussichtlich πιθανός, ἐνδεχόμενος. // —, ἐπρ καθ' ὃ φαίνεται, κατὰ τὰ φαινόμενα.

voraus-zahlen μι προκαταβάλλω, προπληρώνω.

Vorauszahlung, die, ἡ προκαταβολή.

Vorbau, der, ἡ προσικοδομή, τό προσικοδόμημα.

vor-baue* μι προσικοδομῶ, προκτίζω. // —, ἀμὴ προλαμβάνω, προφυλάττω.

Vorbedacht, der, -es, ἡ προμελέτη. mit — ἐκ προμελέτης.

vorbedächtig προδεδουλεμένος, περισσευόμενος.

vor-be denken* μι προδιαλογίζομαι, προδιανοοῦμαι, προσκίπτομαι.

vor-be deuten μι προσημαίνω, προδηλῶ.

Vorbedeutung, die, ἡ προσημασία· ὁ αἰωνός.

vor-bedingen* μι προδιαμο-λογῶ, θέτω πρότερον ὄρον.

Vor-bedingung, die, ὁ ἐκ τῶν προτέρων ὄρος.

Vorbehalt, der, -es, ἡ ἐπιούχης, ὁ ὄρος.

vor-be halten* μι ἐπιφυλάττω, προεξαρτῶ.

vorbehaltlich ἐπιφυλακτικός.

// —, ἐπρ τῇ ἐπιφυλάξει, ἐπιφυλαττομένου.

vorbei ἐπρ ἔμπροσθεν, διελθὼν παρελθὼν [περασμένος]. es ist — παρήλθεν, ἐπέρασεν.

vorbei- (ἐν συνθέσει) παρα-, ἀντ παρα-, κατέμπροσθεν.

vorbei-eilen ἄμς ἀντιπαρέερχομαι ἐν τάχει.

vorbei-fahren ἄμς παρελαύνω, διέρχομαι ἐπ' ὀχήματος.

vorbei-führen μι παροδηγῶ, ὁδηγῶ ἔμπροσθεν.

vorbei-gehen* ἄμς ἀντιπαρέερχομαι, διαβαίνω ἔμπροσθεν.

Vorbei-gehen, das, ἡ παροδος, παραδιδοῦσαις. // — κατὰ τὴν παροδὸν, διαδακτικῶς· ἐκ παρύδου [περαστός].

vorbei-kommen* ἄμς παρέερχομαι, παραδ αἰάτω.

vorbei-können* ἀμὴ δύναμαι νὰ περάσω.

vorbei-lassen* ἀμὴ εἶναι νὰ διέλθῃ.

vorbei-marschieren ἄμς παρελαύνω, παραστρέφομαι.

vorbei-müssen* ἀμὴ ἀναγκάζομαι νὰ διέλθω (ἐμπροσθεν).

vorbei-reiten* ἄμς παρελαύνω, παρερχομαι ἐφ' ἵππου.

vorbei-schiessen* ἀμὴ πυροβολῶ ἀστόγως. // —, ἄμς παρέερχομαι ὀρμητικῶς.

vorbei-schla gen* ἀμὴ παραπαίω, παρακτυπῶ· κτυπῶ ἀστόγως.

vorbei-ziehen* ἀμς πα. ελαύνω, παρέρχομαι, παραπορεύομαι.

vorbemeldet ή vorbenannt προϊρημένος, προμνημονευθείς.

Vor bemerkung, die, ή προεισπραγική παρατήρησις, ή προδιοίκησις.

vor-bereiten μη προετοιμάζω. έτοιμάζω, παρασκευάζω. **sich** — προετοιμάζομαι, έτοιμάζομαι.

vobereitend προπαρασκευαστικός.

Vor bereitung, die, ή προπαρασκευή, προετοιμασία.

Vorbereitungskenntnisse. die πλ. αί προκαταρκτικαί γνώσεις.

Vorbereitungs schule, die, ή προκαταρκτική σχολή.

Vorbereitungs stunde, die, τό προκαταρκτικόν μάθημα, προγύμνασμα.

Vorbereitungs unterricht, der, ή προγύμνασις.

Vor bericht, der, τό προόμιον, ή προεισαγωγή, ή προέκθεσις.

Vor bescheid, der, ή προδικαστική απόφασις.

vor-beten μη ροπαγγέλλω την προσηχήν. (μτφ) εκθέτω διά μακρών.

vor-beugen ἀμψι προλαμβάνω, αποσοδῶ.

Vor beugung, die, ή πρόληψις, αποσοδότης.

Vorbeugungs mittel, das, τό προφυλακτικόν μέσον.

Vor bild, das, τό πρότυπον, τό υπόδειγμα.

vor-bilden μη προπλάσσω, προεικονίζω.

Vor bildung, die, —, πλ. -en, ή προδιατύπωσις, τό προεικόνισμα.

Vorbildungs antalt, die ή -schule, die, τό προκαταρκτικόν σχολείον τό προπαιδευτήριον.

Vor bote, der, ό προάγγελος.

vor-bri gen* μη προφέρω,

προειφέρω, προφέρω εις τό μ. παρουσιάζω, εκθέτω, καταθέτω.

Vorbühne, die, τό προσκην.

Vordach, das, τό γέισον, σωμα, τό προστέγασμα, άκρω.

vor-datieren μη προλογῶ.

vordem έπρ. πρό τοῦ [π. τερα]· πρώην, πρότερον· ἀλλ. (τό) πάλαι.

vordere (der, die, das) θιος, έμπροσθιος.

Vorder arm, der, ό πῆχυς χειρός.

Vorder fuss, der, ό πούς· τό άκρον τοῦ ποδός, τό πόδιον.

Vorder glied, das, τό προμέλος, οί προτάκται στρατιῶται πρωτοστάται, τό ηγούμενον, γουμένη πρότασις.

Vorder grund, der, τό προσθεν.

Vo der hand, die, τά άκρω χειρός.

Vorder mann, der, ό π. ταγμένος στρατιώτης.

Vorder reihe, die, ή πρώτη γραμμή, ή πρώτη σειρά.

Vorder satz, der, τό προκώλον, ή πρότασις· τό λῆμν ηγούμενον.

Vorder selte, die, τά π. τό μέτωπον.

Vorder sitz, der, τό έμπροσθιον κάθισμα.

vorderste, (des, die, πρώτιστος, κατάπρωτος.

Vorder teil, der, τό έμπροσθιον μέρος.

Vorder treffen, das, οί τοστάται, οί πρόμαχοι.

Vorder zahn, der, ό π. όδους [τό μπροστινόν δόντι].

vor-drängen μη προ-

sich — ώθούμαι εις τά π.

(μτφ) προσπαθῶ νά αναδειχθῶ.

vor-dringen* ἀμς προβαίνω
βιαίως, προελαύνω.

vor-eilen ἀμς προτρέχω, προ-
ερεύω· προηγοῦμαι ἐν τάχει.

voreilig κατεσπευσμένος, ταχύ-
βουλος· ἀδουλός, ἀπερίσκεπτος.

Voreiligkeit, die, ἡ ἀπρο-
βούλευτος ταχύτης, ἡ ἀπερίσκεψ(α).
ἐλαφρόνοια.

voreingenommen προκατει-
λημένος, προκαταβλημένος.

Voreingenommenheit, die,
—, ἡ προκατάληψις.

vorent halten* μὴ κατακρατῶ,
καθυστερῶ.

Vorent haltung, die, καθυ-
στερήσις, κατακράτησις.

vor-erinnern μὴ προθυπομι-
νῆσκω, προαναμνησκω.

Vor Erinnerung, die, ἡ προ-
υπόμνησις, προαναμνήσις· τὸ προ-
ύμιον, ὁ πρόλογος.

vorerst ἐπρ ἐν πρώτοις, κατα
πρῶτον, πρῶτα.

vorerwähnt προμνημονευθεὶς,
προειρημένος.

Vorfahr, der, -en, πλ -en, ὁ
προκάτοχος ὁ πρόγονος, προπάτωρ.

vor-fahren* ἀμς προηγοῦμαι
ἐφ' ἀμαξῆς, προελαύνω· προτε-
ρεύω ἐλαύνων, προτερῶ ἐφ' ἀμα-
ξῆς, παρελαύνω.

Vor fall, der, τὸ συντόχημα,
περιστατικόν, συμβάν, συμβεβηκός.
ἡ πρόπτωσις, ἐκπτώσις, ἐκβολή
(ἐντοσθίων).

vor fallen* ἀμς προπίπτω, πί-
πτω ἐμπροσθεν συμπίπτω, συν-
τυχάνω.

Vor fechter, der, πρόμαχος.

Vor feler, die, τὰ προσόρτια.

vor-finden μὴ εὗρισκω ἐλθών.

vor-fordern μὴ καλῶ, προσ-
καλῶ.

Vor forderung, die, ἡ πρόσ-
κλησις.

vor-führen μὴ προαγω, πα-
ρουσιάζω παρεισάγω.

Vor-führung, die, ἡ προτα-
γωγὴ, παρουσίασις.

Vor gang, der, τὸ συμβαῖνον,
τὸ διατρέχον· ὁ τρόπος καὶ ὃν γί-
νεται τι, ἡ λειτουργία. τὸ συμβάν,
συμβεβηκός.

Vorgänger, der, -s, πλ —,
ὁ προηγούμενος, προηγούμενος· ὁ προ-
κάτοχος.

vorgängig προσηγητικός, προ-
καταρχτικός.

vor-gaukeln μὴ τερατολογεῖν,
ἀγασταλογεῖν.

Vor gebäude, das, τὸ προσι-
κοδόμημα.

vor-gehen* μὴ δίδω προκατα-
βολικῶς, χαρίζω ἐκ τῶν προτέ-
ρων. πλαστολογεῖν, ψευδολογεῖν·
προφασίζομαι.

Vor-gehen, das, ἡ προφασισ-
λογία, πλαστολογία.

Vor gebirge, das, τὸ ἀκρω-
τήριον.

vorgeshlich προσποιήτος, ἐπί-
πλαστος, λεγόμενος.

vorgedacht προμνημονευθεὶς,
προειρημένος.

vorgefasst προκατειλημένος.

Vor gefühl, das, τὸ προαι-
σθησις, ἡ προαισθησις.

vor-gehen* ἀμς προπορεύομαι,
προηγοῦμαι· προχωρῶ, προβαίνω.
προτιμῶμαι, προκρίνομαι, γίνωμαι.
συμβαίνει, λαμβάνω χώραν. was
geht hier vor? τί τρέχει ἐδῶ?
was ist vorgegangen? τί συνέβη?

Vor gemach, das, ὁ προβα-
λαμός.

vorgem Idet προηγγελμένος.

vorgennant προειρημένος.

vorgeschichtlich προϊστο-
ρικός.

vorgesehen! προσηγή[βαρδία]!

vorgesetzt προϊστάμενος.

vorgestern προχθές.

vorgestrig προχθυσινός.

vor-greifen* ἀμὴ προλαμβάνει, προκαταλαμβάνω.

Vorgreifung, die, —, πλ. -en, ἡ πρόληψις, προκατάληψις.

vor-haben* μὴ φέρω ἔμπροσθεν, φερῶ ἔμπρός. διανοοῦμαι, μελετῶ, σκοπεῖω, ἔχω κατὰ νοῦν, σιμεδιαζω.

Vor-halle, die, ἡ προστάς, τὴν προσῦλαιον.

vor-halten* μὴ κρατῶ ἔμπροσθεν, προεκτείνω· προτείνω, υποβάλλω. (μτφ) μέμφομαι, ἐλέγχω.

Vorhaltung, die, ἡ προέκτασις, προτάσις ἢ παρουσίαισι. (μτφ) ἡ ἐπιτίμησις, ἡ μέμψις.

Vorhand, die, (μτφ) τὰ πρωτεία, ἡ πρωτεία.

vorhanden ὑπάρχων, παρών· πρόχειρος. — sein ὑπάρχω.

Vorhanden sein, das, ἡ ὑπαρξις.

Vorhang, der, τὸ παραπέτασμα [ἡ κουρτίνα].

vor-hängen* ἀμὴ προρέμαμαι, ἐπικρέμαμαι. προέχω, προεξέχω.

vor-hängen μὴ προκρεμῶ, προαλύπτω.

Vorhänge schloss, das, τὸ κρεμαστὸν κλειθρὸν [τὸ λουκέτον].

Vorhaut, die, ἡ ἀκροβυστία, τὸ προκαλύπτον δέρμα.

vorher ἔμπρ. πρό τοῦ, πρότερον, πρὶν [προτίτερα].

vorher- (ἐν συνθέσει), προ-, πρό τοῦ, πρότερον.

vorher-be denken* μὴ προβουλεύομαι, προσέκτομαι.

vorher-be stimmen μὴ προορίζω.

Vorherbestimmung, die, ὁ προορισμός· ἡ προόρισις.

Vorherbst, der, τὸ φθινόπω-

ρον ἐπερχόμενον, ἡ ἀρχὴ τοῦ ναυαίου.

Vorherda sein, das, παρξις.

vorhergehend προσηγορεύω.

vorherig πρότερος, μένος.

vor-herrschen ἀμὴ ἐκατισχῶ, ἐκνικῶ.

vorher-sagen μὴ προφητεύω.

Vorhersagung, die, -en, ἡ προφητεία, προφητεία.

vorher-sehen μὴ προορίζω.

Vorhersehung, die, πρόβλεψις, πρόνοια.

vorher-ver kündig προαγγέλλω, περναγγέλλω.

Verher verkündig ἡ προαγγελία· τὸ προαγγέλλω.

vorher wissen* μὴ σταμαί, γνωρίζω.

vorhin ἔμπρ. πρό μικροῦ λίγου· ἄντι, ἀρτίως, νεωτέρως.

Vorhof, der, τὸ προαύριον, προσῦλαιον.

Vorhut, die, —, ἡ πρώτη βοσκή, ἡ προφυλακὴ τοπορία.

vorig προηγούμενος, παρελθὼν [περασμένος].

Jahr τὸ παρελθὼν ἔτος. — im Jahre ἢ — es Jahr.

vorjährig περυσινός.

Vor-kammer, die, λαός.

vor kämpfen ἀμὴ προμαχῶ· προαγωνίζομαι.

Vor-kämpfer, der, ὁ νικητής· ὁ πρὸς μάχης.

Vor-kauf, der, ἡ πρῶσις, ὁ προαγορασμός, ἡ πρῶσις.

vor-kaufen μὴ προαγοράζω.

Vor-käufer, der, ὁ πρῶσις, ὁ μεταπράτης, λητής.

vor-kehren μη στρέφω κατέμ-
προσθεν. (μτφ) προπαρασκευάζω,
προδιαθέτω.

Vorkehrung, die, —, πλ -en,
ή προπαρασκευή, προετοιμασία.

Vorkenntnisse, die πλ, ή
τορπαδεΐα, αἱ προκαταρκτικαὶ γνώ-
σεις.

Vor kirche, die, δ πρόναος, τὸ
πρόναον.

vor-kommen* ἄνω προφαίνο-
μαι, προεφαίνομαι. ἔρχομαι πρό-
τερον, προτερῶ· προφθάνω, προ-
λαμβάνω, ἐμφανίζομαι, εἰσάγομαι,
παρουσιάζομαι. εὐρίσκωμαι, ἀπαν-
τῶ, ὑπάρχω. συμβαίνομαι, γίνομαι,
φαίνομαι, δοκῶ. dies Wort kommt
bei Homer vor ή λέξις αὕτη ἀ-
παντᾷ (κεῖται, εὐρεῖται) παρ' Ὁμή-
ρου, das kommt häufig vor αὐτῷ
συμβαίνει συχνά. es kommt mir
vor als ob μοι φαίνεται ὡς εἰάν.

vorkommend ἐνδεχόμενος, -en
Falls ή im -en Falle ἐν ἐνδεχο-
μένῃ περιπτώσει.

Vorkommnis, das, -ses, πλ
-se, τὸ συμβάν, περιστατικόν.

Vor kost, die, —, τὸ προεπι-
συνεμένον ἔδεσμα, τὸ προέδεσμα.

vor-laden* μη καλῶ κλητεύω,
προσκαλῶ.

Vor ladung, die, ή κλησεις, κλη-
ταυσεις.

Vor lage, die, ή πρότασις, τὸ
προταθέν σχέδιον. τὸ ὑποδοχέον.

vorlängst ἔμπρ πρόπαλαι, πρό
καιροῦ· ἔκπαλαι, ἀπὸ πολλοῦ.

vor-lassen* μη ἀφίνοι νά ἔλθῃ
ἔμπρός, ἀφίνοι νά προδῇ· εἰσδέχο-
μαι, δέχομαι.

Vorlassung, die, —, πλ -en,
ή ἀποδελχί.

vor-laufen* ἄνω προτρέχω.

Vor läufer, der, δ πρόδρομος,
πρόσκοπος.

vorläufig προεισαγωγικός, προ-

σωρινός, πρόσκαιρος.// —, ἔμπρ προ-
ηγούμενός· προεισαγωγικῶς, προ-
σωρινῶς, προσκαίρως.

vorlaut (μτφ) προπετής, ἀδι-
κός.

Vorlege löffel, der, τὸ μέγ
κογλιάριον, ή κουτάλα.

Vorlege messer, das, τὸ μέγ
μαχαίριον.

vor legen μη προθέτω, θέτω
ἔμπροσθεν· προέρω, προάγω,
φέρω εἰς τὸ μέσον. (μτφ) προτείνω,
προβάλλω· ὑποβάλλω, καθυποβάλλω.

Verlege schloss, das, τὸ ἐπί-
δλητον κλειθρον, ή κρεμαστή κλει-
δωνικά [τὸ λουκέτον].

Vorlegung, die, —, πλ -en,
ή προσαγωγή, ή παρουσίασις.

vor-leiern μη παίζω μονοτόνος·
ἐπὶ τῇ· λύρας· βαφωδῶ, ψάλλω.

vor-lesen* μη ἀναγιγνώσκω (ci-
nem etwas τινί τι).

Vorleser, der, δ ἀναγνώστης.

Vor lesung, die, ή ὑπαυαγνώ-
σις· ή παράδοσις, τὸ μάθημα.

vorletzt προτελευταίος, παρα-
τελευταίος.

vor-leuchten ἀμὴ προφέρω λῶ-
χνον, δαδουχῶ. (μτφ) εἶμαι ἔκταν-
προν παράδειγμα, εἶδω διαπραξις
παράδειγμα.

Vor leuchter, der, δ φωτα-
γωγός, δαδούχος. μτφ δ προεπι-
γματιζόμενος.

vorlieb ἔμπρ mit etwas — ne-
hmen στέργω, ἀρεσκῶμαι εἰς τ.

Vor liebe, die, ή κατα πλοτί-
μην αγάπη, ή προτιμολογία.

vor-liegen* ἀμὴ περιχεῖμαι,
κεῖμαι ἐνὶ ὧπιον. ὑπάρχω, εἶμαι ἀνά
χεῖρας.

vorliegend προτεινόμενος, πα-
ρών.

vor-lügen* μη καταψεύδομαι,
λέγω ψευδόμενος, ψευδολογῶ.

vor-machen μη κάμνω ἔμπρο-

σθεν, ἐκτελῶ ἐνώπιον· ποιῶ ὡς ἐν παραδείγματι, δεικνύω. (μτφ) ψευδολογῶ, πωλῶ, [ψευτοπουλῶ].

vor-malen μὴ ζωγραφῶ ἐνώπιον· ζωγραφῶ δίκην ὑποδείγματος, ὑποζωγραφῶ

vormalig πρότερος, παλαιός, ὁ, ἡ, τὸ ἄλλοτε der -e König ὁ πρὶν βασιλεὺς, die -e Republik ἡ ἄλλοτε δημοκρατία.

vormals ἐπρὶ πάλαι, ἄλλοτε, προῦν, πρὸ τοῦ.

Vor mauer, die, τὸ προτείχισμα.

vor-merken μὴ προσημειώνω.

Vor merkung, die, ἡ προσημείωσις.

Vormit tag, der, ὁ πρὸ (τῆς) μεσημβρίας χρόνος, ἡ πρωία, τὸ πρόγευμα.

vormittags ἐπρὶ πρὸ μεσημβρίας.

Vormittags zeit, die, ὁ πρὸ μεσημβρίας χρόνος.

Vormund, der, -es, πλ -e ἡ -münder, ὁ κηδεμών.

Vormundschaft, die, —, ἡ κηδεμονία.

vormundschaftlich κηδεμονικός, ἐπιτροπικός.

vorn ἢ **vorne** ἐπρὶ ἐμπροσθεν, πρόσθεν, ἐμπρός, von—herein ἐξ ἀρχῆς ἐξ ὑπαρχῆς.

Vornahme, die, —, ἡ ἐπιχείρησις· ἡ ἐκτέλεσις.

Vor name, der τὸ προωνύμιον, τὸ βαπτιστικὸν ὄνομα.

vorne ἐπρὶ ἴδε vorn.

vornehm πρωτεῶν, πύκνους, ἐπιφανῆς, προύκων.

vor-nehmen* μὴ βάλλω ἐμπροσθέν μου· περιτίθεμαι, περιζώνυμαι. (μτφ) ἀναλαμβάνω, ἐπιχειρῶ· κἀκύνω, ἐκτελῶ.

Vornehmheit, die, —, ἡ ἐξοχότης, περιωπή.

vornehmlich ἐπρὶ διαφερόντως, πρὸ πάντων.

Vornehmthuerei, die, —, ἡ ἐπιτηδευτὴ εὐγένεια.

vornerhein ἐπρ. von — ἐξ ἀρχῆς, ἐξ ὑπαρχῆς.

Vor platz, der, τὰ πρόθυρα, προπύλαια· τὸ προαύλιον.

Vor posten, der, ἡ προφυλακή.

Vor prüfung, die, ἡ πειρίξις, προδοκιμασία.

Vor rang, der, τὰ πρωτεία, ἡ ὑπεροχή.

Vor rat, der, τὸ ταμίευμα, θησαύρισμα· ἡ προμήθεια.

vorrätig ὑπάρχων· πρόχειρος.

Vorrats haus, das, ἡ -kammer, die, ἡ ἀποθήκη, τὸ ταμειεῖον.

Vor raum, der, ὁ ἐμπροσθεν χώρος· τὰ πρόθυρα, τὸ προαύλιον.

vor-rechnen μὴ ἐξαριθμῶ ἀπαριθμῶ· διέρχομαι λεπτομερῶς ἐκδιηγούμαι.

Vor recht, das, τὸ προνόμιον ἡ προνομία.

Vor rede, die, ὁ πρόλογος, τὸ προοίμιον.

vor-reden μὴ κολλῶ, πωλῶ· ψευδολογῶ [πουλῶ].

Vor redner, der, ὁ προαγορευτής, ὁ προηγούμενος ῥήτωρ.

vorreif πρόωρος.

vor-reiten* μὴ ein Pferd — ἐπιδεικνύω ἵππον. //—, ἀμὲς προηγοῦμαι ἐπ' ἵππου, προελαύνω· προτρέγω ἐφιππος.

Vor reiter, der, ὁ ἐφιππος· προδρόμος, ὁ προῖπκαστής.

vor-rennen* ἀμὲς προτρέγω.

vor-richten μὴ παρασκευάζω.

Vor richtung, die, ἡ παρασκευή· τὸ παρασκευάσμα, κατασκευάσμα.

vor-rücken μὴ προάγω, προ-

αὐτοῖς, κινῶ εἰς τὰ πρόσω (ντο)
μαρτυροῦμαι, πέμπωμαι, κοπανίζω.
||—, ἀμς προάγω, προσελαύνω,
προχωρῶ· προοδεύω, προοίπτω.

Vor saal, der, ἡ παστ-ς, ὁ
προδωμάς, ρ θάλαμος, ἡ αἴθουσα.
vor-sagen μὴ λέγω ῥητῶς· ὑπα-
γορεύω, κανοναρχῶ· υποβάλλω.

Vorsager, der, -s, πλ —, ὁ
ὑπαγορευτής· ὁ υποδολεύς.

Vorsänger, der, ὁ προῶδων·
ὁ κανονάρχης.

Vorsatz, der, ἡ πρόθεσις, ὁ
συνπός, τὸ σχέδιον. mit — ἐκ προ-
θέσεως, ἐκ προμελέτης.

vorsätzlich προαιρετός, σκό-
πιμος. ||—, ἐπρ ἐκ προθέσεως,
σκοπίμως, ἐπιτηδές.

Vor schanze, die, τὸ προτεί-
χισμα· τὴ πύργωμα.

Vor schein, der, zum — kom-
men προφαίνωμαι, ἐμφανίζω αι.
zum — bringen προφαίνω, φέρω
εἰς φῶς.

vor-schicken μὴ προπέμπω,
προσποστέλλω.

vor-schieben* μὴ προωθῶ,
ὡθῶ εἰς τὰ ἔμπρος. (μτρ) προφα-
νίζω, προσφασίλογουμαι.

vor-schiessen* μὴ χορηγῶ·
δανείζω. ||—, ἀμς ὀρμῶμαι εἰς τὰ
πρόσω.

Vor schlag, der, ἡ πρώτη
κρούσις, ἡ μουσική ἀνάκρουσις.
(μτρ) ἡ πρότασις. in — bringen
προτείνω, προβάλλω.

vor-schlagen μὴ προτιγνῶν,
προκαθηλῶ, ἀνακρινῶ (τόνον).
(μτρ) προτείνω, προβάλλω. τιμι-
στικῶ [ἀκρίστοπουλῶ].

vor-schneid n* μὴ διατέμνω,
κρεατοπῶ. Gesichter — διαστρέ-
φω τὸ πρόσωπον, μαρῶζω. ||—,
ἀμς δεικνύω συγγινπτῶν.

Vor schneider, der, ὁ δαι-
τρός, κρεοδατ-ς.

vo schnell ὑπερσπευόμενος·
ταχύδουλος, ἀπρόσδεκτος.

Vor schnelligkeit, die, ἡ
ἀπρόβουλετος ταχύτης, ἡ ἐλα-
φρόνοια.

vor-schreiben* μὴ προγράφω·
γράφω πρὸς ἀποτίμησιν. (μτρ)
προγράφω, προσδιορίζω.

vor-schreiten* ἀμς προχωρῶ,
προβαίνω· προοδεύω.

Vor schrift, die, ὁ ὑπογραμ-
μός, τὸ ὑπόδειγμα, (μτρ) τὸ πα-
ράγγελμα, ἡ ἐντολή.

vorschriftsmässig σύμφωνα·
πρὸς τὰ παραγγέλματα· κανονικῶς,
ἐννομος.

Vor schub, der, ἡ πρώτη βολή,
ἡ πρωτοβολία. (μτρ) ἡ βοήθεια, σύμ-
πραξις.

Vor schuh, der, τὸ ἐπίτασον
[τὸ ψίδι, ἀψίδι].

Vor schule die, ἡ προπαιδευτικὴ
σχολή· ἡ προπαιδεία, προγραμματισ-
μός.

Vor schuss, der, ἡ πρωτοβο-
λία. (μτρ) ἡ προκαταβολή, χρη-
γία, τὸ χορηγίωμα.

vor-schussweise ἐπρ προ-
καταβολικῶς.

vor-schützen μὴ προφασί-
ζωμαι, προσφασίλογουμαι.

vor-schwätzen μὴ φλυαρο-
λογῶ, φλυαροκοπῶ.

vor-schweben ἀμς προφαίνο-
μαι πετόμενος· παρίσταμαι πρὸ τῶν
ὀφθαλμῶν, προσεκκινῶμαι.

vor-sehen* μὴ προβλέπω· προ-
τοιμαζῶ, ἐροδιαζῶ. ||—, ἀμς προ-
νοῶ, λαμβάνω πρόνοιαν. sich —
προφυλάττωμαι, φυλάττωμαι.

Vorsehung, die, —, ἡ πρόνοια.

vor-setzen μὴ προθέτω, θέτω
ἔμπροσθεν· πατάσσω, παραθέτω,
παραφίρω.

Vorsetzung, die, —, πλ -en,
ἡ ἔμπροσθεν τοποθέτησις, ἡ πρότα-
ξις· ἡ παράθεσις.

Vor sicht, die, ἡ πρόνοια, πρό-
βλεψις· mit — μετά προσοχῆς, προ-
φυλαγμένως.

vorsichtig προφυλακτικῶς, προ-
νοητικῶς· περιετρεμένως.

Vorsichtigkeit, die, —, ἡ
προσοχή, προσεκτικότης.

Vorsichtsmass regel, die,
τὸ προφυλακτικὸν μέτρον.

vor-singen* μὴ προσάδω, ἐνδίδω
τὸ μέλος, ἡγουμαι τῆς ᾠδῆς. ἄδω
ἐνώπιον, ἄδω πρὸς ἀπομίμησιν.

Vor sitz, der, ἡ προεδρία, πρω-
τοκαθεδρία.

vor-sitzen ἀμὴ προεδρεύω.

Vor sommer, der, τὸ θέρος
ἐπερχόμενον, ἡ ἀρχὴ τοῦ θέρους.

Vor sorge, die, ἡ πρόνοια.

vor-sorgen ἀμὴ προνοῶ, λαμ-
βάνω πρόνοιαν.

vorsorglich πρόνοητικῶς, προ-
βλεπτικῶς.

vor-spiegeln μὴ ὑποτενὼν τε-
ρατουργικῶς· φανακίζω, διαδουκα-
λῶ, ἐξαπατῶ.

Vorspiegelung, die, —, πλ-
-en, ὁ φανακισμός, ἡ ἐξαπάτη.

Vor spiel, das, τὸ προαν·κρου-
σμα, τὸ προαίμιον· ὁ προάγων, τὸ
προαγωνισμα.

vor-spielen μὴ παίζω ἐνώπιον·
παίζω πρὸς ἀπομίμησιν.

Vor sprache, die, ἡ συνηγο-
ρία, μεσιτεία.

vor sprechen* μὴ ἀπαγγέλλω,
προφέρω· λέγω πρὸς ἀπομίμησιν.//
—, ἀμὴ σταματῶ πρὸς ἐπίσκεψιν.

vor-springen* ἄμς προπηδῶ,
προαλλομαι· ἐκπηδῶ.

vorspringend προέχων, ἐξ-
έχων.

Vor sprung, der, ἡ προδρομή,
ὑπερτέροισι· τὸ πλεονέκτημα, ἡ
ὑπεροχή· ἡ προεξοχή, ἐξοχή.

Vor stadt, die, τὸ προάστειον.

Vor städter, der, -s, πλ —,

κατοικῶν προαστείου, ὁ προασ-
τείας.

vorstädtisch προάστειος.

Vor stand, der, ὁ πρότε-
ρος· ὁ πρόεδρος, ἡ ἐπιτροπή.

vor-stechen* ἀμὴ προ-
μαί· προεξέχω, διαπρέπω.

vor-stecken μὴ ἐμπηγνῶ
προσθεν, προεμβάλλω, (μτρ.)

ein Ziel — προτίθεμαι σκοπὸν.

vor-stehen* ἀμὴ προέχ-
ω, προεξέχω· προϊσταται,

στατῶ.

Vorsteher, der, -s, πλ.
προϊστάμενος, ὁ ἐπόπτης, διευ-
θυντής.

Vorsteherin, die, —
-nen, ἡ διευθύντρια.

Vorsteher-schaft, die,
διεύθυνσις.

vorstellbar παραστατός,
ταστός.

vor-stellen μὴ προϊστάνω
νω ἐμπροσθεν, προτάσσω.
ἀγω, εἰσάγω, παρουσιάζω.

σιδῶ, παριστάνω, εἰκονίζω,
φαίνω. sich etwas — πα-
μαί τι, stellen Sie sich vor
τάδε· was soll das —?

παριστάνει τοῦτο·

Vor-stellung, die, ἡ πα-
σις, παρουσίασις, ἡ ἰδέα· ἡ
τάσις.

Vorstellungen kraft, ἡ
φανταστικόν, ἡ φανταστικὴ δύ-
ναμις.

vor-stossen μὴ προωθῶ
εἰς τὰ πρόσω, παρωθῶ, ἐκ-
δῶ // —, ἄμς προέχω, ἐξέχω.

vor-strecken μὴ προεκ-
τείνω, προεκβάλλω· ὀρέγω, παρέχω,
παρέχω, προκαταβάλλω.

Vor-streckung, die,
προεκβολή, προέκτασις, ἡ χο-
ρήγησις.

Vor-stufe, die, ἡ πρώτη
τὰ πρῶτα στοιχεῖα, ἡ εἰσαγωγή.

vorsündflutlich προκατ-

μαίως.

Vor tanz, der, ὁ προεισαγωγικός χορός, ὁ πρωτόχορος.

vor-tanzen μὴ χιρῶναι ἔμπροσθεν, δεικνύω χορεύων. // —, ἀμὴ προσχορεύω, σύρω τὸν χορόν.

Vor tänzer, der, ὁ ἡγέτης τοῦ χοροῦ, ὁ πρῶτος χορευτής.

Vorteil, der, τὸ συμφέρον, τὸ ὄφελος, ἡ ὠφέλεια [τὸ διάφορον] τὸ πρῶτερον, πλεονέκτημα· τὸ πρῶτον, ἡ ἀρετή. des -s wegen ἐξ ὧν ἐνεκα, γάρν τοῦ συμφέροντος. nil — συμφερόντως.

vorteilhaft συμφέρον, σύμφερος, ἐπωφελής. // —, ἐπὶ συμφερόντως, ἐπωφελῶς.

Vor thür, die, ἡ ἔμπροσθεν θύρα, τὸ ἀντίθυρον.

Vor trab, der, ἡ προφυλακή.

vor-traben ἀμὴ προσλαύνω τοιποδίζω.

Vor trag, der, -es, πλ -trä-ge, ἡ ἀπαγγελία, ἐκφώνησις· τὰ κήρυγμα, ἀνάγνωσμα, ὁ λόγος· ἡ ἐκθεσις, ἀφήγησις. einen — halten ἐκφωνῶ λόγον, ἀγορεύω.

vor-tragen μὴ προκομίζω, προσφέρω, προέρχομαι φέρων· μεταφέρει ἔμπροσθεν, ἐκθέτω, καταθέτω, ἀναγέρω· ἀρρηγοῦμαι, δηγοῦμαι. παριστάνω· ἀπαγγέλλω, ἐκφωνῶ.

vortrefflich ἐξαισιος, ἐξαιρετός. (ganz) —, ἀριστα, κάλλιστα. ganz — | ὑπέρευγε!

Vor trefflichkeit, die, —, ἡ ἐξαισιότης.

vor-treiben μὴ προωθῶ, προσελαύνω.

Vor treppe, die, ἡ ἔμπροσθεν κλίμαξ.

vor-treten* ἀμὴ ἔρχομαι ἔμπροσθεν, προβαίνω, προέχω, ἐξέρχω.

vor-trinken* μὴ & ἀμὴ πρῶ-πίνω.

Vor tritt, der, den — vor

einem haben προτιμῶμαι, προτιμῶμαι τινας.

Vor trupp, der, ἡ προφυλακή, τὸ προσταθὲν ἀπόσπασμα.

vor-üben μὴ προσημαίνω.

vorüber ἐπὶ ἔμπροσθεν, παρὲμ-προσθεν, παρελθὼν, διελθὼν [περασμένος]. — gehen παρέρχομαι. — sein παρῆλθον. (Σημ. Τὰ σύνθετα ἐν τοῦ vorüber ζητητέον ἐν τοῖς ἀπὸ τοῦ vorbeī ἀρχομένοις).

Vor übung, die, ἡ προγυμνασία· τὸ προγυμνασά.

Vor urteil, das, ἡ πρῶτης.

vorurteils frei ἡ -los ἀπρόληπτος.

vorurteilsvoll προκατελημμένος, προληπτικός.

Vor väter, die πλ, αἱ προπά-τορες.

vorvorletzt προπατελευταίος

Vor wache, die, ἡ προφυλακή, sich vor-wagen τολμῶ καὶ προχωρῶ.

Vor wahl, die, ἡ προεκλογή.

vor-walten ἀμὴ ἐπικρατῶ, ὑπερισχῶ.

Vorwand, der, -es, πλ -wän-de, ἡ πρόσφασις, τὸ πρόσχημα, unter dem -e ἐπὶ πρόσφαι, ὑπὸ τὸ πρόσχημα, unter keinem -e ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ.

vorwärts ἐπὶ πρῶτον, ἐπὶ τὰ πρόσω, ἐμπρός, πρὸς τὰ ἔμπροσ. — | ἐμπρός! weiter — προσω-τέρω, παρεμπρός.

vorweg ἐπὶ πρῶτον, πρῶτε-ρον, πρὸ τοῦ, πρὶν, ἐκ τῶν προ-τέρων.

Vorwegnahme, die, —, πλ -n, ἡ προκαταληψις, προλήψις.

vor-weinen μὴ μεμψιμοιρῶ, κατακλαίωμαι.

vor-weisen* μὴ δεικνύω, πα-ρουσιάζω.

Vor welt, die, ἡ προϊστορικός

κόσμος, ἡ πρόταλαι ἀρχαυότης.
vorweltlich προϊστορικός,
 παμπάλαιος.

vor-wenden μὴ προφασίζομαι,
 προφασιολογῶμαι.

vor-werfen* μὴ ῥίπτω ἔμπρο-
 σθεν, προρρίπτω. (μτφ) μεμψιμοι-
 ρῶ, μέμφομαι [κοπανίζω].

Vorwerk, das, τὸ ἐπαλινον,
 ζευγηλατεῖον, τὸ προτείχισμα.

vor-wiegen* μὴ ζυγίζω ἐνώ-
 πιον· προτιθεμίζω. // —, ἀμὲν ἐπι-
 κρατῶ, ὑπερισχύω.

Vor winter, der, ὁ χειμῶν ἐπ-
 ερχόμενος, ἡ ἂν χὴ τοῦ χειμῶνος.

Vor wissen, das, ἡ συνειδήσις,
 γνῶσις, ohne mein — ἐν ἀγνοίᾳ μου.

Vor wissenschaft, die, ἡ
 προκαταρκτικὴ ἐπιστήμη.

Vor witz, der, ἡ ἀλλοτριω-
 πραγμοσύνη, ἡ ἀδιάρκτος περιερ-
 γία. (πρμ) was deines Amtes
 nicht ist, da lass deinen —
 Σπάρταν ἔλαχες κείναν κόσρει [ἀπὸ
 τὴν πῆτα ποῦ δὲν τρώγεις μὴ σε
 μέλει κ' ἂν κοῖ].

vorwitzig περιέργος, ἀδιάρκτος

Vor wort, das, ὁ προλογος.

(γρμ) ἡ πρόθεσις.

Vorwurf, der, ἡ ὑπόθεσις, τὸ
 θέμα, ἡ μορφή, αἰτίσεις, μέμφεις.

vorwurfs frei ἢ -los αναλ-
 τος, ἀμεμπτos.

vorwurfsv πλήρης μορφῶν.

vor-zählen μὴ ἀπαριθμῶ, κα-
 ταριθμῶ.

Vorzeichen das, τὸ πρυ-
 γνωστικόν (σημεῖον), ὁ οἰωνός.

vor-zeichnen μὴ ὑποσχεδιάζω,

σχεδιογραφῶ παραδειγματικῶς.
 (μτφ) διαγράφω, χαράσσω.

Vor zeichner, der, ὁ σχεδιο-
 γράφος.

Vor zeichnung, die, ἡ σ/ε-
 διαγράφησις· τὸ σχέδιον.

vor-zeigen μὴ δεῖχνύμι.

Vor zeiger, der, ὁ δεικτής, ὁ
 κομιστής.

Vorzeigung, die, —, ἡ δει-
 ξις, παρουσίασις.

Vor zeit, die, ὁ παλαιός χρό-
 νος, οἱ ἀρ/αῖοι χρόνοι.

vorzeitig πρόωρος.

vor-ziehen* μὴ προίλκω, σφ-
 ραι εἰς τὰ πρόσω, προτιμῶ, προ-
 κρίνω, προαιροῦμαι, vorzuziehen

προτιμότερος.

Vor zimmer, das, ὁ πρόδομος,
 προθάλαμος.

Vor zug, der, ἡ προτίμησις,
 ἡ ὑπεροχή· τὸ προτέρημα.

vorzüglich ἐξαιρετικός, ἐξαισιος.

// —, ἐπρ διαφερόντως, κατ' ἐξο-
 χήν ἰδίως, ἰδιαζόντως.

Vorzüglichkeit, die, —, ἡ
 ἐκπρέπεια, ἐξοχότης, ἡ ὑπεροχή.

vorzugswelse ἐπρ κατ' ἐξο-
 χήν, ἐξαιρετικῶς.

votieren μὴ & ἀμὲν ψηφοφράζω,
 ψηφίζω.

Votum, das, -s, πλ Vota, ἡ
 ψῆφος.

vulgär χυ αἰος, ἀγοραῖος, πρσο-
 τυχος.

Vulkan, der, -s, πλ -e, ὁ
 ἥφα στείαν, τὸ πυρῖνονον ὄρος.

vulkanisch ἡφαιστειακός, πυρ-
 πνοος.

W

Wabe, die, —, πλ -n, ἡ με-
 λικηρίς [ἡ κερήθρα].

wach ἔξυπνος [ἐγρηγρός, ξυ-
 πνός]. — werden ἐξυπνώ.

Wachdienst, der, ἡ φρουρά.

Wache, die, —, πλ -η, ἡ φρουρά, ὁ σκοπός.

wachen ἀπὸ ἀγρυπνῶ, εἶμαι ἐγρηγμένος.

Wachen, das, -s, ἡ ἐγρηγόρεσις, ἀγρυπνία.

wachhabend, der -e Offizier ὁ ἀξιωματικὸς τῆς φρουρᾶς.

Wachholder, der, -s (φτλ) ἡ ἀρκυεύς, ἡ μικρά κέδρος [ὁ κέδρος, τὸ ἀρότισι].

Wachholderbaum, der, ἡ κέδρος, ἡ μεγάλη ἀρκυεύς [ὁ κέδρος].

Wachholderbeere, die, ἡ ἀρκυεύς, κέδρις [τὸ κεδροκούκωτος].

Wachs, das, -es, ὁ κηρός, τὸ τὸ κηρίον [τὸ κερλ]. von — κήριος

Wachsabdruck, der, ἡ ἐπὶ κηροῦ σφραγίς.

wachsam ἀγρυπνός, ἐπαγρυπνός.

Wachsamkeit, die, —, ἡ ἐπαγρυπνία, προσεκτικότητα.

Wachsbild, das, τὸ κηρόπλαστον, ἡ ἐπὶ κηροῦ εἰκών.

Wachsbildner, der, ὁ κηροπλαστής.

Wachsblume, die, τὸ κηρίον, κηράνθεμον.

wachsen* (wachse, wächsest, wächst· wuchs· gewachsen) ἀυξάνομαι, αὐξάνω [μεγαλύνω]. φύομαι, βλαστάνω [φωτῶναι].

Wachsen, das, -s, ἡ αὕξη, αὐξήσις [τὸ τράνεμα] ἡ βλάστησις, ἀναβλάστησις.

wächsern κήριος [κερένιος].

Wachsfabrik, die, τὸ κηροποιεῖον.

wachsfarbig, ἡ -gelb κηροειδής, κηρόχρους.

Wachsfigur, die, τὸ κηρόπλαστον ἄγαλμα.

Wachskerze, die, τὸ κηρίον [τὸ κερλ].

Wachskuchen, der, ἡ σφαδών, τὸ μελλίκτηρον [ἡ κερήθρα].

Wachsteinwand, die, —, ἡ κηρωνή, τὸ κηρόπαιον, τὸ κηρόπαιον [ὁ κηρόπαιος].

Wachlicht, das, τὸ κηρίον, ἡ λαμπάς.

Wachlichtfabrik, die, τὸ κηροπλαστεῖον, λαμπάδοποιεῖον.

Wachsmehl, das, (φτλ) ἡ ἐρίσκη, ὁ κηρίνθος.

Wachspflaster, das, τὸ κηρωτὸν (ἐμπλαστῆρον), ὁ κηρόπαιος.

Wachspuppe, die, ὁ πλαγγών, τὸ πλαγγόνιον [ἡ κηρίλα ἀπὸ κηροῦ].

Wachscheibe, die, τὸ μελλίκτηρον, ἡ σφαδών [ἡ κηρόπαια].

Wachstum, das, -s, ἡ αὕξη, αὐξήσις [τὸ τράνεμα] ἡ βλάστησις, ἡ βλάστησις.

Wachstuch, das, τὸ κηροπαιον, τὸ κηρόπαιον, τὸ κηρόπαιον [ὁ κηρόπαιος].

Wachszelle, die, τὸ κηρόπαιον, ὁ κηρόπαιος [ἡ κηρόπαια τῆς κηρόπαιας].

Wacht, die, —, ἡ φρουρά, ὁ σκοπός.

Wachtel, die, —, πλ -η, (πλ) ὁ ὄρνις, τὸ ὄρνις [ὁ ὄρνις].

Wächter, der, -s, πλ —, ὁ φύλαξ, ὁ φρουρός, σκοπεύων.

Wachthaus, das, τὸ φυλακτεῖον, φυλακτήριον.

Wachtmeister, der, ὁ λοχίας, τὸ ἱπποκῆ.

Wachtposten, der, ἡ φρουρά, ὁ σκοπός.

Wachtschiff, das, ἡ φρουρά, ἡ προφυλακὴ ναυς.

Wachturm, der, ἡ σκοπία, ὁ πύργος φρουρᾶς.

Wackelei, die, —, ἡ συνεχὴς κλόνησις [τὸ σεισμονοῦμα].

wackelig σαλεύων, σαλευόμενος, κλονοῦμενος.

Wackelkopf, der, ὁ τρέμων τὴν κεφαλὴν.

wackeln ἀμυ σαλεύω, κλονοῦμαι, κινεῖσθαι [κλονοῦμαι].

wacker γενναῖος ἄνθρωπος, ἀνδρικός [τιμημένος, ἀνδρικός]. ἱκανός, δραστήριος [προκομμένος].

Wade, die, —, πλ -u, ἡ κνήμη ἢ γαστροκνήμη, τὸ γαστροκνήμιον [ἡ ἄντα, ἡ γάμπα].

Waffe, die, —, πλ -n, τὸ ὄπλον, die -n τὰ ὅπλα [τὰ ἄρματα]. — zum Angriff ὄπλον ἐπιθετικόν, blanke -n τὰ ἀγγεῖα/α ὅπλα — zu den -n! εἰς τὰ ὅπλα!

Waffel, die, —, πλ -n, τὸ λάγανον, ἀρτολάγανον.

waffenfähig μάχιμος, στρατεύσιμος.

Waffen glück, das, ἡ τύχη τῶν ὀπλῶν ἢ τοῦ πολέμου τύχη.

waffenlos ἀοπλος, ἀνοπλος.

Waffen platz, der, τὸ πολεμικὸν ὁρμητήριον τὸ φρούριον.

Waffen rüstung, die, ἡ πανοπλία [ἡ ἀρματωσία].

Waffen schau, die, ἡ ὀπλοσκοπία.

Waffen schmied, der, ὁ ὀπλοποιός.

Waffen still stand, der, ἡ ἀναχωγή.

Waffen tanz, der, ἡ πυρρίγχι, ὁ πυρρίχιος χορός. (μῦθ) ὁ πόλεμος.

Waffen that, die, τὸ πολεμικὸν ἀνδραγάθημα.

Waffen träger, der, ὁ ὀπλοφόρος.

waffen μὴ ὀπλιζω, ἐξοπλιζω [ἀρματοῖν]. **sich** — ὀπλιζομαι.

wägbar σταθμητός, ζυγιστός.

Wage, die, —, πλ -n, ὁ ζυγός [τὸ ζύγι] ἢ τριτάνη, ὁ ζυγόσταθμος, ἡ ζυγαρία. (μῦθ) ἡ ἰσορροπία, ἰσοσταθμία, römische — ὁ

ῥωμαϊκὸς ζυγός, ὁ στατήρ [το αα-τέρι, καντάρι].

Wage balken, der, ἡ ῥάβδος τοῦ ζυγοῦ, ὁ κανὼν.

Wage brett, das, ἡ πλάστιγγ, ὁ δίσκος ζυγοῦ.

Wage hals, der, ὁ ῥιφοκίνδυνος, φιλοκίνδυνος, ὁ τολμητής.

wagehalsig, φιλοκίνδυνος, ῥιφοκίνδυνος.

Wäge haus, das, τὸ ζυγοστάσιον.

Wägelchen, das, -s, πλ —, ἡ ἀμαξίς, τὸ ἀμαξάκιον.

Wagemacher, der, -s, πλ —, ὁ ζυγοποιός.

Wage meister, der, ὁ ζυγοστάτης.

wagen μὴ & ἀρὴ τολμᾷ παρακινδυνεύω, ῥιφοκινδυνεύω, διακινδυνεύω.

alles — κινδυνεύω περὶ τῶν θύων.

gewagt παρακινδυνευμένος, πα-

ράβολος. (πρμ) frisch gewagt bei

halb gewonnen τὸ γαρὼν καὶ χάριν ἔχει. **sich** — διακινδυνεύω, ῥιφοκινδυνεύω.

Wagen, der, -s, πλ —, ἡ ἀμαξα, τὸ ὄχημα [τὸ ἀμαξί].

die grosse — ἡ μεγάλη ἄρτος, ἡ ἀμαξα [ὁ ζευγᾶς, τὰ ἐπὶ ἀδέρφια].

wägen μὴ τρυανίζω, ζηλλῶ.

Wagen deichsel, die, ὁ ῥιμὸς ἀμαξίς [τὸ τιμόνι].

Wagen geleise, das, ἡ ἀμαξοτρογιά, ἀμαξοτρογία.

Wagen haus, das, τὸ ἀμαξοστάσιον, ἀμαξοφυλάκιον.

Wagenmacher, der, -s, πλ —, ὁ ἀμαξοπηγός, ἀμαξουργός.

Wagen pferd, das, ὁ ἀμαξικὸς ἵππος [τὸ ἀμαξάλογον].

Wagen remise, die, τὸ ἀμαξοστάσιον, ἀμαξοφυλάκιον.

Wagen rennen, das, ἡ ἀμαξοδρομία, ἀμαξοδρομία.

Wagen schlag, der, ἡ θύρα ἀμαξίς.

Wagen schoppen, der, ἡ ἀπο-
θήκη ἀμαξίων.

Wagen spur, die, ἡ ἀμαξο-
τοκία.

Wagen zug, der, ἡ ἀμαξο-
στοκία.

Wäger, der, -s, πλ —, ὁ ζυ-
γιστής, ζυγοστάτης.

wagerecht ὁρίζοντος.

Wage stück, das, τὸ κινδύ-
νιμα τόλμημα.

Wagner, der, -s, πλ —, ὁ
ἀναξοπηγός, ἀναξοποιός.

Wagnis, das, -ses, πλ -su, τὸ
τόλμημα, κινδύνημα.

Wag schale, die, ἡ τρυάνη,
ἡ πλοστιγὴ, ὁ δίσκος ζυγοῦ.

Wahl, die, —, πλ -en, ἡ ἐκ-
λογή.

wählbar ἐκλόγιμος, ἐκλέξιμος.

Wählbarkeit, die, —, ἡ ἐκ-
λογικότης, τὸ ἐκλέξιμον.

wahlberechtigt ψηφοφόρος.

wählen μὴ ἐκλέγειν.

Wähler, der, -s, πλ —, ὁ ἐκ-
λογεύς.

wählerisch δίσκολος περὶ τὴν
ἐκλογήν, ἐκλεκτικός, σιγής.

wahlfähig αἰρετός, ἐκλέξιμος,
ψηφοφύρος.

Wahl fähigkeit, die, τὸ δι-
καίωμα ἐκλογῆς.

Wahl fürst, der, ὁ αἰρετός
πριγκίψ.

Wahl kreis der, ἡ ἐκλογικὴ
περιφέρεια.

Wahl mann, der, ὁ ἐκλογεύς.

Wahl platz, der, τὸ πεδὸν ἐκ-
λογικοῦ ἀγώνος.

Wahl recht, das, τὸ ἐκλογικὸν
δικαίωμα.

Wahl spruch, der, τὸ γνωμι-
κόν, τὸ προσηλές ἔρητον.

Wahl stimme, die, ἡ ψήφος.

Wahl ver sammlung, die,
ἡ ἐκλογικὴ συνέλευσις.

Wahl zettel, der, τὸ ψηφο-
δέλτιον.

Wahn, der, -es, ἡ σφαλερὰ
δοξαία, ἡ πλάνη.

wähnen μὴ δοξάζω, ὑποθέτω,
συναξίζομαι, ψευδοδοξάζω, νομίζω
ἄνευ λόγου.

Wahn glaube, der, ἡ ψευδὴς
δόξα, ἡ ψευδοδόξα.

Wahn sinn, der, ἡ παραφρι-
φροσύνη, παραφρόνησις.

wahnsinnig μανικός, φρενο-
ελαής.

Wahn witz, der, ἡ ἔκστασις
τῶν λογισμῶν, ἡ φρενοβλαβία.

wahnwitzig φρενοβλαβής, πα-
ράπληκτος.

wahr ἀληθής, ἀληθινός, ἀψευ-
δής. — machen ἀληθοποιῶ, πραγ-
ματοποιῶ. — werden ἐπαληθεύω,
ἀληθοποιεῖν. nicht —? δὲν ἔστι
οὕτως [δὲν εἶν' ἔτσι]; ist es nicht
—? ἄλλο τι; δὲν εἶνε ἀληθές; so
— ich lebe, οὕτω ζῶμαι, νὰ γάρω
τὴν ζωὴν μου.

wahren μὴ φυλάττω, τηρῶ,
παρατηρῶ. sich — φυλάττωμαι,
πρ φυλάττωμαι.

währen μὴ διαρκῶ, ἐξακολουθεῖν
während πρὸς (εἰς) γένεσιν κατὰ
τὴν διαρκείαν, ἐν καιρῷ, ἐπὶ ὁ-
ρασκούντος. — eines Jahres ἔτι
ἐν ἔτει. — der Nacht ἐν κατὰ
νυκτός. // —, (συνδ.) ἐν ᾧ, ἐν ὅσῳ.
wahrhaft ἀληθής, ὁμοῦς.
wahrhaftig ἀληθής, ἀληθινός, τῷ
ὄντι.

wah- haftig ἀληθινός, ἀληθής.
// —, ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ, ἀληθεύς. —?
ἀληθεύει; ἀληθεύει;

Wahrhaftigkeit, die, —, ἡ
ἀληθότης, ἀληθεύουσα.

Wahrheit, die, —, πλ -en,
ἡ ἀλήθεια, die volle — πᾶσα ἡ
ἀλήθεια, die reine — ἡ καθάρη
ἀλήθεια. (πρμ) Kinder und Nar-

ten sagen die — οἶνος καὶ παι-
δες ἀλιθῶς.

Wahrheitsfreund, der, ὁ
φιλαλήθης

Wahrheitsliebe, die, ἡ φιλ-
αλθεία.

wahrlich ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ, μὲν
τὴν ἀλθῆειαν.

wahrnehmbar αἰσθητός, ἐπ-
αισθητός.

Wahrnehmbarkeit, die, —,
ἡ αἰσθητότης

wahr-nehmen* μὴ ἐπαισθάνο-
μαι, κατανοῶ, παρ' τηρῶ, στοχάζο-
μαι. ἐπωφελοῦμαι, δρᾶτομαι.
seine Zeit — ἐπωφελοῦμαι τὸν
καιρὸν μου.

Wahrnehmung, die, —, πλ.
ἐν, ἡ ἐπαίσθησις, ἡ παρατήρησις, ὁ
στοχασμός, ἡ κατανόησις, ἀντιληψίς

Wahrsager, der, -s, πλ. —,
ὁ μάντις, χρησμοδός, προφήτης.

Wahrsagererei, die, —, πλ.
-en, ἡ μαντεία, χρησματολογία.

wahrsagerisch μαντικός.

Wahrsagerkunst, die, ἡ
χρησμοδία, μαντεία, προφητεία.

wahrscheinlich πιθανός, —,
ἐπ' πιθανόν, ἐνδεχόμενον.

Wahrscheinlichkeit, die,
—, πλ. -en, ἡ πιθανότης.

Wahr spruch, der, ἡ ἐτυμη-
γορά.

Wahrung, die, —, ἡ φύλα-
ξις, τήρησις.

Währung, die, —, πλ. -en,
ἡ νομισματικὴ ἀξία.

Wahrzeichen, das, τὸ σύμ-
βολον, γνώρισμα.

Waid, der, -es, (φτλ) ἡ ἱσάτις.

Waise, die, —, πλ. -n, τὸ ὀρ-
φανόν, ὁ ὀρφανός, ἡ ὀρφανή.

Waisen anstalt, die, τὸ ὀρ-
φανοτροφεῖον.

Waisen geld, das, τὰ ὀρφα-
νικά χρήματα.

Waisen haus, das, τὸ ὀρφα-
νοτροφεῖον.

Waisen kind, das, τὸ ὀρφανόν.

Waisen pflege, die, ἡ ὀρφα-
νοτροφία, ὀρφανοκομία.

Waisen pfleger, der, ὁ ὀρ-
φανοτρόφος, ὀρφανοκόμος.

Waisen schule, die, τὸ ὀρ-
φανοτροφεῖον.

Waisen stand, der, ἡ ὀρφα-
λία [ἡ ὀρφανία].

Waisen vater, der, ὁ ὀρφα-
νοτρόφος, ὀρφανοκόμος.

Wald, der, -es, πλ. Wälder,
τὸ δάσος.

Wald biene, die, ἡ ἀγριομέ-
λισσα.

Wald blume, die, τὸ ἀγριὸν
ἄνθος.

Waldchen, das, -s, πλ. —,
τὸ ἄλσος, τὸ μικρὸν δάσος.

Wald esel, der, ὁ ἐναγρος.

Wald gebirge, das, τὸ δα-
σώδες ὄρος.

Wald honig, der, τὸ ἀγριομέ-
λι.

Wald hüter, der, ὁ δασοφύλαξ.

Wald huhn, das, (πτ) ὁ τε-
τραύην.

waldicht δασοειδής.

waldig δασώδης, κατὰφυτος.

Wald kirsche, die, τὸ ἀγριο-
κέρασον.

Wald mensch, der, ὁ δασι-
βιος (ὁ ἀγριος) ἄνθρωπος. ὁ ὀρφα-
γογάγγος.

Wald rebe, die, ἡ ἀγριοπέ-
λος, τὸ ἀγριον κλήμα.

Wald schütze, der, ὁ δασο-
φύλαξ.

Wald taube, die, τὸ ἀγριο-
περίστερον.

Wald teufel, der, (ζλ) ὁ σά-
τυρος.

Waldung, die, —, πλ. -en,
τὸ δάσος.

Walſiſch, der, (ιχθ) ἡ φα-
λανα, τὸ κήτος.

Walke, die, —, πλ -n, τ
γραφεῖον, ἡ γνάφης, γραφή.

walken μὴ γναφεύω, ἐπιγνά-
πτω, συμπιλῶ. (μτρ) κοπανίζω
βυλίζω.

Walker, der, -s, πλ —, ὁ
κναυεύς.

Walk mühle, die, τὸ γραφεῖον.

Walk müller, der, ὁ γναφεύς.

Wall, der, -s, πλ Wälle, ἡ
ἐπαλξις, τὸ ἐπιτείρισμα· τὸ προ-
πύργιον, πρόχυμα, προανάχωμα.

Wallach, der, -s, πλ -e, ὁ
ἐκτομίας ἵππος, ὁ θλαδίς· [τὸ μου-
νουγισμένο ἄλογο].

wallachen μὴ ἐκνέμω (ἐπ-
πορι, ὄρχισμα, εὐνουγίζω.

wallen ἀμὲν ζέω, ζέννυμαι, ἀνα-
δράω, παρλάζω, κυματίζομαι, τα-
ράττομαι, κυματωδῶς, πορεύομαι,
ὁδεύω μεταβαίνω εἰς προσκύνειν.

Wall fahrer, der, ὁ προσκυ-
νητὴς ὁδοιπόρος.

Wall fahrt, die, ἡ εἰς προσ-
κύνειν ἀποδημία.

wallfahrten ἀμὲν μεταβαίνω
εἰς προσκύνειν, ὁδοιπορῶ δίκην
προσκυνήτου.

Wall nuss, die, τὸ κάρυον, τὸ
καρύδιον.

Wallnuss baum, der, ἡ κα-
ρύβα [ἡ καρυδιά].

Wallung, die, —, πλ -en, ὁ
βρασμός, τὸ πύρρασμα· ἡ κύμαν-
σις, κυμάτωσις.

Walrat, der, -s, ὁ κήτειος
μυελός, ἡ κητίνη.

Walross, das, ὁ θαλάσσιος
ἵππος.

walten ἀμὲν εἶμαι κύριος, ἐξου-
σιάζω, ἀρχω, διαπύζω, schalten
und — ἔχω ἐξουσίαν τοῦ λαοῦ καὶ
θεοῦ, λύω καὶ δένω. wall's
Guill! ὁ θεὸς βοηθός!

Walze, die, —, πλ -n, ὁ κ-
λεῖστρος, τὸ στρωπεῖον· τὸ κυλιν-
δρικὸν ἐργαλεῖον.

walzen μὴ κυλινδρῶ, κυλινδρῶ
διὰ κυλινδρῶν, || —, ἀμὲν χυρεῶ
τὸν βαλλισμὸν, βαλλίζω.

wälzen μὴ κυλινδρῶ, κυλινδρῶ (μτρ)
von sich — ἀπορῶ, ἀπικρῶ,
sich — κυλινδρῶμαι, κυλίσσομαι.

walzenförmig κυλινδρῶσος,
κυλινδρῶς.

Walzer, der, -s, πλ —, ὁ
βαλλισμός.

Wamme, die, —, πλ -n, τὸ
λαγώνιον, ἡ λαγών [ἡ λαγῶνα]· τὸ
ὕπογαστριον, ὑποκοιλίαν.

Wamms, das, -es, πλ Wamm-
ser, ὁ χειμαστικός, τὸ ἐπιχειμαστικόν
[ἡ καριζόλα].

Wand, die, —, πλ Wände, ὁ
τοιχος· ὁ μεσότοιχος.

Wandel, der, -s, ἡ ἀλλαγὴ,
μεταλλαγή, μεταβολή. (μτρ) ἡ με-
τοίκα, ὁ βίος, ἡ διαίτα. Handel
und — treiben ἐμπορεύομαι.

wandelbar μεταβλητός.

Wandelbarkeit, die, — ἡ
εὐμεταβλησία.

wandeln μὴ μεταβάλλω, ἀλ-
λάσσω, || —, ἀμὲν δεῖ ἀμὲν ὁδεύω, βα-
δίζω, πορεύομαι, διάγω βίον, ζῶ.

Wandel stern, der, ὁ πλανήτης.

Wanderer, der, -s, πλ —, ὁ
ὁδοιπόρος, ὁδίτης, ἀναδαιτης.

Wander leben das, ὁ πλαν-
ητὴς βίος.

wandern ἀμὲν δεῖ ἀμὲν ὁδοιπο-
ρῶ, ὁδεύω.

Wanderschaft, die, —, ἡ
ἀποδημία, τὸ ταξιδεῖον.

Wander stab, der, ἡ βαρ πο-
ρικὴ ράβδος.

Wanderung, die, —, πλ -en,
ἡ ὁδοιπορία, περιόδισις, περιήγησις.

Wander volk, das, ὁ νομαδι-
κὸς λαός.

Wandgemälde, das, ἡ ἐν-
τοιχίος εἰκών, ἡ ἐπὶ τοῦ τοίχου
ζωγραφία.

Wandlung, die, —, πλ -en,
ἡ μεταβολή, ἀλλαγὴ. ἡ μετουσίω-
σις (τῆς θείας κοινωνίας).

Wandschrank, der, τὸ ἐν-
τοιχίον σκευοφυλάκιον [τὸ ντου-
λάκι].

Wanduhr, die, τὸ κρεμαστὸν
ὥρολογιον.

Wange, die, —, πλ -n, ἡ πα-
ρεὶά [τὸ μάγουλον].

Wangenrübchen, das, ὁ
γελαστικός.

Wankelmüt, der, ἡ ἀδεδαίο-
της, ἀμφιγνωρότης.

wankelmütig ἀδεδαίος, ἀνα-
ποράσιτος· ἀγχιότροπος, ἀστατος.

Wankelmütigkeit, die, —,
ἡ ἀστασία.

wanken μὴ σείσθαι, κλονοῦ-
μαι, ἀστατῶ [τρικλῖζω]. (μτφ) δι-
σταλῶ, ἀμφοταλαντεύσθαι.

wann ἔπρ ποτε. seit — ? ἀπὸ
πότε; dann und — ἔστιν ὅτε, ποτε
καὶ πότε. // —, οὐδ. ὅταν, ὁπότεν·
ὅτε, ὁπότε.

Wanne, die, —, πλ -n, ἡ
σκάφη, τὸ λίκνον, λιχνητήριον [τὸ
λιχνιστήρι].

wannen μὴ λιχνῶ, λιχνῖζω
[λιχνῖζω].

wannen ἔπρ von — ? πόθεν;
ἀπὸ ποῦ;

Wanst, der, -es πλ Wanste,
ἡ γαστήρ, ἡ κοιλία.

Wanze, die, —, πλ -n, ὁ κό-
ρις [ὁ κορίδις].

Wappen, das, -s, πλ —, τὸ
οἰκοσημεῖον, εἰδικσημεῖον.

Wappenkenner, der, ὁ οἰκο-
σημολόγος, ὁ εἰδῆμων τῶν οἰκο-
σῶμων.

Wappenkunde, die, —, ἡ
οἰκοσημολογία, σηματολογία.

wappnen μὴ ὀπλίζω [ὀ-
τώνω].

Wardein, der, -s, πλ -
ἀργυρογνώμων.

Ware, die, —, πλ -n,
πόρευμα [ἡ πραγμάτευσις].
-n τὰ ῥωπικά, τὰ σιδηρία
γυμνάτια [τὰ σιδηρικά].

Warenkenner, der, ὁ
μὲν ἐμπορευμάτων, ὁ ἐμπο-
τελός, ἐμπορευματογνώμων.

Warenkenntnis, die, ἡ -
de die, ἡ ἐμπορευματολογία.

Warenpreis, der, ὁ τι-
τάλογος, τὸ τιμολόγιον.

Warensteuer, die, τὸ
νιον, ὁ εὐρος ἐμπορευμάτων.

Warenverzeichnis, das
δελτίον ἐμπορευμάτων, τὸ
ρευματολόγιον.

Warenzol, der, τὸ ἐπὶ τῶν
τελωνικῶν δασμὸς.

warm (συγκρ. wärmer, ὡ-
wärmst) θερμός, ζεστός, εἰν-
υπόθερμος. — machen θερ-
— werden θερμαίνονται es
εἶνε θερμότης, ζέστη. mir
αἰσθάνομαι (ἔχω) ζέστην.

Warmbad, das, τὸ
λουτρόν.

warmblütig θερμόαιμος.

Warmbrunnen, der, ἡ
πηγή, αἰ θερμαί.

Wärme, die, —, ἡ θερ-
ἡ ζέστη, ἡ θερμασία.

Wärme grad, der, ὁ β-
θερμοδότης.

Wärmeleiter, der, ὁ
γωγός.

Wärmemesser, der, τὸ
μέτρον.

wärmen μὴ θερμαίνω [τ-
νω]. sich — θερμαίνομαι
σταίνομαι].

Wärmer, der, -s, πλ
θερμαντήρ· τὸ θερμαντήριον.

Wärmestoff der, τό θερμα-
τικόν, θερμογόνον.

warnen μη ἰδεάζω, προειδάζω,
προειδοποιῶ, προλαβάνω.

Warnung, die, —, πλ -ν, ἡ
προειδοποίησις, προειδοποίησις, ὁ προει-
δοποιῶν, ἡ προειδοποίησις.

Warnungsruf, der, ἡ-stim-
me, ἡ, ἡ φωνή προαγγέλλας.

Warte, die, —, πλ -ν, ἡ σκο-
πία [ἡ βίβλα].

Warte frau, die, ἡ νοσοκόμος
warten μη νοσηλεύω, νοσηκο-
μῶ παραφυλάττω. // —, μη ἀνα-
μένω, περιμένω.

Warten, das, -s, ἡ παραδυ-
κία, παραδοκία.

Wärter, der, -s, πλ —, ὁ φύ-
λας ὁ νοσοκόμος.

Wärterin, die, —, πλ -nen,
ἡ φύλας, ἡ νοσοκόμος.

Warte saal, der, ἡ αἰθουσα
τῶν περιμενόντων, ὁ ξενών.

Warte zimmer, das, τὸ δω-
μάτιον τῶν περιμενόντων.

Wartung, die, —, πλ -en, ἡ
περιποίησις.

warum ἔπρ. διὰ τί, τίνας ἔνεκα.
— nicht? διὰ τί ὅχι; — denn?
διὰ τί δὲ; διὰ τί τάχα;

Warze, die, —, πλ -n, ἡ ἀ-
κροαυρῶν, ἡ μυρμηκία [ἡ κρεα-
τολή]. ἡ θηλή [ἡ ῥύγα τοῦ βυζίου].

warzig πλήρης ἀκροαυρῶν,
μυρμηκώδης.

was ἀντ. I. (ἐρωτηματικῶς) τί.
— wollen Sie? τί θέλετε; — für
ein ποίος τις, ὅποιος τις [τί λογῆς,
τί]. — für Blumen? ὅποιον ἄνθος
[τί ἄνθος]; — für Geld? ὅποιόν
τινα χρήματα; τί χρήματα; —
denn? τί δὲ; ἀλλὰ τί; — ist zu
machen? τί ποιητέον; τί τὸ πρα-
κτέον; ist das? τί εἶν' αὐτό; τί εἶν'
αὐτά; — steht Ihnen zu Dien-
sten? τί ἀγαπάτε; — meinen

Sie? τί λέγετε; τί εἰπότε; —
ist los? τί τρέχει; τί συμβαίνει;
ach — ! καλὲ τί λέγετε! εἰα δά!
// — Π. (ἀναφορικῶς) ὅτι ὅπερ
τοῦθ' alles — ὅσα, πᾶν ὁ τι.
alles — wir haben (πᾶν) ὅ τι
ἔχομεν. — ich sage ὅ τι λέγω.

Wasch anstatt, die, τὸ πλυν-
τήριον.

Wäsche, die, —, ἡ πλύσις,
τὰ ἀπορροήγχα.

waschen* (wasche, waschest,
wäscht, wusch, gewaschen) μη
& ἀμὲ πλύνω. (μτφ) φλουαρῶ,
φλουαροῦμαι. die Hände — νίπτω
τάς χεῖρας. den Kopf — λούω
τὴν κεφαλὴν. sich die Hände —
νίπτωμαι τὰς χεῖρας.

Waschen, das, -s, ἡ πλύσις [τὸ
πλύναιμον]. (μτφ) ἡ φλουαρολογία.

Wäscher, der, -s, πλ —,
ὁ πλυντής. (μτφ) ὁ φλούαρος.

Wäscherei, die, —, πλ -en,
ἡ πλύσις [τὸ πλύναιμον]. τὸ πλυν-
τήριον [τὸ πλυσταρεῖον]. ἡ φλουα-
ρία, φλουαρολογία.

Wäscherin, die, —, πλ -nen,
ἡ πλυντρία [ἡ πλύστρα].

Wäscherlohn, der, τὰ πλύν-
τρα, τὰ πλυστικά.

Wasch frau, die, ἡ πλύστρα
[ἡ πλύστρα].

waschhaft φλούαρος.

Waschhaftigkeit, die, —,
ἡ φλουαρῶτης, φλουαρολογία.

Wasch haus, das, τὸ πλυν-
τήριον [τὸ πλυσταρεῖον].

Wasch lappen, der, ἡ ἀπο-
μάκτρα, τὸ μάκτρον [τὸ σπυγγα-
ρόπανον].

Wasch maul, das, τὸ λαλῶν
στόμα ὁ λαλῶν, φλούαρος.

Wasch trog, der, ἡ σάβη τῆς
πλύσεως, ὁ πλυνός.

Wasch wasser, das, τὸ νί-
πτρον, τὸ πλύμα.

Wasch weib, das, τὸ φλύαρον γύναιον.

Wasser, der, -s, πλ —, τὸ ὕδωρ [τὸ νερόν]. τὸ ὄζωρον, τὸ κάτουρον. ἡ λαμπηδών (πολυτίμου λίθου). trinkbares — ὕδωρ πόσιμον. zu — κατὰ θάλασσαν. (πρρ) stille — si d tief οἱ παίνόμενοι ἡσυχοὶ εἶνε χειρότεροι τῶν ζωήτων [ἀπὸ σιγῆς ποτάμι ψηλά τὰ βροῦγά σου].

Wasser ampfer, der, (φτλ) τὸ ὑδρολάπθον, νερολάπαθον.

wasserarm ἀνυδρὸς, λειψυδρὸς.

Wasser armut, die, ἡ λειψυδρία, ἀνυδρία.

wass rartig ὑδατοειδής.

Wasser behälter, der, ἡ -behältnis, das, ἡ δεξαμενὴ [ἡ στέρνα].

Wasser blei, das, ἡ μολύβδαινα, καλέτη.

Wässerchen, das, -s, πλ —, τὸ ὑδάτιον [τὸ νεράκι, νερολάκι]. (μτφ) keim — trüben οὐδὲ ἐν ἀδικῶ, δὲν κάμνω οὐδέ τὸ παλαιόχρον κακόν.

Wasser damm, der, ἡ προκυμαία, ὁ μῶλος.

Wasser dampf, der, ὁ ὑδρατμός.

wasserdicht ὑδατοστεγής.

Wasser eimer, der, ὁ κάδος.

Wasser fall, der, ὁ καταρράκτης.

wasserfarbig ὑδατόχρους, ὑδατώδης.

Wasser fläche, die, ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ὕδατος.

Wasser flasche, die, ἡ ὑδρλήκυθος, ἡ φικλή τοῦ ὕδατος.

Wasser flut, die, ὁ κλύδων, ἡ κατακλυσμός.

wasserfrei ἀνυδρὸς· στεγνός.

Wasser gang, der, ὁ ὀχετός, τὸ ὑδροαγωγιόν.

Wasser gewächs, das, τὸ ἑνυδρὸν φυτόν.

Wasser graben, der, ἡ ἀβύσς, νεραύλακον.

wasserhaltig ἑνυδρὸς, ὑδατοῦχος.

Wasserheil anstalt, die, τὴ ὑδροθεραπευτήριον.

Wasserheil kunde, die, ἡ ὑδροθεραπευτική, ὑδροθεραπεία.

Wasser hose, die, ὁ τυβάν, ὁ σίφων [ὁ σίφωναξ].

Wasser huhn, das, (πτλ) ἡ χαλαρίς, αἴθουα [ἡ βουταναριά].

wässerlich ὑδατοειδής, ὑδροειδής· ἰσχωρώδης.

wässerig ὑδατοῦχος, ὑδατικός [νερούλης]. (μτφ) ψυχρός, ἀλγής, ἀνούσιος ἀνοστός [παχλός].

Wässerigkeit, die, —, ἡ τρυφότης [ἡ νερούλαδα]. (μτφ) ἡ ἀνεία, ἀνουσιότης.

Wasser jungfer, die, ἡ ὑδρακύννη, ἡ ναις.

Wasser kanal, der, ἡ ὑδατόροτος, ἀύλαξ, τὸ νεραύλακον.

Wasser kanne, die, ἡ ὑδροχὴ, τὸ κανάτιον.

Wasser krug, ἡ ὑδρία, λεγυγός [ἡ στάμνα].

Wasser kunst, die, τὸ ὑδρομήτριον· ἡ ὑδραυλικὴ μηχανή.

Wasser kur, die, ἡ ὑδροθεραπεία.

Wasser leitung, die, τὸ ὑδροαγωγιόν, ὁ ὀχετός.

Wasser lilie, die (φτλ) ἡ μαδωνία, νυμφαία.

wasserlos ἀνυδρὸς.

Wassermalerei, die, ἡ ὑδρογραφία.

Wasser mangel, der, ἡ ἀνυδρία, λειψυδρία.

Wasser melone, die, τὸ καρπούζιον.

Wasser mühle, die, ὁ ὑδρομύλος, νερόμυλος.

wässern μὴ ὑδρεύω, ἀδεύω, ἵστα ἐρέω, // —, ἀμὴ (μτφ) der Mund wässert ihm darnach τὸ σπάλον βέει ἐν τῷ στόματι του [τρεῖς τὰ σάλια του].

Wasser nixe, ἡ -nymphē. die, ἡ ὑδριάς νόμφη, ἡ ναις.

Wasser pflanze, die, τὸ ἐν ὕδατι (τὸ ἐνυδρῶδες) φυτόν.

Wasser pumpe, die, ἡ ὑδραντία, ἡ ἀντλία.

Wasser quelle, die, ἡ κρήνη, βρύσις [ἡ βρύσις].

Wasser rad, das, ἡ πτερωτή.

Wasser ratte, die, ὁ ἐνυδρῶς (μτφ) ὁ φιλυδρῶς ὁ θαλάσσιος ἀνὴρ.

wasserreich πολυῦδρος.

Wasser rinne, die, ἡ ὑδρορροή [ὁ βρύτης, ἡ κουτσουνάρα].

Wasser röhre, die, ὁ ὑδραγωγὸς σωλήν.

Wasser scheide, die, τὸ μεταχίμνιον, ἡ διχόρροια.

wasserscheu ὑδροφθόρος.

Wasser scheu, die, —, ἡ ἀσφασία.

Wasser schlange, die, ἡ ὕδρα, ὁ ὕδρος [ἡ νεροφίδα].

Was er schwall, der, ὁ ὑδάων, ὁ κατακλυσμὸς.

Wasser spiegel, der, ἡ ἐπιφανεία τοῦ ὕδατος.

Wasser spritze, die, ὁ σφαιρικός, ἡ σφριγξ.

Wasser stand, der, τὸ ὕψος τῶν ὑδάτων.

Wasser ständer, der, -s, πλ —, ὁ ληνός, ἡ ὑδροδόχη [τὸ μαστίλον].

Wasser stoff, der, (χμ) τὸ ὑδρογονόν.

Wasser strom, der, τὸ βέσμα ὕδατος, ὁ βρύς.

Wasser strudel, der, ἡ στροφομή ὑδάτων, ἡ δίνη [ἡ τροῦμα].

Wasser sucht, die, ὁ ὑδρωψία, ἡ ὑδρωπίασις, τὸ ὑδρωπικὸν πάθος.

wassersüchtig ὑδρωπικός, ὑδρωπικός.

Wasser tier, das, τὸ ἐνυδρῶν ζῷον.

Wasser träger, der, ὁ ὑδροφόρος, ὁ φρεαντής [ὁ νεροκουσάλης].

Wasser trinken, das, ἡ ὑδροποσία.

Wasser trinker, der, ὁ ὑδροπότης.

Wasser uhr, die, ἡ κλεψύδρα, τὸ ὑδρολόγιον.

Wasser um schlag, der, τὸ ἐμβόλημα, τὸ κατάπλινγμα ὕδατος.

Wässerung, die, —, πλ -ung, ἡ ὑδρεύσις, βρέξις, κατὰβρέξις.

Wasser vogel, der, τὸ ἐνυδρῶν πτηνόν.

Wasser wage, die, τὸ ὑδροσκόπον, ὁ ὑδροστάτης [τὸ νεροζυγί] τὸ ἀραιμετρον.

Wasser werk, das, ἡ ὑδραυλική μηχανή [τὸ νερομάγγανον, τὸ υτολαπτή].

waten ἀμὴ & ἀμς διαβαίνειν, διαπορεύεσθαι. ὑδροσάτω, ὑδροσάτω.

watscheln ἀμς σάσθαι, κλυνομένης.

Watte, die, —, πλ -n, τὸ βαμβάκερον ὑπόστρωμα [ἡ βετα].

τὰ ἀδαθῇ μέρη [τὰ βή/α].

wattieren μὴ ὑποστρώωνται, διαβαμβάκινον, πηλῆματα, ὑπορράπτω, πηλῶδες ὑπορράμμα.

Webe, die, —, πλ -n, ὁ ιστός [τὸ τόπι πανί].

weben (*) (webe · webte & wob · gewebt & gewoben) μὴ ὑφαίνω, fertig — ἐξῆσανται, // —, ἀμὴ κινεῖσθαι, περιστρέφεισθαι. †

Γρ.) in ihm leben, — und sind wir ἐν αὐτῷ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἴσμεν.

Weber, der, -s, πλ —, ὁ ὑφαντής.

Weberbaum, der, τὸ μεταντικόν, τὸ ἀντικόν [τὸ ποτ.].

Weberblatt, das, ἡ σπάθη, τὸ ὑφαντικὸν κτένιον.

Weberei, die, —, πλ -en, ἡ ὑφαντική, τὸ ὑφαντουργεῖν.

Weberin, die, —, πλ -nen, ἡ ὑφάντρια.

Weberkamm, der, τὸ ὑφαντικὸν κτένιον.

Weberkarde, die, ὁ δίψακος [ἡ λανάρα].

Weberlade, die, ἡ σπάθη, τὸ ὑφαντικὸν κτένιον.

Weberschiff, das, ἡ -schiffchen das, ἡ κερκὴ [ἡ σαγίτα].

Weberstuhl, der, ὁ ἱστός [ὁ ἀργαλειός].

Webertritt, der, τὸ πᾶτημα ὑφαντοῦ, ἡ πατητέρα.

Weberzettel, der, ὁ στήμων [τὸ στημόνι].

Wechsel, der, -s, πλ —, ἡ ἀλλαγὴ, μεταβολή, ἡ συναλλαγή, τὸ συναλλάγμα, ἡ συναλλαγματική.

Wechselbeziehung, die, ἡ ἀλληλουχία, ἀμοιβαιότης.

Wechselbrief, der, ἡ συναλλαγματική ἐπιστολή.

Wechselbürge, der, ὁ τριτεγγυητής.

Wechselbürgschaft, die, ἡ ἐγγύσις συναλλαγματικῆς, ἡ τριτεγγυήσις.

Wechselfall, der, ἡ μετατροπή, ἡ μοιραία ἀλλαγὴ.

Wechselfieber, das, ὁ διαλείπων πυρετός.

Wechselgeschäft, das, ἡ τραπεζικὴ ἢ τράπεζα.

Wechselgespräch, das, ἡ ἀλόγος.

wechseln μὴ μεταβάλλω, ἀλλάσσω μεταλλάσσω. Geld — ἀλλάσσω χρήματα //

—, ἀμὴ μεταβάλλομαι, ἀλλάσσω. μετέργοναι τραπεζικῶς συναλλάσας.

Wechselnehmer, der, ἡ ἀποδέκτης συναλλαγματικῆς.

wechselseitig ἀμοιβαίως.

Wechselseitigkeit, die, —, ἡ ἀμοιβαιότης.

Wechselverhältnis, das, ἡ ἀμοιβαία σχέσις, ἡ ἀμοιβαιότης.

wechselvoll εὐμετάβολος, εὐμεταδότης.

Wechselwirkung, die, ἡ ἀμοιβαία ἐνέργεια, ἡ ἀλληλενέργεια.

Wechsler, der, -s, πλ —, ὁ ἀργυραμοιβός, ὁ τραπεζίτης.

Weck, der, -es, πλ -e, ἡ Wecke, die, —, πλ -n, ἡ Wecken, der, -s, πλ —, τὸ ἐπιμελεῖς ἀντικόν [τὸ φραντζολάκι].

wecken μὴ ἐγείρω, ἐξεγείρω.

Wecken, das, -s, ἡ ἐξέγερσις.

Wecker, der, -s, πλ —, ὁ ἐξυπνητής, τὸ ἐγερτήριο.

Weckuhr, die, τὸ ἐξυπνητήριον (ὠρολόγιον).

Wedel, der, -s, πλ —, ἡ βεντρία, τὸ ἀνεμιστήριο. τὸ θυσανιδιον βανδιδιον, τὸ βάντιστρον, τὸ βαντιστήριο.

Wedeln, μὴ βιπίζω, ἀνεμίζω, ἀερίζω.

weder οὐδ, οὔτε μήτε... noch, οὔτε... οὔτε, μήτε... μήτε. et hat — Verwandte noch Freunde οὔτε συγγενεὶς ἔχει οὔτε φίλους.

Weg, der, -es πλ -e, ἡ ὁδός, ὁ δρόμος. der — nach Athen ἡ εἰς Ἀθήνας ὁδός. einen — gehen πορεύεσθαι ὁδόν. geh deiner —! ὤπαγε διὰ τὴν σουτοῦ ὁδόν! πήγαμε τὸν δρόμον σου [πήγαμε καλεῖς

σου!) wohin des -es? πού ἄγεις; wohin und woher des -es? πού καὶ πόθεν; was ist (steht) im -e? τί ἐστὶ τὸ κωλύον; der — steht dir offen! ὦρα σου καλῇ! auf dem -e der Güte διὰ τρόπου ἡπύου, καὶ τὸ γλυκύον.

weg ἐπερ ἐκποδῶν· μακρὰν, πόρρον, παρελλών. ἄφαντος, ἀνάρπατος. — damit! μακρὰν τὸ τοιοῦτο! — mit dir! φύγ' ἀπ' ἐδῶ! χάσου! vom Blatte — spielen παίζω ἐκ τοῦ προσχείρου.

weg- (ἐν συνθέσει), ἀπο-, ἐκ-, ἀπεκ-, ἀπό. (Λίξεις ἀρχομένους μὲν ἀπὸ τοῦ weg — μὴ εὐρισκομένους δ' ἐνταῦθα ζητητέον ἐν ταῖς ἀπὸ τοῦ lost- ἀρχομέναις).

sich weg-be gehen* ἀπέρχομαι, ἀναχωρῶ [μισεύω].

weg-beissen* μὴ ἀφαιρῶ δάκνων, ἀποκόπτω διὰ τῶν δόντων. [μὴ] ἀφαιρῶ ἐκ τοῦ μέσου [ἐπαστρέφω].

weg-blasen* μὴ ἀποφυσῶ, ἀφαιρῶ φυσῶν.

weg-bleiben* ἄμς μένω ἔξω· ἀπουσιάζω, λείπω.

weg-brennen* μὴ ἀποκαίω, καίω, ἀφαιρῶ διὰ τοῦ πυρός.// —, ἄμς ἀποκαίομαι, κατακαίσομαι.

weg-bringen* μὴ ἀποκομίζω, ἐκκομίζω· ἀφαιρῶ ἐκ τοῦ μέσου.

weg-bürsten* μὴ ἀφαιρῶ δὲ αὐτῆς ψήκτρας [ἐξοδουρίζω].

weg-dürfen* ἄμῃ ἔχω τὴν ἄδειαν νὰ ἀπέλθω, δύναιμι ν' ἀναχωρήσω.

Wegeaufseher, der, ὁ ὁδο-τηρητής.

Wegebau, der, ἡ ὁδοποιία.

Wegebau meister, der, ὁ μηχανικός τῆς ὁδοποιίας, ὁδοποιός.

Wegegeld, das, τὰ διόδια.

Wege lagerer, der, ὁ ὁδοσκόπος, ληστής.

Wegelagerung, die, ἡ λη-στική ἐνέδρα, ἡ ὁδοστασία.

wegen πρό (μετὰ γεν., προτα-σομένη καὶ ἐπιτασσόμενη) ἔνεκα, ἔξ αἰτίας· διὰ. — seines Nutzens ἔνεκα τοῦ συμφέροντός του, seiner Verdienste — διὰ τὰς ὑπηρεσίας του.

Wegerich, der, -s, (φτλ) τὸ ἀρνόγλωσσον.

weg-essen* κατεσθίω, κατε-τρώω.

Wege strecke, die, τὸ διάνυ-σμα, τὸ διάστημα ὁδοῦ.

weg-fahren* μὴ ἀποκομίζω, ἐκκομίζω.// —, ἄμς ἀπελαύνω, ἀπέρχομαι (ἐπ' ὀχηράτος ἢ πλοῦς).

weg fall, ἡ ἐκπτώσις· ἡ ἀκυρία.

weg-fallen* ἄμς ἐκπίπτω [μὴ] παραλείπομαι, ὅν λαμβάνω χάρακ.

weg-fegen* μὴ ἀποσείρω, παρα-σείρω [ἐξισουρίζω].

weg-fliegen* ἄμς ἀποπέτομαι, ἀρπίζομαι [ἐξαπτό].

weg-führen* μὴ ἀπάγει, ἀπο-κομίζω.

Weg gang, der, ἡ ἀπέλευσις.

weg-gehen* μὴ δίδω ἔξω· δίδω.

weg-gehen* ἄμς ἀπέρχομαι [φεύγω]. ἀφαιρῶμαι, ἐξαλείφομαι.

Weg gehen, das, ἡ ἀναχώρη-σις, ἀπέλευσις [ὁ μισθός].

weg-giessen* μὴ ἐκχέω, χάνω ἔξω.

weg-haben* μὴ ἔχω λάβη, ἔ-λαβον, ἐννοῶ, καταλαμβάνω.

weg-hauen* μὴ ἀποκόπτω, ἀπεκτείνω.

weg-heben* μὴ παραμειρίζω, σηκώνω, ἀφαιρῶ ἀνασηκώνων.

hebe dich weg! στήκω ἀπ' ἐδῶ!

weg-jagen* μὴ ἀπελαύνω, ἐκ-διώκω, διώκω [διώγω].

weg-kehren* μὴ ἀφαιρῶ αἰ-ρων, ἀπομακρύνω διὰ τῆς παρα-σώσεως. ἀποστρέφω, ἀποκλίνω.

weg-kommen* ἀὺς ἀπέρχομαι. γίνονται ἄφαντος. (μτφ) ἀπαλλάττομαι [γλωττώνω, ξεπερδεύω].
übel bei etwas — ἀπέρχομαι κακῶς.

weg-können* ἀμὴ δύναμαι νὰ ἀπέλθω.

weg-kriegen μὴ ἀφαιρῶ [βγάζω, βγάνω].

weg-lassen* μὴ ἀφίνω ἔξω παραλείπω. ἀφίνω νὰ ἀπέλθῃ.

Weglassung, die, —, pl-en, ἡ παραλείψις.

weg-laufen* ἀὺς ἀπέρχομαι τροχάδην, δραπέτεύω, φεύγω.

weg-legen μὴ ἀποθέτω, θέτω κατὰ μέρος.

weg-machen μὴ ἐκβάλλω, ἀφαιρῶ [βγάζω]. **sich** — ἀποσύρομαι, ἀπέρχομαι.

Wegmesser, der, τὸ ὁδόμετρον.

weg-müssen* ἀμὴ πρέπει νὰ ἀπέλθω, ἀνάγκη νὰ φύγω.

Wegnahme, die, —, ἡ ἀφαιρέσις [τὸ πάρισμον]· ἡ κατάσχεσις. ἡ ληΐσις.

weg-nehmen* μὴ ἀφαιρῶ, ἀποκομίζω, ἀπάγω [παίρνω]. καταλαμβάνω, ἀρπάζω· κυριεύω.

weg-packen μὴ ἀποσκευάζω, ἀποκομίζω, **sich** ἀποσκευάζομαι, κρημνίζομαι [ξικουμπίζομαι].

weg-radieren μὴ ἀποξύνω, ἐκτριβώ.

weg-raffen μὴ ἀρπάζω, ἀναρπάζω, συναρπάζω.

weg-räumen μὴ ἀφαιρῶ, αἶρω [ξεπαστρέω].

weg-reiben* μὴ ἐκτριβώ, ἀποτριβώ, ἐξάλειψω.

weg reisen ἀὺς ἀναχωρῶ, ἀποδηρῶ.

weg-reissen* μὴ ἀποσπῶ, ἀρπάζω, ἐξαρπάζω, κατεδαφίζω, κρημνίζω.

weg-reiten* ἀὺς ἀφίππευω, ἀπέρχομαι ἐφ' ἵππου.

weg-rennen* ἀὺς φεύγω. **weglaufen.**

weg-rücken μὴ ἐκτοπίζω, μετακινῶ, μετατοπίζω. // —, ἀὺς τακινῶμαι, μετασάλευω.

wegsam ὑδάτιστος, εὐπρόσ-τος, διαδατός.

weg-schaffen μὴ ἐκκομίζω, ἀποκομίζω· ἀφαιρῶ, ἐξάλειψω, φανίζω.

Wegschaffung, die, ἡ ἀποκομίσις, ἀπομάκρυνσις· ἡ ἀφαιρέσις, ἐξάλειψις.

weg-scheren* μὴ ἀποκομίζω, ἀποφαλιδίζω, **sich** — πηγάζω, ἀποκομίζομαι, κρημνίζομαι [ξικουμπίζομαι].

weg-schicken μὴ ἐξαποστέλλω, ἀποστέλλω· ἀποπέμπω, ἀποβάλλω.

weg-schieben* μὴ μετακινῶ, ἐκτοπίζω, ἐξοθώ.

weg-schlagen* μὴ ἐκκρούω, ἀφαιρῶ διὰ κρούσεων.

weg-schleppen μὴ παρασύρω, συμπαράσύρω.

weg-schleudern μὴ ἐκσπένδω, ἐκτινάσσω.

weg-schmeissen* μὴ ῥίπτω, ἐκτινάσσω, πετῶ.

weg-schnappen μὴ ἀρπάζω, ὑφαρπάζω.

weg-schneiden* μὴ ἀποκόπτω, ἀποτέμνω, ἐκκόπτω.

weg-schnellen μὴ ἐκτινάσσω, σφενδονῶ [πετῶ].

weg-schütteln μὴ ἀποσείω, ἀποτινάσσω.

weg-schwimmen* ἀὺς ἀπμακρύνομαι κολυμβῶν.

weg-segeln ἀὺς ἀποπλέω, ἐκπλέω.

sich weg-sehnen ἐπιποθῶ, ἀπείλω, ὑπερποθῶ ν' ἀναχωρῶ.

weg-sein* αὐς ἐ/ω ἀπέλθω, ἀπ-
ήλθον, ἀπουσιάζω· εἶμαι ἄφαντος.
εἶμαι ἔξω ἐμαυτοῦ.

weg-senden* μὴ ἀποστέλλω,
ἐξαποστέλλω, ἐκπεμπω· ἀποπέμ-
τω, ἀποβάλλω.

weg-setzen μὴ παραμερίζω,
θέτω κατὰ μέρος· ἀπομακρύνω. //
—, αὐς über den Fluss — δια-
βαίνει τὸν ποταμόν, **sich** — sich
über etwas — ὑπερπηδῶ τι· πε-
ριβροντῶ, ἀπαξίω τι.

weg-sollen* αὐμὴ ὀφείλω νὰ
ἀπέλθω.

weg-sprengen μὴ ἀπορρη-
γνῶν, ἀνατινάσσω. // —, αὐς ἀπ-
λαύνω ἀνὰ κράτος, ἀπέρχομαι καλ-
πάζων.

weg-springen* αὐς ἀποπηδῶ,
ἀπομακρύνουμαι πηδῶν.

weg-spülen ἐκπλύνω [ξεπλύνω]

weg-stehlen* μὴ ὑπεκκλέπτω,
ὑποκλέπτω κλέπτω [συσφρώνω].
sich —, ὑποκλέπτω ἐμαυτόν, ὑπο-
δαράσκω [τὸ στρίβω].

weg-stellen* μὴ παραμερίζω,
ἀπομακρύνω.

weg-stürben* αὐς ἐξαλοθρεῖο
σθαι, ἀφανίζομαι ὑπὸ τοῦ θανάτου.

weg-stossen* μὴ ἀπωθῶ, ἐξ-
οίω, [ξεσπουντῶ].

weg-streichen* μὴ ἐξαλείφω,
σκαρᾶνω [σθῆνω].

weg-thun* μὴ ἀφαιρῶ ἐκ τοῦ
μέσου, ἀπομακρύνω· βάλλω κατὰ
μέρος.

weg-tragen* μὴ ἀποκομίζω,
ἀφαιρῶ ἐκ τοῦ μέσου.

weg-treiben* μὴ ἀκελούω,
ἐκδιώκω [διώκω].

weg-waschen* μὴ ἐκπλύνω
[ξεπλύνω].

Weg wart, die, —, (φτλ) τὸ
καχώριον [τὸ βράδιον].

weg-weisen* μὴ ἀποπέμπω,
ἐξαποστέλλω.

Weg weiser, der, —s, πλ —,
ὁ ὁδηγός, ὁ ὁδοδείκτης.

weg-wenden* μὴ ἀποστρέ-
φω, ἀστροφῶ. **sich** — μετα-
στρέφωμαι, ἀποτρέπομαι.

weg-werfen* μὴ ῥίπτω, ἐκρί-
πτω [πετῶ]· διασρίπτω, διασκορ-
πίζω. **weggeworfenes Geld** χρη-
ματα ἐρριυμένα [πεταγμένα]. **sich**
— ἐξευτελίζομαι.

wegwerfend καταβρονητικός,
περιβρονητικός.

Weg werfung, die, —, ἡ ῥί-
ψις [τὸ πέταγμα, τὸ ῥίψιμον]. ἡ
ἀπαξίωσις, περιβρονήσις.

weg-wischen μὴ ἀπομάσσω,
ἀποσπογγίζω.

weg-wollen* αὐμὴ θέλω ν' ἀπ-
έλθω, ἐπιθυμῶ ν' ἀναχωρήσω.

weg-wünschen μὴ ἀπεύχα-
μαι, ἐπιθυμῶ μακρᾶν. **sich** —
ἐπιθυμῶ εἶμαι μακρὰν.

weg-ziehen* μὴ ἀσπῶ, ἀφ-
έλκω. // —, αὐς μετακίω, μετα-
βάλλω ἀλλαχού· ἀπέρχομαι.

Weg zug, der, ἡ μετοικίσις,
μετοικεσία.

weh ἢ **wehe** ὀδυνηρός, ἀλγει-
νός [πενεμένος]. **sich** — ἑαυτὸν
προσκόβω, κτυποῦμαι. **der Kopf**,
der Finger, **der Fuss** μου
mir — ἀλγῶ τὴν κεφαλήν, τὸν
δάκτυλον, τὸν πόδα. **das** μου
mir — λυποῦμαι ἐπὶ τοῦ· —
ἐπὶ φεῖ! τοῦ! ἀλλοτρίων! ὦχ!
— **dir**! δαστυγία σου! — **mir**!
ἀλλοτρίων ἐπὶ ἐμέ! ο — **dan** —
τοῦ! ὦχ!

Weh ἢ **Wehe**, das, —s, τοῦ ὀ-
γός, ὁ πόνος, ἡ ταλαιπωρία, πον-
ουργία, ἀθλιότης [ἡ κακουργεῖα].
ἡ ὀλῖψις, λύπη.

Wehen, die πλ., αἱ ὀνέες το-
κετός.

wehen μὴ πνέω, φυσῶ.

Weh frau, die, ἡ μαῖα [ἡ μαμμή]

Wehklage, die, ἡ οἰμωγή, ὁ ὄλπον· μός.

Wehmut, die, —, ἡ δυσθυμία, μελαγχολία.

wehmütig δύσθυμος, μελαγχολικός, κατηφής.

wehmutsvoll θρηνηδής, πλ. -ρης δύσθυμ· μός.

Wehmutter, die, ἡ μάτα [ἡ μαυμή].

Wehr, die, —, πλ. -en, ἡ ἀμυνα· τὸ ἀμυντήριον. sich zur—setzen λαμβάνω ἀμυντικὴν θέσιν.

Wehr, das, -s, πλ. -e, ὁ μῶλος, ὁ φραγμός ὕδατος.

Wehrbaum, der, ἡ -damm der, τὸ προανάχωμα, ὁ μῶλος.

wehren μὴ ἐμποδίζω, ἀπαγορεύω || —, ἀμὴ ἀνθίσταμαι· ἀναστέλλω, ἀναχαιτίζω, σταματῶ. sich — ἀμύνομαι, ἀντιμάχομαι.

wehrhaft ἀξιόμαχος, μάχιμος.

Wehrhaftigkeit, die, —, τὸ ἀξιόμαχον.

Wehrkraft, die, ὁ μάχιμος στρατός.

wehrlos ἀοπλος, ἀνοπλος [ἐαρμάτωτος]. ἀφρούρητος, ἀφρούρος.

Wehrlosigkeit, die, —, τὸ ἀοπλον· τὸ ἀφρούρητον.

Wehrpflicht, die, ἡ ὑποχρεωτικὴ θητεία.

wehrpflichtig ὑποχρεούμενος εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, στρατεύσιμος.

Wehruf, der, ἡ οἰμωγή.

Weib, das, -es, πλ. -er, ἡ γυνή [ἡ γυναίκα]. alles—ἡ γράτα, mit—und Kind σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις.

Weibchen, das, -s, πλ. —, τὸ γυναικάριον [τὸ γυναικάκι]. ἡ θήλεια, τὸ θῆλυ (ζῷον).

Weibel, der, -s, πλ. —, ὁ δικαστικός κλητήρ.

Weiberart, die, ὁ γυναικῆς τρόπος.

Weiberfeind, der, ὁ μισογῶνης.

Weiberfreund, der, ὁ φιλογῶνης [ὁ γυναικούλης].

Weiberfurcht, die, ἡ γυναικοφοβία.

Weibergeschwätz, das, ὁ φλυαρία γυναικῶν, γρασολογία.

Weibergunst, ἡ παρὰ τῶν γυναικῶν εὖνοια.

weiberhaft γυναικῶδης, γυναικηρῆς.

Weiberhass, der, ἡ μισογυνία.

Weiberherrschaft, die, ἡ γυναικοκρατία.

Weiberkleid, das, τὸ γυναικεῖον φόρεμα.

Weiberknecht, der, ὁ γυναικούλος· ὁ γυναικίας [ὁ γυναικούλης].

Weiberkrankheit, die, ἡ γυναικεῖον νόσος.

Weibermacht, die, ἡ δύναμις τῶν γυναικῶν.

weibermässig γυναικῶδης.

Weibername, der, τὸ γυναικεῖον ὄνομα.

Weiber narr, der, ὁ γυναικομανής.

Weiber regiment, das, ἡ γυναικοκρατία.

Weiber volk, das, τὸ γυναικεῖον φύλον.

weibisch γυναικῆς, γυναικεῖος.

weiblich θῆλυς, θηλυκός, γυναικῶδης. das -e Geschlecht τὸ γυναικεῖον φύλον. (γρμ) τὸ θηλυκὸν γένος.

Weiblichkeit, die, —, ἡ θηλυότης· τὸ γυναικεῖον ἦθος.

Weibling, der, -s, πλ. -e, ὁ θηλυδρίας, γυναικίας [γυναικούλης].

Weibsbild, das, τὸ γύναιον [ἡ γυναικούλα].

Weibsperson, die, ἡ γυνή, τὸ γύναιον.

Weibsstück, das, τὸ χονδροειδές γυναικόν.

Weibsvolk, das, αἱ γυναῖκες.
weich μαλακός, ἀπαλός.

Weichbild, das, ἡ περιτομή, ἀσπίς, τὸ πρῶστοιον, τὰ περιγύρια.

Weiche, die, —, πλ -η, ἡ μαλακότης, ἀπαλότης. (μτφ) ἡ λαγών, ἡ λαπάρα [τὸ λαγόνι]. ἡ ἐκκλησίαις (ἀμαξοστοχίαις), ἐκτρογίσαι.

weichen μὴ μαλ' αὐνῶν, ἀναλύνω [μαλακύνω] // —, ἀμς ἀπαλύνουμαι, διαδρέχωμαι.

weichen* ὑποχωρῶ, ὑπέκω, ὑδῶν, vom Weg — παραμερίζω.

weichgesotten ὑγρόδραστοι: ein -es Ei ὡν ὑγρόδραστον, αὐγὸν μελῶτον.

weichhäutig μαλακόδερμος.

Weichheit, die, —, ἡ μαλακότης, ἀπαλότης.

weichherzig μαλακοκαρδίας: εὐαίσθητος.

Weichherzigkeit, die, ἡ εὐαίσθησία.

weichlich μαλακός, ἀπαλός (μτφ) μαλθακός, θουπτικός. -e Liebenseart, ἡ ἀδελφικαία, τροφή.

Weichlichkeit, die, —, ἡ μαλακότης, ἀπαλότης. (μτφ) ἡ μαλθακότης, ἡ δυνάμεις.

Weichling, der, -s, πλ -e, ὁ μαλακίων, βηλυδρίας.

weichmütig μαλακός τὸν χαρακτήρα, ευαίσθητος.

1 Weide, die, —, πλ -η, (φτλ) ἡ ἵτεια, ἡ λύγος [ἡ λυγαριά].

2 Weide, die, —, πλ -η, ἡ νομή, βοσκή.

weiden ἵτεινός, λύγινος.

weiden μὴ νέρω, βόσχω. // —, ἀμὴ νέρομαι, βόσχομαι. **sich** —, **sich an etwas** — ἐσιτώμαι, ἡδύομαι, τέρπομαι τινι.

Weidenbaum, der, ἡ ἵτεια [ἵτεια].

Weideplatz, der, ἡ νομή, βοσκή.

Weiderich der, -s, (φτλ) ἡ λυσισαχία.

weidlich ἰσχυρός, ἀνδρικός. // —, ἐπε ἰσχυρώς, ἀνδρικῶς.

Weidmann, der, ὁ κνηγγός.

weidmännisch κνηγγετικός.

Weidwerk, das, ἡ κνηγγία, τὸ κνηγγίον.

Weife, die, —, πλ -η, ὁ ῥόβος, στρόμβος [τὸ τυλιγὰς].

weisen μὴ ἀπορῶν, τυλιγὰς.

sich weigern ἀποποιῶμαι, ἀρνούμαι.

Weigerung, die, πλ -en, ἡ ἀποποιήσις, ἀρνήσις.

Weihbrot, das, τὸ ἀντιδωρον, τὸ πρῶστορον.

1 Weihe, die, —, πλ -η ὁ ἱεῖς [τὸ περὶ κατεράκον].

2 Weihe, die, —, πλ -η, ἡ χειροτονία, χειροτόνησις, ἡ ἐγκαινισίς, ὁ ἐγκαινισμός, τὰ ἐγκαινία.

weihen μὴ ἀφιερω, καθιερω, καθαιγάω, ἀγιαζω, ἐγκαινίζω, ἐγκαινιάζω, χειροτονῶ.

Weiher, der, -s, πλ —, τὸ ὑδροστάσιον, τὸ ἰχθυοστροφεῖον.

Weihgabe, die, τὸ ἀνάθημα, ἀφιερώμα.

Weihkessel, der, τὸ ἀγιασματόριον [τὸ σιγγλ].

Weihnachten, die πλ, τὰ χριστουγέννα.

Weihnachtsabend, der, ἡ παραμονὴ τῶν χριστουγέννων.

Weihnachtsfest, das, ἡ ἐορτὴ τῶν χριστουγέννων.

Weihnachtsgeschenk, das, τὸ δῶρον τῶν χριστουγέννων.

Weihnachtszeit, die, ἡ ἐποχὴ τῶν χριστουγέννων.

Weihrauch, der, το θυμίαμα [το λίβανι].

Weihung, die, —, πλ -en, ἡ καθάγιασις, ἡ ἀφιέρωσις ἢ ἐγκαίνια, ἡ χειροτονία, χειροτόνησις.

Weihwedel, das, ὁ ἀγίασμα.

Weihwasser, der, τὸ θανταστήριον [ἡ ἀγίαστρα, τὰ σιγλή].

weil συνδ. ὅτι, ἐπειδή, ἐν ὅτι, ἐν ᾧ.

weiland ἐπρ. πάλαι, ποτέ.

Weilchen, das, -s, πλ —, τὸ μικρὸν χρονικὸν διάστημα, ἡ στιγμή, ein — ὀλίγον τι.

Weile, die, —, τὸ χρονικὸν διάστημα, ὁ χρόνος, ἡ ὥρα, nach einer kleinen — μετ' οὐ πολὺ, μετ' ὀλίγον, auf eine — ἐπὶ τινα χρόνον, (πρμ) eile mit — σπεῦδε βραδέως, es hat damit gute — τὸ πρᾶγμα ἔχει καιρὸν.

weilen ἀρῇ διατρέω, διαμένω.

Weiler, der, -s, πλ —, τὸ χωρίδιον, τὸ μικρὸν χωρίον.

Wein, der, -es, πλ -e, ὁ οἶνος [τὸ κρασί], τὸ κλῆμα, weisser — οἶνος λευκός, roter — οἶνος μέλας, (μτφ) reinen (klaren) einschenken λέγω πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.

Weinbau, der, ἡ ἀμπελοποιία, ἀμπελοκομία.

Weinbauer, der, ὁ ἀμπελοποιός.

Weinbeere, die, ἡ βᾶξ [ἡ ῥῶγα].

Weinbereitung, die, ἡ οἰνοποιία.

Weinberg, der, ὁ ἀμπελών [τὸ ἀμπέλι].

Weinblatt, das, τὸ ἀμπελόφυλλον.

Weinblüte, die, ἡ οἰνάνθη, ἀμπελάνθη.

weinen μλ & ἀρῇ κλαίω.

weinerlich κλαυθμώνος, στικός [κλαφάρικος].

Weinerte, die, ὁ τρύγος.

Weinfass, das, τὸ οἰνέριον [τὸ κρασοπίθαρρον], (οἰν) ἀκρατοκώθων [ὁ κρασοπατήρας].

Weinflasche, die, ἡ οἶνου.

Weingarten, der, ὁ οἰνολών, ἡ ἀμπελος [τὸ ἀμπέλι].

Weingärtner, der, ὁ οἰνολαυγός.

Weingeist, der, τὸ οἶνον.

Weingeländer, das, ἡ οἰνομαζυ, κληματίς [ἡ κλημιστρία].

Weinglas, das, τὸ οἶνον, τὸ οἶνοπότηρον.

Weingott, der, ὁ Διόνυσος.

Weinhändler, der, ὁ οἶνονπάρων.

Weinhandlung, die, τὸ οἶνονπωλεῖον.

Weinhaus, das, τὸ οἶνονπώλειον [τὸ καπηλεῖο].

Weinhefe, die, ἡ τρύγος, γαταπάτι].

weinicht οἰνοσιδής, οἰνώδης.

weinig οἰνοῦχος, οἰνώδης.

Weinkalte schale, die, τὸ ζώμευμα οἶνου καὶ ζύθου, ὁ ζύθος.

Weinkanne, die, ἡ οἶνονκρασκανάτα].

Weinkeller, der, ὁ οἶνονἀποθήκη, οἶνου.

Weinkelter, die, ὁ οἶνονπότηριον.

Weinkenner, der, ὁ οἶνονγνώστης.

Weinkern, der, τὸ γίγος [τὸ σταφυλοκούκουτσον].

Weinlager, das, ἡ οἶνονοἰνών.

Weinlaube, die, ἡ ἀμπελόφυς, ἡ ἀναθενέρας [ἡ κληματρία].

Weinlese, die, ὁ τρυγητός.

Weinleser, der, ὁ τρυγητής.
weinlos ἄοινος.

Weinmesser, das, τὸ κλαδο-
μάγαϊρο, τὸ κλαδευτήριον.

Weinmonat, der, ὁ μὴν τοῦ ἐν
Γερμανίᾳ τρυγήτου, ὁ Ὀκτωβρίου.

Weinmost, der, τὸ γλεῦκος,
ὁ μούστος.

Weinpresse, die, τὸ μάγγα-
νον σταφυλῶν, ὁ τριπήρ.

Weinranke, die, τὸ κλῆμα.

Weinrebe, die, τὸ κλῆμα, ὁ
κῆδος ἀμπέλου.

weinreich πολυοίνος, οἰνώδης.

Weinreichtum, der, ἡ πολυ-
οίνια.

Weinreis, das, ἡ κληματίς [ἡ
κληματισίδα].

weinrot ἐρυθρός ὡς οἶνος,
οἰνόχρους.

weinsauer ὀξινός ὡς οἶνος.
τρυγικός. -e Salze τὰ τρυγικά ἄ-
λατα.

Weinsäure, die, τὸ τρυγικόν
ὄξύ.

Weinschank, der, ἡ καπη-
λεία οἴνου.

Weinschenk, der, ὁ κάπηλος,
οἰνοκάπηλος [ὁ ταβερναρής].

Weinschenke, die, τὸ κα-
πηλεῖον [ἡ ταβέρνα].

Weinstein, der, ἡ φέκκη, σφέ-
κη, ὁ τάρταρος.

Weinstein, die, ὁ φόρος ἐπὶ
τοῦ οἴνου.

Weinstock, der, ἡ οἰνός [τὸ
κῆδοςβουλόν].

Weinstube, die, τὸ καπηλεῖον

Weinträber, die πλ. τὰ στέμ-
φυλα, βρύτια [τὰ τσάμπουρα].

Weintraube, die, ἡ σταφυλή,
τὸ σταφύλιον.

Weintruster, die πλ. τὰ στέμ-
φυλα βρύτια [τὰ στράφυλα, τσά-
μπουρα].

Wein trinken, das, ἡ οἶνοποσία.

Weintrinker, der, ὁ οἶνο-
πότης.

weintrunken οἰνόληπτος.

Weinwirt, der, ὁ οἰνοκάπη-
λος [ταβερναρής].

Weinzoll, der, ὁ ἐπὶ τοῦ οἴ-
νου δασμός.

Weise, die, —, πλ -η, ὁ τρό-
πος, τὸ μέλος, ἡ μελωδία. auf
solche — τοιοῦτω τρόπῳ auf
welche — τίνι τρόπῳ.

weise σοφός, φρονίμος, συνείτος.

Weise, der, -u, πλ -η, ἡ σα-
φός, der Stein der -n ὁ φιλοσο-
φικός λίθος.

Weisel, der, -s, πλ —, ἡ βα-
σιλισσα τῶν μελισσῶν.

weisen* (weise wies gewie-
sen) μὴ & ἀμὲν δείκνυν, ἐκδιώκω
τῆς οἰκίας | ἐξαπορτίζω |. aus der
Stadt — ἐκδιώκω ἐκ τῆς πόλεως.

Weiser, der, -s, πλ —, ὁ δει-
κτής, γνώμων. ἡ βασίλισσα τῶν με-
λισσῶν. ein — ὁ σοφός.

Weisheit, die, —, ἡ σοφία ἡ
πολυμάθεια, ἡ φρονήσις, σύνεσις.

Weisheitszahn, der, ὁ σω-
φρονιστήρ, ὁ φρονιότης.

weislich φρονίμως, συν τῷς.

weis-machen μὴ ψευδολογῶ,
πωλῶ, προσκολλῶ [ψευδοπωλῶ].
das müssen Sie einem andern
— πρὸς ἄλλου; ἀπεγίστε τοῦτα
αὐτὰ νὰ τα πουλήτε εἰς ἄλλου.

weiss λευκός, ἄσπερος, -es Haar
τρίχες λευκαί. das -e τὸ λευκόν [τὸ
ἄσπράδι]. schwarz auf — ἐγγράφει

weissagen μὴ προσητεῖν,
χρησμοδῶ, προλέγω.

Weissager, der, -s, πλ —,
ὁ μάντις, προφήτης.

Weissagung, die, —, πλ -ου,
ἡ μαντεία, προφητεία.

Weissbier, das, ὁ πολυλευκός
ζύθος.

weissblau, λευκοκυανός, κυανόλευκος.

Weiss blech, das, ὁ λευκοσπόρος; [τενέρες].

Weiss brot, das, ὁ λευκός ἄρτος.

Weiss dorn, der, ἡ λευκάνθη [ἀγριομουσμουλιά].

Weisse die, —, ἡ λευκότης [ἡ ἀσπράδα, τὸ λευκόν | τὸ ἀσπράδι].

weissen μὴ λευκαίνειν [ἀσπρίζω].

weissfarbig λευκόχρους.

weissgefleckt λευκόςτικτος, λευκοποιεῖται.

weissgel:leidet λευγέμενον [ἀσπροφορεμένος].

Weiss gerber, der, ὁ δερματοργός, ὁ βυρσεύς: λεπτῶν δερμάτων.

Weiss gerberei, die, ἡ λεπτὴ βυρσοδεψικὴ.

Weisshaarig λευκότηριχος, λευκοῦρις.

Weiss kohl, der, -s, ἡ λευκοκράμβη [τὸ καυαναμπίτι].

weisslich υπόλευκος [ἀσπροδερός].

Weisslin -, der, -s, πλ -e, (γλ) ὁ λευκίσκος.

Weiss mehl, das, ἡ ἄχνη ἀλευρίου.

Weis pappel, die, (στλ) ἡ λεύκη [ὁ λεύκος].

weissrot λευκέρυθρος, [ἀσπροκόκκινος].

weisswollig λευκόμαλλος.

Weisszeug, das, τὰ ἀσπρόρουχα.

Weisung, die, —, πλ -en, ἡ ἐνδειξις: ἡ ὁδηγία, ἡ παραγγελία, ἐντολή.

weit μακρός, μακρινός: ἔκτενης, ἔκτεταμένος. Ὑπός, εὐρύχωρος [ἀπλόχωρος]. // — ἐπὶ μακρὰν [μακρυά], von -em μακρόθεν.

μακρόθεν, zehn Schritte — δέκα βημάτων ἀπόστασιν, bis — ὥς μέχρι ποῦ; ἕως ποῦ; el zu — τρεῖβεν ὥσθι τι πέρα

δένοντος [τὸ παρακάνω], das nicht — ἡ ἐν αὐτὸ δὲν εἶνε

σπουδαίον, bei -em κατὰ τὸν

— glücklicher, reicher, stät

πολλῶ εὐτυχέστερος, πλουτε

ρος, ἰσχυρότερος, in so — κα

σον, ἐφ' ὅσον κατὰ τοῦτο,

ταῦτα. -er Raum εὐρύς: γὰρ

εὐρυχωρία. — offen ὁλως ἀ

μένος [ὁλοάνοικτος], — gefe

πολλοῦ γε καὶ δεῖ!

weitaus ἐπὶ πλεον, κατὰ τὴν

weiterühmt περικλητός,

σημας.

Weite, die, —, πλ -n, ἡ

στάσις, τὸ διάστημα, τὸ πλ

εὔρος, ἡ εὐρύτης in die —

πλάτος, τοῦ πλάτους.

Weite, das, — suchen

μαι ἀφαντός [χάνομαι]. das

ins — αὐτὸ υπερβαίνει τὰ ὅρα

weiten μὴ ἐκτείνω, εὐρ

πλατύνω, sich — πλατύνομαι

weiter (συγκρ. τοῦ weit)

κρότερος, ἔκτενέστερος: εὐρύ

πλαιύτερος, πλειότερος, περ

τερος. das -e τὰ περαιτέρω,

προχωρεῖτε! ἐμπρός! — oben

τέρω, παραπάνω. — unten

τέρω, παρακάτω. nichts —

οὐδὲν ἄλλο ἢ. was wollen

— τί ἄλλο θέλετε; ohne

εὐθεῖα, ἀμέσως: ἀπροσάστω

ρὶς πολὺ λερόνι, und so —

λοιπά, καὶ οὕτω καθεξῆς.

weitern μὴ εὐρύνω, ἐκτε

Weiterung, die, —, πλ

ἡ ἐπέκτασις. αἱ παρεπόμεναι δι

ρειαί.

weither ἐπὶ μακρόθεν, πό

θεν [ἀπὸ μακρυά].

weithin ἐπὶ πόρρω, μακρ

weitläufig έκτενης; έκτεταμένος. -er Verwandter συγγενής μακρινός. // —, έπρ έκτενώς, διεξοδικώς.

Weitläufigkeit, die, —, πλ-ου, ή εύρύτης, πλατύτης. ή διεξοδικότης έκτένεια. ή δυσκολία, δυσγέρεια.

weitmülig πλατύστομος.

weitreichend έκτενης; μακροταύτης.

weitschichtig εύρύς, εύρύχωρος, έκτενης.

weitschweifig περιμήκης.

Weitschweifigkeit, die, —, ή μακρότης· ή μακρηγορία.

weitsehend μακράν προβλέπων, τανυσίακοπος.

weitsichtig προσδύωψ, τανυσίακοπος [μακρύθυρος].

Weitsichtigkeit, die, —, ή προσδυσωπία.

Weizen, der, -s, ό σίτος [τό σιτάρι]. türkischer — ό αϊγύπτιος πυρός, ό άραβόσιτος; [τό άραποσίτι, τό καλαμπόκι]. (μτφ) sein — blüht έχει μέλλον.

Weizen brot, das, ό σίτινος άιτος; [τό σιταρόψωμον].

Weizen feld, das, ό σποφόρος άγρός.

Weizen händler, der, ό σιτιμπορος.

Weizen korn, das, ό κόκκος σίτου, τό σιταρόσπυρον.

Weizen mehl, das, το σιτάλευρον.

welch άντ. ποίος; ποίος, τίς όποιος, οίος [τί]. — ein Mann οίος, άνθρωπος. — ein Lärm! οίος θύρυς!

welcher, welche, welches, άντ. ποιος, τίς [ποιός]. ής, ήστις, ό όποιος; [ποιό]. οίος, όποιος; [τί] ήτος, όπότος, τίς, μερικώς. welches Mädchen? ποιον κοράσιον;

was für welche? ποιοι; όποιοι; [τί λογις]; derjenige welcher kommen will όστις θέλει να έλθη. **welk** μεμαραμμένος. — machen μαράναι.

welken άρς μαράνισματ. παρ-ανθώ.

Welkheit, die, —, ό μαρ-ασις, ή μάραντις.

Well baum, der, τό έλκτροχον, ό κινητήριος κύλινδρος.

Welle, die, —, πλ-η, τό κύμα, ό κύλινδρος, ή δέση, τό θαλάσιον. έλκτροχον, ό κινητήριος κύλινδρος.

wellenförmig κυματοειδής; κυλινδροειδής.

Wellenschlag, der, έκβολ-τωσις, ό κτύπος των κυμάτων.

Wels, der, -es, πλ -e, (ιγθ) ό σίλουρος; [τό μερίνι].

Welt, die, —, πλ -ου, ό κόσμος, όι άνθρωποι. die ganze — όλος ό κόσμος, τό σύμπαν. um al-les in der — δι' όλον τον κόσμον. um alles in der — nicht κατ'ούδένά τρόπον, όχι και πάλιν ό/ι. alle — όλο, ό κόσμος, die jetzige — όι καθ'ήμας άνθρωποι. vor al-ler — δημοσία.

Weltall, das, -s, τό σύμπαν.

Welt alter, das, ό αἰών.

Welt auge, das, -s, ό παγκό-σμιος όφθαλμός· ό ήλιος.

Weltaus stellung, die, ή παγκόσμιος έκθεσις.

Welt bau, der, ή κοσμοποιία· τό παγκόσμιον σύστημα.

Weltbeherrscher, der, ό κοσμοκράτορ.

weltbekannt πασίγνωτος.

weltberühmt περίδοτος, πέ-ρικλης.

Welt bürger, der, ή κοσμο-πολίτης.

Welt entstehung, die, ή κο-σμογονία.

Welterlöser, der, ὁ σωτήρ τοῦ κόσμου.

Welter-schaffung, die, ἡ κοσμογονία.

Welt gebäude, das, τὸ παγκόσμιον σύστημα, τὸ σύμπαν.

Welt geistliche, der, ὁ κοσμικός ἱερεὺς.

Welt geistlichkeit, die, ὁ κοσμικός κληρὸς.

Welt gericht, das, ἡ τελευταία κρίσις, ἡ δευτέρα παρουσία.

Welt geschichte, die, ἡ παγκόσμιος ἱστορία.

Welt herrschaft, die, ἡ κοσμοκρατία.

Welt herrscher, der, ὁ κοσμοκράτωρ.

Welt kind, das, ὁ φιλήδονος.

weltklug ἔμπειρος τοῦ κόσμου πολιτικός.

Welt klugheit, die, ἡ πεῖρα τοῦ κόσμου ἢ πολιτικὴ δεξιότης.

Welt kugel, die, ἡ παγκόσμιος σφαῖρα.

Welt lehre, die, ἡ κοσμολογία.

weltlich κοσμικός, λαϊκός, ἐγκόσμιος, υἱατικός.

Welt lichkeit, die, —, ἡ κοσμικότης, ἡ κοσμικὴ ματαιότης.

Welt lichmachung, die, —, πλ. -en, ἡ ἐλθαίνουσις.

Welt mann, der, ὁ ἄνθρωπος τοῦ κόσμου ὁ κοσμοφρων, φιλοτεχνός, κοσμοβίος.

Welt meer, das, ὁ ὠκεανός.

Welt mensch, der, ὁ κοσμοφρων κοσμοβίος.

Welt schöpfer, der, ὁ κοσμοπλάστης.

Welt schöpfung, die, ἡ κοσμοποιία, κοσμογονία.

Welt sinn, der, ἡ κοσμοφροσύνη, ἡ κοσμικὴ ματαιότης.

Welt stadt, die, ἡ παγκόσμιος μετρόπολις.

Weltunter gang, der, τὰ τέλος τοῦ κόσμου.

Welt weise, der, ὁ φιλόσοφος, die sieben -n οἱ ἑπτὰ σοφοί.

Welt weisheit, die, ἡ φιλοσοφία.

wem ἀντ. τίνι, ποῶ, πρὸς ποῖον ὄντιν. von — παρὰ τίνος.

wen ἀντ. τίνα, ποῖον, ὄντινα [von — παρὰ τίνος].

Wende, die, —, πλ. -en, ἡ στραφή, τροπή.

Wende kreis, der, ὁ τροπικὸς (κύκλος).

Wendel treppe, die, ἡ ἐλίσσας κλίμαξ [ἡ γυρὸςκαλὰ].

wenden (+) (wende: wendet & wandte: gewendet & gewandt).

μη στρέφω, τρέπω, γυρίζω, μεταστρέφω, μετατρέπω, μεταχειρίζομαι, δαπανῶ. den Rücken—στρέφω τὰ νῶτα. alle seine Kräfte auf etwas—καταβάλλω πᾶσαν προσπάθειαν εἰς τι. // —, ἀμὴ στρέφομαι, γυρίζω. sich — στρέφομαι, τρέπομαι, γυρίζω ἄλλασσω, μεταλλάσσω.

Wende punkt, der, ἡ τροπή, περιτροπή, τὸ γόρισμα, τὸ τροπικόν σημεῖον.

Wende zirkel, der, ὁ τροπικός (κύκλος).

Wendung, die, —, πλ. -en, ἡ στραφή.

wenig ὀλίγος, ὀλιγοστός, ὀλίγον, -ει ὀλιγώτερος. sehr — ὀλιγιστός, ἐλάχιστος. einige -e ὀλίγοι τινές. mit -en Worten δι' ὀλίγων λόγων, με ὀλίγα λόγια. es hat — gefehlt dass ὀλίγον ἔλειπε von παρ' ὀλίγον νά, ein—ὀλίγον τι. ein klein — ἐλάχιστόν τι [λιγούλακι].

weniger ὀλιγώτερος, ὀλιγώτερον. sechzig — eins ἑξήκοντα μίτος ἑνός. zwölf Uhr — zehn Minuten.

δοῖσθα παρὰ δέκα. mehr oder —
πλεον (ἢ) ἑλαττον, πᾶλλον ἢ ἥττον.
nichts desto — οὐτέν ἦτιον.

Wenigkeit, die, —, πλ -en,
ἡ ὀλιγότης· τὸ παραμικρόν, meine
— ὁ ὑποτανόμενος, τὸ ἀσήμενον
σπορὸν μου.

wen'igste (der. die, das) ὀλι-
γιστος, ἐλάχιστος, am -n ἥκιστα,
ἐλάχιστα.

wenigstens ἐπερ τοῦλάχιστον.

wenn οὐδ' εἰ, ἂν, εἰ, ὅταν, ὅτε
— Gott will εἰάν θελῇ ὁ θεός. —

— auch, — schon — gleich ἂν

καί, εἰ καί. — etwa — vielleicht

ἂν τυχόν, εἰάν πως, nicht εἰ δὲ μή.

selbst — καὶ ἂν ἔτι, καὶ εἰ ἂν als

ὡς εἰάν, ὡς εἰ. — nur ἀρκεῖμόνιν νά.

— er och käme (ἀς ἤρχετο μόνον)

wenngleich οὐδ' εἰ καί, ἂν καί,

καίτοι, καίπερ, μ' ὅλον ὅτι.

wer ἀντ. τίς, ποῖος; [ποιός], ὅς-
τις [ὅποιος] — ruft mich? ποῖος

με φωνάζει; — ist's? τίς οὗτος;

ποῖος εἶνε; — da? τίς εἰ; ποῖος

εἶνε; — auch nur ἢ — auch immer

ὅστις θῆποτε, ὅστι, καὶ ἂν. — es

auch sei ἢ es sei — es wolle ὅστις

καὶ ἂν εἶνε, ὅστις ποτ' ἂν ἦ.

Werbe liste, die, ὁ σιρατολο-
γίας κατάλογος.

werben* (werbe, wirbst,

wirbt warb, geworben) πη σολ-

λέγω, συναγω. Soldaten — στρα-

τολογῶ.// —, ἀπὸ θηρεύω, μνη-

στεύω.

Werber, der, -s, πλ —, ὁ

μνηστήρ, ὁ στρατολόγος.

Werbung, die, —, πλ -en, ἡ

στρατολογία, ἡ μνηστειὰ, θηρευσις.

werden* (werde, wirst, wird,

wurde & ward, geworden) ἄμς

I. γίνωμαι καθίσταμαι, καταγίνω.

und Gott sprach: Es werde

Licht! und und es ward Licht

καὶ εἶπεν ὁ θεός· γενήθτω φῶς καὶ

ἐγένετο φῶς. es wird Tag ἡμεῖς

γίνεται, ἐξημερώνει. es wird Nach-

tag γίνεται, νοκτώνει. wass soll

aus mir —? τί θά γινώ; was ist

aus ihm geworden? τί ἀπέγινε;

alt — γηρασχω arm — πτωχεύω.

krank — ἀρρωστώ, πίπτω ἀσθε-

νής. müde — ἀποκάρνω. κου-

ράζομαι, einig — συνδιτάζομαι

los — ἀγαλλάττομαι [ἐξορτίζω-
νται]. II. (μετ' ἀπαρισπαστου

θά, θ:λω. ich werde kommen

θα ἔλθω. θέλω ἔλθῃ. wir — γε-

hen θά ἔδωμεν θέλομεν ἰδῇ. III.

(μετὰ παθητικῆς μετοχῆς ἐξηγείται

διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ παθητικοῦ τόπου:

ich werde geliebt, gehasst, gel-

lehrt, gehört, ἀγαπῶμαι, μισοῦ-

μαι, τιμῶμαι, ἀκούσμαι. er wird

bestraft — θά τιμωρηθῇ

Werden, das, -s, ὁ γένεσις,

γενεσουργία.

Werder, der, -s, πλ —, τὸ

ποταμιον νησίδον, τὸ ποταμιόνησον.

werfen* (werfe, wirfst, wirft,

warf, geworfen) πη βίπτω [βί-
χνω], μετ' ὀλίγοις — λιθοβολῶ.

aus der Thür — ἐκβαλλῶ ἐκ τῆς

θύρας. den Anker — ἀγκυροβολῶ.

Junge — γονοβολῶ, γεννάω νεο-

γνά.// —, **sich** — βίπτομαι· τι-

νάσσομαι, ὁρμῶ, ἰσχυροῦμαι, ἀνι-

στρεφομαι κυρτοῦμαι, καμπύρομαι

[σχεδραίνω]. sich in die Brust —

βρενθῶμαι, ἐπαίρομαι.

Werfen, das, -s, ἡ βίψις [τὸ

βίψινον]. ἡ γονεὶς, γονοβολία.

Werft, die, —, πλ -en, ἡ das,

-es, πλ -e, τὸ νεώριον, νεοπήγιον.

Werg, das, -es, τὸ στυπτήριον,

στυπτήριον [τὸ στυπτικόν].

Werk, das, -es, πλ -e, τὸ ἐρ-

γογόν· τὸ τέλεισμα, ὄργανον. im

— gehen ἀπέρχεται τοῦ ἐργου.

Werkchen, das, -s, πλ —, τὸ

ἐργίδιον· τὸ ποιημάτιον.

Werkel tag, der, ἡ ἐργασία, ἡμέρα.

Werk heilige, der, ὁ πρὸς τὸ θεαθῆναι εὐλαβής, ὁ ψευδής.

Werk heiligkeit, die, —, ἡ κατ' ἐπιφάνειαν υἰσιότης, ἡ ψευδελεία.

Werk meister, der, ὁ ἐργαστήριος.

Werk statt, ἡ -stätte, die, τὸ ἐργαστήριον.

Werk stein, der, ὁ τετράπλευρος οἰκοδομικός λίθος [τὸ ἀγκωνίρι].

Werk stuhl, der, ὁ ἰστός [ὁ ἀσκαλιός].

Werk tag, der, ἡ ἐργασία, ἡμέρα.

werk tätig ἐνεργός, ἐνεργής, ἐνεργητικός.

Werk thätigkeit, die, ἡ ἐνέργεια, δραστηριότης.

Werk zeug, das, τὸ ἐργαλεῖον. (μτφ) τὸ σκεῦος, τὸ ὄργανον.

Wermut, der, -es, τὸ ἀψίνθιον, ἡ ἀψίνθος.

Wermut extrakt, der, τὸ ἀψινθᾶτον.

wert ἄξιος, ἀνίατος, ἄξιος, ἀξίων, πολύτιμος, βαρύτιμος. viel — πολλοῦ ἄξιος. wenig — ὀλίγου ἄξιος. wie viel — ? πόσος ἄξιος; der Rede — ἄξιος λόγου.

Wert, der, -es, πλ -e, ἡ ἀξία, ἡ τιμή, τὸ τίμημα. im -e steigen ὑπερτιμῶμαι. im -e sinken ὑποτιμῶμαι.

Wertbe stimmung, die, ἡ ἐκτίμησις, ἀποτίμησις.

wertlos οὐδενός ἄξιος, ἀνευ ἄξιος.

Wertlosigkeit, die, —, ἡ εὐτελεία, ἀσημότης.

Wert papier, das, τὸ γραμμάτιον, ὁμολογόν.

Wert schätzung, die, ἡ ἐκτίμησις.

wertvoll πολύτιμος, βαρύτιμος. **wes** = wissen ἀντ. τίνας, πού οὐτινος, οὐ, τοῦ ὁποῦ. — **Wes** ist das? τίνος βέλιον εἶνε τοῦ.

Wesen, das, -s, πλ —, ὁ ἢ ἡ οὐσία, ἡ ὑπόστασις, ὑπαρξίς, οὐσίς, οἱ τρόποι, ἡ συμπεριφορά [τὸ φερσιμον], das göttliche ἡ θεότης, dem — nach κατ' οὐσίαν, ungezwungenes — τὸ φυσικόν.

Wesen einheit, die, τὸ ὁμοούσιον.

Wesenheit, die, —, ἡ ὑπόστασις, οὐσιότης.

Wesen lehre, die, ἡ ὁντολογία. **wesenlos** ἀνυπόστατος, ἀνπαρκτος.

Wesenlosigkeit, die, — ἀνυπαρξία, ἀνποστασία.

wesentlich οὐσιώδης, σπουδαῖος. // — ἐπρ οὐσιωδῶς.

Wesentlichkeit, die, — οὐσιότης, τὸ οὐσιώδες.

weshalb ἐπρ. τίνας ἐνεκα, τί. οὐ ἐνεκα, δι' ὅπερ.

Wespe, die, —, πλ -n, ὁ σφήξ [ἡ σφήκα].

Wespen nest, das, ἡ σφηκίς.

West, der, -es, ἡ δύσις, δυσμαί. ὁ δυτικός ἀνεμος, ὁ ζέφυρος [ὁ πονέντης].

Weste, die, —, πλ -n, τὸ δυτικόν, περιστήθιον [τὸ γαστήριον].

Westen, der, -s, ἡ δύσις, δυσμαί. αἱ ἐσπερίαι χώραι. γεν — πρὸς δυσμάς.

West gegend, die, ἡ ἐσπερία, ἡ δύσις.

westlich δυτικός, δυσμικός.

West seite, die, ἡ δυτική, πλευρά, τὰ πρὸς δυσμάς.

westwärts ἐπρ πρὸς δυσμικά.

West wind, der, ὁ δυτικός ἀνεμος, ὁ ζέφυρος [ὁ πονέντες].

weswagen fōe weshalb.

wett ἔπρ. etwas — machen ἐξολοῖ τι ἀνταποδοῖν τὰ ὅμοια.

Wette, die, —, πλ -η, ἡ ῥήτρα, τὸ στοιχημα. was gilt die —? τί στοιχημα;

Wett eifer, der, ἡ ἀμιλλα.

Wetteiferer, der, -s, πλ —. ὁ ανταγωνιστής.

Wetteifern ἀμῆ ἀμιλλῶμαι, ἀντιστοιχοῦμαι.

wetten πλ & ἀμῆ στοιχηματίζω, was wollen Sie —? τί στοιχηματίζετε;

Wetter, das, -s, ὁ καιρός. ἡ καιροκαιρία. alle — ὁργή κυρίου! ὡ διαβολή!

Wetter beobachter, der, ὁ μετεωροσκόπος.

Wetterbeobachtung, die, ἡ μετεωροσκοπία.

Weiterdach, das, τὸ γέισον, τείτωρα.

Wetter fabne, die, τὸ ἀνεμούριον, ὁ ἀνεμοδείκτης.

Wetter glas, das, τὸ βαρόμετρον.

Wetter hahn, der, ὁ ἀνεμοδείκτης ἀλέκτωρ, τὸ ἀνεμούριον.

Wetter kunde, die, ἡ μετεωρολογία.

wetterlaunisch εὐμεταβολώτερος τοῦ ἀνέμου.

wettern ἀμῆ, es wettert χειράζει, εἶναι καιροκαιρία. // —, ἀμῆ (μετὰ) βλαστημῶ καὶ ἀναθεματίζω.

Wetter prophet, der, (οἶκ.) τ. βαρόμετρον.

Wetter schaden, der, ἡ ἐκ τῆς καιροκαιρίας βλάβη, ἡ γαλαζοκαπία.

Wetter strahl, der, ὁ κεραυνός [τὸ ἀστρὸπέλεκι].

wetterwendisch εὐμεταβολώτερος Εὐρύτου, ἄστατος.

Wetter zeichen, das, τὸ μετεωρολογικὸν σημεῖον, ἡ διοσημία.

Wettkampf, der, ὁ ἀγών, τὸ ἀγώνισμα ἡ πάλη.

Wettkämpfer, der, ὁ ἀγωνιστής, ἀθλητής.

Wettlauf, der, ὁ ἐξ ἀμιλλῆς δρόμος, ἡ σταδιοδρομία.

Wettläufer, der, ὁ σταδιοδρόμος.

Wettrennen, das, ἡ σταδιοδρομία ἡ ἱπποδρομία.

Wettrenner, der, ὁ σταδιοδρόμος.

Wettstreit, der, ὁ ἀγών, ὁ διαγωνισμός.

wetzen πλ ἀκανῶ, ἀκανίζω.

Wetzstein, der, ἡ ἀκόνι, ἡ ἀκονοπέτρα [τὸ ἀκόνι].

Wichse, die, —, τὸ λαγγυτον, τὸ κοινάρι [ἡ σπυγία τῶν παπουτσιῶν]. (οἶκ) τὸ ξύλον, ἡ ξυλοκαπία.

wichsen πλ περικινῶ [χραλίζω, λουστράρω]. ξυλοκαπῶ, βαθίζω [ξύλοσπορτῶνω].

Wicht, der, -es, πλ -e, ein armer — ὁ καιροδείκτης, ὁ δύστηνος [ὁ φουκαρᾶς]. ein kleiner — ὁ ἀνθρωπίσκος, τὸ ἀνθρωπάριον.

wichtig σπουδαίος, σοβαρός, μέγας καὶ πολὺς.

Wicke, (die, —, πλ -η, ῥηλ) ὁ βίκος, ὁ ἄραβος [τὸ λαθούρι, ὁ ἀκανᾶς].

Wickel, der, -s, πλ —, τὸ ἐνέλημα, σπείρισμα, τόλγμα, τὰ σπάργανα [ἡ σασκία]. ἡ τολύπη, τὸ μύριμα, ἡ ἀγκυλὴ [τὸ κουᾶρι].

Wickelkind, das, ὁ σπάργανιώτης; [τὸ παῖδ. τῆς φασκᾶς].

wickeln πλ τυλίσσω [τυλίζω] auseinander — ἐκτυλίσσω [ξετυλίζω]. sich — τυλίσσομαι.

Wickelzeug, das, τὰ σπάργανα [τὸ φασκίωμα].

Widder, der, -s, πλ —, ὁ χρίστος.

wider πρὸς. (μετὰ αὐτί) παρὰ, κατὰ, ἐναντίον. — **Erwarten** παρὰ προσδοκίαν. das Für und das — τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατὰ. — **Willen** ἀκουσίως.

wider- (ἐν συνθέσει), ἀντι-, ἐναντίον.

Wider christ, der, ὁ ἀντι-χριστός.

widerchristlich ἀντιχριστιανικός.

Wider druck, der, ἡ ἀντιπίεσις· τὸ ἀντιτύπωμα, ἡ ἀντιτύπωσις.

wider fahren* ἀμς συμβαίνειν, συντογγάζειν, γίνεσθαι.

widergesetzlich παράνομος, ἄνομος.

widerhaarig ἀνάτριχος.

widerlegbar ἐλεγκτός, ἐξελεγκτός, ἀναιρεσίμωτος.

wider legen μὴ ἐξελέγχω, ἀνασκευάζω, ἀναιρῶ.

Widerleger, der, -s, πλ —, ὁ ἐξελεγκτής, ἀνασκευαστής.

Widerlegung, die, —, πλ —en, ὁ ἐλεγχος, ἡ ἀνασκευή.

widerlich ἀηδής.

Widerlichkeit, die, —, ἡ ἀηδία.

widern ἀμὴ προξενῶ ἀηδέαν.

widernatürlich ἀφύσικος, ὁ, ἡ, τὸ παρὰ φύσιν. // —, ἐπρὶ παρὰ φύσιν.

Wider natürlichkeit, die, —, τὸ ἀφύσικον.

Wider part, der, -es, ὁ ἀντίπαλος, ἀνταγωνιστής.

Wider prall, der, ἡ ἀντανάκλασις, ἀναπήδησις.

wider prallen ἑμς ἀναπηδῶ, ἀντανάκλωμαι.

wider raten ἀμὴ ἀποσυμβουλεύω, ἀποτρίβω.

widerrechtlich ἀνομή, βανόμος.

Widerrechtlichkeit, —, ἡ παρανομία, ἀνομία.

Wider rede, die, ἡ ἀντιρρησησις.

Wider ruf, der, ἡ παλινῳδία.
wider rufen* μὴ ἀντιπαλινῳδῶ.

widerruflich ἀνακλητός, τακλητός.

Wider rufung, die, —en, ἡ ἀνάκλησις.

Widersacher, der, —, ὁ ἀντίπαλος, ὁ ἐναντίας.
sich wider setzen ἐναντιοῦμαι, ἀνθ' ὅσων, ἀντιτείνω.

widersetzlich ἀπειθής, πότακτος.

Widersetzlichkeit, ἡ ἀπειθεια, ἰσχυρογνωμοσύνη.

Wider sinn, der, ἡ ἀτοπία.

widersinnig παράλογος.

Widersinnigkeit, die, —en, ἡ παραλογία, ἀτοπία.

widerspenstig ἀκληροπύργος, ἀπειθής.

Widerspenstigkeit, ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη τὸ πείσμα.

Wider spiel, das, τὸ ἐν τῷ ἀντίθετον.

wider sprechen* ἀμὴ λέγω ἐναντιολογῶ, ἀντιτείνω.

widersprechend ἀντιφασίως.

Wider specher, der, ὁ ἀντιλογός.

Wider spruch, der, ἡ ἀντιλογία, ἀντιρρησησις· ἡ ἀντίφασις.

Widerspruchs geist, πνεῦμα τῆς ἀντιλογίας.

Wider stand, der, ἡ ἀντίστασις.

wider stehen* ἀμὴ ἀνθ' ὅσων ἐναντιοῦμαι. παρὶ γὰρ ἀηδίας ἀντιπαθητικός.

Wider stoss, der, ἡ ἀντίστροφος, ἀντίστροφος.

wider streben ἀρῆ ἀντιτείνω, ἀντενεργῶ, ἀντιπράττω· ἐναντιοῦμαι.

Wider streben, das, ἡ ἀντίστροφος, ἀντενεργεία, ἀντιπράξις, μίλι — ἀκούσιος.

Wider streit, der, ἡ διαφωνία, ἀντίρρις.

wider streiten* ἀρῆ ἀντιμά-
ζομαι, ἀντίκειμαι, ἀπάδω.

widerwärtig δυσάρεστος, ἀη-
γής, ἀντιπαθητικός.

Widerwärtigkeit, die, —, ἡ ἀηδία, ἡ ἀποστροφή, τὸ δυσάρε-
στον περιστατικόν, τὸ αἰσχρῆμα.

Wider wille, der, ἡ ἀποστρα-
φή, ἡ ἀντιπάθεια.

wider willig ἀγανακτῶν, ἀγα-
κτικτικός, ἀπριθυμος [στανικός].

widmen μὴ ἀφιερῶν, ἀνα-
θεῖω, **sich** — ἀφιερώνομαι, ἐπι-
θίδομαι.

Widmung, die, —, πλ -en, ἡ ἀφιέρωσις, τὸ ἀφιέρωμα.

widrig ἐναντίος [ἐναντίας], ἀη-
γής, ἀντιπαθητικός.

widrigensfalls ἔπερ εἰ δὲ μὴ, ἐκ ἐναντίας περιπτώσει.

Widrigkeit, die, —, πλ -en, ἡ ἐναντιότης, ἡ ἀπέλθεια, ἀντι-
πάθεια.

wie ἔπερ πῶς, τίτι τροπῶν πό-
σον, ὅπως, ὡς, καθάπερ, καθὼς, —
nun? πῶς λοιπόν; — aber? ἀλλὰ
πῶς; — denn? — so? πῶς δὴλα
ὅτι; πῶς δα!; — viel πόσος, ὅ-
σος, ὅπως, — weit ist es πόσον
ἀπέχει. — alt ποίας ηλικίας, πό-
σα νέτων, πόσου καιροῦ. — alt sind
Sie? πόσων ἐτῶν εἶσθε; — ἡ —
vielmal — oft ποσάκις. — schadel
τι καίμα! — kommt es? πῶθεν
προέρχεται; πῶς γίνεται; — mei-
nen Sie? πῶς λέγετε; — spät ist
es? ποία [τί] ὥρα εἶνε; — auch

ὡς καί. — wenn ὡς ἔαν, ὡς εἰ,
ὡς ἂν εἰ. — gesagt, ὡς εἴρηται.
so — ich ihn sah, ὡς εἶδον αὐ-
τόν, so — er ankam εὐθύς, ὡς ἐ-
φθάσεν.

Wiede, die, —, πλ -n, τὸ οὐ-
λόγητον, ὁ λογιζόμενος, τὸ θεματικόν.

Wiede hof, der, — es, πλ
-höfse, ὁ ἐποψ, ὁ τσαλκαπετινός.

wieder ἔπερ πάλιν, ἐκ νέου. —
gut machen ἐπανορθῶ, διορθῶναι.

wieder- (ἐν συνθέσει) ἀνα-, ἐ-
πανα-, πάλιν, [ξανα-, μετα-]
ἀντι-, ἀμοιβαίως.

Wiederab druck, der, ἡ ἀνα-
τύπωσις.

wieder ab-drucken ἀρῆ ἀ-
νατυπῶ, ἐπανατυπῶ.

wieder ab-theilen ὑποδιαιρῶ.

wieder ab-treten* μὴ ἀντα-
ποδίδω, ἀποδίδω πάλιν.

Wieder abtretung, die, ἡ
ἐκ νέου ἀνταπόδοσις.

wieder an-fangen* ρηέπαν-
αρχῶ [ξανααρχῶ].

wieder an-gehen* ἀρῆ ἀρχο-
μαι αὐθις, ἐπαναρχῶ.

wieder auf-kommen ἀρῆ ἀ-
ναρραῖζομαι, ἀναλαμβάνω.

wieder auf-leben ἀρῆ ἀνα-
βιώσκειν, ἀναζῶ, ἐπαναβίω.

Wiederaufleben, das, ἡ
ἀναβίωσις ἀναγεννησις.

wieder bauen μὴ ἐναρξῶ,
ἀνοικοδομῶ [ξανακτιζῶ].

wieder be-leben μὴ ἀναζωο-
πυρῶ, ἀναζωογονῶ.

Wieder belebung, die, ἡ
ἀναζωοπύρωσις, ἀναζωογονήσις.

wieder-be-zahlen μὴ τίνω
αὐθις, πληρώνω πάλιν.

Wiederbezahlung, die, ἡ
ἐκ νέου πληρωμή.

wieder ein-setzen μὴ παλιν-
ορθῶ, ἐπαναφέρω.

Wiedereinsetzung, die, —,

ἡ παλινορήσις, ἀποκατάστασις.
wieder-erinnern μὴ ἐπανα-
 μνησθῶ [ἐναυθυῶ]. **sich** —
 ἐπαναμνησχομαι [ἐναυθυῶμαι].

Wiedererinnerung, die, ἡ
 ἐπανόμνησις, ἐπαναπόμνησις.

wieder-erkennen* μὴ ἐπανα-
 γινώσκω, ἀναγινώσκω.

Wiedererkennung, die, ἡ ἀ-
 ναγνώσις, ὁ ἀναγνώρισμός.

wieder-erlangen μὴ ἀνακτῶ-
 μαι, ἀπολαμβάνω πάλιν.

Wiedererlangung, die, ἡ ἀ-
 νάκτησις, ἐπανάκτησις.

wieder-erscheinen* ἄνω ἀ-
 ναφαίνομαι, ἐπαναφαίνομαι.

Wiedererscheinung, die, ἡ
 ἐκ νέου ἐμφάνεισ.

wieder-erzeugen μὴ ἀνα-
 παράγω.

Wiedererzeugung, die, ἡ ἀνα-
 παραγωγή.

wieder-finden μὴ ἐπανευρίσκω

Wiedergabe, die, ἡ ἀνταπό-
 δοσις.

Wiedergeburt, die, ἡ ἀνα-
 γέννησις.

wieder-genesen* ἄνω ἀναρ-
 ραζομαι, ἀναλαμβάνω [ἐχορυστώ].

Wiedergenesung, die, ἡ ἀ-
 νάρρωσις.

Wiederhall, der, -s, ἡ ἠχώ.
 ἀντήχησις [ἡ ἀντιλαλιά].

wieder-grüssen μὴ ἀντιπροσ-
 αγορεύω, ἀντιχαίρειν.

wiederherstellbar εὐσπα-
 γήρωτος, ἀποκαταστάσιμος.

wieder herstellen μὴ ἀπο-
 καθιστῶ, ἐπανορθῶ.

Wiederhersteller, der, -s,
 τὸ —, ὁ ἐπανορθωτής.

Wiederherstellung, die, ἡ
 ἐπανόρθωσις, παλινορθωσις.

wieder-holen μὴ ἀνακομίζω,
 ἀναφέρειν.

wieder-holen μὴ ἐπαναλαμ-

βεῖν, wiederholt ἐπανειλημῶς
 zu wiederholten Malen ἐπα-
 ληρυνῶς. **sich** — ἐπαναλαμ-
 νομαι.

wiederholentlich ἐπανει-
 μέως.

Wiederholung, die, —
 -en, ἡ ἐπανάληψις.

wieder-känen μὴ ἀναμα-
 ἀναμνησκῶμαι.

Wiederkäuer, der, -s,
 —, ὁ μνησκόμενος, ὁ ἀναμα-

Wiederkauf, der, ἡ ἐπα-
 γόρασις [ὁ ἐναγορασμός].

wieder-kaufen μὴ ἐπαγο-
 ράζω [ἐναγοράζω].

Wiederkehr, die, ἡ ἐπανο-

wieder-kehren ἄνω ἐπανέρ-
 μαι, ἐπιστρέφω, ἐπαναλαμβάνω.

wieder-kommen* ἄνω ἐπα-
 γουαι, ἐπιστρέφω [γυρίζω].

Wiederkunft, die, ἡ ἐπα-
 δοσις, ἡ ἐπιστροφή.

wieder-sagen μὴ μεταλέ-
 μεταδιγοῦμαι [ἐναλέγω].

Wiederschall, der, ἡ ἠχώ.
 ἀντήχησις [ἡ ἀντιλαλιά].

wieder-schallen ἀμὴ ἀντι-
 [ἀντιλαλῶ].

Wieder schein, der, ἡ ἀ-
 ναφαίνω, ἀντιφάνειν, ἀντιλαμψή.

wieder-scheinen* ἀμὴ ἀντι-
 γαζῶ, ἀντιλάμπω.

wied er-schelten μὴ ἀντι-
 δορῶ, ἀνθοδρίζω.

wieder-schenken μὴ χαρι-
 ζεῖν ἐκ νέου, ἀντιχαρίζω.

wieder-schimpfen μὴ ἀντι-
 δορίζω.

wieder-schlagen* μὴ ἀντι-
 παύω, ἀντιπατάσσω, ἀντιτυπῶ.

wieder-sehen* μὴ ἐπανα-
 πῶ, μεταβλέπω [ἐναβλέπω].

Wiedersehen, das, ἡ ἐ-
 νάβλεψις. **auf** — ! εἰς οὐδὲν!

λὴν ἀντάμωσιν!

wieder-strahlen μι & ἀμι
ἀνταυγάζω, ἀντιλάμπω.

Wieder taufe, die, ἡ ἀναβά-
πτισις, ὁ ἀναβαπτισμός.

wieder-taufen μι ἀναβαπτίζω
[ξαναβαπτίζω].

Wieder täufer, der, ὁ ἀνα-
βαπτιστής.

wieder-tönen ἀμι ἀντηχῶ
[ἀντιλαλῶ].

wiederrum ἔπρ. καὶ πάλιν, αὖ-
τις πάλιν, ἔκ νέου.

wiederr ver einigen μι συν-
ενῶ πάλιν.

Wiederver einigung, die,
ἡ ἐκ νέου συνένωσις.

wieder-ver gelten* μι ἀν-
ταποδίδω ἀμοιβὰς, ἀντιποιῶ.

Wiederver geltung, die, ἡ
ἀνταπόδοσις (τῶν ὁμοίων), ἡ ἀντί-
τισις.

Wiederver kauf, der, ὁ ἀ-
νέπρασσις, μεταπωλήσις.

wieder verkaufen μι ἀναπι-
πράσκω, μεταπωλῶ.

wieder-ver mieten μι μετε-
νοικιαζῶ, ὀπινοικιαζῶ.

wieder-ver söhnen μι διαλ-
λάσσω ἐκ νέου [ξαναφιλιώνω].

wieder-wachsen* ἀμς ἀνα-
φύομαι [ξαναφυτρύνω], αυξάνομαι
πάλιν [ξαναμεγαλύνω].

wieder-zahlen μι ἐκτίνω πά-
λιν [ξαναπληρώνω].

wieder-zählen μι ἐπαναριθ-
μῶ, αναμετρῶ [ξαναμετρῶ].

wieder-zu stellen μι ἀποδί-
δω, ἀνταποδίδω.

Wiege, die, —, πλ -n, τὸ λι-
χνον, ἡ κοίτις [ἡ κοίβνια].

wiegen μι αἰσῶ, σείω [κου-
νῶ], sich — αἰσρούμαι, βαυκα-
λίζομαι [κουνισομαι].

wiegen* (wiege wog gewo-
gen) μι ζυγίζω, // —, ἀμι ἔχω
βάρος, ἔλκω, ζυγίζω.

Wiegen fest, das, τὰ γενέθλια.

Wiegen lied, das, τὸ βαυκα-
λῆμα [τὸ νανῆρισμα].

wiehern ἀμι χρεμετίζω [χλι-
μιντρῶ]. (μτφ) καργάζω.

Wiese, die, —, πλ -n, ὁ λαί-
μῶν, τὸ λιβάδιον [τὸ λιβάδι].

Wiesel, das, -s, πλ —, ἡ
ῥάτις [ἡ νυφίτσα].

Wiesen grund, der, ὁ λειμῶν,
ὁ λιβάδοτόπος.

wieviel ἔπρ πόσος, ὅσος,
ὅσους. — Menschen? πόσοι ἄν-
θρωποι; — Geld? πόσα χρήμα-
τα; — Sie wollen ὅσα θέλετε.

wiewohl συνδ. εἰ καὶ, ἀν κα,
καίτοι, μ' ὅλον ὅτι.

wild ἄγριος, ἀήμερος, -er
Boden, ἡ ἀγρία, seid nicht so
— ! μὴ θεωρεῖτε τόσοι! -e Ehe-
ol ἄνθρωποι γάμοι, ὁ ἐξ ἀνιστεράς
χειρὸς γάμος.

Wild, das, -es, τὰ ἀγρίμια
ζῷα, τὰ ἀγρίμια, τὰ θηράματα.

Wild braten, der, τὸ ἀγρι-
μαίον κρέας ὁπτύν.

Wild fang, der, ἡ θήρα ἀγρι-
μαίων ζῴων. (μτφ) τὸ τρελλοπαῖδιον.

wildfremd παντελῶς ξένος,
πεντάξενος.

Wildheit, die, —, ἡ ἀγριότης.

Wild kalb, das, ὁ νεῶρος, τὸ
νεογνὸν ἐλάφου.

Wildling, der, -s, πλ -e, ὁ
ἄγριος ἄνθρωπος, τὸ ἄγριον ὀπιω-
ριμον δένδρον.

Wildnis, die, —, πλ -isse, ἡ
ἀγρία, ὁ ἀγριότοπος.

Wild obst, das, τὰ ἄγρια ὀπιω-
ρικά.

Wild pret, das, -es, τὰ θηρά-
ματα, τὰ ἀγρίμια, τὰ κυνήγιον.

Wild schütze, der, ὁ παρὰ νο-
μός κυνηγός, ὁ λαθροθήρας.

Wild schwein, das, ὁ ἀγριό-
χοιρος.

Wille, der, -ns, ἡ θέλησις, βούλησις, τὸ θέλημα. dein — ge-
schehe γενηθῆτω τὸ θέλημά σου.
freier — ἡ ἐλευθέρα βούλησις, τὸ
αὐτεξούσιον. aus freien -n αὐτο-
προαίρετως, οἰκειοθελῶς, mit -n
ἐπιτήδεως, θεληματικῶς. -ns sein
διανοοῦμαι, ἔχω κατὰ νοῦν. letzter
— ἡ διαθήκη. er soll seinen -n
haben ἔσ' ἔχη γάριν. wider -n
ἀκούσιως.

willen, um Gottes — ! πρὸς
(εὐ!) δι' ἀγάπην Θεοῦ!

willenlos ἐστερημένος θελή-
σεως, ἄτομος. ἀναποράσιτος ἀμ-
ωριρεπής.

Willenslosigkeit, die, —, τὸ
ἀναυτεξούσιον ἡ ἀνεθέλησία, ἡ ἀ-
βουλία.

Willens freiheit, die, ἡ ἐλευ-
θέρα θέλησις, ἡ αὐτογνωμοσύνη.

Willens kraft, die, ἡ ἐνεργὸς
θέλησις, ἡ στερεογνωμοσύνη.

Willens meinung, die, ἡ βού-
λησις.

willentlich ἐπρ' ἰθελουσίως,
θεληματικῶς.

will fahren ἀμὴ συναινῶ, συγ-
καταίνω, συγκατανεύω.

willfähig συναίνετικός, πρό-
θυμος.

Willfähigkeit, die, —, ἡ
προθυμία.

Will fahrung, die, —, πλ -en,
ἡ πρόθυμος συναινέσις.

willig πρόθυμος, εὐπρόθυμος.
/ —, ἐπρ' προθύμως, μετὰ χαρᾶς.

willigen μὴ συναινῶ, συγκα-
τανεύω.

Willigkeit, die, —, ἡ προ-
θυμία.

Willkomm, der, -s, ἡ δεξιῶ-
σις, ἡ φιλόφρων ὑποδοχή.

willkommen ἀπαστός, ἀπά-
σος, ἀριστός, εὐπρόσδεκτος [πα-
ρεκαλετός]. — heissen δεξιοῦμαι.

ὑποδέχομαι φιλοφρόνως. seien
Sie — ! καλῶς ὠρίσατε!

Willkommen, das ἡ der, -s,
ἡ δεξιῶσις, ἡ φιλόφρων ὑποδοχή.

Willkär, die, —, ἡ ἀθαιρε-
σίς, αὐτογνωμοσύνη, ἡ ἐλευθέρα
βούλησις. nach — κατὰ βούλησιν.
κατ' ἀόεσκειαν.

Willkär herrschaft, die, ἡ
αὐθαίρετος κυριαρχία.

Willkär herrscher, der, ἡ
αὐθαίρετος κυρίαρχος, ὁ δεσπότης.

willkürlich αὐθαίρετος.

Willkürlichkeit, die, —, ἡ
αὐθαίρεσις.

wimmeln ἀμὴ μυρμηκίζω, βο-
ῶ, γέμω.

wimmern ἀμὴ μυρμίζω κλαυ-
μυρίζω.

Wimpel, der, -s, πλ —, ἡ
στενόμακρος σημαία, ὁ ἐπιστέλιον.

Wimper, die, —, πλ -n, ἡ
βλεφαρίς [τὸ ματώκλαδον].

wimpern ἀμὴ βλεφαρίζω, σκαρ-
δαμύσσω.

Wind, der, -es, πλ -e, ὁ ἀνε-
μος. ἡ εὐσα [ἡ ξεφουσιδα]. kal-
ter — ἡ αὔρα, ὁ ξεφυρος [τὸ ἀ-
ράκι]. in den — reden ὁμιλῶ εἰς
τὸν ἀέρα. — machen κομπάζω.

Windbeutel, der, ὁ καρπο-
ρήμων, ὁ καυχητής [ὁ σαλιερτής].

Windbeuterei, die, —, πλ
-en, ἡ κομπορημοσύνη, καύχησις.

windbeuteln ἀμὴ μεγαληγο-
ρεῖ, κομπάζω, καυχῶμαι [σαλιε-
ρίζω].

wind blume, d.e. (φτλ) ἡ ἀν-
μώνη.

Winde, die, —, πλ -n, ἡ τρο-
χάλια, τροχίλια [τὸ τυλιχτάρι] τὸ
ἐξελικτρον, ἡ ἐξελικτρα. ὁ ἐργατο-
κύλινδρος [ὁ ἐργατής]. (φτλ) ἡ ἰα-
σώνη, ὁ μαλακόκιστος [ἡ κλεμα-
ρίδα, τὸ περιπλοκάδι].

Wind ei, das, τὸ αὐριον (το

σπινόμενον) ὡόν [τὸ κλούδια αὐγῶ].

Windel, die, —, πλ -n, τὸ σπάργανον [ἡ φασκιδά].

windeln μὴ σπαργανῶ, τυλίσσω [φασκιδώνω].

winden* (winde wand ge-wunden) μὴ στρέφω, συστρέφω, τυλίσσω **sich** — στρέφομαι.

Wind fächer, der, τὸ ἀνεμιστήριον.

Wind fahne, die, τὸ ἀνεμούριον, ὁ ἀνεμοδείκτης.

Wind hafer, der, ὁ αἰγίλωψ, ἡ αἰρία βρώμη.

Wind hund, der, ὁ βινηλάτης κῶων, τὸ λαγωνικόν.

windig ἀνεμώδης, ἀνεμώεις. es ist — εἶνε ἀνεμός.

Windigkeit, die, —, τὸ ἀνεμιστήριον, τὸ ἀνεμώδες, ἡ ἐλαφρότης.

Wind mühle, die, ὁ ἀνεμόμυλος.

Wind pocken, die πλ, τὸ ἐμφοσίμα [ἡ ἀνεμοβλοκαίς].

Wind röschen, das, ἡ -rose, die, (φτλ) ἡ ἀνεμώνη, ἡ ἀνεμώνις. ὁ ἀνεμοδείκτης πίναξ.

Winds braut, die, ἡ ἀνεμοζάλη, ἡ λαίλαψ, ἡ ἀνεμοταραχή.

Wind schaden, der, ἡ ἀνεμοσθορία, ἡ ὑπο τοῦ ἀνέμου βλάβη.

Wind schirm, der, τὸ ἀλεξήνεμον, ἡ ἀνεμοσκέπη.

wind schnell ἀνεμώκης, ποδήνεμος.

Wind spiel, das, ὁ ἱγνηλάτης κῶων.

windstill νήνεμος, ἀνήνεμος.

Wind stille, die, ἡ νηνεμία, ἀνηνεμία.

Windstrich, der, ἡ φορὰ τοῦ ἀνέμου.

Windung, die, —, πλ -en, ὁ ἐλιγμός, ἡ στροφή. ὁ γῦρος [ἡ γόρα]· ἡ ἐλιξ, σπείρα. -en ἐλιγμοί, περιστροφάι.

windwärts ἐπρὸς τὸν ἀνεμῶνα.

Windwasser sucht, die, ὁ τυμπανίας ὕδρωψ, ὁ τυμπανίτης.

Wink, der, -es, πλ -e, τὸ νεύμα [τὸ νήημα]· ἡ νύξις.

Winkel, der, -s, πλ —, ἡ γωνία.

Winkel advokat, der, ὁ δικηγόρος, ψευδοδικηγόρος.

Winkel drucker, der, ὁ κρύβριος τυπογράφος, ὁ λαθροτύπος.

Winkel druckerel, die, τὸ κρύβριον τυπογραφεῖον· ἡ λαθροτυπία, κλεψιτυπία.

Winkel ehe, die, ὁ κρύβριος γάμος, ἡ κλεψιγαμία.

winkelförmig γωνιοειδής.

Winkel holz, das, τὸ γωνιόμετρον, τὸ ἀλφάδιον.

winkelig γωνιατός, γωνιώδης.

Winkel klammer, die, ἡ ἀγκύλη.

Winkel mass, das, τὸ γωνιόμετρον, τὸ ἀλφάδιον.

Winkel messung, die, ἡ γωνιομετρία.

winkelrecht ὀρθογώνιος.

Winkel schenke, die, τὸ ἀπόκρυπον καπηλεῖον, τὸ καταγώγιον.

Winkel züge, die πλ, αἱ στρυφαί, αἱ ἐλιγμοί, αἱ ὑπικρυφαί· αἱ προφασιλογαί.

winken ἀμὴ νεύω [γνεφῶ].

winseln ἀμὴ κινεῖσθαι, κινεῖσθαι· κινεῖσθαι [κινεῖσθαι].

Winter, der, -s, πλ —, ὁ χειμῶν.

Winteraufenthalt, der, ἡ χειμερινή διαμονή, ἡ χειμασία.

Winter grün, das, -s, (φτλ) ἡ κληματίς, ὁ κισσός.

winterhaft χειμερίος, χειμωνοειδής.

Winterhalb jahr, das, τὸ χειμερινὸν ἔξαμηνον.

Winter kleid, das, τὸ χειμερινόν ἔνδυμα.

Winter kleidung, die, ἡ χειμεριὴν ἐνδυμασία.

Winter lager, das, τὸ χειμᾶ-
διον, ἡ χειμερινὴ διαμονή.

winterlich ἡ -mässig χει-
μέριος, χειμερινός, χειμωνικός.

win ern ἀπρh, es wintert ἐπέρ-
γεται χειμῶν, χειμαῖ χειμῶνιάζει

Winter nacht, die, ἡ χειμῶ-
 πονη νύξ.

Winterquartier, das, τὸ
 γειμαδίον, ἡ γειμασία [τὸ γειμαδίον].

Winter rock, der, τὸ χειμερινόν ἔνδυμα.

Winter schlaf, der, ἡ φω-
λαία, ὁ δὲ τοῦ χειμῶνος ὕπνος.

Winter tag, der, ἡ χειμερινὴ
ἡμέρα

Winderüber zieher, der, ὁ
 χειμεριῖος ἐνανδότης.

Winter zeit, die, ἡ χειμερινή
ἐποχή, ὁ χειμῶν.

Winzer, der, -s, πλ —, ὁ ἀμπελουργός.

Winzermesser, das, τὸ κλα-
δευτήριο, κλαδομετρίον.

wanzig übermüdet, schläft ein.

Winzigkeit, die, —, ἡ ἐλα-
γισιότης.

Wipfel, der, -s, πλ —, ἡ κορυφή· ἡ ἄκρα, τὸ ἄκρον.

wipfeln μι κορυφοτομῶ, ἀκρο-
τομῶ [κορυφολογῶ].

Wippe, die, —, πλ -η, τὸ ἀν-
τίρροπον, ἡ αἰώρα [ἡ τραμπάλα].

wirpen μή τανταλίζω, ταντα-
λεύω. ἔλκω ἄνω κάτω.

Wipp galgen, der, ὁ σχισι-
σμός, ἡ διὰ καταδύσεως τιμωρία.

wir *ἀντ. ἡμεῖς* [*ἰμεῖς*]. — Kauf-
leute *ἡμεῖς οἱ ἔμποροι*.

Wirbel, der, -s, πλ —, ὁ στρό-
φος, ἡ δίνη, ὁ ὕψος· ὁ ἀνεμοστρό-
βιλος· ἡ κορυφή τῆς κεφαλῆς, ἡ χω-
ρίστρα· ὁ κόλλοψ· τὸ ἐπιτόνιον [τὸ
στηνωτάλι]· ὁ σπόνδυλος· σπόνδυλος.

Wirbel bein, das, ὁ σπῆλος, σπόδουλος.

Wirbelbewegung, $\delta\iota\nu\tau\sigma\iota\varsigma$, η $\delta\iota\nu\eta$.

wirbelig δυνήεις, δυνώδης.
wirbeln με στροβίλω, στ

δινῶ, κυκλοστρεφῶ / —, ἀμῆ
βοῦμαι, στρεσοβοδινούμαι.

Wirbelsäule, die, ἡ στήλη
 λικὴ στήλη, ἡ ῥάχις [τὸ ῥαχιαλόν].

Wirbel tier, das, τὸ σπ
λατόν ζῷον.

Wirbel wind, der, ὁ ἀστροβίλος.

wirken ἡ παράγω, ἐν πράττω, ὁραίνω, πλέκω. // ἐνεργῶ, ἐπενεργῶ, ἐπιδρῶ, πορῶ, die -de Kraft ἡ ἐδύναμις.

Wirken, das, -s, ἡ ἐνέ
δοξις, ἡ ὑπόνοια, πλῆσις.

Wirker, der, -s, πλ —
ωρύντης.

Wirkerei, die, τὸ ὄψα
ναιον.

wirklich ἀληθής, ἀλη-
πραγματικός. — ? ἄληθεις; ἀλ-
|| —, ἐπρ. τῷ ὄντι, ἀληθῶς.

Wirklichkeit, die, -
πραγματικότης, ἀληθείη;

wirksam ἐνεργός, ἐνεργή
λεσφόρος, ἀποτελεσματικός.

Wirksamkeit, die, —
 vépyeia, ðeãtis, évepyntixóti

Wirk stuhl, der, ὁ ἰα
ἀργαλειός].

Wirkung, die, —, πλ.
ἐνέργεια· ἢ ἐπενέργεια, ἐπὶ
τὸ ἐνέργημα, ἀποτελεσμα.

Wirkungskraft, die, τὸς δύνამις, ἡ δραστηρότης.

Wirkungskreis, der,
κλος τῆς ἐνεργείας.

wirkungslos ἀνεργής
λεσφόρητος.

Wirkungslosigkeit, die. —, ἡ ἀνεργησία.

wirr συγκεχυμένος [ἀνακατωμένος].

Wirre, die, —, πλ -η, ἡ σύγχυσις, ὁ κυκεὼν [ἡ ἀνακατωσις].
die -η αἱ ταραχαί, ἀκαταστασίαι.
wirren μὴ ταράσσω, συνταρίσσω.

Wirkkopf, der, ἡ συγκεχυμένη κεφαλή.

Wirrsal, das, -s, πλ -e, ἡ σύγχυσις, τὴν δὲ, ὁ κυκεὼν [ἡ ἀνακατωσις].

Wurring, die, —, πλ -en, ἡ συντάραξις, διατάραξις [τὸ ἀνακάτωμα].

Wirrwarr, der, -s, πλ -e, ἡ τὴν δὲ, ὁ κυκεὼν [ἡ ἀνακατωσις].

Wirsing kohl, der, ἡ οὐλόφυλλος κρήνη.

Wirt, der, -es, πλ -e, ὁ οἰκονόμος, οἰκολόγος· ὁ ἀγροκόμος, ὁ οἰκοδεσπότης [ὁ νοικοκύρης]. ὁ ξενοδόχος· ὁ ἐστιώτωρ, ξενιστής. ὁ πανδοχεύς, κτήλος.

wirthar φιλόξενος, κατοικήσιμος.

Wirtin, die, —, πλ -nen, ἡ οἰκοδεσποινα [ἡ νοικοκυρά]. ἡ ξενοδόχος· ἡ οἰκονόμος, οἰκολόγος [ἡ νοικοκυρά].

wirtlich οἰκονόμος, οἰκωφελής, φιλόξενος.

Wirtschaft, die, —, πλ -en, ἡ οἰκονομία, οἰκολογία, τὰ οἰκονομικά [τὸ νοικοκυρεῖν]. τὸ πανδοχεῖν· τὸ κατηλεῖν. (μτφ) ἡ τὴν δὲ, ὁ δόρυτος [τὸ πατρινεῖν].

wirtschaften ἀμὴ εἶμαι οἰκονόμος, διευθύνω τὰ οἰκονομικά.

Wirtschaftler, der, -s, πλ —, ὁ οἰκονόμος, οἰκολόγος.

Wirtschaftlerin, die, —, πλ -nen, ἡ οἰκονόμος, ἡ ταμία.

wirtschaftlich οἰκονομικός, οἰκωφελής.

Wirtschaftlichkeit, die, —, ἡ οἰκονομία, οἰκωφελία.

Wirts.haus, das, τὸ πανδοχεῖον, κατηλεῖον.

Wirtsleute, die πλ, οἱ κατηλεούμενοι, οἱ πανδοχεύμενοι.

Wisch, der, -es, πλ -e, τὸ μάκτρον, σφογιστήριον, τὸ χειρόπανον [ἡ πατσάδουρα], τὸ παλαιόπαντον τὸ σκούδαλον.

wischen μὴ σμήνω, σφογιζῶ [τρουγγίζω].

Wischer, der, -s, πλ —, τὸ μάκτρον, ἀπόμακτρον [ἡ πατσάδουρα]· (μτφ) ἡ δριμύτης ἐπιπληξίς [ἡ κατσάδα].

Wischlappen, der, τὸ μάκτρον, χειρόμακτρον [ἡ πατσάδουρα].

Wischwasch, der, -es, ἡ λογοδιάρρησις, ἡ λαλαγῆ.

Wismut, der, -es, τὸ βισμούθιον (μετάλλον).

wisperm, μὴ φιλορίζων.

Wiss begierde, die, ἡ φιλομαθία, ἡ φιλομαθία.

wiss begierig φιλομαθής.

wissen* (weiss, weisst, weiss; wusste, gewusst) μὴ ἐπίσταμαι, ἡξεύρω· γνώσκω, γνωρίζω. Ich weiss nicht άγνωσθί, πὺν ἡξεύρω; wer weiss? τίς εἰδέναι; ποίος εἰδέναι; Gott weiss κύριος εἰδέναι; weiss Gott μαρτυρῶ μου ὁ θεός. so viel ich weiss καθ' ὅ ἡξεύρω. davon will ich nichts — περὶ τοῦτου οὐδέν ἔβην νά άκούσω. sich schuldig — συναισθηματικῶς ἐνέχηται.

Wissen, das, -s, τὸ εἰδέναι, ἡ γνώσις, mit meinem — ἐν γνώσει σου. ohne mein — ἐν άγνοίᾳ μου. mit—und Willen ἐκ προμελέτης. meines -s, καθ' ὅ ἡξεύρω.

Wissenschaft, die, —, πλ —, ἡ ἐπιστήμη, ἡ γνώσις, μάθησις.

Wissenschaftlichkeit, die, —, ἡ ἐπιστημονικότης.

Wissensdrang, ἡ -trieb, der, ἡ φιλομάθεια.

wissenswert ἡ -würdig, αξιομάθητος.

wissentlich προδεδουλεμένος, ἐν γνώσει γινόμενος. // —, ἐπὶ ἐκ προθέσεως, ἐκ προμελέτης.

wittern μὴ ὑσφαίνομαι, ὁσμῶμαι, προαισθάνομαι [μυρίζω]. // —, αὐτὸ ἐς wittert ἀστράπτει καὶ βροντᾷ.

Witterung, die, —, πλ -en, ὁ καιρός· ἡ (ἀναπειμπομένη) ἀσμή [ἡ μυρωδιά].

Witterungszeichen, das, τὸ μετεωρολογικὸν σημεῖον, ἡ διοσημεία.

Witterungskunde, ἡ -lehre, die, ἡ μετεωρολογία.

Wittwe, die, —, πλ -n, ἡ χήρα.

Wittwengehalt, das, ἡ -geld, das, ἡ σύνταξις χήρας.

Wittwen schatz, der, τὰ εἰς χήραν καταλειπόμενα.

Wittwenstand, der, ἡ χηρεία.

Wittwer, der, -s, πλ —, ὁ χήρος.

Witz, der, -es, πλ -e, ἡ εὐφυΐα, τὸ πνεῦμα· ἡ εὐφυολογία, τὸ χαριτολόγημα, τὸ εὐφρὲς σκῶμμα.

Witzhold, der, -s, πλ -e, ὁ εὐφυολόγος, ὁ σκαμπόλης.

Witzelei, die, —, πλ -en, ἡ ψυχρὰ ἀστειολογία, ἀφρολογία.

witzeln ἀμὲν ἀστοχολογῶ, ἀφρολογῶ.

witzig εὐφυολόγος, εὐφρῆς.

witzigen μὴ σωφρονίζω.

Witzigung, die, —, ἡ σωφρονισμός.

Witzjäger, der, ὁ θηρευτὴς εὐφυολογιῶν.

Witzler, der, -s, πλ —, ἡ

Witzling, der, -s, πλ -e, ὁ ἀ-

στοχος εὐφυολόγος, ὁ ἀφρολόγος.

Witzwort, das, ἡ εὐφυολογία.

wo ἐπὶ ποῦ; που, κάπου. ὅπου.

wo — ist es? ποῦ εἶναι; —

wo Sie hin? ποῦ πηγαίνει;

wo —? πόθεν; ἀπὸ ποῦ; δι-

wo er sitzt ἐκεῖ ὅπου κάθηται.

wo —, ἂν. — ich nicht irre ἂν

wo —, ἀπατῶμαι. — nicht εἰ δὲ μή.

wobei ἐπὶ παρὰ τί, ἐν τῇ

wobei —, ὅπου, ἐν ᾧ, ὅτε, ὅπου

wobei — muss man anfangen? πο-

wobei —, πρέπει νὰ ἀρχίσῃ τις;

Woche, die, —, πλ -n, ἡ ἐ-

Woche —, jede — ἀνὰ πᾶσαν ἐβ-

Woche —, die -n ἡ λοχμία. in die

Woche —, kommen γεννῶ.

Wochenbesuch, der, ἡ ἐ-

Wochenbesuch —, σχεψίς λοχου.

Wochenbett, das, ἡ λοχία.

wochenlang ἐβδομάδας, δια-

wochenlang —, ἐπὶ ἐπὶ ὅλας ἐβ-

wochenlang —, μάδας.

Wochen schrift, die, τὸ ἐ-

Wochen schrift —, δομαδιαίον σύγγραμμα.

Wochenstube, die, τὸ δω-

—, τιον λοχου.

Wochentag, der, ἡ ἡμέ-

—, τῆς ἐβδομάδος· ἡ ἐργασία· ἡμέ-

—, [ἡ καματερή].

wöchentlich ἐβδομαδιαίως.

wochenweise ἐπὶ καθ' ἑβ-

—, μάδα, μετὰ τὴν ἐβδομάδα.

Wöchnerin, die, —, πλ -n, ἡ

—, ἡ λοχίω [ἡ λοχίωσα].

wodurch ἐπὶ διὰ τίνας, δι-

—, μέσω, πῶς, τίνι τρόπῳ.

wofern ἐπὶ καθ' ἣν περι-

—, σιν, εἰάν, ἂν.

wofür ἐπὶ διὰ ποῖον προ-

—, διὰ τί, ἀντὶ τίνας, πρὸς τί.

Woge, die, —, πλ -n, τὸ (ἡ)

—, γα) κύμα.

wogegen ἐπὶ κατὰ τίνας· κα-

—, ὅθι, ἀντὶ τίνας, ἀντὶ ποῖου ἀνθ'

—, διὰ τὸ ὅποιον, δι' ὅ.

wogen ἀμὴ κυματοῦμαι, κυμαίνομαι, κυματίζομαι.

wogenlos ἀκύμαντος, ἄκυμος.

Wogen schwall, der, ἡ κυματοῦχῃ, ὁ κλύδων.

wogig κυματοῦδης, κυματηρός.

woher ἐπρὸ πῶθεν, πῶθεν, κάποθεν, ὅθεν, ὅθεν. — kommst du? πῶθεν ἔρχεσαι; wohin und — des Weges? ποῦ καὶ πῶθεν;

wohin ἐπρὸ ποῦ, πρὸς ποῖον μέρος, πού, κάπου, ὅπου. — und woher des Weges? ποῦ καὶ πῶθεν;

wohl ἐπρὸ εὖ, καλῶς, καλὰ· ἀρά γε, ἀρά, τυχόν, ἴσως, sich — befinden ἔγω καλῶς, εἶμαι καλὰ, leben Sie —! ὑγιαίνετε! ἔχετε ὑγίαν! fahren Sie —! κατενόδιον! εἰς τὸ καλόν! — riechen εὐωδιάζω, εὐωδῶ, nun —! καὶ λοιπόν! ja —! μάλιστα, ganz —! κάλλιστα! πολὺ καλὰ! — oder übel καλὰ ἢ κακὰ, ὅπως ὅπως, ich meine es — mit — dir πρὸς τὸ καλόν σου το λέγω, ist er — krank? μήπως ἀσθενεῖ; glaubst du —? ἀρά νομίζεις;

Wohl, das, -s, τὸ ἀγαθόν, τὸ καλόν· ἡ εὐημερία, εὐτυχία· ἡ σωτηρία.

wohlan! καὶ λοιπόν! — denn! ἐμπρὸς λοιπόν!

wohlanständig εὐπρεπής.

Wohl anständigkeit, die, ἡ εὐπρέπεια.

wohlauf καὶ λοιπόν! λοιπόν! — sein, εὐεκτῶ, εἶμαι ὑγιής.

Wohl befinden, das, ἡ εὐεξία, ἡ εὐεστοία

wohlbefugt ἀρμόδιος· ἐξουσιοδοτος.

wohlbegabt εὐφυής.

wohlbegütert εὐκατάστατος.

Wohlbehagen, das, -s, ἡ εὐαίθεια, ἡ εὐάρεστος ἀνάπαυσις.

wohlbehalten σώος καὶ ἀβλαβής.

Wohlbehaltenheit, die — ἀβλάβεια, ἀκραιότης.

wohlbeisibt εὐσαρκος, εὐτραφής.

Wohlbeleibtheit, die —, ἡ εὐσαρκία.

wohlberaten εὐσύνετος, περισκευμένος.

Wohlberatenheit, die —, ἡ εὐδουλία, εὐσυνεσία.

wohlberedt εὐφραδής, εὐγλωττος.

wohledel ἀξιοτίμος.

wohl ehrwürden πλ. ἡ Σεβασμιότης· ἡ Πανοσιότης.

wohlerzogen καλῶς ἀνατετραμμένος [καλοαναθρεμμένος].

Wohl fahrt, die, ἡ εὐπραγία, εὐημερία.

wohlfeil εὐανός, εὐθηνός.

Wohl feilheit, die, ἡ εὐανία, ἡ εὐθηνία.

wohlgeartet εὐτακτος, εὐαρμοπερίφορος.

wohlgebaut καλλιφυής, καλλιόμορος [καλοκαμωμένος].

wohlgebildet εὐπαιδευτός, εὐδιδάκτος.

wohlgeboren εὐγενής. — Herr! ἀξιοτίμη κύριε!

wohlgefällig εὐάρεστος, χαρισμένος.

wohlgelungen ἐπιτυχής, εὐστοχος.

wohlgemeint φιλικός, καλοβελής, καλὴν πρόθεσιν ἔχων.

wohlgeneigt εὐμένης, εὐνός, καλοβελής.

Wohl geneigtheit, die, ἡ εὐμείνεια, εὐνοία.

wohlgeraten εὐστοχος, καλῶς ἀποβάς, εὐκωσός, εὐσομπερίφορος.

Wohl geruch, der, ἡ εὐωδία.

Wohl geschmack, der, ἡ εὐ-
χυμία, ἡ καλὴ γεύσις [ἡ νοστιμὰς]
wohlgesinnt εὐμενής, εὖνους,
καλοθελής.

wohlgetroffen ἐπιτυχέστατος,
εὐσταγώτατος.

wohlgewogen εὖνους, εὐμενής.

Wohlgewogenheit, die, —,
ἡ εὐνεία, εὖνοια.

wohlhabend εὐπορος, εὐκα-
τάτατος.

Wohlhabenheit, die, —, ἡ
εὐπορία.

Wohlklang, der, ἡ εὐφωνία,
εὐρυθμία, μελωδία.

wohlklingend εὐφωνος, εὐχλής.

Wohl laut, der, ἡ εὐφωνία.

Wohl leben, das, ἡ εὐπάθεια,
ἡ εὐζωία.

Wohlloblich ἀξιότιμος, ἔντι-
μος· σεβαστός.

wohlmeinend εὐδουλος, καλο-
θελής, φιλικός.

wohlredend εὐεπής, καλλιεπής.

wohlriechend εὐώδης, εὐο-
σμος [συρωδάτος].

wohlschmeckend εὐχυμος,
εὐχυλος, νόστιμος.

Wohl sein, das, ἡ εὐεξία, ἡ εὐε-
στώ· auf Ihr —! εἰς ὑγείαν σας!

Wohl stand, der, ἡ εὐπορία, ἡ
εὐζωία, ἡ εὐπρέπεια, εὐκοσμία.

Wohl that, die, ἡ εὐεργεσία·
τὸ εὐεργέτημα.

Wohl thäter, der, ὁ εὐεργέτης.

Wohl thäterin, die, ἡ εὐερ-
γέτις.

wohlthätig εὐεργετικός, ἀγα-
θοεργός.

Wohl thätigkeit, die, ἡ
ἀγαθοουργία, εὐεργετικότης, φιλαν-
θρωπία.

wohlthuend ἀγαθοποιός, εὐά-
ριστος, εὐχάριστος.

wohl-thun ἀμὴ εὐεργετῶ, τέρ-
πω, εὐαρεστώ.

wohltönend εὐηχής, εὐήγος.
wohlverdient ἐπιδέσιος· πολλὸς
ἄξιος.

wohlverstanden αὐτονόητος,
αὐθόμολογούμενος. // —, ἐπὶ εὐνοί-
ᾳ εἶται, εὖ [οἶ], σημειωτέον [νά· γινώ-
μει καὶ τὸν νοῦν μας].

wohlwelslich ἐπὶ περισκοπ-
μένως, συνειτός.

Wohl wählen, das, ἡ εὖνοια,
εὐμένεια.

wohlwollend εὐμενής, εὖνους.

wohlziemend εὐπρεπής.

wohnbar οἰκήσιμος, κατοική-
σιμος.

wohnen ἀμὴ κατοικῶ.

Wohn gebäude, das, τὸ οἰκη-
τήριον, ἡ τα οἰκία.

wohnhaft ἐνοίκιος, ἐγ·άταικος.

Wohn haus, das, ἡ κατοικία,
τὸ οἶκημα.

wohulich οἰκήτός, οἰκήσιμος·
εὐοικήτος, ἀναπαυτικός.

Wohnlichkeit, die, —, τὸ
εὐοικητον, ἡ ἀναπαυτικότης.

Wohn ort, ἡ -sitz, der, τὸ
οἰκητήριον· ἡ διατριβή, ἡ δια-
μονή.

Wohn stube, die, ἡ -zimmer,
das, τὸ διατητήριον, τὸ πρὸς κα-
τοικίαν δωμάτιον.

Wohnung, die, —, πλ -ειν,
ἡ κατοικία.

wohnungslos ἄοικος.

Wohnungs veränderung,
die, ἡ -wechsel, der, ἡ μετα-
κῆσις, μετοικία.

Wölbogen, der, τὸ τόξον
καμάρας, τὸ καμάρωμα.

wölben μὴ καμῶν, κυρτῶ.
gewölbt καμῶντός, ψαλιδωτός.
sich — καμαροῦμαι, κυρτοῦμαι.

Wölbung, die, —, πλ -en, ἡ
καμάρωσις· ἡ ἀψίς, ὁ βόλος.

Wolf, der, -s, πλ Wölfe, ὁ
λύκος, τὸ παράτριμμα, τὸ φάγε-

θλόν, τὸ σύγκαυμα. (πρμ) wenn man vom — spricht so ist er nicht weit σύν τῇ φωνῇ καὶ Δά-
ζαρος [αὐτὴν φωνὴν καὶ ὁ γάλαρος]

Wölfchen, das, -s, πλ —, ὁ
λύκιδεύς, τὸ λύκοπυλον.

Wölfin, die, —, πλ -nen, ἡ
λύκαινα

wölfisch λύκαιος.

Wolfs beere, die, ὁ μανικός
στρόβυλος [τὸ στρυγνί].

Wolfs bohne, die, ὁ θέρμος
[τὸ λουπινάρι].

Wolfs haut, die, ἡ λυκτῆ, τὸ
λύκειον δέρμα.

Wolfs hunger, der, ἡ βουλι-
αία, βουλιμίσαις.

Wolfs milch, die, (φτλ) ὁ τι-
θύμαλλος, τὸ εὐφώρειον [ἡ γαλα-
ταίδα].

Wolke, die, —, πλ -n, ἡ νε-
φέλη, τὸ νέφος [τὸ σύννεφον].

wölken μὴ καλύπτω διὰ νε-
φών, ἐπινεφῶ. **sich** — συννεφῶ,
εφοῦμαι [συννεφιάζω].

Wolken bruch, der, ὁ καταρ-
ράκτης θυβρός, ὁ καταρράκτης τοῦ
οὐρανοῦ.

wolkenlos ἀνέφελος.

wolkicht νεφελοειδής, νεφελώ-
δης.

wolkig ἐπινέφελος, συννεφής,
νεφώδης.

Wolle, die, —, πλ -n, τὸ ἑ-
ριον, τὸ μαλλίον [τὸ μαλλί].

wollen μάλλινος.

wollen* (will, willst, will-
wollte gewollt) μὴ & ὁμὴ βού-
λομαι, θέλω. μέλλω, προτ. θεμαι.
θέλω νὰ μεταβῶ, θέλω νὰ υπάγω.
λέγω, ἱσχυρίζομαι, διατείνομαι.
was willst du? τί θέλεις; **wenn**
Sie — ἐὰν θέλητε. **lieber** — προ-
τιμῶ, προκρίνω. **was will das**
sagen? τί δηλοῖ τοῦτο; τί θά εἴπῃ
αὐτό: **was willst du damit sa-**

gen? τί τοῦτο λέγεις; τί θέλεις νὰ
εἴπῃς δι' αὐτοῦ; **ich will ins Bad**
θελῶ νὰ υπάγω εἰς τὸ λουτρόν.
zu wem? — **Sie?** εἰς τίνας θέλετε
νὰ υπάγετε; **wollte Gott** εἴθε, ὁ
θεός νὰ δώσῃ. **Ihm** εἰ wie ihm
wolle ὅπως καὶ αὐτῷ ἐγγ. ὅπως θέ-
ποτε. **wir** — **gehen!** ἄς ἀναγω-
ρήσωμεν! **wir** — **sehen!** ἄς
ἴδωμεν!

Wollen, das, -s, ἡ βούλησις,
τὸ θελεῖν.

Wollen händler, der, ὁ ἐριο-
πώλης, μαλλιοπώλης.

Wollen zeug, das, τὸ μάλλι-
νον ὑφασμα.

Woll fabrik, die, τὸ ἐριουργεῖον
wollicht μαλλιοειδής, χνουδάς
[χνουδαῖος].

wollig μαλλώδης, μαλλιατός
[μαλλιαρός].

Woll kamm, der, τὸ ξάνιον [τὸ
κτένι, ἡ λανάρα].

Woll kraut, das, (φτλ) ἡ
φλόμος, λυχνίτις, φλομὴ [ἡ φλό-
μος].

Woll lust, die, ἡ ἡδυπάθεια, ἡ
σωματικὴ ἡδονή, ἡ φιληδονία· τὰ
ἀρεσθία, ἡ ἀκολασία.

wollüstig φιληδονός· ἀσελγής,
ἀκόλαστος.

Wollüstling, der, -s, πλ -e,
ὁ λάγνος, ἀσελγής.

womit ἐπερ διὰ τίνος, τίνος μέσσω
[μὲ τι]. δι' οὗτονος, δι' οὗ, διὰ τοῦ
ὀποίου.

wonach ἐπερ κατὰ τι, πρὸς τι.
κατ' ὅ, κατὰ τὸ ὀποῖον.

Wonne, die, —, πλ -n, ἡ ἡ-
δονή, τέρεψις.

Wonne monat, ἡ -mond,
der, ὁ Μάιος (μήν).

wonnetrunken μεθύων ἐκ
ἡδονῆς, ἡδονοπλήξ.

wonnig ἡ-γλίχ ἡδονικός, τερ-
πνός, πολυτερεπής.

woran ἔπρ εἰς τί, ποῦ, εἰς ὅ, ἐνθα. ich weiss nicht — ich bin
δὲν ἤξεύρω ποῦ εἶμαι. — liegt es?
πόθεν προέρχεται;

worauf ἔπρ ἐπὶ τίνος, ἐπὶ τί·
ἐν τίνι, ἐφ' οὗ, ἐφ' ᾧ· ἐν τῷ ὁποίῳ,
εἰς ὅ. — warten Sie? τί περιμέ-
νεται;

woraus ἔπρ ἐκ τίνος, πόθεν,
ἀπὸ ποῦ. ἐξ οὗ, ὁπόθεν.

worein ἔπρ εἰς τί, ἐντὸς τίνος,
ποῦ, εἰς ὅ, ὅπου, ἐνθα.

worfen μι λικνῶ, λικνῶω [λι-
χνύω].

Worfel schaufel, die, τὸ λι-
κνον, ὁ θρίναξ [τὸ θρινάκι, τὸ τρι-
κράνι].

Worfler, der, -s, πλ —, ὁ
λικμητής [ὁ λικνιστής].

worin ἔπρ ἐν τίνι, εἰς τί, ποῦ.
ἐν ᾧ, εἰς ὅ, ἐν τῷ ὁποίῳ, ὅπου.

Wort, das, -es, πλ -e, ὁ λό-
γος· ἡ ῥῆσις. -e οἱ λόγοι [τὰ λό-
για], πλ Wörter, ἡ λέξις, αἱ λέ-
ξεις. — für — κατὰ λέξιν, λέξιν πρὸς
λέξιν. mit kurzen -en διὰ βρα-
χείων, δι' ὀλίγων, ἐν συντόμῳ. mit
anderen -en ἄλλαις λέξεσιν. mit
einem -e ἐνὶ λόγῳ. kein — ver-
lieren οὐδὲ γρῦ λέγω. auf's —
πρὸς ἕπος, εἰς τὴν πρώτην λέξιν.
in (durch) — und That ἔργῳ καὶ
λόγῳ, λόγῳ καὶ ἔργῳ. — und That
ἄμ' ἕπος ἄμ' ἔργον. ein Mann ein
— ἄνδρὸς χαρακτήρ ἐκ λόγου γνω-
ρίζεται.

Wortableitung, die, ἡ ἐτυ-
μολογία.

Wortähnlichkeit, die, ἡ
συνωνυμία, ἡ ἀναλογία λέξεων.

Wortbau, der, ἡ πλοκὴ τῶν
λέξεων.

wortbrüchig παρὰσπονδος,
ἀπιστος.

Wortbrüchigkeit, die, —,
ἡ παρασπόνδης.

Wörter, en, das, -s, πλ —, τὸ
λεξιλόγιον, τὸ λεγέδιον [τὸ λεγάκι].

Wörter buch, das, τὸ λεξικόν.

Wörterbuchschreiber, der,
ὁ λεξισογράφος.

Wörterverzeichnis, das,
τὸ λεξιλόγιον, τὸ ὀνομαστικόν.

Wortfechter, der, ὁ λογο-
μάχος, λεξιμάχος.

Wortfechterei, die, ἡ λογο-
μαγία· λεξιμαγία.

Wortforscher, der, ὁ ἐτυμολογός.

Wortforschung, die, ἡ ἐτυ-
μολογία.

Wortführer, der, ὁ ἀγορεύ-
ων, ὁ ἀγορευτής.

Wortgefecht, das, ἡ λογο-
μαγία.

Wortgepränge, das, ὁ στόμα-
φος τῶν λέξεων, ἡ κομπολογία.

Wortjagd, die, ἡ λεξέθηρα.

Wortjäger, der, ὁ λεξέθηρας,
λογοθήρας.

wortkarg βραχυλόγος, λακω-
νικός.

Wortkargheit, die, ἡ βρα-
χυλογία, ὀλιγολογία.

Wortkünstelei, die, ἡ λογο-
τεχνία· ἡ εὐρεσιλογία.

Wortlaut, der, τὸ αὐτόλεκτον
περιεχόμενον.

wörtlich αὐτόλεκτος. // — ἔπρ
ἐπὶ λέξει, κατὰ λέξιν αὐτολεξεί.

Worträtsel, das, ὁ λογόγρῳφος.

Wortregister, das, ὁ πίναξ
λέξεων· τὸ λεξιλόγιον.

Wortschwall, der, ἡ λογο-
διάρροια, ἀπεραντολογία.

Wortspiel, das, ἡ παρονο-
μασία, τὸ λογοπαίγνιον.

Wortstellung, die, ἡ θέσις
τῶν λέξεων, ἡ λογοθεσία.

Wortstreit, der, ἡ λογομαχία,
ἡ λογοτριβή· ἡ περὶ λέξεων φιλο-
νικία.

Wort verdrehen, der, ὁ διαστρεφὴς τῶν λέξεων.

Wort verdrehung, die, ἡ διαστρεφὴ τῶν λέξεων.

Wort verwandtschaft, die, ἡ συνωνυμία.

Wort verwechselung, die, ἡ σύγχυσις λέξεων.

Wort wechsel, der, ἡ λογομαχία, ἡ λογοριζή.

worüber ἔπρ. περί τίνος· ἐπὶ τίνι, διὰ τί· ὑπὲρ τί. περί οὗ, περί τοῦ ὁποίου· ἐφ' ᾧ, δι' ὃ· ὑπὲρ οὗ, ὑπὲρ ὃ· — ist die Rede? περί τίνος εἶνε ὁ λόγος;

worunter ἔπρ. ὑπὸ τί, ὑπὸ τίνι· ἐν τίνι· μεταξὺ τίνων. ὑφ' ὃ· ἐν οἷς, μεταξὺ τῶν ὁποίων.

woselbst ἔπρ. ἔνθα, ὅπου.

wovon ἔπρ. πόθεν, ἐκ τίνος· περί τίνος. ὅθεν, ὅπόθεν, ἐξ οὗ, ἀπὸ τοῦ ὁποίου· περί οὗ. — sprichst du; περί τίνος ὁμιλεῖς;

wovor ἔπρ. πρό τίνος, ἔμπροσθεν τίνος· ἐπὶ τίνι, διὰ τί. πρό τοῦ ὁποίου· ἐφ' ᾧ, δι' ὃ, διὰ τὸ ὁποῖον. — fürchten Sie sich? τί φοβίσθε;

wozu ἔπρ. πρὸς τί· τίνος ἕνεκα· διὰ τί. οὗ ἕνεκα, ἐφ' ᾧ, δι' ὃ, πρὸς τὸ ὁποῖον.

Wrack, das, -es, πλ. -e, τὰ ναυάγια, τὰ συντρίμματα πλοίου.

wrugen* (wringe· wrang· gewungen) μὴ συστρέφω.

Wucher, der, -s, ἡ τοκογλυφία· ἡ κισχροκέρδεια.

Wucherei, die, —, ἡ τοκογλυφία.

Wucherer der, -s, πλ. —, ὁ τοκογλύφος.

wucherhaft ἢ **wucherisch** τοκογλυφικός.

Wucherjade, der, ὁ τοκογλύφος Ἑβραῖος.

wuchern ἀμὴ το οὐλοῦν· αἰσχροκέρδω. φυλλορραῖω, ὑλμανῶ

[θεριεύω, δασύνω, φουνταίνω].

Wucher pflanze, die, τὸ παράσιτον αὐτόν.

Wuchs, der, -es, ἡ αὔξη, αὔξησις· ἡ αὐξή, τὸ ἀνάστημα.

Wucht, die, —, ἡ βαρύτης, τὸ βάρος.

wuchten ἀμὴ εἶμαι βαρὺς, πιδύω βαρέως.

wuchtig βαρὺς.

wühlen μὴ ἀμὴ ἀνασκάπτω, σκαλεύω, σκαλίζω.

Wühler, der, -s, πλ. —, ὁ ταραχίας, [μυρ] ὁ δημαγωγός.

Wühlerei, die, —, πλ. -en, ἡ δημαγωγία.

wühlerisch δημαγωγικός.

Wulst, der, -es, πλ. -e, ὁ ὄγκος, τὸ ὄγκωμα· ἡ τύλη, τὰ τυλίτον [ἡ κολλησούρα].

wulstig ὄγκωδης, ὄγκηρός [φουσκωτός].

wund παρατετριμμένος [ἔχθαρ· μένος]· τετριμμένος, τετραυματισμένος [πληγωμένος].

Wund arzney kunst, die, ἡ χειρουργική.

Wund arzt, der, ὁ χειρουργός.

Wunde, die, —, πλ. -n, τὸ τραῦμα, ἡ πληγή.

Wunden mal, das, ἡ κλήη, τὸ σημεῖον πληγῆς [τὸ σημάδι].

Wunder, das, -s, πλ. —, τὸ θαῦμα. die sieben — der Welt τὰ ἑπτὰ θαύματα τοῦ κόσμου.

wunderbar θαυμαστός, θαυμάσιος· ἀλλόκοτος, παράξενος.

Wunderbarkeit, die, —, ἡ θαυμασιότης.

Wunder baum, der, πλ. [τὸ σελικώπειον, τὸ πικρὸν ὁ κρότων [τὸ βρετινόειντρον].

Wunder bild, das, ἡ θαυματουργός εἰκόνη.

Wunder blume, die, (πλ.) ἡ ἑσπερίς, τὸ φιλότελλον [ἑλίως].

Wunder ding, 'as, τὸ θαῦμα, τὸ τέρας.

Wunder geschichte, die, τὸ θαυμάσιον διήγημα· ἡ τερατολογία.

Wunder geschöpf, das, τὸ θαυμάσιον πλάσμα, τὸ τέρας.

Wunder glaube, der, ἡ εἰς τὰ θαύματα πίστις.

wundergross θαυμαστός τὸ μέγεθος, θαυμαστός ὄσος.

Wunder kind, das, τὸ θαυμαστόν παιδίον.

wunderlich ἀλλόκοτος, παράξενος· μοναδικός.

Wunderlichkeit, die, —, ἡ παραδοξότης, ἡ ιδιοτροπία.

Wunder mann, der, ὁ θαυμαστός ἀνὴρ· ὁ θαυματοποιός.

wundern μὴ & ἀμὴ es wundert mich θαυμάζω, ἀπορώ, παραξενίζομαι, παράξενόν μοι φαίνεται. **sich** — θαυμάζω, ἐκπληττομαι.

Wunder quelle, die, ἡ θαυματουργός πηγή.

wundersam θαυμαστός.

wunderschön θαυμάσιος· τὸ κάλλος [τρέλα, τρελαμός].

wunderselten σπανιότητας, πᾶν σπάνιος.

Wunder that, die, τὸ θαυματουργήμα.

Wunder thäter, der, ὁ θαυματουργός, θαυματοποιός.

wundervoll θαυμαστός, θαυμάσιος.

Wunder werk, das, τὸ θαυματουργήμα, θαῦμα. die sieben — τὰ ἑπτὰ θαύματα.

Wunder zeichen, das, τὸ τέρας, τὸ τερατώδες σημεῖον.

Wund fieber, das, ὁ ἐκ τραύματος πυρετός.

Wund pfaster, das, τὸ τραυματικὸν ἔμπλαστρον.

Wunsch, der, -es, πλ. Wün-

sche, ἡ ἐπιθυμία, ὁ πόθος· ἡ εὐχὴ. ein frommer — πόθος ὀνειρούπλαστος. nach — κατ' εὐχὴν.

Wünschelrute, die, τὸ τοῦ Εὐμοῦ ραβδίον, ἡ μαγικὴ ῥάβδος.

wünschen μὴ ἐπιθυμῶ· ποθοῦμαι, ἐπιποθῶ, ἐδχομαι, ἐπεύχομαι.

wünschens wert ἡ -würdig εὐκτατός, εὐκτός.

Würde, die, —, πλ. -n, τὸ ἀξίωμα· ἡ ἀξιοπρέπεια. nach — κατ' ἀξίαν. nach Rang und — ἀριστινδῆν.

Würden träger, der, ὁ ἐν τιμαῖς, ὁ ἐν ἀξιώμασι.

würdevoll ἀξιοπρεπής.

würdig ἄξιος, ἀντάξιος.

würdigen μὴ ἀξίω, καταξιῶ· ἐκτιμῶ.

Würdigkeit, die, —, ἡ ἀξιώτης· ἡ ἀξιοπρέπεια.

Würdigung, die, —, ἡ ἀξίωσις, καταξίωσις, ἐκτίμησις.

Wurf, der, -es, πλ. Würfe ἡ βολή, ῥιπή [ἡ ῥιξία, τὸ ῥέψιμον]· τὸ ἀκόντισμα, τίναγμα, ὁ τινάγμός· ἡ ἀποκύρσις, γονόβολα, γονεῖα.

Wurf blei, das, ἡ καταπεριτρεῖα, ἡ βολίς [τὸ σπαντήλι].

Würfel, der, -s, πλ. —, ὁ κύβος· ὁ ἀστράγαλος.

Würfel brett, das, τὸ ἀδάκτιον, τὸ ψηφολογεῖον [ὁ ταβλάς].

würfel ich ἡ -ig κυβικός.

würfeln μὴ κόπτω τετραγωνικῶς, τετραγωνίζω. // —, ἀμὴ κυβεῖω, ἀστραγαλλίζω [παίζω τὸ ζάρ].

Würfel spiel, das, ἡ κυβία· ὁ ἀστραγαλισμός [τὸ ζάρ].

Würfeler, der, -s, πλ. —, κυβευτής.

Wurfmaschine, die, ὁ καταπέλτης, ἡ καταπελτικὴ μηχανή.

Wurfpfeil, der, τὸ ἀκόντισμα, βέλος.

Würfschaufel, die, τὸ λίκνον, ὁ θρίναξ [τὸ θρινάκι τρικράνι].

Wurfscheibe, die, ὁ δίσκος [τὸ βόλλυ].

Wurfschwinge, die, τὸ πλεκτόν λίκνον [ἡ βολίστρα].

Wurfspeer ἢ **-spiess**, der, τὸ ἀκόντιον, τὸ βέλος.

Wurfweite, die, τὸ διάνυσμα βλήματος, ἡ βολή, innerhalb (außerhalb) der —, ἐντός (ἐξω) βολῆς.

würgen μὴ ἀγγῶ, πνίγω.

Würger, der, -s, πλ —, ὁ πνιγτὴρ, πνίκτης.

Wurm, der, -es, πλ wurmer, ὁ σκώληξ [τὸ σκουλήκι].

wurmartig σκωληκοειδής.

Würmchen, das, -s, πλ —, τὸ σκωλήκιον [τὸ σκουληκάκι].

wurmen μὴ & ἀμὴ ἀνιῶ, παρρηγίζω [φουρκίζω].

Wurmfrass, der, ἡ σκωληκίασις, ἡ σκωλήκωσις [τὸ σαράνιο].

Wurmkrankheit, die, ἡ ἐλμινθίασις.

Wurmpulver, das, ἡ σκωληκοφθόρος κόνη.

wurmstichig σκωληκόθροτος, θρηπῆθεστος [σκουληκοφαγώμενος].

Wurst, die, —, πλ Würste, ὁ ἄλλας [τὸ λουκάνικον]. (οἶκ) das ist mir — ἀδιάφορόν μοι εἶναι. (πρμ) — wider — πῦρ ἐπὶ πῦρ, κακὸν ἀντὶ κακοῦ.

Würstchen, das, -s, πλ —, τὸ ἀλλάντιον [τὸ μικρὸ λουκάνικο].

Wursthändler, der, ὁ ἄλλαντοπώλης [ὁ λουκανιτζής].

Wurstmacher, der, -s, πλ —, ὁ ἄλλαντοποιός.

Wurze, die, —, πλ -n, τὸ ἄρτυμα, ἡδυσμα, παρύκευμα.

Wurzel, die, πλ -n, ἡ ῥίζα, mit der — πρόρριζος, σύρριζος, von der — aus ῥιζόθεν, ἐκ ῥιζῶν.

Wurzeln, das, -s, πλ —, τὸ ῥιζόν, τὸ ῥιζίδιον [τὸ ῥιζάλαν].

wurzeln μὴ ῥιζοδαλῶ, ῥιζορυῶ, ῥιζοῦμαι.

Wurzelwort, das, ἡ ῥιζική λέξις, τὸ πρωτότυπον.

wurzen μὴ ἄρτυα.

würzhafte ἀρωματικός.

Würzling, der, -s, πλ -e, τὸ ῥιζορρῆς παραδλασθημα.

Würzung, die, —, πλ -en, ἡ ἡ ἀρωματισμός.

Wust, der, -es, ὁ κικεύων, τὸ χάος, ἡ ἀκαταστασία.

wüst ἔρημος; ἄγριος, ἀκαλλέργητος; ἀκόλαστος, φαυλόβιος.

Wüste, die, —, πλ -n, -nei, die, —, πλ -en, ἡ ἔρημος.

wüsten μὴ ἀσωτεύομαι.

Wüstheit, die, —, πλ -en, ἡ ἔρημία, ἡ ἀσωτία, ἀκολασία.

Wüstling, der, -s, πλ -e, ὁ ἀκόλαστος, ἐξώλης, φαυλόβιος.

Wut, die, —, ἡ λύσσα, μανία.

wüten μὴ μαινόμεναι, λυσσῶ, θερίζω, ἐξολοθρεῖν λυσσῶδως.

wütend μαινόμενος; λυσσῶδης.

wutentbrannt λυσσομανής, λυσσῶδης.

Wüterich, der, -s, πλ -e, ὁ ὠιοδόραρος, ὁ θηριώδης τύραννος, τὸ θηρίον.

wütig λυσσῶδης, λυσσῶδης.

wutschnaubend μνίνα πνίγων, λυσσομανής, θηριώδης.

X

X, das, (μτφ) einem ein — für ein U machen φανακίζω, ἐξαπατώ τινα.

Xanthippe, die, —, πλ -n, ἡ Ξανθίπη. (μτφ) ἡ διειστρομμένη γυνή, ἡ ἐριώδης [ἡ πικρή].

Y

Yacht, die, —, πλ -en, ἡ θα- | λαμηγός, τὸ θαλαμηγὸν πλοῖον.

Z

Zacke, die, —, πλ -n, &
Zacken, der, -s, πλ —, ἡ γλω-
χίς, ὁ ὀδός, ἡ ἀκωκή [τὸ δόντι].

zacken μὴ ὀδοντῶ, χαράσσω.

zackig ὀδοντωτός, πριονωτός.

zagen ἀμὴ ἀποδειλῶ, δειλιῶ,
ἀτολμῶ [ἀνατριγνῶ].

Zagen, das, -s, ἀποδείλασις,
ὁ ὄκνος, ἡ ἀτολμία.

zaghaft ἀτολμος, δειλός.

Zaghaftigkeit, die, —, ἡ
ἀτολμία, ἀποδείλα, δειλία.

zähe γλισχρώδης, γλοιώδης,
ἰσώδης, ἰνώδης [γλιστάρης]. -es
Leben βίος ἐπίμονος -es Fleisch
κρέας στερεόσαρκον.

Zähheit, ἡ **Zähigkeit**, die,
—, τὸ γλοιώδες, ἡ συνεκτικότητα.

Zahl, die, —, πλ -en, ὁ ἀριθ-
μός. gerade — ἄρτιος ἀριθμός.
ungerade — ἀριθμός περιττός.

Zahl amt, das, τὸ ταμεῖον.

zahlbar πληρωτός.

zahlbar ἀριθμητός.

Zahlbruch, der, τὸ ἀριθμη-
τικὸν κλάσμα.

zahlen μὴ τίνω, ἀποτίνω.

zählen μὴ & ἀμὴ ἀριθμῶ, μετρῶ.

Zählen, das, -s, ἡ ἀριθμησις,
μέτρησις.

Zahlenbruch, der, ὁ κλα-
σματικὸς ἀριθμός, τὸ κλάσμα.

Zahlenkunst, ἡ **-lehre**, die,
ἡ ἀριθμητική.

Zahlenwert, der, ἡ ἀριθμη-
τικὴ ἀξία.

Zahler, der, -s, πλ —, ὁ πλη-
ρωτής. ein schlechter — ὁ κακο-
πληρωτής.

Zähler, der, -s, πλ —, ὁ ἀ-
ριθμητής.

Zahlkasse, die, τὸ ταμεῖον.

zahllos ἀναριθμητός, ἀνάριθμος.

Zahllosigkeit, die, —, τὸ
ἀναριθμητὸν τὸ ἀπειρον πλῆθος.

Zahlmeister, der, ὁ ταμίας.

Zahlpfennig, der, τὸ νομι-
σματὸς μόνον, τὸ ἀντὶ χρημάτων
σύμβολον.

zahlreich πολυάριθμος.

Zahltag, der, ἡ ἡμέρα πλη-
ρωμῆς.

Zahlung, die, —, πλ -en, ἡ
πληρωμὴ.

Zahlung, die, —, πλ -en, ἡ
ἀριθμησις, μέτρησις.

zahlungsfähig ἀξιώχρεος.

Zahlungsfähigkeit, die, τὸ
ἀξιώχρεον.

Zahlungsfrist, die, ἡ **-ter-**
min, der, ἡ προθεσμία πληρωμῆς.

zahlungsunfähig ἀναξί-
χρεος.

Zahlungsunfähigkeit, die,
τὸ ἀναξιώχρεον.

Zahlwort, das, τὸ ἀριθμητι-
κὸν ὄνομα.

Zahlzeichen, das, τὸ ἀριθ-
μητικὸν σημεῖον, τὸ ψηφεῖον.

zahn ἡμερος· τιθάσος, πειθήνιος.

zahlbar δαμαστός, ἐπίτα-
σευτός.

zähmen μὴ ἡμερώνω, τιθατεύω.
(μτφ περιορίζω, περιστέλλω, ἀνα-
γαίττω. **sich** — περιορίζομαι
[περαιοῦμαι]).

Zahmheit, die, —, πλ -en, ἡ
ἡμέρωσις, τιθάσεισις.

Zahn, der, -s, πλ Zähne, ὁ
ὀδόντος, τὸ ὀδόντιον [τὸ δόντι], stum-
ple Zähne bekommen, ἀμυδιῶ
[ἀμυδιάζω]. auf den — fühlen
ἐξετάζω πлагίως, βολιδασκοῦμαι.
es thut ihm kein — mehr weh
οὐδ' ἄρρησε χρόνους, ἐτίναξε τὰ πέ-
τλα.

Zahn arzt, der, ὁ ὀδοντίατρος.

Zahn buchstabe, der, τὸ
ὀδοντόφωνον γράμμα.

Zahnbürste, die, ὁ ὀδοντοξέ-
στης, ἡ ψηκτοῖς τῶν ὀδόντων [ἡ
δοντίδουρτος].

Zähnen, das, -s, πλ —, τὸ
ὀδοντάριον [τὸ δοντάκι].

Zähneknirschen, das, ὁ
βρυχητός, ὁ τῶν ὀδόντων τρυγμός.

zähnen μὴ ὀδοντοφυῶ, ὀδοντο-
ποιῶ [βγάνω τὰ δόντια].

Zähnen das, -s, ἡ ὀδοντοφυῖα,
ἡ ὀδοντίασις.

Zahn fäule, die, ἡ σηπεδῶν
τῶν ὀδόντων.

Zahnfleisch, das, τὸ οὖλον
[τὸ γυῦλι].

Zahn geschwür, das, ἡ πα-
ρουλίς, ἡ ἐπουλίς.

Zahn höhle, die, ὁ ὀλμίσκος,
τὸ κοίλον ὀδόντος.

zahnlos ἀνόδους, νωδός [φα-
φούτης].

Zahn lücke, die, τὸ κενὸν ἐλ-
λείποντος ὀδόντος.

zahnlos ἀνοδούς, ἐν μέ-
ρει νωδός [κουτεροδόντης φαφούτης].

Zahn pulver, das, τὸ ὀδοντο-
σμηγμα, ὀδοντότριμ α, ἡ ὀδοντόκονις.

Zahnreihe, die, ἡ ὀδοντο-
στοιχία.

Zahn schmerz, der, ἡ ὀδον-
ταλγία, ὁ ὀδοντόπνοος, πονόδοντος.

Zahn stocher, der, ἡ ὀδοντο-
γλυσις, τὸ ὀδοντόγλυτον.

Zahn weh, das, ἡ ὀδονταλγία,
ὁ ὀδοντόπνοος.

Zahnzange, die, ἡ ὀδοντάγρα,
τὸ ὀδονταγωγόν.

Zähre, die, —, πλ -n, τὸ δάκρυον.

Zain, der, -s, πλ -e, τὸ ἐλα-
σσιον μετάλλου.

zainen μὴ ἐλασματοποιῶ.

Zain hammer, der, τὸ σιδη-
ραχαιον.

Zange, die, —, πλ -n, ἡ λα-
βὴς [ἡ τσουμπία].

Zank, der, -es, πλ Zanke, ἡ
ἔρις, ἡ λογομαχία.

Zank apfel, der, τὸ μῆλον τῆς
Ἑριδος, τὸ ἔρισμα.

zanken μὴ ἐρίζω, διαμάχομαι
[μαλλώνω]. **sich** — ἐρίζω, λο-
γομαχῶ.

Zanker, der, -s, πλ —, φιλε-
ριστής, φλερίς.

Zänkerei, die, —, πλ -en, ἡ
λογομαχία, ἔρις [ὁ καυγάς].

zänkisch φιλονίκος, ἐριστικός.

Zank lust, ἡ -sucht, die, ἡ
φιλομαχία, τὸ ἐριστικόν.

zank lustig, ἡ -süchtig φι-
λόνικος, φιλόμαχος [καυγατζής].

Zank teufel, der, ὁ φλερίς
δαίμων.

Zäpfchen, das, -s, πλ —, ἡ
βάλανος, ἡ στρόβιλη, ὁ γαρφαριών,
ὁ σταφυλῆτης.

Zapfen, der, -s, πλ —, τὸ
ἐπιστόμιον, ἔμβολον, ἐπίστυρον [ὁ
πεῖρος, ἡ τάπη]. ὁ στρόβιλος, ἡ
στρόφιγξ [ὁ βέξος]. ἡ κινία, ὁ γαρ-
φαριών, ὁ σταφυλῆτης, ὁ στρόβιλος,
ὁ κῶνος [τὸ κοκοκουνάρι]. // — μὴ

καταστρεφῶ [ἑπαρῶ].

zapfenförmig στρόβιλοειδής,
κωνοειδής.

zappeln ἀμυλ ἀσπαίρω, ἀσπαρίζω, σπαράζω [σπαράζω]. (μτφ παραιτώ εἰς τοὺς πέντε δρόμους.

Zarge, die, —, πλ -u, τὸ περιόλημα, ἡ στεφάνη, ὁ γῦρος.

zart τρυφερός, ἀδρός λεπτός.

Zärtel kind, das, τὸ σκιατροφεῖ παιδίον [τὸ κανακάρει].

zartf(h)lend ἀδρυσίων.

Zart gefühl, das, ἡ ἀδρυσροσύνη.

Zartheit, die, —, ἡ ἀδρότης· ἡ τρυφερότης· ἡ λεπτότης.

zärtlich τρυφερός· θρυπτικός.

Zärtlichkeit, die, —, πλ -en, ἡ τρυφερότης.

Zärtling, er, -s, πλ -e, ὁ μαλακίων, ὁ μάλλον [ὁ κανακάρης].

Zart sinn, der, ἡ ἀδρυσροσύνη.

Zaser, die, —, πλ -u, ἡ ἴς [ἡ ἴνα].

zaserig ἰνώδης.

Zaspel, die, —, πλ -n, ἡ τολύπη [ἡ τουλούπα].

Zauber der, -s, πλ —, ἡ γοητεία, μαγεία· τὸ θέλητρον.

Zauber bann, der, ὁ δι' ἐπωδῆς· ἐφορκισμός [τὸ γήτευμα].

Zauber blick, der, τὸ μαγευτικὸν βλέμμα.

Zauber buch das, τὸ βιβλίον μαγείας, ἡ σολομωνική.

Zauberei, die, —, πλ -en, ἡ γοητεία, μαγεία [τὰ μάγια].

Zauberer, der, -s, πλ —, ὁ γάης, μάγος, μαγευτής.

Zauber flöte, die, ὁ μαγικός αὐλός.

Zauber formel, die, ἡ ἐπωδή, μαγικὴ ῥῆσις [ἡ γητεία].

Zauber gesang, der, τὸ μαγικὸν ᾄσμα, ἡ ἐπωδή.

Zauberin, die, —, πλ -nen, γοητεύτρια, μάγισσα.

zauberisch γοητικός, μαγικός.

Zauber kraft, die, ἡ μαγικὴ δύναμις.

Zauber kunst, die, ἡ μαγική μαγεία.

Zauber lied, das, τὸ μαγικὸν ᾄσμα, ἡ ἐπωδή.

Zauber mittel, das, τὸ μαγικὸν φάρμακον, τὸ φίλτρον [τὰ μάγια].

zaubern μὴ & ἀμυλ μαγεύω.

Zauber rute, die, ἡ μαγικὴ ῥάβδος.

Zauber seggen, der, ἡ γοητεία, μαγεία.

Zauber spruch, der, ἡ ἐπωδή, ἡ μαγικὴ ῥῆσις [ἡ γητεία].

Zauber stab, der, ἡ μαγικὴ ῥάβδος.

Zauber trank, der, τὸ μαγικὸν ποτὸν, τὸ φαρμάκιον.

Zauber welt, die, αἱ γοητείαι, μαγείαι.

Zauber werk, das, τὸ γοητευμα, τὸ μάγευμα [τὰ μάγια].

Zauderei, die, —, πλ -en, ὁ ὄκνος, δισταγμός.

Zauderer, der, -s, πλ —, ὁ ὀκνῶν, διστάζων.

zauderhaft ὀκνώδης, διστακτικός.

Zauderhaftigkeit, die, —, ὁ ὄκνος, δισταγμός.

zaudern ἀμυλ ὀκνῶ, διστάζω.

Zaum, der, -es, πλ Zäume, ὁ χαλινός, ἡ ἡνία [τὸ χαλινάρι]. (μτφ) ὁ περιορισμός.

im -e halten χαλινάγωγῶ, περιστέλλω, περιορίζω.

zäumen μὴ χαλινῶ [χαλινάργων]. χαλινάγωγῶ.

zaumlos ἀχαλινός, ἀχαλίνωτος.

Zaun, der, -es, πλ Zaune, ὁ φράγμός, τὸ φράγμα, ὁ φράκτης.

einen Streit vom -e brechen ζητῶ ἔριν παντὶ τρόπῳ.

Zaun könig, der, (μτφ) ὁ τροχίλος, ὀρχήλος [ὁ τρυποφράκτης, τὸ τρυποκαρπύδον].

zausen μη τῶν, μαδῶ [σου-
ρομαδῶ].

Zebra, das, -s, πλ -s, (ζλ) ὁ
ἀφρικανικὸς ὄναγρος, ὁ ὄρυγξ.

Zechbruder, der, ὁ φιλο-
πότης.

Zeche, die, —, πλ -n, τὰ ἐξοδα
συμπόσιου, ἡ δαπάνη εὐωχίας· ἡ
συμβολή, τὸ μερίδιον, τὸ μεταλ-
λουργεῖον.

zechen μη κρατηρίζω, καθω-
νίζω [σδανάρω].

Zecher, der, -s, πλ —, ὁ κω-
θωνιστής, φιλοπότης [ὁ κρασοπα-
τέρας].

Zechgesellschaft, die, of
συμπόται, τὸ συμπόσιον.

Zechschwester, die, ἡ φιλο-
πότις, ἡ συμποτίς [ἡ μεθύστρα].

Zeche, die, —, πλ -n, ὁ κρό-
τον [τὸ τσιμποῦρι].

Zehe, die, —, πλ -n, ὁ δάκτυ-
λος τοῦ ποδός, auf den -n, ἀκρο-
ποδητί [εἰς τὰ νύχια].

zehen ἴδε zehn.

Zehn spitze, die, τὰ ἀκροπό-
διον, ὁ ἀκρόπους.

zehn δέκα, die Zahl —, die Z-
τὸ δεκάριον [τὸ δεκάρι].

Zehnender, der, -s, πλ —, ἡ
δεκάκερως ἑλαφος.

Zehner, der, -s, πλ —, ἡ δε-
κάς [ἡ δεκάδα].

zehnerlei δέκα εἰδῶν.

zehn fach ἡ -fältig δεκαπλά-
σιος.

zehnjährig δεκαετής.

zehnmal ἑπρ δεκάκις.

zehnmonatlich δεκάμηνος, δε-
καμηναίος.

zehnsilbig δεκασύλλαβος.

zehnspfündig δεκάλιτρος.

zehnstündig δεκάωρος.

zehntägig δεκαήμερος.

zehntausend δεκακισχίλιοι,
δέκα χιλιάδες.

Zehnte (der, die, das) δέκατος.
Zehntel, das, -s, πλ —, τὸ δέ-
κατον, τὸ δεκατημόριον.

zehntens ἑπρ (τὸ) δέκατον,
κατὰ δέκατον λόγον.

zehnteilig δεκαμερής.

zehren μη διατρέφεσθαι, ἀποζῶ.
δαπανῶ, καταναλίσκω ἀσθενῶ, ἐφ-
ασθενῶ, ἀδυνατίζω.

zehrend μαρασμώδης, ἐκτικός.

Zehrfleher, das, ὁ μαρασμώ-
δης πυρετός.

Zehrgeld, das, ἡ -pfennig,
der, τὰ ὀδοντορικά ἐξοδα.

Zehrung, die, —, πλ -en, ἡ
φαγοποισία, ἡ κατανώσεις τροφῶν.

Zehrskosten, die, πλ, τὰ ἐξοδα
διετροφῆς.

Zeichen, das, -s, πλ —, τὸ
σημεῖον [τὸ σημάδι], τὸ σύμβολον,
γνώρισμα. — und Wunder thun
πράττω τέρατα καὶ σημεῖα.

Zeichenkunst, die, ἡ ἱγνο-
γραφία, ἱγνογραφική.

Zeichenlehrer, der, ὁ διδά-
σκαλος τῆς ἱγνογραφίας.

Zeichensprache, die, ἡ συν-
θηματικὴ γλῶσσα.

Zeichenstunde, die, τὸ μά-
θημα ἱγνογραφίας.

zeichnen μη ἱγνογραφεῖν· σγι-
εδιαγραφεῖν, σημειῖναι, σημειογρα-
φεῖν [σημαδεῖν]. ὑπογράφω, ὑπα-
σημαῖναι.

Zeichner, das, -en, πλ —, ὁ
ἱγνογράφος, σγιεδιαγράφος.

Zeichnung, die, —, πλ -en,
ἡ ἱγνογραφία, ἡ ὑπογραφή.

Zeidel ἢ **Zeidelbär**, der, ὁ
μελιθήρας ἀρκτύλος.

Zeidemeister, der, ὁ μελισ-
ουργός, μελισσοκόμος.

zeideln ἀμὴ βλιμάζω, μελισ-
σοτρυγῶ.

Zeidler, der, -s, πλ —, ὁ με-
λισουργός, μελισσοκόμος.

Zeige finger, der, ὁ δείκτης, δείκτης.

Zeige spanne, die, ἡ λιγὰς, τὸ ὀρθόσκαλον.

zeigen μὴ & ἀμὴ δείκνυμι [δείνω]. **sich** — δεικνύμαι, φαίνομαι.

Zeiger, der, -s, πλ —, ὁ δείκτης. **zeihen*** (zeihen zieh' ziehen) μὴ ἐγκαλῶ, μὴ γινώω, κατηγορώ.

Zeile, die, —, πλ -η, ὁ στίχος, ἡ γραμμὴ [ἡ ἀράδα]. **halb** — τὸ ἡμιστίμιον.

zeilenweise ἐπὶ στίχῳ, κατὰ στίχους.

Zeisig, der -s, πλ -e, (πτ) ὁ πράσινος σπίνος [ὁ ἀσάραντος] (μτφ) ein lockerer — ὁ κουρόνους [ὁ ἐλαφρόμυαλος].

Zeit, die, —, πλ -en, ὁ χρόνος· ὁ καιρὸς, ἡ ὥρα. zu jener — τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. von — zu — ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, πότε καὶ πότε. zur — πρὸς τὸ παρόν· ἐν καιρῷ, (εἰς) τὸν καιρόν. zur — der Kreuzzüge ἐπὶ τῶν σταυροφοριῶν. zu allen -en ἐν παντὶ χρόνῳ. eine — lang ἐπὶ τινι χρόνῳ. mit der — προτύντος τοῦ χρόνου [μὲ τὸν καιρόν]. vor -en τὸ πάλαι. welche — ist es? ποῖα ὥρα εἶνε; τί ὥρα εἶνε; für alle — διὰ παντός [γὰρ πάντα]. vor der — πρὸ τῆς ὥρας, προῶρας. zur rechten — ἐν καιρῷ, ἐγκαίρως, εἰς καλὴν ὥραν. es ist — εἶνε καιρὸς. es ist hohe — εἶνε καιρὸς πλέον, ἡ ὥρα κατεπεῖγει. — haben ἐγὼ καιρόν, εὐκαιρῶ. damit hat es (gute) — δὲν κατεπεῖγει τὸ πρᾶγμα. die — wird mir lang στενοχωροῦμαι, βεβύνομαι. (πρμ) alles hat seine — καιρὸς παντὶ πράγματι. kommt — kommt Rat ὁ καιρὸς ὁδηγός [βλέποντας καὶ κἀμνοντας].

Zeitabschnitt, der, ἡ ἐποχὴ, ἡ (χρονικὴ) περίοδος.

Zeit alter, das, ὁ αἰὼν, das goldene — ὁ χρυσοῦς αἰὼν.

Zeitangabe, die, ἡ χρονολογία, ἡμερομηνία.

zeitgemäss ἐπὶ καιρῷ.

Zeitgenosse, der, ὁ σύγχρονος.

Zeitgeschichte, die, ἡ σύγχρονος ἱστορία.

zeither ἐπὶ μέχρι τοῦδε, μέχρι τοῦ νῦν.

zeitig καιρῶς, ἐπικαιρῶς, ἐγκαίρως. ὥριμος, ὥριος || —, ἐπὶ ἐν καιρῷ, εἰς καιρόν, ἐνωρίς.

zeitigen μὴ & ἀμὴ ὠρμαίνω.

Zeitigung, die, —, ἡ πέπαισις, ἡ ὠρίμανσις.

Zeitirrtum, der, τὸ χρονολογικὸν σφάλμα, ὁ ἀναχρονισμός.

Zeitkürzung, die, ἡ διασπίδασις.

Zeitlauf, der, ἡ περίοδος τῶν χρόνων.

Zeitläufte, die πλ, τὰ περιστατικά· οἱ περιστάσεις.

zeitlebens ἐπὶ διὰ βίου, ἐπὶ ζωῆς.

zeitlich πρόσκαιρος, ἐφήμερος. das Z-e ὁ πρόσκαιρος βίος. das Z-e, segnen ἀφίνω χρόνους.

Zeitlichkeit, die, —, ἡ προσωρινότης.

Zeitlose, die, —, (φτλ) τὸ ἀκαίρικόν, τὸ ἐφήμερον [τὸ κουρουνοδότονον].

Zeitmass, das, ὁ βυθμός, τὸ μέτρον, ὁ χρόνος.

zeitmässig ἐπὶ καιρῷ.

Zeitmesser, der, τὸ χρονόμετρον.

Zeitpunkt, der, τὸ χρονικὸν σημεῖον, den (rechten) — abwarten καιροτηρῶ, καιροσκοπῶ.

Zeitraum, der, τὸ χρονικὸν διάστημα, ὁ χρόνος.

κατασυντρίβω, συνθραύω [κατασπάνω, κατασασκίζω]. (μτρ) wie — κατάκοπος, καταβεβλημένος [κατασκοτωμένος, αποσταιμένος]. sich — διαρρηγνύομαι, συνθραύομαι. ναυαγῶ, ἀποτογῶ, ἀποτυγχάνω.

zer schmeissen* μι συντρίβω καταρρίπτων, κατατινάσσω, καταθραύω.

zer schmettern μι καταθραύω, κατασυντρίβω· κατασφενδονῶ.

zer schneiden* μι κατατέμνω, κατακόπτω [κομ-ματιάζω].

zersetzbar ἐπιδεικτικός ἀποσυνθέσεως, ἀναλύσιμος.

zer setzen μι ἀποσυνθέτω, ἀναλύω. sich — ἀποσυντίθεμαι, ἀναλύομαι.

Zersetzung, die, —, πλ -en. ἡ ἀποσύνθεσις, ἀνάλυσις.

zer spalten* μι διασχίζω, ἀνατογῶ, σχίζω.

zersplittern μι καταθραύω, καταθρύπτω, διασπῶ. (μτρ) διασκορπίζω. ῥίπτω εἰς τὸν ἀέρα. || —, ἄμς ἀναρρηγνύομαι, ἀνασπῶμαι, ματαιοῦμαι, ναυαγῶ.

Zersplitterung, die, —, πλ -en, ἡ διάσπασις, ὁ διασπασμός· τὸ σχίσμα, ῥήγμα. ἡ κατασπατάλησις.

zer sprengen μι ἀναρρηγνύω, ἀνατινάσσω διασφενδονῶ.

zer springen* ἄμς διαρρηγνύομαι, διασφενδονῶμαι.

zer stampfen μι καταπίσσω, κατασυντρίβω, κατακοπανίζω.

zer stieben* ἄμς διασκορπίζομαι, διασφενδονῶμαι.

zerstörbar φθαρτός, ἐξολοθρεύσιμος.

Zerstörbarkeit, die, —, τὸ φθαρτόν, ἡ φθορότης.

zer stören μι ἐξολοθρεύω, καταστρέφω.

zerstörend καταστρεπτικός.

Zerstörer, der, -s, πλ —, ὁ ἐξολοθρευτής, καταστροφεὺς.

Zer störung, die, ἡ καταστροφή, ἐξολόθρευσις.

zer stossen* μι κατασυντρίβω, κατακοπανίζω.

Zer stossung, die, ἡ σύντριψις, τὸ κοπάνισμα.

zer streuen μι διασπείρω, διασπείρω, διασκορπίζω, περισπῶ, ἀπατογῶ. zerstreut ἀπρημένως sich — διασκορπίζομαι. (μτρ) τρέπω πρὸς ἄνεσιν, διασπείρω [ξερκοτίζομαι].

zerstreut διασπαρμένος, διασκορπισμένος. (μτρ) ἀπρόσεκτος, ἀζηρημένος [ξηλαμένος].

Zerstreutheit, die, —, ἡ ἀπόνεια, ἀπρόσεξις, ἀφαιρέσις.

Zerstreung, die, —, πλ -en, ὁ διασκορπισμός. (μτρ) ὁ περισπασμός· ἡ ἀπόνεια, ἀπρόσεξις, ἀφαιρέσις [ὁ ξελαμός]. ἡ διασκέδασις.

Zerstreungssucht, die, ἡ φιληδονία, φιληδία.

zerstreungssüchtig φιληδονός.

zer stücke[1]n μι κατακερματίζω, διαμελίζω, τεμαχίζω [κατακομματίζω].

Zer stückelung, die, —, πλ -en, ὁ κατακερματισμός, διαμελισμός, τεμαχισμός [τὸ κομματισμός].

zerteilbar μεριστός.

zer teilen μι διαμερίζω, μερίζω, διγάζω.

Zer teilung, die, ὁ διαμερισμός, καταμερισμός, πρὸς ῥατάς].

zer treten* μι καταπατοῦμαι, καταπατῶ [τοακαπατῶ].

zer trümmern μι καταρτίπτω, καταστρέφω.

Zer trümmerung, die, —, ἡ καταστροφή.

Zerwürfnis, das, -ses, πλ

-σε, ἡ διχόνοια, διχαστασία, ῥήσις
zer zausen μη καταλλάσσειν [συν-
 ρομᾶδω].

zeter! Χριστὸς καὶ Παναγία!
 Παναγία μου! μάνα μου.

Zettel, der, -s, πλ —, τὸ δελ-
 τιον. τὸ χαρτίδιον [τὸ χαρτάκι]. τὸ
 σημεῖωμα, πιττάκιον. ὁ στήμων, τὸ
 στημόνιον.

Zeug, das, -es, πλ -e, τὸ ὕ-
 φασμα, πανίον [τὸ πανί]. τὰ σκεύη,
 τὰ ἐργαλεῖα. τὸ ὑλικόν, ἡ ὕλη, τὸ
 πρᾶγμα, dummes — ἀνοησία [κου-
 ταμάριαι]. was ist das für ein —?
 τί πρᾶγμα ἐστὶν αὐτό; τί κατὰ-
 στασις εἶν' αὐτή;

Zeuge, der, -n, πλ -n, ὁ μάρ-
 τυς. Gott sei mein — μάρτυς μου
 ὁ θεός.

zeugen μη γεννᾷ, παιδοποιᾷ,
 τεκνοποιᾷ. // —, ἀμὴ μαρτυρῶ.
 falsch — ψευδομαρτυρῶ.

Zeugenaus sage, die, ἡ μαρ-
 τυρία.

Zeugen beweis, der, ἡ διὰ
 μαρτύρων ἀπόδειξις.

Zeuger, der, -s, πλ —, ὁ γεν-
 νήτωρ, γενετήρ.

Zeugin, die, —, πλ -nen, ἡ
 γεννήτειρα, γενέτειρα.

Zeug fabrik, die, τὸ ὕφασμα-
 τουργεῖον.

Zeug fabrikant, der, ἡ ὕφα-
 σματοουργός.

Zeug haus, das, τὸ ὄπλοστά-
 σιον, ὄπλοφυλάκιον.

Zeugin, die, —, πλ -nen, ἡ
 μάρτυς.

Zeugnis, das, -ses, πλ -se,
 τὸ μαρτύριον, ἡ μαρτυρία.

Zeug schmied, der, ὁ ἐργα-
 λειοποιός.

Zeugung, die, —, πλ -en, ἡ
 γένεσις, γονή.

zeugungsfähig γεννητικός,
 γενεσιουργός.

Zeugungs fähigkeit, die,
 ἡ γενεσιουργός δύναμις, γονιμότης.
Zeugungs glied, das, τὸ γεν-
 νητικόν μέριον.

Zeugungs kraft, die, ἡ γεν-
 νητικὴ δύναμις.

Zeug wärter, der, ὁ ὄπλοφύλας.

Zeug weber, der, ὁ ὕφαντουρ-
 γός, ὕφαντης.

Zibeth, der, -s, ἡ -katze, die,
 (ζιβ) ἡ μοσχογαλῆ.

Zicke, die, —, πλ -n, ἡ **Zick-
 chen & Zicklein**, das, -s, πλ —,
 ὁ ἐρίφας, τὸ ἐρίφιον.

Zickzack, der, -s, πλ -e, ἡ πο-
 λύγωνος γραμμὴ, ἡ ἀγκωνογραμμία.

zickzackig ἀγκωνόγραμμος.

Zickzack weg der, ὁ πολυ-
 γωνος δρόμος.

Ziege, die, —, πλ -n, ἡ αἰ-
 [ἡ αἶγα, ἡ γίδα].

Ziegel, der, -s, πλ —, ἡ πλιν-
 θος [τὸ τοῦδλον]. ὁ κέραμος, ἡ κε-
 ραμὶς [τὸ κεραμίδι]. mit -n
 decken κεραμιδῶ—brennen πλιν-
 θεύω [ψηῖω κεραμίδα].

Ziegel brenner, der, ὁ πλιν-
 θουργός, πλινθευτής [ὁ κεραμιδῆς].

Ziegel brenneret, die, τὸ
 πλινθεῖον, πλινθουργεῖον.

Ziegel decker, der, ὁ κεραμι-
 τής, κεραμιδιωτής.

Ziegelei, die, —, πλ -en, τὸ
 πλινθουργεῖον, κεραμοποιεῖον.

Ziegel erde, die, ἡ κεραμί-
 γῆ, ἡ κεραμίτις, τὸ κεραμοχώμα.

Ziegel hütte, die, τὸ πλινθεῖον
 πλινθουργεῖον.

Ziegel ofen, der, ἡ κεραμει-
 τικὴ κάμινος.

Ziegel stein, der, ἡ πλινθος
 [τὸ τοῦδλον].

Ziegel streicher, der, -s, πλ —,
 ὁ πλινθουργός, πλινθοποιός [ὁ
 κεραμιδῆς].

Ziegenartig αἰγοειδής.

Ziegen bart, der, τὸ γένειον αἰγός· ὁ τραγοπώγων, τραγογένης.

Ziegen bock, der, ὁ τράγος.

Ziegen fell, das, ἡ αἰγῇ, τὸ δέρμα αἰγός.

Ziegen hirt, der, ὁ αἰπόλος, αἰγελότης [ὁ γιδδοσκόπος].

Ziegen lamm, das, τὸ ἐρίφιον.

Ziegen leder, das, τὸ αἰγείον δέρμα [τὸ γιδδοτόμαρον].

Ziegen mist, der, ἡ σφυράς, ὁ πύραυλος [ἡ τριβηλιά γίδας].

Ziegenpeter, der, -s, πλ —, (ιατρ) ἡ ἰδιοπαθητικὴ παρωτίτις.

Ziegler, der, -s, πλ —, ὁ πλυνουργός [ὁ κεραμιδοῦς].

Zieh band, das, ὁ ρυαγωγεύς, τὸ ἐκτοπαττρὸν [ἡ συρτήμη].

Zieh brunnen, der, τὸ φρέαρ [τὸ πηγᾶδι].

ziehen* (ziehen zog; gezogen) μὴ σύρω, ἔλκω [τραβῶ]· ἐπισύρω, ἐπάγω, προσελκύω, τρέφω, ἐκτρέφω [ἀναθρέσκω].

die Achseln — κινῶ τοὺς ὤμους. eine Fratze — μορφαίζω. an der Nase — ἔλκω τῆς ῥινός, ῥινῶ [τραβῶ ἀπὸ τῆς μύτης].

Nutzen & Vorteil — ἐξάγω ὠφελείαν. in die Länge — προάγω ἐπὶ μῆκος, παρατείνω.

(mit) den kürzeren — μειονεκτῶ, ἐδικοῦμαι. Verdacht auf sich — ἐγείρω ὑπόνοιαν. in Betracht — λαμβάνω ὑπ' ὄψει. // —, ἀπὸ πορεύομαι, κινεῖμαι, μεταδύναμι [τραβῶ] zu Felde & ins Feld — στρατεύομαι, ἐκστρατεύω. // —, ἀπρὸς es zieht, ἀνεμός· διαπνέει, εἶνε βρεῦμα.

sich — ἔλκεται, σύρομαι, ἐκτείνωμαι, μηδύνωμαι, κάμπτωμαι, κυρτοῦμαι.

Ziehen, das, -s, ἡ ἔλξις, ἔλκυσις, ὁ ἔλκυσμός [τὸ τραβήγμα]. ἡ ἐκτροφή, διατροφή· ἡ φυτοκομία. ἡ πορεία, στρατεία· ἡ μετακίνησις.

Ziehung, die, —, πλ -ου, ἡ κλήρωσις.

Ziel, das, -es, πλ -ε, τὸ τέμα, ὄριον, τὸ τέλος. (μτφ) τὸ τέμα, ὁ σκοπός, das — (treffen) τογχεῖν τοῦ σκοποῦ.

zielen ἀμὲν στοχεῖσθαι, σφιδεύω [σημαδεύω], (μτφ) προσθαλμιῶ, ἀποδιδέπω· ἀναστέλλωμαι.

Zieler, der, -s, πλ —, ὁ στοχαστής, ὁ σκοπευτής.

Zi l punkt, der, ὁ σκοπός [τὸ σημάδι].

Ziel scheibe, die, ὁ δίσκος τοῦ ποδοῦ, ὁ σκοπός.

ziemen ἀμὲν & sich — ἀεμῶ, ἐμπρέπω.

Ziemer, der, -s, πλ —, τὸ βραχέστατον τμήμα ἀγριμαῖου ξύλου. τὸ βούνευσον, ἡ νευρά.

ziemlich ἱκανός, ἀρκετός.

zielen ἀμὲν πιπιρίζω, τιτίζω.

Zier, die, —, τὸ κόσμημα, τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Zier affe, der, ὁ φιλοκαλλωπιστής, ὠραιστής, μόρταν.

Zierat, der, -es, πλ -ε, τὸ κόσμημα, τὸ καλλώπισμα [στολή]· τὸ κοίκιμα [τὸ πλυνν].

Zier bengel, der, ὁ ὠραιστής [ὁ κυρίστης].

Zierde, die, —, πλ -η, τὸ κόσμημα, καλλώπισμα [τὸ στολῆ], τὸ ἐγκαλλώπισμα, σέμονμα. [τὸ καμάρι].

zieren μὴ καλλωπίζω, κομίζω, στολίζω. **sich** — θροῦπτομαι, ἀνέκτομαι, ἐγκαλλωπίζομαι [κάνω τὰ κοσμήματα]· προσκοσίζομαι, θροῦπτικῶς [κάνω καμώματα].

Ziererei, die, —, πλ -η, ὁ ἀκκισμός, ἡ θρόψις· τὰ θροῦπτοματά [τὰ καμώματα, τὰ κοσμήματα].

zierlich κομψός· κομψοποιεῖς, χαρίεις [νόστιμος].

Zierlichkeit, die, — ἡ κομψότης, χάρις [ἡ νοστιμότης].

Zier puppe, die, ἡ ἀκκίτις.

θρυπτικόν γόνυ· — [ή κυράττα].

Ziffer, die, —, πλ -η, ὁ ἀριθμός· τὸ ψηφίον· τὸ σύμβολον.

Ziffer blatt, das, ἡ πλάξ ὠρολογίου.

Ziffer schrift, die, ἡ συμβολικὴ γραφή, ἡ σηματογραφία.

Zigeuner, der, -s, πλ —, ὁ ἀθίγγανος, ἀθίγγανος [ὁ γύφτος].

Zigeunerin, die, —, πλ -nen, ἡ ἀθίγγανίς [ἡ γύφτισσα].

zigeunerisch ἀθίγγανικός [γύφτικός].

Zigeuner tanz, der, ὁ χορὸς ἀθίγγανων

Zimbel, die, —, πλ -η, τὸ κύμβαλον [τὸ τουμπιλέκι].

Zimmer, das, -s, πλ —, τὸ δωμάτιον.

Zimmer arbeit, die, ἡ ξυλουργία [ἡ μαραγκοσύνη].

Zimmerchen, das, -s, πλ —, τὸ οἰκημάτιον, τὸ δωματίδιον [τὸ καμεράκι, ἡ καμερίτσα].

Zimmer decke, die, ἡ ὀροφή [τὸ ταβάνι].

Zimmerhand werk, das, ἡ ξυλουργικὴ, ἡ ξυλουργία [ἡ μαραγκοσύνη].

Zimmer holz, das, ἡ ξυλεία.

Zimmer mann, der, ὁ ξυλουργός [ὁ μαραγκός].

zimmern μὴ ξυλουργῶ, ὠλουργῶ [μαραγκεύω].

Zimmerung, die, —, πλ -en, ἡ ξυλουργία [τὸ μαράγκημα]· ἡ ξυλεία.

Zimmet, der, -es, τὸ κιννάμωμον, τὸ κίναμον [ἡ κανέλλα].

Zimmet baum, der, τὸ κιννάμωμοφόρον δένδρον, τὸ κίναμον.

Zimmet öl, das, τὸ κιννάμωμέλαιον [τὸ κανελλόλαδον].

zimperlich θρυπτικός, σεμνότυφος, σεμνοφανής.

Zimperlichkeit, die, —, ἡ

σεμνοτυφία, ἡ προσποίητὴ αἰσχρὴ τηλία, ὁ ἀκκισμός.

zimpfern ἀμὴ σεμνοτυφῶ, ἀκκίζομαι.

Zink, das, -es, ὁ ψευδάργυρος ὁ τσίγκος.

Zinke, die, —, -η -η, ἡ γλῶχίς, ὁ ὀδαός, ἡ ἀκονίχ [ἡ μύτι].

zinkig ὀδοντωτός, γλωχινώτος.

Zinn, das, -es, ὁ κασσίτερος [τὸ καλάνι].

Zinne, die, —, πλ -η, τὸ ὀροφιαῖον περιτέγισμα, ἡ στεφάνη τοῦ περιστέγασμα.

zinnern κασσιτέρειος [καλάνος].

Zinn erz, das, (ὄρτζ) ὁ κασσιτερίτης (λίθος).

Zinn giesser, der, ὁ κασσιτεργός, κασσιτεροποιός.

Zinn giesserei, die, τὸ κασσιτεροποιεῖν· ἡ κασσιτεριποιία.

Zinnober, der, -s, τὸ κινναβαρι, ἄμμιον, ὁ θειοσίς, ὁ θειοάργυρος.

Zins, der, -es, τὸ μίσθωμα, τὸ ἀντίμισθον τίμημα [ὁ κυράς· τὸ ἐνοίκιον [τὸ νοίκι], ὁ φόρος, ὁ δασμός. (πλ -en) ὁ τόκος τὸ διάφορον. auf -en leihen τοκίζω.

zinsen ἀμὴ φέρω δασμόν, ἐσομοφοῦ, φέρω τοκούς, τοκίζομαι.

Zinse zins, der, ὁ τόκος τὸ κῶν, ὁ ἐπίτοκος τόκος.

zins frei ἀσυτελής, ἀφορολόγητος, ἀσύνδοτος, ἄτοκος.

Zins freiheit, die, ἡ ἀσυνδοσία.

Zins fuss, der, τὸ ἐπιτόκιον, ὁ τόκος τῶν ἐκατάν.

zinspflichtig φόρον ὑποτελής, δασμοφόρος.

Zion, das, -s, ἡ Σιών. (μτζ) ὁ οὐρανός.

Zion wächter, der, (μτζ) ὁ θρησκομανής, ὁ ζηλωτὴς τῆς ἀρχαίας πίστεως.

Zipfel, der, -s, πλ —, ἡ ἄκρη, τὸ ἄκρον.

Zipperlein, das, -s, ἡ ἀρθρίτις [τὰ ρευματικά].

Zirbel nuss, die, ὁ στρόβιλος, τὸ στρόβιλον [τὸ κουκκουνάρι].

Zirkel, der, -s, πλ —, ὁ κύκλος· ὁ γῦρος· ὁ διαθέτης.

Zirkel bogen, der, τὸ τόξον κύκλου, ἡ ἀψίς, τὸ καμάρωμα.

zirkelförmig κυκλοτερής, κυκλικός.

Zirkel linie, die, ἡ περιφέρεια, ἡ κυκλική γραμμή.

zirkeln μὴ κυκλογραφῶν ἀγωνίζεσθαι.

Zirkel schluss, der, ὁ διακλῆτος τρόπος, ὁ κύκλος.

Zirkelspitze, die, ἡ ἄκρα διακλῆτου.

Zirpe, die, —, πλ -n, ὁ τέτις [τῆτις].

zirpen μὴ τερετίζω.

Zisch, der, -es, πλ -e, ὁ συρισμός, τὸ σύρισμα [ἡ σφυρία].

Zischeln ἀμὴ ψιθυρίζω, κελαρίζω.

zischen ἀμὴ συρίζω [σφυρίζω].

Zischen, das, -s, ὁ σιγμός, σφυγμός [τὸ σφύριγμα].

Zisch laut, der, ὁ συριστικός ἦχος, ὁ σιγμός, τὸ σίγμα.

Zither, die, —, πλ -n, ἡ κιθάρα.

Zither schläger ἢ -spieler, der, ὁ κιθαριστής.

Zither spielerin, die, ἡ κιθαρίστρια.

Zitter aal, der, (ἰχθ) ἡ νάρκη ἢ μουδιάστρα, μαργωτήτρα.

Zitter esche, ἢ -espe, die, (στλ) ἡ κερκίς, ἡ τρομώδης λεύκη.

Zitter fisch, der, (ἰχθ) ἡ νάρκη ἢ μουδιάστρα.

Zitter gold, das, τὰ πετάλια χρυσοῦ, τὰ χρυσόφυλλα [ἡ τρέλιντα, ἡ τρά].

zittern ἀμὴ τρέμω.

Zittern, das, -s, ὁ τρόμος [ἡ τρομώδης].

Zitter pappel, die, (στλ) ἡ κερκίς.

Zitter roche, der, (ἰχθ) ἡ νάρκη [ἡ μουδιάστρα].

Zitze, die, —, πλ -n, ἡ θηλή [ἡ βῶγα τοῦ βυζίου]· ὁ μαστός [τὸ βύζι].

Zobel, der, -s, πλ —, (ζλ) ὁ σίμωρ, τὸ σιμόριον, ἡ λευκή ἱατίς [τὸ σαμοῦρι].

Zobel fell, das, τὸ δέρμα σίμωρος, τὸ σιμόριον [τὸ σαμοῦρι].

Zobel tier, das, (ζλ) ὁ σίμωρ, τὸ σιμόριον, ἡ ἱατίς [τὸ σαμοῦρι].

Zoher, der, -s, πλ —, ἡ σκαρῆ, ὁ γαυλός [τὸ μαστέλλο].

Zofe, die, —, πλ -n, ἡ ἄδρα, ἡ θεραπαινίς [ἡ παρακώρη, ἡ βάλια].

Zögerer, der, -s, πλ —, ὁ μελλητής, ὁ ὄκνος.

zögern ἀμὴ βραδύνω, ἀργοπορῶ, ὀκνῶ, δισταζω.

Zögerung, die, —, πλ -en, ὁ μελλησμός, ἡ ἀργοπορία [ἡ ἀργητα], ὁ ὄκνος, δισταγμός.

Zögling, der, -s, πλ -e, ὁ σικότροπος, τρώμας, οἰκόσιτος.

1 Zoll, der, -es, πλ -e, ὁ δακτύλος, drei — breit τριδακτυλίας· τὸ πλάτος.

2 Zoll, der, -es, πλ Zolle, τὸ τέλος, ὁ δασμός, τὸ τελωνίον.

Zoll amt, das, τὸ τελωνεῖον.

Zoll auf seher, der, ὁ τελωνοφύλαξ.

Zoll einnahme, die, ἡ τελωνική εἰσπραξίς.

Zoll einnehmer, der, ὁ τελωνικός εἰσπράκτης, ὁ τελωντής.

zollen μὴ, Dank — ἀποποδίσω χάριν, εὐχαριστῶ. Dankfall — ἐπευφημῶ, ἐπικροτῶ.

zoll frei ἄδασμος, ἀτελωνιστός.

Zoll freiheit, die, ἡ ἐλευθερία τελωνίου, ἡ ἀσυνεία.

Zollgebüh, die, τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα, τὸ τελώνιον.

Zollhaus, das, τὸ τελωνεῖον.

Zollinspektor, der, ὁ τελώνης.

Zollmass, das, τὸ μέτρον δικτύλου.

Zöllner, der, -s, -l —, ὁ τελωνικός ἐπάλληλος. († Γρ) ὁ τελώνης.

Zollordnung, die, ὁ τελωνικός κανονισμός.

zollpflichtig τελωνισίμος.

Zollschein, der, ἡ ἀπόδειξις τελωνισίας.

Zollsystem, das, τὸ τελωνικὸν σύστημα.

Zolltaxe, die, ὁ τιμοκατάλογος τελωνείου.

Zone, die, —, πλ -n, ἡ ζώνη, die heisse, kalte, gemässigte — ἡ διακεκαυμένη, κατεψυγμένη, εὐκρατος ζώνη.

Zoolog, der, -eu, πλ -eu, ὁ ζωολόγος.

Zoologie, die, —, ἡ ζωολογία.

zoologisch ζωολογικός.

Zopf, der, -es, πλ Zöpfe, ὁ πλόκαμος, ἡ πλοκαμία, πλεξίς [ἡ πλοκαμύς, ἡ πλεξίδα]. (μτφ) Alt. alter — ἡ παλαιότροπος συνήθεια.

Zopftum, das, -s, ἡ ἀπηρχαιωμένη συνήθεια, τὸ Κρόνιον ἔθος.

Zorn, der, -es, ἡ ὀργή, ὁ θυμός. vor — ἢ aus — ὑπ' ὀργῆς, ὑπὸ θυμοῦ.

zornentbrannt μένεα πνέων, ἔξηραυμένος.

zornig ὀργισμένος, ἔξηραυμένος. ὀργίλος, θυμώδης.

Zorn wut, die, ἡ μανιώδης ὀργή.

Zote, die, —, πλ -n, ἡ αἰσχρολογία, κιναιδολογία, αἰσχροπεία. -n reissen αἰσχρολογεῖν.

Zoten reisser, der, ὁ αἰσχρολόγος.

Zoten reisser, der, ὁ αἰσχρολόγος.

Zoten reisserei, die, ἡ αἰσχροπορνεύσις, αἰσχρολογία.

zotig αἰσχρός.

Zotte, die, —, πλ -n, ἡ σκολιός, ὁ κέρυμβος [τὸ σκουλλοδίδι].

Zottel, die, ἡ Zotte.

Zottel bär, der, ἡ μαλιώτι, ἄρκτος.

zottelig σκολυφόρος, σκολυωδής [σκουλλοειδής].

zotteln ἀρῆ βραδυπορεῖν, ἐπισυρμαί, διατροχάζω.

zottig μαλλιώτης, πυκνόμαλος.

zu πρὸ. (μετὰ δὲ τ.) 1) ἐπὶ τῷ π ο υ' α) (ἐπὶ ἀκινήσεως) ἐν' κατὰ, ἐπὶ, εἰς, ἐπὶ. — Athen ἐν Ἀθηναῖς, Ἀθήνησι. — Hause κατ' οἶκον, αἰκοι. — Wasser und — Lande κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν.

zur Rechten ἐπὶ δεξιᾷ, zur Linken ἐπ' ἀριστερᾷ. 2) ἐπὶ κινήσεως πρὸς: εἰς, κατὰ. zur Kirche gehen πηγαίνει εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Boden κατὰ γῆς, χαμαί. — je mandem πρὸς τινά. — Bitte gehen κατεκλίνουσι. bis — μέχρι εἰς, ἕως εἰς. 2) ἐπὶ χρόνῳ κατὰ, ἐν, ἐπὶ. — jener Zeit κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον, τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.

zur Zeit τὸ νῦν γ' ἔχον, πρὸς τὸ παρόν ἐν καιρῷ. zur Zeit Friedrich des Grossen ἐπὶ Φρειδερίκου τοῦ μεγάλου. zu meiner Zeit ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μου. zur rechten Zeit ἐν καιρῷ, εἰς καλὴν ὥραν.

— Ende ἐπὶ τέλους, εἰς τὸ τέλος. — heut — Tage τὰ ὄν, τὴν σήμερον. 3) τροπικῶς. — Fuss πεζή. — Pferde ἐπ' ἵππου. — Wagen ἐπ' ἀμάξης. — Wasser κατὰ θάλασσαν.

— zweien ἀνά δύο, σύν δύο. — dreien ἀνά τρεῖς. — tausenden κατὰ χιλιάδας. zur Genüge ἀρκούντως, ἀρκετὰ. zum Überfluss ἀφθόνως.

zur Hälfte ἐ: ἡμισείας, zum Nutzen, zum Vorteil, zum Bes-

(ten) ἐπ' ὠφελείᾳ, πρὸς ὄφελος, zum Beispiel παραδείγματος χάριν. 4) μετ' ἀπαρεμφάτου· να. ὑπὶ — ἔγω, διὰ να. ich habe — arbeiten ἔγω να ἔργασθω. um ihn — sehen ἵνα ἴδω αὐτόν, διὰ να τὸν ἴδω. drei Zimmer — vermieten τρία δωμάτια πρὸς ἐνοικίαν. — leben haben ἔγω να ζήσω. ohne — χωρὶς να.//—, ἐπὶ κεκλεισμένους, κλειστός [σφαλιστός]. ὑπερ γαν, ὑπὲρ τὸ θέον, παραπολύ, ὑπερ-. Thüre —! κλείσον τὴν θύραν! — viel ὑπερ-πολυς, παραπολύς. — heiss ὑπερ-θερμός. — sehr ὑπεράγαν, παραπολύ Glück —! εὖ σοι γένοιτο!

zu-bauen μὴ ἀποικοδομῶ, ἀπο-
τειγίζω.

Zubehör, das, -s, τὸ συνα-
πάρτισμα, συμπλήρωμα· τὰ παρε-
πόμενα.

zu-be-kommen* μὴ λαμβάνω
προσέτι.

zubenannt ἐπικαλούμενος, ἐ-
πονουαζόμενος.

Zuber, der, -s, πλ —, ἡ πύε-
λος, ὁ γαυλὸς [τὸ μαστέλλο].

zu-bereiten μὴ παρασκευάζω,
ἑτοιμάζω. Speisen — ἀρτύω φα-
γητά.

Zubereiter, der, -s, π' —, ὁ
παρασκευαστής, προετοιμαστής.

Zu bereitung, die, ἡ παρα-
σκευασίς, ἑτοιμασία· τὸ παρασκευά-
σμα, ἡ σκευή, συσκευή.

zu-binden* μὴ συνδέω, ἐπι-
δέω, περιδέω.

zu-blasen* μὴ πνεύω, προσ-
πνέω· συγχέω φουσύν. (uik) προσ-
ψιθυρίζω, ὅπως θάλλω.

Zubläser, der, -s, πλ —, ὁ
ὑποβολύς.

zu-bleiben* ἄμς ὁ ἀμύνω κλει-
στός, μένω κεκλεισμένος.

zu-blinzeln κατελλώπτω [κά-
ννοι μάτιας].

zu-bringen* μὴ συγχομίζω,
φέρω, κομίζω, διάγω, διέρχομαι
[περνῶ]. zugebrachtes Vermö-
gen, ἡ προκοπὴ περιουσία.

Zu brot, das, τὸ ὄψον, πρὸς-
φάριον.

Zu busse, die, τὸ προσκατα-
έλγμα, τὸ ἀναπλήρωμα· ἡ συν-
εισφορά. — geben συνεισφέρειν.

Zucht, die, —, ἡ ἀγωγή, ἐκ-
τροφή [τὸ θρέψιμον]· ἡ ἀνατροφή,
ἡ πειθαρχία, εὐταξία, εὐπειθεια.

züchten μὴ τρέφω, ἐκτρέφω.

Züchter, der, -s, πλ —, ὁ
τροφεύς, καλλιεργητής.

Zucht haus, das, τὸ σωφρονι-
στήριον, τὸ δεσμοτήριον.

Zucht häusler, der, -s, πλ —, ὁ
σωφρονιζούμενος κατὰ οἶκον.

Zucht hengst, der, ὁ κήλων,
τὸ ὄγετον.

züchtig τίμιος, ἀγνός.

züchtigen μὴ κολάζω, σωφρο-
νίζω.

Züchtigung, die, —, πλ -en,
ὁ σωφρονισμός, ἡ τιμωρία.

Zucht kalb, das, ὁ εὐετυχὸς
μόσχλος, τὸ ὄχειον.

Züchtling, der, -s, πλ -r, ὁ
σωφρονιζούμενος κατὰ οἶκον.

zuchtlos ἀγέλητος, ἄτακτος.

Zuchtlosigkeit, die, —, ἡ
ἀπειθαρχία.

Zucht meister, der, ὁ εὐσφα-
ρύλας, ὁ σωφρονιστής, μαθηγνήμων.

Zucht schwein, das, ὁ προμ-
φάς [ἡ σφόδρα].

Zucht stute, die, ἡ γενετήρια
ἵππος, ἡ φαρύς.

Zucht vieh, das, τὸ τροφίμα
κτήνη, τὰ κτήνη α.

Zuck, der, -s, πλ -en, τὸ ἐί-
φνηδιον κίνημα, ὁ τρεμασμός.

zucken μὴ, die Absicht — ἀνυ-
ψῶ τοὺς ὀφθαλμούς· ἀμὲν ἀπαίξω,
σπαίρω, ἀσπαίρω [σπαρταρῶ].

zücken μη άνασπάω, γυμνώ, ξισουλκώ.

Zucker, der, -s, τὸ σάχαρ, σάχαρον, ἡ σάχαρις.

zuckerartig σακχαρώδης, σακχαρώδης.

Zucker bäcker, der, ὁ ζαχαροπλάστης.

Zacker bäckerei, die, ἡ ζαχαροπλαστική, τὸ ζαχαροπλαστεῖον.

Zucker büchse, ἡ -dose, die, ἡ σακχαροθήκη, τὸ σακχαροδοχεῖον.

Zucker fabrikation, die, ἡ σακχαροποιία.

Zucker form, die, ἡ χύτρα σακχάρου.

Zucker gebackene, das, τὸ ζαχαρωτόν.

zuckerhaltig σακχαρώδης, σακχαροῦχος.

Zucker hut, der, ὁ κῶνος σακχάρου.

Zucker kind, das, τὸ μαμμό-βρεπτον τέκνον [τὸ κανακάρι].

Zucker krankheit, die, (ιατρ) ὁ διαβήτης.

Zucker mandel, die, τὸ σακχαρωτόν ὀμύγαλον.

Zucker mehl, das, τὸ λεπτόν σάχαρον.

zuckern μη σακχαρώνω, ζαχαρώνω.

Zucker pflanzung, die, ἡ καλλιέργεια σακχαροκάλαμου.

Zucker plätzchen, das, τὸ σακχαροῦχον, τὸ σακχαρώδες περμάτιον.

Zucker raffinierie, die, τὸ διυλιστήριον σακχάρου, τὸ σακχαροποιεῖον.

Zucker rohr, das, τὸ γλυκुकάλαμον, σακχαροκάλαμον.

Zucker sachen, die, πλ, τὰ σακχαρωτά.

Zucker sieden, das, ἡ σακχαροποιία.

Zucker sieder, der, ὁ σακχαροποιός.

Zucker siederei, die, τὸ σακχαροποιεῖον.

zckersüss σακχαρώδης (τὴν γεῦσιν) μελιγδής.

Zucker ware, die, ἡ -werk, das, τὸ σακχαρόπηκτον, τὸ σακχαρωτόν.

Zuckung, die, —, πλ -en, ὁ σπασμός, σπασμός.

zu-dämmen μη ἐμφοράσω, δι' αναχώματος, ἀπολιωνύω.

zu-decken μη ἐπικαλύπτω, σκεπάζω, κωμάζω, ἐπικωμάζω [ταπύνω].

Zudem ἐπὶ πρὸς δέ, πρὸς τοῦτο, ἔτι δέ, ἐκτός τούτου, πλὴν τούτου.

Zu drang, der, ἡ συρροή συσπύρευσις.

sich zu-drängen εἰσδιόχομαι, εἰσρῶμ. (μτφ) προσκολλημαι ὀχληρῶς, εἰσδύομαι ἐπαχθῶς.

zu-drehen μη στρέφω, κλίσσω συστρέφων.

zudringlich φορτικός, ἐπαχθής.

Zu dringlichkeit, die, ἡ φορτικότης, ἐπαχθεια.

zu-drücken μη συμπιέζω, συγκλίσσω.

zu-eignen μη ἀφιερώνω, ἀναθέτω, sich etwas — ιδιοποιουμαι, οικειοποιουμαι τι.

Zueigner, der, -s, πλ —, ὁ ἀφιερωτής.

Zueignung, die, —, πλ -en, ὁ σφετερισμός, ἡ ἀφιέρωσις.

Zueignungs schrift, die, τὸ προσφωνήμα, ἀφιέρωμα.

zu-eilen ἀμσ προστρέχω, ἐπιτρέρομαι.

zu-er kennen* μη ἐπιδικάζω, ἐπιψηφίζω, einen Preis — ἀπονέμω βραβεῖον.

Zu erkennen, die, —, πλ -en, ἡ ἐπιψηφισις, ἐπιδικασις.

zuerst ἐπρ ἐν πρώτοις καὶ ἀρχῆς. gleich — εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς.

zu-fahren* ἄμς προσελαύνω. ἐπελαύνω, ἐπιφέρωμαι.

Zu fall, der, ἡ τύχη* ἡ συντυχία, σύμπτωσις. durch — κατὰ τύχην, ἐκ τύχης.

zu-fallen* ἄμς κλείομαι καταπεσών, κατακλείομαι περιέρομαι δια κλήρου, πίπτω, λαγχάνω.

zufällig τυχερός, τυχαίος, τυχών, παρattyών. // —, ἐπρ κατὰ τύχην.

Zufälligkeit, die, —, ἡ συντυχία, ἡ τύχη.

zu-fertigen μὴ πέμπω, ἀποστέλλω.

zu-flicken μὴ συρράπτω, κλείω διὰ συρραφῆς.

zu fliegen* ἄμς προσπέτομαι, ἐπιπέτομαι, προσίπταμαι.

zu-fliesen* ἄμς ἐπιρρέω, ποσρέω.

Zu flucht, die, ἡ καταφυγή, τὸ καταφύγιον.

Zufluchts ort, der, τὸ καταφύγιον, ἀσυλον.

Zu floss, der, ἡ ἐπίρροια, ἐπίρρευσις, ἡ ἐπίχυσις* ἡ συρροή.

zu-flüstern μὴ προσψιθυρίζω.

Zuflüsterung, die, —, πλ -en, ὁ ψιθυρισμός.

zufolge πρὸ (μετὰ γένῃ ἢ ὁ τῇ) συμφώνως, συναρτά.

zufrieden εὐηρεστημένος* αὐτάρχεις, ἀρκούμενος, ἀτέργων. lass mich — ! λειπέ με!

Zufriedenheit, die, —, ἡ αὐτάρκεια, εὐαρέσκεια.

Zufriedenstellung, die, ἡ εὐαρέστησις, ἱκανοποίησις.

zu-frieren* ἄμς συμπήγνυμαι [παγώνω].

zu-fügen μὴ προσξενῶ, προσάπτω* προσθέτω.

Zufuhr, die, —, πλ -en, ἡ

παρακομιδή, προσαγωγή (τὸ κομίσθημα). ὁ ἐπισιτισμός.

zu-führen μὴ προσάγω, προσκομίζω.

Zu führung, die, ἡ προσαγωγή, παρακομιδή.

zu-füllen μὴ ἀποπληρῶ, ἀπογεμίζω προσεγγέω, προσγέω.

Zug, der, -rs, πλ Zuge, ἡ ἔλξις, ὁ ἔλκυσμός, ἡ ἔλκυσις, ἡ ὀλκή [τὸ τράδηγμα]. ἡ πορεία, ἔλασις* ἡ στρατεία, ἐκστρατεία. ἡ διαπορεία, διάθεσις* τὸ ῥέυμα, ἡ ῥοή, ὁ ῥοις* ἡ ῥορά, ἡ ὁρμή. ἡ κανονία* ἡ γραμμή, σειρά* ἡ συστοιχία* ὁ στοίχος, ἡ τάξις [ἡ ἀράδα] ἡ ἀμαξοστοιχία, ὁ συρμός. ἡ πομπή, παρέλασις, πομπία, τὸ χαρακτηριστικόν σημεῖον, ὁ χαρακτήρ (τοῦ προσώπου, τὸ γινώρισμα [τὸ μυστικόν]). ἡ κατάποσις, τὸ ῥόφημα [ἡ ῥουφηξία, ἡ ῥουφηματία]. eisen — machen κινῶ πεσών. in einem -e ἢ mit einem -e μιὰ ὁρμή, διὰ μιᾶς* ἀμυστῇ, ἀρνευστῇ [μονορροῦσι]. in einem -e fort κατὰ συνέχειαν, in vielen Zügen διακεκομμένως, κατὰ διαλείμματα.

im besten -e sein πηγαινὸν δέξια, βαίνω κατ' εὐχὴν. in den letzten Zügen liegen ψυχομαχέω, πένω τὰ λολαθία. der — geht ab ἡ ἀμαξοστοιχία ἀναχωρεῖ.

Zu gabe, die, τὸ ἐπιχορηγῆμα, ἐπιμισθιον* ἡ προσθήκη, τὸ πρόσθεμα.

Zu gang, der, ἡ προσαγωγὴ, προσέλευσις.

zugänglich προσατός, προσσιτός, πλησιαστός, εὐπρόσιτος.

Zugänglichkeit, die, —, τὸ προσσιτόν, ἡ προσσιτότης.

Zug brücke, die, ἡ περικειρῆ (ἡ κινητὴ) γέφυρα.

zu-geben* μὴ προτεπιδίδω, δίδω ἐκ περισσοῦ, ἐπιτέλλομαι, ἐπιτρέπω*

παραδέχομαι, zugewen dass δε-
δοσθαι δετ.

zugewen παρών, παρευρισκό-
μενος.

zu-gehen* ἀνασπένδω, προ-
βαίνειν ἐπιπροσάδην, προσέρχεται
προβαίνω, προεῖναι, κλείωμαι,
κατακλείωμαι [σφαλνῶ]. γίνομαι,
συμβαίνω, λαμβάνω χάριν. wie
ist es zugegangen? πῶς συνέβη;

zu-gehören ἀμὲν ἀνέχω.

zugehörig ἀνήκων, οἰκείος.

Zügel, der, -s, πλ—, ἡ ἡνία, τὸ
ἡνίον [τὸ χαλινάρι]. mit verhäng-
ten -n ἀπὸ βυτῆρος [εἰς τὰ τέσ-
σερα]. im — halten ἀναγκαιῶς,
χαλινάγωγῳ.

zūgellos ἀγέλιος, ἀχαλίνωτος.

Zügellosigkeit, die, —, ἡ
ἀκράτεια.

zügeln μὴ χαλινῶ [χαλινά-
ρῳ] ἡνιογῶ, χαλινάγωγῳ.

zugenannt ἐπικαλούμενος, ἐπ-
ωνομαζόμενος.

zu-gesellen μὴ θίδω σύντρο-
σον, συμπαραθίδω, προσκολλῶ.

Zugeständnis, das, ἡ ὁμολό-
γησις, ὁμολογία.

zu-ge stehe μὴ ὁμολογῶ, πα-
ραδέχομαι, ἐπιτρέπω συναίνω.

zugethan ἀφωσιωμένος.

Zug fisch, der, ὁ ἀγελαῖος (ὁ
διαβατικός) ἰχθύς.

Zug führer, der, ὁ πρωτοστά-
της ὁ ἡγέτης ἀμαξοστοιχίας.

Zug garn, das, ἡ σαγήνη, τὸ
ἀμφιβλήστρον.

zu-giessen* μὴ προσγέω, ἐπ-
εγγέω, προσεγγέω συγχλῖω δι'
ἐπγύσεως.

zugig βευματώδης, διαπνεύ-
μενο.

zu-gittern μὴ συγκλείω διὰ
νεγκλίδων.

Zug kraft, die, ἡ ἑλκτική δύ-
ναμις, ἡ ἐλξίς.

zugleich ἐπὶ ἐν ταύτῃ, συγ-
χρόνως, σὺναιμα.

Zug leine, die, τὸ σχοινίον βυ-
μουλκίας, ὁ βυτῆρ [ἡ συρήμη].

Zug loch, das, ἡ ὁπή διαπνοῆς,
ὁ ἀνεμολόγος.

Zug luft, die, ὁ διαπνεύων ἀέρ,
τὸ βεῦμα ἀέρος.

Zug ochse, der, ὁ ἀροτῆρ βοῦς.

Zug pferd, das, ὁ (βπο)ζῴγιον;
ἵππος.

Zug pflaster, das, τὸ ἐκδορίον.

zu-greifen* ἀμὲν ἀπτομαι, ἐπι-
λαμβάνομαι, λαμβάνω [πιάνω].

Zug riemen, der, ὁ βυτῆρ, τὸ
συστικόν σχοινίον [ἡ συρήμη].

Zug rolle, die, ἡ τροχάλα,
τροχίλια [τὸ καρούλι, ὁ μακαράς].

Zug tier, das, τὸ ὑποζῴγιον.

zu-gucken ἀμὲν προσόλεπω,
παρατηρῶ προσέχω.

Zug vich, das, τὰ ὑποζῴγια.

Zug vogel, der, τὸ ὑδοιπόρου
(τὸ διαβατικόν) πτηνόν.

zugweise ἐπὶ ἀγελῆθῳ [χο-
παδιστά].

Zug wind, der, ὁ διαπνεύων
ἀνεμος, τὸ βεῦμα ἀνέμου.

zu-haben* μὴ ἔχω κλειστόν.

zu-haken μὴ συμπορῶ [θηλυ-
κῶν].

zu-halten* μὴ κρατῶ κλειστόν.

zu-hängen μὴ καλῶμαι διὰ
παραπετάσματος, περιτεταννύω.

zu-hauen* μὴ κατεργάζομαι,
ἐξεργάζομαι. //—, ἀμὲν κτυπῶ, κα-
ταφέρω κτυπήματα.

zu-heften μὴ συρράπτω.

zu-heilen ἀμὲν ἐπουλοῦμαι, ἰα-
τρεύομαι [γυαίνω].

zuhinterst ἐπὶ εἰς τὰ ὀπίσθεν,
ἐν τέλει.

zu-horchen ἀμὲν ἀκροῶμαι [ἀ-
φουκράζομαι].

zu-hören ἀμὲν ἀκροῶμαι,
ἀκούω.

Zuhörer, der, -s, πλ — ὁ ἀκροατής.

Zuhörer raum, der, ἡ-saal, der, τὸ ἀκροατήριον.

Zuhörerschaft, die, —, οἱ ἀκροαταί, τὸ ἀκροατήριον.

zu-jagen μὴ ἐλαύνω, καταδιώκω. // —, ἄμς ἐλαύνω ἐκτεταμένως, φέρομαι ἀνὰ κράτος.

zu-jauchzen ἢ **zu-jubeln** μὴ & ἀμὴ ἐπαλαλάζω, ζητωκραυγῶ

zu-kehren μὴ στρέφω, παραστῆναι, σάβην, σαρίωνω [σκουπίζω].

zu-klappen μὴ συγκρατεῖν, συγκλείω. // —, ἄμς συγκλείομαι, κλείομαι.

zu-kleben ἢ **zu-kleistern** μὴ συγκollō, ἐμψράσσω διὰ κόλλης.

zu-klinken μὴ μανδαλώνω.

zu-knöpfen μὴ κομδώνω.

zu-kommen* ἄμς προσέρχομαι, ἐπέρχομαι, παραδίδομαι, ἐγγερίζομαι, ἀνῆκω, ὀφείλομαι.

zu-korken μὴ ἐπιτωμάζω [ταπώνω].

Zu kost, die, τὸ ἄφον, προσάγειον.

Zu kunft, die, τὸ μέλλον, ὁ μέλλων χρόνος· τὰ μέλλοντα. in — τοῦ λοιποῦ, εἰς τὸ ἕξῃς.

zukünftig μέλλων, ἐσόμενος.

zu-lächeln μὴ προσμειδῶ, προσγελῶ.

Zu lage, die, ἡ προσθήκη, τὸ ἐπιμίσθιον.

zu-langen μὴ παρέχω, προσφέρω, προσφέρω ἑμαυτῷ, λαμβάνω [παίρνω]. ἀρκῶ, ἐφαρκῶ, προσφέρω ἑμαυτῷ, λαμβάνω.

langen Sie zu, ὁρίστε, λάβετε μόνος σας.

zulänglich ἐπαρκής, ἀρκούν, ἀρκετός, ἡ ἐπάρκεια, ἡ ἀρκευτής.

zu-lassen* μὴ ἀφίνω κλειστόν, εἰσδέχομαι, ἀφίνω νὰ προσέλθῃ.

zulässig παραδεκτός, ἀποδεκτός.

Zulässigkeit, die, —, τὸ παραδεκτόν.

Zulassung, die, —, ἡ εἰσδογῇ, ἡ παρασούῃ ἢ ἡ ἄδεια.

Zu lauf, der, ἡ συρροή.

zu-laufen* ἄμς προστρέχω, συρρέω· προδύνω, προχωρῶ, τελεῦτῶ, καταλήγω, ἀπολήγω.

zu-legen μὴ κλείω δι' ἐπιθέσεως, συγκατεῖναι, προσθέτω, προσεπιδίδω, δίδω ἐκ περισσοῦ.

zu-leimen μὴ συγκollō, ἐμψράσσω διὰ κόλλης.

zuletzt ἐπὶ τέλος, ἐπὶ τέλους.

zu-lispeln μὴ προσφυστίζω.

zu-löten μὴ συγκollō.

zum = zu dem.

zu-machen ἢ κλείω [σφαλῶ].

Zu machen, das, ἡ κλείσις [τὸ κλείσιμον].

zumal ἐπὶ καὶ μάλιστα, ἐφαίρειται, πρὸ πάντων. — da ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ, alle — πάντες ὁμοῦ.

zu-mauern μὴ ἀποτειχίζω, ἀποψράσσω δια τείχους.

zumeist ἐπὶ πρὸ πάντων, ἰδίως.

zu-messen* μὴ διαμετρῶ, μετρῶ. (μετ) ἀποδίδω, ἀπονέμω. der zu gemessene Teil τὸ ἐπιβαλλόμενος, τὸ ἀνάλογον.

zu-muten μὴ, einem etwas — ἀπαιτῶ τι παρὰ τινος.

Zumutung, die, —, -n, ἡ ἀπαιτήσις, ἀξίωσις.

zunächst ἐπὶ ἐν πρώτοις, κατὰ πρῶτον. ἐγγύτατα πρὸς πλησίον [δίπλα].

zu-nageln μὴ κατακλείω δι' ἡλῶν, καθήλω.

zu-nähen μὴ συρράπτω.

Zunahme, die, —, -n, ἡ ἐπαύξισις.

Zu name, der, τὸ ἰπώνυμον, παρώνυμον [τὸ παρεπώνυμον].

zündbar ἀναφλέξιμος, ἐφρλετός.

Ζυδβαρηκείη, die, —, τὸ εὖ-
πλεκτον.

zünden μὴ ἀνάπτω, ἀπῶ [ἀ-
νάδω]. // —, ἀμὴ ἀνάπτομαι, [ἀ-
νάδω].

Zunder, der, -s, ἡ ἴσκα.

Zünder, der, -s, πλ —, τὸ
πύραπτον, ὁ πυριγόνος.

Zünd hölzchen, das, τὸ πυ-
ρεῖον [τὸ σπῆρτο].

Zünd hütchen, das, τὸ καψά-
κιον [τὸ καψοῦλι].

Zünd loch, das, ἡ τρύπα ἀναφλέ-
ξεως, ἡ ὁπὴ πυροδόλου.

Zünd pfanne, die, ἡ ἐστία πυ-
ροδόλου.

Zünd schwamm, der, τὸ ἀ-
γαρικόν, ἡ ἴσκα.

Zünd stoff, der, τὸ ἔκκαυμα, ἡ
εὖπλεκτος ὕλη.

Zünd strick ὁ πυροβόμυξ, τὸ
πυροφύτιλον.

zu-nehmen* ἀμὴ αὐξάνομαι,
ἐπαυξάνομαι· λαμβάνω ἐπὶ ὅσων,
προκόπτω, bei -den Jahren προΐ-
ούσης τῆς ἡλικίας [μετὰ τὰ χρόνια].

zu-neigen μὴ ἐπικλίνω, προσ-
κλίνω.

Zu neigung, die, ἡ ἐπικλίσις,
ἡ κλίσις.

Zunft, die, —, πλ Zünfte, ἡ
συντεχνία.

Zunft genoss der, ὁ ἐταῖρος
ρος συντεχνίας, ὁ ὁμότεχνος, ὁ
φράτωρ.

zünftig φρατριακός, συντεχνικός.

Zunft meister, der, ὁ συντε-
χνιάρχης.

Zunge, die, —, πλ -n, ἡ γλῶσ-
σα, ἡ γλώσσῃς [τὸ γλωσσίδι], ge-
räucherte — ἡ καπνιστὴ γλῶσσα.
angewachsene — τὸ ἀγκυλό-
γλωσσον, ὁ γλωσσοδέτης.

Züngelchen, das, -s, πλ —,
τὸ γλωσσίδιον [ἡ γλωσσίσσα].

züngeln μὴ & ἀμὴ παίζω διὰ

τῆς γλώσσης, γλωσσοστροφῶ· προ-
βάλλω γλωσσοειδῶς.

Zungen band, das, τὸ ἀγκυλό-
γλωσσον, ὁ γλωσσοδέτης.

Zungen buchstabe, der, τὸ
γλωσσοφώνον γράμμα.

zungenfertig εὐγλωττός, εὖ-
φραδής.

Zungen fertigkeit, die, ἡ εὖ-
φράδεια, εὐγλωττία.

zungenförmig γλωσσοειδής.

Zungen held, der, ὁ κομπαι-
στής, κομπωρημίων.

zunichte ἐπρ. (οὐκ), — machen
ἐξουθενεῖω, ἐξολοθεύω.

zu-nicken μὴ & ἀμὴ νεύω, ἐ-
πινεύω.

zu-ordnen μὴ παρατάσσω, πα-
ρίδω συνεργάτην.

zupfen μὴ τῖλλω, μαδίω [ξεσπύ-
ζω]· τανύω, σῶρω [σουρομαδίω].

zu-pfropfen μὴ ἐπιπωμαῖω
[ταπώνω].

zu-picken μὴ φράσσω διὰ πίε-
σης, καταπίσσω.

zur = zu der.

zu-pressen μὴ κλῖω διὰ πίεσις.

zu-raten* μὴ συμβουλεύω.

zu-raunen μὴ προσφθυρίζω.

zu-rechnen μὴ προσλογίζω,
γράφω εἰς λογαριασμόν. (μετὰ) ἀπο-
ρίδω, προσάπτω.

Zu rechnung, die, ἡ ἀπόδοσις,
ἀναφορά.

zurechnungsfähig ὑπεύθυ-
νος, ὑπόλογος.

Zurechnungs fähigkeit, die
ἡ ἠθικὴ εὐθύνη.

zurecht ἐπρ. δεόντως, ὅν δε-
τρόπον, ἐν τάξει. -bringen* μὴ

εὐτρεπίζω, διευθετῶ, τακτοποιῶ·
sich -finden* ἀμὴ εὕρισκω τὴν ὁ-

δὸν· ἡ εὐρὼ τί μοι γίνεταί. -helfen*
ἀμὴ ὁδηγῶ· βοηθῶ.

-aus διορθώνομαι, ἐξομαλίζομαι.
-legen ἀμὴ διευθετῶ, τακτοποιῶ.

Zurechtlegung, die, —, ἡ τακτοποίησις.

zurecht-machen μὴ ἐτοιμάζω, τακτοποιῶ. **sich** — ἐτοιμάζομαι.

-setzen μὴ διευθετῶ, εὐτρεπίζω, τακτοποιῶ. **-stellen** μὴ διευθετῶ.

-weisen* μὴ καθοδηγῶ, ποδηγετῶ. (μτφ) ἐπανάγω εἰς τὴν ὁρθὴν ὁδόν, σωφρονίζω.

Zurecht weisung, die, ἡ καθοδήγησις. (μτφ) ὁ σωφρονισμός, τὸ διδακτικὸν μάθημα.

Zu rede, die, ἡ προτροπή, ἡ παρόρμησις.

zu-reden ἀμὴ παροτρύνω, προτρέπω, παρακινῶ. **er lässt sich nicht** — δὲν ἀκούει συμβουλὰς.

Zu reden, das, ἡ προτροπή, παρόρμησις.

zu-reichen μὴ ὀρέγω, προσφέρω. // —, ἀμὴ ἀρκῶ, ἐξαρκῶ [φθάνω].

zureichend ἐπαρκής, ἀρκῶν.

zu-reiten* μὴ πωλοδαμνῶ, δαμάζω [τιμαρεύω]. // —, ἀμὴ προσκπεύω, ἱππηλατῶ, προσελαύνω· ἐλαύνω εἰς τὰ πρόσω.

zu-rennen* ἀμὴ πρῶστρέχω, ἐπιφέρωμαι.

zu-richten μὴ ἐτοιμάζω, εὐτρεπίζω, τακτοποιῶ. (μτφ) übel — κακοποιῶ.

Zu richtung, die, ἡ ἐτοιμασία.

zu-riegeln μὴ μανδαλῶνω.

zürnen ἀμὴ ὀργίζομαι χαλεπαίνω.

zu-rollen μὴ προσκυλίω, ἐπικυλίω.

zu-rudern ἀμὴ προβαίνω κωπηλατῶν.

zurück ἐπρ. ὀπίσω· εἰς τὰ ὀπίσω, ἀνα πόδα· πάλιν.

zurück — (ἐν συνθέσει), ἀνά-, ἐπανα- [ἐξανα-]. ὀπίσω πάλιν. **-be-hen** ἀμὴ ὑποχωρῶ ὑπὸ τρόμου, ἀποδελιῶ. **sich -be geben*** μὴ ὑπιστοχωρῶ, ἀναποδίζω. **-begeh-**

ren μὴ ἀπαιτῶ ὀπίσω, ἐπαναζητῶ. // —, ἀμὴ παθῶ νὰ ἐπιστρέψω. **-begleiten** μὴ συνοδεύω ὀπίσω. **-be halten*** μὴ κρατῶ, δὲν ἐπιστρέφω· κατακρατῶ, καθυστερῶ. **-be kommen*** μὴ λαμβάνω ὀπίσω. **-be rufen*** μὴ ἀνακαλῶ, προσκαλῶ ὀπίσω.

Zurück berufung, die, ἡ ἀνάκλησις.

zurück-biegen μὴ ἀνακάμπτω, λυγίζω ὀπίσω. **sich** — ἀνακλίνομαι. ὑπτιαζώ. **-be zahlen** μὴ πληροῖναι ὀπίσω, μεταπληροῖναι.

Zurück bezahlung, die, ἡ μεταπληρωμή.

zurück-be ziehen* μὴ ἐπαναφέρω, ἀνανακλῶ. **-biegen*** μὴ ἀνακάμπτω, λυγίζω ὀπίσω.

-binden* μὴ ἀναδέω, δένω ὀπίσω. **-bleiben*** ἀμὴ μένω ὀπίσω· ὑπολείπομαι, ὑστερῶ.

-bli-cken ἀμὴ προσδίδω ὀπίσω· ἀναμνησχομαι.

-bringen* μὴ ἐπαναφέρειν, φέρω ὀπίσω. **-denken*** ἀμὴ ἀναμνησχομαι, ἐπαναμνησχομαι [ἐξαναμνησχομαι].

-drän-gen μὴ ὥθω ὀπίσω, ἀποθῶ.

-drehen μὴ ἀναστρέφω, στρέφω ὀπίσω [ἐξαστρέφω].

-dürfen* ἀμὴ ἔχω τὴν ἄδειαν νὰ ἐπιστρέψω, δύναμαι νὰ γυρίσω.

-ellen ἀμὴ πτεύδω εἰς τὰ ὀπίσω. **-er halten*** μὴ λαμβάνω ὀπίσω, ἀπολαμβάνω.

-erinnern μὴ ἐπαναμνησχομαι.

sich — ἐπαναμνησκειν [ἐξαναμνησκειν].

Zurück erinnerung, die, ἡ ἐπανάμνησις, ἐπαναπόμνησις.

zurück-erobern μὴ ἐπανακταῖναι, ἀνακταῖναι διὰ πολέμου.

-er-statten μὴ ἐπιστρέφω, ἀποδίδω, δίδω ὀπίσω.

-fahren* μὴ ἀνακομίζω, ἐπαναφέρειν. // —, ἀμὴ ἀνακάμπτω, ἐπανέστηκα· ἐπαγερῶ ἀφῆς, ὀπισθοδράμω.

Zurück fahrt die, ἡ ἐπανά-
γαμψις, ἐπάνοδος [ὁ γυρισμός].
zurück-fallen* ἄμην ἀναπίπτω,
πίπτω θύπτις. (μετ) ἐπαναπίπτω,
περιπίπτω πάλιν. **sich -finden***
ἐπανευρίσκω τὴν ὁδόν. **-fliehen***
ἄμην φεύγω ὀπίσω. **-fliessen*** ἄμην
ῥέω εἰς τὰ ὀπίσω.

Zurück forderung, die, ἡ ἀ-
παίτησις, μεταζήτησις· ἡ διεκδικησις
zurück-führen μὴ ἐπανάγω,
ὁδηγῶ ὀπίσω.

Zurück führung, die, ἡ ἐπα-
γωγὴ, ἀναγωγή· ἡ ἐπαναφορά.

Zurück gabe, die, ἡ ἀπόδοσις,
ἐπιστροφή.

zurück-geben* μὴ ἀποδίδω,
ἐπιστρέφω, δίδω, ὀπίσω. **-gehen***
ἄμην πηγαίνω ὀπίσω· ἐπανέρχο-
μαι, ἐπιστρέφω· ὀπισθοχωρῶ,
ὀπισθοδρομῶ. ἀνατρέχω, ἐπανα-
τρέχω. μένω ἀπρακτός, ναυαγῶ.

zurückgehend παλινδρομικός,
ἀναδρομικός, ὀπισθοδρομικός.

zurückgezogen ἀποσεσυρ-
μένος.

Zurückgezogen heit, die,
—, ἡ μοναξία, ὁ μονασμός· ἡ ἀ-
πραγμοσύνη.

zurück-haben* μὴ ἔχω ὀπί-
σω, ἀπέλαβον. **-halten*** μὴ κατ-
έχω, ἀναστέλλω, ἀνακόπτω· ἀπο-
κωλύω, ἀποκρύπτω. ||—, ἀ· ἡ κρα-
τοῦμαι· ἐπιφυλάττωμαι· κρύπτωμαι.

zurückhaltend ἐπιφυλακτι-
κός, συντηρητικός. **-es Wesen** ἡ
ἐπιφυλακτικότητα.

Zurück haltung, die, ἡ ἀν-
τίθεσις, ἡ ἰσχυσις. (μετ) ἡ ἐπιφύ-
λαξις, ὁπῆ — ἀνεπιφυλάκτως.

zurück-holen μὴ ἐπαναφέρειν,
φέρειν ὀπίσω. **-jagen** μὴ θάωμαι
ὀπίσω. ||—, ἄμην ἐπανέρχομαι ἀνά
κράτος. **-kaufen** μὴ ἐπαναγορά-
ζω. **-kehren** ἄμην ἐπανέρχομαι,
ἐπιστρέφω, γυρίζω ὀπίσω. **-kom-**

men* ἄμην ἐπανέρχομαι, ἐπιστρέ-
φω, ἐκπίνω, παρακαλύω [ἡσπέρτω].

-können* ἄμην δύναμαι· ἡ ἐπα-
νέλθω. δύναμαι· ἡ ὑποχωρήσω.

-kunft, die, —, ἡ ἐπάνοδος.

-lassen* μὴ καταλείπω· ἀφίω,
ὀλίω.

Zurücklassung, die, —, ἡ
κατάλειψις.

zuruck-laufen* ἄμην στρέφω
ὀπίσω. παλινδρομῶ. **-legen** μὴ
θέτω ὀπίσω· ἀνακλίνω, ἀποθέτω,
παρακαταθέτω, θέτω κατὰ μέρος·
διανύω, διατρέχω.

zurücklegung, die, —, ἡ ἀ-
πόθεσις, ἐναπόθεσις, ἡ διανύσις,
διάτρεξις.

zuruck-lehnen μὴ ἀνακλίνω,
sich — ἀνακλινόμεναι. **-leiten** μὴ
ὁδηγῶ ὀπίσω, ἐπανάγω. **-lenken**
μὴ ἀνακάμπτω, γυρίζω ὀπίσω.

-liefern μὴ ἀποδίδω, ἐπιστρέφω,
-marschieren ἄμην πορεύομαι

εἰς τὰ ὀπίσω· ὀπισθοπορεύω. **-müs-**
sen* ἄμην πρέπει· ἡ ἐπιστρέφω.

Zurücknahme, die, —, ὁ
ἀποσυρμός· ἡ ἀντίρροπος, παλιννοσία.

zurück-nehmen* μὴ λαμβάνω
ὀπίσω, ἀποσύρω· ἀνακλῶ, ἀναίρω.

-neigen μὴ ἀνακλίνω, sich —
ἀνακλινόμεναι· ὑπτιάζω, ἀνακλίνω.

Zurück neigung, die, ἡ ὀπίσω
κλίσις, ἡ ἀντίκλισις.

zurück-nötigen μὴ ἀναγκάζω
πρὸς ὑποστήρηξιν, βιάζω εἰς τὰ ὀ-
πίσω. **-prallen** ἄμην ἀποκλίνω-
μαι, ἀντανάκλωμαι, ἀναπηδῶ.

-reisen, das, ἄμην ἐπαναχωρῶμαι, ἐπ-
στρέφω ἐκ τοῦ ταφείου. **-reiten**
ἄμην ἐπανέρχομαι ἐφ' ἑκπυ. **-ru-**

fen* μὴ ἀνακαλῶ, ἐπανακαλῶ,
μετακαλῶ.

Zurückrufung, die, —, ἡ
ἀνάκλησις, ἐπανακλήσις.

zurück-schallen ἄμην ἀντη-
χῶ, ἀντιλαλῶ. **-schauen** ἄμην

βλέπω (εις τὰ) ὀπίσω. -schicken
μη στέλλω ὀπίσω.

Zurückschickung, die, —,
πλ. -en, ἡ ὀπίσω ἀποστολή.

zurück-schieben* μη κινῶ
εις τὰ ὀπίσω, ἀπωθῶ, ἐπανάγω.

-schlagen* μη ἀποκρούω, ἀντι-
κρούω· ἀπωθῶ, στρέφω ὀπίσω,

ἀναστρέφω, γυρίζω ὀπίσω. // —,
ἄμς ἀντιτίπτω, ἀντικτυπῶ. ἀνατί-
πτω, ὑπτιάζω, καταπίπτω ὑπτιος.

-schnellen μη ἀναπύλλω, ἀντι-
τινάσσω. // —, ἄμς ἀποπάλλωμαι,
ἀναπηδῶ.

-schrecken μη ἀνα-
κρούω· ἐκφοβῶ, τρομάσσω. // —*,
ἀμς ἀποδελιῶ, τρομάσσω.

-schreiben* μη ἀντιστοιτέλλω, γράφω
εἰς ἀπάντησιν.

-schreiten* ἄμς
ἐναποδίδω, παλινδρομῶ.

-schwimmen* ἄμς κολυμβῶ, ὀπίσω. **-se-
geln** ἄμς ἐπαναπλέω, ἀναπλέω.

-sehen* ἄμς βλέπω ὀπίσω. sich —
-sehnen ἐπιποθῶ νὰ ἐπαγέλθω.

-sein* ἄμς εἶμαι ὀπίσω· μένω ὀ-
πίσω· ἀπολείπομαι. ἐπανήλθον.

ἔγω ἐπανέλθω. **-senden** (*) μη
στέλλω ὀπίσω, ἐπαναπέμπω.

Zurück sendung, die, ἡ ἀνά-
τηρις, ἐπιστροφή.

zurück-setzen μη θέτω ὀπίσω.
ἀποθ-τω, θέτω· κατὰ μέρος, παρα-
μέριζω (μετ) παραγκωνίζω, ὑπο-
βιβάζω, τάττω ὑποδεέστερον.

Zurück setzung, die, ἡ ἀπό-
θεσις, ἡ παραμέρισις. (μετ) ὁ πα-
ραγκωνισμός, ἡ παραγκωνισίς.

zurück-sinken* ἄμς ἀναπίπτω,
ὑπτιάζω [πέφτω ἀνάστελα].

**-sin-
nen*** ἄμς ἐπαναμνησκόμεαι. **-sol-
len*** ἄμς ὀφείλω νὰ ἐπιστρέψω.

-spiegeln μη ἀποστρέφω, ἀντα-
ναζῶ. **-springen*** ἄμς ἀναπηδῶ,
ἀνατινάσσομαι.

-stehen* ἄμς ἵ-
σταμαι ὀπίσω, μένω ὀπίσω· ἀπολεί-
πομαι, ὑστερῶ, εἶμαι ὑποδεέστερος.

-stellen μη θέτω ὀπίσω, βάλλω

ὀπίσω. -stossen* μη ὠθῶ ὀπί-
σω, ἀπωθῶ, ἀποκρούω.

zurückstos end ἀπωστικός,
ἀπωθητικός.

Zurück stossung, die, ἡ ἐ-
πωσις, ἀντίστροφαις.

zurück-strahlen μη ἐκ-
τελεῖν, ἀντιἀμψω, ἀποστρέφω.

Zurückstrahlung, die, —,
ἡ ἀντιλαμψίς, ἀντανάκλασις.

zurück-stürzen ἄμς ἀναπίπτω,
καταπίπτω ὑπτιος, ὑπτιάζω.

**-tra-
gen*** μη ἀπελαύνω, ἀπωθῶ, ἀπο-
κρούω. **-treten*** ἄμς ὑποχωρῶ,

ἀποσύρομαι. —, **-ver langen**, μη
ἀπαίτω ὀπίσω. // —, μη παθῶ νὰ
ἐπιστρέψω.

-ver setzen μη ἱπ-
ναφέρω, ὑποβιβάζω. sich — μι-
ταχινούμαι, μετατρέπω.

-walzen
μη ἀνακυλίω, κυλίω ὀπίσω. **-wei-
chen*** ἄμς ὑποχωρῶ, ἐπισθυ-
γισκῶ.

-weisen* μη ἀποθῶ, ἀπ-
ελαύνω· ἀποκρούω, ἀποπνέω.

Zurück weisung, die, ἡ ἀπό-
κρουσις, ἀποποίησης, ἀπορρίψις.

zurück-wenden* μη στρέφω
ὀπίσω, μεταστρέφω. **-werfen*** μη
ρίπτω εἰς τὰ ὀπίσω, ἀναρρίπτω·

ἀντινακλῶ, ἀπορρίπτω, ἀναρρίπτω.

Zurückwerfung, die, —, ἡ
ἀντιβολή, ἡ ἀντανάκλασις ἡ ἀπορ-
ρίψις.

zurück-wirken μη ἀναρρίπτω,
ἐπανεργῶ.

zurückwirkend ἀναρρίπτικός,
ὀπισθενεργός.

Zurück wirkung, die, ἡ ἀνα-
δρομική ἐνέργεια, ἡ ἀπορρίψις.

zurück-wallen* μη ὠθῶ νὰ
ἐπιστρέψω. **-wünschen** μη ἐπι-
θυμῶ ὀπίσω· ἐπ' αὐτοῦ παύω, ἐπι-
θυμῶ νὰ ἐπιστρέψω.

-zahlen μη ἀποτίνω ὀπίσω, ἀποπνέω [ἐ-
ναπληρώνω]. **-zählen** μη ἐπανα-
ριθμῶ [ἐναρμετρώ]. **-ziehen*** μη

σὺν ὁπίσω· ἀποσύρω. // —, ἄμς ἐπανακομίζομαι, ἐπανακόμπω [ἐανακυρζώ]. sich — ἀποσύρομαι· ὑπαναχωρῶ.

Zurückziehung, die, ἡ ἀποχώρησις [τὸ τράδημα]· ἡ ἀποχώρησις.

Zu ruf, der, τὸ προσφωνήμα, ἡ προσφωνήσις, τὸ προσαγόρευμα. **zu-rufen*** μὴ & ἀμὴ προσφωνῶ, ἐπιφωνῶ· προσαγορεύω.

zu-runden μὴ συστρογγυλίζω, ἀποσφαίρω.

zu-rüsten μὴ παρασκευάζω, ἐξαρτῶ, ἐτοιμάζω.

Zu rüstung, die, ἡ παρασκευή, ἡ ἐτοιμασία.

Zu sage, die, ἡ συναίνεσις, συγκατάνευσις, ἡ ὑπόσχεσις.

zu-sagen μὴ ὑπισχνέομαι [ὑπόσχομαι]. // —, μὴ ἀποδέχομαι [πρόσκλησιν], ἀρέσκω.

zusammen ἐπὶ ὁμοῦ [μαζί]. ἐν ταῦτῳ, σὺναμα. alle — σύμπαντες, ἀπαξάπαντες.

zusammen- (ἐν συνθέσει) συν-, ὁμοῦ· σὺναμα, ἐν ταῦτῳ. **-arbeiten** μὴ συνεργάζομαι. **-baden** μὴ συλλοῦομαι. **-ballen** μὴ συστρέφω, συντυλίσσω, συσφαίρω· **-beissen*** μὴ συνδάνω. die Zähne — συσφίγγω τοὺς ὀδόντας.

-be kommen* μὴ συλλέγω, κατορθόνω νὰ συναθροίσω. **-beraten*** ἀμὴ συγκαλῶ.

Zusammen berufung, die, ἡ συγκαλήσις, ἡ σύγκλησις.

zusammen-betteeln μὴ συναγείρω ἐπακτῶν, συλλέγω δι' ἐπακτῆσεως. **-binden*** μὴ συνδέω, συνάπτω [δένω μαζί]. **-blasen*** μὴ συγκαλῶ ὑπὸ σάλπιγγος. **-bleiben*** ἄμς μένω ὁμοῦ. **-bringen*** μὴ συναγείρω θανειζόμενος, θανέωμαι πανταχόθεν. **-brechen*** ἄμς συνκαταρρέω· κατα-

βάλλομαι αἰφνιδίως. **-bringen*** μὴ συλλέγω, συνάγω, συνεργάζω [συμμαζεύω]. **-dienen** μὴ συνυπηρετῶ. **-drängen** μὴ συνωθῶ, συνιλαίνω [σπρυνῶν]. συμπαίζω, συμπυκνῶ. **-drücken** μὴ συμπαίζω. **-essen*** μὴ & ἀμὴ συντρώγω, ὁμοσῶ. **-fahren*** μὴ συγκομίζω, συμφορῶ δι' ἀμάξης. // —, ἄμς συμπορεύομαι, συνταξιδεύω, συγκομίζομαι, συνέρχομαι [ἐπ' ἀμάξης ἢ πλοίου]. καταπλ/ττομαι, καταλαμβάνω μὴ ὑπὸ τρόμου [κατατρομάσσω [ἐνπάζομαι]]. **-fallen*** ἄμς συμπίπτω· συγκатаπ(πτω)χαταρρέω, καταβάλλομαι· ἰσχυαίνομαι, κατασχελετιεύομαι.

Zusammen fallen, das, ἡ σύμπτωσις· ἡ κατὰπτωσις, ἡ κατάρρευσις· ἡ μάρανσις, ἐξασθένησις.

zusammen-fassen μὴ συμπεριλαμβάνω, περιλαμβάνω, συγκεφαλαιῶ. kurz — διαλαμβάνω συντόμως, συγκεφαλαιῶ. seine Gedanken —, συνέρχομαι εἰς ἑαυτὸν. **zusammenfassend** συνελκτικός, περιληπτικός.

Zusammenfassung, die, ἡ περιληψίς, συγκεφαλαιώσις. **-flechten*** μὴ συμπλέκω, συνδιαπλέκω. **-flicken** μὴ συρράπτω, ἀναρράπτω. **-fliessen*** ἄμς συρρέω, συγκαταρρέω.

Zusammenfluss, der, ἡ σύρροσις, σύρρευσις· ἡ συμβολή.

zusammen-frieren ἄμς συμπύγνυμι ὑπὸ τοῦ κρύους. **-fügen** μὴ συνάπτω, συναρμολῶ, συναρμολογῶ.

Zusammenfügung, die, ἡ συναρμογή, ἡ συναφή.

zusammen-führen μὴ ὁδηγῶ εἰς ταῦτόν, συνάγω. **-gehen*** ἄμς συμπορεύομαι, συναθροίσω, συμβαδίζω. (μτφ) συμβιβάζομαι, συμφωνῶ [μονοιάζω]. συγκλείομαι,

υνάπτομαι, συστέλλομαι, ἐλαττω-
μαι. **-gehören** ἀμή εἶμαι ὁμοει-
δής, συμφωνῶ, ἀνταποκρίνομαι,
ἀντιστοιγῶ, συμβιδάσσομαι [ταιριά-
ζω].

zusammengehörig συνόμοιος
ἀντίστοιχος, τοῦ αὐτοῦ εἶδους [ται-
ριαστός].

Zusammengehörigkeit, die
—, ἡ ὁμοιότης, ἡ ὁμοειδεια, ἡ ἐ-
νότης.

zusammen-gesellen μὴ συν-
δυάζω, συνενῶ, **sich** — συνδυάζο-
μαι, συννενοῦμαι. **-giessen*** μὴ
συγκαταχέω, χέω, ὀμοῦ. **-grenzen**
μὴ ὁμορῶ, γειτνιῶ.

Zusammen halt, der, ἡ συνο-
χή, ἡ συγκράτησις· ἡ σύμπνοια, ἡ
ὁμόνοια.

zusammen-halten* μὴ συγ-
κρατῶ, συνέχω, κρατῶ ὁμοῦ, συγ-
κρίνω, παραβάλλω, παραλληλίζω.
// —, ἀμή συγκρατοῦμαι, ἀλληλου-
γῶ· συμβοηθοῦμαι, ἀλληλοβοη-
θοῦμαι.

Zusammen hang, der, ἡ συ-
νάφεια, ἀλληλουχία, συνοχή· ἡ
ἁρμονία, συμφωνία.

zusammen-hängen* ἀμή συν-
έχομαι, ἔχω συνάφειαν, ἀλληλου-
γῶ, συμβιδάσσομαι. **-hängen** μὴ
ἀναρτῶ ὁμοῦ, συγκρεμῶ. συνάπτω,
συναρμύζω, συνδέω.

zusammenhängend συναφής
ἀλληλοῦχος, σχετικός.

zusammen-häufen μὴ συσ-
σωρεύω, συναγείρω, συναθροίζω.

Zusammen häufung, die, ἡ
συσσώρευσις· ἡ συναθροίσις.

zusammen-heften μὴ συρρά-
πτω. **-heilen** ἀμς συνουλοῦμαι,
συγκλείομαι. **-hetzen** μὴ συγ-
κρούω φέρω εἰς ῥῆξιν. **-holen** μὴ
συγκομίζω, συνάγω. **-kämpfen**
ἀμή συμπάχομαι, συμπολεμῶ.
-kaufen μὴ συναγοράζω, συνω-

νοῦμαι. **-ketten** μὴ συνδέω δι'
ἀλύσεως, συνδεσμῶ. **zusammen-**
g-kettel ἀλυσιδέτης. **-kitten** μὴ
συγκολλῶ.

Zusammen klang, der, ἡ
ἁρμονία, συνήχησις.

zusammen-kleben μὴ συγ-
κολλῶ. // —, ἀμή εἶμαι συγκεκολ-
λημένος. **-kleistern** μὴ συγκολ-
λῶ δι' ἀλευροκόλλης. **-klingen***
ἀμή συνηγῶ. **-kneten** μὴ συμ-

ψύρω, συμψυρῶ [ζυμώνω]. **-knü-**
pfen μὴ συνάπτω, συναρμύζω, συν-
αρμολογῶ. **-kommen*** ἀμς συν-
έρχομαι, συναθροίζομαι, συναντῶ-
μαι, συμπίπτω. **-koppeln** μὴ συ-
ζευγνῶ, συνδυάζω [ζευγαρώνω].

Zusammen kunft, die, ἡ συν-
έλευσις· συνάθροισις.

zusammen-lassen* μὴ ἀφίνω
ὁμοῦ· ἀφίνω νὰ συναντηθῶναι. **-lau-**
fen* ἀμς συντροχάζω, ὁμοδρα-
μῶ, συμβάλλω, συρρέω, συμπήγνυ-
μαι, πηνύσομαι [πνίζω]. συστέλλο-
μαι, ἐκινῶμαι [ζατώνω].

Zusammen laufen, das, ἡ
ὁμοδρομία, ὁ συντροχασμός· ἡ συμ-
βολή, σύρρευσις.

zusammen-leben ἀμς συνδύω,
συζῶ, συμβιοτεύω [ζῶ μετ'].

Zusammen leben, das, ἡ
συνδύωσις, σύζησις.

zusammenlebend σφύδιος·
ὁμοδίκαιτος.

zusammen-legen μὴ θέτω ὁ-
μοῦ, συμπτύσσω, συγκλείω [δι-
πλώνω]. **sich** — συγκατακλίνω-
μαι, συμπλαγίζω.

Zusammen legen, das, -s, ἡ
-ung, die, —, ἡ πτύσις, σύμπτυ-
ξις [τὸ διπλωμα, ἡ ἀμφεσκή, ὁ ἐ-
ρανός].

zusammen-leihen* μὴ δανεί-
ζομαι παντοχόθεν. **-leimen** μὴ
συγκολλῶ. **-lesen*** μὴ συλλέγω,
συνάγω, συναγαγίσκομαι. **-liegen***

ἀμὲν καίμαι ὁμοῦ, σύγκαίμαι. -**löten** μὴ συσκηρῶ, συγκαλλῶ. -**machen** μὴ ποῶ ὁμοῦ· συγκατασκευάζω. συνάγω, συνενῶ. -**marschieren** ἄμς συμπορεύομαι, συμδιδίω. -**mengen** ἢ -**mischen**, μὴ συμμιγνύω, συγκαταμιγνύω. -**nageln** μὴ συγκαταγομφῶ, συνάπτω δι' ἥλων. -**nähen** μὴ συρράπτω [τρυπῶν]. -**nehmen*** μὴ λαμβάνω ὁμοῦ, συμπεριλαμβάνω· συναθροίζω, συνάγω [συμμάζω]. **alle zusammengenommen** ἀπαξάπαντες, ἅπαντες ὁμοῦ. **alles zusammengenommen** πάντων συμπεριλαμβανομένων, ἐν συνόλῳ. **sich** — συσφίγγομαι, ἐντείνω τὰ νεῦρά μου [μαζεύομαι]. -**packen** μὴ συσκευάζω. -**passen** μὴ & ἀμὲν συναρμῶζω [ταιριάζω]. -**pressen** μὴ συμπίεζω, συνθλίβω. -**raffen** μὴ συναρπάζω. **sich** — συναγείρω ἐμαυτὸν, ἐντείνω τὰ νεῦρά μου [μαζεύομαι]. -**rechnen** μὴ συγκαταλογίζω, συνυπολογίζω, προσθέτω. **Zusammenrechnung**, die, ἡ συγκαταλόγισις, ἡ πρόσθεσις.

zusammen-reimen ἀμὲν ὁμοιοκαταληκτῶ, ὁμοιοτελευτῶ. **sich** — ὁριοτελευτῶ. (μτφ) συμβιδάζομαι, ἔχω συνάρεϊαν ἔχω τὸν τόπον μου. -**reisen** ἄμς συνταξιδεύω. -**reißen*** μὴ συγκατακρημνίζω, καθαιρῶ. -**reiten*** μὴ κατατρέχω ἵππεύων καταπατῶ ἔφιππος ὢν. || —, ἄμς συνιππεύω, συνιπάζομαι. -**rennen*** ἄμς τρέχω ὁμοῦ, συντροχάζω. (μτφ) συγκρούομαι. -**rollen** μὴ συνελῶ, συντυλλίσσω. **sich** — συνελτίσσομαι, συσπειροῦμαι, συντυλλισσομαι. **sich** -**rotten** συναγελάζομαι, σχηματίζομαι σιτηθόν.

Zusammenrottung, die, — πλ -en, ὁ συναγελασμός, ὁ κατὰ σιτὴν σχηματισμός.

zusammen-rücken μὴ & ἄμς συμπλησιάζω.

Zusammenruf, der, ἡ συγκλησις, σύγκλησις.

zusammen-rufen* μὴ συκαλῶ. -**rühren** μὴ συγκακῶ, συνταράσσω. -**rütteln** μὴ συσειώ, συντινάσσω. -**scharen** μὴ συναθροίζω, συναγελάζω **sich** —

συναγελάζομαι, συναθροίζομαι. -**schaufeln** μὴ συσσωρεύω διὰ πτωροῦ. -**schichten** μὴ συστοιβάζω, σωρεύω κατὰ στρώματα, στοιβάζω. -**schieben*** μὴ συμπλησιάζω, συνωθῶ. -**schies-**

sen* μὴ καταपुरοβολῶ, συγκαταρρίπτω πυροβολῶν. **Gold** —

συνεσφίρω χρήματα. || —, ἀμὲν συμपुरοβολῶ. -**schlafen*** ἀμὲν συγκοιμῶμαι. -**schlagen*** μὴ

συγκτυπῶ, συμπατάω, συγκατακτυπῶ· συρρηγνύω, συγκαταθρῶ, συγκατατρίβω. συμπίεζω, πύσσω διπλῶνω. συνάπτω διὰ κρούσεως, συμπηγνύω, συγκρατῶ || —, ἀμὲν & ἄμς συγκρούομαι, συμπατάω, συγκτυπῶ. -**schleppen**

μὴ συνάγω, συμφορῶ, συνεπιστρώ. -**schliessen*** μὴ συγκλείω· συ-

δασμεύω, συνδέω, συσφίγγω. || —, συγκλείομαι· συνάπτομαι. -**schmel-**

zen* μὴ συντήκω, συγγωνεύω. || —, ἄμς συντήκωμαι, συγκατατή-

κομαι. (μτφ) συστέλλομαι, συνελαττοῦμαι, ὀλιγοστεύω [συμμά-

ζεύομαι, φυαίνω]. -**schmieden** μὴ συγγαλλεύω, συσφυρηλατῶ

συνάπτω διὰ σφυρηλασίας. (μτφ) συσκευοῦμαι, μηχανορραφῶ ὁ-

μοῦ. **sich** -**schmiegen** συσπει-

ρῶμαι, συσφίγγομαι. -**schmieren** μὴ (οἷα) γραφοκοπῶ· συνεραυίζο-

μαι ἀτέχνως. -**schnüren** μὴ συ-

σφίγγω, σφίγγω. -**schrauben** (* μὴ συνάπτω διὰ κοχλίου. -**schrei-**

ben* μὴ γράφω ὁμοῦ, ὁμογραφῶ.

-schrumpfen ἀμs ρικνούμαι, συσσοῦμαι, ρυτιδοῦμαι συσφρώνω, [ζαρώνω]. **-schütteln** μὴ γέω ὁμοῦ, συγκαταχέω· συμμινύω. **-schweissen** μὴ συγχάλλεω. συσφυρηλατῶ, συγκολῶ. **-sein*** ἀμs εἶμαι ὁμοῦ. **-setzen** μὴ συνθέτω· συναρμολῶ, συναρμολογῶ. **zusammengesetzt** σύνθετος. **sich** — συντίθεμαι, συγκαθίζομαι, συγκαθίζω.

zusammensetzend συνθετικός· **zusammensetzung**, die. —, πλ -en, ἡ σύνθεσις· ἡ συναρμογή.

zusammen-singen* μὴ συναῶν συμφάλλων, συνάγω φάλλων, συνεγγείρω φῶδων. **-sinken*** ἀμs συγκαθίζω, συγκαταπίπτω. **-sitzen*** ἀμὴ συγκαθήμεναι, συμπαρακαθήμεναι. **-spannen** μὴ συζευγνύω, ὁμοζυγῶ [ζεύγω μαζί]. **-sparen** μὴ συναῶν διὰ φειδύλλας, οἰκονομῶ φειδωλῶς. **-sperrern** μὴ συγκαίω, συγκατακλείω. **-spielen** μὴ & ἀμὴ συμπαίζω. **-stecken** μὴ συναπτῶ διὰ βελόνης, συμπερονῶ, συνεμβάλλω· συγκαίω, συγκατακλείω. // —, ἀμὴ εἶμαι ὁμοῦ· συναρμολογῶμαι. **-stehen*** ἀμὴ ἵσταμαι ὁμοῦ· παρὰκειμαι. **-stehlen*** μὴ συναγείρω κλέπτων, συναῶν διὰ κλοπῆς. **-stellen** μὴ ἵσταν ὁμοῦ· συμπαράθετω, συμπαράδω, ἀντιπαράθετω.

Zusammen stellung, die, ἡ συμπαράθεσις· ἡ ἀντιπαράθεσις, σύγκρισις.

zusammen-stimmen ἀμὴ συμφωνῶ, συνάδω, ὁμοφωνῶ [ταιριάζω]. συμμιθεῖσθαι, ὁμογνωμονῶ [μονοιάζω] ὁμοφρονῶ, συμφηγορῶ. **zusammenstimmend** συμφωνῶν, ὁμοφωνῶν [ταιριαστῶν]· σύμφητος, ὁμοφῆτος.

Zusammen stimmung, die, ἡ συμφωνία, ἁρμονία.

zusammen stoppeln μὴ συμφορῶ πανταχόθεν, συλλέγω παντοθεν. **-stoss**, der, ἡ σύγκρουσις.

zusammen-stossen* μὴ συγκρούω, συγκατεπῶ, συνθροῦω, συγκοπανίζω. // —, ἀμs πυγκρούομαι, συνάπτωμαι, συνεβάπτομαι· ὁμορῶ.

zusammenstossend συναπής, ὁμορος. **-strömen*** ἀμs συρραίω· συναρροῖσθαι.

-stücke[l]n μὴ συρράπτω, ἀναρράπτω [ρατίζω].

-stürzen ἀμs συγκαταπίπτω, συγκατακρημνίζομαι. **-suchen** μὴ συλλέγω κατ' ἐκλογὴν, διαλέγω.

-tanzen μὴ & ἀμὴ συγχορεύω. **-thun*** μὴ ποιεῖν ὁμοῦ· βέλτω ὁμοῦ, συενῶ.

-tönen ἀμὴ συνηχῶ. **-tragen*** μὴ συγκαρῶ, συμφορῶ, φέρω ὁμοῦ, συμβοσάζω.

-treffen* ἀμs συμπίπτω, συντυγχάνω, συναντῶμαι [συντυχαίνω]· (μτφ) συμφωνῶ, συμμιθεῖσθαι.

Zusammen treffen, die, ἡ συνάντησις· ἡ συνέντευξις· ἡ σύμπτωσις.

zsammen-treiben* μὴ συελαύνω, συνωθῶ, συναῶν, συνάβροζω.

-treten* μὴ κατεπαπατῶ. // —, ἀμs συρραίω· συνεργῶμαι.

Zusammen tritt, der, ἡ σύνθεσις, ἡ συνέλευσις· ἡ συνεισις.

zusammen-trommeln μὴ συναῶν ὑπὸ τυμπάνου, συνεκείειν διὰ τυμπανοκρουσίας.

wachsen* ἀμs συμφύω· συνεκασμῆται.

wachsen συμφύω, συμφύω· **-weben*** ἀμs συννυφίω.

-werfen* μὴ συρρίπτω, συγκαταρρίπτω· συνταράσσω, συγχίλω [ἀνακαίω].

-wickeln μὴ συντυλίττω. **-winden*** μὴ συστρίβω, συστρίβω.

sich — συστρίβομαι, συστρίβωμαι. **-wirken** ἀμὴ συντρέφω, συμπτῶ.

-wohnen ἀμὴ συνοικῶ, συ-

κατοικῶ. **-zählen** μὴ συναριθμῶ· προσθέτω. **ziehen*** μὴ συλῆλω. **sich** — συσπῶ, σφίγγω, συσφίγγω. συναίρω. συλλέγω, συναθροίζω, συνάγω. συντέμνω, συμπτύσσω. στύφω, ἀποστύφω, στρυφνῶ. **Truppen** — στρατολογῶ. // —, ὡς συνοικίζομαι· συμμετοικῶ. **sich** — συστέλλομαι, συσπειρῶμαι [συμμαζεύομαι]. συναγείρομαι, συναθροίζομαι.

zusammen-ziehend στυπτικός, στρυφνός.

Zusammen ziehung, die, ἡ συναλκή, συστολή [τὸ μαζεύμα]· ἡ σφίγξις, σύσφιγξις· ἡ συναίρεσις· ἡ σύμπτυξις. ἡ συναγωγή, ὁ συναθροισμός· ἡ στύψις.

Zu satz, der, ἡ προσθήκη, τὸ πρόσθεμα· als — ἐν προσθήκῃς μέρει, ὡς ἐκ περισσοῦ.

Zusatz artikel, der, τὸ πρόσθετον ἄρθρον.

zu-scharren μὴ ἐπιχωινύω, καταχώνω.

zu-schauen μὴ προσέλειπω, θεῶμαι [κυτάζω].

Zuschauer, der, -s, πλ —, ὁ θεατής.

Zuschauerin, die, —, πλ -nen, ἡ θεάτρια, ἡ θεωρός.

Zuschauer raum, der, ὁ χώρος τῶν θεατῶν τὸ θεωρητήριον, τὸ θεωρεῖον.

zu-schicken μὴ ἐπιπέμπω, προσπέμπω, στέλλω.

Zu schickung, die, ἡ ἀποστολή.

zu-schieben* προσωθῶ· προσάγω. den Riegel — ἐμβάλλω τὸν μάνδαλον. (mit) einen Eid — ἐπαίγω ὄρκον.

zu-schiessen* μὴ προσκαταβάλλω, προσκα:αθέτω.

Zu schlag, der, ἡ κατακύρωσις, **zu-schlagen*** μὴ προσαράσσω, κατακλείω, κλείω παταγῶδως. κα-

ταχυρῶ. // —, ἀμὲν παύω, κτυπῶ, κατακτυπῶ. // —, ὡς κατακλείομαι, κλείομαι παταγῶδως.

zu-schleppen μὴ παρεισορμίζω, εἰσορμίζω λάθρα.

zu-schliessen* μὴ κατακλείω, κλείδωνω. **schliesse zu!** κλείδωσον!

zu-schmeissen* μὴ κατακλείω, κλείω παταγῶδως.

zu-schmieren μὴ ἐπιγρῶ.

zu-schnallen μὴ συμπορῶ, συγκλείω διὰ περονῶν.

zu-schnappen ἀμὲν κάπτω, προσχάσκω, ἐγχάσκω. // —, ὡς συγκλείομαι.

Zuschneide brett, das, τὸ ἐπικόπανον, τὸ σανίδιον κόψους.

Zuschneide messer, das, ἡ κοπίς, ὁ τομεύς [τὸ κοπίδι].

zu-schneiden* μὴ συγκόπτω.

Zu-schneider, der, ὁ κόπτης, συγκόπτης.

zu-schneien ὡς καλύπτωμαι ὑπὸ χιόνος.

Zu schnitt, der, τὸ σχήμα τῆς κόψους, ἡ ποιὰ κόψις, τὸ σήκυμμα [τὸ κόψιμον].

zu-schnüren μὴ σφίγγω, συσφίγγω.

zu-schraub n* μὴ συγκλείω διὰ κοχλίου συστρίφω [βιδάω].

zu-schreiben* μὴ καταγράφω, κατακυρῶ. προσγράφω, ἐπιγράφω, προσάπτω ἀπαθίδω.

zu-schreien* ἀμὲν ἐπιδοῶ, ἐμδοῶ.

zu-schreiten* ὡς βαδίζω μεταμένως, βαίνω μεγάλοις βήμασιν. προσβαίνω.

Zu schrift, die, ἡ ἐπιστολή, τὸ ἐπιγεγραμμένον γράμμα, τὸ προσφώνημα.

Zu schuss, der, ἡ προσκαταβολή, ὁ συμπληρωτικὸς ἔργονος.

Zuschuss bogen, der, τὸ ὑπερᾶριθμον βύλλον.

zu-schütten μη καταχύνω, ἐπι-
χύνω. ἐπιχέω, προσχέω, προσ-
εγγέω.

zu-schwören* μη διαβεβαῶ
μεθ' ὅρκου, ἐπιβεβαῶ ἐνόρκως, ὀρ-
κίζομαι.

zu-sehen* ἀμὴ προσβλέπω, θεώ-
μαι σκοπῶ, ἐπισκοπῶ· μένω θεα-
τής· προσέχω.

zusehends ἐπρ. ἐμφανῶς, κα-
ταφανῶς, ὀρθολοφανῶς.

zu-senden* ἀμὴ ἐπιπέμπω,
προσπέμπω, στέλλω.

Zu sendung, die, ἡ ἀποστολή.

zu-setzen μη προσθέτω· ἐπισυν-
άπτω, θυσιάζω, ἐξοδεύω.//—, ἀμὴ
ἐπίκειμαι, πρόσκειμαι· στενοχωρῶ,
βιάζω.

zu-siegeln μη ἐπισφραγίζω,
σφραγίζω.

Zusiegelung, die, —, ἡ ἐπι-
σφράγις.

zu-sperren μη κατακλείω.

zu-spitzen μη ἀποξύνω, ὀξύνω.

zu-sprechen* μη ἐμποιῶ, ἐμ-
βάλλω, παρέχω. κατακυρῶ· ἐπι-
δικάζω, ἐπιψηφίζω. προσνέμω, ἀπο-
νέμω. **Mal** — ἐμποιῶ θάρρος.//
—, ἀμὴ ἀπειθύνομαι, ἀποτείνομαι.

Zusprechung, die, —, ἡ ἐπι-
δικασίς, κατακύρωσις, ἐπιψήφισις.

zu-springen* ἄμς προσπηδῶ,
ἐπιπηδῶ, προστρέχω.

Zu spruch, der, ἡ παραθάρ-
ρυνσις, ἐμφύχωνσις· ἡ παρηγορία. ἡ
πελατεία, οἱ πελάται.

zu-spünden μη ἐμβύω, ἐπι-
στομίζω [ταπώνω].

Zu stand, der, ἡ κατάστασις. ἡ
θέσις.

zustande ἐπρ. — bringen κα-
ταρθώνω. — kommen κατορθώνο-
μαι.

zuständig ἀρμοδίος.

Zuständigkeit, die, —, ἡ
ἀρμοδιότης.

zu-stecken μη συγκλείω διὰ
βελόνης, συμπεσυνῶ. χρηστῶ κρυ-
πτῶς, παρεισχομίζω.

zu-steinen* ἀμὴ ἀνέχω δικαιο-
ματικῶς· ἀνέχω, προσήκω.

zu-stellen μη ἐπιπροσθῶ, παρ-
εμπίπτω. ἐγγείριζω, παραδίδω.

Zu stellung, die, ἡ παράθε-
σις, ἐγγείρισις.

zu-steuern μη συνεισφέρειν, εἰσ-
φέρειν //—, ἄμς προσπείω, ναυτιλ-
λομαι.

zu-stimmen ἀμὴ συναίνε· συγ-
καταθέμαι. **ich stimme zu** [σύμ-
φημι].

Zu stimmung, die, ἡ συναίνε-
σις, συγκαταθέσις.

zu-stopfen μη ἐμπαράσσω, ἐμ-
βύω, ἐμπαράσσω [μυσοκύνω, στου-
μπώνω].

zu-stöpseln μη ἐπιπαμάζω,
ἐμβύω [ταπώνω].

zu-stossen* μη προσθῶ, ἐπ-
ωθῶ. ἐπικλείω, συγκλείω δι' ὠθή-
σεως.//—, ἀμὴ ὠθῶ βίαιως· προ-
πῶ, πατάσσω.//—, ἄμς συμβαίνειν
συμπίπτω, συντυγχάνω.

zu-strömen ἄμς ἐπιρρέω, προσ-
ρέω, ἐπιέχομαι, συρρέω.

zu-stürmen ἢ **zu-stürzen**
ἄμς ἐρορμῶ, ἐπιπίπτω, βέβομαι.

zu-stutzen μη διατλάσσω, ἐπι-
τορνεύω, διορθώνω.

zu-teilen μη ἀπονέμω, προσ-
νέμω. **gerichtlich** — ἐπιδικάζω.

Zu-teilung, die, ἡ ἀπονομή· ἡ
ἐπιδίκασις.

Zu that, die, ἡ προσήκη, τὸ
πρόσθεμα. τὰ προσρήματα.

zuthulich εὐπροσηγορος, κατα-
δεκτικός.

Zuthulohkeit, die, —, ἡ εὐ-
προσηγορία.

zu-thun* μη κλείω [σπαλῶ,
σφαλίζω]. προσθέτω, ἐπιπροσ-
θίτω.

Zu thun das, ἡ συνεργία, ἡ βοήθεια.

zu-tragen* μὴ προσκομίζω, παρακομίζω. (μτφ) μεταδίδω, μεταδιδοῦμαι. **sich** — συμβαίνω, γίνωμαι, συμπέτω.

Zu träger, der, ὁ σπερμολόγος. ὁ μεταδιηγητής [ὁ μαντατοῦρης, ἀνακατωσούρης].

Zuträgerei, die, —, ἡ μεταδιήγησις, ἡ συκοφαντία.

zuträglich πρίσφορος, καταλλήλος. σύμφορος, λυσιτέλης, συμφέρων. // —, ἐπρ συμφερώντας.

Zuträglichkeit, die, —, ἡ ὠφελιμότης, λυσιτέλεια.

zu-trauen μὴ, einem etwas — νομίζω τινὰ ἱκανόν τινος, θεωρῶ τινὰ ἄξιόν τινος. seinen Kräften nicht viel — δὲν ἔχω μεγάλην πεποίθησιν εἰς τὰς δυνάμεις μου.

Zu trauen, das, ἡ πεποίθησις.

zutraulich ἐμπιστος, ἐμπιστευτικός, οἰκείος.

Zutraulichkeit, die, —, ἡ οἰκειότης, ἐμπιστευτικότητα.

zu treffen* ἀμὴ ἐπαληθεύομαι, ἀποβαίνω ἀληθούς. die Rechnung trifft zu ὁ λογαριασμός συμφωνεῖ.

zutreffend ὁρθός, ἀκριβής.

zu-treiben* μὴ προσελαύνω, ἐπελαύνω.

zu-treten* μὴ κλέω πατῶν, συμπατῶ. // —, ἀμὴ προσέρχομαι, πλησιάζω.

zu-trinken* ἀμὴ προπίνω.

Zutritt, der, ἡ πρόσδοσις, ἡ προσλευσις, ἡ ἐσοδος.

zuverlässig ἀξιόπιστος, ἐμπιστος, ἀσφαλής, ἀθρόντικός.

Zu verlässigkeit, die, —, ἡ ἀξιόπιστία, ἀξιοπιστοσύνη, ἡ βεβαιότης, ἡ αὐθεντικότητα.

Zuversicht, die, —, ἡ πεποίθησις mit — πεποιθώς.

zuversichtlich πεποιθώς, θαρ-

ρῶν. / —, ἐπρ θαρρούντως, πεποιθώς.

Zuversichtlichkeit, die, —, ἡ θαρραλεύτος, θαρραλέα πεποιθησις.

zuviel ἐπρ ὑπέρπολος, παραπλούς.

zuvor ἐπρ πρότερον, πρὸ τοῦ προηγουμένου.

zuvor- (ἐν συνθέσει) πρὸ-, πρὸ τοῦ. ἸΔ ἃ τὰ σύνθετα ἐκ τοῦ zu-vor παράβαλε καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ vor-her ἀρχόμενα.

zuvor-be denken* μὴ προδιδουλεύω, προεξετάζω.

zuvörderst ἐπρ πρωτίτως, πρῶτον πάντων [κατάπρωτα].

zuvor-kommen* ἄμς προφθάνω, προλαμβάνω, προτερῶ, προτερεύω dem Übel — προλαμβάνω τὸ κακόν.

zuvorkommend πρόθυμος, περιποιητικός, ὑποχρεωτικός.

Zuvorkommenheit, die, —, ἡ ὑποχρεωτικότητα, περιποιητικότητα, προθυμία.

zuvor-thun* μὴ ὑπερβάλλω, ὑπερτερῶ.

Zu wach, der, -es, ἡ ἐπαύρη, ἐπαύρησις, αὔρη, αὔρησις.

zu-wachsen* ἄμς συμφύομαι, συνάγομαι, ἐπιφύομαι, ἐπαυξάνομαι, προσγίνομαι, ἐπέρχομαι.

zu-wägen* μὴ ζυγίζω.

zu-wälzen μὴ προσκυλίω, ἐπικυλίω.

zu-warten μὴ περιμένω.

zuwege-bringen* μὴ φέρω εἰς πέρας, καυρθιώνω.

zu-wehen μὴ ἐπιπνέω, προσπνέω, προσφυσῶ.

zuweilen ἐπρ, ἐνίοτε, ἔτιν ὅτε, κάποτε.

zu-weisen* μὴ ἀπευθύνω, παραπέμπω.

zu-wenden (*) μὴ στρέφω, τρέπω. (μτφ) πορίζω, προμηθεύω.

zu-werfen* μι ἐπιρρίπτω, προσρίπτω, ρίπτω. ἐπιχωννύω, καλύπτω διὰ χρώματος, καταχώνω. die Thür — κλείω τὴν θύραν παταγῶδες.

zuwider ἐπρ (μετὰ ὅ τ. ἐπιτετασμένης) ἐναντίον ἐναντίας, ἀντιβαίνων. ἀντιποθιτικός, ἀντιπαθής. — sein ἢ laufen ἀντιβαίνω, ἀντιπρῆμαι. — handeln ἀντιπράττω, ἐκτενεργῶ.

zu-winken μι ἐπινεύω, νεύω.
zu-zählen μι προσαριθμῶ, ἐπιμετρώ.

zu-ziehen* μι ἐπισύρω, ἐφέλω, ἐπισπῶ. κλείω σύρων, συγκλείω ἔλκων παραλαμβάνω, προσλαμβάνω· προσκαλῶ, ἐπάγω, ἐπιπύρω· προσενῶ, προσάπτω. dem Abgrunde — παρασύρω εἰς τὸν ὕλεθρον. zur Tafel —, προσκαλῶ εἰς τὴν τράπεζαν. Ärzte — συμβουλεύομαι ἰατρούς. sich eine Krankheit, einen Schnupfen, ein Fieber — ἀρπάξω ἀσθένειαν, κατάρρουν, πυρετόν. // —, ἀμς μεταβαίνω, μεταχωρίζομαι.

Zu ziehung, die, ἡ ἐφέξις, ἡ ἐπίσπασις· ἡ πρόσληψις, πρόσκτησις· ἡ πρόσκλησις, μετάπειψις.

Zu zug, der, ἡ συρροή.

Zu zugler, der, -s, πλ —, ὁ ἐπηλύς· ὁ πάροικος.

zu-zwängen μι συγκλείω μετὰ βίας.

zwacken μι κνίξω, ψαλάσσω [τοιμῶ].

Zwang, der, -es, ἡ κατανάγκη, ὁ ἀναγκασμός, ἡ βία [τὸ στανί]. aus — ὑπὸ βίας, ὑπ' ἀνάγκης [μὲ τὸ στανί].

Zwang anleihe, die, τὸ ἀναγκαστικὸν δάνειον.

Zwang arbeit, die, ἡ -dienst, der, ἡ ἀναγκαστικὴ ἐργασία [ἡ ἀγγαρεία].

zwängen μι βιάζω, διαναγκάζω· σφίγγω, στενοχωρῶ. hinein — εἰσβάλλω.

Zwang gesetz, das, ὁ ἀναγκαστικὸς νόμος.

zwanglos ἀναγκαστος, ἀδίσστος.

Zwanglosigkeit, die, —, τὸ ἀδίσσιστον.

Zwangs anleihe, die, τὸ ἀναγκαστικὸν δάνειον.

Zwangs mittel, das, τὸ ἀναγκαστικὸν μέσον.

zwangsweise ἐπρ ὑπὸ βίας, κατηναγκασμένως.

zwanzig εἰκοσι.

Zwanziger, der, -s, πλ —, ὁ εἰκοσαέτης, τὸ εἰκοσαρίον [ἡ εἰκοσάρα].

zwanzig fach ἡ -fältig εἰκοσαπλάσιος.

zwanzigjährig εἰκοσαετής.

zwanzigmal ἐπρ εἰκοσάκις.

zwanzigste (der, die, das) εἰκοστός.

Zwanzigstel, das, -, πλ —, τὸ εἰκοστημόριον, τὸ εἰκοστόν.

zwanzigstens ἐπρ τῷ εἰκοστόν, κατὰ εἰκοστόν λόγον.

zwar ἐπρ μὲν, ναί μὲν, εἶνε μὲν ἀληθές. — . . . aber μὲν . . .

δέ, μὲν . . . ὅμως. er hat es gelesen aber . . . τὸ ἀνέγνωσεν μὲν ἀλλά . . . das ist — wahr

allein τοῦτο εἶνε μὲν ἀληθές ὅμως. und — καὶ μάλιστα, μάλιστα δέ.

Zweck, der, -es, πλ -e, ὁ σκοπός· τὸ οὗ ἕνεκα. zu dem -e ἢ

zu diesem -e πρὸς τοῦ σκοποῦ τοῦτον.

zweckdienlich σκόπιμος, πρόσφορος.

Zwecke, die, —, πλ -n, ὁ ἡλίσκος [τὸ καρφακι, ἡ πρόκα].

zwecken μι συνάπτω δι' ἡλίσιων, καθηλῶ [προκάνω].

zweckentsprechend ἡ-ge-
mäss σκοπῖμος, κατέλληλος.

zwecklos ἄσκοπος.

Zwecklosigkeit, die, —, ἡ
ἀνωφέλεια, ἀχρηστία.

zweckmässig σκοπῖμος, πρόσ-
φορος.

Zweckmässigkeit, die, ἡ
σκοπιμότης.

zweckwidrig ἐναντίος, πρὸς
τὸν σκοπὸν, ἀσύμφορος.

Zweckwidrigkeit, die, ἡ
ἀλυστέλεια, ἀνωφέλεια.

zwei δύο. zu -en ἢ je — κατὰ
δύο, ἀνὰ δύο, σύνδυο [δυὸ δύο].

Zwei, die, τὸ δυάριον [τὸ δυάριον].

zweibeinig δίπους, διπόδης.

zweidentig ἐπαμφότερος, δι-
φορούμενος, ἀμφίβολος.

Zweidentigkeit, die, —, ἡ
ἀμφιλογία, ἀμφιβολολογία.

zweierlei δύο ειδῶν [δυὸ λο-
γιῶν] διττός. auf — Weise διττός.
es ist — εἶνε ἀδιάφορον, διαφέρει.
(πρμ) Versprechen und Halten
sind — ἄλλα ὑπόσχεσις καὶ ἄλλο
ἔργον.

zweifach διπλοῦς, διττός.

zweifartig δίχρους, δίχρωμος.

Zweifel, der, -s, πλ —, ἡ ἀμ-
φιβολία ὁ δισταγμός, ἐνδοιασμός.
es unterliegt keinem — δὲν ὑπάρ-
χει ἀμφιβολία. ohne — ἄνευ ἀμ-
φιβολίας ἠναμφιδόλως.

zweifelhaft ἀμφίβολος.

Zweifelhaftigkeit, die, —,
τὸ ἀμφίβολον, ἡ ἀμφιβολία ἡ ἀδε-
σασίτης.

zweifellos ἀναμφίβολος.

zweifeln ἀμὴ ἀμφιδόλλω δι-
στάζω, ἐνδοιάζω.

zweifelsohne ἐπὶ ἀναμφιδό-
λως, ἀδιστακτως.

Zweifel sucht, die, ὁ πυρρω-
νισμός, ὁ σκεπτικισμός, δούσι-
στία.

zweifelsüchtig ἐνδοιαστικός,
σκεπτικός, δούσιστος.

zweifelvoll πλήρης ἀμφιβολίας.

Zweifler, der, -s, πλ —, ὁ
ἐνδοιαστής, σκεπτικός, δούσιστος.

zweiflügelig δίπτερος.

zweifüssig δίπους, διπόδης.

Zweig, der, -es, πλ -e, ὁ κλά-
δος.

Zweigesang, der, ἡ διωδία.

Zweigespann, das, ἡ συνω-
ρίς, δίφυξ.

Zweigespräch, das, ὁ διά-
λογος.

zwei gliederig διμελής.

zweihändig δύο χειρὰς ἔχων,
δίχειρ.

Zweiheit, die, —, ἡ δυάς.

zweihörnig δίκερας, δικέρατος.

zweihu dert διακόσιοι.

zweijährig διετής, δύο ἐτῶν.

Zweikampf, das, ἡ μονομα-
χία.

Zweikämpfer, der, ὁ μονο-
μάχος, μονομάχης.

zweiköpfig δικέφαλος.

zweilötig σύγκλιτος.

zweimal ἐπὶ, δις [δυὸ φοράς].

zweimalig διττός, δις ἐπανα-
ληθής.

Zweimaster, der, -s, πλ —,
τὸ διάρμενον (πλοῖον), ἡ ἡμιολία.

Zweimastig διάρμενος, δικά-
ταρτος.

zweimonatlich δίμηνος, διμη-
νιαίος.

zweipfünder, der, -s, πλ —
τὸ διλιτριῶν τηλεδύλον.

zweipfündig διλιτρος, διλι-
τριαίος.

zweiräderig δίτροχος.

zweiruderig δίκωπος, διήρης.

zweisaitig δίχορδος.

zweischattig ἀμφίσκιος.

zweischneidig δίστομος, ἀμ-
ρίστομος.

zweiseitig δίπλευρος.
zweisilbig δισηλλαβός.
zweisitzig διέθρος.
zweispaltig δισηχιδής, διχότατος, δίσηλος.
Zweispänner, der, -s, πλ —, ἡ συνωρίς, τὸ δίφυγον ὄχημα.
zweispännig δίφυγος, ὑπό δύο πτεῖων συρόμενος.
zweistimmig δίφωνος.
zweistöckig διώροφος, διετίγος.
zweistündig δίωρος.
zweitägig διήμερος.
zweite (der, die, das) δεύτερος, der — März ἡ δεύτερα Μαρτίου.
zweitens ἔπειρ τὸ δεύτερον, κατὰ δεύτερον λόγον.
zweitgeboren δευτερότοκος.
Zweizack, der, τὸ δίκρανον [τὸ δίκρανι, διχάλη].
zweizackig δίκρανος, δίκρανος, διχάλωτος.
zweizeilig δίστιχος.
zweizöllig διδάκτυλος, διδακτυλίσκος.
zwerch ἔπειρ λοξός.
Zwerch fell, das, τὸ διάφραγμα, (μτφ) das — erschüttern παρέχει πολλὴν γέλωτα.
Zwerchfellerschütterung, die, —, (μτφ) ὁ λυγρώδης γέλως [ὁ ξεκαρδισμός].
Zwerg, der, -es, πλ -e, ὁ νάνος, ὁ πυχναίος.
zwergartig νανώδης.
Zwerg baum, der, τὸ χθαμαλὸν [τὸ νανοειδές] δένδρον.
Zwerg bildung, die, ἡ νανοφυία, ὁ νανισμός.
zwerghaft νανώδης.
Zwergin, die, —, πλ -nen, το νανώδες γύναιον, ἡ νάνος.
Zwetsche, die, —, πλ -n, τὸ θαμάσκηνον.

Zwickel, der, -s, πλ —, ἡ γωνία, τὸ γωνίωμα [ἡ ἀγκωνή]· ἡ γλῶσσις, ὁ ὀδούς, ἡ ἀκροκλή, ἡ αἰχμή [ἡ μύτη].
Zwickel bart, der, ὁ σφηνοειδὴς μύσταξ· ὁ σφηνοπαύγων.
zwicken μὴ κινῶ, ψαλάσσω [τοιμπῶ]. (μερ) es zwicket mich im Leibe στρώρος με ἔχει τὴν γαστέρα [ἔγω κοψίματα].
Zwick zanke, die, ἡ λαβίς [ἡ τοιμπίδα].
Zwieback, der, —, πλ -en, τὸ παξημάδιον.
Zwiebel, die, —, πλ -n, τὸ κρόμμυον [τὸ κρομμύδι]. ὁ βολβός.
zwiebelartig βολβοειδής.
Zwiebel gewächs, das, τὸ βολβοειδὲς φυτόν.
zwiebeln μὴ ἀρτύνω δ' ἀ κρομμύου (μτφ) βασανίζω, σταυρώνω τυραννῶ.
zwie fach, ἡ -fältig διπλός, διπλοῦς.
Zwie gespräch, das, ὁ διάλογος.
Zwie licht, das, τὸ σκόφος· τὸ λυκόφως, ἡ ἀμφιλύκη.
Zwie spalt, der, ἡ -tracht, die, —, ἡ διγύνοια.
zwieträchig διγύνοος, διηρημένος.
Zwillich ἢ **Zwillich**, der, -s, πλ -e, τὸ δίμιτον ὄφρασμα, ὁ δίμιτος.
zwillichen διμίσινος, δίμιτος.
Zwilling, der, -s, πλ -e, ὁ, ἡ δίδυμος.
Zwilling s bruder, der, ὁ ἑτερος διδύμων ἀδελφών, ὁ δίδυμος.
Zwilling s paar, das, τὸ ζεύγος διδύμων, τὰ δίδυμα.
Zwilling s schwester, die, ἡ ἑτέρα διδύμων ἀδελφών, ἡ δίδυμος, διδύμη.
Zwinge, die, —, πλ -n, ἡ κα-

τακτεῖς, τὸ ἔλμα, ὁ συνοχεύς, ὁ συσφιγκτῆρ, ὁ συγκρατητῆρ [ἡ θαγκάνα].

zwingen* (zwingen* zwang* gerwungen) μὴ ἀναγκάζω, καταναγκάζω, βιάζω, gezwungen βεδιασμένος. **sich** — ἀναγκάζω ἑμαυτὸν, καταναγκάζομαι. das lässt sich nicht — αὐτὸ οὐκ γίνεται διὰ τῆς βίας.

Zwinger, der, -s, πλ —, ὁ περίβολος· τὸ περιτειχισμα· τὸ ἐπιτειχισμα [τὸ τειχοκαστρον].

Zwing herr, der, ὁ τύραννος, δυνάστης.

Zwing herrschaft, die, —, ἡ δεσποτεία, τυραννία.

zwinke[r]n μὴ σκαρδαμύτσω, βλεφαρίζω.

Zwirn, der, -s, πλ -e, τὸ νῆμα, ἡ κλωστή.

zwirnen ἐκ νήματος. // —, μὴ συστρέφω· συγκλῶθω, νηματοστρεφῶ [στρεφῶ, γνέθω].

Zwirner, der, -s, πλ —, ὁ κλώστης, νηματοουργός.

Zwirnerin, die, —, πλ -nen, ἡ κλώστρια.

Zwirn faden, der, τὸ νῆμα, ἡ κλωστή· ἡ ὀρμιά νήματος [ἡ ὀρμιά].

Zwirn knäuel, der, ἡ τολύπη, τὸ ἀγαθίδιον [τὸ κουδάρη].

Zwirn mühle, die, τὸ κλωστήριον.

Zwirn spitze, die, τὸ νηματόπλεκτον τρίχαπτον.

Zwischen πρὸ (ἐπὶ μὲν κινήσεως μετὰ αἰτ. ἐπὶ δὲ ἀκινήσεως μετὰ δοτ. μεταξὺ, ἐν μέσῳ, ἀνά μέσον, ἀναμεταξὺ [ἀνάμεσα]. — heute und morgen μεταξὺ τῆς σήμερον καὶ αὔριον.

Zwischen akt, der, τὸ (μεταξὺ δύο θεατρικῶν πράξεων) διάλειμμα.

Zwischen balken, der, ἡ μεσοδόμη, τὸ μεσοδόκιον.

Zwischen deck, das, τὸ μεσαίον κατάστρομμα.

Zwischen fall, der, τὸ ἐπιμασίδιον.

Zwischen gesang, der, ἡ μεσῳδός, τὸ παρεμβεβλημένον μέλος.

Zwischen handlung, die, ἡ παρεμπύπτωσις, τὸ ἐπεισώδιον.

Zwischen könig, der, ὁ μεσοδασιλεύς.

Zwischen linie, die, ἡ μεσεύουσα γραμμὴ· τὸ διάστιχον.

Zwischen mauer, die, ὁ μεσότοιχος, τὸ μεσότοιχον.

Zwischen pfeiler, der, τὸ μεσοστήλιον, τὸ μεσόστυλον.

Zwischen platz, der, ἡ μεταξὺ θέσις· ὁ μεταξὺ τόπος.

Zwischen raum, der, ὁ μεταξὺ χώρος, τὸ μεσόχωρον [ἡ ἀναμεσάδα]· τὸ διάλειμμα. leerer — τὸ διάκενον.

Zwischen regent, der, ὁ μεσοδασιλεύς.

Zwischen regierung, die, ἡ -reich, das, ἡ μεσοδασιλεία.

Zwischen satz, der, ἡ παρένθεσις, παρενθήκη. in — διὰ μέσου, ἐν παρενθέσει.

Zwischen spiel, das, τὸ ἐμσώδιον· ἡ μεσῳδός, τὸ παρεμβεβλημένον μέλος.

Zwischen station, die, ὁ μεταξὺ σταθμός.

Zwischen stunde, die, ἡ μεταξὺ ὥρα.

Zwischen ton, der, ὁ μεσεύων τόνος.

Zwischen träger, der, ὁ μεταδιηγητής, [ὁ καταβότης, μαντατούρης].

Zwischenstock werk, das, τὸ πρόσκειον πάτωμα.

Zwischenum stand, der, ἡ

Zwischenvorfall, der, ἡ παρεμπύπτωσις, τὸ μεταξὺ συμβάν.

Zwischenstück, das, τὸ με-
σολάβημα, διάλειμμα.

Zwischen wand, die, ὁ μεσό-
τοιχος, τὸ μεσότοιχον· τὸ διά-
φραγμα.

Zwischenzelle, die, ὁ μετα-
ξύ στίχος· τὸ διάστιχον, τὸ μεσό-
στιχον.

Zwischenzeit, die, ὁ μεταξύ
χρόνος, τὸ διάλειμμα. in der —
ἐν τῷ μεταξύ.

Zwist, der, -es, πλ -e, ἡ δι-
γόνουα· ἡ ἔρις.

zwistig διγόνους, διτρημένος.

Zwistigkeit, die, —, ἡ δι-
γόνουα· ἡ ἔρις.

zwitschern μὴ & ἀμὴ τρίζω,
τερετίζω, τιτυδίζω. (μτφ) wie die
Alten sungen so — die Jungen
οἷα περ ἡ δέσποινα τοῦ αὐτοῦ κύνων
[κατὰ τὸ Μαστρογιάννη καὶ τὰ κο-
πέλια του].

Zwitschern, das, -s, ὁ τερε-
τισμός, τὸ τερέτισμα.

Zwitter, der -s, πλ —, ὁ ἀν-
δρόγυνος, ἑρμαφρόδιτος [ὁ ἀρσενι-
κοθήλυκος]. ὁ νόθος· τὸ νοθαγενές
ζῷον.

zwitterartig νοθαγενής, νό-
θος, ἑρμαφρόδιτος.

Zwitter blume, die, τὸ διαν-
θές ἄνθος.

Zwitter gechöpf, das, τὸ ἀμ-
φιγενές πλάσμα. τὸ διγενές ζῷον.

zwitterhaft γύνανδρος· ἀμ-
φιγενής.

Zwitter pflanze, die, τὸ γύ-
νανδρον φυτόν.

zwo ἴδε zwei.

zwölf δώδεκα.

Zwölfeck, das, -s, πλ -e, τὸ
δωδεκάγωνον.

zwölfeckig δωδεκάγωνος.

zwölferlei δώδεκα εἰδῶν.

zwölffach δωδεκαπλοῦς, δω-
δεκαπλάσιος.

zwölffüssig δωδεκάπους.

Zwölf herrschaft, die, ἡ
δωδεκαρχία.

zwölfjährig δωδεκαετής.

zwölffmal ἐπὶ δωδεκάκις.

zwölffmalig δωδεκάκις γενόμε-
νος, δωδεκαπλάσιος.

zwölffmonatlich δωδεκάμη-
νος.

Zwölf pfänder, der, -s, πλ
—, τὸ δωδεκάλιτρον τηλειόλον.

zwölfpfündig δωδεκάλιτρος.

zwölfstündig δωδεκάωρος.

zwölftägig δωδεκαήμερος.

zwölfte (der, die, das) δωδέ-
κατος. der — April ἡ δωδεκάτη
Ἀπριλίου.

zwölfteilig δωδεκαμερής.

Zwölftel, das, -s, πλ —, τὸ
δωδεκατημόριον, τὸ δωδέκατον.

zwölftens ἐπὶ (τὸ) δωδέκατον,
κατὰ δωδέκατον λόγον.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ

Ἀναρέμφορος	Ἐνεστώς Ὀριστικῆς.	Παρατατικός τῆς Ὀριστικῆς Ὑποτακτικῆς		Προστακτικῇ	Μετοχ. παθόν. Παρονομενόν.
Backen	ich backe du bäckst, er bäckt	ich buk	ich duke	backe	gebacken.
Bedingen	ich bedinge, κλπ.	ich bedung	ich bedünge	bedinge	bedungen.
Befehlen	ich befehle, du be- fiehlst, er befiehlt	ich befahl	ich befühle	befiehl	befohlen.
Befleissen	ich befeisse, κλπ.	ich befliss	ich beflisse	befleisse	beffissen.
Beginnen	ich beginne κλπ.	ich begaun	ich begünne	beginne	begonnen.
Beissen	ich beisse, κλπ.	ich biss	ich bisse	beisse & beiss	gebissen.
Beklemmen	ich beklemme, κλπ.	ich beklomm	ich beklomme	beklemme	bekommen.
Bergen	ich berge, du birgst, er birgt	ich barg	ich bärge	birg	geborgen.
Bersten	ich berste, du berstest birst), er berstet (birst)	ich barst (borst)	ich bärste	berste & birst	geborsten.
Betrügen	ich betrüge, κλπ.	ich betrog	ich betrüge	betrüge	betrogen.
Bewegen	ich bewege, κλπ.	ich bewog	ich bewöge	bewege	bewogen.
Biegen	ich biege, κλπ.	ich bog	ich böge	biege	gebogen.
Bieten	ich biete, κλπ.	ich bot	ich böte	biete	geboten.
Binden	ich binde, κλπ.	ich band	ich bände	binde	gebunden.
Bitten	ich bitte, κλπ.	ich bat	ich bäte	bitte	gebeten.
Blasen	ich blase, du blasest & bläst, er bläst	ich blies	ich bliese	blase	geblasen.

Bleiben	ich bleibe, $\lambda\lambda\pi$.	ich blieb	ich bleibe	bleibe & bleib	geblieben.
Bleichen	ich bleiche, $\lambda\lambda\pi$.	ich blieh	ich bleiche	bleiche	gebleichen.
Braten	ich brate, du brätst, er brät & bratet	ich briet	ich briete	brate	gebraten.
Brechen	ich breche, du brichst, er bricht	ich brach	ich bräche	brich	gebrochen.
Brennen	ich brenne, $\lambda\lambda\pi$.	ich braunte	ich brennete	brenne	gebrannt.
Bringen	ich bringe, $\lambda\lambda\pi$.	ich brachte	ieh brächte	bringe	gebracht.
Denken	ich denke, $\lambda\lambda\pi$.	ich dachte	ich dächte	denke	gedacht.
Dingen	ich dinge, $\lambda\lambda\pi$.	ich dung	ich dinge	dinge	gedungen.
Dreschen	ich dresche, du drischest, er drischt	ich drasch & drosch	ich dräsche & drösche	drisch	gedroschen.
Dringen	ich dringe, $\lambda\lambda\pi$.	ich drang	ich dränge	dringe & dring	gedrungen.
Dürfen	ich darf, du darfst, er darf, wir dürfen etc.	ich durfte	ich dürfte	—	gedurft.
Empfehlen	ich empfehle, du empfiehlst, er empfiehlt	ich empfahl	ich empföhle	empfehl	empfohlen.
Erbleichen	ich erbleiche, du erbleichest, er erbleicht	ich erblich	ich erbliche	erbleiche	erblichen.
Erküren	ich erküre $\lambda\lambda\pi$.	ich erkor	ich erköre	erküre	erkoren.
Erlöschen	ich erschalle, du erschallst, er erschallt	ich erscholl	ich erschölle	erschalle & erschall	erschollen.
Erschallen	ich erschrecke, du erschrickst, er erschrickt	ich erschrak	ich erschräke	erschrick	erschrocken.
Erschrecken					
Essen	ich esse, du issest & isst, er isst.	ich ass	ich ässe	iss	gegessen.

Αναρέμματος.	Ἐνσώως Ὀριστικῆς.	Παρατατικός τῆς		Προσπατική	Μετοχή παθητ. Παρατεμένου
Αναρέμματος.	Ἐνσώως Ὀριστικῆς.	Ὀριστικῆς	Παρατατικός	Προσπατική	Μετοχή παθητ. Παρατεμένου
Φαῖναι	ich fahre, du fährst, er fährt	ich fuhr	ich fuhre	laure	gefahren.
Φαῖναι	ich falle, du fällst, er fällt.	ich fiel	ich fielen	fallte	gefallen.
Φαῖναι	ich fange, du fängst, er fängt	ich fing	ich finge	fange	gefangen.
Φαῖναι	ich fechte, du fichtst, er ficht	ich focht	ich fochte	fechte & ficht	gefochten.
Φαῖναι	ich finde, λπ.	ich fand	ich fände	finde	gefunden.
Φαῖναι	ich flechte, du flichtst, er flicht	ich flocht	ich flichte	flieht	geflochten.
Φαῖναι	ich fliege, du fliegst, er fliegt	ich flog	ich flöge	fliege	geflogen
Φαῖναι	ich fliehe, λπ.	ich floh	ich flöbe	fliehe & flieh	geflohen.
Φαῖναι	ich fliesse, du fließest & fließt, er fließt	ich floss	ich flösse	fliesse & fließ	geflossen.
Φαῖναι	ich fresse, du frisstest & frisst, er frisst	ich frass	ich frässe	friss	gefressen.
Φαῖναι	ich friere, λπ.	ich fro	ich fröbe	friere	gefroren.
Φαῖναι	ich gähre, du gährst, er gährt	ich gor	ich göhre	gähre	gegohren.
Φαῖναι	ich gebäre, du gebierst, er gebiert	ich gebar	ich gebäre	gebier	geboren.
Φαῖναι	ich gebe, du gibst (gibt), er giebt (gibt)	ich gab	ich gäbe	gib (gib)	gegeben

Gedeihen	ich gedeihe, ζλπ.	ich gedieh	ich gedrehe	gedrehe	gehoben.
Gefallen	ich gefallen, du gefallst, er gefällt	ich gefiel	ich gefiele	gefaße	gefallen.
Gehen	ich gehe, ζλπ.	ich ging	ich ginge	geh & gehe	gegangen.
Gelingen	ich gelinge, ζλπ.	ich gelang	ich gelänge	gelingen	gelingen.
Gelten	ich gelte, du giltst, ergilt	ich galt	ich gälte	—	gegolten.
Genesen	ich genesse, ζλπ.	ich genas	ich genäse	genese	genesen.
Geniessen	ich genieße, ζλπ.	ich genoss	ich genösse	geniesse & geniess	genossen.
Gerathen	ich gerathe, du geräthst, er geräth	ich gerieth	ich geriethe	gerathe	gerathen
Geschehen	es geschieht oder geschiehet	es geschah	es geschähe	geschehe	geschehen.
Gewinnen	ich gewinne, ζλπ.	ich gewann	ich gewänne (gewönne)	gewinne	gewonnen.
Giessen	ich giesse, ζλπ.	ich goss	ich gösse	giesse & giess	gegossen.
Gleichen	ich gleiche, ζλπ.	ich glich	ich gläche	gleiche	geglichen.
Gleiten	ich gleite, ζλπ.	ich glitt	ich glitte	gleite	geglichen.
Glimmen	ich glimme, ζλπ.	ich glomm	ich glömmе	glimme	geglimmen.
Graben	ich grabe, du gräbst, er gräbt	ich grub	ich grube	grave	gegraben.
Greifen	ich greife, ζλπ.	ich griff	ich griffe	greife & greif	gegriffen.
Haben	ich habe, du hast, er hat	ich hatte	ich hätte	habe	gehabt.
Halten	ich halte, du hältst, er hält	ich hielt	ich hielte	halte & halt	gehalten.
Hangen	ich hange, du hängst, er hängt	ich hing (hieng)	ich hänge	hange	gehangen.

Ἀπαρέμφατος	Ενεστώς Ὀριστική	Παρατατικός τῆς Ὀριστικῆς	Προσχητική	Μετοχή παθητική ὑποκειμένη
Ἄναι Ἄναι	ich baue, ἄν. ich beue, ἄν.	ich bauh ich hob	baue & hau hebe	genauen, gehoben.
Ἄναι	ich heisse, du heissest & heisst, er heisst ich helfe, du hilfst, er hilft	ich heisse ich half	heisse & beiss hilf	geheissen. g holfen.
Ἄναι	ich keisse, ἄν. ich kenne, ἄν. ich kliebe, ἄν. ich klimme, ἄν. ich klinge, ἄν. ich kneife, ἄν. ich komme, du kommst, er kommt	kiff ich kannte ich klob ich klomm ich klang ich kniff ich kam	keif kenne kriebe klimme klinge kneife komm	gekiffen. gekannt. geklöben geklommen. geklingen. gekniffen. gekommen.
Ἄναι	ich kann, du kannst, er kann ich krieche, du kriechst. er kriecht	ich konnte ich krochl	— krieche & kriech	gekonnt. gekrochen.
Ἄναι	ich lade, du ladest (ladst), er ladet (lädt) ich lasse, du lässtest & lässt, er lässt ich laufe, du läufst. er läuft	ich lud ich liess ich lief	lade lasse & lass laufe & lauf	geladen. gelassen. gelaufen.

Leiden	ich leide, λλπ.	ich litt	ich litte	leide	gelitten.
Leihen	ich leide, λλπ.	ich lieb	ich liehe	leide	geliehen.
Lesen	ich lese, du liesest & liest, er liest	ich las	ich lasse	lies	gelesen.
Liegen	ich liege, λλπ.	ich lag	ich läge	liege	gelegen.
Lügen	ich lüge, λλπ.	ich log	ich löge	lüge	gelogen.
Mahlen	ich mahle, du mahlst, er mahlt	ich mahle	ich mahlete	mahle	gemahlen.
Melden	ich melde, λλπ.	ich mied	ich miede	meide	gemieden.
Melken	ich melke, du melkst & milkst, er melkt & milkt	ich molk	ich mölke	melke	gemolken.
Messen	ich messe, du missest & misst, er misst	ich nass	ich masse	miss	gemessen.
Mögen	ich mag, du magst, er mag, wienmögen, λλπ.	ich mochte	ich möchte	—	gemocht.
Müssen	ich muss, du musst, er muss, wir müssen, λλπ.	ich musste	ich müsste	—	gemusst.
Nehmen	ich nehme, du nimmst, er nimmt	ich nahm	ich nähme	nimm	genommen.
Nennen	ich nenne, λλπ.	ich nannte	ich nennete	nenne	genannt.
Pfeifen	ich pfeife, λλπ.	ich pfliff	ich pflisse	pfeife & pfeif	gepfliffen.
Pflegen	ich pflege, λλπ.	ich pflog	ich pfloge	pflege	gepflogen.
Preisen	ich preise, λλπ.	ich pries	ich priese	preise	gepriesen.
Quellen	ich quelle, du quillst, er quillt	ich quoll	ich quölle	quelle & quill	gequollen.
Raten	ich rate, du rätst, er rät	ich riet	ich riete	rate & rat	geraten

Αναρέμφατος	Ἑνστώδης Ὀριστικῆς	Παρατατικὸς τῆς		Προστατικῆ	Μετοχὴ παθητ. Παρατεμένου
Reiben	ich reibe, κλπ.	ichrieb	ich riebe	reibe	gerieben.
Reissen	ich reisse, κλπ.	ich riss	ich risse	reisse & reiss	gerissen.
Reiten	ich reite, κλπ.	ich ritt	ich ritte	reite	geritten.
Rennen	ich renne, κλπ.	ich rannte, (rennte)	ich renn(e)te	renne	gerannt.
Riechen	ich rieche, κλπ.	ich roch	ich roche	rieche & riech	gerochen.
Ringen	ich ringe, κλπ.	ich rang	ich ränge	ringe	gerungen.
Rinnen	ich rinne, κλπ.	ich rann	ich ränne	rinne	geronnen.
Rufen	ich rufe, κλπ.	ich rief	ich riele	rufe	gerufen.
Salzen	ich salze, κλπ.	ich salzte	ich salzete	salze	gesalzen.
Saufen	ich saufe, du säufst, er säuft	ich soll	ich süßte	saufe & sauf	gesoffen.
Saugen	ich sauge, κλπ.	ich sog (saugte)	ich söge (saugte)	saug & saug	gesogen (ge- saugt).
Schaffen	ich schaffe, κλπ.	ich schuf	ich schufe	schaffe & schaff	geschaffen.
Scheiden	ich scheide, κλπ.	ich schied	ich schiede	scheide	geschieden.
Scheinen	ich scheine, κλπ.	ich schien	ich schiene	scheine	geschienen.
Scheissen	ich scheisse, κλπ.	ich schiss	ich schisse	scheisse & scheiss	gestrichen.
Schelten	ich schelte, du schiltst, er schilt	ich schalt	ich schälte (schölte)	schilt	gescholten.
Scheren	ich schere, du scherst (schiebst), er schert (schiert)	ich schor	ich schöre	schere (schieb)	geboren.

Schieben	ich schiebe, $\chi\lambda\pi.$	ich schob	ich schöbe	schiebe & schieb	geschoben.
Schiessen	ich schiesse, $\chi\lambda\pi.$	ich schoss	ich schösse	schiesse & schuess	geschossen.
Schinden	ich schinde, $\chi\lambda\pi.$	ich schund	ich schünde	schinde	geschunden.
Schlafen	ich schlafe, du schläfst, er schläft	ich schlief	ich schlief	schlafe & schlaf	geschlafen.
Schlagen	ich schlage, du schlägst, er schlägt	ich schlug	ich schlug	schlage	geschlagen.
Schleichen	ich schleiche, $\chi\lambda\pi.$	ich schlich	ich schliche	schleiche	geschlichen.
Schleifen	ich schleife, $\chi\lambda\pi.$	ich schliff	ich schliffe	schleife & schleif	geschliffen.
Schleissen	ich schleisse, $\chi\lambda\pi.$	ich schliss	ich schliesse	schleisse & schleiss	geschlissen.
Schliessen	ich schliesse, $\chi\lambda\pi.$	ich schloss	ich schlosse	schliesse & schliess	geschlossen.
Schlingen	ich schlinge, $\chi\lambda\pi.$	ich schlang	ich schlänge	schlinge	geschlungen
Schmelzen	ich schmelze, du schmilzt & schmilzt, er schmilzt	ich schmolz	ich schmolze	schmelze & schmelz	geschmolzen.
Schnauben	ich schnaube, $\chi\lambda\pi.$	ich schnob	ich schnöbe	schnaube	geschnoben.
Schneiden	ich schneide, $\chi\lambda\pi.$	ich schnitt	ich schnitte	schneide	geschnitten
Schrauben	ich schraube, $\chi\lambda\pi.$	ich schraubte (schrob)	ich schraubte (schröbe)	schraube	geschraubt (ge- schroben).
Schreiben	ich schreibe, $\chi\lambda\pi.$	ich schrieb	ich schriebe	schreibe	geschrieben
Schreien	ich schreie, $\chi\lambda\pi.$	ich schrie	ich schrie	schreie & schrei	geschrieben.

Αναρέμφερτος	Ἐνστώς Ὀριστικῆς	Παρατατικός τῆς		Προτακτικῆ	Μετοχή παθητ. Παρακειμένου
Σχreiten	ich scarelle, κλπ.	ich scarril	ich schritte	schreite	geschrieben.
Σchwären	ich schwäre, κλπ.	ich schwör	ich schwöre	schwäre	geschworen.
Σchweigen	ich schweige, κλπ.	ich schwieg	ich schwiege	schweige & schwweig	geschwiegen.
Σchwellen	ich schwellle, du schwillst, er schwillt	ich schwoll	ich schwölle	schwill & schwelle	geschwollen.
Σchwimmen	ich schwimme, κλπ.	ich schwamm	ich schwämme	schwimme	geschwommen.
Σchwinden	ich schwinde, κλπ.	ich schwand	ich schwände	schwimm schwinde	geschwunden.
Σchwingen	ich schwinge, κλπ.	ich schwang	ich schwänge	schwinge	geschwungen.
Σchwören	ich schwöre, κλπ.	ich schwor (schwur)	ich schwöre (schmure)	schwöre	geschworen.
Sehen	ich sehe, du siehst, er sieht	ich sah	ich sähe	siehe & sieh	gesehen.
Sein	ich bin, du bist, er ist, wir sind, ihr seid, sie sind. Ὑποτακτικῆς κτλ: ich sei, du seist. er sei, wir seien, ihr seid, sie seien	ich war, du warest & warst, er war	ich wäre	sei	gewesen.
Senden	ich sende, κλπ.	ich sandte	ich sendete	sende	gesandt.
Sieden	ich siede, κλπ.	ich sott	ich sötte	siede	gesotten

Singen	ich singe, $\lambda\alpha\pi.$	ich sang	ich sänge	singe	ge-ungen.
Sinken	ich sinke, $\lambda\alpha\pi.$	ich sank	ich sänte	sinke	gesunken.
Sinnen	ich sinne, $\lambda\alpha\pi.$	ich sann	ich' sänne (sönne)	sinne	gesonnen
Sitzen	ich sitze, $\lambda\alpha\pi.$	ich sass	ich sässe	sitze	gessen.
Sollen	ich soll, du sollst, er soll	ich sollte	ich sollte	—	gesollt.
Spalten	ich spalte, du spallest, er spaltet	ich spaltete	ich spaltete	spalte	gespalten
Speien	ich speie $\lambda\alpha\pi.$	ich spie	ich spie	speie & spei	gespieen
Spinnen	ich spinne, $\lambda\alpha\pi.$	ich spann	ich spänne (spönne)	spinne	gesponnen.
Spleissen	ich spleisse, $\lambda\alpha\pi.$	ich spliss	ich spisse	spleisse	gesplissen.
Sprechen	ich spreche, dusprichst, er spricht	ich sprach	ich spräche	sprich	gesprochen.
Spriessen	ich sprieße, $\lambda\alpha\pi.$	ich spross	ich sprösse	sprieße	gesprossen.
Springen	ich springe, $\lambda\alpha\pi.$	ich sprang	ich spränge	springe	gesprungen
Stechen	ich steche, du stichst, er sticht	ich stach	ich stäch	stich	gestochen.
Stecken	ich stecke, $\lambda\alpha\pi.$	ich steckte & stak	ich steckte & stake	stecke	gesteckt.
Stehen	ich stehe, $\lambda\alpha\pi.$	ich stand (stund)	ich stände (stunde)	steh & stehe	gestanden.
Stehlen	ich steh', du stiehst, er stiehlt	ich stahl	ich stahle	stiehl	gestohlen.
Steigen	ich steige, $\lambda\alpha\pi.$	ich stieg	ich stiege	steige & steig	gestiegen.
Sterben	ich sterbe, du stirbst, er stirbt	ich starbe	ich starbe	stirb	gestorben.
Stieben	ich stieße, $\lambda\alpha\pi.$	ich stöbe	ich stöbe	stieße & stieb	gestoben.

Ἀπαρέμφαιος.	Ἐνιστώς ἰριστικῆς	Παρατακτικός τις		Προστακτική	Μετοχή παθητ. παρακειμένου
Stinken	ich sunke, ζλπ.	ich stank	ich stauke	stinke	gestunken.
Stossen	ich stosse, du stösst & stösst, er stösst	ich stiess	ich stiesse	stosse & stoss	gestossen.
Streichen	ich streiche, ζλπ.	ich strich	ich stricke	streich	gestrichen.
Streiffen	ich streife, ζλπ.	ich strift	ich stritte	streife	gestritten.
Thun	ich thue, du thust, er thut	ich that	ich thate	thue (thu)	gethan.
Tragen	ich trage, du trägst, er trägt	ich trug	ich trüge	trage	getragen.
Treffen	ich treffe, du triffst, er trifft	ich traf	ich trafe	triff	getroffen.
Treiben	ich treibe, ζλπ.	ich trieb	ich triebe	treibe	getrieben.
Treten	ich trete, du trittst, er tritt	ich trat	ich träte	tritt	getreten.
Triefen	ich triefe, ζλπ.	ich troff	ich tröffe	triefe	getrieft & getroffen.
Trinken	ich trinke, ζλπ.	ich trank	ich tränke	trinke & trink	getrunken.
Verbleichen	ich verbleiche, ζλπ.	ich verblich	ich verbliche	verbleiche	verbleichen, &
Verderben	ich verderbe, du ver- dirbst, er verdirbt	ich verdarb	ich verdurbe	verdirb	verdorben & verderbt.
Verdriessen	ich verdresse	ich verdross	ich verdresse	—	verdrossen.
Vergessen	ich vergesse, du ver- gissst (vergisst), er vergisst	ich vergass	ich vergässe	vergiss	vergessen.

Verlieren Verlöschten	ich verliere, λπ. ich verlösche, du ver- löschest & verlöscht ή verloschest, er verlöscht ή verlischt ich verwirre, λπ.	ich verlor ich verlosch	ich verliöre ich verlösche	verliere verlösche & verlosch	verloren. verloshen.
Verwirren	ich verwirre, λπ.	ich verwirrte	ich verwirrete	verwirre	verwirrt & verworren.
Wachsen	ich wachse, du wächst, er wächst	ich wuchs	ich wüchse	wachse	gewachsen.
Wägen	ich wäge, λπ.	ich vog	ich wöge	wäge	gewogen.
Waschen	ich wasche, du wa- schest & wäschst, er wäscht	ich wusch	ich wüsche	wasche	gewaschen.
Weben	ich webe, λπ.	ich wob	ich wöbe	webe	gewoben.
Weichen	ich weiche, λπ.	ich wich	ich wiche	weiche	gewichen.
Weisen	ich weise, λπ.	ich wies	ich wiese	weise	gewisen.
Wenden	ich wende, λπ.	ich wendete & wandte	ich wendete	wende	gewendet & gewandt.
Werben	ich werbe, du wirbst, er wirbt	ich warb	ich würbe	wirb	geworben.
Werden	ich werde, du wirst, er wird, wir wer- den, λπ.	ich wurde & ward, du wardst, er wurde & ward, wir wurden λπ.	ich würde	werde	geworden (ὡς βεβητικὸν οἰ ῶμα worden).

ΑΝΩΜΑΛΑ ΠΗΜΑΤΑ

Ἀντρέμματος	Ἐνεστώς ὁριστικῆς	Παρατατικός τῆς	Προσπατικῆς	Μετοχῆ παθητ. Παρακειμένης
Werfen	ich werfe, du wirfst. er wirft	ich würfe	wirf	geworfen.
Wiegen (ὅς καὶ Wagen	ich wiege, κλπ.	ich wöge	wiege	gewogen.
Winden	ich winde, κλπ.	ich wände	winde	gewunden.
Wissen	ich weiss, du weisst, er weiss	ich wüsste	wisse	gewusst.
Wollen	ich will, du willst, er will, wir wollen κλπ.	ich wollte	—	gewollt.
Zeihen Ziehen Zwingen	ich zeihe, κλπ. ich ziehe, κλπ. ich zwinge, κλπ.	ich ziehe ich zöge ich zwänge	zeihe ziehe & zwinge	geziehen. gezogen. gezwungen.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΚΙΝΗΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

000

ΓΙ Γιάνναρης, Α. Ν.

ΕΠΙΤΟΜΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ ΓΕΡΜΑΝΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ἀριθ. χρ. 3773

Ἡμερομηνία
ἐπιστροφῆς

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας